ஸா

Printed at th 'C xto Pr. ', Madra 1935.

இ நூல் இ ற்றி மு ு.

1. மெ ழிபெ ப்பு : ஸ ஸ் ருதத்திலுள்ள மூலச்லோகங்கள் கிர ா ாப்பா மு சிறிது விடா ல் ெ ாழிபெயர்க் ப் பட்டிரு கின்ற . மொழிபெயர்ப்பதற்கியலாத சாஸ்த்ரீய பரிபாஷை ள் ாத்தி ஸ ஸ்க்ருதத்திலுள்ளபடியே ாழு தப்பட்டு, அ ற்றிற்கு டிப்பணியில் விவரண ள் விள ெ ாடு ப்பட்டிருக்கி றன. இம்ெ ாழிபெயர்ப்பில் மூலத் தில் இல்லாதது ஏதும் புதிதாகச் சேர்க்கப்படவுமில்லை, அதிற் சிறிது வில கப்படவுமில்லை.

2. தலை : ஆனால் ஸ ஸ்க்ருத மூலத்தில் ஒவ்ே ார் அத்தியாயத்திலும் விஷய ள் வெவ்வேருகப் பிரி ப்பட வில்லை யாகையால், ஒவ்வோர் அத்தியாய திலு விஷயங் களை யு தப்படி கு. அ, ஒவ்வொரு விஷய திற்கு "ஜ ர சிகித்ை ", "ஜ ரத்தி ல ே விக்கும் நிலைமை," " ரத்தி ே வி கு நிலை ள்", " ஸ த்தி ம ன இர த-பித்த " முதலிய ால்லாத் தலையங் ளு மொழிபெயர்ப்ப சிரியரால் சேர்க் ப்பட்டவை.

3. குப்பு : பார ள் எ கிற சிறு சிறு பகுதி ள் தலைய ளை அனுஸரித்து ெ ாழிபெயர்ப்ப சிரிய ரால் கு ப்பட்டு, ஒவ்வொரு பாராவி முடிவிலும் அந் த த ஸம்ஸ் ருத மூலச்லோ ளின் எ ளை குறிப்ப வயான இல ளும் போடப்பட்டிரு கி றன.

4. டிப்பணி : பெரு பா ை யான ப ளில் அடியில் டிப் பணியு ெ ாழிபெயர்ப்ப சிரியரால் எழுதிச் சேர் கப்பட் டிரு கிறது.

5. விஷ அ ர தி : இ ெ ாழிபெயர்ப்பு நூலில் அட ெ அகில விஷய ளு ெ ழிபெயர்ப்பாசிரிய ா விடா ல் பொற ப்பட்டு, பூர்ண விஷய அ ாதியு புஸ்த த் தி இறுதியில் சேர் ப்பட்டிரு கிறது.

இ வித ா ப்பு த த்தை முடிப்பதற்கு அ ஸரித் ள்ள மு ற னைத்து இந்நூலை யுபயே கிப்ப ளு கு மிட வு அ கூல ா பிரு குெ பது மொழிபெயர்ப்பாசிரியாது ணிபு.

ஶ்ரீரஸ்து

ஶ்ரீயஹ்வ ரமெநஃ

ஒ®ஓ்வக ாஹிஜநஸ்ய ஒ®ய்யுவரிஒதாத்ம்ஸஸ்ய விஷநணெ ஃ
ஶ்ரீ®ஒைந்ருயு்ரவகாஶ்யவாஹ்வய ®ஹாவ ஒஶாத்ஸ®ுக்தா ணெஃ
த்ருயுஜோரூவிவக்ஷணஸ்ய வி யஶ்ரீராவவார்யஸ்ய ய ஃ
ஸ்வூாநாரு்ரஹஹாஜநம்ஸ ஹவம்வாஒத்ரா஽஡ ஒ®கூஶ்ரீராக|

ஸாஹிஒத்ய ஽ஷிவஸா ஃ்ரூ்ஊாயிகவியள ஶ்ரீஒைஷ்ணவீஒயஸயம்
த்த்தாஊ்ஜ்ஞநஒகாவஃ ஸ ஜநகஃ ஶிக்ஷாஶா்ரஒர஽ஹவக |
க்ஷுயாஒவ்ரூஊ ஶாஶ்யஒஷா஽ஸி வியிவக ஒஶாவாஸவார்யாஹ்வய
வ்ரவ்யாஒதாத்த®ஒவெஊ்ய ரந்தஸவிஒய஽வ்யூஸ்யஸ்தஒவெஊ்யாஶஃ

தஒதெ்ரஷ்வாயாநிகெஷு ஒவெஊ்யவிஷய வ்ரஷ்டாவிஷு
வ்ராக்தஒந
ஷ்வ்யார்மிஃயியா த்ரிஜக்வயநிநாம் கஒதெ விராயாவஸந்து
ஸாஜ்ரு ஸவஃயிஒத்ய ஶாஸ்த்ரவிஷயம் வ்ராஷ்யவ்ரதீஷ்யக்ரு
வ்ராஷ்த ஒவெஊ்யகதத்வ்ர ஸ விஶாவா பாஒ்ய
வ்ரவிஒஷா஽ஷ்யுஹுழ ||

ஊஒரஸ்வாஃநாஃ ஸ வாநரிஊ ஷாஜ்ஞஹ்யுஊய
வ்யதாநீக ஊ்ராவிப்யாஃவஶத ஸிஷக்த்தெ்ர ஹ்யுஊயஃ
ஸாஒபாய ப்ரிவ்லாண்யா ப்யநவஶதஃவ்ராணவவஸா
பாஹாத்ஸ்ஷிநா ஃயாஸ்ரீந்ஶ®ஶத தக்ஸ்தாரூஸரணெஃ

ஊ்ராவிப்யாம் வரிவ்ரூத்தம் வரிஃதஜ்ஞாநா வ ஒ®யாவிநா
பொயாயாவிஊ்ராக்ஷிணாத்யஸிஷ ாஒ®வ ஊஒரஸாஃநா
தஜ்ஞம்தக வ்ரயிதம் ஸிஷ்ஜ்ஞநஶஒராஃ வ்ராஶாஜ்ஞாஊாஶதம்
ஜீயாகஹர்மிரீ ஃவாவஶாக ஹாவி ஃஒவாஊாஸஸ்யுயந ஒரஃ

இரண்டாம் பதிப்பு முன்னுரை.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயத்தின் ஸூத்திர-சாரீர-நிதான ஸ்தானங்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, அப் பகுதி இக் கிரந்தத்தின் முதற் பாகமாக 191.. -ல் முதலில் வெளியிடப் பட்டதும், பிறகு மற்ற மூன்று ஸ்தானங்களின் மொழி பெயர்ப்பையும் முற்றிலும் வெளியிட நான் முயற்சி செய்தும், திரவியச் செலவு தாங்க இயலாததாய் விட்டவே, அவ்வெண்ணம் கூட மற்றுப்போக, சிகித்ஸா-கல்பங்கள் ஆகிய இரண்டு ஸ்தானங்களின் மொழி பெயர்ப்பு மாத்திரம் முற்றுப் பெறாத இரண்டாம் பாகமாக 19.0-இல் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கப் பட்டது தமிழ் மக்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. அத்திரந்திலுள்ள அருமையான உத்தரஸ்தானம் உருவத்திலும் உபயோகத்திலும் உண்மையிற் பெரிது; அதை முன்போலே மொழி பெயர்த்து வெளியிடயான் பட்ட அருந்தப்படு, பொருட் செலவின் பாரம் தாங்க இயலாமலிருந்தது பற்றி இதுகாறும் ஈடேறாமலிருந்து வந்தது. ஆகினும் ஆதி வைத்திய நூல்களுள் சிறப்புற்ற இவ்வரிய கிரந்தத்தை முற்றிலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட எனக்கிருந்த ஊக்கம் அநேக இடையூறுகளுக் கிடையில் சிறிதும் சிதறவில்லையாகையால், இவ்வளவு நீண்ட காலம் கடந்தேனும் இதைப் பூர்த்தி செய்யும் ஆற்றல் எனக்குண்டாயிற்று.

உத்தரஸ்தானத்தை மொழி பெயர்த்து வெளியிடலாயிருக்கையில், அதற்கிடையில் ஆதியிற் பதிப்பித்த அம்மொழி பெயர்ப்பின் சொற்ப பிரதிகளும் முற்றுப் பெறாத இரண்டாம் பாகமும் முற்றிலும் செலவாய் விடவே, உத்தரஸ்தானத்தைத் தனிப்பட பிரசுரிக்கும் நோக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டு, அஷ்டாங்க ஹ்ருதயத்தை ஆரம்ப முதலே அவசியமான சீர்திருத்தங்களுடன் இரண்டாம் முறை அச்சிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. எங்கோ பரோபகாரச் செலவுக்கு பிறருதவியின்றியே ஸூத்திர-சாரீர-நிதான ஸ்தானங்கள் ஆகிய மூன்று ஸ்தானங்களையும் முன்போலவே முதற் பாகமாகச் செய்து, அவசியமான சீர்திருத்தங்களுடன் 1931 - டிசம்பரில் வெளியிட்டதேயாம். பொருட் செலவு விஷயத்திற் பெரிதுஞ் சோர்வுற்றேன். முதலிற் பதிப்பித்த சிகித்ஸா-கல்ப ஸ்தானங்களைச் சீர்திருத்தவும், நீண்டிருப்பது அத்தியாயங்களடங்கிய உத்தரஸ்தானத்தை முன்போலப்படி அநேக வியாக்யானாதிகளுடையவும் நிகண்டு முதலிய ற்றினுடையவும் உதவிகளோடு மொழிபெயர்த்து முடிக்கவும் ஒண்ணாதுபோன்ற சிரமம்

த் , ப்பெரிதா யா ருதவில்லை யென்றாலும், இ மூ று த்த ளையு சேர்த்து , ர டாம் பா அச்சிட்டுப் பிர ரிப்பதற்கா பொரு' செலவு எ றனே மி த் தி றச் செய்து , இ மு ற எ ந மேனு இவ்வரி ர நூலை வெளி யிட்டே ஆ டே டு ெ று வீம்புடன் முயல, எ ச திவை மீறி ஆடே சம்போல் எனதுள்ளத்தில் உதித்த உத்ஸாஹமே உ மயில் எவ்வளை யிலும் உயர்வு பெற்ற இந்நூலை வி, அச்சிட்டு முடிக்க மு ரந்தரமாயிற்று.

ருதத்தில் இ நூலை இயற்றிய ஆசார்ய ர படர், த ம் பெயரு டே ற்ப டமொழியில்வாக்கிய ளையு பக்திய களையும் இயற்றுவதில்இணையற்றவரென்றுஇவாது அஷ்டா க ஸங்கிரஹத் தையு , அஷ்ட ஹ்ருதயத்தை யும் படிக்கும் பண்டிதர் அனை ருட பாராட்டுவார் ள். வத்திய சாஸ்திர விஷயத்திலோ அ ரதுவல்ல இன்னு இணையற்றது. ஆ வே அ ர் அ ணிவேசர் முதலிய்வர்களுடைய ர ப சிகித்ஸாப்பிரதாநமான சரகாதி ம்ஹி த ளையும், தன்வந்தரி முதலானோரு ட ப சஸ்திர சிகித்ஸாப் பிரதா ன ஸுச்ருதாதி ஸம்ஹிதைகளையும் ஸம்ஸ்கார முறை யிற் கசடறக் டந்தெடுத்து ஆதியில் அஷ்டா ஸங்கிரஹம் இயற்றி, அதுவும் பெரிதும் விரி துவிட்டதா ருதி த்தி யத் து றயில் வெகு எளிதில் இற அனைவருக்கு அனுகூலம் செய்ய விரு பி அருள்புரிந்து அஷ்டா ஹ்ருதயம் இயற்றி னர். † டே லு ஆத்ரேயாதி முனிவர் ளு டய அபிப்பிராய ள் அபௌருஷேய ரன பிரமா ங் ளை ஆதார ெ ா ட ெ ெய று ந கு ர்ந்து, அம் முனி ர் ளது ெ ாள்ளை ளையே அவல பித்து நூல் இயற்று தா ப் பிர ர செய்து ெ டு, ஒவ்ெ ாரு த்தா த்தின் ஆரம்பத்திலு அ ர் அதை ற்புறுத்தி ரு தைநோ கு ால், ‡ ஆயுர்டே த, அரை குறைய கூட அறிய யில்லாத இ ர வத்திய வ்ய ா ரி ர் என்கிற சிலர் அச்சாஸ்திரத்திற்கு ற கூறவு , பிர ா சா திரமா அ த தி கா ல் னம் போனபடி ஏதோ ஒரு ாறு வத்திய முறையை நி ழ்த்தவும் துணிந்திருப்ப த

ா படர் அஷ்ட ங் ா தா ெ எ கிற மற்றொரு கி தமும் இயற்றி யிருப்பதா த் தெரிகிறது. (அஷ்டா ஹ்ருதய சிகித்ஸா த்தா , ச் யது சிகித் ஸயில் "ததா ஜா கல ஜ: கூர் " கிற 1 . ச்லோ த்திற்கு அரு தத்த வியாக்யா பார் க.)

† உத்தரஸ்த்தா 40- அத்தியாய 3-ம் ச்லோக ெ ாழி பெயர்ப் பப் பார் .

‡ "ஆத்திரேயர் முதலிய ஹருஷிகள் இ மொழிந்தரு ரி ர்" று ஒ ெ ாரு ஸ்த்தா த்தி ஆர பத்திலும் த ருமல் குறிப் பிடப்பட்டிருப்பது ணி த் த தது.

க ' டு விஷயமுணர்ந்த வைத்திய வித்வான் எவரும் வருந்தாம லிருக் முடியாது. ாக்படர் முனிவர்களுடையமொழி ளேயே த ' நூலு 'குப் பிரமாண ' ளாகக் கொ 'டு முற்றிலும் அவற் றப் பின்பற்றினாரெனினும், அவ் விஷய ' ளேச் சுகுமார மதி ளான இக் ாலத்திய மனிதருடைய அனுகூலத் த ' கருதி அஷ்டாங் ' ள் ா ன்கிற எட்டுப் பிரிவு ளாகப் பகுத்து, அப் பகுதி ள் அனைத்தையும் ஒழு ' ாய் ஒரு ' பே அமைத்து, அஷ்டாங்க ஹ்ரு தயத்தை இயற்றி உலகத்திற்குதவவே ண்டு மென்பது இவ் ாசிரியரின் ெ ாள் கை. அவ்விதம் வாக்படர் இந் நூலின் ஆரம்பத்திற் குறிப்பிட்டுள்ளபடியே இ ' கிர ' தத்தில் அவ் வெட்டு அ ' 'களேயும் அடியிற் குறிப்பிட்டிருக்கிற பிரகரணங் களில் விவரித்திருப்பதைப் படித்துப் பார்க் லாம்.

அஷ்ட ' ' ' அட ' கி அத்தி (' '

1. க சிகித்சை : ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்திலுள்ள 'நேஹ விதி, ஸ்வே த விதி, வமந-விரேசந விதி, ஸ்தி விதி, நஸ்ய விதி, தூமபாந விதி, ண்டூஷாதி விதி, ஆச்சியோதாஞ்ஜ விதி, தர்ப்பண புடபாக விதி ஆகிய ஒன்பது அத்தியாயங்களும் காய சிகித்சைக்கு அ சியமான பல வேறு உபாயங்களேயும், சிகித்ஸா- ல்ப ஸ்த்தாந 'களிலுள்ள எல்லா அத்தியாயங்களும் அவ் பாய ' ளே ' கொண்டு பிரயோகிக் வேண்டிய அநே வகை ஔஷத முறை ளேயும் விவரிக்கின்றன. ஸூத்திர ஸ்த்தா 'தில் திர யாதி விஞ்ஞாநீய '-தோஷாதி விஞ்ஞாநீய '-த்வி விதோப 'ர ணீய '-சோதநாதி ணஸங்கிரஹ '-தோஷோப 'ரம ணீய ' உட்பட 14 அத்தியாய 'களும், சிகித்ஸா ஸ்த்தாநத்தின் 2 அத்தியாய ' ளும், ல்ப ஸ்த்தாநத்தின் 5 அத்தியாய 'க ளு ' ஆ 41 அத்தியாய 'கள் காய சிகித்சையை விளக்கு ' பா ம ம்.

. ப ல சிகித் : பாலோபசரணீயம் அல்லது கௌமா ரப்ருத்யம் என்னு ' விஷயமும் இதில் அட 'கியது. உத்தர ஸ்த்த த்தில் உள்ள பாலோபசரணீய ', பாலாமயப் பிரதிஷேத ', பால 'கிரஹப் பிரதிஷேதம் ன்கிற மூன்று அத்தியாயங் களில் இவ்விஷய ' வி ரி 'கப் படுகிறது.

3. கிரஹ சிகித் : இதுவே பூத தந்திரம் எனப்படும். உ 'மாதமு ' இதில் ஒரு ாறு அடங்கியுள்ளது. உத்தர 'த்தா நத்திலுள்ள பாலக் கிரஹப் பிரதிஷேதம், பூத விஞ்ஞாநீய ', பூதப் பிரதிஷேத ', உந்மாதப் பிரதிஷேதம் ஆகி அத்தியாய ' ளில் வி ரிக் ப் படும் விஷய ' ள் இதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட வ.

* அஷ்டா ' ஹ்ருத '-முதற்பா ம - ' ப ' ம் பார் ' .

இங்கு உன்மாதப் பிரதிஷேதம், அபஸ் ாரப் பிரதிஷேதட் என்கிற விஷயங்கள் ஊர்த்வாங்க வியாதிகளேயு ', அவற்றின் சிகித்ஸகளேயும் கூறும் பிரகாணமாகவு' கருதப் படுகின்றன. (ஊர்த்வா ' த்தில் ஏற்படும் வியாதிகளுக்குக் காய சிகித்ஸா முறையிற் செய்யப்படும் பரிஹார ' மாத்திர' இதற்குச் சம்பந்தப்பட்டதாகும். அவற்றிற்குச் சம்பந்தமான ச ' திர சிகித்ஸா முறை சாலா 'யம் எனப்படும்.)

4. ஊர்த் ' சிகித்ஸை : நாசி - நேத்திர ' - செவி - தொ ' டை முதலியவற்றில் உள்ள சல்யங்கள் அல்லது ரோகங்கள் முதலியவற்றிற்குச் சலாகை ளேப் பிரயோகித்து சிகித்ஸிக்க வேண்டி யிருப்பதால் இம் முறைக்குப் பொதுவா சால க்ய சிகித்ஸை யென்றும், தோளுக்கு மேற்பட்ட அவயவங்களேப் பற்றிய சிகித்ஸைபாகையால் ஜக்ரூர்த்வ சிகித்ஸை யென்றும் பெயருண்டு. இதில் நேத்திர ரோ ங் ள், நாஸா ரோகங்கள், கர்ண ரோகங்கள், ஆஸ்ய-கள ரோக ' கள் முதலியவற்றிற்கு அ சியமான சிகித்ஸைகள் அட ' கும். இவ் விஷயங் ளேப் பற்றிய அத்தியாயங்களாவன: வர்த்மரோக விஞ்ஞாநம், ர்த்மரோகப் பிரதிஷேதம், ஸந்தி-ஸிதாஸிதரோ விஞ்ஞாந ', ஸந்தி-ஸிதாஸிதப் பிரதிஷேதம், திருஷ்டி ரோக விஞ்ஞாநம், திமிரப் பிரதிஷேதம், லி ' கநாசப் பிரதிஷேதம், ஸர்வாக்ஷி ரோக விஞ்ஞாநம், ஸர்வாக்ஷி ரோ ப் பிரதிஷேதம் ஆகிய ஒன்பது அத்தியாய ' கள் நே த்திரசிகித்ஸை யையும், கர்ணரோகவிஞ்ஞாந ', கர்ண ரோகப் பிரதிஷேதம் ஆகிய இரண்டு ' ' ரோ க ' களின் சிகித் யும், நாஸா ரோக விஞ்ஞாநம், நாஸா ரோ ப் பிரதிஷேதம் இவ்விரண்டும் ரோ சிகித்ஸை யும், முகரோக விஞ்ஞாந ', மு ரோ ப் பிரதிஷேதம் இவ்விரண்டும் வாயிலுண்ட கும் வி ாதி ளின் சிகித்ஸையையும், சிரோரோ விஞ்ஞாநம், சிரோ ரோகப் பிரதிஷேதம் இவை சிரோ ரோ சிகித்ஸையையும் பற்றி இயற்றப் பட்டவை. ஆ இப் பதினேழு அ ' தியாயங்கள் ஊர்த் ா ' க சிகித்ஸைக்கு ஸம்பந்தப்பட்ட பாகம்.

5. சல்ய சிகித்ஸை : சஸ்திர சிகித்ஸை யென்றும் விரண சிகித்ஸை யென்றும் இது வழ ' கப்படு '. சாரீரஸ்த்தாநம் பொதுவாகவும், அதிலடங்கிய மர்ம விபாக சாரீர ' விசேஷ ாக வும் சஸ்திர சிகித்ஸைக்கு யங்கமா அவசிய ' அறிய வேண்டிய சரீர தத்துவ விஷய ' களே விளக்குவதால், அதிலுள்ள முதல் நான்கு அத்தியாய ' களும் சஸ்திர சிகித் ஸ ' குச் சம்பந்தமான ப ாகவே கருதப்படுகின்றன. ஸூத்திர ஸ்த்த த்தில் உள்ள யந்திரவிதி, சஸ்திரவிதி, ஸிராவ்யதவிதி, சல்யாஹரணவிதி, சஸ்திர ர்மவிதி, க்ஷாராக்னி கர்மவிதி என்கிற ஆறு அத்தியாய ' ளும், பிறகு உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் விரண விஞ்ஞாநப் பிரதிஷே

தம், ஸத்யோ விரணப் பிரதிஷேத , ப ப்பிரதிஷேதம், ப ந்தரப் பிரதிஷேதம் முதலிய அத்தியாய ளு சல்ய சிகித்ஸை யென்கிற விரண சிகித் ஸ ாக இயற்றப்பட்ட பா மாகும்.

6. விஷ சிகித்ஸை : இதுவே அ த சிகித் ஸ அல்லது அ த தந்திரம் எனப்படும். இவ் விஷயமா விஷப் பிரதிஷேதம், ஸர்ப்ப விஷப் பிரதிஷேதம், கீட-லூதாதி விஷப் பிரதிஷே ம், மூஷிகாளர்க் விஷப் பிரதிஷேத ன்கிற உத்த ஸ்த்த நத்து நான்கு அத்தியாயங்களு விஷசிகித்ஸை அல்லது தம்ஷ்ட்ரா சிகித்ஸையை விளக்கு பாகமா .

7. ஜர சிகித் : கிழத்தனத்திலும் ாலிபனு்கு ஏற்ற சரீர மனோபலங் ளைப் பெற்று திடசரீரியாய் வாழக்கூடிய சிகித் ஸோப ய ளை விள கு இப்பிர ரண இர சிகித் ா று பூற கப்படுகிறது. இவ் விஷயத்திற்கா இரஸாயநவிதி எ கிற உத்தரஸ்த்தா த்தின் முப்பத்தொன்பதா அத்தியாயம் ஏற்பட்டது.

8. வ ஜீ ர சிகி்ஸை : இதுவே விருஷ்யம் எனப்படுகிறது. இவ் விஷய உத்தரஸ்தாநத்தி ன் இறுதியில் வாஜீ ர ணத்தி ாயத்தில் விஸ்தாரமா விவரிக்கப்படுகிறது.

ஆசார்ய வாக்படர் இவ்விதம் ஆயுர்வேதத்தின் அஷ்டா கங்கள் எ கிற அகில அம்சங் ளையு அ னிவே ச-ஸு ச்ருதாதி முனி ர் ளு டய அரு பெரு பிர ாண நூல் ளிலிரு து ஒழுங்கா த் தொகுத்து ஒரு வே உலகத்தி ரின் ன ய ருதி இயற்றிரு கு வகை ய ருத்துடன் நோ கு விஷே கள் இ கிர தத்தின் பெரு யயு , ஆதி ர த்திய அவ் ரசி ருடை ய திற மையு ன ாறப் பு ழ்வ ரென்பது திண்ணம். இவற்றுள் ஆயுர்வே த சாஸ்திரத்திற்கு இன்றியமையாத அடிப்படையென கூடிய ஆரோக்ய ம ர்க்கோபதேசகமான விஷயங் ளு , ற்றும் பலவே று சிகித்ஸா முறை ளு கு அ சிய ான அ ச ளு அடங்கிய ூத்திர த்த நத்தை ஆதி பா வு , மி ப் பிரபலமா வியாதி - அவற்றிற் ான மி ச் சிற த சிகித்ஸை ள் ஆகியவற்றின் விவரண ளட கிய உத்த ான உத்தர ஸ்த்தாநத் த அந்தி பாகமாகவு அமை த்து, இ கிரந்தத் த ற்ற வத்திய கிரந்த ளினு உயர்ந்ததா இவ்வாசிரியர் செய் ள்ளார்.

உத்ரஸ்த்த த்தில்

எட்டு அங் ங் ளு கு உபா கங் ள் எனத்தகும் வேறு அநே விஷய கள் அடியில் பகுத்து கூறியுள்ளவாறு முப்பது அத்தியாய ளில் விள ப்பட்டிருக்கின்றன.

1. வைத்தவ்ருத்தம்: அல்லது ஆரோக்கிய பரிபாலன முறைய விளக்கும் அத்தியாயங்களுள் ஆயுஷ்காமீயம், தினசர்யை, ருதுசர்யை, ரோகாநுத்பாதநீயம், அங்கஸ்வரூப விஞ்ஞாநீயம், அங்கரக்ஷை, மாத்திராசிதீயம் என்கிற ஆறு அத்தியாயங்கள் முக்கியமானவை.

2. திரவ்ய குணம்: அல்லது பதார்த்த விஞ்ஞானம் என்னும் விஷயத்தை திரவ்யத்திரவ்ய விஞ்ஞாநீயம், அங்கஸ்வரூப விஞ்ஞாநீயம், திரவ்யாதி விஞ்ஞாநீயம், இரஸபேதீயம், சோதநாதி கண ஸங்கிரஹம் என்கிற ஐந்து அத்தியாயங்கள் விளக்குகின்றன.

3. த்ரிதோஷங்களும் அவற்றின் ஏற்றத்தாழ்வால உண்டாகும் பலன்களும் பரிஹாரங்களுமம்: ஆயுர்வேதத்திலேயே மிகப் பிரதானமாயுள்ள இவ்விஷயமாய் தோஷாதி விஞ்ஞாநீயம், தோஷபேதீயம், தோஷோபக்ரமணீயம், த்வி-விதோபக்ரமணீயம் என்னும் நான்கு அத்தியாயங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

4. சிகித்ஸா முறைகள்: தோஷங்களுடைய சய-ப் பிரகோப-க்ஷயங்களால் உண்டாகும் கோளாறுகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய பல வேறு பரிஹாரமுறைகளை விளக்கும் முக்கியமான 'காய சிகித்ஸை' எனப்படும் இவ் விஷயமாய் தோஷோபக்ரமணீயம், த்வி-விதோபக்ரமணீயம், ஸ்நேஹவிதி, ஸ்வேதவிதி, வமந-விரேசநவிதி, ஸ்நிவிதி, நஸ்யவிதி, தூமபானவிதி, கண்டூஷாதிவிதி, ஆச்சியோதாஞ்ஜநவிதி, தர்ப்பண-புடபாகவிதி என்னும் பதினோர் அத்தியாயங்கள் இந்த ஸ்தானத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

5. சல்ய சிகித்ஸை: என்கிற சஸ்திர சிகித்ஸையைப்பற்றிய அத்தியாயங்கள் யந்திரவிதி, சஸ்திரவிதி, ஸிராவ்யதவிதி, சல்யாஹரணவிதி, சஸ்திரகர்மவிதி, க்ஷாராக்னிகர்மவிதி என்பனவாம். இந்த காயசிகித்ஸை - சஸ்திர சிகித்ஸைகளில் - ஔஷதமுறை முதலியவை யல்லாமல், வெவ்வேறு காரணங்களால் ஏற்படும் கோளாறுகளைப் பரிஹரிப்பதற்கான பலவித உபாயங்கள் மாத்திரம் விளக்கப்படுகின்றன.

உத்தரஸ்தானத்தில்

முற்கூறிய அஷ்டாங்கங்களில் அடங்கிய விஷயங்களே வேறுவகையில் வகுக்கப்பட்டு அடியில் வரும் விசேஷ சிகித்ஸை எனும் முறையில் விவரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன:

1. கௌமாரப்ருத்யம்: பாலோபசரணீயம், பாலாமயப்பிரதிஷேதம், பாலக்ரஹப்ரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயங்கள்.

2. பூதத ்தி : பூதவிஞ்ஞா ம், பூதப்பிரதிஷேதம் என்ற அத்தியாய ள்.

3. ரே : உன்மாதப் பிரதிஷேத , அபஸ்மாரப் பிரதிஷே, என்னும் அத்தியாய ள்.

4. ம் அல்லது ஊர்த்வஜத்ருரோக பரிஹார மு ற: இதில் ே த்திரரே விஷ ம் வர்த்மரோக விஞ் ஞ னீய , ர்த்மரோகப் பிரதிஷேதம், ஸந்தி - ஸிதாஸிதரோக விஞ்ஞானீய , ஸந்தி - ஸிதாஸிதப் பிரதிஷேதம், திருஷ்டி ரோ விஞ்ஞா ம், திமிரப்பிரதிஷேதம், லிங்க ாசப்பிரதி ஷேத , ஸர்வாக்ஷிரோ விஞ்ஞானீயம், ஸ ர்வ ாக்ஷி ரோ ப் பிரதிஷேதம் ன்கிற ஒன்பது அத்தியாயங்களிலு , ர்ண ரோக விஷ ம் கர்ண ரோக விஞ்ஞானீயம், கர்ண ரோகப் பிரதிஷேதம் எ னு இர டு அத்தியாயங்களிலும், ஸ ரே க விஷயம் ஸா ரோ விஞ்ஞானீயம், நாஸா ரோகப் பிரதிஷேதம் என்கிற ரண்டு அத்திய ய களிலும், வாயைப் பற்றிய மு ரே க விஷ மு ரோக விஞ்ஞானீயம், முக ரோகப் பிரதிஷேதம் என்னும் இ ண்டு அத்திய ய ளிலும், சிரே ரே க விஷயம் சிரோ ரோ விஞ்ஞானீய , சிரோரோகப் பிரதிஷேதம் என்னும் இரண்டு அத்தியாய களிலும் ஆகப் பதினேழு அத்திய ய களில் ஜத் ரு த் ோ ளையும் அவற்றிற் ான சாலாக்ய சிகித்ஸா முறை ளையு படித்தறியல .

5. விர சிகித்ஸை விஷயமா விரண விஞ்ஞானீயப் பிரதி ஷேத , த்யோ விரணப் பிரதிஷேதம், பங்கப் பிரதிஷேதம், ப தரப் பிரதிஷேதம், கிரந்த்யர்புத-ச்லீபதாதி விஞ்ஞானீயம், கிரந் யர்புத திப் பிரதிஷேத என்கிற ஆறு அத்தியாயங்கள் இயற்றப்பட் டிருக்கி ்றன.

6. க்ஷு த்ர ரோ ள் விஷய ய் க்ஷுத்ர ரோ விஞ்ஞா னீய , க்ஷுத்ர ரோகப் பிரதிஷேத , குஹ்யரோகவிஞ்ஞா னீய , குஹ்ய ரோ ப் பிரதிஷேதம் என்னும் ான்கு அத்தியா ள் அ டங்கிரு கின்றன.

7. அ த த ்தி : விஷப் பிரதிஷேத , ஸர்ப்ப விஷப் பி திஷேத , கீட-லூதாதி விஷப் பிரதிஷேதம், மூஷிகாளார்க்க விஷப் பிரதிஷேத என்கிற ான்கு அத்தியாய ள் விஷப் பற்றுலா ோளாறு முதலிய விஷயத் த விளக்குகின்றன.

. இ ஸ த ்திர னு விஷயமாய் இரஸாயநாத்தி ய ய எ று பிரத்தியே மாய் ஓர் அத்தியாய இயற்றப்பட் ளது.

9. ராஜீ ரண த்திரம் :— இவ் விஷயமாக் கடைசியி லுள்ள வாஜீ ரணத்தியாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே உத்தர ஸ்த்தானம் மற்ற ஐந்து ஸ்த்தானங்களிலும் மொழியப் படாது விடப்பட்டுள்ள ஸகல விசேஷ வைத்திய விஷயங்களைப் பற்றிய சாஸ்த்ரீய அம்சங்களை இவ்வாறு விவரிப்பதற்கா இயற்றப்பட்ட முக்கியமான பாகமாகும். இடையி லுள்ள மற்ற நான்கு ஸ்த்தானங்களில் ஒவ்வொன்றும் சாரீர ஸ்த்தானம் சரீர தத்துவத்தையும், நிதானஸ்த்தானம் ரோகநிதானங்களையும், சிகித்ஸாஸ்த்தானம் வியாதிகளின் பரிஹார முறைகளையும், கல்பஸ்த்தானம் முக்கியமான ஔஷத கல்பங்களையும் குறிப்பாக விவரிப்பதால், அவை அந்தந்த விஷயத்திற்குத் தனித் தனியே ஏற்பட்ட பிரத்தியேக பாகமென்பதாக விளங்கத் தெரியவரும். ஆகவே ஆயுர்வேத சாஸ்த்திரத்திற்கு அடிப்படையான அநேக விஷயங்களையும் தொகுத்துக் கூறும் சிகித்ஸா சாஸ்திரத்தின் பொதுவான தத்துவங்களை ஸூத்திரஸ்த்தானம் என்று ஆதியிலும், மற்ற நான்கு ஸ்த்தானங்களிலும் கூறாத மிகுந்த விசேஷ விஷயங்களை உத்தரஸ்த்தானம் என்று முடிவிலும் விளக்கி, அஷ்டாங்க வைத்தியத்தை அங்கோபாங்கங்களோடு அமைத்து, இவ் ஆசிரியர் இந்நூலுக்குத் தான் இட்ட பெயரை முற்றிலும் பொருளுள்ளதாகச் செய்திருக்கிறார். ஆகவே இக் கிரந்தம் ஆயுர்வேதம் கற்பவருக்கும், அதில் விசேஷப் பிரவ்ருத்தியுள்ளவருக்கும் அதிக உபயோகமான நூலாயிருக்குமென்று, இம்மொழிபெயர்ப்பைப் படிக்கும் விவேகிகளுக்குப் புலப்படாமற் போகாது.

வைத்திய கலாநிதி ஆபீஸ்,
சென்னை,
1934ஞு டிசம்பர்மீ 5உ.

மேல்பாக்கம்
குப்புஸ்வாமி ஐயங்கார்.

ஸ்ரீ

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்

சிகித்ஸா ஸ்த்தாநம்.

முதல் அத்தியாயம்.

ஜ்வர சிகித்ஸை.

இனி ஜ்வர சிகித்ஸை[1] என்னும் அத்தியாயம் இதனடியில் விவரிக்கப் படுகின்றது. ஆத்ரேயர் முதலிய மஹருஷிகள் ங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:

ஜ்வரத்தில் லங் ம் செய்விக்கும் நிலைமை : தோஷமானது ஆ விகாரங்ளுடன் கூடி, ஆ ாசயமெ னும் ரைப் பையில் த கியிருந்து, ஜாடராக்னியை அழித்து, ஸ்ரோதோ ர் களையு அ டந்து, ஜ்வரத்தை உ ாடுபண்ணுவதாலே ஜ்வரத்தின் பூர்வரூப ள்[4] தோன்றுகையிலேயே அல்லது ஜ்வரம் ஆரம்பிக்கும்போதே பெருமுயற்சியோடு உடல் ன் மக்குக் கெடுதி நேரிடாவண்ணம் லங் நம் செய்விக்க வேண்டும்; ஏனெனில் ஆரோக்கிய ானது தேஹவன்மையை ஆதாரமா யுடையது; சிகித் ஸயோ ஆரோ யத்தின் பொருட்டுச் செய் யப்படுகி றது. ல ந களால் முற்கூறிய தோஷம் போ டி ப்பட்டு, ாடராக்னியும் உத்தீபநம் செய்யப்பட்டு, தேஹம் இலகுவா ஆய்விடு ாலுல் அப்பொழுது வியாதி நிவாரண ாகும் பசியும், ாவறட்சியும், நாக்கில் நற்சுவையும், ஜீர்ணசக்தியும், தேஹவ மயும், ஓஜோ விருத்தியு ஏற்படும். 3.

. அதே யான ஜ் ா ளில் செய்யவே டிய பலவிதமா சிகித்ஸாமு றகளை வி ரிகு அத்தியாய .

. ஜ் ாத் த உ டுபெ ணு தற்கு ஆதாா ான ாதம் முதலிய தோஷ ; அல்லது ஜ் ாத்திற்கு மூ ாா மான விஷப்பொரு .

. ஸ்ரோதோ மார்க் குதம், மூத்திரமார்க் , வி ர் வெ ளி ரு யிர்க்கால் முதலிய .

4. பூர் ரூப நிதா ஸ்த்தாந பார்க்க.

5. ந உப ாஸ ; அல்லது பட்டினி இருத்த .

. ஓஜஸ் அஷ்டா ஹ்ருதயம் முதற் புஸ்த பார் .

ஜ்வரத்தில் வம ம் செய்விக்கும் நிலைமை ள் : ஜ்வரத் திற்குக் காரணமான அத்தோஷம் மிக்க அதி ரித்திருக்கை யிலும், விசேஷமாய் கபத்துடன் கூடிய தே ஷம்[1] தன் ஸ்தா நத்திலிரு ்து குத்தித் தூண்டப்பட்டு இட ் விட்டுப் பெயர்ந் திருக் கயிலும் இருதயத்துடிப்பு, வாயில் உமிழ்நீர்க் கசிதல், அன்னத்வேஷம், இருமல், விஷூசிகையென்னு ் வாந்திபேதி இவ் விகாரங்கள் தோன்றியிருக்கையிலும், உணவை யுட்டு ாண்டதும் ஜ் ரம் ஸம்பவித்திருக்கையிலும், விசேஷமாய் ஜ்வரம் ஆம தோஷத்துடன் கூடியிரு ்கை யிலு ் மநம் செய்விக்கத் தகுந்த வனுக்கு அதைச் செய்விப்பது நலம். அவ்விதமின்றி நியமம் தவறி வட நம் செய்வித்தால், ச்வாஸம் அதிகரித்தல், அதிஸார ், மூர்ச்சை, இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், விஷமஜ்வரங்கள் இவை உண்டாகு ். 4, 5½.

ஜ்வரத்தில் வமநம் செய்வதற் ன சர ்கு ள் : மருக் கா ர யென்னு ் மத பலத்தைத் திப்பிலியோடாவது, வெட் பாலரிசியோடாவது, அதிமதுரத்துடனாவது ல ்து உட் கொண்டு வாந்தி செய்யலாம்; அல்லது தே ் கலந்த ெ ந்நீரை யாவது, உப்புக்கரைத்த வெந்நீரையாவது மருக்காரைக்கு அநு பானமாய் உட்கொண்டு வாந்தி செய்யலா ்; பேய்ப்புடல், வேப் பிலை, பேய்ச்சுரை, பிரம்பு, இலவங்கப்பத்திரி இவற்றைக் கஷாய மிட்டு, அத்துடனாவது மருக்காரையைக் கலந்து உட்ெ ாண்டு மநம் செய்யலாம்; திருப்தியுண்டாகு ாறு கருப்பஞ்சாற்றை உட்கொ ்டும், மதுவ் ககளே டும் மதநபலத்தைப் புஜித் தாவது வமநம் செய்யலாம்; ல்பஸ்த்தா த்திற் கூறப்படுகிற வ நமுறைகளையாவது பிரயோகிக்கலாம். பிணியாளி யினுடைய சரீரபலம் முதலியவற்றையு ், க ல விசேஷங்களி ் தன்மைகளை யும் பகுத்தறிந்து வமநசிகித் ஸையைச் செய்யே ் டும். 6 8.

ஜ்வரத்தில் ல ்கநம் அவசியம் : வமநட் செய்வித்தாலும் செய்விக்காவிடினும் மேற்கிள ்பி விருத்தியாயுள்ள தோஷங் களைப் பக்குவம் செய்து ஆம விசாரமில்லாமற் செய்வதற்காகவும், சமநம் செ ்வதற்காகவு ் ஜ்வரமுள்ளவன் ல ்கநம் கிடக்க வே ் டுவது அவசியம். மேலே சாம்பர் கவிந்து மறைந்துள்ள ெ ருப்பினுல் அன்னம் சமைக்கப்படமாட்டாது போலவே, ஆம தோஷத்தினுல் மறை ்கப்பெற்ற ஜாடராக்னியினுல் உணவானது நன்கு பக்குவம் செய்யப்படமாட்டாது. ஆகை யால் ஜ் ரத்

---

[1]. பத்துட ் கூடிய தோஷம் என்பதால் ாதம் அல்லது பித்தம் குறி ் ப்படுகி ் றது.

. நத்திற்கு ஏற்ற ர் களைப் பற்றி ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தி ் மந-விரேசநவிதி அத்தியாயத்தி ் வி ாங்கள் ா ் .

திற்குக் ாரணமான தோஷங்கள் நன்கு பக்குவமாய் சமநமடை-யும் ரையில் ஜ்வரமுள்ளவர்களுக்கு லங்கநம் செய்விக்க வேண்டும். 9, 10.

த- பஜ்வரத்தில் உஷ்ணஜலப ம் : வாத-கபங்களால் உண்டா ஜ்வரத்தில் நாவறட்சி யுண்டாயிருந்தால் வெந்நீரைச் சொற்பமாயும் அடி கடியும் பருகிவரலாம். அவ்வுஷ்ண நீரானது உறைந்துள்ள கபத் தக் கரைத்து நாவறட்சியையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்கின்றது; ஜாடராக்னியை உத்தீபநம் செய்யும்; ஸ்ரோதஸ்ஸுகளை மிருதுவாக்கி சுத்தம் செய்யும்; ஆங் ா கு அடைந்துள்ள பித்தம், வாயு, வியர்வைநீர், மலம், மூத்திரம் இவற்றை ஒழு ாக வெளிப்படுத்தும்; அதிக நித்திரையையும் திமிர்ப்பையும் அரோசகத்தையும் அகற்றும்; உயிருக்கு ஆதாரமாகும். [1]இந்த நிலைமையில் குளிர்ந்த நீரைப் பருகுவது நேர் விபரீதமான துர்க்குணங்களை யுண்டுபண்ணுவதோடு, ஸந்நிபாத தோஷ களையும் விருத்தி செய்யும். 11 13.

ஜ் ரத்தில் உஷ்ணஜலம் உபயோகிக்கத் தகாத நிலைமைகள் : முற்கூறிய குணங் ள் உஷ்ணஜலத்திற்கு இருந்தும் பித்தத்தினாலேயே ஸம்பவிக்கும் ஜ்வரத்திலும், பித்ததோஷம் அதிரித்துண்டான ஜ்வரத்திலும் உபயோகிக் க் கூடாது; ஜ் ரத்துடன் ண் முதலிய குறிப்பிட்ட சில அவயவங்களைப்பற்றி அழற்சி யு டாகும் போதும், உஷ்ணம் சரீரம் அனைத்தையும் பற்றி யுண்டாகும் போதும், மூர்ச்சையிலும், அதிஸாரத்திலும், விஷத்தால் அல்லது மதுபானத்தினால் ஜ்வரம் உண்டாகும் போதும், கிரீஷ் ருதுவிலும், உரக்ஷதத்திலும், க்ஷயத்திலும், இரத்த பித்தத்திலும் உஷ்ணஜலம் உட்கொள்ள கூடாது. 14, 14½.

பித்தஜ்வரம் முதலியவற்றில் உட்கோள்ளத் தகு த குடிநீர் : அவ்வாறு பித்த அதிகரித்துண்டான ஜ்வரத்தினால் வரு துபவர்களு கும், மற்றும் முற்கூறிய நிலைமை ளைப் பெற்றவர்களுக்கும் அடியிற் கூறப்படும் குடிநீர் ஹிதமானது :

---

1. உஷ் ஜலத்தி குண ளைச் சொல்லி ாத- பஜ் ரத்தின் நா றட் முதலிய குறிகளு இ கு வி ரிக்கப்பட்டுள் .

2 குடிநீ ப் க்கு ெ வதற் ன விதி : ஜலத்திற் சேர்க் ே டிய ஸ்துக் ள் ால் பலமானால், பதினாறுபல (அல்லது -ப கு) த்த ஜல சேர்த்து, அதை அ ரப்ப கு ற்றிப் போகு ாறு காய்ச்சி யெ த்துக்கொ ள்ளவு . இ ே கோரைக்கிழ கு முதலிய ஒ ொ ரு ஸ்துவும் $\frac{1}{4}$ பலம் சேர்த்தா , ஜலம் மொத்தத்தி 1 -பல அல் து -ப சேர்த்து, -பலமாகக் காய்ச்சி யெடுக்கே ம். பரிபா ஷப்படி இதற்குப் ப நீ எனப் பெயர்.

ோ ரக்கிழ ்கு, இரத்தசந்தனம், சு ்கு, விளாமிச்சைவே ர், பர்ப்பாடக ், ெ ட்டிவேர் இவற்றைச் ே ர்த்து ் குடிநீர் ப ்குவம் செய்து, ஆற்றி ் குளிரச்செய்து உட்கொள்ள ஆ தோஷ ் ப ்குவ ாய், வறட்சியு ் ஜ்வரமும் தீரும். 15½.

ஜ் ரத்தி ் பரிஹரிக் வேண்டிய வ: பித்த ஸ ்பந்தமில்லாமல் உஷ்ணம் உண்டாவதி ்லை; உஷ்ணமில்லா ல் ஜ் ரமு ் கிடையாது. ஆகையால் பித்தத்திற்கு விரோதமானவற்றை ஜ்வரத்தில் விலக்கவேண்டும்; பித்தம் உபரியாயுள்ள ஜ்வரத்தில் அவற் ற விசேஷமாய் விலக் வேண்டு ். ஸ்நாநம், அப்யஞ்ஜநம், ச ்ரணப்பூச்சு, லங்கநத்தைத் தவிர்த்த சோதநசிகித் ஸகள் ஆ ியவற்ை றயும் ஜ் ரத்தில் விலக் வே ் டு ். 16, 17.

ஆமஜ்வரத்தில் ஔஷதமுபயோ கி ் ் கூட : அதிக ோரை யு ் டுபண்ணு ் ஆமாஜ ர ரத்தில் சூலஹரமான ஔஷதம் உட்ெ ாள்வது போல், விசேஷ வேதனை யு ் டுப ் ணுவதான ஆ ோஷத்துடன் கூடிய ஜ்வரத்தில் அத்தகைய ஔஷதம் உபயோகிக்கக் டாது; ஏனெனில் ஆமதோஷத்தினால் வருந்தும் குடலில் அவ்ெ ாஷதமானது இன்னும் அதிக ாய் ஆமதே ஷத்தையே விருத்தி செய்யும்; அது ஸர்ப்பத்திற்கு இட்ட பாலைப்போல் விஷத்தன்மையடையும் 1 , 18½

ஜ்வரத்தில் ஸ்வேதசிகித்ஸை செய்ய ்கூடி நிலைமை ்: உ ர்தம், பீநஸம், ச்வாஸம் இவை ளோடு கூடியதும், ால், விலாப்ப ்க ்கள், அஸ்திகள் இவற்றில் வலி யு ் டுப ் ணுவத ், ாத கபங்களால் ஸம்பவிப்பது ான ஜ்வரத்தில் ஸ்வேதசிகித்ஸை செய்வது உத்தமம்; அச்சிகித்ஸை வியர்

. எ ்லா ஜ் ரத்திலு ் பொது ா ே பித்தத்தின் ஸ ்பந்தமு ் ; ஏெ னில் பித்தமி ்றி உஷ் ் அதிகரி ்காது. ஆகே அதி ்றி ஜ் மும் உ ் டா ாது. பித்த ஜ் ரத்திலே பித்த தோஷ ் மிகுதியாயிருக்கு ். பித்தத்திற்கு விரோதமாக அ தத் தணிக் ்கூடிசி த் ஸ ஜ் ரத்தில் அ சிய ாயிரு ் , பித்தத்திற்கு விரோத ான ற் ற வில ் ே ்டு ெம ்பதற்குக் ாரண ் "ஜ் ரே துல்யர்து தோஷத் ் ஸ ஸாத்ய '' எ ்ப த ே ாசித்து இ ்ஙன ் கூறப்பட்டதெ ்க, "ஜ் ரே பித்தாவிருத்தாநி '' என்கிற பாடத் த ் ெ ா ்டு பித்தத்திற்குவிரோதமில்லாத ற்றை எ ்ரூல் பித்தத்திற்கு அனுகூலமான ற் ற வி ்கவும் எ ்று சிலர் கூறுகி ் றனர்.

. ஜ் ரத்தில் சோத சிகித்ஸை கூடாதெ ்பது ஸாமாந்ய விதி; ஆ ஜ் ராதி ளில் மந ் முதலிய சோதநசிகித் ஸ செய்யலே ் ெ ்பது விசேஷ விதியாம்.

. உதர்த ் முதற் புஸ்தக ் பார் ்க.

4. ஸ்ே த சிகித் ஸ ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தில் ஸ்ே தவிதி அத்தியாயத் தப் பார் ்க.

யையு மூத்திரத் தயும் லத் தயும் அபானவ யுவை யு தாராள ர வெளிப்படுத்து தே டு ஜாடரா னி யயு தூண்டி விருத்தி செய்யும். 19, 20.

ஜ் ரத்தில் பத்திய முறை: ஸ்நேஹவிதி அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பத்திய முதலிய உபசார முறையையு முற்றிலும் இச்சிகித் ஸையில் பின்பற்றலாம்.[1] 20½

ஜ்வரத்தில் ல தி பாச சிகித்ஸை க : ஸ்வே த சிகித்ஸை, ரல, ய ரகூ முதலிய ஞ்சியினங்களே யுபயோகித்தல், கசப்பான ஷாயஙே ளை எ னு இ வ ஆ ஜ்வரத்தில் லங்களைப் பக்குவ செய்யு மியல்புடையவை; இவற் ற ஜ்வரத்தின் அந்தந்த நிலை களுக்கு ஏற்றவாறுகிலும் அல்லது முறையேஒன்றன்பின் ஒன்றாகவாகிலு பிரயோகி லா . ½.

ல த்திற்குத் த த ஜ்வர ளில் செ த்தகு சிகித் ஸ : வ தத்தோஷத்திறல் மாத்திர ஸம்பவித்த ஜ்வரத்திலும், க்ஷய ஸம்பந்தமான ஜ் ரத் திலு , ஆச துஜ் ரத்திலும், நீடித்த ரட்களா த் தெ டர்ந்துவரும் ஜ்வரத்திலும் ல ந செய்ய கூடாது. வாதஜ்வரம் முதலிய ஜ்வர களில் ர்ஷ த்தை யுண்டுப ணுத சம. சிகித் ஸயே அ னுகூலமானது. 22½.

ஜ் ரத்தில் ல க ம் நிறைவேறியதற்கும் நிறைவே ருத தற்கும் குறிகள்: அவற்றுள் ஆமதோஷத்துடன் கூடிய ஜ்வரத்திற்குள்ள குறி ள் இருக்கும் வை யில் லங்கநம் கு நி ற வேறவில்லை யென்று அறியவும். ல நம் கு நிறைவே றியிருக்குமானல் த்விவிதோபக்ரமணீயாத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள குறி ளேக் காணலாம். 23½.

ஜ்வரத்தில் பேய ளை உபயோகி கும் லம்: ம் செய்ததற் ான குறி ளொடு கூடியவனே பேயா எ கிற ஞ்சியின ளால் உபசரிக் வே டும்; அ த த ஜ் ரத்தின் தன்மை ே ற்ற ஔஷத களைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட டம் எ கிற பேயாவை முதலிற் கொடு ஆர பித்து, பிறகு வேறுவிதமான பேயாக் ளேக் ெ டுக் வே டு . இ

. ஸ்நே ஹவிதி ஸூத்திரஸ்த்தாந பார் .

. ரல ஆ ஜ் ரத்தில் தோஷ கள் பக் மா தற்கு ஆறு அ லது மூ ரட் ள் செல்லும்.

. ஆகந்து ஜ் ர முதற் புஸ்தக பார் .

4. ர்ஷ ர்ச . முதற் புஸ்த பார் .

. ஆ தே ஷத்துடன் கூடிய ஜ் ரம்; இதுவே ஸா ஜ் ர எனப்படு ; முதற் புஸ்தக பார் .

. ம டம் முதற் புஸ்த ம் பார் க.

வித பேயாக் ளை யுட்கொண்டு ருபவனுக்கு, விறகு ளால் அ ்னி மிக் மேலெழுந்து எரி துபோல, ஜாடராக்னி உத்தீபந ாய் விருத்தி யடைகின்றது. ஆறு ட்கள் வரையிலுமாவது அல்லது ஜ்வர குறைந்து பிணியாளி கு லாகவும் உ டாகு ரையிலு ாவது பேயாக்களை யுபயோகித்து ரவேண்டும். 24, 25½.

ஜ்வரத்தில் அ த த நிலைமை ளுக்கேற்ற பலவித பேயாக் ள்: ( ) சுக்கு கொத்துமல்லிவிதை, திப்பிலி, இந்துப்பு, இவை கலந்தது எளிதில் ஜீர்ணமா கூடியதுமான நெற்பொரியினுலான பேயாவை முதலில் இப்பிணியாளி உட்கொள்ள வே டும்; புளிப் ப அபேக்ஷி கும் ஜ்வரரோகி மாதுளம்பழச் சாற் றயு பேயாவிற் கலந்து ட்கொள் வது நலம். (2) தாராள ாய் மலவிஸர்க் ம் செய்யு ஜ்வரரோகியும், அதிக பித்தத்தினுல் வரு தும் ஜ்வர ரோகியு சுக்கு, தேன் இவற்றைச் சேர்த்து பேயாவைப் பக்குவ செய்து குளிரச் செய்து உட்கொள்ளலா . (3) மூத்திர வஸ்தியிலும், விலாப்பக்க ளிலும், சிரஸ்ஸிலு வலியுள்ள ஜ்வரரோகி கண்ட த்திரி வேர் நெருஞ்சில் இ ற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயா வப் பருக ே டு . (4) சிறுமல்லிகை வேர், சிற்றுமுட்டி, பில்வவேர், சு கு, நைதல்வேர், கொத்துமல்லி விதை இ ற்றைச் சேர்த் பக்குவம் செய்யப்பட்ட பேயாவில் அம்லத்தையும்[1] கலந்து ஜ்வரத்துட அதிஸாரமுமுள்ளவன் உட்கொள்ளலாம்; இப் பேயா தீபந பாசந என்கிற இரண்டு சக்தி யயு உ டயது. (5) வி ல், லி, ச்வாஸம், காஸம் இவற்றுட கூடிய ஜ்வரத்தினுல் வரு துபவ இலகு பஞ்சமூலத்தினுல் பக்குவம்செய்த பேயா வப் பருகலாம்.[4] (6) கபதோஷத்தினுல் பீடிக்கப்படு ஜ்வரரோகி மஹாபஞ்சமூலம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ாற்ே ாதுை யினுலான பேயாவை உபயோகி கலா . (7) மலபந்தத்தோடு கூடிய ஜ்வரரோகி திப்பிலியையும் நெல்லிக் னியையு சேர்த்து ாற்ே ாது ாவால் ஆகிய பேயா வ உட்ெ ாள்ளலா . (8) நெய் சேர்த்துத் தாளித்த யவாகூவை மல் ளும் மற்றுமுள்ள தோஷங் ளும் நன்கு வெளியாவதற்

. அம் தாடி ா லம் (ாதுளைச்சாறு).
. தீபா-பாசநச தி முதற்பாக பார் க.
. இலகுபஞ்ச மூல முதற்பா பார்க் .

4. து ாயி கூறப்பட்ட முதலிற் குறிப்பிட்ட லாஜ பேயா யெ கிற ெ ற்பொரி ஞ்சி; இத பிறகு கூறப்ப ப ே றுவிதமான ஞ்சியினங் ா .

. மஹாபஞ்ச மூல முதற்பா பார்க் .

காக உபயோகிக்கலாம். (9) குடலில் மலம் சிக்குண்டு விம்மிப் போவதனாலும் உடலெங்கும் வலியுண்டானாலும் ஜ்வ ரோகி, சவ்யம், மோடி, திராக்ஷை, நெல்லிக்கனி, சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட பேயாவை உட்கொள்ளலாம். (10) குடலில் முக்கியமாய் குதத்தில் கத்தரிக்கப்படுவதுபோன்ற கடுப்பு வலியுண்டாயிருக்கையில், இலந்தம்புளி, புளி, சிறு வில்வைகைவேர், கண்டங்கத்திரி வேர், பில் வேர் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவை உபயோகிக்கலாம். (11) வியர்வையின்மையினாலும், தூக்கம் வாராமையினாலும், நாவறட்சியினாலும் பீடிக்கப்படுபவர் சர்க்கரை, நெல்லிக்கனி, சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவைப் பருகலாம். (12) நாவறட்சியோடு வாந்தி அதிரித்த ஜ்வரத்தில் சர்க்கரை, இலந்தம்பழம், திராக்ஷை, வெட்டிவேர், கோரைக்கிழங்கு, சந்தனம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவில் தேனும் சேர்த்து உட்கொண்டால் வாந்தியும் தாபஜ்வரமும் தணியும். (13) முன்னால் பேயாவுக்குச் சேர்த்த ஔஷதச் சரக்குகளை யுபயோகித்தே, மாம்ஸரஸம், யூஷம்[1] முதலியவற்றையும் பக்குவம் செய்யலாம். 26 34.

ஜ்வராதிகளில் பேயாவை உபயோகிக்கத் தகாத நிலைமைகளும் பத்தியமான வேறு உணவுகளும்: (1) மதுபானத்தினால் உண்டான ஜ்வரத்திலும், மதுவை வழக்கமாய் பானம் செய்பவர்க்கு உண்டாகும் ஜ்வரத்திலும், கபம் பித்தஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கையிலும், க்ரீஷ்ம ருதுவிலும், பித்த கபங்கள் அதிகரித்திருக்கையிலும், நாவறட்சி, வாந்தி, அழற்சி இவற்றால் பீடிக்கப்படுமிடத்திலும், உட்புற அவயவங்களிலிருந்து இரத்தம் மேல்நோக்கி வருகையிலும் பேயாவை உபயோகிக்கக்கூடாது. (2) பேயாவை யுபயோகிக்கத் தகாத அவ்வித நிலைமைகளில் ஜ்வரஹரகுணமுள்ள பழங்களின் சாறுகளோடாவது ஜலத்துடனாவது சர்க்கரை அல்லது தேன் கலந்த லாஜதர்ப்பணத்தை உபயோகிக்கலாம். 35, 36¼.

ஜ்வரத்தில் அன்னம் உபயோகிக்க ஏற்ற நிலைமை: முற்கூறிய லாஜதர்ப்பணமாவது யவாகூவென்னும் கஞ்சியாவது நன்கு ஜீர்ணமான பிறகு பிணியாளிக்குப் பசியுண்டாயிருந்தால், வறுத்த அரிசியினால் ஆக்கிய அன்னத்தை இறைச்சி, உப்பு, ஸ்நேஹங்கள் இவற்றைச் சொற்பமாகச் சேர்த்து பக்குவம்

1. யூஷம் முதற்பாகம் பார்க்க.
2. நெற்பொரி மா (லாஜஸக்து) லாஜதர்ப்பணம் எனப்படும்.
3. யவாகூ முதற்பாகம் பார்க்க.

செய்த யூஷ ளோடாவது,[1] பயறு, நெள் இவற்றால் ரய்ச்சிய ஞ்சி ளோடா து புஜிக்கலா . 37, 37½.

ஜ் ரத்தில் ஷ ம் உபயோ கி கும் நிலைமை: தேஹ பல டா து தோஷ கள் கோளாற டயா து அவற் ற ரக் வே டி, முற்கூறிய விச பேயா முதலியவைகளையே முதலில் உபயோகித்து ஆறு நாட்களை ழிக் வேண்டு ; ல ங முதலிய ற்றால் தோஷ ள் பக்குவமாய் விட்டபிறகு, மிகு துள்ள தே ஷத் தயும் ப குவம் செய்வதற்க அல்லது சம ம் செய்வதற் ரகப் பாசந கஷாய ளையும், சமந ஷாய ளையு [4] உபயோகிப்பது லம். ,39.

பித்த பஜ்வர களில் ஷ ய விசேஷ ள்: பித் ஸம் பந்த ர ஜ்வரத்தில் கப்புள்ள வ துக் ளாகிய ஷாயமு , பஸ பந்த ரன ஜ்வரத்தில் கார்ப்பான சுவையுள்ள சர குகளா லான கஷாயமும் விசேஷமா ப் பிரயோகிக்கத் தகுந்தவை. 39½.

ஜ்வரத்தில் ஷ ய ரஸமுள்ள ஷ யம் உபயே கிக் த் த தது: ஷாயரஸம் என்கிற துவர்ப்பான சுவையுள்ள ஷா ய பித்த-கப ளாலான கோளாறு ளை நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியதாயினும் நவஜ்வரத்தில் உபயோ ரனதல்ல; ஏனெ னில் அது ல, களை ட்டி விஷமஜ்வரத்தையு , அரோச , பல ர இரு, ய,த்துடிப்பு, விக்கல், வயிற்றுப்பொருமல் முதலிய ற்றையும் உண்டுப ணு . 40, 41.

ஜ் ரத்தில் ஔ ஷதம் கே் ஆரம்பி கும் லம்: ஜ்வரம் உ ட ன ஏழு ரட்களு குப் பிறகு ஔஷத உபயோகிக் லா எ று சிலர் கூறுகின்றனர்; பத்து ரட்களுச்குப் பிறகு உபயோ ரகிக் லா என்று வேறு சிலர்; ன்னும் சிலர் இலகு ர உணவு ளை யுட்கொள்ப னு கு ஔஷதம் கொடுக்க ர எ கிறார் ள். ஆனால் ஆமதோஷம் அதி ரித்திருக்கை யில் ஔஷதம் உபயோகி கூடாது. ஏனெனில் டு மயான ஜ் ரத்துட கூடியவனுக்கு ோ ர பலையுட் திமிர்ப்பையு உண்டுபண்ண கூடியவாறு ஆமதோஷமே மேலோ கி யிருக்கையில், அல்லது

. இ வித யூஷத்திற்கு த ர ணீ யூஷ எ று பெயர்.

. சொற்ப கு றய ப கு மா பிறகு என்று பொருள்; அப்பொழுதுதா "மிகு துள் தோஷ ளைப் ப கு செய் ஷா ய அ ய" பது பொரு ளும்.

. இனி, 4 , 4 - ச்லோ க ளி மொழிபெயர்ப்பிற் கூறப் ப ஷா ள்.

4 இனி 4 முதல் 0½- து ச்லோ களின் மொழிபெயர்ப்பிற் கூறப்ப வித ஷ ய .

5. ஜ் ர முதற்பா ப ர்க் .

வாதாதி தோஷம் மிகவும் விருத்தி யடைந்திருக்கையில் அ ிலை ை ில் உட்கொள்ளப்பட்டு குடலில் பக்குவமா ாத ஔஷத ானது ஜ்வரத்தை மீண்டும் அதிகப்படுத்தும். எப்பொழுது ஜ்வரம் மெதுவான நிலைமைக்கு வந்து, ேஹமும் இலகு ா யிருப்பதாகத் தோன்றி, மல-மூத்திராதிகளும் வெளிப்படுகின் றனவோ அப்பொழுது ஜ்வரம் ஆரம்பித்து வெகு ொற்ப நாட்களேயானாலும் ஔஷதம் கொடுக் ஆரம்பிக்கலா . 42 44[1].

ஜ்வரத்தில் ே ே க்கூடிய பச ஷ ய ள்: (1) கோரைக்கிழ கு, பர்ப்பாடகம் இவ்விர டையும் சேர்த்தாவது, (2) சுக்கு, பர்ப்பாடகம் இவற்றைச் சேர்த்தாவது, (3) ரஞ் சோறி, பர்ப்பாடகங்களைச் சேர்த்தாவது கஷாய காய்ச்சியோ, அல்லது அதையே சீதகஷாயமாகச்[1] செய்தோ உட்கொ ள லாம். (4) வட்டத்திருப்பி, வெட்டிவேர், விளாமிச்சை இவற் றைச் சேர்த்து கஷாயம் பக்குவம் செய்தோ சீதகஷாயமா ச் செய்தோ பருகலா . (5) நிலவே ம்பு, சீ திற்கொடி, கோரை கிழ கு, சுக்கு இவற்றையாவது முன்போலவே கஷாய ாய்ச் சியோ சீதகஷாயம கச் செய்தோ உட்ெ ாள்ளலா . இக் ஷா ய களுள் எதை எந்த ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கக் கூடுமே ா அதனை கவ ிித்து அந்தந்த ஜ்வரத்தில் .பயோகி ே டும்; இ ஷாய கள் ே தா ஷ க ளி ஆமாவஸ்தையைப் போக்கி அவற்றைப் பக்குவப்படுத்து ; மேலும் ஜ்வர , அரோ சக , நாவறட்சி, வாயில் அருவருப்பு, அஜீர்ண இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யு . 45 47.

விஷமஜ்வர ள் ஐ துக்கும் சம ஷ ய ள்: (1) ெ ட் பாலை, பேய்ப்புடல், கடுகரோஹிணி; (2) பேய்ப்புடல், ன்னாரி, கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, டுகரோஹிணி; (3) பேய்ப் புடல், வேம்பு, த்ரிபலை, திராக்ஷை, கோரைக்கிழ கு, வெட் பாலை; (4) நிலவே பு, சீந்தில், செஞ்சந்தனம், சு கு; (5) நெல் லிக்கனி, கோரைக்கிழங்கு, சீந்தில், தேன்; இவ்வைந்து வித மான முறைகளையும் தனித்தனியே கஷாயமிட்டு ஸந்தத முதலிய ஐந்து விதமான விஷம ஜ்வர களையும் முறையே ச ம் செய்ய உபயோகி லாம். 48 50[1].

வ தஜ்வரத்தில் ப கஷ யம்: (1) க ஞ்சொறி சீந் தில், கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு இக்கூட்டு முறையி கஷாய மா து, (2) மோடி, சீந்தில், சுக்கு, இலகுபஞ்சமூலம் இச்சா கு களாலாகிய ஷாயமாவது வாத ஜ்வரத்தில் உபயோகி க்கூடிய பாசனௌஷத களாம். 51, 5 4.

1. சீதகஷாயம் முதற்பாகம் பார்க்க.

பித்தஜ்வரத்தில் ப ச கஷ யம் :—( ) ெ ட்பாலரிசி, ே ரைக்கிழங்கு, கடுகரோஹிணி இவற்றின் ஷாயத்தில் தேன் சேர்த்து உட்கொள்வதும், ( ) ே ை ழ கு, பர்ப்பாட ம், ரஞ்சொறி, நிலவேம்பு இ ற்றின் ஷாயத்தில் தேன்சேர்த்துப் பருகு தும் பித்த ஜ்வரத்தில் உபயோகமானது. 52¼.

பஜ்வரத்தில் பாசக கஷ யம் : பஜ் ரத்தில் வத்ஸ ாதி ணமாவது,[1] அல்லது ஆடாதோடை, முத்த ாசு என்னும் சிறு ே ாரை ிழ கு, சு கு, ரஞ்சொறி இவற்றின் ஷாய வது தகுந்த ப சநௌஷதங் ளாம். 53¼.

வ த-கபஜ்வரத்தில் ப ச ஷ யம் : கடுக் ாய், மோடி, கொன்றை, டு ரோஹிணி, கோரை கிழ கு இவற்றாலான ஷாயமா து தேஹமெங்கும் வலி, லபந்த இவற்றுடன் கூடிய வாத-கப ஸ ப ந்தமான ஜ்வரத்தில் தீபநமா ும் பாசந மா வும் உபயோ ப்படுகின்றது. 54¼.

வ த-பித்த ஜ்வ ரத்தில் திர க்ஷ திப ண்டம் அல்லது ஹிமம் : தி ாக்ஷை, இலுப்பைப்பூ, அதி தூரம், ெ ள்ளி லோத்தி, பெரு குமிழன், நன்னாரி, ே ா ா கிழங்கு, நெல்லிக் னி, வெட்டிவேர், தாமரைத்தாது, தாம ரக்கிழங்கு, தாமரைத் தண்டு, சந்தனம், வெட்டிவேர், கருநைதல், ஈச்சங்கனி இவற்றின் கூட்டு திர க்ஷ திகணம் எனப்படும்; இச்சரக்குகளைச் சேர்த்து பாண்டமாவது ஹி மாவது பக்கு செய்து, ஜாதிமல்லிகைப் பூவால் அதற்கு வாஸனையேற்றி, தேனையு ,சர்க் ரையையும், நெற் பொரியையும் சேர்த்து உபயோகிக் ாத-பித்த ளாலு டான ஜ்வர ,மதுபானத்தினாலான ெ றி முதலியவி ாம், ாந்தி, மூர்ச் ச, தேஹ அழற்சி, சிரமம், தலைச்சுற்றல், மேல் நோக்கிய ரக்த பித்தம், நா றட்சி, காமாலை இவை நிவ்ருத்தியாகும். 55 -58.

ஜ்வர-த ஹங் ளில் கடு ஷாயம் : பேய்ப்பீர்க்க ிலையைப் பொடிசெய்து, ஜல விட்டுக் ல கி, புதிதா ும் சுத்தமு ாயுள்ள மட் லயத்தில் பக்குவம் செய்து, டிக்கட்டி யெடுத்து, சிறிது நெய் கலந்து உட்கொள்ள, இக் ஷாயம் ஜ்வ ரத்தையும் அதனால் உண்டான அழற்சி யயு பே க்கு . 59.

. த்ஸ ாதிகண முதற்பாக பார்க்க.

. பாண்ட ஔஷதச் சர கு ளைச் சூர்ண செய்து, எட்டு ப கு உஷ் ஜ ம் சேர்த்து, சிறிதுநேர மூடி த்நு டி ட்டி யெ க் ப்படு ஷாயம்.

. ஹிம குறிப்பிட்ட ஔஷதச் சர கு ளை ஆறு ப கு ஜலத்தி ே ர்த்து, இ வில் (பனியி) ஊற த்து, மறுநாட் லையி டி ட்டி யெடுக்கப்படும் ஷா ம். இ தே சீத ஷ ° று, நீ ே ஷித ஷ ° எ றும் று ர்.

ப-வாத ஜ் பரத்தில் வச திக்வ தம் அல்லது குடூசீக்வாதம்:
( ) வசம்பு, கடுகரோஹிணி, வட்டத்திருப்பி, கொன்றை, வெட்பாலரிசி இவற்றின் க் ாதத்தையாவது[1], (2) சீந்திற் கொடியின் க்வாதத்தில் திப்பிலிப் பொடியைச் சேர்த்தாவது ப-வாத ஜ்வரத்தி உபயோகிக் லாம். 60.

வ த-கப ஜ்வர திகளில் வியாக்ரியாதி க்வ தம்: கண்டங்கத்திரி, சுக்கு, சீந்திற்கொடி இவற்றின் க்வாதத்தில் திப்பிலிப் பொடியும் சிறிது சேர்த்து உட்கொள்ள வாத-கபஜ்வரமும், ச்வாஸ- ாஸ ளும், பீநஸமு , வயிற்றுவலியும் நிவ்ருத்தியாகு . 61.

ப த ஜ்வராதிகளில் பத்திய திக்வாதம்: கடுக்காய், கொத்துமல்லி விதை, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, காவட்டம் புல், பர்ப்பாடகம், சிறுதேக்கு, வசம்பு, கண்டுபாரங்கி, தேவதாரு இவற்றை க்வாதம் செய்து, அதில் சிறிதளவு தேனும் காயமும் சேர்த்து உபயோகிக்க கப-வாதஜ்வரம் நீங்கும்; வயிற்றுவலி, இருதயத்தைப்பற்றிய நோய், பக்கசூலை, தொண்டைநோய், வாயிலு டாகும் புண், வீக் ம், காஸ-ச்வாஸ கள் இவையும் தீரும். 6 , 63.

பித்த பஜ்வரத்தில் ஆர வத தி க்வாதமும் தி தாதிக்வாதமும்: (1) ஆரக்வதாதி ணத்திற் கூறிய சரக்குகளை வாதம் செய்து, சிறிது தேன் சேர்த்து உட்கொள்ள பித்த-கப ஜ்வரம் நீங்கு . (2) அங்ஙனமே கடுகரோஹிணி, ஆடாதோடை, ெ ட்டி ே ர், கழற்சி காய், த்ரிபலை, சீந்தில் இவற்றின் கஷாயத்தையும் அந்த ஜ்வரத்தில் உபயோகி கலா . 64.

ஸ நிப ஜ்வரத்தில் வியாக்ரியாதிப சநகஷாயம்: கண்டங் த்திரி, தேவதாரு, மஞ்சள், கோரைக்கிழங்கு, பேய்ப்புடல், லவ ப்பத்திரி, வேப்பம்பட்டை, த்ரிபலை, கடுகரோஹிணி இவற்றின் க்வாதம் ஸந்நிபாத ஜ்வரத்தில் பாசநமாக உபயோகிக்கக்கூடியது. 65.

வாத- ப கள் அதிகரித்த ஸ நிபாத ஜ்வரத்தில் ப ச ஷ யம்: சு கு, தாம ரக்கிழ கு, சீந்தில், கண்டங்கத்திரி இவற்றின் க்வாதமானது ாஸ -ச் ாஸம்-பக் சூலை இவற்றுடன் கூடிய வாத- பங் ள் அதிகரித்துள்ள ஸந்நிபாத ஜ்வரத்தில் பாசநமாய் பிரயோகிக்கத் தகுந்தது. 66.

ஜ்வர ளனைத்து கும் பொதுவான மதூகபுஷ்பாதி ஹிமம்: இலுப்பைப்பூ, திராக்ஷை, கழற்சிக்காய், ஈச்சம்பழம்,

---

. ாத ஓ ஷதச் சா குகளை அ லது ப கு லத்தில் சேர்த்து $\frac{1}{4}$-ப ா க் காய்ச்சி யெடுக் ப்பமு ஷாயம்.

2. ஆர தாதி ணம் ·முதற் புஸ்த பார் .

வெட்டிவேர், கடு ரோஹிணி, த்ரிபலை, பெரு குமிழன் இவற்றைச் சேர்த்து ஹிமகஷாயம் பக்குவம் செய்து கால திந்து உட்கொள்ள எல்லா ஜ்ர ளும் நிவ்ருத்தியாகு. 67, 67½.

எல்லா ஜ்வரங்களுக்கும் போதுவ ன ஜாத்யாதிஹிமம் : ஜாதி ல்லிகைத் தளிர், நெல்லிக் னி, கோரைக் கிழ கு, காஞ்சொறி இவற்றைச் சேர்த்து மு போலவே ஹிமகஷாயம் ப குவம்செய்து எல்லா ஜ்வர களிலும் உட்கொள்ளலாம். 6 .

மலப தமுள்ள ஜ்வரத்தில் கடுகாதி க்வ தம் : ஜ்வரத்தில் லபந்தமு உண்டாயிருந்த ல் கடுகரோஹிணி, திராக்ஷை, மூற்சி காய், த்ரிபலை, வெல்லம் இவற்றைச் சேர்த்து க்வாதம் செய்து உபயோகிக்கலாம்.[1] 68½.

ஜ்வரத்தில் ஔஷதே பயே கத்திற்குப் பிறகு பே ா உப யே கித்தல் : உட்ெ ாண்ட ஔஷதத் த ஜீர்ணம் செய்துகொள்பவனே பேயா முதலிய பத்திய போஜனத்தை உபயோகிக் ல ம் ; ஆனு எவனுக்கு பம் அதிகரித்திருக்கின்றதோ அவன் பேயா மு லியதை உபயோகிக் க் கூடாது ; ஏனெனில் புழுதியிற் பொழி த மழையானது சேற்றை விருத்தி செய்வது போல, பேயா கபத்தை விருத்தி செய்கின்றது.[2] 69½.

ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய யூஷங்களும் அவற்றிற்கே ற்ற லமும் : கபத்தினால் தேஹத்தில் கசிவுள்ளவர்களே அடியிற் குறிப்பிடும் த மையுள்ள யூஷங்களை ஸாதாரண பத்திய போஜனத்திற்கு முன்பே உபயோகிக் ச் செய்யலாம் : ொள், டலை, ம துளம்பழம் இவற்றால் அ த யூஷ க தயார் செய்யப்பட்டவைகளாயிரு வேண்டும் ; அவை இலகுவாக ும், ருக்ஷங்களாகவும், சிறிது கைப்புள்ளவையாகவும், இலவணரஸத்துடன் கூடியவையாகவும், நா கில் நற்சுவையை புண்டுபண்ணக் கூடிய வயா வும், இருதயத்திற்குப் பலமுண்டுபண்ணக்கூடியவையா கவு இருக் வே டும். 70, 7 .

ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கத்தக்க சாலி-ஷஷ்டி -யவதானிய : ரக்த சாலி முதலிய சாலிதானியங்களும, ஷஷ்டி ம் என்கிற கார் நெல் வகைகளும்[3] பழகியவைகளானால் ஜ்வரத்தில் உபயோகிப்பதற்கு ஹிதமானவை. அ ஙனமே கபம் மேலோங்

---

1. சித ஷா ம் மலப தத் த விருத்தி செய்யும் இயல்பு டயதா யால், இக்கடு ாதி ஷாயம் க் ாதமாகவே (கொதிக் த்த ஷா ாய்) இருக் வே டுமென்று அருணதத்த கூறுகிறார்.

. சிதறு ட புழுதி ய மழை ஜலம் ஒருமிக்கத் திரட்டி சேறு ச் செ துபோல், பத் தயும் பேயா ன ா த் திரட்டி அதிகப்படுத்தும் எ ருத்து.

3. ர தசாலி முதலிய தானிய கள் முதற் புஸ்தகம் பார்க்க.

கிய ஜ்வரத்தில் உமிகள் நன்கு நீ 'கிய வயும், வாட்யமாகச்[1] செய் யப்பட்டவை யுமா யவதானிய 'ள் உபயோ ான வ. அந்த தானிய கனோ ஜ்வர 'னமான க் ாத 'களில் சேர்த்து இரண்டு அல்லது மூன்று தடவை பக்குவ' செய்து வடித்து, அ 'த அ 'னத்தைத் தோஷ-தூஷ்ய 'கள் முதலியவற்றின் பலா பலங் ளை' கவனித்து அ 'தந்த நிலைமைகளுக்குத் தகுந்தவாறு உப யோகிக்கச் செய்யலாம் 72, 73.

ஜ்வரத்தில் சிம்பீ த னிய யூஷ 'கள்: பயறு, கொள் முத லிய இலகு குணமுள்ள சிம்பீதானிய 'ளால் பக்கு 'செய் ப்பட்ட யூஷங் ள் ஜ்வராஹாரங்களாகும். $73\frac{1}{2}$.

ஜ்வரத்தில் ஹிதமான ச கவ ''க 'ள்: பாகல், பற 'கிக் காய், இளசான முள்ளங்கி, பர்ப்பாடகம், கத்திரி, வேப்ப' பூ, புடலங்காய், புடலந்தளிர் இவற்றாலாகிய இரஸத்தையும், மிசவு' இலகு குணமுள்ள ஜா 'கல மாம்ஸங்களிலிருந்து எடுத்த இரஸத் தயும், 'ட 'கத்திரி, ஈச்ச 'பழம், சேம்பு, திராக்ஷை, நெல்லிக் க ரி, மாதுளை இவற்றின் இரஸத்துட ' கூட்டி, திப்பிலி, சுக்கு, ொத்துமல்லி விதை, ஜீரக ', இந்துப்பு இவற்றைக் கூட்டித் தாளித்து ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கலாம். முற்கூறிய திப்பிலி முதலிய சரக்கு ளால் அ 'த இரஸ 'கள் தாளிக்கப்பட்டவை யா னுலும் தாளிக்கப்படாதவையா யிருப்பினும் பெரும்பாலும் அ 'த இரஸங்களில் தேன், சர்க்கரைகளைக் கலந்தே உபயோகிப்பது முறை. 74 76[1].

ஜ்வரத்தில் ஹிதம னவியஞ்ஜன 'களும் அனுபான 'க ளும்: நற்சுவை தரும் வியஞ்ஜனங்களைப் புளிப்பில்லாத மோரில் ச்சேர்த்து அ 'னியிற் பசநம்செய்து ஜ்வரத்தில் உபயோகி ' லா '; அ வ குழம்பு போலில்லாமல் தெளிவுள்ளவைகளாய் இருக் வேண்டும். ஔஷதாதிகளுக்கு அனுபானமாகவும் அவற்றை உப யோகி 'கலாம்; ொதிக்க வத்து ஆறிய ஜலத்தையும் ம்துவை யும் ஸாத்மியம் அறிந்து அனுபானமா க்கொடுக் லாம். 77, 78.

ஜ்வரத்தில் அல்லது ஜ்வர நிவ்ருத்தியானபின் ஆஹார முப யோ கிக்கும் முறை: ஜ்வரத்துடன் கூடியவனுனுலும், ஜ்வரத்தி லிருந்து விடுபட்டவனுனுலும் அப் பிணியாளிக்கு மாலை நேரத் தில் இலகுவான ஆஹாரத்தைக் 'கொடுக்கவேண்டும்; ஏ 'ன

1. ாட்யம் வறுத்து நொய்யாக உடைத்த தானிய '. (இ 'த ொ ய்யால் செய்யப்படு து வ ட் ' ட' எனப்படு '.)

. ஜ் ரத் தப் போக்கு ' குணமு டய ஷ ய ' ஜீ க் ப்ப '.

. சி 'பீதானிய ' ள் முதற் புஸ்தக ' பார்க்.

4. கு த்திறுலும் அள ாலும் இலகு ா ஆஹா ா '.

னில், அப்பொழுது பம் க்ஷீணித்து விடு தால் உ ணம் அதி கரித்து ஜாடரா னி பலப்பட்டிருக்கு . அல்லது ாடராக்னி மந்த ாயிருப்பவன் ாஸபூமியி நிலை யையும் அ ாவ ருடைய ஸாத்மிய நிலைமையையு அனுஸரித்து யதோசிதமான காலத்தில் முற்பகலில் இலகுவ ன ஆஹாரத் தப் புஜித்தால் அஜீ ணத்தினுல் பீடி ப்படமாட்ட ன். 79, 80.

ஜ்வரத்தில் க்ருதப னத்திற்குத் தகு ததும் தக ததுமான நிலைமை: ச ஷாய பானங்களாலும்,[1] பத்தியமான உணவுக ளாலும் இ னம் பத்து ாட்கள் ல கநம் செய்த பிறகு கபம் குறைந்து போனதும், வாத-பித்தங்கள் மேலோங்கிய ஜ்வரத்தில் க்ருதபானம் செய்விக்கலாம்; தோஷ கள் ஆ ா வஸ்தை நீ கி பக்குவ நிலைமையடைந்திருந்தாலே க்ருதம் அமுதத்திற்கொப்பானது; இல்லையேல் அது பத்து நாட் ள் ழிந்த பிறகும் ஜ்வரத்தையு அதன் ஸம்பந்தமான உபத்திர வங்களையும் உ டுப ணக்கூடிய விஷத்திற்குச் சமானமாய் விடு . கபம் அதி மாயுள்ள அந்த ஜ்வரத்தில் அக் பம் க்ஷய மடையும் வரையில் லங்கநம் முதலிய கிரமத்தைச் செய்ய வேண்டும். 81, 2½.

ஜ்வரத்தில் ருதப னத்தின் உபயோ ம்: தேஹதாதுக்கள் துர்ப்பலமாயிருந்தால் ஜ்வரம் நீடித்துத் தொடரு . அவர்களுக்கு ஜா ட ா க் னி எ னும் தேஜஸ் ருக்ஷமாயிருக்கு . அத் தேஜஸ் ினுல் ருக்ஷமாயிருப்பவ ்கு ம ம், ஸ்வேதநம், லம், தண்ணீர், ஷாய க, இலகு போஜனம் இ ுல் ாயு வானது மி வு ஜாடராக்னி கு அ லது உடற் சூட்டுக்கு உதவி செய்து அதை அதி ப்படுத்துமா ை ய , எரியும் வீட்டு குத் த ணீ ரப்போல அவ்விகாரத்தை க்ருதம் தணிக்கும். க்ருதமானது வாத-பித்தங்களைப் பரிஹரிப்பதில் முதன்மையான ஸ்து; வேறு சரக்கு ளோடு சேர்த்து பக்குவ செய்யப்படி னும் அதிலெல்லாம் க்ருதம் தன் இயற்கை க் குணத் த மிகவும் பின் பற்றும்; ஆன யால் அந்தந்த வியாதி நிலைமைக்குத் தகு த ஔஷதச் சர குகளோடு சேர்த்து ப குவ செய்து க்ருதத்தை உட்கொள்ளக் கொடுக்கலா . க்ருதம் சீதவீர்யமுடையதான தால் அதற்கு திரிடையான ஜ்வரத்தினுலான சூட்டையும்,

. முஸ்தா-பர்ப்பட ாதி (கோ ரக்கிழ கு - ப ப்ப ட முதலிய ற்ருலான) கஷாய முதலான .

2. பத்திய ான உணவுகள் பேயா யூஷ முதலிய .

. உபத்திர ம் முதற் புஸ்த பார் .

4. முதலிய கிரமம் இதே அத்தியா த்தி 2 , · ½ ச்லோ ளி மொழி பெயர்ப் பக் ா க.

பித்தத்தையும் பரிஹரிக்கும்; ஸ்நிக்த்தத் தன்மையினால் வாதத்தையும் போக்கும்; பஹுவான குணமுள்ள வேறு சரக்குகளோடு சேர்த்து பக்குவம் செய்து விடுவதால் கபத்தையும் போக்கக் கூடியதாகும். முற்கூறிய எல்லாக் கஷாயங்களோடும்[1] க்ருதத்தையும் சேர்த்து பக்குவம்செய்து அந்தந்த தோஷங்களுக்குத் தகுந்தவாறு உபயோகிக்கலாம். 3 7½.

ஜ்வரத்தில் பிரயோகிக்கக்கூடிய சில க்ருத முறைகள்: (1) த்ரிபலை, வேப்பம்பட்டை, அதிமதுரம், கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறுகடலையிலை இவற்றின் கஷாயத்தோடு க்ருதத்தைப் பாகம் செய்ய ஜ்வரம், ஸம் இவை நீங்கும். (2) திப்பிலி, பேய்ப்புடலை, கண்டங்கத்திரி, கடுகரோஹிணி, நன்னாரி, நெல்லிக்கனி, கீழாநெல்லி, பில்வவேர், கோரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், முற்றிக்காய், விளாமிச்சை, திராக்ஷை, அதிவிடயம், மோர்மல்லிகை இவற்றினால் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; இந்த க்ருதம் ஜ்வரத்தைத் துரிதமாய் நிவ்ருத்தி செய்யும்; மேலும் விஷமாக்னி, ஹலீமகம், அரோசகம், தோள்களிலுண்டாகும் அதி அழற்சி, நடுக்கம், பக்கச்சூலை, தலைவலி, க்ஷயரோகம் இவற்றையும் போக்கும். (3) வாத ஜ்வரத்தில் தில்வக க்ருதத்தை உபயோகிக்கலாம்; ஆனால் அதில் சிவதையைச் சேர்க்கக்கூடாது. (4) பித்த ஜ்வரத்தில் திக்த க்ருதத்தையும், வ்ருஷக்ருதத்தையும்,[4] சமுற்சிக்காயினால் பக்குவம் செய்யப்படுகிற க்ருதத்தையும் கொடுக்கலாம். (5) வாய்விடங்கம், அட்டுப்பு, சவ்யம், வட்டத்திருப்பி, த்ரிகடுகம், சித்திரமூலம், இந்துப்பு, யவதானியத்தின் சுணை இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம் சேர்த்து கஷாயம் காய்ச்சி யெடுத்து, ஒரு பிரஸ்தம் நெய்யும் அதற்குச் சமானமாய் பாலும் சேர்த்து பக்குவம் செய்தெடுக்கவும்; இது நாட்பட்ட ஜ்வரத்தையும், கபஜ்வரத்தையும் போக்கும். 8 9.

ஜ்வரத்தில் ஐந்து வித ஸ்நேஹங்கள்: சீந்தில், த்ரிபலை, ஆடாதோடை, திராக்ஷை, சிற்றுமுட்டி இவற்றில் ஒவ்வொன்றினுடையவும் கஷாயங்களால் தனித்தனியே ஸ்நேஹ

1. முற்கூறிய கஷாயங்கள் - 4-து பக்கத்திற் குறிப்பிட்டுள்ள பாசகஷாயங்கள்.

2. தில்வக க்ருதம் - வாதவியாதி சிகித்ஸையில் பிறகு விவரிக்கப்படும் க்ருதம்.

3. திக்த க்ருதம் - பிறகு குஷ்ட சிகித்ஸையிற் கூறப்படும் க்ருதம்.

4. வ்ருஷக்ருதம் - இனி இரத்த-பித்த சிகித்ஸையில் கூறப்படும் க்ருதம்.

ளைப் பக்குவம் செய்து[1] உபயோகித்தால் அவை ஜ்வரஹரங்களாம். 93.

ஜ்வரத்தில் க்ருதபானத்திற்குப் பிறகு மாம்ஸரஸோபயோகம்: க்ருதம் ஜீர்ணமாயவிட்டால், பிறகு காரமில்லாத மாம்ஸரஸம் கலந்த அன்னத்தைப் புஜிக்கச் செய்யலாம்; அவ்வுணவு மிகவும் தேஹபலத்தை உண்டுபண்ணும்; வல்லவன் யுக்தியுடனால் அது தோஷங்களை ஹரிக்கும். ஆனபடியினாலே பரிபித்தஹரங்களான பயறு·பால் முதலியவற்றின் ஸ்வரஸங்கள் நீடித்த காலமாயுள்ள வாத மேலோங்கிய ஜ்வரத்தில் பெரும்பாலும் அனுகூலமானவையல்ல; அவை வயிற்றுவலி, உதார்த்தம், வயிறு ஸ்தம்பித்துப் போதல் இந்த துர்க்குணங்களை யுண்டுபண்ணும்; ஜ்வரத்தையும் விருத்தி செய்யும். 94, 95½.

ஜ்வரத்தில் சேதன சிகித்ஸை:- இவ்விதம் செய்தும் ஜ்வரம் சமனமாகாவிட்டால், பிணியாளி சோதன சிகித்ஸைக்கு ஏற்றவனாயிருந்தால் அவனுக்கு அதைச் செய்யவேண்டும்; அதில், சேஹவன் மயுள்ள மனிதனுக்கு தோஷம் ஆமாசயத்தைப் பற்றியதானால், அவனது தேஹபலத்திற்குத் தக்கு நேரிடாண்ணம் முற்கூறிய வமனமுறையைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 96, 97.

ஜ்வரத்தில் விரேசனௌஷதம் கொடுக்கும் நிலைமை: தோஷம் ஆமாவஸ்தையிலிருந்து பக்குவ நிலைமையை அடைந்து, ஸ்தம்பித்துக் கொள்ளாமல் தளர்ச்சியடையும்போது, அல்லது விஷத்தினாலாவது மதுபானத்தினாலாவது ஸம்பவித்த ஜ்வரத்திலாவது அடியிற் கூறப்படும் ஔஷதங்களை விரேசனத்திற்காகக் கொடுக்கலாம்.—97½

ஜ்வரத்தில் விரேசனௌஷதங்கள்: (1) த்ரிபலை, சாரணை, சிந்தை, திப்பிலி, நாககேஸரம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து குளிகை செய்து விரேசனமாவதற்கு உபயோகிக்கலாம். (2) அல்லது வ்யோஷாதி குளிகையையாவது,[2] கொன்றைப்புளியை திராக்ஷையின் இரஸத்துடனாகிலும் பாலுடனாகிலும் கலந்தாவது விரேசனத்திற்காகக் கொடுக்கலாம். (4) த்ரிபலா சூர்ணத்தையாவது, (5) கழற்சியிலை ரஸத்தையாவது பாலிற் கலந்து ஜ்வரமுள்ளவன் உட்கொள்ளலாம். 98, 99½.

---

1. ஸ்நேஹம் ... று கூறியிருந்தாலும் இவ்விடத்தில் முக்கியமாய் க்ருதமே குறிப்பிடப்படுகிறதாய் அறிக.

2. த்ரிகடு, ... ப்படட்டை, ல ... ப்பத்திரி, ... கிழங்கு, ... ராய்விட... , நெல்லி... னி, சி... த இ... ற் றச் சமயெடையாகச் சேர்த்து, அனைத்துக்கும் ஸமமாகச் சர்க்கரை கலந்து, தேன்விட்டு ஆட்டிச் செய்யப்படும் குளிகை வ்யோஷாதி குளிகை எனப்படும்.

ஜ்வரத்தில் விரேச த்திற்குப் பின்பு ஸம்ஸர்கீ கிரமம் : நன்கு விரேசநம் ஆனவர்களுக்கு மண்டம்[1] எ கிற திர ான் ன முதற்கொண்டு ரிசைக் கிரமமாக ஸம்ஸர்கீ யென்னும் பத்திய முறையில் உணவு கொடுக்கவே டும். 100.

ஜ்வரத்தில் மலத்தைக் கழியச் செய்வதும் கட்டுவதும் : ஜ்வரத்தினால் சிதைவுற்ற மலம் கழிந்துகொண் டிருக்குமானால், அதை எப்பொழுதும் அங்ஙனமே கழியும்படி விட்டுவிட வேண்டும்; அந்த மலம் ஆமதோஷம் நீங்கி பக்குவமான நிலைமையில் ோஷ்டத்தில் தங்கியிருந்தாலும் தி குண்டுபண்ணும். மலம் மிதமிஞ் ெளிப்படுமானால் பாசநசிகித்ஸையினால் அதன் ஆமதோஷத்தைப் போக்கியாவது கட்டலாம். ஆமமான மலத்தை கட்டுவதால் நேரிடும் தீங்குகள் தோஷோபக்ரமணீயாத்தியாயத்தில்[4] கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 101, 102.

ஆமஜ்வரத்தில் தோஷஹர ஔஷதமுபயோகிக்கக் கூடாது : எவனொருவன் ஆம ஜ்வரத்தில் அறியாமையினால் அத்தோஷத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஔஷதத்தை உபயோகி கின்றானோ, அவன் நித்திரையுறும் கருநாகத்தை காத்தினா பரிசிப்பதாகக் கருதவேண்டும். 103.

ஜ்வரத்தினால் க்ஷீணித்திருப்பவனுக்கு ஏற்ற சோத சிகித்ஸை : ஜ்வரத்தினால் தேஹபலம் க்ஷீணித்திருப்பவனுக்கு வமநமும் விரேசநமும் உசிதமல்ல; அத்தகைய க்ஷீண நிலைமையிலிருப்பவனுக்கு மலங்களைச் சாதாரணமாய் பாலினாலா து நிரூஹ வஸ்திகளைப் பிரயோகித்தாவது வெளிப்படுத்தலாம். 104.

பாலை ஸாத்மியம கப் பெற்ற ஜ்வரரோகிக்கு அதை உபயே கிக்கும் நிலைமை : ப லை ஸாத்மியமாகப் பெற்ற னு , பம் முற்றிலும் க்ஷீணித்துப்போனவனு , தேஹத பமும் நாவறட்சியுமுள்ளவனும், வாத-பித்தங்களால் பீடிக்கப்படுப வனுமான பிணியாளிக்கு அதிஸாரம் அதிகமாயிருந்தபோதிலும் பால் பத்தியமான உணவாகும். காட்டுத்தியால் எரிக்கப்பட்ட வனத்தின் தாபத்தைப் போக்கி அதை மழைநீர் மீண்டும் தளிர்க்கச்செய்வது போல், லங்கனத்தினால் மிகவும் தபிக்கப்பட்டுள்ள

. ம ட முதற் புத்தக பார்க்க.

2. மண்டம், பேயா, வி லபீ யென்று மந-விரேசநீயாத்தியாயத்தில் வி ரிக் ப்பட்டுள்ள கிரமம்.

3. ஸம்ஸர்கீ ந-விரேசந ள் செய்த பிறகு பேயா, விலெபீ முதலிய பத்தியமான உ வுகள் கொடுக்கப்படும் மு றக்கு "ஸம்ஸர்கீ" எ று பெயர்.

4. ஸூத்திரஸ்தாநத்தில் 3- அத்தியாய .

5. ஸாத்மியம் முதற் புத்தகம் பார்க் .

தேஹத்தையும் பால் உயிர்ப்பிக்கச்செய்து ஜ்வரத்தையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்திசெய்யும். ஆனால் பாலானது தகுந்த ஔஷதச் சரக்குகள் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்டதானாலும், குளிர்ச்சியா யிருந்தாலும், உஷ்ணமாயிருந்தாலும், தாரோஷ்ணமா யிருந்தாலும் அந்தந்தக் காலநிலைமைகளின் குணகுணங் களைப் பகுத்தறிந்து உபயோகிக்கப்பட வேண்டும்; இல்லையேல் ஜ்வர ரோகிக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கலாம். 105 107.

ஜ்வரஹரமான பலவித க்ஷீரபாகங்கள் : (1) சுக்கு, பேரீச்சம்பழம், திராக்ஷை, சர்க்கரை, நெய் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை ஆறவைத்து, தேன் கலந்து உட்கொள்ள நா வறட்சி, அழற்சி, ஜ்வரம் இவை தீரும். (2) அங்ஙனமே திராக்ஷை, சிற்றாமுட்டி, அதிமதுரம், நன்னாரி, திப்பிலி, சந்தனம் இவற்றை நான்கு மடங்கு பாலில் காய்ச்சி யெடுத்தாவது உபயோகிக்க, முன் கஷாயம் போலவே குணமுண்டுபண்ணும். (3) அல்லது திப்பிலியையே பொடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது உட்கொள்ளலாம். (4) மஹா பஞ்சமூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பருகினால் ஜ்வரமடித்தவனுக் குண்டான காஸம், ச்வாஸம், தலைவலி, பக்கச்சூலை இவை நீங்கும்; நீடித்த நாட்களாயுள்ள ஜ்வரமும் போகும். (5) ஆமணக்கு வேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பருகினாலும், (6) பில்வத்தளிரைச் சேர்த்து தாரோஷ்ணத்தை யுட்கொண்டாலும், மலம் அபானவாயு இவை கட்டிப்போனாலும், இரத்தங்கலந்த அதிஸாரத்திலும், நாவறட்சியிற்றுவலிகளோடு கூடிய சீதபேதியிலும் ஜ்வர ரோகி அக்கோளாறுகளிலிருந்து நிவ்ருத்தியடைவான். (7) சுக்கு, சிற்றாமுட்டி, கண்டங்கத்திரி, நெருஞ்சில், வெல்லம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் சோபை, மூத்திரக்கட்டு, மலபந்தம், அபானவாயு கட்டிப்போதல், காஸம், ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும். (8) வெள்ளைச் சாறடை, பில்வவேர், சாறடை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் ஜ்வரத்தையும் சோபையையும் நிவாரணம் செய்யும். இலவம்பிசின் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த பாலும் சீக்கிரம் ஜ்வரத்தைப் போக்கும். 108 113½.

ஜ்வரத்தில் நிருஹவஸ்தியும் அநுவாஸ வஸ்தியும் : தோஷம் ஆமாவஸ்த்தை நீங்கி பக்வநிலைமையை அடைந்திருக்கையிலும், பக்வாசயத்தை அடைந்திருக்கையிலும் நிருஹவஸ்தியைப்[1] பிரயோகித்தால், தேஹவலிமையும், ஜாடராக்னியும், மனத்தெளிவும், நாக்கில் நற்சுவையும் சீக்கிரம் விருத்தியாய், ஜ்வரமும் நிவ்ருத்தியாய்விடும். ஸ்ரம்ஸநம் என்னும் வேலை

1. நிருஹவஸ்தி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

. ஸ்ரம்ஸநம் மலத்தை ஒது ாக நெகிழச் செய்யும் குண.

யைச் செய்ய கூடிய ஔஷதத்தைப் பிரயோகித்தால், அது பக்வாசயத்தை அடைந்துள்ள பித்தத்தையாவது, பித்தம் கபம் இவ்விரண்டையுமாவது வெளிப்படுத்தும்; வஸ்தியோ வென்றால் மூன்று தோஷங்களையும் கழிக்கும். கப - பித்தங்கள் நன்கு க்ஷீணித்து, விருத்தியான ஜாடராக்னியை யுடையவனும், மல பந்தமுள்ளவனுமான பிணியாளிக்குக் கழுத்தின் பின்புறம் முதுகு இடுப்பு இவை வலித்திழுக்கப்படுவது போன்ற உணர்ச்சி யு டா யிரு கையில் அநுவாஸநவஸ்தியைப்[1] பிரயோகிக்க வேண்டும். 114—116.

ஜ்வரத்தில் படோலாதி நிரூஹம்: பேய்ப்புடல், வேப்பிலை, கடுகரோகிணி, ஆமணக்குவேர், மேர் மல்லி, சிற்றுமுட்டி, நெரிஞ் சில், மறுக்காரை, வெட்டிவேர், விளாமிச்சை இவற்றைச் சரிபாதி ஜலம்விட்டு விளாவிய பாலில் சேர்த்து, பால்மாத்திரம் மிகும்படிக் காய்ச்சி, கோரைக்கிழங்கு, மறுக்காரை, திப்பிலி, அதிமதுரம், வெட்பாலரிசி இவற்றைக் கல்கமாகக் கூட்டி, இதில் தேனையும், நெய்யையும் சேர்த்து வஸ்தியாகப் பீச்சிடலாம். இது ஜ்வரத் தைப் போக்கும். 117 119.

ஜ்வரத்தில் பர்ணி யாதி நிரூஹம்: நரிப்பயறு, இடிகொள், மேர்மல்லி, சிறுமல்லி,[2] அதிமதுரம், ட றுக் ாரை, வெட்டிவேர், கொ றை இவற்றை க்வாதமாகக் காய்ச்சி, அதிமதுரம், சத குப்ப ப, குப்பைமேனி, மறுக்காரை, கோரைக்கிழங்கு இவற் றைக் கல்கமா ச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; அதில் வெல்லம், தேன், நெய் இவற்றையும் சேர்த்து வஸ்தியாகப் பிரயோகிக் கலாம். 120, 120½.

ஜ்வரத்தில் ஜீவந்தியாதி அநுவாஸநங்கள்: ஜீவந்தி, மறுக் கா ர, மேதா, திப்பிலி, அதிமதுரம், சம்பு, ருத்தி, சிற்ற ரத்தை, சிற்றுமுட்டி, பில்வவேர், சதகுப்பி, தண்ணீர் பிட்டான் இவற்றை ஜலம்விட்டு இடித்து, பால், ஜலம், ெ ய், தைல இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்து ெ ாள்ளவு ; அவரவருடைய தேஹத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தோஷங் களின் தன்மைக் கேற்றவாறும், எந்த ஸ்நேஹம் எவரெவருக்கு அனுகூலமா யிருக்குமோ அதை அனுஸரித்தும் ஜ்வரத்தில் இந்த ஸ்நேஹத்தில் ாதையேனும் அநுவாஸநமாய் பிரயோகிக்க லாம். ல்பஸ்த்தாநத்தில் ஸித்தி என்கிற எந்த வஸ்தி முறை ள்

. அநு ாஸந ஸ்தி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ரிப்பயறு, இடிெ ாள், மேர்ம லி, சிறுமல்லி இ த நான் குக்கு ப ணிநீ சதுஷ்ட ° எனப் பெயர்.

கூறப்படப் போகின்றனவோ[1] அவையும் ஜ்வரத்தைப் போக்க கூடியன. 121—123.

ஜ்வரத்தில் ஸ்யப் பிரயோகம்: நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் விரேசநநஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்; அது தலை வலி, தலைபாரம், கபப்பிரகோபம் இவற்றைப் போக்கும்; இந்த்ரியங்களைத் தெளியச் செய்து சுறுசுறுப்பாக்கும்; நாக்கில் நற்சுவையைத் தரும். சிரஸ் சூன்யமா யிருப்பதுபோல் தோற்றினால் ஸ்நேஹந நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். சிரஸில் தாபம் அதிகரித்திருந்தால் பித்தஹரமான நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 124, 24[1].

ஜ்வரத்தில் தூம கண்டூஷ-கபளங்கள்: ஜ்வரத்தில் ப்ரதிச்யாயம், ாயில் அரோசகம், சிரோரோகம், தொண்டையைப் பற்றிய ரோகம் இவற்றைப் போக்கக்கூடிய குணமுடைய தூம பானங்களையும், கண்டூஷங்களையும், கபளங்களையும், அந்தந்த தோஷங்களின் நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு உபயோகிக்கலாம். ஜ்வரத்தினால் அரோசகம் உண்டாயிருக்கையில், கொடிமாதுளையின் உட்சதையில் நெய்யும் இந்துப்பும் சேர்த்து வாயில் அடக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம்; அல்லது நெல்லிக்கனி, திராக்ஷை, சர்க்கரை இவற்றின் கல்கத்தையாவது வாயில் அடக்கிக்கொண்டிருக்கலாம்.—125, 126.

நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் அப்யங்க-லேப-ஸேகங்கள்: சர்மத்தைப்பற்றிய நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் அவரவரது அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு சீதவீர்யமான வஸ்துகளாலோ உஷ்ண வீர்யமான வஸ்துக்களாலோ தயார் செய்யப்பெற்ற அப்யங்க ஔஷதங்களையும், லேபங்களையும், ஸேகங்களையும், அஞ்ஜநங்களையும், தூமங்களையும் அப்பிணியாளிகளுக்குப் பிரயோகிக்கலாம். ஆகந்துக ஜ்வரங்களிலும் முற்கூறிய அப்யங்க-லேபாதிகளை அங்ஙனமே பிரயோகிக்கலாம். 127, 128.

தாப ஜ்வரத்தில் சீதளமான தைல-கஷாயாதிகளால் லேபனாதிகள்: (1) ஜ்வரத்தில் தாபம் அதிகமாயிருக்கையில் ஆயிரந்தடவை முழுவியெடுத்த நெய்யினால்[3] அப்யங்கம் செய்யவேண்டும். (2) ஸூத்திரஸ்தானத்திற்கூறிய மதுரத்திரவ்ய வர்க்கத்திலும், அம்லத்திரவ்ய வர்க்கத்திலும், கஷாயரஸ வர்க்கத்திலும்

---

1. கல்பஸ்தானத்தில் 4-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

2. விரேசநநஸ்யம் முதலியன முதற் புத்தகம் பார்க்க.

3. இது ஸஹஸ்ர தௌதம் எனப்படும்; ஜலத்திலோ, அந்தந்த வியாதிகளுக்கேற்ற குணமுள்ள கஷாயாதிகளிலோ ஆயிரந்தடவை குழப்பிக் குழப்பி யெடுக்கப்பட்ட நெய்.

4. மதுரத்திரவ்ய வர்க்கம் முதலியன முதற் புத்தகம் பார்க்க.

ொழியப்பட்டுள்ள அந்த வஸ்துக்களையாவது, சீதவீர்ய ா வும்-பித்தஹரமான வயுமான சோதநாதி ணஸங்கிரஹாத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள தூர்வாதிகணங்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களையாவது[1] க்வாத களாகச் செய்து, கல்ங் களாகச் செய்தும், அவற்றில் பாலையும் சேர்த்துத் தலம் காய்ச்சி யெடுத்து தேஹத்தில் அப்யங்க செய்தால் உடனே தாபம் நீங்கும். (3) அந்தக் கண ளைச் சேர்ந்த ஸ்துக்களையே ஒருவாறு நன்கு மசியாமல் இடித்து அரைத்து, சிரஸ்ஸிலும் மற்ற அவயவ களிலும் நன்றாகத் தேய்த்துப் பூசலாம். (4) அந்த க ங்களிற் கூறிய வஸ்துக்களாலான க்வாதத்தையே தேஹத்தில் ஊற்றிவரலாம்; அல்லது அக் ஷாயத்தில் அமிழ்ந்து ஸ்நாநம் செய்யலாம். 129 131½.

தாபஜ்வரத்தில் காடி முதலியவற்றால் ஸ்நா ஸேகாதிகள்: (1) காடி, தண்ணீர், பால், சுக்தம்,[2] நெய் இவை முதலியவற்றாலும் முற்கூறியவண்ணமே தாபஜ்வரத்தில் லேப-ஸ்நாநாதிகளைச் செய்யலாம். (2) விளாம்பழம், கொம்மட்டி மாதளையின் சாறு, பெருங்குமிழன், வெள்ளிலோத்தி, மாதளை இவற்றைத் தேஹத்திற் பூசுவதாலும், இலந்தஇலைக் கச கி யெடுப்பதால் உண்டாகும் நுரையைப் பூசுவதாலும், ஏதேனும் அரிஷ்டத்திலுண்டாகும் நுரையைத் தேஹத்தில் தேய்ப்பதாலு அழற்சி, வி, மபக்கம், வாந்தி, நாவறட்சி இவை தணியும். (3) முன்பு தோ ோபக்ரமணீயாத்தியாயத்தில் விவரித்த பித்தஹரமான முறை யையும் உபயோகித்தால் மிகவும் அழற்சியோடு கூடிய ஜ்வரம் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். 1 134½.

சீத ஜ்வரத்தில் தகர தி அப்யங்கம்: கிரந்திதகாம், அகி, கு குமபூ, கோஷ்டம், மாசிப்பத்திரி, கல்லுருவி, ஸாளதேவதாரு, தேவதாரு, நகம் எ னும் கந்தத்திரவ்யம், சிற்றரத்தை, மாசிக் ாய், கரு கச்சோரம், ஏலம், சிற்றேலம், கச்சோர, முருங்கை, துளஸி, டமாம்ஸி, சுக்குநாறிப் புல், டுகு, தசமூலம்,[4] சீந்தில், ஆமணக்கு, சிற்றாமணக்கு, நீர்த்திப்பிலி, ாவட்டம்புல், தமாலபத்திரம், நிலவேம்பு, குந்துருக, ொத்த ல்லி விதை ஓமம், சதகுப்பை, உளுந்து, கொள், சித்திரமூலம், புங்கு, து பாராஷ்ட்ர, ஈச்வரமூலி இவற்றாலும், இவற்றைப் போல

1. தூர் ாதிகணம், நியக்ரோதாதிக , பத்ம ாதிக , சாரிபாதிக ம் இ "தூர் ாதிக ம் முதலிய" எ பதா குறிக் ப்ப கின்றன; இ ற்றைப்பற்றிய ி ா ளு கு ஸூத்திரஸ்த்தா பர்.

2. க்த முதற் புத்தகம் பார்க்.

3. ஸூத்திரஸ்த்தா ம், பதி மூ று அத்தியாயம் பார்.

4. தசமூலம் முதற் புத்தக பார்.

உஷ்ண வீர்யங் ளாகவும் பரிசிப்பதற்குச் சூடா வுமுள்ள சரக்குகளாலும் பக்குவமான கஷாயங்களிலும், ஸுரை ஸௌவீரம் முதலான மதுவகைகளிலு முற்கூறியவற்றைப் போன்ற சரக்கு ளைக் ல்கமாகவும் சேர்த்துத் தைலம் காய்ச்சவும். இளஞ்சூடாயிருக்கையில் இத்தைலத்தைக்கொண்டு சீத ஜ்வரத்தில் அப்யங் ம் செய்யலாம். 135 $139\frac{1}{4}$.

சீதஜ்வரத்தில் டேக்கத்தைத் தணியச் செய்யும் லேபந-ஸ்வேத தி முறைகள்: (1) சீதஜ்வரத்தில் முற்கூறிய கிரந்திதகரம் முதலிய சரக்குகளை ரு அரைத்து உடம்பிற் பூசலாம். (2) அச் சரக்கு ளைச் சேர்த்து காய்ச்சிய இளஞ்சூடான ஷாயத்தினால் தேஹத்தை நனைக்கலாம். (3) அல்லது அக் ஷாயத்தில் அமர்ந்து ஸ்நாநம் செய்யலாம். (4) அங்ஙனமே சுக்தம், கோமூத்திரம், மஸ்து இவற்றைக் காய்ச்சாமலே ஸேசநம் செய்யவும் ஸ்நாநம் செய்ய ும் உபயோகிக்கலாம். (5) ஆரக்வதாதி ணத்திற் கூறிய சர குகளையும் குடிநீராகப் பக்குவம் செய்து பருகுவதற்கும், அப்யங்க செய்வதற்கும், லேபநட் செய்வதற்கும் உபயோகி கலா . (6) விஷம ஜ்வரத்திற்காக இனி கூறப்போகிற அகரு முதலியவற்றலான தூபங்களையும் சீதஜ்வரத்திற் பிரயோகிக்கலாம். (7) அக்னி ஸம்பந்தத்தினாலும், அக்னிஸம்பந்தமில்லாமலும் வியர்வையை யுண்டுபண்ணலாம். (8) ஸ்வேதியெ னும் வியர்வை யு டாக்கும் ஔஷதத்தை உட்கொள்ளலாம். (9) கர்ப்பக்ருஹம் என்னும் வீட்டு அறையின் கீழ் அமைத்துள்ள வெப்பமான பிரதேசத்தில் படுத்திருக்கலாம். (10) ன த்த நூற் பளம், கம்பளம், துப்பட்டி இவற்றைப் போர்த்துக் கொள்ளலாம். (1) தூமமின்றி ஜ்வலித்துப் பிரகாசிக்கும் துணல் ள் அடங்கிய அ னிகுண்டத்தை அருகில் வைத்துக்கொள்ளலா . (12) மதுபானம் செய்யலாம். (13) த்ரிகடுவைப் பொடித்துச் சேர்த்து புளித்த மோரைப் பருகலாம். (4) கொள், நெல், ே ாத்ரவதானியம் இவற்றை வேகவைத்து அவற்றிலிருந்து ௳ புமு் ஆவியையும் தேஹத்திற் பரவச்செய்யலாம். (15) குளிரால் டு கமுண்டவன் முற்கூறிய சிகித்ஸைகளைச் செய்துகொள் தோடு, பித்தத்தை விருத்திசெய்யுங் குணமுடைய வேறு சிகித் ஸையையும் செய்துெ ாள்ளலாம். (6) கனத்த சரீரத்தை யுடையவர் ளாய், விலாஸ ான நடையுடைகளை யு டயவர்களாய், யௌ த்தினாலு மதுபானத்தினாலும் மதங்கொண்ட ர்களுமாயுள்ள மங்கையர்கள் அப்பிணியாளியை ஆலிங்கனம் செய்து,

. ம து முதற் புத்த பார்க் .

2. ஸேச தேஹத் த னைத்தல்.

3. ஆர தாதிக ம் முதற் புத்த ம் பார்க் .

குளிரும் நடுக்கமும் நீங்கியபின்பு அவர்கள் அவனை விட்டு விலகி விடவும் செய்யலாம். 140—145½.

ஸந்நிபாதஜ்வரத்தில் சிகித்ஸை ஆரம்பிக்கும் முறை: ஸந்நிபாத ஜ்வரத்தில் தாழ்ந்திருக்கும் தோஷத்தை விருத்தி செய்தும், மேலோங்கியிருப்பதைக் குறையச் செய்தும் தோஷங்களின் கோளாறுகளைப் பரிஹரிக்கவேண்டும். மூன்று தோஷங்களும் ஒரே சீராக பலம்பெற்றுப் பிரகோபித்திருந்தால், கபஸ்தாநத்தில் முதலில் சிகித்ஸையை ஆரம்பித்து, முறையே மற்றத் தோஷங்களுக்குப் பரிஹாரம் செய்ய முயலவேண்டும். 146½.

ஸந்நிபாதஜ்வரத்தின் இறுதியிலுண்டாகும் கர்ணமூல சோதைக்கு சிகித்ஸை:—ஸந்நிபாத ஜ்வரத்தில் கடைசி நிலைமையில் காதின் அடியில் மிகக் கடுமையான ஒரு வீக்கம் உண்டாகுண்டு. அவ்வீக்கத்தினால் பிடிக்கப்படுபவருள் எவனோ ஒருவனே அதினின்றும் மீட்சிபெறுவான். இரத்தத்தை வெளிப்படுத்துவதாலும், க்ருதபானங்களைச் செய்வதாலும், கபஹரமான பூச்சுகளிடுவதாலும், நஸ்யப்பிரயோகங்களாலும், கபளங்களாலும் அவ்வவஸ்தையைப் போக்கலாம். 147, 148½.

ஜ்வரத்தில் ஸிராவ்யதை செய்யும் நிலைமை: முற்கூறிய சீதசிகித்ஸை, உஷ்ண சிகித்ஸை, ரூக்ஷசிகித்ஸை இவை முதலியவற்றால் ஜ்வரம் தணியவில்லையானால் ஜ்வரம் சாகையைப் பற்றியதாயிருக்கக்கூடும்; அப்பொழுது ஜடிதியில் ஒவ்வொரு சைகையிலும் கிரமமாக ஸிராவ்யதை செய்யவேண்டும். விஷம ஜ்வரத்திலும் வாதாதி தோஷங்களின் நிலைமைகளை அறிந்து, அதததற்குத் தகுந்தவாறு ஸிராவ்யதையைப் பிரயோகிக்கலாம்; இனி கூறப்படும் சிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம். 149, 150½.

விஷம ஜ்வரத்தில் படோலதி கஷாயங்கள்: பேய்ப்புடல், கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு, கடுக்காய், அதிமதுரம் இவற்றில் மூன்று மூன்று சாக்குகளையோ, நான்கு நான்கு சரக்குகளையோ, அல்லது ஐந்து சரக்குகளையுமோ சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சி உபயோகிக்க, விஷம ஜ்வரம் போகும். 151½.

விஷமஜ்வரத்தில் த்ரிபலை முதலியவற்றை உபயோகித்தல்: (1) த்ரிபலையையும், கடுக்காயையும், சீந்திற்கொடியையும், திப்பிலியையும் தனித்தனியாகவும் விஷம ஜ்வரத்திற் பிரயோகிக்கலாம். (2) சேராங்கொட்டையை அந்தந்த முறைப்படி வெல்லம் முதலிய வெவ்வேறு வஸ்துக்களோடு சேர்த்துப் பக்குவம் செய்தாவது விஷம ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கலாம். 152½.

விஷமஜ்வரத்தில் லங்கந-ப்ருஹ்மணங்கள்: ஜ்வரம் வரக்கூடிய தினத்தில் லங்கநசிகித்ஸையையும் ப்ருஹ்மண சிகித்ஸையையும் முறைப்படி பிரயோகிக்கலாம். 153.

விஷமஜ்வரத்தில் வெள்ளுள்ளி, பால், தயிர், க்ருதம் முதலியவற்றின் பிரயோகம்: ( ) காலையில் வெள்ளுள்ளியை நல்லெண்ணெயிற் கலந்துப் புசித்து விடலாம். (2) போஜனத்திற்கு முன்பு புராணக்ருதத்தையாவது[1] பானம் செய்யலாம். (3) அந்நனமே தயிர், பால், மோர் இவற்றையும் பருகலாம். (4) ஷட்பல க்ருதத்தையாவது, ல்யாண ் ருதத்தையாவது, பஞ்ச வ்ய ் ருதத் தயா து,[4] திக்த ் ருதத்தையா து, வ்ருஷக்ருதத்தையாவது போஜனத்திற்குமுன் பரு லாம். 154, 154½.

விஷம ஜ்வரத்தில் த்ரிபலாதிக்ருதம்: த்ரிபலை, இலந்தை, தழுதாழை இவற்றின் கஷாயத்தில் தயிர் சேர்த்து, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; அதில் வெள்ளிலோத்திப் பட்டையை ் கல்கமாகவும் சேர்க்கவே ் டும். அந்த ் ருதம் விஷம ஜ்வரத்தைப் போக்குவதில் சிறந்த ஔஷதம். 155½.

விஷம ஜ்வரத்தில் ஸ ரை முதலியதைப் பருகி வா ் தி செய்தல்: ( ) ஸுரையையும், தீக்ஷ்ண வீர்யமுள்ள மதுவையும், யில் தித்திரி யென்னும் பக்ஷி, கோழி இவற்றின் இறைச்சியையு ் , உஷ்ண வீர்யத்தில் நடுத்தரமான வேறுவித மாம்ஸத்தையும் அன்னத்தோடு ஜ்வரம் வருகிற தினத்தில் நன்குப் புஜித்து நித்திரையுறவும்; (2) அல்லது அவற்றை மறுபடி வ நம் செய்துவிடவும். (3) க்ருதத்தை உத்தம மாத்திரையா ப் பருகி மீண்டும் வாந்தி செய்துவிடலாம். 156, 157½.

விஷம ஜ்வரம் வ ை யில் க்வ தம்: ஜ்வரம் வரும்போது ஸ்நேஹ-ஸ்வேத சிகித்ஸைகளைச் செய்துவிட்டு, ருஞ்ராறடை, இராமதுளஸி, சிவதைவேர், கடுகரோஹிணி இவற்றைத் தனித் தனியே ் வாதமாகச் செய்து உட்கொள்ளலாம். 158½.

விஷம ஜ்வரத்தில் அஞ்ஜ ம்: மனச்சிலை, இந்துப்பு, திப்பிலி இவற்றைத் தலம்விட்டுத் தேய்த்து, விஷம ஜ்வரம் வருகையில் கண்களுக்கு அஞ்ஜநமிடலாம். 159.

. புராண க்ருத ் ஒரு ருஷ ் முதல் பத்து ருஷம் வ ரயில் பழகிய நெய்.

2. ஷட்பல ் ருத ் க்ஷய சிகித் ஸயில் கூறப்படும் மு ற.

. ல்யாணக ் ருதம் உத்தரஸ்த்தா த்தில் உந்மாதப்ரதிஷேதாத்தி ர த்திற் கூறப்படும் மு ற.

4. பஞ்ச ் ய ் ருத ் உத்த ஸ்த்தாநத்தில் அபஸ்மாரப்ரதிஷேதாத்தியா த்தி ் கூறப்படு து.

. திக்த ் ருத ் குஷ்ட சிகித் ஸயி ் கூறப்படும் மு ற.

. ் ருஷக்ருத ் இரத்த-பித்த சிகித் ஸயில் கூறப்படு ் முறை.

7. ஸுரை முதற் புத்த ம் பார்க்க,

விஷமஜ்வரத்தில் நஸ்யமிடுதல்: (1) பெண் புலியின் கொழுப்பும், காயமும் ஸமபாகமாயெடுத்து, இந்துப்பும் கலந்து இழைத்து விஷமஜ்வரத்தில் நஸ்யமிடலாம். (2) அவ்விதமே புராணக்ருதத்தையும் சிங்கத்தின் கொழுப்பையும் இந்துப்பையும் கலந்து நஸ்யமிடலாம். 160.

ஜ்வரத்தில் அபராஜிதாதி தூபங்கள் முதலியன: ( ) சிறு நெரிஞ்சி, வேப்பிலை, வசம்பு, கோஷ்டம், கடுக்காய், வெண்கடுகு, ஈற்சோதுமை இவற்றுடன் நெய் கலந்து, தணலிலிட்டு, அதிலிருந்தெழும் தூமத்தை உட்கொள்ளலாம். (2) பூனையின் மலத்தையும் தணலில் சேர்த்து, அதன் தூமத்தையுட் உறிஞ்சலாம். (3) குக்கிலியம், வாஸனைப்புல், வசம்பு, ஸர்ஜரஸம்,[1] வேம்பு, எருக்கு, அகில், தேவதாரு இவற்றைக் கொண்டு பிரயோகிக்கப்படுவது அபராஜிததூபம் எனப்படும்; இத் தூபத்தை எல்லா ஜ்வரங்களிலும் பிரயோகிக்கலாம். (4) சித்த விகார சிகித்ஸாத்தியாயங்களில்[2] கூறப்படும் தூபந முறைகளும், நஸ்யமுறைகளும், அஞ்ஜநமுறைகளும், விரட்டுவதும் ஆக இவை கூட இவ்வியாதியில் ஏற்ற சிகித்ஸைகளாம். 16 , 162½.

விஷமஜ்வராதிகளில் தைவாச்ரயமான சிகித்ஸை: தேவதாஸம்பந்தமான சிகித்ஸையும் ஸகல ஜ்வரங்களையும் போக்க வல்லது; விஷமஜ்வரங்கள் பெரும்பாலும் ஆகந்துக காரணங்களால் உண்டாவதால், அந்த ஜ்வரங்களை விசேஷமாக இச் சிகித்ஸையினால் போக்கலாம். 163½.

விஷம ஜ்வரத்தில் ஸிராமோக்ஷணம்: விஷம ஜ்வரமானது முற்கூறிய சிகித்ஸைகளால் நிவாரணமாகாமற் போனால், அதில் அந்தந்த தோஷம் முதலியவற்றின் நிலைமைகளுக் கேற்றவாறு ஸிராவ்யதையைச் செய்யவேண்டும். 164.

வாதஜ்வர-விஸர்ப்பஜ்வராதிகளின் சிகித்ஸை: வாதத்தினால் மாத்திரம் உண்டான ஜ்வரத்திலும், விஸர்ப்பம்-கொப்புளங்கள்-அபிகாதம் இவற்றாலுண்டான ஜ்வரங்களிலும் க்ருதபானம் செய்வதும், பனிநீரைப் பூசுவதும், அவ்வித குளிர்ந்த வஸ்துக்களை மேலே ஊற்றுவதும், மாம்ஸரஸத்தைக் குடிப்பதும்

---

1. ஸர்ஜரஸம். மட்டிப்பால் எனப்படும் தூபநவஸ்து.

2. உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் உந்மாதப்ரதிஷேதாத்தியாயத்திலும், அபஸ்மாரப்ரதிஷேதாத்தியாயத்திலும் விவரிக்கப்படும் தூபங்கள்.

3. ஹோமம் செய்தல், அர்ச்சித்தல், கோயிலுக்குச் சென்று இஷ்டதேவதைகளை வழிபாடு செய்தல், மணி மந்திராதிகளைப் பிரயோகித்தல் முதலியவை தேவதாஸம்பந்தமான சிகித்ஸைகளாம்.

னலாம். அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்ப முற்கூறிய இரத்தமோக்ஷணம் முதலிய சிகித்ஸைகளையும் நிறைவேற்றலாம். 165, 165½.

கிரஹாதிகளாலுண்டாகும் ஜ்வரத்திற்கு சிகித்ஸை: பூதக் கிரஹங்களால் ஸம்பவிக்கும் ஜ்வரத்தில் பூத வித்யையில் விவரிக்கப்படும் விதமாய் தேவதார்ச்சனை செய்தல், மந்திரங்களைப் பிரயோகித்தல் முதலிய முறைகளை நிறைவேற்றவும். 166.

ஓஷதிகந்த - விஷப்பற்றுகளாலான ஜ்வரங்களுக்கு சிகித்ஸை:—சில ஓஷதிகளுடைய வாஸனையை முகர்வதாலுண்டான ஜ்வரத்தில் பித்தஹரமான சிகித்ஸையைச்[1] செய்யவேண்டும். விஷஸம்பந்தமான ஜ்வரத்தில் விஷஹரமான சிகித்ஸையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 66½.

மனோவிகாரம் முதலியவற்றாலான ஜ்வரங்களுக்கு சிகித்ஸை: (1) இஷ்டமாகவும் இன்பமாகவுமுள்ள விஷயங்களைப் பூர்த்திசெய்து வைப்பதாலும், நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணரச் செய்தலாலும், அந்தந்த தோஷக் கோளாறுகளுக்கு ஏற்ற பரிஹாரங்களைப் பண்ணுவதாலும் சினம் முதலிய மனோவிகாரங்களால் உண்டாகும் ஜ்வரத்தைப் போக்கலாம். கோபத்தினுலுண்டான ஜ்வரம் சிற்றின்பப் பற்றுதலாலும், காமத்தினுலுண்டானது சினத்தினுலும், பயம் சினம் இவ்விரண்டாலும் ஸம்பவித்த ஜ்வரம் காமக்ரோதங்களாலும், காமக்ரோதங்களால் உண்டானது பய-கோபங்களாலும் தீரும். சாபத்தீடு, அதர்வணமந்திரப் பிரயோகம் இவற்றால் உண்டாகும் ஜ்வரத்தில் தேவதாப்ரீதிகரமான சாந்திகர்மங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். ( ) முற்கூறிய ஜ்வரங்கள் முதலில் தோஷ ஸம்பந்தமில்லாமல் வெறும் ஜ்வரங்களாயிருந்து, அப்பால் தோஷங்களோடு பற்றிப் பரவுகின்றன; ஆகவே பிறகு தோஷத்தன்மைகளை அனுஸரித்து அந்த ஜ்வரங்களில் ஆஹாரம் முதலியதை யேற்படுத்தவேண்டும். வேறு காரணங்களாலான ஜ்வரங்களிலும் வாதாதி தோஷங்களின் பற்றில்லாமல் ஜ்வரம் தொடர்வதில்லை. 167 170½.

ஜ்வரம் வரும் ஸமயத்தை மறப்பது முதலியது:—ஜ்வரம் உண்டாகும் ஸமயத்தையும், ஜ்வரம் வருமென்கிற நினைவையும் இப்பிணியாளிக்கு வேறுவிதமான இனிய விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்திப் போக்கிவிட வேண்டும். மனது கருணைமே

---

1. பித்தஹரமான சிகித் ஸ ஸூத்திரஸ்த்தானத்தில் தோஷோபக்ரமணீயாத்தியாயத்தில் வி ரி ப்பட் து.

. விஷஹர கிகித் ஸ ஸூத்திரஸ்த்தானத்தில் 7- து அத்தியாயத்திலும், உத்தரஸ்த்தா த்தில் , 37, இ த்தியாய களிலு இ விஷயமான வி ரங் ளை காணலா .

விட்டு மிருதுவாகவும் பரிசுத்தட ாகவுமிருந்தால், அதுவே எல்லா ஜ்வரங்களையும் தீர்க்கவல்லது. 17 ½.

ஜ்வரம் நிவ்ருத்தியானதும் அனுஸரிக்கவேண்டிய நியமம்: தேஹத்தில் இயற்கையான வலிமை யேற்படும் வரையில் வியாயாமம், ஸ்நாநம், புணர்ச்சி, குருவாகவும் அஸாத்மியமாகவும் காரதலாகவுமுள்ள ணவு இவற்றையும், ஜ்வரத்திற்குக் காரணமான மற்றவைகளையும் பரிஹரித்துவிடவேண்டும். ஜ்வரம் விட்டிருந்த போதிலும் எல்லா உணவுகளையும் உடனே உபயோகித்துவிடக் கூடாது; அங்ஙனம் உபயோகித்தால், நிவ்ருத்தியான ஜ்வரம் பலஹீனமாயுள்ள அப்பிணியாளிக்கு மீண்டும் ஸம்பவித்து எளிதில் உயிர்ச்சேதம் உண்டாக்குமாகையால், அதற்கு அந்தந்த நிலைமையைக் கவனித்து ஏற்ற சிகித்ஸையை அடிக்கடியும் செய்துவரவேண்டும். 172 174.

உக்கிரமான ஜ்வரங்களில் மணி மந்திர ஔஷதிகளின் பிரயோகம்: சிறந்த ஔஷதிகளை யுபயோகிப்பதும, இரத்தினங்களைத் தரிப்பதும், ஸுகந்தங்களை யுபயோகிப்பதும், மேன்மக்கள்-ஆசார்யர்கள்-அந்தணர்கள்-தைவம் இவர்களைப் பூஜிப்பதும், மனதுக்கு இன்பமான விஷயங்களை அனுபவிப்பதும் ஆக இவை யாவுட் விஷ்ணுவினால் உண்டாக்கப்படும் உக்கிரமான ஜ்வரத்தையு தீர்த்துவிடும்.[1] 175.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

இரத்த-பித்த சிகித்ஸை.

இனி இரத்த-பித்த சிகித்ஸை யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:

ஸுகஸாத்யமான இரத்த-பித்தம்: மேல் நோக்கி முக மார்க்கத்தினால் வெளியாகும் இரத்த-பித்தமும், நல்ல தேஹ வலிமையுள்ளவனுக்கு உண்டாகும் இரத்த-பித்தமும், அதிக வேகத்துடன் உண்டாகாததும், ஒரே தோஷத்தை ஆதாரமாகக் கொ டு உண்டாவதும், புதிதாக உண்டானதும், எளிதில் நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய ாலத்தில் ஸம்பவித்ததும், உபத்திரவங்களோடு ஸம்பந்திக் ாததும் ஆக இத்தகைய இரத்த-பித்த களும் கஷ்டமின்றி பரிஹரி கக் கூடியவையாம். 1.

---

[1] விஷ்ணுவினிடம் அபசாரப்படுவதால் உ டாகும் ஜ ரம் எனப் பொருள்; இது எல்லா ஜ ரங்களினு மிகக் கடு மயானது.

யாப்யமான இரத்த-பித்தம்: கீழ் நோக்கி குதமார்க்கத்தினால் வெளியாகும் இரத்த-பித்தமும், இரண்டு தோஷங்களால் உண்டாகும் இரத்த-பித்தமும் யாப்யங்களாகும்.[1] 1½.

அஸாத்தியமான இரத்த-பித்தம்: அடிக்கடியும் தணிவடைந்து மீண்டும் விருத்தியாய் விடுவதும், ஒரு மார்க்கத்தினால் வெளியாய்க் கொண்டிருந்து அவ்வழியிலிருந்து மற்றொரு மார்க்கத்திற் கிளம்புவதும், அபரிமிதமாய் வெளியாய்க் கொண்டிருப்பதும், ஜாடராக்னி மந்தப்பட்டுள்ளவனுக்கு ஸம்பவிப்பதும், மூன்று தோஷங்களாலுண்டானதும், கீழ்-மேல் இரண்டு வழிகளாலும் வெளிப்படுவதுமான இரத்த-பித்தங்கள் யாவும் சிகித்ஸைக்குத் தகாதவையாம். 2½.

பலவிதமான இரத்த-பித்தங்களில் பொதுவான சிகித்ஸவிதிகள்: தேஹவன்மையுள்ளவனும் மிக்க அதிகரித்த தோஷமுள்ளவனுமான மனிதனுக்கு ஸந்தர்ப்பணத்தினால் ஏற்பட்டதும், மேல் நோக்கி முகம் முதலியதால் வெளிவருவதுமான இரத்த-பித்தத்தை விரேசந சிகித்ஸையினால் நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். குதம் முதலியவற்றின் மூலமாய் கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தை வமநம் செய்வித்து நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். துர்ப்பலமாயிருப்பவனும் சொற்ப தோஷப் பிரகோபத்தைப் பெற்றவனுமான மனிதனுக்கு லங்கநாதிகளால் உண்டான மேல்நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தைச் சமந சிகித்ஸையினாலும், அதே விதமான மனிதனுக்கு கீழ் நோக்கியுண்டான இரத்த-பித்தத்தை ப்ருஹ்மண சிகித்ஸையினாலும்[4] நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். மேலும் முற்கூறிய சிகித்ஸைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் அப்பிணியாளிகள் லங்கநத்திற்குத் தகுந்தவர்களா ப்ருஹ்மணத்திற்குத் தகுந்தவர்களா வென்று பரிசோதித்துப் பார்க்கவும் வேண்டும். 3, 4.

மேல் நோக்கிய இரத்த பித்தத்தில் சமந சிகித்ஸை: மேல் நோக்கிவரும் இரத்த-பித்தத்தில் திக்தரஸமும் கஷாய ரஸமுமுள்ள பதார்த்தங்கள் சமநம் செய்வதற்கு உபயோகமானவை; சுக்கு இல்லாமல் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ஷடங்க பாநீயத்தைப் பருகிலங்கநமிருப்பதும் சமநமாகும். 5.

1. யாப்யம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.
2. ஸந்தர்ப்பணம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.
3. சமநம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.
4. ப்ருஹ்மணம் த்விவிதோபக்ரமணீயாத்தியாயம் பார்க்க.
5. ஷடங்க பாநீயம் பித்த-ஜ்வரத்தில் குடிநீர் எனப்பட்டதைப் பார்க்க.

கீழ்நோக்கிய இத்த-பித்தத்தில் ப்ருஹ்மண சிகித்ஸை: குதம் முதலியவற்றால் கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் மதுர ரஸமுள்ள பதார்த்தங்களின் ரஸத்தைக்கொண்டு ப்ருஹ்மண சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். 5½.

இரத்த-பித்தத்தில் தர்ப்பணமும் பேயாவும்: மேல் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் முதலில் தர்ப்பணமும், கீழ்நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் முதலில் பேயாவும் யுக்தமாகும். 6.

இரத்த-பித்தத்தில் இரத்தத்தை அடக்குவது முதலியது: உணவுகளைப் போதுமாறு புஜித்துக்கொண்டு பலசாலியாயுள்ளவனுக்கு வெளியாகும் இரத்த-பித்தத்தை, அது அசுத்தமாயிருக்கையில் தடுக்கக் கூடாது; அவ்விதம் தடுத்தால் அவ்வசுத்த ரத்தம் ரோகங்களை யுண்டுபண்ணும்[1]; அங்ஙனமின்றி வேறுவிதமான மனிதனுக்கு[2] வெளிவரும் இரத்த-பித்தத்தைத் துரிதமாகத் தடுக்க முயலவேண்டும்; ஏனெனில் அக்னியைப்போல் அது சீக்கிரம் அபாயம் விளைவிக்கக்கூடியதாம். 7.

இரத்த-பித்தத்தைத் தடுக்க த்ரிவ்ருத் அவலேஹம்: வெண் சிவதை, கறுஞ் சிவதை இவற்றை இடித்துக் கஷாயமிடவும். அதில் சர்க்கரை சேர்த்து முறைப்படி லேஹ்யம் தயார் செய்யவும். அதைக் கால்பலமெடை இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கலாம். 8.

இரத்த-பித்தத்தில் த்ரிவ்ருதாதி மோதகம்: (1) வெண் சிவதை, த்ரிபலை, கறுஞ்சிவதை, திப்பிலி, சர்க்கரை, தேன் இவற்றைச் சேர்த்து மாத்திரை செய்யவும்;[4] இது ஸந்நிபாதம், மேல் நோக்கிய ரத்த-பித்தம், சோகை, ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும், (2) வெண் சிவதைக்குச் சம-அளவாய்ச் சர்க்கரையும், அதற்குக் கால்பங்கு திப்பிலியும் சேர்த்து முன்போல் மாத்திரை செய்து, அதைப்போலவே உபயோகிக்கலாம். 9, 9½.

. விராவ்யதவிதி அத்தியாயத்தில் (ஸூத்திர ஸ்த்தா த்தில்) கூறியுள்ள விஸர்ப்பம், வித்ரதி, ப்லீஹரோ முதலி வை.

2. வே றுவித னிதனுக்கு எ ருல் துர்ப்பல ா யிருப்ப , போஜன செய்யாமல் பட்டினியிருப்பவன் முதலிய ர் ள்,

3. "விதா சதுர்குணா கார்யா சூர்ணச் ச × × × ×" என்கிற விதிப்படி சி த முதலிய ற்றின் இடித்த சூர் ஒரு ப காலுல் சர் ர நா கு மட கு சேர்த்து, பாகுபதத்தில் இற கிக்கொள்ளவு .

4. சி தை முதலியவற்றி சூர் ஒரு ப ாகு , சர் ர ா கு மட கு சேர்த்து, சிறிதளவு தேன்சேர்த்து இடித்து மோத ள் அல்லது ாத்திரைகளாகச் செய்யவும்.

கீழ் ே ாக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் மத ாதி வமநம் : *மருக்காரைக் கனியோடு சர்க்கரையு ் தேனும் லந்து தர்ப்பண முறைப்படி வமநத்திற்குக் கொடுக்கலாம் ; சர்க் ரை கரைத்த ஜலத்தையா து மருக்காரையோடு பருகலாம் ; அதிமதுரக் ஷாயத்திலாவது மருக்காரையும் தேனும் கலந்து கொடுக்கலாம்; மருக்காரையும் பாலுமாவது, மருக்காரையும் கருப்பஞ் சாற்றையு மாவது உட்கொள்ளலாம்.*—10, 0¾.

இரத்த-பித்தங்களில் ம ்த-பேய தி பிரயோகங்கள் : *முற்கூறிய சோதந சிகித்ஸைகளால்*[1] *குடல் சுத்தி யடைந்தபிறகு, விரேசந-வமநாதி சுத்திகளுக்குத் தகுந்த சிகித்ஸா விதியானது, பிணியாளியின் தேஹபலத்தைக் ாப்பதற்காக மந்தம் என்கிற கஷாயரூபமான உணவு, பேயாவென்கிற குடிநீர் இவை முதலிய வற்றை உபயோகிப்பதேயாம் .* 11½.

மேல் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த ம ்தங்கள் :—(1) *ஜ்வர சிகித்ஸையிற் கூறிய திராக்ஷாதி மந்தத்தையாவது,* (2) *பித்தஹரமான கனிகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட மந்தத்தையாவது, உபயோகிக்கலாம்.* (3) *தேன், பேரீச்சம்பழம், ஈச்சம்பழம், சர்க்கரை, திராக்ஷை இவற்றின் கூட்டு முறையினலான பஞ்சஸ ரம் என்கிற மந்தத்தோடு நெற்பொரி மாவையும் நெய்யையும் சேர்த்து பக்குவட் செய்து, அந்த மந்தத்தையா து உபயோகி ்கலாம்.* (4) *ஜாடராக்னி மந்தப்பட்டிருப்பவருக்கும், அம்லரஸத் த விரும்புப ருக்கும் புளித்த மாதளை யினுலும், நெல்லிக்கனியினுலும் ஆக்கிய மந்தத்தைக் கொடுக்கலாம்.* 12, 3½.

கீழ் ே க்கிய இரத்த - பித்தத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த பேய ாக் ள் : *கீழ் நோக்கிய இரத்த - பித்தத்திற்கு அடியிற் கூறப்படும் பேயாமுறைகள் உபயோகமானவை.* (1) *தாமரை- நதல் இவற்றின் தாதுகள், சிற்றுமல்லி, ஞாழல்.* (2) *வெட்டிவேர், உதியன், ெ ள்ளிலோத்தி, இஞ்சி, செஞ்சந்தனம்.* (3) *மருகு, ாட்டாத்திப்பூ, பில்வப்பழத்தின் உட்சதை, ாஞ் சொறி.* (4) *நிலவேம்பு, வெட்டிவேர், ே ரைக் கிழ ்கு,* (5) *சிறு டலை, சிற்றுமல்லி.* (6) *மேர்மல்லி, பேய்க்கரும்பு.*

. *மேல் நோ ்கிய இரக்த-பித்தத்திற்கான (த்ரி ்ருத் அவலேஹம் முதலியதால்) விரேச சிகித் ஸயும், கீழ் நோ ்கிய இரத்த-பித்தத்திற் ான மநசிகித் ஸயும் (த ாதி மநம்) இ ்கு குறி ்கப்படுகின்றன.*

. *மேல் நோ ்கிய இரத்த-பித்தத்தில் மந்த ் ளு ், கீழ் ே ாக்கிய இரத்த பித்தத்தில் பேயாக் ளு ் உபயோகி ்கத் தகுந்த .*

3. *திரா க்ஷ, நெல்லி ்கனி, குமிழன் முதலிய வ.*

(7) சிற்றுமுட்டி நெய், அரேணு ம்; என்கிற ஏழுவகையான முறைகளாம். 14—16½.

இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த யவாகூ மாம்ஸ ரஸ கள்: சீதவீர்யமான ஜாங்கல மாம்ஸங்களை[1] முற்கூறிய ஒவ்வொரு பேயாவிலும் சேர்த்துத் தனித்தனியாகப் பக்குவம் செய்து வடித்து, அந்த மாம்ஸரஸத்தில் யவாகூ என்னும் கஞ்சியினங்களைப் பக்குவம் செய்யவும்; அந்த யவாகூ முறைகள் பரிசத்திலும் வீர்யத்திலும் சீதளங்களாயிருக்கவேண்டும்; அவற்றில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்திடவும். அங்ஙனமே மாம்ஸ ரஸங்களைத் தனியாக நெய் சேர்த்துத் தாளித்துச் சொற்பம் புளிப்பு சேர்த்தோ அல்லது முற்றிலும் புளிப்பில்லாமலோ உபயோகிக்கலாம்: அவற்றில் சர்க்கரை கலந்தும் பருகலாம். 17, 8½.

இரத்த பித்தத்திற்கேற்ற தானியமும் சாகமும்: அன்னஸ்வரூப விஞ்ஞானீய அத்தியாயத்தில் குணத்தில் இலகுவாகவும் வீர்யத்தில் சீதமாகவும் கூறப்பட்டுள்ள சூகதானியங்களும், சிம்பீ தானியங்களும், சூக-சிம்பீ தானியக் கீரைகளும் இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கச் சிறந்த வஸ்துக்களாம். 19½.

இரத்த பித்தத்திற்கேற்ற பானவகைகள்: இதற்கு முன்மொழியப்பட்ட ஷடங்கபானீயத்தையாவது, இலகுபஞ்ச மூலங்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது, கொதித்து ஆறிய சுத்த ஜலத்தையாவது, தேன் சேர்த்த ஜலத்தையாவது, கனிவர்க்கங்களைச் சேர்த்து முற்கூறியவாறு காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது இரத்த-பித்தத்தில் பருகலாம். 20½.

இரத்த-பித்தத்தில் சில மாம்ஸங்களை யுபயோகிக்கும் நிலைமைகள்: (1) இரத்த-பித்த ரோகிக்கு மலபந்தம் இருந்தால் சக்கரவர்த்திக் கீரையோடு முயல் மாம்ஸத்தைப் பக்குவம்செய்து கொடுப்பதும், (2) வாதம் அதிகரித்திருக்குமானால் அத்திப் பழக் கஷாயத்தில் பசநம் செய்த தித்திரி என்னும் பக்ஷியின் மாம்ஸம் உபயோகிப்பதும் நலம். (3) பூவரசின் கஷாயத்தில் சமைத்த மயிலிறைச்சியையும், (4) ஆலங்கனிக் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த கோழி யிறைச்சியையும் அங்ஙனமே வாதம் அதிகரித்திருக்கையில் உபயோகிப்பது நலம். 21, 22.

இரத்த-பித்தத்தில் நிதாந வர்ஜ ம்: எதை உபயோகித்தால் அல்லது எக்காரியத்தைச் செய்தால் இரத்த-பித்தம் உண்டாகின்றதோ அவ்வஸ்துவை அல்லது அக் காரியத்தை விலக்கிவிட வேண்டும். 22½.

---

1. ஜாங்கல முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ஸூத்திர ஸ்த்தானத்தில் ஆறாவது அத்தியாயம் பார்க்க.

இரத்த-பித்தத்தில் ஆடாதோடையின்விசேஷஉபயோகம்:
(1) ஞாழல், கோபீசந்தனம், வெள்ளிலோத்தி, இரஸாஞ்ஜநம்,[1] தேன் இவற்றை ஆடாதோடையின் சாற்றிற்கலந்து உட்கொள்ள இரத்த-பித்தம் தீரும். (2) அல்லது ஆடாதோடையின் சாற்றில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்தும் பருகலாம். (3) அல்லது ஆடாதோடையின் ஸ்வரஸத்தை அப்படியே பருகலாம். (4) அதைக் காய்ச்சிக் குடிக்க, இரத்த-பித்தம் உடனே நீங்கும்; ஆடாதோடை இவ்வியாதிக்கு மிகமேலான ஔஷதமாகும். 23 25½.

இரத்த-பித்தத்தில் அநேக வகையான ஔஷதாதி முறைகள்: (1) பேய்ப்புடல், ஜாதிமல்லிகை, வேம்பு, வெண் சந்தனம், செஞ்சந்தனம், தாமரைக் கிழங்கு. (2) வெள்ளிலோத்தி, ஆடாதோடை, அம்மான் பச்சரிசிக் கீரை, கிருஷ்ண ம்ருத்திகை யென்னும் ஒருவித கறுத்த மண், மல்லிகை. (3) தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, வெளுத்த நன்னாரி, அதிமதுரம். இந்த மூன்று முறைகளில் எதையேனும் கஷாயமிட்டுச் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து உட்கொள்ள இரத்த-பித்தம் தீரும். (4) பலாசம் பட்டையைக் கஷாயமிட்டு, சூடு ஆறிய பின்பு சர்க்கரையும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (5) பசு, குதிரை இவற்றின் சாணத்தைப் பிழிந்தெடுத்து, அவற்றின் சாற்றைத் தேனும் நெய்யும் கலந்தாவது குடிக்கலாம். (6) இரத்தம் தோய்ந்துபோய் கட்டிக் கொண்டிருக்குமானல், மாடப்புறுவின் மலத்தைத் தேனில் குழைத்து உட்கொள்ளலாம். (7) இரத்தம் அதிகமாய் வெளிவருமானல், ஜாங்கலதேசத்து ஜந்துவின் இரத்தத்தைத் தேனுடன் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (8) அல்லது அந்த நிலைமயில் பித்தநீரடங்கிய ஆட்டின் கல்லீரலைப் பக்குவம் செய்யாமல் புஜிக்கலாம். (9) சந்தனம், வெட்டிவேர், கோரைக் கிழங்கு, நெற்பொரி, பயறு, திப்பிலி, வாற்கோதுமை இவற்றைச் சிற்றுமுட்டியின் கஷாயத்தில் ஊறவைத்து, அக்கஷாயத்தை வடிக்கட்டிப் பருகிவர இரத்த-பித்தம் தீரும். (10) சந்தனக் குழம்பு, தாமரைப்பூ, வெட்டிவேர் இவற்றைப் பழுக்கக் காய்ச்சிய மண்பாத்திரத்தில் தண்ணீரோடு சேர்த்து, அந்த நீர் குளிர்ச்சியான பின்பு, சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து உடகொள்ள அதிகமாய் வெளியாகும் இரத்த-பித்தம் நிவ்ருத்தியாகும். (11) கருப்பங் கழிகளைத் துண்டு துண்டாக வெட்டி, நன்கு இடித்து, நூதனமான மட்பாத்திரத்தில் தண்ணீரூற்றி, அதில் ஊற வைக்கவும்; அப்பாத்திரத்தின் முகத்தை, மலர்ந்த தாமரைப் பூக்களால் மூடி, அதன்மேல் மூடியிட்டு, இரவெல்லாம் திறந்த வெளியில் அதை வைத்திருந்து, காலையில் அந்த ஜலத்தை வடித்தெடுத்துத்

[1] இரஸாஞ்ஜநம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

தேன்கூட்டி யுட்கொள்ள முற்கூறிய சந்தனக் குழம்பு முதலிய தாலன குடிநீரைப் போலவே இதுவும் குணம் செய்யும். ( ) பித்த ஜ்வரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கஷாயங்களையு' இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கலா'. 26 33.

இரத்த-பித்தத்தில் பலவிதமான க்ஷீரயோகங்' : முற்கூறிய பலவ யான கஷாயங்ளால் ஜாடராக்னி உத்தீபனமாய், பழும் அடிக் ப்பட்டுப் போன பின்பு' இரத்த-பித்தம் தணிய விட்டால், ாதம் உபரியாயுள்ள அத்த கய இரத்த-பித்தத்தி' அடியிற் கூறப்படும் க்ஷீரயோ ங்களை உபயோகிக்கலா' : (1) ஆட்டுப்பாலை அதற்கு ஐ'து டங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் க ய்ச்சி ட்கொள்ள' ெ ாடுக்கலாம். (2) பசுவின் பாலையு' ஐந்து ட'கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து உபயோகித்தாலு' அவ்விதமே குணம் செய்யும். (3) அல்லது பசுவின் பாலை)குபஞ்ச மூல'களோடு சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து, சர்' ாயு' ே, னும் கலந்து உட்கொ ாள்வதும் நலம். (4) அ') லது ஜீவ ம், ருஷபகம், திராக்ஷை, சிற்றுமுட்டி, நெரிஞ்சில், சு'கு இவற்றில் தனித் தனியா க் ாய்ச்சி யெடுத்த பாலில் நெய்யும் சர்க் ரையும் கலந்து உட்கொ ாள்ளலாம். (5) நெரிஞ்சில், தண்ணீர்விட்டா' கிழங்கு இவற்றைச் சேர்த்து' ாய்ச்சிய பாலும், (6) பர்ணிநீசது ஷ்டயத் தச்[1] சேர்த்து பக்குவ' செய்த பாலு' வியுடன் கூடிய இரத்த-பித்தத் தச் சீக்கிர' நிவ்ருத்தி செய்யும் ; மு'கிய ாய் மூத்திர மார்க் த்தினால் வெளியாகு' இரத்த-பித்தத் தப் போக்கும். (7) குதத்தின் ழியா ெ ளியாகு' இரத்த-பித்தத்தில் இலவ'பிசின் ே ர்த்துக் காய்ச்சிய பால் விசே ஷ ாய் ஹிதமானது. (8) ஆலம் விழுதைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலா து, (9) ஆலம் மொட்டு ளைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த பாலாவது, (10) சுக்கு, விளாமிச் சவேர், ருநெய்தல் இவற்றைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பாலாவது குத ார்க் த்தினா' ெ ளியாகும் இரத்த-பித்தத்தில் அனுகூலமான ய யிரு'கு'. (11) இரத்தாதிஸாரத்திலு', இரத்தார்சஸ்ஸிலு' செய்யப்படுகிற சிகித் ஸ ளையு' செய்யலாம். (12) முற்கூறிய ஷாயங் ளைப் பாலோடு பருகலாம் ; (3) பாலை' ல'தே உ வு ளையும் புஜிக் லா'. 34 38½.

. பர்ணிநீசதுஷ்டய' - து ப'க' பார்'.

. இ த்தாதிஸார சிகித் ஸ இனி ரு' -'அத்தி ா த்தி ', இரத்தா'சஸ்ஸி' சிகித் - து அத்தியா த்திலு' வி ரி' ப்ப கி'ற .

. இதற்கு மு' - து முத' - து ச்ே ா 'ளி' மொழிபெய'ப்பு ாயில் வி ரி' ப்பட்டு' ஷா க'.

இரத்த-பித்தத்திற்கேற்ற ருதபா கள்: ( ) முற்கூறிய ஷாய முறைகளால் ருதத் தப் பக்குவம் செய்தாவது இரத்த-பித்தத்திற் பருகலாம். (2) ஆடாதோடையை ஸமூலமாக இடித்து, எட்டுப் பங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டில் ஒருபங்காகச் சுண்டும்படி அதைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, அதில் க்ருதத் தப் பக்குவ செய்யவும்; அந்த க்ருதத்தில் ஆடாதோடையின் புஷ்பத்தையே ல்கமாகச் சேர்க்க ும்; ஆறிய பிறகு க்ருதத்தில் தேன் சேர்த்து உபயோகிக்கவேண்டும். வாஸ க்ருதம் என்கிற இவ்வௌஷத இரத்த-பித்தத்தைப் போக்கும்; பித்த குல்மம், ஜ்வரம், ச்வாஸ-காஸ, இருதயத்தைப்பற்றிய ரோகம், காமாலை, திமிரம் என்கிற ே த்திரரோக, தலைச்சுற்றல், விஸர்ப்பம், தொண்டைக்கம்மல் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (3) பலாச மெ ட்டுக் ளின் ஸ்வரஸ த்தில், அதன் புஷ்பத்தையே கல்கமாகச் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; அதில் தேன் கூட்டி யுட்கொள்ள இரத்த-பித்த தீரும். (4) கழற்சி இலையின் ஸ்வரஸத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதமும் தேன் கலந்து அ னமே உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (5) இரத்தமானது பிசி போன்றதாகவும், கபத்துடன் கூடியதாகவும், தோய்ந்துபோய் தொ டையில் தங்கிக்கொள்ளுமானால், நெய்தலின் ரம்புகளைச் சுட்டெடுத்த க்ஷாரத்தைத் தேனோடும் நெய்யோடு கலந்து உட்கொள்ளலாம். (6) அங்ஙனமே தாட ரைப் பூவிலுள்ள பொடியையும், சாலை யின் க்ஷாரத் தையும், இலுப்பைப் பூவின் க்ஷாரத்தையும் தேன் நெய் கலந்து உபயோகிக்கலா. 39 44.

இரத்த-பித்தத்தில் வஸ்தி முறை: இரத்த-பித்தம் குதத்தினால் அதி மாய் வெளிவருமானால், அதற்கு விசேஷமாய் வஸ்திப்பிரயோகமே சிறந்ததென்று விதிக்கப்படுகிறது. 44½.

இரத்த-பித்தத்தில் ஸ்யமுறை: ( ) நாசியினால் வெளி ரு இரத்த-பித்தத்தைச் சுத்தம் செய்த பிறகு முற்கூறிய கஷா ய வகைகளைப் பால்-கருப்பஞ்சாறு முதலியவற்றோடு கலந்து ஸ்யமிடலாம். (2) முற்கூறியவாறு பக்குவம் செய்த பால் முதலானவை ளை ஸ்யமிடலாம். (3) ஜலத்தில் சர்க்கரையை க் ரைத்தாவது அல்லது சுத்த ஜலத்தையாவது நஸ்யமாகப் பிரயோகிக் லாம். (4) மாதளம்புஷ்ப ஸ்வரஸத்தையாவது, (6) மாங் ாயின் வரஸத் தயாவது, (7) அறுகம்புல் ஸ்வரஸத்தையாவது நஸ்ய ாகப் பிரயோகி கல ம். 45, 46½.

இரத்த-பித்தத்தில் சில பே து சிகித்ஸைகள்: சீதவீர்யமும் சீதஸ்பர்சமுமுள்ள பதார்த்த வர்க்கத்தை ம்லபநத்திற்கும், அப்பஞ்ஜநம் முதலியவற்றிற்கும் உபயோகிக்க ே ண்டு. மேலும் பித்தஜ்வரத்தில் ெ ளியிலும் உள்ளும் எவ்வௌஷத

முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளனவோ, க்ஷதக்ஷீணத்தில் ஹிதமானவை யென்று எம்முறைகள் கூறப்படுகின்றனவோ[1] அவையு இரத்த-பித்தத்தில் ஹிதமானவையாம். 47, 48.

மூன்றும் அத்தியாயம்.

க ஸ சிகித்ஸை.

இதன்பிறகு காஸ சிகித்ஸையை விவரிக்கும் அத்தியாயம் ரையப்படுகின்றது :

வாதகாஸத்திற்குப் பொது சிகித்ஸை : (1) வாதத்தினல் மாத்திரம் ஸம்பவிக்குட காஸத்தில் முதலில் ஸ்நேஹங்களா லும், வாதஹரமான சரக்குகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்டு ஸ்நிக்த்தமாயுமுள்ள பேயாவினுலும், யூஷ களாலும், மாம்ஸ ரஸம் முதலியவைகளாலும், அவ்விதமான லேஹ்யங்களாலும், அப்யஞ்ஜநங்களாலும், ஸ்வேதமுறைகளாலும், ஸேகம் அல்லது பரிஷேகத்தினுலும்,[3] அவ்விதமான திரவங்களில் மூழ்கச் செய்தும் அப்பிணியாளியை உபசரிக் வே டும். (2) மலமு அபானவாதமும் சிக்குண்ட காஸரோகிக்கு வஸ்தி ளைப் பிரயோகித்து சிகித்ஸை செய்யவும். (3) வாதகாஸத்தில் பித்தமும் ஸம்பந்தப்பட் டிருந்தால் முறைப்படி பக்குவ செய்த க்ருதங்களையும் க்ஷீர களையும் போஜனத்திற்குப் பிறகு உபயோகித்து சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (4) வாதகாஸத்தில் கபமும் ஸம்பந்தித்து வியாதியை யுண்டுபண்ணியிருந்தால், ஸ்நேஹ வஸ்துக்களை விரேசநமாகக் கொடுத்து அவ்வியாதியைத் தீர்க் வேண்டும் 1, $1\frac{1}{2}$.

வாதகாஸத்தில் குடேச்சியாதி ருதம் : சீந்திற்கொடி, கண்ட கத்திரி ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே முப்பதுபலமெடை யெடுத்து அவற்றிலிருநது இரஸம் பிழியவு ; அந்த ஸ்வரஸத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தப்பிரமாணம் நெய்யைச் சேர்த்து ப குவம் செய்யவும். இ த க்ருத வாதகாஸத்தைப் போக்கும் ; ஜாடராக்னியையும் உத்தீபநம் செய்யும். $3\frac{1}{2}$.

1. காஸசிகித்ஸாத்தியாயத்திலும், இராஜயக்ஷ் சிகித்ஸாத்தியாயத்திலும் வி ரி கப்படும் சிகித்ஸை ளை னி .

. இனி அடுத்தாற்போல கூறப்போகிற குடேச்சியாதி க்ருதம் முதலிய ஸ்ே ஹ முறை ள் குறிக்கப்ப கி ற r.

3. ஸேகம் அல்லது பரி ஷேகத் தப்பற்றி முதற் புத்த ம் ாார் .

4. பிரஸ்த்த பதினுறு ப ங்கொ ட அள ்.

ஸத்தில் தசமூல க்ருதம் : யவக்ஷாரம், சிற்றரத் த, சம்பு, ராய , வட்டத்திருப்பி, அதிமதுரம், ொத்தமல்லி விதை, பஞ்சகோல ள்[1] இவற்றி ஒவ்ொன் றயு இர டு சா மளவில் கல்கமா ப் பிரயே கித்து, ஒரு பி ஸ்த், நெய் ய தசமூல ஷாயத்தில் பச்கு ம் செய்து, டத்தின் அனுப னத்துடன் உபே ா கலா . இது ஸ , ச்வாஸ , இருதய ரோ ங்கள், பார்ச்வசூலே, கிரஹணீ, குல் ம் இ ற்றைத் தீர் கும். 4, 5½.

வ த ா த்தில் சாகலாதி க்ருதம் : சிற்றரத் த, தசமூல , த ணீர் பிட்டாங் கிழ கு இவை வ கு ஒரு பல ; ொ ள், இலந்த ணி, வாற்ே ாதுமை இ வ க்கு இரண்டு குட . ஆட்டின் இறைச்சி அரைத்துலாம்; இச்சா கு ளை ஒரு திரோ ணப்பிரமாணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் ஷாயம் ய்ச்சவு . பிறகு அதில் ஆட ளவு நெய்யைச் சேர்த்து, அதற்குச் ச டாகம் பாலேயு கூட்டி, ஜீவநீய ணத் தச் சேர்ந்த சரக்கு ளை வகைக்கு ஒரு பலம் வீத சேர்த்துப் ப குவம் செய்யவும். பிணியாளி யின் நிலை மையயு காலதேசங் ளையும் க ணித்து இ த ரு தத் த ா த ஸ பந்தமான வியாதிகளில் பான செய்வதற்ே ா, ஸ்யமிடுவதற்கோ, வஸ்தியில் பிரயோகிப்பதற்ே ா தகுந்த ாறு உபயோகிக்கலாம். இது ஐந்துவிதமான காஸங்கள், தலே டு , யே ணியிலு து டயிடுக்கு ளிலு முண்டாகு நோய் ள், ஸர்வ ங்க தம், பக்ஷ ாயு, ப்லீஹறே ாகம்,[7] ஊர்த்வா தம் இ வியாதி ளைத் தீர்க்க ல்லது. 6 9.

ஸத்தில் விதார்ய தி க்ருதம் : விதார்யாதி ணத்தி சா கு ளை கஷாயமிட்டு, அதில் ருதம் சேர்த்து, அச்சா கு ளையே ல் ா ச்செய்து பக்குவம் ப ணி, அதை உபயோ ாஸரோ ம் தீரு . 9½.

த்தில் அசே பீஜ தி ருதம்: அசோ விதை, கழு தத்து ப, ாய்விட க , இரஸாஞ்ஜநம், தாமரைக்கிழ கு,

. பஞ்சே ால முதற் புத்த பார் க.
. ாண மா த பரிபா ஷப்படி வீ ப ொ ட அளவு.
. குட ா கு ப ொண்ட அளவு; அர்த்தசரா .
4. து ா றூறு ப ொ ட அளவு.
. திரோ முப்பத்திர டு ரா (32-சேர்).
. ஆட குபிர த்த (-சேர் அல்லது - ா).
. ப்லீஹரோ ம ணீரலேப்பற்றிய வியாதி.
. ஊர்த் ா ாத தோளு கு ே ற்பட்ட அ ளைப் பற்றிய ாதரோ ம்.
9. விதார்யாதி முதற் புத்த ம் பார்க்க,

ுப்புப்பு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செயத க்ருதத்தை யாவது, அசோகவிதை முதலிய சாக்குகளைச் சூர்ண செய்து நெய்யிற் லந்தாவது உட்கொண்டு, வெள்ளாட்டுப் பாலையு ரஸரோகி அனுபானமா யுபயோகிக்கலாம். 10, 11.

வ த - ப ஸத்தில் விட காதி சூர்ணம்: வாய்விட ம், சு கு, சிற்றரத் த, திப்பிலி, பெரு காயம் இந்துப்பு, டு பார கி, வக்ஷாரம், இவற்றைச் சூர் செய்யவு. ாத கப களாலுண்டான காஸத்திலு, ச் ரஸரோகத்திலும், விக்கல் உண்ட யிரு மையிலும், அக்னி மாந்தியத்திலும் இச்சூர்ணத் த க்ருதத்திற்கு கூறிய அளவின்படி[1] நெய் க ந்து உபயோகித்து ரலாம். 12, 12½.

வாத ஸத்தில் துர லப தி சூர்ணம்: காஞ்சொறி, சு கு, கிச்சிலிக்கிழங்கு, திராக்ஷை, கற்கண்டு, டுக்காய்ப்பூ இ ற்றைச் சூர்ண செய்து வாதத்தினால் உண்டான காஸத்தில் தலத் துடன் உட்கொள்ளல ம். 13½.

காஸத்தில் துஸ்ப ச தி சூர்ணம் முதலியது: பூனை ாலி, திப்பிலி, கோரைக்கிழங்கு, கண்டுபாரங்கி, கடுக் ாய்ப்பூ, கிச்சிலிக் கிழ கு இவற்றைச் சூர் ம்செய்து, பழைய ெல்லமு ள ணெயும் கல து உட்கொள்ள காஸம் தீரு. திப்பிலியையு சு கையும் பொடித்து ெல்லத்தே டும் எண்ெ யோடும் உப யோகித்தாலு, க டுபாரங்கியையும் சுக்கை யு பொடித்து அங்ஙனமே உபயோகித்தாலும் அக் குணமுண்டா. 14, 15.

க ஸத்தில் பிப்பலீ சூர்ணம் முதலியன: (1) திப்பிலியை யு இ துப்பையும் பொடிசெய்து இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (2) சு கைப் பொடித்து அத்துட சர் க்கரையை லந்து தெளிந்த ோருடன் உபயோகி லா. (3) திப்பிலியையு அரேணு த்தையு சூர்ணம் செய்து தயி ருடன் உட்கொள்ளலா. (4) இலந்த ொட் டயின் சூர் த்தை திரையென்னும் ச ாயத்தோடாவது, தயிருடனாவது, தெளிவான மோரோடாவது உட்கொள்ளலா. (5) அல்லது திப்பிலியின் சூர்ணத்தையும் இ துப்பையு ந்து நெய்யில் வறுத்தெடுத்து புஜிக்கலாம். 16, 17.

ஸமும் பீ ஸமுமுள்ளவனுக்கு தூமப னம்: பீநஸத்தோடு ரஸரோகமுள்ளவன் முறைப்படி ஸ்நேஹதூ த் தப் பானம்

. ருதமாத்தி ர ருதத்தை உத்தம ாத்தி ர ாக உபயோ ே டுெ பது கருத்து; க்ருதமாத்திரை யப் பற்றி முதற் புத்த பார்.

, ஸ்ே ஹதூமம் மிருதுதூமம். முதற் புத்த பார்..

செய்யவேண்டும். பாலையும் மாம்ஸ ரஸத்தையும் உட்கொ ட வாறு ச்வாஸ-ஹித்மா ரோ ங்களுக்குக் கூறப்போகிற தூமங்களை யு பானம் செய்யவேண்டும். 1 .

வாத ரஸத்தில் யூஷ-பேயா ள்: (1) காடுகளில் திரியும் மிருகங்களுடைய அல்லது ஆநூப மிருகங்களுடைய மாம்ஸ ரஸங் ளோடாவது, உளுந்து அல்லது ரஞ்சொறியின் யூஷங் ளோடாவது, சம்பாதானியம், வாற்கோது ம, கோதுமை, சார் அரிசி இ ற்றில் எதையாவது பக்குவம்செய்து உபயோகிக்கலா . (2) குராசானியோமம், திப்பிலி, பில்வப்பழத்தின் உட்சதை, சுக்கு, சித்திரமூலம், சிற்றரத்தை, ஜீரக , சிற்றுமல்லி, பலாசம் பட்டை, ச்சோரம், தாமரை கிழ கு இவற்றால் பக்கு ம் செய்யப்பட்டதும், ஸ்நேஹம் அம்லம் இலவணங்கள் சேர் கப் பட்டதுமான பேயாவை வாதத்தாலான காஸத்தில் உட்ெ ாள்ள ல ம்; இடுப்புவலி, இருதயநோய், ப கச்சூலை, குடல்வலி, ச்வாஸரோகம், விக் ல், இவைகளையும் இந்த யவாங்ய தி பேய தீர்க்கவல்லது. (3) தசமூலங்களின்[1] கஷாயத்தில் பஞ்ச கோல களையு [2] வெல்லத்தையும் சேர்த்து முன் பேயாவைப் போலவே உபயோ க் லாம். (4) பாலில் பக்கு ம் செய்த பேயாவை யாவது எள்ளு இந்துப்பும் சேர்த்து உட்ெ ாள்ளலாம். (5) மத் ரியம், கோழி, பன்றி இவற்றின் மாம்ஸங்களில் எதையேனு நெய்யும் இந்துப்பும் லந்து உபயோகி கலாம். 19 2½.

ரஸத்தில் உபயே கி க்கக்கூடிய ச ங்கள் முதலியன: ச ரவர்த்திககீரை, மலரித்தக்காளி, தகரக்கீரை, ஆரை, ண்ட கத்திரி ாய் கண்டங்கத்திரியிலை, இளசானது உலர்ந்ததுமான முள்ள கி இந்த சாகங் ளும், தைலம் முதலிய ஸ்நேஹ ளும், பால், ருப்பஞ்சாறு, வெல்ல இவற்றால் செய்த பக்ஷ்ய களும், தயிர், மோரின் தெளிவுநீர், காடிநீர், புளிப்பான பழச்சாறு, மது இ வ ளு காஸத்தில் உட்கொள்ளத் தகுந்தவை. 23, 24½.

ஸம பம ன பித்த ஸத்தில் வம ம் செய்தல்: ஸம அள ான பத்துட கூடிய பித்தகாஸத்தில் (1) க்ருதத்தைப் பருகி ந செய்வது ஹித ாகு . (2) மருக்காரை, குமிழன், அதிமது ரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் கஷாயமிட்டு அதை யுட்கொண்டும் அவ்விதமே மநம் செய்யலாம். (3) நிலப்பனை கிழங்கின் ஸ்வர

---

[1] தசமூ முதற் புத்த பார் க.
[2] பஞ்சகோ ால முதற் புத்த பார்க் .

: அடுத்தாற்போல் சொற்ப பத்துட கூடியது அதிக பத் துட கூடியது ா பித்த ரஸத்தில் விரேசநம் செய்யச் சொல்லு தால், "பித்தகாஸே துஸ பே" எ கிற மூல ா கியத்திற்கு "ஸ அள ா : பத்துட கூடிய பித்தகாஸம்" என்பதுதான் பொருளாகும்,

ஸம், கருப்பஞ்சாறு இவற்றில் மருக்காரையையும் அதிமதுரத்தை யு கல்கமாகச் சேர்த்துக் கலக்கியும் வமநம் செய்யலாம். 25, 26.

பம் சோற்பமாகவும் அதிகமாகவுமுள்ள பித்த காஸங் ளில் விரேசநம்: (1)கபம் சொற்பமாயுள்ள பித்தகாஸத்தில் கருஞ் சிவதையை மதுரத் திரவ்யங்களோடு சேர்த்து விரேசநமாவதற் காக உபயோகிக்கலாம். (2) கபம் மிகுதியாயிருக்கும் பித்த காஸத்தில் சிவதையைக் கசப்பான சரக்குகளோடு சேர்த்து விரேசநத்திற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். 27.

காஸத்தில் சே தந சிகித்ஸை குப் பிறகு பேயாதிகிரமம்: வமந-வி ரேசகங்களால் தோஷங்கள் பரிஹரிககப்பட்ட பிறகு குளிர்ச்சியுள்ளதாகவும், மதுரமாகவும், ஸ்நிக்தமாகவுமுள்ள பேயா முதலிய பத்தியமான உணவுகளைப் புஜிக்கலாம். கபம் அதிகமாக வும் இறுகியுமிருந்தால் உட்கொள்ளப்படும் பேயா முதலிய உணவு குளிர்ச்சியாகவும், ரூக்ஷமாகவும், கசப்பான சுவையோடு கூடிய தாகவும் இருக்கவேண்டும். 28.

பித்த காஸத்தில் சில லேஹ்யாதிகள்: (1) சர்க்கரை, நெல் லிக்கனி, தேன, திராக்ஷை, கற்பூரம், நெய்தல் இவற்றின் லேஹ் யம் பித்தகாஸத்தில் ஹிதமானது. (2) அதே லேஹ்யத்தில் கோரைக்கிழங்கும் மிளகும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து கபத் துடன் கூடிய பித்தகாஸத்தில் உபயோகிக்கலாம். (3) வாதத் துடன் கூடிய பித்தகாஸத்தில் அதே லேஹ்யத்தில் நெய் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (4) ஐம்பது திராக்ஷையும், முப்பது திப்பிலியும், ஒரு பலம் சர்க் ரையும் தே சேர்த்து லேஹ்ய செய்தும் பருகலாம். (5) பாலையே உணவாகக்கொண்டு பசுஞ் சாணத்தின் சாற்றையாவது சிறிது உபயோகி சலாம். 29, 30.

பித்தகாஸத்தில் லவங்கத்வகாதிலேஹ்யம்: லவ க ப் பட்டை, த்ரிகடு, திராக்ஷை, மோடி, தாமரைக்கிழ கு, நெற் பொரி, கிச்சிலி கிழங்கு, கோரை கிழங்கு, சிற்றரத்தை, நெல் லிக்கனி, தான்றிக்காய் இவைகளைச் சூர்ணம்செய்து சர்க்கரை தேன், நெய் இவை சேர்த்து லேஹ்யம் செய்து உபயோகிக்க இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகளும் காஸமும் தீரும். 31, 31½.

பித்தக ஸத்திற்கேற்ற சில உணவு ள்: ( ) ாற்ே ா து ம, ச மை, ே ாத்ரவ த ணியம் இவற்றில் ஏதேனு மொ ன் றால் பக்குவம் செய்த அன்னத்தை மதுரமான சுவையுள்ள ாகத் தயார் செய்யப்பட்ட ஜாங்கல மாம்ஸரஸங் ளோடு , பயறு முதலியவற்றாலான யூஷ களோடும், சப்பான சாக களோடும் னமா கபத்துடன்கூடிய பித்தக ஸமுள்ளவன் மிதமாகப் புஜி கலாம். கசப்பான சரக்குகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட லேஹ்யங்களில் தேன் சேர்த்தும் அவ்வுணவு ளோடு உபயோ

இத்து ருவது ஹிதமாகு். (2) கபம் கு றத்தலாயுள்ள பித்த ரஸத்தில் சம்பா அரிசி யயு், ாரிசியையு் அன்னமாகச் செய்து மாம்ஸ ரஸ் முதலியவை ளோடு உபயோகிப்பது ஹித மாகு். சர் ரை சேர்த்த லமு், திராக்ஷையின் ஸ்வரஸமும், ருப்பஞ்சாறும், பாலும் அனுபான ாய் உபயோ கத் தகுந்த யாம். ( ) லீ, க்ஷீரகா லீ, சிறுவழுதுணை, ண்டங் த்திரி, மேதா, ஹாமேதா, ஆடாதோ ட, சுக்கு இ ற் றச் சேர்த்து மாம்ஸ ரஸத் தயு், பாலையு், பேயா யு் யூஷத் தயு் ப் கு செய்து பித்தகாஸத்தில் உபயோகி் கலாம். (4) திரா க்ஷ, திப்பிலி, திரு பஞ்சமூலம்[1] இவற்றை் கஷா யம் காய்ச்சி, அதில் பால் சேர்த்து ாய்ச்சி, ஆறியபிறகு தேனும் சர்க்க ாயு் கலந்து பரு ாம். (5) அ் ஷாயத்திலேயே பேயா பக்கு் செய்து, குளிர்ந்த பிறகு தேன் சேர்த்துப் பரு லா். 32—36½.

பித்த த்தில் சில ்ருத்கள்: ( ) ச்சோரம், வெட்டி வே ர், ண்ட் த்திரி, சு் கு, சர்க் ரை இ ற்றி் சூர் த் த ஜலத்தில் சேர்த்து நன்றாகப் பிசைந்து டிக்கட்டி, நெய், லந்து பித்த காஸத்தில் உபயோகி் கலாம், (2) சர்க் ர, ஜீவ ம், நரிப்பயறு, இடிகொள் வேர், பூனைக் ாலி இவற்றைக் கல்க மாகச் செய்து, எட்டுப் ப் கு பால் சேர்த்து, எட்டிலொரு ப் கு ெய் கூட்டி ப் குவம் செய்ய ும்; இந்த க்ருதத் தப் பானம் ெய்யவு், போஜன் ளில் கூட்டி யு் வும், லேஹ்யம் ப் கு செய் ும் உபயோகி் கலா். சர் ரை முதலிய இவற்றின் சூர்ணத் தே லேஹ்ய ாகச் செய்தும் உபயோகி் க ாம்; அல்ல அவற் றக் ஷாயமிட்டும் பரு லாம். இந்த முறை ள் பித்த ாஸத் தப் போக்கும். 37 39½.

ப த்தில் தேவத ரு தைலம் முதலியன: ( ) தே தாருக் ட் ட ய எரியச்செய் , அதிலிருந்து பொசியும் தலத் த பகாஸ முள்ள ன் த்ரி டுவையும் யவக்ஷாரத் த யும் சிறிது பொடித்துச் சேர்த்து முதலிற் பரு வே் டும். ( ) இதனால் ஸ்நி் த்தமானபிறகு மேல் மு மாய் மும், கீழ் மு ாய் விரேச மு ாகும்படி சிகித் ஸ செய்ய வேண்டு்; முறை த ற ல் மூர்த்த விரே மும் செய்விக் வே் டும். (3) ல்ல தேஹ லை யுள்ளவனுக்குத் தீக்ஷ்ண வீர்யமுள்ள விரேச ஔஷத ளை் ொடுத்து அப்பால் ாற்கோது ம, பயறு, ொள் இவற்றில் எ தயேனு் சேர்த்துச் சமை த்த அன் த் த ா ம் அதிக ா ச் சேர்த்து, நெய் முதலிய

---

1. திரு பஞ் மூ் முதற் புத்த் பார்் க.
2. மூ் த்த விரே் முதற் புத்த் பார்் க.

ஸ்நேஹவஸ்துக்களைச் சேர்க்காமல் உஷ்ணமாகவே புஜிக்கக் கொடுக் லாம். (4) நகரைக்கீரை, கத்திரி, கண்டங்கத்திரி, யவக்ஷாரம், திப்பிலி இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்த ஜாங்கல மாம்ஸ ரஸங் ளையும், பிலேசய மாம்ஸ ரஸங்களையும்[1] கொடுத்து உபசரி கலாம். (5) எள், கடுகு, வேம்பு இவற்றின் எண்ணெய் ளாலும் ஸம்ஸர்க்க க்ரியைகளைச்[2] செய்யலாம். (6) தசமூல கஷாயம், வெந்நீர், மது, தேன் கலந்த தண்ணீர் இவற்றையாவது குடிக்கலா . (7) தாமரைக்கிழங்கு, கொன்றைவேர், பேய்ப்புடல் வேர் இவற்றையாவது ஜலத்தில் இடித்துச் சேர்த்து இர வில் ஊறவைத்து, தேன் சேர்த்து மூன்று வேளை உணவுடன் சீத கஷாயமாகப் பருகலாம். 40—4.1.

கபகாஸத்தில் சில லேஹ்யம் முதலிய முறைகள் : (1) திப்பிலி, மோடி, சுக்கு, தான்றிக்காய் ; (2) ம யிலிறகு, கோழி யிறகு இவற்றை எரித்தெடுத் த மை, யவக்ஷாரம் ; (3) பேய்த்தும் மட்டி, மோடி, கருஞ்சிவதைவேர், தேன் ; இந்த மூன்று முறை ளில் எதையேனும் லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்து உபயோ கி க நன்மையுண்டாகும். (1) மிளகுப் பொடியைத் தேனில் லந்து உபயோகிக்கலாம். ( ) அகிற் கட்டையை இழைத்து அதையும் தேனோடு கலந்து உட்கொள்ளலாம். (3) கண்ட த்திரி, த்திரி, ரிசிலாங்கண்ணி, தகரயிலை, குதிரையின் சாணம், கருந்துளஸி இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின் ஸ்வரஸத்தைக் கிரஹித்துத் தேன் லந்து பகாஸத்திற் பருகலாம். 45 48.

வாத-கபகாஸத்தில் தேவதார்வாதி லேஹ்யம் முதலியன : (1) தேவதாரு, கச்சோரம், அரத்தை, கடுக்காய்ப்பூ, பூனைக்காலி விதை ; (2) திப்பலி, சுக்கு, கோரைக்கிழங்கு, கடுக்காய், நெல்லிக் னி, கற் டு ; (3) நெற்பொரி, கற்கண்டு, கடுக்காய்ப்பூ, நெல்லிக் னி, நெய்; இ மூன்றுமுறை ரில் எதையேனும் ஒன்றை லேஹ் யமாகச் செய்து, தேனையும் எ ணெ யயும் சேர்த்து வாததோ ஷத்தோ டுகூடிய சிலேஷ்ம காஸத்தில் உட்கொள்ளலா . 49, 50.

க ஸ ச்வ ஸங்களில் தாடிமாதி குடயோகங்கள் : (1) உலர் ந் ாதளம் வித்து இரண்டு பலம், சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, இவை வ கக்கு ஒரு பலம் ; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டுப்பல வெல்லம் சேர்த்துக் கலந்து உபயோகிக்கலாம். இது காஸ ச்வாஸ களையும் பீநஸத்தையும் போக்குங்குணமுடை யது ; ரோசநம்,[3] தீபநம், ஸ்வர்யம் என்கிற குணங்களும்

---

1. ாங் லமா ஸ முதலிய ற் றப்பற்றி முதற் புத்தக பார்க் .
2. ஸ ஸர்க் க்ரி ய ஸம்ஸர்கீ ; 17-ம் பக் ம் பார்க் .
3. ரோசநம் அரோச த் தப் போக்கு கு ம்.
4. ஸ் ர்யம் ண்டத்தொனி யச் செம் மப் படுத்துங்குணம்.

இதற்குண்டு. (2) வெல்லம் இர ' டுபலம், யவக்ஷாரம் அரைக் கால் பலம், மிளகு கால் பலம், திப்பிலி அரைக் ால் பலம், மாத ளம்வித்து ஒரு பலம்; இவற்றையும் முன்போலவே பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க ச்வாஸங்கள் தீரு '. 51, 52.

கபகாஸத்திற்குத் தகுந்தக்வாத ' கள்: (1)ஜ் ரசிகித் ஸயிற் கூறப்பட்ட பா நகுணமுள்ள பத்யாதிக்வாதத்தையும்[1] கடுக் ாய்ப்பூ சூர்ணத்தையும் கலந்து உட்டு ாள்ளலாம். (2) அல்லது ஓமம், தும்மட்டிக்காய், கோரைக்கிழங்கு, தாமரை 'கிழங்கு, திப் பிலி இவற்றைப் பசுவின் சிறுநீரிலாவது ஜலத்திலாவது இடித் துச் சேர்த்து க் ாதம் ாய்ச்சி கப ாஸத்திற் பருகலாம்.— 53, 53½.

கபகாஸத்தில் பிப்பலீகல்கம் :—எண்ணெயிற் பொரித்தெ டுத்த திப்பிலியைக் கால்பலமெடை ல்கம ய் அரைத்து, அதிற் சிறிது ற் ண்டுப் பொடியையும் லந்து, கொள்ளை வேக வத்த ஜலத்தில்கூட்டி, கபகாஸத்தைத் தீர்ப்பதற்குப் பருகலாம். 54½

வ த-கபகாஸத்தில் தசமூலக்ருதம்:—தசமூலங்களைச் சேர்த் துக் ாய்ச்சிய ஆடகமளவு ஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்து, அடியிற் குறிப்பிடும் சரக்குகளில் வகை ஒன்றுக்குக் கால்பலம் வீதம் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; அவை: தாமரைக்கிழங்கு, கிச்சிலிக்கிழங்கு, பில்வவேர்ப்பட் ட, துள ி, த்ரி டு, ாயம் இவைகளே. பேயா இதற்கு அநுபானம். இந்த க்ருதம் வாத-கபகாஸம் முதலிய ரோகங்களைத் தீர்க்க ல்லது. 55, 56.

க ஸத்தில் நிர்குண்டீ-விடங்க க்ருத ' கள் : ( ) கரு நொச் சியிலைச் சாற்றில் பக்குவம் செய்த க்ருதமும், (2) வாய்விடங் ஸ்வரஸத்தில் த்ரிகடுவை கல்கமாகக் கூட்டி ப 'குவம் செய்த க்ருதமும் காஸத்தைப் போக்கும். 57.

காஸாதிகளில் பு ர்நவாதி க்ருதம் : வெள்ளைச்சாறடை, இங் குபத்ரி, ஸரள தேவதாரு, தகரை, சீந்திற்கொடி, பேய்ப்புட ல், கண்ட 'கத்திரி, நாய்த்துளஸி இவற்றின் சாற்றையும் ப லையும் கலந்து, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; இதற்கு த்ரிகடு ப் பொடித்து கல் மாகச் சேர்க்கவே ண்டும். இந்த க்ரு தத்தை உபயோகிப்பவர் காஸம், விஷம ஜ் ாம், க்ஷய ', அர்சோ ரோ ம் இவற்றால் வருந்த நேரிடாது. 58.

ஸர்வ காஸ 'களிலும் கண்ட ாரியாதி க்ருதம் : ' ட ' க 'திரியை ஸமூலம் இடித்து இரஸம் பிழிந்து, ஆட ப்பிரமாணம்

. பத்யாதி க் ாத ' ஜ் ர சிகித் ஸயில் , 3- து பத்தியங் களி ' மொழி பெயர்ப் பப் பார் 'க.

அந்த ஸ்வாஸமெடுத்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; சிற்றுமுட்டி, த்ரிகடு, வாய்விடங்கம், கிச்சிலி கிழங்கு, மாதுளை, ஸௌவர்ச்சல லவணம், யவக்ஷாரம், முள்ளங்கி, நெல்லிக்கனி, தாமரைக்கிழங்கு, வெள்ளைச்சாறணை, கண்டங்கத்திரி, கடுக்காய், ஓமம், சித்திரமூலம், ருத்தி, திராக்ஷை, சவியம், சிவப்புச்சாறணை, காஞ்சோறி, புளிவஞ்சி, கடுக்காய்ப்பூ, கீழாநெல்லி, கண்டுபாரங்கி, அரத்தை, நெரிஞ்சில் இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை எல்லாக் காஸ ச்வாஸங்களிலும், விக்கல்களிலும் உபயோகிக்கலாம். 59 61½.

காஸாதிகளில் வியாக்ரியாதி லேஹ்யம்: கண்டங்கத்திரியை ஸமூலமாய் இடித்து, நான்கு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, அதை ஒரு ஆடகமாக வற்றும்படியாகக் காய்ச்சி வடிக்கட்டியெடுக்கவும். த்ரிகடு, அரத்தை, சிந்தில், சித்திரமூலம், கர்க்காடச்ருங்கி, கண்டுபாரங்கி, கோரைக்கிழங்கு, கிரந்திதகரம், பூனைக்காலி இவற்றை வகைக்கு அரைப்பலம் வீதம் சேர்த்து இடித்துச் சூர்ணம் செய்து அக்கஷாயத்தில் சேர்க்கவும். பிறகு அதில் நெய் பதினாறு பலமும், அழுக்கில்லாமல் சுத்தம் செய்த கற்கண்டு நாற்பது பலமும் சேர்த்து, டறுபடியும் அடுப்பிலேற்றிக் காய்ச்சவும்; லேஹ்யம் கரண்டியில் பற்றிக்கொண்டு பாகுபதமாக வரும்போது தீயிலிருந்து எடுத்து ஆறவைத்து, திப்பிலியையும் மூங்கிலுப்பையும் வகைக்கு ஒரு சேர் பொடித்துச் சேர்த்து, ஒரு சேர் பழகிய தேனையும் கூட்டிக்கொள்ளவும். இந்த லேஹ்யம் காஸம், ச்வாஸம், குல்மம், இருதய வியாதிகள், அர்சஸ் இவைகளைத் தீர்க்கும். 62 65½.

காஸத்தில் தூமபானம்: கப காஸத்தில் சமந தூமத்தைப் பானம் செய்யலாம். கபம் மிக்க அதிகரித்த காஸத்தில் சோதந தூமபானமும் செய்யலாம். மனச்சிலை, தாளகம், அதிமதுரம், ஜடாமாம்ஸீ, கோரைக்கிழங்கு, இங்குதீமரப்பட்டை[1] இவற்றை ரஸஹாரமான முறைப்படி பக்குவம் செய்து தூமபானம் செய்து கபத்தைத் துப்பிவிட்டு, வெல்லம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை இளஞ்சூடாயிருக்கையில் பருகவும். இந்த மனச்சிலாதி தூபம் நடித்த வாதகபங்கள் மேலிட்ட காஸங்களைத் துரிதமாக நீக்கும். 66 68.

பல தோஷங்கள் ஸம்பந்தப்பட்ட காஸங்களுக்குச் சிகித்ஸைகள்: (1) கப காஸத்தில் பித்த தோஷத்தினால் தொடரப்பட்ட தமகச்வாஸம் ஸம்பவிக்குமானால், அப்பொழுதுள்ள நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு பித்த காஸத்திற்கான சிகித்ஸையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) காஸத்தில் வாததோஷத்தை கபம்

---

1. இங்குதீ இங்குணம்; நாட்டு பாதாமமென்று சிலர்.

தொடர்ந்திருக்குமானால் அதில் பஹுரமான சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். (3) வாத-கபங்களைப் பித்தம் தொடர்ந்திருக்குமானால் பித்ஹரமான சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்.[1] (4) வாத-கபங்களாலுண்டான சுஷ்ககாஸத்தில் ஸ்நிக்தமான சிகித்ஸையும், அத்தகைய ஆர்த்ரகாஸத்தில் ரூக்ஷணமான சிகித்ஸையும் செய்யவேண்டும். (5) பித்தத்துடன்கூடிய கபத்தினால் உண்டான காஸத்தில் திக்தரஸம் கூட்டிய ஔஷதத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். 69—7 .

க்ஷத காஸத்தில் லாக்ஷா க்ஷீராதியோகங்கள்: (1) காஸத்தினால் மார்பின் உட்புறத்தில் விரணம் உண்டாய்விடுமானால் உடனே கொம்பரக்குப் பொடியையும் தேனையும் பாலோடு கலந்து பருகவேண்டும். இவ்வௌஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தைச் சர்க்கரை கலந்து பாலுடன் உண்ணவேண்டும். (2) க்ஷதகாஸரோகியானவன் விலாப்பக்கங்களின் வலி, வஸ்தியென்கிற மூத்திரப்பையில் வலி, பித்தமும் ஜாடராக்னியும் மிகச் சொற்பமாயிருத்தல் இவ் விகாரங்களோடு கூடியவனாயிருந்தால் ஸுரை யென்கிற பானத்துடன் கலந்து அக் கொம்பரக்கைப் பருகச் செய்யவேண்டும். (3) க்ஷத காஸரோகிக்கு மலமும் உடைந்து திரவமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தால், கோரைக் கிழங்கு, அதிவிடயம், வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலை இவற்றோடு கொம்பரக்கைக் கூட்டிக் கொடுக்கலாம். (4) கொம்பரக்கு, நெய், தேன் மெழுகு, ஜீவநீய ச் சரக்குகள், சர் ரை, மூங்கிலுப்பு வற்றைப் பாலில் சேர்த்துப் பக்குவஞ் செய்து, நல்ல பசியுள்ளவன் பருகலாம். (5) ஞ மூல், தாமரைக் கிழங்கு, கிரந்திதகரம், தாமரையின் தாதுகள், சந்தனம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைத் தேன் கூட்டி, இரத்தத்தை ஸ்தம்பநம் செய்வதற்காகப் பருகலாம். 72 75.

ஜ்வரதாபத்துடன் கூடிய காஸத்தில் க்ஷீர-க்ருதாதிகள் :— (1) காஸத்தில் ஜ்வரமும் தொடருமானால் வறுக்காத வாற்கோதுமை மாவைப் பாலில் சேர்த்துப் பக்குவஞ் செய்து, நெய் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (2) அல்லது சர்க்கரை, தேன், நெற்பொரி இவற்றைப் பாலில் பக்குவம் செய்தாவது பருகலாம். ( ) காஸரோகி மதுர ரஸமுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்ருதத்தையும் பருகலாம். (4) அல்லது தேன், மிளகு இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய வெல்ல நீரையாவது குளிரச் செய்து

1. பித்த காஸம் முதலிய ற்றிற்கு இதற்கு மு இதே அத்தியாயத்தில் சிகித் ஸ ள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

2. சுஷ்க காஸம் கோழை முதலியது இல்லாத றட்டிருமல். . ஆர்த்ர காஸ கோழை முதலியதோடுகூடி இரு .

குடிக்கல ். (5) நெல்லிக்கனி சூர்ணத்தைப் பாலில் பக்குவம் செய்து, தேன் கலந்தும் உட்கொள்ளலாம். (6) இரஸாயந முறைப்படி திப்பிலியையாவது பிரயோகிக் லாம். 76 78.

க ஸ தி ளில் மதூகபுஷ்பாதி யோகம் : இலுப்பைப்பூ, அதிமதுர ், திரா க்ஷ, மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, சிற்றாமுட்டி இ வ ளைப் பொடிசெய்து நெய்யு ் தேனு ் கலந்து காஸரோகி யு ், க்ஷீல்களிலும் அஸ்த்திகளிலும் நோவுள்ளவனும் உபயோகித்து ரலா ். 79.

ஸ தி ளில் த்ரிஜாதகாதி குடிகை: த்ரிஜாதகம்[1] வகை க்கு அரைக் ால் பலம், திப்பிலி அரைப் பலம், சர்க்கரையு ், திரா க்ஷையும், இலுப்பைப்பூவு ், பேரீச்சையும் வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம், இவ்விதம் சேர்ந்து மிக்க மிருது ாக இடித்துத் தேன் சேர்த்து மாத்திரைகள் உருட்டவும். இந்த மாத்திரை விருஷ்யகுணமுள்ளது ; இரத்த - பித்தம், காஸம், ச்வாஸம் அரோ ச ம், வாந்தி, மூர்ச்சை, விக்கல், தலைச்சுற்றல், க்ஷத க்ஷீணம், ஸ்வரபேத மென்னு ் தொண்டைக் ம்மல், ப்லீஹம் என்கிற மண்ணீரலைப்பற்றிய வியாதி, சோகை, ஊருஸ்தம்பம், இரத்தம் க்குதல், இருதயரோகம், பக்கசூலை, நாவறட்சி, ஜ்வரம் இவற்றையும் போ ்கவல்லது. 80 82.

க்ஷதகாஸத்தில் வர்ஷாபூயோகம் முதலியன : ( ) சாறணை, சர்க்க ர, சிவப்புச்சம்பா அரிசி இவற்றின சூர்ணத்தை திரா க்ஷையின் சாறு, பால், நெய் இவற்றில் பக்குவம் செய்து இரத் த ் க்குப ன் உட்கொள்ளலாம். (2) இலுப்பைப்பூ, அதிமது ரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி ப பாலில் முள்ளுக்கீரையைப் பக்குவம் செய்து, அப்பாலையாவது பருகலாம். (3) முகம் முதலிய ார்க்கத்திலுல் இரத்தம் வெளிவருமாயின் இரத்த-பித்த சிகித்ஸையிற் கூறிய ஔஷதங்களையும் அததற் கேற்றவ று பிரயோ்க் லாம். 83, 4.

க ஸாதிகளால் க்ஷீணித்திருப்பவருக்கு ஆட்டுக் ொழுப்பு முதலியதைக் ொடுத்தல் : (1) காஸரோகிக்கு வாயு அடைபட்டுப் பொருமலுண்டா ிரு ்தால், வெள்ளாட்டு ் கொழுப் ப ஸாரை யென்னு ் மதுவில் சமைத்தெடுத்து இந்துப்பையு ் லந்து புஜி ் ச் செய்யலாம். (2) காஸம் முதலியவற்றால் வாடியிருப்பவனும், மெலிந்திருப்பவனு ், உரக்ஷத முள்ளவனும், போதிய ளவு நித்தி ர யில்லாத னும், அதிக பசியுள்ளவனும் வெ ள்ளாட்டு ் ொழுப்பை நெய், தேன், சர்க்கரை இ ற்றோடு கூட்டி, ன்று க ் ாய்ச்சியெடுத்த பாலாடையுடன் உட்கொள்ளலாம். (3) உரக்ஷதத்திலுல் க்ஷீணமாயிருப்பவனும், காஸத்

1. த்ரி ாதக ் முதற்பா ் பார்க்க.

திஞல் கிருசமா யிருப்பவனும் சர்க்கரை, வாற் ோதுமை, கோதுமை, ஜீவகம், ருஷபகம் தேன் இவற்றைச் சேர்த்து ஒரு மிக்க உட்கொள்ளலாம்; அல்லது காய்ச்சிய பலே அதற்கு அனுபானமாய் உபயே கிக்கலாம். (4) இறைச்சியுண்ணும் மிருகத்தின் மாம்ஸத்தைக் காய்ச்சி, அர்த ரஸத்தை நெய்யால் தாளித்து, திப்பிலிப் பொடியையும் தேனேயும் கலந்து தேஹ மெலிந்தவன் பருகலாம்; இந்த ரஸம் சரீரத்தில் மாம்ஸத்தையும், இரத்தத்தையும் விருத்தி செய்யும். 85 87½.

உரக்ஷதத்திற்கேற்ற க்ருதான்ன போஜனம்: ஆலம்விழுது, அத்திப்பட்டை, அரசம்பட்டை, பூவரசப்பட்டை, வேகைப் பட்டை, ஞாழல், பனம்பூ, நாவற்பட்டை, ப்ரியாளம், தாமரைக் கிழங்கு, குங்கிலிய மரப்பட்டை இவற்றைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பாலிலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்பட்ட நெய்யோடு சப்பா அரிசியிஞலான அன்னத்தை உரக்ஷதமுள்ளவனும், சுக்ரம்-தேஹபலம்-இந்த்ரியங்கள் இவை க்ஷீணித்தவனும் புஜிக்கலாம். 88, 89½.

வாதவிகாரங்களோடு கூடிய காஸத்தில் வாதஹர சிகித்ஸைகள்: ( ) காஸ ரோகியானவன் வாத-பித்தங்களால் பீடிக்கப்பட்டு, உடல் ஒடிந்து விழுந்து விடுவதுபோன்ற உணர்ச்சியுண்டால் க்ருதங்களால் அவனுக்கு அப்யங்கம் செய்துவைக்கலாம். (2) அங்ஙனம் வாயுவிஞல் தேஹம் பீடிக்கப் படுமாஞல் வாதரோகஹரமான தைலங்களால் அப்யங்கம் செய்து வைப்பது நலம். (3) இருதயத்திலும் விலாப் பக்கங்களிலும் நோவுண்டாயிருந்தால் ஜீவநீய கணத்திற் கூறிய சரக்குகளால் க்ருதம் பக்குவம் செய்து அதைப் பருகிவரலாம். (4) அல்லது வாதரோகஹரமான சிகித்ஸையைப் பித்தத்திற்கும் இரத்தத்திற்கும் கோளாறு நேரிடாவண்ணம் பிரயோகிக்கலாம். 90, 91½.

க்ஷதகாஸத்தில் யஷ்ட்யாதி க்ருதம்: அதிமதுரமும், பேய்ப்பீர்க்கம் வேரும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஸமபாகம் பாலும் சேர்த்து, அதில் க்ருதம் பக்குவம்செய்து, க்ஷீரகாகோலீ, திப்பிலி, மூங்கிலுப்பு இவற்றைக் கல்மாய் உபயோகிக்வும். இது க்ஷதகாஸத்தில் ஹிதமானது. 92½.

க்ஷதகாஸாதிகளில் அம்ருதப்ராசம்: ஜீவநீய கணத்தின் சரக்குகள், சுக்கு, தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கு, சிற்றாமல்லி, வெள்ளைச் சாறடை, சிற்றாமுட்டி, கண்டுபாரங்கி, காஞ்சொறி, கச்சோரம், கீழாநெல்லி, திப்பிலி, அல்லிக்கிழங்கு, க்ஷீரகாகோலீ, லகுபஞ்சமூலம், திராக்ஷை, மலேயூவக்காய் முதலிய மதுரமாயும் ஸ்நிக்தமாயும் ப்ருஹ்மணமாயுமுள்ள கனிகள் வகைக்குக் கால் பல மெடுத்து, வழுமூண்ட கல்கமாகச் செய்து, இக் கல்கத்திஞல் ஒரு பிரஸ்தம் கிருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும்; நெல்லிக்

கனி, நிலப்பனங்கிழங்கு, கரும்பு, ஆட்டிறைச்சி இவற்றின் ஸ்வ ரஸத்தையும் பாலையும் அதில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும். க்ருதம் பக்குவமாய் ஆறிய பிறகு ஒரு சேர் தேனும், அரைக்கலாம் சர்க்கரையும், வகைக்கு அரைப்பலம் வீதம், மிளகு-இலவங்கப் பட்டை-இலவங்கபத்திரி-நாககேஸரம் இவற்றையும் பொடித் துச் சேர்த்து, அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்தெடுக்கவும். அவ ரவருடைய தேஹபலத்திற்கும் அக்னி பலத்திற்கும் ஏற்ற அள வுப்படி இதை உட்கொள்ளலாம். அம்ருதப்ராசக்ருதம் என்னும் இந்த க்ருதத்தை நாகங்கள் ஸுதையைப் போலவும், தேவர்கள் அமுதத்தைப் போலவும் மனிதர் உட்கொள்ளலாம். இதை யுட் கொள்பவன் பாலையு மாம்ஸரஸத்தையும் விசேஷமாகப் பருகி வரவேண்டும். இரேதஸ் க்ஷீணித்திருப்பவன், க்ஷதகாஸத்தினால் க்ஷீணித்தவன், பலஹீனமானவன், வேறு வியாதிகளால் இளைத் திருப்பவன், சிற்றின்பத்தில் அதிகமாகப் பிரவ்ருத்தியுள்ளவன், இயல்பாகவே இளைத்திருப்பவன், மழுக்கங்கொண்ட தேஹ மிற மும் கண்டத்தொனியுமுள்ளவன் என்னும் இவர்களை யெல்லாம் இந்த க்ருதம் ப்ருஹ்மணம் செய்யும்; காஸம், விக்கல், ஜ்வரம், ச்வாஸம், அழற்சி, நாவறட்சி, இரத்த-பித்தம், வாந்தி, மூர்ச்சை, இருதய வியாதி, யோனிரோகங்கள், மூத்திர ரோகங்கள் இவற் றையும் தீர்த்து, ஸந்தானங்களையு மளிக்கும். 93 100.

ச்வதம்ஷ்ட்ராதி க்ருதம்: நெரிஞ்சில், வெட்டிவேர், மஞ் ஜிஷ்டி, சிற்றுமுட்டி, குமிழன், சுக்குநாறிப்புல், தர்ப்பையின் வேர், சிற்றுமல்லி, பலாசம்பட்டை, ருஷபகம், பேர்மல்லி இவற்றை வகைக்கு ஒருபலம் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும்; கஷாயத்தில் நாலிலொரு பங்கு பால் சேர்க்கவும்; பிறகு பூனைக் காலிவிதை, ஜீவந்தீ, மேதா, ருஷபகம், ஜீவகம், தண்ணீர்விட் டான் கிழங்கு, ருத்தி, திராக்ஷ, சர்க்கரை, சிராவணி, தாமரைக் கிழங்கு இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும்; இக் கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யைப் பக்குவம் செய்யவேண்டும். இந்த க்ருதம் வாதரோகங்கள், பித்தரோகங்கள், இருதயத்தைப்பற்றிய ரோகங்கள், வயிற்று நோய், மூத்ரக்ருச்சிரம், பிரமேஹம், அர்சஸ், காஸம், சோஷம், க்ஷயம் இவைகளை நீக்கி, யுத்தாதிகள் செய்தும், ஸ்த்ரீப்பிரஸங்கம் செய்தும், மதுபானம் பண்ணியும், சுமை தூக்கியும், வழி நடந்தும் களைத்திருப்பவர்களுக்குத் தேஹபலத் தையும் தசைநார் பலத்தையும் விருத்தி செய்யும். 101 104.

மதுகாதி க்ருதம்: அதிமதுரம் எட்டு பலமும், திராக்ஷை ஒரு பிரஸ்த்தமும், திப்பிலி எட்டு பலமும் இடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் பக்குவம் செய்ய வும்; அது ஆறிய பிறகு தேனும் சர்க்கரையும் பிரத்தியேகம்

எட்டு பலமும், அவற்றிற்குச் சமபாகமாய் நெற்பொரிமாவையும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கலந்து விடவும். இது உரக்ஷதத்தினால் க்ஷீணமாயிருப்பவனுக்கும், இரத்த குல்மரோகிக்கும் அனுகூலமான ஔஷதம். 105, 106.

ஆயுஷ்ய க்ருதம்: நெல்லிக்கனி, நிலப்பனங்கிழங்கு, ரும்பு, ஜீவநீய கணத்திற் கூறியுள்ள ஔஷதிகள் இவற்றிலிருந்து தனித்தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தம் ஸ்வரஸம் கிரஹிக்கவும்; இதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்து, பசுவின் பாலும் வெள்ளாட்டுப்பாலும் ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தம் ஊற்றி, அனைத்தையும் காய்ச்சியெடுத்து வடிக்கட்டி, தேனும் சர்க்கரையும் இரண்டு பிரஸ்த்தமளவில் கூட்டிக் கலக்கவும். இந்த க்ருதம் இராஜயக்ஷ்மா, அபஸ்மாரம், இரத்த-பித்தம், காஸம், மேஹரோகம், தேஹக்ஷீணம் இவற்றைப் போக்கும்; ஆயுஷ்யம் என்கிற குணம் இதற்கிருப்பதால் வயதை நீடிக்கச் செய்யும்; தசைகளுக்கும் சுக்லத்திற்கும் பல முண்டுபண்ணும். 107, 108½.

க்ருதத்தை நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு உட்கொள்வதும் அதன் உபயோகமும்: (1) பித்தம் அதிகரித்திருக்கையில் க்ருதத்தை நாக்கினால் நக்கியுண்ணவும். (2) வாதம் அதிகரித்திருந்தால் க்ருதத்தைப் பானம் செய்யவேண்டும். க்ருதத்தை நக்கினால் அது பித்தத்தைத் தணிக்கும்; இவ்விதம் உபயோகிக்கையில் க்ருதம் அளவில் சொற்பமாகவே உட்கொள்ளப்படுவதால் ஜாடராக்னியை அழிக்க மாட்டாது. (3) க்ருதத்தைக் குடித்தால், அளவில் அதிகமான அந்த க்ருதம் வாயுவைத்தாக்கி அதை ஒடுக்கச்செய்து ஜாடராக்னியையும் தகத்து மந்தப்படுத்தி விடும். (4) வாடியும், க்ஷீணித்தும், இயற்கையில் மெலிந்தும் போன தேஹமுடையவர்கள் முற்கூறிய க்ருதங்களையே மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, நெற்பொரிமா இவற்றோடு பருகிவரவேண்டும். க்ருதத்தையும், சர்க்கரையையும், தேனையும் கலந்து கொடுத்து, அநுபானமாய் பாலையும் கொடுக்கவேண்டும். இவற்றால் இரேதஸ்ஸையும், வீரத்தன்மையையும், சரீரவலிமையையும், புஷ்டியையும் வெகு சீக்கிரத்திற் பெறலாம். 109 1 2.

கூஷ்மாண்ட ரஸாயனம்: சாம்பற் பூசணிக்காயின் மேல் தோலையும் உள்ளே விதைகளையும் அப்புறப்படுத்தி வேவைத்தெடுக்கவும்; அதிலுள்ள ஜலபாகத்தை விலக்கி, மற்றச் சதையைமட்டும் நூறுபல மெடுத்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யில் தேன் நிறமாகப் பக்குவமாகும் வரையில் வெதுப்பவேண்டும். கற்கண்டு நூறு பலம், திப்பிலி சுக்கு-ஜீரகம் இவ்வகைக்கு இரண்டு பலம், த்ரிஜாதகம்-கொத்தமல்லி விதை-மிளகு இவை தனித்தனி அரைப்பலம், இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்து லேஹ்ய பா

டாகச் செய்து நீரை விட்டு இறக்கிவிட வும்; இது ஆறியவுடனே தேன் எட்டு பல சேர்த்து, அனைத்தையும் துடுப்பால் நன்றாக் கிளறியெடுத்து பத்திரப்படுத்தவும். இதை உபயோகித்தால் காஸம், விக்கல், ஜ்வரம், ச்வாஸம், இரத்த-பித்தம், க்ஷதக்ஷீணம் இவை தீரும்; மார்பினுள் இரத்தக் கசிவு முதலியதை நிறுத்தி, மார்புக்கு வலிவையும், புத்தி விசேஷத்தையும், ஞாபகசக்தியையும், தேஹபலத்தையும், இருதயத்திற்கு வன்மையையும் தரக்கூடிய இந்த கூஷ்மண்ட ரஸாயனம் அச்வினீ தேவதைகளால் மொழியப்பட்டதாகும். 113 1 6½.

பல கல்பம் முதலியன: பேய்ப்பீர்க்கன் வேரை அரைக்கால் பலம் வீதம் பாலில் கலந்து உட்கொள்ள ஆரம்பித்து, அரைக்காலரைக்கால் பலமாகப் பிரமாணத்தை விருத்தி செய்து, ஒரு மாஸத்தில் அந்த அளவை ஒரு பலமாகச் செய்துவிட வேண்டும். இதை யுபயோகித்து வருகையில் அன்னம் புஜிக்காமல், பாலையே பருகிவரவேண்டும். இந்த முறையானது தேஹ புஷ்டியையும், ஆயுளையும், சரீரவன்மையையும், நிறத்தையும் விருத்தி செய்வதில் சிறந்ததாகும். மண்டூகபர்ணீ கல்பமும், யஷ்டீகல்பமும்,[2] சுண்டீகல்பமும் இவ்விதமே பக்குவம்செய்ய இக்குணங்களை யுண்டுபண்ணும். 117, 118½.

கபலா க்ருதம்: ஒரு துலாப்பிரமாணம் பேய்ப்பீர்க்கன் வேரை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, அது நாலில் ஒரு பங்காகச் சுண்டும்படிக் காய்ச்சி யெடுத்து, அக்கஷாயத்திற்குச் சம அளவு நெய் சேர்த்து, அதில் பாலையும் ஊற்றிக் காய்ச்சவும்; பேராமுட்டி, சிற்றாமுட்டி, அதிமதுரம், வெள்ளைச் சாறணை, வறள்தாமரை, பெருங்குமிழன், ப்ரியாளம், பூனைக்காலிவிதை, அமுக்கிறாங்கிழங்கு, அகிற்பட்டை, அபீரு, மேதா, மஹாமேதா, த்ரிகண்டகம், காகோலீ, க்ஷீரகாகோலீ, க்ஷீரசுக்லா, ஜீரகம், கருஞ்ஜீரகம் இவற்றை வகைக்கு அரைப்பலம் வீதம் கிரஹித்துச் சூர்ணித்து கல்கமாகச் சேர்த்து, க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும்; கபல க்ருதம் எனப்படும் இது இரத்த-பித்தம், உரக்ஷதம், க்ஷயம், நாவறட்சி, தலைச் சுற்றல், அழற்சி, நாவறட்சி, தலைச் சுற்றல், அழற்சி, நரை-திரை இவைகளைத் தீர்க்கும்; சரீரவன்மையையும் புஷ்டியையும் தருவதில் சிலாக்கியமானது; வர்ண்யம்; ஆயுஷ்யம், ஓஜஸ்யம் என்கிற குணங்களும் இதற்குண்டு; இதை ஆறு மாஸங்கள் தொடர்ந்துபயோகிக்கக் கிழவனும் குமரனைப்போலாவான். ஜாடராக்னி நல்ல நிலைமையி லிருந்தால் அப்பொழுது இச்சிகித்ஸை ஹிதமானது. ஜாடராக்னி மந்தமா யிருக்குமாயின்

---

1. மண்டூகபர்ணீ வல்லாரையென்று சொல்லப்படும் திவ்ய சப்தவிசேஷம்.
2. யஷ்டீ அதிமதுரம் முதலியவற்றைக்கொண்டு செய்யும் ஔஷதம்.
3. சுண்டீ சுக்கு முதலியவற்றைக்கொண்டு செய்யப்படும் ஔஷதம்.

தீப பாசந சிகித்ஸை ஊச் செய்யவே டு. க்ஷத ரஸம் என் கிற இரத்த-காஸமுள்ளவருக்கு யக்ஷ்ம சிகித்ஸையிற் கூறப்படு முறைகளைப் , பிரயோகிக்கவேண்டு. மலம் திரவமாகப்போய் விரேச மாகையில் கிராஹி யென்கிற மலத்தைக் கட்டு சிகித் ஸையைச் செய்வது பிரசஸ்த ாகும். 19 1 4½.

அ ஸ்தி ஹ தகீ லேஹ்ம் : தசமூலம், காஞ்சொறி, சங்க குப்பி, கிச்சிலிக்கிழ கு, சிற்றாமுட்டி, யானைத்திப்பிலி, ாயுருவி, டே டி, சித்திரமூலம், டுபார கி, தா ரை கிழ கு இவற்றை வகை க்கு இர டு பல ஷீதம் கிரஹிக்கவும்; ஓர் ஆட ளா ; யவதானியத்தையும் நூறு டுக் ாய் ளையு சேர்த்து, து ஆடக ஜலத்தில் ஷ ய ாகக்காய்ச்சவும் ; அதில் சேர்த் துள்ள யவத ணிய சமை யலாகு வரையில் ஷாயத்தைக் காய்ச்சி, அப்பால் வடி கட்டடே டும் ; அதில் சேர்த்திரு டு ாய் ளை யெடுத்து டி ட்டிய கஷாயத்தில் போட்டு, ஒரு ல ப் பிரமாணம் வெல்லத் தயும் சேர்த்துக் ாய்ச்சவும் ; திப் பிலிப்பொடி அரைச் சேர், நெய் அரைச் சேர், நல்லெ ெ ய் அரைச்சேர் இவற்றையும் கூட்டி லேஹ்யத் தப் பக்குவம் செய்யவு ; இது ப குவமாய் சூடு ஆறிய பிறகு, தேன் அ ரச் சேர் ஊற்றி குழப்பவே டு. ந்த இரஸாயனத்திலிருந்து இர ரடு டு ா யயு சிறிது லேஹ்யத் தயும் எடுத்துத் தினந் தோறு உட்ெ ாள்ளவும். இது நரை தி ர முதலிய கிழத்தன் ை ா குறி ளைப் போ கும் ; டே ஹ நிறத் தயும், ஆயுளை யு , சரீர டை யபும் விருத்தி செய்யும் ; ஐ து ிதமான ாஸ கள், க்ஷயம், ச்வாஸம், வி ல், விஷமஜ்வரம், மேஹ ோ ம், குல்ம , கிரஹணீரோகம், அர்சஸ், இருதயத் தப் பற்றிய வியாதி ள், அ ோசக , பீந இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். அ ஸ்தியரால் மொழிந்தருளப்பட்ட இந்த இரஸாயன ானது மி வும் சிலா யமான ஔஷதம ம். 1 5 130½.

வ ஸிஷ்ட ரஸ ம் : தசமூலம், சிற்றாமுட்டி, பெருங் குரு பை, ஞ்சள், ரமஞ்சள், திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, வட் டத்திருப்பி, அமுக்கிரு கிழங்கு, ாயுருவி, காஞ்சொறி, அதி விடயம், சி திற் ாடி, இள பில்வ ாப்பட் ட, சிவதை, நேபா ள , சித்திரமூலம், சித்திர மூலத்தின் இலை, க்ஷீர ாே ாலீ, ெ ட்பாலை, ஜடா ா ி, டு கையின் புஷ்ப , வேங்கை யின் பிசி , டு மல்லி, ஹாச்ரா ணீ, சோரா ெ ாட்டை, முரு பட் ட, த ணீர்விட்டா கிழ கு, பு கை, பெருவாகை , ஆட் ல ொ ாடி, ருதோன்றி, முரு ப்பட் ட, டு ப்பம்பட்டை, நீர்முள்ளி இவை வ கு ஒரு பலெ டையு , டு ாய் ஆயிர்த்து நூறு , வாற்கோதுமை இரண்டு ஆட மும் எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து ாய் சி, ாற்கோதுமை நன்கு

சமையலானதும் தீயைவிட்டு இறக்கி வடிகட்டவும்; பிறகு வடிக்கட்டிய திப்பியிலிருந்து கடுக்காய்களை மட்டும் பொறுக்கி யெடுத்து, அக் கடுக்காய்களையும் நூறு பலம் பழகிய வெல்லத்தையும் அக் கஷாயத்தில் சேர்க்கவும்; அவற்றோடு நல்லெண்ணெய், நெய், நெல்லிக்கனியின் சாறு இவை தனித் தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தப் பிரமாணம் கூட்டி, மறுபடியும் அக் ஷாயத்தைத் தீயிலேற்றி, மந்தாக்னியிட்டுக் காய்ச்சி, காண்டியில் பாகு பதத்தில் பற்றிக்கொள்ளும் தருணத்தில் தீயிலிருந்து இறக்கி, சூடும் ஆறிய பின்பு, அரைச் சேர் திப்பிலிப்பொடியும், மும்மூன்று பலம் த்ரிஜாதகப்பொடியும், நலு சேர் தேனும் கலந்து, பழகிய மட்பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் சேர்த்து, தானியக் களஞ்சியத்தினுள் ஒரு மாஸம் அடக்கம் செய்து வைத்து, அகஸ்திய ஹரீதகியைப் போலவே அவ்வித ரோகங்களிலெல்லாம் உபயோகிக்கலாம்; வஸிஷ்டரால் மொழியப்பட்ட இந்த இரஸாயனம் அகஸ்தியரஸாயனத்திலும் குணத்தில் மேலானது. ஆரோக்கிய நிலைமையிலும், எல்லா ருதுக்களிலும் நன்மை தரக்கூடியது. 31 139.

ஸைந்தவ திசூர்ணம்: இந்துப்பு ஒரு பலம், சுக்கு ஒரு பலம், ஸௌவர்ச்சல லவணம் இரண்டு பலம், உலர்ந்த புளியங்காய், உலர்ந்த மாதளம் பழம், மிளகரணையிலை இவை வகைக்கு நாலு பலம், மிளகு ஒரு பலம், ஓமம் ஒரு பலம், கொத்தமல்லி விதை இரண்டு பலம்; இவை யனைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, பன்னிரண்டு பலம் சர்க்கரையும் கூட்டிக்கொள்ளவும். உணவுப் பண்டங்களிலும், பானவகைகளைப் பருகும்போதும் இச் சூர்ணத்தை அவரவருக்கேற்ற அளவில் கொடுக்கலாம். இது ருசியம், தீபனம், பல்யம் என்கிற குணங்களை யுடையது; பார்ச்வருஜை, ச்வாஸம், காஸம் இவைகளையும் பரிஹரிக்கும். 140 4.

த ்ய திக ்டவம்: கொத்தமல்லி விதை அரைக்கால் பலம் ஓமம் கால் பலம், ஜீரகம் கால் பலம், மாதளம்பழம் அரைப்பலம், புளியங்காய் அரைப்பலம், ஸௌவர்ச்சல லவணம் ஒரு பலம், சுக்கு கால் பலம், விளாம்பழத்தின் உலர்ந்த உட்சதை ஐந்து பலம் இவையனைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, பதினாறு பலம் சர்க்கரையைக் கலந்து விடவும். ஷாண்டவம் என்கிற இந்த முறை[1] ஸைந்தவ தி சூர்ணத்தைப் போலவே அன்னபானாதிகளுடன் கலந்து உட்கொள்ளத் தகுந்தது 143, 144.

உரக்ஷதம் ்கி தும் தலைவலிமுதலியதற்குச் சிகித் ஸ: இனி இராஜயக்ஷ்மசிகித்ஸையிற் கூறப்படும் உபசார முறைகளும் உரக்ஷத ரோகத்தில் அந்தந்த நிலைகளுக்கேற்றவாறு அனுகூலமானவையாகும். உரக்ஷதம் நிவ்ருத்தியானதும், கபம் விருத்

[1] . கா ்ட ் முதற் புத்தகம் பார்க் .

தியாயிருந்தால், எவனுக்கு மார்பும் சிரஸ்ஸும் பிளக்கப்படுவது போல் வேதனை யுண்டாகின்றதோ அந்த காஸரோகி அடியிற் கூறப்படும் தூமபானங்களை உபயோகிக்கலாம்.—145, 146.

கபத்திற்குப் பரிஹாரமான தூமபானங்கள் : (1) மேதா, மஹாமேதா, சிற்றாமுட்டி, பேராமுட்டி, அதிமதூரம் இவற்றை கல்சமாக அரைத்து, ஒரு வெண்பட்டுத் துணியில் ஒரு சீராகப் பூசி வர்த்திசெய்து, அதைக்கொண்டு தூமபானம் செய்யவும்; ஜீவனீயகணச் சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை இதற்கு அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். (2) மனச்சிலை பலா சம்பட்டை, காட்டு ஜீரகம், மூங்கிலுப்பு, சுக்கு இவற்றையும் முன்போலவே வர்த்திசெய்து தூமபானம் பண்ணலாம்; இதற்கு சர்க்கரை, வெல்லம் இவற்றை கரைத்த ஜலத்தையாவது, கருப் பஞ்சாற்றையாவது அனுபானமாகக் கொள்ளலாம். (3) அப் பொழுதே வெட்டியெடுத்து ஈரமாயுள்ள ஆலமொட்டுக்களையும் அவற்றிற்குச் சம நிறை மனச்சிலையையும் அரைத்து, நெய் கலந்து தூமபானம் செய்யவும்; தித்திரி யென்னும் பக்ஷியின் இறைச்சி ரஸ அச்சமயம் கூடவே புஜிக்கவேண்டும். 147 149.

காஸ வியாதிகளால் க்ஷீணித்தவர் முதலியவர்களுக்குச் சேர்ந்த ருதங்கள் : (1) க்ஷயத்தினால் உண்டாகிற காஸத்தில் முற் கூறிய ப்ருஹ்மண சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்; ஜாடராக் னியையும் விருத்தி செய்யவேண்டும்; தோஷம் மிகவும் அதி கரித்த வனுக்கு ம்ருதுவான விரேசன ஔஷதத்தை ஸ்நேஹம் கலந்து கொடுக்கவேண்டும். (2) பெருவாகையின் பட்டை, சிவதை வேர், இவ்விரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றைப் பொடித்து, திராக்ஷையின் ஸ்வரஸத்தையும், நிலப்பனங்கிழங்கின் ஸ்வரஸத் தையும் உதியம்பட்டையின் கஷாயத்தில் சேர்த்து, அக்கஷாயத் தில் பக்குவமான க்ருதத்தை க்ஷதகாஸம் முதலியதால் இளைத் துப்போன தேகமுள்ளவன் சோதனத்தின் பொருட்டு முறைப் படி உட்கொள்ளலாம். (3) க்ஷயகாஸமுள்ளவன் பித்த-கபங் களும் தாதுக்களும் க்ஷீணித்திருக்கையில் கடுக்காய்ப்பூ, பால், சிற்றாமுட்டி, பேராமுட்டி இவற்றால் பக்குவம் செய்த க்ருதத் தைப் பருகலாம். (4) மூத்திரம் நிறத்தில் மாறுபட்டு மிக்க கஷ்டத்துடன் வெளிவருமாயின் அந்த நிலைமையில் விதாரியின் இனங்களாலாவது,[1] கடம்பின் இனங்களாலாவது, பனங்கனி களால் ஆவது பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தையும் பாலையும் உட்கொள்ளலாம். (5) ஆசனக்குறி வீங்கிப்போய் வேதனை யுள்ளதாயிருக்கையிலும், அவ்விதமே ஆஸநத்வாரமும் ப்ருஷ்ட பாகமும் துடையிடுக்குகளும் வீங்கி வருந்துகையிலும், நெய்

1. விதாரியின் இனங்கள் = விதாரீ, க்ஷீரவிதாரீ முதலியவை.
2. கடம்பின் இனங்கள் = கடம்பு, நீர்க்கடம்பு முதலியவை.

ரின்மேல் படிந்துள்ள ஆடையினுலாவது, இலகுவான மிச்ரக ஸ்நேஹத்தினுலாவது[1] அநுவாஸநம் செய்யலாம். (6) பிறகு ஜாங்கல மாம்ஸ கஃளப் பத்தியமாகப் புஜிக்க வேண்டும். அப்பால் வர்த்தகம் முதலிய பக்ஷிகளுடைய மாம்ஸங்களும், பிலேசய ஜந்துக்களின் மாம்ஸங்களும், அங்ஙனமே மாம்ஸபக்ஷிணிகளான ப்ரஸஹ வகுப்பைச் சேர்ந்த மிருகங்களின் இறைச்சிகளும் கிரமமாய் உணவாக உபயோகிக்கத் தகுந்தவை. உஷ்ணத்தன்மையும், பிரமாதி யென்கிற குணமும்[2] அவற்றிற்கு இருப்பதால் அவை ஸ்ரோதோமார்க்கங்களிலிருந்து கபத்தை நெகிழச்செய்து வெளிப்படுத்துகின்றன; ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் கபம் கழிந்து, சுத்தமாய் விட்டால், அவற்றின் மூலமாய் இரஸதாது உடலெங்கும் தாராளமாயோடி புஷ்டியை யுண்டுபண்ணும். 150—156½.

சவிக தி க்ருதம்:—சவ்வியம், த்ரிபலை, கண்டுபாரங்கி, தசமூலங்கள், சித்திரமூலம், கொள், மோடி, வட்டத்திருப்பி, இலந்தங் கொட்டை, வாற்கோதுமை இவற்றைச் சமபாகம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும். இக் கஷாயத்தில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுக்கு, காஞ்சொறி விதை, திப்பிலி, கிச்சிலிக்கிழங்கு, தாமரைக்கிழங்கு, கடுக்காய்ப்பூ இவற்றைச் சமவெடையாகக் கல்கமாய்ச் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவமானதும், யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், பஞ்சலவணம் இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்க்கவும். க்ஷயகாஸத்தினுல் வருந்துபவன் இதை தேஹ நிலைமை முதலியதை யுணர்ந்து ஏற்ற அளவில் உட்கொண்டு வரலாம். 157 159½.

க ஸமர்த்த தி க்ருதம்: தகரவிதை, கடுக்காய், கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, சிறு தேக்கு, சுக்கு, திப்பிலி, கடுரோஹிணி, பெருங்குமிழன் இவற்றின் ஸ்வரஸம் தனித்தனியே கால்பலம், பால் ஒரு ஆடகம், திராக்ஷையின் சாறு ஒரு ஆடகம்; இவற்றில் ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். இது க்ஷயம், ஜ்வரம், ப்லீஹரோகம், ஸர்வகாஸங்கள் இவற்றை யெல்லாம் பரிஹரிக்கக்கூடிய சிறந்த க்ருதமாகும். 160, 161½.

வ க்ருதம்: ஆடாதோடை, கண்டங்கத்திரி, சிந்திற்கொடி இவற்றின் இலைகளையும், வேர்களையும், கனிகளையும், மொட்டுகளையும் இடித்து இரஸம் பிழிந்தும், அவற்றையே கல்கமாகச்செய்தும், க்ருதம் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க காஸம், ஜ்வரம், அரோசகம் இவை தீரும். 162½.

---

1. மிச்ர ஸ்நேஹம் க்ருதம், தலம், ஸ முதலிய ற் ற ஒன்று கூட்டி யுபயோகித்தல்.

2. பிரமாதி தன் வீர்யத்தால் நாடி களிலிருந்து தோஷங்களை அப்புறப்படுத்தும் குணம்.

த டிமக்ருதம், பிப்பல் தி ருதம்:—( ) ஒருப கு நெய் ய இர டுப கு மாதளம்பழச் சாற்றில் சேர்த்து, த்ரிகடுவையும் பொடித்துக் கல்கமாகக் கூட்டி பக்குவம் செய்து, அந்த க்ருதத்தை உணவுண்ட பின்பு யவக்ஷாரமும் சிறிதளவு சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (2) திப்பிலி, வெல்லம் இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த ருதத்தையாவது செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் கலந்து பருகலாம். 63, 64.

சவ்ய தி க்ருத முதலியவை ளுக்குக் காஸத்தில் பே து வான உபயே ம்: க்ஷய ாஸமுள்ளவர்களுக்கு ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு முற்கூறிய க்ருதங்கள் உபயோ மானவை; உள்ளே பதோஷம் நிரம்பிய தொண்டை, ம ர்பு இந்த ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைச் சுத்தம் செய்வதற்கும் இ த க்ருத ள் ஏற்றவையாகும். 165.

ஹரீதகீ லேஹ்ய : ஒரு பிரஸ்த்தம் வாற்கோதுமைக் கஷாயத்தில் இருபது கடுக் ாய் ளைச் சமைக்கவும; அக்கடுக்காய்களை ன்கு சமையலான பிறகு எடுத்து விதை நீக்கி அவற்றை ன்றாகக் டையவும்; பிறகு ஆறு பலம் பழகிய வெல்லத்தையும், இரண்டு பலம் திப்பிலிப் பொடியையும், கால் பலம் சுத்த மனச்சிலையையும், அரைக் ால் பலம் இரஸாஞ்ஜநத்தையும் அத்து ன் சேர்த்து, மிச்சமுள்ள அக் ஷாயத்திலேயே கலந்து, மீ டு லேஹ்ய பா த்தில் பக்குவம் செய்தெடுக்கவும். இந்த லேஹ்யம் ச்வ ஸ ாஸங் ளைப் போ கும். 166, 67.

க ஸங் ளில் உபயே ம ன சில சிறிய முறைகள்: ( ) முள் ள பன்றியின் முள்ளலகு ளை யெடுத்து, சாம்பல ாச் செய்து, அதை நெய், தேன், சர்க் ர இவற்றுடன் கலந்து உட்கொள்ள ச்வ ஸகாஸ கள் தீரு . (2) மயிலி பா தங்களையாவது அ விதமே எரித்துத் தேன், நெய் இவற்றுடன் கலந்து உபயோகிக் லா . (3) ஆமண கிலே ளை யெரித்து க்ஷாரமெடுத்து அ த யாகிலும் த்ரி டு சூ ண , எண்ணெய், வெல்லம் இவற்றோடு லந்து உபயோகி கலாம். (4) துளஸி யிலைகளையும் ஆமணக்கிலைகளையுமாவது எரித்து க்ஷாரமெடுத்து அங்ஙனமே த்ரிகடு முதலியவற்றோடு கல து லேஹ்யம்போல உட்கொ ளலாம். (5) த்ரி டு சூர்ணத்தை, யாவது பழகிய வெல்லத்துடனும் நெய்யோடும் ந்து உபயோகி லாம். (6) தாம ரக்கிழ கு, த்ரிபலை, த்ரி டு, வாய்விடங் , தே தாரு, சிற்றுமுட்டி, சிற்றரத் த இவற்றைச் சமபா மெடுத்து சூர் ம் செய்யவும்; இச்சூர்ணமனைத்துக்கும் ஸமயெடையாகச் சர்க்கரையும் சேர்த்து புஜி த் ; அல்லது அச் சூர்ணத்தைத் தேன், நெய் இவற்றோடு கலந்து லேஹ்யம் போலவாவது உட்கொள்ளலாம். இது ாஸத்தைப் போ குவதிற் சிறந்ததாகும். (7) மிளகுப் பொடியை

அவ்விதமே ஸமயெடை சர் கரையோடாவது, தேன் - நெய் இவற்ருேடாவது கூட்டி யுபயோகிக்கலாம் (8) கடுக்காய், சுக்கு, கோரை கிழ கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து வெல்லம் கலந்து குளிகைகளாகச் செய்து வாயில் அடக்கிவைத்திருக்கலாம். (9) தான்றிக்காயையாவது வாயில் அடக்கிச் சடித்து இரஸம் விழுங் லாம்; கடு காய் முதலியவற்றாலான இந்த குளிகையும் தான்றிக் ாயு எல்லாவித ச்வாஸ-காஸங்களிலும் வாயில் அடக்கிக் கொள்ளச் சிறந்தவைபாம். 168 172½.

க்ஷ கா திகளில் சில யூஷங் ள் :—(1) உதியமரத்தின் இலைகளை கல்கமாய் அரைத்து, நெய்யிற் பொரித்து, சர்க்கரை யும் கலந்து உபயோகிக் வாந்தி, நாவறட்சி, காஸம், ஆமாதி ஸாரம் இவை நீங்கும்; அந்த இலையின் கல்கத்தைச் சேர்த்து பேயாவாகிலும் உத்காரிகை யாகிலும்[1] பக்கு ம் செய்து உப யோகிக்க இப் பிணிகள் தீரும். (2) க டங்கத்திரி வேரின் கஷாயத்தில் பயற்றங்கஞ்சியைப் ப குவ ெ ய்து, அதை ந ருகத் தாளித்து, நன்கு பழுத்த நெல்லிக்கனிகளை இடித்துச் சேர்த்து, வேறு அம்ல ஸ்து களையு லந்து உட்கொள்ள ஸகல காஸங்களும் தீருெ ன்று வத்தியர்கள் நிர்ணயித்திரு கி றனர். (3) ாதஹர ான ஔஷதச் சா கு ளாலான கஷா யத்தில் பாலையும், யூஷ களையு வி கிர ள், ப்ராது கள், பிலேசயங்கள் இத்த ஐந்து ளின் மாம்ஸரஸங் ை யும் ப குவ செய்து க்ஷயகாஸரோ கி குக் கெ டுக்கலாம். 173 175½.

க்ஷயகாஸத்திற்க ன தூமப ன ப்ருஹ்மணாதி : க்ஷத காஸத்தில் எந்த தூட பான முறைகள் அனுபானங் ளோடு நிரூபிக்கப்பட் டிருக்கின்றனவோ, அவற்றையெ லாம் க்ஷய ாஸத்திலும் உபயோகி லாட். மேலு இனி இராஜயக்ஷ்ம சிகித்ஸையில் எந்த ப்ருஹ்மண சிகித்ஸையும், அக்னிதீபன சிகித் ஸையு , ஸ்ரோதஸ்ஸு களைச் சோதந செய்யும் சிகித் ஸையும் கூறப்படப் போகி றனவோ ா அ வ யா | க்ஷயகாஸத்தில் பல்யமா ் உபயோகிக்கச் சிறந்தவையாகும். 76, 77½.

க்ஷயகாஸத்தில் ஸ நிபாத சிகித்ஸை : க்ஷயகாஸம் ஸந்நி பாதத்தினால் உ டாகி றது; ஆ வே அது ெ ாடிய வியாதி; ஆனதுபற்றி ஸந்நிபாத ஜ்வரத்திற்கு அனுகூல ான சிகித்ஸை இதற்கும் ஹித ானதாகையால், தோஷ ளுடைய பலாபல ளு ே ற்ற வாறு அச் சிகித் ஸகளைச் செய்யவேண்டும். 17 .

---

[1] . உத் ாரிகை முதற் புத்த பார் .

நான்காம் அத்தியாயம்.

ச்வாஸ-ஹித்மா சிகித்ஸை.

இனி ச் ஸ-ஹித்மா சிகித்ஸைகளைக் கூறும் அ ்தியாயம் விவரி ்கப்படுகின்றது :

ச்வ -ஹித்ம ்களுக்கு ஒரேவிதமான சிகித்ஸை: ச்வாஸ ரோகத்திற்கும் ஹித்மா என்கிற விக்கலுக்கும் -ற்பத்தி காரண ் முதலியவை ஸட ானமாயிருப்பதால், அவற்றிற்குச் சிகித் ஸையும் அங்ஙனமே பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. 1.

ச் ஸ-ஹித்ம ்களு ்கு ஸ்வேதநம்: அவ் வியாதிகளால் வருந்துபவரை முதலில் ஸ்நிக்த்தமான ஸ்வேத சிகித்ஸை ளால் உபசரிக்கவேண்டுவ்; ஸ்வேதம் செய்யும்போது உப்பும் தைலமும் கலந்து அப்பிணியாளியின் தேஹத்தில் பூசவேண்டும். இம் முறைகளால், ரோகியின் மார்பினுள் கபம் ஏற்கெனவே பல ாக ஊறியிருந்தாலும், அது கரைந்து மெதுவா க் ே ாஷ்டத்தினுள் சேர்ந்துவிடு மாகையால், பிறகு அதை வெளிப்படுத்துவது எளிது; மேலு ் ஸ்ரோதோ மார்க்கங் ளும்[1] மிருதுவாகப்போய், வாதமும் சரியானபடி வெளிப்படும். 2, 3.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் வமநம்: ஸ்வேதசிகித் ஸ செய்து ெ ா ் ட அப்பிணியாளிக்கு ஸ்நிக்த்தமான அன்னத்தை ஆநூப மாம்ஸ ரஸங்களோடு புஜிக்கக் கொடுக் வேண்டும்; அல் லது தயிரைப் பிழிந்து அதிலிருந்துவரும் நீ ரயா து மெது வாக ா ்தியாவதற்கு உட்கொள்ள ் ெ ாடுக் ல்ாம். ாஸத்தி னாலும், வாந்தியினாலும், இருதயப் படபடப்பினாலும், தொ ் ட ் க ்மலாலுட் வருந்துபவனுக்கு திப்பிலி, இந்துப்பு, தேன் இ ற்றுடன் கூடியது ் ாதத்தை விருத்தி செய்யாததுமா வமந சிகித்ஸையை விசேஷமாகப் பிரயோகிக்கவேண்டும். சரீ ரத்தைத் தூஷிப்பிக்கும் பம் வாந்தி முதலியவற்றி ் மூலமாய் ெ ளிப்படுத்தப்பட்டதும், ஸ்ரோதோ மார்க் ங் ள் சுத்தம் செய்யப்பட்டு, ச்வாஸவாயுவும் ச்வாஸாவயவங்களில் தடங் லின்றி ஸஞ்சரிக்கக் கூடியதாய் விடுவதால் அப்பிணி ாளி சுசம் பெறுகின்றான். 4 6.

ச்வ ஸ-ஹித்ம க் ளில் விரேச ம்: பொரு ல், உதாவர்த் தம், தம ச் ாஸம் இ ற்றில் அடியிற் கூறப்படுமாறு அன்னாதி ளை ் ெ ாடுத்து மல ் மிருதுவா ெ ளிப்படும்படி விரேச ம் செய்வி ் லாம்; அதாவது கொம்மட்டி மாதளை, புளிவஞ்சி, பெரு ் ாயம், சிறு ளர் ா, பிடாலல ம் இவற்றை ் கூட்டி அன்னத் தப் புஜி ் , அது லத்தைத் தாராள ா ெ ளிப்

1. ஸ்ரோதோ ார்க் ் ர் எ ் று இ ்ே ச் ாஸ ர் ் ் ளில் அட ்கிய சிறிய பெரிய குழா ் முதலிய .. றி ் ப்படுகி ்ற ..

படுத்தும்; இந்துப்பையும் மாதளம்பழம் முதலிய கனிகளின் சாற்றையுட் கூட்டி பக்குவம்செய்து, இளஞ்சூடா யிருக்கையில் விரேசநமாவதற் ாவது உள்ளுக்குக் ெ ாடுக்கலாம். 7, 7½.

ச்வாஸ - ஹித்ம க்களில் சோத சிகித்ஸையின் ஆவசிய கம்: இந்த ச்வாஸ-ஹிக்மா ரோகங்கள் கபத்தினால் பிராண வாயுவின் மார்க் கள் தடுக் ப்படவே அவ்வாயுவின் பிரகோபத் தினால் ஏற்பட்டவையாகு . ஆகையினால் பிராணவாயுவின் மார்க் கங்களைச் சுத்தம் செய்வதன்பொருட்டு மேல்முகமாய் வமனமும், கீழ்முகமாய் விரேசநமும் செய்வது அனுகூலமாயிருக்கும். ஓடு கிற ஜலத்தை அணையிட்டுத் டுத்தால் பிரவாஹநீர் மேலோங் கிப் பொங்குவதுபோல, கபாதிகளால் ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் அடை பட்டால் வாயு உள்ளே மிக்க அதிகரித்துவிடு மாகையால், இ மார்க்கங்களைச் சுத்தம் செய்வது அவசியமாம். 8, 9½.

ச்வ ஸ - ஹித்ம க்களில் தூமபானம்: சோதநசிகித்ஸை செய்தபிறகும் ச்வாஸ ஹித்மாக்கள் நிவ்ருத்தி யாகாவிட்டால், உள்ளே மறைந்து த கியிருக்கிற கபதோஷத்தை தூமபானங் களைச் செய்து வெளிப்படுத்தவேண்டும். ( ) மஞ்சளிலை, ஆம ணக்குவேர், திராக்ஷை, மனச்சிலை, தேவதாரு, தாளகம், ஜடா மாம்ஸி இவற்றைக் கல்கமாக அரைத்து வர்த்தி செய்யவும்; அதை நெய்யில் தோய்த்து, தூமபானம் செய்யவும். (2) யவ தானியங்களையாவது ெ ய் கலந்து எரித்து தூமம் பிடிக்கலாம். (3) தேன்மெழுகு, மட்டிப்பால், ாகில் இவற்றையாவது தேனிற் கலந்து தூமம் பிரயோகிக்கலாம். (4) அல்லது சந்தனப் பொடி யையாவது அ ஙனமே நெய் கலந்து தூமம் பிடிக்கலாம். (5) பசுமாடுகளின் கொம்பையாவது, ால்மயிர்களையாவது, ஸ்நாயு வென்னும் தசைநார்க் யிறுகளையாவது எரித்து தூமபானம் செய்யலாம். (6) காடி, உடும்பு, சிறிய மான், றுப்பு மான் இவற்றின் சர்மம், கொ பு, குளம்பு இவற்றையாவது எரித்து தூமபானம் செய்யலாம். (7) குங்கிலியத்தையாவது, (8) மனச் சிலையையாவது, (9) சாம்பிராணியையாவது, (0) யானைவண கி- குங்கிலியம்-அயம்-தாமரைக்கிழங்கு இவ்வனைத்தையுமாவது நெய் கலந்து எரித்து தூமபானம் செய்யலாம். 10 ·14.

ஸ்வேதசிகித்ஸை செய் வேண்டிய நிலைமை: ஸ்வே த சிகித்ஸைக்கு அநர்ஹர்களா யிருப்பவருக்கும் அச்சிகித்ஸையைச் செய்துதீரவே டிய நிலைமை அவசியமாய் நேரிட்டிரு தால், அவர்களுக்குச்சர்க்கரையும் பாலும் கலந்த ஸ்நேஹ ஸ்துக்களைத் தாங்கக்கூடிய சூட்டில் மார்பிலும் கழுத்திலுமின்றி ற்றப் பாக ளில் ஒரு நொடிப்பொழுது ஒற்றடம் கெ டுக்கலாம்; அல்லது அவ்விதமே ஸ்வேதவிதி அத்தியாயத்திற் கூறிய ஔஷதங்க ளாலும், உத்காரிகையினாலும் மார்பிலு கழுத்திலும் மிருதுவாக

ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். ச்வாஸ-ஹிக்மாக்கள் ஆமதோஷத்துடன் கூடியவையாயிருந்தால் இலங்கந-பாசநாதிகளான ஆமதோஷ சிகித்஑ைகளைச்[1] செய்யவேண்டும்.—15, 6.

ச்வாஸ-ஹிக்ம க்களில் சம ம் செய்விக்கும் நிலைமை ள்: வமந-விரேசநாதிகளை மிதமின்றி யுபயோகித்ததால் ாதம் மிக ும் அதிகரித்திருப்பதாகக் காணப்படுமானால் அதை வாதஹார மா ும், ஸ்நிக்த்தங்களாகவுமுள்ள இளஞ்சூடான மாம்ஸரஸ முதலியவற்றாலும், அப்ய 'கங்களாலும் சமந' செய்யவேண்டும். _ள்ளடங்கிய கபத்தை கிண்டிக் கிளப்பிக் கொள்ளாதவனுக்கும், 'வேத சிகித்஑ையைச் செய்துகொள்ளாதவனுக்கும், பல வீனமாயிருப்பவனுக்கும் சோதந சிகித்஑ையைச் செய்வதா' வாயு ானது தேஹத்தினுள் பிரகோபிக்க இடம் பெற்று, பிரதான மர்மஸ்த்தலமாகிய இருதயத்தை மிக ும் சோஷணம் செய்து சீக்கிரத்தில் உயிரை உறிஞ்சுவிடு'. ஆகையினால் அத்தகை யவர்களுக்கு ச் ாஸ-ஹிக்மாக்களைக் கஷாய 'கள் லேஹ்யங்கள் ஸ்நேஹங்கள் இம்முறைகளால் சமநம் செய்யவேண்டும். க்ஷதகாஸத்தினால் க்ஷீணித்தல், அதிஸாரம், இரத்தபித்தம், அழற்சி இவற்றாலான விக்கல்களுக்கும் ச்வாஸங்களுக்கும் ட தூரமாகவும் ஸ்நிக்த்தமாகவு' குளிர்ச்சியாகவுமுள்ள ஔஷதங்களால் சிகித்஑ை செய்யவேண்டு'. 17 19½.

ச்வாஸ-ஹிக்மாக் ளில் யூஷம் முதலி உணவுகள்: (1) கொள், தசமூல 'கள் இவற்றின் க்வாதத்தில் ஜா 'கல மாம்ஸரஸங்களையும், யூ ஷ' களையு' பக்குவம் செய்து ச்வாஸ-ஹிக் ாக்களில் _பயோகிக் லாம். (2) முருங்கை, கத்திரி, தகரவிதை, ஆடாதோடைவேர் இவற்றாலும், ( ) வேம்பு, பன்றிமுகந்தான் செடி, கண்டங்கத்திரி, கொம்மட்டி மாதுளை இவற்றி' தளிர்களாலும், (4) சிறுவழுதுணை, காஞ்சொறி, கர்க் ாடகச்ருங்'', பில்வப்பழத்தின் _ட்சதை, த்ரிகண்ட ங்கள் இவற்றாலும், (5) சித்திரமூலம், ஓமம், கர்' ாடகச்ருங்கி, அட்டுப்பு இவற்றாலும் பக்குவம் செய்த பேயாவையாவது, (6) தசமூலங்களைச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்த பேயாவையாவது உட்கொள்ளச் செய்தால், காஸ-ச்வாஸங்கள், விக்கல் இப்பிணிகள் தீரும், 20 22½.

தசமூலாதிகஷ யமும் பே ாவும்: தசமூலம், கிச்சிலி' கிழ 'கு, சிற்றரத் த, கண்டுபாரங்கி, பில்வம், ருத்தி, ாமரை, கர்க்காடகச்ருங்கி, திப்பிலி, கீழாநெல்லி, சீந்திற்கொடி, சுக்கு இவற்றால் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தை முதலிற் பருகி, இக்

. ஆமதோஷ சிகித்஑ை அபதர்ப்ப '. முதற்பா ' பார் 'க.

. த்ரி 'டக 'ள் க 'ட'. த்திரி, பூனைக்காலி, ெ ரிஞ்சி'. இ 'மூ' றுக்கும் பொதுப் பெயர்.

ஷாயம் ஜீர்ணமான பிறகு இதே சாக்குகள் சேர்த்து பேயா வப் ப கு ம்செய்து குடிக்கலாம். 23, 24.

ச்வ ஸ-ஹித்மாக் ளில் வேறு சில உணவுகள்: (1) சம்பா அரிசி, காரரிசி, கோதுமை, வாற்கோதுமை, பயறு, கொள் இவற்றாலா உணவைப் புஜித்து வருவதனால் காஸம், இருதயத் தப்பற்றிய நோய், பக்கச்சூலை, விக்கல், ச்வாஸம், இவை நீங் கும். (2) எருக்கஞ்செடிமுளைகளின் பாலில் பாவனை செய்த வாற்கோதுமையை மாவாகச் செய்து, தேன் கூட்டி, முற்கூறிய தசமூலாதி கஷாயத்தையும் சேர்த்துக் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (3) யவக்ஷாரம், சாயம், நெய், கிருஷ்ணலவணம், தாமரைக் கிழங்கு, செச்சிலிக்கிழங்கு, த்ரிகடு, கொடிமாதுளை, புளிவஞ்சி இவற்றையும் அன்னத்திற் கலந்து உபயோகிக்கலாம். 25· 27.

ாவறட்சியில் உபயோகிக்கத் தகுந்த பானங்கள்: (1) விக் கலும் ச்வாஸமு முள்ளவனுக்கு நாவறட்சியுண்டானால் அவன், தசமூல கஷாயத்தையாவது, தேவதாருவின் கஷாயத்தையாவது, வாருணீ யென்கிற மதுவின் தெளிவு நீரையாவது பருகலாம். (2) திப்பிலி, மோடி, கடுக்காய், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம் இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, அக்கல்கத் த ஒரு நெய்ப்பாத் திரத்தின்மீது லேபனம் செய்து, அப்பூச்சு உலர்ந்த பிறகு, அப் பாத்திரத்தில் மோரைச் சேர்த்து ஒரு மாஸம் வைத்திருந்து, அப்பால் அதை யுபயோகிக்க அது அக்னி தீபனம் செய்து, ச்வாஸ-காஸங்களையும் போக்கும். (3) வட்டத்திருப்பி, பெருங் குரு ்பை, தேவதாரு, குங்கிலிய மரப்பட்டை இவற்றை இடித்து ஸுரையென்கிற மதுவின் தெளிவு நீரில் சேர்த்து ஓர் இரவெல் ல ம் ஊறவைத்து, சொற்ப அளவு உப்பு சேர்த்து, இரண்டு பலம் அளவில் அதைப் பருகலாம். (4) கண்டுபாரங்கியையும் சுக்கையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது இளஞ் சூடா ிருக்கை யில் உட்கொள்ளலாம். (5) யவக்ஷாரத்தையும் மிள கையு ம்ஜலத்தில் சேர்த்தாவது குடிக்கலாம். (6) இங்குப்பத்ரி யைக் ஷாய காய்ச்சி, அக்கஷாயத்திலேயே மீ டும் இங்குப் பத்ரி ல் த்தைக் ரைத்து, அந்த நீரையாவது உட்கொள்ள லாம். (7) ஏழிலம் பாலையிலைகளின் ஸ்வரஸத்தையாவது, காட்டு வாகைப்பூவின் ஸ்வரஸத்தையாவது தேனையும் திப்பிலிப் பொடி யையு சேர்த்து, பித்த-கபங்களால் உண்டாகும் விக்கலிலும் ச் வாஸத்திலு உட்கொள்வது நலம். (8) மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, நீரிலு டாகும் அதிமதுரம், க்கு இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து நெய்யிற் லந்து உக்காரிகைய கப் பண்ணி, பித்தம் தொடர் துள்ள விக்கலிலும் ச் ாஸத்திலும் உபயோகி கலாம். (9) வாத தொடர் துள்ள ஹிக்மா-ச்வாஸங்களில் முள்ளம்பன்றி யிறைச்சி, முயலிறைச்சி, திப்பிலிப் பொடி, ெ ய், முள்ளம்பன்றியின் இரத்

தம் இவற்றை உத்காரிசெய்து உபயோகிக்கலாம். (10) அல்லது நாலு பங்கு ஜலத்திற் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலில் வெல்லமும் சுக்குப் பொடியும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (11) வாதபித்தங்களால் தொடரப்பெற்ற ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் ஸுவர்ச்சலை முதலியதைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலையாவது சம்பா அரிசியினலான அன்னத்தையுண்டதும் பருகுவது நலம். (12) மோடி, அதிமதுரம், வெல்லம், பசுஞ்சாணத்தின் இரஸம், குதிரைச்சாணத்தின் சாறு இவற்றைச் சேர்த்து, தேனும் நெய்யும் சேர்த்து உட்கொள்ள விக்கல், ஈயில் அமிதமாய் உமிழ்நீரூறுதல், காஸம் இவை தீரும். (13) அதிக சிலேஷ்மமுள்ள ஹித்மா ச்வாஸ ரோகியானவன் பசு, யானை, குதிரை, பன்றி, ஒட்டகம், கழுதை, செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவற்றின் சிறுநீரைத் தனித்தனியாகத் தேனுடன் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (14) அல்லது நாற்கால் ஜந்துக்களுடைய சர்மம், உரோமம், எலும்பு, குளம்பு, கொம்பு இவற்றை யெரித்து எடுக்கப்படும் மசியை யாவது அங்ஙனமே தேனிற் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (15) அல்லது கபம் அதிகரித்த அப்பிணியாளி அமுக்கிராங்கிழங்கை யெரித்துண்டான மசியையாவது அவ்விதமே தேனுடன் உபயோகிக்கலாம். (16) கிச்சிலிக்கிழங்கு, தாமரை, நெல்லிக்கனி இவற்றையாவது பொடித்துத் தேனுடன் கலந்துட்கொள்ளலாம். (17) தாமரைக்கிழங்கின்பொடியையும் திப்பிலிப் பொடியையுமாவது தேனுடன் பருகலாம். (18) கைரிகம் என்கிற சுத்திசெய்த காவி, சுத்திசெய்த நீலாஞ்ஜநம், திப்பிலி இவற்றின் பொடியையாவது தேனுடன் உபயோகிக்கலாம். (19) விளாம்பழ ஸ்வரஸத்தையாவது சாப்பிடலாம். (20) நெல்லிக்கனி, இந்துப்பு, திப்பிலி இவற்றின் பொடியையாவது விளாம்பழச் சாற்றுடன் உட்கொள்ளலாம். (21) கடுக்காய், வாய்விடங்கம், மிளகு, திப்பிலி இவற்றை நெய் தேன் இவைகளில் கலந்தாவது சாப்பிடலாம். (22) இலந்தம்பழம், பொரி, நெல்லிக்கனி, திராக்ஷை, திப்பிலி, சுக்கு இவற்றையாவது நெய்யில் அல்லது தேனில் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (23) மஞ்சள், திராக்ஷை, திப்பிலி, சிற்றரத்தை, மிளகு இவற்றையாகிலும் வெல்லத்தோடும் எண்ணெயோடும் கலந்து பருகலாம். (24) ஏற்ற லேஹ்யங்களையும், மற்றும் தகுந்த ஔஷதச் சரக்குகளின் சூர்ணங்களையும் மாம்ஸரஸத்துடனாவது, ஜலத்துடனாவது, காடிநீரோடாவது பருகலாம். 28 4 ½.

ஜீவந்த்யாதி சூர்ணம்: ஜீவந்தி, கோரைக்கிழங்கு, கருந்துளஸி, இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், சிற்றேலம், தாமரைக்கிழங்கு, குருங்க்ஷோரம், கீழாநெல்லி, அயம், கண்டுபாரங்கி, சுக்கு, வெட்டிவேர், கர்க்கடகச்ருங்கி, கிச்சிலிக்கிழங்கு, திப்பிலி, நாக

கேஸரம், சிறுநா ப்பூ இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இவை அனைத்துக்கும் இரண்டுமடங்கு சர்க்கரையும் கூட்டி, போதிய வளவு உபயோகித்துவர பக்கச்சூலை, ஜ்வரம், காஸம், விக்கல், ச்வாஸம் இவை தீரும். 42 44.

சட்யாதி சூர்ணம்: கிச்சிலிக்கிழங்கு, கீழாநெல்லி, கண்டு பாரங்கி, கருங்கச்சோரம், வெட்டிவேர், தாமரைக்கிழங்கு இவற் றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டுமடங்கு சர்க்கரையும் சேர்த்து, விக்கலையும் ச்வாஸத்தையும் பரிஹரிக்க உட்கொள்ளலாம்.—45.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் ஸ்ப ங்கள்: ( ) சுக்கையும் வெல் லத்தையும் ஸம அளவாகச் சேர்த்து இடித்து புஜித்து வரலாம். அல்லது சுக்கை வெல்லத்தில் சிறிதளவு நஸ்யமாய் உபயோகிக் கலாம். (2) வெள்ளைப்பூண்டு, சருள்ளி, வெ காயட், சந்தனம் இவற்றில் எதையேனும் ஒன்றைக் கல்கமாகச் செய்து, முலைப் பால்விட்டுக் குழைத்து வடிக்கட்டி நஸ்யமிடலாம். (3) ஈயின் மலத்தை முலைப்பாலில் கலந்தாவது, செவ்வரக்கு நீரில் கலக்கி யாவது நஸ்யமிடலாம். 46, 47.

ச்வாஸ ஹித்ம க்களுக்கேற்ற க்ருதங்கள்: (1) திப்பிலி, அட்டுப்பு, யவக்ஷாரம், கடுக்காய, காயம, சிறுநாகப்பூ, நெல்லிக் கனி இவற்றைப் பொடித்து, தசமூலஸ்வரஸத்தில சேர்த்து, மோரின் தெளிவு நீரையும் கூட்டி, இதில் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்ய ும்; இதில் ஜீவநீயகணச் சரக்குகளைக் கல்கமாகச் சேர்த் துக் காய்ச்சிய பிறகு, அந்த க்ருதத்தைப் பருகலாம்; அல்லது தேன் கலந்து லேஹ்யம்போலச் செய்து உபயோகிக்கலாம். (2) வாலுளுவை, டுக்காய் ோஷ்டம், திப்பிலி, கடுகரோகிணி, ஓமம், தாமரைக்கிழங்கு, முரு கம்பட்டை, சித்திரமூலம், கிச்சி லிக்கிழங்கு, இந்துப்பு, கறியுப்பு, கீழாநெல்லி, பாலைக்கீரை, பில் வப்பழத்தின் உட்சதை, வசம்பு, இலவங்கப்பத்திரி, தாளிசப் பத்திரி; இவற்றை வகை க்குக் கால்பலம் எடுத்து, அனைத்துக்கும் நாலில் ஒருபங்கு காயம் லந்து, ருதம் பக்குவம் செய்து உட் கொள்ள, கை கால்களைப் பற்றிய வாதநோய், மூலரோ ம், கிர ஹணி, விக்கல், இருதயரோகம், பக்கசூலை இவை நிவ்ருத்தியாம். (3) தாந்வந்தர க்ருதம், வ்ருஷ க்ருதம், தாதிக க்ருதம், ஹபுஷாதி க்ருதம் இவற்றுள் ஒன்றை[1] அரைப் பங்கு யவக்ஷாரம் அல்லது இந்துப்பு சேர்த்துப் பருகலாம். 48 $52\frac{1}{2}$.

ச்வாஸ-ஹித்மாக் ளில் தற் ால பரிஹாரத்திற்கான சில உப யங்கள்: சவ ஸதத்தினால் அல்லது விக்கல் ல வருந்துபவன

1. தாந் தா க்ருதம் பிரமேஹ சிகித் ஸயிற் கூறப்படு து. வ்ருஷ ருத இரத்த-பித்தத்திற் கூறிய ாஸாக்ருத . தாதிக க்ரு தம் குல்மசிகித் ஸயிற் கூறப்படு து. ஹபுஷாதி க்ருத உதர சிகித் ஸயிற் கூறப்படு து.

மீது குளிர்ந்த ஜலத்தைத் திடீரென்று இறைப்பதும், அவனைத் திடுக்கிடச் செய்வதும், திடீரென அசைத்துக் குலுக்குவதும், மனத்துயர முண்டுபண்ணுவதும், ஜடிதியில் மகிழச் செய்வதும், பொறாமை யுண்டுபண்ணுவதும், ச்வாஸத்தை அடக்கச் செய்வதும், விஷமற்ற பூச்சிகளைக் கடிக்கவிடுவதும் நலம். 53½.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் ஸாமாந்ய சிகித்ஸை: கப-வாதஹரமாகவும், பரிசத்திலும் வீர்யத்திலும் உஷ்ணமாகவும், உள்ளடங்கிய வாயுவை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகவுமுள்ள ஆஹார விஹார ஔஷதங்கள் யாவும் ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் பெரிதும் உபயோகமானவை; அவற்றில் வாதஹரமானவை இன்னும் விசேஷம். 54½.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் ப்ருஹ்மண-லங்கனங்களாலான குணங்கள்: ச்வாஸ-ஹித்மாக்களால் வருந்தும் அனைவருக்கும் ப்ருஹ்மண சிகித்ஸை செய்கையில் ஏதேனும் மற்றொரு கோளாறு நேரிட்டால் அது அற்பமாகவே யிருப்பதுடன், பெரும்பாலும், எளிதில் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியதாகவுமிருக்கும்; சமன சிகித்ஸை செய்வதாலும் அபாயம் அதிகமாயுண்டாகாது; கர்ஷணசிகித்ஸையால் அபாயம் அதிகமாயிருப்பதுடன் சிகித்ஸை செய்வதும் அஸாத்தியமாம்; ஆகையினால் அப்பிணியாளிகளைச் சமன சிகித்ஸைகளாலும் ப்ருஹ்மண சிகித்ஸைகளாலுமே பெரும்பாலும் உபசரிக்கவேண்டும். 55, 56.

காஸ-ச்வாஸ-ஹித்மாக்களுக்குப் பொது சிகித்ஸை: காஸம், ச்வாஸம், க்ஷயம், வாந்தி, விக்கல் இவற்றுள் ஒன்றுக்கு உபயோகமான சிகித்ஸை மற்றவைக்கும் ஏற்றதாம். 56½.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

இராஜயக்ஷ்மாதி சிகித்ஸை.

இனி இராஜயக்ஷ்மாதி சிகித்ஸை[1] என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:

இராஜயக்ஷ்மாவில் முதலில் சோதன சிகித்ஸை:—இராஜயக்ஷ்ம ரோகிகளில் நல்ல தேஹவலிமை யுள்ளவனுக்கும், அதிக தோஷமுள்ளவனுக்கும், ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச் செய்து கொண்டவனுக்கும், ஸ்நேஹத்துடன்கூடிய ஔஷதங்களைப் பிரயோகித்து மேல்முகமாய் வமனத்தினாலும் கீழ்முகமாய் விரேசனத்தினாலும் சோதனம் செய்விக்கவேண்டும்; ஆனால் அச்சிகித்ஸை தேஹத்தை இளைக்கச் செய்வதாயிருக்கக்கூடாது.— .

1. இராஜயக்ஷ்மாவிலேற்படும் அநேக வியாதிகள் (க்ஷதக்ஷீணம், அரோசகம், பீனஸம், கிரஹணீ முதலிய) அதனை அனுஸரித்தனவாதலால் இங்ஙனம் இராஜயக்ஷ்மாதி சிகித்ஸையென்று கூறப்பட்டது.

இராஜயக்ஷ்ம வில் வமனமுறை :—(1) மருக்காரை சேர்த் துக் காய்ச்சிய பலேக் குடித்தாவது, (2) டதுராஸமுள்ள வஸ் துக்கள் சேர்த்து மருக்காரையையும் கூட்டி பக்குவம்செய்த மாம்ஸரஸத்தைப் பருகியாவது, (3) வாந்தி புண்டுபண்ணும் வஸ்துக்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி நெய்கூட்டிய யவாகூ வென் னும் கஞ்சியை உட்கொண்டாவது வமனம் செய்யவேண்டும்.—2.

இராஜயக்ஷ்ம வில் விரேசன முறை: வெண் சிவதை, கருஞ்சி தை, கொன்றை, இவற் றச் சர்க்கரை, தேன், நெய் இவற்றுடன் கலந்து விரேசனத்திற்காக உபயோகிக்கலாம்: அல்லது வெண்சிவதை முதலியதை தர்ப்பணௌஷதங்களால் பக்குவம் செய்த பாலுடன் உட்கொள்ளலாம்; அல்லது திராக்ஷா ரஸத்திலாவது, நிலப்பனங்கிழங்கின் ஸ்வரஸத்திலாவது, பெருங் குமிழன் சாற்றிலாவது, மாம்ஸரஸத்திலாவது அவற்றைக் கலந்து விரேசனத்திற்காகப் பருகலாம். 3, 3½.

இராஜயக்ஷ்மாவில் சோதனத்திற்குப் பிறகு ஏற்ற உணவு முதலியன :—வடன - விரேசனங்களால் குடல் சுத்தமடைந் திருப்பவனுக்கு ப்ருஹ்மணமாகவும் தீபநமாகவுமுள்ள சிகித்ஸை யைச் செய்யவேண்டும். அன்னபானங்களும் இருதயத்திற்குப் பலந்தரக்கூடியவைகளாகவும், பாதஹாரங்களாகவும், இலகு குண முடையவைகளாகவும் இருக்க வேண்டும். அன்னு நிசனுக்கு அவசியமான தானியங்கள் சம்பா அரிசியும், காரரிசியும், கோது மையும், வாற்கோதுமையும், பயறுமேயாம்; அந்த தானியங்கள் ஒரு வருஷ காலம் பழகியவைகளாயிருத்தல் வேண்டும். வெள் ளாட்டுப் பாலும், வெள்ளாட்டு நெய்யும், வெள்ளாட்டின் இறைச் சியும், இறைச்சியுண்ணும் மிருகங்களுடைய மாம்ஸமும் க்ஷயத் தைப் போக்கடிக்கத் தகுந்தவை. காக்கை, சோட்டான், சென் னாய், புலி, பசு, குதிரை, கீரிப்பிள்ளை, பாம்பு, கழுகு, அண்டங் காக்கை கழுதை, ஒட்டகம் இவற்றின் இறைச்சியும் பிணியாளிக் குத் தெரியாமல் வேறு பெயர்களைச் சொல்லி இதர பணியாரம் முதலியவற்றில் மறைத்துக் கொடுக்க அனுகூல முண்டுபண் ணும்; அவற்றின் உண்மை பிணியாளிக்குத் தெரிந்தால், அரு வருப்பு ஏற்பட்டு வாந்தி புண்டாகும்; ஆகவே பிறகு தேஹ வலிமையும் ஓஜஸ்ஸும் விருத்தி யடையமாட்டா. 4 7.

இராஜயக்ஷ்ம வில் வாதாதி தோஷங்களுக்கேற்ற மாம்ஸ பேஜனங்கள்: பித்த- பங்களாலுண்டான இராஜயக்ஷ்மாவில் மிருகங்கள், விஷ்கிரங்கள், ப்ரதுதங்கள் இவையும், வாதத்தினு லுண்டான இராஜயக்ஷ்மாவில் ப்ரஸஹங்கள், மஹா மிருகங்கள், ஜலசரங்கள் இவையும் ஏற்ற உணவுகளாம்[1] முற்கூறிய மிருகாதி

---

1. இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள மிருகங்கள், ப்ரதுதங்கள் முதலியவற் றைப்பற்றிய விவரங்களை முதற் புத்தகத்திற் பார்க்க.

களின் மாம்ஸங்களை வேஸவாரமாகப் பக்குவம்செய்தும்,[1] மாம்ஸ ரஸாதிகளில் சேர்த்துச் சமையல் செய்தும், கடுகெண்ணெயினுலாவது நெய்யினுலாவது அந்தந்த நிலைமைக் கேற்றவண்ணம் பொரித்தெடுத்தாவது உபயோகிக்க வேண்டும்; இனிய சுவையுள்ளவைகளாகவும், மிருதுவாகவும், ஸ்நிக்த்தமாகவும், மிருது குணமுள்ளவற்ருல் ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். இப்படியே முள்ளங்கியினுலும் கொள்ளாலும் பக்குவம் செய்த யூஷங்களும் க்ஷயரோகிக்கு ஏற்றவையாம். 8, 9½.

இராஜயக்ஷ்மாவின் ஆறுவித விகாரங்களிலும் வெள்ளாட்டு மாம்ஸரஸம்: வெள்ளாட்டு மாம்ஸரஸத்தை நெய் முதலியதால் ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்து, பீநஸம் முதலிய க்ஷயரோகத்தைப்பற்றிய ஆறுவித உபத்திரவங்களைப் பரிஹரிக்க முறையே திப்பிலி, வாற்கோதுமை, கொள், சுக்கு, மாதளை, நெல்லிக்கனி இவற்றை அந்த மாம்ஸரஸத்தில் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம். 10, 11.

இராஜயக்ஷ்மாவில் உபயோகிக்கத் தகுந்த பானங்களும் அன்னமும்: வெகு நாள் பழகிய மதுவை இப்பிணியாளி உட்கொள்ளலாம்; அது தோஷங்கள் அடைபட்டுள்ள ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைச்[3] சுத்தம் செய்யவல்லது. பித்த வாத கபங்கள் அதிகரித்திருக்கையில் மதுவையும், அரிஷ்டத்தையும், வாருணியென்கிற கள்ளையும் விசேஷமாகப் பருகுவது நலம். பஞ்சமூலங்கள் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தையாவது, அல்லது கீழாநெல்லியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தையாவது, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நரிப்பயறு, நெய்ச்செட்டிக்கீரை இவற்றின் கஷாயத்தையாவது, கொத்தமல்லி விதை, சுக்கு இவற்றின் கஷாயத்தையாவது உட்கொள்ளலாம். பிணியாளி தன்னிடம் அன்புள்ளவனுல், நன்கு பக்குவம் செய்யப்பட்ட முற்கூறிய பஞ்சமூல கஷாயாதிகளில் மிகவும் சுத்தமாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். 12, 13½.

இராஜயக்ஷ்மாவில் உட்கொள்ளத்தகும் சில க்ருதங்கள்: (1) தசமூலகஷாயத்தினுலாவது, (2) பாலினுலாவது, (3) மாம்ஸ ரஸத்தினுலாவது, (4) இறைச்சி யுண்ணும் ஜந்துக்களின் மாம்ஸ ரஸத்தினுலாவது சிற்றுமுட்டியின் கல்கத்தைச் சேர்த்துப் பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தை யுட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது பத்து மடங்கு பாலில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைத் தேன் கலந்தாகிலும் பருகிவரலாம். 14, 15.

---

1. வேஸவாரம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. பீநஸம், சுவாஸம், காஸம், அரோசகம், தோள்வலி, ஸ்வரபேதம் என்பன ஆறு உபத்திரவங்களாம்.

3. சுவாஸாசயத்தின் நாளங்களும் நிணநீர்க் குழாய்களும் இங்கு ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் எனப்படுகின்றன.

இராஜ க்ஷ்ம வில் ஜீவந்த் ாதி க்ருதம்: ஜீவந்தி, அதி மதுரம், திராக்ஷை, குடசப்பாலையின் கனிகள், தாமரைப்பூ, கச்சோர, திப்பிலி, க டங்கத்திரி, நெரிஞ்சில், சிற்றுமுட்டி, ரு ைதல், கீழா நெல்லி, கழற்சிக்காய், காஞ்சொறி இவற்றைக் கல் மாகச் செய்து, நெய்யில் சேர்த்து பக்குவம் ப ணவும். இந்த க்ருதம் க்ஷயரோக ைதப் போக்குவதிற் சிறந்தது. 16, 17.

இர ஜ க்ஷ்மாவில் ர்ஜுராதி க்ருதம்: பேரீச்சம்பழம், திராக்ஷை, அதிமதுரம், ஈச்சம் பழம் இவற்றின் கஷாயத்தில் நெய் சேர்த்து, திப்பிலிப் பொடியைக் ல்கமா க் கூட்டி பக்குவ செய்து உட்கொ டு வந்தால் க்ஷபத்தில் அரோசகம், காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம் இவை ிவ்ருத்தியாகும். 18.

தசமூல க்ருதமும், பஞ்ச பஞ்சமூல க்ருதமும்: ( ) தசமூல கஷாயத்தில் பால் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அப்பாலிலிருந்து கடைந் தெடுத்த புத்துருக்கு நெய் ில் திப்பிலிப் பொடியையும் தேனை யும் கூட்டி உட்கொள்ளலாம். அது தொண்டைக்கு வலிவைக் கொடுத்து ஸ்வரத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதில் சிறந்த ஒளஷ தம்; தலைவலியையும், பக்கச்சூலையையும், தோள்பட்டைவலியை யும் தீர்க்கு ; ாஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும். (2) அல்லது ஐந்து விதமான பஞ்சமூலங்களைச் சேர்த்துக் காய்ச் சிய பாலிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் ெ ய்யும் முற்கூறிய விகார ளைப் பரிஹரிக்கும். ஐந்து வித பஞ்சமூல ளின்[1] ஸ்வரஸம் ாலு ப கும், பால் ஒரு ப கும் கூட்டி, அதில் நெய் சேர்த்து பக்குவம் செய் ுவும். இந்த க்ருதம் க்ஷயரோ ிக்கு உண்டாகிற ஏழுவித ான விகார ளைப் போக்கும். 19 21.

ஷட்பல க்ருதம்: பஞ்சகோலங் ளில் ஒவ்வொரு சரக் கையு ஒவ்வொரு பலம் எடுக்கவும்; யவக்ஷாரம் ஒரு பல ; ஆ இச்சரக்குகளின் ஆறுபல ெ ண்ட கல் த் தச் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் ெ ய் ய அதற்குச் ச மெடையான பாலில் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். இ த க்ருதம் ஸ்ரோதோ ார்க் களிலுள்ள தோ ஷங் ளை அகற்றிச் சுத்த செய்யும். குல்மம், ஜ்வரம், மஹோதரம், ப்லீஹரோகம், கிரஹணீ, பா டு, பீநஸம், ச் ாஸம், க ஸ , அக்னிமாந்தியம், சோஷை, ஊர்த்வச் ாஸ இவற்றைப் பரிஹரிக்கும். 2 , 23.

ர தி ருதம்: சிற்றரத் த, சிற்றுமுட்டி, நெரிஞ்சில், சிற்றாமல்லி, சாறடை இவற்றின் கஷாயத்தில், ஜீ ந்தி யையும் திப்பிலியையு கல்கமாகச் சேர்த்து, பால்கூட்டி க்ருதம் பக்கு வம் செய்து உட்ெ ாள்ள க்ஷயரோகம் தீரு . 24.

. பஞ்ச பஞ்சமூல ள் மஹாபஞ்சமூல , லகுபஞ்சமூல , மத் யம பஞ்சமூ ம், ஜீ ந பஞ்சமூல , திருணபஞ்சமூல என்ப யாம். மற்ற வி ர களைப்பற்றி முதற் புத்த ம் பா க.

அச்வகந்த க்ருதம் : அமுக்கிருங்கிழங்கு சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைக் கடைந்தெடுத்த நெய்யில் சர்க்கரை கலந்து, சிறிது பாலையும் கூட்டி இராஜயக்ஷ்மாவில் உட்கொள்ளலாம். 24½.

மாம்ஸ க்ருதம் : ஸாதாரண மிருகங்களுடைய[1] நூறுபலம் மாம்ஸத்தை இரண்டு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து எட்டில் ஒரு பங்கு ஜலம் மிகும்படி காய்ச்சி, அதில் ஜீவநீய கணச் சரக்கு ஓர் ஒவ்வொரு பலம் பொடித்துக் கல்கமாகச் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யைப் பக்குவம் செய்யவும். 'மாம்ஸ க்ருதம்' எனப்படுகிற இவ்வௌஷதத்தை அப்படியேயாவது மாம்ஸரஸத்துடன் கூட்டியாவது உட்கொண்டுவரலாம்; இது வாத வியாதியையும், பித்த வியாதியையும் போக்கும்; காஸம், ச்வாஸம், தொண்டைக்கம்மல், க்ஷயம், இருதயசூலை, பக்கசூலை, இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். 25-27.

ஏலாதி க்ருதம் : ஏலம், ஓமம், த்ரிபலை, ஸௌராஷ்ட்ர ம்ருத்திகை,[2] த்ரியூஷணம், சித்திரமூலம், வேப்பம்பிசின், ருங்காலிமரப் பிசின், வேங்கைமரப்பிசின், மாதளம்பிசின், சேராங்கொட்டை, வாய்விடங்கம் இவற்றை எட்டு பலம் வீதம் பதினாறு மடங்கு ஜலத்தில்சேர்த்துப் பதினாறில் ஒரு பங்காக வற்றும்படிக் காய்ச்சியெடுக்கவும்; அப்பால் அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவேண்டும். பக்குவமான பிறகு மூங்கிலுப்பு ஆறுபலமும், சர்க்கரை முப்பது பலமும், தேன் க்ருதத்திற்கு இரண்டு மடங்கும், த்ரிஜாதகம் மூன்று பலமும் பொடித்துக் கல்கமாகச் சேர்த்துத் துடுப்பால் அவைகளையும் கிளறி ஒன்றாகக் கூட்டவும். பிறகு இதை முற்பகலில் உட்கொண்டு, பாலை இதற்கு அநுபானமாகப் பருகிவரவேண்டும். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் முதலிய நியமம் ஒன்றுமில்லை. இது இரஸாயனம், மேத்யம், சக்ஷுஷ்யம், ஆயுஷ்யம், தீபனம் என்கிற குணங்களுடையது; மேஹம், குல்மம், க்ஷயரோகம், பாண்டுரோகம், பகந்தரம் இவற்றைச் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். முன்னால் க்ஷதரோகத்தில் கூறியுள்ள க்ருதங்களையும் லேஹ்யங்களையும் க்ஷயத்திலும் உபயோகிக்கலாம். 28-32½.

லவங்காதி த்வகாதி சூர்ணம் : இலவங்கப்பட்டை ஒரு பங்கு, ஏலம் இரண்டு பங்கு, திப்பிலி நாலுபங்கு, சாக்கொன்னை எட்டு பங்கு, சர்க்கரை பதினாறு பங்கு; இவ்விதம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து கொள்ளவும். இதை நெய்யும் தேனும் கலந்து உட்கொள்ளவும். பலஹீனனுக்கு இது அனுகூலமான ஔஷதம்;

1. ஸாதாரண மிருகங்கள் பிரஸஹங்கள், பிலேசயங்கள் என்கிற மிருகங்கள். விவரங்களுக்கு முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ஸௌராஷ்ட்ர ம்ருத்திகை சிறிது வெண்மையும் ... ரஸமுமுள்ளதுமான ஸௌராஷ்ட்ர தேசத்து மண்; துவரி என்றும் கூறுவர்.

நாக்கில் நற்சுவையைத் தரும்; காஸம், க்ஷயம், ச்வாஸம், பார்ச்வசூலை, கபப்பிரகோபம் இவற்றைப் போக்கும். 33, 34.

இராஜயக்ஷ்மாவில் ஸ்வர பங்கத்திற்கு விசேஷ சிகித்ஸைகள் :—தொண்டையின் குரல் குன்றிப் போயிருந்தால ( ) நஸ்யப் பிரயோகம் செய்வதும், தூமபானம் முதலியவைகைப் பிரயோகிப்பதும் விசேஷ சிகித்ஸைகளாம். (2) அதிலும் வாதஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்கத்தில் தகாவிதை, கத்திரி, கரிசிலாங்கண்ணி; இவற்றின் ஸ்வரஸங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தை இளஞ்சூடாகவே போஜனத்திற்குப் பிறகு உட்கொண்டு வரலாம்: இந்த க்ருதம் காஸத்தையும் போக்கும், கண்டத்தொனியையும் செம்மைப்படுத்தும். (3) கருங்குறிஞ்சிச் சாற்றால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது முன்போலவே உபயோகிக்கலாம். (4) இலந்தயிலையை அரைத்து, அக்கல்கத்தையாவது நெய்யிற் பொரித்து, இந்துப்பும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது அதிமதூரம், திராக்ஷை, திப்பிலி, வாய்விடங்கம், மருக்காரை, செருப்படை வேர் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சியெடுத்த தைலத்தையாவது நஸ்யமிடலாம். (6) நெய் சேர்த்துச் சர்க்கரான்னத்தைப் புஜித்து ஸுகோஷ்ணமான ஜலத்தை அநுபானமாகப் பருகலாம். (7) அல்லது பாயஸத்தையாவது நெய் சேர்த்து உஷ்ண ஜலத்தின் அநுபானத்தோடு பானம் செய்யலாம். (8) ஸ்நிக்த்தமான ஸ்வேத சிகித்ஸையைப் பிரயோகிக்கலாம். (9) பித்தஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்கத்தில் பாலுள்ள விருக்ஷங்களின் மூலைகளைக் கஷாயமாகவும் கல்கமாகவும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைத் தேன் கூட்டிப் பருகவும்; இதற்குக் கொதிக்க வைத்தாறிய பாலை அநுபானமாகக் கொள்ள வேண்டும். (10) அதிமதூரம் சேர்த்துப் பக்குவமான பாயஸத்தையும் நெய் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (11) சிற்றாமுட்டி, மேர் மல்லிகை, நிலப்பனங்கிழங்கு, அதிமதூரம் இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தில் இந்துப்பைச் சேர்த்து உட்கொள்ளவும்; இது ஸ்வர்யகுணத்திற் சிறந்தது. (12) வறள்தாமரை, அதிமதூரம், திப்பிலி, கண்டங்கத்திரி, சிற்றாமுட்டி, இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைக் கடைந்தெடுத்த நெய் நஸ்யமிடுவதற்குச் சிறந்த ஔஷதம்; இதுவும் ஸ்வர்ய குணத்திற் சிறந்தது. (13) மதுரரஸமுள்ள வஸ்துக்களுடைய சூர்ணத்தைத் தேனும் நெய்யும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (14) கபஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்கத்தில் ரஸமுள்ள பதார்த்தங்களைப் பசுமூத்திரத்துடன உட்கொள்ளலாம்; ரூக்ஷமான உணவுகளையே புஜிக்கவேண்டும். (15) சிறு தேக்கு, நெல்லிக்கனி, த்ரிகடு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து தைலத்திலும் தேனிலும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (16) த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், சித்திரமூலம், சவியம், கண்டுபாரங்கி,

கடுக்காய் இவற்றின் சூர்ணத் தயாவது தேன் லந்து உபயோ கிக்கலா '. (17) வாற்கோ ரதுமையை ' ெ ா ' டும், திப்பிலி, நெல் லிக்கனிகளைச் சேர்த்தும் யவாகூ ன்னு ' கஞ்சியைப் பக்குவம் செய்து, யமகஸ்நேஹத்தில்[1] சேர்த்துப் பருகலாம். (1) போஜ னம் செய்து திப்பிலியையும் சு 'கையுமா து மென்று விழுங் கலாம். (9) தீக்ஷ்ண ஔஷதங்களால் மனமும் செய்யலாம். (20) உரத்த குரலோடு பேசி தொண்டை ' கம்மல் உ ' டானுல், மதுர வஸ்துக்கள ல் பக்குவ ' செய்த சர்க் ரையும் தேனும் கலந்துள்ள பாலை ' குடிக் லா '. 35—46.

இராஜயக்ஷ்மாவில் அரோசகத்திற்கு விசேஷசிகித்ஸை கள்: அரோச முண் ' ரயிருக்கையில் பத்திய வஸ்துக் ள் கலந்த அநேகவிதமான சித்திரான்னம் அனுகூலமா யிருக்கு '. (2) தேஹ ' உள்ளும் புறமும் எப்பொழுது ' நிர்மலமா யிருக்கு மாறு செய்து ெ ள்ள ே ண்டும். (3) மனம் கவலையற்று அமைதி பெற ே ண்டும். (4) இருதயத்திற்கு வன் தரக்கூடியதும், மனதுக்கின்பமுமான ஔஷதத் தை உட்ெ ாள்ள வே ' டும். (5) தினந்தோறும் ாலையிலும் ம லையிலுமா இர ' டு முறை பல் துலக்கவேண்டும்; அப்பொழுது மு த் த ன்கு சுத்தம் செய்ய 'கூடிய ஷாயவகைகளால் பற்களையும் வாயையும் முவிக் ெ ாப்புளிக்க வேண்டும். (6) ஸ்நி 'த்த ான ஔஷத ' களா ல் முறைப்படி தூமபானமும் செய்யலாம். (7) தாளிஸாதி சூர் மு ' தாளிஸாதி வட மு ', ( ) கர்ப்பூரமும் ற் ண்டும் லந்த சசாங் கிரணங் '[4] என்கிற பக்ஷணவகை களும் நாக்கில் நற்சு ய மிகவு ' விருத்திசெய்ய 'கூடியன. (9) அவற்றுள் த ம்ப 'தமான அரோச த்தில் அடி யில் குறிப்பிடப்படும் சூர்ணத்தை, நீர்மோரின் அநுபானத்தோ டு உட்ெ ாள்ளலா '; அச் சூர்ணமாவது: அரேணுகட ', திப்பிலி, வாய்விட 'கம், திரா க்ஷ, இ 'துப்பு, சு 'கு இவற்றி ' சூர் மேயாம். ஏலக்காய், கண்டபார 'கி, யவக்ஷாரம், காய ' இவற்றைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த க்ருதத்தோடா து முற்கூறிய சூர் த் த யுபயோகி ' லா '. (10) வச 'யின் கஷாயத்தைக் குடி ' ச்செய்து வமன மாவது செய்விக்கலாம். (11) பித்த ம்ப 'தம ன அரோசகத்தில் வெல்லம் கரைத்த நீ ர யிறு நிரம்ப | ' குடித்து வா 'தி ெசய் யலா '. (12) சர்க்க ர, நெய், இந்துப்பு இவற்றைத் தேனில் கலந்தா து உட்கொள்ளலாம். (13) ப ஸம்ப 'தம ன அரோ த்தி ' ே ப்ப 'பட்டைக் கஷாயத்தைப் பருகி ாநதி செய்ய

1. ஸ்நேஹ ' முதற் புத்தகம் பார்க்க.
'. 'நி 'த்த தூ ' மிருது தூ '. முதற் புத்த ' பார்க் .
3. தாளிஸாதி சூர் ' அடுத்த ப ' பார் '.
4. சசா 'க கி ' முதற் புத்த ' பார் '.

லா '. (14) ஓமம், சரக்கொன்றை இவற்றின் கஷாயத்தையும் பருகலாம். (15) தீக்ஷ்ணமான அரிஷ்டங்களைத் தேன்சேர்த்து, அல்லது தீக்ஷ்ணமான திராக்ஷாஸவாதி மதுவகைகளைத் தேன் லந்து முட்கொள்ளலாம். (6) முன் கூறிய அரேணுகாதி சூர்ணத்தையும் உஷ்ண ஜலத்துடன் சாப்பிடலாம். 47 53.

ஏலாதி சூர்ணம்: ஏலம் ஒரு பங்கு, இலவங்கப்பட்டை இர டு பங்கு, நாகே ஸர ' மூன்று பங்கு, மிளகு நாலு ப 'கு, திப்பிலி ஐ 'து பங்கு, சுக்கு ஆறு பங்கு இவ் வளவுப்படி இச் சரக்குகளைக் கூட்டி சூர்ணம் செய்து, அனைத்துக்கும் ஸமபாகம் சர்க்கரை சேர்த்து உட்கொள்ள, அமிதமாய் உமிழ்நீரூறுதல், அரோசகம், இருதயநோவு, பார்ச்வசூலை, ாஸம், ச்வாஸம், வேறு தொண்டை வியாதிகள் இவை நிவ்ருத்தியாம். 54, 54½.

யவ 'யாதி சூர்ணம்: ஓம ', புளி, புளிவஞ்சி, சுக்கு, மா த ளம்பழம், இலந்தமபழம்; இவை ஒவ்வொன்றும் கால்பல மெடை யும், சர்க்கரை நான்கு பலமும், கொத்த ல்லிவிதை, ஸௌவர்ச் சலலவணம், ஜீரகம், இலவ ' ப்பட்டை இவை ஒவ்வொன்றும் அரைக்கால்பல மெடையும், நூறு திப்பிலியும், இருநூறு மிள கும் சேர்த்து சூர் ம் செய்யவும். இது ருச்சியம், க்ராஹி, ஹ்ருத்யம் என்கிற குணங் ளிற் சிறந்த ஔஷதம்; மலபந்தம், காஸம், இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதி ள், பக்கசூலை, ப்லீஹ ரோகம், அர்சஸ், கிரஹணீ இவற்றைப் போக்கும். 55 57½.

த ளிஸ தி சூர்ணம்: தாளிசப்பத்திரி ஒரு பங்கு, மிளகு இர 'டுபங்கு, சுக்கு மூ 'றுபங்கு, திப்பி 'ி நாலுபங்கு, மோடி ஐந்துப 'கு[1], இல ங்கப்பட்டை அ ரப்பலம், ஏல ' அரைப் பலம், இச்சர 'கு ளை இங்ஙனம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்ய ும்; மோடியின் அளவுக்கு எட்டுமட 'கு சர்க் ரையையும் அச்சூர் ணத்திற் கலந்து உபயோகிக்கலாம். இதற்கு தீபன குண ' உ 'டு; ாஸம், ச்வாஸம், அரோச ம், ாந்தி, ப்லீஹரோ ம், இருதயசூலை, பார்ச்வசூலை, பா 'ாடுரோகம், ஜ்வரம், அதிஸாரம் இவற்றைந் நிவ்ருத்தி செய்யும்; குடல் முதலியவற்றில் அடை பட்டுள்ள வாயுவையும் வெளிப்படுத்தும். 58 60.

அதிக உமிழ்நீரூற்றைக் குறைக்கும் முறைகள்: வாயில் உமிழ்நீர் அதிகமாய் ஊறுகையில (1) வாற்கோதுமையை எருக் ம் வேர், சீந்திற்கொடி இவற்றின் கஷாயத்திலு ' பாலிலு ' ஒரிரா ல்லாம் ஊறவைத்தெடுத்து, அதன் மாவையும் அதனு லான பணியார ளையும் அப்பிணியாளி புஜிக் லாம். (2) பிணி யாளி பலிஷ்டனுயிருந்தால் கார்ப்பும் கைப்புமான வஸ்துக்களை யுட்கொ ா 'டு ம ம் செய்யலாம். (3) ா 'கல மா 'ஸத்தைச்

[1]. மோடி 'குப் பதிலா மூ 'கி ப்பு சேர்க்கு 'படி சார் ' தான் முதலிய ர் ள் கூறுகிறார் ள்.

சலாகையில் குத்தித் தணலில் வாட்டியெடுத்து உண்ணலாம். (4) ஈரப் பசையின்றி யுலர்ந்து மிகவும் இலகுகுணமுள்ள பக்ஷணங்களைச் சிறுகடலையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய இரஸத்தின் அநுபானத்துடன் புஜிக்கலாம். 61, 62.

அமிதம ன கபம் முதலியது ஸ்ரவிப்பதற்கு ஏற்றபரிஹாரம்: கபம் அதிகமாக வெளியில் ஸ்ரவித்துக்கொண்டிருந்தால் வாயு கபத்தை மிக க்ஷயிக்கச் செய்யும்; விஷயமுணர்ந்த வைத்தியன் இக் கபத்தை ஸ்நிக்த்தமும் உஷ்ணவீர்யமுமுள்ள ஔஷதாதிகளாலேயே தீர்க்கவேண்டும். பீநஸத்திலும் வாந்தியிலுங்கூட இம்முறையையே பிரயோகிக்கலாம்.—63, 63½.

இராஜயக்ஷ்மவில் பீநஸத்திற்கு விசேஷசிகித்ஸை: பீநஸத்தில் விசேஷமாக உத்காரிகா பிண்டங்களைக் கொண்டு[1] ஸ்நிக்த்தமான அப்பங்களையும், ஸ்நேஹஸ்வேதங்களையும் சிரஸ்ஸின் பாரிசங்கள், கழுத்து முதலியவற்றில் பிரயோகிக்கலாம். இலவணமும் அம்லமும் கடுரஸமுமுள்ள மாம்ஸரஸாதிகளை ஏதேனும் ஸ்நேஹங்களோடு கூட்டியும் பருகலாம். 64, 65.

இராஜயக்ஷ்மாவில் சிரோவேதனை முதலியவற்றிற்கு சிகித்ஸை: சிரஸ்ஸிலும், தோள்களிலும், தோளின் பக்கங்களிலும் வியுண்டானால், அச் சோளாறுகள் ஸம்பவிக்கக் காரணமான தோஷபரிஹாரத்திற்கேற்ப சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். நீர் வாழும் பிராணிகளின் மாம்ஸம், ஆநூப மாம்ஸம் இவற்றில் நான்குவித ஸ்நேஹவஸ்துக்களையும்[2] கூட்டி, முறைப்படி பக்குவம் செய்த உபநாஹங்களைப்[3] பிரயோகிப்பது அச் சோளாறுகளில் உபயோகமானவையெனக் கருதப்படுகின்றன. 66¼.

இராஜயக்ஷ்மாவில் ஸம்ஸர்க்கதோஷ சிகித்ஸை: இராஜயக்ஷ்மாவில் ஸம்ஸர்க்க தோஷம்[4] ஸம்சவித்திருந்தால், அப்பொழுது, (1) நந்தியாவர்த்தம், அதிமதுரம், சதகுப்பி, கோஷ்டம், சந்தனம் இவற்றின் கல்கத்தினாலும், (2) சிற்றாமுட்டி, சிற்றரத்தை, எள், அதிமதுரம், கருணைதல், நெய் இவற்றாலும் சரீரத்தில் அவ்வவ்விடங்களில் லேபநம் செய்யவேண்டும். (3) சாறணை, முருங்கை, சிற்றாமுட்டி, தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, நிலப்பனங்கிழங்கு இவற்றின் சாற்றால் நஸ்யமிடலாம்; அல்லது அச் சரக்குகளால் தூமபானம் செய்யலாம். (4) அச்சரக்குகளால்

1. உத்காரிகா பிண்டங்கள்: எண்ணெய்ப் பசையோடு கூடிய இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு முதலியவற்றின் கல்பிண்டங்கள்.

2. ருதம், தைலம், வஸா, மஜ்ஜை.

3. உபநாஹம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

4. ஸம்ஸர்க்க தோஷம் முதற்பாகம் பார்க்க.

பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹங்களை ஔக்தரபக்திசமாய்[1] உபயோகிக்கலாம். (5) அப்யங்கத்திற்குச் சிறந்தவையெனக் கருதப்படும் தைலங்களால் அப்யஞ்ஜநமும் செய்யலாம். (6) மேலும் வஸ்தி சிகித்ஸையும் இக் ரோகங்களிற் சிறந்ததாகும் 67—69.

இராஜயக்ஷ்மாவில் அசுத்த ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல்: க்ஷயரோகத்தினால் வருந்துபவர்களுக்கு எந்த தோஷத்தினால் இரத்தம் கோளாறடைந்திருக்கின்றதோ, அந்த தோஷத்திற்கேற்றவாறு ச்ருங்கம் முதலிய உறிஞ்சும் கருவிகளால்[2] விகாரமடைந்த இரக்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் 69½.

இராஜயக்ஷ்மாவில் அப்யங்கத்திற்கான ஔஷதங்கள்: (1) தாமரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், சந்தனம் இவற்றின் கல்கத்தில் நெய்யைக் கலந்து தேஹத்தில் பூசுவது நலம். (2) அறுகம்புல், அதிமதுரம், மஞ்ஜிஷ்டி, நாககேஸரம் இவற்றின் கல்கத்தோடாவது நெய் கலந்து உடலிற் பூசலாம். (3) ந்யக்ரோதாதிகணத்தினால் பக்குவம் செய்த தைலத்தினாலாவது, (4) சததௌத க்ருதத்தினாலாவது அப்யங்கம் செய்வதும், (5) பாலாறு, அதிமதுரம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தினாலும் அபிஷேகம் செய்வதும் சிறந்தது. 70, 71½.

இராஜயக்ஷ்மாவிலுண்டாகும் அதிஸாரத்திற்கு சிகித்ஸை:— யக்ஷ்மாவில் ஜாடராக்னியானது பெரும்பாலும் அழிவுறுமாகையால், பிசுபிசுப்பான கசடுகளுடன் அதிஸாரமுண்டாகும்; அவ்வித ரோகிக்கு அதிஸார சிகித்ஸையிலும், க்ரஹணீ சிகித்ஸையிலும் கூறப்பட்டுள்ள ஔஷதங்கள் அநுகூலமானவையாம். 72½.

இராஜயக்ஷ்மாவில் மலத்தினாலான பலம்:— மிக்க மெலிந்து வரும் க்ஷயரோகிக்கு மலம் மாத்திரம் முற்றிலும் க்ஷயமடையாது பெரு முயற்சியோடு சிகித்ஸிக்க வேண்டும்; ஏனெனில், ஸர்வதாதுக்களும் க்ஷீணித்து வருந்தும் க்ஷயரோகியை மலத்தின் பலமே ஒருவாறு தாங்கிவரும். 73½.

இராஜயக்ஷ்மாவில் மாம்ஸ போஜனமும் மதுபானமும்: முறை தவறாமல் மாம்ஸத்தையே புஜித்து, த்ராக்ஷாஸவத்தை அநுபானமாகவும் உட்கொண்டு, மலஜலாதி வேகங்களை அடக்காமல் நியமமாயிருந்து வருபவனுடைய தேஹத்தில் இராஜயக்ஷ்மா இடம் பெறுவதில்லை. மாம்ஸங்களைப் புஜித்துக்கொண்டு ஸுரை, மண்டம், மார்த்வீகமது, அரிஷ்டங்கள், மாதவம்[3] என்கிற மத்யம் இவற்றுள் எதையேனும் ஒன்றை அவாரதது தேஹநிலை

---

[1] ஔத்தரபக்திக — போஜனத்திற்குப் பிறகு ஔஷத முட்கொள்ளும் முறை.

[2] ச்ருங்கம் முதலிய கருவிகளைப்பற்றி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

[3] ஸுரா, மண்டம், மார்த்வீகம், அரிஷ்டம், மாதவம் இவற்றைப் பற்றி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

மைக்கும் வியாதி நிலைமைக்கும் ஏற்றவண்ணம் அநுபானமாய் உட்கொள்ள, மாம்ஸபோஜனம் ஸ்ரோதோமார்க்கங்களிலுள்ள அடைப்புகளை அ ற்றவும், சரீரவன்மையையும் புஷ்டியையும் உண்டுப ண ர ஏற்றதாகு . 74 76.

இர ஜயக்ஷ்மிலை ஸ்லே ஹ தி ளில் மூழ்கச் செய்தல் :
எண் ெ யயில் நன்று உடல் முழுமை யயும் அப்பஞ்ஜநம் செய்து வைத்து ஸ்நேஹத்தொட்டியிலும், பால் தொட்டியிலும், தண்ணீர்த் தொட்டியிலும் அம் மனிதனை அமிழ்ந்து குளிக் ச் செய்யவும்; அவற்றிலிரு து எழுந்த பிறகு மீண்டு மிச்ரகஸ்நேஹ ளால் அப்ய கம் செய்து வத்து, க களால் சுகமா உடம்பை மர்த்தநம் செய்யவு ; பிறகு சு ரக உட் ாரச்செய்து இன்பட ாக உத்வர்த்தநம்[1] செய்யவும். 77, 77½.

இர ஜயக்ஷ்மாவில் உத்வர்த்த சூர்ணமும் ஸ் நீரும் :
(1) ஜீ ந்தி, தண்ணீர்விட்டா கிழ கு, மஞ்ஜிஷ்டி, சாறடை, அமுக்கிரு கிழங்கு, ந யுருவி, தழுதா ழ, அதிமதுரம், சிற்று முட்டி, நிலப்பனை கிழங்கு, ெ கடுகு, ே ஷ்டம், வாலுளுவை, ஆளி விதை, ளுந்து, எள், மத்யத்தி அடியில் படிந்துள்ள திப்பி இவற் ற யெல்லாம் ஒருமிக்கப் பொடித்துக் ெ ள்ளவும்; இவ்வனைத்துக்கும் இரு மடங்கு வாற்கோதுமைப் பொடியை கூட்டி, தயிரு தேனும் விட்டுக் கலந்து விடவும். இதை உத்வர்த்தநத்திற்கு உபயோகி வு . இது சரீரத்திற்குப் புஷ்டியையும்,நல்லநிறத் தயு ,வன் மயையும் உண்டுபண்ணும். (2) வெ கடுகுப்பொடியை உத் ர்த் ம் செய்து கொண்டு, ஸ் ாநத்திற்குபயோகமான மணமுள்ள வ து களையு ே று உசிதமான மூலிகை களையு , ஜீவநீய ச் சரக்குகளையு சேர்த்து அந்த த ருதுவின் தன் ம க்கேற் சுக தருமாறு ாய்ச்சிய நீர்களால் அப்பிணியாளி ஸ்நாநம் செய்யலாம்.78—81½.

இர ஜயக்ஷ்ம வில் சிற த சிகித்ஸை ளின் ஸங்கிரஹம் :
இந்த ரோகி சந்தனம் முதலிய கந்த கள், புஷ்பஹாரங் ள், இவை முதலியவற்றைப் பீடாபரிஹாரத்தின்பொருட்டு அணிந்து கொள்ளலாம். நண்பர் ளை க டு ளிப்புறலா . ஸங்கீதம், ாத்யம் முதலிய மனோஹர விஷய ளைச் செவியுறலாம். ஸ்தி ர் ளைச் செய்துெ ாள்ளலா . பாலை ும், ெ ய் யயு , மது வை ளையும், மாம்ஸ ளையு முறைப்படி உட்ெ ாள்ளலாம். அதர்வ வேத விதி ளை அ ஸரித்து தைவாநு கிரஹம் பெறக் கூடிய ஜபஹோமாதி களையும் நி றே ற்றலாம். இவை யா க்ஷயரோகி குச் சிற த சிகித் ா முறைகளாகும். 82, 83½.

---

1. உத் ர்த்தந -முதற் பா பார் .
. ச தன , அகி முதலி து .
. கீழாநெல்லி, த்ரிபலை முதலி .

ஆறும் அத்தியாயம்.

சர்தி-ஹ்ருத்ரோக த்ருஷ்ணா சிகித்ஸை.

சர்தி - ஹ்ருத்ரோக - த்ருஷ்ணாசிகித்ஸிதம்[1] என்னும் அத்தியாயம் இனி விவரிக்கப்படுகின்றது :

சர்தி சிகித்ஸை.

சர்தியில் லங்கநமும் வம மும் : சர்தி ள் யாவும் பெரும்பாலும் ஆமாசயம் என்னும் இரைப்பையிலுண்டாகும் ஒருவித அழற்சியுடன் கூடிய கிளர்ச்சியினாலேயே உண்டாகின்றன ; ஆகவே முதலில் அதற்கு லங்க ம் செய்வது ஹிதமாகும்; ஆனால் வாதஸம்பந்தமான சர்தியில் லங்கநம் கூடாது ; வாதத்தினாலுண்டான சர்தியில் பிணியாளி வலிவுள்ளவனா யிருந்தால், தோஷம் அதிகரித்திருந்தால், அடிக்கடியாவது அதிக அளவாகவாவது வாந்தியானால் அவனுக்கு வமநம் செய்விக்கவேண்டும். 1, 1½.

சர்தியில் விரேகமும் சம மும் : வமநம் செய்வித்த பிறகு துவகைகளோடாவது, திராக்ஷை முதலிய கனிரஸ களுடனாவது, பசும்பால் முதலியவைகளோடாவது கிரமமாக இருதயத்திற்கு வன்மைதருங் குணமுள்ள விரேசனௌஷதத்தை உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். அவ்விரேசநமானது மேல் நோக்கிய தோஷத்தைக் கீழ்முகமாகச் செலுத்திவிடுகின்றது. அந்த நிலைமையில் சோதநத்திற்குப் பதிலாய் சமந ஔஷதத்தையும் பிரயோகிக்கலாம் ; ரூக்ஷமாகவும் துர்ப்பலமாகவுமுள்ள பிணியாளிகளு கோ சமனௌஷதத்தையே உபயோகிக்க வேண்டும். —2, 3.

சர்தியில் பத்தியமான ஆஹார- விஹார ள் : ( ) ஈரப்பசையில்லாமல் உலர்ந்திருப்பதும், மனதுக்கு இரம்யமாயிருப்பதும், ஸாத்மியமானதும், இலகு குணமுள்ளதுமான அன்னம் சர்தியில் பிரசஸ்தமானது. (2) உபவாஸமிருப்பதும் நலமாகும். (3) யூஷம், மாம்ஸரஸம், காம்பலிகம்[2], கலம் , சாகவர்க்கம், லேஹ்யங்கள், நற்சுவையுள்ள வேறு பண்ட ள், ராக-காண்ட ங் ள்[4], பானகங்கள், ஈரப்பசையற்ற விசித்திரமான பணியாரங்கள், னி

. சர்தி- ா தியாதல் ; ஹ்ருத்ரோ ம் - இருதயத்தைப் பற்றிய வியாதி ; த்ருஷ்ணா-ா றட்சி ; இ மூன்றுவித வியாதிகளுக்கும் முறையே சிகித்ஸா கிரமங்களை வி ரிக்கும் அத்தியாய .

. காம்பலிக எள்ளுப்பொடி யயு , ச மத்த கிழ கு ளை அல்லது சா த்திற்குபயோகமான வேர்களைய சேர்த்து பக்கு செய்யப்படும் ஒருவித சித்திரான்ன .

3. கலம் பி த்தி உட்ச தயி கல்க , எள்ளுப்பொடி, புளித்த தயிரின் ஆ ட இவற்றைக் கூட்டி ஸ்நேஹ களா தாளி க, அது "கலம்." எனப்படும். (அத து ஒருவித பச்சடி).

4. ராக ா ட ங்கள் முதற் புத்தக பார் க.

கள் இவை உபயோகிக்கத் தகுந்த வயாம். (4) சரீரத்தைத் தேய்த்து ஸ்நாநம் செய்வதும், நறுமணமுள்ள கனி ள், மலர் ள், உணவுகள், பானங்கள் இவற்றிலிருந்துண்டாகும் ஸு வாஸனை ளை அனுபவிப்பதும், பிணியாளி உணவுண்டவுடனே குளிர்ந்த ஜலத்தைத் திடீரென்று அவனது முகத்தில் தெளிப்பதும் குணந்தரக் கூடியவையாம். 4 6.

வாதச்சர்தியின் சிகித்ஸை: வாத தோஷத்தினலான சர்திக்கு விசேஷ சிகித்ஸை கூறப்படுகிறது: ( ) இளஞ்சூடான க்ருதத்தில் இ துப்பைக் கலந்துட்கொள்ள அது ரஸம், கெடுதலா இருதயத்துடிப்பு இவற்றுடன் கூடிய சர்தியைப் போ கு . (2) த்ரிகடுவும், த்ரிலவணமும்[1] மி க் கலந்துள்ள க்ருதமும் அவ்விதமே உபயோகமாகும். (3) மாதளம்பழச் சாற்றிற் பக்குவம் செய்த க்ருதமா து, (4) சுக்கு, கொத்தமல்லி விதை, தயிர் இவற்றில் பக்குவம் செய்த ருதமாவது அங்ஙனமே உபயோகமாம். (5) ஸம அளவு ஜலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது பருகலாட . (6) விஷ்கிரங்களுடைய மாம்ஸரஸத்தில் போதிய புளிப்பும் இந்துப்பும் நெய்யும் சேர்த்து பக்கு ம் செ தாவது உட்கொள்ளலாம். (7) சுக்கு, தயிர், மாதளம்பழச்சாறு இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்டதும் ஸ்நிக்த்தமுட ான உணவையும் புஜிக்கலாம். (8) ஸ்நேஹத்தில் உப்பைக் கலந்து இளஞ்சூடாக வாதச்சர்தியில் விரேசநமாவதற்கும் உபயோகிக்கலாம். 7- 9½.

பித்தச்சர்தியின் சிகித்ஸை: (1) பித்த ஸம்பந்த ான சர்தியில் திராக்ஷையின் ஸ்வாஸம், கருப்பஞ்சாறு இவற்றோடு சிவதையின் சூர்ணத்தை விரேசநமாவதற்காகப் பிரயோகிக்கலாம். (2) தில்வக க்ருதத்தையாவது ெ ாடுக்கலாம். (3) மி வும் அதி ரித்து கபஸ்த்தாநத்தை அடைந்துள்ள பித்தத் த இனிப்பும் கைப்புமுள்ள ஔ ஷதங்களால் மேல்நோக்கி வா ந்தி செய்வித்தே வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். (4) இ ஙனம்சே த ந சிகித்ஸை செய்துகொண்டவ மந்தத்தையாவது, தேன் சர்க்கரைகள் கூட்டிய யவாகூவையாவது நெற்பொரியோடு உட்ெ ாள்ளலாம். (5) பயறு, ஜாங்கலமாம்ஸம் இவற்றாலான வியஞ்ஜன களோ டு சம்பா அல்லது காரரிசி யன்னத்தையாவது புஜிக் லாம். (6) மட்பாண்டத்தில் காய்ச்சியெடுத்து சுயமாய் நன்று குளிர்ந்துபோன தண்ணீரைப் பருகலாம். (7) திராக்ஷையின் இரஸத்தில் பயறு, வெட்டிவேர், திப்பிலி, ெ ாத்தமல்லி விதை இவற்றைச் சேர்த்து ஓரிரவெல்லாம் ஊறவைத்து, அப்பால் அச்சாற்றையாவது குடிக்கலாம். (8) அவ்விதமே பக்குவட

---

[1] . த்ரிலவணம் ஸௌவர்ச்சல ம், ஸைந்த ல ணம், பிடால ல ண . (இல ணத்ரயம்.)

. தில் ருதம் குஷ்ட சிகித் ஸயிற் கூறப்படு து.

செய்த கருப்பஞ்சாற்றையாவது, (9) சீந்திற்கொடியின் ஸ்வ ரஸத்தையாவது, (10) பாலையாவது பருகலாம். (11) நாவல் மா இவற்றின் தளிர்கள், வெட்டிவேர், ஆலம்மொட்டு, ஆலம்விழுது இவற்றை க்வாதம் செய்தாவது, சீதகஷாயமாகச் செய்தாவது தே கூட்டிப் பருக சர்தி, ஜ்வரம், அதிஸாரம், மூர்ச்சை, கஷ்ட ஸாத்யமான நாவறட்சி இவை நிவ்ருத்தியா . (12) பயற்றந் தழையைக் கஷாயம் ாய்ச்சியாவது, சீதகஷாயமாக்வாவது நெல் லிக்கனியின் ஸ்வரஸத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (13) இலந்தங் கொட்டை, சர்க்கரை, நெற்பொரி, ஈயின் மலம், திப்பிலி இவற்றை எரித்து மையாகச் செய்து தேனிற் கலந்துட்கொள்ள லாம். (14) கடுக்காயையாவது, (15) திராக்ஷையையாவது, (16) இலந்தம் பழங்களையாவது தேன் கலந்துட் கொள்ளலாம். 10-15½.

கபச்சர்தியின் சிகித்ஸை :—(1) ஸ்லேஷ்மத்தினு லுண்டான சர்தியில் வேப்பம்பட்டை, திப்பிலி, கடுகு இவற்றைப் பொடித்து இளஞ்சூடான ஜலத்திற் சேர்த்து உட்கொண்டு வாந்தி செய்ய லாம். (2) பிணியாளி பலஹீனமாயிருந்தால் இலங்கநம் போட லாம். (3) ஆரக்வதாதி கணத்தின் சரக்குகளைக் கஷாயமிட்டு சூடாறியபிறகு தேன் கலந்து அதைப் பருகலாம். (4) சர்திக்ந மான[1] ஔஷதங் களில் அநேக முறை பாவனை செய்யப்பட்ட வாற் கோதுமையை மந்தம் செய்தாகிலும் குடித்து வரலாம். (5) இருதயத்திற்குப் பலந்தரக்கூடியதும், கபஹரமுமாயுள்ள அன்னத்தையாவது புஜிக்கலாம். (6) கஞ்சா கோரை, படர்புல் இவற்றுடன் ராக களையும் கூட்டிப் புஜிக்கலாம். (7) ஙாச்சிலை யையும், திப்பிலியையும், மிளகையும் பொடித்துக் கொடிமாதளை யின் சாற்றிற் கல தாவது, விளாம்பழச்சாற்றிற் கலந்தாவது, தேன் கூட்டி யுட்கொள்ள வமநம் நிவ்ருத்தியாகும். (8) விளாம் பழத்தை த்ரிகடுப் பொடியோடு கலந்தும் உபயோகிக்கலா . (9) பூனைக்காலியை ஸமூலமா ப் பொடித்துத் தேன் கலந்தாவது உட்கொ ள்ளலாம். 16 20½.

அருவருப்பான வஸ்துவாலுண்டா ன சர்திக்குப் பரிஹாரம்:— அருவருப்பான அல்லது வெறுக்க கூடிய வஸ்துவினுல் ஏற்பட்ட சர்தியானது, அப்பிணியாளிக்கு விருப்பமான வஸ்து முதலிய வற்றைக்கொண்டு உபசரித்து வந்தால் நி ாரணமாகும். 21.

கிருமிகளா லுண்டாகும் சர்திக்கு சிகித்ஸை :—கிருமிகளால் உண்டாகும் சர்தியானது கிருமிஹ்ருத்ரோகத்திற்குக் கூறப்படும் சிகித்ஸைகளால் நிவ்ருத்தியாகும். மேலும் கிருமியினு டாகு மிச்சமுள்ள மற்ற வியாதிகளும் கிருமிஹ்ருத்ரோ த்திற் குக் கூறப்படுகிற சிகித்ஸைகளினுல் ஸ்வஸ்த்தமாகும். 22.

. சர்தி ாந்தி யத் தணிக்கு குண .
2. மந்த முதற் புத்தகம் பார் க.

சர்திகளைத் தடுத்துவிட வேண்டியதன் ஆவச்யகதை: சர்தி அதிமாவதால் தாதுக்கள் க்ஷீணிக்க வாததோஷம் அவசியம் பிரகோபித்துக் கேடு விளைவிக்கும். ஆகவே இந் நிலைமையில் அளவு மீறிய வமநத்திற்குக் கூறியுள்ள முறையை[1] அநுஸரித்து ஸ்தம்பந ப்ருஹ்மண சிகித்ஸைகளைச் செய்யவேண்டும். வமந ஹரமாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதங்களும், லேஹ்யங்களும், மாம்ஸரஸங்களும் உபயோகமானவை. கல்யாணகக்ருதமும், த்ரியூஷண க்ருதமும், ஜீவநீய க்ருதமும் இதற்குத் தகுந்தவை. சர்தியைப் பரிஹரிப்பதற்கு அநுகூலமான சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ஷீரங்களும், லேஹ்யங்களும் வாந்தியைத் தணிக்கக் கூடியவைகளாம்.—2 , 24.

ஹ்ருத்ரோக சிகித்ஸை.

வாதஹ்ருத்ரோக சிகித்ஸை: (1) வாதத்தினால் உண்டாகும் ஹ்ருதயரோகத்தில் தயிராடை, காடிமோர் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய தைலத்தை இளஞ்சூடாயிருக்கையில் கருப்புப்பயும் சிறிதளவு கூட்டிக் கொடுக்கவும். இத்தைலம் குல்மம், வயிற்றுப்பொருமல் இந்நோய் களையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (2) பஞ்சலவணங்களைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலமும் அவ்விதமே குணம் செய்யக்கூடியது. 25½

வாதஹ்ருத்ரோகத்தில் பில்வாதிதைலம்: பில்வப்பட்டை, சிற்றரத்தை, ஈற்றோது மர, இலந்தம்பழம், தேவதாரு, சாறணை, கொள், பஞ்சமூலம் இவற்றின் கஷாயத்தில் எண்ணெய் பக்குவம் செய்து, அதை நஸ்யமிடவும், பானம் செய்யவும், வஸ்தி பிரயோகிக்கவும் உபயோகிக்கலாம். 26, 27.

சுண்ட்யாதி க்ருதம்: சுக்கு, நெல்லிக்காய், இந்துப்பு, காசனி, ஈயம், தாமரைக்கிழங்கு, கடுக்காய் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதமானது பக்கசூலை, இருதயத்தைப்பற்றிய நோவு, குல்மம் இவற்றை நிச்சயமாய் நிவ்ருத்திக்கவல்லது. 28.

பத்யாதி க்ருதம்: விதை நீக்கிய ஐம்பது கடுக்காய்களையும் இரண்டு பலம் ஸௌவர்ச்சலவணத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்தம் நெய்யைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க, இது ஹ்ருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், ச்வாஸம் குல்மம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும். 29.

புஷ்கராதி கல்கமும் யவாக்ஷாதி க்வாதம் முதலியதும்: (1) தாமரைக்கிழங்கு, சச்சோரம், சுக்கு, கொடிமாதளை வேர், கடுக்காய், இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, யவக்ஷாரம், நெய், ஏதேனும் அம்லம், இந்துப்பு இவற்றுடன் சேர்த்து உட்கொள்ள

[1] அளவுமீறிய வமநம் முதற் புத்தகம் 8 பக்கம் பார்க்க.

மார்பிலுண்டாகும் வேதனை, இருதயசூலை இவை நிவ்ருத்தியாகும். (2) குராஸானி யோமம், இந்துப்பு, யவக்ஷாரம், வசம்பு, ஓமம், சுக்கு இவற்றாலும், பொன்னுலங்காய், தேவதாரு, கொம்மட்டி மாதனை, கடுக்காய், கச்சோரம், தாமரைக்கிழங்கு இவற்றாலும் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தை இளஞ்சூடாகப் பருகினாலும் அவ்வித குணத்தைக் கொடுக்கும். 30—3 ½.

பஞ்சகோலாதி கல்கம்: பஞ்ச கோலங்கள், கச்சோரம், கடுக்காய், சீந்தில், கொம்மட்டிமாதனை, தாமரைக்கிழங்கு இவற்றை வாருணீயென்கிற மதுவைச்சேர்த்து[1] கல்சமாக அரைத்து, யமக ஸ்நேஹத்தில் வறுத்தெடுத்து, இந்துப்பு சேர்த்து இருதயசூலை, பக்கசூலை, யோனிசூலை இவைகளிலும், குல்மம், உதரரோகங்கள் இவற்றிலும் புஜிக்கலாம். 32, 33.

ஸ்வேதமும் க்ருதபானமும் :—இந்த ஹ்ருத்ரோகத்தில் ஸ்நிக்த்தமான ஸ்வேதங்களைப் பிரயோகிப்பதும், தகுந்தவாறு பக்குவம் செய்த க்ருதங்களைப் பருகுவதும் ஹிதமாகும். 33½.

த்ருஷ்ணையுடன் கூடியஹ்ருத்ரோகத்தில் பானவகைகள் :- ஹ்ருத்ரோகத்தில் நாவறட்சியுண்டானால் இலகுபஞ்சமூலக்வாதம், சுக்குக்கஷாயம், வாருணியின் ஆடை, தயிரின் ஆடை, காடி இவற்றில் எதையாவது குடிக்கலாம். 34½.

வாதஹ்ருத்ரோகத்தில் மாம்ஸரஸங்கள்: இசிவு, ஸ்தம்பித்துப்போதல், சூலம், ஆமதோஷம், இக்கோளாறுகளாலும் வாததோஷத்தினாலும் இருதயம் பிடிக்கப்படுகையில் முற்கூறியவாறு இச்சிகித்ஸைகள் ஹிதமானவையாம். ஆனால் இருதயத்திற் படபடத்த நடையும், இசிவும், மூர்ச்சையும் உண்டாகும்போது அவ்வித வாதஹ்ருத்ரோகத்தில் தித்திரி, சக்கிரவாகப்புள், மயில், வர்தகம் என்கிற பக்ஷி, காடி இவற்றின் மாம்ஸரஸங்களை அதிக ஸ்நேஹத்துடன் கூட்டி யுபயோகிப்பது நலம். 35, 36.

ஸ்நேஹ பானங்கள்: இருதய ரோகமுள்ளவன் பலாதைலத்தையாவது[2], ஸுகுமார க்ருதத்தையாவது, நூறு முறை பக்குவம் செய்த யஷ்ட்யாதி தைலத்தையாவது,[4] மஹா ஸ்நேஹத்தையாவது பருகுவது உத்தமம். 37.

மஹாஸ்நேஹம்: சிற்றரத்தை, ஜீவகம், ஜீவந்தி, சிற்றாமுட்டி, கண்டங்கத்திரி, சாறணை, கண்டுபாரங்கி, ல்லிகை, வசம்பு, த்ரிகடு, இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, நாலு மடங்கு தயிரிலண்ணெயைச் சேர்த்து, கிடைக்கக்கூடிய அட்லவஸ்துக்களையும்

1. ாருணீ - முதற் புத்தகம் பார்க்க.

. சிற்றாமுட்டியின் கஷாயத்தில் காய்ச்சி, சிற்றாமுட்டியையே கமாகச் சேர்த்து பக்குவ செய்த தைலம்.

3. ஸுகுமார க்ருதம்-பிரமேஹ சிகித்ஸையில் கூறப்படுவது.

4. யஷ்ட்யாதி தைல - ரதரக்த சிகித்ஸையிற் கூறப்படுவது.

கூட்டி தைலம் பக்குவம் செய்யவும். இது மஹாஸ்நேஹம் எனப்படும். இத்தைலத்தைப் பருகினால் வாத ஹ்ருத்ரோ நிவ்ருத்தியாகும்; தர்ப்பணம், ப்ருஹ்மணம், பல்யம் என்கிற குணங்களும் இதற்குண்டு. 38, 39.

வாதஹ்ருத்ரோகாதிகளில் அனுகூலமும் அனுகூலமல்லா த்வையுமான உணவுமுதலியன :—அதிக படபடப்பே டும் இசி வோடும் கூடிய வாத ஹ்ருத்ரோகத்தில், ஜாடராக்கினி உத்தீப னமடைந்திருக்கும் நிலைமையில் பால், தயிர், வெல்லம், நெய், ஜலஜந்துக்களுடைய மாம்ஸம், ஆநூபமாம்ஸம் இவை ஹித மாகும். வாத ஹ்ருத்ரோகத்தைத் தவிர மற்ற நாலுவித ஹ்ருத் ரோகங்களிலும், ஸ்தம்பித்தல், சைத்தியம், ஆமதோஷம் இவற் றோடு கூடிய வாதஹ்ருத்ரோகத்திலும் இந்த வஸ்துக்க விலக் கத் தகுந்தவை. வத ஹ்ருத்ரோகத்தில் கபமும் சேர்ந்தால் ரூக்ஷமும் உஷ்ண வீர்யமுமுள்ள பதார்த்த களால் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 40, 41½.

பித்த ஹ்ருத்ரோகத்தில் விரேசநமுறை : பித்த ஸம்பந்த மான ஹ்ருத்ரோகத்தில் திராக்ஷை, கரும்பு இவற்றின் சாறு, சர்க்கரையும், தேனும், ஈச்சம்பழமும் கூட்டிய விரேசனௌஷ தத்தை உட்கொள்வது ஹ்ருத்யமாயிருக்கும்.[1] விரேசநமாய் சரீரம் சுத்தமானபிறகு பித்தஹரமான உபசார செய்யப்பட வேண்டும். க்ஷத காஸத்திலும் பித்த ஜ்வரத்திலும் கூறியுள்ள படி உள்ளும்புறமும் சோத முறை செய்யவேண்டும். கடு ரோகிணீ, அதி தூரம் இவற்றின் கல்கத்துடன் சர்க்கரை கூட்டி ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். 42, 43½.

பித்த ஹ்ருத்ரோகத்திற்கேற்ற க்ருதபான கள்: (1) ய னைத் திப்பிலி, சர்க்கரை, திராக்ஷை, ஜீவ ம், ருஷப , நெய்தல், சிற்றுமுட்டி, பேரீச்சம்பழம், ாகோலீ, மேதா, மஹாமேதா இவற்றைச் சேர்த்து பாலும் ஊற்றி ப குவம் செய்யப்பட்ட எருமை நெய் பித்த ஹ்ருத்ரோகத்தைப் போக்கும். (2) வறள் தாமரை, அதிமதுரம், தாமரைக்கிழங்கு, கிரந்தி தகரம், தட்டை ோரைக்கிழ கு, சுக்கு, வேலம்பாசி இவற்றைப் பாலில் சேர்த்து, நெய் ஊற்றிக் காய்ச்சி, ஆறியபிறகு தே கலந்து உட்கொள் வது உசிதம். (3) மதுர ர்க்க ஸ்து களால் பக்குவம் செய்த க்ருதத் தயும் பருகலாம். 44 46½.

மது தைலக வஸ்தி : அதிமதுரம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலத்தையும் தேனையு கூட்டி, அதனால் பித்த ஹ்ருத் ரோகத்தில் வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம். 47.

கப ஹ்ருத்ரே கத்தில் வம சிகித்ஸை ள் : (1) பதோ ஷக்கே ளாறுல் உண்டாகும் ஹ்ருத்ரோகத்தில் ஸ்வேத சிகித்ஸை

[1] ஹ்ருத் ·முதற் புத்தக பார்க் .

செய்து, கொள், ஜாங்கல மாம்ஸம், தீக்ஷ்ணமான மது, வாற் கோதுமை இவற்றை உ ' ணக் கொடுத்து, வேப்பம் பட்டையும் வசம்பு ' சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தைக் குடிக்கச் செய்து வமநம் செய்விக்கவும். (2) வசம்பு, காயம், இந்துப்பு, சவுட்டுப்பு, சுக்கு, ஏலக்காய், குராஸானி யோமம், திப்பிலி, யவ க்ஷாரம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொண்டு வமநம் செய்யலாம். (3) காடி, கொள்ளின் சஞ்சி, பசுவின் மூத்திரம், ஆஸவங் ள் இவற்றோடு மருக்காரையை உப யோகித்தும் மனம் செய்யலாம். (4) தாமரைக் கிழங்கு, கடுக் ாய், சுக்கு, கச்சோரம், சிற்றரத்தை, வசம்பு, திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தையும் முற்கூறிய உஷ்ண ஜலம் முதலியவற்றுடன் உட்கொள்ளலாம். (5) கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, ஸரள தேவ தாரு, சிறு தேக்கு இவற்றின் கஷாயமும் பருகலாம். 48—50½.

ரோஹிதகாதி அவலேஹம் : செம்மரம்பட்டை, அரசம் பட்டை, கருங்காலிப்பட்டை, அத்திப்பட்டை, மருதம்பட்டை, முருக்கம்பட்டை, ஆலம்பட்டை இவற்றின் கஷாயத்தில் த்ரி கடுவையும் கருஞ்சிவதை யயும் பொடித்துச் சேர்த்து, லேஹ்ய பாகமாகச் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்தின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ள கப ஹ்ருத்ரோகம் தீரும். 5 , 52.

கபஹ்ருத்ரோகத்தில் சில ரஸாயனப் பிரயோ கங்கள்:—(1) கப குல்ம சிகித்ஸ பிற் கூறப்பட்டுள்ள க்ருதங்களையும், பலவித ா க்ஷாரவகைகளையும்[1] இவ்வியாதியிலும் உட்கொள்ளலாம். (2) சிலாஜதுவையாவது பிரயோகிக்கலாம். (3) பிராஹ்ம ரஸா யனத்தையாவது, (4) ஆமலகலேஹ்யத்தையாவது,[2] (5) அகஸ்திய ஹரீதகி லேஹ்யத்தையாவது உட்கொள்ளலாம். 53, 53½.

போஜனமுட்கொண்டதும் உண்டாகும் ஹ்ருதயசூலைக்கு குஷ்டாதி சூர்ணம் : எவனுக்கு உ வை யுட்கொண்டதும் இரு தயவலி அதிகரித்து, அது ஜீர்ணமா கயில் வலி குறைந்து, முற் றிலும் ஜீர்ணமான பிறகு வலியும் ச ன மடைகின்றதோ, அவன் உஷ்ண ஜல அனுபானத்தே டு கோஷ்டம், வாய்விடங்கம், இந் துப்பு, அட்டுப்பு, வெள்ளிலோத்தி, தேவதாரு, அதிவிடயம் இவற்றின் சூர்ணத்தை -பயோகிக்கலாம். 54, 5 .

எல்லாவித ஹ்ருதய சூலைக்கும் சிகித்ஸை : (1) உணவு ஜீர்ணமான பிறகு அதிக இருதயவலியால் வருந்தும் பிணியா

. அடுத்த 4- து அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகிற க்ருதங்க ' க்ஷார ' கள் இவை குறிக்கப்படுகி ' றன.

. சி ா துப் பிரயோ ', பிராஹ்ம ரஸாயன ', ஆமலக லேஹ்யம் இ ற்றி ' வி ர ' ள் உத்தர ' த்தாந ' 39-ம் அத்தியாயத்தில் கூறப் ப கி ' றன.

3. அ ஸ்திய ஹரீதகீ ரஸ சிகித் ஸயிற் கூறப்பட்டது.

ளிக்கு ஸ்நேஹங்களால் விரேசனம் செய்விக்கலாம். (2) உணவு ஜீர்ணமாகும் ஸமயத்தில் இருதயவலி அதிகமானால் பல விரேசனம் செய்விக்கலாம்.[1] (3) இருதய சூலை எப்பொழுதுமே அதிகமாயிருந்தால் தீக்ஷ்ணகுணமுள்ள மூலங்களால் அங்ஙனமே விரேசனம் செய்விக்கலாம். —56.

ஆமாசயத்தில் வாயு பிரகோபிப்பதாலான ஹ்ருதய சூலைக்கு சிகித்ஸை : வாயு, அதன் மார்க்கம் அடைபடுவதால் பெரிதும் ஆமாசயத்திற் சென்று பிரகோபிக்கும் ; சோதனம், லங்கனம், பாசனம் இச் சிகித்ஸைகளால் அவ்வாயுவை அநுலோமமாக்கி[4] வெளிப்படுத்த வேண்டும். 57.

கிருமிஹ்ருத்ரோக சிகித்ஸை : கிருமிகளா லுண்டாகும் இருதய ரோகத்தில் கிருமிஹரமான ஔஷதங்களை யெல்லாம் உபயோகித்து சிகித்ஸை செய்யலாம். 57½.

த்ருஷ்ணா சிகித்ஸை.

த்ருஷ்ணா ரோகத்திற்கான பொது சிகித்ஸைகள் : த்ருஷ்ணை யென்கிற நாவறட்சி ஸம்பந்தமான எல்லா விகாரங்களிலும் பெரும்பாலும் வாத-பித்த ஹரமான சிகித்ஸா முறை யுக்தமானது ; அங்ஙனமே உள்ளும் புறமும் சீதளமான உபசாரமும், சமந சோதந சிகித்ஸைகளும் ஏற்றவையாம். (1) குளிர்ச்சியான ஆக்ஷீக க்ஷீராகத்தைத் தேனுடன் பருகலாம். (2) பௌமோதகத்திலும்[7] தேன் கூட்டி யுபயோகிக்க அதே குணமுண்டாகும். (3) அக்கினியில் பழுக்கக் காய்ச்சிய மண்ணோடு,

---

1. பலவிரேசனம் திராக்ஷை, ராய்விடங்கம், பேரீச்சு, ஈச்சு, கொன்னை, நெல்லிக்கனி, கடுக்காய், தான்றிக்காய், கம்பில்லகம், ஏளம், வெள்ளரிவிதை இவை முதலிய பழங்களைச் சேர்த்து செய்யப்படும் ஔஷதத்தைப் பிரயோகித்து செய்யப்படும் விரேசனம்.

2. மூலவிரேசனம் —எழிலைப்பாலை, சங்கங்குப்பி, நேபாளம், கருஞ்சிவதை, வெண்சிவதை முதலிய மூலிகை ஔஷதத்தைப் பிரயோகித்துச் செய்யப்படும் விரேசன சிகித்ஸை.

3. ஆமாசயத்தில் உணவாவது வாயுவாவது அமிதமாகச் சேரும் போது அவ்வவயவம் விம்மிக்கொண்டு அதற்கு அடுத்துள்ள இருதயத்தைப் பரிசிக்கக்கூடுமாகையால், இரைப் பயில் உணவு முதலியது சேருதால் இருதய வலியும் உண்டாவது இயல்பு.

4. அநுலோமம்-அபான வாயு முதலியதைக் கீழ் நோக்கி வெளிப்படுத்தல்.

5. கிருமிஹரங்கள்-ஸூத்திர ஸ்தானம் 15-வது அத்தியாயத்திற் கூறிய அர்க்காதிகணம் முதலியவை.

6. ஆக்தரிக்ஷோதகம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

7. பௌமோதகம் — நிர்மலமாய் கறுத்து விசாலமாயுள்ளதுமான கெட்டி பூமியில் விழுந்துள்ள ஜலம்.

கல், மணல் முதலியவற்றைச் சுத்தமான ஜலத்தில் சேர்த்து ஆறிய பிறகு அக்குளிர்ந்த நீரையாவது சர்க்கரை கூட்டிப் பருகலாம். (4) திருண பஞ்சமூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது உட்கொள்ளலாம். (5) நெற்பொரிமாவைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த மந்தமும் சிறந்ததாகும். (6) வாற்கோதுமையின் பச்சைமாவாலாகிய வாட்யமண்டத்தில் சர்க்கரையுந் தேனையும் கூட்டிக் குளிர்ந்தபிறகு அதை உட்கொள்வதும் நலம். (7) பழகிய சம்பாஅரிசியாலும் கோத்ரவதானியத்தினாலும் ஆகிய யவாகூவையாவது குளிரச்செய்து குடிக்கலாம். (8) குளிர்ந்த நீரில் குளித்து, சீதவீர்யமான திரவ்யங்களால் பக்குவம் செய்யப் பெற்றதும், சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து குளிர்ச்சியாக்கப்பட்டதுமான பாலோடு உணவுண்ணலாம். (9) உப்பும் புளிப்பும் சேர்க்காமல், நெய் சேர்த்துத் தாளித்த ஜாங்கல மாம்ஸரஸங்களோடும், ஜீவநீயகணச்சாக்குகளின் ஸ்வரஸங்களைக் கூட்டி, பயறு முதலியவற்றின் யூஷங்களோடும் அங்ஙனமே போஜனம் செய்யலாம். (10) பாலிலிருந்தெடுத்த நெய்யைச் சீதவீர்யமான சாக்குகளில் பக்குவம் செய்து நஸ்யமிடுவதும் நலம். (1) அங்ஙனமே கருப்பஞ்சாற்றில் பக்குவம் செய்த அவ்வித நெய்யையும் நஸ்யமிடலாம். (12) ஸூத்திர ஸ்த்தானத்திற்கூறிய ரோபண கண்டூஷங்களும், (13) தாஹஜ்வரத்திற்கூறிய லேபாதிகளும் இதில் ஹிதமானவையாம்.(14) வேலையொழிந்து அமைதியுடன் மகிழ்ச்சி பெற்றிருப்பதும், நதிகள், பெரிய நீரோடைகள் முதலியவற்றைக் காண்பதும் நினைப்பதும் இப்பிணியில் நன்மையுண்டாக்கும். 58 65½.

வாத த்ருஷ்ணு சிகித்ஸை:—(1) வாதத்தினுலான த்ருஷ்ணையில் வெல்லம் கலந்த தயிர் சிறந்தது. (2) சீதவீர்யமாய் ப்ருஹ்மணகுணமுள்ள மாம்ஸரஸமாவது, விதார்யாதிகண கஷாயமாவது உபயோகிக்கலாம்.—66½.

பித்தத்ருஷ்ணு சிகித்ஸை: பித்தத்தினுல் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில் நனகு கனிந்த அத்திப்பழச்சாற்றில் சர்க்கரை கூட்டிப் பருகலாம் ; அக்கனிகளாலான க்வாதத்தையாவது, அவற்றின் ஹிமகஷாயத்தையாவது, சாரிபாதிகண க்வாதத்தையாவது பானம் செய்யலாம். அங்ஙனமே சீதவீர்யமான திரவ்யங்களால் பக்குவம் செய்த சீதகஷாயங்களில் சர்க்கரையும் தேனும் கூட்டி உட்கொள்ளலாம். அவ்விதமே மதுரரஸமுள்ள ஒளஷதச் சாக்குகளாலும் பாலுள்ள மரங்களின் பட்டைகளாலும் பக்குவம் செய்யப்பட்ட சீதகஷாயங்களையும் பானம் செய்யலாம். கொம்மட்டிமாதளை, திராக்ஷை, ஆல், நீர்வஞ்சி இவற்றின் தளிர்களையும், ஞாழல் வேரையும், தர்ப்ப வேரையும்,

1. சீதகஷாயம் இதுவே ஹிமகஷாய' எனப்படும்.

அதிமதுரத்தையும் ஜலத்தில் சேர்த்து ஷாயமா ரய்ச்சி யுட்கொ ள்ளலா . ஜ்வ சிகித் ஸயிற் கூறிய திராக்ஷாதி பா டம் அல்லது ஹி ஷா த் தயா து, பஞ்சஸார பான த் த யாவது பரு லாம். 67—70.

பத்ருஷ்ணு சிகித்ஸை : பதோஷத்திறு லு டாகு த்ருஷ்ணை ளில் பேப்பிலை ச ற் ற உட்கொ டு ந செய்ய ா ; அல்)து வில் வேர், துவரை, பஞ்சமே ல , த்ரு பஞ்ச மூல இவற்றைச் சேர்த்து ரய்ச்சிய ஷாயத்தைய வது, மஞ் சளின் ஷாயத் தய து குடிக் லா . த்ரிகடு, பேய்ப்புடல், பேப்பிலை இ ற் றக் கூட்டி தேனையு சர் ரையையும் சேர்த்து, பயற்ற ஞ்சியையா து பரு லா . ாற்சோ ரதுை யிறுலான அ னத்தையும், தீக்ஷ் கபளத் தயு , தீக்ஷ்ண நஸ்யத் தயும், தீக்ஷ்ணகுணமுள்ள லேஹ்யத்தையு உபயோகி ல ம். 71-7 1.

'நிப த-ஆமதே ஷ த்ருஷ்ணை ளு கு சிகித்ஸை : ஸ நி பாத த்ருஷ்ணையிலு , ஆ தே ஷ த்ருஷ்ணையிலு மு றே ஸந்நிபாத ஹர சிகித்ஸையு , ஆ தோஷ ஹர சிகித் ஸயும் உசிதமா . அவ்விதமே த்ரி டு, சோ ் ொ ாட் ட, சம்பு இவற் ற எலுமிச்ச பழ ரஸத்தோடா து வெந்நீருடனு து, ஸ்துவுடனுவது பரு லா . $73\frac{1}{2}$.

பட்டினி முதலியத லானத்ருஷ்ணை ளு குசிகித்ஸைக :
( ) உ வி மயினுல் உ ட கும் த்ருஷ்ணையில் உஷ் ான ட.த் தயு , குளிர்ந்த ம தத் தயு ால றி து உட் ொ ள்ள வே டு . (2) சிர த்தினுலு ட கு த்ருஷ்ணையில் மா ஸரஸத் தயாவது, துை யாவது சர்க் ர சலந்து பரு குவது லம். (3) ெ யிலி ம்ப தத்தினுல் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில், சர் கரை சேர்த்த மந்தத் த ாற்சோதுை , இல த ொ ாட்டை இவற்றின் திர ச்சத்து ளே டு உட்கொ ள்ள லாம். எள்ளுப்பி ு கு, ாடி இ ற்றை உட பெ. கும் பூசலா . (4) சீதஜல த்தினுல் உ டாகும் த்ருஷ்ணையில் துை யு த ணீரையு கூட்டிப் பருகலாம் ; அல்லது ொ லம் க ரத்த ஜலத் தயாவ உட்கொ ளலாம். (5) துபானத் தினுல் உ டாகு ர றட் யப் போக்கு தற்கு, ஸ் ான செய்துவிட்டு, புளிப்பு உப்புஞ்சல த து , அதற்கு அ ரப் ப கு த ணீரில் சேர்த்து விளாவி பான செய்யலாம். (6) ஸ்னே ஹ ஊ உபயே ெத்து, அதனு உடற்சூடு அல்லது ஜாடராக்னி மிக டு யா ப் போய் உண்டாகு றட்சியைப் போ குவதற்கு யற் யிலேயே குளிர் துள்ள ஜலத் தப் பரு லாம். உட்கொ ா ட ஸ்னே ஹ ஜீர் மா ா உ டாகு த்ருஷ்ணையி உஷ்ணஜலத் தயும், (7) ஸ்னேஹ பதார்த்தம்

. பஞ்ச ாா முதற் புத்த பார் .

ஜீர்ண ாய் ஸ பவிக்கும் ா றட்சியில் ம ாடத்தையும் பானம் செய் லா . (8) ஸ்நி த்தமான அ த்தைப் புஜித்து நாவறட்சி ெ ா ட பனிபோல் குளிர்ந்துள்ள வெல்ல கரைத்த லத்தைப் பருகலா . (9) குருபோஜனம் முதலிய உ வால் நா றட்சி ெ ாண்டவ உஷ் ஜலத்தை குடித்து அவ்வுண வை ல்லி வாந்தி செய்யலாம். (0) க்ஷய ரோ த்திஞலான நாவறட்சியில் க்ஷயத்திற்கு ஹிதமான ப்ருஹ் ண ஔஷதம் அனைத்து உபயோ முள்ளதாம். 74 79.

பலஹீனர் முதலியவருக்கு த்ருஷ்ண சிகித்ஸைகள் : (1) இளைத்திருப்ப ரு கும், பலஹீனமாயிருப்பவருக்கு , ரூக்ஷ சரீரமுடையவரு கு உண்டாகிற நாவறட்சியில் பாலாவது, செ மறியாட்டின் மாம்ஸரஸமாவது அனுகூலமானதாகு . (2) ஊர்த்வ ச்வ ஸத்துடன் கூடிய நாவறட்சியில் க்ஷயகாஸ களைப் போக்கக்கூடிய குணமுள்ள சர கு ளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பரு லா . (3) சில ரோக களாலும் உபத்திரவங்க ளாலும் நாவறட்சி யு டாகை யில் சர்க்கரை யு தேனும் லந்த காடி உட்ெ ா வதற்குச் சிறந்த ஸ்துவா . மேலு அந்தந்த ரோ களி த ை ளு ே ற்றவாறு எல்லாவித சிகித்ஸை களையும் செய்வது நல . ஏற் னே வியாதியினல் இளைத்துப் போன ன் நாவறட்சியினலும் ருந்தும்போது அ னுக்குத் த ணீர் கிடை விடில், அதனல் சீக்கிரத்தில் மரணமா து நீடித்த கால போ ரடும் டு வியாதியா து ஸம்பவிக்கும்; அவனு கு ஸாத்மிய ான அன்ன ப னங் ளையு ஔஷத களை யும் ெ டுத்து முதலில் நாவறட்சியைப் பரிஹரிக் ே ண்டும்; அ ஙனம் த்ருஷ்ணை நிவ்ருத்தி ப்பட்டால், அதற்கு மு திய இதர வியாதி கு எளிதில் சிகித்ஸை செய்யலா . 0 3.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

மத த் ய சிகித்ஸை.

இனி மத த் ı சிகித்ஸ ெய னும் அத்தியாயம் விவரிக் ப்படுகி றது :

மத த்ய த்திற்குப் பெ து சிகித்ஸ : தாத்யய வியாதி யில் எந்த தோஷ அதி ிரித்திரு கி றதோ அதற்கு முதலில் சிகித் ஸ செய்யவே டு . மூ று தோஷ களு ஒரே அள வில்வே ளாறடை திரு கு ாஞல் பத்திற்கு முதலிற் சிகித்ஸை செய்து, அப்பால் பித்தத்திற்கும், பிறகு வாதத்திற்கும் செய்ய லாம்; அ து ஆ ாசய தி த்தாந ளி நிலை ம ளை அனு ஸரித்து முதலில் ஆ சயத்திற்கு , பிறகு ப வாசயத்திற்கு ,

அதன்பிறகு வாதாசயத்திற்கும் சிகித்ஸை செய்யலாம். ஏனெனில் மதாத்யயக் கோளாறு பெரும்பாலும் கபத்தில் ஆரம்பித்து, அப்பால் பித்தம் அல்லது ாததோஷம் வரையிலும் தொடர்வது இயல்பு. 1, 1½.

மதாத்யயத்திற்குச் சில ஸமயம் மதுபானமே பரிஹாரம்: ஹீந யோகமாகவோ, மித்யாயோகமாகவோ, அதியோகமாகவோ மதுபானம் செய்து மதாத்யயம் உண்டானால், அது அதே மத்யத்தை ஸம அளவாக உபயோகிப்பதால் நிவ்ருத்தியாகும்; மத்யம் விஷ குணங்களைப் பெற்றிருப்பதால் இவ்வித சிகித்ஸை உசிதமாகும். ஆனால் தீக்ஷ்ணம் முதலிய குணங்கள் விஷத்தில் மிகவும் அதிகம்; ஆகவே ஒருவித விஷத்தினாலான கோளாறுக்கு மற்றொருவித விஷம் சிகித்ஸையில் தேவையாகும்.[1] 2, 3½.

மிதமிஞ்சிய மதுபானத்தினால் மதாத்யயம் உண்டாகும் வகை: இயற்கையிலேயே தீக்ஷ்ண குணமும், உஷ்ண வீர்யமும், குடலிற் சென்று புளித்துக் காந்தலை யுண்டு பண்ணும் தன்மை யுமுள்ள மத்யத்தை மிதமிஞ்சிக் குடிப்பதால் குடலிலுள்ள அன்னரஸம் எரிக்கப்பட்டு க்ஷாரத்தன்மை யடையும். அவ்வித அன்னச்சத்தானது அக்னி மாந்த்யம், நாவறட்சி, மூர்ச்சை, ஜ்வரம், உடலுட்புறத்தில் அழற்சி, தலைச்சுற்றல் இக் கோளாறுகளை யு ்டுபண்ணும். மத்யபானத்தினால் தூண்டப் பட்டு மேலோங்கிய ஆமதோஷத்தினால் ஸ்ரோதோமார்க்கங்களில் ாயு தகையப்பட்டுப் போகும்; அவ்வாயுவானது சிரஸிலும், அஸ்திகளிலும், ஸந்தி பாகங்களிலும் கடுமையான வேதனையை உண்டுபண்ணும். 4 6.

மதாத்யயத்திற்கு மதுபானமே பரிஹார முறை: ஆம விகாரங்களுடன் கூடிய அவ்வித மதுபான ஸம்பந்தமான தோஷம் பக்குவ நிலைமை யடைந்ததும், உணவு முதலியவற்றில் விருப்பம் ஏற்பட்டு தேஹத்திலும் இலாகவமு ்டானால் நன்கு பக்குவம் செய்யப்பட்ட மதுவையே அளவறி் து உபயோகிக்க அவ்விகாரங்கள் ஒழியும். க்ஷாரமானது அம்ல வஸ்துவின் சேர்க்கையினால் மதுரத்தன்மையைப் பெறும். மதுரத்தன்மையை யுண்டுபண்ணும் அவ்வம்ல வஸ்துக்களுள் மத்யம் சிறந்தது. தோஷங்களைக் கழித்துத் தள்ளுவதற்குப் போதுமான சக்தியுடையது. முற் கூறிய தீக்ஷ்ணம், உஷ்ணம் முதலிய வீர்யாதிகளாலும், தீபநம் முதலிய குணங்களாலும், அடிக்கடி உபயோகித்து ஸாத்மியாகப் போகும் தன்மையினாலும் அந்த மத்யமே இப்பிணியாளிக்குக் கோளாறடை ந்துள்ள தாதுக்களைச் சமநிலைமைக்குக் கொண்டுவரச் சிறந்த வஸ்துவாம். 7 9.

---

[1] விஷத்திற்கும் துவ ்கும் ஸமானமாயுள்ள தீக்ஷ்ணாதி குணங்களைப்பற்றி முதற் புஸ்தகம் பார்க்க.

மதாத்யயம் ஔஷத ஸேவையால் சாந்தமாகும் கால அளவு:- (1) மதாத்யயத்தைப் போக்குவதற்கு ஏழு நாட்களாவது எட்டு நாட்களாவது ஔஷதம் உபயோகிக்கவேண்டும். சரீரத்திலும் விபரீதமான மார்க்கங்களில் வியாபித்துள்ள மத்யமானது இவ்வளவு காலத்திலேயே பக்குவமடைந்து ஜீர்ணமாய்விடும். (2) மதாத்யயம் இங்ஙனம் ஏழெட்டு நாட்கள் பரிஹார முறையைச் செய்தும் நிவ்ருத்தியாகாமல் தொடருமானால், அப்பிணியாளிக்கு அவனது நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற ஔஷதங்களைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கவேண்டும். 10, 11.

வாதமதாத்யய சிகித்ஸை: அவற்றுள் வாதவேகம் மேலோங்கிய மதாத்யயத்தில் அடியில் வருமாறு சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (1) கொடிமாதளை, புளி, இலந்தை, டாதகீ, ஓமம், குராசானியோமம், கொட்டைக்கரந்தை, ஜீரகம், த்ரிகடு, த்ரிலவணம், இஞ்சி, சூலத்தில் குத்தி வாட்டியெடுத்த இறைச்சிகள், பசுமையான கீரைகள், ஸ்நேஹம் கலந்த மாப்பண்டங்கள் இவற்றோடு மாப்பண்டங்களாலான மத்யத்தைக் கொடுக்கலாம். (2) உஷ்ண வீர்யமும், ஸ்நிக்த்தகுணமும், அம்ல - லவண - ரஸங்களும் நிரம்பியவைகளும், கொழுக்கச் செய்பவையுமான மாம்ஸரஸங்களும் ஹிதமாம். (3) மாம்பழம், காட்டு மாம்பழம் இவற்றின் கதுப்புகளால் செய்யப்பெற்ற ராக காண்டவங்களும் இப்பிணியாளருக்கு ஏற்றவையாம். (4) ம்ருதுவாகவும், விசித்திரமாகவும், இனிதாகவும் பக்குவம் செய்த கோதுமைப் பணியாரங்களும், உளுந்துப் பணியாரங்களும் ஏற்றவையே. (5) இஞ்சியின் பிஞ்சு, முதிர்ந்த இஞ்சி, காராமணி, சுக்தம், மாம்ஸம் இவைகளடங்கியதும், நறுமணம் பொருந்தியதும், இலவணரஸம் கலந்ததும், குளிர்ச்சியாயிருப்பதும், மிகப் பழகியதுமான அச்சஸுரையும்[1] அநுகூலமானது. (6) மாதளம்பழ ஸ்வரஸமும், லகு பஞ்சமூல க்வாதமும், சுக்கு, கொத்தமல்லியிவைகளின் கஷாயமும், தெளிவான மோர், சுக்தம், தண்ணீர் இவற்றாலான காடியும் ஹிதமாம். (7) அப்யஞ்ஜநம், கலங்குப்பொடி முதலியதைத் தேய்த்தல், ஸ்நாநம் செய்தல், வெப்பந்தரக்கூடிய கனமான போர்வையைப் போர்த்தல், அகிற்கட்டையை எரித்து அதிலிருந்தெழும்பும் அடர்த்தியான தூமத்தைப் பிரயோகித்தல், அகிற்கட்டையின் சந்தனக் குழம்போடு குங்குமப் பூவையும் கலந்து கனமாக தேஹத்திற் பூசுதல் என்கிற இவைகளும் அநுகூலம் தரும். (8) பருத்த ஸ்தனங்களோடும், துடைகளோடும், கடிப்ருஷ்டங்களோடும் விளங்கும் மனதுக்கினிய யௌவன ஸ்த்ரீகள் உஷ்ணம் பொருந்தி திரண்டுருண்ட அங்கங்களைப் பெற்றவர்களாய், ஆனந்தத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்து, வாதமதாத்யய

1. அச்ச ஸுரா-முதற் புத்தகம் பார்க்க.

ரோகியின் தேஹத்தைப் பிடித்துச் சுகமாக மர்த்தனமும் செய்யலாம். 1 18½.

பித்த மதாத்ய சிகித்ஸை: பித்தம் உபரியாயுள்ள மதாத்யயத்தில் (1) சர்க்கரையினாலாகிய மத்யத்தை அதிகஜலம்சேர்த்து விளாவி, சிறிது தேனும் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (2) மாதளம் பழம், பேரீச்சம்பழம், பிரப்பம்பழம், திராக்ஷை, ஈச்சம்பழம் இவற்றின் சாற்றோடும் அவ்வித மத்யத்தைப் பருகலாம். (3) அங்ஙனமே மாதுளஞ்சாறு முதலியதோடு பானகத்தையும், சர்க்கரை மாவின் தெளிநீர் இவற்றைக் கூட்டி, நன்றாகக் குளிரச்செய்து உட்கொள்ளலாம். (4) துராத்திரவ்யவர்க்கத் தைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களைக் கஷாயமிட்டு, அக்கஷாயங்களோடு மத்யத்தைக் கலந்து சிறிது தேனும் கூட்டி பானஞ் செய்யலாம். (5) முயல், வெள்ளாடு, வெள்ளைத்தித்திரி யென்னும் பறவை இவற்றின் மாம்ஸ ரஸங்களோடும், சிறு நாராமணி, பயறு, நெல்லிக்கனி, புடல், மாதளை இவற்றின் இரஸங்களோடும், சம்பா அரிசி அன்னத்தையும் காரரிசி அன்னத்தையும் புஜிக்கலாம். (6) நாவறட்சியும் உடலழற்சியுமுள்ள மதாத்யயரோகியானவன் குளிர்ந்த ஜலத்தையாவது, அதி மதுரப்பஞ்சாறு கலந்த மதுவையாவது, திராக்ஷையின் சாற்றையாவது பானம் செய்து இடம் விட்டுப் பெயர்ந்த பபித்தத்தை வமனம் செய்துவிடவேண்டும். (7) பிறகு தர்ப்பணம் முதலிய ஸம்ஸர்கி என்கிற முறையும் மிகவும் அனுகூலமாம்; அவ்விதம் செய்ய மிச்சமுள்ள தோஷங்களைப் பக்குவம் செய்வதற்கான ஜாடராக்னி விருத்தியடையும். (8) பித்த மதாத்யயத்தில் தலைமுடி, இரத்தம் கொப்புளமும், விலாப்பக்கங்கள், ஸ்தனங்கள் இவற்றில் நோவும், அழற்சியோடு நாவறட்சியும், இருதயத்திலும் மார்பிலும் ஒருவாறு குமட்டலும் உண்டாகுமானால் சீந்திற்கொடி, பத்ரமுஸ்தம் என்கிற சிறு கோரைக்கிழங்கு இவற்றின் ஸ்வரஸத்தில் சுக்கைத் தூய்த்துச் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (9) தித்திரி யென்னும் சிறு பக்ஷியின் இறைச்சியை உணவும் கொடுப்பது நலம். (10) மதமும் பித்தமும் அதிகரித்து மிக்க வேதனையான நாவறட்சியுண்டாயிருக்குமாயின் தோஷங்களை ஒழுங்கான வழியில் கொண்டுவரக்கூடியதும், குளிர்ச்சி பொருந்தியதுமான திராக்ஷாரஸத்தைப் பானம் செய்யக் கொடுக்கலாம். (11) இது ஜீர்ணமான பிறகு இனிப்பும் புளிப்பும் கலந்த வெள்ளாட்டின் மாம்ஸரஸத்தோடு உணவுகளை யுண்ணலாம். (12) மதாத்யயத்தினால் நீர்வேட்கையுண்டானபோதில் தேஹத்திலுள்ள வேதஸ் என்னும் கொழுப்புப் பக்குவமாகாமலிருப்பதற்காகச் சொற்ப அளவான மத்யத்தில் அதிக தண்ணீர் விளாவி அதைப் பருகலாம். (13) கோரைக்கிழங்கு, மாதளை, பொரி, நெல் இவற்றிய ஜலம் இவற்றையாவது, (14) நரிப்பயறு, இடி கொள் மோர் இவற்

றின் ஷாயத் தயாவது, (15) பேய்ப்புடல், அல்லிக்கிழங்கு இவற்றி கஷாயத் தயாவது, (6) இயற்கையிலேயே குளிர் த தண்ணீ யா து பருகலாம். (7) மதுபானத்தை மிதமிஞ்சி செய்வதால் தேஹத்திலுள்ள நிர்மலமான தாது க்ஷீணமடைய உடற்சூடு ஓங்கி யதிகரிக் , வன் தொண்டையும், உள் தவடை ளும், உதடு ளும் உலர்ந்து நா கை யிழுத்துக்கொண்டு துடித்து வருந்துகிருனே அவனு கு இரவில் திறந்த வெளியிற் . ாற்றில் வத்திரு த குளிர் த நீ ரக் கொடுத்துப் பருகச்செய்யலாம். ( ) இலந்தம்பழம், மாதளம்பழம், புளி, காடி, ாடி யின் தெளிவு நீர் இவ்வைந்து பஞ்ச ம்லம் எனப்படும் ; இப்பஞ்சாம்லத்தி ஞல் வா யி உட்புறத்திலுட் வெளிப்புறத்திலு பூச்சிடலாம் ; இது உடனே நாவறட்சியைப் போக்கும். (19) மதாத்யயத்தி ஞலான அவ்வுஷ்ணமானது பித்தத்திலும் உஷ்ணத்திலும் இன்னு அதி ரித்து சர்மத்தின்மீது விசேஷமாக அழற்சியை யு டுப ணும் ; இதில் மி க் குளிர்ந்த ஸ்துக்களைக் கொண்டு சீதோபசாரத்தை நிறைவேற்றலாம். (20) அதனுலும் தாபட அட காவிடில், ரோஹிணீ யென்கிற ஸிரையைக் கீறி இரக்த மோக்ஷணம் செய்யலா . 19 32.

ப மதாத்யய சிகித்ஸை :—(1) ப மேலோங்கிய மதாத்யயத்தை னத்திலும் லங்கனத்திலும் பரிஹரிக்கவேண்டும். (2) சுக்கு, மல்லி க, வெட்டிவேர், காஞ்சொறி இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின் ஷாயத்தை ன்கு குளிரச் செய்து குடிக்கலாம். (3) ஆமதோஷ நீ கி பசியுள்ளவனு கு ஏற்ற சாலத்தில் அதிகதேன்சேர்த்துச் சர்க் ரையிலான மத்யத்தையாவது, நன்ரு ப் பழகிய திராக்ஷாஸவத்தையாவது பருக கொடுக்கலாம். (4) ருக்ஷமாக ும் தர்ப்பண குணமுள்ளவையுமான சரக்குகளோடு கூடியதும், ஓமம் சுக்கு இவை சேர்ந்ததுமான அரிஷ்டத் தயாவது சீதுவையாவது உட்கொள்ளச் செய்யலா . (5) உஷ் வீர்யமு கடுரஸமும் லந்து, சிறிது நெய் சேர்த்து, மி வும் திர மா ப் ப குவம் செய்யப்பெற்ற சொற்ப அள ான குளுத்தயூஷமென்னும் கொள்ளு குழம்போடு யவான்னத் தயு ோது ா னத்தையும் புஜிக்கச்செய்யலாம். (6) புளி ஞ்சி, புளி, புடல், த்ரிகடு, மாதளை இவை ளைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த .லர்ந்த முள்ள கி யின் கஷாயத்தோடாவது, செம்மறி யாட்டின் ா ஸாஸத்தோடாவது ஜா ல ஐந்து களி டாம்ஸ ா தோடா து போஜன செய்விக் லாம். (7) சுக்கு, மிளகு, ஈா ா இஞ்சிச்சாறு இவைகளை மிகுதியா கூட்டி, கொடி ாதளையி சாறு முதலியவற்ருல் அ லமாகச் செய்து, ஏதே னு தகு த ஸ்நேஹத்திற் சேர்த்துப் பொரித்து ஈாப்பசை யற்றதா ச் செய்து, மூ கிற்குருத்து - பெரு களாக் ாய் இவற்

தையும், கரிவேப்பிலை முதலிய வாஸனையிலைகளையும், சுவை பதி கரிக்குமாறு அதிக அஷ்டாங்க லவணத்தையும் கூட்டி, பலவித முறைகளில் கடைந்து பக்குவம் செய்த மாம்ஸத்தை அவரவாது ஜாடராக்னியின் நிலைமைக்கேற்றவாறு புஜித்து, பழகிய மாதவம் என்கிற[1] மத்யத்தைப் பருகலாம். 34 40½.

அஷ்டாங்க லவணம்: சர்க்கரை, ஸௌவர்ச்சல லவணம், ஜீரகம், புளி, புளிவஞ்சி இவை வகைக்கு ஒருப ்கும், இலவங்கப் பட்டை, ஏலம், மிளகு இவை வகைக்கு அரைப்பங்கும் சேர்த்து இடிக்கவும். அஷ்டாங்க லவணம் என்கிற இது கபாதிகமான மதாத்யயத்தில் ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைச் சுத்தம் செய்யவும், ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்யவும் ஏற்றது. 41, 42.

கபமதாத்யயத்தைத் தணியச்செய்ய முபாயங்கள்: ரூக்ஷமாகவும் உஷ்ணவீர்யமாகவுமுள்ள பூச்சுகளாலும், அக்குணமுள்ள நீர்களில் ஸ்நானம் செய்வதாலும், அத்தகைய போஜனங்களாலும், லங்கனத்தினாலும், சிற்றின்பத்தில் பற்றுள்ள ஸ்த்ரீகளோடு கூடுவதாலும், இரவில் கண் விழிப்பதாலும் கபாதிகமான மதாத்யயம் சீக்கிரத்தில் தணிந்துவிடும். 43, 43½.

ஸந்நிபாத மதாத்யய சிகித்ஸை: தனித்தனியே ஒவ்வொரு தோஷமும் மேலோங்குவதாலாகும் மதாத்யயத்திற்கான சிகித்ஸைகள் கூறப்பட்டன. அச் சிகித்ஸைகளையே மற்றப் பத்துவிதமான ஸந்நிபாத மதாத்யயங்களிலும் அதற்கேற்றவாறு பகுத்தறிந்து நிறைவேற்றலாம்.[2]—44½.

எல்லா மதாத்யயங்களுக்கும் ஏற்ற ஔஷதம்: இலவங்கப் பட்டை, சிறுநாகப்பூ, திப்பிலி, மிளகு, ஜீரகம், கொத்தமல்லி

---

1. தேனைக்கொண்டு செய்யப்பட்ட மத்யம் மாதவ ் எனப்படும்.

2. இதற்குமுன் வாதாதிகமான மதாத்யயம், பித்தாதிகமான மதாத்யயம், கபாதிகமான மதாத்யயம் என்று கூறப்பட்டவைகளையெல்லாம் ாதாதிகள் அதிகரித்த ஸந்நிபாத ஸம்பந்தமான மதவிகாரங்கள் என்றறியவும். பத்துவிதமான ஸந்நிபாத மதாத்யய ்களாவன: (1) ஒரு தோஷம் அதிகமாகவும் இரண்டு தோஷ ்கள் மத்யமமாகவும் பிரகோபித்த மதாத்யயம். (2) இரண்டு தோஷங்கள் அதிகரித்தும் ஒரு தோஷம் மத்யமாகவுமுள்ள மதாத்யயம். (3) ஒரு தோஷம் மத்யமமாகவும் இர ்டு தோஷ ்கள் சொற்பமாகவும் பிரகோபித்த மதாத்யய ். (4) ஒரு தோஷம் மிகவும் பிரகோபித்து, இரண்டு தோஷங்கள் சொற்பமாகவும் பிரகோபித்தது. (5) இர ்டு தோஷங்கள் மி வும் அதிகரித்து ஒன்று சொற்பமாயுள்ளது. (6) ஒரு தோஷ ் சொற்பமாகவும் இர ்டு தோஷ ்கள் மத்யமமாகவும் பிரகோபித்தது. (7) எல்லாத் தோஷங்களும் மி வும் பிரகோபித்த நிலை ம. (8) எல்லாத் தோஷங்களும் மத்யமமாகப் பிரகோபித்தல். (9) ல்லாத் தோஷங்களும் சொற்பமாகப் பிரகோபித்தது. (10) ஒரு தோஷம் சொற்பமாகவு ், ஒன்று மத்யமாகவும், மற்றொன்று மிக்க அதிகமாகவும் பிரகோபித்த மதாத்யயம்.

விதை, ஈச்சம்பழம், இலுப்பைப்பூ, ஏலக்காய், தே தாரு இவற்றின் கஷாயத்தில் சர்க் கரையையு , விளாம்பழச்சாற்றையு கூட்டி, ர்ப்பூ ரஸனையேற்றி பக்குவம் செய்யவு . இருதயத்திற்கு ஹிதமான இப்பானகம் எல்லா மதாத்யயங்களிலும் நலமானது; நற்சுவை யும் அக்னிதீபனமும் உ டுப ணும். 45, 46½.

மத த்யயத்தில் மனக் ளிப்பு ஹிதமானது: மத்யமானது மனதைக் லக் ாமலாவது, தேஹத்தைச் சிரழிக்காமலாவது வெறி யுண்டுபண்ணுவதில்லை; ஆ வே மதாத்யயத்தில் மனதைக் களிப்பூட்டும் சிகித்ஸை அவசிய ெ னப்படுகின்றது. 47½.

மத்யத்தினுல் க்ஷீணித்தவனு குப் பால் சிறந்த ப னவஸ்து:- சோதன சிகித்ஸைகளும் ச ன சிகித்ஸைகளும் செய்யப்பட்டு , தாத்யய நிவ்ருத்தியாகாவிடில், மதுபானத்தினுல் தேஹம் அழன்று, மேலோ கிய வாத பித்தங்களோடு கூடிய அம் மனிதனுக்கு கபம் க்ஷீணித்து, பலஹீனமும் இலா வமும் ஏற்பட்டிருக்கையில், டுங்கே ாடையினுல் ாடும் மாத்திற்கு ம ழுபோல, பால் மிகவும் உபயோகமானது. ஏனெனில் பால் மத்யத்திற்கு நேர் ிரிடையான குணங் ளைப்[1] பெற்றது; ஓஜோ ாதுவினுடைய ஸ ல குணங்களோடும் பாலின் குண ள் ஒத்திரு கின்றன; ஆ யால் மதுபானத்தினுல் க்ஷீணித்திருப்பவனுடைய தேஹத்தில் க்ஷீணமாயுள்ள ஓஜோதாதுவைப் ப ல் துரிதம ப் போஷிக்க வல்லது. 4 50½.

க்ஷீரப் பிரயோகத்தை நிறுத்துவதும் மதுவைச் ொற்பமயுபமே கிப்பதும்: பாலைப் பிரயோகித்து ாத்யயரோ நிவ்ருத்தியான பின்பு, சரீரத்தில் வலி ும் உ டாய்விடுமாறுல், க்ஷீரப் பிரயோ த் த நிறுத்தலாம். விட்க்ஷயமெ ன்கிற ல க்ஷயத்தினுல்[3] உ டாகும் கோளா று ளு , த் ம்ஸ ே த் தினுலுண்டாகு [4] உபத்திர களும் நேரிடாதபடி மதுவை ச் சிறு ச் சிறுக உபயோகிக்கலாம். 5 , 52.

விட்க்ஷய - த்வம்ஸ் களுக்குச் சிகித்ஸை: விட்க்ஷ மும் த்வம்ஸகமும் உபத்திரவமாக உண்டானுல், கிருதபானமும், க்ஷீர

. மத்யத்தின் பத்து கு ளைப்பற்றி முதற் பாகம் பார் .

2. பாலுக்கு ஓஜஸ்ஸுக்கு முள்ள பொது ான பத்து கு ள்:- து , சீத , மிருது, ஸ்நி த்தம், பஹலம், ச்லக்ஷ் , பிச்சில , குரு, மந்தம், பிரஸ ந என்பன .

விட்க்ஷயத்தினுல் மத் சரீரத் தயும் சிரஸ்ஸையும்பற்றி யு டாகு தவி ார குறிக்கப்படுகி றன.

4. த் ம்ஸகம் மத்ய வி ாரத்தினுலான பிணி. "ப ாயிலிரு து ஊறுதல், தொ டயில் றட்சி, தொனி ளைச் செவியுற முடி ா , சோ பல், நித் ா இ த் ம்ஸக குறி " எ று சா ர்.

பானமும், ப்ருஹ்மண ஸ்துக்களால் வஸ்தி செய்வது ' ' மை செய்யும். அப்ய 'சமும், நலங்குப் பொடி முதலிய ற்றைப் பூசு வதும், ஸ்நாநமு ', வாதஹா ான அன்ன பான ளும் தகுந்த வயாம். 53.

மதுவின் விசேஷ குண 'களும் இனிய மதுபான முறை ளும்: முறைப்படி மிதமாக மதுபா ம் செய்ப னுக்கு து விஞல் வியாதி யு ' டா ாது; ஆ வே இன்பமளிப்பதற்கே ற்ற துபான மு ற பின் வரு ாறு: ஸ ா யென்னு ' ந்த து வானது அச்வினீ தே தை ளின் மஹத்தா தேஜ ' ஸையு ', ஸரஸ்வதீ ம்பந்தமான பலத் தயும், இந்திர னு டய வீ ' த் தயும், விஷ்ணுவின் பிரபாவத் தயும் பெற்றுளதோ, எது ன்மதனுக்கு ாஹநாஸ்திரமாக | ', பலபத்ரனு 'கு மு 'கிய மா புருஷார்த்தமா வு ' ஆன்றதோ, யாகம் முதலிய தி ச் சட 'கில் யாதொன்று ஹோமம் செய்யப் படுகின்றதோ, ஸ ல மூலி ளும் நிரம்பிய பாற் டல் தே ாஸாரர்களால் டையப்படு 'கால் ஸ்ரீதேவி சந்திரன் அமுதம் இ ற்றோடு யாதொன்று ஸ 'பவித்ததோ, து - மாதவம் - மைரேய ' - சீது - ெ ளடம் - ஆஸ ம் முதலிய அநேகவிதமான மத்ய ஸ் ரூப ' ளாக மாற்றப்படினு ' வெறியு ' டாக்கும் இயற்கைச் சக்தியினின்று ' யாதொன்று மாறுவதில்லேயோ, விலாஸினி ள் எ தப் பருகி தமது அப்பெயரைப் பொருளுள்ளத கச் செய்து ெ ாள்கின்றனரோ, குலஸ்த்ரீயும் எ தப் பானம்செய்து தார்ஷ்ட் யம் ே விட்டு மன்மத விகார 'கொ ' ட அங் 'களா) மூனி ரது னதையும் இழுக்க ல்லவள கின்றுளோ, கண னிடம் பிரணயகோபமுள்ள பெண்மணி எ தப் பருகி நீாலே லேப்போல் லே 'தசையு ' தன் புருவ ெ ரிப்பு ளால் விரட்டி ம க்கலக் த் தைப் போ 'கி இருவர் ன தயும் ஒரு மனதைப்போலாக்கி மன தப் பறிக்கின்றுளோ, கூட்ட ' கூட்டமா அப்ஸர ஸ்த்ரீ ள் தமது விருப்பத்திற்கே ற்ற வீர புருஷர் ளுக்கு மாலேயிட்டு ஆன 'தபா சர் ளா தற்கு ஏற்ற போர் 'களத்தில் போர்வீரர் ள் யாதொரு துவைப் பருகிப் பிராணனேத் தரு 'புபோல ' கருதி ய்த்துக் கொள்கி 'றனரோ, மது- மரேயாதி அநேகவ கயான ஸ்வரூப ' ளேப் பெற்ற யாதொரு மத்யத் த நீடித்த ாலமாகப் பன்மு ற பானம் செ 'து ' மீ 'ரடும் பா ' 'கு 'போதெல்லாம் அப்பொழுதே புதிதாக ' ண்பதுபோல் னிதர் எ த ப யோகிக்கின்றனரோ, யாதொன்றை ' 'டால் னிதர் த் துயாத்திஞலாவது, திலே லா து, ம ' ரத்திஞலா து பயத்திஞலாவது பீடிக் ப்படு தில்லேயோ, விரு 'து 'பது முத லிய ோஷ்டிகளு ', பெரிய உத்ஸ ச் சட 'குகளு ', தோட்ட ' ளிற் சென்று ளிகூறு ரதும் யாதெ ரு மத்யமின்றி ன்கு

சோபிப்பதில்லையே, வழக் மாய் உபயோகிப்பவன் யாதொரு ஸுரை இல்லாமற்போனால் எ ணியெண்ணி ஏக்கங்கொ டு மிக வருந்த டி நேரிடுகின்றதோ, தெளிவில்லாமல் அசுத்தமாயிருந்து யாதொன்று னதுக்குத் திருப்தி யத் தரு கின்றதோ, தெளிந்து மி ச் சுத்தமான யாதொரு த்யம் ஸ் க்க லோ ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணுமோ, எதைப் பானம் செய்தால் அச்சமய இ திரபதவியு அற்பகமா க் கருதத்படுமோ, எத னுடைய இரஸானுபவமானது இவ்வித ஸுக முண்டுபண்ணு ெ ன்று குறிப்பிட்டுணர முடியாமல் சு ானுபவத்தால் மாத்திரம் அறிய கூடியதா யிருக்கின்றதோ, இங்ஙனம் எது ெ வ்வே று நிலைமைகளிலு மனிதனுக்கினிய மஞட்டியை ஒத்திருக்கின் றதோ, எது தன்னிடம் விருப்ப கொண்டவனுக்கு மே மேலும் அதி ப்பிரீதி ய யுண்டுபண்ணுமே ா, தே ர்கள் - அஸுரர்கள் - கந்தர் ர்-யக்ஷாள்-இராக்ஷஸர்கள்-மானிடர் என்னும் எவரும் பான கோஷ்டியை நடத்துகை யில் எதைப் பிரீதியென்று, மேலான இ பமென்றும், இனிய ரக்ெ ன்றும், புஷ்டிதரும் அரும் பொரு ளென்றும் போற்றுகின்றனரோ அவ்விதமான ஸுரை முறை தவருமற் பரு வே டும். மேதஸ் என்கிற ெ ாழுப்பு அதிகரிப் பத லான த்தூலரோ மும், வாத கபங்களாலான வியாதிகளும் மதுபானம் முறைப்படி செய்யப்பட்டால் மனிதரு கு உண்டாக மாட்டா; முறைப்படி யுபயோகிக்கப்படாமற் போனல் அக் கொடிய வியாதி ள் நிவ்ருத்தியா மாட்டா. பானம் செய்ய கூடாத நிலைமையும் சரீரத்திற்கு டாவதுண்டு; ஆனல் அந் நிலை மயிலும் பல கையா ஔஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த மி ப் பழைய த்யம் உபயோகி க கூடியத ம். ஆனாப ா ஸமாவது ஜாங்கலமாம்ஸமாவது முறைப்படி பக்கு ம் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், அத்துடன் மத்யமும் அனு பானமாக எடுத்து ெ ாள்ளப்படா ற்போனல் அ மா ஸ நன்கு ஜீர்ணமாவது எ ஙன ? மிகக் கடுமையான வாதரோ த் ப் போ கு குணமுடைய வெள்ளைப்பூண்டை து ா ஸங் ளின்றி யுபயோகித்தால் அதனல் ஏதும் குணமுண்டா ாது. சரீரத்தில் ம ற துள்ள சல்ய ளை வெளிப்படுத்துகையிலும், ச திர சிகித் ஸ ளைச் செய்ை யிலும், அக்னியினல் சுட்டுச் செய்யப்படும் சிகித்ஸையிலும் வைத்தியரால் உண்டாகும் கடுந் துன்பத்தையு மதுபானத்தினல் மனிதன் ஸஹித்து கொண்டு ஸுகமாயிருப்பான். த்யமானது ஜாடராக்னியைத் தூண்டி விருத்தி செய்கிறது; நற்சுவையைத் தருகின்றது; னத்துய ரத் தயு சிர த் தயும் போக்கி இ பமளி வல்லது; ஆரோக்கியத் , யு பலத் தயும் புஷ்டியையும் தர கூடிய சிறந்த வஸ்து மத்யத்தினும் வேறொன்றில்லை. ஆ வே பகுத் தறிவுள்ள மனிதன் நிலை ம றிந்து, உயிருக்கு கேடு நேரிடா

வ ம் தன ்கு தன்னைச் சேர்ந்த ருக்கு அனுகூலமான து, சிறந்த தர் ாதனமுமான த்யத்தை விதிப்படி யுபயோ கி லாம். 54 75.

இன்பம ன மதுப னரஸாநுபவம் : ஸ்நானம் செய்து, தேவதை யயும் அ தணரையு, பரமாசிரியர்களேயும் பணிந்து விட்டு, பணிவி ட செய்யு அனே ருக்குட அவரவருக்கே ற்ற கடமைகளை நிறைவேற்றுமாறு நிய ளைச் செய்துவிட்டு, போஜனசாலைக்கு அருகில் அ ம ப் பெற்றது - நறுமண மூம் த ணீரூற்றிக் குளிரச் செய்யப்பெற்றது ான பான பூமி குச் சென்று, மிருதுவான மேல்விரிப்பு முதலியுவற்றுடன் ஞேஹர ான சயனத்தின்மீது அமர்ந்து, பணியாளர்களாலும், மித்ரா ளாலும், ம ை யர்களாலு சூழப்பட்டவனுய், கட்டியக் ாரர்களாலும் சாரணர் கூட்டங் ளாலும் வர்ணிக்கப் படும் லோகே ாத்தா ான தனது கீர்த்தி யச்செவியுற்றவனுய், விலாஸ விசேஷ ளால் விள. குவதும், விவரித்துரைக்க வியலாது இன்ப ளி கும் தூர்ய ாத்ய களாலு அழகாக குவு, கியொலிக்கு சத நிரம்பிய அரைநா ாலேகளாலும் - விளையாடுவதற் ெ ன்று ளர்க்கப்படும் பறவை களின் இனிய குரல் ளாலு பின் தெ டர் து பாடப்பெற்றதும், நடனத்துடன் கூடியது ான ே மங்கையரின் ஸ கீதத் தக் கேட்டுக்கொ டு, பின் கூறப் படு ாறு மதுப ன ெய்யக்கட ன்: மி வு னமான ஸ்தன ளாலு, டிப்ருஷ்ட ளாலும், மந்தமாய்-பிரபுவி தர்சனத் தினுல் வியாகுலம ா நட து ாருபவர்களு, மிர டமான் ளு டய களைப்போல் அழகிய பார்வை யுடையவர்களும், யௌ த்தினுலு மதுபானத்தினுலும் தங்கொ டு விலாஸமான டையுடை ளேப்பெற்றவர் ளு, ஆ வே முனி ர் மன தயும் ல கக்கூடியவர் ளாகவு முள்ள பெ மணி ளா ஜலத்தில் னத்த விசித்திரமா பட்டாடை ளை கொண்டு மறைத்த ாணி ச்சொம்பு ளிலு பொற் லய களிலும் ஒருமிக் இங்கு கு ய் ஆட்டிப் பரி ாறப்படும் அம்மதுவை ஆனந்தத்துட அள றி து அரு தவே ்டும். மி க் குளிர்ந்த சிற்றாலவட்டக் ாற்றாலும், த மரையிலை ாற்றாலும் ந கு சீதளமாக்கிய மத் யத் த ணூறு வதாலேயே ன்மதனுக்கு ச ாய்விட ே ரிடுமெ றால், அ தப் பருகினுல் ே ட் வும் வே டுமோ? ா பழச்சாறு, ர்ப்பூர, ஸ்தூரி இவற்றால் று ா மேற்றப் பட்டது ன்கு மலர்ந்து பிர ாசி கு மல்லி ப்பூவுடன் கூடி ம், படி மணி மயமான சிப்பியில் ற்றப்பட்டு மெல்லிதா ஆடு அலை ளோடு கூடியதும், ஆகவே மதனைப்போல் மன தத் தத்தளி கச் செய்யு மியல்பு ள உருவ தைப் பெற்றது ா மத்யத்தைப் பருகியதற்குப் பின்பு இருதயத்திற்கு பல

தாக்கூடியதான தாளிஸாதி சூர்ணத்தையாவது, ஏலாதி சூர்ணத் தயாவது[1], வயஸ்த்தாபந ரஸாயனத்தையா து உட்கொள் ளவும்; துபானத்திற் பிரியமுள்ள தேவதைகளின் பொருட்டு நன்கு மெழுகிச் சுத்தம்செய்த பூமியின்மீது சிறிது மத்யத் தயும் பிறகு த ணீரையும் நிவே தனம் செய்ய | ; பிறகு ல்ல ஞேதிடமுள்ளவனாய், ஞாபகச தியைக் கைவிடாத வனாய், -சிதமான உபசார களைப்பெற்று, அவசிய ான எல்லாச் சட குளையும் நி றவேற்றி கொண்ட ாய், மலர்ந்த சருநெய்தல் மலர் ளைச் சீர் மயினால் வெ ற மனுட்டியின் நேத்திர கள் பிரதிபலித்து அதனாலான விசே ஷ காந்தியையுடையதும், தனது ஸு க தத்தினால் இழுக்கப்பெற்ற வ ுடுகளால் சூழப்பட்டதும், ஆ வே துக்கினிய மனைவியின் முகத் தப் போல மனோஹர ாயுள்ளதுமான மத்யத்தை அள ிற் குறையாமலும் அதிகப் படாமலும் பருகுவானாக. இப்படி இரண்டு சஷகம்[3] மத்யத் தப் பான செய்து, தன்னுடன் இருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் ஏற்ற மரியா த ளைச் செய்துவிட்டு, அப்பால் போஜ சாலைக் குச்சென்று, அங்கு வத்திய ச்ரேஷ்டனுடைய முன்னிலையில் மா ஸம், பணியார ள், ெ ய், இஞ்சி, மற்றுமுள்ள பசுமையான காய் றி கீரை ள், ஸௌவர்ச்சலலவணம் முதலியவைகளோடு மீ டு இர டு மூன்று சிறு ஸாரக ள் அளவான மதுவை இரவில் மனைவியைத் திருப்தியுறச் செய்வதன்பொருட்டுப் பரு ல . ஏகாந்தத்தில் இன்பமுற்ற இல்லாளை மடியிற் போட்டு மார் ப திருடமாக கிரஹிப்பதால் உடலில் மயிர்ச்சிலிர்க் யுண்டாக, சரீர ெ கும் வியர் க, ஸ்த ங ள் நடு க, அவளு குப் பரபரப்புடன் இரண்டொரு ஸாரகம் மது வப் பரு ெ ாடுத்து, இன்பமனுபவித்து, த ஜ மத்தைப் பயன்பெற்ற தா ச்செய்து கொள்ளா ற்போனால், பெரு ப லும் லேசம் நிரம்பிய ஸா ஸாரி க்ருத்யங்களைச் செய்து க் ட னுபவிப்ப தெதற்கு? பெண் ரியினுடைய வாயின் பரிசத்தினால் முன் னிலும் அதி பரி ள பொருந்தியதும், உருகி ஆஸவரூபத் தப் பெற்றுள்ள பத் ராக மணியைப்போல் தோற்றுவதும ன ஸா த்திலுள்ள மதுவை ஸ போகத்தின வாடிய தேஹமுள்ள ள் றிதளவு பருகினாலும் தம் உ டாய் விடுவதோடு, ம மத வி ரா மேலிட்டு ஓஜஸ்ஸு க்ஷயித்துவிடும்; ஆகவே

. தாளிஸாதி சூர் , ஏலாதி சூர் ம் இ விரு மு றகளு இரா யக்ஷ்ம சிகித் ஸயிற் கூறப்பட்டிருக்கின்ற .

2. ய த்தாபந ரஸா ம் ன்கிற ஒளஷத உத்தர ஸத்தாநத்தில் இரஸா விதி அத்தி ாயத்திற் கூறப்படு து.

3. சஷ -பா பாத்திர ; கே ப்பை போன்றது.

4. ஸா ஒரு ாய் நிர ப உட்ெ ாள்ளக்கூடிய மது முதலிய திர பதார்த்தத்தின் அ வுகொ ட பாத்திரம்.

அவ்விதம் ஓஜஸ் க்ஷீணிப்பதைப் பரிஹரிப்பதற்காகப் படுத்து நித்திரையுற வேண்டும். இங்ஙனம் யோசித்து மதுவைப் பானம் செய்பவன் தர்மார்த்த காமங்களென்கிற த்ரிவர்க்கத்தி லிருந்து நழுவியவனுமாட்டான்; ஸாரமற்றதென்று கருதப்படும் ஸம்ஸாரத்திற் கிடைக்கக்கூடிய மிகவும் மேலான இன்பத்தைப் பெற்றவனுவான்; ஐச்வர்யானுபவம் செய்தென்றால் இதுவே யாம்; இம்மதுபான ஸுகம் தேவர்களாலும் விரும்பக்கூடியதாம். இவ்வாறு இன்ப அனுபவிக்காமலே திரவ்யத்திற்கு ஆபத்து நேரிடுமானால், அப்பொழுது அப்பொருள் பச்சாத்தாபமாகிற அக்னிக்கு விறகுபோல் ஆகிறது; ஸுகானுபவம் செய்யாதவனை "என்ன போகவான்!" என்று ஏளனமாகக் கூறி, "புதையலைக் காக்கும் பூதம்போல் செல்வத்தை அனுபவிக்காமலே காப்பதற்கென்று இவ்வற்ப பிரபுவும் பிரம்மதேவனால் படைக்கப்பட்டானே!" என்று இரஸிகர் நிந்திப்பார்கள்; ஆகையினால் விஷயங்களில் ஆவல்கொண்டு தாவியோடும் இயல்புள்ளவையான புலன்களுக்குச் சுதந்திரமளிக்காமல் அவற்றைக் கட்டிப் பிடித்தவாறு முறை தவறாமல் மதுவைப் பருகுவது எப்பொழுதும் ஆரோக்கியத்திற்கு அநுகூலமாகும். இந்த மதுபான விதியானது செல்வம் படைத்த பிரபுக்களுக்கேயாம். எவர்கள் இனி திரவ்யம் செழிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றனரோ அவர்கள் தமது யோக்யதைக்கு ஏற்றவாறு ஹிதமான மத்யத்தை மிதமாகப் பானம் செய்யலாம். 76-94.

மிதமான மதுபானத்திற்கான அளவு: மதுவை எவ்வளவு பானம் செய்தால் திருஷ்டிகள் சுழலமிடாது தலைச்சுற்றலுண்டாகாதோ, மனது கலக்கமுறாமல் ஒழுங்கான நிலைமையில் நிற்குமோ அவ்வளவு மாத்திரம் அருந்திவிட்டு, மனதை அடக்கிக் கொண்டு விவேகத்துடன் நடந்துகொள்ள விரும்புபவன் அவ்வளவோடு மதுபானத்தை எப்பொழுதும் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். 95.

வாதாதிதோஷங்கள் மேலிட்டவருக்கு ஏற்ற மதுபான முறைகள்: (1) வாததோஷம் மேலிட்ட மனிதன் அப்யங்கம் செய்துகொண்டு, நலங்குப் பொடிகளைப் பூசி ஸ்நானம் செய்து, தூபங்களால் சரீரத்தை ஸம்ஸ்கரித்துக் கொண்டு, சந்தனம் முதலிய லேபனங்களை யுபயோகித்து, ஸ்நிக்தமாகவும் உஷ்ணமாகவுமுள்ள உணவுகளைப் புஜித்து, அப்பால் மதுவைப் பானம் செய்யலாம். (2) பித்தம் மேலிட்ட சரீரமுள்ளவன் பற்பல சீதோபசாரங்களாலும், மதுரமாகவும் சீதவீர்யமாகவும் ஸ்நிக்தமாகவுமுள்ள உணவுகளாலும் உபசரிக்கப்பட்டவனாய் மத்யத்தைப் பானம் செய்துவரின் தீங்கொன்றும் நேரிடாது. (3) கபம் மேலிட்டிருக்கும் மனிதன் உஷ்ணவீர்யமும் உஷ்ண ஸ்பர்சமுமுள்ள வஸ்துக்களாலும் உபசரிக்கப்பட்டவனாய், யவதானியத்தி

ஞாலு ் ே ாதுமையினாலு ் ஆகிய உணவுகளைப்புஜித்து ஜாங்கலமாம்ஸ ் ளோடு ் மிளகுப்பொடியோடும் து வப் பருகலா ் . --96, 97.

வ த தி பிரக்ருதிகளு ்கேற்ற மத் ங்கள் : (1) அவற்றுள் வாதப்பிர ்ருதியான மனிதனுக்கு மாப் பண்டங் ளிலிருந்தும் வெல்லத்திலிருந்தும் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட மதுவும், பித்தப் பிரக்ருதிக்கு ஜலம்விட்டு விளாவிய மதுவும், கபப்பிரக்ருதிக்கு திர ஸைக்ஷயிலிரு ்தும், வேம்பிலிருந்து ் , தேனிலிருந்து ் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட துவு ் , ஹித னதா ் . (2) பப்பிர ் ருதியான மனிதன் த்யத் தப் போஜனத்திற்கு முந்தியும், பித்தப்பிர ்ருதியானவன் போஜ த்திற்குப் பிந்தியும், வாதப் பிர ்ருதி போஜனத்திற்கு இடையிலு ் , எல்லாத் தோஷ ்களையும் ஸமநிலைமையிற் பெற்றவ ் இஷ்டப்படி எந்த நேரத்திலும் துபானம் செய்யலா ் . 98, 99½.

மதுப னத்திலுண்ட கும் வெ றிகளு ் குப் பரிஹார ் க ் : துபானத்திலு ் டாகு ் ெ றி ளிலும் மூர்ச்சை ளிலு ் பெரும்பாலும் ாத பித்தஹார ஙா சிகித்ஸையைச் செய்யவே ் டும். எல்லாவிதமான மதுபானவெறிகளிலும் விசேஷமாகப் பித்தமே அதி ரித்திருப்பா, ் ாணலாம். இதில் குளிர்ச்சியான திரவ ்களைப் பூசுவதும், இரத்தின ்களைப் பூணுவதும், சீதள ஸ்துக்களை மே லே தெளிப்பதும், சிற்றாலவட்டத்தினால் வீசுவதும் ஹித ா ் ; மேலு ் சர் ் ா, திராக்ஷை, கரும்பு, பேரீச்சம்பழ ் , குமிழ ் பழ ் இவற்றின் சாறு ள், மதுரத்திரவ்ய வர்க் த்தினால் பக்குவ ் செய்யப்பட்ட பால், மாதளம்பழச்சாறு லந்தமாம்ஸரஸ ் ள், யூஷ ் ள், காரரிசி, செஞ்செம்பா அரிசி, வாற் ே ாதுமை, ஜீ ரீயக்ருத ் , கல்யாணகக்ருதம்,[1] மஹாதிக் க்ருத ் , ஷட்பலக்ருத ் , சித்திரமூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் இவற்றை உபயோகிக்கலாம்; இரஸாயன முறைப்படி திப்பிலியை யாவது, சிலாஜதுவையாவது, நெய், தேன், சர்க்கரை இவற்றுடன் கூட்டிய த்ரிபலையையா து பிரயோகி ்கலாம். துப த்தினாலுண்ட கு ் வெறி ெ ளிப்படையாகக் ் டால் ாயையு ் நாசி யயு ் ெ ட்டியா ச் சிறிது ே ் மூடிவிடுவது நலம்; முலைப்பாலையாவது பரு ச் செய்யலாம்; அப்பாலை நஸ்யமா ாவது பிரயோகிக்கலா ் ; தாமரைக்கொடி, தாமரைக்கிழ ் கு இ ற்றைக் ல் மா ்கி, திப்பிலி யயும், டு ்காயையும் கூட்டி, தேன் லந்தா து உட்கொள்ளலாம்; ாஞ்சொறிவேரையா து, ே ா ரக்கிழங்கை யா து பெ டித்துத் தேனுடன் உபயோகி ்க

. க ் யா ்ருத ் - உத்தரஸ்த்த த்தில் உந் ாதப்பிரதி ஷேதா த்தியாயத்திற் கூறப்ப து.

. ஹாதிக்தகக்ருத ் -குஷ்ட சிகித் ஸயிற் கூறப்படு து.

3. ஷட்பல ்ருத ் - உதரசிகித் ஸயிற் றப்படு து.

லாம்; மிளகு, இலந்த கொட்டையின் பருப்பு, வெட்டிவேர், நாககேஸரம் இவற்றைப் பொடிசெய்து குளிர்ந்த ஜலத்தோடா து ட்டு ள்ளலாம்; நெல்லிக்கனிச் சாற்றிலாவது கடுக்காய் ஷாயத்திலா து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையா து பான செய்யல ம். இவ்வெறியில் எந்தெந்த தோஷம் அதி ரித்திரு கின்றதோ அந்தந்த தோஷத்திற்கு உபசாந்தியா கூறப்பட் டுள்ள சிகித்ஸைகளையு [1] செய்யலாம். பஞ்சகர்மங்களையும் பிர யோகிக் லாம்; இரத்தமோக்ஷணமும் செய்யலாம்; விவேகபூர்வக ம விசேஷ ஞானத்தில் புத்தியைச் செலுத்து தும், விஷ யேச்சை ளில் னம் செல்லாதபடி அடக்குவதும் நலம். 101-10 .

கடுமை ான மதுபான வெறிகளுக்குப் பரிஹா ர முறை ள்:

துபானத்தின ான வெறி அதி ரி கையிலு , பலமான மூர்ச் சகளிலும், ஸந்யாஸ மென்கிற வியாதிக்கு விதி கப்படும் தீக்ஷ் ஸ்யம் முதலியதைப் பிரயோகி கலாம்; விஷத்தின லுண்டாகும் வெறிகளிலும் மூர்ச்சைகளிலும் விஷஹாரமான சிகித்ஸை யச் செய்யவு . ஸந்யாஸ வி ார களில் தாமதமின்றி தீக்ஷ்ணமான நஸ்யத்தையும், அஞ்ஜ த்தையும் பிரயோகிச் வேண்டு ; நாசியில் தூமத் த ஊதிச் செலுத்தலாம்; நக ளின் இடுக்குகளி ் ஊசிகளால் குத்தலாம்; மயிர்களை இழுத்துப் பெயர்க் லாம்; அ கினியினால் சூடிட லாம்; பற் ளால் கடிக்கல ம்; தேளைக் கொட்டவை கலாம்; வாயில் காரமா வும் புளிப்பாகவு முள்ள திரவ களை ஊற்ற ாம்; பூனைக்காலியிலைகளை உடம்பில் தேய் கலாம்; நினை ு வந்து எழுந்த பிறகு ெ ள்ளுள்ளியின் சாற்றை குடி கச் செய்யலாம்; கொம்மட்டி மாதளையின் உட் புறச் சே ற்றில் ாரமும் உப்பு கலந்து உண்ணச்செய்யலாம்; ஸ்ரோதஸ்ஸ ள் சுத்தியாவதற் ாக இலகு ா அன்னத் தப் புஜிப்பிக்கலாம். வியப்புறச் செய்வதாலும், ஞேஹாரமா ா விஷ ய களை நினைப்பூட்டுவதாலும், இன்பமான விஷய களைக் கே ட் பதாலும், பார்ப்பதாலு , இனிய ஸங்கீதங் ளையும் ாத்தியம் முதலியவற்றின் தொனி ளையு செவியுறு தாலும், வியாயாம ளைச் செய்வத லும், ஸ்ர ஸ ம்-லேகநம் ன்கிற குண ளை யு டய தூமங் ளை மு ாச் செய் தாலும், இரத்தமே க்ஷ களாலும் மீ டு மூர்ச்சை முதலிய தொடாதபடி யுடிக் டி பசாரம் செய்யவே ண்டும். ன ோ ளாறு முதலியது நேரிடாதபடி ஞேநிலை ம யயும் பரிபாலித்து வா டு . 1 0 115.

---

[1] ஸூத்திர ஸ்த்தா த்தில் தோஷோபக்ரமணீ ் த்தியாயத்தில் ஒ ொ ாரு தோஷத்திற்கு குறி ப்பட் ள் சிகித்ஸா கிர ள்.

ஸ ந்யாஸ - முதற்புத்த பார் க.

. ஸ்ர ஸ என்றால் ம தோஷாதிகளை உ ளிரு து ெ கி ழச்செய் து. லே ந எ ்றால் தோஷத்தைத் தூ டி கி ப்பு து.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

அர்சஸ் சிகித்ஸை.

இனி அர்சஸ் சிகித்ஸிதம்[1] என்னும் அத்தியாய விவரிக்கப்படுகிறது :

அர்சஸ்ஸில் சஸ்திர சிகித்ஸை செய்யும் வகை : ஸா, ாரண ாலத்தில், ஆ ாயம் கே த்தினால் மூடப்படா விருக்கையில் அதிக பலஹீனப்படாத அர்சோரோகிக்குக் குடல் ளை சுத்தம் செய்து, இலகு ாகவு , சொற்ப அள ாகவும், லத்தை ெ கி ழச் செய்யுந் தன்மையுள்ளதுமான உணவைப் புஜி ச் செ ்து, பரிசுத்த தேஹத்துடன் ஸ்வ ்திவாசன செய்து ெ ா டு, அப்பால் லமூத்திர ளை விஸர்ஜனம் ப ணி, வேறு வியாதி இல்லையா என்பதைக் கவனித்து, பிணியாளியைப் பலகை யி ா வது, இதா மனிதனுடைய மடியிலாவது படு ச் செய்யவும்; அப்பொழுது முன்னுடல் நிமிர்ந்தாற்பே ல் அமர் திரு வும், குதபாகம் சூரியனுக்கு எதிராக ஒழு காய் நிற்குமாறும் படுத் திரு வே டும்; இடுப்புப் பிரதேசம் சிறிது உயர்ந்திரு வே டும். பிறகு பிணியாளியை அ சயாம ருஜுவாக இருக்கச் செய்து, துடை ளை மடக்கி அத் து டகளுக்கு முத் துக்குமாக பந்தநவஸ்திரத்தினால் பிணைத்துக் ட்டி, பரிசார களைக் கொண்டு பிணியாளியைத் தாங்கிக் ெ ாள்ளச் சொல்லி, ெ ய் யக்குதத்தில் தடவி, பிறகு ய திரத்தைய [3]நெய்யிலிட்டு, அதை நேர்மையாகக் குதத்தினுள் மெள்ள மெள்ள ாட்ட ா ச் செலுத்தவேண்டும் : அப்பால் பிணியாளி மு கி அழுத்துவதால் அர்சஸ் என்னு மூலமுளை யந்திரத்தில் சி க்ெ ள்ள, அதை உற்று நோ கி, சீலையினால் மறைக்கப் பெற்ற முனையையு டைய சலாகை யினால் வத்தியன் மூலமுளையைப் பிடித்து ெ ா டு, முறைப்படி ஆர்த்ரார்சஸ்ஸை க்ஷா ரத்தினாலும், சுஷ்கார்சஸ்ஸை க்ஷாரத்தினாலாகினும் அ கினியினாலாகினும் சுடலா ; அர்ச பெரிதாயிருந்தால் பிணியாளியு பலசாலியாயிருந்தா ், அர்ச ஸைச் சஸ்திரத்தினால் அறுத்து, அப்பால் க்ஷாரத்தினாலாவது அ கினியினாலா து சுட்டுவிடலாம். பிறகு ரோகியி பந்தநங் ளை அவிழ்த்துவிட்டு, குதத்திலும் அத சுற்றுப்புற களிலு ஸ்நேஹ களை லேப ம் செய்து, அவ்வித ஸ்நேஹம் நிரம்பிய நீண்ட தொட்டி யில் படுக்கச் செய்யவும். அப்பால் அவனை அதிக ற்றோட்டமில்லாத அ றயில் ஸ மாகச் சயனத்தில் அ ர்

. அர்சஸ் மூல வியாதி.

2. ஸாதாரண ாலம் முதற் புத்தக பார் க.

. யந்திர அர்சோயந்திரம். முதற் பாக பார்க்க.

4. ஆர்த்ரார்சஸ், சுஷ்கார்சஸ்—முதற் பா பார்க் .

த்தி, ஏற்ற பத்திய கிரமங்களைக் கொண்டு உபசாரஞ் செய்ய வைத்தியன் கட்டளையிடவேண்டும். மூளைகளெல்லாவற்றையும் ஒரே வாரத்திற்கு ஒன்று இங்ஙனம் விலக்கி வியாதிதஸ்தனை யுபசரித்து வரவேண்டும். அநேகம் மூல முளைகளிருந்தால், அவற்றில் உட்புறத்திலிருப்பவைகளில் வலது பாரிசத்து முளையை முதலிலும், பிறகு இடதுபாரிசத்து முளையையும், அதன் பிறகு முன் புறத்திலுள்ளதையும் கிரமமாக விலக்கி சிகித்ஸை செய்யவும். 1 9.

அர்சஸ் நன்கு சுட்டு விலக்கப்பட்டதன் குறிகள்: அர்சஸ் நன்கு சுடப்பட்டுப் போனால் அபானவாயு ஸுகமாய் வெளிப்படும்; உணவில் விருப்பமும், ஜாடராக்னி விருத்தியும், தேஹத்தில் மற்ற ஆரோக்கிய குறிகளும் ஏற்பட்டு, தேஹத்தில் இயற்கை நிறமும் வன்மையும் உண்டாகும். 10.

தஹநத்தினால் மலமூத்திரங்கள் தடுக்கப்படுவதற்குப் பரிஹாரம்: (1) இதன் பிறகு சிலருக்கு வஸ்தியென்னும் மூத்திரப்பையில் வலியுண்டாவதுண்டு; அப்பொழுது வெள்ளைச் சாறடை, கோஷ்டம், வாஸனைப்புல், ஜடாமாம்ஸி, லோஹம், தேவதாரு இவற்றை மிருதுவாய் வழுமூண்டல்கமாகச் செய்து நாபிக்கு அடியில் லேபநம் செய்யலாம். (2) மல-மூத்திரங்கள் அடைப்பட்டுத் தடையுண்டானால் மாவிலிங்கப்பட்டை, பேய்ச்சுரையின் விதை, ஆமணக்கிலை, நெரிஞ்சில், சாறடை, கருஞ்ஜீரகம், வாஸனைப்புல் இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, சிறிது ஸ்நேஹம் கலந்து உஷ்ணமாக நாபிக்குக் கீழேயும், இடுப்பைச் சுற்றியும் ஊற்றலாம்; அல்லது அக்கஷாயத்தில் ஸ்நானம் செய்யலாம். (3) அல்லது வாதஹரமான சரக்குகளால் பக்குவஞ் செய்த பாலையாவது தைலத்தையாவது அவ்விதம் பிரயோகிக்கலாம். (4) மலத்தை உடைத்து வெளித்தள்ளுங் குணமுடைய உணவைப் புஜிக்கலாம். (5) வாதஹரமாயும் தீபநமாகவுமுள்ள ஸ்நேஹங்களையும் உபயோகிக்கலாம். 1 13.

வீக்கங்கொண்ட அர்சஸ்ஸுகளுக்கு ஸ்வேத சிகித்ஸை: (1) தாஹசிகித்ஸைக்குத் தகாத மனிதனுக்கு பந்தங்களால் உண்டானவையும், திமிர்-தினவு-குத்தல்-வலி-வீக்கம் இவைகளோடு கூடியவையும், வெளியில் பிதுங்கி வந்திருப்பவையுமான மூல முளைகளில் ஸ்நேஹத்தைத் தடவி, பில்வவேர், சித்திரமூலம், யவக்ஷாரம், கோஷ்டம் இவற்றால் பக்குவமான தைலத்தையாவது, ஸர்ப்பம், பூனை, ஒட்டகம், பன்றி இவற்றின் கொழுப்பையாவது ஸேகஞ் செய்யலாம். (2) பிறகு பிண்டஸ்வேதமுறையிலாவது திரவஸ்வேதமுறையிலாவது அவ்விடத்தில் உஷ்ணமாக ஒற்றடம் கொடுக்கலாம்; நாப்பண்டங்களாலாவது, பிண்டம்போல் செய்த மற்ற ஸ்நிக்த்த வஸ்துக்களாலாவது, தைலக்ருதங்களைச் சேர்த்தாவது சிற்றரத்தை, கொட்டைக்கரந்த

இவற்றின் பிண்டத்தையாவது, முருங்கப்பட்டையையாவது வேகவைத்து அவற்றால் ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். 14 17.

வீங்கிய அர்சஸ்ஸில் தூப சிகித்ஸை : (1) எருக்கம்வேர், அகில் மரத்திலை, தலைமயிர்கள், பாம்புத்தோல், பூனையின் சர்மம், நெய் இவற்றைத் த லிலிட்டு, அப்புகையினால் தூபமிடுவதும் வீங்கிய அர்சஸ்ஸுகளுக்கு ஹிதமாம்; (2) அ ஙனமே அமுக்கிறாங்கிழங்கு, துளசி, கண்டங் த்திரி, திப்பிலி, நெய் இவற்றைக்கொ ர ம் தூபமிடலாம். 18, 18½.

அர்சஸ்ஸில் வ த்திப் பிரயோகம் :-(1) காடிவிட்டு தேவதாளி பீஜ களை அரைத்து, அதன் மிருதுவான பூந்தாதுகளின் மேல் அதைப் பூசி, வர்த்தியா ச் செய்து, குதத்திலுபயோகி க அது மூளை ளை அழித்து உதிர்த்துவிடும். (2) தேவதாளி தாதுகளை யு அதன் வேர் ளையும் சேர்த்துப் ப குவம் செய்த லேஹ்யத்தில் யவக்ஷாரமும் சிறிது கூட்டி, கு ாறு ணி, கருணைக்கிழ கு, பூசினிவி த இவற்றின் பொடி யயும் சேர்த்து, வர்த்தி செய்து உபயோகிக் மு போலவே குணமு டுபண்ணும். 19 20½.

அர்சஸ்ஸில் லேப ங்கள் : (1) கள்ளிப்பாலில் ஊறவைத்த மஞ்சளின் கல்கத்தினாலும், (2) கோழியி மல , திப்பிலி, மஞ்சள், கு ஙுமமணி இவற்றைப் பசுமூத்திரத்தினால் ஆட்டியும் அர்சஸ்ஸு ளின் மேல் பூச்சிடலாம். (3) சம்பு, கலப்பை கிழங்கு, யானையின் தந்தம், ர்க்காடகச்ரு கி, கடுக்காய், கோஷ்டம், சோர ெரட்டை, மயில்துத்தம், முருங்கவிதை, முள்ளங்கி, அலரியிலை, வேப்பிலை, பில்லாந்திவேர், பில்வவேர், காய இவற்றைக் ள்ளிப்பால் விட்டு அரைத்து லேபநம் செய்யலா . (4) கோஷ்டம், ாட்டுவாகை யின் வித்துக்கள், திப்பிலி, இ துப்பு, ெ ல்லம், த்ரிபலை இவற்றை எருக்கம்பாலு ள்ளிப்பாலும் விட்டு அ ரத்து, அர்சஸ்ஸுகளின்மேல் லேபந செய்யலாம். (5) ள்ளித்த டு, பேய்ச்சுரை பின் தளிர்கள், பு வித்து, செம் றியாட்டி சிறு நீர், எரு கம்பால் இவற் ற அரைத்து, லேபந செய் அர்சஸ்ஸு ள் நிவ்ருத்தியாகு . (6) இனி கூறப்போகிற அநுவாஸநவஸ்திக்குரிய திப்பிலி முதலிய வஸ்துக்களால் லேபநம் செய்யலாம். (7) இதே சரக்குளால் தல களைப் பக்குவம் செய்தும் அவ்விடத்தில் அப்யஞ்ஜன செய்யலாம். இத் தூப களாலும், லேபங்களாலும், அப்ய த்தாலும் அசுத்த ரத்தம் அர்சஸ்ஸு ளிலிருந்து வெளியாய் பிணியாளி சு ம் பெறுகிறான். 21 27½.

அர்சஸ்ஸிலிரு து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல் : மிகவும் வீங்கியு கடின ா வும் விருத்தியாயுள்ள மூல மூளைகளிலிரு து முற்கூறிய லேபநாதி ளால் அசுத்த இரத்தம் நன்கு ஸ்ரவிக்கா

ற்போனால் அட்டை ள், சஸ்திர ள், ஊசி ள், கூர்ச்சம் இ ற் றால் அடி கடியும் அவ்வித இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வே டு. இரத்தம் அசுத்தமாயிரு யில் சீதளமாகவும், உஷ் ா வு , நி த்தமா வும், ரூக்ஷமாகவுமுள்ள முற்கூறிய சிகித்ஸை ளால் மாத்திர மூலம் நிவ்ருத்தியாகாது ; ஆகவே வைத்திய ரத்தத்தை அவசிய வெளிப்படுத்தவேண்டும். 2 $29\frac{1}{2}$.

அர்சஸ்ஸில் தக்ரப்பிரயோ கள் : (1) பாலில் சித்திர மூலத் தப் பொடித்துச் சேர்த்து மோராக்கி அம்மோரையே பருகியும் அன்னத்துடன் கலந்து உட்கொ ண்டும் வரமூலம் தீரு . (2) மோரில் செம் தாரை வே ரைப் பொ டித்துச் சேர்த்துப் பருகி, அது ஜீர்ணமான பிறகு பத்தியமா உ வு ளைப் புஜித் து ர அர்சஸ்ஸுகள் தீரும். (3) குதஸ்த்தாநத்தில் வீக்கத்தி னாலும் வலியினாலும் வருந்தி ஜாடராக்னியு ம த ாயிருந்தால், அப்பிணியாளி குல்ம சிகித்ஸையில் கூறப்படும் ஹி க்வாதி சூர் ணம் முதலிய வகளை மோருட உட்கொ ள்ளலாம். (4) செ ல் லம் லந்த கடுக்காயையு மோரின் அனுப னத்தோடு உட் கொ ள்ளலாம். (5) டுக் ாய், ாய்விட ம், சித்திரமூல , குட சப்பாலையின் பட்டை இவற்றையாவது மோருடன் புஜி கலாம். (6) வெட்பாலை ஒரு ப கு, திப்பிலி இரண்டு ப கு, சித்திரமூல மூன்று பங்கு, ருணை கிழங்கு ந லுப கு இவ்விதம் சேர்த்துச் சூர்ணித்து, அ தயாவது மோருடன் உட்கொள்ளலாம். (7) இ துப்பு, றியுப்பு, சவுட்டுப்பு, த்ரி டு, காயம், புளிவஞ்சி இவற் ற யாவது பொடித்து மோரோடு உட்கொ ள் லாம். (8) பில்வப் பழ , விளா பழம் இ ற்றோடாவது, சுக்கு, பிடாலவண இ ற்றோடா து, சோர ொட்டையோடாவது, ஓமத்தோடா வது மோ ரத் தர்ப்பணமா ப் பருகலாம். (9) கொட் டக் கா தை, ாய , சித்திரமூலம் இவற்றையா து மோரிற் கலந்து சாப்பிடலாம். (10) சிறு ாப்பழ ளையாவது மோரி அனு ப னத்தோடு ஒரு மாஸம் உபயோகித்து வரலாம். (11) செ று யிற்றில் தினந்தோறுமா து வேண்டியவளவு மோரைப் பருகி ரலாம். (12) ஜாட ாக்னியும் தேஹச்சூடும் மிகக் குறைந்து ள அர்சோரோகிக்கு மோரையே பானம் செய் தற்குக் கொடுக் லாம். (13) பிணிய ளியின் சரீரபலம், காலம், வியாதியி ஸ் ரூப இவற்றி நிலைமை ளை ன்குணர்ந்த வத்தியன் ஏழு ாட் ளா து, பத்து நாட் ளாவது, பதினைந்து நாட்களா து, ஒரு ாஸ ாலமாவது மோ ர உபயோகி ச் செய்யவே டும். (14) தினந்தே றும் மாலை நேரத்திலா து நெற்பொரிமாவை மோரில் கல து குழம்புபோல் செய்து உட்கொ ள்ளக் கொடு லா ; குடித்த மோர் ஜீர் மமான பிறகு த ரபேயா எ கிற மோர் ஞ்சியில் இந்துப்புசேர்த்து பருகச் செய்யலா . (15) இனி

எதேனு ஏற்ற ஸ்நேஹமு மோரும் லந்த அன்னத்தைப் புஜி கச்செய்து, அதற்கு டோரையே அனுபானமாகவும் உப யே கிக்கச் செய்யலாம். (16) அதி மா மோரை கூட்டி பக் குவ செய்த யூஷங்களோடும், அவ்வித மாம்ஸரஸங்களோடு சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தையாவது மிச்ரமாய் புஜித்து வரச் செய்யலாம். (7) முற்றிலும் வெண்ணெயெடுத்து ரூக்ஷ மாயுள்ளது, பாதி ெ ணெ யெடுத்தது, சிறிதும் வெண்ணெ யெடுக் ாதது என்று மூன்றுவிதமாயுள்ள டோரைப் பிணியாளி யி சரீரதோ ஷ களுடையவும், தேஹ ன்ம யினுடையவும் நிலைமைகளை யுள்ளபடி யுணர்ந்த வைத்தியன் அர்சோகத்தில் உப யோகி வேண்டும். இங்ஙனம் ோ ரப் பிரயோகித்து நிவா ரண செய்யப்பட்ட மூல முளைகள் மீ டும் உற்பத்தியா மாட்டா; ஏனெனில் தரை யில் ஊற்றினாலும் மோர் புற்புதரையும் எரிக்கும் குணமுடையது. மோரை உட்கொண்டால் ஸ்ரோதோ மார்க் ள் சுத்தமாகும்; ஆகடே இரஸதாது இதர தாதுக்களில் தாராளமாகப் பரவி, தேஹத்திற்குப் புஷ்டியும், பலமு , நல்ல நிறமு , களிப்பும் உ டாகும்; ாத-கபஸம்பந்தமான அநே வியாதிகளும் நிவ்ருத்தியாகும். (18) சிறு ட கத் திரிக் ய அரைத்து, அ த்தை ஒரு பாத்திரத்தினுள் தடவி யுலர்ந்த பிறகு, அதில் மோரை ஊற்றி, ஓர் இரவு அப் படியே ஊற ை த்து, மூலரோகிகள் அந்த மோரை குடிக் லாம். 30 $44\frac{1}{2}$.

அ சஸ்ஸில் தக்ர ரிஷ்டம்: கொத்தமல்லி விதை, சருஞ் ஜீரகம், ஜீர ம், கொட் டக்காந்தை, திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, ஓமம், கிரந்தித ரம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, குராசானி யோமம், சித் திரமூலம், வாற்கோதுமை இவற்றைச் சூர்ண செய்து, நெய் த்துப் பழகி ப பாத்திரத்தில் சேர்த்து, அதில் ோ ரை ஊற்றி ஸந்தானமுறைப்படி அது புளித்தும் ாரமாகவு பக்கு மாகும் ரையில் பாத்திரத்தில் வத்து வை வு . "தக்ராரிஷ்டம்" எனப்படும் இதை யதேஷ்டமா அர்சோரோகி பானம் செய்து ா ா . இது அக்னியை தீபன செய்யு ; நா குக்கு நற் சுவை யத் தரு ; நல்ல நிறத்தையும் தேஹத்தில் உண்டு பண்ணு ; ப-வாதங்களையும், குதத்தின் வீ கத்தையும், தி ை யும், வலி யபு போ கி, சரீரபலத்தை விருத்தி செய்யு . 45 $47\frac{1}{2}$.

தக்ரப் பிரயே த்தில் வேருரு வக : ( ) சித்திரமூலப் பட்டையைப் பொடித்து, ஜலம் விட்டு அரைத்து, மண் கல யத்தினுள் பூசி, அக் ல் ம் உலர்ந்த பிறகு, அதில் ோ ரையா து தயி ரயாவது வத்திருந்து பருகினாலு , (2) ண்டுபா ர கி, செ தாம ர, சிந்தில், பஞ்சமோல ள் இவற்றில் எ

கல்கத்தையு ் முன்போலவே ட்கலயத்தில் தடவி, ே ார் அல்லது தயிரை அதில் வைத்திருந்து பருகினுல் ் மூலம் தீரும். 4 , 49.

அர்சஸ்ஸில் உபயே கி ் கக் கூடி பேய முதலியவை: யானைத்திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, ருஞ்ஜீரக ், பஞ்சே ால ் கள், தும்புருப்பட்டை[1], ஜீர ், கொத்தமல்லிவிதை, பில்வப்பழத்தின் சோறு இவற்றைச் சேர்த்து, பலா ் லங் ளையும் , ய -ஸ்நேஹ ் ளையும், பேயா·யூஷம்·இரஸம் முதலியவை களையு ், பக்குவம் செய்து அர்சோரோ கிக்கு உணவா க் கொடுக்கலாம். யானைத்திப்பிலி முதலிய இதே சரக்குகளைத் த ் ணீரில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, குடி நீரைப் பக்கு ் செய்து ், இவற்ருல் க்ருதத்தைப் ப ் கும் செய்தும் பானம் செய்தால் நன்கு அ ் னிதீப முண்டாகும். 50, 51.

அர்சஸ்ஸை அனுஸரிக்கும் மலப ் தத்திற்குப் பரிஹார ் ள்: இதுவரையில் அர்சஸ்ஸில் மலம் எளிதில் வெளியாகும் நிலைமைக் ே ற்ற சிகித்ஸாமுறை கூறப்பட்டது; இனி மலபந்தத்துடன் கூடிய அர்சோரோகிகளுக்கு ஏற்ற பரிஹார முறை ள் கூறப்படும். (1) ஸ்நேஹபதார்த்த ் களை அதி மாக ் கூட்டிய மாப்பண்ட ் களோடு வாருணி யென்னும் மது வச் சிறிது உப்பும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (2) சீது, தான்யாம் ், வாரு ீ இவற்றைத் தனித்தனியாகவும் உப்புடன் பருகலா ். ( ) புங் ் தளிர் ளை யமகஸ்நேஹத்தில் றுத்து, மாவையு ் தூவி பக்குவம் செய்து போஜனம் செய்வதற்கு மு ் பாகப் புஜித்து ் தால், அ டபட்டுள்ள அபான ாயுவு ் லமும் தாராளமாய் வெளிப்படும். (4) சுக் யாவது வட்டத் திருப்பி யயாவது ெ ல்லத்துடன் ல ் து உ ் ணலா ். (5) வெல்லம், ய க்ஷார ், நெய் இவற் ற ் கல ் தாவது உட்ெ ாள்ளலாம். (6) பசு மூத்திரத்தில் ஊறவைத்தெடுத்த கடு ் ாயோடு ெ ல்லத்தையு ் கூட்டிப் புஜிக்கலாம். 52 54[1].

ே மூத்ரஹரீதகீ: ஒரு திரோணம் பசு மூத்திரத்தில் இருநூறு டுக் ய்களை மூத்திரம் முற்றிலு ் சு ் டிப் போமளவும் சமையல் செய்யவும். இதில் தினத்திற்கு இர ் டு கடு ் ாய் ள் வீதம் தேனுடன் புஜித்து ர, பத்திலுலான அர்சஸ், குஷ்டம், சோதை, குல் ம், மேஹம், உதரோ க ், கிருமி ள், கிரந்தி, அற்புதம், அபசீ, ஸ்த்தூலே ா ், பாண்டு ஆம ாதம் இ வ தீரும்.. 55 56[1].

---

1. து ் புரு ஆ ் கிலத்தி ் X tho y at னப்படும்.

. பல ம்ல ் ள்-எலுமிச்ச ் பழ ், புளிப்புமாதுளை, கொடிமாதுளை, புளி, புளி ஞ்சி இ இ ் கூட்டு ் கு பஞ்ச ் ல ் என்றும் பெயர்.

அ ்சஸ்ஸில் மல ் ழி ச்செய்யும் சில முறைகள் : (1) ஆடு தீ ் டாப்பாளையின் வேரை அ ரத்து, சிறிது பசு மூத்திரத் தோடு பான ் செய்து ொ ா ் டு, கத்திரிக்காயையும் வெல்லத்தை யு ் சேர்த்துச் ச மத்து உ ் டு ந்தால் மூல முளை ள் சீ ்கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். (2) த்ரிபலா ஷாயத்தோடு சிவதைவேர்ப் பொடி யயாவது, (3) ே ாருட ் கடுக்காயையாவது, (4) ெ ய் யிற் பொரித்த திப்பிலியையு ், டுக் ா யயு ் வெல்லத்துட ் கலந்தாவது உபயே கி ் லா ். (5) சி த வேரையும் நேபாளத் தயும் அளவறிந்து உண் லாம். இவ்வனைத்தும் லத்தைத் தாராளம க ெ ளிபடுத்தும். குதத் தப்பற்றிய தோஷம் நிவ் ருத்திக்கப்பட்ட ல், அங்கு ் டாகு ் மூல முளைகளும் தானே நிவாரண ாகும். (6) மாதளம்பழரஸம், ஓமம், குராசானி யோ ம், வெல்ல ், சுக்கு இவற்றையும் மோரையும் கலந்தாவது, (7) வட்டத்திருப்பியை ே ாரிற் கூட்டியாவது உட்கொண்டுவர வாதஸ ் பந்தமான மலபந்தம் நீங்கும். ( ) சித்திரமூலத்தையும் சு ் யும் சீது ெ ் னும் மதுவிற் பொடித்துச் சேர்த்தாவது, (9) அ ற்றையே வெல்லத்தினுலான மதுவில் சேர்த்தாவது உட் ெ ா ் டு வரலா ். (10) கொட் டக் ா ்தை, வட்டத்திருப்பி, ஸௌ ர்ச்சல லவணம் இவற்றை ் கூட்டிய ஸுரையென்னு ் மதுை யாவது பருகலாம். 57 6 ½.

அர்சஸ்ஸில் பிப்பலீவர்த்தம கம் : பத்துத் திப்பிலியை யு ், அரைப்பலம் எள்ளையு ் இடித்து முதலில் ஒரு நாள் பாலோடு உட்கொள்ளவு ்; இ ்ஙனமே தினத்துக்குப் பத்துத் திப்பிலி வீத ் அதிகமாயெடுத்து எள்ளோடும் பாலோடும் உபயோ கித்துவர தேஹமு ் ஜாடராக்னியும் அர்சோரோகிக்கு பலப் படு ். 62[1]

அர்சஸ்ஸில் பாடா பிரயே ம் : காஞ்சொறி வேர், பில்வ வேர், ஓ ம், சு ்கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றோடாவது பலவற்றோ டாவது ட்டத்திருப்பியைக் கலந்து புஜித்துவர அர்சோரோ ் தீரும். 6 ½.

அர்சஸ்ஸில் அப ாரிஷ்டம்: கடு ்காய்த்தோல் எட்டு பல ், நெல்லிக்கனி பதினுறுபலம், விளாம்பழ ்தின் உட்சோறு பத்து பல ், து ்மட்டிக் ாய் ஐந்து பலம், ாய்விடங் ம், சிற்றேலம் இ ை க்கு இர ் டு பல ்; இவ்வனைத்தையும் ான்கு திரோணங்ெ ா ் ட ஜலத்தில் சேர்த்துச் சமைக்கவும்; நான்கில் ஒரு ப ் ா ச் சுண்டிய பிறகு டி ்கட்டி, ெ ய் ை த்துப் பழ கிய ட்பாத்திரத்தில் சேர்த்து, அதில் இருநூறு பலம் வெல் லத் தயும் க ரத்து, பதினுறு பலம் ாட்டாத்திப் பூவையும் சேர்த்து, பாத்திரத்தின் வாயை அகலால் மூடி, சீலைமண் செய்து வத்து பதினை ்து நாட்கள் ழித்து, இதை யெடுத்து உட்

கொண்டு , ஜாடராக்னி விருத்தியாம்; அர்சஸ், கிரஹணீ ரோகம், பாண்டு, குஷ்டம், மஹோதரம், விஷ ரோகங்கள், ஜ்வரம், சோகை, ப்லீஹவீக்கம், இருதய ரோகங்கள், குல்ம , க்ஷயம், வாந்தி, கிருமி ரோ இவை தீரு . 64 67½.

அர்சஸ்ஸில் தந்த்யரிஷ்டம்: சுத்த ன போளவிதை, தசமூல , த்ரிபலே, சித்திரமூலம் இவற்றை க்கு ஒரு பல வீதம் ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் ாய்ச்சி, நாலில் ஒரு பங் ாகச் சுண்டியதும் நூறு பலம் ெல்லத் தச் சேர்த்து, முன்பு அபயாரிஷ்டத்திற்கு கூறிய விதமே ற்ற வகைளயும் செய்யவும்; அபய ரிஷ்டத்திற்குள்ள குணங் ளே மலத்தை அதினும் நன்கு வெளிப்படுத்துங் குணமுமு டு. 6 , 69.

அர்சஸ்ஸில் துரா லப ரிஷ்டம்: ாஞ்செ றி ஸமூலம் பதி ுறு பலம், நேபாளம்-வட்டத் திருப்பி-சித்திரமூல -கடுக் ாய்-ஆடாதோ ட-நெல்லிக் ாய்-சுக்கு இவை பி த்தியேகம் இர டு பலம்; இவற்றை இடித்து ஒரு திரோண ஜலத்தில் சேர்த்து, நான்கில் ஒரு பா ம் மிகு படிய கக் காய்ச்சி டி கட்டி, நூறு பலம் சர்க்க ர யும், அபயாரிஷ்டத்திற்குக் கூறிய மற்றவை ளையு கூட்டி, ட்பாண்டத்தில் ஊற்றி, ஞாழல்-திப்பிலி- வி ய -நெய்-தேன் இ ற்றை அரைத்து, அந்த பாண்டத்தி ே ற் பூசி சீலைமண் செய்து வை வும். இதைச் சாப்பாட்டிற்குமுன் மலம் ந கு வெளியாவதற் ா உட்கொள்ளலா . 70, 71.

அர்சஸ்ஸில் உபயோகிக் க்கூடிய க்ருதமுறை ள்: ( )எலு மிச்ச பழரஸம் மு வியவற்றைச் சேர்த்த க்ருதத்தையாவது லம் தாராளமாக ெ ளியாவதற் ாக உட்கொள்ளலா . (2) சவி யம் சித்திரமூல இ ற்றின் ஷாயத்தில் ப குவம் செய்யப் பட்ட ருதத்திலா து யவக்ஷாரத்தையும் வெ லத்தையுட் கூட்டி யுபயோகி கலாம். (3) ே ாடியின் ஷாயத்தில் பக்கு ம் செய்த க்ருதத்தி ாவது தேன், யவக்ஷாரம், சு கு இவற்றை லந்து உட்ெ ாள்ளலா . (4) திப்பிலி, மோடி, கொத்தமல்லி பி த, மாதளை,த பிர் இவற் றச் சேர்த்து ப குவம் செய்த க்ரு , அபாநவாயு, மல , மூத்திர இவற்றை வெளியா கு . (5) இர டு ப கு பல சக்ஷார ரைத்த நீரில் ஒரு பங்கு நெய் சேர்த்து, த்ஸ ாதி ச் சாக்கு ளைக் ல்க ாகவு சேர்த்து ப குவம் செய்த க்ருத அர்சஸ்ஸைத் தீர்ப்பதோடு, தீப குணத்திலு சிறந்தது. (6) பஞ்ச ே ாலங் ள், டுக்காய், ஓமம், பிட ல லவணம், இ துப்பு, வட்டத்திருப்பி, ெ ாத்த ல்லி விதை, மிளகு, பில் வேர் இவற் றப் பாவில் ே த்து ாய்ச்சி தயி ாயும் சிறிது கூட்டி, அதில் ருத ப கு ம் செய்ய ும். அ த ருதம் குதத்திலு , துடையிடுக்கு ளிலு உண்டாகும் ே தனை யயு , யிற்றுக் டுப் பயு , குத வெளியாய்விடு

தையும், நீர்ச்சுருக்கையும், இரத்தப் பெருக்கையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். (7) வட்டத்திருப்பி, ஓமம், கொத்தமல்லிவிதை, நெரிஞ்சி, பஞ்ச கோலங்கள், பில்வவேர் இவற்றைத் தயிரில் சேர்த்து, நாலு மடங்கு புளியாரத்தையின் ஸ்வரஸத்தில் அனைத்தையும் கூட்டி பக்குவம் செய்த க்ருதம் வயிற்றுப்பொருமல், நீர்ச்சுருக்கு, வயிற்றுக்கடுப்பு, குதம் வெளியாய்விடுதல், குதத்தில் வலி, மூல முளை, கிரஹணீ, வாதரோகங்கள் இவற்றைப் போக்கும். 72 78½.

மலபந்தமுள்ள அர்சஸ்ஸை க்கு ஏற்ற மாம்ஸரஸங்கள் : (1) மயில், தித்திரி, லாவம் இப்பக்ஷிகளுடைய மாம்ஸரஸங்களில் அம்லரஸம் கலந்து தாளித்து, மலமும் அபானவாயுவும் சிக்குண்டிருக்கையில் உட்கொள்ளலாம். (2) அண்டங்காக்கை, வர்த்தகம் இவற்றின் மாம்ஸரஸங்களையாவது பருகலாம். 79½.

மலச்சிக்கலுடன் கூடிய அர்சஸ்ஸுக்கு ஏற்ற அன்ன சாகதிகள் :—சக்கரவர்த்திக்கீரை, சித்திரமூலம், சிவதை, நேபாளம், வட்டத்திருப்பி, புளியாரை முதலியவற்றையும், கப-வாத ஹரமாக ும் இலகு-பேதியுமான மற்றுமுள்ள சாகங்களின் தளிர்களையும் யமகஸ்நேஹத்தில் சேர்த்து, காயமும் கூட்டி வறுத்துத் தயிரின் ஆடையோடு அனைத்தையும் பக்கு ம் செய்யவும்; கொத்தமல்லிவிதையையும், பஞ்சகோலங்களையும் மாதளம்பழச்சாறு ஊற்றி கல்கமாகச் செய்து, அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டி, இஞ்சியின் இளந்தளிர்களையும், இஞ்சித் துண்டுகளையும் அவற்றில் சேர்க்கவும்; மனதுக்கு உவப்பான அங்காரதூபத்தினால் அதற்கு நறுமணம் ஏற்றவும்;[1] ஜீரகம், மிளகு, பிடாலவணம், ஸௌவர்ச்சலலவணம் இவைகளையும் போதுமாறு கூட்டி கொள்ளவும்; இந்த சாகத்தைச் செஞ்சம்பா அரிசியின் அன்னத்தோடு வாததோஷம் மேலிட்டு ரூக்ஷத்தன்மை, அக்னிமாந்த்ய , மலபந்தம் இவற்றுடன் கூடிய அர்சோரோகிக்குக் கொடுக்க ும்; பசு, உடும்பு, செம்மறியாடு, ஒட்டகம் இவற்றின் மா ஸரஸங்களை முக்கியமாக இறைச்சியுண்பவருக்கு முற்கூறிய சாகாதிகளோடு மலச்சிக்கல் முதலியதைப் போக்கக் கொடுப்பது நலம். 80 84½.

மலபந்தத்துடன் கூடிய அர்சஸ்ஸுக்கு ஏற்ற பானங்கள் : மதிரா என்கிற மது, வெல்லம் அல்லது சர்க்கரையாலான சீது, மோர், காடி, ஏதேனும் அரிஷ்ட , மஸ்து இவற்றில் எதையேனு பருகலாம்; அல்லது கொத்தமல்லி விதையையாவது, கொத்தமல்லிவிதையும் சுக்கையும் கலந்தாவது இடித்துத் தண்ணீரில் சேர்த்துக் காய்ச்சி அந்த ஜலத்தையாவது பருகலாம். அல்லது கண்டங்கத்திரிவே சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது குடி

1. பெருங்காய முதலியதைத் தணலில் சேர்த்து அதிலிரு து கிளம்பும் மணமுள்ள பு அங் தூப எனப்படும்.

லாம். இந்த பானங்களைப் போஜனம் செய்த பிற ரவது, போஜனத்தின் மத்தியிலாவது உபயோகிக்கலாம்; இவை, அடைபட்டுள்ள அபானவாயுவையும் மலத்தையும் வெளிப்படுத்துங் குணமுடையன. 85, 61.

அர்சஸ் நிவாரணமாதல்: மலம், அபானவாயு, கபம், பித்தம் இவை கீழ்நோக்கி வெளிவந்துவிட்ட பிறகு, குதமும் தோஷம் நீங்கியதாய் விட்டால், மூலமுளைகளும் விலக்கப்பட்டுப் போகும்; ஜாடராக்னியும் விருத்தியடையும். 87½.

அநுவ ஸனத்திற்கேற்ற அர்சோரோகிகள்: உதா ர்த்தத்திலும், மிகவும் ரூக்ஷத்தன்மையடைந்து அபானவாயு கீழ் நோக்ாமல் குடலிலேயே சூழ்ந்து உண்டாகும் வயிற்றுவலியிலும் அநுவாஸன சிகித்ஸை செய்வது உசித. 8½.

அர்சஸ்ஸில் அநுவ ஸனத்திற்கேற்ற பிப்பல்யாதி தைலம்:- திப்பிலி, மறுக்கா ர, பில்வவேர், சதகுப்பி, அதிமதுரம், சம்பு, கோஷ்டம், சுக்கு, தாமரைக்கிழங்கு, சித்திரமூலம், தேவதாரு இவற்றை இடித்து ஜலத்தில் சேர்த்து, தைலம் காய்ச்சவும்; தைலத்திற்கு இரண்டு மடங்கு பாலும் சேர்த்துப் பக்குவமாகக் ாய்ச்சியெடுக்கவும்[1]. அபானவாயு அடைபட்டுள்ள அர்சோரோகிளுக்கு அநுவாஸனம்செய்ய இத்தைலம் சிரேஷ்டமானது. குதப்பிதுங்கிப்போதல், வயிற்றுளைத்தல், நீர்ச்சுருக்கு, வயிறுகடுப்பு, இடுப்பு - தொடை - ப்ருஷ்டபாகம் இவை பலஹீனப்படுதல், துடையிடுக்குகளி லுண்டாகுங் பொருமல் அல்லது வீக்கம், குதத்திலிருந்து பிசுபிசுப்பான திரவம் கசிதல், குதத்தில் வீக்கம், அபானவாயு - மலம் இவை அடைபட்டுப் போதல், அடிக்கடியுண்டாகும் மலப்போக்கு இவற்றை, இத்தைலத்தினால் அநுவாஸநம் செய்தல் நிவ்ருத்தி செய்யலாம். 89 92½.

அர்சஸ்ஸில் பஞ்சமூல நிரூஹம்: பஞ்சமூலங்களைக் கஷாயமிட்டு, அக்கஷாயத்திற்குச் சம அளவு பால்கூட்டி, பசுமூத்திரம்-எண்ணெய்-உப்பு இவற்றையும் சேர்த்து, பிப்பல்யாதி தைலத்திற்குக் கூறிய மறுக்காரை முதலியவற்றின் கல்கத்தையும் ல்து நிரூஹவஸ்தியையாவது முற்குறிப்பிட்ட கோளாறுகளில் பிரயோகிக்கலாம். 93½.

இரக்தார்சஸ் சிகித்ஸை.

இரக்தார்சஸ்ஸில் வாத - கபங்களின் அநுபந்தமும் அதன் சிகித்ஸையும்: இனி இரக்தார்சஸ்ஸுகளுக்கு ரதத்தோடும் கபத்தோடும் உள்ள ஸம்பந்தங்களைக் கணித்து, முறையே

---

1. இங்கே கஷாயம் பக்குவம் செய்ய ஜலத்தைக் கஷாயத்திற்கு ...க் ஷினும் நாலு பங்காகவும், அதை நாலில் ஒருபாகமாகச் சுண்டக் ாய்ச்சி, அவ்விதம் தயாரான கஷாயத்திற்கு நாலில் ஒருபாகம் ஸ்நேஹம் சேர்க்கவும். கஷாய வஸ்துக்களையே கல்கமாகவும் சேர்க்க வேண்டும்.

ஸ்நிக்த்தமான ஔஷதத்தையாவது, ரூக்ஷமான ஔஷதத்தை யாவது குளிர்ச்சி பொருந்தியதாகக் கொடுக்கவேண்டும். (1) இரக்தார்சஸ் உண்டானதற்கு ரூக்ஷமான பதார்த்த ஸேவையு ரூக்ஷ ான வேலேயும் கார மாகும் பக்ஷத்தில், அப்பொழுது மல மானது கறுத்தும் வறண்டும் கடினமாகவும் வெளியாகும்; அபாந வாயு வெளியாவதில்லை; இடுப்பிலும் துடைகளிலும் வலியு ர டாகும்; அ் த நிலைமையில் வாததோஷம் அவ்வியாதியில் தொடர்ந்திருப்பதாய் அறியவும். (2) ஸ்நிக்த்தமும் குருகுண மும் பொருந்திய பதார்த்தங்களின் உபயோகமும், அவ்வித வேலைகளைச் செய்வதும் இரக்தார்சஸ்ஸுக்கு காரணமானால், அப்பொழுது லமானது தளர்ச்சியாகவும், வெண்மை அல்லது வெளிறிய மஞ்சள் நிறமாகவும், குருவாக ும், ஸ்நிக்த்தமாகவும், பிசுபிசுப்பான பொசிவுடன் கூடியதாகவும் வெளியாகும்; குதம் திமிதப்பட்டிருக்கும்; அவ்வித நிலைமையில் இவ்வியாதியில் கப தோஷம் தொடர்ந்திருப்பதாய் அறியவும். அர்சஸ்ஸிலிருந்து கசியும் இரத்தத்தின் நிறம் முதலியதைக் கொண்டும் அது எந் தெந்த தோ டித்தினால் ஸம்பவித்ததெ று உணரலாம். 94-97.

இரத்தார்சஸ்ஸில் இர த மோக்ஷண-லங்கந-பாச -ஸ்தம்ப தி சிகித் ஸகள்: (1) இரத்தம் தூஷிக்கப்பட்டிருந்தால் சோதந சிகித்ஸையையும், இலங்கந சிகித்ஸையையும் அவரவர்க ளுடைய தேஹநிலைமை முதலியவற் றக் கவனித்துச் செய்ய வே ண்டும். தோஷ ளால் இரத்தம் மலினமாயிருக்கை யில், அம் லினத்தன்மை நீ கும் வரையில் இரத்தத்தை வெளிப் படுத்தவேண்டும். ( ) இரக்த மோக்ஷணம் செய்த பிறகு மிச்ச முள்ள தோஷ களைப் பக்குவம் செய்யவும், ஜாடராக்னியைத் தூண்டவும், இரத்தப்பெரு கை நிறுத்தவும் தி தாஸமுள்ள பதார்த்தங்களை ொடுத்து ரோகியை உபசரிக் வேண்டும். (3) ஆ தே ஷம் நன்கு க்ஷீணித்திருப்பவனுக்காவது, ாததோஷம் அதி ரிப்ப னு ாவது அர்சஸ்ஸிலிருந்து இரத்தம் ெ ளியாகு மானால், ஸ்நேஹத்தைப் பானம் செய்வித்தாவது, அப்ய கம் செய்வித்தாவது, வஸ்தியைப் பிரயோகித்தாவது அந்த இரத்தத் தைச் சுத்திசெய்யவேண்டும். (4) கோ ட ாலத்தில் இரத்தத் தில் பித்தம் அதிகரித்து மூலத்திலிருந்து இவ்விதம் ஸ்ரவி கு மானால்-வாத-கபங்களுடைய அநுபந்தம் அதற்கு இல்லாமலிருந் தால், அந்த இரத்தப்பெருக்கை முற்றிலும் தடுக்கவேண்டு . (5) அர்சஸ்ஸிலிருந்து இரத்தம் கபத்தோடு ஸ்ரவிக்குமானால் உழ மண்ணுப்பு, சுக்கு, வெட்பாலைப்பட்டை இவற்றின் ஷாயத்தை யாவது, நிலவே ம்பு, சுக்கு, காஞ்சொறி, செஞ்ச தனம் இவற்றின் கஷாயத்தையாவது, மரமஞ்சள், இல ங்கப்பட்டை, விளாமிச்சை வேர் இவற்றி ஷாயத்வதயாவது, மாதளம்பட்டைக் கஷாயத்

தையாவது பானம் செய்விக்கலாம். (6) வெட்பாலைப்பட்டை, இரஸாஞ்ஜனம், தேன், வாய்விடங்கம் இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் எடுத்து அரைத்து அரிசி கழுவிய தண்ணீரோடு கலக்கியாவது உட்கொள்ளலாம். காயுருவியையாவது கல்கமாச் செய்து அரிசி கழுவு நீரில் கலக்கிப் பருகலாம். 98 103½.

குடஜாவலேஹம் முதல்: ஆந்தரிக்ஷம் என்கிற காங்கோதகத்தில், நூறு பலம் ஈரமான வெட்பாலைப்பட்டையைப் போட்டுக் காய்ச்சவும்; பட்டையிலுள்ள ஸாரமெல்லாம் கஷாயத்தில் இறங்கிய பிறகு, அடியிற் குறிப்பிடப்படும் சரக்குகளை நுண்ணிய சூர்ணமாகச் செய்து அக்கஷாயத்தில் சேர்க்கவும்; அவையாவன: மஞ்ஜிஷ்டி, ஞாழல், இலவம்பிசின், எட்டிக்கொட்டை இவை ஒவ்வொரு பலம்; அனைத்துக்கும் ஸமஅளவு வாலுழுவைப் பொடியையும் சேர்த்து, வடிக்கட்டி, கரண்டியில் பூசிக்கொள்ளுமாறு பாகுபதத்திற்கு வரும்படியாகப் பக்குவம் செய்து எடுக்கவும். இந்த லேஹ்யத்தை உட்கொண்டு, அவரவருடைய ஜாடராக்னியின் பலத்திற்கேற்றவாறு பேயா, மண்டம், ஆட்டுப்பால் அல்லது பசுவின் பால் இவற்றைப் பருகலாம்; ஆட்டுப்பாலும் அன்னமும் கலந்து உண்ணலாம். இந்த லேஹ்யம் இரத்தாதிஸாரம், இரக்தார்சஸ், மேல் அல்லது கீழ் நோக்கி பலமான இரக்தபித்தம் இவற்றை எளிதில் தீர்க்கும். 104 107½.

குடஜாவலேஹம் இரண்டாவது: நூறு பலம் குடசப்பாலைப் பட்டையை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டில் ஒரு பங்காகச் சுண்டக் காய்ச்சி, பின் வரும் சரக்குகளைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும்; அவையாவன: இரஸாஞ்ஜநம், த்ரிகடு, வெள்ளிலோத்திப் பட்டை, தியம்பட்டை, இலவம்பிசின், சிற்றுமுட்டி, மாதளம்பட்டை, பில்வவேர், கர்க்காடகச்ருங்கி, கோரைக்கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, காட்டாத்திக்கனி இவை வகைக்கு ஒரு பலம்; குடசப்பாலைப்பட்டை பத்து பலம்; வெல்லம் முப்பது பலம்; காய்ச்சி வடிக்கட்டிய நெய் இருபது பலம். இவ்வனைத்தையும் முறைப்படி லேஹ்யமாகச் செய்து, தானியக் களஞ்சியத்தில் பதினைந்து நாட்கள் வைத்திருந்து உட்கொண்டு வர, இது எல்லா அர்சஸ்ஸுகளையும், கிரஹணீதோஷத்தையும், ச்வாஸகாஸங்களையும் போக்கும். 108 111½.

இரக்தார்சஸ்ஸில் பலவிதமான கல்கங்கள்: (1) வெள்ளிலோத்தி, எள்ளு, இலவம்பிசின், மஞ்ஜிஷ்டி, சந்தனம், கருநெய்தல் இவற்றை அரைத்து, வெள்ளாட்டுப் பாலில் கலந்து, இரக்தார்சோரோகியைப் பருகச் செய்யலாம். அதே பாலோடு சம்பா அன்னத்தைக் கலந்தும் போஜனம் செய்விக்கலாம். (2) அதிமதுரம், தாமரைக்கிழங்கு, அறுகம்புல், க்ஷீரகாகோலீ, பெருங்குரும்பை இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, சர்க்கரையும்

தேனும் கூட்டி, குளிர்ந்த ஜலத்தோடு உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம்; அல்லது வெள்ளாட்டுப் பாலுடனாவது சாப்பிடச் செய்யலாம். (3) வெள்ளிலோத்தி, பெருவாகை, குடசப்பாலைப்பட்டை, மஞ்ஜிஷ்டி, இலவம்பட்டை இவற்றை அரிசிகழுவிய நீருடன் உட்கொள்ளலாம்; அல்லது சந்தனம், நாககேஸரம், அதிமதூரம், வெட்டிவேர் இவற்றையாவது அக்கழுநீரோடு உண்ணலாம். (4) ஓமம், வாலுழுவை, வட்டத்திருப்பி, பில்வவேர், சுக்கு, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் சூர்ணத்தை அதிக வலியுள்ள இரத்தார்சஸ்ஸில் ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். 112—115½.

இரக்தார்சஸ்ஸில் பலவித க்ருதபானங்கள் :—(1) பாலைக்கீரையையும் கண்டங்கத்திரியையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதம் இரக்தார்சஸ்ஸில் சிறந்த குணத்தைத் தரக்கூடியது. (2) அல்லது தாட்டாத்திப்பூ, வெள்ளிலோத்தி, குடசப்பாலையின்பட்டை, மறுக்காரை, நெய்தல் இவற்றைக் கொண்டும் க்ருதம் பக்குவம் செய்து பருகலாம். (3) நாககேஸரம், யவக்ஷாரம், மாதுளம்பழ ஸ்வரஸம், இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது, (4) சர்க்கரை, தாமரையின் தாது இவற்றுடன் அல்லது எள்ளுடன் வெண்ணெயையாவது உபயோகிக்க இரக்தார்சஸ்ஸு தீரும். 16 118.

இரக்தார்சஸ்ஸில் பத்தியமான உணவு முதலியவை : (1) ஆட்டின் வெண்ணெய், நெய், பால், இறைச்சி இவைகளும், புளிப்புச் சேராத அல்லது சொற்பப் புளிப்புச் சேர்ந்ததான சக்ரவர்த்திக் கீரையின் இரஸத்தோடு கூடிய ஜாங்கல மாம்ஸரஸமும், செஞ்சம்பா அரிசியினாலான அன்னமும், தயிராடையும், நாரிசியன்னமும், இனிய சுவை பொருந்திய ஸுரை யென்னும் மதுவும், அதே குணம் பொருந்திய ஸுராமண்டமும் ஆக இவை யாவும் இரக்தார்சஸ்ஸில் இரத்தப் பெருக்கை நிறுத்துவதற்குச் சிறந்த ஔஷதங்களாம். (2) பேயா, யூஷம், மாம்ஸரஸம் முதலியவைகளில் சேர்த்து பக்குவம் செய்தாவது, தனியாகவாவது வெள்ளுள்ளியைப் புஜித்து வந்தால், அது மிக்க அதிகரித்த இரத்தபெருக்கையும் வாதவிகாரத்தையும் போக்கும். 1 9 121.

அர்சஸ்ஸில் உண்டாகும் உபத்திரவங்களுக்குப் பரிஹாரங்கள் : (1) அர்சோரோகத்தில் இரத்தம் மிதமிஞ்சி வெளியாகுமானால், பெரும்பாலும் வாததோஷம் பிரகோபமடைந்து, வாதார்சஸ்ஸுகள் விசேஷமாய் ஸம்பவிக்கும்; ஆகையினால் அவற்றைப் போக்குவதற்கு பலமான பிரயத்தனம் செய்யவேண்டும். (2) அம்லமும் பித்தமும் மிக்க அதிகரித்திருந்தால், பமுஜடராக்னியும் பலமும் குன்றியிருந்தால், அக் கோளாறுகளைத் தணிக்கச் சிகித்ஸோபசாரமும் செய்யவேண்டும். (3) அவ்விதம் செய்தும் கோளாறுகள் தீராவிட்டால், பிறகு ஸ்நிக்தமாகவும்

ஷ்ணமாகவுமுள்ள மாம்ஸரஸங்களைக் கொடுத்து, இளஞ்சூடான க்ருதங்களை அவபீடக நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கவும். சிறிது உஷ்ணமான தைலங்களையும், பாலையும், க்ருதங்களையும் யதேஷ்டமாக அப்பிணியாளியின்மீது ஊற்றலாம். 122 124½.

இரக்தார்சஸ்ஸில் பிச்சாவஸ்தி : காஞ்சொறி, தர்ப்பம், ஞாழல் இவற்றின் வேர், இலவம் புஷ்பம், ஆலம்மொட்டு, அரசம்மொட்டு இவற்றை இரண்டு பலம் வீதம் மூன்று பிரஸ்த்தம் ஜலத்திற் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் பாலையும் கூட்டி, பாலின் அளவுக்குச் சுண்டும்படி கஷாயமாய்ச் சி வடிக்கட்டவும்; பிறகு இலவம் பிசின், மஞ்ஜிஷ்டி, சந்தனம், நெய்தல், ஞாழல், வெட்பாலரிசி, தாமரைத்தாது இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, அப்பால் நெய்யும் தேனும் அதில் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இதைக்கொண்டு வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும். பிச்சாவஸ்தி யெனப்படும் இது ஆஸனக்கடுப்பு, குதம் வெளியாவது, இரத்தக் கசிவு, ஜ்வரம் இவற்றைத் தீர்க்கும். 125 128½.

இரக்தார்சஸ்ஸில் அநுவாஸனவஸ்திக்கு ஸ்நேஹம்: —அதிமதுரம், வறள்தாமரை, இவற்றின் கஷாயத்தில் இலவம் பிசின் முதலிய கல்கங்களையும் சேர்த்து, கஷாயத்திற்கு எட்டில் ஒரு பங்கு பால் ஊற்றி, பாலுக்கு இருமடங்கு ஸ்நேஹத்தைப் பக்குவம் செய்து, இரக்தார்சஸ்ஸில் அநுவாஸனமாகப் பிரயோகிக்லாம். 129½.

சாங்கேரீ க்ருதம் : புளியாரையின் ஸ்வரஸத்தில் நெய் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; பிறகு அதிமதுரம், நெய்தல், மஞ்ஜிஷ்டி, பில்வவேர், சந்தனம், சவியம், அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, யவக்ஷாரம், மரமஞ்சள்பட்டை, சுக்கு, ஜடாமாம்ஸி, சித்திரமூலம், தேவதாரு இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும்.[1] இந்த க்ருதம் ஸந்நிபாதத்தைப் போக்கும்; அர்சஸ், அதிஸாரம், கிரஹணீ, பாண்டு, ஜ்வரம், அரோசகம், நீர்க்கடுப்பு, குதம் நழுவுதல், மூத்திரப்பையின் பொருமல், வயிற்றுக்கடுப்பு, குதத்திலிருந்து பிசுபிசுப்பான திரவம் கசிதல், குதத்தில் வலி இவற்றிலும் சிறந்த ஔஷதம். 130 133.

அர்சஸ்ஸில் வலி முதலியதைத் தணிக்குமுபாயம்: எப்பொழுதும் ஜாடராக்னியைப் பலப்படுத்திக் கொண்டே சிகித்ஸையில் நோக்கமா யிருக்கவேண்டுமாகையால், அதற்கேற்ப புளிப்பையும் இனிப்பையும், சீதத்தையும் உஷ்ணத்தையும் மாற்றி மாற்றி யுபயோகித்து வந்து, அர்சஸ்ஸினால் உண்டாகும் வலி முதலியவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். 34.

---

1. புளியாரையின் சாறு நாலு பங்கு, நெய் ஒரு பங்கு, கல்கத்திரவியங்களுக்கு ஒரு பலம்.

உதாவர்த்தத்தில் குதவர்த்தி முதலியன :—உதாவர்த்தத்தினல் வருந்துபவனுக்குச் சீதஜ்வாதனைப் போக்கும் தைலங்களால் அப்யங்கம் செய்து வைத்து, அப்பால் மிக்க ஸ்நிக்த்தமான பிண்டங்களால் குதத்தில் ஸ்வேதம் செய்யவேண்டும். (1) சிவதை, கருஞ்சி தை, நேபாளம், திப்பிலி, வெள்ளைச் சாறடை, மறுக்காரை, இந்துப்பு, கறியுப்பு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, வெல்லமும் பசுமூத்திரமும் கலந்து ஆட்டி, அவ்வப் பிணியாளியின் கை பெருவிரலின் அளவாக நீண்ட குளிகை செய்து, குதத்தில் சிறிது ஸ்நேஹம் தடவி, அவ்வர்த்தியை உட்செலுத்தி வைக்கவும்; அது மலத்தை வெளிப்படுத்துங் குணமுடையது. (2) அங்ஙனமே திப்பிலி, மறுக்காரை, ஒட்டடை, கடுகு இ ற்றைக்கொண்டும் வர்த்தி செய்து உபயோகிக்கலாம். ( ) முற்கூறியவற்றின் சூர்ணத்தையே நாடியென்கிற குழலின் மூலமாய் குதத்தினுள் ஊதி உட்செலுத்தலாம்[1]. இவையெல்லாம் குடலுக்குள் சென்றும், அவைகளும் உள்ளேயே அடைபட்டு மலம் வெளிவாமற்போனல், (4) ஸ்நிக்த்தமாகவும் அதிதீக்ஷ்ணகுணமுள்ளதுமான ஔஷதத்தை வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம்; அவ்வஸ்தியானது இப்பிணியாளியின் குதத்தின் முன்புறத்தைத் தளர்த்தி, மலம்-மூத்திரம்-அபானவாயு இவற்றையும் வெளிப்படுத்தும். (5) அப்படிச் செய்துங்கூட மலம் முதலியது சிக்கிக்கொண்டேயிருந்தால், ரூக்ஷத்தன்மை அதிகரித்தே வாதமும் பிரகோபித்து அதனல் மலமூத்திராதிகள் அடைந்து விடுகின்றன வென்பதையுணர்ந்து, வாதஹரமாய், ஸ்நேஹரூபமான விரேசன ஔஷத ளைக் கொடுத்தும், அநுவாஸனம் செய்தும் மலாதிகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். 135 -139½.

கல்யாணகக்ஷாரம் : த்ரிகடுகம், த்ரிலவணம், த்ரிபலை, நேபாளம், சேராங்கொட்டை, சித்திரமூலம் இவற்றின் சூர்ணத்த த எநத ஸ்நேஹததிலாவது கலநது, பசுமூததிரததையும் கூட்டி, ஒரு பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் ஓர் மூசலால் மூடி, சுற்றிலும் விளிம்புச் ச து ளைச் சீலைமண் செய்து அடைத்து, பாத்திரத்தினடியில் தீயிடவும்; இவ்விதம் செய்ய உள்ளடங்கிய சரக்குகளிலிருந்து தூமங்கூட வெளிவராது உள்ளே சூழ்ந்து, அச்சரக்குகள் க்ஷாரமாகு ; இதற்குக் "கல்யாணக க்ஷாரம்" எனப் பெயர். இந்த க்ஷாரத்தை நெய்யிற் கலந்தாவது, உணவில்

. மூனை குவிந்தது ாய ன்றதுமான மரக்குழலை மழமழப்பாகச் செய்து, குவிந்த மூனை ய குதத்தினுள் செலுத்தி, அகன்ற அடிப்பிரதேசத்தினுள் மரு தைப் போட்டு, ாயால் பலமாக ஊதவும். குழலின் அடிப்புறம் "ட" மாதிரி ளைந்து மேல் நோக்கியதா யிரு கவே ண்டு . இக் குழலி நீ ட மூனை ய குதத்தில் பிரவேசி கச் செய்யவும்; ளை த தலை மே ல்நோக்கி யிருந்தால் ஊதுவதற்குச் சௌகரியமாயிருக்கும்.

சேர்த்து மறைத்தாவது உபயோகித்து வருவதோடு, ஸ்நிக்த்த மான போஜனங்களையும் புஜித்து வரவேண்டும். இதனால் உதா வர்த்தம், மலபந்தம், அர்சஸ், குல்மம், பாண்டு, மஹோதரம், கிருமிரோகம், நீர டைப்பு, அச்மரீ, சோகை, இருதய வியாதிகள், கிரஹணீ ரோகம், மேஹம், ப்லீஹரோகம், வயிற்றுப் பொருமல், ச்வாஸ ஈஸம் இவை தீரும். 140 143.

பலமான மலபந்தமுள்ள உதவர்த்தத்திற்கு கிகித்ஸை :— அப்பால், மலம் இறுகிப்போய் வருந்தும் உதாவர்த்த ரோகி ளுக்கு மிகுந்த மலச்சிக்கலுள்ள அர்சோரோகிக்குக் கூறப்பட் டுள்ள சிகித்ஸைகளைச் செய்யலாம் - 143½.

அர்சஸ் முதலியவற்றிற்குக் கரஞ்ஜ சுக்தம்: இரண்டு துலாம் புங்கமரப் பட்டையை இடித்து, ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒருபங்கு கஷாயமாய் மிகும்படியாகக் காய்ந்த பிறகு, அதில் எண்பது பலம் வெல்லத்தைக் கரைத்து, ட்டுப் பலம் த்ரிகடுவையும் சூர்ணம் செய்து சேர்க்கவும். இதை ஒரு மாஸ ஈலம் பாத்திரத்திலேயே சீலமண் செய்து மூடியிட்டு வைத் திருக்க, சுக்தம் என்கிற காடியாகப் பக்குவடைடையும். இது ஜாடாராக்னியை விருத்திசெய்து பாசநசக்தியை அதிகரிக் ச் செய்யும்; அநுலோமநமாக வேலைசெய்து, அர்சஸ், ப்லீஹ ரோகம், குல்மம், மஹோதரம் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய் யும். 44.

ரஞ்ஜாதி சுக்தம்—இரண்டாவது: நூறு பலமெடை புங் கம் பட்டையையும், இருநூறு பலம் சித்திரமூலத்தையும், இரு நூறு பலம் ண்டங்கத்திரிவேரையும், மூன்று திரோணம் ஜல தில் சேர்த்து, அதை நாலில் ஒரு பங்காகச் சுண்டக் காய்ச்சி, டி கட்டி, அதில் நூறு பலம் வெல்லம் சேர்க்கவும்; பிறகு த்ரிஜாதகம், த்ரிகடு, கிரந்திதகரம், மாதளைவேர், கல்லுருவி, தாம ரக்கிழங்கு, கொத்தமல்லி விதை, சவியம், கொட்டைக் காந்தை, இஞ்சி, புளிவஞ்சி, இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் எடுத்து நன்கு சூர்ணம்செய்து கல்கமாகச் சேர்க்கவும். கஷாயம் ஆறியபிறகு இருபது பலம் தேனையும், பத்துப் பலம் பச்சைத் திராக்ஷையையும், பத்துப் பலம் கொடிமாதளையையும், போது மான அளவு கரும்புத் துண்டுகளையும் சேர்த்து, நெய்வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் ஒருமாஸம் ஊற்றிச் சீலமண் செய்து வைத்திருக்கவும். இது அர்சஸ்ஸுகளை வாளால் அறுப்பதுபோல் அடியோடு அகற்றக்கூடிய சிறந்த சுக்தம் என்னும் காடி; ஜாட ர க்னியை நன்கு தீபநம் செய்யும். பாண்டுரோகம், விஷப்பற்று, மஹோதரம், குல்மம், ப்லீஹரோகம், வயிற்றுப் பொருமல், மூத்திரமார்க்கத்தில் கல்லடைப்பு, நீர்ச்சுருக்கு இவ்வியாதிகளை யு நிவ்ருத்தி செய்யு . 145 148.

பீல்வாதி சுக்தம்: ஒரு திரோணம் சிறுகிளாப்பழத்தின் ரஸத்தை வடிக்கட்டி, நெய்வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் ஊற்றி, அதில் காட்டாத்திப்பூ, திராக்ஷை, பேரீச்சம்பழம், நெல்லிக்கனி, வட்டத்திருப்பி, அரேணுகம், காஞ்சொறிவேர், புளிவஞ்சி, த்ரிகடு, இலவங்கப்பட்டை, சிற்றேலம், நாகப்பூ, இலந்தங்கொட்டை, லவங்கம், வாய்விடங்கம், பேரடி, சித்திரமூலம் இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் எடுத்துச் சூர்ணித்துச் சேர்த்து, நூறு பலம் வெல்லத்தையும் கரைத்து, அப்பாத்திரத்தைக் காற்றுப் புகாதபடி பதினைந்து தினங்கள் வைத்திருந்து, அதைப் பருகிவர, அர்சஸ்ஸும், குல்மமும் நிவ்ருத்தியாம்; இந்த சுக்தம் ஜாடராக்னியையும் நன்குபலப்படுத்தும்.-149, 150.

தசமூலாதி அவலேஹம்: தசமூலம், சிவதைவேர், வட்டத்திருப்பி, எருக்கம்வேர், அதிவிடயம், சிறுதேக்கு இவை ஒவ்வொன்றும் பத்துப் பலமெடையெடுத்து, ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் அவற்றை அமிழ்த்தி, கால் பாகமாகச் சுண்ட காய்ச்சி வடிக்கட்டி, நூறு பலம் வெல்லத்தைச் சேர்த்து, த்ரிகடு, சவ்யம், கடுக்காய் இவற்றை வகைக்கு ஐந்து பலமும், சித்திரமூலமும் யவக்ஷாரமும் இரண்டிரண்டு பலமும் சூர்ணம்செய்து கலந்து, காண்டியில் சூழ்ந்து தேன் பதமாக வரும்வரையில் கிளறியெடுக்கவும். இதை உட்கொள்ள குல்மம், ப்லீஹரோகம், அர்சஸ், குஷ்டம், மேஹம், அக்னிமாந்தியம் இவை தீரும். 151, 152,

சித்ர ாதி அவலேஹம்: ஐம்பது பலம் சித்திரமூலத்தை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதை நாலில் ஒருபங்காகச் சுண்டவைக்கவும்; பிறகு எட்டுப் பலம் பழைய வெல்லத்தைச் சேர்த்து, மீண்டும் லேஹ்யபதமாகக் காய்ச்சிப் பக்குவம் செய்யவும்; பிறகு த்ரிகடு, ஜடாடாம்ஸி, கடுக்காய், கோரைக்கிழங்கு, மஞ்சள், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், ஏலம் இவற்றை ஒவ்வொரு பலமெடுத்து சூர்ணம்செய்து, லேஹ்யத்தில் கூட்டிக் கிளறவும். இது அர்சஸ், குஷ்டம், ப்லீஹரோகம், குல்மம், மஹோதரம் இவற்றைப் போக்கும். அடிக்கடி இதை உபயோகித்தால் ஜாடராக்னியும் நன்கு விருத்தியாகும்.-153, 154.

வியோஷாதி குளிகை :—த்ரிகடு, த்ரிபலை, வாய்விடங்கம், எள், சேங்கொட்டை, சித்திரமூலம் இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, வெல்லம் கூட்டி குளிகை செய்யவும். இதை உபயோகித்துவந்தால் அர்சஸ்ஸும் சர்மரோகமும் தீரும். 155.

ஸூரண புடபாகம்: காருங்கருணைக் கிழங்கு ஒன்று எடுத்து, அதன்மேல் களிமண் பூசி, புடபா முறைப்படி பக்குவம் செய்யவும். இதையெடுத்து, மேல் சர்மம் முதலியதை விலக்கிவிட்டு, உப்பையும் எண்ணெயையும் சேர்த்துத் தாளித்து, அர்சஸ்ஸுகளைப் போக்க புஜித்து வரலாம். 156.

ஸூரணாதி குளிகை:—(1) மிளகு ஒரு ப ்கு, திப்பிலி இரண்டு பங்கு, சுக்கு மூன்று ப ்கு, சித்திரமூலம் நான்கு ப ்கு, இவ்விதம் இவற்றைக் கிரஹித்து, காரு ் கருணை ்கிழங்கைப் பதினாறு பலம் சேர்த்து, வெல்லம் கல ்து செய்த குளிகை அர்சஸ்ஸை அடியே டு அகற்றும். (2) உலர்ந்த ாரு ் கருணைக் கிழங்கு பதினாறு பாகம், சித்திரமூலம் அதில் அரைப் ப ்கு, சுக்கு இரண்டு பங்கு, மிளகு ஒரு பங்கு; இந்த அளவுப்படி இ ற்றைச் சூர்ணம் செய்து, வெல்லம் கலந்து ஆட்டி குளிகை கள் செய்யவும். இதுவும் அர்சஸ்ஸைப் போக்கவல்லது. 157,15 .

பத்யாதி சூர்ணம்: கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, புங்கம்வேர், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம் இவற்றைச் சம அளவாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, அதற்குச் சமயெ ட சர்க்க ர கலக்கவும். இது படபாக்னி போன்ற வீர்யத்துடன் வெகு குருவான உண வயும் ஜீர்ணம் செய்யவல்லது. 159.

களிங்காதி சூர்ணம்: ாலுமூவை, நிலப்பனங் கிழ ்கு, திப்பிலி, சித்திரமூலம், நாயுருவி விதை, நிலவேம்பு, இந்துப்பு இவற்றைச் சமபாகமாகச் சூர்ணித்து, வெல்லம் கலந்து குளி கை கள் செய்யவும். இக்குளிகை அர்சஸ்ஸைப் போக்கும். 160.

ஸைந்தவாதி சூர்ணம் கலந்த தக்ரபானம்:- இந்துப்பு, சித்திரமூலம், வாலுமூவை, புங்கம்வேர், மஹாநிம்பப் பட்டை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, மோரில் கல ்து, ஏழு நாட்கள் அந்த மோரை அர்சஸ்ஸுகளை அகற்றப் பருகிவரலா ். 161.

சுஷ்கார்த்ரார்சஸ்ஸுகளுக்கு முக்கியௌஷதங் ள்:—சுஷ் ார் சஸ்ஸில் சேராங்கொட்டையும், ஆர்த் ார்சஸ்ஸில் குடசப்பாலை யின் பட்டையும் சிறந்த ஔஷதங்களாம். மோர் எல்லா அர்சஸ் ஸுகளிலும், எல்லா ருதுக்களிலும் உபயோகிக்கத் தகுந்தது; பலத்தை விருத்திசெய்யக் கூடியது; மலத்தையும் வெ ளிப்படுத்து ் குணமுடையது. 162.

அர்சஸ்ஸில் பொதுவாக பயோகிக்கக்கூடியதும் கூட ததும்: இறுகி அடைபட்டுள்ள மலங்களை உடைத்து அவற றையும் அபானவாயுவையும் அநுலோமநமா க் கொண்டு வருவ தற்கு எவை ஏற்றவையோ, ஜாடராக்னியை எவை பலப்படுத்துமோ, அவ்வித அன்ன-பானங்களையும் ஔஷதங்களையும் அர் சோரோகி உபயோகிக்க வேண்டும்; இவற்றிற்கு எதிரிடையான குணமுள்ளவை ளை விலக்கிவிட வேண்டும். 163.

அர்சஸ்முதலியதில் ஜாடரா ்னியைப் பாது ாப்பது பிர த னம்: ·அர்சஸ், அதிஸாரம், கிரஹணீ என்னும் இக்கோளாறு ள் பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொ ் று காரண ் ளா யிருந்து, ஒ ்றையொன்று உற்பத்திசெய்யு மியல்புடையன. இவை ஜாட

ராக்னி குன்றிவிடுமாறல் உற்பத்தியாகும்; அது விருத்தியானல் அட ' கிவிடுகின்றன; ஆ வே ஜாடரா 'னியையே இதில் விசேஷ மாகப் பாதுகாக்கவே ண்டும். 164.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

அதிஸார சிகித்ஸை.

இனி அதிஸார சிகித்ஸை யென்னும் அத்தியாயம் விவரித் துக் கூறப்படுகிறது:

அதிஸாரத்தில் லங்க ம் அவசியம்: அதிஸாரம் பெரும்பா லும் ஜாடராக்னியைச் சீரழித்து, ஆமாசயத்தைப்பற்றி உண்டா கும்; ஆகவே வாதாதிஸாரத்திலு ' லங் நம் அனுகூலமாகும். .

அதிஸாரத்தில் வமநம் செய்விக்கும் நிலைமை: வயிற்றுவலி, வயிற்றுப்பொருமல், வாயில் அதிக நீர் ஊறுதல் இவற்றால் வருந் தும் அதிஸார ரோகிக்கு வமநம் செய்விக்க வேண்டும். $1\frac{1}{2}$.

அதிஸாரத்தில் மலப்போக்கைத் தடுக்கக்கூடாத நிலைமை கள்: மிகவும் பிரகோபமடைந்தும், மிதமிஞ்சி பக்குவமானதும் பக்குவமாகாததுமான உணவுகளோடு மிச்ரமாகவும் உள்ள தோஷ ' கள் அதிஸாரமாகப் பரிணமிக்கும்; அவ்வித அதிஸாரங் களில் பேதியாவதை நிறுத்த முயலாமல் உபேக்ஷிப்பதே ஏற்ற சிகித்ஸை; மிகவு ' பொருமிப் பொருமி வெளி ருபவையும், தனக்குத் தானே இடம்விட்டுப் பெயர்ந்தோடி வெளியாகும் தன் மையனவுமான அவ்வித தோஷங்கள் அதிஸார ரூபமாய் வெளி யாய்விடுவதே நலம். ஆமாதிஸாரத்தில் முதலில் மலத்தைக் கட்டுவதற்கு ஔஷதம் பிரயோகிக்கக் கூடாது. 2, $3\frac{1}{2}$.

அதிஸ ரத்தில் ஹரீதகியைப் பிரயோகிக்கும் நிலைமை:— வயிற்றுப் பொருமல், குருத்வம், வயிற்றுவலி, வயிறு ஸ்திமித மாதல் ஆகிய இக்கோளாறுகளை புண்டுபண்ணுவதும், வயிற்றில் ட்டு ' டதுமான தோஷத்தின் பற்றுள்ள அதிஸாரத்தில் டுக் ராய் பிராணனைக் காக் க்கூடிய ஔஷதமாகும். $4\frac{1}{2}$.

மத்திமதோஷம ன அதிஸாரத்திற்கேற்ற சிகித்ஸைகள்: (1) மத்திம தோஷமுள்ள அதிஸார ரோகியானவன், வாஸனைப் புல், திப்பிலி, சுக்கு, வசம்பு, கொத்தமல்லிவிதை, கடுக் ராய் இவற்றை ஜலத்தில் நன்றாகக் குழம்புபோல் சாய்ச்சிக் குடிக்க லாம். (2) அல்லது பில்வப்பழம், கொத்தமல்லிவிதை, கோரைக் கிழ ' கு, சுக்கு, வெட்டிவேர் இவற்றின் குழ ' பையாவது, (3) பிடாலவணம், வட்டத்திருப்பி, வசம்பு, டுக்காய், ராய்விடங் கம், சுக்கு இவற்றின் குழம்பையாவது, (4) சுக்கு, கோரை ' கிழங்கு, வசம்பு, திப்பிலி, பில்வப்பழம், வெட்பாலரிசி, பெரு ' காயம் இவற்றின் குழம்பையாவது பருகலாம். 5—7.

அற்ப தோஷமுள்ள அதிஸாரத்தில் லங்க மும் பிறகு அன்ன-ப ன கிரமமும் : (1) அற்பதோஷமுள்ள அதிஸாரரோகிக ளுக்கு உபவாஸம் செய்விப்பதே போதுமான நல்ல சிகித்ஸை. (2) வசம்பையும் அதிவிடயத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது, கோரைக்கிழங்கு பர்ப்பாடகம் இவற்றால் பக்குவம் செய்த ஜலத்தையாவது, வெட்டிவேர் சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது உபவாஸகாலத்தில் உட்கொள்ளலாம். (3) லங்கநம் செய்து பசியினால் வாடி வருந்தும்போது, போஜன காலம் வந்ததும் இலகுவான அன்னத்தைச் சொற்ப அளவாகப் புஜிக்கச் செய்யலாம் ; அதனால் பிணியாளி எளிதில் நற்சுவையையும், ஜாடராக்னி பலத்தையும், தேஹவன்மையையும் பெற்றுச் சுகமடைகிறான். (4) பிறகு அவரவருக்கு ஸாத்திய மானபடி மோரையாவது, காஞ்ஜிகத்தையாவது, கஞ்சியை ய வது, தர்ப்பணகுணமுள்ள பானகத்தையாவது, ஸ ரையையாவது, திராக்ஷா ரஸத்தையாவது கொடுத்து உபசரிக்கவேண்டும். (5) பிறகு பில்வப்பிஞ்சு, கச்சோரம், கொத்தமல்லிவிதை, பெருங்காயம், புளி, மாதளம்பழம், பலாசவிதை, கொட்டை காந்தை, ஓமம், பிடாலலவணம், இந்துப்பு, லகுபஞ்சமூலம், பஞ்சகோலம், வட்டத்திருப்பி ஆகிய க்ராஹி, தீபநம், பாசநம் என்கிற குணமுள்ள சரக்குகளைக்கொண்டு உணவுகளைப் பக்குவம் செய்து பிணியாளிக்குக் கொடுக்கலாம். 8 12½.

வ த பித்த-கபாதிஸ ரங்களுக்கு ஏற்ற பேயா-முறைகள் :— (1) மேர்மல்லிகை, சிற்றுமுட்டி, பில்வம் ர், சிற்றுமல்லி இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்டு, புளிப்பு மாதளரஸத்தினால் அம்லமா கப்பெற்றதுமான பேயாவை கப-பித்தங்க ளதிகரித்த அதிஸாரத்தில் பருகக் கொடுக்கலாம். (2) கடுக்காய், மோடி, பில் ே ர் இவற்றால் பக்குவம் செய்த பேயாவை அபாநவாதத்தை வெளிப்படுத்தக் கொடுக்கலாம். 13, 14.

தோஷம் அதிகரித்து மலமும் இறுகி அடிக்கடி மலங் கழிப்பவனுக்கு ஏற்ற சிகித்ஸை : (1) மிக்க அதிகரித்த தோஷமுள்ளவனு , நல்ல ஜாடராக்னி யுடையவனுமான பிணியாளிக்குக் ட்டிக் ட்டியாகவும் சொற்பமாகவும் பேதி ஆனால் திப்பிலி, வாய்விடங் ம், த்ரிபலை இவற்றின் ஷாயங்களைக் கொடுத்து நன்கு விரேகனம் செய்விக் லாம். (2) பிறகு வாதஹரமாக தீபந சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த பேயாவைக் கொடுக்கலாம். 15, 15½.

ஆமதோஷங்களுடன் கூடிய அதிஸாரத்தில் சிகித்ஸைகள் : ஆம தோஷம பக்குவமடைந்து, ஜாடராக்னியுட உத்தீபநமா யிருக்கையில் எவனுக்கு ந ரத்தும், பிசுபிசுப்பா வும், வலியோடு கூடியதாகவும், கட்டிக் கட்டியாகவும், அடிக்கடியும், மி ச் சொற்ப மலத்தோடுகூட அல்லது மலமேயில்லாமலு ,

ஆஸனக்கடுப்போடும் அதிஸாரம் உண்டாகின்றதோ அவன் (1) தைல ', 'ருதம், பால், தயிர் இவற்றுள் எதிலேனும் சுக்கையும் வெல்லத் தயும் இடித்துப்போட்டு அத்தை நலம் முதலியதைக் குடிக்கலாம். (2) அல்லது இலந்தம்பழ' களை வெல்லத்திலும் தலத்திலும் சேர்த்து வேகவைத்தாவது உண்ணலாம். (3) மல பந்தத்திற்குக் கூறியுள்ள சாகவர்க்கங்களை[1] அதிக ஸ்நேஹ பதார்த்தங்களுடன் கலந்தாவது புஜிக்கலாம். (4) அப்படியே ஸ்நேஹங்கலந்த மாம்ஸ ரஸங்களைத் தயிர் மாதளம்பழரஸம் இவற்றில் பக்குவம் செய்தாகிலும் நன்றாகப் பசியுண்டாயிருக்கையில் உட்கொள்ளலாம். (5) அங்ஙனம் பசித்திருப்பவனுக்கு எள்ளையாவது, உளுந்தையாவது, பயறையாவது கூட்டி, நன்றாகச் சமைத்த சம்பா அன்னத்தைக் கொடுக்கலாம். (6) அல்லது சுக்குரஸத்திலாவது, இலாசான முள்ளங்கிச்சாற்றிலாவது, வட்டத்திருப்பியின் இரஸத்திலாவது, ஆரைக்கீரைச் சாற்றிலாவது சம்பா அரிசியைச் சமைத்தும் புஜிப்பிக்கலாம். (7) கள்ளியிலைச் சாறு, ஓமக்கஷாயம், வெள்ளரிஸ்வரஸம், பாலைக்கீரையின் சாறு, பெறும்பாகல்ரஸம் இவற்றிற் பக்குவம் செய்த சம்பா அன்னத்தையாவது கொடுக்கலாம். (8) பசளைக்கீரை, ஜீவந்தி, வாலுழுவை, சக்கரவர்த்திக்கீரை இவற்றின் இரஸத்திலாவது சம்பா அரிசியைச் சமைத்துண்ணலாம். (9) சூர்யகாந்தியின் ஸ்வரஸத்திலாவது, செவ்வாமணக்கிலை ஸ் ரஸத்திலாவது, புளிவஞ்சி ஸ்வரஸத்திலாவது அவ்விதமே சமைத்துபயோகிக்கலாம். (10) ஆமை, வர்த்தகம், லோபாகம் என்கிற பக்ஷிகள், மயில், தித்திரிபக்ஷி, கோழி இவற்றின் மாம்ஸரஸத்திலாவது சம்பா அன்னத்தைக் கூட்டிப் புஜிப்பிக்கலாம். 16 22.

பக்வாதிஸாரத்திற் கேற்ற யவாகூ : (1) பில்வப்பழம், கோரைக்கிழங்கு, தானறிக்காய், காட்டாத்திப்பூ, சுக்கு இவற்றை மோரில் சேர்த்து, யவாகூ பக்குவம் செய்து பருக பக்வாதிஸாரம் நிவ்ருத்தியாகும். (2) அங்ஙனமே விளா, காஞ்சொறி, ண்டு பாரங்கி, நாகமல்லி, ஆல், நறுவிலி, மாதளை, சணல், பருத்தி, இல வ, ாழை இவற்றின் தளிர்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய யவாகூவும் அதைத் தீர்க்கும். 23, 24.

ப்ரவ ஹிகைக்கு ஏற்ற கலங்கள் : (1) பில்வப் பிஞ்சின் க' கம், அதற்குச் சமஅளவான எள்ளின் கல்கம் இவற்றை ஸ்நேஹ' கூட்டிய புளித்தத் தயிரின் ஆடையோடு கலக்கி பக்குவம் செய்தால், அது கலம்[2] எனப்படும். இது ப்ரவாஹ ா என்கிற வயிற்றுக் கடுப்பைப் போக்கும். (2) மிளகு, கொத்தமல்லிவிதை, ஜீரகம், புளி, கச்சோரம், பிடாலவணம், மாதள'

. அர்சஸ் சிகி' ஸையிற் கூறப்பட்ட சாக வகைகள்.
. கலம் என்பது தயிர்ப்பச்சடியைப் போன்ற ஒருவித பாகம்.

பழம், காட்டாத்திப்பூ, வட்டத்திருப்பி, த்ரிபலை, பஞ்சகோலம், யவக்ஷாரம், விளாம்பழம், மாம்பழம், நாவற்பழம், ஓ ம் இவை ஸமபாகம், பில்வப்பழம் ஆறுபாகம் இவற்றை ஒருமிக்கத் தயிர், பயறு சமைத்த நீர், வெல்லம், யமகஸ்நேஹம் இவற்றில் கலக்கி பக்குவம் செய்யப்படும் அபராஜித லம் என்கிற இதற்கு தீப நம், பாசநம், க்ராஹி, ருச்சியம் என்கிற குணங் ள் உண்டு; இது ப்ரவாஹிகை யப் போ்கும். 25 28.

மலக்ஷயத்தில்[1] உபயோகமான சில பத்திய உணவுமுறைகள்:—(1) இலந்தம்பழம், பில்வப்பிஞ்சு, சம்பா அரிசி, யவதானியம், பயறு, உளுந்து, எள்ளு இவற்றின் கல்கங்களைச் சேர்த்து தாங்யயூஷம்[2] என்கிற ஒருவகை கனத்த கஞ்சியைப் பக்குவம் செய்து, யமகஸ்நேஹத்தில் அதைக்கலந்து தாளித்து, தயிரையும் மாதளம்பழரஸத்தையும்|சேர்த்துக்கொள்ளவும். மலம் க்ஷயித்து, வாய் வறட்சியுற்று வருந்தும் பிணியாளிக்கு இத்துடன் சம்பா அன்னத்தைக் கொடுக்கலாம். (2) தயிரின் ஆடையை யமகஸ்நேஹத்தில் சேர்த்து, வெல்லமும் சுக்கும் கூட்டித் தாளித்து, அதையாவது கொடுக்கலாம். (3) யமகஸ்நேஹத்தில் பக்குவம் செய்த ஸ ரையையாவது வியஞ்ஜனமா உபயோகிக்கலாட். (4) வெள்ளுள்ளியின் யூஷத்தை யம ஸ்நேஹத்தால் தாளித்து, சிறிது எலுமிச்சம்பழரஸத்தால் அம்லமாகச் செய்து, அதையாவது உட்கொள்ளலாம். (5) யமகஸ்நேஹத்தில் வறுத்தெடுத்த மாப்பண்டங்களில் த்ரி டு ப் பொடி யத் தூவி, அ தயாவது உண்ணலாம். (6) அவ்விதமே உளுத்தமாவையும் நன்ரு ப் பக்குவம் செய்து, நெய்யின்மேற் படிந்துள்ள ஏட்டையும் அநுபானமாகக் கொண்டாவது உபயோகிக்கலாம். (7) அல்லது செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவற்றின் குடல் முதலிய உள்ளவயவ களின் மாம்ஸரஸத்தை நன்ருகப் பக்குவம்செய்து வடிக்கட்டி, மாதளம்பழரஸத்தால் அம்லமாக்கி, ம ாத்தமல்லிவி த-ஸ்நேஹம்-சுக்கு இவற்றையும் கூட்டி, செஞ்சம்பா அன்னத்தை இத்துடன் புஜிப்பதோடு, அம்மாம்ஸரஸத்தையும் பருகலாம்; இதை உபயோகிக்க மலக்ஷயக் கோளாறுகளிலிருந்து பிணியாளி விடுபடுவான். 29 34½.

ப்ரவஹிகையில் வேறு சில முறைகள்: (1) பில்வப்பிஞ்சு, தைலம், திப்பிலி, சுக்கு இவற்றை நனருகத் துவைத்து, வெல்லமும் சேர்த்து லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்ய ும். வலியுடன் கூடிய ப்ரவாஹிகாரோகி அபாநவாயு அடைப்பட் டிருக்கையில் இதை யுட்கொள்ளலாம். (2) வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, ாட்

1. ப்ர ாஹிகையில் மலம் இறுகி க்ஷீணித்துச் சீதமும் இரத்தமும் ாத்திரம் வெளியாவது ப்ரவஹித்தம்.

2. தாங்ய யூஷம் பல தானியங்களாலான ஒருவித குழம்பு.

டாத்திப்பூ, இலந்தயிலே இவற்றைக் கல்கமாக ஆட்டி, தயிரின் ஆடை, தேன், விளாட் பழஸ்வரஸம் இவற்றில் கரைத்து ப்ரவாஹி கையில் பரு லாம். (3) அபாநவாயுவும் மலமும் சிக்கி கொண்டும் அதிக வலியும் கடுப்புமுண்டாய் வருந்துபவனும், பிசுபிசுப்பான இரத்தம் கசிந்துகொண்டு நாவறட்சியினால் கஷ்டப்படுகிற வனுமான ப்ரவாஹிகாரோகி பாலேவிசேஷமாகப் பருகி ஆப்யாயம் செய்துகொள்ளலாம். யமகஸ்நேஹத்தைக் கொடுத்து அதன் மேல் ஸாதாரண பசும்பாலேயாவது, தாரோஷ்ணத்தையாவது கொடுக்கலாம். (4) மீண்டும் ஆமணக்கம்வேரைப் போட்டுக் காய்ச்சி ப பாலேயாவது, (5) பில்வப்பிஞ்சைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலேயாவது பருகக் கொடுக்கலாம். (6) பாலே மூன்று பங்கு ஜலம் விட்டு விளாவி, அதில் இருபது கோரைக்கிழங்குகளை உடைத்துப் போட்டு, பால் மாத்திரம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சிப் பருகினால் வேதனையுடன் கூடிய சீதபேதி நிவ்ருத்தியாகும். (7) திப்பிலியையாவது மிளகையாவது மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து, ஜலத்தில் கலந்து உட்கொண்டால், நீடித்து வருத்தும் ப்ரவாஹிகை சீக்கிரம் தீரும். (8) சீதப்பெருக்கு இல்லாமல் வலிமாத்திரம் அதிகரித்து வருந்துபவனும், ரூக்ஷமான குடலே யுடையவனுமான பிணியாளிக்கு யவக்ஷாரம் கலந்த க்ருதத்தைக் கொடுத்து வரலாம். (9) தயிரின் ஆடை, ஸாரையின் ஆடை இவற்றிலும், தசமூலகஷாயத்திலும் இந்துப்பையும் பஞ்சகோலங்களேயும் கல் மாகச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்தெடுத்த தைலம் வயிற்றுக்கடுப்பை உடனே நிவ்ருத்தி செய்யும். (10) சுக்கு ஆறு பலம், கிரந்திதகரட் இர டு பலம், இந்துப்பு இரண்டு பலம், எ ணெய் பதினாறு பலட் இவற்றை நாலு ட டங்கு தயிரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவும்; இது சீதபேதியைப் போக்கும். (1) மாம்ஸம், பால், நெய் இவை ஒருவகையில் மலச்சிக்கலேயும் வலியையும் போக்கக்கூடியன; பானம் செய்வதற்கும், அநுவாஸனத்திற்கும், அப்ய கத்திற்கும் உபயோகிக்கப்படுகிற தைலம் மற்றொரு வகையில் அச் செயல்களை நிறைவேற்றக் கூடியதாம்; எ னமெனில், ே ளாறடைந்த வாயு வலியையுண்டுபண்ணும்; அவ்வித ாத விகாரங்களைப் போக்குங் குணமுடைய ஔஷதங்களுள் தைலமே முதன்மையானது. பித்தம் முதலிய இதர தோஷ களால் நெருக்கப்படுவதால், இயற்கையிலேயே அ ச யும் சுபாவமுள்ளதும், பரவிபோடும் தன்மையதுமான வாதம் தன் ஸ்த்தாநத்தில்[1] இருந்துகொண்டு துன்பம் விளைவிக்கும்; ஆகவே ஜ டாாக்னி ம தமாயிருப்பவனுக்கும் தைலம் முறைப்படி யுப யோகிக்கப்படுமானால், அது மிக் நன்மை தரும்; ஆம்: வாதாசயத்தில் தைலம் பிரவேசித்து ஸ்நிக்த்தமானால் ப்ரவாஹிகா

1. பக்கு ாசயம் எ கிற ே ாஷ்டத்தின ஒரு பாகம ாதாசயம

ரோகம் நிலை நிற்காது. மலம் க்ஷீணித்து இதர தோஷங்கள் அதனதன் ஸ்தானங்களிலிருந்து நழுவி பலஹீனப்பட்டிருக்கையில், வாததோஷம் மாத்திரம் மிக்க பலம் பெற்றிருக்கையில், குடலிற் கடுப்புடன் வயிற்றுப்போக்குள்ள அந்த ப்ரவாஹிகா ரோகிதன், உள்ளும் புறமும் தைல முபயோகிக்காமல் பிழைத்திருக்க முடியும்? 35 47.

குதப்ரம்சசிகித்ஸை: (1) குதத்தில் வலியுண்டாயிருக்கையிலும், அந்த அவயவம் நழுவிப் போகயிலும் க்ருதத்தையும் பாலையும் இலந்தம்புளி-புளியாரை இவற்றின் இரஸத்திலும், தயிரிலும், சுக்கின் கல்கத்திலும் பக்குவம் செய்து பிரயோகிக்க வேண்டும். (2) முற்கூறிய இலந்தம் புளி முதலியவைகளை வெகு மிருதுவாகக் கல்கமாகச் செய்து சேர்த்து, கொத்தமல்லி விதை, மிளகு, பிடாலவணம், பஞ்சகோலங்கள், மாதளை இவற்றில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையும் உபயோகிக்கலாம். (3) தசமூலகஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹவஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். (4) கச்சோரம், சதகுப்பி, கோஷ்டம் இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தையாவது, (5) வசம்பு, சித்திரமூலம் இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவமா ஸ்நேஹத்தையாவது வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். (6) மதுர பதார்த்தங்களையும் அம்லபதார்த்தங்களையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த தைலத்தையாவது க்ருதத்தையாவது ப்ரவாஹிகையிலும், குதம் நெகிழ்வதிலும், மூத்திர அடைப்பிலும், இடுப்புப் பிடிப்பிலும் அநுவாஸந வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். (7) நழுவிப்போன குதத்திற்கு ஸ்நேஹங்களை லேபநம் செய்து, மிருதுவான பதார்த்தங்களால் ஸ்வேதநம் செய்து, மெதுவாக அதை உட்செலுத்திவிடவும்; அப்பால் மத்தியில் அமைக்கப்பெற்ற துவாரத்துடன் கூடிய சர்மத்தினால் கோபணம் என்கிற[1] பந்தநமிட்டுக் கட்டிவிடவும். (8) மஹா பஞ்சமூல கஷாயத்தில் பால் சேர்த்து, வாதஹரமான கல்கமும் கூட்டி, அதில் குடல்நீக்கிய காட்டெலியின் இறைச்சியைச் சமைத்து, அதில் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்து பானம் செய்யவும், அப்யங்கம் செய்யவும் உபயோகித்தால் குதநெகிழ்ச்சி நிவ்ருத்தியாகும். 48 53[1].

பித்தாதிஸாரத்திற் கேற்ற சிகித்ஸைகள்: (1) ஆமதோஷத்துடன் கூடிய பித்தாதிஸாரத்தில் தீக்ஷ்ணமும் உஷ்ணமுமான முறைகளை விலக்கி, முன் வாதாதிஸாரத்திற் கூறிய விதமா வேலங்கநசிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். (2) அதில் நா றட்சியுண்டாகுமானால் நிலவேம்பும் நன்னாரி வேரும் கூட்டி ப கு ம்

1. கோப பந்தநம் முதற் பாக பார்க்க.

. சிற்றரத்தை ஆமண க்கு முதலியவை ாதஹரமான .

செய்த ஷடங்கபாநீயத்தைப்[1] பானஞ் செய்விக்கலாம். (3) பசியுண்டானால் கத்திரி, கண்டங்கத்திரி, தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, சிற்றாமுட்டி, பேராமுட்டி, சிற்றாமல்லி, பேராமல்லி இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவஞ் செய்ததும், ஆகவே ஜாடராக்னியைத் தூண்டுந் தன்மையதுமான பேயா முதலிய உணவு அனுகூலமாகும். (4) முற்கூறியவாறு செய்தும் அதிஸாரம் நிற்காமல் தொடருமானால், குடசப்பாலையின் கனியையும், அதன் பட்டையையும், அதிவிடயத்தையும் தேன் சேர்த்து அரைத்துக் கல்கமாகச் செய்து, அரிசி கழுவிய நீரோடு உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (5) வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலரிசி, வெட்பாலையின் பட்டை, மரமஞ்சள், கிரந்திதகரம், சுக்கு இவற்றையாவது தேன் விட்டு அரைத்து, அரிசி கழுவிய நீரோடு உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (6) அதிவிடயம், பில்வவேர், குடசப்பாலையின் பட்டை, வெட்டிவேர், கோரைக்கிழங்கு இவற்றின் கஷாயத்தைப் பருகக் கொடுக்கலாம். (7) அல்லது அதிவிடயம், பெருங்குரும்பை, மஞ்சள், வாலுழுவை, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் கஷாயத்தையாவது தேன் கலந்து பானம் செய்விக்கலாம். (8) அல்லது அதிவிடயம், சுக்கு, கோரைக்கிழங்கு, வாலுழுவை, சிறுதேக்கு இவற்றின் கஷாயத்தையாவது தேன் கூட்டி உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (9) ஒரு பலம் வெட்பாலரிசியைக் கஷாயங் காய்ச்சியுட்கொண்டு, மாம்ஸரஸத்தையும் பருகினால் பித்த ஸம்பந்தமான வயிற்றுப் போக்கு சீக்கிரம் நிவ்ருத்தியாம். (10) இவ்விதமே கோரைக்கிழங்கையும் கஷாயம் செய்து அதில் தேன் ஊற்றி பானம் செய்யலாம். (11) இலவம்புஷ்பத்தின் காம்புகளைச் சேர்த்து, ஹிமகஷாயம் பக்குவம் செய்தாவது, அதில் தேன் கூட்டியுட்கொள்ளலாம். (12) நிலவேம்பு, கோரைக்கிழங்கு, வெட்பாலரிசி, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (13) மரமஞ்சள், வெட்டிவேர், பில்வப்பழத்தின் மச்சை, காஞ்சொறிவேர் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (14) எள், இலவம்பிசின், வெள்ளிலோத்தி, மஞ்ஜிஷ்டி, தாமரை, கருநெய்தல் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (15) சுக்கு, காட்டாத்திப்பூ, மாதளம்பட்டை, நெய்தல் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது தேன் கூட்டி, அரிசி கழுவிய நீரோடு உண்ணலாம். 54—63.

பக்வாதிஸார சிகித்ஸைகள்: (1) மஞ்சள், வாலுழுவை, வெள்ளிலோத்தி, ஏலக்காய் இவற்றின் கஷாயம் பக்வாதிஸாரத்தைப் போக்கும். (2) ரோத்ராதிகணம், அம்பஷ்டாதிகணம், ப்ரியங்வாதிகணம் இவற்றைத் தனித் தனியே கஷாயமிட்டு, அ

1. ஷடங்க பாநீயம் ஜ்வரசிகித்ஸையிற் கூறிய முறை.

2. ரோத்ராதிகணம் முதலியவற்றைப் பற்றி ஸூத்திர-ஸ்த்தாநம் 15-ம் அத்தியாயம் பார்க்க

னமே பானம் செய்யலாம். (3) பெருவா கப் பட்டை, அதி மதுர ', ஞாழல், மா தளந்தளிர்கள் இவற்றைக்கொ ' டு பேயா, விலேபி, கலம் என்கிற பச்சடி இவற்றைச் செய்து, தயிரும் ா தளம்பழரஸமு ' கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (4) அவ்விதமே விளா ' பழம், பில் ப்பழம், மாம்பழம், இலந்தம்பழ ' இ ற்றின் -ட்சை, களை யெடுத்து பேயா முதலிய ற்றைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். (5) ஆமதோஷம் நீ ' கிய பக்வாதி ஸார த்தில் வெள்ளாட்டுப் பாலைக் கொடுக்கலாம். (6) அதிஸாரத் திற்குக் காரணமான தோஷம் அதி ாயிருந்து அதனுல் வியாதி நிவ்ருத்தியாகாவிட்டால், பிணியாளி தேஹவன் மயுள்ளவனு யிருந்தால் அவனுக்கு விரேக ' செய்விக்கலாம். 64 $66\frac{1}{2}$.

இரத்தம் கல ' த அதிஸாரத்திற்கான சிகித்ஸை: ( ) மல மும் இரத்தமும் மாறி மாறி வெளியானுல் முருக்கங் ாயைக் ஷாயமிட்டுக் குடிக்கலாம்; அல்லது அதையே பாலுட ' கூட்டிப் பரு லாம்; பிறகு அவரவருடைய சரீர ன்மைக்கு ஏற்ற வள ாக இளஞ்சூடான பாலேயே அனுபானமா ப் பருக லா '. இதனுல் வயிற்றிலுள்ள மலம் தாராள ய் வெளிப்பட் டுப்போனுல், அதிஸாரம் முதலிய வயிற்றுக்கோளாறு நிவாரண மா '. (2) முருக்கங்காய் போலவே கழற்சிக்கா யையும் குடலைச் சோதநம் செய்ய -பயோகிச் லாம். 67 69.

வயிற்றுவலியில் அநுவ ஸ வஸ்தி : மலங்களை வெளிப் படுத்திய பிறகு பி ணியாளிக்கு ஸம்ஸர்கி என்கிற பத்தியோப சாரம் செய்ம யில் யிற்றுவலி தொடருமானுல், அ னுக்கு யதோசிதமா அநுவாஸநவ ' தியைப் பிரயோகிக்க வே 'டும். சதகுப்பி, தண்ணீர்விட்டாங்கிழ ' கு, பி 'வே ர், அதிமதுரம் இவற்றி ' கஷாயத்தில், நாலிலொரு ப ' கு நெய்யும், நெய்க்கு நாலிலொருபங்கு ண்ணெயும், ப லு ' கூட்டி பக்குவம் செய் துள்ள க்ருதத்தை அநு ாஸநமாகப் பி யோகிக் லாம். 70, 7 .

நிற் ாத அதிஸாரத்தில் பிச்ச வஸ்தி : இவ்விதமெல்லாம் செய்து ' அதிஸாரம் நிவ்ருத்தியா ாமற் போனுல், பிறகு பிச்சா வஸ்தியை[1] அடியிற் கூறப்படும் ஔஷதத்தைக் கொண்டு பிர யோகிக்க வே 'டும் : இலவம்பூக்களின் ஈரமான காம்புகளைத் திரட்டி யெடுத்து, பசுமையான தர்ப் பகளால் அவற்றைச் சுற்றவும்; று த்த களிம ' ணுல் அதற்கு மேற்பூச்சிட ும். பசுஞ்சாணவறட்டிகளை யெரித்து, அ ' னியினுல் அதைக் ாய்ச்சி யுலர்த்தவும். மேற்பூச்ச யுள்ள மண் உலர்ந்த பிறகு, உ ' ளட ' கிய புஷ்பக்காம்புகளை யெடுத்துத் து வத்து, அதை ஒரு பிடியளவு எடுத்துக் ெ ாள்ளவும்; அதை ஒரு படிப் பால்

. பிச்சா ஸ்தி நிரூஹ ஸ்தி ' ான ஔஷத ' ளையே சொற்ப அ வில் பிரயே கித்தல்.

சேர்ந்து அரைந்து, வடிக்கட்டி, அதைக்கொண்டு நிரூஹவஸ்தி செய்ய ும். பிறகு நதம் என்கிற கந்தத்திரவ்யம், அதிமதூரம் இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, நெய்யும் தேனும் கூட்டி பக்குவம் செய்த தைலத்தினால் அப்யங்கம் ப ணி, நானம் செய்து, பாலையாவது, ஜா கலமாம்ஸரஸத்தையா து சேர்த்துக் கொண்டு போஜனம் செய்யலாம். விரேசனமாகவும், ஆஸ்த்தாபனவஸ்தியாகவும் பிரயோகிப்பதற்கேற்ற இம்முறையானது பித்தாதிஸாரம், ஜ்வரம், வீக்கம், குல்மம், வாதரக்தம், கிரஹணீ இக் கோளாறுகளையும், பொதுவில் கடுமையான அதிஸாரத்தையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யவல்லது. 72 75.

ஸர்வாதிஸ ரத்திலும் குடஜாதி பாணிதம்: குடசப் பாலையினாலான பாணிதத்தில் வத்ஸகாதி கணத்தின் கல்கத்தையாவது, அம்பஷ்டாதி கணத்தின் கல்கத்தையாவது, தேனையாவது கூட்டி உட்கொள்ள எல்லாவித அதிஸாரமும் நிவ்ருத்தியாகும். 76.

கடுமையான அதிஸாரங்களில் புடபாக முறைகள்: வலியு டு பண்ணுதலும், ஆமதோஷ ஸம்பந்தமில்லாதது, அக்னி தீபநமுள்ளவனுக்கு உண்டாயிருப்பதுமான அதிஸார இரத்தக் கசிவுடன்கூடியதா யிருந்தாலும், நீடித்த நாட்களாகத் தொடர்வதானாலும், பலவிதமான நிறங்களுடன் கூடியதா யிருந்தாலும், அவ் திஸாரத் தப் புடபாகமுறைப்படி பக்குவம் செய்த ஔஷதங்களைக் கொண்டு சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (1) பெருவாகையின் பட்டையைக் கல்கமாக அரைத்து பிண்டமாகச் செய்து, அப்பிண்டத்தைப் பெரு குமிழன் இலைகளால் சுற்றி, அதன்மேல் மண் பூசி, அக்னியில் புடமிட்டு, அ தப் பிழிந்து வரும் ரஸத்தைக் குளிரச்செய்து, அதில் தேனாவது சர்க்கரையாவது கூட்டி அதிஸாரரோகி உட்கொள்வானாக. (2) இதே விதமாகப் பாலுள்ள மரங்களின் பட்டைகளாலும் அவற்றின் விழுதுகள் அல்லது முளைகளாலும் புடபாக ஸ்வரம் செய்து உபயோகிக்கலாம். (3) பெருவாகைப் பட்டையை நெய் சேர்த்து, நீராவியில் வேகவைத்துத் தேனுடன் உபயோகித்தால், கடுமையான அதிஸாரத்தையும் சீ கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 77 80.

இரத்தாதிஸாரமும் அதன் சிகித்ஸையும்: பித்த திஸாரத்தினால் பீடிக்கப்படுபவன் பித்தத்தை விருத்திசெய்யக் கூடியவைகளையே உபயோகிக்க அவனுக்குப் பித்தமானது நாவறட்சியோடும் ஜ்வரத்தோடும் கூடிய இரத்தாதிஸாரத்தையும், குதத்தில் டுமையான அழற்சியோடு கூடிய பு ண்ணையு உண்டுபண்ணும். அதில் (1) தாமரைப்பூ, கருநெய்தல், மஞ்ஜிஷ்டி இவற்றைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய ஆட்டுப் பாலையாவது, (2) இல

1. ஆமதோஷம் என்பதால் சீதம் என்கிற ெ ளுத்த சே ழ போன்றுள் ா மல இ கு குறிக்கப்படுகிறது.

வம்பிசின் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஆட்டுப்பாலையாவது உட்கொள்ளக் கொடுப்பது அனுகூலமானதாம். (3) நன்னாரிவேர், அதிமதுரம், வெள்ளிலோத்திப் பட்டை இவற்றைக் கூட்டியாவது, (4) ஆலமரம் முதலியவற்றின்[1] தளிர்களைச் சேர்த்தாவது காய்ச்சிய ஆட்டுப்பாலில் தேனும் சர்க்கரையும் கூட்டிப் பருகுவதற்கும், அன்னத்தில் கலந்து புஜிப்பதற்கும், குதத்தில் ஊற்றி அவ்விடத்தை நனைப்பதற்கும் அதை உபயோகிக்கலாம். (5) அங்ஙனமே மாம்ஸ ம் முதலியவைகளும் அம்லம் சேராமல் நெய் கூட்டி பானத்திற்கும் அன்னத்துடன் கலந்து உபயோகிப்பதற்கும் அனுகூலமானவை. (6) பெருங்குமிழம்பழத்தினலான யூஷத்திலும் சொற்பம் அம்லரஸமும் சர்க்கரையும் கலந்து உபயோகிப்பதும் நலம். (7) ஆட்டுப்பால் ஒரு பங்கும் ஜலம் அரைப்பங்கும் சேர்த்து, விளாமிச்சைவேர், கருநெய்தல், சுக்கு இவற்றையும், சிற்றாமல்லி ஸ்வரஸத்தையும் கூட்டி பேயாவாக உபயோகிக்க இரத்தாதிஸாரம் தீரும். (8) தேனும் சர்க்கரையும் கல ்த வெண்ணெயையாவது போஜனத்திற்கு முன்பு உண்ணலாம். (9) இரத்தப் பெருக்கு மிகுதியானல், வெள்ளாட்டினுடைய அல்லது மானின் இரத்தத்தை நெய்யிற் பசனம்செய்து மூன்று நாள் உட்கொள்ளவும்; இதற்குப் பால் அனுபானம்; இம்மூன்று நாட்களிலும் பால்கலந்த அன்னத்தையும் புஜிக்க ாம். (10) பாலைக் கடைந்தெடுத்த நெய்யைப் பருகிக்கொண்டே சாதகபக்ஷியின் மாம்ஸரஸத்தை உட்கொண்டால் ஆரோக்கியம் பெறுவான். (1) தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கின் கல்கத்தைப் பாலிற் கலந்து உட்கொ ு, பாலும் அன்னமுமாகப் போஜனம் செய்யலாம்; அல்லது தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்த க்ருதத்தையாவது உபயோகிக்க இரத்தாதிஸாரம் சீக்கிர ் நிவ்ருத்தியாகு ். 1 88.

ஸ ்நிப தாதிஸாரத்தில் லாக்ஷாதி க்ருதம் : கொம்பரக்கு, சுக்கு, திப்பிலி, கடுகரோகிணி, மாமஞ்சளின் தோல், வாலுழுவை இ ற்றைச் சேர்த்துச் செய்த க்ருதத்தை பேயா, மண்டம் இவற்றுடன் உட்கொள்ள கடுமையான ஸந்நிபாதாதிஸாரம் சீ ்கிரம் தீரு ். 9, 89[1].

இர ்தாதிஸாரத்திற்கேற்ற வேறு சில முறைகள் : (1) று ்த மண், ச ்கு, அ ்திமதுரம், தேன், இரத்தம், அரிசிகழுவிய நீர் இவற்றைக் கூட்டிக் கொடுக்க இரத்தாதிஸாரம் நீங்கும். (2) ஞாழலின் சூர்ணத்தை அரிசிகழுவிய நீருடனும், தேனுடனும் கலந்துண் ாலும் தீரும். (3) நன்கு முதிர்ந்து கருநிறமாயுள்ள

1. ஆலமரம் முதலிய என்பதால் முதற் புத்தகத்திற் கூறியுள்ள ந்யக்ரோதாதி ்குறிப்பிடப்படுகி ்றது.

2. ரஸம் யூஷம் முதலிய திர ான்ன ்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன

எள்ளின் கல்கம் ஐந்து பாகமும், சர்க்கரை ஒரு பாகமும் வெள்ளாட்டுப்பாலில் கலந்து உட்கொள்ள இவ்வியாதி உடனே நிற்கும். (4) சந்தனக் குழம்பில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து, அரிசி கழுவிய நீருடன் பருகினால் நாவறட்சி, அழற்சி, மூர்ச்சை, இரத்தபேதி இவை நீங்கும். 90—92½.

குதம் அழற்சியுற்றால் குளிர்ந்த ஸேக-லேபங்கள் :—குதமானது அழன்றாவது புண்பட்டாவது இருந்தால், அந்த ஸ்தானத்தில் குளிர்ந்த நீர்களை ஊற்றுவதும், குளிர்ந்த வஸ்துக்களை லேபனம் செய்வதும் அனுகூலமானவையாம். 93.

குதப்ரம்சம் முதலியவற்றில் பிச்சாவஸ்திப் பிரயோகம் :— இரத்தமானது சிறுகச் சிறுகவும் அடிக்கடியும் வெகு தடவைகளிலும் வலியுண்டுபண்ணியவாறு வெளியானாலும், அபானவாயுவும் சிக்குண்டு வெகு சிரமப்பட்டு வெளிப்படுமானாலும், அல்லது வெளியாகாமற்போனாலும் அப்பிணியாளிக்கு (1) முற்கூறியுள்ள பிச்சாவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) சிம்சபாமரத் துளிர்களையும், மலையகத்தித் துளிர்களையும் நன்கு இடித்து, அவற்றுடன் யவதானியத்தையும் சேர்த்து, கஷாயம் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தில் நெய்யையும் பாலையும் கூட்டி பிச்சாவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும் ; ஊன்போன்ற பசை கசியும்போதும், வயிற்றுக் கடுப்புண்டாயிருக்கையிலும் இவ்வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம் ; க்ஷதகாஸத்தினால் க்ஷீணித்திருப்பவருக்கு இது பலமுண்டு பண்ணும். (3) வறள்தாமரை சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தினால் அநுவாஸநமும் செய்யலாம். 94—97.

மலம் கலந்த இரக்தாதிஸாராதிகளுக்குச் சிகித்ஸை : (1) மலத்தோடாவது, மலம் வெளிவரு முன்பாவது, வெளிவந்த பிறகாவது இரத்தம் வெளிப்படுமானால் தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கின் ஸ்வரஸத்தில் பக்குவம் செய்த நெய்யை லேஹ்யம்போல் உபயோகிக்கலாம். (2) அப்பொழுதே கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயில் சரி பாதி சர்க்கரையும், கால் பங்கு தேனும் கலந்து, லேஹ்யம் போல் குழைத்துட்கொண்டாவது ஹிதமாகப் புஜிப்பவனுக்கு முற்கூறிய கோளாறு நிவ்ருத்தியாகும். (3) ஆல், அத்தி, அரசு இவற்றின் மொட்டுகளை இடித்து, ஓர் இராப்பகல் முழுதும் உஷ்ண ஜலத்தில் ஊறவைத்து, அந்நீரில் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்து, அதில் பாதியளவு சர்க்கரை சேர்த்து, கால் பங்கு தேனும் கூட்டி, லேஹ்யபதத்தில் பக்குவப்படுத்தியெடுக்கவும் ; கீழ் நோக்கியாவது மேல் நோக்கியாவது இரத்தம் வெளிப்படும்போது இது உற்ற ஔஷதம். 98—101.

கபாதிஸார சிகித்ஸை : கபஸம்பந்தத்தினாலான அதிஸாரத்தில் வாதாதிஸாரத்திற் கூறியுள்ள ஆமதோஷ பாசந சிகித்ஸையையே விசேஷமாகச் செய்யவேண்டும் ; அவ்விதம் செய்தும்

கபாதிஸாரம் தொடருமானால், அக்னிதீபநம் உண்டு பண்ணக் கூடிய அடியிற் குறிப்பிடப்படும் கஷாயங்களில் ஒன்றைப் பருகலாம்; அவையாவன : (1) பில் வேர், கர் ாட ச்ருங்கி, கோரைக்கிழங்கு, கடுக்காய், சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயம்; (2) வசம்பு, வாய்விடங்கம், படர்புல், கொத்தமல்லிவிதை, தேவதாருச்சக்கை இவற்றின் ஷாயம்; (3) அல்லது திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, மோடி, சித்திரமூலம் இவற்றின் கஷாயம். (4) வட்டத்திருப்பி, சித்திரமூலம், வெட்பாலரிசி, கிரந்திதகாம், கடுகரோஹிணி, சுக்கு, வசம்பு, கடுக்காய் இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி அல்லது கல்கமாக அரைத் துட்கொள்ள, கபாதிஸாரம் தீரும். (5) ஸௌவர்ச்சல லவணம், வசம்பு, த்ரிகடு, காயம், அதி டைய , கடுக்காய் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, கபாதிஸாரத்தினால் வருந்துபவர் இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (6) விளாம்பழத்தின் உட்சதையை த்ரிகடு சூர்ணம், தேன், சர்க்கரை இவற்றுடன் கூட்டிக் குழைத்து உபயோகித்தாலும், (7) சிறு தேக்கின் சூர்ணத்தைத் தேனில் குழைத்து உபயோகித்தாலும் அதிஸாரம் முதலிய வயிற்று வேதனை தீரும். ( ) திப்பிலிப் பொடியைத் தேன் கூட்டி யுபயோகித்தாலு , (9) சித்திரமூல சூர்ணத்தை ோருடன் உட்கொண்டாலும், (10) பில்வப்பிஞ்சுகளை புஜித்தாலு வயிற்று வேதனை நிவ்ரு தியாகும். (11) வட்டத்திருப்பி, இலவம் பிசின், கோரைக்கிழங்கு, காட்டாத்திப்பூ, பில்வ காய், சுக்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, சிறிது வெல்லம் கலந்து, ோரை அனுபானமாகக் கொண்டு உட்ொள்ள மிகக் கடுமையான அதிஸாரமு துலையு . 102 10½.

கபித்தாஷ்டக சூர்ணம்: ஓமம், மோடி, சதுர்ஜாதம், சுக்கு, மிளகு, சித்திரமூலம, நெற்பொரி, கோரைக்கிழங்கு, சோம்பு, கொத்தமல்லி விதை, ஸௌவர்ச்சல லவணம் இவை ஸ பாகம்; புளி, காட்டாத்திப்பூ, திப்பிலி, பில்வப்பழம், ஓம இவை வகைக்கு மூன்று பங்கு; சர்க்கரை ஆறு பங்கு; விளாம்பழம் எட்டுப் பங்கு; இவற்றைச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும். இது அதிஸாரம், கிரஹணீ, க்ஷயம், குல்ம , மஹோதரம், ாஸம், ச்வாஸம், அக்னி மாந்த்யம், அர்சஸ், பீநஸம், அரோசகம் இவற்றைப் போக்கும். 109 111½.

தாடிமாஷ்டக சூர்ணம்: மூங்கிலுப்பு கால் பலம், சதுர்ஜாதம வகைக்கு இர டு கர்ஷம், ஓமம் - கொத்தமல்லிவிதை - சோம்பு - கிரந்திதகாம் - த்ரிகடு இவை வகைக்கு ஒரு பலம், மாதளம்பழமும் சர்க்கரையும் தனித் தனியே எட்டு பலம்; இவற்றை ஒருமிக்கச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும்; தாடிமாஷ்டகம் என்கிற இச்சூர்ணம் கபித்தாஷ்டத்திற்குச் சமானமான

குணமுடையது. அந்தந்த நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு கலம் முத லியவற்றை அனுபானமாகச் செய்து, வாதாதிஸாரத்திற் கூறிய விதமாகவே இதைப் புஜிக்கலாம். 1 2 14.

விடங்காதி கலம்: வாய்விடங்கம், மிளகு, விளாம்பழம், சுக்கு இவை கலந்ததும், புளியாரைத்தை, மோர், இலந்தை இவற் றால் அம்லமாகச் செய்யப்பெற்றதுமான கலம் என்கிற முறை யானது சிலேஷ்மாதிஸாரத்தைப் போக்கும். 115.

கபம் க்ஷீணித்த அதிஸாரத்திற்கேற்ற க்ருதங்கள்: கபம் க்ஷீணித்துப் போனபிறகு முற்கூறிய அம்ல க்ருதத்தையாவது,[1] லாக்ஷாதி க்ருதத்தையாவது, ஷட்பல க்ருதத்தையாவது,[3] புராண க்ருதத்தையாவது கொடுக்கலாம். பாலாடையுடன் கூடிய யவாகூ என்னும் கஞ்சியையாவது கொடுக்கலாம். 16.

பலவிதமான வயிற்றுக் கோளாறுகளில் பிச்சாவஸ்தி: வாத மும் கபமு இறுகிக் கட்டுண்ட அதிஸாரத்திலும், அதிக கபம் ஸ்ரவிக்கும் அதிஸாரத்திலும், வயிற்றுவலியுள்ள அதிஸாரத் திலும் பிரவாஹிகையிலும் வசம்பு, பில்வம், திப்பிலி, கோஷ்டம், சதகுப்பி, இந்துப்பு இவற்றைக் கூட்டிய பிச்சாவஸ்தியைப் பிர யோகிப்பது சிறந்ததாம். 1 7, 117½.

கப வாதங்களால் வரு தும் அதிஸார ரோகிக்கு அநுவாஸ ம்: பில்வதைலத்தினாலாவது, வசாதிகணத்தைச் சேர்த்து செய்த தைலத்தினாலாவது இளஞ்சூடாக கபவாதங்களால் ருந் தும் அதிஸாரரோகிக்கு அநேகமுறை அநுவாஸந வஸ்தி பிரயோ கிப்பது ஹிதமாம்.—118½.

வாதாதி தோஷங்கள் குதத்தில் அதிகரிப்பதைத் தணிய ச் செய்தல்: கபம க்ஷீணித்து, நீடித்த காலமாய் அதிஸாரத்தி னால் குதம் பலஹீனப்பட்டிருக்கையில், தன் ஸ்தானத்திலுள்ள வாததோஷம் மி ும் வலுத்துப் போய் திடீரென்று மிகத் தீங்கு விளைவிக்கும்; ஆகவே அவ்வாயுவைச் சீக்கிர தணியச்செய்ய வேண்டும். வாயுவுக்குப் பிறகு பித்தத்தையும், அதற்குப் பின் கபத்தையும் தணியச்செய்வது முறை; அல்லது மூன்று தோஷங் களில் அதி பலம் பெற்றுள்ளதை முன்னதாகவு , மற்றவை களைப் பிறகு கிரமமாகவும் தணியச் செய்யலாம். 1 9 121.

பய சோகாதிஸாரங்களிற் பரிஹாரம்: பயம் மனத்துயரம் இவற்றாலும் வாததோஷம் எளிதில் பிரகோபிக்கும்; ஆகையால் அவ்விரண்டையு பே க்க வாதஹரமான சிகித்ஸையைச் செய்வ

. அம்லக்ருதம் குதப்ரம்ச சிகித்ஸையிற் கூறப்பட்டுள்ளது.
2. லாக்ஷாதிக்ருத ஸந்நிபாதாதிஸாரத்திற் கூறியுள்ளது.
. ஷட்பலக்ருத உதாரோக சிகித் ஸயிற் கூறியுள்ளது.
4. பில் ப் பழத்தை ாய்ச்சி த ம் கூட்டி பக்கு ம் செய்தது.

தோடு, பிணியாளியைக் களிப்புறச் செய்வதும், அவனுக்கு ஆச்வாஸ வசனங்கள் கூறுவதும் அனுகூலமாம் 2.

அதிஸாரம் முதலிய குடற்கோளாறு நிவாரணமானதன் குறிகள் :—மலம் வாராமல் மூத்திரமாவது அபானவாயுவாவது தனித்து வெளிப்பட்டு, ஜாடராக்னி விருத்தியடைந்து, கோஷ்டமும் இலகுவாய் ஸ்திமிதப்பட்டால், அப்பொழுது குடலைப்பற்றிய வியாதி நிவாரணமானதாய் அறியலாம். 123.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

கிரஹணீ சிகித்ஸை.

இனி கிரஹணீசிகித்ஸிதம்[1] என்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும் :

கிரஹணீ தோஷத்தில் உபசரிக்கவேண்டிய பொது விதி : கிரஹணியென்னும் அவயவத்தை ஆச்ரயித்துள்ள தோஷத்திற்கு அஜீர்ணத்திற்குச் செய்வது போல் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். அப்பிணியாளிக்கு உண்டாகும் ஆமதோஷத்தை அதிஸாரத்திற்குக் கூறியுள்ள முறையை அனுஸரித்து பக்குவ நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். 1.

கிரஹணியில் அன்னகாலத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த உணவுக்கான பொது விதி : நியமிதமான போஜனகாலத்தில் பஞ்சகோலம் முதலியவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்டதும், இலவணம் சேர்க்கப்பெற்றதும், இலகுகுணமுடையதுமான யவாகூ முதலான திரவான்னத்தையும், அப்பால் தீபனகுணமுள்ள ஔஷதங்களையும் பிணியாளிக்குக் கொடுக்கலாம். 2.

கிரஹணியில் ஆமதோஷம் அதிகரித்திருக்கையில் ஏற்ற பானங்கள் : ஆமதோஷம் மேலிட்டிருக்கையில் (1) அதிவிடயமும் சுக்கும் பொடித்துச் சேர்த்து, சிறிது அம்லரஸமும் கலந்துள்ள பேயா என்கிற குடிநீரைக் கொடுக்கலாம். (2) அதிஸாரத்திற் கூறிய ஜலத்தையும், மோரையும், ஸுரை முதலியவைகளையும் பானம் செய்யலாம். 3.

கிரஹணியில் மோர் சிறந்தது : கிரஹணீதோஷம் உள்ளவருக்கு மோர் பத்தியமாய் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. இது

1. கிரஹணீ — முதற் பாகம் பார்க்க.

2. அதிஸாரசிகித்ஸையில் ஆமதோஷபரிஹார முறைகளைப் பார்க்கவும்.

3. போஜனம் செய்வதற்கான காலநியமம் — முதற்பாகம் பார்க்க.

4. ஆமதோஷம் — முதற்பாகம் பார்க்க.

இலகுகுண மு‌ை யதாகையால் தீபகம் க்ராஹி என்னு ் தன்மை யுடையது; மதுரபாகம்[1] அடையுமாகையால் பித்தத்தை விருத்தி செய்யாது ; துவர்ப்பு, உஷ்ணவீர்யம், விகாஸி[2], ருக்ஷத்தன்மை இக்குணங்களால் கபத்திலும் அனுகூலமானது ; அப்பொழுதே கடைந்தெடுத்த மோர் இனிப்பும் சிறிது புளிப்பும் கல ் து குடித் திருக்குமாகையால், குடலில் அழற்சி யுண்டுபண்ணுததாக ம் வாததோஷஹரமாகவும் இருக்கும். 4, 5.

சதுரம்ல தி சூர்ணம் : சதுராம்லங்கள்[3] வகைக்குப் பதினாறு பலம், த்ரிகடு வகைக்கு மூன்று பலம், லவணத்ரய ் வகைக்கு நான்கு பலம், சர்க்கரை எட்டு பலம்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து காய்கறிகள், பருப்புகள், அன்னம் முதலியவற்றில் கலந்து உப யோகிக்க, காஸம், அஜீர்ணம், அரோசகம், ச்வாஸம், இருதய வியாதிகள், பக்கசூலை, வயிற்றுநோய் இவை தீரும். 6, 7.

குடலிலுள்ள ஆமதோஷத்தைப் பரிஹரிக்கும் முறைகள்:
(1) சுக்கு, அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு இவற்றை இடித்துச் சேர்த்து க்வாதம் செய்து, ஆமதோஷத்தைப் போக்குவதற்குப் பருகலாம். (2) அச்சரக்குகளையே கல்க ாகச் செய்தாவது உஷ்ண லத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (3) அல்லது சுக்கை யாவது, (4) டுக்காயையாவது, (5) இந்துப்பையும் வசாதிகணத் திற் கூறிய வஸ்துக்களையும் கூட்டியாவது அங்ஙனமே உஷ்ண ஜலத்தோடு புஜிக்கலாம். (6) அல்லது வசாதிகணத்தைச் சேர்ந்த சரக்குகளையும் இந்துப்பையும் கலந்து, மதிரை யென்னும் துவை அநுபானமாகக் கொண்டாவது உபயோகிக்கலாம். 8, 8½.

மலாதிகள் ஆமமாயிருக்கையில் ஏற்ற ஔஷதங் ள் :
( ) மலம் ஆமமாயிருக்கையிலும், மலப்போக்கும் வெகு அதிகமா யிருக்கையிலும் பிடாலலவணம் என்கிற கிருஷ்ணலவணத்தைப் பொடித்து, மாதளம்பழச் சாற்றுடன் கலந்து உட்கொ ாள்ளல ம். (2) பமும் வாதமும் ஆமதோஷத்துட ் கூடி ் கோளாற டந்து, குடலில் வலியை யுண்டுபண்ணும்போது பில்வப்பழம், சித்திர மூலம், சுக்கு இவற்றைக் கல்கமாகச் ெ ய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உபயோகிக்கலாம் 9, 10.

கிரஹணியில் வாந்தி-இருதயநோ ் முதலியவை யிரு ் த ல் சே ் யக்கூடிய பரிஹா ரமுறைகள் : கிரஹணீ தோஷத்தில் வாந் தியும், இருதய நோயும், வயிற்று லியும் கூடியிருக்குமானால்

மதுரபாகம் மூன்று விதவிபாகங்களில் ஒ ் று. விபாக ் ளைப் பற்றி முதற்பாக ் பார்க்க

2. விகாஸி முதற்பா ம் பார் ் க.

3. சதுராம்ல ் இலந்தம்புளி, மாதள ் புளிப்பு, புளி, புளி ஞ்சி எ ் பவை ளின் கூட்டு.

பின்வரும் மு ற ள் குணந்தரும் : (1) டெ ட்பாலே, ாயம், அதிவிடயம், வசம்பு, ஸௌவர்ச்சல லவணம், டு காய் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, வெந்நீரின் அநுபானத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (2) டுக்காய், ஸௌவர்ச்சல லவணம், ஜீரகம், மிளகு இவற்றின் சூர்ணத் தயாவது வெந்நீருடன் பருகலாம்.-11, 11½.

அக்னிதீப சூ ்ணம் : திப்பிலி, சுக்கு, ட்டத்திருப்பி, நன்னாரி, ண்ட கத்திரி, பார்ப்பாரமுள்ளி, சித்திரமூல ், குட க்ஷாரம்[1], பஞ்ச வணம் இவற்றைச் சூர் ெ ய்து, தயிர், ஸுரை, ஸுராமண்டம், உஷ் ஜலம், ஞ்ஜிகம் இ ற்றில் ர தயாவது அநுபானமாக கொண்டு ஜாடராக்னி ய விருத்தியா உட்கொள்ளலாம் ; இம்முறை குடலிற் சேர்ந்துள்ள வாத விகாரத் தப் போக்குவதிற் சிற ்தது. 12, 13½.

பஞ்சலவணாதி குளிகை : பஞ்சலவணம், க்ஷா த்வயம், மிளகு, பஞ்சகோல ், ஓமம், ாயம் இவற்றைச் சட மா ச் சூர்ணம் செய்து, கொடிமாதள பழரஸத்தினாலாவது, இலந்தம்பழ ரஸத்தினாலாவது, ம தள பழரஸத்தினாலாவது ஆட்டி மாத்திரை செய்ய ும். இது அதிக தீபந-பாசநசக்தி உடையது. 14, 15.

த ளிஸ தி சூர்ணமும் வடகமும் : த ளிஸப்பத்திரி, சவியம், மிளகு இவை வகைக்கு ஒரு பல ், திப்பிலியு மோடியு தனித்தனியே இரண்டு பல ், சு கு மூன்று பலம், சதுர்ஜாத மு வெட்டிவேரும் தனித்தனி ால் பலம் ; இவற்றை மிருது ாகச் சூர்ணம் செய்து, மூன்று மட கு ெ ல்ல கூட்டி, பில்லை மாதிரி ாத்திரை ள் செய்து எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம் ; த்ய கள், யூஷம், ா ஸாஸம், அரிஷ்ட கள், மஸ்து, பேயாக்கள், பால் இவற்றில் எ தயேனு அநுபானமாய் பரு ாம். வாத-கப ளின் ஸம்பந்தத்தினால் ண்டா வாந்தி, கிர ஹணீ ரோ ம், ப கசூலை, இருதய நோய், ஜ ரம், வீக் ம், பா டு, குல் ம், பாநாத்யய என்கிற வெறி, அர்சஸ், ாயில் உமிழ்நீர் அதிகமாகக் கசிதல், பீநஸம், ச்வாஸம், காஸம் இ ளை நிவ்ருத்தி செய்வதற்கு இச்சூர் ம் ஏற்றதாகும். மலப தம் நேரிட்டால், இம்முறையில் சு குக்குப் பதி ாகக் கடுக்கா ய கொடு லாம். பித்தாதிக்கியத்தினால் உ டாகும் ாந்தி முதலியதில் ாலு ப கு சர்க் ரை கூட்டி வடக ளைச் செய் ுவேண்டும்; பாகுபதமா ப் ப குவ செய்த சர் யினாலா து ெ ல்லத்தினாலாவது வட ளைச் செய்யவேண்டு ; ஏனெனில் அக்னி ஸ பந்தத்தினால் ட கள் இலகுகு த் தப் பெறுகின்றன. 6 21.

. குட க்ஷாரம் ெ ட்பாலே யச் சமூலம் ரித்து, அத சா பரிவிரு து டு ப்ப ஒருவித ாா ா உப்பு.

. பஞ்சல முதற் புத்தகம் பார் .

. க்ஷாரத் யம் ய க்ஷார , ஸர்ஜக்ஷார .

ஆமதோஷம் நீங்கிய கிரஹணீரோகிக்குச் செய்யும் பரிஹாரங்கள்: பிறகு ஆமதோஷம் நீர்ந்துள்ள வாதகிரஹணீ ரோகிக்கு தீபநகுணமுள்ள சர க்குகள் சே த்து பக்குவ செய்த ருதத்தை வைத்தியர் சொற்ப அளவில் பரு க் கொடுத்து வரவேண்டும். ஜாடராக்னி தூண்டப்பட்டு, சிறிது விருத்தியடைந்திருக்கையில், மல-மூத்திர-அபாநவாயுக்கள் கட்டுண்ட அப்பிணியாளிக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் ஸ்நேஹசிகித்ஸையைச் செய்துவைத்து, பிறகு ஸ்வேத சிகித்ஸையையும் அப்யங்கமு செய்வித்து, நிரூஹ வஸ்தியைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். அப்பால் வாததோஷம் தணிவடைந்திருக்கையில், யவக்ஷாரம் கலந்து ஆ ணக் கெண்ணெயினுலாவது, தில்வகக்ருதத்திஞலாவது வயிற்றிலுள்ள தோ ஷம் முற்றிலும் வெளியாகும்படி விரேசனம் செய்விக்க வேண்டும். பிறகு குடலிலுள்ள ஆசயங்கள்[1] சுத்தமாகவும் ரூக்ஷ ாகவு ஆனபிறகு, மலமு கட்டப்பட்டுப் போனல், தீபநகுணமும், அம்லரஸமும், வாதஹரா ான குணமும் உள்ள சாக்குகளைச் சேர்த்துப் பக்குவம்செய்த தைலத்திஞல் அப்பிணியாளிக்கு அநுவாஸநவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும் ; இங்ஙனம் நன்ருக நிரூஹவஸ்தியும், விரேகமும், அநுவாஸநமும் செய்துவைத்தபிறகு, இலகுவான பத்தியான்னங்களைக் கொடுத்து வருவதோடு, மீண்டும் க்ருதத்தைச் ்று ச் சிறுக அப்யஸிக்கச் செய்யவேண்டும். 2 26.

பஞ்சமூலாதி க்ருதம் முதலியன : ( ) பஞ்சமூலம், கடுக்காய், த்ரிகடு, மோடி, இந்துப்பு, சிற்றரத்தை, த்விக்ஷீரம், ஜீரகம், வாய்விட ்கம், கச்சோரம் இவற்றைச் சேர்த்து கஷாயட் காய்ச்சி, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும். (2) கெ டி ாதளம் பழத்தின் உட்புறச் சோற்ருலாவது, (3) இஞ்சி ஸ்வாஸத்திஞலாவது, (4) உலர்ந்த முள்ளங்கி, இலந்தம் புளி, புளிவஞ்சி, மாதளை இ ற்றின் இரஸத்திஞலாவது, (5) மோர், மோரி மேல் தெளிவான திர ம், ஸ ராமண்டம், காடி, அரிசிகழுவிய நீர் இவற்றுள் எதிஞலாவது அந்த ருதம் பக்குவம் செய்யப்பட்டால் ஜாடராக்னியை நன்கு உத்தீபந செய்யும். இது வ ிற்றுவலி, குல்மம், மஹோதரம், ச்வாஸம், காஸம், ாதநோய், கபவிகாரம் இவற்றைப் போக்கும். (6) ெ ாடிமாதளம்பழச் சாற்றையும் முற்கூறிய ஏதேனும் ஒன்றுடன் லந்து, அதில் பக்குவ செய்யப்பட்ட க்ருதத்தையாவது பரு லாம். 27 -30.

பஞ் மூல தி தைலம் : முற்கூறிய பஞ்சமூலம் முதலிய சாக்கு ளையே சேர்த்து ப க்குவ செய்த தைலத்தை கி ஹணீ

. ஆசய கள் ஆமாசயம், பக் ாசயம், வாதாசயம், லாசயம் முதலிய .

. த்விக்ஷீரம் பசு பால், ெ ள்ளாட்டுப்பால்.

தோஷத்தில் ஆமதோஷ நிவ்ருத்தியான பின்பு வாதஹரமாக அப்யஞ்ஜநம் செய்து வைக்க உபயோகிக்கலாம். 30½.

பரஸ்பரம் ஆவ்ருதமான வாத கபங்களில் பஞ்சமூலாதி சூர்ணம் : கிரஹணியில் வாததோஷமானது கபத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டு அத்தோஷம் ஆமதோஷத்தாலும் கோளாறடைந்திருக்கையிலும், வாயுவினால் கபம் ஆவரணம் செய்யப்பட்டு அத்தோஷம் ஆமதோஷ ஸஹிதமாயிருக்கையிலும் இதே ஔஷதச் சரக்குகளைச் சூர்ணம்செய்து, அதை இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உட்கொள்வதும் நலம். 31½.

கிரஹணியில் பித்தாதிக்யத்தாலான அக்னிமாந்தியத்தைப் பரிஹரித்தல் : திரமாய் விருத்தியாயுள்ள பித்தம் ஜாடராக்னியை அவிக்கக் கூடியதாயிருந்தால், அதை விரேகத்தினாலாவது வமனத்தினாலாவது தள்ளி, திக்தரஸமும்-இலகு-க்ராஹி-தீபநம் என்கிற குணங்களும் உடைய விதாஹி என்கிற தீயகுணமற்ற உணவுகளைப் பிணியாளிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அம்லரஸமுள்ள சூர்ணங்களாலும், திக்தரஸமுள்ள ஸ்நேஹௌஷதங்களாலும் ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்யவேண்டும். 32, 33.

படோலாதி சூர்ணம் : பேய்ப்புடல், வேம்பு, கழற்சிக்காய், நிலவேம்பு, கடுகரோஹிணீ, பர்ப்பாடகம், வெட்பாலைப்பட்டை, வெட்பாலையின் கனி, பெருங்குரும்பை, செம்முருங்கையின் கனி, வசம்பு, மரமஞ்சளின் பட்டை, தாமரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், ஓமம், கோரைக்கிழங்கு, செஞ்சந்தனம், ஸௌராஷ்ட்ர ம்ருத்திகா, அதிவிடயம், த்ரிகடு, இலவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய், இலவங்கப்பத்திரி, தேவதாரு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும் ; இதைத் தேனோடு கலந்து உட்கொள்ளலாம் ; மதுவகைகளோடாவது ஜலத்துடனாவது உபயோகிக்கலாம் ; இது இருதய ரோகம், பாண்டுரோகம், கிரஹணீரோகம், குல்மம், வயிற்றுவலி, அரோசகம், ஜ்வரம், காமலை, ஸந்நிபாதம், முகத்தினுள் உண்டாகும் வியாதிகள் இவற்றைப் போக்கவல்லது. 34, 36½.

பூநிம்பாதி சூர்ணம் : நிலவேம்பு, கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு, த்ரிகடு, வாலுழுவை இவை ஸமபாகம், சித்திரமூலம் இரண்டு பாகம், வெட்பாலையின் பட்டை பதினாறு பாகம் ; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும் ; இச்சூர்ணத்தை வெல்லம் கரைத்த குளிர்ந்த ஜலத்தோடு உட்கொள்ளலாம் ; இது கிரஹணீதோஷம், குல்மம், காமாலை, ஜ்வரம், பாண்டு, மேஹம், அரோசகம், அதிஸாரம் இவற்றை நிவ்ருத்திசெய்யும். 37, 38½.

நாகராதி சூர்ணம் : சுக்கு, அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, உலர்ந்த பில்வப்பழம், இரஸாஞ்ஜநம், வெட்பாலையின்பட்டை, வெட்பாலைக்கனி, கடுகரோஹிணி, காட்டாத்திப்பூ இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, தேனுடனாவது, அரிசி கழுவிய

நீருடனுவது பித்தக்கிரஹணியிலும், பிரவாஹிகையென்கிற சீத பேதியிலும், அர்சஸ்ஸிலும், குதத்தில் வலியுண்டாகையிலும், இரத்தப் பெருக்கிலும் உட்கொள்ளலாம். 39, 40½.

சந்தனாதி க்ருதம் : சந்தனம், தாமரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், வட்டத்திருப்பி, பெருங்குரும்பை, வேங்கைப்பட்டை, வசம்பு, நன்னாரி, செம்மந்தாரை, எழிலைப்பாலை, ஆடாதோடை, பேய்ப்புடல், அத்திப்பட்டை, அரசம்பட்டை, ஆலம்பட்டை, பூவரசம்பட்டை, வஞ்சி, கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு, வேம்பு இவைகளை வகைக்கு இரண்டு பலமாக ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, வடிக்கட்டிய அக்கஷாயத்தில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும் ; நிலவேம்பு, வாலுழுவை, தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, திப்பிலி, நெய்தல் இவற்றை வகைக்குக் கால்பலம் எடுத்து, கல்கமாக உபயோகிக்கவும் ; இந்த க்ருதத்தையும், குஷ்ட சிகித்ஸையிற் கூறிய திக்தக க்ருதத்தையும் பித்தக் கிரஹணியில் உபயோகிக்கலாம். 41 44.

சிலேஷ்மக் கிரஹணி சிகித்ஸை :—(1) கபத்தினால் கிரஹணி விகாரப்படுமானால், அப்பொழுது தீக்ஷ்ண வஸ்துக்களால் வமநம் செய்வித்து, [illegible]வும் அம்லமும், க்ஷாரகுணமுமுள்ள ஔஷதங்களால் கிரமமாக ஜாடராக்னியை விருத்திசெய்யவும். (2) பஞ்சகோலம், கடுக்காய், கொத்தமல்லிவிதை, வட்டத்திருப்பி, மணமுள்ள பச்சிலைகள், கொடிமாதளையிலைகள் இவற்றைக் கஷாயம் காய்ச்சி, அதைக் கொண்டு பேயா முதலிய திரவான்னங்களைப் பக்குவம் செய்யலாம்--45, 46.

மதூகாஸவம் : இலுப்பைப்பூ ஒரு திரோணம், வாய்விடங்கம் அதில் பாதிபாகம், சித்திரமூலம் வாய்விடங்கத்தில் பாதி பங்கு, சேராங்கொட்டை ஒரு ஆடகம், மஞ்ஜிஷ்டி எட்டு பலம்; இவ்வினத்தையும் மூன்று திரோணம் ஜலத்திற் பக்குவம் செய்யவும் ; அதை ஒரு திரோணம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி வடிகட்டி, அரை ஆடகம் தேன் சேர்த்து, ஏலம்-தாமரைக்கிழங்கு-அகில்கட்டை-சந்தனம் இவற்றால் அழுக்கெடுத்து ரூக்ஷமாகச் செய்யப்பட்ட மட்பாத்திரத்தில் அவ்வினத்தையும் சேர்த்து, அதன் வாயை மூடியிட்டுச் சீலைமண்செய்து ஒருமாஸம் வைத்திருந்து எடுக்கவும். இந்த ஆஸவம் கிரஹணீவிகாரத்தைப் போக்கி அக்னியை விருத்திசெய்யும் ; ப்ருஹ்மணம், இரக்தபித்தஹரம் என்னும் குணங்களுமுண்டு ; க்ஷயம், குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், பிரமேஹம் இவற்றையும் தீர்க்கும். 47 50.

இரண்டாம் மதூகாஸவம் முதலியது : அரைச்சேர் இலுப்பைப் பூவின ஸ்வரஸத்தை அரைவாசி திரவம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சியெடுத்து, அதற்குக் கால் பங்கு தேன் கூட்டி, கஷாயம் குளிர்ந்த பிறகு, முன் ஆஸவத்திற்குக் கூறியவிதமாக அவ்வித

மட்பாத்திரத்தில் ஒருமாஸம் வைத்திருந்து எடுத்து உட்கொண்டு, ஹிதமான போஜனமும் செய்து வந்தால் எல்லாக் கிரஹணீதோஷங்களும் தீரும். அதேவிதமாய்த் திராக்ஷை, கரும்பு, பேரீச்சு இவற்றின் ஸ்வரஸங்களையும் ஆஸவமாகப் பக்குவம் செய்து இவ்வியாதியிற் பருகலாம். 5, 52.

ஹிங்க்வாதி சூர்ணம்: ஹிங்கு, கடுகரோஹிணி, சம்பு, திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலரிசி, நெருஞ்சல், பஞ்சகோலம் இவை ஒவ்வொன்றும் கால்பலம், பஞ்சலவணம் வகைக்கு ஒரு பலம்; இவற்றை இடித்து, ஒரு சேர் நெய், ஒரு சேர் தைலம், இரண்டு பிரஸ்த்தம் தயிர், இவற்றை ஒருமிக்கக் கூட்டி, அதில் முற்கூறிய காயம் முதலியவற்றைச் சேர்த்து, சிறுகச் சிறுகத் தீயிட்டுக் காய்ச்சி, நெய் முதலியதை அச்சரக்குகள் உறிஞ்சு கொண்ட பிறகு, அச்கல்கத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் போட்டு, மேலே மற்றொரு பாத்திரத்தினால் மூடி, உள்ளேயே சாம்பராகும்படி எரித்தெடுத்து சூர்ணம் செய்து, கால் பலம் அளவாக நெய்யிற் கலந்து உட்கொள்ளவும்; அவ்வௌஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு மதுரரஸமுள்ள உணவைப் புஜிக்கலாம். இவ்வௌஷதம் எல்லாவித வாத-கபவியாதிகளையும், விஷப்பற்றுகளையும், கிருத்ரிமவிஷக்கோளாறுகளையும் போக்கும். 53 55½.

அக்னிவர்த்தகக்ஷாரங்கள்: (1) நிலவேம்பு, கடுரோஹிணி, பேய்ப்புடல், வேப்பம்பட்டை, பர்ப்பாடகம் இவற்றை எரித்து க்ஷாரமெடுத்து, எருமையின் சிறுநீருடன் பருக, ஜாடராக்னி விருத்தியாம். (2) மஞ்சள், மரமஞ்சள், வசம்பு, கோஷ்டம், சித்திரமூலம், கடுரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு இவற்றையெரித்து க்ஷாரமெடுத்து, வெள்ளாட்டின் சிறுநீருடன் உட்கொள்ள ஜாடராக்னி விருத்தியடையும். 56, 57¼.

ஸத காண்டாதி க்ஷாரகுளிகை: கள்ளித்தண்டு நான்கு பலம், லவணத்ரயம் வகைக்கு மூன்று பலம், முதிர்ந்து உலர்ந்த கத்திரிக்காய் நான்கு பலம், எருக்கம்வேர் எட்டு பலம், சித்திரமூலம் இரண்டு பலம்; இவற்றை எரித்தெடுத்த க்ஷாரத்தை தக்காளிச் சாறு விட்டு ஆட்டி, குளிகைகள் செய்யவும். இக்குளிகையை உணவு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு உட்கொண்டு வர, புஜித்த உணவு சீக்கிரம் ஜீர்ணமாகும்; காஸம், ச்வாஸம், அர்சஸ் இவற்றிலும் இது அனுகூலம் செய்யும்; விஷூசி, பிரதிச்யாயம், இருதயரோகம் இவற்றையும் சமனம் செய்யும். 58 60.

மாதுலுங்காதி சூர்ணம்: உலர்ந்த கொடிமாதளை, ச்சோரம், சிற்றரத்தை, த்ரிகடு, கடுக்காய், ஸர்ஜக்ஷாரம், யவக்ஷாரம், பஞ்சலவணம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ள தேஹபலம், தேஹநிறம், ஜாடராக்னி இவை விருத்தியாகும். 61, 61½.

வாத கபக் கிரஹணியில் ்ருதங்கள்:—வாத தோஷத்துடன் கூடிய கப 'கிரஹணியில் முற்கூறிய கொடிமாதளை முதலியவற்றைச் சேர்த்து செய்த க்ருதத்தையாவது, தாந்வந்தர ்க்ருதத்தையாவது,[1] ஷட்பல க்ருதத்தையா து, பல்லாதக க்ருதத்தை யாவது, அபயாக்ருதத்தையாவது[4] உட்கொள்ளலாம். 62½.

க்ஷார க்ருதம்: பிடால லவணம், வளையலுப்பு, காசலவணம், சவுட்டுப்பு, ஸர்ஜக்ஷாரம், யவக்ஷாரம், கள்ளித்தண்டு, ண்டங் த்திரி, சித்திரமூலம் இவற்றைச் சேர்த்து எரித்து, ஏழு தடவை ஜலத்திற் ரைத்துக் கரைத்து வடிக்கட்டி யெடுக்கப்படும் க்ஷாரம் இரண்டு பிரஸ்த்த ; இதை நாலு பிரஸ்த்தம் நெய்யிற் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, ஜாடராக்னியின் பலத்தை விருத்தி செய்வதற்குப் பருகலாம். 63, 64½,

ஸ நிபாதக்கிரஹணீசிகித்ஸை: ஸந்நிபாத தோஷங்களால் உண்டான கிரஹணியில் பஞ்சகர்மங்களையும், த னித் த னி தோ த்திஞல் உண்டாகும் கிரஹணிகளுக்குக் கூறியுள்ள சிகித்ஸைகளையும் பிணியாளியின் சரீரபலம் முதலியவற்றை அனுஸரித்துப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 65.

கிரஹணியில் உண்டாகும் அக்னிமா த்யத்திற்குப் பரிஹாரங் ள்: ( ) கிரஹணியில் ஜாடராக்னி மந்தப்பட்டிருப்பவனுக்கு . யப் பிரே ாபத்திஞல் அதிகமாய் உமிழ்நீர் ஊறிஞல் ரூக்ஷத்தன்மையும் திக்தரஸமுமுள்ள வஸ்துவால் ஜாடராக்னியை உத்தீபநம் செய்யவே டு . (2) தேஹம் மெலிவுற்ற அவ்வித பிணியாளிக்கு கபம் அதிகரித்திரு தால், ஸ்நிக்த்த பதார்த்த களையு ரூக்ஷபதார்த்தங்களையும் மாற்றி மாற்றி உபயோகிக்க வேண்டும். (3) மிகவும் இளைத்து வாடிப்போனவனுக்கு கபம் அதிகரித்திருந்தால் தீபநகுணமுள்ள திரவ்யத்தை ஸ்நேஹ வ துக்களுடன் கூட்டி யுபயோகிக்க வேண்டும். (4) பித்த அதிகமாயுள்ள மனிதன் மந்தாக்னியாயிருந்தால், உமிழ்நீரும் ஊறிஞல், மதுரரஸமுள்ள சரக்கு ளைத் திக்தரஸமுள்ள வஸ்துக்களோடு கூட்டி யுபயோகிக்க வேண்டும். (5) வாத அதிகரித்துள்ள பிணியாளி மந்தா னியாயிருந்தால், அம்ல-லவண ரஸங்களுடன் கூடிய ஸ்நேஹ அவனுக்குச் சிறந்ததாம். துர்ப்பலமயுள்ள அக்னியை விருத்தி செய்வதற்கு ஸ்நேஹமே சிறந்த ஸ்து

. தா தா க்ருதம் பிரமேஹ சிகித் ஸையிற் கூறப்பட்டது.
. ஷட்பல க்ருதம் உதர சிகித்ஸையிற் கூறப்பட்டது.
3. பல்லாத ருத குல்ம சிகித் ஸயிற் கூறப்பட்டது.
4. அபயா ருத . உதா கித் ஸயிற் கூறப்பட்டது. (ஹரீதகீ ருதம் எ று சொ லப்படு .)
. பஞ்ச கர்ம கள் மந , விரேசந , நஸ்யம், நிரூஹம், அநுாஸந என்பன ாம்.

வென்றறிக; ஸ்நேஹத்தினால் விருத்தி செய்யப்பெற்ற ஜாட ராக்னியை மிகவும் குருகுணமுள்ள வேறு எந்த வஸ்துவும் குறைத்துப் போடமுடியாது. (6) ஜாடராக்னி ந்தடாய்விடுவ தால், கபம் க்ஷீணித்திருக்கையில், மலம் பக்குவமடைந்திருந்தும் உடைந்து திரவமாக ஔஷதத்தே டு வெளியானால், அவன் க்ரு தத்தைச் சொற்பமாய் உபயோகிக்க வே ண்டும்; அ த க்ருதத் தினால் ஸமானவாயு அதன் சுயநிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் இயற்கைக் காரியத்தைச் செய்யத் தூ டப்படுமானால், அவ்வ யு எப்பொழுதுமே அக்னி தீபநம் செய்வது இயல்பாகை யால் ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்கின்றது. (7) டலம் மிகவும் இறுகிப்போய் வெகு கஷ்டப்பட்டு வெளிப்படுமானால், பஞ்சலவ கள் கூட்டிய க்ருதத்தைப் பருகி அதன் பிறகு அ ன புஜிக்கவே டும். (8) ரூக்ஷத்தன்மை அதிகரித்ததால் அக்னி மந்தப்பட்டுப் போனால், அக்னி தீபநகுணமுள்ள ஔஷதங் ள் கலந்த க்ருதத்தையாவது தைலத்தையாவது பருகலாம். (9) ஸ்நேஹங்களை அளவுக்கு மிஞ்சி யுபயோகித்ததால் அக்னிமாந் த்யம் உண்டாயிருந்தால் க்ஷாரங் ளாலான சூர்ணங்களையு , ஆஸ வங் ளையும், அரிஷ்டங் ளையும் உபயோகிக் வேண்டும். (10) உதாவர்த்தத்தினால் ஜாடராக்னி ம தமாகப்போயிருந்தால் நிரூ ஹவஸ்திகளையும், ஸ்நேஹவஸ்திகளையும் பிரயோகி கவேண்டும். (1) தோஷங்கள் மிக விருத்தியா தால் ஜாடராக்னி மந்தப்பட் டிரு கை யில், வமந-விரேசநாதி சிகித்சைகளால் சோதநம் செய் வித்து, பேயா முதலிய திரவா ன கனை முறைப்படி உபயோ கிக் வேண்டும். (12) ஒருவன் ஏதேனும் வியாதியினால் வரு தி, அது நிவ்ருத்தியான பின்பு அக்னிமாந்த்யம் ஏற்பட்டிருந்தால் அவ்வக்னியை உத்தீபநம் செய்வதற்கு க்ருதபானமே சிறந்தது. (3) நெடு தூரம் வழி நடப்பது, உபவாஸ , உடலிளைத்தல் இவை ளால் ஜாடராக்னி மந்தப்பட்டால், உணவுக்கிடையில் க்ருதபானம் செய்விக்க வேண்டும்; க்ருதமானது அப்பிணி யாளிக்கு பல்யமாகவும், தீபநமாகவும், ப்ருஹ்மணமாகவும் ஆகி றது. (4) நீண்ட காலம் பிரஸங் ம் செய்ததால் அக்னிமாந்த்யம் நேரிட்டு, அதனால் தேஹம் வாடி, தாதுக்கள் க்ஷீணித்து, உடல் மிக் மெலிவுற்றிருந்தால் மாம்ஸபக்ஷிணிகளான ப்ரஸஹம் முத லிய ஜ துக்களின் மாம்ஸரஸங்களை அம்லவஸ்து ளோடு கலந்து உண்ணவே ண்டும்; அவை இலகுவாகவும், உஷ் வீ ய மா வும், கடுரஸமா வும், சோதநகுணமுள்ளவை ளாகவும்[1] இருப்பதால் ஜாடராக்னியை சீக்கிரம் விருத்தி செய்யும்; இறை ச்சியு டு அதனால் அந்த ஜந்துக்களின் ம ம்ஸங்கள் செழித்து வளர்ந்திருப்பத ல் தேஹவ யையு மிகவும் விருத்தி செய் யும். (15) ஸ்நேஹங் ளையும், ஆஸவ களையும், ஸுரையையு ,

---

[1] சோத கு ம -விரேச ாதி கு ள்.

அரிஷ்டங்களையும், சூர்ணங்களையும், கஷாயங்களையும், பத்தியமான உணவுகளையும் முறை தவறாமல் நன்கு பிரயோகித்தால், தேஹத்தினுடையவும் அக்னியினுடையவும் பலம் விருத்தியடையும். (16) நல்ல ஸாரமுள்ள கட்டைகளிற் பற்றிய ஸாதாரண பாஹ்யாக்னியானது நல்ல ஜ்வாலையோடு ஸ்திரமாக எரிவது போலவே, ஜாடராக்னியும் ஸ்நேஹவர்க்கங்களோடு கூடிய ஆஹாரங்களால் பலம் பெற்று விருத்தியடையும். (17) உணவின்றியே ஜாடராக்னி விருத்தியடைவதில்லை; அதிக போஜனத்தினாலும் விருத்தியடைந்து விடாது; விறகு இல்லாமல் பாஹ்யமான அக்னி எரிவதில்லை; சொற்ப அக்னியின்மேல் அதிக விறகுகளைப் போட்டாலும் அது எரியமாட்டாதல்லவா? 66 80.

ஜாடராக்னி மிதமிஞ்சி அதிகரித்தலும் அதனாலுண்டாகும் உபத்திரவங்களும்: கபம் க்ஷீணித்து, அதன் ஸ்தானத்தில் பித்தம் வாதத்துடன் கூடி விருத்தியடைந்து, ஜாடராக்னியை மேலோங்கச் செய்தால், அப்பொழுது வாயுவுடன் கூடிய அவ்வக்னி[1] உட்கொண்ட உணவை சீக்கிரத்தில் பசநம் செய்து, எல்லாத் தாதுக்களையும் ஓஜோதாதுவையும் அழித்து மரணமுண்டு பண்ணும். அப்பிணியாளி போஜனம் செய்ததும் ஸௌக்யமாயிருப்பான்; உணவு ஜீர்ணமானதும் பரிதவிப்பான்; அக்னி மிதமிஞ்சி யதிகரிப்பதால் நாவறட்சியும், இருமலும், தேஹ அழற்சியும், மூர்ச்சையும் உபத்திரவங்களாக உண்டாகும். 8 , 82½.

மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்னியைத் தணிக்கு முபாயம்: (1) மிக்க மேலோங்கி யெரியும் பாஹ்யாக்னியைத் தண்ணீர் ஊற்றி அவிப்பதுபோல மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்னியை குருவாகவும் ஸ்நிக்த்தமாகவும் - மந்தமாகவும்-ஸாந்த்ரமாகவும்-சீதமாகவும்-ஸ்த்திரமாகவுமுள்ள அன்னபானங்களால் சமநம் செய்யவேண்டும். (2) மிதமிஞ்சி விருத்தியான ஜாடராக்னியானது இடையிடையே ஸமயம் நேரிடும்போது பசநம் செய்வதற்குத் தீனியின்றி பிணியாளியை அழித்து விடாதபடி, உணவு முற்றிலும் ஜீர்ணமாவதற்கு முன்பே இவனுக்கு போஜன பதார்த்தங்களை அப்போதைக்கப்போது கொடுத்துவர வேண்டும். 83, 84½.

மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்னியைத் தணிக்கும் உணவுகள்: (1) க்ருஸரா, பாயஸம், ஸ்நிக்த்தமான மாப்பண்டங்களாலாகியதும் வெல்லத்தினால் செய்ததுமான பணியாரங்கள், நீர் வாழும் ஜந்துக்களென்ன ஆநூபதேசத்திய பிராணிகளென்ன இவற்றின் கொழுத்த இறைச்சிகள் இவைகளை இப்பிணியாளி புஜிக்கலாம். (2) மத்ஸ்யங்களை உபயோகிப்பது விசேஷமாகும்; அதிலும் ஓடாமல் ஸ்த்திரமாயுள்ள ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் மூவழப்பான மத்ஸ்யங்களை உண்பது மேலாகும். (3) நன்றாகக் கொழுத்த

---

[1] இது பஸ்மாக்னி எனப்படும்.

செம்மறியாட்டின் இறைச்சியைக் கடுமையான ஜாடராக்னியைத் தணிப்பதற்கு உ 'ணலாம். 85, 6½.

டுமை ான ஜாடர க்னியினுலுண்டாகும் ாவறட்சி 'குப் பரிஹா ரம்: ஜாடராக்னியின் கடுமையினுல் நாவறட்சி ய 'ர டானுல் ( ) தேன் மெழுகு கலந்த பாலையாவது, (2) அவ்வித நெய்யையாவது பானம் செய்யலாம். (3) அதி நெய் கல 'த சே ாது மாவையாவது பாலுடன் பருகலாம். (4) நல்லெ ' ெ யத் தவிர மற்ற ஸ்நேஹங்களையாவது ஆநூப மாம்ஸரஸத் துடன் லந்து பான ' செய்யலாம். (5) கருஞ்சிவ த ெ ' சி தை இவற் றச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ப லையாவது விரேசந ாகும்படி யுட்கொள்ளலாம். (6) பித்தஹரமா பாயஸத் தை அடிக்கடியு' பத்திய உணவாகவும் பருகலா '. 87 89.

கடுமையான ஜாடர க்னியைத் தணிப்பதும் இல்லாவிடில் உண்ட கும் தீங்கும்: (1) குருகுணமும், கொழுப்பை விருத்தி செய்யும் தன்மையும், பத்தை அதிகப்படுத்தும் குணமும் உள்ள உணவுகள் மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்னியைத் தணிக்க ஹிதமானவை; பகலில் போஜனம் செய்து நித்திரை யுறுவதும் அக்குணமுண்டு பண்ணும். (2) அமிதமான ஜாடராக்னி புஜித்த உணவைப் பசநம் செய்துவிடும்; உணவில்லாமற் பே னுல் அவ்வக்னி தோஷங்களை எரிக்கும்; தே ஷ 'கள் க்ஷயித்துவிட்டால் தாதுக் களும் எரிக்கப்படும்; தாதுக்கள் எரிந்து அழிவுறுமானுல் அவ் வக்னி இறுதியில் உயிரைப் போக்கிவிடும். 90, 91.

ஜாடர 'னிை ன்கு பரிபாலிப்பதாலும் பரிபாலிக் த த் லும் உண்ட கும் பலன்கள்: இன்ன உணவு இயற்கையி லேயே விரோதமா து, இன்ன உணவு சேர்க்கையினுல் அல்லது ப 'குவம் செய்யும் வை யினுல்[1] விரோதமானது; ான்பது முதலிய த அறிந்துகொள்ளா லே சிலர் தோன்றியவாறு பல வற்றையும் தின்றுப் பிழைத்துவருகின்றனரேயென்றுல், அது அவர்களுடைய ஜாடரா 'னி பலத்திற்குள்ள விசே ஷ சக்தியே யாம்; ஆனுல் அது அனைவருக்கும் பொரு 'தாது. ஆை யால் எவ்வ யிலேனும் ஜாடராக்னியைக் காக் வேண்டு '; ஏனெ னில் அக்னி அழிவுற்றுல் மனிதனும் நாச டை து நிச்சய '. ாடரா 'னி தோஷங்களால் மூடப்பெற்றுக் கே ளாறடைந்தால் மனிதனையும் திரளான பிணி ள் சூழ்ந்துகொள்ளும்; அவ்வ 'னி நல்ல நிலை மயிலிருந்தால், மனிதனும் பிணியற்ற னு | ' தீர் ' ாயுளாகவு ' ழ்வான். 92, 93.

---

1. விருத்தத்திரவ்யம் முதலிய ற் றப்பற்றி முதற் பாக ' பார்க்க.

பதினோராம் அத்தியாயம்.

மூத்திராகாத சிகித்ஸை.

இனி மூத்திர க த சிகித்ஸிதம்[1] என்னும் அத்தியாய விவரிக்கப்படுகிறது :

மூத்திர காத சிகித்ஸை.

வாத மூத்திரக்ருச்சிரத்தில் ஸ்ே ஹஸ்வேதங்கள் : வாத தோஷத்தினுலுண்டான மூத்திரக்ருச்சிரம் என்கிற நீர்ச்சுருக்கில் நாபிக்குக் கீழே வாதஹர தைலத்தைத் தேய்த்து, மிகவும் ஸ்நிக்த்தமான பிண்டம் - ஸேகம் - அவகாஹம் என்கிற ஸ்வேத முறைகளால் தேஹத்திற்கு ஸ்வேதம் செய்யவேண்டும். 1.

வாத மூத்திரக்ருச்சிரத்திற்கேற்ற ஸ்ே ஹங்களும் உணவு முதலியவைகளும் :—(1) தசமூலம், சிற்றுமுட்டி, ஆமணக்கு மவர், வாற்கோதுமை, தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, சாறணை, கொள், இலந்தை, நீர்த்திப்பிலி, வெள்ளைச்சாரணை, கல்லுருவி இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, இச்சரக்குகளையே கல்கமாகவு சேர்த்து, தைல - க்ருதம் - பன்றிக்கொழுப்பு - காடிக்கொழுப்பு இவற்றில் ஏதையாவது அதில் கூட்டிக் காய்ச்சி, பஞ்சலவணங்களையும் கலந்து பக்குவம்செய்து உட்கொண்டால் மூத்திராகாதம் முதலிய கோளாறுகள் நன்கு நிவ்ருத்தியாகும். (2) இதே திரவ்ய களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பானங்களையும், அவற்றால் பக்குவம்செய்த உணவுகளையும் உட்கொள்ளலாம். (3) இவற்றையே பிண்டஸ்வேதம் செய்யவு உப ாஹஸ்வேதம் செய்யவு உபயோகிக்கலாம். (4) இச்சரக்கு ளைத் தைலங்களோடும் கனிவர்க்கங்களோடும் கலந்து, அம்லவஸ்துக்களையும் கூட்டி யுபயோகி கல ; அவற்றுடன் ஸ்நேஹங்களையும் கலந்து முற்கூறிய உணவு முதலியவற்றோடு உபயோகிக்கலாம். (5) ஸெளவர்ச்சல லவணத்தை மதிரை ெ ன்னும் மதுவில் அதிகமாகச் சேர்த்துப் பரு மூத்திரக்ருச்சிரம் முதலிய நீர்த்தாரையைப்பற்றிய வலி நிவ்ருத்தியாகும். 2 4½.

பித்த மூத்திர க்ருச்சிரத்திற்குப் பரிஹார ங்கள் :—(1) பித்த ஸம்பந்தமான மூத்திராகாதத்தில் குளிர்ச்சியான ஸேகங்களையும், லேபங்களையும், அ ாஹ களையும், பிரயோகிக்கவேண்டு . (2) தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு, நீர்முள்ளி, நிலப்பனங்கிழ கு, தட்டைக் கோரைக் ழ கு, த்ருணபஞ்சமூலம் இவற்றைக் கஷ யம் காய்ச்சி, தேனும் சர்க்கரையும் கூட்டி யுட்ெ ாள்ளலா .

---

1. மூத்திரா ாத முதற் பா ம் பார்க் .

. ஸேக , லேபம், அ காஹம் எ ப ற்றி வி ர ளைப்பற்றி முதற் புத்தக பார் வு .

(3) ஆடாதோடை, முள் ல்ல ரை, வெள்ளிரிவே ர், கு ம்பா வேர், கு ' குமப்பூ இ ற்றை ' ல்கமா ச் செய்து, திராக்ஷையின் கஷாயத்தோடு உட்கொள்ள மூத்திராகாத ஸம்பந்தமான எல்லா ரோ ளாறுகளும் தீரு '. (4) வெள்ளரிவிதை, அதிமதுரம், மர மஞ்சள் இவற்றை அரிசிகழுவிய நீரால் கல்கமாகச்செய்து, அதை யாவது பழகிய திராக்ஷாஸவத்தோடு உட்கொள்ளலாம். 5 8.

ப-மூத்திரக்ருச்சிரத்திற்குப் பரிஹா ர ' ள் : கபத்தினு லான மூத்திர க்ருச்சிரத்தில (1) வமநமும், (2) ஸ்வேத சிகித ஸயும், (3) தீக்ஷ்ண குணம்-உஷ்ணம்-கடுரஸ இத்த ' மையான போஜனமும், வாற்கோதுமையினுலாகிய பல்விதமான உணவு ளும், யவக்ஷாரமும், மோரும் உபயோகிக்கத் தகுந்தவை யாம். (4) சிற்றேலத்தை மதுவின் அனுபானத்துடன் உட்கொள்ள லாம்; அல்லது நெல்லிக்காயின் சாற்ருேடாவது அதை யுப யோகிக்கலாம். (5) தாமரைமணி, நெறிஞ்சில், சிற்றேலம், த்ரிகடு இவற்றின் சூர்ணத்தையா து தேனுடன் கலந்தா து, பசு மூத் திரத்துடனுவது உபயோகிக்கலாம். (6) ண்ட ' கத்திரியின் ஸ்வர ஸத்தையாவது தேன் சேர்த்துப் பருகலாம். (7) புங்கங் ரயின் வித்தையாவது நன்ருகச் சூர்ணம்செய்து மோருடன் உட்கொள் ளலாம். (8) கருங்காலி, ஏழிலம்பாலை, வெட்பாலரிசி, சீந்தில், ஆமணக்குவேர், கடுகரோஹிணி, சிற்றேலம், புங்கம்விதை இவற் றை ' ஷாயமாகப் பக்குவம்செய்து தேன் கூட்டியும் குடிக்க லாம். (9) முற்கூறிய கருங்காலி முதலியவற்றையே பேயா வாகப் பக்குவம் செய்தாவது பானம் செய்யலா '. (10) பவளத் தையாவது நன்கு சூர்ணம்செய்து அரிசி கழுவிய நீரோடு உப யோகி ' கலாம். (11) அல்லது பாதிரி மரப்பட்டையைக் காய்ச்சிக் காய்ச்சி, ஏழுதடவை வடிக்கட்டி, அதிலிருந்து வரும் க்ஷாரத்தை யாவது தைலத்தின் அநுபானத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (12) பாதிரியின க்ஷாரம், யவக்ஷாரம் இவற்ருேடாவது, திலக்ஷாரத தோடாவது வேப்பம் பட்டையின் க்ஷாரத்தையும் கூட்டி உட் கொள்ளலாம். (13) இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், மி கு இவற்றைக் கூட்டிய டதிரை யென்னும் மது வயாவது யவக்ஷாரஜலத் துடன் பருகலாம். (14) வெல்லம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த வியஞ்ஜநங்களையாவது உபயோகிக்கலாம். (15) இல ங்கப் பட்டை, வலம், மிளகு இவற்றைத் தனித்தனியாகவே வெ ல்ல ' கலந்த வியஞ்ஜனங்களோ டு உபயோகிக்கலாம். 9 14½.

ஸ ' நிப த மூத்திர ' ருச்சிர சிகித்ஸ : ஸந்நிபாத ஸம்ப ' த மான மூத்திரக்ருசசிரத்தில் முற்கூறிய எல்லாவற்றையுமே அ ' த ' த நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு பிரயோகிப்பது ஹிதமாகும். வெகு நாட் ளாயுள்ள அச்மரீயென்கிற க ல்லடைப்பு வியாதியி லும், வாதவஸ்தி முதலிய மூத்திரமார்கக ஸம்பந்தமான கோளாறு களிலும் முற்கூறி வற் றயே பிரயோகி ' லாம். 15½.

அச்மரீ சிகித்ஸை.

அச்மரீ சிகித்ஸை : மூத்திரத்வாரத்தி லுண்டாகும் அச்மரீ யென்கிற கல்லடைப்பு வியாதி யமனுக்குச் சமானமாகக் கருதப் படுகின்றது ; வியாதி ஆரம்ப தசையிலிருந்தால் ஔஷதங்களால் நிவ்ருத்திக்கலாம் ; அது மிகவும் முதிர்ந்து விட்டால் சஸ்திர சிகித்ஸையினுல் நிவாரணம் செய்யவேண்டியதாகும். அவ்வச்மரீ ரோகத்தின் பூர்வரூபங்களில் அடியிற் கூறப்படும் ஸ்நேஹம் முத லிய சிகித்ஸா முறைகளைச் செய்யவேண்டும். 16, 17.

வாதாச்மரியில் பாஷாணபேத்யாதி க்ருதம் : கல்லுருவி, சர்வாமலகி, கடலுப்பு, மீவலை, தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, சூர் யகாந்தி, பேராமுட்டி, பெருவாகை, வெட்டிவேர், முருக்கை, பில்லூரி, சிறுதேக்கு, கண்டங்கத்திரி, பேய்க்கரும்பு, பாப்பார முள்ளி, நெரிஞ்சில், நீர்முள்ளி, வாற்கோதுமை, கொள், இலந்தங் கொட்டை, மாவலிங்கை, தேற்றாங்கொட்டை இவற்றைக் கஷாய மிட்டு, அக்கஷாயத்தில் க்ருதம் சேர்த்து, ஊஷகாதி கணச்[1] சரக்குகளைக் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதத்தைப் பானம் செய்ய வாததோஷத்தினுலுண்டாகும் அச் மரி சீக்கிரத்தில் உடைந்து வெளிப்படும். 18—20.

ஏரண்டாதி கல்கம் : ஆமணக்கு, கண்டங்கத்திரி, பாப்பார முள்ளி, நெரிஞ்சல், நீர்முள்ளி இவற்றின் வேர்களைக் கல்கமாக அரைத்து, புளிப்பில்லாத தயிரில் கலந்து உட்கொள்ள, அச்மரி யென்ற மூத்திரக்கல் உடைந்து சுகமுண்டாகும். 21.

பித்தாச்மரியில் குசாதிக்ருதம்: குசம், நாணல், விழல், பேய்க் கரும்பு, இக்கடம் என்னும் மூலிகை, கருப்பம்வேர், கல்லுருவி, தருப்பை, நிலப்பனங்கிழங்கு, நிலப்பூசணிக்கிழங்கு, சட்பாப் பயிர்வேர், பாப்பாரமுள்ளி, நெரிஞ்சில், பெருவாகை, பாதிரி, வட் டத்திருப்பி, நீர்த்திப்பிலி, மருதோன்றி, சாறணை, காட்டுவாகை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, இதில் வெள்ளரிவிதை முதலியவைகளை யாவது, கருநெய்தலின் விதைகளையாவது, அதிமதுரத்தை யாவது, சிலாஜதுவையாவது கல்கமாகச் சேர்ந்து க்ருதம் பக் குவம் செய்து உபயோகிக்க, பித்த அச்மரி உடைந்து சுக முண்டாம். 22 24.

கபாச்மரியில் வருணாதி க்ருதம் : வருணாதி கணம் , வாத ஹரமான இரண்டு கணங்கள்[4] இவற்றையும், ஏலக்காய், அரே

---

1. ஊஷாதி கண முதற் புத்தக பார்க்க.

2. வெள்ளரி முதலிய வ இதற்கு முன்பு 7 து ச்லோ மொழி பெயர்ப்பில் கூறப்பட்டுள்ளன .

3. ருணாதிக ம் முதற் புத்தக பார்க்க.

4. ாதஹரா ான இர டு ள் வீரதராதி மும் விதார் யாதி மு .

ணுகம், குங்கிலியம், மிளகு, கோஷ்டம், சித்திரமூலம், தேவதாருக் ட்டை, ஊஷ காதிகண இவற்றையும் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத் த உபயோகிக்க, ப ஸம்பந்தமான அச்மரி உடைந்து சீக்கிரம் குணமுண்டாகும். 5, 26.

அச்மரியில் உபயோகிக்கத்தகும் க்ஷாரக்ஷீரபானாதிகள்:
அச்மரீரோகத்தில் பிரயோகிப்பதற்கு க்ஷாரங்களையும், க்ஷீரங்களையும், யவாகூ வென்னும் திரவான்னத்தையும் அவ்வவற்றிற்கு ஏற்ற வஸ்துக்களைக்கொண்டு பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். (1) ஆரை, ஏறழிஞ்சில், தேற்றுக்கொட்டை இவற்றின் கீரைகளையும், கருநெய்தல் விதையையும் கல் மாக்கி வெந்நீரோடு உட்கொள்ள சர்க்கரை யென்னும் மூத்திரக்கல் வெளிப்படும். (2) கிரௌஞ்ச பக்ஷி, ஒட்டகம், கழுதை இவற்றின் எலும்புகளையும் நெரிஞ்சில், பனங்குருத்து, ஓமம், கடப்பம்வேர், பில்வவேர், சுக்கு இவற்றையும் கல்கமாகச்செய்து ஸுரை யென்னும் மதுவுடனாவது, உஷ்ண ஜலத்தோடாவது உட்கொள்ள சர்க்கரை உடைக்கப்படும். (3) சுத்திசெய்த சோரங்கொட்டைப் பொடியையும் தோலையும் கூட்டி, செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் ஏழு நாட்கள் உட்கொள்ள அச்மரீ வெளியாய்விடும். (4) முருங்கவேர்க் கஷாயத்தை இளஞ்சூடாகப் பருகினாலும் அச்மரி வெளியாகும். (5) எள்ளு, நாயுருவி, வாழை, முருக்க, நவதானியம் இவற்றிலிருந்து கிரஹிக்கப்படும் தனித்தனி க்ஷாரமும் செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் சர்க்கரை அச்மரி இந்த ரோகத்தில் உட்கொள்ளத் தகுந்தது. (6) சூர்யாவர்த்தியின் வேர் ஒன்றையேயாவது ஸுரை முதலிய மதுவகைகளோடு உட்கொள்ளலாம். 7) பலவித வேதனைகளின் உபத்திரவங்களை அனுபவிப்பவர் சூர்யகாந்தி வேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது, (8) கடுக்காய் விதை சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாகிலும், (9) சாறடையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது பருகலாம். (10) மயிர்மாணிக் வேரையாவது அரிசி முழுகிய ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம்; அப்பொழுது பாலும் அன்னமுமே தகுந்த ஆஹாரவாம். மூத்திராகாதம் என்கிற நீரடைப்பு முதலிய மற்ற நீர் ரோகங்களிலும் முற்கூறியுள்ள கிகித்ஸைகளில் ஏற்றதைச் செய்யலாம். 7 34.

கலவித மூத்திராகாதங்களுக்கும் போது சிகித்ஸைகள்:
(1) ண்டங்கத்திரி, பாப்பாரமுள்ளி இவற்றைச் சமபாகம் சேர்த்து, இவற்றிற்கு இரு மடங்கு நெரிஞ்சலையும் போட்டு கஷாயம் காச்சியோ, அல்லது அவற்றைப் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சியோ, அல்லது அவற்றைக்கொண்டு க்ருதம் பக்குவம் செய்தோ உபயோகிக்க எல்லாவித மூத்திர பந்த ரோகமும் தீரும். (2) தேவதாரு, கோரைக்குழங்கு, பெருநாகம், அதிமதுரம், கடுக்காய் இவற்றைப் பொடித்துத் தேன் கூட்டி, ஸுரையென்னும் மத்தத்

துடனாவது, பாலுடனாவது, ஜலத்தோடாவது ஸகலவித மூத்திராகத வியாதிகளிலும் உட்கொள்ளலாம். (3) காஞ்சொறியின் ஸ்வரஸத்தையாவது, (4) மருதம்பட்டைக் கஷாயத்தையாவது, (5) த்ரிபலாசூர்ணத்துடன் இந்துப்பு கலந்து, இளஞ்சூடான ஜலத்தோடாவது உட்கொள்ளலாம். (6) கண்டங்கத்திரி, நெரிஞ்சில் இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த யவாகூவைச் சர்க்கரை கலந்தாவது பருகலாம். (7) வீரதராதி கணத்தைச் சேர்ந்த சரக்குகளினாலான க்வாதத்திலாவது, (8) கோழியின் மாம்ஸரஸத்திலாவது பக்குவம் செய்த யவாகூவையும் பானம் செய்யலாம். (9) வீரதராதிகணக்வாதத்தில் பாவனை செய்த சிலாஜதுவை யாவது சாப்பிடலாம். (10) புராண மத்யத்தைப் பானம் செய்து, வெகு வேகமாகச் செல்லும் வண்டியிலாவது குதிரையின் மீதாவது ஏறிச் சவாரிசெய்ய, அவ்வதிர்ச்சியினால் அச்மரீ தானே நழுவி வெளியாய் விடலாம். (11) வீரதராதி கணத்தை எவ்வித நிலைமையிலும் தாராளமாக உபயோகிக்கலாம். (12) விரேசநத்திற்காகத் தில்வக-க்ருதத்தையும்[1] உபயோகிக்கவும். (13) மேலும் வஸ்தியையும், விசேஷமாக உத்தரவஸ்தியையும் பிரயோகித்து வரவேண்டும். 35—40½.

சுக்ராச்மரீ சிகித்ஸை: சுக்ரம் என்கிற பீஜதாது அச்மரியாகத் திரிபடைந்து ஸம்பவிக்கும் வியாதியில் உத்தரவஸ்தியினால் மூத்திரமார்க்கம் சுத்தி செய்யப்பட்ட பின்பு, நல்ல தேகவலிமையுள்ள புருஷன் சுக்ராசயம் என்கிற பீஜகோசம் சுத்தியாவதன்பொருட்டு வ்ருஷ்ய குணமுள்ள த்ரவ்யங்களையும், அத்தன்மையதான கோழி மாம்ஸத்தையும் புஜித்து நன்கு திருப்தியடைந்து, சிற்றின்பத்தில் விருப்பம் அதிகரித்துள்ளரும், ஆகவே புருஷரைப் பரவசமாக்குந் திறமுள்ளவருமான மதங்கொண்ட மங்கையருடன் கூடிக் களிக்கலாம். 41, 42½.

ஸாதாரண சிகித்ஸைகளால் நிவ்ருத்தியாகாத அச்மரிக்குச் செய்யும் சிகித்ஸை: ஸித்தோபக்ரமங்கள் எனப்படும் கைதேர்ந்த முற்கூறிய சிகித்ஸைகளால் அச்மரி நிவ்ருத்தியாகாமற்போயின், மேலே அவசியமான சஸ்திர சிகித்ஸையைச் செய்யாமற்போனால் பிணியாளி இறப்பது நிச்சயம்; அநேக முறை சஸ்திரசிகித்ஸை செய்து திறமையுடைய நிச்சய புத்தியுள்ள வைத்தியன் சஸ்திர சிகித்ஸை செய்தால் "ஒருக்கால் பிழைக்கலாம்" என்கிற உண்மையை இராஜாதிபதியினிடம் தெரிவித்துவிட்டு, முறை தவறாமல் சஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கவும். 43, 44½.

அச்மரியில் சஸ்திர சிகித்ஸை செய்யு முறை: பிறகு பிணியாளிக்கு ஸ்நேஹந-சோதந சிகித்ஸைகளைச் செய்து வத்து, சிறிது கர்ஷணசிகித்ஸையினால் இளைக்கவும் செய்து, சரீரத்திற்கு

1. தில்வக க்ருதம் குஷ்ட சிகித்ஸையிற் கூறப்படும் முறை.

அப்யா கமும் ஸ்வேதமும் செய்வித்து, அவசியமான ங்களச் சடங்குகளையும் நிறைவேற்றி, ஏதும் போஜனமெடுத்துக் கொள்ளாமலிருக்கச் செய்து, முழங்காலுயரமுள்ள ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்துள்ள ஒரு மனிதனுடைய மடியில் சாய்த்து, உடலின்மேற்பா ம் நிமிர்ந்து நிற்க, மிருதுவான மெத்தையின்மேல் உட்காரச் செய்து, முழு ால்களை மடக்கி, முழங்கைகளையுங் கட்டி, தாங்கிக் கொ டுள்ள மனிதனோடு சேர்த்து வஸ்திரத்தினால் திடமாகக் கட்டி, பிறகு பிணியாளிக்குத் தேறுதல் சொல்லி, நாபிக்கு நாற்புறமும் ஸ்நேஹமிட்டுத் தேய்த்து, நாபிக்குக் கீழே இடது புறமாக அச்மரியென்கிற மூத்திரக்கல் கீழே மூவிச் செல்லும் ளையில் நன்கு பலமாக அழுத்தி மர்த்தனம் செய்யவும்; பிறகு வைத்தியன் தன் விரல்களுடைய நகங்களை நன்றாக அறுத்துச் சுத்தம் செய்துகொண்டு, இடது கையின் ஆள் ாட்டி ிரலையும் நடுவிரலையும் ஸேவநீ யென்கிற நாடியை நோக்கி மெதுவாகக் குதத்தினுள் செலுத்தி, நாபிக்கு அருகில் குதவலியைப் பற்றிக்கொண்டு, அச்மரியுள்ளவிடத்தைத் தேடிப்பிடித்து, அச்மரி தங்கியுள்ள பாகத்தைக் குதத்திற்கும் ஆண்குறிக்கும் இடையில் மெதுவாக இழுத்துச் சேர்த்து, மூத்திரப்பை சுருக்கங் கொள்ளாமலும் அதில் இசிவு உண்டாகாதவிதமாகவும் அதை மெதுவாக உட்செலுத்திய இரண்டு விரல்களாலும் ஒரு கிரந்திபோல் மேல் நோக்கி அச்மரி எழும்பும் வரையில் அழுத்தவும்; பிறகு ஸேவநீ மார்க்கத்திலிருந்து விரலை யெடுத்து, ஒரு யவதானியப் பிரமாண அல்லது அச்மரியின் அளவுக்குத் தக் படி அவ்விடத் தக் கீண்டு, அச்மரி உடையாதபடி அதை ஸர்ப்பாஸ்யம் என்கிற கருவியினால் வெளியில் எடுத்துப் போடவும். ஸ்த்ரீகளு கு மூத்திர வஸ்தியானது கர்ப்பாசயத்தை அணுகிச் சிறிது ப கவாட்டாகத் தங்கியிருக்கக் கூடுமாகையால், மேற்புறமாகவே மெதுவா ச் சஸ்திரத்தை அவர்களுக்குப் பிரயோகிக் வே ர டும்; இல்லையேல் அவர்களுக்கு மூத்திரப் பெருக்குடன் கூடிய விர ம் உண்டாய்விடும். புருஷனுக்குக்கூட வஸ்தியின் ஒரு பாரிசத்தில் சஸ்திரத்தினால் விரணமு ாடாய், மூத்திர கசிந்து கெ டிரு தால் அது ஒருவாறு சிகித்ஸிக்கக் கூடியதே; ஆனால் அவனு கும் இருபுற ளில் விரணமேற்பட்டு மூத்திரம் சிந்தால், அது அஸாத்தியமான கோளாறாக ஆய்விடும். 45 54½.

அச்மரியில் சஸ்திரப் பிரயோகமான பி கு செய்யு முபசாரங் ள்: சல்யம் விலக்கப்பட்ட பிறகு பிணியாளி ய உஷ்ண ஜலம் நிரம்பிய விசாலமான ஒரு தொட்டியில் உட்காரவைத்து குளிப்பாட்ட ும்: அப்படிச் செய்தால் வஸ்தியில் இரத்தம் விழு து அ த நிரப்பாமலிருக்கும்; அப்படிச் செய்தும் வஸ்தியினுள் இரத்தம் நிரம்பிவிடு தாகத் தெரிந்தால், பாலுள்ள மர ளின்

கஷாயத்தை ஆண்குறி மூலமாய் உட்செலுத்தவும்; பிறகு மூத்திரம் சுத்தியாவதன் பொருட்டு திருப்தி யுண்டாகு' வரையில் பிணியாளிக்கு வெல்லத்தைக் கொடுக்கவும்; அப்பால் விரணத்தின்மேல் தேனையும் நெய்யையும் லேபநம் செய்துெ ா 'டு, மூ,' திரசோ நகவஸ்துக்களால்[1] பக்குவம் செய்த யவாகூவை இளஞ்சூடான நிலைமையில் நெப் கூட்டி, தினத்திற்கு இரண்டு வேளை ாக மூன்று நாட்கள் உட்கொள்ளச் செய்யவு'; பிறகு சொற்ப அன்னத்தைப் பாலில் கலந்து, போதுமானவளவு வெல்லமும் கூட்டி, பத்து நாட்கள் சாப்பிடவே ண்டும்; அதற்குப் பிறகு எலுமிச்சம்பழம் முதலியவற்றின் இரஸ' களையும் ஜா' ல ஜ' து' ளுடைய மாம்ஸரஸங்களையும் கல' து அன்னத்தைப் புஜித்து வரலாம். பாலுள்ள மரங்களின் கஷாயத்தினால் விரணத்தை ஆற்றி, வறள்தாமரை, மஞ்ஜிஷ்டி, அதிமதூரம், வெண் மை யான அன்னபேதி இவற்றை மெழுகாகச் செய்து அந்த விரணத்தின்மேல் தடவலாம்; இச் சரக்குகளையும் மஞ்சளையு' சேர்த்துத் தைலம் பக்குவம் செய்து, விரணத்தின்மேல் லேபநம் செய்துவரலாம். இப்படிப் பத்து நாட்கள் ஸ்வேத சிகித் ஸையு' செய்யவேண்டும். ஏழு நாட்களுக்குள் மூத்திரம் வெளிவா ற் போனால் அச்மரியினால் ஏற்பட்ட விரணத்தை அக்னியினால் மு றப்படிச் சுடவேண்டும்; மூத்திரம் தன் ழியில் கிரம ாக வெளிவந்து விடுமானால், மதுரரஸமுள்ள வஸ்துக் ளொ' டு வஸ்திகளைப் பிரயோகித்துப் பிணியாளியை உபசரிக்கே 'டும். அச்மரீ ரோ கிக்கு சஸ்திர சிகித்ஸை செய்த பிறகு, சஸ்திரமிட்டவிடத்திலுள்ள விரண' ஆறியிருந்தாலும், அப்பிணியாளி ஒரு வருஷமளவும் பர்வத', யானை, குதிரை, மர', இரத' இவற்றில் ஏறக்கூடாது; ஸ்த்ரீஸ' பந்தமும் அதுவரையில் ஆகாது; ஜலத்திலும் அவன் நீந்தக்கூடாது. 55 62.

சஸ்திரசிகித்ஸை செ' ்க்கூட த அவய வ' ள்: மூத்திரம் ஊறிவரும் நாடியையும், வஸ்தியையும், சுக்ரதாது ஊறிவரு' நாடியையும், பீஜகோசத்தையும், ஸேவநீ யென்கிற அங்குள்ள மத்திய ரேகா பாகத்தையும், குதத்தையும், மூத்திரத்தை வெளிவிடுவதற்கான அவயவத்தையும், யோனியையும் ஆ இவ்வெட்டு அவயவ' களையும் சஸ்திர சிகித்ஸை செய்யக்கூடாத பா' ளென்று விலக்கிவிட வே ண்டு'. 63.

---

[1] முள் ல் ா ர, ெ ர்ளிரி, பூ ணி, நெரிஞ்சில் முதலிய மூத்திரசோத ' ள்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

பிரமேஹ சிகித்ஸை.

பிறகு பிரமேஹ சிகித்ஸை யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:

பிரமேஹத்தில் முதலில் செய்யவேண்டிய சிகித்ஸை:— தகுந்த தேஹவலிமையுள்ள பிரமேஹரோகிக்கு முதலில் வமனம் விரேசநம் இவற்றைப் பிரயோகிக்க வேணும். கடுகெண்ணெய், வேப்பெண்ணெய், நேபாள வித்தெண்ணெய், மணிப்புங்கெண்ணெய் இவற்றுலும், பிறகு கூறும் முறைப்படி பக்குவம் செய்த த்ரிகண்டகாதி தைலத்தினுலும் ஸ்நேஹ சிகித்ஸை செய்வித்து ...ரஸாதி கஷாயத்தில் கோரைக்கிழங்கு, தேவதாரு, சுக்கு இவற்றையும் ... மாச் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, அக்கஷாயத்தினுல் பிறகு நிரூஹவஸ்தி யப் பிரயோகிக்க வேண்டும். இவ்வனம் சுத்திசெய்யப்பட்ட பிணியாளி பித்த வி... வருந்தினுல் அவ...க்கு நியக்ரோதாதிக ... ச் சாக்குகளின் ... ரஸங்களால் தர்ப்பணசிகித்ஸை செய்விக்கவேண்டும். ... விரேசநாதி அபதர்ப்பண சிகித்ஸைகளால் நீர் ...ட்டிப்போதல், மூத்திர மார்க்கத்தில் வலி, குல்மம், க்ஷயம் இவ்வித ... ன கோ... றுகள் தொடர்வதத் தடுப்பதற்காகச் சமனௌஷதங்களை யுபயோகிக்கவேண்டும். வமந விரேசநாதி சோதன சிகித்ஸை ... குத் த... ாத பிரமேஹரோகிக்கு எந்தவித பிரமேஹமாயினும், அந்த ச...மனௌஷதங்களையே உட்கொள்ளலாம். 1—4½.

பிரமேஹத்தில் சமனௌஷதங்கள்: ( ) மஞ்சள்பொடியை ...ெல்லிக்காய் ரஸத்தில் சேர்த்து, தேன் கூட்டி விடியற்காலத்திற் பருகலாம். (2) மரமஞ்சள், தேவதாரு, த்ரிபலை, கோரைக்கிழங்கு இவற்றை இடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்... ... ...ட்கொள்ளலாம். (3) சித்திரமூலம், த்ரிபலை, மரமஞ்சள் ... மூவை இவற்றையாவது கஷாயம் செய்து தேன் கூட்டிப் பருகலாம். (4) சீந்திற்கொடியின் ஸ்வரஸத்தையாவது, (5) நெல்லிக்கனி ஸ்வரஸத்தையாவது தேன் கலந்து உட்கொள்ளலாம். 5, 6.

கபப்பிரமேஹத்தில் சமனௌஷதங்கள்: (1) வெள்ளிலோத்தி, கடுக்காய், கோரைக்கிழங்கு, சிறுதேக்கு; (2) ...ட்டத்திருப்பி, வாய்விடங்கம், மருதம்பட்டை, கொத்தமல்லி விதை; (3) ... ...ரலி, மரமஞ்சள், வாய்விடங்கம், ... இம்மூன்று வி... ம ன கூட்டு ...ளில் ஏதேனும் ஒன்றை கஷாயமிட்டுத் தேன் கூட்டி கபத்தினுலுண்டான பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்கலாம். 7.

பித்தப்பிரமேஹத்தில் சமனௌஷதங்கள்: ( ) வெட்டிவேர், வெள்ளிலோத்தி, ...ருதம்பட்டை, செஞ்சந்தனம்; ( ) பேய்ப்புடல், ...ப்பு, நெல்லிக்கனி, சீந்தில்; (3) வெள்ளிலோத்தி

வெட்டிவேர், அகில், ஈட்டாத்திப்பூ ; இம்மூன்று கூட்டு ளில் ஒன்றைக் கஷாயமிட்டு, தேன் லந்து பித்தப்பிரமேஹத்தில் பருகலா . 8.

கப-பித்தாதி பிரமேஹ களில் சம ம ன உணவுகள்:--கபப்-பிரமேஹ-பித்தப் பிரமேஹங்களுக்காகக் கூறப்பட்டுள்ள சமந கஷாயங் ளில் எவரெவருக்கு எது அனுகூலமாகுமோ அதில் பானவை களையும் அன்னத்தையும் பக்கு ம் செய்து உபயோ கிப்பதோடு வாற்கோதுமையையும், கோதுமையையும், அவற்றில் பா ஜை செய்து உபயோகிக்கலாம். 8½.

வ தப்பிரமேஹங்களில் சம ஸ்நே ஹங்கள் : வா தம் பிர கோபித்து டான பிரமேஹங்களில் முற்கூறியகஷாயங்களைக்கொ ரடே ஸ்நேஹங்களைப் பக்குவம் செ ்து உபயோகிக்கலா .—9.

பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய பலவித உணவுகள்.

( ) வாற்கோதுமையை உடை ந்து அல்லது அரைத்து பக்குவம் செய்த அடை முதலிய பணியார களும், அதன் ாவும், வாட்யம் ன்கிற பா மும் பிரமேஹத்தில் அனுகூலமான உணவா . (2) அல்லது பசு ளும் குதிரைகளும் விழு கி அ குக ்தின் மூலமாய் வெளிவிடும் யவதானிய களையும், (3) மூங்கிலரிசிகளை யு மு போலவே பக்குவம் செய்து உபயோகி கலாம். (4) செந்நெல் முதலிய திரு தானிய களும், பயறு முதலிய சிம்பீதானிய ளும், நன்றாகப் பழகிய சம்பாவும், பழகிய கார ரிசியும் இவ்வியாதியில் ஹிதமா . (5) எள்ளுப் பிண்ணாக்கு, கடுகுப் பிண்ணாக்கு இவற்றைக்கொண்டு ப குவ செய்யப்படும் ஸ்ரீகு குட என்கிற அ லமான உணவும், கலகம் என்கிற உ ா வும்[1] இதில் அனுகூல ாகும். (6) விளாம்பழம், தும்பில், நாவற் பழ இலை களும் இவற்றாலான ராக-காண்டவங்கள் என்கிற பணியார களு உபயோக ாகும். (7) தி ்தரஸமுள்ள சா களும், தேனு , த்ரிபலையு , முற்கூறிய ாப்பண்டங்களால் ப குவ செய்யப்பட்ட சுஷ் ான பக்ஷ்ய களும் ஹிதமாகு . ( ) சூலத்தில் குத்தி வாட்டிச் சு ்த ாகப் போன ஜா கல ாம் ஸ ளு , இவ்வத்தியாயத்தில் இனி விவரி கப்படும் அயஸ்க்ருதியும் உபயோக ான உண ுகளாம். (9) பழகிய மது களு , அரிஷ்ட களு , ஆஸவ களும், பக்வாஸீதுவும் உபயோகிக் த் தகு தவையே. (10) அ ஙனமே அஸநாதி கணச்சரக்குகளின் ஸாரத்தினாலும், ஸர்ப்பத்தினாலும் பக்குவம் செய்த கஷாய ளு , தேன் ல ்த ஜலமும் பிரமேஹத்தில் உபயோகிக் கூடியவைய ம். (11) யவத ானியங்களை த்ரிபலாக்வாதத்தில் இரவில் ஊறவைத்து, ப லில் வெய்யிலில் சுண்டும்படி சாயவைத்து,

---

. இதுவே லம் னப்படும் ஒருவித மாப்பணியார .

அந்த த னியங்களை மாவாக அரைத்துத் தேனில் பி சந்து புஜித்து, சிதுெ ன்னும் மத்யத்தை அனுபானமா உபயோ கி கலாம். 10 $14\frac{1}{2}$.

கப-பித்தப் பிரமேஹங்களில் உபயோகிக்கக் கூடி சூ ணம்:-குங்கிலியம், ஏழிலம்பாலை, கம்பில்லம், புளிய பழம் (உலர் த்து), தான்றிக்காய், விளாம்பழம் (உலர்ந்தது), முள் முருங்க பு ்பம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேன் கூட்டியா து, நெல்லிக்கனியின் சாற்றில் கலந்தாவது கப-பித்தப் பிரமேஹ ளில் உட்கொள்ளலாம். 15, 16.

மேஹ ளில் த்ரிகண்ட திஸ்ே ஹ ர: த்ரிக டசம்,[1] மஞ்சள், வெள்ளிலோத்தி, வசம்பு, மருதம் பட்டை, தாமரைக் கிழங்கு, வேலை, வேப்ப பட்டை, சந்தனம், அகில், ஓ ம், பேய்ப்புடல், கோரைக்கிழ கு, மஞ்ஜிஷ்டி, திப்பிலி, சோா ெ ாட்டை இவற்றைக்கொண்டு தைலம் பக்குவ செய்து வாத பமேஹங்களிலும், ருதம் பக்குவம் செய்து பித்தமேஹத்தி லும், மிச்ரகஸ்நேஹத்தைப் பக்குவம் செய்து மிச்ரதோஷ களாலான மேஹ களிலும் உபயோகி கலா . 17, 18.

த வ தர ருதம்: தசமூலம், கச்சோரம், ே பாளம், தேவதாரு, வெள்ளைச்சார ட, செஞ்சாரடை, க ள் ளி ே ர, எரு ே ர், கடு காய், நிலக் டம்பு, சோ ங ெ ாட்டை, பு ம் வேர், மாவலிங் ே ர், மோடி, தாமரைக்கிழங்கு இ வ வை குப்பத்துபல ,வாற்கோது ம,இலந்தங்கொட்டை,கொள் இ வ ை க்கு மூன்று பிரஸ்த்த கள், இவற் ற யெல்லா எட்டு ட கு ஜலத்தில் சேர்த்து நாலில் ஒரு பங்கு மிகும்படியாய் ாய்ச்சி, அ ச ாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் ருதம்சேர்த்து, அரிசித் திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, சவ்யம், வசம்பு, வஞ்சி, ாவட்டம்புல், சிவ த, வா விட , க பில்லம், கண்டுபாரங்கி, பில் ே ர், இ ற் ற ல் மா ச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்து கொள்ளவும். த ருத ல ல மேஹங் ள், பிரமேஹ பிட க ள், விஷப் பற்று ள், பாண்டு, வித்ரதி, குல்மம், அர்சஸ், சே ப, க்ஷய ருத்ரி வி ் கள், மஹோதரா், ச்வாஸம் காஸ , வ , அ டவிருத்தி, ப்லீஹவ்ருத்தி, ாதரக்த , குஷ்ட , உ மாத , அப மாரம் இவ்வியாதிகளைப் பரிஹரிக்கு . இதற்கு "தா தா ருதம்" எனப் பெயர். 19 $23\frac{1}{2}$.

லே த்ர ஸ ம்: ெ ள்ளிலோத்தி, பெருங்குரு ப, கச் சோா , ாய்விட , டுபாா கி, நதம் என்கிற க தத்திர

---

[1]. த்ரி ட — ட த்திரி, ெ ரிஞ்ச , நீர்முள்ளி இ ற் றி — ்

. மிச்ர ஸ்ே ஹ எ ெ , ெ ய் முதலிய பல ே ஹ லை கூட்டி ப செ த தல .

விய , புளியுகிர், பூவரசம்பட்டை, வாலுழுவை, கோஷ்டம், பாக்கு, ஞாழல், அதிவிடயம், சித்திரமூலம், தும்பட்டி, பேய்த் தும்மட்டி, சதுர்ஜாதம், நிலவேம்பு, கடுகரோகிணி, ஓமம், தாமரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, கிரந்திதகாம், சவியம், த்ரிபலை இவற்றை வகைக்குக் கால்பலம் வீதம் ஒரு கலசம்[1] ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்கு கஷாயம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி, வடிகட்டி, குளிர்ந்த பிறகு, இரண்டு பிரஸ்த்தம் தேன் சேர்த்து, பாத்திரத்தின் வாயைச் சீலைமண் செய்து, பதினைந்து நாட்களளவும் திறக்காமல் வைத்திருக்கவும். "லோத்ராஸவம்" என்கிற இவ்வௌஷதம் மேஹங்கள், அர்சஸ், ச்வித்ரம், குஷ்டம், அரோசம், குடல், கிருமிகள், பாண்டு, கிரஹணீ, மேதோரோகம் இவற்றைப் போக்கும். 24 7½.

அயஸ்க்ருதி : அஸநாதி கணச்சரக்குகளை வகைக்கு இருபது பலம் வீதம் எட்டு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து கஷாயம் காய்ச்சவும்; அது நாலில் ஒரு பங்காக வற்றிய பிறகு வெல்லம் இருநூறு பலமும், தேன் இரண்டு பிரஸ்த்தமும் சேர்த்து வத்ஸகாதிகணச் சரக்குகளை வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம் இடித்து கல்கமாகச் சேர்க்கவும். நெய் வைத்துப் பழகிய ஒரு திடமான மட்பாத்திரத்தின்மீது தேனும் திப்பிலியின் சூர்ணமும் கலந்து பூசிவிட்டு, அதன்மேல் அரக்கையும் உருக்கி மெழுகிவிட்டு, அதில் முற்கூறிய கஷாயாதிகளைச் சேர்த்து, மிகவும் மெல்லிதாக அடிக்கப்பட்டுள்ள உருக்கு இரும்புத்தகடுகளைக் கருங்காலிக் கட்டைகளிட்டு எரித்த அக்னியில் பழுக்கப் பழுக்கக் காயச் செய்து, அத்தகடுகள் முற்றிலும் தேய்ந்துபோகும் வரையில் அக்கஷாயத்தில் அநேகமுறை தோய்த்து, பிறகு இப்பாத்திரத்தின் வாயைச் சீலைமண் செய்து மூடி, ஒரு மாஸம் தானியக் களஞ்சியத்தில் அடக்கம் செய்து வைத்திருக்கவும். "அயஸ்க்ருதி" எனப்படும் இது முற்கூறிய லோத்ராஸவத்தினும் அதிக குணமுள்ளது. 8 31½.

பிரமேஹத்தில் ப-மேதோ ஹர சிகித்ஸை : தைலம் முதலியதைத் தடவாமல் பலமாக உடம்பை மர்த்தநம் செய்தல், வியாயாமம், இரவில் கண்விழித்தல், கபஹரமாகவும் மேதோஹரமாகவும் உள்ளும் புறமும் பிரயோகிக்கக்கூடிய மற்றச் சிகித்ஸை ஆக இவை பிரமேஹத்தில் ஹிதமாகும். 32½.

பிரமேஹத்தில் சிலாஜதுப்பிரயோகம் : ஒரு துலாம் சிலாஜதுவை அஸநாதிகணச்சரக்குகளின் கஷாயங்களில் பாவனை செய்து, அச்சரக்குகளின் கஷாயத்தோடு அதை உட்கொள்ள வேண்டும். சம்பா அரிசி அன்னத்தை ஜாங்கல மாம்ஸ ரஸங்களோடு புஜித்து வரலாம். இது மிக்க உபத்திரவங்களோடு கூடிய

1. கலசம் அறுபத்திநாலு பிரஸ்த்தங்கள் கொண்ட அளவு.

ஸகல மேஹங்களேயும் போக்கிவிடும். கண்டமாலே, அர்புதம், கிரந்தி, மேதோரோகம், குஷ்டம், பகந்தரம், குடல் கிருமிகள், ச்லீபதம், சோகை இவற்றையும் பரிஹரிக்கும்; சிறந்த இரஸாயநமுமாகும். 33 35.

ஏழையான பிரமேஹிகளுக்கேற்ற பரிஹாரமுறை: திரவியமில்லாத எளியவனுக்குப் பிரமேஹம் ஸம்பவித்தால் அவன், குடையும் பாதரக்ஷையுமில்லாமல், முனிவர்களுடைய விரதங்களைக் கைப்பற்றி, நூறு யோஜனைதூரம் நடந்து செல்லலாம்; கிணறு முதலியதைத் தோண்டியுழைக்கலாம்; பசுமூத்திரம் பசுஞ்சாணம் இவற்றையாவது சிறுகச்சிறு உபயோகிக்கலாம்; பசுக்களோடு கூடவாவது ஸஞ்சரித்து வரலாம். 36, 36½.

இளைத்துள்ள பிரமேஹிகளுக்கு ஏற்ற ஔஷத ஹாரங்கள்:– இளைத்துப் பலஹீனமாயுள்ள பிரமேஹரோகிக்கு மேதஸ்-மூத்திரங்களை விருத்திசெய்யாத ஔஷதங்களாலும் ஆஹாரங்களாலும் பிருஹ்மண சிகித்ஸையைச் செய்விக்கலாம் 7

பிரமேஹ பிடகைகளுக்கு சிகித்ஸை:—சராவிகா முதலிய பிரமேஹ பிடகைகள்[1] பக்குவமாகத நிலைமையிலிருந்தால், அவற்றைச் சோபங்களைப்போல சிகித்ஸிக்கவேண்டும்; பக்கு நிலைமையிலிருந்தால் அவற்றிற்கு விரணங்களைப்போல சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். பிரமேஹ பிடகைகளில் பூர்வரூப நிலைமையிலே பாலுள்ள மரங்களின் கஷாயமும், செம்மறியாட்டின் சிறுநீரும் உட்கொள்ளுதற்குச் சிறந்த மருந்துகளாம். பிரமேஹரோகிகளுக்கு இயற்கையாகவே விரேசனமுண்டாவது வெகுகடினமாகையால், தீக்ஷ்ண வீர்யமுள்ள ஔஷதங்களால் விரேசநம் செய்விக்கவேண்டும். ஏலாதிகணச்சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த தைலம் பிரமேஹ பிடகைகளில் விரணரோபணமாக உபயோகிக்கக்கூடியது; விரணங்களின்மேல் பூசுவதற்கும் தேய்த்துக் கழுவுவதற்கும் ஆரக்வதாதிகணச் சரக்குகளால் செய்த கஷாயத்தை உபயோகிக்கலாம்; அஸநாதிகணகஷாயத்தினுல் பரிஷேகம் செய்யலாம்; பருகுவதற்கும் உணவுகளில் உபயோகிப்பதற்கும் த்ஸகாதிகண கஷாயம் உபயோகமானது. 3 40½.

பிரமேஹத்தில் பாடாதிசூர்ணமும் வயஸசூர்ணமும்: (1) வட்டத்திருப்பி, சித்திரமூலம், மணிப்புங்கு, கஞ்ஞரி, கடுகரோகிணி, கஸ்தூரி, ஏழிலம்பாலே, வெட்பாலையின் வேர், மஞ்சள், ஆக்ருங்காலி, பெருங்காயம் இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, தேனிற் கலந்து உட்

1. பிரமேஹ பிடகைகள் பத்துவிதங்கள். முதற்புத்தகம் பார்க்க.
2. சோபங்களேயும் விரணங்களையும் பற்றிய சிகித்ஸைகள் அடுத்த அத்தியாயத்திற் கூறப்படுகின்றன.
3. பரிஷேகம் ஸேசகம் எனப்படுகிறது; முதற்புத்தகம் பார்க்க.

கொள்ளலாம் ; (2) அங்ஙனமே நவாயஸசூர்ணம்[1] தேனுட ' கலந் துபயோகிக்கத் தகுந்ததாம். 41, 42.

ம மேஹத்தில் சிலாஜதுப் பிரயோ கம் : பிரமேஹரோகி மதுமேஹியாகப் போனால், அவன் வைத்தியர்களாலும் கைவிடப் பட்டானானல் ஒரு துலாப்பிரமாணம் சிலாஜதுவைப் புஜித்து மீ ' டு ' பழைய ஆரோக்கிய நிலைமையைப் பெறலாம்.—43.

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம்.

வித்ரதி-வ்ருத்தி சிகித்ஸை

இனி வித்ரதி வ்ருத்தி சிகித்ஸிதம் என்னும் அத்தியாய ' விவரிக்கப்படுகின்றது :

வித்ரதி சிகித்ஸை .

வித்ரதியில் ஆம-பக்குவ நிலைமைகளில் செ ' யும் சிகித்ஸை :- ஆ மென்கிற பழுக்காத நிலைமையிலுள்ள எல்லா வித்ரதிகளு ' குமே சோபை என்கிற வீக் த்து ' குச் செய்வதைப்போ ற சிகித்ஸை செய்யவேண்டும் ; எப்பொழுதுமே அவ்வி, நிலை யிலுள்ள வித்ரதி யிலிருந்து இரக்தமோக்ஷணம் செய்வது லம். வித்ரதிக்கு ஆ நிலைமை மாறி பக்கு நிலைமை யுண்டாய் விட்டா ', விரண ' களுக்குச் செய்வது போலவே சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 1.

தஜ விரணங்களுக்கு சிகித்ஸை : (1) வாதஸம்பந்தமா விரணத்தைப் பஞ்சமூலகஷாயத்தில் மிகுதியாக உப்பைக் ந்து அ னுல் கழுவவேண்டும். (2) பத்ரத ர்வாதிகணச்சரக்குகளையும் அதிமதுரத்தையு ' எள்ளையும் சேர்த்து அரை த்து விரணத் தி ' மே ' பகம் செய்யவு '. (3) விரேசனமுண்டுப ' ணுங் குணமுள்ள பதார்த்தவர்க்கங்களால் பக்குவம் செய், த்ரிவ் ருத ஸ்நேஹத்தினால்[3] விர த்தைச் சுத்தி செய்து, (4) வித ர் யாதிகணத்தைச்சேர்ந்த சரக்குகளால் ப ' குவம் செய்த த்ரிவ் ரு, ஸ்நேஹத்தினல் அதை ஆற்றவேண்டும். 2, 3.

பித்தஜவிரணங்களுக்கு சிகித்ஸை :—(1) பித்த ஸம்பந்த ான விரணத்தைப் பாலுள்ள மர ' களி '[4] கஷாயத்தினல்

. ர ஸ சூர் ம் த்ரி டு, திரிபலை, ோ ரக்கிழ ' கு, ரய்வி ட ' க ', சித்திரமூல ' இ ற்றி ' சூர் ' ' மபாக ' ; அயபஸ்ம ' ஒ ' பது பா ' ; இக்கூட்டு ' கு ரயஸ சூர்ணம் எ ப் பெயர். இ தத் தேனி ' அல் து ெ ய்யில் ' து உட்ெ ா ' ளவு '.

. விரேசநத்திரவி ' கள் : முதற்புத்த த்தில் நிகு ' பாதி ணம் பார் ' .

3. த்ரி ' ருத ' ே ஹ ' : முதற்புத்தக ' பார் ' .

4. பா ' ள ர ' ள், ஆ ', அரசு, அத்தி முதலிய ,

கழுவி, (2) அதிமதுரம், சீந்தில், எள்ளு இவற்றை அரைத்து லேபநம் செய்யவும். (3) மஞ்ஜிஷ்டி, வெட்டிவேர், த ரை கிழ ்கு, க்ஷீரகாகோலீ, மஞ்சள், மரமஞ்சள், த்ரிபலை, அதிமது ரம், பால் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தினு ரவது, (4) யக்ரோதாதிகணத்திற் கூறியுள்ள டரங்களின் தளிர்கள், பட்டை ள், கனிகள் இவற்றின் கஷாயங்களாலாவது பித்தவிரணங்களை ரோபணம் செய்யலாம் 4, 4¾.

பஜ விரணங்களுக்கு சிகித்ஸை :—(1) கபஸம்பந்தம ன விர த் தச் ச க்கொன்றைப் பட்டையின் கஷாயத்தினுல் கழுவி, (2) அரிசி ா, சிவதைவேர், மஞ்சள், எள்ளு இவற்றை அரைத்து லேபந ் செய்யவும். (3) நீலாஞ்ஜனம், நேப ளம், வெ ் சிவதை, ருஞ்சிவதை, சித்திரமூலம், வெள்ளிலோத்தி, இந்துப்பு, பசு மூத்திரம் இவற்றைக்கொண்டு தைலம் பக்குவம் செய்து ோப மாக உபயோகி ்கவு ். 5 6½.

இரத்த வித்ரதி-ஆ ்து வித்ரதி ளு ்கு சிகித் : இரத் தக் ே ளாலும், ஆகந்துக ான காரண ்க ாலும் உண்ட கிற வித்ரதியி ் பித்தவித்ரதிக்கு (பித்தவிர த்திற்கு) ் கூறப்பட் டுள்ள தப்போலவே சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 7.

அப ்வம ன அ ்தர்வித்ரதியில் ஷாயம் அந்தர்வித்ரதி ப ்குவ ாகாத நிலைமையிலிருக்கை பில் வருணாதி ணச் சரக்கு ால் ் ாத ் செய்து, அதில் ஷ ாதிகணச் சரக்கு ளை ல்க ாகச் சேர்த்து முற்ப வில் அக்கஷாயத்தைப் பரு வ் ். 8.

அப ்வ வித்ரதிகளில் கல்க-க்ருத நிருஹ அநுவ ப் பிர ே ள் (1) விரேசநகுணமுள்ள சரக்குகளால் க்ருத ் பக் குவ ் செய்து, அ த முற்கூறிய வருணாதி ணக் ஷாயத்தின் அ பானத்துடன், ஊஷ ாதிகணகல்கத்தையும் கூட்டி உட் கொள்ள ும். (2) அதே வருணாதிகணக்வாதத்தில் ஊஷ ாதிக ல் த் த ் கூட்டி நிருஹவஸ்தியையும் அநு ாஸநவஸ்தி யயுட் பிரயோகிக்கலாம். (3) செம்முருங்கையைப் பானவகைகளிலா து, போஜன ்களிலாவது, லேபங்களிலாவது அந்தந்த தோஷ நிலை ம ளுக் கேற்றவாறு கல்கமாகப் பிரயோகிக்க அபக்வமாக வி ் தி குண டையும். 9, 10.

த்ர ்த் ாதி ்ருதம்: கொன்றை, த்ரிபலை, ே ம்பு, கடுக ரோஹிணி, அதி தூரம் இவை ஒவ்ெ ாரு பா ்; சிவதைவேர், பேய்ப்புடல்வேர் தனித்தனி நான்கு பா ம்; உமிநீக்கிய டலை எட்டு பா ம்; இ ற்றின் ்வாதத்தில் நெய் ய ் ாய்ச்சி யுப யோகிக் வித்ரதி, குல்ம ், விஸர்ப்பம், அழற்சி, மேஹம், ெ றி, ் ரம், நாவரட்சி, மூர்ச்சை, ாந்தி, இருதய வியாதி ள், இரத் பி ்த ், குஷ்டம், ா ாலை இவை தீரும். 11, 12½.

த்ராயமாணுதி க்ருதம் : ஒரு குடவம் கொன்றைப்பட்டையை எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஷாய ஒரு குடவம், நெல்லிக்கனியின் சாறு ஒரு குடவம், பால் ஒரு குடவம், நெய் ஒரு குடவம், கடுகரோஹிணி, கொன்றைப்பட்டை, காஞ்சொறி, கோரைக்கிழங்கு, கீழாநெல்லி, க கோலி, ஜீவந்தி, செஞ்சந்தனம், நெய்தல் இவை வகைக்குக் கால் பலம் ; இவற்றை ஒரு பாத்திரத்தில் சேர்த்து க்ருத பக்குவம் செய்ய ும் ; இது குண களில் முன் க்ருதத்திற்குச் சமானமானது. 3 15.

திர க்ஷ தி ருதம் : திராக்ஷை, அதிமதுரம், பேரீச்சம் பழ , நிலப்பனங்கிழங்கு, தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு, ஈச்சம் பழம், த்ரிபலே இவற்றின் கஷாய , பால், நெல்லிக்கனியின் சாறு இவற்றில் க்ருதம் சேர் து, கடுக்காயின் கல்கத்தையும் கூட்டி, சர்க்கரை-தேன் இவற்றை நெய்யினும் ால் மடங்காகச் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து, ஆறிய பிறகு உபயோகித்தால் முன் க்ரு த் தப்போலவே குண முண்டுபண்ணும். 16, 17.

வித்ரதியில் இரக்த மே க்ஷணம் : வித்ரதிக்குச் சமீபமாயுள்ள இடத்தில் ச்ருங்கம் என்கிற கருவி முதலியவற்றுலாவது, ஙிரை ினுலாவது இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாம். $7\frac{1}{2}$.

பக்வமடையும் வித்ரதி கு உப ாஹஸ்வேதம் : பக்வாவஸ்த் த யடைந்து வரும் விநாதியையும், கோஷ்டத்தினுள் உண்டாய் வெளியில் காணக்கூடியவாறு பருத்துண்டா யிருப்பது மான வித்ரதியையும் நன்கு பரிசோதித்துத் தெரிந்துகொண்டு உப ாஹஸ்வேதம் செய்பலா $18\frac{1}{4}$.

வித்ரதிகள் பக்குவமானதன் குறிகள் : வலி சாந்தமாய், வீக்கம் திரண்டு, பக்கங்களை அழுத்தினுல் வலியும் குறைந்திரு கும்போது, அழற்சி முதலியவை களு சொற்பமா யிரு கை யில் வித்ரதி பக்குவ டை திருப்பதாக அறிந்து, அதைச் சஸ்திரத்தினுல் உடைத்து, அப்பால் விரணத்திற்குச் செய்வது போல் சி த்ஸை செய்யவும். இக் குறிகளே பக்குவமான அந் ர்வித்ரதிக்கும் காணும். 19, 20.

அந்தர் வித்ரதிக்கு சிகித்ஸை : அந்தர் வித்ரதி பக்குவமாய் டைந்து விட்டால், அதிலிருந்து வெளியாகும் தோஷ குடல் முதலிய ரோதோமார்க்கங்களை நிரப்பி, மேல்நோக்கி வாயினுலாவது, கீழ்நோக்கிக் குதத்தினுலாவது வெளியாகும். அந்த தோஷம் தனக்குத் தானுகவே வெளிவருமானுல், ஹிதமான உணவுகளைப் புஜித்து கொண்டு, அத்தோஷம் வெளிவருவதை த் டுக்கா ல், பத்துப் பன்னிரண்டு நாட்களளவு உபத்திரவங் ள் ஸம்பவிக்காதபடி வைத்தியன் பிணியாளியைப் பாது ாத்து வர வே டும். துர்நீர் நன்கு வெளிவராமற் போனுல், வருணுதி க ச் சர குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தை இளஞ்சூடா

கப் பருகலாம்; செம்முருங்கப்பட்டைக் ஷாயத் தயா து, அக் ஷாயத்தில் பக்குவம் செய்தயவாகூவையாவது பானம் செய்யலாட்; வாற்கோதுமை, இல தம்பழம், கொள் இவற்றாலாகி யூஷத்தைக் கொடுப்பதும் நலம். பத்து நாட்சளுக்குப் பிறகு முன் கூறியுள்ள த்ராயந்த்யாதி க்ருதத்தினாலாவது, தில்வ ருதத்தினாலாவது பிணியாளியின் சரீரபலாதிகளைப் பகுத்தறிந்து சோத செய்விக்க வேண்டும்; தோஷங்கள் சுத்த ன பிறகு அப்பிணியா ரி திக்தக க்ருதத்தைத் தேனுடன் பருக வேண்டும். இவ்வித்ரதிக்குச் ச லவிதத்திலும் குல்மத்திற்குச் செய்வது போலவே அந்தந்த தோஷங்களுக்குத் தகுந்தவாறு சிகித் ஸகளைச் செய்யவேண்டும். 21 24½.

கலவித்ரதி ளுக்கும் போது சிகித்ஸை : எல்லா வித்ரதிகளிலுமே அந்தந்த நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி பக்குவம் செய்த ஷாய ஙோடு ஹிஷாகூிகுக்குலுவை ெ டுக்கலாம்; அ னமே சிலாஜதுவையும் கொடுத்து வரலாம். 25½.

வித்ரதியைப் பழு மற் பர மரித்தல் :- வித்ரதி பழுத்துப் போ தபடி அதைப் பராமரித்து வரவேண்டும்; பழுத்துப் போனால் அதை நிவ்ருத்தி செய்வது தவ யத்தமே யன்றி த்தியனுக்கு அதீனமானதல்ல; மேலும் இவ்வித்ரதம் சீ கிரத்தில் அருகிலுள்ள தாதுக்களைச் சீரழிக்கும் தன்மயதா யாலேயே "வித்ரதி" என்று வழ கப்படுகிறது. இந்நிலை யில் மேஹரோகமும் தொடருமானால், பிரமேஹங்களுக்கு கூறிய சிகி ஸையையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். 6, 7.

த வித்ரதி சிகித்ஸை : ஸ்தநத்திலுண்டாகும் வித்ரதியில் வி ளுக்கு ஏற்ற[1] எல்லாச் சிகித் ஸகளையுமே செய்யலாம்; ஆனால் உப ாஹமென்கிற ஒத்தட ாத்திர கூடாது. தந்ய ஹிக ிற முலைப்பாலோடும் நாடிகளையும், றுப்பான முலைக்காம்பு பா த்தையு தாக்காமல் ாத்துக்கொ டு ஸ்தநவித்ரதி யக் கீறவும்; ஆமமான எல்லா நிலைமைகளிலு ஸ்த த்திலுள்ள பாலைக் ற துவிடவும். 28, 28½.

வ்ருத்தி சிகித்ஸை

வாத வ்ருத்தியில் ஸ்நேஹ சோதங்கள் : ாததோஷத்தினாலுண்டான ருத்தியில் ாட்டு ாவி தைலம், ெ ளி லே த்தித் தலம், ஆம க்கெண்ணெய், இ ரி கூறப்படு குமா ர ஸ்நேஹம், மிச்ர ஸ்நேஹம் ன்கிற இந்த ே

1. வி ர ளுக்குச் செய்ய ப்ப சிகித் ள் உத்தர த்தா த்தி வி ர விஞ்ஞாநீய ப்ரதிஷேதாத்தியத்தி வி ர ா .
2. ருத்தி முதற்ப ம் பார்க்
3. மிச் ஸ்நேஹ அ த்த அத்தியாயத்தி கூறப்ப து.

ஹங்களால் ரோகிக்கு ஸ்நேஹ சிகித்ஸையைச் செய்வித்து, பிறகு சிவ ந்த வேரைக்கொண்டு சோ தநம் செய்விக்கவேண்டும். [1]--29½.

வாதவ்ருத்தியில் வஸ்தி - ஸ்வேத - லேபநாதிகள்: பிறகு வா த ஹரமான கஷாயங்கள், கல்கங்கள் இவற்றை கொண்டு நிரூஹ ஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம். அப்பால் மாம்ஸரஸத்தை உண வா ெ ாடுத்து, பிறகு அதிமதுரம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தலத்தினால் அநுவாஸநவஸ்தியையும் பிரயோகிக்கலாம். வாத ஹரமான ஸ்வேதங்களும், லேப ங்களும் வீ ிய பீஜத்தின் மீது பிரயோகிக்கத் தகுந்தவையே. இவற்றையெல்லாம் செய்து வீ கம் பக்குவ ான பிறகு, அதை கீறி அப்பால் விரணத்திற் குச் செய்யவேண்டிய உபசார களைச் செய்யவேண்டு ், --30, 31.

பித்தவ்ருத்தி சிகித்ஸை : பித்தத்தினாலும் இரத்தக் கோளாறுலும் உண்டாகும் வ்ருத்திரோகம் ஆமமாயிருந்தால், சோபத்திற்குச் செய்யும் சிகித்ஸையையும், பக்குவநிலைமையி லிரு தால் விரணத்திற்குச் செய்யக்கூடிய சிகித்ஸையையும் அந் தந்த நிலைமைகளுக் கேற்றவாறு நிறைவேற்றவேண்டும் ; அடிக் கடி இரத்தமோக்ஷணமும் செய்யலாம். 32.

ப ருத்தி சிகித்ஸை : ( ) கபத்தினால வ்ருத்தியில் ரமஞ்சளின் கல்கத்தைப் பசுமூத்திரத்தே டு உட் ெ ாள்ளலாம். (2) வாடச்செய்யும் சிகித்ஸையைத் தவிர்த்து சிலேஷ்மக் கிரந் தி கு ஏற்ற சி த்ஸைகளெல்லாம் இதில் அனுகூல ானவை. (3) வ்ருத்தியானது பக்குவநிலைமையை அடைந்த பிறகு, அதைச் சஸ்திரத்தினால் கீறி அடி யிற் கூறப்படு விரணசோதந த த் த ெ ாடு ஆற்றவேண்டும். 33, 33½.

விரணசே த தலம் : ஜாதிக்காய், சேரா ெ ாட்டை, அழிஞ்சில் பிதை, ஏழில பாலை, பேய்ப்புடல், வேப்பு, மஞ்சள், ாய்விடங்கம், வெட்ப லை இவற்றைச் சேர்த்துத் தைல ப கு செய்து விரணங்களை ஆற்றுவதற்கு உபயோகிக் லா . 34½.

மேதே வ்ருத்தியில் ஸ்வே த சிகித்ஸை : ( ) மேதஸ் ின் விருத்தியாலுண்டாகுட் வ்ருத்தியில், ஸுரஸாதிகணச் சரக்கு ளைப் பசுமூத்திரத்தில் ஆட்டி, அக்கல்கத்தை வெதுப்பி அத ளுல் வீக்கத்தின்மே ல் ஸ்வேதநம் செய்யலாம். (2) அல்லது சிரோவிரேச த்திற்கான[3] சரக்குகளாலாவது ஒத்தடமிடலாம் ;

---

1. த்ரி ருத ேநஹம் என்று அருணதத்த கூறியுள்ள வி ா , சோதந என்கிற விஷயத்துக்கு அனுகூ ா தா யி லை யா கயா 'த்ரி ருதா' எ று பதவிபா ம் செய்து, அதற்குச் சி த ே ா் எ ப் பொருள் கூறப்பட்டது.

. ே ஷ்ம கிரந்தி-உத்தரஸ்த்தாநத்தில் 30- அத்தியாய பார் க.

3. "சிரோவிரேசநத்திற்கு ே ல்லாதி கண" என்கிற தலைய த் த முதற் புத்தகத்தில் பார்க்க.

ஆனால் பீஜங்களுக்கிடையிலுள்ள ஸேவநீ யென்னும் ரேகையின் மேல் கூடு நாக்காதபடி ஸ்வேதநம் செய்யவேண்டும். 35½.

மேதோவ்ருத்தியில் சஸ்திர சிகித்ஸை: மேதோவ்ருத்தியில் வீக்கத்தை வ்ருத்தபத்திரமென்கிற சஸ்திரத்தினால் சேதநம் செய்து, உள்ளே சேர்ந்துள்ள மேதஸ் என்கிற நிணத்திரளை முற்றிலும் வெளிப்படுத்தி, உடனே தேன், அன்னபேதி, இந்துப்பு இவற்றால் விரணத்தைச் சுத்தி செய்து தைக்கவேண்டும்; மேத சுத்தியாவதற்காக மனச்சிலே, ஏலம், ஜாதிக்காய், கிரந்திதகரம், சேங்கொட்டை இவற்றால் பக்குவம் செய்த தைலத்தை விரணம் ஆறி கூடும்வரையில் மேலே லேபநம் செய்வதோடு, ஸ்நேஹநம் ஸ்வேதநம் என்கிற சிகித்ஸைகளையும் அங்ஙனமே செய்துவர வேண்டும். 36 3 .

மூத்திரவ்ருத்திக்கு சிகித்ஸை: மூத்திரஸம்பந்தமான வ்ருத்தியில[1] ஸேவநீ யென்கிற இரேகைக்குக் கீழாக ஸ்நிக்த்தமான வஸ்துக்களைக் கொண்டு ஸ்வேதநம் செய்வித்து, வஸ்திரப்பட்டத்தினால் பீஜத்தைச் சுற்றி, அவ்விடத்தில் சஸ்திரத்தினால் குத்தி, உதரரோகத்தில் நீரை இறக்குவது போலவே, உள்ளடங்கிய துர்நீரை இறக்கவும். பிறகு அவ்விடத்தில் ஸ்த்தகா பந்தமிட்டு விரணத்தை ஆற்றவேண்டும். 39½.

அந்த்ர வ்ருத்தி சிகித்ஸை: குடலிறக்கத்தினால் உண்டாகும் விருத்தியில், குடல் பலகோசமென்கிற பீஜப்பைக்குள் ன்று இறங்காமலிருக்கும் வரையில், வாதவ்ருத்திக்குக் கூறியுள்ளது போலவே சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 40.

ஸுகுமார ரஸாயநம்: வெள்ளைச்சாறடை நூறு பலம், தசமூலம், க்ஷீரகாகோலீ, ஸாளமென்கிற குங்கிலியமரப்பட்டை, ஆமணக்கு வேர், தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, தர்ப்பை, மூஞ்சி, ஞாழல், நெட்டிக்கோரை, கரும்புவேர், வீழல் இவை வகைக்குப் பத்து பலம்; இவற்றை அறுபத்தினான்கு பிரஸ்த்தம் ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டிலொரு பங்காக வற்றும்படிக் காய்ச்சி, வடிகட்டி, அதில் முப்பது பலம் வெல்லமும், ஒரு பிரஸ்த்தம் ஆமணக்கெண்ணெயும், இரண்டு பிரஸ்த்தம் நெய்யும் இரண்டு பிரஸ்த்தம் பாலும் கூட்டி, திப்பிலி, மோடி, இந்துப்பு, அதிமதுரம், திராக்ஷை, குராசானியோமம், சுக்கு இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பலம் பொடித்துச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யப்படுவது "ஸுகுமாரரஸாயநம்" எனப்படும். இது குணத்திலும் ஸுகுமாரமான ஔஷதம். காற்று, வெயில் இவைகளில் ஸஞ்சரிப்பது,

1. மூத்திர ஸம்பந்தமான வ்ருத்தி – மூத்திரம்பென்ற நீர் சேர்ந்து அண்டம் வீங்கிப்போகும் வியாதி.

2. பதினைந்தாம் அத்திய யத்தில் ஜலோதரம் பார்க்க.

3. த்தகிரா பந்தம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

வழிநடப்பது, வாஹனங்களில் ஏறிச் சவாரி செய்வது முதலிய காரியங்களையும் இவ்வௌஷதமுபயோகிப்பவன் விலக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஸுகசாலிகளுக்கும், ஆகவே ஸுகுமாரமான சரீரமுடைய பிரபுக்களுக்கும், பல மனைவிகளுள்ளவருக்கும் இது கொடுக்கத் தகுந்தது; அலக்ஷ்மியையும் பாபத்தையுங்கூட போக்கவல்லது; எப்பொழுதும் உபயோகிப்பதால் நல்ல காந்தியையும், அழகையும், புஷ்டியையும் உண்டுபண்ணும்; வ்ருத்தி, வித்ரதி, குல்மம், அர்சஸ், யோனிரோகம், லிங்கத்தைப் பற்றிய ரோகங்கள், வாதரோகங்கள், சோபம், உதரரோகம், வாதரக்தம், ப்லீஹவ்ருத்தி, மலபந்தம் இவ்வியாதிகளில் உபயோகிப்பதற்கும் இது உத்தமௌஷதமாம். 41 47.

வ்ருத்தியிலும் வேறு சில வியாதிகளிலும் தாஹசிகித்ஸை :— வ்ருத்திரோகம் ஸ்நேஹகர்மத்தினாலும், விரேகத்தினாலும், அநுவாஸந வஸ்தியினாலும் நிவாரணமாகாவிட்டால், பிறகு முதலில் வஸ்திசிகித்ஸையைப் பிரயோகித்துவிட்டு, வ்ருத்தியுண்டாவதற் கனத்ராத்தை அடைத்து, அதுமூலமாக வாதத்தைத் தடுப்பதன் பொருட்டு, வங்க்ஷணமென்கிற தொடையிடுக்கிலுள்ள [illegible]கிய பாகத்தை அக்னியினால் சுடவும். பிறகு எந்த பீஜம் வீங்கியிருக்கின்றதோ அந்த பாரிசத்துக் காலின் பெருவிரலை மேற்புறத்தில் வளைந்த ஊசியால் அர்த்தசந்திரன் போல் குத்தி, நூல் போன்ற நரம்பை உயரத் தூக்கி அறுத்து, அவ்விடத்தைக் குறுக்காகச் சுடவும். ஏனெனில் அந்த நரம்பின் கோளாறால் அவ்வியாதி ஸம்பவிக்கின்றது. ஒரு பாரிசத்து பீஜம் வீங்கியிருந்தால் மற்றொரு பாரிசத்துக் காலின் பெருவிரலிலுள்ள நரம்பைச் சுடலாமென்று வேறு ஆசாரியர்கள் கூறுகின்றனர்; வேறு சிலர் மற்றொரு காலின் மோதிரவிரலின் நரம்பைச் சுடலாமென்கிறார்கள். வாத-கபங்களால் உண்டாகும் குல்மரோகத்திலும், அவ்விதமான ப்லீஹரோகத்திலுமே முற்கூறியவாறு விரல்களின் நரம்புகளைச் சுடலாமென்று வேறு சில ஆசாரியர்கள் விதித்திருக்கின்றனர். எப்பக்கத்தில் விச்வாசி யென்கிற வாதவியாதி தோன்றுகிறதோ, அப்பக்கத்திலுள்ள சுண்டு விரலுடையவும் மோதிரவிரலுடையவும் நரம்புகளைச் சுடவேண்டுமென்று சிலர் கூறுவர். 4 51.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

குல்ம சிகித்ஸை.

இனி குல்ம சிகித்ஸையை விவரிக்கும் அத்தியாயம் கூறப்படுகிறது:

வாதகுல்மத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்கள் :—ரூக்ஷத்தன்மை, குளிர்ச்சி இவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்பட்டதும், மலம்

அபாநவாயு இவற்றை இறுகச்செய்து, டை யானதே தனை ளோடு கூடியதுமான வாததோஷத்தினால் உண்டாகிய கு த்திற்கு வாதரோகசிகித்ஸையிற் கூறப்படும் தைல களால் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். ஸ்நேஹபானவகைகள், ஸ்நிக்த்த மான உ வுகள், அநுவாஸந வஸ்திப்பிரயோகம் இவற்றால் பிணி ய ளியை ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்து, அப்பால் அவனுக்கு ஸ்வேத சிகித் ஸையையும் செய்யவேண்டும்; வயிற்றுப்பொருமல், யிற்று வேதனை, வயிறு ஸ்தம்பித்துப் போதல், மலம் கட்டிப்போதல் இவை தோன்றியிருக்கையில் விசேஷமாக ஸ்வேதசிகித்ஸை செய்யவேண்டும்; ஏனெனில் ஸ்வேத சிகித்ஸை நிக்த்தமான தே கக்கு ஸ்ரோதஸ்ஸுகளை மிருதுவாகச் செய்து, மி அதி கரித்துள்ள வாயுவைத் தணித்து, மலபந்தம் முதலிய தோஷக் கட்டு ளை உடைத்து குல்மத்தைப் போக்குகிறது. 1 .

குல்மத்தில் விசேஷமாக ஸ்நேஹபா திகள் செய்விக்கும் நிலைமைகள்: (1) நாபிக்கு மேற்புறத்தில் குல்மம் உண்டா யிருந்தால் விசேஷமாக ஸ்நேஹபானம் செய்வது ஹிதமாம்; (2) குல்மம் பக்வ சயத்தில் உற்பத்தியாயிருந்தால் விசேஷ ா வஸ்தி சிகித்ஸையைச் செய்வது அனுகூலமா . (3) இர டு கும் இடையிலுள்ள உதரத்தில் உற்பத்தியானால் இவ்விர டு சிகித் ஸைகளும் விசேஷமாய் செய்யக்கூடியவையா . (4) வாத ஸம்பந்தமான குல்மத்தில் ஜாடரா னி விருத்தியடைந்து, அபாந வாயுவும் மலமும் ப தித்திருந்தால் ஸ்நிக்த்தமாகவும், உஷ்ண மா வு , ப்ருஹ்ம குணமுள்ளவையாகவுமிருக்கிற அன்ன பான ளைக் கொடுப்பதோடு, அடிக்கடியு ஸ்நேஹபானமு செய்விக் வேண்டும். 4, 5¼.

வ த திகுல்மங்களில் வஸ்திகளுக்குப் பிராத ம்: ாதத் தினால் ண்டா குல்மத்தில பத்திற்கு பித்தத்திற்கு ோளாறு நேரிடாத வகையில் நிரூஹ-அநுவாஸ ஸ்திகளைப் பிரயோகி கவே டும். ஸ்திசிகித்ஸை சிற த குல் ஹரா கிரி ய; ஏனெனில் அச்சிகித்ஸை முதலில் வாததோஷத் த அத ஸ்த்தாநத்திலேயே ஜயித்துவிட்டு அப்பால் உடனே குல் மத் தப் போ குகி றது. ஆ யினால் வாத-பித்த-கப ல் உ ட கும் குல்ம ளில் நிரூஹவஸ்தி ளையும் அனுவாஸ ஸ்திகளையும் அடிக்கடியும் பிரயோகித்துவா அவை நிவ்ருத்தி ாகும். 6 .

ஹி க் தி க்ருதம்: காயம், ஸௌவர்ச்சல லவணம், த்ரி டு, ப்பியுப்பு, மாதளை, ஜீரகம், தாமரைக்கிழ கு, ஓட , கொத்த ல்லி விதை, புளிவஞ்சி, யவக்ஷாரம், சித்திரமூலம், ச் சோரம், வசம்பு, இராமதுளஸி, ஏலக்காய், ருந்துளஸி இவற் றைத் தயிரில் சேர்த்து, அந்த இரஸத்தில் ருதத்தைப் ப

குவ ' செய்ய ும். இந்த க்ருதம் வயிற்றுவலியையும், யிற்றுப் பொருமலேயும் போக்கும் ; வாதகுல்மத்தினல் வரு 'துபவருக்கு இது ஹிதமானது. 9, 10.

ஹபுஷ தி 'ருதம் : கொட்டை 'கரந் த, மிளகு, ஜீ ர ', பஞ்சகோலம், ஓமம், சோம்பு, இந்துப்பு இவற் றப் பால், த பிர் இவற்றிலும், மாதளரஸம், முள்ள 'கியின் இரஸ ', இலந்தம்பழ ரஸம் இ ற்றிலும் சேர்த்து, நெய்யையு ' கூட்டி பக்குவம் செய் யவும். இ 'த க்ருதமானது வாதகுல்மம், மஹோத ம், வயிற்றுப் பெ ரு ல் பார்சவசூலை, இருதயநோய், குடல்வலி, யோனி ரோக 'கள், அர்சஸ், கிரஹணீதோஷ ம், காஸம், ச்வாஸ ', அரோ ச ', ஜ் ர ' இவற்றைப் போக் வல்லது. 11, 12½.

த தி 'ருதம் : தசமூலம், சிற்றுமுட்டி, கருஞ்சாறடை, பெருஞ்ஜீரக ', வெள்ளைச்சாறடை, தாமரை 'கிழ 'கு, ஆ ணச்கு வேர், அரத்தை, அமுக்கிறுங்கிழங்கு, க 'டுபார 'கி, சீந்தில், ச்சோரம், ஈங்காயிஞ்சி இவற் ற ை க்கு இர 'டு பல ' வீத மும், யவதானியம், இலந்த 'ொ ாட்டை ொ ாள், உளுந்து இ ற்றை வ ை க்கு ஒரு பிரஸ்தம் வீதமும், ஒரு திரே ர ' ஜலத்தில் சேர்த்து ' ஷாயமா ' காய்ச்சி, அதில் ஒரு ஆட ளவு தயிரையு ' கூட்டி, ஒரு பிரஸ்தம் நெய்யைச் சேர்த்துக் ாய்ச்ச ும். மாதளை, ாட்டுமா, கொடிமாதளை இவற்றின் சாறு ள், அரிசி ழுவிய நீர், ாடி இவைகளை நெய்க்குச் சம அளவா ற்றவு '. பிறகு கண்டுபார 'கி, அசோகம்பட்டை, வசம்பு, கிர 'தித ரம், சிற்றரத்தை, சித்திரமூலம், கொத்தமல்லி விதை, சோம்பு, குராசானியோமம், புளிவஞ்சி, கருஞ்ஜீரகம், ஜீரசம், பெரு ' ாயம், கொட்டைக்கரந்தை, ஓமம், ஆடாதோடை, மிளகு, ே ப ளம், சிவதை, பெருங்குரும்பை, யானைத்திப்பிலி, வ ய் விடங் ', மாதளை, சதகுப்பி, யவக்ஷார ', ஸர்ஜக்ஷாரம், கருந் துள பி, ந 'ளுரி, கருஞ்சாறடை, மரு ' ாரை, நெரிஞ்சில், வெள் ளரி, க்கிரி ' ாயின் வித்து, கண்ட ' த்திரி, கல்லுருவி, த்ரிகடு, உப்பு, இந்துப்பு, ஸௌவர்ச்சலலவணம் இவற்றை மிருது ா ஆட்டி, கல் மா ச் சேர்த்து க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும். "தாதிக க்ருதம்" எனப்படும் இது முற்கூறிய வியாதிகளையும்[1] அபஸ் மார ', க்ருத்ரிமவிஷம், உந்மாதம், மூத்திர அடைப்பு, வாதரோ ங் ள் இவற்றையும் தீர்க்கும். 13 20½.

த்ரியூஷணுதி 'ருதம் : த்ரிகடு, த்ரிபலை, ொ ாத்தமல்லி வி த, சவ்யம், ய்விட 'க ', சித்திரமுலம் இவற்றை ' சல்க ம ச் ே ர்த்து, பால் கூட்டி, 'ருத ' பக்குவம் செய்து உப யோசிக் தகுல்மம் நிவாரணமாகும். 21½.

. ஹபுஷாதி - ஹி 'க் ாதி 'ருதமு றகனிற் குறிப்பிட் ள்ள வி தி '.

லசு தி க்ருதம்: வெள்ளுள்ளி ஒரு துலாம், மஹாபஞ்ச மூலச் சரக்கு ள் வகைக்கு ஐந்து பலம், இவ்வனைத்தையும் அ ரப்பாரம் அள ான ஜலத்தில் சேர்த்துக் கால்பங்கு ஜலமாக வற்றும்படிக் காய்ச்சி, அதில் தனித்தனி அரைப்பங்கு மாதளம் பழஸ்வரஸத்தையும், ஸுராயையும், காடியையும், தயிரையும் கூட்டி, த்ரிகடு, த்ரிபலை, பெருங்காயம், சூராசாணியோமம், ச யம், ஜீரகம், புளிவஞ்சி, இந்துப்பு, தேவதாரு இவற்றை வ க்கு அரைப்பலம் எடுத்து, நு மையாகக் கல்கமாகச் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தமளவு க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். அது வாதகுல்மக் கோளாறுகளனைத்தையும் போக்கும். 22 25.

ஷட்பல க்ருதம்: இராஜயக்ஷ்ம சிகித்ஸையிற் கூறிய ஷட் பலக்ருதத்தையா து இந்த ரோகி பருகலாம். அ கிருதத் தில் பாலுக்குப் பதிலாக பிரஸன்னு என்கிற மதுவையாவது, ஸுராயையாவது, மாதளம்பழச் சாற்றையாவது, தயிராடை யா து சேர்த்து, க்ருதம் பக்கு ் செய்து உபயோகிக் அது வாதகுல்மத்தைப் பரிஹரிக்கும். 26, 26½.

வ தகுல்மத்தில் லேக ம் செய்யவேண்டிய நிலைமை: ாதகுல்மத்தில் கபம் விருத்தியடைந்து, ஜாடராக்னியை அழி த்து, அரோசகத்தையும், டுமையான இருதய சலனத்தையும், தேஹபாரத்தையும், சோம்பலையும் உண்டுபண்ணினால், அக் பத் த லேகந சிகித்ஸையினால்[1] வெளிப்படுத்த வேண்டும். 7½.

யிற் வலி முதலி தோடு கூடிய வாதகுல்மத்திற்குப் பரி ஹா ரம்: (1) வாதகுல்மத்தில் வயிற்றுவலியும், வயிற்றுப் பொருமலும், மலபந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கையில், ஆமாசய-பக் ாசயாதிகள் ஸ்நி த்தமா யிருக்கின்றனவா வென்பதைத் தெரிந்து ெ ாண்டு, ருதரூபம ன ஔஷதங்களே டு ஷாய ளையும், சூர்ண களையும், வடக களையும் கொடுக்கவே டும். (2) க்ருதௌஷத களுக்குக் கூறியுள்ள சூர்ணங்களையாவது, இலந்த பழஸ்வரஸம், ம தளம்பழஸ்வரஸம், உஷ்ண லம், மோர், மது, புளித்த காஞ்ஜிகமென்கிற காடி, பால டை இவற் றுள் ஏதேனுமொன்றோடு விடியற்காலத்திலாயினும் அல்லது போஜனத்திற்குப் பிறகேனும் சாப்பிடலாம். 28, 29½.

வ த-கபகுல்ம களுக்க ன வடகங்கள்:—அடியிற் கூறப் படும் சூர்ண களில் எதையாவது ெ ாடிமாதளையின் ஸ்வரஸத் திற் பலமுறை பாவனை செய்து, மாத்திரைகளாகச்செய்து உப யோகி , கபகு மத்திலும், வாத குல்மத்திலும் நன்கு பலன் உ டாம். 30.

ஹி தி சூர்ணம்: காயம், வசம்பு, டுக்காய், ாட்டு ஜீர ம், மாதளம் விதை, ஜீரகம், கொத்தமல்லி விதை, ட்டத்

1. லேக ம் முதற் புத்தக பார்க் .

திருப்பி, தாமரைக்கிழங்கு கிச்சிலிக்கிழ ் கு, கொட்டைக் கா ் த, சித்திரமூலம், ய க்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், த்ரி டு, த்ரி லவணம், ஓமம், சவ்யம், உலர்ந்த புளி, புளிவஞ்சி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து உபயோகிக்க ும். இச்சூர்ணம் ாததோ ஷம், ஆமமே, ரஷம், கபம் இவற்றா ல் ம்பவிக்கு ் இருதயசூலே, ப ர்ச்வசூலே, வஸ்திசூலே, இடுப்புவலி, யோனிசூலே, குதசூலே இவற்றையும், மிக ும் துன்பம் விளைவிக்கும் குல்மமே ாய், அபாந வாயு-மலம்-மூத்திரம் இவை கட்டிப்போய் உ ் டாகு ் ஷ்ட ் ள், தொண்டைக்கட்டு, மாரடைப்பு, பா ் டு ரோகம், அ ் னத் ே ஷம், ப்லீஹரோகம், அர்சஸ், வி ் கல், அண்டவீ ் ், யிற் றுப்பொருமல், ச்வாஸ-காஸ ் ள், அக்னிமாந்த்ய ் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். 3 33.

வைச்வ ர சூர்ணம்: இந்துப்பு ஒரு ப ் கு, ஓ ம் இர ் டு ப ் கு, ஜீரகம் மூன்று பங்கு, திப்பிலி நான்கு ப ் கு, சு ் கு ஐ ் து ப ் கு, இவ்வனைத்துக்கு ் ஸம அளவாக ் டுக்காயையு ் சேர்த்து, சூரண ் செய்துெ ாள்ள ு ் . ஜாடராக்னி ய விருத்தி செய்வதில் இது ஸாக்ஷாத் அக்னிக்கு ் சம ானது. ஆகவே இது "வை ச் ாநர சூர்ணம்" எனப்படுகிறது. 34.

அஷ்ட சூ ் ணம்: த்ரி டு, ஓமம், இந்துப்பு, ஜீர ம், ருஞ் ஜீரக ் இவற்றைச் ச பாக ் எடுத்து, அதே அளவா க் காயத் தையு ் கூட்டிச் சூர்ணம் செய்யவு ் . இதைப் போஜனஸமயத் தில் அன்னத்தில் சேர்த்து, நெய் ஊற்றி ் ெ ாண்டு, முதல் ப ளத்துடன் புஜிக் , ஜாடராக்னி நன்றாக விருத்திய தோடு, ாத குல் மும் நிவ்ருத்தியாம். 35.

சா ் த்தூல சூ ் ணம்: பெரு ் காய ் , திப்பிலி, பிடாலலவ ம், சுக்கு, ஓ ம், டுக்காய், தாமரைக்கிழ ் கு, நேபாள ் சிவதைவேர் இவற்றை மேன்மே லு ் முறையே ஒ ் வொரு ப ் கு அதிகமா ச் சேர்த்து சூர் ம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத் தே டு உட்ெ ாள்ள, புலி மிரு க்கூட்ட ் களை அடித்துப் பே டு துபோல், "சார்த்தூல ் " என்கிற இச்சூர்ணம் குல்மம், மற்று முள்ள உதரரோகம் முதலியவற்றைத் தாக்கிப் பே க்கிவிடு ் .-36.

ர ச சூர்ணம்: இந்துப்பு, கடுக்காய், திப்பிலி, ஜீர ் இவற்றி ் சூர்ணத் த இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உட்ெ ாள்ள, கபத்தினுலும் வாதத்தினுலும் உண்டாகிற குல்ம ் முதலி ந ாசத்தினல் அடி ் கப்பட்ட போல் தீரும். 7.

பூதிக தி க்ஷ ரம்: பு ் வி த, இலவங் ப்பத்திரி பேய்த் தும்மட்டி, சவ்வியம், சித்திரமூல ் , த்ரி டு இ ற் ற ஒ ் ற ் மீதெ ன்றாகப் பரப்பி, அனைத்துக்கும் மே லே உப்பையு ் பரப்பி ரித்துச் சூர்ணம்செய்து, தயிர் அல்லது நீர்மோருட ் உட் ெ ாள்ள குல்மம், ஹோ ரம், சோ த, பா ் டு இ தீரு ் .3 .

ஹிங்க்வாதி யோகம்: காயம் ஒரு பங்கு, இந்துப்பு மூன்று பங்கு, ஆமணக்கெண்ணெய் அவ்வுப்பினும் மூன்று பங்கு, வெள்ளுள்ளிச்சாறு எண்ணெயினும் மூன்று பங்கு; இவற்றைக் கூட்டி பானம் செய்ய, குல்மம், மஹோதரரோகம், பிஜவீக்கம், வயிற்று நோய் இவை தீரும்.—39.

மாதுலுங்க திரவம்: கொடிமாதளம்பழரஸம், காயம், மாதளம்பழரஸம், பிடாலவணம், இந்துப்பு இவற்றை ஸுராவின் தெளிந்நீருடன் பருக வாத குல்மம் நிவ்ருத்தியாம். 40.

சுண்டி திரவம்: சுக்கு நால் பலம், வெல்லம் அப்படியே பலம், மூவி சுத்தம் செய்த எள் ஒரு பலம்; இவற்றைச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ள, வாதத்தினுலுண்டாகும் இருதயரோகம், குல்மம், அர்சஸ், யோனிசூலை, மலபந்தம் இவை தீரும். 41, 41[1].

ஏரண்ட தைல பானமுறை: (1) வாதகுல்மத்தினுல் வருந்துபவன், அவ்வியாதியில் கபமும் பின்பலமாயிருந்து வியாதியை விருத்தி செய்வதாயிருந்தால், அதில் ஆமணக்கெண்ணெயைச் மூவுநீரில் கலந்து பானம் செய்யலாம். (2) வாதகுல்மத்தில் பித்தம் பின்பலமாயிருந்து வியாதியை விருத்தி செய்தால், அதில் ஆமணக்கெண்ணெயைப் பாலில் கலந்து பருகலாம். 42[1].

வாதகுல்மத்தில் விரேசனமும் இரத்த மோக்ஷணமும் செய்ய வேண்டிய நிலைமை: (1) வாதகுல்ம ரோகிக்குப் பித்தம் அதிகரித்து, தாபத்தை மிகுதியாய் உண்டுபண்ணும். இவ்வித பிணியாளனை அநுலோமநகுணமுள்ள[1] வஸ்துக்களோடு ஸ்நேஹத்தையும் கூட்டி, விரேசனம் செய்விக்கத் தகுந்ததாகிறது. (2) அப்படியும் அவ்வழற்சி தொடர்ந்து வருத்தினுல், அவனுக்கு இரத்தமோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். 43, 44.

லசுன க்ஷீரம்: நான்கு பலம் சுத்தமான உலர்ந்த வெள்ளுள்ளியை எட்டு மடங்கு ஜலம் கலந்த பாலில் சேர்த்து, பால் மாத்திரம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி பக்குவம் செய்த பால் வாதகுல்மம், உதாவர்த்தம், க்ருத்ரஸி வாதம், விஷமஜ்வரம், இருதய நோய், வித்ரதி, க்ஷயம் இவற்றை எளிதில் தீர்க்கும்.-45, 46.

குல்மாதிகளில் தைலாதிப்ரயோகம்: தைலம், மூவுநீர், பசுவின் சிறுநீர், சாத்தீர்த்தம், சிறிது யவக்ஷாரம் இவற்றையெல்லாம் ஒருமிக்கக் கூட்டி பானம்செய்ய குல்மரோகம், உதரரோகம், வயிற்றுப்பொருமல் இவை நீங்கும். 47.

சித்ரகாதிக்வாதம்: சித்திரமூலம், கிரந்திதகரம், ஆமணக்கு வேர், சுக்கு இவற்றின் கஷாயத்தில் காயம், பிடாலவணம், இந்துப்பு இவற்றைக் கூட்டி உபயோகிக்க வயிற்றுவலி, பொருமல், மலபந்தம் இவை தீரும். 48.

---

[1] அநுலோமநம் — முதற் புத்தகம் பார்க்க.

புஷ் ரமூலாதி க்வாதம்: புஷ்கரமூலம், ஆமணக்கு ே ர், யவக்ஷாரம், காஞ்செரறி இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்து ` ரத மா ` காய்ச்சி உட்கொள்ள குடலழற்சி, குடல்நோய் என்கிற குல்மத்தைப்பற்றிய ே ாளாறுகள் நீங்கும். 49.

வ ட்யாதி க்வாதம் : தாமரைக்கிழ ` கு, ஆம `குவேர், தர்ப்பை வேர், தேவதாரு, சுக்கு இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி யுட்ெ ாள்ள, குல்மத்தினாலான குடல்வலி, இடுப்புவலி, தோள்வலி இவை நி ` ருத்தியாகும். 50.

சில உபத்திரவங்களோடு கூடிய வாத குல்மத்தில் சிலாஜத் தி பிரயோகம்: (1) வாதகுல்மரோ `யானவ ர, மஹா பஞ்ச மூல ` ள் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலோடு சிலாஜதுவையாவது உபயோகிக்கலாம். (2) உதாவர்த்தமும் இவ்வியாதியில் ஏற்படு ாளுல், யூஷ ` போலச் செய்த திப்பிலியின் கஷாயத்தே டு ாட் மண்டம் எ ` கிற கஞ்சி ய ஸ்நேஹம் சேர்த்துப் பரு லா `. (3) அவ்வாட்ய ம ` டத்தை முள்ள ` கிச் சாறுடனுவது உட்ெ ாள்ளலாம். (4) யவதானியத்தினுலாகிய கஞ்சியைச் சூடான பாலுடன் கலந்து அபானவாயு-மலம் இவை கட்டிப் போயிருக் ை யி ` உட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது அதிக ஸ்நேஹ ` சேர்த்து, அதிக உப்பையும் கூட்டி ப ` குவம் செய்த சிறு டலை ளையாவது புஜிக்கலாம். 51, 52½.

லி ` ய தி க்ருதம்: கறுப்புச்சாறடை, கருஞ்சிவதைவேர், நேபாள `, கடுக்காய், கம்பில்லம் இவற்றி ` கஷாயத்தில் க்ருத ` சேர்த்து, அதி ` பிடாலலவணம், யவக்ஷாரம், சுக்கு இவற்றைக் ல் ர ும் கூட்டிப் பக்குவம்செய்து, யிற்றில் மலம் சேர்ந் துள்ள குல்மரோகிக்குக் ெக டுக் லாம். 53¼.

லிநீ க்ருதம்-இரண்டாவது: கறுப்புச்சாறடை, த்ரிபலை, சிற்றரத்தை, சிற்ருமுட்டி, கடுகரோஹிணி, வாய்விடங் ம், ட ` த்திரி; இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் எடுத்து, ஒரு ஆடகம் ஜலத்தில் சேர்த்து எட்டில் ஒருப ` ாகச் சுண்ட ` காய்ச்சி, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யையு `, ஒரு பிரஸ்த்தம் தயி ரயு `, ஒரு பலம் ள்ளிப்பாலையும் கூட்டிப் பக்குவம் செய்தெடு ` வு `. பிறகு ய ாகூ ம ` டம் என்கிற கஞ்சியோடு இ ` த க்ருதத் த ஒரு பலம் அளவில் கொடுத்து, அது ஜீர்ண ாய், நன்கு விரேசந மும் ஆனபின்பு, மாம்ஸரஸங்கலந்த உணவைக் ெ டுக்கலாம். "நீலிநீ `ருதம்" என்கிற இவ்வௌஷதம் குல்மம், குஷ்டம், உதா ரோ `கள், வியங் ம், சோஷை, பாண்டுரோகம், ஜ்வரம், ச்வித் ர `, ப்லீஹரோகம், உந்மாதம் இவற்றைப்போக்கவல்லது. 54-57¼.

தகுல்மத்தில் பத்தி மான உணவு ள்: (1) கோழி, யில், தித்திரிப் பறவ, க்ரௌஞ்சபக்ஷி, வர்த், கப்பக்ஷி, ச `பா அரிசி, மதிரை யென்னும் மது, நெய் இவை வாதகுல்மத்தில்

உபயோகிக்கத் தகுந், உணவு ளாகு . (2) இந்த ரோகிகளுக்கு மிதமா வும், உஷ்ணமாகவும், திரவமா ும், ஸ்நிக்த்தமாக முள்ள பே ஜன ஹி மாயிருக்கும். (3) அவன் ஆடையுள்ள ருணி யென்னும் மதுரோடு கொத்தமல்லிவிதை சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையும் பருகலாம். 5 , 59½.

நிக்த்த தோஷங்களாலுண்டான பித்தகுல்மத்திற்கு சிகித்ஸை : பித்தகுல்மம் ஸ்நிக்த்தமும் உஷ்ணமுமான ஸ்து முதலியவற்றால் உண்டானதா யிருந்தா , அதில் ஸ்ரம்ஸந சிகித்ஸை[1] அனுகூலமானது. (1) திராக்ஷை, டுக்காய், ெ ல் லம் இவற்றின் திரவத் த அங்ஙனம் மலம் வெளியாவதற்கு உபயோகிக்கலா . (2) பில்லத்தையாவது தேனிற் குழைத்து உட்ெ ாள்ளல ம். (3) கல்பஸ்த்தாநத்திற் கூறப்படும் விரேசன மு ற ையாவது, (4) இரத்த - பித்தத்திற் கூறிய வி ரே ச ன முறை யயாவது பிரயோகிக்கலாம்.—60, 60¾.

ரூக்ஷ ஷ்ண ள லுண்ட ன பித்தகுல்மத்திற்கு சி கி த் ஸை : ரூக்ஷமும் உஷ்ணமுமான குணங் ள் அதிகரித்துண்டா கு பித்தகுல்மத்தில் (1) திக்தக க்ருதமும் , (2) வாஸாக்ருத மும் சமநம் செய்வதற்கு மிகவும் ஏற்றவையாகும். (3) த்ரு பஞ்சமூல க்வாதத்திலா து, (4) ஜீவநீயகணக் ாதத்தில வது காய்ச்சி பக்கு செய்த ருதத்தையும் பரு லாம். (5) அல்லது ஜீ நீயக த்தின் வாதத்திலேயே ாய்ச்சி யெடுத்த ப லையா து, ந்யக்ரோதாதி ண வாதத்தில் காய்ச்சிய பாலையா து உ ெ ள்ளலாம். (6) இந்த குல் த்திலும், நிலைமை அபாய ா ா யிருப்பதாகத் தெரிந்தால், அதில் ை த்தியன் வனித்து, விரே ச கு ாமுள்ள சர கு ளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ருதத் த ா து, அவ்விதமே பக்குவம் செய்த பாலையாவது ெ ாடுத்து ஸ் ஸந செய்விக் ே டும். 61 63½.

ஆமல ாதி க்ருதம் : நெல்லி னி, ரும்பு இவற்றி சாற் றில் ஒரு பிரஸ்த்த ருதமு , க்ருதத்திற்குக் கால் ப கு டு க ய்த்தூளையு ல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவ செய்த ருத பித்தகுல்மத்தைப் போக்கும் 64½.

பித்தகுல்மத்தில் தில்வக க்ருதம் மு த லி வற்றின் உப ே ம் : (1) பித்தகுல்மத்தில் தில் கக்ருதத்தையாவது

. ஸ்ரம்ஸநம் இ கு விரேச ம்.
. கல்ப த்தா த்தில் இர டா அத்தியாய பார்க்க.
. அ த அத்தி ாயத்திற் கூறியுள்ள த்ரிவ்ருதாதி ே ாத மும், த்ரி ருத் அ லேஹமு இ ே குறி ப்படுகின்ற .
. தி த ருத குஷ்ட சிகித் யிற் கூறப்படு து.
5. ா ா ருதம் - அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்ட க்ருத .
. தில் ருத ஷ்ட சிகித் ஸயிற் கூறப்படு து.

பானம் செய்யலாம். (2) அல்லது பித்தவித்ராதியில் சொல்லப்பட்டுள்ள க்ருதங்களையாவது பருகலாம். 65.

பித்தகுல்மத்தில் திர க்ஷ தி ோ ம் முதலி ன : பித், குல் ம் தனிய ( ) திராக்ஷை, அதிமதுரம், க்ஷீரகாே ாலீ, ந் , னம், தாம ரக்கிழங்கு, தேன் இவற்றை அரிசி கழுவிய ஜலத் தே டு உட்கொள்ளலாம். (2) இரண்டு பலம் கொன்றைப்பட்டை ய இரண்டு பிரஸ்த்தம் ஜலத்தில் சேர்த்து எட்டில் ஒரு பங்காகச் சுண்டக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, அக்கஷாயத்தில் ம அளவு ப லையுட் கூட்டி இளஞ்சூடாகப் பானம் செய்யவும்; அப்பால் போதிய உஷ்ணமான பாலையே மீண்டும் பருகலாம். இதனால் யிற்றிலுள்ள தோஷங் ள் ழிந்துபோக, பித்தகுல்மமும் நிவ்ருத்தியாகும். (3) பித்தகுல் த்தில் அழற்சி அதிகரித்தால் சீத வீர்யத் திரவ்விய ் ளைச் சேர்த்து பக்குவ ் செய்த ் ருத ் களால் ஆப்ய ் கநம் செய்யலா ் . (4) நெய் கூட்டிய குளிர்ச்சியான ஔஷத ் களால் அழற்சியுள்ள விடங்களில் லேபநம் செய்யலாம். (5) ஜலத்தில் நனைத்த தாமரையிலைகளாலும், (6) குளிர்ந்த ஜல ் நிரப்பிய ப த்திர ் களாலும் சரீரத் நப் பரிசிக்கலாம். 66 69.

பித்தகுல்மத்தில் இரக்தமோக்ஷணம் செ ் யும் நிலைமை :- குல்மத்தில் அழற்சியைப் பிரதானமாயுடைய பூர் ரூபங்கள் உண்டாகையிலும், யிற்று நோயிலும், அக்னிமாந்த்யம் உ ் டாயிருக் கயிலும் அதிகமாய் இரக்தமோக்ஷணம் செ ் யே ் டு ் ; பித்தகுல்மத்தில் இன்னும் விசேஷமா அ தச் செய்ய வேண்டும். இங்ஙனம் இரக்த ே ாக்ஷணத்தினால் கு ் ம ் ள் வேறுச் ப்பட்டு ழுழன்று க்ஷயித்தும் போகின்றன; இர ் த மும் அங்கு அம்லத்தன்மை யடையாமல் சுத்த ாய், வியு ் ஏற்படுவதில்லை. 70, 7 .

குல்மக்குறி மிச்சமிருப்பின் செய்யவேண்டிய பரிஹாரம்: தோஷ ெல்லாம் ழிக்கப்பட்டு மி இளைத்துப்போயுள்ள ரோகி ் கு, ஜாங்கல ரம்ஸரஸங்களைக் கொடுத்துத் திருப்தியுண்டா ் கித், தேற்றியும் நோய் சிறிது மிச்சமிருந்தால், அதைப் பரிஹரிக் ் மீ ் டும் க்ருதத்தைப் பருகவேண்டும். 7 .

குல்மம் இரக்த-பித்த ் ள ல் அழற்சி கொண்டால் செ ் யும் சிகித்ஸை : இரத்தமும் பித்தமும் விருத்தியடைவதாலோ, ஏற்ற சிகித் ஸயி ் மையினாலோ குல்மம் அழன்று பழுக் த் தொட ் கினால், அப்பொழுது பித்தவித்ராதிக்குக் கூறிய எல்லா முறை ளாலும் சிகித் ஸ செய்யவேண்டும். 73.

பித்த குல்மத்தில் பத்திய உணவு ள்: சம்பா அரிசியினாலான அன்னத் தப் பசுவின் பாலோடு அல்லது ெ ள்ளாட்

1. வித்ரதி சிகித்ஸையில் கூறப்பட்டுள்ள த்ராய ாணாதி ் ருதமு ் , திராக்ஷாதி ் ருதமு ் .

டுப் பாலே டு புஜிக்கலாம். புடல், ஜாங் ல மிருகங் ளின் ெ ய், நெல்லிக்கனி, ஈச்சு, திராக்ஷை, பேரீச்சு, மாதளம்பழ ், சர்க் கரை இவை ளைப் புஜிக்கலாம். சிற்றுமுட்டியைச் சேர்த்தா து, ப்ருஹத்யாதி ணச்[1] சர ுகளைச் சேர்த்தாவது காய்ச்சிய ஜலத் தப் பானம் செ யலாம். 74, 74½.

சிலேஷ்ம குல்ம சிகித்ஸை ள்: (1) சிலேஷ்ம குல்மத்தி முதலில் வமநம் செய்விக்கவேண்டும். ( ) ம சிகித் ஸ செய் வதற்குத் தகாதவனைப் பட்டினி போடலாம். (3) பிறகு தி த் ரஸ கடுரஸம் இவைகளைப் பிரதானமா ப்பெற்ற ஸம்ஸர்கீ ன் கிற பத்தியோபசாரத்தினால் ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்ய வேண்டும். (4) யவக்ஷாரத்தையும், ாயத்தையும், புளிவஞ்சி யையும் இர டு மட ாகச் சேர்த்துச் செய்த முன் கூறிய ஹிங் தி சூர்ணத்தை உபயோகித்தும் ஜாடராக்னி ய விருத்தி செய்யலாம் (5) குல்மம் ஆழ்ந்து மறைந்திருந்தாலும், அல்லது வளர் து மேற்கிளம்பி யிரு தாலும், அசை யற்றிருந்தாலும், டி மாயிருந்தாலும், வேரூன்றி ஸ்திரமாயிருந்தாலும், வயிற் றுப்பொருமல் முதலிய விகார களோடு கூடியதாயிருந்தாலும் அதற்குச் சோதனசிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (6) அடுத்தாற் போல கபகுல்மரோகி க்ஷாரவஸ்துக்களையும், கடுரஸமுள்ள ஸ் துக்களையும் சேர்த்து ப குவம் செய்த க்ருதத்தைப் பானம் செய்யவேண்டும். 75 77½.

தசமூல க்ருதம்: தசமூல ஷாயத்தில் த்ரிகடு, யவக்ஷ ா, இந்துப்பு, காயம், பிடாலலவணம், மாதளை இவற்றைக் கல்க ா ச் சேர்த்து, க்ருத பக்குவம் செய்யவும். இது கபகுல் த் தச் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 78½.

பல்லாதகக் க்ருதம்: சேரா ் ாட்டை இரண்டு பலம், இலகு பஞ்சமூலம் கைக்கு ஒரு பலம்; இவற்றை ஒரு ஆட ம் ஜலத்தில் சேர்த்து நாலில் ஒருப கு மிகு படி காய்ச்சி, அக் ஷாயத்திற்குச் ச அளவு க்ருதமும் அதே அளவு பாலையும் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். பிறகு அதில் வாய்விட ம், ாயம், இ துப்பு, யவக்ஷாரம், ச்சோாம், பிடாலலவண , க ட த் திரி, சிற்றரத் த, அதி தூம், வசம்பு, திப்பிலி, இவற் ற ை க்குக் கால்பலம் எடுத்து கல்கமாக உபயோகிக்க ும். "பல் லாதக க்ருத " எனப்படுகிற இது கபகுல்மத்தைப் போக்கு திற் சிறந்தது. மேலும் ப்லீஹரோ ம், பா டுரோகம், ச் ாஸ ரோ ், கிர ணீரோகம், காஸம் இவற்றையும் நிவாரணம் செய்யும். 79 82.

குல்மத்தில் ே ஹ ஸ்ே த கள்: பிறகு இ த ரோகிக்கு குல்மத்தின்ே லும், தேஹத்திற் பொதுவிலும் ஸ்வேத செய்

1. ப்ருஹத்யாதி ம் ப்ருஹதீத் ; முதற்புத்தகம் பார் .

யவு . எல்லாக் குல்மத்திலுமே முதலில் ஸ்ே ஹமும் ஸ்ே த மு செய்து அப்பால் செய்யப்படும் சிகித்ஸையினுல் உண்டா கும் பலன் ரூக்ஷகிலைமையில் செய்யும் சிகித்ஸையினுல் உண் டா மாட்டா . 83 $3\frac{1}{2}$.

குல்மத்தில் கடீய திரப் பிரயே கம்: ஸ்நேஹ-ஸ்ே த ளா சரீரம் பக்குவமடைந்த பிறகு, குல்மம் தளர்ச்சியுற்ற ானுல், அப்பொழுது முன் கூறியுள்ளபடி ஒரு சடீயந்திரத் த குல் மிருக்கும் இடத்திற்கு ே ரா யிற்றில் கவிழ்த்து அழுத் தவு ; அதனுல் குல்ம கௌவிக்கொள்ளப்பட்டதும், ஒரு வஸ் திரத்தினுல் அதை மறைத்துப் பிடித்து இழுக்கவும்; வயிற்றுக் குள் குல்ம ஆக்கிரமித்து வளர்ந்திருக்கிற அள வயுணர்ந்த வைத்தியன் குல்மம் அறுபடும்படி அப்பாத்திரத்தினுல் ெ ளவச் செய்து வித்திழுக்கவேண்டும்; விமார்க , அஜபதம், ஆதர்சம் என்னு சருவிகளைப் பிரயோகித்து, குல்மத்தில் வசப்படும் பா ம் அவ்வள வயும் பிடித்து மர்த்தநம் செய்யவு ; அவ்வித குல்மத் த ாத்திரம் மர்த்தந செய்யலாமேயன்றி குடலின் உட்புறத்தை நசு க்க கூடாது. 84 86.

பகுல்மத்தை ரை ச்சேய்யும் வேறு உபா ம்: (1) ள்ளு, ஆ க்குவித்து, ஆழி ிதை, கடுகு இ ற்றைக் கல் ா ச் செய்து கபகுல்மத்தின்மீது லேபநம் செய்து, தாங்கக் கூடிய சூடுள்ள இரும்புப்பாத்திரங்களால் பிறகு ஸ்வேத செய்யலாம். ( ) இவ்விதம் செ ்து பகுல்மம் தன் ஸ்த்தாநத்தி லிருந்து நழுவிவிட்டபிறகு, ஸ்நேஹங்களை கெ டுத்து விரேசந ெ ய்வித்தும், தசமூலகஷாயத்தோடு ே ஹம்சேர்த்து அதை ெ ா டு ஸ்திப்பிரயோக செய்தும் கு ல் ம ே தா ஷ த் தை வெளிப்படுத்தி குடலைச் சுத்தம் செய்யவே டு . 7, 8 .

மிச்ரகஸ்ே ஹம்: திப்பிலி, நெல்லிக்கனி, திரா க்ஷை, ருஞ் சிவதை இ ற்றை வகைக்கு ஒரு பலமும், ஆமணக்கெண்ணெய், நெய் இ வ ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தமும், ஆறு ப கு பாலில் சேர்த் துப் ப குவம் செய்யவும். "மிச்ரகஸ்நேஹம்" என்கிற இ ெ ள ஷதம் குல்மரோகிகளுக்கு ஸ்ரம்ஸநத்திற்கு ஹிதமானது; மேலும் வ்ருத்தி, வித்ரதி, வயிற்றுநோய், வாதரோக கள் இவற் றிலும் அமுதம்போன்றது. 89, 90.

பகுல்மத்தில் உபே கிக் த் தகு த வேறு க்ருதங் ள்: இ த ரே கி முற்கூறிய நீலிநீக்ருதத்தை இர டு பலம் அளவி

. டீய திர முதற் புத்தகம் பார்க்க.

. வி ° ° சக்கரம்போல மாத்தினு செ யப்படு ஒருவித ருவி; இது ச கிலியர் விசேஷமாய் உபே ாகிக்கும் கருவியா . ப ° எ பது ஆட்டின் குளம்பு ாதிரியுள்ள ர்த்த செய்யு ருவி. த் ° ° ன்பது ணுடியினு ா ருவி.

லா து, ஸௌகுமாரக்ருதத்தையாவது,[1] உதரரோ த்திற் கூறப் படும் அ 'வியாதிக்கு ஹிதமான க்ருத 'களையாவது பரு லா '. 91.

த 'தீ-ஹரீதகீ அவலேஹம்: நேப ளமும் சித்திரமூலமும் டு ' ாயும் கைக்கு இருபத்தைந்து பலம் ஒரு திரோ ம் லத் தில் சேர்த்துச் ச மயல் செய்யவும். இக் கஷாயத்தை டி ட்டி, அதில் நேபாளத்துக்குச் சம அளவு வெல்லமும், நான்கு பலம் தைலமும், அவ்வளவே சிவதைவேரும், அ ரப்பல ' திப் பிலியு ', அதே அளவு சுக்கும் சேர்த்து லேஹ்யமாகச் செய்து, ஆறி பிறகு த த்து 'குச் சம அளவாகத் தே ேனயு ', ஒரு பலம் சதுர்ஜாதத் தயும் சேர்த்துக் லந்துவிடவும். இதில் ஒரு டு ' ா யயும், ஒரு பலம் லேஹ்யத்தையும் எடுத்துப் புஜிக்க, தேஹம் நன்கு ஸ்நிக்த்த ாய், ஒருபிரஸ்த்த ' தோஷம் விரேச ாகு '. குல் ம், இருதயரோ ம், அர்ச ', சோதை, யிற்றுப் பொரு ல், கிருத்ரிம விஷப்பிரயோ ம், உதரரோ 'கள், பா ' டு ரோ ', ாமாலை இ வகளைப் போ 'கவல்ல இவ்வௌஷத ' "த 'தீ-ஹரீதகீ" என்று மு ' ப்படும். 92 96[1].

குல்மத்தில் விரேசே ப ோ மான சில முறை ' :—(1) வ தவே வர்ப் பொடி யக் ள்ளிப்பாலில் ாத்து, அதில் ரு ப் பாவனைசெய்து, அதில் ஒரு சால் பலமள | தேன், நெய் இ ற் றயு ' லந்து உட்கொள்ள ந 'கு விரேசநமாகும். (2) ே ாஷ்ட ', கருஞ்சிவதை, வெண்சி தை, நேபாளம், கடு ' ாய், க்ஷார ', ஹிஷ க்ஷிருக்குளு இவற் றப் பசுவின்சிறுநீருடன் உட்டொள்ளலா '. (3) அல்லது மஹிஷாக்ஷிருக்குளு வ ாத் திர ா து பசுமூத்திரத்தே டுச் சாப்பிடலா '. 97, 9 [1].

குல்மத்தில் நிரூஹவஸ்தி: ல்பஸ்த்தாநத்திலும், உத்தர ' த்தாநத்திலும் கூறப்படுகிற குல்மரோ நி ாணத்திற்கு உப யே மா நிரூஹவஸ்தி ளையும் பிரயோகிக்கலாம்.—99.

குல்மத்தில் க்ஷார திகளைப் பிரயே கித்தல்: ந ' கு வே ரூன்றி, மிகுதியான இடங்களில் விய பித்து, கடினமா வும், அசைவற்றதாகவும், குருவாகவும், ச த ளில் ஆழ் ' து றந் துள்ளது ான குல்மத்தை க்ஷாரப்பிரயோகம், அரிஷ்ட ' ளின் பிரயோ ம், சுடுதல் என்கிற இம்முறைகளக்கொ ' டு சிகித் ஸ செய்யவே ண்டும். இதில் ை த்திய ' பிணியாளியி ' தேஹ பலம், தேஹத்தில் சேர்ந்து 'ளதோஷ ' இவற் ற முறையே விருத்தி செய் தற்கு ' க்ஷயிக்கச்செய்வதற்கு ' முயன்ற ஞய், இ டயி டயே ஒவ்வொரு நாளாகிலும், இர ' டு ாட் ளாகி லு ', அ 'லது மூ ' று நாட் ள கிலும் ரோகி 'கு சிர பரிஹார '

. குமார 'ருத ' இதற்குமு ' அத்தி ' ப ர்க் .
. அ த்த அத்தி ாயத் தப் பார் 'கவு '.

செய்து வை த்து, அந்த க்ஷாராதிகளை மீண்டும் பிரயோகிக்க வே டும். கபம் அதிகரித்துண்டான குல்மத்தில் அர்சஸ்ஸி லும், அச்மரீரோ கத்திலும், கிரஹணீரோகத்திலும் மொழியப் பட்டுள்ள க்ஷாரங்களை உபயோகிக்கலாம். 100, 0 1.

அ த்க்ஷாரம்: தேவதாரு, சிவதைவேர், நேபாளம், கடுக ரோஹிணி, பஞ்சலோலம் ஸர்ஜக்ஷாரம், யவக்ஷாரம், த்ரிபலை, ட்டத்திருப்பி, கருஞ்ஜீரகம், கோஷ்டம், ஈச்வரமூலி இ வ வகைக்கு ரை பலம்; பஞ்சலவணம் வகைக்கு ஒரு பலம்; இவ்வனைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, தைலம், கொழுப்பு, தயிர், நெய் இவற்றில் அச்சூர்ணத்தைக் கலந்து ஒரு கலயத்தில் சேர்த்துத் தீயிட்டு எரிக்கவும்; அப்பாத்திரம் நன்றாகக் காய்ந்து அக்னிவர்ணமான நிலைமையடைந்திருக்கையில் இறக்கி, அதி லுள்ள க்ஷாரத்தை கிரஹித்து பால், நெய், மோர், மத்யம் இவை முதலிய ற்றில் ஏதேனும் ஒன்றோடு அந்தந்த தோஷங்களுக் கே ற்ற ாறு லந்து உட்கொள்ளவும். "அகத க்ஷாரம்" என்கிற இவ்வௌஷதமா து குல்மம், உதாவர்த்தம், அ டவாதம், அர்சஸ், உதரரோகம், கிரஹணீரோகம், கிருமி, அபஸ்மார , உந் ாதம், யோனிரோ கள், சுக்ரதோஷ கள், அச்மரீ இவைகளை யு , எலிவிஷ , ஸர்ப்பவிஷம் இவற் றயு நிவாரணம் செய்ய வ லது. 102 106.

குல்மத்தில் க்ஷ ரப் பிரே த்தின் உபே ம்: மாம்ஸ ரஸம், பால், நெய், இவற்றை உட்கொள்ளும் பிணியாளியின் குடலில் சேர்ந்துள்ள மதுரமும் ஸ்நிக்த்தமுமான கபத் த, காரமான க்ஷாரமானது அறுத்து, குல்மமுண்டாய் வேரூன்றி யுள்ள ஆசயத்தில் கோளாறடைந்த தாதுக் ளையு பெயர்த்து, கீழ் நோக்கி வெளியில் தள்ளிவிடுகின்றது. 107.

குல்மத்தில் மார்க்கசுத்திக்கா மத்யப னம்:- அக்னிமந்த மா யிருக்கையில், அரோசகமும் உண்டாயிருந்தால் அப்பொழுது ஸாத்மியமான மத்யங்களோடு ஆஹார மெடுக்கச் செய்து, குடல் மார் த்தைச் சுத்தம் செய்வதற்காகப் புராதனமான ஆஸவங்களை யும் அரி ஷ்ட களையும் உட்கொள்ள கொடுக் வேண்டும்.—108.

குல்மத்தில் உபயோகிக்க கூடிய போஜன-பான கள்: ( ) பழகிய சம்பா, கார், கொள் இந்த தானியங்கள், ஜாங்கல மா ஸம், புங்கந்தளிர், சித்திரமூலக்கொழுந்து, தழுதாழையின் தளிர், ஓமபிலைத் தளிர், மாவலிங்கந் தளிர், முருங்கை, பில்வத் தளிர், இளசாகமும் உலர்ந்ததா வுமுள்ள முள்ளங்கி, கெ டிமா தளை, காயம், புளிவஞ்சி, யவக்ஷாரம், மாதளை, த்ரிகடு, மோர், நெய், தலம் இவைகளைப் போஜன பதார்த்தங் ளாகக் கிரஹிக் லாம். ( ) வாருணீயென்ற மது, காடி, மோரின் தெளிவுநீர், ஓமமும் பிடாலவணமும் பொடித்துச் சேர்த்த மோர், பஞ்ச

மூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலம், நன்றாகப் பழகிய திராக்ஷாரிஷ்டம் இவைகளைப் பானமாக உபயோகிக்க ா. (3) திப்பிலி, மோடி, சித்திரமூலம், ஓமம், இந்துப்பு இவற்றை ஸாரை யென்னும் மதுவிலாவது, ஜாங்கல மாம்ஸரஸத்திலாவது பொடித்துச் சேர்த்து அருந்திவர குல்மநோய் சீக்கிரம் தீரும். 109-112½.

கபகுல்மத்தில் தாஹசிகித்ஸை :—( ) வமநங்கள், ஸ்வேத சிகித்ஸைகள், க்ருதபானம், விரேசனங்கள், ஸ்திகள், க்ஷாரப் பிரயோ ங்கள், ஆஸவாரிஷ்டங்களைப் பருகுதல், குல்மசிகித் ஸைக்கான பத்தியபோஜனங்கள் இவற்றால் வேரூன்றிப் போன ப குல்மம் நிவ்ருத்தியாகாவிட்டால், சடைசியில் இரக்தமோக்ஷ ம் செய்து, அம்புபோன்ற கருவி முதலியதைக் காய்ச்சி த ஹசிகித் ஸையு செய்யலாம். (2) பிறகு வை த்தியன், சுற்றிலும் வரம் புடன் ளர்ந்துள்ள குல் த் த வஸ்திரத்தினால் போர்த்து நாபி, மூத்திர ஸ்தி, குடல், இருதய இவற் றையும், வயிற்றி மத் தியரே க யயும் பரிசிக்காமல், பழு கக் காய்ச்சிய இரும்புச் சலாகையினால் அ தச் சிறிது சுடவும்; அல்லது அராணி ட் ட யா து து பிற் ட்டையினாலாகிய அலகையா து ாய்ச்சி, அ தச் சுடவும். அப்பால் சுட்ட அழற்சியின் வே கம் குறைவு படு யில் விரண சிகித்ஸை பிற் கூறிய விதமாகச் சிதோபசாரங்களைச் செய்யவேண்டு . 113 117.

குல்மத்தில் ஆம-மிச்ர தோஷங்களுக்குச் சிகித் : குல்மரோகத்தில் ஆமதோஷமும் ஸம்பந்தப்பட்டிருந்தால் பேயா முதலியவற்றைக் கொடுத்து, ஜாடராக்னியைத் தூண்டி, ல நமு செய்வித்து, அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு சிகித்ஸை செய்யலாம்; பல தோஷங்கள் சேர்ந்துண்டான மிச்ரலக்ஷணமுள்ள குல்மத்திலும் வைத்தியன் காலமறிந்து அததற்கு அனுகூலமான சிகித் ஸை ச் செய்வான் . 118.

இரத்த குல்ம சிகித்ஸை : ( ) ஸ்த்ரீக்கு இரத்த-குல் ம் உ டாயிருக்கையில், கர்ப்பிணியாகவுமிருந்தால், பிரஸவ கால கழிந்தபிறகு ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச் செய்து, அப்பால் ஸ்நேஹ களால் விரேச ம் செய்வி கலாம். (2) மாதவிடாய் நின்ற பிறகு, த்ரீகளுக்குக் குல்மம் உண்டானால், நெய், வெல்ல , த்ரிக டு, ண்டுபாரங்கி இவற்றின் சூர்ணத்தை எள்ளு ஷா த்தில் சேர்த்து பானம் செய்வி கலாம். 119, 120.

ப தி சூ ம் : கண்டுபாரங்கி, திப்பிலி, பு பட் ட, கிரந்திதகரம், தே தாரு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எள்ளு ஷாயத்தோடு உட்கொள்ள குல்மநோய் தீரு . 1 .

க்ஷ ர ே ஹம் : இர டு ஆடக பலாசக்ஷாரத்தை, ர டிரண்டு ஆடகம் தலத்திலும் க்ருதத்திலும் சேர்த்து

பக்குவ ் செய்து, இரத், குல்மத் த வெளிப்படுத்துவதற்கே ற்ற அளவில் உ ப யோகிக்கலாம் 122.

இரத்த குல்மத்தில் யோ நிவிரேச ம்: முற்கூறிய இம்முறை களால் இரத்த-குல்ம ் உ டயாவிட்டால், யோநிவிரேசநத்திற் ான ஔஷததத்தைப் பிரயோகிக்கவும். (1) பலலத் த[1] க்ஷாரத் துடன் கூட்டியாவது, (2) ள்ளிப்பாலில் கலந்தாவது, (3) டு ரோஹிணியையும் மத்ஸிய ் களையும் க்ஷாரம்-கள்ளிப்பால் இவற் றில் பாவனை செய்தாவது யோனியில் பிரயோகிக்கவு ். (4) டுக ரோஹிணி - மத்ஸியங் ளை வாராஹபித்தம் - மத்ஸியபித்த ் களில் ன்கு பாவனை செய்தாகிலும் முன்போலவே பிரயோகிக் ல ். (5) துவின் கிட்டத் தயாவது வெல்லத்தோ டு ் க்ஷாரத் தோடும் கூட்டி யோனியைச் சுத்தி செய்ய அதில் பிரயோகி ் க லா ். (6) இரத்த-பித்தஹரமான க்ஷாரத்தைத் தேன், நெய் இவற்றோடு கலந்து லேஹ்யம்போல உட்கொள்ளலா ். (7) செ ள் ளுள்ளி, தீக்ஷ் மான திரையென்னும் மது-மத்ஸிய ் கள் இ ற் றையு ் கெ டுக்கலா ். (8) பால், பசுவின் சிறுநீர் இவற்றை ் ல ் தாவது, (9) தசமூலகஷாயத்தில் க்ஷாரத் தச் சேர்த்தாவது வஸ்தி பிரயோகிக்கலாம். 123 126.

இரத்த-குல்மத்தில் சஸ்திரசிகித்ஸை : முற்கூறியவாறு குல் மத்தைச் சிகித்ஸித்தும் இரத்த ் வெளிப்படாவிடில், அ தச் சஸ்திரத்தினால் உ டத்துவிடுவது நலம். 126½.

இரத்த-குல்மத்தில் ஸ்ரவி ் கும் உதிரத்தைத் தடு ் ் கூட து: இரத்தம் குல்மத்திலிருந்து வெளிவரத் தொட ் கி விட்டால், யமகஸ்நேஹங்களை உடம்பிலு ் மு ் கியமாக யோனி யிலு ் அப்ய ் கம் செய்துவைத்து, இரத்தத்தை ன்கு ் ரவி ் ச் செய்யவே ண்டு ். இந்த நிலைமையில் மாம்ஸரஸம் கலந்த அன்னத் த உணவாகவு ், அதிக நாட்படாத ஸ ரையென்னு ் மதுவை பானம் செய்வதற்காகவும் கொடுக்கலாம். 127½.

இரத்த-குல்மத்தில் உதிரம் அதிகம ஸ்ரவிக்கை யில் செய்யு முபச ரம்: ( ) உதிர ் மிதமிஞ்சி ஸ்ரவித்தால், இரத்த-பித்த ஹரமான சிகித்ஸை ளைச் செய்யலாம். (2) இரத்த ் மிகுதியா செ ளிப்பட்டு வாதரோகஸம்பந்தமான கோளாறு ள் டால், ாதஹரமான எல்லாச் சிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம். (3) யிற் றுப்பொருமல் முதலிய வேறு கோளாறு ள் நேரிட்டால், உதா வர்த்தஹரமாகவு ், பதோஷத்தைப் பரிஹரி ் கக்கூடியவையு மான சிகித்ஸை ளை அ ் தந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவண் ம் நிறைவேற்றலாம். 128, 129.

1. பலல ் றுத்து இடித்துச் சூர்ணம் செய்த எள்.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

உதர சிகித்ஸை.

இனி உதரசிகித்ஸை[1] யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப் படுகின்றது :-

உதரரோகத்தில் விரேசனம் செய்விப்பதின் ஆவச்யகம் : தோஷங்கள் அமிதமாக விருத்தியாய்விடுவதாலும், ஸ்ரோதஸ் ஸுகளென்கிற நிணநீர்க் குழாய்கள் அடைபடுவதாலும் உதர ரோகம் உற்பத்தியாகின்றது ; ஆகையால் இவ்வியாதியில் எப் பொழுதுமே விரேசநம் செய்விக்கவேண்டும்.

உதரத்தில் அதிருக்ஷ நிலைமையில் ஸ்னேஹ சிகித்ஸை :- (1) ஒரு மாஸம் அல்லது இரண்டு மாஸகாலம் ஆமணக்கெண்ணெ யைப் பசு மூத்திரத்தோடாவது பசுவின் பாலுடனாவது கலந்து பருகிவரலாம். (2) அல்லது கோமூத்திரத்தையேயாவது, எரு மையின் சிறுநீரையேயாவது குடித்துக்கொண்டு, பசும் பால் கலந்த அன்னத்தையே பத்தியபோஜனமாகக் கொள்ளலாம். (3) கழுதைப்பாலையாவது குடிக்கலாம். உதரரோகத்தில் இவை உபயோகமானவை ; தேஹதாபம், வயிற்றுப்பொருமல், அதிக தாவறட்சி, மூர்ச்சை இவைகளுள்ள உதரரோகிக்கு இம்முறைகள் இன்னும் விசேஷமானவை. (4) அதிக வாததோஷமுள்ளவர் களும், ஆகவே ருக்ஷமாயிருப்பவர்களும், தோஷங்களைச் சுத்தி செய்யவேண்டிய நிலைமையைப் பெற்றவர்களுமான இந்த ரோகி களுக்கு, உதரரோகஹரமாகவும், ஸ்நிக்தத்தன்மையை உண்டு பண்ணுபவையுமான க்ருதங்களைக் கொடுக்கவும். 2-4.

ஷட்பல க்ருதம் : இரண்டு ஆடகங்கொண்ட மோரின் தெளிவுநீரில் தசமூல கஷாயம் கூட்டி, இராஜயக்ஷ்ம சிகித்ஸை யிற் கூறிய ஷட்பல க்ருதச் சரக்குகளையும் சேர்த்து, அதில் ஒரு பிரஸ்தம் க்ருதம் பக்குவம்செய்து உபயோகிக்கவும். 4½.

சுண்டி க்ருதம் : ஒரு ஆடகம் மோரின் தெளிவுநீரில் மூன்று பலம் சுக்கைப் பொடித்துச் சேர்த்து, க்ருதம் தைலம் இவற்றை ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தைப் பானம் செய்ய எல்லா உதரரோகங்களும், கப வாதங்களால் உண்டாம் குல்மமும் நன்கு தீரும். 5, 6.

கோமூத்திர க்ருதம் : ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய், அதற்கு நாலு மடங்கு ஜலம், இரண்டு மடங்கு கோமூத்திரமும் சேர்த்து, ஒரு பலம் சித்திரமூலத்தைக் கல்கமாகவும் யவக்ஷாரமும் சிறிது சேர்த்து உதரரோகமுள்ளவன் உபயோகிக்கலாம். 7.

யவதி க்ருதம் : யவதானியம், இலந்தங்கொட்டை, கொள்ளு, மஹாபஞ்சமூலம் இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்து,

---

1. லோதரம், ப்லீஹோதரம் முதலிய உதரங்களின் சிகித்ஸை.

ஸுரையென்னும் மதுவையும், காஞ்ஜிகத்தையும் கூட்டி, க்ருதம் பக்குவம்செய்தாவது உட்கொள்ளச்செய்யலாம். 8.

உதரங்களில் விரேசநம் பிரயோகிக்கும் நிலைமை : முற் கூறிய க்ருதங்களால் ரோகி ஸ்நிக்த்தமாய், உடலில் வன்மையுண் டாய், வாதம் தணிந்து, தோஷங்கள் சேர்ந்துள்ள ஆசயமும் தளர்ச்சியுற்றிருக்கையில் கல்ப ஸ்தாநத்திற் கூறும் விரேசந ஔஷதங்களைக் கொடுக்கவும். 9.

படோலமூலாதி சூர்ணம் : பேய்ப்புடல் வேர், த்ரிபலை, மஞ்சள், வாய்விடங்கம் இவை வகைக்குக் கால் பலம், கம்பில்லம் அவற்றினும் இரண்டு பங்கு, கருஞ்சாறடை மூன்று பங்கு, சிவதைவேர் நாலு பங்கு ; இவற்றை நன்கு சூர்ணம் செய்து பசுமூத்திரத்தோடு உட்கொள்ளவும். இதனால் நன்கு விரேசநமான பிறகு, பேயாவைப் பருகி, பிறகு ஜாங்கல மாம்ஸரஸத் தோடு அன்னம் புஜித்து, த்ரிகடுவைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை ஆறு நாட்கள் உட்கொண்டுவரவும். இவ்விதமே அடிக்கடியும் உட்கொண்டுவந்தால், இச்சூர்ணம் நீர் சுறக்கும் மஹோதரம் உட்பட எல்லா உதரங்களையுமே தீர்க்கும். 10- 12.

வாக்ஷ்யாதி சூர்ணம் : தும்மட்டிக்காய், சங்கங்குப்பி, நேபாளம், வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, வசம்பு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்துகொள்ளவும். பேரிலந்தை, திராக்ஷை, இலந்தை இவற்றின் கஷாயத்தையாவது, கோமூத்திரத்தையாவது, மதுவையாவது அச்சூர்ணத்திற்கு அனுபானமாகப் பருகலாம். 13.

நாராயண சூர்ணம் :- குரோசானி யோமம், கொட்டைக் கரந்தை, கொத்தமல்லிவிதை, சங்குப்பி, கருஞ்ஜீரகம், ஓமம், கண்டத்திப்பிலி, காட்டுஜீரகம், கச்சோரம், வசம்பு, சித்திரமூலம், ஜீரகம், த்ரிகடு, பிருமதண்டுவிதை, த்ரிபலை, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜ க்ஷாரம், தாமரைக்கிழங்கு, கோஷ்டம், பஞ்சலவணம், வாய்விடங்கம் இவை ஸம பாகம்; நேபாளம் மூன்று பாகம்; சிவதைவேரும் தும்மட்டியும் தனித்தனி இரண்டு பாகம் ; இலைக்கள்ளி நான்கு பாகம் ; இவற்றின் சூர்ணம் 'நாராயண சூர்ணம்' என்று வழங்கப் படும். பலரோகங்களைப் போக்கவல்ல இதைப் பிரயோகித்த மாத் திரத்தில் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவைக் கண்ட அஸுரர்கள்போல, வியாதிகள் தலையெடுக்கமாட்டா. இச்சூர்ணத்தை (1) உதரரோகமுள்ளவர்கள் மோருடனும் (2) குல்மரோகத்தில் இலந்தங்கொட்டைக் கஷாயத்தோடும், (3) வயிற்றுப்பொருமலில் ஸுரையோடும், (4) வாதரோகத்தில் சுத்தீர்த்தத்தோடும், (5) மலபந்தத்தில் தயிரின் ஆடையோடும், (6) அர்சஸ்ஸில் மாதளஞ் சாற்றோடும், (7) ஆனைக்கடுப்பில் புளியம்பழச்சாற்றோடும், (8) அஜீர்ணத்தில் வெந் நீரோடும் நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு உபயோகிக்கலாம். மேலும் பகந்தரம், பாண்டுரோகம், காஸம், ச்வாஸம், கழுத்துப்பிடிப்பு,

இருதயரோகம், கிரஹணீதோஷம், குஷ்டம், அக்னிமாந்திய, ஜ்வரம், கோரப்பற்கள் தாக்குவதாலான விஷம், மூலங்கள் என்கிற சில வேர்கள்ஸம்பந்தமான விஷம், க விஷம், க்ருத்ரி விஷ இவைகளிலும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தவாறு கோஷ்டத் த ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்து விரேசநத்திற்காக இச்சூர்ணத் த உபயோகிக்கலாம். 14 21.

ஹபுஷாதி சூர்ணம்: கொட்டைக்கரந்தை, பிரம் த டு விதை, த்ரிபலை, அவுரிவிதை, கொன்றை, கடுகரோஹிணி, நில வேம்பு, இலைக்கள்ளி, சிவதைவேர், வசம்பு, இந்துப்பு, கறுப்புப்பு, திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தை மாதளம்பழச் சாற்றுடனாவது, த்ரிபலா கஷாயத்துடனாவது, மாம்ஸரஸத்தோடாவது, மூத் திரத்தோடாவது, இளஞ்சூடான ஜலத்தோடாவது உட்கொள்ள லாம். ஸகல குல்மரோகங்கள், ப்லீஹோதரம், இதர உதரரோ கங்கள், வெண்குஷ்டம், குஷ்டம், அஜீர்ணம், அக்னிமாந்திய, ஜாடராக்னி விஷமித்திருத்தல், சோகை, அர்சஸ், பாண்டுரோ கம், காமாலை, ஹலீமகம் இவைகளில் உபயோகிக்க இச்சூர்ண விரேகத்தை யுண்டுபண்ணி, வாதம், பித்த, கபம் இத்தோஷங் களனைத்தையும் நன்கு வெளிப்படுத்தி விடும். 22 25.

நீலியாதி சூர்ணம்: அவுரிவிதை, நீர்வஞ்சி, த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், பஞ்சலவணம், சித்திரமூலம் இவற் றைச் சூர்ணம் செய்து, நெய்யிற் கலந்து உட்கொள்ள, உதர ரோகங்களும் குல்மமும் தீரும். 26.

உதரத்தில் விரேகத்தினால் பலஹீனமயிருக்கையில் க்ஷீர பானம்: இவ்வௌஷதங்களால் சோதந சிகித்ஸை செய்கையில் பிணியாளி பலஹீனப்பட்டு சோர்வடையும்போது, இடையி டையே முன் போலவே[1] கழுதைப்பாலையாவது, பசுவின் பாலை யாவது, வெள்ளாட்டுப்பாலையாவது உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். வியாதி பலமாயிருக்குமாயின் விரேசனத்திற்கு ஸ்நேஹத்தையே உபயோகிக்கவேண்டும்; அதிலும் துர்பலமாயிருப்பவருக்கு விசேஷமாய் ஸ்நேஹந்தான் விரேகத்திற்குத் தகுந்தது. 7, 27½.

ஹரீதகீ க்ருதம்: ஒரு பிரஸ்தம் கடுக்காய்ப் பொடியை ஒரு ஆடகம் நெய்யில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, துடுப்பால் நன்றாகக் குழப் பிக் கிளறி, அப்பாத்திரத்தின் வாயைச் சீலை மண்களால் நன்கு மூடி, தானியக்களஞ்சியத்தின் பள்ளத்தில் புதைத்து வக்கவும்; பிறகு ஒரு மாஸம் கழித்து வெளியிலெடுத்து வடிகட்டி, கடுக் காய்க் கஷாயத்தையும், புளித்தத் தயிரையும் கூட்டி பக்குவம் செய்து பருகிவரவும். உதரரோகம், காவிஷம், அஷ்டீலை, வயிற்

1. இதற்கு முன் பட்டோல மூலாதி சூர்ணத்திற்குக் கூறிய விதமாய் பேயாதிகளில் பாலை உபயோகிக்கவும்.

றுப்பொருமல், குல்மம், பித்ரதி, குஷ்டம், உன்மாதம், அபஸ்மாரம், இவற்றை இது நிவ்ருத்திசெய்யும். 28 30½.

நஹரிக்ஷீரஸித்த க்ருதங் : (1) பசுவின்பாலில் கள்ளிப்பாலேயும் கூட்டிக் காய்ச்சி ஆறியபிறகு, மத்தினுல் கடைந்து எடுக்கப்படும் வெண்ணெயிலிருந்துண்டான நெய்யும், (2) கள்ளிப்பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சியெடுத்த நெய்யும் முற்கூறிய ஹரீதகீ க்ருதத்திற்குச் சமான குணமுள்ளனவாம். (3) ஒரு த்ரோணம் பாலில் அரைப்பிரஸ்த்தம் ள்ளிப்பாலேக் கூட்டித் தயிராகப் போனபிறகு கடைந்தெடுத்த நெய்யில் சிவதைவேரைச் சேர்த்து காய்ச்ச |. இந்த க்ருதமும் அதே குணமுடையது. (4) ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதத்தை எட்டு மடங்கு பாலில் சேர்த்து, ஒரு ப ம் ள்ளிப்பாலேயும் கல்கமாகக் கூட்டி, சிவதைவேரையு ஷட்பலச் சரக்கு ளேயும் பொடித்துப் போட்டு பக்குவம் செய்த க்ருதமும் அதே குணமு டயதாகும். 31 33½.

உதரத்தில் ருதபானத்திற்குப் பிறகு பேயாதிகளின் உபயே கம் ( ) இ த க்ருதங்களே பயோகித்த பிறகு பேயாவையாவது, தூமமான பதார்த்தங்களால் பக்குவம் செய்த ாம்ஸரஸத் தயாவது, பாலேயாவது பானம் செய்யவேண்டும். (2) க்ருத ஜீர்ணித்து, பிரேசநமும் ஆனபிறகு, சுக்கை உடைத்துப் போட்டுக் காய்ச்சிய இளஞ்சூடான ஜலத்தைப் பானம்செய்ய |. (3) அதன் பிறகு பேயாவையு, (4) அப்பால் கொள்ளேச் சேர்த்து செய்த கஞ்சியையும் பருகலாம். (5) இ னம் பேயாதிகளே மூன்று நாட் ள் உபயோகித்த பிறகு முறைப்படி லங்கநம் செய்வித்து ரூக்ஷநிலைமையடைந்த பிறகாவது முற்கூறிய விதிப்படி ரி சயாக க்ருதபானம் செய்துவரவேண்டும். 34-36.

உதர திரே களில் மே று சில க்ருத ள் : முற்கூறிய று பக்குவம் செய்த க்ருதங்களே நிபுணனை வைத்தியன் குல்மரோக களையு, கிருத்ரிம விஷங்களேயும், உதரரோகங்களேயும் பரிஹரிக் நிலைமையறிந்து உசிதப்படி உபயோகிக் வே டும். பெருஞ்ஜீரக கல்கத்தைச் சேர்த்துச் செய்த க்ருதத் தயாவது வயிற்றுப்பொருமலைப் போக்கப் பருகலாம். தில்வ க்ருதத்தையாவது, நீலிநீ க்ருதத்தையாவது, மிச்ரகஸ்நேஹத்தையாவது ப னம் செய்யலாம். இவற்ருல் தோஷங்கள் வெளியான பிறகு, பிணியாளி சிறுகச் சிறுக இலகுகுணமுள்ள சம்பா அ னத் தப் புஜி லாம். 37, 3 ½.

உதரரே த்தில் மிச் மு ள தோஷத்தை நிவ்ருத்தி செய்யு மு றை : பிறகு உதரரோகி மிச்சமுள்ள தோஷத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய அடியில் கூறப்படுமாறு செய்யவேண்டும்: ( ) கோமூத்திரத்தில் நன்கு பாவனை செய்த ஆயிரம் கடுக்காய்களேயாவது, (2) ள்ளிப்பாலில் நன்ருகப் பாவனை செய்த ஆயிரம்

திப்பிலிகளையாவது பாலின் அநுபானத்துடன் ண்ணலாம். (3) பிப்பலீ ர்த்தமாக முறையையாவது உபயோகிக்கலாம். (4) சிலாஜதுவை உபயோகித்துக் கொண்டு பாலையே அதற்குப் பத்தியமாய் உட்கொள்ளலாம். (5) அங்ஙனமே மஹிஷாக்ஷி குக்குலுவையாவது உபயோகிக்கலாம். (6) ஸம அளவாக இஞ்சிச்சாறு லந்த பாலையாவது பானம் செய்யலாட். (7) சித்திரமூலம், தேதாரு இவற்றின் கல்கத்தையாவது பாலோடு பருகலாம். (8) அப்படியே யானைத்திப்பிலி, சுக்கு இவற்றின் கல்கத்தையாவது பாலின் அனுபானத்தோடு நியதமாய் உபயோகித்து வரலாம். (9) ாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், நேபாளம், சவ்வியம், த்ரிகடு இவற்றை வகைக்குக் கால் பலம் எடுத்து, கல்கமாகச் செய்து, பாலில் கலந்து பானம்செய்ய, மிகவும் விருத்தியடைந்த உதரரோமும் தீரு . (10) கள்ளிப்பாலில் பக்குவம் செய்த ருதத் த உவில் கலந்து ஒரு மாஸம் புஜித்து வரலாம். (11) கள்ளிப்பாலில் பாவனை செய்த டுக்காய், திப்பிலி இ ற்றைக்கொண்டு செய் உத்காரிகையையாவது[1] உபயோகித்து வரலாம். 39 44.

உதரத்தில் பக்கசூலை முதலி வற்றிற்கு ஏற்ற க்ருத :
பக்கசூலை, வயிற்றுப் பொருமல், மாாை டபு இவற்றை வாயு உட ளும் பொழுது (1) பில்வக்ஷாரம் சேர்த்து பக்கு ம் செய்த ருதத்தைய வது (2) பெருவாகையின் க்ஷாரம், (3) சிற்றுமுட்டியின் க்ஷாரம் (4) பலாச க்ஷாரம், (8) திலக்ஷாரம், (6) பனையின் க்ஷாரம் (7) தலீ க்ஷாரம், (8) நாயுருவி க்ஷாரம், (9) தழுதா ழயி க்ஷாரம் இ ற்றுள் எதையேனும் சேர்த்துச் செய்த க்ருதத்தையாவது உட்கொள்ளலாம். 45, 46.

உதரத்தில் ஆ ரண தோஷங்களுக்கு ஆமணக்கெண்ணெ :-
வாத தோஷத்தினால் கபமாவது பித்தமாவது ஆவரணம் செய்யப்படுமானாலும், பித்த-கபங்களால் வாதம் ஆவரணம் செய்யப்படுமானாலும் அந்நிலைமைகளில், பிணியாளி பலசாலியா யிருந்தால், அந்த த நிலைமைக்கேற்ற ஔஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்கு செ்த ஆமணக்கெண்ணெயை உபயோகிக்கலாம். 47.

தே த வ திலேபம் : தேவதாரு, பலாசம்பட்ட, யனைத்திப்பிலி, முருங்கப் பட்டை, குங்கிலிய மரப்பட்ட இவற் றப் பசுமூத்திரம் சேர்த்து ல்கமாகச் செய்து ெ ளிப்புற தில் யிற்றின்மேல் பூச்சிடவும். 48.

வ்ரு சி ல்ய தி ஸேசம் : தேள்கொடுக்கிலை, ச பு, சுக்கு, மஹாபஞ்சமூலம், வெள்ளைச்சாறடை கருஞ்சாற ட சொத்தமல்லி வி த, கோஷ்டம் இவற்றின் க்வாதங்களையு ே ா மூத்திரத்தையு வயிற்றின்மேல் ஊற்றி ஒத்தடமிடலாம். 49.

1. உத்காரி க முதற் புத்தகம் பார்க் .
2. தோஷ ளி ஆ ரண வி ாரங்கள் முதற் புத்த பார்க் .

உதரத்தில் விரேச மான பின்பு வயிற்றில் செய்ய வே டி சிகித்ஸை : (1) முற்கூறியவாறு ஆ ணக் ெ ணெய் முதலிய வற்றின் பிரயோ களால் விரேசநமாய் யிறு ந கு ரடியது, ஸால்வண[1] முதலியவற்றால் ஸ்வேதம் செய்வித், பிறகு, வயிற்றை ஸ்திரத்தினால் சுற்றிக் ட்டவும். இவ்வித செய்ய, மறுபடியும் வ யுவானது யிற் ற ஊதச் செய்யாது. (2) நன்கு விரேச மான பின் மறுபடி யிறு திவிட்டால், அதி ஸ்நேஹமும் அம்ல-லவணங் ளும் சேர்ந்த ஷாயங் ளால் நிரூஹவ திகளைப் பிரயோகிக் லாம். (3) ரயு ஸ்த பித்து வயிற் றுப்பெ ருமலுண்டானால் தீக்ஷ்ணமாகவும், க்ஷார கள் பசு மூத்திர இவற்றோடு கூடியனவுமான வஸ்தி ள் சிற ந்த சிகித் ஸைகளாம். 50 52.

உதர ரோகத்தில் விசேஷ சிகித்ஸை ள் : இங்ஙன உதர ரோகிகளுக்குக் ககண்ட பலன் தரு சிகித் ஸைகள் பொது க் கூறப்பட்டன. இனி ரதாதி தோஷங் ளா ன உதர ரோ ங்களுக்கு விசேஷ சிகித்ஸைகள் விவரிக் ப்படும். 52½.

வாதோதரத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதாதிகள் : வ த தோஷத் தினால் - டான உதரரோ த்தில் தேஹவன் மயுள்ள பிணி யாளிக்கு ( ) விதார்யாதி கணச் சா கு ளால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை கொடுக்கவு . ( ) அவ்விதம் செய்து நி த்த ம பிறகு, ஸ்வேத சிகித்ஸை செய்வித்து, (3) தில்வ ருதத் தினாலாவது, மிச்ர ஸ்நேஹத்தினாலாவது பல முறை விரேச செய்விக் | . (4) ஸம்ஸர்க்கக்ரி யயு செய்துவைத், பிறகு தேஹத்தில் பலமுண்டா ப் பாலைத் தாராள ா ெ ாடு வு ; பலமுண்டாய், பால் தெவிட்டிப் போனால், பெரும்பாலு அ த நிலைமையே பாலைக் கிரமமா நிறுத்த வேற்றதாகு . (5) ெ ற்ப அள | உப்பும் புளிப்பு சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த யூஷ ள னும், ர ஸரஸங்களாலு ஜாடரா னியை விருத்தி செய் . (6) உதாவர்த்தம் பிறகு ஏற்படுமானால், மீண்டும் அவனை ஸ்நி த்தமா ச்செய்து, (7) ஸ்வேதமும் செய்வித்து, ( ) அப்பால் ஆஸ்த்தாப தி யப் பிரயோகி வும்; இதற்குத் தசமூலகஷாயத் தத் தீக்ஷ்ணவீர்யமுள்ள வஸ்து ளையும் அதனடியில் சேர்த்து உப யோகிக் வு . (9) ரூக்ஷமா வு , லபந்த - அபாநவாயு கட்டிப் போதல் இவை ளுடையவனாகவும், நல்ல ஜாடரா னி யப் பெற்றுமுள்ள பிணியாளிக்கு நடுக்க , இசிவு, பூட்டு ளி வேதனை, அஸ்த்திபே தனை, பக்கசூலை, முதுகுவலி, கழுத்து லி இவை நேர்ந்திரு கையில் ரதஹரமான அ லரஸச் சா கு ளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த ல்லெ ெ ய் ஆ ெ ணெய் இவற் றக்ெ ா டு அநுவாஸநம் செய்விக் வு . (10)

[1] ஸால் ஸ்வே தம் முதற் ப பார் .

முற்கூறிய குறி ள் தோன்றியிருக் கயில், விரேசநத்திற்குத் த ாதவனுக்கு வஸ்திப் பிரயோாசமும், பால் நெய்களின் .ப யோகமு அ கோளாறுகளைச் சமநம் செய்யக் கூடியவையாம். 53 58½.

பித்தோ தரத்தில் ஸ்நே ஹ-ஸ்வேதாதி ள்: (1) பித்தத்தினு ணு டான உதர ரோகத்தில் பிணியாளி சரீரவன்மையுள்ள னு யிரு த ல், இனிய சுவையுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்த ருதத்தைக் கொடுத்து ந கு ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்து, (2) ருஞ்சிவ்ளை, வெண்சிவளை, த்ரிபலை இவற்றால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தினுல் விரேசநம் செய்விக் வேண்டும். (3) பிற்கு சர்க்கரை, தேன், நெய் இவற்றை அதிகமாக கூட்டிய யக்ரோதாதிகணக் கஷாயத்தினுல் நிரூஹவஸ்தியைப் பிரயோகி லா . (4) அச்சரக்குகளையே சேர்க்து பக்குவ செய்த கஷாயத்தையும் ஸ்நேஹ ஸ்துக்களையும் கூட்டி அநுவாஸந ஸ்தியை மீண்டும் பிரயோகிக்கவேண்டும். (5) துர்ப்பலமான பிணிய ளிக்கு க்ஷீரங் லந்த வஸ்திகளால் முதலில் அநுவாஸந செய்வித்து, ஜாடராக்னி பலம் பெற்றதும் தேஹமும் ஸ்நிக்த்த மானது , (6) சிவளை வேரையும் பாலையும் சேர்த்து சாய்ச்சிய ஆமணக்கெ ண்ணெயை அடிக்கடியும் கெ டுத்து விரேசநம் செய் விக் வேண் டும். கள்ளியிலை, கொன் றை இவற் றைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய கஷாயத்தினுலாவது, கொன் றையி கஷாயத்தினு லா து விரேசநம் செய்விக்கலாட . (7) பத்துடன் கூடிய பித் தோதரத்தில் ே ாமூத்திரம் கூட்டிய பாலையும், (8) வாததோஷத் துடன் கூடிய பித்தோதரத்தில் தி த ஸமும் நெய்யும் கல த பாலையு முற்கூறிய கஷாயங்களில் ஏதேனுமொன்றில் சேர்த் தாவது, விதார்யாதிகணக்வாதத்தில் கூட்டியா து ெ ாடுத்து ா | . (9) வயிற்றின்மேல் பாயஸத்தினுல் சூடாக ஒத்தடமு ெ ாடுத்து வா | . (10) மறுபடி க்ஷீரத்தைக் கொடுத்தும், வஸ்தி களைப் பிரயோகித்தும், விரேசநம் செய்வித்து விடாமல் சிகித் .ித்து வந்த ல் பித்தோதரத்தைப் போ லாம. 59 65.

யே தரத்தில் ஸ்நே ஹ - ஸ்வேதாதிகள்: (1) பதோஷத் தினுலுண்டான உதரரோகத்தில் வத்ஸ ாதிகணச் சரக்குகளால் ப குவ செய்த ருதத்தினுல் ஸ்நேஹம் செய் ித்து, (2) அப் ப ல் ஸ்ே தசிகித்ஸையை நிறைவேற்றவே டும். (3) அப்பால் பிணிய ளி பலசாலியாயிருந்தால் ள்ளிப்பாலைச் சேர்த்து ப கு ம் செய்த ருதத்தினுல் ிரேசநம் செய்விக்கவும். (4) கடு ரஸம், க்ஷார ள் இவற்றோடு கூடியவையும், கபஹரகுண ளுள்ளை யு ா உணவுகளால் ஸம்ஸர் க்ரியையைச் செய்யவும். (5) பிறகு ே மூத்திர , த்ரி டு, தலம் இ ற் ற முஷ் ாதி ஷ த்தில் தாராளமா க் கூட்டி அதனுல் நிரூஹவஸ்தி ப்

பிரயோகிப்பது ஹிதமாம். (6) அக்க ஷாயத்திலேயே ப குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தினால் அநுவாஸநவஸ்தியையும் செய்யலா . (7) த்ரிகடுகைச் சேர்த்து பக்கு செய்த பாலுடனாவது, ொள்ளுக் ஷாயத்தில் காய்ச்சிய பாலுடனாவது, ர ஸாஸத்திற் ாய்ச்சிய பாலுடனா து அன்னத்தைக் கூட்டி புண் ல ம் (8) பம் மிகச் சேர்ந்து இறுகி உதரரோகம் அதிகரித்து வயிறு னத்திரு கையில், திமிதத் தன்மையினாலும், அரோசகத்தினாலும், இருதயக் கோளாறுலும் பிணியாளி ருந்து யி , மதுபானத்தினால் அக்னிமாந்தியமும் உண்டாயிருக்கையில் அரிஷ்டங்களையும் க்ஷாரங் ளையு ொடுக்கலாம். 66 69.

ஹிங்க்வாதி க்ஷாரம்: காயம், திப்பிலி, த்ரிபலை, தே தாரு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், சோரா கொட்டை, முருங்கக் ாய், கடு ரோஹிணி, நிலவேம்பு, வசம்பு, சுக்கு, ய னைத்திப்பிலி, கோரைக்கிழங்கு, ோஷ்டம், குங்கிலியப்பட்டை, பஞ்சலவண க இவற்றைச் சூர்ண செய்து, க்ருதம்-தைலம்-வஸா மஜ்ஜா என்கிற நான்கு வித ஸ்நேஹ களிலும் த யிரிலும் அச்சூர த் தக் கலந்து ஒரு பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் சேர்த்து எரி சவும்; ஜலபாகம் வற்றிய பிறகு, பாத்திரத்தின் வாயை மூடி உள்ளேயே புை ந்து சாம்பலாய்விடுமாறு தீயிட்டெரிக் வு . இவ்விதம் எரித்த சாம்பலிலிருந் தெடுக் ப்பபிம் க்ஷாரத்தை ஒரு க ஷப்பிர ா ம் மதிரை யென்னும் மதுவோடாவது, தயிரின் ஆ டயோடாவது, உஷ்ண ஜலத்தோடாவது, அரிஷ்டங்களோடாவது, ஸ ரையுடனாவது, ஆஸவ களோடாவது பருகிவ வு . இந்த க்ஷாரம் மஹோதரம், குல்மம், அஷ்டீலை, தூ ி, பிரதிதூ ி, சோபம், விஷூசி, ப் ளீஹோதரம், இருதயரோகம், அர்சஸ், உதாவர்த்தம் இவைகளை நிவ்ருத்தி செய்யும். 70 73.

துர்ப்பலமான கபோதரிக்கு சிகித்ஸை: (1) அரிஷ்ட ள், கோமூத்திரம், முற்கூறிய சூர்ணங்கள், அயஸ்க்ருதி இவைகளைப் பருகி, க்ஷாரம் கூட்டிய தைலங்களைப் பானம் செய்வதும் துர்ப்பலமான போதரரோகிக்கு அநுகூலமானது. (2) பநாஹஸ்வேதமும் துர்ப்பலமான இப் பிணியாளி குச் செய்யத் தகுந்தது; அதில் வெண்கடுகு, மத்யத்தின் அடித்திப்பி, முள்ளங் யின் வித்து ள், இவற்றை கல்கமாக ஆட்டி அடி டியு யிற்றி மேல் பூசலாம். 74, 75.

ஸ நிபாதோதர சிகித்ஸை: தேஹபலமாவது, ஜ டரா னியாவது அதிகம க்ஷீணிக்காமலுள்ள ஸ நிபாதோதரத்தில், அப்பிணியாளிக்கு தோஷம் அதிகரிப்பதால் நேரிட கூடிய நிலை களை அனுஸரித்து, செய்யவேண்டிய சிகித் ஸையைப்பற்றி மு னத ய் அறிவித்துவிட்டு, ( ) நேபாள-ஜயபாள வித்து ளி தைலத் தப் பான முதலியதற்கும் உபயோகித்துச் சிகித் ஸ

செய்யவும். (2) இவ்வித சிகித்ஸைகளுக்கு வசப்படாமல் உத ரே ம் மி அதிகரித்துவிட்டால், அதினு விசேஷமா ஸந்நிபாதோதரத்தில், ரோகி யின் உறவினர் ளிடம் சொல்லி அ ர் ளுடைய அனுமதி யப் பெற்று, வெள்ளைக் குன்றுமணி, செ குன்று ணி, அவுரி இ ற்றின் வேரைக் கல்கமாகச் செய்து, த்யத்தில் க ரத்து பா ம் செய்யக் கொடுத்துவிடவு . (3) பானவ களிலும் உண களிலும் ஸ்தாவரவிஷத்தை வது லந்து கொ டுத்து விடலாம். (4) சினங்கொ ட ஸர்ப்ப ானது தக் ணியில் தனது விஷத்தை க குகின்றதோ அ தயாவது பிரயோகிக்கலாம்; வேருன்றியும் வெவ்வேறு ார் களில் லயித்துமுள்ள ஸந்நிபாத தோஷத்தில் ப்ர ாதி யெ கிற வீர்யமுள்ள அவ்விஷத்தி பிரயோ த்தினால் சீ ரம் அ த ஸந்நிபாத தோஷ உடைக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப் ப ; அல்லது தேஹத்திலேயே தங்கியிருப்பினும் அந்த ஸ நிபாததோஷம் விஷத்தன்மையற்றதாகவும் ஆய் வி டு . (5) தோஷ ெல்லாம் நீங்கிய பிறகு அப்பிணியாளி கு குளிர்ந்த ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்வித்து, பாலையாவது, பேயாவையாவது பா செய்விக் லாம். (6) சி தையிலையையாவது, வல்லாரையிலையையா து, சக் ரவர்த்திக்கீரையையாவது, கருவேப்பிலை யயா து, யவசாகத்தையாவது அதனதன் இரஸத்திலேயே புளிப்பு, உப்பு இவற் றச் சேர் ாமல் சிறிது வேகுமாறுச் ச மத்துப் புஜித்து ரலாம்; அப்பொழுது அன் ம் புஜிக்கக் கூடாது; இங்ஙனம் ஒரு மாஸம் உபயோகித்து, அப்பால் நாவறட்சியுண்டானால் முற்கூறிய சா ளின் ஸ்வாஸத்தையே பருகுவரே டும். (7) இவ்விதம் சாகங் ளால் தோஷ விலச் ப் பட்டதும், ஒரு மாஸம் கழித்து, பலஹீனப்பட்டுள்ள அப்பிணியாளிக்குப் பிராணுதாரமாயுள்ள ஒட்டகப்பாலைக் ெ ாடுத்து ரவும். 76 84.

ப்லீஹோ தர சிகித்ஸை : ( ) ப்லீஹோதரத்தில் அந் த த தோஷத்திற்குத் தகுந்தவாறு ஸ்நேஹசிகித்ஸையையும் ஸ்வேதசிகித் ஸையையு செய்து, (2) தயிர் சேர்த்து போஜனம் செய்தபிறகு, இடது புஜத்தில் சி ரயை குத்தி இரத்த மோக்ஷ செய்யவே ண்டு . (3) தகு த ளவு பலமுண்டான பிறகு றபடி ஸ்நேஹபான செய்து வத்து, சோத சிகித்ஸையையு செய்வித்து, (4) கடலிலுண்டாகும் நத் தயோட்டிலிரு து எடு கப்படும் க்ஷாரத்தைப் பாலுட ர் உட்கொள்ளச் செய்யலா . (5) புங்க காயை யெரித்தெடுக்கப்படு க்ஷாரத் த ஏதேனும் அம்லவஸ்துவில் சேர்த்து காய்ச்சி, கருப்புப்பு, திப்பிலி இவற்றின் சூர் ணத்தையு மிகுதியாகக் கூட்டி, அப்படியே பாலுடன் உட்கொள்ளலா . (6) முருங்கப்பட்டையின் ஷா

யத் தயா து இந்துப்பு, சித்திரமூலம், திப்பிலி இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (7) பிணியாளியின் தேஹபலத் த வனித்து ஹி க்வாதி சூர்ணத்தையும், க்ஷாரத் தயு , ருதங்களையு தகுந்தவாறு உபயோகிக்கலாம். 85-87½.

பிப்பல் தி சூர்ணம் : திப்பிலி ஒரு பங்கு, சுக்கு ஒரு ப கு, நேபாளம் இரண்டு பங்கு, இரு மடங்கு கடுக்க ய், இரண்டரைப் பங்கு கருப்புப்பு, இவற்றைக் கூட்டி சூர்ணம்செய்து ப்லீஹோதர முள்ளவன் உஷ்ணஜலத்துடன் பருகலா . 88½.

விட தி க்ஷாரம் : வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், ஸக்து வென்னு மாப்பண்டம், இந்துப்பு, வசம்பு இவற்றுடன் நெய் கூட்டி, ஒரு கலயத்திலிட்டு எரித்து, அ த க்ஷாரத்தைப் பாலின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ள குல்மரோகம், ப்லீஹரோ ம் இ தீரும். 89½.

ப்லீஹத்தின்மேல் ப தநமும் ம த்த மும் : இலந்தையிலை களைத் தலம் விட்டு அரைத்து, ப்லீஹமுள்ளவிடத்தில் கட்டி, அதன்மேல் உலக் க முனையை அழுத்தவும்; பிறகு பாலையே உணவாக அருந்த, ப்லீஹரோகம் தீரு . 90½.

ோஹித ஹரீதகீ யோகம் : ெல்லிய முள்முருக்க கிளைகளைச் சின்னஞ் சிறிய துண்டுகளாக வெட்டி, இத்துண்டு களையும் டு ாய் களையு ஜலத்திலாவது பசுமூத்திரத்திலாவது ஆஸ த்திற்குச் செய்வது போல ஊறப் போட்டு, ஏழு நாட்கள் கழித்து எடுத்து வடிகட்டி, அதிலுள்ள கடுக்காய் களை எடுத்துப் புஜி க ாமாலை, ப்லீஹரோகம், குல்மம், கிருமிரோக , மேஹ ரோ ம், மஹோதரம் இவ்வியாதிகள் தீரும். 9 , 92.

ரோஹித ாதி க்ருதம் : இருபத்தைந்து பலம் முள்முரு ம்பட்டையையும், இரண்டு பிரஸ்தமளவு இலந்தங்கொட்டையையும் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும்; பஞ்சகோலச் சரக்கு களை வகை க்கு ஒரு பலமாகவும், கடு ாயின் தோலை ஐ து பல ாகவும் எடுத்து, கல்கமா ச்செய்து, அதில் ஒரு பிரஸ்தம் க்ரு தத் தச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதத்தை உபயோகிக்க சீக்கிர ப்லீஹவீக்கம் போகும். 93, 94½.

க்ஷ ரதைலம் : வாழை, எள்ளுத்தண்டு, நீர்முள்ளி இவற்றின் க்ஷார களைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தலத் தப் பானம் செய்ய, கப-வாத களாலுண்டான ப்லீஹரோ ம் நிவாரணமாகும். 95½.

வ த ப களால ன ப்லீஹத்தில் சிகித்ஸை : வ த- பங் ளாலா ப்லீஹோதர முற்கூறிய சிகித்ஸை ளால் நிவ்ருத்தி யா ாவிட்டால் துர்நீர்ப்பசை யுண்டாய் வெளிவராமலிருக்கை யில், கு மத்திற்கு கூறியபடி அ னிதாஹம் செய்யலாம். 96½.

பித்தத்தினாலான ப்லீஹோதரத்திற்கு சிகித்ஸைகள் : பித்தத்தினாலுண்டான ப்லீஹோதரத்தில் ஜீவநீய க்ருதங்களைப் பருகலாம். க்ஷீர ஸ்திகளைப் பிரயோகிக்கலாம். இரக்தமோக்ஷம் செய்யலாம். விரேசநாதி சோதந சிகித்ஸைகளையும் நிறைவேற்றலாம். க்ஷீரபானம் செய்யலாம். 97[1].

யக்ருதுதர சிகித்ஸை : யக்ருத்வ்ருத்தி அல்லது யக்ருத்தாலீ என்கிற உதரரோகத்தில் ப்லீஹோதரத்திற்குச் செய்வது போலவே எல்லாச் சிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம். ஆனால் ஸிராவ்யதையில் இடது கைக்குப் பதிலாக வலது கையில் இரக்தமோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். 98.

பத்தகுதோதர சிகித்ஸை : பத்தகுதோதரரோகத்தில்[1] (1) ஸ்வேத சிகித்ஸை செய்வித்து, (2) அநுவாஸநத்தைப் பிரயோகித்து, (3) அப்பால் கோமூத்திரம், தீக்ஷ்ணவீர்யமுள்ள ஔஷதங்கள், தைலம், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து நிரூஹவஸ்தியையும் செய்யவேண்டும். (4) ஸ்ரம்ஸநகுணமுள்ள உணவுகளைக் கொடுக்கவும். (5) தீக்ஷ்ணகுணமுள்ள ஔஷதங்களைக் கொண்டு விரேசநம் செய்விக்கலாம். (6) உதாவர்த்தஹரமான சிகித்ஸையையும், வாதஹரமான முறைகளையும் செய்யவேண்டும். 99, 100.

சித்ரோதர சிகித்ஸை : சித்ரோதரத்தில் ஸ்வேதமொன்றைத் தவிர்த்து கபோதரத்திற்குக் கூறிய மற்ற எல்லாச் சிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம். வயிற்றில் நீர் சுரக்கச் சுரக்க அதை அடிக்கடி வைத்தியன் குத்தி வெளிப்படுத்தி, அவ்வியாதியைப் போக்க முயலவேண்டும். 101.

உதகோதர சிகித்ஸை : உதகோதரத்தில் (1) கோமூத்திரம் கலந்தவையும், தீக்ஷ்ணவீர்யமுள்ளவையும், பற்பல க்ஷாரங்கள் சேர்ந்தவையும், நீர் ஸம்பந்தமான தோஷங்களை வெளிப்படுத்துங் குணமுடையவையுமான ஔஷதங்களை முதலில் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) தீபநீயகுணமுள்ள கபஹரமான தன்மையுமுள்ள ஆஹாரங்களைக் கொடுத்து உபசரிக்கவேண்டும். 102, 02[1].

க்ஷாரகுளிகை : செம்முள்ளியாட்டின் உலர்ந்த சாணத்தை எரித்து, அதிலிருந்து எடுக்கப்படும் க்ஷாரத்தை கோமூத்திரத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, கெட்டியாக வரும் வரையில் தீயிட்டுப் பக்குவம் செய்யவும். அப்பொழுது திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, சுக்கு, பஞ்சலவணம், நேபாளம், சிவதைவேர், த்ரிபலை, பிரம்தண்டு விதை, வேலிப்பருத்தி, ஸர்ஜக்ஷாரம், வசம்பு, கள்ளி,

1. பத்தகுதோதரம் — நிதாநஸ்த்தாநம் பார்க்க.
2. சித்ரோதரம் நிதாநஸ்த்தாநம் பார்க்க.
3. உதகோதரம் நிதாநஸ்த்தாநம் பார்க்க.

யவக்ஷாரம் இவற்றைச் சேர்த்து ஆட்டி இலந்தங் கொட்டையள வா க் குளிகைகள் செய்து, அஜீர்ணம், சோபை , மிக விருத்தி யான உதகோதர' இவற்றில் காடியோடு உட்கொள்ளலா'. 03 106.

பத்தே தரச் சித்ரோதரங்களில் சஸ்திரசிகித்ஸை : இவ் வாறு முற்கூறிய ஔ ஷத'களால் வியாதி நிராவிட்டா'), பத்த குதோதரம், சித்ரோதரம், உதகோதரம் என்கிற இம் மூன்று ரோக'களிலும் பிணிய ளியின் பந்துக்களுடையவும், இராஜாதி ராரி ளுடையவும் அனுமதி பெற்று வைத்தியன் சஸ்திரசிகித்ஸை செய்யவேண்டும். ரோகிக்கு ஸ்நேஹ - ஸ்வேதங்களைச் செய் வி்த்து, பத்தகுதோதரத்திலும் சித்ரோதரத்திலும் நாபிக்குக் கீழே மத்தியரேகைக்கு நான்கு அங்குலம் இடது பக்கமாக முறைப்படி நாலு அங்குலம் அளவில் ச 'திரத்தினல் கீறவும். அ'தத் துவாரத்தின் வழியாகக் குடலை மெதுவா வெளியில் இழுத்து, அதற்குள் சேர்ந்துள்ள மயிர் ள், அடைந்துள்ள மல' கள், கற்கள் இ வ முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தவே ண்டும். (2) நீர் சுரக்கும் சித்ரோதரத்தில் அங்குள்ள சல்யத் த விலக்கி விட்டு, கசியும் நிணநீ ர' சமுலி சுத்தம் செய்து, அந்த துவார முள்ள விடத்தில் கட்டெறும்புகளை விட்டுக் கடித்துக்கொ ள்ளச் செய்து, பிறகு அவற்றின் தலைகளை விட்டு, உடலை மட்டும் கிள்ளி யெறிந்துவிடவு'; பிறகு குடலை அதற்கியல்பான விடத்தி' அமர்த்தி, தேனையு' நெய் யயும் அவ்விடத்தில் பூசி, விரணத் தின் வெளி வாயைத் தத்துவிடவும். கருத்த ளிம 'ணையு' அதி தூரத் தயும் கூட்டி அரைத்து, அவ்விடத்தி' ே பம் செய்து ப'த ' செய்து, காற்று வீச த விடத்திலிருந்துகொண்டு ப லேயே உண ா க் கொ 'டு, எ 'ர ய்த் தொட்டியில் அமர்ந் திரு'கவே 'டு'. 107 112.

உதகே தரத்தில் சஸ்திர சிகித்ஸையும் பத் மும்: உதகே ா தாரத்தில் வ தஹர ன தல'களால் அப்பங்கமும், -ஷ்ண ஜலத்தினல் ஸ்வேத மும் செய்வித்து, , பிக்குகே ல் அக்குள் வரையில் ஸ்திர'களால் சுற்றிக் ட்டிவிட்டு, பத்தோதரச் சித் ரோதர' ளு'கு' கூறிய விதமாய் அதேவிடத்தில் ஒரு அ' குல' அளவு யிற்றைக் கீ'டு, அந்த த்வாரத்தில் நாடீயந்திர மென்கிற குழலை வத்து, வயிற்றில் சேர்ந்து ள்ள நீரில் அ ா ாசி ய வடியச் செய்யவு'. பிறகு அ'த நாடியை யெடுத்துப் போட்டு, தலத்தினலு' இலவணத்தினலும் விரணத்தின் மே ல் லேபந' செய்து பந்த மிடவு'; அத' மேல் ஸ்தி த் தினல் யிற்றைச் சுற்றி' ட்டி, பிறகு மூ'று அல்லது 'கு தின' ள் சிர பரிஹார' செய்யப் பிணியாளி'கு அவ ாச' கொடுத்துப் பதினறு து ாள்வ ரயில் அடி' டியும் சிறு ச்

சிறுக முன்போலவே நீரை டித்து, நீர் வடிந்து வருகை யில் வயிறு த ரத் தளர ஸ்திரக் க யிற்றி 'மேல் இழுத்திழுத்து ' கட்டிக்கொண்டே வரவேண்டும். பிறகு லங் ந ' செய்வித்து, ஸ்நே ஹமும் உப்பும் இ 'லாத பேயா வப் பரு ' பெ டுத்து, அப்பால் ஆறு மாஸங் ள் வ ரயில் பாலையே உ ரவா உபயே கித்து ரவே ' டும். பிறகு பால் கல ' த பேயா வ மூ ' று மாஸங்கள் உட்கொண்டு, பிறகு மூன்று மாஸங் ள் ரை யில் பழகிய சாளை கோத்ர ம் இத்தானிய ' களாலா ன அன்னத் தப்பாலுடன் மாத்திரமாவது, எலுமிச்சம்பழச் சாற்றுடனாவது, மாம்ஸரஸத்தோடா து புஜித்துவரலாம். 'நேஹத் தயும் உப்பையும் வெகு சொற்பமா வேண்டுமானால் உபயே கி ' லாம். இ 'ஙனம் நியம ' ளோடு இருந்துவந்தால் ஒரு வருஷத்தில் ஜலோதரத் தப் போக்கிவிடலாம். வில 'க வே ' டியவை ஊ நிய மாயிருந்து விலக்கியும், பத்தியமாகக் குறிக்கப்பட்ட களை அதிக நிர்ப்பந்தமின்றி உபயோகித்தும், குறிப்பிடப்படாத களை அபத்தியமானவை யென்று எண்ணி அவற்றில் ஜிதேந்த்ரியனாயிருந்து ' வரவே ' டும். 113 191.

உதரரோ ங் ளின் பொதுவ ன தே ஷமும் சிகித்ஸையும்: உதரரோகம் அனைத்துமே பெரு ' பாலும் ஸந்நிபாததோஷ ' களால் உண்டாவதால், வாதாதி ஸகல தோஷங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய எல்லாச் சிகித் ஸையும் இதிற் சிறந்ததாம். 1201.

தரத்தில் ஜ டராக்னி ம ' தப்படுதலும் அதற்கு ஹிதம ன உணவும் : தோஷங்களால் வயிறு நிரப்பப்பட்டுப் போக ஜாடராக்னி ந்தப்படுகி ' றது ; ஆகையால் தீபகமாக ' இலகுகு முள்ளவையுமான உ வுகளைப் பஞ்சமூல ' களை ' கூட்டிப் புஜிக்க வே ' டு ' ; ஆனால், புளிப்பு, உப்பு, ஸ்நேஹங்கள், கார ' இவை சொற்பமாக இரு ' வே ' டு ' . 12 , 12 .

உதரரோகங்களில் பொதுவான பத்தி ாஹாரம் : பசு மூத்திரத்தில் கார்நெல்லை ற வத்து, அவ்வரிசி யப் பாலில் சமைத்து, யவாகுவா ச் செய்து, வேண்டியவளவு உட்கொ ' டு, அனுபான ாகக் ருப்பஞ்சாற்றையும் பருகச் செய்ய, உதரரோ ங் ள் நிவ்ருத்தியாய், பிரகோபித்திரு ' த ாத-பித்த- ப ' ளும் அதனதன் ஸ்த்தா த் த அ டகின்றன. 123, 124.

உத்ரரோகி ' கு ஆ தவை : அதிக உஷ் ம், அதி அ ' லம், அதிக ல ணம், ரூக்ஷம், க்ராஹி, அதி குளிர்ச்சி, குரு இ ' கு ாமுள்ள வஸ்துக்களும், வெ 'லம், எண்ணெ யிற் செய்த சாகம், ஜலபா ம், இவையும், ஊப்புண்டுப ' ணும் ாரியமு ', ழி டப்பது ', ப ல் நித்தி ரயும், வாஹ ' ளில் செல்வது ' ஆ இ வ இப்பிணியாளிக்கு ஆ ா. 125 1 51.

உதரரோ 'களில் மோ' அரு'தும் முறை ள்: (1)அதி குழம்பாக இல்லாத தூரமான ட ார் பானம் செய்யச் சிறந்த தாகும். அதிலு' (2) வாததோஷம் அதிகரித்திரு'கையில் திப்பிலி, உப்பு இ வ சேர்ந்த மோரும், (3) பித்தட அதி ரித் திரு'கையில் மிளகுப்பொடியும் சர்க்கரையும் கூட்டிய மோரும், (4) பம் அதிகரித்த உதரத்தில் ஓமம், இந்துப்பு, ஜீர , த்ரி டு, தே ' இவற்றைக் கூட்டிய மோரும், (5) ஸந்நிபாதோதரத் தில் த்ரி டு, ய க்ஷாரம், இ'துப்பு இவை கல'த ே ாரும் சிறந் தனவ ம். (6) தேன், தலம், வசம்பு, சுக்கு, சதகுப்பி, கோஷ் ட ', இ'துப்பு இவை கலந்த மோர் ப்லீஹோதரத்திற்கு ஏற்றது. (7) கொட்டைக்கரந்தை, ஓமம், இந்துப்பு, ஜீ ர க ம் இவை சேர்ந்த மோரும், (8) திப்பிலியும் தேனும் கலந்த மோர் சித் ரோதரத்திலும், (9) த்ரிகடுகம் கலந்த மோர் உதகோதரத்திலும் ஹித ாம். (10) சரீரத்தில் குருத்வ ', அருசி, வயிற்றுப் பொரு ல், அக்னி ா 'த்யம், அதிஸாரம் இவற்றாலும், வாத-கபதோ ஷ' ளாலும் வருந்துபவருக்கும் மோர் அமுத'போல் பிரா ணை' காக் ல்லது. 1 6 129½.

உதரரே கி ளு'கு எல்லா முறைகளிலும் ப ல் அ ப ணம்: எ லா ஔஷத முறைகளையும உபயோகிக்கும்போது பாலை அநுபா மாக உட்கொள்ள வேண்டும்; பால் எல்லாத் தாதுக்களுக்கும் ன் மையும், தேஹத்திற்குப் பலத்தையு' ெ டுக்கு '; வியாதிக்குக் காரணமான தோஷங்கள் மீ 'டும் தொட'தைத் தடுத்துப்போடும். ஔஷத'ளால் திட' பெற்ற சரீரத்திற்குப் பால் அமுதம் போன்றது. 130, 131.

பதினைரும் அத்தியாயம்.

ப ண்டுரே சிகித்ஸை.

இனி ப ண்டுரே சிகித்ஸிதம் என்னும் அத்தியாயம் விவ ரி' ப்படுகி 'றது:

பாண்டுவில் முதலில் உபயோ ாிக்கும் ஔஷத' ': ப ண்டுரோகி முதலில் கல்யாணக க்ருதத்தையா து,[1] பஞ்சகவ்ய க்ருதத்தையாவது, மஹாதிக்தக க்ருதத் தயாவது, ஆரக்வ தாதி 'வாதத்தையா து பானம் செய்யலாம். 1.

. கல் ா க்ருத' உத்தா 'த்தாநத்தில் உ' ாதப்ரதிஷே தாத்தியா த்தில் கூறப்படு து.

. பஞ்ச 'ய 'ருதம் உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் அபஸ்மார ப்ரதி ஷேதாத்தியாயத்தி' கூறப்ப து.

. ஹாதி 'த க்ருதம் குஷ்ட சிகித்ஸையில் கூறப்பட்டது.

த டிம தி ருதம்: ஒரு ஆட ஜலத்தில் இருபது பலம் க்ருதமும், அதில் ம தளம் வித்து அ ரச்சேர், கொ தமல்லி விதை கால் சேர், சித்ரமூலமும் சுக்கு க்கு ஒரு பலம், திப்பிலி அரைப்பலம் இவற் ற இடித்துக் ல் மா ச் சேர்த்து, ப குவ செய்தெடுத்த க்ருதம் இருதயரோ ம், பாண்டு, அர்சஸ், ப்லீஹரோக , வாதரோ ங்கள், பரோ கள், ச்வாஸ-காஸங் ள் இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும்; தீபந குணமும், அடைபட்டுள்ள அபாந ாயுவை வெளிப்படுத்தும் தன் மயும் இதற்கு உ டு; பிர வத்தில் அதிக தொ தரவு அநுபவிப்ப ருக்கும், மலட்டு ஸ்த்ரீ ளுக்கும் இந்த க்ருதம் சிரேஷ்டமானது. 2 4.

ப ண்டுவில் ஸ்ே ஹ சோத ாதி முறைகள் : 1) முற் கூறியவ று ஸ்நேஹநம் செய்தபிறகு தீக்ஷ கு முள்ள ஔஷ ளால் செய்வி கவேண்டும். (2) மீண்டும் ஸ்நிக்த்த மா ச் செய்து, பசு மூத்திரம் ல த பாலால் அல்லது ஒன்று லவ த பாலால் அநேக மு ற சோதநம் செய்விக்கவே டும். (3) ஒரு பல நேபாள பித்தின் இளஞ்சூடான இரஸத்தில் நான்கு பல பெரு குமிழனை ஊறப்போட்டு, பாண்டுரோகிக்கு ெ ாடுக் லா . (4) அவ்விதமே நேபாளரஸத்தில் நான்கு பலம் திரா க்ஷையை இடித்து ஊறவைத்து பயோகித்தாலு பா டு ரோ ம் தீரும். (5) டுக்காயைப் பசுமூத்திர விட்டு ஆட்டி யெடுத்தும் உபயோகிக் லாம். (6) த்ரிபலை யப் பசுமூத்திரத்தில் ப குவம் செய் தெடுத்து உட்கொள்ளலாம். (7) பிர மதண்டு விதை, வெ சிவதை, கருஞ்சிவதை- தேவதாரு, சுக்கு இவற் றச் சூர்ணம் செய்து, பசுமூத்திரம் விட்டு ஆட்டி, அ மூத் திரத்திலேயே கரைத்து ொதி த்தும் பருகலாம். (8) பி ம்மத ண்டு விதை முதலிய முற்கூறிய சரக்குகளையே சேர்த்து ாய்ச்சி, ஆகவே தோஷங்களை அநுலோமந ாக வெளிப்படுத்து மியல்புடைய பாலையாவது பான செய்யலாம். (9) கோமூத் திரத்தில் ஏழு நாட்கள் ஊறவைத்தெடுத்த அயபஸ்மத்தைப் பாலின் அனுபானத்தோடாவது உட்ெ ாள்ளலாம். அ வெள ஷதம் ஜீர்ணமான பின்பு பால் லந்த அல்லது இனிய ாம்ஸ ரஸம் சலந்த உணவைப் புஜிக் லா . (10) இவ் வௌஷதப் பிரயோக களால் வமந-விரேசந மூலமாய் சுத்தியடை த பிறகு டு ாயின் சூர்ணத்தைத் தேனிலும் நெய்யிலும் கலந்து ட் ெ ாள்ளவேண்டும். 5 91.

விச லாதி சூர்ணம்: பேய்த்தும்மட்டி, டுகரோஹிணி, ே ா ா ழ கு, ே ாஷ்டம், தேவதாரு, ெ ட்பாலரிசி இவை வை குக் ல் பலம்; பெருங் குரு ப அ ரப் பல ; அதி விடய அரைக் ல் பல ; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து ெ நீருட உட்ெ ாண்டு, அநுப னமா ச் சிறிது தேனையு உப

யோகி ‍ ும். இது பாண்டுரோகம், ஜ்வரம், தேஹ அழற்சி, காஸ ், ச்வாஸ ், அரோசகம், குல்ம ், வயிற்றுப் பொருமல், ஆ வாத ், இரத்த-பித்தம் இவற் றப் போக்கு . 10 .

வாஸ தி வ தம்: ஆடாதோடை, சீந்தில், த்ரிபலே, டுக ரோஹிணி, நிலவே ப், வே ப் இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, சிறிது தேன் கல து உட்கொள்ள பா டுரோக , இரக்த-பித்தம், காமாலே இவை தீரும். 13.

வ ய சூர்ணம்: த்ரி டு, சித்திரமூலம், வாய்விடங்கம், த்ரிபலே, கோரை கிழ கு இவை ஸம பாகம்; இவ்வனைத்துக்கும் ஸம டைட அயபஸ் ம்; இவற்றின் சூர்ணத்தை மோர், தேன், ெ ய், இளஞ்சூடான ஜலம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றோடு உப யோகி க, ாமாலே, பாண்டு, இருதயரோகம், குஷ்டம், அர்ச , மேஹரோ கள் இவை தீரும். 14, 14½.

சுண்ட்ட ாதி குளிை : சுக்கு, மண்டூரம், எள்ளு, வெல்லம் இவை ஸ ப ; திப்பிலி இர டு பாகம்; இவ் னைத்தையும் சேர்த்துக் குளிகை ளாகச் செய்து, பாண்டுரோகிக்குக் கொடுக் கலாம். 15½.

மண்டூரே வட ம்: வர்ண மாக்ஷிக , மரமஞ்சளின் தோல், சவியம், கிரந்திதகரம், தேவதாரு, வ்யோஷாதி லௌஹத்திற் கூறியமுதல் ஒ பது சா குகள், ஆ இவற்றைச் சம பா மெடுத் துச் சூர்ணம் ெ ய்துெ ாள்ளவும்; அதற்கு இரு மட கு மண் டூரத் தயும் மபோல் மிக் மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து கொள் வும்[1]. இவ்வனைத்துக்கும் எட்டு மட கு பசுமூத்திரத் தில் இவ்விரண்டு சூர்ண ளையும் தனித் தனியே சேர்த்து பக்கு வ செய்து, வட ளா ச் செய்யும் பக்குவத்துக்கு வரும் போது இறக்கிக் குளிகைகளாகச் செய்து உபயோகித்துக் ெ ாண்டு, ே ாரும் அ னமும் பத்திய ாக உட்ெ ாள்ளவே டும். 'ம ூரவட ங் ள்' எனப்படும் இவை பாண்டுரோகி ளுக் குப் பிராணனை ெ ாடு க்க் கூடியவையாம். ே லும் குஷ்ட கள், அஜீர்ணம், நீர் கோவை, ஊருஸ்தம்பம், அரோச ம், அர்சஸ், ாமாலே, மேஹரோ ங் ள் ப்லீஹவிருத்தி இவற் ற நிவ்ருத்திசெய்யு . 16 19½.

ம ாாதி சூர் ம்: முன் யோ த்திற் கூறிய ஸ்வர்ண ாக்ஷிக முதலிய சாக்குகளு , சிலாஜதுவும், வெள்ளியும், இரு புக் கிட்டமும், னித் தனியே அவ்வைந்து பல ; சித்திரமூல , த்ரிபலே, த்ரி டு, ாய்விடங்கம் இவை பிரத்தியே ம் ஒவ்வொரு

---

[1] . ர் மாக்ஷி , ம ரே இர டயு மு றப்படி த்தி செய்து, பஸ்ம களா வும் செய்து மரு தில் உபயோகிப்பது மு ற. பிறகுகூட ே ாஹ களும் தாதுக் ளும் ஔஷத ளில் கூறப்படு கயி அ ற் றயு சுத்தி ாா ள் செய்தே உபே ாகிக் ே டு.

பலம் ; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டு பலம் சர்க்கரையும் கலந்து, தேனில் குழைத்து உட்கொள்ள, பாண்டுரோகம், விஷம், காஸம், க்ஷயம், விஷமஜ்வரம், குஷ்டங்கள், அஜீர்ணம், மேஹ ரோகம், சோஷம், ச்வாஸம், அரோசகம் இவையும், விசேஷமாய் அபஸ்மாரம், காமாலை அர்சஸ் இவையும் நிவ்ருத்தியாம். 0-22½.

சிலாஜத்வாதி குளிகை : குடசப்பாலைப்பட்டை, த்ரிபலை, வேம்பு, பேய்ப்புடல், கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு இவற்றை வகைக்கு எட்டுப் பலமாக எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டில் ஒரு பாகமாகச் சுண்டக் காய்ச்சி வடிகட்டி, அதில் எட்டுப் பலம் சிலாஜது வைப் பத்து முறையாவது, அல்லது அதற்கு இரண்டு மூன்று மடங்கு அதிகத்தடவையாவது பாவனை செய்யவும். பிறகு அதே அளவாக வெள்ளைச்சர்க்கரையையும், வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம் வீதம் மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, கடுக்காய், சர்க்கடச்ருங்கி, கண்டங்கத்திரிச் செடிவேர்கள், த்ரிஜாதகம் இவற்றையும் சேர்த்து முறைப்படி சூர்ணம் செய்து, மூன்று பலம் தேன் சேர்த்து ஆட்டியெடுத்து, கால் கால் பலமளவான குளிகைகளாகச் செய்து உணவு புசிப்பதற்கு முன்போ ஆஹாரத்திற்குப் பிறகோ அக்குளிகைகளைப் புஜித்துவிட்டு, மாதளம்பழ ரஸம், பால், ஏதேனும் பக்ஷியின் மாம்ஸரஸம், ஜலம், ஸுரையென்னும் மது, ஆஸவங்கள் இவற்றில் ஏதேனுமொன்றை அநுபானமாய் உட்கொள்ளலாம். இவ்வௌஷதமானது பாண்டுரோகம், குஷ்டம், ஜ்வரம், ப்லீஹவ்ருத்தி, தமகச்வாஸம், அர்சஸ், பகந்தரம், இருதய ரோகங்கள், மூத்திரரோகங்கள், துர்க்கந்தமான சுக்ரம், அக்னி வைஷம்யம், க்ஷயம், க்ருத்ரிமவிஷம், மஹோதரம், காஸம், பெரும்பாடு, இரக்த-பித்தம், சோஷம், குல்மம், தொண்டையைப் பற்றிய கோளாறுகள், மேஹரோகங்கள், அண்டவீக்கம், தலைச் சுற்றல் இவற்றையும் ஸந்நிபாதம் முதலிய ஸகலதோஷங்களையும் தீர்க்கும் சிறந்த ஔஷதம். 23-28½.

த்ராக்ஷாதி லேஹ்யம் : திராக்ஷை ஒரு பிரஸ்த்தம், திப்பிலி ஒரு ப்ரஸ்த்தம், சர்க்கரை ஐம்பது பலம், அதிமதுரம் இரண்டு பலம், சுக்கும் மூங்கிலுப்பும் அதே அளவு ; இவற்றில் சூர்ணம் செய்துகொள்ள வேண்டியவைகளைச் சூர்ணித்து, ஒரு திரோணம் நெல்லிக்கனிரஸத்தில் சேர்த்து லேஹ்யமாகக் காய்ச்சி ஆறியபிறகு, ஒரு பிரஸ்த்தம் தேன் கூட்டி, கால்பலம் வில் சாப்பிடலாம். இந்த லேஹ்யம் ஹலீமகம், பாண்டு ரோகம், காமாலை இவற்றைப் போக்கும். 29-31.

பாண்டுவில் காமாலையின் விசேஷசிகித்ஸைகள்: இலகு பஞ்சமூல கஷாயம் பாண்டுரோகிகளுக்கு, காமாலையினால் வருந்துபவருக்கும் பான-போஜனங்களில் உபயோகிக்கச் சிறந்த ஔஷதம். அங்ஙனமே திராக்ஷாரஸமும், நெல்லிக்கனியின் இரஸமும்

அப்பிணியாளருக்கு உபயோ மான வயாம். இது பா ் டுரோகத்திற்குப் பொதுவான சிகித் ஸ. வைத்தியன் விஷயமறிந்து தோஷ நிலை ளையும், பிணியாளியி ் தேஹ பலாபலங் ளையும் பகுத்தறிந்து அவரவருக்கு ஏற்ற சிகித்ஸையைப் பிரயோகிப்பானு . (1) வாதபாண்டுவில் ்ஸ்நேஹஸம்பந்தமான சிகித்ஸையையும், (2) பித்தபாண்டுவில் திக்தரஸமும் சீதவீர்யமுமுள்ள சரக்குகளால் சிகித்ஸையையும், (3) கபபாண்டுவில் கடுரஸமும் ரூக்ஷ குணமும் உஷ்ணவீர்யமுமுள்ள வஸ்துக்களால் சிகித்ஸையையு ், (4) ஸந்நிப தபாண்டுவில் தகுந்தாற்போல மிச்ர சிகித்ஸையையும் செய்யவே ் டும். 32 34.

பாண்டுவில் ம்ருத்திகை வெளிப்படுத்துவது முதலியன :- ( ) பாண்டுரோகத்தில் முதலில் தீக்ஷ்ணம ன சோதன ஒஷத ் களால் சரீரத்தினின்றும் ம்ருத்திகையை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (2) ம்ருத்திகை வெளியாய் குடல் சுத்தமானபின், பலமுண்டுபண்ணும் க்ருதங் ளை உபயோகிக்கவேண்டும். 35.

பாண்டுவில் சில க்ருத முறைகள்:—(1) வியோஷாதி க்ருதம்: த்ரிகடு, பில் வேர், மஞ்சள், மரமஞ்சள், த்ரிபலை, சாற ட, ே ாரைக்கிழ ்கு, அயபஸ்மம், வட்டத்திருப்பி, வாய்விடங் ம், தேவதாரு, தேள்கொடுக்குப்பூண்டு, ண்டுபாரங்கி இவற்றின் ஷாயத்தில் பால் கூட்டி, ்ருதம் பக்கு ம் செய்து உபயோகிக் ்ருத்திகையினுலு ் டான ால்லாக் கோளாறுகளு ் நன்கு நிவ்ருத்தியாகும். (2) நா கேஸரம், அதிமதுரம், திப்பிலி, அறுகம்புல் இ ற்றின் கஷாயத்தில் பாலையு ் கூட்டி, அதில் க்ருத ் பக்குவ ் செய்ய, அதுவும் முன் க்ருதத்தைப் போலவே குணம் செய்யு ். 36, 37½.

பாண்டுவில் ம்ருத்திகாதோஷங்களுக்கு ம்ருத்திகை முதலி தே பரிஹாரம் : குட லில் பலவாறுகச் சிதறுண்ட மண்ணைத் திரட்டி வெளிப்படுத்த ாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், வேப்ப ் பூ இ ற்றின் கஷாயத்திலாவது, வட்டத்திருப்பிக் ஷாயத்திலாது, பெரு ் குரு ் பைக் ஷாயத்திலாவது ப வனை செய்தெடுத்த ம்ருத்தி ையையே உட்கொள்ளச் செய் லாம். ண்ணுக்குள்ள வெ ் வேறு பேத ் ளு ்கிணங்க பலவாறு கோளாற டந்த ாதாதி ளின் நிலை ளை யுணர்ந்து, அததற்கே ற்ற ஔஷதத் தயு ் பி யே கிக் வே ் டு ். 38, 39.

க மல சிகித்ஸை.

ப ண்டுவில் ே ்்து ் ள மாலைக்குச் சிகித் ஸ: பாண்டுவில் க லையும் உண்டாளுல, பித்தஹரமான ஔஷதத்தை யுபயோகி ் வே ் டும்; ஆனால் பாண்டுரோகத்தில் அதனுல் விரோதமேற்படாதபடி அதைப் பிரயோகிக் வேண்டு ் 39½.

பத்ய ருதம்: நூறு டு காய் ளை ஷாயமிட்டு, அதில் நூறு டுக்காப்பூ ளை இடித்து ர ச் சேர்த்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்த க்ருதம் ப குவம் செய்யவும். இது குல் ரே கம், காமாலை, பா டுரோக இ ற்றைப் போ ல்லது. $40\frac{1}{4}$.

ாமலையில் உபயே கிக் கூடி சில முறை ள்: (1) ஒரு பலம் சா ொ ா றையைக் ருப்பஞ் ச ற்றுடனாவது, நிலப்பனை கிழ கின் இரஸத்துடனா து, நெல்லி கனி வ ஸத்துடனாவது கல து, த்ரிகடுவையு கூட்டி உட்கொ ாள்ள ாலை தீரும். (2) நேப ளவித்தின் த்தைய து இர டு பல குளிர்ந்த ஜலத்தின் அநுபானத் டன் உட்கொ ாள்ளலாம். (3) சிவதை வே ர்ச் சூர் த்தைய வது தேனில் அல்லது த்ரிபலா ஷாயத்தி கூட்டி யுபயோகிக் லாம். (4) த்ரிபலா கஷாயத்தையா து, (5) சீந்திற்கொ ாடிக் கஷா ாத் தயாவது, (6) மரமஞ்சள் கஷாயத்தையாவது, (7) வேப்பம்பட்டை கஷாயத் தயாவது தே கூட்டிப் பிரதிதினமு ாமாலையில் கொடுக் ாம். 41 $43\frac{1}{2}$.

தா வ்யாத்யஞ்ஜ ம்: மரமஞ்சள், னச்சிலை, டு க ய் இவற்றைத் தேய்த்து நேத்திர ளில் அஞ்ஜநமாகப் பிரயோகிக் லாம். இது ாம லை பப் போக்க ல்லது. 44.

காமாலையில் பித்தஹர-மலரஞ்ஜ சிகித்சை ள்: காமாலையில் எள்ளுப்பிண்ணாக்கை ப்போல மல ெ ளியானால் யிற்றில் பத்தினால் மார் ங ள் அடைபட்டு பித்த தடு கப்பட்டிருக்கும்; அப்பித்தத்தை பஹா ஔஷத ளால் விலக்க வே டு. ரூக்ஷம், சீத, குரு, தா இ குணமுள்ள மருந்து ளாலும், அதிக வியாயாமத்தினாலு, பல டு கு படி ான வேலை ளைச் செய்வதாலும், ாயு பிரே ப டைந்து கபத்துடன் கூடி, பித்த த அதன் மார்க் த்திலிரு து வே று தாது ளில் பாவுமாறு தள்ளினால் அப்பொழுது அவனது க ளும், மூத்திரமும், சா மு ஞ்சள் நிறமாகு; லம் வெளு கும்; வயிற்றில் பொரு லு இரைத்தலு உ டாகும்; இருதயம் பாா ா த் தே ற்று; பலக்குறைவு, அ னி ா திய, ப சூலை, வி ல், ச் ா ஸம், அரோச, ஜ்வா ற்றால் பித்த சா க ளைப் பற்றி, கிர மா ச் சரீரமெ கும் பற்றிவிடும். அ நிலைமையில் பிணியாளி கு யில், திததிரி யெ னும் பக்ஷி, ள் ளிக் ா இவற்றி ா ஸரஸத்தை ரூக்ஷ ா வு, டுரஸ-அம்லரஸ ள் உ ளாத வு ப குவ ெ ய்து ொடு வும். உலர்ந்த முள் கியினுலா யூஷத் தயு, ெ ள்ளி யூஷத்தையு ொடு லா. புளிப்பு, ார்ப்பு, உப்பு இச்சுவை ளையும், தீக்ஷ்ணத் தன் மயையு அதி ாயு டய உ வை அதி உஷ்ணமாகவே உபயோகி சலா. த்ரி டுவை கொடிமாதளைச்

. சா முதற் பா பார் .

சாற்றில் லந்தும் உட்டெ ாள்ளலாம். அசனல் பித்தம் அதன் ஆசயத்கில் 'துசேர்ந்து, அதனல் லமும் இயற் க மஞ்சள் நிறம் பெற்று, ாயுவு' யிற்றுப்பொருமலும் இரைத்தல் முதலிய உபத்திர ங்களு' சமந டையும். பிணியாளிக்கு உபத் திரவங் ள் நீ'கிய பிறகு கா ாலேயிற் கூறியுள்ள முறைப்படி உபசாரம் செய்யே 'டு'. 45 5 ½.

கும்ப ம வில் சில ஜ முதலி சே ங் ள்: கும்பகா மலா என்கிற டுங் ாமாலேயில் (1) சிலாஜதுவைப் பசுமூத்திரத் தோடு ஒரு ஸ' உட்ெ ா 'ளலா'. ( ) பொன் ிமிளேயை ாவது, (3) வெள் ியின் கிட்டத்தை, 'பாவது அ 'னே பிறகு ஒரு மாஸ ால' உபயே கிக் லா'. 52½.

ஹலீம த்திற் சே' வேண்டி சிகித் கிரம': ஹலீம ரோகியைச் சி'திற்ெ ாடி ' ஸத்திது' ப விலும் பக்குவம் செய்த எரு நெய்யினல் ஸ்நி'த்த ா ச் செய்யே 'டும். பிறகு சிவதைவேரின் சூர்ணத் த நெல்லி' னி ஸ்வாஸத்தோடு உட்ெ ா 'டு விரேசந ான பிறகு, பித்த,' தயும் வாதத்தையு' நிவ்ருத்திசெய்யும் தூா ா ஆஹ ாத்தைப் புஜிக்க |'. முற் கூறிய திர க்ஷ திலேஹ்யத் தயும், தூாவஸ்து' ளேச்சேர்த்து ப'குவ' செய்த 'ருத' ளேயு' உட்ெ ாள்ளலாம். பிராணதா ா க்ஷீரவஸ்தி ளேயு' அநுவாஸ ஸ்திகளேயும் பிரே ா 'க லா'. திராக்ஷாரிஷ்ட' முதலிய தயு' முறைப்படி ஜாடராக்னி விருத்தியா தற் ா உட்ெ ாள்ளலா'. ஸே ா சிகித்ஸை யிற் கூறிய அபயாதிலேஹ்யத் தயு' உட்ெ ாள்ளலா'. திப்பிலி, அதிமதூரம், சிற்றுமுட்டி இ ற் றயும் அ'த'த தே ஷ' ள், ரீாபல' இ ற்றி' நிலை களு'சே ற்றவாறு உபயோகிக் கலா'. 53 56½.

பாண்டுரே ' ளில் ச் சிகித்ஸை : திறமையுள்ள வத்தியன் ச்வயது சிகித் ஸயை விவரி'கு' அடுத்த அத்தி யாயத்திற் கூறப்படு' சிகித்ஸாகிரமத் தயும் பா 'டுரோ ங் களில் செய்வாரு . 57.

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

'' து சிகித் .

இனி ' சிகித் வி ரிக்கும் அத்தியாயம் கூறப் படுகிறது:

'நிப த சே த முதலி ற்றி' முதலிற் செ 'யவே ண் டி சிகித்ஸை ': சோதையெ 'னு' வீ' மானது எல்லாத் தோஷ' ளேப்ப,'றியதானு', ஸர் சரீரத் தப்பற்றியதாரு லும், ஆ தோஷத்துட' கூடியிரு'தாலு' முதலில் அதற்கு

லங்க சிகித்ஸை செய்து, அப்பால் இலகு ான ஆஹாரத் தப் புஜிக் வேண்டும். (1) பிறகு சு ்கு, அதிவிடய ், தேவதாரு ாய்விட ்கம், வாலுமுலை, மிளகு இவற்றின் சூர் த்தை இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலா ். (2) அல்லது டுக் ாய், சுக்கு, தேவதாரு, ாறடை இவற்றின் சூர்ணத்தை யாவது சிறிது உஷ்ணம ன லத்துடன் சாப்பிடலாம். (3) அதி தோஷமுள்ள ச்வயதுரோகி முன் அத்தியாயத்திற் கூறிய நவா யஸசூர்ணத்தையாவது உபயோகிக்கலா ். (4) தோஷ ் ளைச் சுத்திசெய்வதற்கா க் டுக் ாய்களைப் பசுமூத்திரத்துடன் புஜிக் லாம். (5) கடு ரோஹிணி, சிவ தவேர், அயம், த்ரிகடு இவற் றயாவது த்ரிபல கஷாயத்தே டு உட்கொள்ளல ம். (6) மஹி ஷாக்ஷிகுக்குலுவையாவது, (7) சிலாஜதுவையாவது த்ரிபலா ஷாயத்துடன் பருகலாம். 1 3½.

சோதையில் ம ்தாக்னி முதலியதைப் போ ்கும் மு றை ள் :- ந்த ா ஜாடராக்னியுடையவனுகவும், ஆமமாயு ் குருவாயு ் உ டந்து அல்லது கட்டிப்போனதாயுமுள்ள ம த்தை விஸர்ஜ ் செய்பவனுமான பிணியாளி (1) ெ ளவர்ச்சலவண ், த்ரி டு, தேன் இவற்றை மோருட ் பரு லாம். (2) அல் ்து வெல்ல ் லந்த கடுக்காயையாவது மோரின் அநுபானத்தோடும், (3) அ ் னமே சுக்கு-வெல்லத்தைய வது -பயோகிக் லாம் 4, 5.

கு ார்த்ரகாதி பிரயோ ம் : (1) இஞ்சியையும் ெ ல்லத் தயும் ஸம ெயடை சேர்த்து முதல் நாள் அ த அரைப் பலம் அளவில் ஆரம்பித்து, தின ொன்று ்கு அரைப்பலம் வீ தம் அதி கப்படுத்தி யுபயோ ிக்கவு ். ஆனல் ந்து பலத்திற்குமேல் அதி ப்படுத்தக்கூடாது. இதற்கு யூஷம், பால், மாம்ஸரஸம் இவற்றையே உணவா ் ொ ் டு, ஒரு மாஸ ால ் உபயோகி ் ே ் டு ். இ ்முறை குல்ம ், உதாரோ ங்கள், அர்சஸ், ச் யது, பிரமேஹம், ச்வ ஸம், ப்ரதிச்யாயம், அல ஸம், அஜீர்ண ், ா ாலேயுடன் கூடிய சோதை, மனேவியாதி ள், ஸம், பப் பிரமே பம் இவற்றைப் போக்கு ். (2) இஞ்சி, சு ்கு இவற்றின் ல்கஸ்வரஸங்களிலும், பாலிலு ் நெய் சேர்த்து பக்குவ ் செய்து உபயோகிக்க ச்வயது, தும்மல், உதரரோ ங்கள், அக்னிமாந்திய ் இ யும் நிவ்ருத்தியா ். 6 8.

சோதையில் ஆமம் நீங்கிய நிலைமைகளு ்கு சிகித்ஸை : ஆ தோஷம் நீ ்கி, மலமு ் ட்டி சோ தயில் (1) த்ரி டு, சிவதைவேர், ே ப ளம், சித்திரமூல ் இ ற்றுல் ப ்குவமான பாலைப் பருகலா ். (2) பசுவின் சிறுநீ ரயாவது, (3) எரு ம யி ் சிறுநீரையாவது பாலுடன் பருகிய ாறு பாலையே உ வாக வு ் உபயோ ிக் லாம். (4) ஒட்ட த்தி ் ப லையாவது ஏழு ாட்கள் அல்லது ஒருமாஸம் பரு லா ். 9, 10.

வ நிக தி ருத முதலி ன :—( ) குராச னியோ , ய க்ஷாரம், ஓ , பஞ் ோல , மிளகு, மாதள பழ ட்டத் திருப்பி, நெற்பொரி, புளி ஞ்சி, பில்வப்பிஞ் இ ற் ற குக் ால் பலமா ஒரு ஆட லத்தில் சேர்த்து ய்ச்சி அதில் ஒரு பிரஸ்த்த ெ ய் பக்குவ செய்ய . இது சோ த அர்சஸ், குல் ம், மேஹ இவற்றைப் போக்கு . (2) சித்திர மூலப்பொடி சே த்த பாலாலா ய தயிரிலிரு து எடுத்த ரு தத்தைச் சித்திரமூல சேர்த்து மீ டும் ப குவ செய்து அதைத் அதேவிதத் தயி ர ட ெடுத்த மோரின் அநு பானத்தோடு பரு , அதே குண உ டாகு . த் தியன் தாந் ந்தரக்ருதம் மஹாதி தகக்ருதம், ய ண க்ருதம், அபயா ருத இவற்றில் ஒ றயு நிலை மயறி து பிரயோகிக்கலா . 11 13½.

தசமூல தி லேஹ்யம்: ஒரு ஆட தசமூல ஷாயத்தி நூறு டுக் ாய் ளைச் சமைத்து, அதில் நூறு ப ெ ல சேர்த்து லேஹ பா மா ச் செய்து, த்ரிஜாத , த்ரி டு, சிறி யவக்ஷாரம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து ல து ஆறி பிறகு அ ரப் பிரஸ்த்த தே கூட்டி யுபயோகித்தா மி விருத்தி ய டந்த சோ த, ஜ் ரம் ே ஹ , குல் , உடலிளைப்பு ஆ வாத , அ லபித்த , இரத்த-பித்தம், நிற மாறுபாடு, மூத்திர தோஷம், ாததோஷ , சு ரதோஷ , ச் ா ம், அரோச ப்லீஹரோ ம், விஷோதரம் இவை தீரு . 14 16.

துவில் ஹிதம ன அன்ன-ப : (1) தசமூல ஷா த்திற் ப குவ செய்து பழகிய ய தானியத் த ( ) அல்லது அவ்வி, ச பா அன் த் த உப்பு நேஹமு மி ச் சொற்பம் ல து, சொற்ப அளவில் ச்வய ோ ட்ெ ள் து நல . (3) யவக்ஷார , த்ரி டு இ ற்றை ட்டிய பயற்ற கஞ்சி, (4) ெ ள்ளுக் ஞ்சி, (5) திப்பிலிப்பொடி சேர்த்த ஜா ல மாம்ஸ ஸம், (6) அல்லது திப்பிலி சேர்த்த ஆ -உடு பு-முள் ளம்பன்றி இவற்றி மாம்ஸரஸ ; இவை ளோடு போஜ செய்ய ா . (7) புளிப்பில்லாத தமென்கிற ப னமும், ஓ ாஷ த ள் சேர்த்த மத்ய களு பரு உபயோக ானவை. (8) ஜீர , ச்சோர , ஜீ தி, ஓம , தாமரை கிழ கு, சித்திரமூல , பில்வப்பழச் சோறு, யவக்ஷார , புளி இ ற் ற கு ோலப்பிர ாண்ெ டுத்து பேயா ாண்கிற திரவாஹாரமா ச் செய்து, நெய் தைலம் இ ற்றுல் தாளித்து உபயோகி , சே ை, அதிஸார , இருதயரோ ம், குல் , அர்ச , அ னி மாந்த் , ே ஹ இவற்றில் ஹித ானது. (9) ட்ட, திருப்பி, பஞ்சமே ால இவற் றயு ோலப்பிர ா ம் சே த் துச் செய்த பேயாவு அதே குண ளை உடையது. 17 1.

ே தயில் உபே ம ன தைலே ப-ஸ் ாஞதி :
( ) ல்மரப்பட் ட, கோஷ்டம், மாசிப்பத்திரி அரேணுகம், அகி பட்டை, தா ரைக்கிழ கு, ஸரளதே தாருப்பட் ட, புலி யுகிர், ப்பூ, தே தாரு, ஞாழல், ஜடாமா ஸி, திப்பிலி, சாமை, வாஸனைப்புல், வெட்டிவேர், சதுர்ஜாத , தாளிஸபத்திரி, கோரைக்கிழ கு, ரவிஞ்சி இவற்றைச் சேர்த்து நான செய் தற்குத் தைலத்தையும், பூசித் தேய்க் லேபநத்தையும் ப கு வ செய்து ொள்ளலாம். (2) வேப்பிலை, சாற ட, பச்சிலை, எருக்கிலை இவற்றைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய லத்தினுல் வது ச்வயதுரே ஸ்நானம் செய்யலா . 2 4.

ஏ ாங் சே தைகளில் லேப ள்: ஏதேனு ஒரு அவ ய்வம் வீ கியிருந்தால் (1) சாறடை, அலரிவேர், பலாசம்பட் ட; ( ) பேய்த்து மட்டி, த்ரிபலை, வெள்ளிலோத்தி, நளிமெயன்கிற ந்தத்திரவ்யம், தே தாரு; (3) ட கத்திரி, புடலம் ே ர், திப்பிலி, ல்லுருவி, சேம்பு; (4) பெரு குன்றுமணி, கு கிலிய மரப்பட் ட, ஈச்வர மூலி, எலிச்செவிப் பூ டு; (5) வ்ருத்தி, ருத்தி, ஆம க்கு; இ முறைகளுள் ஏதேனு ஒன்றை மிருது கல் ர அரைத்து ாய்ச்சி, இளஞ்சூட ச் சோ தயில் லேபநமா உபயோகிப்பது நல . 25 26½.

தசே தையில் சிகித்ஸை : பிறகு ாயுவினுலு ட்ரன ச யதுவில் அரை மாஸ லம் சி த வேரையும் ஆமணக் ெ ெ ாய்யும் உட் ொள்ளல ம். அபாநவாயு, மலம் இவை மி கட்டியிருந்தால் சிவதைவேர்-ஆ க்கெண்ணெய்களைப் பாலிற் கூட்டி, அல்லது மாம்ஸரஸத்துடன் லந்து, போஜனத் திற்கு முன்பு உட்ெ ாள்ளலா . ாதஹரமான ஸ்ே த ளையும் அப்ய களையும் பிரயோகி லா . வீக்கப் தேனும் ஒரு அ யவத்தைப்பற்றியிருந்த ல், ெ ாடி ாதலை, அகில், சுக்கு, ட த்திரி, தே தாரு இவற்றுல் லேப மிடலாம். 27 29.

பித்தசோதையில் சிகித்ஸை : பித்தஸம்ப தமானசோ த யில் திக்த ருதத்தைப் பரு லா . ந்யக்ரோதாதி கணச்சரக்கு களால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையா து உட்கொள்ளலாம். ாவறட்சி, தேஹ அழற்சி இ வ்வுபத்திர களோடு கூடிய சோதையில் பாலைப் பரு லாம்; குளிர்ச்சியா லேபநங் ளும் அப்ய கமும் ன்மை செய்யக்கூடியவை யே. 30.

படே ல மூல தி தம்: பேய்ப்புடல்வேர், ெ ா ற, அதிமதுரம், டுகரோகிணி, டு ாய், தேவதாரு, ா ஞ்சள், தாமரை கிழ கு, ே பாளம், பேய்த்து ட்டி, நீர்வஞ்சி, திப்பிலி இவற்றை ஷாயம் காய்ச்சி, ெ ய் கூட்டிப் பரு தேஹத்தினுள் உண்டான அழற்சி, ா றட்சி, தலைச்சுற்றல், ஸன்னிபாத குறி

கள், விஸர்ப்ப , சோகை, ஸாதாரண தேஹதாபம், வி தமஜ் ரங்கள் இ வ நிவ்ருத்தியாகும். 3 , 32.

பசே தையில் சிகித்ஸை: கபத்தினுலுண்டான சோ த யில் ஆர வதாதி ச்சரக்கு ளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தலத்தைப் பரு ல ம். $32\frac{1}{2}$.

சோதையில் ஸ்ரோதோ ப த திகளு குப் பரிஹாரங் ள்: ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் அடைபடுதல், அக்னிமாந்த்யம், அரோசகம் இவை யேற்பட்டால் ஆம சயம் முதலியதை அமைதியாக வைத்து, க்ஷார ள், சூர் ள், ஆஸ ள், அரிஷ்ட ள், கோமூத்திரம், மோர் இவற் ற உபயோ க் வே டும். $33\frac{1}{2}$.

ர் ே தையில் ஸ் ா லேப ங்கள்: ( ) திப்பிலி, பழைய பிண்ணுக்கு, முரு ப்பட ட, மணல், ஆழிவிதை இவற் றைப் பசுமூத்திர விட்டு ஆட்டி, ல் ாகச் செய்து லேபந செய்யவும், அழுத்தித் தேய்க்கவும் உபயோகிக்கலாம். (2) ே ாஷ் டம், தழுதா ழ, சித்திரமூலம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய் பசுமூத்திரத் தயாவது, (3) அவற்றைச் சேர்த்துக் க ய்ச் சி ஜலத்தையாவது, (4) அவ்விரண்டில் எதிலாவது கொள், சுக்கு, இவற் றச் சேர்த்துக் ாய்ச்சியாவது ஸ்நாநத்திற் குப யோகிக்கலாம். (5) குங்கச்சோரம், அகில் இவ்விர டையும் கல்கமாகச் செய்து லேபநமாகப் பிரயோகிக்கலாம்.—34, $35\frac{1}{2}$.

ஏ ே பையில் லேப ம்: த ரவிதை, ஆடுதீண்டாப் பாளை, ஸரளதே தாரு, ாட்டு ஜீர ம், அமுக் ரு கிழ கு, சிவதை வேர், இவற்றை ல் ம்போல் அரைத்து, ஓர் அவய வத்தை ஆச்ரயித்த சோ தயில் லேப ம் செய்யல ம். $36\frac{1}{2}$.

பல தே ஷ ளால ன சே தைகளில் சே த ங் ள்:—(1) எந்த தோஷத்தினுல் எ த பா த்தை ச்ரயித்து சோபை யுண்டா யிரு கிறதோ அதற்கே ற்ற ாறு அவ் வயவத்திற்குச் சமீப ான (மு ம்-குத இவற்றுள்) எத மூல ா வா து சோதநம் செய்யலாம்; அல்லது இர தமோக்ஷணம் ப ணலா . (2) ப தே ஷ களாலுண்ட ன சோபையில் ே ாள்றதை த அ த த தோஷ ளுள் எது பிரபல ாயிரு கின்றதோ அ த அனு ரித் துச் சிகித் ஸ செய்யவு . 37.

நிபாதசே ை முதலி வற்றில் ஜீரக தி-பூநிம்பாதி சூ ணங் ள்: (1) ஜீர ம், ட்டத்திருப்பி, கோரை கிழ கு, பஞ்ச ே ாலம், ண்ட த்திரி, ரமஞ்சள் இவற்றின் சூர் த்தை இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உட்ெ ாள்ளலாம். (2) அ ிிதமே நிலவேம்பு, சுக்கு இவற்றி சூர்ணத்தையும் உட்ெ ாள்ள லாம். இவை ஸ நிபாத சோதை யும், நீடித்துள்ள அ லத்து மிக விருத்திய ட த சோ தயையும் போக்கும். 38.

அ ருத திகு குலு: சி தில், டு காய், இ குப்பத்திரி, தே த ரு இ ற்றின் சூர் த் தயும், ஹிஷாக்ஷி குக்குலு யு கூட்டி குளிகை களாகச் செய்து, ப மூத்திரத்தின் அனுப னத்தோடு உட்டெ ாள்ள வயது, உதரோ ங்கள், குஷ் ட ப டுரோ , கிருமி ள், ே ஹரோகங் ள் இவையு , பமு , ஊர்த்வச்வாஸமு தீரும். 39.

இரத்தஜ-விஷ சே ப ளில் சிகித் ஸ: இ ங் ங ன ம் ாத தி தோஷ களாலா ா சோபை ளுக்கு ஏற்ற சிகித்ஸைகள் கூறப்பட்ட . ( ) இரத்ததோஷத்திஞலான சோபையில் இ தமே க்ஷணட , கு ளிர்ச்சியான ஔஷத ள், க்ருதம் இவற் றி லேப , ஸேச ெ கிற ஒற்றிட , விரேசநம் இவற்றால் இரத்தத்தைச் சுத், செய்யலா . ( ) விஷஸம்பந்தமான சே ப யில் விஷஹரமான சிகித்ஸை செய்யலா . 40.

ே தயி அபத் கள்: கிராம்யமாம்ஸம்,[1] ஆநூப ம்ஸம், ஸத்தில்லாத ாம்ஸ , உலர் த சாக , எள் சேர்த்து ப குவம் செய்த அ னம், வெல்ல சேர்த்து ப கு ம் செய்த அ ம், மாப்பண்ட ளாலா ா அன்னம், உப்புக் லந்த தயிர், புளித் ப்போ து நீர் விளாவாதது ா த்யம், பொரி, உலர் துபோன இறை சி, குருபோஜ , அஸாத்மிய போஜ ன யிற்றில் கா தலு டெ ணு உ வு, இரவில் நித்திரை யுறுத , புணர்ச்சி இ ஸ் ச்வயதுரோகி வில கிவிட ே டு . 41.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

வி ப்ப சிகித் .

இனி வி ப்ப சி த் ெ னு அத்தியாய விவரி ப்படுகின்றது.

வி ப்ப ளி முதலிற் ே ே டி சிகித் ஸ :- விஸர்ப்ப ளில் முதலிலேயே கநம், ரூக்ஷ , இரக்த ே க்ஷ , , விரே நம் இ ஹிதமா ; ஆனல் ே ஹ அ கூல ானதல்ல.- 1.

வி ப்ப தி ம - விரேச சிகித் ள்: (1) அதி தூர , லுமு வ, மத பல இ ற் றச் சேர்த்து ந செய்வித்த லு , (2) பேய்ப்புட , திப்பிலி, ே ம்பு இ ற்றின் தளிர் ளே டு மத பலத்தை ட்டி ம செய்வித்தாலு வி ர்ப்ப தீரும். (3) சி த ே ா ொ ான் றயி சாறு,

---

[1]. கிரா ய மா ஸ முதற் புத்த பார் .

திராக்ஷாரஸம், த்ரிபலாஸ்வரஸம், பா , நெய் இவற்றுள் ஏதே னு ஒன்றோடு விரேசநத்திற் ா உட்கொள்ளலா . இவ்வியாதியில் தோஷ கோஷ்டத்தைப்பற்றியதாயிருந்தால் இன்னும் விசேஷமா ச் சோதந சிகித்ஸைகளைச் செய்யவே டும். ?, 3½.

வி ப்பத்தில் சம சிகித் : சோதந சிகித்ஸைக்குத் த து பிணியாளி கு , தோஷம் சொற்பமா யிரு ் ை பி னு ச ந சிகித்ஸையை அடியில் வரு ாறு செய்யலாம். ( ) சந்தனம், ை ல் இவற்றையாவது, (2) மஸ்துவையா து, (3) வேம்பு, பேய்ப்புடல் இவற்றையாவது, (4) படோலாதிகணச் சரக்குகளையாவது, (5) நன்னாரி, நெல்விக்கனி, வெட்டிவேர், கோரைக்கிழ கு இவற்றையாவது ஷாயமாகக் காய்ச்சி உபயோகிக்கலாம். (6) ஞ்சொறி, பர்ப்பாடகம், சீந்தில், சுக்கு இவற்றின் கஷாயத் தயாவது, சீ ஷாயத்தையாவது நாவறட்சியுள்ள விஸர்ப்ப ரோகி பான செய்யலாம். (7) ம ஞ்சள், பேய்ப்புடல், டு ரோஹிணி, சிறு டலை, த்ரிபலை, வேம்பு, அதி து , ெ ன்றை இவற்றின் ஷாயத்தில் நெய் கூட்டி யுட் ாள்ளலாம். 4 7.

வி ர்ப்பத்தில் இர தமே க்ஷணம் செய்யும் நிலைமை : ை ால்களி இரத்த கெட்டிரு தால் இரத்தத்தையே முதவில் ெ ளிப்படுத்த வேண்டு . ஏனெனில் இரத்தம் துர்நீ கொ டு டுறுவதால் சர் ம், ாம்ஸ , ஸ்நாயு ன்னும் தசை ார் இவையு துர்நீரால் ே ளாறடைகின்ற . .

விஸர்ப்பத்தில் தி த ருதாதிகளை யுபயோகித்தல்: ஆ தோஷ நீ ய பிணியாளிச்கு ப க்ஷீணித்து, வாத-பித்த ள் ே லோ கி நின்றால் அ த நிலைமையில் (1) திக்த க்ருத ாவது, ( ) ஹாதிக்த க்ருத ாவது, (3) ர ான்றை சேர்த்து ப குவம் செய்த க்ருதமாவது அனுகூலமானவையா . 9.

வி ப்பத்தில் லேப ம் செய்யும் நிலைமை : அசுத்தமான இரத்தத் த வெளியி ட பிறகு, சர் ம், ா ஸ , ஸந்தி ள் இவற்றில் அட கிய தோஷ சுத்தம் செய்யப்பட்ட பிறகு, உடனே வி ர்ப்பத் தச் ச ந செய்ய தேஹத்தின் வெளிப்புறத்தில் பிரதேஹாதிபூச்சுகளைப் பிரயோகிக் ே டு . 10.

தவி ப்பத்திற்கு லேப ங் : (1) சதகுப்பி, ே ை கிழ கு, நிலப்பன கிழ கு, மூ ற்குருத்து, கரு குறிஞ்சி, ொத்த ல்விவிதை, தேவதாரு, முரு ை இவற்றி ல்கத்தையாவது, (2) ே ஷ்டத்தின் ல் த்தையாவது ாத விஸர்ப்பத்தில் லேப மா உபயோகிக் லாம். 11.

பித்தவி ப்பத்திற்கு லேப கள் : (1) பித்தவிஸர்ப்பத்தில் ய ரோதாதி ணச் சரக்கு ளால ன லேபநத்தையும்,

(2) பத்மோத்பலாதி[1] சரக்குகளாலான லேபத்தையும் பிரயோகிக்கலாம். (3) இளசான ஆலம் விழுதுகள், மிருதுவான வழுமைக் குருத்துகள், தாமரைக்கிழங்கு இவற்றை நன்கு அரைத்து, சததௌத க்ருதத்திற் குழைத்தாவது, (4) குளிரக் குளிர்ந்த நீரைச் சேற்றையாவது லேபநம் செய்யலாம். ( ) ஜலம் விட்டு மிருதுவாக ஆட்டிய நல்முத்துக் குழம்பையாவது, (6) அவ்விதமே சங்குக் குழம்பையாவது, (7) பவழக் குழம்பையாவது, (8) முத்துச்சிப்பிக் குழம்பையாவது, (9) நெய் விட்டு அரைத்தெடுத்த மனச்சிலையையாவது பூச்சிடலாம். 12, 13½.

கபவிஸர்ப்பத்திற்கு லேபநங்கள்: (1) த்ரிபலை, தாமரைக் கிழங்கு, வெட்டிவேர், மஞ்ஜிஷ்டி, அலரிவேர், சவட்டுக்கோரையின் வேர், அறுகம்புல் இவற்றைக் கல்மாக அரைத்து, கபவிஸர்ப்பத்தில் லேபநமாக உபயோகிக்கலாம். (2) ெ ரு காவி, ஏழிலம்பாலை, கருங்காவி, தேவதாரு, மருதோன்றி, கோரைக்கிழங்கு, கொ றை இவற்றையாவது, ( ) வருணாதி க ச் சரக்குகளின் கல் த்தைய வது, (4) ெ ாண்றையிலை, நறுவிலிப் பட்டை, கருநொச்சியிலை, மணித்தக்காளி, காட்டுவா ை ப்பூ இவற்றின் கல்கத்தையாவது லேபநம் செய்யலாம். (5) இதே சரக்குகளால் ஸேசநத்ரவத்தையும், விர த்திற் பூசு தற்கு க்ருதத்தையும், லேப நௌஷதத்தையும், சூர்ணத்தையும், பக்குவம் செய்து நிலைமைக்கேற்றவாறு உபயோகிக் ல . வாத விஸர்ப்பத்தில் உபயோகிக் ே டிய லேப ளுக்கு நெய் அதிகமாகச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவேண்டும். 14 17½.

ம் தோஷ தி ல வி ப்ப ளுக்கு சிகித் ள்: (1) ஆமதோஷத்துடன் கூடிய வாத பஸ்தாநத்தை ய டந்தால் லேபந கள் சிறிது உஷ் ாயிரு வே டும். (2) இரக்த-பித்தம் பித்த த்தாநத்தை அடைந்திருந்தால், நெய் கலந்த லேபநங்ளைப் பிரயோகி கலா ; ே லும் இவ்விதக் கோளாறில் லேபநங்கள் அதிக குளிர்ச்சியா வும், மெல்லிய வா வும், மெல்லிய ஸ்திர ளி மீது பரப்பி விஸர்ப்பத்தின் மீது இட கூடிய யாகவும் இருக் வே டும். உபே ா ப்படுத்திய லேபத் தயே எடுத்தெடுத் மீ டு பிரயோகித்த வீர்யத்திற் குன்றிப்போமாகையால், அப்போதைக் கப்போது புதிய லேப களைப் பிரயோகி . (3) ஸ ஸர்க தோஷ ளா லான வி ர்ப்ப களில் வாத-பித்த- ப ளாலா விஸர்ப்பா

1. பத்மோத்பலாதிக ம் தாம ர, நத , ெ ட்டிவே ர், அறு க புல், தாமரைக்கொடி, அ லி கிழ , தட் ட ே ா ரக்கிழ , சர் ரை, விளாமிச் சவே ர், ச தனம், ல்முத்து, ாவி, க்ஷீர ாவே லீ, றன் தாமரை, இலுப்பைப்பூ, நெய், பா இ ற்றின் கூட்டு.

. சததௌத க்ருத முதற் புத்த ம் பார்க் .

களுக்குத் தனித்தனி கூறியுள்ள சிகித் ஸ ளேயே அதசற்கேற்ற வாறு கலந்து பிரயோகிக் வும். 18 20.

அ னிவிஸ ்ப்ப சிகித்ஸை : அக்னி விஸர்ப்பத்தில் ( ) சத தௌத ருசத்தையாவது, (2) ஸாத ரணமான ஆடை போலத் தே ய்ந்த ெ ய்யையாவது, ( ) குளி ந்த அதிமதுர ஷாயத்தை யா து, (4) மிக குளிர்ந்த த ணீரையாவது, (5) தாமரை யிலைத்த ணீரையாவது,[1] (6) ப லையாவது, (7) கருப்பஞ்சாற் றையாவது பிரயோகிக்கலா . (8)பானம் செய்வதற்கும், லேப நம் செய்வதற்கும், விரண கள்மேல் ற்றுவதற்கும் மஹாதிக் தக க்ருதம் மிக்க அனுகூலமானது. 2 , 22.

கிர திவிஸர்ப்ப சிகித்ஸை :-(1) கிரந்திவிஸர்ப்பத்தில் இரக்த-பித்தசிகித்ஸையிற் கூறியுள்ளபடி இரக்த-பித்தஹர சிகித்ஸையை நிறைவே ற்றி, ப-வாதஹரமான பிண்டஸ்வேத , உபநாஹ வேத இச்சிகித்ஸை ளைச் செ து தகும். (2) கிரந்திவிஸர்ப் பத்தில் வலியு அதிகமானால், தசமூலங்கள் சேர்த்து பக்குவ செய்த தைலத் த உஷ்ணமா அதன்மீது ஊற்றலாம். (3) அ நனமே பசுமூத்திரத்தையும் தசமூல சேர்த்து காய்ச்சி யுப யோகி லா . (4) அ லது தசமூலம் சேர்த்து காய்ச்சிய கஷா யத்தை யாவது கிர திவிஸர்ப்பத்தி மேல் ஊற்றலா . (5) முருங் ப்பட் ட யையாவது அ ரைத்துக் ய்ச்சி, இளஞ்சூட ய் கிரந் தியின் மேல் பூசல . (6) அல்லது பச்சிலைமரப் பட்டை ய யாவது, (7) உ ர்ந்த முள்ள கி ல் த் தயாவது, (8) ஊமத் தையிலையையா து அ நனமே உபயோகி கலா . (9) நேபாளம், சித்திரமூலப்பட்டை, ள்ளிப்பால், எருக்கம்பால், வெல்லம், சோ ெ ட்டை, அன்னபேதி இ ற்றை லேபநமா ப் பிர யோகித்தால் கல்லு ரைந்துடையு ெ ன்றால், வெளியிற் சர் மத்தைப்பற்றி பத்தினுலுண்டான கிரந்தியை இந்த லேபம் உடைத்துவிடு ெ ன்பதில் ஸ தேஹமென்ன? நீடித்த நாட்களா யுள்ள கிரந்தியையு இதே சாக்குகளால் உடைத்துவிடலா . (10) முள்ள கி, கொள் இவற்றின் யூஷ களில் யவக்ஷார , ாதளம்பழச்சாறு இவற்றைச் சேர்த்து பானம் செய்விக்கலாம். (11) ே ாதுமான் ம், ாற்கோதுமையன்ன இவற்றில் சீது, தேன், சர் ரை இவற் றச் சேர்த்தும், அல்லது தேன், வாருணீ டம், ெ ாடி ாதளம்பழரஸ இவற்றைச் சேர்த்து அரு த

---

1. 'சீதாம்பஸாம்போ ஜலை :" என்று மூலத்திலு ள ாறு நாம் ெ ாழிபெயர்த்திருக்கிறோ . "விஸ ம்பஸாம்போ ஜலை:" என்று மூலம் இருக் ே மெ று ஸர் ா ந்தரீ வி ா ாநத்தினுல் தெரி ருகிறது ; சர்க் ரயி நீர், தா ரப்பூ சேர்த்த ஜல , ே ா ர கிழ கி ல என்று அ த வியா யாநப்படி குப் பொரு .

2. பிண்ட ே தாதி ளைப்பற்றி முதற்புத்த பார் .

லாம். (12) தேன் கூட்டிய த்ரிபலையை, அல்லது தேவதாரு-சி தில் இவற்றைப் பிரயோகிப்பதாலும், காவி கல் ல்கத்தினுலும், கோரைக்கிழங்கு - சேராங்கொட்டை - பிஷ்டம் இவற்றுலும், தேனைப் பூசுவதாலும், தூமப்பிரயோகங்களாலும், சிரோவிரே களாலும், குல் த் தக்கவைப்பதற்கு முற் கூறியுள்ள முறை ளாலும், நெருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்பு, பொன், உப்பு, ல் இவை முதலியவற்றுல் அழுத்துதாலும் கிரந்தி விஸர்ப்பத்தை உடைக்கலாம். 3 31.

கிரந்திவிஸர்ப்பத்தில் த ஹ-ப சிகித்ஸைகள்: நல்ல பலன் தரக்கூடிய முற் கூறிய பலவித சிகித்ஸைகளாலும் கிரந்தி உடையாமல் ல்லைப்பேல் டினாயிருந்து சிறிதும் கு டை யாவிட்டால், பிறகு (1) க்ஷாரத்தினுலாவது, இரும்புச் சலா காலாவது, பொன்னுலாவது அதைச் சுடுவது நலம். (2) அல்லது பழு ச்செய்யுங் குணமுடைய பதார்த்தங்களால் பழுக் செய்து, சஸ்திரத்தினுல் கீண்டவது தோஷத்தை வெளிப்படுத் தலாம். (3) இப் பிணியில் தேஷ ெ டு ரித்தியாயுள்ள இரத்தத் த அப்போதைக்கப்போது ஸிராவ்யதை செய்து வெளிப்படுத்தவேண்டும்; மீண்டும் இங்ஙனம் இரத்தம் வெளிப் படுத்தப்பட்ட பிறகு வாத- பஹரமான ஔஷதத்தைப் பிர யோகிக்கவேண்டும். (4) சுடுதல், பழுக்ச்செய்தல் இச் சிகித் ஸைகளால் தூர்நீர் கசியும் விஸர்ப்பத்தில், ஸாதார ர விர ணுக்குக் கூறிய விதமே வெளியிலும் உள்ளேயும் ஔஷதப் பிர யோகம் செய்யவேண்டும். (5) மாமஞ்சள், வாய்விடங்கம், பில்லம் இவற்றைச்சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலம் ாதஸ ப் தமான விஸர்ப்பவிரணத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (6) அறுகம்புல்லின் ஸ்வரஸத்திற் பக்குவம் செய்த ருதத்தைக் ப-பித்தங்கள் விருத்தியாயுள்ள விஸர்ப்பவிர த்திற் பிர யோகிக்கலாம். 32 35[1].

விஸர்ப்பத்தில் இரக்தமோக்ஷணம்: விஸர்ப்பத்தில் ஸாதா ர ாக் கூறப்பட்டுள்ள மற்றச் சிகித்ஸைகளெல்லாம் ஒரு பகுதியா ும், இரக்தமோக்ஷணம் மாத்திரம் மற்றொரு பகுதி ாயுமிருப்பதா க் ருதப்படுகிறது. விஸர்ப்பரோகம் பெரும் பாலும் இரத்தத்தோடும் பித்தத்தோடும் லவாமல் -ற்பத்தி யாவதில்லை. இதற்கு இரத்தமே ஆதாரமாகின்றது; ஆ கயால் இப்பிணியாளிக்கு அடிக்கடியு இரக்தமோக்ஷணமே செய்ய வேண்டும். 36, 37.

வி ர்ப்பத்திற்குத் த த் ருதம்: விஸர்ப்பரோ விரேசக குணமற்ற க்ருதத் தப் பரு கூடாது; அ த க்ருதம் விஸர்ப்ப ஹேதுவான தோஷத்தைத் தேஹ, கிலேயே தகைய, அது சர் ம் இரத்தம் மாம்ஸ இவற் ற எரித்து விடும். 38.

-ooo-

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

குஷ்ட சிகித்ஸை.

இனி குஷ்டசிகித்ஸிதம் என்னு அத்தியாய விவரிக்கப்படு :

குஷ்ட ளில் முதலிற் செய்யும் சிகித்ஸை : எல்லாவித குஷ்டரோகிக்கு முதலில் ஸ்நேஹபானம் செய்வித்து சிகித் ஸ ஆரம்பிக் வேண்டும். $\frac{1}{2}$.

த குஷ்ட சிகித்ஸை : அவற்றுள் வாதம் அதிகரித்து டா குஷ்டத்தில் தசமூலம், சீந்தில், ஆமணக்கு, நாயர்வே ளை, ஆடுதீண்டாப்பாளை இவற்றால் பக்கு செய்த த மா த்ருத து. அனுகூலமா தாம். $1\frac{1}{2}$.

பித்தகுஷ்டசிகித்ஸை தி தக ருதம் : பேய்ப்புடல், வே பு, டு ரோஹிணி, மரமஞ்சள், வட்டத்திருப்பி, காஞ்சொறி பர்ப்பாடக , கொன்றை இவற்றை ஒரு ஆடகம் ஜலத்தில் ஒவ்வொரு பலம் அளவில் இடித்துச் சேர்த்து, எட்டிலொரு ப ாச் சு டக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, பன்னிர டு பலம் நெய் சேர்த்து, அதில் கொன் ற, கோரைக்கிழ கு, நிலவேம்பு, வாலுழுவை, திப்பிலி, சந்தனம் இவற்றை வகைக்கு கால் பலம் ல் ாச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இது "திக்தக க்ருதம்" னப்படு . இந்த க்ருதம் பித்தகுஷ்டம், விஸர்ப்ப , கட்டி ள், அழற்சி, நா றட்சி, பிரமமென்னும் தலைச்சுற்றல், சொறி, பாண்டு ரோ , டங்கள், கெட்டுப்போன நாடீவ்ரண ள், அபசீ, கொப்புள கள், வித்ரதி, குல்மம், சோதை, பித்து, வெறி, இருதயரோகம், கண்ணோய், வங்கு, கிரஹணி, ச்வித்ரம், காமாலை, ப தர , அபஸ்ம ரம், உதரரோக , பெரும்பாடு, கிருத்ரி விஷ , அர்சஸ், இரக்த-பித்த முதலிய மற்றுமுள்ள ஷ்ட ஸாத்தியமான டும் பிணிகளையு தீர்க்கும். 2 7.

மஹா தி தக ருதம் : ஏழிலம்பாலை, பர்ப்பாட , பெருாை, டு ரோஹிணி, வசம்பு, த்ரிபலை, தாமரைக்கிழ கு, வட்டத்திருப்பி, மஞ்சள், மரமஞ்சள், வெண் நன்னாரி, ரு ன்னாரி, திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, வேம்பு, ச தன , அதிதுரம், பே த்து மட்டி, வாலுழுவை, சீ தில், நில்வேம்பு, விளாமிச்சவேர் ஆடாதோடை, பெருங்குரும்பை, த ணீர் விட்டா கிழ கு, பேய்ப்புடல், அதிவிடயம், கோரைக்கிழ கு, கொன் ற, காஞ்சொறி இவற்றை எட்டு மட கு ஜ த்திற் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய கஷாயத்துடன், இரண்டு பங்கு நெல்லி னிச்சாற்றையும் கூட்டி, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யலாம். இது திக்த க்ருதத்தினு அதிக குணம் செய்யு ; ஆகவே இது " ஹாதிக்தக ருத " எனப்படும். 8 $10\frac{1}{2}$.

2

பகுஷ்டத்தி நிம்பாதி க்ருதம் : வேம்பு, ஏழில பலை, த்திரமூலம், ே ஷ்டம், மிளகு, வசம்பு, குங்கிலிய மரப்பட்டை, முறளஞ்செடி, ஆமணக்கு இவற்றைச் சேர்த்து செய்த க்ருத ப அதி ரித்த குஷ்டத்தில் பயோகமாம். 11.

ர் ுஷ்ட ளிலும் ஸ்நேஹ சிகித்ஸை முதலியன : ல்லா குஷ்ட களிலுமே (1) சோராங்கொட்டைத் தைல, ( ) து ர தைலம், (3) கடுகெண்ணெய் இ ற்றையாவது, (4) ரய்விட , டுக்காய், சோராங்கொட்டை இவற்றி ஷா த்தில் ப குவம் செய்த க்ருதத்தை ாவது பானம் செய்யலாம். (5) ெ ான்றை ே ர் கஷாயத்தில் நூறு முறை ரய்ச்சியெடுத்த ருதத் த ரு விக் கஷாயத்தின் அனுபானத்தோடு உட் ெ ாள் சி ஸ ர குஷ்டம் தீரும். (6) முற்கூறிய ஸ்நேஹ ளா அ த த நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு அப்யஞ்ஜ ம் செய் ம் ஹிதமாம். (7) ஸ்நேஹசிகித்ஸை முடிந்த பிறகு வி ர்ப்பசிகித் ஸயிற் கூறப்பட்டுள்ளபடி சோதநக்ரியை யச் செய்யவேண்டும். 2 14½.

குஷ் த்தில் ஸிராவ்யதை முதலியன : (1) குஷ்டரோகிக்கு ெ ற்றியிலும், ை ளிலும், பாதங்களிலும் ஸிராமோக்ஷ ெ ய்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாம். (2) குஷ்ட சொற் ப யு டான நிலைமை ளு கு ஏற்றவாறு பிரச்சநம்[1] செய் து , ச்ரு முதலியவற்றால் துஷ்ட இரத்தத் த வெளிப் படுத்துவது உசிதமாம். (3) குஷ்டஹரமான ஸ்நேஹ ளால் டயி டையே ஆப்யாயம் செய்யவே டும். இரத்தமோக்ஷ செய்து, விரேசநமு செய்தால் குடல் வற்றிய குஷ்டரோகி கு தேஹத்தில் ாயு ஸ்நேஹோபசாரங்களால் பிரகோபிக்காம லு , டலு குக் கேடு விளைவிக்காமலு மிருக்கும். 15 17.

ஜ்ர ருதம் : ஆடாதோடை, சீந்தில், வேம்பு, த்ரிபலை, பேய்ப்புடல், டங்கத்திரி, புங்கு இவற்றின் கஷாயத்தி அ சரக்கு ளையே கல்கமாகவும் சேர்த்து க்ருதம் பக்குவ செய் யவு . ' ஜ்ர க்ருதம்' என்கிற இது விஸர்ப்பம், ஜ்வரம் ா ாலை, இர , பித்தம், குஷ்டம் இவற்றைப் போக்கும். 18.

ஹ ஜ்ர ருதம் :—த்ரிபலை, த்ரி டு, த்திரி, கண்ட த்திரி, சிறு வழுதுணை, கடுகரோஹிணி, நேபாளம், சி ே ர், ெ ான் ற, வசம்பு, அதி பிடயம், சித்திரமூலம், ட்டத் திருப்பி இவை வகைக்குக் கால் பலமெடை, அப்பொழுதே இற கிய ள்ளிப்பால் ஒரு பலம், இவற்றை ல் போலச் செய்து, இதி ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதம் பக்குவ செய்து,

---

. பி ச்சந் ரக்குடுக் ே ாப்பை முதலிய ற்றால் செய் ப்ப (C i எனப்படு) இரத்தவிலயந சிகித் ஸ.

ற்குடலாயிருப்பவனுக்கு கொடுக்க, இது ஸ்நி த்தத் தன் யயு விரேசநத்தையும் உண்டுபண்ணும். குஷ்டம், ச்வித்ர ப்லீஹரோக , அண்டவீக்கம், அச்மரீ குல் இவை ஷ்ட ஸாத்தி ன நிலைமையிலிருப்பினும், இதனால் தீரு . இ ' ஹா ஜாக க்ருத '' எனப்படும். 19, 20.

த தீ க்ருதம் : ஒரு ஆடகமளவான நேபாளத் த ஓ திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாய ாய்ச்சி, பேய்த் ட்டி ஒரு பலம் ல்க ாகச் சேர்த்து, அதில் ப கு செய்த ருதம் மேலே வமநரூபமா வும் கீழே விரேசநரூப மா வு குடலைச் சுத்திசெய்யும் 21.

ஆ த்தகீ க்ருதம் : ஒரு துலாப்பிரமாண வலம்புரி ய ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டிலொரு ப கு மிகு படிக் ாய்ச்சி, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெ ய் கூட்டி, அதன் வே ரையே கல்கமா வு சேர்த்து பக்குவம் செய்யவு . தை தின ாற்றி தினம் உட்கொள்ளலாம்; ஔஷதம் ஜீர ா பிறகு ாகுதான்யம் சேர்த்துச் செய்த ாடியோடு போஜ செய்யலா . இது குஷ்டம், வெண்குஷ்ட , அபசீ இ ற் றத் தீர கும்; இதை யுபயோகிப்பதால் ஸந்தாந விருத்தியுண்ட கு ; விஷயங் ளை எளிதில் கிரஹிக் வும், மறந்து விடா தரிக்கவும் கூடிய புத்தி ச தியும் அதி ரிக்கு . 22, 3.

குஷ்டத்தில் கந்தகம் உபயோ கித்தல் : ( ) ந்த த் த தேன் ரிய பேபாள இவற்றுடன் கூட்டியாவது, ( ) அதற்குச் சம அளவான நெய்யிற் குழைந்த வது, (3) ரு ாலி செ ர இ ற்றி பட்டையைச் சேர்ந்து ப கு ம் செய்த ஷ யத்தில் கூட்டியாவது உட்கொண்டு, பிரஹ்மசர்ய விரத தவறு விருந்து வந்தால் குஷ்டரோகம் தீரும். 24.

குஷ்டத்தில் ஹிதமும் அஹிதமும ன அன்ன ப ஞதி : ச பாதானியங்கள், வாற்கோதுமை, கோதுமை, ாகு, ப்ரி ய கு, பயறு, கடலை, துவரை, கைப்புள்ள ச ள் இவையு த்ரிபலை, பேய்ப்புடல், கருங்காலி, வேம்பு, சேர ெ ட் ட இவற்றுடன் கூட்டிய ஜாங் ல மாட ஸமும், ஔஷத ளட கிய துவகைகளும், வா லுழுவை சேர்ந்த மோரு ஆ இந்த அ பா ங்கள் குஷ்டத்தில அனுகூலமானவை. ஆனால் அ இலவணம், கடு இச்சுவையுடைய மற்ற வஸ்து ள இத ல் ; வே லு தயிர், பால், வெல்லம், ஆநூபமாம்ஸம், எள்ளு, உளுந் இவை ளையும் விலக்கி விடவேண்டும். 25 27.

படே ல மூல தி வாதம்: பேய்ப்புடல் வேர் த்ரிபலை பேய்த்தும் ட்டி இவை வகைக்குப் பதினாறு தா ங் ள் அளவு;[1]

. தாந : ஒரு மாஷப் பிரமா ; பதினாறு த ெ டது ஒரு ர்ஷம்; ர்ஷமென்பது ா பல .

கொன்றை, கடுகரோஹிணி இவ்விரண்டும் பிரத்தியேகம் ஆறு த ங்கள்; சு குநான்கு தாரகங்கள்; இவ்விதம் இச்சரக்குகளை ஒரு பலம் கிரஹித்து நன்றாக இடித்து ஜலத்தில் சேர்த்து கஷாயம் காய்ச்சி, சரீரத்திற் சேர்ந்துள்ள தோஷங்களைச் சுத்தி செய்ய பானம் செய்யவும். ஔஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு ா ல தேச மிரு -பக்ஷிகளுடைய மாம்ஸரஸங்களோடு பழகிய சம்ப அரிசியினாலாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கவும். இவ்வௌஷதத்தை த ஆறு நாள் உபயோகிக்க குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், கிரஹணீ ரோகம், அர்சஸ், மூத்திரக்ருச்சிரம், ஹலீமகம், இருதய சூலை, தி சூலை, வி ஷமஜ்வரம் இவை தீரும். 28 30.

மாணிபத்ர குடம்: வாய்விடங்கம், நெல்லிக்கனி, கடுக் ய் இவை மூன்று பலமெடை, சிவதைவேர் மூன்று பலம்; இ ற் றச் சூர்ணம் செய்து, பன்னிரண்டு பலம் வெல்லம் சேர்த்து குளிகை செய்து, ஜிதேந்த்ரியர் ளா யிருந்து கொண்டு உபயோகிக் குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், ச்வாஸ காஸங்கள், உதர ரோ ள், அர்சஸ், மேஹம், ப்லீஹரோகம், கிரந்தி, அருசி ா, கிருமிரோகம், குல்மம் இவை தீரும்; மாணிபத்ரன் என்கிற யக்ஷன் மோக்ஷ விரும்பிய ஒரு பிக்ஷுவுக்கு இதை யுபதேசித்தான். 3 , 32.

பூநிம்ப தி சூர்ணம்: நிலவேம்பு, வேம்பு, த்ரிபலை, தாம ர கிழங்கு, அதிவிடயம், திப்பிலி பெருங்குரும்பை, பேய்ப் புடல், மஞ்சள், மரமஞ்சள், வட்டத்திருப்பி, டுகரோஹிணி, பேய்த்தும்மட்டி, வாலுளுவை, சம்பு இவை ஸமபாகம்; பே ளம் இரண்டு பாகம்; சிவதைவேர் நான்கு பாகம்; பிரமி யிலை எட்டு பாகம்; இ ற்றைச் சூர்ண செய்து, தேன்-நெய் இவற்றின் அநுபானத்தோடு உட்கொள்ளலாம்; இது குஷ்டம், மேஹம், சர்மத்தின் உணர்ச்சியற்ற நிலைமை இவற்றிற்கு உத்த ஔஷதம். 33 34½.

த்ரிபல தி சூர்ணம்: த்ரிபலை, ாய்விடங்கம், திப்பிலி இ ற்றின் சூர்ணத தயாவது தலம், நெய், தேன் இவற்றுள் ஏதேனுமொன்றோடு உட்கொள்ளலாம். 35.

குஷ்டத்திலுபயோகிக்கக்கூடிய சில ஔஷத முறை ள்: (1) பே த்தி, ாய்விடங்கம், வேம்பு, கோரைக்கிழங்கு, த்ரி டு இவற்றைக் கல் மாகச் சேர்த்து, வெட்பாலையின் கஷாயத் தப் பருகிவ தால் சர்ம வியாதிகளனைத்தும் போகும். (2) வெட்பாலை, சித்திரமூலம், வேம்பு, கொன்றை, ரு காவி, ே , ஏழில பாலை இவற்றின் பட்டைகளின் கஷாயத்தில் டுக் ாய் ளைச் ச மத்து, தேனையு நெய் யயு கூட்டி, அ ற்றைப் புஜி குஷ்டம் தீரு . (3) ரமஞ்சள், ரு ாவி, ே பு இ ற்றின் பட்டைகளுடைய கஷாயமு குஷ்டஹா ாகு .

(4) ர ஞ்சள், த்ரிபலை, வேம்பு, பேய்ப்புடல்வேர், கடுக ரோஹிணி வசம்பு செஞ்சந்தன˚, அதிமதுரம் இவற்றின் ஷா ˚ முறைப்படி உபயோகி˚ப்படுமானால், நன்கு நி ற வேற்றப்பெற்ற தர்மம்போல், ப-பித்த ஸம்பந்தமான குஷ்டத் தப் போ˚கிவிடும். (5) இதே சரக்கு ளாலான கஷாயத்தில் ல்ல ˚ருதத்தைப் ப˚குவம் செய்து உபயோகி˚ ரதகுஷ்ட˚ தீரு˚. (6) இங் மே கருங் ாலி, வேம்பு, சீ˚தில், தே தாரு, ஞ்சள் இ ற் றயு˚ தனித்தனியே பக்கு ˚ செய்தும் உப யோகி˚ லா˚. (7) ட்டத்திருப்பி, மாமஞ்சள், சித்திரமூலம், ரய்விட˚ ம், டுகரோஹிணி, ர லுமூவை இவற்றின் சூர்ணத் தப் பசுமூத்திரத்திலிட்டாவது, ெ ந்நீரிற் சேர்த்தாவது ஒரு ாஸம் பருகி ர குஷ்டரோ ம், அர்சஸ், மேஹம், சோ ப, பா˚டு அஜீர்ணம், கிருமிரோகம் இவை நிவ்ருத்தியாம். 36 40.

க்ஷ தி சூர்ணம்: கொம்பரக்கு, நேபாளம், அதி தூர˚, த்ரிபலை, கண்ட˚கத்திரி, ட்டத்திருப்பி, வாய்விட˚ ம், யுருவி, த்ரி டு, மஞ்சள், ஏழிலம்பாலை, ஆடாதோடை, ஞ் ஜிஷ்டி, ே ˚பு, தேவதாரு, தசமூலம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, பசுமூத்திரத்தின் அனுபானத்தோடு ஒரு ாஸ˚ பத் திய உ வு ளுடன் புஜித்துவர குஷ்டம் தீரும். .

தி ட ம்: மஞ்சள் ஒரு ப˚கு, திப்பிலி இர˚டு ப˚கு, க்கு மூன்று ப˚கு, வாய்விட˚ம் நாலு ப˚கு, சோர˚ ெ ரட்டை ஐ து ப˚கு, சித்திரமூல˚ ஆறு ப˚கு, பொ˚ணி மிளை ஏழு ப˚கு, இவற் றச் சூர்ண˚ செய்து, ரத்தி ர ளா உருட்டி, பசுமூத்திரத்தி˚ அனுபானத்தோடு உட்ெ ாள்ள மி ˚ டுமை யான குஷ்டங்களு˚ நிவ்ருத்தியாம்.—42.

ப்த ம குளிகை: த்ரி டு, த்ரிபலை, ாள்ளு, சோர˚ ெ ரட் ட, நெய் தேன், ற்கண்டு இவற்றைச் ச ெயடை சேர்த்து செய்த குளிகை குஷ்டத்தைப் போக்கும்; இ ஸாயந ர வு˚, வ்ருஷ்யமாகவு˚ கூட உபயோ மாகும். இது 'ஸப்த ர குளிகை' எனப்படு˚. 43.

குச்சி தி குளிகை: ஆட்லா˚கொடி, சித்திரமூலம், ஞ்சள், வாய்விட˚கம், சோரங்ெ ரட் ட, து ரக பீஜம், த்ரி பலை இவற்றையு˚ ெ ல்லத்தையும் சேர்த்து, குளிகை ளா ச் செய்து உபயோகித்துவர ஸ ஸ்தகுஷ்ட˚களும் தீரும். 44.

விட˚ தி குளி ை: வ ய்விடங்˚, சோ ர˚ெ ரட் ட ஆட் ா˚ெ ாடி, க ˚ ட˚ த்திரி, நிலப்பன˚கிழங்கு, டு˚காய், நீர்த்திப்பிலி, எள்ளு, திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தை ெ ல்ல˚ சேர்த்து குளிகை செய் உபயோகி˚ குஷ்டம் தீரு˚. 45.

குஷ்டஹரம ன வேறு முறை ˚: ( ) ஆட்லா˚ ெ ாடி ாய்விட˚கம ே ர், திப்பிலி, சித்திரமூலம், இருட்புச் சிட்ட˚

நெல்லிக்கனி இவற்றின் சூர்ணத்தை நல்லெண்ணெயிற் கலந்துட்கொள்ள அஷ்டஸாத்தியமான குஷ்டமும் நிவ்ருத்தியாகும். (2) கடுக்காய், எள்ளு, சேராங்கொட்டை, நெல்லம் இவற்றைச் சேர்த்து ரண்டு செய்த குளிகைகள் குஷ்டத்தைப் போக்கும். (3) சேராங்கொட்டை, வாய்விடங்கம், ஆட்லாங்கொடி இவற்றையும் நெல்லத்தையும் சேர்த்துச் செய்த குளிகைகளாய வது குஷ்டரோகி உபயோகிக்கலாம். (4) கருங்காலிப்பட்டைச் சூர்ணம், வாய்விடங் சூர்ணம், சிலாஜது இவற்றைத் தேனும் நெய்யும் கலந்து உபயோகிக்க, கிடிபம், வெண்குஷ்டம், தத்ரு இவை தீரும். இவ்வௌஷதமுபயோகிக்கையில் பத்தியமான உணவுகளை மிதமாகப் புஜிக்க வேண்டும். (5) வாய்விடங்கம், நெல்லிக்கனி, இரும்புச்சிட்டம், திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தைச் சர்க்கரையோடு எண்ணெயோடு கலந்துட்கொள்ளலாம்; இது பலமான குஷ்டங்களனைத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (6) கோரைக்கிழங்கு, த்ரிகடு, த்ரிபலை, மஞ்ஜிஷ்டி, தேவதாரு, தசமூலம், ஏழிலம்பாலை, வேப்பம் பட்டை, பேய்த்தும்மட்டி, சித்திரமூலம், பெருங்குரும்பை இவற்றைச் சமபாகமாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும்; இவற்றுடன் ஸக்துவென்னும் மாச்சரக்கை ஒன்பது பாகம் சேர்க்கவும்; இச்சூர்ணத்தை அதற்குச் சமஅளவான தேனில் கலந்து தினந்தோறும் உட்கொள்ளவும்; அனுபவத்தில் உபயோகமுள்ளதென்று தெரிந்துகொண்டுள்ள இம்முறை குஷ்டத்தைப் போக்கவல்லது; மேலும் வீக்கம், பாண்டுரோகம், மேஹகுஷ்டம், கிரஹணீரோகம், அர்சஸ், அண்டவீக்கம், பகந்தரம், பிடகைகள், சொறி, கோடம், அபசீ இவைகளும் தீரும். (7) துவரைபீஜங்களையும், சேராங்கொட்டையையும், ஆட்லாங்கொடியையும், சித்திரமூலத்தையும், சிலாஜதுவையும் இரஸாயனாத்தியாயத்திற் கூறப்பட்ட முறைப்படி குஷ்டரோகி உபயோகிக்கலாம். 46—53.

குஷ்டத்தில் லேபனாதிகள் செய்யும் நிலைமை முதலியன: இங்ஙனம் முற்கூறிய முறைகளால் தேஹத்தின உட்புறத் தோஷம் பரிஹரிக்கப்பட, சர்மத்தின் மீதுள்ள விகாரங்களைப் போக்க, வெளியில் லேபனம் முதலியதை உபயோகிப்பது நலம். உட்புற தோஷம் விலக்கப்படாமல் தேஹம் தோஷமுடைந்திருக்கையில் தீக்ஷ்ண லேபனங்களால் கிளறப்பட்டு குஷ்டம் முன்னினும் அதிகரித்துவிடும். நிலைத்து கடினமான தடிப்புகளையுடைய குஷ்டங்களின்மீது போட்டலிகைளைக்கொண்டு ஸ்வேதஞ்செய்வது ஹிதமாம். ஸ்வேதஞ்செய்த பிறகு பருத்துப் பருத்துவமாயுள்ள குஷ்ட விரணத்தைச் சஸ்திரங்களால் கீறிவிட்டு பௌஷதங்களை அவற்றின்மீது பிரயோகிக்கவேண்டும். பரிச உணர்ச்சியிழந்த குஷ்டங்களில் சஸ்திரமிறங்கியில்லையனால்

இரத்தத் தயும் மற்றத் தோஷத் தயும் வெளிப்படுத்திவிட்டு க்ஷாரத் தப் பிரயோகி வே டும். அதிக கடிநமாக யும், கொடியதாகவு, பரிசவுணர்ச்சி யிழந்து நெடு நாட்களானதுமான குஷ்டத்தில், ரோகி தகுந்த ஔஷத களை யுட்கொ ண்டு, திரப் பிரயோ த்துடன் விஷகு முள்ள சரக்குகளால் லேபநம் செய்ய வும்; பிறகு விஷஹரமான ஔஷதங்களைக் கொ டும் லேப செய்யலாம். சலந ற்றவையும், மி ப் பரிச வுணர்ச்சி ழந்த யு ஷியர் வயைத் தடுப்பவையு, தின ண்டுப ணுப யு ான குஷ்ட களை றட்டி ளாலும், கடினமான கடல் நுரை ளாலும், சஸ்திர களாலும் தேய்த்துச் சுறண்டிய பின் அவற்றிற்கு லேப மிடவே டும். 54 58.

மு த தி தம்: ே ரைக்கிழங்கு, த்ரிபலை, மரு ரை, பு கு, ெ ான்றை, வாலுளுவை, வாற்கோது ம, வழிலம்ப லை ே ஷ்ட, ஞாழல், மஞ்சள், வெண்கடுகு இவற்றின் ஷா த்திஞல் ஸ்நானம் செய்யலாம்; அ கஷாயமே மந-விரே ந ளுக் ா வும் உட்கொள்ளத் தகு தது; இது தேஹ நிறத்தைச் செம்மைப்படுத்தும்; சர் தோஷ களைச் சிதைத்துப்போடவும் ற்றது; சர் தோஷம், குஷ்டம், வீக் ம் இவற்றைத் தூ டி யு ச செய்யும்; பாண்டுரோ த்தையு போக்கு. 59 60.

ரவீரமூல தி லேபம்: அலரிவேர், வேப்பம்வேர், ெ ட் பாலை ே ர், ெ ா றவேர், சித்திரமூலம் இவற்றின் சூர்ணத் தப் பசுமூத்திரத்திலிட்டுக் காய்ச்சி, ரண்டி யில் பற்றிக்ெ ாள் ளு படி பாகுபதத்தில் இற கி, லேபம் செய்ய குஷ்ட நீ கு - 6 .

ே த ரவீரமூல திலேபம் : வெண்ணலரிவேர், குட சப்பாலையி னி, பு ாய், மஞ்சளின் தோல், அ ற்றி புஷ்ப ள், அ ற்றின் தளிர் இ ற்றை ெ ா டு செய்த ே பம் குஷ்டஹரமான ிீத்தௌஷதம கும். 6 .

சி ஷத் தி லேபம்: ட்டுவாகையின் பட் ட, ட்டு ாகைப் பூ, பருத்தியின் பட்டை, கொன்றையிலை, ணித்த ாளியிலை இ ற்றை அரை த்து லேபமா உபயோகி ா கு வித ான குஷடங் ளும் தீரும். 63.

வ்ே ஷாதி லேபம்: த்ரிகடு, ெ ா டுகு, மஞ்சள், ஓட் டடை, ாற்கோதுமை யின் சுணை, உப்பு, சித்திரமூலம், ே ாஷ் ட இ ஸமபா ம்; நாபி அரை பா ம்; இவற்றைக் ல் த்தி லாட்டி, ால் பல மெடையி கு ரிமை செய்து, அதை அடி கடி இழைத்து லேபந செய்யலா; இது வெ குஷ்டத் , யு குஷ்டத்தையும் போக்குவதற்குச் சிறந்த லேப. 4.

நிம்ப தி லேபம்: ே ம்பு, மஞ்சள், மாமஞ்சள், துள ி, பேய்ப்புட ், ே ாஷ்ட, அமுக்கிறுங்கிழ கு, தே த ரு, முரு

, டுகு, து புரு மரப்பட்டை, கொத்த ல்லிவி த, இலவ ப்பட் ட, கரு கச்சோரம் இவற்றைச் சம பா ம் சேர்த்து சூர் ம் செய்து, முதலில் தல பூசிக்கொ ண்டு, பிறகு அச் சூ த் த மோரில் குழைத்து உடம்பில் பூசவும். இதனால் சொறி, ட்டி ள், தழும்பு ள், குஷ்ட ள், வீ க இவை நி ருத்தி ஆகும். 65, 66.

மு தாதி லேபம்: கோரைக்கிழங்கு, சீந்திற்கொடி மூல ரமஞ்சள், அன்னபேதி, ம்பில்லம், கோஷ்ட , வெ ளி லோத்தி, ந்த ம், சாம்பிராணி, வாய்விடங்க , மநச்சிலை, தாள , அலரிமரப்பட்டை இ ற் றச் சூர்ண செய்து, தைலத் தப் பூசிக்கொ டு, பிறகு இச்சூர் த்தைத் தேய் வு ; படை, சொறி, தழுட் பு, சிரங்கு, விசர்ச்சி இ வ நி ா கு . 67, 6 .

ஷப லேபம்: கடுகி கல்கத் த ள்ளித் த டு களி பாப்பி, உமித்தணலில் ப குவம் செய்து, லேபந ா யுப யோகி க, விச ச்சிகை யென்கிற சர்மரோகமானது, வெ ட் த் தப் பலமான ாத போலப் போக்கிவிடு . 69.

ம ச்சிலாதி லேபம்: மநச்சிலை, தாளகம், மிளகு இ ற் ற வெ யிலும் எருக்கம்பாலிலு அரைத்து, குஷ்ட , தப் போ கு தற்கு லேபம க உபயோகிக்கலாம். $69\frac{1}{2}$.

ரஞ்ஜபீஜ திலேபம்: பு கம்விதை, த ாவி த, கோஷ் டம் இ ற் றப் பசமூத்திரத்தால் அரைத்து, ல்கம உப யோகி க, முன் லேப போலவே குஷ்டத்தைப் போ கு . 70.

கு கு ாதிலே பம்: கு கிலிய , மிளகு, வாய்விட , டுகு, அன்னபேதி, ஸர்ஜரஸம், கோரைக்கிழங்கு, ஸாளதே தாரு, ாகில், மநச்சிலை, கோஷ்டம், கம்பில்ல ஞ்சள், ர ஞ்சள் இவற்றை அப்பொழுதே ஆட்டியெடுத்துச் சூடுள்ள தா தலத்தில் அரைத்து, சூரிய புடம் வத்து, குஷ்டத்தின்மே பல ா த் தேய் அவ்வியாதி தீரு . 71, 72.

மரி தி லேபம்: மிளகு, பச்சிலை, கோஷ்டம், மந சிலை அன் பேதி இ ற் றத் தைலத்திற் கல கி, ஒரு செப்புப் பாத்திரத்தில் ஏழு நாட் ள் வை த்திருந்து, அப்பால் அ த தேஹத்திற் பூசிக்கொ ா டு வர ும்; இவ்விதம் உபயோகித்து வெ டு வெ யிலில் இருந் ா ஏழு நாட்க ளில் மித்ம எ கிற வியாதி நீ கும். அதி நாட்படாத வெண்குஷ்டத்தில் இ வெ ளஷத தை மேற்பூச்சா உபயோகித்து ர ஒரு மா கா த்திலேயே ாநமில்ல ட லே நன்கு சுத்தியடை து அப் பிணியாளி வியாதியிலிரு து நிவ்ருத்தி ய ட ான். 73, 74.

ச்வித்ரத்தில் உபயோ மன வே ப : ஏழு மு ற டிக்கட்டி யெடுத்த நாயுருவி க்ஷாரம் ாத்த லத்தி

வானுழு வத் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்து, அப்பங்கம் செய் தாலும், ( ) தக் ரளிவேர், சங்கங்குப்பியிலை, தாமரைமணி இவற்றை ே ார் விட்டு அரைத்து, ம ் களவாரத்தில் லேபநம் செய்த லும் ெ ண்குஷ்டம் தீரு ் . (3) சிறுபாலை, மஞ்ஜிஷ்டி, மர ஞ்சள், கம்பில்லம், பால்துத்தம் இவற்றை க்ருதத்திலும் தைலத்திலும் சேர்த்து பக்குவ ் செய்து, பிறகு ஸர்ஜரஸமும், தேன் மெழுகும் சேர்த்துக் கூட்டி யுபயோகிக்க, கால் சுரு ் கி வெடித்தல், ஏககுஷ்டம், கிடி ், மற்றுமுள்ள குஷ்டவிகாரம், சேற்றுப் பு ்ர இவை நீ ் கும். 75 78.

ஜ்ர த ம்: ஏழிலம்பாலையின் வேர், காட்டு வா ை ப் பட்டை, அலரிப் பட்டை, எருக் ம் பட்டை, ஜாதிமல்லிகை க் கொடிப் பட்டை, சித்திரமூலப் பட்டை, செம்மந்தாரைப் பட்டை, வேப்பம் பட்டை, பு ் கம் வி த, கடுகு, த ரவி த, த்ரிபலை, வாய்விடங் ம், த்ரிகடு, மஞ்சள், மரமஞ்சள் இவற் றையும் பசுமூத்திரத்தையும் நல்லெண்ணெயிற் சேர்த்துக் காய்ச்சி அப்ய ் கம் செய்யவும். வாதகபங் ளின் ே ளாறு ் டான சர்மவியாதிகளையும், கெட்டுப்போன நாடீவிரண ் ளையும் துலைப்பதற்கு வஜ்ராயுதம் போன்றதான இவ்வௌஷ ் 'வஜ்ர தலம்' எனப்படுகிறது. 79, 0.

மஹா வஜ்ர தைலம்: ஆமணக்கு வேர், இ ஸாஞ்ஜநம், காட்டுக் கடம்பு, டம்பு, ் டுபார ் கி, கம்பில்லம், வாய்விடங் கம், ஞாழல், தும்மட்டி, நொச்சிலி, சேரா ் கொட்டை, தே தாரு, பிரம்மதண்டி, ஸரளதேவதாரு, கு ் கிலியம், மனச்சிலை, இந்துப்பு, தாளகம், சுக்கு இவற்றையும், ஸம அளவா எருக் ் பால் கள்ளிப்பால் இவற்றையும் சேர்த்துத் தை ம் ரய்ச்சவு ் ; இது வெண்குஷ்டம், அர்சஸ், கிரந்திகள் கண்டமாலை இவற் றப் போக்கும்; முற்கூறிய ஜ்ரதைலத்தினும் குணத்திற் சிறந்த இது "ட ஹாவஜ்ர தைலம்" எனப் படுகிறது. 1, 82.

குஷ்ட தி தைலம்: கோ ட்டம், அலரி, கரிசலா ் கண்ணி, எரு ் கு, பசுமூத்திரம், கள்ளிப்பால், இந்துப்பு இவற்றி ் கஷா யத்தில் தைலம் பக்குவம் செய்யவும்; வத்ஸநாபியைக் கல்க மாகச் சேர்க்கவும். இதை அப்யங்கம் செய்துகொள்ளவும்; குஷ்டத்தைப் போக்க இது சிறந்த தைலம்.— 3.

ஸி ் த்த தி லேபம்: தேன் மெழுகு, ஸிந்தூரம் குங்கிலி யம், துத்தம், இரஸாஞ்ஜந ் இவற் றக் கடுகெ ் ணெயிற் சேர்த்து பக்குவம் செய்ய இது சிரங்கு, விசர்ச்சிகை இ ற் ற ஜடிதியி ் நிவாரணம் செய்யு ் . 4-

ாக்ஷ தி லேபம்: அரக்கு, த்ரிகடு, தகரவிதை, ஸரள தே , ாருப்பட்டை, கோஷ்டம், வெ ் கடுகு, மஞ்சள், தாமரை

மணி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, மோரில் கலந்து லேபம் செய்ய தத்ருவென்கிற படை தீரும். 85.

த- ப குஷ்டஹரமான லேபங்கள்: ( ) சித்திரமூலம், முருங்கவிதை; (2) சீந்தில், நாயுருவி, தேவதாரு; (3) ருங் ாலி, அகில்; (4) சிவதைவேர், நேபாளம், எலியால்; (5) அரக்கு, இரஸாஞ்ஜநம், ஏலம்; (6) சாறனை; இந்த ஆறுவிதமான மு ற க ரில் எதையாவது சூர்ணம் செய்து, தயிரின்மேலுள்ள ஆ ட ிற் குழைத்து, வாதகுஷ்டத்தினாலும் கபகுஷ்டத்தினாலும் வருந்துபவர் மேலே லேபநம் செய்துகொள்ளலாம். 6, 7.

பித்த- ப குஷ்டங்களில் வால தி லேபம்: வெட்டிவேர் ஒரு ப ்கு, கோஷ்டம் இரண்டு பங்கு, அயப்பொடி மூன்று ப ்கு, நாகேஸரம் நாலு பங்கு, இலவங்கப்பத்திரி ஐந்து பங்கு, ஆலம்விழுது ஆறுப ்கு, சந்தனம் ஏழு பங்கு, தாமரைக்கிழங்கு எட்டு பங்கு; இவற்றைப் பித்த-கப ்களாலுண்டான குஷ்டங் ளில் லே பமாக உபயோகிக் லாம். 8 .

மய ன குஷ்ட ்ளில் சில லேபாதிகள்: (1) தி ்த ரஸமுள்ள சர ்கு ளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதங்களா லும், (2) ஜலத்திற் கழுவியெடுத்த க்ருதத்தினாலும் அழற்சி யுடன் கூடிய குஷ்ட ்ளில் அப்யங்கம் செய்யலா ். (3) துர்நீர்ப் பெருக்குள்ளது ், அவயவங்களைச் சிதறச் செய் தும், அழற்சி யு ்டுப ்ணுவதும், கொப்புளங்களோடு கூடியதும், அ யவ ் களைப் பிளக் ச் செய்யும் சர்மதளம் ் கிற நிலைமையைப் பெற் றதுமான குஷ்ட ்ளில் சந்தனம், அதி தூரம், வறள்தாமரை, நைதல் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்துள்ள தைலங்களை அப்யஞ்ஜநத்திற்கு பயோகிக் லாம்; (4) குளிர்ச்சியா பிர தேஹ ்களும், (5) லேபநங்களு ், (6) விராவ்யதையும், (7) விரேசநமும், (8) தி ்தரஸமு ்ள வஸ்துக்களால் பக்கு ம் செய்த க்ருதமும் இ ற்றில் உபயோ மானவை. (9) கருங்காலி, ஆடாதோடை, வேம்பு, வெட்பாலை, த்ரிபலை, வாய்விடங்கம், பேய்ப்புடல், சீந்தில் இ ற்றைப் பசுமூத்திரத்தில் கூட்டியரை த்து உட்கொள்வதற்கு ், மே லே லேபநம் செய்வதற்கும் உப யோக ், கிருமி குஷ்டம் நீ ்கும். 89 91.

த தி குஷ்ட ்களில் மு ்கியமான சிகித்ஸை ்: (1) ாதம் அதிகரித்து ்டான குஷ்ட ்ளில் முதலில் க்ருதப் பிர யோ மும், ( ) பம் அதி ரித்துள்ள குஷ்டங் ளில் வ நமும், (3) பித்த ் அதி ரித்துள்ள குஷ்ட ்ளில் இரக்தமோக்ஷண மு ், விரேச மும் ஹிதமா ். 92.

குஷ்டத்தி ் ்ல ப ் தரு பே தி ளைப் பிர ே கித்த ்: (1) இரத்தத்திலுள்ள தோஷங் ளை வெளிப் படுத்தி, ஆசயங்களைச் சுத்தி செய்துகொ ்ட குஷ்டரோகி

களுக்கு உபயோகிக்கப்படு' லேபங் ளால் உடனே நல்ல பல னுண்டாகு'. (2) சோதந சிகித்ஸைகளால் தோ ஷம் வெளிப் படுத்தப்பட்டு, இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, வெளிப்புற உட்புற விகார' களுக்குச் சமநம் செய்து, ாலம் தவறாது ஸ்நேஹமும் பிரயோகிக்கப்படுமானல், ஸாதாரணமாக நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய குஷ்ட' தவறாமல் நிவாரணமாகு'. 93, 94.

குஷ்டத்தில் சோத ம் செய்யு முறை ள்: மிகவும் தோஷம் அதிகரித்த குஷ்டரோகிக்கு அநே முறை சோதந சிகித்ஸை களைச் செய்யவேண்டும்; ஆனல் சோதந' களால் பிணியாளிக்குப் பிராணபாய' நேரிடாதபடி ஜாக்கிரதையாகச் சிகித்ஸை செய்ய வேண்டும். தோஷத்தை மிதமிஞ்சி வெளிப்படுத்தினல், ரோகி மிக ும் துர்பலமாவான்; அப்பொழுது பிரகோபிக்கும் வாயு பலஹீனமான அப்பிணியாளியை எளிதில் இறக்கச் செய்யும். (1) குஷ்டத்தில் பக்ஷம் தோறு' வமநத்தையும். (2) விரேச நத்தை மாஸத்திற் கெ ருமுறையாகவும், (3) மூன்றுநாட் ளுக்கு ஒருதடவை சிரோ விரேகத்தையும், (4) ஆறு மா ' ளுக்கு ஒரு முறை இர 'தமோக்ஷணத்தையு' செய்விக்கவேண்டும். 95, 96.

குஷ்டத்தில் தோஷங் ளை முற்றிலும் வெளிப்படுத்தல்: குஷ்டரோகி 'கு வமந-விரேகங் ளைப் போதுமாறு நிறைவேற்ற விட்டால் தேஹத்தில் தோஷங் ள் முன் ரினும் அதி மாக வியாபித்து, அந்த வியாதி சிகித்ஸிக்கக் கூடாததாய்விடும். ஆ கயால் இவனது தேஹத்திலிருந்து தோஷமனைத்தையும் வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். 97.

குஷ்டத்தில் யம-நியம-விரத தி ளைச் செய்தல்: விரதா நுஷ்டாந', யம-நியம ஸேவை, தாநம், நல்ல ஆசாரம் இவற்றைச் சரிவரவே செய்தல், அந்தணர்களையும்-தே தைகளையும்-குரு மார்களையும் பூஜித்தல், ஸர்வப் பிராணிகளிடமு' அ 'பு ப ராட் டல், ஜினதேவர் - ஜினதேவ புத்திரா[1] - தாரா கள் - சூரியன் - இவர் ளை ஆராதிப்பது ஆக இவை ள், தோஷ' ளாலு' தீவினை களாலும் ஸம்பவித்ததாகத் தெரியவரும் குஷ்டத்தை முற்றி லு' போக்கிவிடும். 98.

. நிர் ய ஸாகா அச்சுக்கூடத்தில் வெ ளி ா அஷ்ட ' ஹ்ரு தயத்தில் "சி சி ஸுத" எ ' றிருக்கிறது; அஷ்டா' ஸ' 'ரஹத் தில் "ஜிந ஜிநஸுத" எ ' றிருக்கிறது; அஷ்டா' ' 'ரஹ பாட' தான் மூற்றிலு' சரி ா தென்பது நமது கொ' . அஷ்டா' ஹ்ரு தய' மு வு ரயில் வே று வி ரங் ளைப் படிக் லாம்.

இருபதாம் அத்தியாயம்.

ச்வித்ர-கிருமி சிகித்ஸை.

இனி 'ச்வித்ர - கிருமி சிகித்ஸை' யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது :

ச்வித்ரம்.

ச்வித்ரத்திற்கு ஆரம்பத்திலேயே பலமான சிகித்ஸை அவசியம் : ச்வித்ரம் என்னும் வெண்குஷ்டம் குஷ்டத்தைவிட கோரமானதும், அதைவிட அதி சீக்கிரமாக அஸாத்தியமான நிலைமையைப் பெறுவதுமான வியாதி. ஆகையால் கிருஹத்தில் தீப் பற்றியதற்குச் செய்வதுபோல் வெகு சீக்கிரத்தில் அவ்வியாதியைப் போக்குவதற்கு முயலவேண்டும். 1.

ச்வித்ரத்தில் முதலில் விரேசனம் முக்கியம் : ச்வித்ரத்தில் முதலிலேயே விசேஷமாக சோதந சிகித்ஸையையே பிரயோகிக்க வேண்டும். ஆட்லாங்கொடிக் கஷாயத்தை வெல்லம் கூட்டி உட்கொள்வது ச்வித்ரத்தில் சிரேஷ்டமான ஸ்ரம்ஸந சிகித்ஸையாம்.[1] இதைப் பருகிய பிறகு தேஹத்தில் தைலம் பூசிக்கொண்டு, சக்தியுள்ளவரையில் வெயிலில் இருக்கவும் ; விரேசனமான பின் நாவறட்சியுண்டானால் மூன்று நாட்கள் பேயாளைப் பானம் செய்யவும். 2, 3.

ச்வித்ரத்தில் கொப்புளங்களுக்கு சிகித்ஸைகள் :- வெண்குஷ்டத்தில் தேஹத்தில் கொப்புளங்கள் உண்டானால் அவற்றைக் குத்தி யுடைத்துவிட வேண்டும். கொப்புளங்களிலுள்ள நீர் வடிந்து போனபிறகு, (1) சந்தனம், கருங்காலி, ஞாழல் இவற்றின் கஷாயத்தையாவது, (2) அவரவர் தேஹபலத்திற்கேற்றவளவில் பலாசக்ஷாரத்தை பாணிதத்துடன்[3] கலந்தாவது ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் உட்கொள்ள வேண்டும். (3) பேயத்திப்பட்டை, தான்றிமரப் பட்டை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதில் கர்ப்பூரம், வெருகு இவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து, அதைப் பருகிய பிறகு வெண்குஷ்ட முள்ளவன் வெயிலில் இருக்க, உடம்பில் கொப்புளங்கள் கிளம்பும் ; அப்பொழுது உப்பில்லாமல் கோதுமை கலந்து போஜனம் செய்யவும். 4-6.

கோமூத்ர ரிஷ்டம் முதலியன : (1) நெய் வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் பசுவின் மூத்திரம் ஊற்றி, அதில் சித்திர

---

1. ஸ்ரம்ஸந - விரேசனம்.

2. பலாசக்ஷாரம் - பலாசமரத்தின் எல்லாப் பாகங்களையும் சுட்டு, ஸூத்திர ஸ்தானத்தின் முப்பதாவது அத்தியாயத்திற் கூறியிருப்பது போல் க்ஷாரம் பக்குவம் செய்யலாம்.

3. பாணிதம் -முதற் புத்தகம் பார்க்க.

மூல ', த்ரிகடு இவற்றைச் சேர்த்து, தேன் கூட்டிப் பதினைந்து நாட்களளவு ' சேமித்து வைத்திருந்து, வெண்குஷ்டிகள் இதைப் பருக ; இப்பிணியாளருக்குக் குஷ்டத்திற் கூறியுள்ள மற்ற உபசாரமும் செய்யலாம், ( ) தைலத்திற் பொரித்து, இரும்புப் பத்திரத்தி ' வைத்திருந்த கரிசிலாங் 'ணியையாவது புஜி 'கலாம் ; ரு 'காலிப் பட்டையிட்டுக் காய்ச்சிய பாலையும் அதற்கு அனுபானமா யுட்கொள்ள ச்வித்திரம் தீரும். 7, .

ச்வித்ரத்தில் உபயோகிக்க ' கூடிய லேபநங்கள் :—(1) புங்கு, எருக்கு, கொன்றை, கள்ளி, ஜாதி மல்லி இவற்றின் தளிர்களைப் பசுமூத்திரத்தில் ஆட்டியெடுக்கவும் ; பூதீகிஸலய திலேபம் எ 'கிற இதை மேலே லேபமாகப் பூசிவந்தால் வெண் குஷ்டம், தத்ரு, அர்சஸ், சிர 'கு, ே ாடம், கெட்டுப்போன நாடீவிரணம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். (2) புலியின் சர்மத்தையாவது, (3) யானையின் சர்மத் தயாவது சுட்டு, அதன் கரியைத் தலம் விட்டுக் குழைத்து, வெ 'ர குஷ்டத்தில் லேபமா உபயோகிப்பது நலம். (4) கொன்றையின் க்ஷாரத்தோடு நாகப் பூச்சி சேர்த்து கல்கம்போல் ஆட்டி, தைலமும் கூட்டிக் குழைத்துப் பூசலாம் ; வெண் குஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு இந்த ஒரு லேபமே போதுமானது. (5) சேராங்கொட்டைகளை உடைத்து, இரவெல்லாம் பசுமூத்திரத்தில் ஊறவைத்து, மறுநாள் பகலெல்லாம் ' நிழலி ' உலர்த்தியெடுத்து, இவ்விதம் மூன்றுமுறை பக்குவம் செய்த பிறகு, அவ்வித்துக் ளை மைபோல் ஆட்டி, ள்ளிப்பால் விட்டு ' குழைக்கவும் ; பல் ாத லேபம் எ 'கிற இது வெ ண்குஷ்டத்தைப் போ 'கும். (6) கருநா த்தின் சர்மத் த எரித்தெடுத்த மையைத் தா 'றிக் ாயெண்ணெயிற் குழைத்து லேபநம் செய்யலாம். (7) மயிலின் பித்தத் தயா து லேபமா யுபயோகிக் லாம். (8) வெட்டிவேரை எரித்தெடுத்த ரியையாவது, தான்றி ' ா யெண்ணெயிற் குழைத்து லேபமா யுபயோகிக்கலாம். (9) ாலுளுவை அரைச்சேர், அரிதாளம் அதிற் ாற் 'பங்கு ; இ ற்றைப் பசுமூத்திர ' விட்டு அரைத்து, வெ ' குஷ்டத்தின் மேல் லேபந ' செய்ய, சர் த்திற்கு இயற்கை நிற ' ..ண்டாகும். (10) யானையி ' சாணத் த யுலர்த்தி, நன்றாக எரித்து, யானையி ' சிறுநீரிலேயே அச் சா 'பலைக் ரைத்து வடிக் ட்டி, அதிலிருந்து வரும் க்ஷாரத்தை ஒரு திரோணமெடுத்து, வாலுளுவை வித்தை அதில் பத்து ப 'கு சேர்த்துச் சமைக்கவும். மிகவும் பிசுக்குள்ள இந்த லேபத்தைப் பலதடவை தேய்த்துவர, வெ ' குஷ்ட ', மஷக ', தில ால ', மாம்ஸ வளர்ச்சியினாலுண்டா விர ம் இவை நிவ்ருத்திய கும். (11) சேரா 'கொ ட்டை, சித்திரமூலம், ள்ளிவேர், எருக்கம்வே ர், குன்றுமணி, த்ரிகடுகம், சங்குப்பொடி, ம யில்துத்தம், கோஷ்டம், பஞ்சலவணம், த்வி

க்ஷார , நீர்த்திப்பிலி இவற்றை கள்ளிப்பாலினு ஏரு கம் பாலிலும் சேர்த்துக் காய்ச்சி, தடிப்பாகப் பக்குவமானதும், இரும்புப் பாத்திரத்தில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, ஒரு சலா யினால் எடுத்து, குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், திலகாலகம், துர் மா ஸ வளர்ச்சி, அர்சஸ், சர்மகிலக இ ற்றில் லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 9 17.

ச்வித்ரம் நிவ ர து அரிது: சோதந சிகித்ஸை, இரக்தமோக்ஷணம், ருக்ஷத்தன் மயு டாக்கும் சிகித்ஸை, ஸக்துமின்னு மாப்பண்ட ளைப் புஜித்தல் இச்சிகித்ஸைக ளால் எவனோ ஒரு னு , தீவினைப்பயன் தீர்ந்திருக்குமாயின் வெண்குஷ்டம் நிவ்ருத்தியாகு . 18.

கிருமி சிகித்ஸை

வயிற்று கிருமி ளை வெளிப்படுத்தும் சிகித் : யிற் றில் கிருமி ளையுடைய பிணியாளிக்கு ஸ்நேஹ-ஸ்வே த சிகித்ஸை களைச் செய்து, வெல்ல - பால் - மத்ஸியம் இவற் ற யுட்கொள் ளச் செய்து, கிருமிகளும் பழும் இடம் விட்டுக் கிளப்பப்பட வேண்டும்; பிறகு அவ்விரவெல்லாம் ஸு மாயிருந்து, மறு நாள் அடியிற் கூறப்படும் திரவத்தினால் ஸ்தியைப் பிரயோகிக்க வும். சரிபாதி ஜலம் கலந்த பசுமூத்திரத்தில் ஸுராஸாதி கணச்சரக்கு ளைச் சேர்த்து கஷாய காய்ச்சி, அதில் திப்பிலி, மரு ாரை, வாய்விடங் ம் இவற்றின் கல் த் தக் கூட்டி, தைலமு ஸர்ஜக்ஷாரமும் கல து வஸ்தி பிரயோகிக்கவும். அவ் விதம் நிருஹம் செய்த பிறகு அதே தினத்திற் பகலில் மருக் காரை, திப்பிலி இவற்றின் கஷாயத்தில் சி தவே ரின் கல்கத் தை ல கி விரேசநமாவதற் ா உட்கொள்ளச் செய்ய . அங்ஙனம் மேலும் கீழு சோத சிகித்ஸை செய்த பிறகு, பஞ்ச கோல களைச் சேர்த்த பேயா-விலேபீ முதலியவற்றை மு றைப் படி யுபயோகிக்கவும். டு ரகவும்-திக்தமா ம்-கஷாயமாகவு முள்ள சரக்குகளால் ப கு செய்த ஷாய ளை மேலே ற்றிக் குளிப்பாட்டி, பிறகு ாய்விட க சேர்த்துப் ப கு வம் செய்த தை த்தினால் அநுவாஸனம் செய்துவைக்கவு . 19 3.

சிர ப்பற்றி கிருமி ரு கு சிகித்ஸை : சிரஸ்ஸைப் பற்றிய கிருமிரோகத்தில் சிரோரோ க ப்ரதிஷேதவிதி அத்தி ய யத்திற்[1] கூறப்படும் சிகித்ஸையைச் செய்ய . பிறகு திக்தரஸமும் டுரஸமு மிகுதியாயுள்ள சரக்கு ளையு செ ற்ப ஸ்நேஹத்தையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த போஜ த் தை கொடுக்கலாம். 4.

---

[1] உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் 4- து அத்தியாயம்.

கிருமி ளைப் பே க்கும் வாகூ முதலி முறைகள்: (1) வாய்விடங் ம், திப்பிலி, மிளகு, மோடி, முருங்கை இவற்றை மோரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த யவாகூவென்கிற கஞ்சியில் ஸர்ஜக்ஷாரம் சேர்த்துப் பானம்செய்யலாம். (2) காட்டுவாகை, நாயுருவி, வே ' பு, பாக்கு இவைகளின் ஸ்வரஸத்தை உட்கொள் ள ' கொடுக்கலா '. (3) பலாசம் வித்து, நீர்த்திப்பிலி, புங்கு இவற்றின் தனித் தனி ஸ்வரஸத்தையாவது இதனுடன் பருக லா '. (4) ஸு ரஸாதிகணத்திற் கூறிய சாக்குக ரின் , னித் தனி ஸவரஸத்தையாவது தேன் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (5) குதிரை யின் மலத்தை உலர்த்தி, அச்சூர்ணத்தை வாய் விடங்கக் கஷாயத்திலாவது, த்ரிபலை யின் கஷாயத்திலாவது நூறுமுறை பாவனை செய்கொடுத்து, கிருமி ரோகி, அதைத் தேனிற் கலந்து புஜிக்கல ம். (6) சிரஸ்ஸைப் பற்றிய கிருமிகளில் சிரோரோக ப்ரதிஷேதாத்தியாயத்திற் கூறுகிறபடியே ப்ரதமநம் என்கிற நஸ்ய சூர்ணத்தையும் நாசியினுள் பிரயோகிக் வே ண்டும். (7) எலியால் என்னும் ஓஷதியின் தளிர்களை ந ' கு அரைத்து, அத னுட ' ாவையும் கலந்து, பூபலிகை யென்கிற அடையாக அ தப் ப ' குவம் செய்து புஜி ' கவும்; அதற்கு தா ' யாம்லம் ன்கிற ாடியையாவது, பஞ்சகோலம் - இந்துப்பு இ ற்றைக் லந்த குழம்பான மோ ரயாவது அநுபானமாய் உட்கொள்ள வேண்டும். ( ) கடம்பு, கரிசிலாங்கண்ணி, நொச்சி இவற்றின் தளிர்களையும் அதே முறையில் பக்குவம் செய்துபயோகிக்கலாம். (9) வாய்விடங்கத்தி ' சூர்ணத்தையும் மாவையு ' லந்து பக்ஷ யங்கள் செய்தாவது உபயோகிக்கலாம்.   5 31.

கிருமிரே த்தில் உபயே கி ' ' கூடிய தைலங் ': (1) சேராங்கொட்டைத் தைலத்தில் அதற்குச் சரிபாதி வாய்விடங் கத்தைச் சேர்த்து, ஒருநாள் முழுய வெயிலில் வைத்திருந்து, பானம் செய்ய ும், ஸ்தியில் பிரயோகிக் வும் அத் தலத்தை உபயோகிக்கலாம். (2) இ ' ஙனமே தேவதாருவின் தைலத் தையும் பக்குவம் செய்துபயோகிக்கலாம். 32.

பல ' ' கிருமி ளுக்கும் சிகித்ஸை ள்: (1) மலத் தைப் பற்றியுண்டாகும் கிருமி ளைப் போக் வஸ்தியும் விரேசநமும் பிரயோகி ' லாம். (2) கிருமி ள் கபத்தைப்பற்றி யு ' டா யிருந் தால் அவற்றைப் போ ' சிரோவிரேசந ', மநம், சம சிகித்ஸை இ ற் றச் செய்யலாம். ( ) கிருமிகள் இரத்தத் தப் பற்றி யவை ளா யிரு ' தா ', அ ற்றிற்குக் குஷ்ட சிகித்ஸையிற் கூறிய பரிஹார முறை ளைச் செய்யலாம். (4) ரோமராஜி யெனப்படும் கிருமி ளில் இந்த்ர லுப்தத்திற்குக் கூறிய சிகித்ஸாக்கிரமத் , ச் செய்யலாம். 33, 34.

கிருமிரோகி பரிஹரிக்க வேண்டிய வஸ்துக்கள்: க்ருமி ஹர சிகித்ஸை செய்து கொள்பவன் பால் வகைகள், இறைச்சிகள், நெய், வெல்லம், தயிர், இலையுருவமான கீரை முதலிய சாகங்கள், அம்லரஸ வஸ்துக்கள், மதுரரஸ வஸ்துக்கள் இவற்றைப் பரிஹரிப்பதே சுருக்கமான பத்தியமுறையாம். 35.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்.

வாத வியாதி சிகித்ஸை.

இனி வாத வியாதி சிகித்ஸிதம் என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:—

கேவலவாதத்தில் முதலில் செய்யவேண்டிய சிகித்ஸா க்ரமம்: உபத்திரவங்களேற்படாத வெறும் வாத தோஷத்தினாலுண்டான ரோகத்தில் முதலில் க்ருதம், வஸை, மஜ்ஜை, தைலம் இவற்றைப் பானஞ் செய்விப்பதாகிற ஸ்நேஹ சிகித்ஸையைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். பிறகு சரீரத்தில் நன்கு ஸ்நேஹம் ஊறிய பிறகு பாலைத் தாராளமாகக் கொடுத்து ஆச்வாஸம் செய்விக்க வேண்டும். மீண்டும் ஸ்நேஹம் கூட்டிய யூஷமென்னும் கஞ்சியினங்களையாவது, நாட்டு மிருகங்களுடையவும், நீர்வாழ் ஜந்துக்களுடையவும், ஆநூப மிருகங்களுடையவும் மாம்ஸரஸங்களையாவது பருகக் கொடுத்து ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்யவும். அப்பால் அதிக ஸ்நேஹங் கூட்டிய அம்ல லவணங்களையும் சேர்த்த மாம்ஸங்களையும், க்ருஸராக்களையும்[1], வாதஹரம்-தர்ப்பணம் என்னும் குணங்களுள்ள அன்னங்களையும் கொடுத்து, அவ்விதகுணமுள்ள வஸ்துக்களால் அநுவாஸனங்களையும் பிரயோகித்து, நன்கு ஸ்நேஹநம் செய்விக்கவும். பிறகு நன்கு அப்யங்கம் செய்து வைத்து, அடிக்கடியும் ஸங்கரம் முதலிய ஸ்வேத முறைகளின்படி ஸ்வேத சிகித்ஸைகளையும் நிறைவேற்றவும். 1 3½.

தரேகத்தில் ஸ்நேஹஸ்வேதங்களாலுண்டாகும் பலன்கள்: ஒழுங்கீனமாகவும், விறைத்துக்கொண்டும், வேதனையோடு கூடியதாகவுமுள்ள அவயவத்தில் ஸ்நேஹத்தைத் தேய்த்து,

---

1. க்ருஸரா — முதற் புத்தகம் பார்க்க.
2. தர்ப்பணம் — முதற் புத்தகம் பார்க்க.
3. ஸங்கர ஸ்வேதம் — எருமைச்சாணம், குதிரைச்சாணம், பசு மூத்திரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி யிடப்படும் ஒற்றடம். பருத்திக்கொட்டை, கொள், எள், நற்கோதுமை, ஆமணக்கு வேர், ஆழி விதை, சாறடை, ச... வித்து இவற்றைத் தனித் தனியாகவோ ஒருமிக்கச் சேர்த்தோ காடியிற் கலந்து வெதுப்பி ஒற்றடமிடுவது ஒரு முறை.

ஸ்ே தமும் செய்துவைத்த பிறகு, அவ்வவயவம் இ ்டப்படி ஸ ாகமா அசைத்து வேலைசெய்ய அநுகூலமானதாகும். உலர்ந்த கட்டைகளைக்கூட தைலம்போட்டு ஆ ி முதலியவற்றைக் கொ ் டு வாட்டினால் அவை இயன்றவாறு ளைத்து உபயோகிக்க் கூடியவை ளாகின்றன ; அங்ஙனமிருக்க, யிருள்ள பிராணி ளின் அவயவங் ளில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதாதிகளால் ஸௌ ரிய முண்டா க் கேட் வேண்டுமா? அவயவங்கள் சிலிர்த்துப்போதல், குத்தல், வலி, இசிவு, வீக்கம், பிறைப்பு, பிடித்தல் முதலிய அவக்குறிகள் ஸ்வேதம் செய்தபிறகு தணிவடையும் ; தேஹம் மிருதுத் தன்மையையும் அ டையும். இப்பிணியாளிக்குப் பிரயோகி ்கப்பட்ட ்நேஹமும் சுஷ் மாயுள்ள தாதுக்களைச் சீக்கிரம் போஷிக்கச் செய்வதோடு, தேஹபலத்தையும், ஜாடராக்னியையும் விருத்திசெய்து, புஷ்டியைக் கொடுத்து, ஆயுளையு ் அபிவ்ருத்தி செய்யும். இந்த ரோகிக்கு அடிக்கடியு ் ஸ்நே ங் களையு ் ஸ்ே தங்களையும் தொடர்ந்து பிரயோகித்து ர அ ் ஙன ் ஸ்நேஹத்தினால் மிருதுத்தன் மயடைந்த கோஷ்டத்தில் ாத ரோ ங் ள் நிற்கமாட்டா. 4 .

பலம ன வாத தே ஷத்தில் சே த் சிகித்ஸை : தோஷம் அதிகமாயிரு ் து இச் சிகித்ஸையினால் வியாதி தணியாவிட்டால், ஸ்நேஹங் ளைக் கூட்டிய மிருதுவான ஔஷதங்களைப் பிரயோகித்துச் சோத சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். ( ) வெள்ளிலோத்தியைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது, (2) பொன்னுலம்பட் டயைச் சேர்த்து ் காயச்சிய க்ருதத்தையாவது, (3) பாலிற் கலந்த ஆ ணக்கெண்ணெயையாவது பானம் செய்யலாம் ; இவை தோஷங் ளை வெளிப்படுத்தி நல்ல குண மு ் டுபண்ணும். 9, 10½.

வாதத்தில் அநுலோமநம் செய்யவேண்டிய அவசியம் : ஸ்நிக்த்தம், அம்ல ், இலவணம், உஷ்ணம் இக்குணமுள்ள ஆஹாராதிகளால் தேஹத்தில் மலம் திணிந்து, ஸ்ரோதோமார்க்கத்தை அடைத்து, வாயுவையும் த கந்து விடும் ; ஆ வே அத்தோஷத்தைக் கீழ்மு மாக வெளிப்படுத்த வேண்டும். 11½.

விரேச த்திற்குத் தக த வாதரோகிக்கு நிரூஹவஸ்தி : விரேசநத்திற்குத்த ாத பலஹீனனுக்கு தீபந குணங ளும் பாசந குண ் களுமுள்ள சரக்குகளை யுபயோகித்து நிரூஹங்களைப் பிரயோகிக் வேண்டும். அல்லது அவ்வித சரக்கு ள் கூட்டிய போஜநங்களையாவது ெ ாடுக்க வேண்டும். இச் சிகி ் ஸைகளால் சுத்தியடைந்த பிணிய ளிக்கு ஜாடராக்னி விருத்தியானபிறகு மீ ் டும் ஸ்நேஹ-ஸ்வேத ் களைப் பிரயோகிப்பது நலம்.—12, 3.

வெவ்வேறு அவயவங்களைப் பற்றி வாதவிக ரங் ளு ் கு சிகித்ஸைகள் : (1) வாததோஷம் ஆமாசயத்தைப் பற்றியதா

யிருந்தால், அப்பிணியாளிக்கு வமனம் செய்வித்து, உடனே போஜனமும் செய்வித்து, அப்பால் ஷட்சரணயோகத்தை யாவது,[1] வசாதி கணச் சரக்குகளையாவது இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் கொடுக்கவும்; ஜாடராக்னி நன்கு தூண்டப்பட்டது, கேவலவாதரோகத்திற்குக் கூறிய சிகித்ஸையைச் செய்ய வேண்டும். ( ) ...ரபியைப் பற்றிய வாதத்தில் பில்வப்பிஞ்சுகளோடு சேர்த்து பக்குவம் செய்த மத்ஸியங்களைக் கொடுப்பது ...லம். (3) நாபிக்குக் கீழ்ப் பாகத்தைப் பற்றிய வாதத்தில் ...தி சிகித்ஸை செய்வதும், அவபீடநஸ்யத்தைப் பிரயோகிப்பதும் நலம். (4) கோஷ்டத்தைப் பற்றிய வாதத்தில் பாசநகுணமும் தீபநகுணமுமுள்ள க்ஷாரங்கள், சூர்ணங்கள் முதலிய அனுகூலமானவையாம். (5) வாததோஷம் இருதயத்தைப் பற்றியதாயிருந்தால் மல்லிகை வேரைச் சேர்த்து ...ய்ச்சிய பாலை உட்கொள்ளலாம். (6) ...ரஸ்ஸைப்பற்றிய ...தத்தில் சிரோவஸ்தியும் செய்யலாம்; ஸ்நேஹநஸ்யமும், தூமபானமும், செவி முதலிய அவயவங்களுக்குத் தர்ப்பண சிகித்ஸையும் செய்யலாம். (7) சர்...த்தைப் பற்றிய வாதத்தில் ஸ்வேத சிகித்ஸை, அப்யங்கம், அதி ...ற்றோட்டமில்லாத விடத்தில் வஸிப்பது இவையும், இருதயத்திற்கு பலந்தரக் கூடிய உணவும் உபயோகமானவையாம். ( ) இரத்தத்தைப் பற்றிய வாதத்தில் சீதளமான பிரதேஹங்களைப் பூச்சுகளும், விரேசநமும், இரத்தமோக்ஷமும் ஹிதமானவையாம். (9) மாம்ஸத்தையாவது, (10) மேதஸ்ஸையாவது வாததோஷம் பற்றியிருந்தால் விரேசநமும், நிரூஹ ...திகளும், சமநசிகித்ஸைகளும் தகுந்தவாம். (11) அஸ்த்தியையும், (12) மஜ்ஜாவையும் பற்றியுள்ள வாதத்தில் தேஹத்தின் வெளிப்புறத்திலும் உட்புறத்திலும் ஸ்நேஹங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். (13) சுக்ரத்தைப்பற்றிய வாதத்தில் மகிழ்ச்சியை ...ளிப்பூட்டும் உபசாரமும், பலத்தையும் சுக்ரத்தையும் விருத்தி செய்யக்கூடிய உணவும் அனுகூலமாம். சுக்ரம் வெளிவருதற்கான ...ழி த...டைபட்டிருந்தால், விரேசநம் செய்வித்து, உடனே ஏற்ற ஆஹாரம் கொடுத்து, முற்கூறிய சிகித்ஸையையும் செய்யவேண்டும். (14) ...ததோஷத்தினால் ஸ்த்ரீயின் கர்ப்பம் சுஷ்கித்துப் போனாலும், (15) அத்தோஷத்தினால் பாலர்கள் இளைத்துக் கொண்டு ...தாலும் சர்க்கரை, குமுழன், அதிமதுரம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலைப் போஷணையின் பொருட்டு உபயோகிக்க வேண்டும். (16) ...ததோஷம் ஸ்நாயுக்களையும், (17) ...திகளையும், (18) ஸிரைகளையும் பற்றியிருந்தால், ஸ்நேஹ

---

[1]. ஷட்சரணயோகம் ... மரமஞ்சள், ...லுளு..., ...டு ரோஹிணி, அதிவிடயம், சித்திரமூலம், ...ட்டத்திருப்பி இவற்றின் சூர்ணம் முதற்...றுப்பு.

... சதிக... முதற் புத்தகம் பார்க்க.

சிகித் ஸ, தாஹ சிகித்ஸை, உபநாஹ சிகித் ஸ இ ற் றச் செய்யலாம். (19) வேறு அ யவங்கள் வாயுவால் குறுகி ்த ல், உரு ்தைய ் இ ்துப்பையும் சேர்த்து ப ்கு ் செய்த , லத் தால் அப்ய ்கம் செய்யலாம். 14 2 ½.

திமிரு ் ட ்கும் ாதத்திற்கு சிகித்ஸை : வாதரோகத்தில் அவயவ ் பரிசவுணர்ச்சியற்றுத் திமிர்த்துப் போனால், இரக்த ே ாக்ஷண ் செய்து, ஒட்டடை, உப்பு, தல ் இவற்றை லேப நம் செய்து, அவ் ய த்தில் வஸ்திரத்தைய ் சுற்றி, உபநாஹ ஸ்வேதமும் செய்யலாம். 3½.

அபத சிகித் : இனி அபதாநக சிகித் ஸ[1] கூறப் பட ். இ ்த்ரியங் ள் – ர்ச்சியற்றுப் போகாமலும், ந ் மேற்படா லும், ஆண்குறிதடித்துக் கொள்ள மலும், தேஹம் வியர் ்காமலும், கட்டில் பட ் ககளை உதறி யுதைத்துத் த ர் ளா லும் இரு ்ை யிலேயே, பாஹ்பாயாமத்தைத் தவிர்த்து ற்ற அபதாந வியாதிகளில் தாமதமின்றி சிகித்ஸை செய்ய வே ் டு ். முதலில் அவயவ ்களு ்கு நன்கு ஸ்நேஹ- ்வேதங் களைச் செய்து, சிரஸ்ஸை ப்பற்றிய ஸ்ரோதஸ்ஸு களைச் சுத்தம் செய்ய, தீக்ஷ்ண ஸ்ய ் பிரயோகிக்கவும். அச்சபேயாஸ ்ய ், பிறகு வித ர்யாதி ணச் சரக்குகளின் கஷாயத்திலு ் தயிரிலும் பாலிலும் ா ்ஸரஸத்திலு ் பக்குவம்செய்த ்ருதத் தயும் பரு ா ். இவ்வித ் செய்ய, வாயு அதி மாய் தேஹத்திற் பா ா ் அல்லது வெகு ஜடதியிலாவது கெடுதி யுண்டுப ் ணுமலிரு ்கும். 24 27.

மஹா ஸ்ே ஹம்:-கொள், வதாவியம், இல ்தங்ெ ாட் ட, பத்ரதார் ாதிகண ்,ஆநூபமாம்ஸம் இவற்றை ் ஷ ய ் ாய்ச்சி அதி ் ாடியைய ் ப லையும் கூட்டி, மதுரத்ர ்ய த்தை ் ல் ா ச் சேர்த்து "ஹா ஸ்நேஹம்" என்கிற தல ் ப ்கு ் செய்யவ ். இது ஸேசந ், அப்ய ்கம், அமிழ்தல், அன்னபான ் ளில் உபயோகித்தல், நஸ்யம், அநுவாஸந ் என்கிற பிரயோ ் ளால் வாததோஷத்தைப் போ ்கும்; ே லு ் முற்கூறிய ஸ்நேஹ- ்வேத சிகித் ஸகளும் ந ்கு பிரயோகி ் ப்படு ானல் ாததோஷத் த நிவ்ருத்தி செய்யு ். 2, 9½.

அபத கத்தில் சிே ாவிரேச ம் : அபதாநகவ தத்தில் ே க ்களுக்கு இடை யிடையே இப்பிணியாளிக்கு அடிக் டியு ் தீக்ஷ்ண ாகவு ் பத்தைப் போக்க ் கூடியவையு ான அவபீட ்ய ் ளாலு ், ப்ரத ந நஸ்யங்களாலும் சிரோவிரேசநம் செய் வி ் வு ்; இவ்வுபசாரங்க ால் ச்வஸந ் ள் என்கிற பிராண டி

---

[1] அபதா ம் முதற் புத்தகம் பார் ்க.
. பாஹ்யா ம ் முதற் புத்த ம் பார்க் .

ளில் அல்லது ச்வாஸநாடி ளில் அடைபட்டுள்ள பட் வெளிப் பட்டுப்போனால் ரோகி குப் பிரஞ்ஞை யுண்டாகும். 30½.

அபத கத்தில் உபயோ மான சில ருத ள்: ( ) ஸௌவர்ச்சல லவ ம், கடுக் ாய், த்ரிகடு இ ற்றைக் கல் மாகச் சேர்த்து காய்ச்சிய க்ருதத்தை வாதம் மிகுதியாயுள்ள அபதா ந த்தில் உபயோகிக்கலாம். ( ) வெள்ளிலோத்திப் பட்டை எட் டுப் பலம், த்ரிபலை பதினாறு பலம், ஹாபஞ்சமூலம், ஆ ண கு வேர், ண்டங்கத்திரிவேர், சிவதை இவை வை க்கு ஒவ்வொரு பலம்; இவற்றை ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து, அது ந விலொரு பங்க ற்றும்படிக் காய்ச்சி யெடுக்கவும்; அதில் ஒரு ஆட ப் பிரமாணம் தயிர் சேர்த்து, மூன்று பலம் யவக்ஷார மும் கூட்டி ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதத்தை அதில் பக்குவம் செய்ய வும். தில்வ ருதம் என்னும் இதைப் பருக ஓர் அவயவத்தை அல்லது ஸர்வாவயவங்களையும் பற்றிய மிகக் டோன நிலைமை யி லுள்ள வாதரோக களும், யோநிரோகங்களும், குல்மரோகமும், அ டவீக் மும், மஹோதரமும் நீங்கும். (3) பெருவாகை யின் பட்டையையும், (4) அசோகம் பட் டையையும் சேர்த்துத் தில்வக ருதம் போலவே க்ருதம் பக்குவம் செய்து உப யோகிக் , அதைப் போலவே குணமு டாக்கும். 3 3½.

மிச்ர தோஷங் ளாலான அபத த்ரகத்திற்குச் சிகித்ஸை: முற்கூறிய சிகித்ஸைகளை கேவல வாயுவினாலுண்டான அப நகத்திற் செய்யலாம். ஸம்ஸர் தோஷ களா லுண்டான ரோளாறு ளில், தனித் தனி தோஷத்தினா லுண்டாகும் கோளா று கு கூறிய ற் றயே ஏற்ற ாறு சேர்த்துச் சேர்த்துப் பிர யோகி வும். (1) கபத்துட கூடிய அபதாந ாதி வாதரோ த் தில் அசோ பட்டை, கடு ாய், காயம், தாம ரக் கிழ கு, இந்துப்பு, டலுப்பு, ஸௌவர்ச்சலவணம் இவற்றின் சூர் த் த யவதானியக் கஷாயத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (2) இருதய நோய், பார்ச்வசூலை இவற்றுடன் கூடிய அபதந்த்ர த்தி ாய , ஸௌவர்ச்சலவணம், சுக்கு, மாதளை, புளிவஞ்சி இவற்றின் சூர் த் த ாவது வதானியக்வாதத்துடன் உட்கொள்ளலா . (3) ப வாத கோளாறு ளிலும், ஹ்ருத்ரோ த்திலும் கூறப்பட் டுள்ள ஔஷத ளையாவது உட்கொள்ளலாம். 34 36½.

ப ஹ் - அ் தரா ாமங்களுக்கு சிகித்ஸை: பாஹ்யாயா ம் அ் தராயா இவ் ாதரோ ங் ளில் அர்தித ாதத்திற்கு கூறு சிகித் ஸையைச் செய்யவே டும்; தலைத் தொட்டியி லு பிணியாளி படு லா . இவ்விரு ஆயா ாத ளுள் அந்தராயா ம் மி க் ஷ்டஸாத்தியமானது. 37½.

தநுர்வாதத்தில் ஸாத்யாஸ த்யக் குறிகள்: (1) பற்களும் முகமும் றுததுப் போய், அவய ளெல்லாம் துவ டுவிழ,

நினை ற்றுப் போய், உடலெல்லா வியர்த்துள்ள தநுர்வாத ரோகி பத்து நாட் ளில் இறந்து விடு ான். (2) முற்கூறிய துர் குண ளில்லா லு, வே ள் மந்தமாகவு இரு தால் அவன் ஜீவிப்பான்; மேலு உடல் ளைந்து, உணர்ச்சியற் று, ஒரு ால்நெ டியா ம், மூட ாகவும், ஒரு பாரிச வீழ் து போயும், இர டு க ல் விழுந்து முடமா வும் போ யிரு தால், அல்லது அநே அவயவங் ள் ஸ்வாதீன மற்றுப் போனு அவனு பிழைத்து விடுவான். 38, 39½.

ஹநுஸ்ரம் ஹநு தம்ப ளுக்குச் சிகித்ஸை: ( ) மு ாய் ட் ட நழுவிவிட்டால், கீழ் - மேல் த டை ளி நேஹ - ஸ்வேத களைச் செய்து, முகவாய் ட் ட ய ா அதன் ஸ்த்த த்தில் தள்ளவே டு. (2) ாய் திற து போய் மூட முடியாததா யிருக் யில், இவ் வேலையில் நிபுணனு யுள்ள வைத்தியன் ஸ்நேஹ - வேதாதிகளைச் செய் மு ாய்க்கட்டையை மேலுக்குத் தூ கித் தகுந்த நிலைமையில் வைக்கவும். (3) வாய் மூடிக்கொ டு திறக்க முடியாத நிலைமை யேற்பட்டா, முகவ ய்க் கட்டையைத் தகு தவாறு கீழே இழுத்துச் சரிப்படுத்த வேண்டும். (4) ஏகாயாமத்திற்குச் செய் வதுபோல மற்றச் சிகித் ஸகளையு செய்யலாம். 40, 4 .

ஜிஹ்வா தம்ப சிகித்ஸை கள்: (1) நா கு அசை ற்றுப் போகு ஜிஹ்வாஸ்த பக்ே ாளாறில் நிலைமைகளுக்கே ற்ற ாறு வாதரோ த்திற்க ன சிகித் ஸயைச் செய்ய வே டும். (2) அர்திதவ தத்தில் நஸ்யசிகித்ஸை, மூர்த்த தல கிற சிரஸ்ஸி தைலப் பிரயோ ம், ர் ர்ப்ப ம், நேத்திர ர்ப் ப ம் இச் சிகித்ஸை ளையும் இதே ரோகம் வீக் த்துடன் கூடி யிரு த ல் மநமு, இதில் அழற்சியு சிவப்பு கூட ஏற்பட் டிருந்தா பிர வ்யதையும் செய்யவும். 42, 4 ½.

பக்ஷ த சிகித்ஸை : பக்ஷ காத ெ ன்ற பார்ச் ாயு வில் ஸ்ே ஹ சிகித் ஸயையும், ஸ்நேஹங் கலந்த ஔஷத ளை ெ டு விரேசநமு செய்விக் வே டும். 43.

அபபாஹு சிகித்ஸை : அபபாஹு ாதத்தில் ய சிகித்ஸையைச் செய்வது ல. போ னம் செய்தபிறகு நேஹ பானம் செய்வது அநுகூல ானதாம். 43½.

ரு த ப சிகித்ஸை : ஊருஸ்த ப ாதத்தில் பமு ஆ தோஷமு அதி ரிப்பதால் ஸ்ே ஹ சிகித் ஸயு கூட ; சோத சிகித்ஸையு அநுகூலமானத ல. ஆ ே பத் தயு ஆமதோஷத் தயு மு றப்படி ெ ளிப்படுத் த கூடிய சிகித் ஸகளைச் செய்யவும்; ருக்ஷாபசா மு தகு தது. வதானிய, சாமை, கோத்ரவம் இவற்றைச் சிறிது மும் சொற்பம் தலமு சேர்த்து உப்பில்லா ல் ப கு

செய்த சா ' ளோடு புஜி ' கலாம்; ஜா ' ல ா ' ஸ ' ளையு ' அச் ா ' ளுட ' ல ' து நெய்யில்லாமற் பக்குவ ' செய்து புஜிப்ப ன் தேன், ஜலம், அரிஷ்டமெ ன்கிற மது இவற்றை அநுபா ா ப் பரு வே ' டு. (1) த்ஸ ாதி சூர் த் தயா து, ( ) ஹரித்ர தி ண சூர்ணத்தையா து, (3) சா தி ண சூர் த் தயாவது, (4) ஷட்சரண சூர்ணத்தையாவது இந்துப்பை ' கூட்டிய உஷ்ண ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலா '. (5) த்ரிபலே, சவ்ய ', டு ரோஹிணி, ோரைக் கிழ ' கு இவற்றின் கல் த் தய து தேனுடன் புஜி ' கலாம். (6) சவ்யம், டு ' ாய், சித்திரமூலம், தேவதாரு இவற்றி ' கல் த் தயாவது அ ' ேதேனுட ' உட்கொள்ளலா '. (7) கடுக் ாய், கு ' கிலியம், சிலாஜது இ ற் றி ' ல் த்தையாவது பசு மூத்தி த்துடன் உபயோகி ' லா '. 44 4.

வியே ஷ தி குக்குலு: த்ரிகடு ம், சித்திரமூல ', கோ ா ' கிழ ' கு, த்ரிபலே, ாய்விடங் ' இவை ஸமபாகம்; அனைத்துக்கும் ஸ மா மஹிஷாக்ஷி கு ' குலுவு ' சேர்த்து, குளி ள் செய்து புஜி ' க, ே தா தோஷம், பதோஷம், ஆம தோஷம், ாத தே ஷ ' இவற்றுலா எல்லா வியாதி ளு ' தீரு '. 49[1].

ஊருஸ்தம்பத்தில் ஸ்வேத-ே க லேப ' ள்: முற்கூறிய சிகித் ஸ ளால் பத்தினுல் சூழப்பட்டதும், ே தோ தே ஷத்துட ' கூடியது ான வாயு தணிவடையும். க்ஷார ' ள், ே ாமூத்திர ' இ ற்றை ' கலந்த சரக்கு ளை ' ெ ாண்டு ஸ்வேத ' ளையு ', ஸே ' ளையும், உத்வர்த்தநமெ ன்கிற பூச்சுக் ளையு ' பிரயோகி ' லா '. பு ' ாய், டுகு இவற் ற அதி அளவான பசுமூத்தி ரத்திற் ல ' து லேபமாயுபயோகிக் லா '. அல்லது எரு ' கு, தழுதாழை, வே ' பு, தேவதாரு இவற்றி ' வேர் ளை, தே ', டுகு, ஙன்கு வே ாத ண் ஓடு, புற்றுமண் இ ற்றுட ' லந்து லேப ா யுபயோகி ' லாம். 50 52.

ருஸ்த ' பத்தி ' வி ா ம ' ள்: பத்தை க்ஷீ ரி ' ' செய்ய இப் பிணியாளி அடியிற் கூறப்படு ' ந்த விய ா த் தய வது செய்யல ம்: தா ' டுவது ச ' தி ' கி ன்ற ளவு பு ர்வது, த ' ணீர்த் தே ' கி எவ்வி அப யமுமில்லாத குளத்தில், அல்லது பிர ாஹத்திற்கு எதிரிடையா ஆற்றி ' நீ ' த ' ஆகி ா ', பமு ', ே தோ தோஷமும் நீ ' கிய பிறகு இவ் வியாதியி ' ஸ்நேஹாதி சிகித்ஸை ளைப் பி யோகிக் ா '. 3, 54.

மற்றவ தே க ' ளு ' கு ' சிகித்ஸை : மற்ற ாத ரோ ' ளிலும அவை எங் ஸ்தத நத்தைப் பற்றிய ய வு ', எ ' த தாதுவை ஆச்ரயித்த யாகவும் இரு ' கின்றனே ா அதனதன் த ' க்ே ற்ற று சிகித் ஸ ளைச் செய்யவு '. 54[1].

ஹசர தி தலம்:— ருதோ ்றி, தேவதாரு, சுக்கு இ ற்றைச் சே ்த்து ் கஷாயம் காய்ச்சி, அதில் ரூ, ல ் கூட்டி, ாத வி ார ்களால் அசைந்து நட ் ச்ச ்தியற்றவன் உட்ெ ாள் ளவு ். பிறகு அவன் இஷ்டப்படி துரிதமா வோ மெதுவா வோ ட ்து ஸஞ்சரி ் க் கூடிய ச ்தியைப் பெறுவன். 55.

ர ் தி ்ருதம்: சிற்றரத் த, சு ்கு, சித்திரமூ ம், திப் பிலி, ச்சோா ், தா ரை ் கிழ ்கு இவற்றைக் கல்கமா ச் சேர் த்து ்ருதம் ப ்குவ ் செய்து உட்கொள்ளலாம். இது ாத ரோ த் தப் போக்குவதில் மி ச் சிற ்த ஔஷத ். 56.

நிம்ப தி ்ருதம்: வேம்பு, சீந்தில், ஆடாதோடை, பே ப் புடல், ண்ட ் த்திரி இவற்றை கை ்குப் பத்து பல ் எடுத்து, ஒரு பிர ் த்தம் நெய்யிற் சேர்த்து ப ்குவம் செய்யவு ்; இதில் ல் பல ் அள ாக அடியிற் குறிக்கும் சாக்குகளை ் ல்கமா ் கூட்டே ண்டும்; ட்டத்திருப்பி, ாய்விட ் ம், தேவதாரு, ானைத் திப்பிலி, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், சுக்கு, ஞ்சள், ட ா ்ஸி, ச ்யம், ே ாஷ்ட ், வுழுனை, மிளகு, ெ ட்பாலை, ஜீர ம், சித்தி மூல ், டுகரோஹிணி, சோா ்கொட்டை, வசம்பு, ே ாடி, ஞ்ஜிஷ்டி, அதிவிடயம், எலிச்செவிப் பூண்டு, ஒ ், இவை யும், ஐ ்து பலம் சு ்தி செய்த ஹிஷாக்ஷி கு ்குலு வுே யா ். இ ்த க்ருதத் த உட்ெ ாள்ள பிரபலமான வாத தோஷமு ், ஸந்திகள் - எலும்புகள் - மஜ்ஜை இவற்றைப் பற்றிய குஷ்டமு ் போகு ்; ாடீவிரணம், அர்புதம், ப ்தா ், ் ட லை, மூத்துக்கு மேலுள்ள எல்லா அவயவங்களையும் பற்றிய ே ா ்ள், குல் ், அர்ச ், மேஹம், க்ஷயம், அரோ ், ச்வாஸம், பீ ஸம், ாஸ ், சோஷ , இருதய ரோ ம், ப ், ெ றி, வித்ரதி, ாதாக்த ், இவையும் நிவ்ருத்தியா ். 57 60.

சிரே வ தத்தி ் க்ருத மண்ட - ஸ்யாதி ள்: ( ) சிற்று முட்டி, பில் ே ர் இவற்றைச் சேர்த்து ் ாய்ச்சிய பாலில் ெ ய் யி ்ே ல் படர் ்துள்ள ஆ ட யச் சேர்த்து பக்குவம் செய்ய வு ்; இ ்த ்ருத ் டத்தை அரைப் பல ் அல்லது ஒரு பல ் அளவில், சிரஸ்ஸைப் பற்றிய ாதரோ த்தில் நஸ்யமாக இட ல ். ( ) அ ்னமே முதலை, த்ஸியம், ஆமை, சுலூக ் எ ் கிற த்ஸிய ் இவற்றின் கெ ழுப்பை ே லவ தத்திலான ே ளாறி ் விசேஷ ப் பிரயோகிக்க லாம். 61, 62.

பத் டன்கூடி வ தத்தில் ஜீர்ணபிண் ாக தி தை ்: பழைய பி ் ணா ் யு ், ப்ருஹத் பஞ்சமூ த்தையும், தனித் தனியா ் ஷாய ் ாய்ச்சவும்; இவ்விர ்டு ஷாயத் தயும் பிறகு ஒ ்ரு ச் சேர்த்து, அதில் ப லையுட் தைலத்தையும் கூட்டி ப ்கு ் செய்யவும்; இதில் சேர்க் ப்படும் தைலம் பாலின் அள வில் ட்டி ் ஒரு ப ் ாக இருக்க ே ்டு ். இத் தலத் தப்

ப னம் செய்து வந்தால் வாத ரோகங்கள் நிவ்ருத்தியாகும்; மு கிய ய் கபத்துடன் கூடிய ாத ரோக ள் நீ கு . 63.

பிர ாரிணீ தைலம்: நூறு பல முதியார்கூ தலைச் சே ர்த்து காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் தைலத் தயும், அ ற்குச் ச அளவு பாலையும் கூட்டிக் காய்ச்சவும். பிறகு சே தா, மஹாமதோ, டாமா லி, மஞ்ஜிஷ்டி, கோஷ்டம், சிற்ற ரத் த, இரத்த சந்தனம், ஜீர ம், ருஷபகம், ாகோலீ, க்ஷீர கோலீ, தேவதாரு இவற்றை ல்க ா ச் சேர்க்க ும்; இ தல எல்லா வாத ரே கங்களையும் தீர் கு . 64, 65.

மஹா ஹாசா தி தைலம்: நூறு பல ருதோ றி யச் சமூலமா யெடுத்து, அ ற்குச் சமசி ற தசமூலத் தயு, ஐ பது பல தண்ணீர்விட்டாங்கிழங் யும் கூட்டி, ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து, நாலில் ஒரு ப கு மிகு படிக் ஷாய ய்ச்சவும். இதில் ஒரு ஆடகம் த த் தயும், அதற்குச் ச பா ம் பாலையு கூட்டி, இதில் வெட்டிவே ர், ந ம் என்கிற ந்தத் திரவ்யம், கோஷ்டம், ச தனம், ஏலக் ய், சிறு நா ப்பூ, ஞாழல், நளியென்னு ஸ ந்தத்திர ய , கோ ர கிழ கு, சிலாஜது, சி ப்புச் சாற ட, டாமாம்ஸி, அயம், தேவதாரு செவ்வலரி, சதகுப்பி, மட்டிப்பா , நதமென்கிற ஸ ந்தத்திரவ்யம் இவற் ற ஒவ்வொ ாரு பல அளவில் ல்க மா ச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்யவும். இதை யுபயே கி நடுக் ம், இசிவு, யு அடைபட்டிருத்தல், உடல் சுஷ்கித்த முதலிய உபத்திர ளோடு கூடிய ஷ்ட ஸாத்திய ன வாத ரோ ங் ளும் நிவாரண ாகு . குல் , பித்து, பீநஸம், யோனி ரோ ங்கள் இ களும் நிவ்ருத்தியா . 66 68.

பேள தல : நூறு பலம் மருதோன்றியின் ஸ்வரஸத் தில், ஓர் ஆட ம் தலமும், தசமூல ல் பத்துப்பலமு , தலத்திற்கு நான்கு மட கு பாலு சேர்த்து ாய்ச்சவு . அல்லது நத மெ கிற ் தத் திரவ்யம், ச்சோர , மல்லிகை , சே ஷ்டம், தேவத ரு, ஏலக் ாய், ஜட ாம்ஸி, ல்மா , சத குப்பி, செஞ்சந்தன இவற்றையாவது ல் மாகச் சேர்க் லா . ப குவ ானது பதினெட்டு பல சர்க் ரையை கூட்டவு . பேளமுனிவர் அ கீ ரித்த இத்தைல ஷ்டஸாத்தியமா ாதமே ங்களையும், ாத குண்டலி ா, பித்து, குல்மம், அ ட ரே முதலிய ற்றையு தீர்க் ல்லது. 69 7 ½.

ப தலம்: சிற்றுமுட்டி நூறு பலம், சீந்திற் ொடி இருபத் த து பலம், சிற்ற த்தை பன்னிரண்டரைப்பலம்; இ ற்றை நூறு ஆட ம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நூற்றில் ஒரு ப கு கஷாயமா மிகுட் படி க ய்ச்சி யெடுத்து, அதில் ஓர் ஆட க தலத்தையும், தயிர்-தயிரா ட-கருப்பஞ்சாறு-சுக்த மெ

னு ' ாடி இவற்றையு ' தலத்திற்குச் சம அள ாக ' கூட்டி, வெள்ளாட்டுப் பாலைத் தைலத்தினும் அரைப் ப ' காகச் சேர்க்வும். கச்சோரா ', ஸ ளதே தாரு, தேவதாரு, ஏல ', மஞ்ஜிஷ்டி, அகில், சந்தனம், தா ை க்கிழ ' கு, போாமுட்டி, ே ரை ' கிழ ' கு, பெருமல்லி, அரேணுகம், அதிமதுரம், கருந்துளஸி, புலியு ா், ருஷபகம், ஜீவ ம், முருக்கம்பிசின், கஸ்தூரி, ருஞ் சாறணை, ஜாதிபத்திரி, சிறு நாகப்பூ, குங்குமப்பூ, கல்ட ரச்சத்து, ஜாதிக் ாய், சிறு தே ' கு, கோரைக்கிழ ' கு, இலவங்கப்பட் ட, குந்துரு ', ா்ப்பூரம், ட்டிப்பால், ஸ்ரீவாஸ மென்கிற கு ' லி யத்தைல ', இலவ ' க ', நகமென்ற ஸ நந்தவஸ்து, த ' கோலம், ே ாஷ்ட ', ஜடாமாம்ஸி, ஞாழல், சாமந்தி, கிரந்தி த ரம், தமநம், வசம்பு, மரு ' காரை, பெரு ' ே ாரைக் கிழ ' கு, நாககேஸரம் இவற்றை வ கக்கு ஒரு பலம் ல்கமாகச் சேர்த்துப் ப ' குவம் செய்து வடிகட்டி, அதில் பத்ர ல் த் தச் சேர்க்வும்.[1] இத்தைலத் த முறைப்படி உபயோகித்த ல் காஸ ', ச் ாஸம், ஜ்வரம், வாந்தி, மூர்ச்சை, குல்மம், க்ஷத ாஸம், ப்லீ ஹ ', க்ஷயம், அபஸ்மார ' இ வயும், வறுமையுங்கூட தீரு '. "பலாதைலம்" எனப்படுகிற இது வாத ரோ ' களைப் போக்குதில் மி ச் சிறந்தது. 7 80.

வாதரோக த்தி த்திற் கூறிட ஸ்நேஹங் ளின் பிரபா ம்: முற்கூறிய ஸ்நேஹங் ளைப் பானம் செய்யவு ', நஸ்யமிட வும், அப்ய ' ' பண்ணவும் காலந்தவறுமல் உபயோகி ' தால், தீங்கு விளைவிக் க் கூடிய ா தரோ ' கள் சீ ' கிர ' நிவ்ருத்தியாகும்; மலட்டு ஸ்த்ரீகளுட புத்திரப் பேறுடையவராவர். 8 .

ஸ்ே ஹ திகளால் திரவிக்கும் ப-பித்தங்களைப் பரிஹரித்தல் :—முற்கூறிய ' நேஹ சிகித்சைகளாலும், ஸ்வேத சிகித்ை களாலும் கபம் ஊறித் திரவித்து பக்வாசயத்தை யடைந்ததாகக் குறி தோன்றியதும், பித்தமும் மேலிட்ட குறி அங்ஙனமே சாணப்பட்டது ', அக்கப-பித்தங்களை வஸ்தி ளைப் பிரயோகித்து வெளிப்படுத்த வேண்டு '. 82.

---

[1]. தல ' முதலியதைப் பக்கு ' செய்து இறக்கியவுடே சூடான நிலை மயிலேயே, அதற்கு விசேஷ மணத் தயுண்டுப ' ணு தற் ா ' ா்ப்பூர ', கஸ்தூரி முதலிய , ' குழ ' பா ஆட்டி அதில் சேர்ப்பது 'பத் ' க" எ ப்பபடுகிறது.

இருட த்திரண்டாம் அத்தியாயட

வ த - சே ணித சிகித்ஸை

இனி வாத-சே ணித சிகித்ஸை [1] யென்னு ' அத்தியா ம் விவரி 'கப்படுகிறது :

வாத சோணிதத்தில் இர ' த-மே க்ஷணம் சே ' தல் : வாத-சே ணித ரோ கிக்கு முதலில் ஸ்நே ஹ சிகித் ஸையைச் செ ய்து, அப்பால் அந்தந்த தோஷ நிலை ம ளு ' கு ', ரோ பல நி நிலை ளு ' கு ' ஏற்றவாறு, வாத தோஷமும் அதி ரி ' ாத ' , இரத்தத்தைச் சொற்பமாக அடி ' டியும் வெ ளிப்படுத்த வே ' டும். (1) வாத-சோணிதத்தில் அவயவங் ளி ' வியு ', செ ' ணிறமும், அழற்சியும் உ ' டானால், அட் ட ளால் இரத்தத் த வெ ளிப்படுத்தலாம். (2) சிமசி ா வெ ன்கிற உணர்ச்சியு ', தி வு ', வியும் உண்டாகிற நிலைமையில் சிரு ' வெ ' கிற பீச்சா ' குழலால் அல்லது அலாபு டி க ளால் இரத்தத் த உறிஞ் லா '. (3) ஓரிட ' விட்டு மற்றோரிடத்திற் பாவுட் அசுத்த இரத்தத் தப் பிரச்சநமெ ன்கிற ருவியினுலா து, ஸி ா ளை ' கிண்டாவது வெளிப்படுத்தலாம். 1-2½.

த - சே ணிதத்தில் இர ' த - மோக்ஷணத்திற்குத் த த நிலைமை ள் : வாத - சோணித ரோகி ' கு அவய ' ள் டி யிருந்தால் இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலா ாது ; இரத்த ' ரூக்ஷ ா வும், ஆகவே வாதம் அதி ரித்ததா வு ' இரு ' தால் இர ' த மே ாக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. இவர் ளுக்கு இரத்த ' வெ ளிப் படு தால் வாதம் அதி ரித்து, அ, ' தோ ஷம் ஆழமான வீக் த் தையும், திமிர்ப்பையும், நடு ' லையு ', ஸ்நாயு-ஸி ா ள் இவற் றைப்பற்றிய ரோக ' களையும், ஆயாஸத் தயு ', ற்றும் ாதத் தினுலேற்படக்கூடிய கோளாறுகளையு ' உ ' டுபண்ணும். 3, 4.

த சே ணிதத்தி ' விரேச ம் சே ' வி ' கு முறை : இப் பிணியில் முதலில் ஸ்நே ஹ கித் ஸ செய்து, ஸ்நேஹம் ல ' த ஔஷத ' ளால் பிறகு விரேசநம் செய்ய வே ' டு '. 4½.

த திகம ன வ த - சோணிதத்திற்குச் சிகித்ஸை ள் : ாத ' அதி ரித்த வாத - ர ' தத்தில், ரோகி ' கு (1) புரா ' ரு தத் தப் பானம் செய்ய ' வெ டு ' லாம். (2) ச்ரா ணி, க்ஷீர ே ாலி, பிரம்மத ' டு, ஜீரகம், கடுகு இவற் றச் ச அள ச் சேர்த்து, பாலு ' கூட்டி ப ' கு ' செய்த ' ருத ' ாத-ர ' தத்தைப் போ ' கு '. (3) திர க்ஷ, இலுப் பப்பூ இ ற்றி ' ஷாயத்தில் பக்கு ம் செய்தெடுத்த க்ருதத் தயாவது ற்

---

[1] . ாத-சோணிதம் ாத-ரக்த '.

[2] . அலாபுகடிகை முதற் புஸ்த ' பார் 'க.

'டு கூட்டி பானம் செய்விக் லாம். (4) அங்ஙனமே சீந்திற் ொடியின் ஸ்வரஸத்திற் காய்ச்சிய பாலேயு' பரு லாம். (5) தல', பால், சர்க் ர இவற்றைக் கல'தா து ப ன' செய்ய லா'. (6) சிற்றுமுட்டி, தண்ணீர்விட்டான்கிழ'கு, சிற்றாத் த தசமூல', பெருஞ்ஜீர ம், சிவதைவேர், ஆமண'கு, ல்லிை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலேயும் பருகலாம்; இது வா, ஸ'பந்தமான வி ாரங் ளேயும் போக்கும். (7) தாரோஷ்ண,' த ே ாமூத்திர' ல'தா து உட்ெ ாள்ள, வாததோஷம் அநு லோமநமா வெளியாகும். 5 9.

பித்தாதி மான த ‧ சோணிதத்திற்குச் சிகித்ை கள் :— பித்த' அதி ரித்து 'டான ாத-சோணிதத்தில் (1) த' ணீர் விட்டான் கிழ'கு, டு ரோஹிணி, பேய்ப்புடல், த்ரிபலே, சீ' தில் இ ற்றைச் சேர்த்து' ாய்ச்சிய கஷாயத்தைப் பரு லாம்; (2) துாமா வு', ை ப்பா வுமுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து பக் கு ம் செய்த 'ருதத்தையாவது, (3) அச் சரக்கு ளாே ேயே ப'குவ' செய்த பாலே ாவது பானட் செய்யலாம். (4) பித்த தே ஷம் மிக்க அதி ரித்திரு'தால், விரேசநமாவதற்கா ப் பாலு டன் ஆம க்ெ ண்ணெ ய முறைப்படி பா ாம் செய்யலாம். அது ஜீர்ண ா தும் பாலும் அன்னமும் புஜிக்கலாம். (5) கடுக் ாய் ளைக் ஷாயமா ' ாய்ச்சி, அக்கஷாயத் த நெய்யிலிட்டு ப'கு ம் செய்தாவது பரு லாம். (6) சிவதை வேரின் சூர்' த் தைப் பாலின் அனுபானத்தோடா து உட்கொள்ளலாம். (7) அப்பிணியாளிக்கு நெய் கூட்டிய பாலேக்ெ ாண்டு வ'தி ளேப் பிரயோகித்தாவது மலத் த வெளிப்படுத்த வேண்டு'; ாத- ரக்தத்தில் 'தி'குச் ச ானமா வேறு சிகித்ஸை கிடையாது; அதிலு' விசேஷமா. குதத்தில் வலியும், பார்ச்வசூலேயு', அஸ்தி ளில் வலியு', வயிற்று நோயும் ஏற்பட்டிருந்தால், அந் நிலை ளில் ஸ்தி சிகித் ஸையே மிகச் சிறந்தது. 10 13[1].

ப தி ம ன த-சோணிதத்திற்குச் சிகித்ஸை ள்: பம் அதிகரித்து 'டான வாத-சோணிதத்தில் (1) கோரை'கிழ'கு, திராக்ஷை, ஞ்சள் இவற்றின் கஷாயத்தை, த் தே' கூட்டி யுட் ெ ள்ளலா'. (2) த்ரிபலா ஷாயத்திலா து தேன் ல'து பரு லா'. (3) சீ'திலேயாவது, எந்த விதமா வேனு' ப'கு ' செய்து பானம் செய்யலா'. (4) அவனவனது நிலை க்குத் தகு'த ஸ்ே ஹத்தைப் பருகச் செய்து, வமநமும் செய்வித்து, அப்பா' ெ துவா தேஹ' ரூக்ஷமாகக்கூடிய சிகித்ஸையைச் செ'யவே'டு'. 14, 15.

த்ரிப தி அ ' 'ருதி: த்ரிபலே, த்ரிக ி, இலவ' ப்பத் திரி, ஏலட், மூங்கிலுப்பு, சித்திர மூலம், வச'பு, வாய்விட ் ம், ே ாடி, டாமாம் ி, ஆடாதோடை, இலவ' ப்பட்டை, ருத்தி,

நீர்த்திப்பிலி, ச 'யம் இவற் றச் சமபா மெடுத்து, தண்ணீ ச் சேர்த்து நன்ரு ஆட்டி, காலையில் எடுத்து ஓர் இரும்புப்பாத் திரத்தினுள் இக்கல் த்தை லேபநஂ செய்து வை த்து, பகற் பொழுதில் புஜிக்கவும். எல்லாத் தோஷங்களாலுமு 'டான வாத-ரக்தத்தில், அதிலும் முக்கியமாய் வலியுடன் கூடிய வாத-ர 'தத்தில் இக் ல்கம் மிகவும் அனுகூலமானது. 16, 7½.

வாத - சோணிதத்தில் சில போது சிகித்ஸைகள்: (1) நீர் முள்ளியிலையைச் சமைத்துப் புஜித்துக்கொ 'டு, நீர்முள்ளி யையே கஷாயமிட்டும் பருகிவந்தால், எப்பொழுதும் பொறு மை யுடனிருக்கப் பழகியவனிடம் சினம் பற்றறுவதுபோல் வாத-ர 'தம் தீர்ந்து விடும். (2) பிணியாளி பிரஹ்மசர்யவிரத னுஷ் டித்தவனாய், கந்தபாஷாணத் தயும் வஸையையும் பஞ்ச மூல ஸ்வரஸத்தோடாவது, நெல்லிக்கனியின் ஸ்வரஸத்தோடாவது உட்கொ 'டுவர, தேஹத்தில் வெகு நாட் ளாய் ஊறிப்போ யுள்ள வாத-ரக்தமும் நிவாரணமாகு '. 1 , 19½.

வ த-சோணிதத்திற்கு பாஹ்யசிகித்ஸை: வாத -.ரக்தத் திற்கு இதுகாற ' உளளே ஔ ஷதமுபயோகிக்கும் சிகித்ஸை கூறப்பட்டது. இனி இதற்கு சர்மத்தின் மேல் பிரயோகி ' க் கூடிய சிகித்ஸை விவரிக்கப்படும். 20.

ஆர ளாதி தைலம்:- அன்னம் ஊறவை 'த ஜலம் ஓர் ஆட எடுத்து, அதிற் காற்பங்கு தலம் சேர்த்து, ஸாம்பிரா ணியையு ' கூட்டிக் காய்ச்சி, ஒரு பெரிய பாத்திரம் நிரம்பிய ஜலத்தில் ஊற்றிக் கடைந்து, வாத - ரக்தரோகிக்கு மே லே உப யோகிக்க, ஜ்வரம், அழற்சி, வலி இவை நீங்கும். 21.

பிண்ட தலம்: முற்கூறிய தலத்தில் தேன் மெழு ' ம ச் சேர்த்து உருக்கி, அதில் மஞ்ஜிஷ்டியி ' சூர் த்தையு ' ல் மாக ' கூட்டி ப 'குவ ' செய்து, அப்ய 'கத்திற்கு உப யோகித்து வந்தால், வாத-ரக்த நோய் தீரும். 22.

வ த - சே ணிதத்தில் பலவித பாஹ்யே பசாரங் ள்: (1) தசமூலம் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பாலைப் பெரிதும் வ தம் அதி ரித்த ாத - சே ணிதத்தில் மேலே ஊற்றிவந்தால், உடனே வி நி ார மாகும். ( ) இளஞ் சூடான நெய் ய அங்ஙனமே ற்றினும், அவ்விதமான கு ாமுண்டாகும். (3) துா ர முள்ள சர 'குகளைச் சேர்த்து பக்கு ' செய்த நான்கு வித ான ஸ்நேஹ 'களையு ' [1] ஒன்று கூட்டி, இளஞ்சூடா மேலே ஊற்ற, பிடிப்பு, இசி ', வலி இவை நீ 'கும். (4) தேஹத்தில் அழற்சி யிருந்தால், அந்த ஸ்நே ஹங் ளையே குளிரச் செய்து மே லே ஊற்றலாம். (5) பசுவின் பால், செம்மறியாட்டுப்பால், வெள்

1. -ருதம், தலம், ஸா, மஜ்ஜா எ 'ப "நா 'கு வித் ஸ்நே ஹங்கள்."

ளாட்டுப்பால். ற்றில் தலம் கலந்து முன்போலவே பிடிப்பு முதலிய ற்றிற்கு இளஞ்சூடாகவு், அழற்சிக்குச் சீதளமாகவும் .பயோகி் லா். (6) ஜீ நீய ச் சரக்கு ளாலான ஷாயத் தயு், (7) இலகு பஞ்சமூல ஷாயத்தையும் பிடிப்பு முதலிய ற்றில் இளஞ் சூடா வு், அழற்சியில் குளிர்ச்சியா வும் ே லே ஊற்றலா். (8) திராக்ஷாரஸம், (9) கருப்பஞ்சாறு, (0) மத்யங் ள், (11) தயிர், (1) தயிராடை, (13) காடி, (14) அரிசி கழுவிய நீர், (15) தேன் லந்த ஜலம், (16) சர் ை ரத்த நீர் இ யெல்லாம் வாத-ர ்தத்தில் ே லே ஊற்றுவதற்குச் சிறந்தவை யா். (17) அன்பார்ந்தவரு், இன்பமுறப் பேசுமியல்பின ரும், குளிர்ச்சியும் மிக் மிருதுத் தன்மையும் பொருந்திய அ் க் ளைப் பெற்றவருமான பெ ்கள் ரங்களிலும் ஸ்த ் ளி லும் சந்தன் குழம்பைப் பூசிக்கொண்டு அணைத்துக் ொள்ள, இப்பிணியாளியின் தேஹ தாபமும், நோவு், வாட்டமும் தாே விலகு். 23—27.

ாத - சே ணிதத்தில் லேபங்களும் உப ாஹாதிகளும்: வாத - ரக்தத்தில் சர்ம ் சிவ் து, வலியும் அழற்சியும் மிகுதியா யிரு ் கயில் இரக்தமே ாக்ஷணம் செய்து, அடியில் வரும் லேப த் தப் பிரயோகி் ும்: (1) வறள்தாமரை, ஞ்ஜிஷ்டி, ம மஞ்சள் அதி துரம், சந்தனம், கற ண்டு, ஞாழல், ரும்பு பெரு் டலை, ஆமணக்கு, மா இவற்றை லேபமா ச் செய்யவு். இந்த லேப் வலி, அழற்சி, விஸர்ப்பம், சிவப்பு, வீக்கம் இவற் றைப் போ ்கும். (2) வாதஹரச் சர ்குகளைச் சேர்த்து ஸ்ிக்த்த மா ப ப ்குவ் செய்த ்ருஸராவும்,[1] (3) எள்ளு, கடுகு இ ற் றின் ல் த் தச் சேர்த்த பயற்றம் பாயஸமும் உபநாஹமா ப் பிரயோகி ்கப்படும ஞல், வலி நன்றாகத் தீரும். (4) நீர்வ மூ் ஜ் துக் ள், ப்ரஸஹங் ள், ஆநூபஜந்துக் ள், வேஸவாரங் ள் இவற்றை ஜீவநீயௌஷத ளோடு் ஸ்ே ஹங்களோடும் லந்து உபநாஹ் செய்ய உபயோகி் லா். இதனு் திமிர்ப்பு, குத் தல் வலி, இசி ு, வீ் ், அ ய ப்பிடிப்பு இவை நிவ்ருத்தி ாகு். (5) நீர்வாழு் ஜந்து ்கள் முதலிய ற்றின் ொழுப் ப ஜீவநீயச் சர ்கு ளோடு ப ்கு ் செய்து, பாலுடன் ல ்து உபநாஹ ாக உபயோகித்தாலு் அதே பயனு ்டு. (6) ரு தோ ்றி ே ரையும், ஜீவ ்தி மூலத் தயும் நெய் விட்டு அ ர ்து, செ ்மறியாட்டின் பாலில் கூட்டி லேப மிட ா். (7) அ ்னமே பொரித்த எள்ளைப் பாலில் சேர் ்து, அரைத்து லேப ப் பிரயோகிக் லாம். ( ) வாதம் அதி ரித்த ாத-ே ாணிதத்தில் ஆழிவிதையைப் பால் விட்டு அரைத் ே லே லேபநம் செய்யலாம். (9) அல்லது ஆமண ்கு வி த

. ்க்ருஸரா முதற் புத்தக் பார்க்க.

ஊப் பால் சேர்த்து அரைத்து லேபந ா யுபயோகி லா. இ த லேபநங் ள் வலியை நிவ்ருத்தி செய்யு . (10) பசுவி மூத்திர , யவக்ஷாரம், ஸ ரை இவற்றிற் ப குவ செய்த ரு த அப்ய த்திற்கு ஹிதமா . (11) நன்கு பக்குவ செய்த தெ கிற ாடியை தே கூட்டி ஸேசந செய்யவும், அப் ய க செய்யவு உபயோகிக்கலாம். (12) கபாதி ான வாத-சோணிதத்தில் ஓட்டடை, வசம்பு, கோஷ்ட , சதகுப்பி, மஞ் சள், மரமஞ்சள் இவற்றை லேபமா மேலே உபயோகி வலி நி ரண ாகும். (13) செம்முருங் கையின் வித்துகளை ாடி விட்டு ஆட்டி, வாத- பாதிகமான வாத-சோணிதத்திற்கு மே லே லேபநம் செய்ய நல்ல குண முண்டாகும். (14) வாதகபம் அதி ரித்த ாத-ர தரோகிக்கு செம்முரு ை வித்தி லேபத்தை யுபயோகித்த பின் முகூர்த்த நேரம் றித்துக் ாடிகளை ஊற்றிக் குளிப்பாட்டவும். 28 37.

உத்தா வ த சே ணிதத்திற்கு பாஹ்யோபசாரம்: ாத-ர தம் சர்மத்தில் சிறிது மேற்புற ாக ாத்திரம் உண்டாயிருந் தால் லேபநங்கள், அப்யங்கம், ஸேகம், மூழ்குதல் இவற்றால் அது பரிஹரிக்கக் கூடியதாம். 37½.

கம்பீர- த-சோணிதத்திற்குப் பரிஹா ரம்: தேஹ தில் ஆழமான பா ங்களைப் பற்றிய வாத-சோணிதத்திற்கு விரேசந , ஆ த்தாபநவஸ்தி, ஸ்நேஹ பா ங்கள் இவற்றைப் பிரயே கித் பரிஹாரம் செய்யவேண்டும். 38.

வ த- பாதிகம ன உத்தா வாத சோணிதத்திற்கே ற்ற பே ப : வாத- ப ள் அதிகரித்த மேற்புறமாயு டான ாத-சோணிதத்தில் லேபம் முதலியவற்றை இளஞ்சூடா யுபயோகிக் வே டு . அதில் குளிர்ச்சியான ஔஷதப் பிரயோ ளால் த பநம் என்கிற பிடிப்பு ஏற்பட்டு, அழற்சியு , வீ மு , லியு , அரிப்பும் மி அதிகரித்துவிடும். 39.

பித்த-ர த தி மான வ த-சே ணிதத்திற்கேற்ற பே பதி : பித்தமு இரத்தமு மிகுதியாயு ள ாத-சோணிதத் தில் பே ப முதலிய வ குளிர்ச்சியா யிரு கவே டு . அவை உஷ் ாயிரு தால் ெ ாப்புளித்தல், நோவு, சிவப்பு, வியர்த்தல், ெ டிப்பு இ ே ாளாறுகள் ஸ பவிக்கும். 40.

ம யஷ்ட்ய தி தை ம்: நூறு பலம் அதி துரத் தப் பத்துப் ப கு ஜலத்திற் சேர்த்து, நாலில் ஒரு ப கு மிகு படி ய ாய்ச்சி, அ ஷாயத்தில் ஒரு ஆட தைலமு அதற் குச் சமமாகப் பாலையும் கூட்டி பக்கு செய்யவும். இதி அடி யில் ருங் ல் த்திரவ்ய ளை ஒவ்ெ ாரு பலம் அளவிற் சேர் வும்: பெரு ல்லி , கிழ ெ ல்லி, அறுகம்புல், ெ ா கு தாமை, த ணீர்விட்டா கிழ கு, ச தனம், அகில், கீட ாரி

யென்கிற பூ ' டு, ஜடா ாம் பி, ே தா, மஹாமே தா, சீ ' தில், ாமே ாஸீ, க்ஷீர ாகோலீ, சதகுப்பி, ருத்தி, தாமரைக் கிழ ' கு, ஜீவந்தி, ஜீவ ம், ருஷபகம், இல 'கப்பட் ட, இலவ ' ப் பத்திரி, ந ெ ன்கிற ந்தத் திரவ்ய ', வெட்டிவேர், றள் தாமரை, ஞ்ஜிஷ்டி, நன்னாரி, பேய்த்து ட்டி, பெரு ' ே ாரை ' கிழ ' கு. இத்தைலத்தை நான்கு வித ா த் தேஹத்தில் பி யோகி ' ாத-ரக்தட ', பித்த எரித்தல், ஜ்வரம், வலி இவை தீரு '. 41 44.

ப த ':—சிற்றுமுட்டியைக் கஷாயமிட்டு, அ ை, யே ல் ா வு ' சேர்த்து, அதில் தலத்தையும் பாலையு ' ஸ ா ' கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். இத்தைலத்தையே இதே ஷ யத்தில் ஆயிர முறை அல்லது நூறு முறை ாய்ச்சி யெடுக் , ாத-ரக்த ', வாதரோ ங்கள் இவை போகும். இது மிகவும் சிற ' த இரஸாயநௌஷதம்; இந்திரியங்களு ' குத் தெளிவு ' டா ' கு '; ஜீவநம், ப்ருஹ் ண ', ஸ்வர்ய ' ே எ ' கிற குண ' ளுமுண்டு; புருஷர்களி ' சுக் ரம், ஸ்த்ரீகளுடைய ஆர்த்த இவற்றி ' தோஷ ' களையு ' போக் வல்லது. 45, 46.

ம ' ' ே தத்தினுல் வ தம் பிரகே பித்த வாத ே ணிதத் திற்குச் சிகித்ஸை : ெ ாழுப்பாவது பமாவது மிக ் விருத்தி யடை ' து, ாத ார் ' க ' அடைபட்டுப் போக, அதனுல் வாதம் பிரமே ாபிக்கு ானல், அதில் முதலில் ஸ்நேஹமும், ப்ருஹ்மண மு ' செய்வது நலம்; பிறகு ஆட்யவாதத்திற் கூறியுள்ள சிகித் ஸையையும், அப்பால் வாத-சோணித சிகித்ஸையான ' நேஹ நாதி சித் ஸையையும், இரத்த சுத்திக்கான சிகித்ஸையையு ' செய்ய வே ' டும். 47, 4 .

வ த-ே ணிதத்தில் பிர ஞதிவ யு ' ' பிரமே ாபித்திரு ' த ல் செய்யும் சிகித்ஸைகள்: பிராணவாயு முதலிய ஐ ' து ாயுக் ளு ' ஒருமிக்கப் பிரமே ாபித்திருந்த ல், ாத வியாதியிற் கூறியுள்ளபடி, வியாதிநிலைமை ளுக்கு ஏ ற் ற வா ா று எந்த வாயுவு ' குச் சிகித்ஸை செய்யவேண்டுமோ அந்த வாயுவு ' குச் சமீப ாயுள்ள விடத்தை அநுஸரித்து, அ ' தந்த ாயுவு ' கேற்ற சிகித்ஸையைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்; மேலு ' பஞ்ச ாயு ' ளில் எ ெ தது ற்றவைகளைவிட அதி பலமுள்ளதெனத் தெரிய

. பா ', ஸ்ய ', லேபநம், அநு ாஸந ஸ்தி என்று ஸ்நேஹத் திற்குப் பிரமே ாக ' கள் ான்கு.

. ஜீ ' மு, ற் புத்த ம் பார் ' க.

. ஸ் ' ய ' முதற் புத்த ' ப ர்க்க.

4. சோணித ' அல்லது ஆர்த்த ம் முதற் புத்தக ' பார் ' .

ஆட் ாதம் ஊருஸதம்ப '; ருஸ்த ' ப கித் ஸ யப் பற்றி முன் அத்தி ாயம் பார் ' க.

வருகின்றதோ, அவ்விதம் அதிக பலமுள்ள அந்த பாயுவுக்கு ரமாக முதலில் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 49.

ரத-சோணிதத்தில் ஆமதோஷம் நீங்கி பிறகு செய்யும் சிகித்ஸை: ஆமதோஷத்துடன் கூடிய ரத-சோணிதரோகத்தில் , இலங்கனம், பாசநம் இச்சிகித்ஸை களாலும், ரூக்ஷ குணமுள்ள லேபந-ஸேசநாதிகளாலும் ஆமதோஷம் நீங்கியதாக செய்யப்பட்டதும், அப்பால் ஸாதாரண வாததோஷத்தைப் பரிஹரிக்கக்கூடிய சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். 50.

வாதசோணிதம் முதலியவற்றிற்கு ஆரம்பத்திலேயே சிகித்ஸை செய்தல்: க்ஷயம், இசிவு, அவயவங்கள் சுருங்கிப் போதல், — ர்ச்சியற்றுப் போதல், நடுக்கம், முழங்கைக் கட்டை கிழுதல், அர்தித ரதம், கஞ்ஜத்தன்மை, பங்குத்தன்மை, ரத-ரக்த, ஸந்தி நழுவிப் போதல், பக்ஷவாதம், தஸ்-ஜ் ஜ இவற்றைப் பற்றி ரோய்கள் இ ஆழமான ஸ்தானங்களைப் பற்றியுண்டாவதால் மிகப் பிரயாஸையின்பேரில் நிவ்ருத்தியாகலாம்; நிவ்ருத்திக்க முடியாமலும் போகலாம்; ஆனையால் நல்ல தேஹவலிமையுள்ளவனுக்கு —டாகுடனே, உபத்திரவங்கள் ஏற்படுமுன் விருக்கையிலேயே இவ்வியாதிகளுக்குச் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 51, 52.

வாத-சோணிதத்தில் ஆவ்ருத தோஷங்களுக்கேற்ற சிகித்ஸைகள்: (1) வாயுவானது பித்தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், சீத சிகித்ஸையையும் உஷ்ண சிகித்ஸையையும் அடிக்கடி முறை மாற்றி மாற்றி யுபயோகிக்கவேண்டும். ஜீவநீய ச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தைப் பானம் செய்விக்கலாம். ஜாங்கலதேசத்திய ஜந்துக்களின் மாம்ஸத்தையும், வாற்கோதுமையையும், சம்பா அரிசியையும் இப்பிணியாளிக்கு உபயோகிக்கலாம். மிருது விரேசகமான கூடிய ஔஷதத்தையும் பால் கூட்டிக் கொடுக்கலாம். பாலுடன் கூட்டிய திரவ்யங்களால் ஸ்திகளைப் பிரயோகிக்கலாம். பஞ்சமூலம், சிற்றாமுட்டி இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையும் பருகக் கொடுக்கலாம். மதுரரஸமுள்ள ஔஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்த தலங்களால் காலமறிந்து அநுவாஸந ஸ்தியப் பிரயோகிக்கலாம். அதிமதுரம் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தையும், பலாதைலத்தையும், பஞ்சமூல கஷாயத்தையும், குளிர்ந்த ஜலத்தையும் மேலே ஊற்றலாம். (2) வாயு பத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், ரற்கோதுமை அன்னமும், ஜாங்கல தேசத்திய மிருக-பக்ஷிகளின் மாம்ஸங்களும், சிகித்ஸையும், தீக்ஷ்ணமான நிருஹ ஸ்திகளும், மந்த-விரேசனங்களும், புராணக்ருதமும், நல்லெண்ணெயும் வேப்பெண்ணெயும் அனுகூலமானவை. (3) ப-

பித்தங் ளால் வாதம் ஆவர ம் செய்யப்பட்டிரு', ல் முத லில் பித்தத்தை நிவ்ருத்தி செய் ப்வேண்டும். (4) வாத-ர' தத்திஞல் ஆவரணம் செய்யப்பட்டால், ஸாதாரணமாய் வாத-சோணித வியாதிக்குச் செய்யப்படும் சிகித்ஸையைச் செய்ய வேண்டும். (5) வாத' மாம்ஸதாதுவிஞல் ஆவரணம் செய்யப் பட்டிரு' தால், ஸ்வேதசிகித்ஸையும், அப்ய' கமும், ர்ம்ஸ ரஸத்தின் பிரயோகமும் அனுகூலமாம்; பாலும் ஸ்நேஹமுங்கூட உபயோகிக் த் தகுந்தவைபாம். (6) ரதம் மேதஸ்ஸிஞ' ஆவ ரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், பிரமேஹசிகித்ஸையு', மேதோ ரோக சிகித்ஸையும், வாதஹ சிகித்ஸையும் ஏற்ற பரிஹா ' களாம். (7) வாயுவானது அஸ்த்திபிஞல் ஆவரண' செய்யப்பட் டிருந்தாலு', (8) மஜ் ஜயிஞல் ஆவரண' செய்யப்பட் டிருந் தாலும் மஹாஸ்நேஹ' களே[1] உபயோ'க்கவேண்டும். (9) வாத' சுக்ரத்திஞல் ஆவரணம் செய்யப்பட்டால், முற்கூறியுள்ள சிகித் ஸையைச் செய்யவேண்டும். (0) அன்னத்திஞல் ரத' ஆவ ரணம் செய்யப்ப' டால் இலகுகு முள்ள பாசநம், மநம், நீப நம் என்கிற சிகித்ஸைகளேச் செய்யவேண்டும். (11) ரத' மூத் திரத்திஞல் ஆவரணம் செய்யப்பட்டால், மூத்திர விருத்தி செய் யும் ஔஷதங் ளேயும், ஸ்வேதசிகித்ஸைகளேயு', -த், ர ஸ்தி களேயும் பிரயோகிக் லாம். (12) மலத்திஞல் வாத' ஆவ்ருத மாஞல் ஆமண'ெ 'ணெயும், பேதியென்கிற குணமுள்ள வஸ் திப் பிரயோகங்களும், ஸ்நேஹப் பிரயோ ' ளும் ஏற்றவை யாம். (13) வாதம் ஸர்வ தோஷங்களாலும், ஸகல தாதுக் ளாலும் ஆவரணம் செய்யப்பட்டுள்ள நிலைமையில் ப-பித்த' ளு'கு விரோத முண்டு ' ஞைமலும், வாதத்தை ருஜு மார்க் த்திஞல் வெளிப்படுத்தவு' தகு'த சிகித்ஸையை ஜடிதியிற் செய்யவேண் டும். இந்த நிலைமையில் அபிஷ்யந்தி[3] அல்லாததும், ஸ்நி'த்த மானதும், ஸ்ரோஸ்ஸ களேச் சுத்தி செய்வதுமான ஔஷதமும் பானமும் ஏற்ற வயாம்; பாசநகுணமுள்ள நிரூஹவஸ்தி ளு', பெரும்பாலும் மதுர வஸ்துக்களாலான தலாதி ளால் அநுவா ஸந வஸ்திகளும் பிரயோகி'கலாம். போதுமாறு தேஹவன் யிருக்கின்றதா வென்பதையறிந்து, மிருது விரேசநம் செய்வி' வே 'டும். இர ரயநௌஷதங்களே உபயோகிப்பது' நலம். அதிலும் விசேஷமாய் சிலாஜதுவைப் பாலி ' அனுபானத்தே டு

1 க்ருத-தைல- ஸா-மஜ்ஜா வெ ன்கிற ர ' விதமான 'ே ஹ' ளேயு' ஒருமிக் உபயோகித்தல்; அ' லது ரதரோக சிகித் யிற் கூறியுள்ள மஹா 'ே ஹ'.

. ரதரோ சிகித்ஸையி' சு'ரா'ருதமா ரதத்திற் 'செய் யும் சிகித் ஸ வெ ' கருத்து.

3. அபிஷ்யந்தி முதற் புத்த ம் பார்க்.,

உட்கொள்ளலாம்; சுத்தமான மஹிஷாக்ஷிகுக்குலுவையாவது பாலுடன் உபயோகிக்கலாம்; ச்யவநப்ராச லேஹ்யத்தையாவது உட்கொள்ளலாம்; அல்லது ப்ராஹ்மரஸாயநப் பிரகரணத்தில் முதலிற் கூறப்படுகிற சர்க்கரை கூட்டிய அல்லது சர்க்கரை சேராத பதினொரு ரஸாயநௌஷதங்களில்[1] எதையும் உபயோகிக்கலாம். 53 65½.

வாத சோணிதத்தில் அபானாதி வாதங்கள் ஆவரணமாயிருந்தால் செய்ய வேண்டிய சிகித்ஸைகள் :—அபானவாயுவை தேஹத்தை ஒன்று ஆவரணம் செய்தால் தீபநம், க்ராஹி என்கிற குணமுள்ள எல்லா ஔஷதத்தையும் பிரயோகிக்கலாம். மேலும் வாத ருஜு மார்க்கத்திலிருந்து வெளியாகவும், மூத்திராசயத்தச் சுத்தியும் செய்யவேண்டும். ஆவரணவாத விகாரங்களுக்கு இங்ஙனம் சுருக்கமாய் சிகித்ஸாமுறை கூறப்பட்டது. தேர்ந்த வைத்தியன் தானே பிராணாதிவாதங்களுக்கு ஆவரணாதி விகாரநிலைமைகளைப் பகுத்தறிந்து, அததற்கேற்ற சிகித்ஸையை முன் கூறப்படி நிறைவேற்று. விஷயமுணர்ந்த வைத்தியன் உதான வாயு அடைபட்டிருந்தால், அதை மேல் நோக்கி வெளிப்படுத்த வேண்டும். அபான வாயுவைக் கீழ்நோக்கி வெளியாகுமாறுத் தூண்டவேண்டும். ஸமானவாயுவை வாதஹர ஔஷதங்களால் சமனம் செய்யவேண்டும். வ்யானவாயுவை மேல்நோக்கியோ, கீழ் நோக்கியோ, மத்தியத்தில் சமனமாக்கியோ உசிதப்படி இயற்கை நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். மற்ற நான்கு வாயுக்களிடமிருந்தும் பிராணவாயுவைக் காத்து வரவேண்டும்; ஏனெனில் அவ்வாயு தேஹத்தில் நிலைத்திருந்தால்தான் சரீரமும் நிலைத்திருக்கும். இவ்வாறு தனது மார்க்கங்களிற் பரவியுள்ள பிராணாதி வாயுக்களை அததற்குற்ற ஸ்தானங்களிற் சேர்க்கவேண்டும். 66 69½.

வாத-சோணிதத்தில் ஆவரணவாத விகாரங்களுக்குப் பொது சிகித்ஸை : பித்தாவரணம், இரத்தாவரணம் இவ்விரண்டைத் தவிர்த்து மற்ற எல்லா ஆவரணவாதக் கோளாறுகளிலும் வெள்ளுள்ளியை இரஸாயநமுறைப்படி யுபயோகிக்க அக்கோளாறுகள் தீரும். பித்தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்ட வாதத்தில் பித்தஹர சிகித்ஸையும், வாதத்தைக் கீழ் நோக்கச் செய்யும் சிகித்ஸையும் ஏற்றவையாம். இரத்தத்தினால் வாதம் ஆவரணம் செய்யப்பட்டாலும் அதே சிகித்ஸைகளைச் செய்வதோடு, மற்ற ஸாதாரண வாத-சோணிதசிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம்: இதில் இரத்த தோஷம், பித்ததோஷம், வாததோஷம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும் பலவித இரஸாயநப் பிரயோகங்களும் அனுகூலமாம். 70 72.

---

1. இந்தப் பதினொரு ரஸாயநங்களும் உத்தரஸ்தானத்தில் ...து அத்தியாயத்திற் கூறப்படுகின்றன.

சிகித்ஸ ஸ்த்த த்தின் முடிவுரை: *நிதாந ஸ்த்தாநத்திற் கூறிய கிரமப்படி வியாதி ளு கெல்லாம் முறையே இங்ஙனம் சிகித்ஸை கள் மொழியப்பட்டன. ஆயுர்வேதவித்யையின் பல னென கூடிய இந்த ஸ்த்தா ம், இதைக் கற்பவருக்கு வியாதி ளை யுடனே போ சுக் கூடிய பெருமை யளிக்கவல்லது.* 73.

ஔஷதம் என்பதன் பர்ா ச்சொற் ள்: *சிகித்ஸிதம் அல்லது சிகித்ஸை, ஹிதம், பத்தியம், பிராயச்சித்தம், பிஷக்ஜிதம், பேஷஜம், சமநம், சஸ்த இவை ஔஷதம் அல்லது சிகித் ஸ யென்பதைக் குறிக்கும் ஓரினச் சொற்களாம்.* 74.

கலப ஸ்தாநம.

முதல் அத்தியாயம்.

வம ல்பம்.

இனி வம கல்பம் என்னு அத்தியாயம் விவரிக்கப்படும். ஆத்ரேயாதி மஹருஷி ள் இங்ஙனம் மொழிந்தருளினர் :-

வம த்திற்கும் விரேச த்திற்கும் சிற த சரக்குகள் : வ நம் செய்விப்பதற்கு மருக்காரை யென்னும் மருக்களாம் பழமும், விரேசநம் செய்விப்பதற்குச் சிவதைவேரும் எப் பொழுது சிரேஷ்டமான வ. இவற்றைத் தவிர மற்ற வமந- விரேசநகுணமுள்ள சரக்குகளை வியாதிகளின் விசேஷமான அந் த த நிலை களில் உற்றவாறு உபயோகிக் லா . .

மத பலத்தைப் ப குவம் செய்யு மு ற: அதிக பசுமை யில்லாமலும் மி கனியாமலுமுள்ள மரு களாம்பழங்களை க்ரீஷ்ம - வஸந்தருதுக்களுக்கு இடையில், நல்ல நக்ஷத்திரத்தில், ப ற் ாலத்திற் ொ டு வந்து, நன்றாகத் துடைத்து சுத்தம் செய்து, தர்ப்பைகளாலாகிய வசம் போன்ற கூ டில் அவற் றைப் போட்டு, நன்று க் ட்டி, பசுஞ் சாணத்தை மேலே பூசி, அப்பால் அ தத் தானியக்களஞ்சியத்திற் புதைத்து விட ும். தர்ப்பைகளால் மூடப்பட்டிருப்பதால் எட்டு நாட்கள் சென்ற பிறகு அவை மிருதுவாக ும், தேன்மணம் அல்லது வேறு இஷ்டமான மணமுமுள்ளவை ளாகப் பக்குவமா இருக்கக் க டு, அ ற்றை வெளியிலெடுத்து, வெயிலில் உலர்த்தி, அவற்றின் ள்ளிருந்து வித்து ளைக் கிரஹித்து தயிர், தேன், நெய், இறைச்சி இவற்றை கூட்டி அரைத்து உலர்த்த ும். பிறகு அ ற் ற யெடுத்து த்து ொ ாண்டு அவசியமான ஸமய ளி உபயோகிக்கவும். 2 $5\frac{1}{2}$.

மத பல த உட்கொ ள்ளும் முறை: பிறகு சேமித்து வத்துள்ள அவ்வித்து ளிலிருந்து தே யான அளவு எடுத்து, ன்கு சூர்ண செய்து, அதிமதுர , செம்மந்தாரை, நறுவிலி, கோ , டம்பு, வஞ்சி, ச ப்பு, செவ்வெருக்கு, நாயுருவி இவற்றுள் ஏதேனுமொ றி ஷாயத்தில் ஓரிரவெ ல்லாம் அதை ஊறவைத்து, மறுநாட் காலையில் அவ்வணைத்தையும் பி சந்து வடிக்கட்டி, ஸூத்திரஸ்த்தாநத்திற் கூறியபடி[1] அக் ஷா த் தப் பரு , அதனால் நன்கு ாந்தியு டாகும். 6 $8\frac{1}{2}$.

---

1. ஸூத்திர ஸ்த்தா த்தில் ம் அத்தியாய பார் .

வம ம் செய்வி கத் தகு த விய திகளும் வம த்தின் அள வும் : கபஜ்வரம், பிரதிச்யாயம், குல்மம், அந்தர்வித்ரதி இவ் வியாதி ளில் விசேஷித்து வமநம் செய்விக்க வே டும். பித்தம் வெளிப்படு வ ரயில் ாந்தியாகச் செய்வது வமநத்திற்கான பொது அளவாகு . $9\frac{1}{2}$.

மத பலத் த ஜ்வராரோச க்-கிர தியாதிகளில் உபயோகி கும் ை : (1) மரு கார ை வித்துகளின் கஷாயத்திலேயே மரு காரை வித்துகளி சூர்ணத்தைப் பாவனை செய்யவும். இச் சூர்ணத்துடன் அதற்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு த்ரிபலாசூர்ணத் த கூட்டி, செ ம தாரை முதலியதின்[1] க ஷாயத்தின் அனு பானத்தோடு இதை ஜ்வரத்தினுலேற்பட்ட அரோசகத்தில் உட் கொள்ளலாம். கிர தி, அபசி, அர்புதம், உதரரோகங்கள் இவற் ருல் வருந்துபவனும், பித்தம் கபஸ்தாநத்தை அடைந்திருக் கையிலும் தேவதாளி முதலியவற்றின் கஷாயத்தோடு அதை யுபயோகி கலா . (2) இருதயத்தில் அழற்சியுண்டாகையிலும், கீழ் நோ கிய இரக்த-பித்தத்திலும் மருக்காரையி வித்துகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலையாவது, அவ்வித பக்குவம் செய்த பாயஸத்தையாவது பருகலாம். (3) கபாதிக்யத்தினு லு டான ாந்தி யிலும், வாயில் மிதமிஞ்சி உமிழ்நீருறுகை யிலும், த ச்வாஸத்திலும் ட ருக்காரைவித்தைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலிலிரு துண்டான தயிரின் ஆடையையாவது, அல் லது அவ்விதமான த யிரையாவது பானம் செய்யலா . (4) மருக் கா ர முதலிய சரக்குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலிலிருந் தெடுத்த நெய்யை, மருக்காரை முதலியவற்றின் கஷாயத்தி னுலு , அதே சரக்குகளின் கல்கத்தினுலும் பக்குவம் செய்து, கபத்தினுல் ஜாடராக்னி தாக்கப்பட்டிருக்கையிலு தேஹம் சுஷ்கித்துப் போகையிலும் வமநமாவதற்கா உபயோகிக்க ாம். 10—14.

ஸுகவம த்திற்கேற்ற மத பலரஸக்ரிை முதலி ன : ( ) மருக்களாம் பழத்தின் வித்துகளைச் சோா ொட் ட ளைப் பக்குவ செய்யு முறைப்படி[2] ஷாயம் காய்ச்சி, ரண்டியில் ஒட்டு ையில் பாகுபதமாகப் பக்குவம்செய்து, இந்த லேஹ

. இதனுல், முன்கூறிய அதிமதுர , நறு லி, ோ ை முதலி ய களு கிரஹிக்கப்படுகின்றன.

. பல் ரத ா லேஹம்: ஒரு திரோ ம் ஜலத்தில் ஆயிர சோா கொட் டகளைச் ச மக்கவும். ஜலம் நாலில் ஒரு ப ா ச் சு டிய பிறகு டிக்கட்டி, அந்த ஜலத்தில் ஒரு துலாம் ெ ல்லத் தயு , சமைத்து டிக் ட்டி யெடுத்த சோா கொட் டகளையும் ன்ருகச் சிதைத்துப்போட்டு த்ரிபலே, த்ரிகடு, ஓமம் இ ற்றை க குக் கால் பல சேர்த்து லேஹ்ய செய்தெடுக்கவும்,

யத்தைச் சிறிதளவு பருக ஸுகமாய் வாந்தியாகும். இதைப் பக்ஷணங்களிலும், மற்றப் போஜனங்களிலும் லந்து வமநத்திற்கா உட்கொள்ளலாம்; அல்லது மருக் ரையின் அக் ஷாயங்களையா து உணவுகளோடு உபயோகிக்கலாம். (2) மருக்களாம்பழ கொட்டைகளைக் கஷாய மிட ம். அதில் வத்ஸாதிகணச் சரக்குகளைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும். இக்கஷாயத்தை வேம்பு, எருக்கு இவற்றுள் ஏதேனு ஒன்றின் கஷாயத்தோடு கூட்டிப் பருகவும். இந்த முறை தர்ப்பணசிகித்ஸைகளால் நேரிடும் கோளாறுகளை — அவை வேரூன்றி விருத்தி யடைந்திருந்த போதிலும் போக்கிவிடும். (3) பலமான வமநத் தத் தாங்க முடியாத ஸுக புருஷன், வயிறு நிரம்ப மாம்ஸரஸம், பலேடு முதலியதைப் பருகி, மரு காரையின் புஷ்பம், கனி இவற்றை நன்றாகச் சூர்ணம் செய்து, அச்சூர்ணத்தில் ஏதேனும் ல்ல வாஸனையுள்ள புஷ்பத் தப் போட்டு ரூக்ஷமாகச் செய்தெடுத்து, அதை மு ர்ந்து எளிதில் வாந்தி செய்யலாம். மருக்களா பழம் கிடைக்காவிடில் அதன் புஷ்பத்தையாவது காயையாவது பக்குவம் செய்து[1] வாந்தியா தற்கு உபயோகி கலாம். 15 18½.

தேவதாளி முதலியதை வம ம வதற்குபயோகித்தல்:

(1) மரு களாம் பழத்தைப் போலவே தேவதாளி முதலியவற்றையும் பக்குவ செய்து மநம் செய்விப்பதற்கு உபயோகிக்லாம். (2) அவற்றுள் ஜீமூதமென்கிற தேவதாளியோ, ஜ்வம், ச்வாஸம், காஸம், விக்கல் முதலிய ரோ ங்களால் ருந்துபவரு கு விசேஷ ாய் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (3) தேவத ளி நன்கு புஷ்பித்திருக்கை யில், அதன் புஷ்பத்தைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பாலை வமநம் செய்ய உபயோகிக்கலாம். (4) நன்றாகப் பழுத்த அக்கனியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ப லைச் சேர்த்து செய்த பேயாவைப் பருகலாம். (5) சுணையுள்ள தே தாளியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் மிருதுவா யிருந்தால், அதன் மேலுண்டாகும் ஆடை யயும், (6) தேவதாளியின் சூர்ணத்தைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பால் கடி மாயிருந்தால் அத்தயிரின் மேற்புறத்திற் படியும் ஆடையையும் மந முண்டாகப் பருகலாம். (7) தே தாளியைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சும்போது பால் மிருது-கடின நிலைமைகளு கு நடுத்தரமான நிலைமையில் பக்குவமடைந்தால், அதைப் புளிப்பான தயிராகச் செய்து உட்கொள்ள வே டும். (8) தேவதாளி கனியை வாருணி யென்னும் மதுவில் து

---

1. மருக் ளா ாய், பூ இ களை யுலர்த்தி இடித்து, அதிமதுரக் ஷாயத்தி ா து, செ மந்தா ர ஷாயத்திலா து சேர்த்து, ஓர் இரவு ஊற வத்து எடுப்பது அதைப் பக்கு ம் செய்யு முறை.

2. தே தாளி முதலியது எ பதால் பேய்ச் ர, பேய்ப்பீர்க்கு மு லிய கு மு ள இதா சர குகள் குறிப்பிட ப்படுகின்றன.

வப் பக்குவம் செய்யு முறைப்படி சேர்த்து, அவ்வாருணியின் மேலே படரும் ஆடையைக் கடைந்து வடிக்கட்டி பானம் செய்ய லாம். கபம் அதிகரித்திருக்கையிலும், அரோசகத்திலும், காஸத் திலும், பாண்டுவிலும், க்ஷயத்திலும் இம்முறைகள் உபயோகமா னவை. (9) பேய்ச்சுரை, பேய்ப்பீர்க்கு இவற்றின் வித்துக்களையும் முறைகளின்படி பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். 19 22½.

வாத-பித்தங் ளிலும் பலவித ஜ்வரங்களிலும் தேவதாளியை யுபயோகிக்கும் முறை : (1) நன்ருகப் பழுத்து உலர்ந்துள்ள தேவ தாளி[1] பலங்களைச் சூர்ணம் செய்து, அதை அரைப் பலம் அள பாலில் சேர்த்து, ாத-பித்தங் ளால் பீடிக்கப்படும் பிணி யாளி உட்கொ ள்வாருக. (2) வேப்ப ஷாயத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று தேவதாளிக் கனிகளைச் சிதைத்துப் போட்டு, அதை நன்ருகப் பிசைந்து, வடிக்கட்டி, அக்கஷாயத்தையாவது பித்த-கபஜ்வரங்களால் வருந்துபவ பருலாட். (3) அல்லது ஆரக்வதாதிகணத்தில் முதலிற் கூறியுள்ள ஒன்பது சரக்குகளில் ஏதேனும் ஒரு பதார்த்தத்தினுடைய கஷாயத்தில் இர மூன்று தேவதாளிபலங்களை யுடைத்துப் போட்டு, அரிஷ்டம் பக்குவம் செய்து, அக்கல்கத்தை அதில் மர்த்தநம் செய்து வடிக்கட்டி, பித்த-சிலேஷ்மஜ்வரமுள்ளவன் பருகலாம். (4) தேவதாளியின் சூர்ணத்தையாவது கல்கத்தையாவது பித்தஜ்வரத்தில் குளிர்ந்த ஜலத்தோடும், (5) அவற்றையே கப-வாத ஜ்வரத்திலும் கப ஜ்வரத்திலும் இளஞ் சூடான ஜலத்தோடும் பருகலாம். 23 26.

பே ச்சுரையைப் பலவித ரோ ங்களில் வமநத்திற்கு உப யோகிக்கும் முறைகள் : ( ) காஸம், ச்வாஸம், வாந்தி, ஜ்வரம் இவற்ருல் பீடிக்கப் படுகையிலும், கபத்திஞல் பிணியாளி மிக மும் க்ஷீணித்திருக்கையிலும், ப்ரத க ச்வாஸத்திஞல் மிகத் துன் புறுகையிலும் பேய்ச்சுரைவித்துக்களைக் கொண்டு வமநம் செய்விக்கலாம். (2) ாய்க் ாமலு புஷ்பிக்காமலுமுள்ள பேய்ச் சுரைச் செடியின் இளந்தளிர்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை பித்தம் மிக்க மேலெழுந்துள்ள பித்த-கப ஜ்வரத்தில் பருகலாம். (3) நன்ருகப் பழுத்த சுரைக்காயின் உட் சதைகளை யெல்லாம் விலக்கி, அக் குடுவையில் பால் ஊற்றித் தயிராகச் செய்து, கப காஸத்திலும், பச்வாஸத்திலும் வமநம் செய்விக்கத் தகுந்த ரோகிக்குக் கொடுக் லாம். (4) பாண்டுரோகத்திஞலும், விஷ ஸம்பந்தத்திஞலும் வருந்துபவன் பேய்ச்சுரையின் உட்ச தயை

---

[1] . தே தாளி யப் பாலில் சேர்த்துக் ாய்ச் போது, பால து தே தாளியின் ன் ம கேற்ற ாறுஇர டு கையில் பக்குவ ாகு . ஒன்று மிருது அல்லது லோமசம் எ றும், மற்செ று அலோ ச அ லது கடி மெ று ழ ப்படு . இ வி கேகு நடுத்தரமானு பூாகம் ஹரித-பா டிரம் (செ -பசு ம) எனப்படு,

மோரின் தெளிவு நீருடன் புஜித்து வமநம் செய்யலாம். (5) அல்லது அச்சுரை நறயை மோரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, தேனையும் இந்துப்பையும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (6) பேய்ச்சுரையின் விதையை வெள்ளாட்டுப் பாலில் பாவனை செய்து, அவ் வித்தை ஆட்டுப்பாலுடன் உட்கொள்ளலாம். இதை விஷப் பற்றிலும், குல்மத்திலு , உதரரோகத்திலும், கிரந்திகளிலும், கண்டமாலையிலும், யானைக்கால் ரோகத்திலும் உபயோகிக்கலாம். (7) பேய்ச்சுரையின் ஸ்வரஸத்தில் பாவனை செய்த ஸக்துக்களோடு தயிரின்மேலுள்ள ஆடையை கபஜ்வரத்திலும், கபரஸத்திலும், பத்திநூலுண்டான தொண்டையைப்பற்றிய வியாதிகளிலும், அரோசகத்திலு பருகலாம். (8) குல்மத்திலும், நெடுநாட்களாய் அனுஸரிக்கும் ஜ்வரத்திலும் பேய்ச்சுரையின் கல்கத்தை மாம்ஸரஸ ளோடு உட்கொள்ளலா . இவ்விதம் செய்ய அந்த நோயாளி நன்கு வாந்தி செய்வான்; துர்பலத்தையும் அடையமாட்டான். (9) நறுமணங்களை யுபயோகிக்கும் வழக்கமுடைய, செல்வ-ஸுக களில் ஈடுபட்ட பிணியாளி, பேய்ச்சுரைக்காயின் ஸ்வரஸத்தில் உலர்ந்த பேய்ச்சுரைப்பூக்களைப் பொடித்துச் சேர்த்து, வேறு ஏதேனும் வாஸனையுள்ள புஷ்பத்தை அந்த இரஸத்தில் போட்டெடுத்து முகர்ந்தால் ஸுகமாக வாந்தியுண்டாகும். 27—34.

பேய்த்தும்மட்டியைப் பல வியாதிகளில் வமநமாவதற்கு உபயோகி கும் முறைகள்: (1) காஸம், குல்மம், மஹோதரம், விஷ ஸம்பந்தமான கோளாறு இவற்றிலும், வாததோஷம் கபாசயத்திலிருக்கையிலும், தொண்டையிலும் வாயிலு கபம் நிரம்பியிரு கையிலும், கபம் சயாவஸ்தையை அடைந்திருக்கும்போதும், வெகு நீடித்த காலமாயுள்ள அல்லது பலமான வியாதி ளிலும், பேய்த்தும்மட்டி வமநம் செய்விக் ஏற்றது. (2) ஜவகம், ருஷபகம், வீரா, காஞ்சொறி, தண்ணீர் விட்டாங்கிழ கு, ரகோலி, ச்ராவணி, மேதா, மஹாமேதா, அதிமதுரம் இவற்றைத் தனித் தனியே சூர்ணம் செய்து, ஒவ்வொரு சூர்ணத்தையும் த னித் தனியே லேஹ்யமா ச் செய்து, பேய்த்தும்மட்டியின் சூர்ணத்தை ஒவ்வொன்றிலும் கலந்து, தேன் சர்க்கரை ளைக் கூட்டி, காஸத்திலும், இருதயத்தைப் பற்றிய அழற்சியிலும் உபயோகி நல்ல குண தரும். (3) கபமானது பித்தத்துடனும், உஷ்ணத்தோடும் கூடியிருக்கையில் அதே லேஹ்ய களை இளஞ்சூடான ஜலத்தி அனுபா த்தோடு உபயே கி லாம். (4) பேய்த்தும்மட்டியின் ல் ம் ொத்தமல்லி விதையினுடையவும், அசோ ம்பட் டயினுடையவும் ஷாயத்தின் அனுபானத்தோடு உபயோகி விஷ ளைப் பரிஹரிக்கு . (5) ோ வ, சாற ட, தக ர இ ற்றுள் ஏதேனு ஒ றின் ஸ் ரஸத்தில் ஒன்று அல்லது இர டு பேய்த்து ட்டி ாயைச்

சிதைத்துப் போட்டு நன்கு பிசைந்து, மானஸரோகத்திற் பருக லாம். (6) பேய்த்தும்மட்டியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலி லிருந்து எடுக்கப்படு நெய்யையாவது, (7) மதநபலாதிகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது மானஸரோக களில் பானம் செய்யலாம். 35 40.

பேய்ப்பீர்க்கைப் பல ரே க களில் வம மா உபயோகி கும் முறைகள் : (1) பேய்ப்பீர்க்கு கைப்பாகவும், அதி தீக்ஷ்ண மா வு, அதிக உஷ்ணவீர்யமுள்ளதாகவும் இருக்கு. அது மிகவும் பலமான குஷ்டம், பா டு, ப்லீஹவியாதி, சோபை, குல்மம், கிருத்ரிமவிஷம் இவற்றில் வமநம் செய்விப்பதற்கு உபயோகமானது. (2) மதநபல முதலிய ஆறு சாக்குகளைத் தனித் தனியே ஷாயம் காய்ச்சி, அவற்றில் ஒவ்வொன்றிலு ஆநூபமாம்ஸத்தைப் பேய்ப்பீர்க்குடன் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, அந்த மாம்ஸரஸத்தை உப்புடன் கலந்து பான செய்ய லாம். (3) அல்லது மதநபலம் முதலிய ஆறு சாக்கு ளி வித் துகளையும், அவற்றிற்குச் சம பாகம் மாம்ஸத்தையும் பேய்ப்பீர்க் கின் ஸ்வரஸத்திற் கூட்டி பக்குவம் செய்து பருகலா. (4) அல் லது பேய்ப்பீர்க்கின் ஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த மாம்ஸத்தை கருப்பஞ் சாற்றுடன் லந்தாவது உபயோகிக்கலாம். 41 43.

வெட்பாலரிசியை வம த்திற் குபயோகிக்கும் நிலைமை ள் : ஸுகுமாரமான மனிதர்களுக்குப பித்தம், இரத்தம், கபம் இவை விருத்தியாயிரு கையிலும், ஜ்வரத்திலும், விஸர்ப்பத்திலும், இருதயரோகங்களிலும், குடமென்கிற வாதரோகத்திலும், குஷ் டத்திலும் வெட்பாலரிசியைக் கொண்டு வாந்தி செய்விப்பது நலம். வெட்பாலரிசியைக் (1) கடுகின் ஷாயத்துடனாவது, (2) இலுப்பைப் பூவின் கஷாய தோடாவது, (3) உப்பு நீருடனாவது கலந்து உபயோகிக்கலாம். (4) அல்லது அதை க்ருஸரமெ கிற கஞ்சியுடனாவது உட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது வெட்பாலரி சியின் சூர்ணத்தை ஏழு நாட்கள் எருக் ம் பாலில் ஊறவைத்து, அச்சூர்ணத்தை மருக்களாம்பழம், தேவதாளி, பேய்த்து மட்டி, ஜீவந்தி, ஜீவகம் இவற்றின் கஷாயத்தோடு தனித்தனியே உட்கொள்ளலாம். 44 46.

வம கல்ப முடிவுரை: வாந்தியுண்டாக்கு தில் பிர ான யாயுள்ள சாக்குகளைப் பக்குவம் செய்துபயோகிக்கு கல்பநா முறைக்கு இங்ஙனம் வழிகாட்டப்பட்டது ; அறிவாளியான வைத்தியன் இவ்வழியை கொ டு வேறு சாக்கு ளையும் இ விதமே பக்குவ செய்துபயோகி . லாம். 47.

. மருக் ாரை, தே தாளி, பேய்த்து மட்டி, பேய்ச் ர, பேய்ப் பீர் கு, வெ ட்பாலை என்ப ஆறு சா கு ள்.

. ரு ரா முதற் புத்தகம் பார்க்க.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

விரேசன கல்பம்.

இனி விரேசநகல்பம் என்னும் அத்தியாயம் விவரித்து கூறப்படும் :

சிவதைவேரின் குணவிசேஷங்கள் : சிவதைவேர் சுவையில் ஒருவாறு இனிப்பும், துவர்ப்பு முள்ளது ; ரூக்ஷத்தன்மையும், விபாகத்தில் கடுரஸமும் உடையது ; கப-பித்தங்களைத் தணிக்கும் ; ரூக்ஷத்தன்மை யுடையதானமையால் வாயுவைப் பிரகோபிக்கச் செய்யும். இக் குணங்களைப் பெற்ற சிவதையானது வாத பித்த-கபங்களின் கோளாறுகளைப் போக்கும் குணமுடைய ஔஷதங்களோடு கூட்டி யுபயோகிக்கப் படுமானல், கல்பம் அல்லது சேர்க்கும் முறைகளின் விசேஷங்களுக் கேற்றவாறு ஸர்வ ரோகங்களையும் நிவ்ருத்திசெய்யக் கூடியது. 1, 2.

சிவதைவேர் இரண்டு விதம் : சிவதைவேரில், கறுப்பா ஓர் இனமும், கருஞ்சிவப்பாக ஓரினமும் வழங்கப்படும். கறுப்பாயிருப்பது ச்யாமம் என்றும், கருஞ்சிவப்பானது த்ரிவ்ருத் என்றும் கூறப்படும். அவற்றுள் த்ரிவ்ருத் என்பது அபாயமுண்டு பண்ணுமல், ஸுகமாக வேலைசெய்யக் கூடிய சிரேஷ்டமான சரக்கு ; ஆகவே ஸுகுமாரதேஹிக்கும், குழந்தைகளுக்கும், கிழவர்களுக்கும், மிருது கோஷ்டமுடையவர்க்கும் த்ரிவ்ருத் அனுகூலமானது. 3, $3\frac{1}{2}$.

கருஞ் சிவதையினு லுண்டாகக் கூடிய துன்பங்களும் அதை யுபயோகிக்கும் நிலைமையும் : (1) ச்யாமம் என்கிற கருஞ்சிவதையானது தீக்ஷ்ணமாகவும், அதி துரிதமாய் வேலை செய்யுந் தன்மையதாகவு மிருப்பதால் மூர்ச்சை, மயக்கம், இருதயத்திற்குத் தொந்தரவு, பலக்குறைவு, மரணம் இவற்றை உண்டுபண்ணும். (2) ஆகினும் இச் சிவதையையும் க்ரூரகோஷ்டம் என்கிற கெட்டிக்குடலினும், தோஷம் மிகுதியாகச் சேர்ந்திருக்கும் நிலைமையினும், வியாதிக்ரஸ்தன் கஷ்டத்தைத் தாங்கக்கூடிய சக்தியுள்ளவனுயிருக்கையிலும் உபயோகிக்கலாம் 4, 5.

சிவதையில் கிரஹிக்கக்கூடியது : பூமியில் நெடுகு ஆழத்தில் இறங்கி, காடு முரடாயில்லாததும், சல்லிவேராய் குறுகு நெடுக்காயோடாமல் ஒழுங்காயிருப்பதுமான சிவதையைக் கொண்டுவந்து, அதன் உட்புறத்துத் தண்டை உடைத்து எறிந்துவிட்டு, தோலை யெடுத்து உலர்த்தி வைத்துக்கொள்ளவும். 6.

கருஞ்சிவதையை எந்தெந்த வியாதியில் எவ்விதம் உபயோகிக்க வேண்டும்? பிறகு அச்சிவதையின் சூர்ணத்தைச் சிறிது சுக்கு, இந்துப்பு இவற்றின் பொடியோடு கலந்து விரேசனம் செய்ய ஏற்ற காலத்தில் அடியில் வருமாறு அந்தந்த அனுபானங்

ளோடு உபயோகிக்கலாம்: (1) வாதரோகத்தில் காடிகளுடன் உட்கொள்ளலாம். (2) பித்தரோகத்தில் நெய், சர்க்கரை, தேன், பால், திராக்ஷாரஸம், கருப்பஞ்சாறு, குமிழம்பழரஸம், மற்றுமுள்ள இனிய சுவையான சரக்குகளின் ஸ்வரஸங்கள், த்ரிபலையின் கஷாயம் இவற்றுட உபயோகிக்கலாம். (3) கப-ஸம்பந்தமான வியாதியில் சிறுகளர்வாவின் ஸ்வரஸத்தோடும், பசு மூத்திரத்தோடும், மதுவோடும், காடிகளோடும், கபஹரமான பஞ்சகோலாதி சூர்ணங்களோடும் முறைப்படி பிரயோகிக்கலாம். 7-8½.

த்ரிவ்ருத் லேஹ்யம்: கருஞ் சிவப்பான சிவதைவேரைக் கஷாயமிட்டு, அதைக் கல்கமாகவும் சேர்த்துச் சர்க்கரை கூட்டி, குளிர்ந்த பிறகு, தேனும் த்ரிஜாதக சூர்ணமும் கலக்கவும். இந்த லேஹ்யம் ஸுக விரேசந முண்டுபண்ணும். 9½.

அஜ ந்தாதி சூர்ணம்:—காட்டு ஜீரகம், மூங்கிலுப்பு, நிலப்பனங் கிழங்கு, த்ரிவ்ருத் இவற்றின் சூர்ணத்தில், சர்க்கரை கலந்து, தேனுடனும், நெய்யோடும் கூட்டி உட்கொள்ள விரேசநமாகும்; ஸந்நிபாத ஜ்வரம், அவயவங்கள் விறைத்தல், நாவறட்சி, அழற்சி இவற்றில் இது ஹிதமானது. 10, 11.

இக்ஷுகண்ட ல்பம்: கருப்பங்கழியை இரண்டாகப் பிளந்து, த்ரிவ்ருத்சூர த்தை அவற்றின் உட்புறமெல்லாம் பூசி, இரண்டையு ஒன்று க் கூட்டி, புடபாக முறைப்படி அக்னியில் வெதுப்பி யெடுத்து மென்றால் விரேசநமாகும். 12.

லவ த்வகாதி சூர்ணம்:—இலவங்கப்பட்டையும், ஏலமும் ஸமபாகம்; இவ்விரண்டுக்கும் ஸமபாகம் அவிரி; இம்மூன்றுக்கு ஸமஅளவு த்ரிவ்ருத்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, அனைத்துக்கும் ஸமமாகச் சர்க்கரையும் கூட்டி எலுமிச்சம்பழரஸத்தோடும், தேனுடனும், ஸக்துவோடும் உட்கொள்ள தர்ப்பண குணத்தோடு விரேசந செய்விக்கும். இது வாத-பித்த-கபங்களால் உண்டாகிற ரோ ங்களிலும், அக்னிமாந்தியத்திலும், ஸுகு ாரசரீரிகளுக்கு அபாயமின்றி விரேசநம் செய்விக்க ஏற்ற ஔஷதம். 13, 14.

விட க தி சூர்ணம்: வாய்விடங்கம், த்ரிபலை, யவக்ஷாரம், திப்பிலி, இவை ஸமபாகம்; த்ரிவ்ருத் அனைத்திலும் அரைப்ப கு; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேனுடனாவது, நெய்யோடா து, வெல்லத்தோடாவது உட்கொள்ள குல்மம், ப்லீஹோதரம், காஸ , ஹலீமகம், அரோசகம், கப-வாதங்களாலு டாகிற இதர வியாதிகளும் நிவ்ருத்தியாம். 15, 16.

ல் ாணக குடம்: வாய்விடங்கம், மோடி, த்ரிபலை, ொத்த ல்வி விதை, சித்திரமூலம், மிளகு, வாலுழுவை, ஜீரகம், திப்பிலி, யானைத் திப்பிலி, ஓமம், பஞ்சலவணம் இவற்றை வகைக்கு கால் பலமள ா எடுத்துச் சூர்ணம் செய்ய ும்; நல்லெண்

ணெய் எட்டு பல ; த்ரி ருத்தின் சூர்ணம் எட்டு பலம்; நெல்லிக் னியின் சாறு மூன்று பிரஸ்த்த கள்; வெல்லம் ஐம் பது பல ; இவற்றை ஒருமிக்க கூட்டி, மிருதுவான தீயில் ரித்து பா செய்து, தகுந்த அளவில் பத்திய முதலிய நிர்ப்பந்தமின்றி பயோகிக் குஷ்டம், அர்சஸ், காமாலே, குல் ம், பிரமேஹம், உதர ரோகங்கள், பகந்தரம், கிரஹணி, பாண்டு ரோ இவை தீரும். இது பும்ஸவநம்[1] எ னும் விசேஷ குண, தையும் உடையது. "கல்யாண குடம்" என்கிற இவ் வௌஷத எல்லா ருதுக்களிலு உபயோகிக்கக்கூடியது. 17-20½.

வ்யோஷாதி குளிகை: த்ரிகடு, த்ரிஜாதகம், கோரைக் கிழ கு, வாய்விடங்கம், நெல்லிக்கனி இவை ஸமபாகம்; இவற் றிற்கெல்லாம் ஸமமாக த்ரிவ்ருத்தைச் சேர்த்து, சூர்ணம்செய்து, அனைத்துக்கும் ஸமமாகச் சர்க்கரை சேர்த்து, தேன் கூட்டி குளி கை ள் செய்யவும். இக் குளிகைகள், நீர்ச்சுருக்கு, ஜ்வரம், வாந்தி, இருமல், தேஹம் க்ஷீணித்தல், தலைச்சுற்றல், க்ஷயம், தேஹ அழற்சி, பா டுரோகம், அக்னி ாந்தியம், ஸகலவிதமான விஷப் பற்று இவற்றில் சிரேஷ்டமானவை. 21, 22½.

அந்தந்த ருதுவுக்கேற்ற த்ரிவ்ருத்சூர்ண கல்பங்கள் :—(1) த்ரிவ்ருத், வெட்பாலரிசி, திப்பிலி, சுக்கு இவற்றைச் சூர்ண செய்து, தேனுடனும் திராக்ஷாரஸத்துடனும் வர்ஷாகாலத்தில் விரேசநௌஷதமா உபயோகிக்கலாம். ( ) த்ரிவ்ருத், காஞ் சொறி, கோரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், சந்தனம், அதிமதுரம், பொன்னுலங்காய் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, சர்க் ரை கலந்து, திராக்ஷாரஸத்துட சரத்ருதுவில் விரேசநமாக உபயோகிக் லா (3) த்ரிவ்ருத், சித்திர மூல , வட்டத்திருப்பி, ஓமம், ஸாள தேவதாரு, வசம்பு, பிரம்மத டுவிதை இவற்றின் சூர்ணத்தை உஷ்ண ஜலத்தோடு ஹேமந்தருதுவில் விரேசநமாவதற்கு உப யோகிக்கலாம். (4) த்ரிவ்ருத்தைச் சூர்ணம் செய்து, ஸம அளவு சர் ரை கூட்டி, க்ரீஷ்மருதுவில் உபயோகிக்கலாம். (5) த்ரிவ்ருத், சர கொன்றை, கொட்டைக் கரந்தை, பொன்னுலங்காய், கடுக ரோஹிணி, பிரம்மத டுவிதை இவற் றச் சூர்ணம் செ து, மூன்று நாட்கள் பசு மூத்திரத்தில் பாவனை செய்து எடுத்து, எல்லா ருதுக் ளிலும் உபயோகிக்கலாம். தேஹத்தை ஸ்நிக்த்த ர ச் செய்துகொண்டவர்களுக்கு இது மல-தோஷ ளைப் போ கும். 23 27½.

ருக்ஷ-தேஹி ளு கு ச் ாமதி சூர்ணம் :- கருஞ்சி தை, ருஞ்சிவப்பான சி தை, காஞ்சொறி, யானைத் திப்பிலி, ...

---

1. பு — புத்திரோத்பாதக குண : [புருஷாது சு ர தோஷ களையும், ஸ்திரீ ளது ஆர்த்த தோஷங்களையும் போ கி, ஸ்திரீ ளை ர்ப்ப (மு கிய ாகப் புருஷ ர்ப்ப) தரிக்கச் செய்யு கு ம்]

பாலரிசி, கருஞ்சாறடை, கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு, த்ரிபலை இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, மாம்ஸரஸம், நெய், உஷ்ண ஜலம் இவற்றோடு உபயோகிக் ரூக்ஷதேஹிகளுக்குக் கூட நன்கு விரேசநடாகும். 28, 29.

சரக்கோன்றை சா தமான சிறந்த விரேசநச்சரக்கு: சரக் கொன்றைப்புளி குணத்தில் மிருது, சுவையில் இனிப்பு, சீத வீர்யம். ஜ்வரம், இருதயத்தைப் பற்றிய ரோகங்கள், வாத-ரக்தம், உதாவர்த்தம் முதலிய ரோ ங்களில் மிகவும் அனுகூல ானது. சரக்கொ றைப் புளி எவ்வித அபாயமும் தரா த சிறந்த சரக்கா கயால், இதை பாலர், வயது சென்றவர், க்ஷதகாஸமுள் ளவர், க்ஷீணித்துப் போகிறவர், ஸுகுமார தேஹிகள் ஆகியவர் விசேஷமாய் உபயோகிக்கலாம். 30, 31.

சரக்கோன்றையைச் சேமித்து வைத்தல்: தகுந்த காலத் தில் நன்றாகப் பழுத்த சரக்கொன்றைக் கனிகளைக் கிரஹித்து, அவற்றுள் சிறந்தவைகளாயிருப்பவற்றில் ஒரு பாரம் நிறையுள்ள கனிகளை ஏழு நாட்கள் மணலிற் புதைத்துவைத்து, பிறகு அவற்றை வெளியிலெடுத்து, வெயிலில் உலர்த்தவு . அக்கனி களிலிருந்து சோற்றையும் கொட்டைகளையும் எடுத்து, ஒரு சுத்த மான பாத்திரத்தில் சேமித்து வைக்கவும். 32, 33.

சரக்கோன்றையை விரேசநத்திற்காக உபயோகிக்கும் முறை கள்: (1) தேஹ அழற்சி, உதாவர்த்த இவற்றால் பீடிக்கப்படு பவருக்கு , நான்கு வயது முதற்கொண்டு பன்னிரண்டு வயது வரையிலுமுள்ள பாலர்களு கும் சரக்கொன்றைப்புளியை திரா க்ஷையின் இரஸத்தோடு ஸுகவிரேசனமாவதற்குக் கொடுக்க லாம். (2) சரக்கொ ன்றையின் சதையுடன் கூடிய கொட்டையை ஹிமகஷாயமாகப் பக்குவம் செய்தாவது, தயிரின் ஆடை, ஸுரையென்னும் துவின் ஆடை, நெல்லிக்கனியின் ஸ்வரஸம் இவற்றின் தனித்தனி அனுபானத்தோடு உபயோகிக்கலாம். (3) அச் சீதகஷாயத்தையே காஞ்ஜிகமென்கிற காடியுடனாவது, த்ரிவ்ருத்தின் கல்கத்துடனாவது உட்கொள்ளலாம். 34, 35½.

ஆரக்வத ரிஷ்டம்: சரக்கொன்றையின் சதையுடன் கூடிய கொட்டை ளை நேபாளகஷாயத்திற் சேர்த்து, பழகிய வெல்லத் தையும் கூட்டி, ஒரு ாஸம் அல்லது பதினைந்து நாட்கள் மட் பாண்டத்தில் சீலைமண் செய்து வைத்திருந்து எடுத்து, விரே சநத்திற்காக உபயோகிக்கலாம். 36½.

விரேச த்திற்கு தில்வகசூர்ண ம்: வெள்ளிலோத்தி வேர் ளின் மேல் தோல் ளைச் சீவித்தள்ளி, வேர்களின் உட்புறச் சதை ளை யெடுத்து உலர்த்தி சூர்ணம் செய்து, இதை மூன்று பங்குகளா ச் செய்து, அதில் இரண்டுப கு சூர்ணத்தை வெள்ளி லோத்தியின் ஷாயத்திலேயே சேர்த்துக் கலக்கி வடி கட்டி,

மிருந்துள்ள மூ 'ருவது பங்கை வடி 'கட்டிய கஷாயத்திலேயே சேர்த்து பா னை செய்து, பிறகு அதை தசமூலகஷாயத்திலும் பா னை செய்து, மறுபடி யுலர்த்தி யெடு 'கவும். இச்சூர்ணத் த ால் பல ' அளவில் தயிரின் ஆடை, பசு மூத்திரம், ஸுரையின் ஆடை, இலந் 'பழச் சாறு, நெல்லிக்கனிச் சாறு இவற்றுள் ஏதேனும் ொன்றை அனுபானமாகக் கொண்டு உபயோகி 'கலா '. 37 39½.

தில் லேஹ்ம்: வெள்ளிலோத்தியைக் கஷாயமிட்டு, அதில் வெள்ளிலோத்தியையே ல்கமாகவும் சேர்த்து, சர்க் ரயும் நெய்யும் கூட்டி லேஹ்யம் பக்குவம் செய்யவு '. இந்த லேஹ்யம் சிறந்த விரேசநௌஷதமாம். 40½.

ள்ளிப்பால் கடுமைய ன விரேச ச் சர 'கு: கள்ளியானது மிகுதியாகச் சேர்ந்துள்ள தோஷத் திரளையும் சீக்கிரம் உடைத்து வெளிப்படுத்திவிடும். அது குடலையும் வெளிப்படுத்தி விட ' கூடிய அவ்வளவு தீக்ஷ் த் தன்மை யதாகையால், அதை மிருது ோஷ்டமுள்ளவனு 'கும், துர்பலனுக்கும், பாலனுக்கு ', கிழவ னு 'கும், நெடு நாட் ளா ரோகங்களா) பீடிக்கப்படுகிறவனு ' கு ' பிரயோகிக்க ' கூடாது. 4 , 42.

விரே த்திற்குச் சிற 'த 'ளியும் அதை யுபயோகிக்கும் நிலைமைகளும்: குல்மரோகம், உதரரோக 'கள், சர்மரோகங்கள், துமேஹம, பாண்டுரோக ', தூஷீவிஷக் கோளாறு,[1] சோபை, தோஷ 'ளின் பிரகோபாவஸ் தகளால்ம ம் லங்கிப் போதல், இ நிலை களில் கள்ளி விரேசநத்திற்கு உபயோகிக்கத் தகு ' தது; கூர் யா அநே ' முட் ளே டு கூடிய ள்ளி இதற் குச் சிறந்ததாகு '. 43. 43½.

ள்ளிப்பாலை உபயோகிக்கு முறை: இதற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷ காலம் முதிர்ந்துள்ள கள்ளி சிறந்தது. இதை ' க்ரஹி ' விசேஷமாய் சிசிருதுவின் கடைசி ாலமே ஏற்றது. சஸ்திரத்தினால் அக்கள்ளியை ' கீறி, அதிலிருந்து பாலை யெடுத்து, பில் ம் முதலியவற்றினுடைய[2] அல்லது கண் ட ' த்திரி - சிறுவழுதுணைகளுடைய ஸ அளவான கஷாயத் தோடு ஒன்றாக அப்பாலை ' கூட்டி அப்பால் தழலில் ாட்டி சோஷ ' செய்து, குளிகை களா ச் செய்து, மஸ்து, பசு மூத் திர ', ஸுரை இவை முதலியவற்றி ' அனுபானத்தே டு உட் கொள்ள | '. 44 46.

---

[1] தூஷீவிஷ ' த்தா 'த்தா ம் - ' அத்தியாயம் பார்க்க.

[2] பில் ம், தழுதா ழ, பெரு ா க, சிறுமல்லி க, பெரு ல் லி , 'ட ' த்திரி, சிறு முதிணை, நெரிஞ்சி, பாதிரி, குமிழ ' எ ' கிற தசமூலச் சா 'கு ள்.

கள்ளிப்பாலில் சில சரக்குகளை விரேச மாவதற்கேற்றவாறு பாவனை செய்தல்: த்ரிவ்ருத் முதலிய ஒன்பது சரக்குகளையும், த்ரிபலையையும், பிர த 'டு விதையையும், பொன்னூலங்காயையும் ள்ளிப்பாலில் ஒன்பது நாட் ள் பாவனை செய்து, பிறகு அவற்றை மாம்ஸரஸத்தின் அல்லது நெய்யின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ளலா '. அங்ஙனமே த்ரிகடு, சோரைக் கிழங்கு, த்ரிவ்ருத், நேபாள ' முதலிய சரக்கு ளையும் கள்ளிப்பாலில் பாவனை செய்து உபயோகிக் லாம்.—47, 47½.

விரேச த்திற்குச் சங்க ங்குப்பியும் சீய்க்காயும்: சங் ங்குப்பியின் கனி ளைச் சிறிது உலர்த்தி, காம்பு முதலிய வ இல்லாமல் ஆய்ந்தெடுத்து, அங்ஙனமே சீய்க் ாய் வேரையும் ாஹித்துக் கொள்ளவு '. இவ்விரு சரக்குகளும் தீக்ஷ்ணமான வி ா ி குணமுள்ளவை. கபரோகம், உதரரோகங்கள், சோகை முதலிய வற்றில் விரேச த்திற்கா இவற்றைப் பிரயோகி 'கலாம். இவ்விரு சரக்கு ளையும் கூட்டி யரைத்து, கால் பல மெடையில் குளிகைகள் செய்து மத்யம், உப்பு இவற்றுடன் வாத - கப ' ளாலுண்டாகும் இருதய ரோகங்களிலும் அவ்விதமான குல்மத்திலும் உள்ளுக்குக் கொடுக்கலாம். 48 50.

விரேசநத்தில் நேபாள வேரின் உபயோ ங்கள்: —( ) யானைத் தந்தம் போல் உரத்தும் பருத்துமுள்ள நேபாளவேரை கிரஹிக்கவும்; அது சிறிது சிவந்தும், சிறிது ழுத்தும் காணப்படும்; தீக்ஷ்ண குணமும், உஷ்ண வீர்யமும், ஜடிதியில் வேலை செய்யும் ஆசுகா ரி யென்னும் குணமும், வி ாஸி யென்னும் தன்மையும், குருகுணமும் அதற்குண்டு. அது வாததோஷத்தைப் பிரகோபிக்கவும், பித்த- பங்களைத் திரவிக்கவும் செய்யும் குணம் உடையது. (2) அந்த வேரின் மேல் தேனையு' திப்பிலியையும் அரைத்துப் பூசி, மேலே தர்ப்ப 'களைச் சுற்றி, மண் பூசி, அக்னியில் வாட்டி, பிறகு இளம் வெயிலில் உலர்த்தி யெடு 'கவும்; அக்னியு ' வெயிலும் இச்சரக்குக்குள்ள வி ாஸி யென்கிற விஷத்தன்மையைப் போக்குகின்றன. குல்மம், பிரமேஹம், மஹோதரம் முதலிய ரோ ங்களுள்ளவர், கிரு 'ிமவிஷப் பற்றுள்ளவர் ஆகியவர் ள் ஸ்நேஹ - ஸ்வேதங்களைச் செய்து கொ ' டு, முற்கூறிய சர 'ை மஸ்து, மதிரை யென்னும் மது, மோர், பில்லா 'தியி ' ஸ்வரஸம் இ ற்றில் ஏதேனுமொன்றின் அநுபானத்தோடு உபயோகி ' லாம்; பா 'டு ரோகியும், குடலிற் கிருமி ளை யுடையவனு ', பகந்தரரோகியும் அதே சரக்கைப் பசுவின் மோர், மா ரின் அல்லது வெள்ளாட்டி ' மா 'ஸரஸ ' இவற்றின் அநுபானத்தோடு உபயோகி ' ல ம். (3) நேபாள வேரின் க ஷாயத்தில் அதன் கல்கத்தையும், தசமூல ஸ்வரஸத்தையும் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவம் செய்து உபயோகிக் விஸர்ப்பம்,

வித்ரதி, அலஜியென்னும் சர்மவியாதி, அக்குளில் உண்டாகும் கக்ஷபா யென்னும் கட்டி, அழற்சி இவை நிவ்ருத்தியாகும். (4) இவ்விதமே பக்குவம் செய்த தலமானது, குல்மரோகம், மேஹங்கள், அர்சஸ், மலபந்தம், பதோஷம், ரததோஷம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும். (5) இவற்றால் பக்குவம் செய்த மஹாஸ்நேஹமானது மலபந்தம், சுக்ரத்தடை, அபாநவாதத் தடை இவற்றைப் போக்கும். 51 56.

விரேசனத்திற்கு முக்கியமான ஒன்பது சரக்குகள்: இங்ஙனம் முற்கூறிய சிவதைவேர் முதலான ஒன்பது சரக்குகளும்[1] விரேசநம் என்கிற மலத்தைக் கழிக்கும் வேலையில் மிகவும் பிரதானமானவை. $56\frac{1}{2}$.

விரேசநத்திற்குக் கடுக்காய்: த்ரிவ்ருத் தப் பக்குவம்செய்வதற்கு முற்கூறிய முறை யின்படி கடுக்காயையும் பக்குவம் செய்து விரேசநத்திற்கு உபயோகிக்கலாம். 57.

அபய மோதகம் :—இருபது கடுக்காய்கள், நேபாளமும்-சித்திரமூலமும் வகைக்கு ஒரு பலம், திப்பிலி-த்ரிவ்ருத் இவை ஒவ்வொன்றும் கால் பலம்; ஆக இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டுப்பலம் வெல்லம் கூட்டி, பத்து உருண்டைகளாகச் செய்யவும். பத்து நாட்களுக்கொரு முறை ஒவ்வொரு மோதகமாக வெந்நீர் அநுபானத்தோடு புஜிக்கவும்; இவ்விதிப்படி எல்லாக் குளிகைகளையும் உபயோகிக்க வேண்டும். இதற்குப் பத்திய நியமங்கள் ஒன்றுமில்லை. எல்லா வியாதிகளையும் போக்கும் இக்குளிகைகள் முக்கியமாக கிரஹணி, பாண்டு, சொறி, கோடம் என்கிற சர்மவியாதி, அர்சஸ் இவற்றைப் போக்குவதற்கு அநுகூலமானது. 58 60.

விரேசகௌஷதங்களில் ஹீநாதிக குணங்கள்: (1) ஓர் ஔஷதச் சரக்கு அல்லது ஔஷதம் வீர்யத்திலாவது அளவிலாவது சொற்பமாயிருந்தால் அதை வேறு சரக்குகளோடு சேர்ப்பதாலோ, இதர சரக்குகளிலிருந்து பிரிப்பதாலோ, கால விசேஷத்தினாலோ, பக்குவம் செய்யும் முறையினாலோ, மற்றுமுள்ள சேர்க்கை முறைகளாலோ அச்சரக்கு அல்லது ஔஷதம் பெருக்குணங்களை யுண்டுபண்ணக்கூடியதாகும். (2) அங்ஙனமே வீர்யத்திலாவது அளவிலாவது ஓர் சரக்கு அல்லது ஔஷதம் மஹத்தாயிருந்தால் அதை மற்றவை யோடு சேர்ப்பதாலாவது, மற்றவைகளிலிருந்து பிரிப்பதாலாவது, கால வேற்றுமையினாலாவது, ஸம்ஸ்கார விசேஷத்தாலாவது, வேறுவிதமான

1 கருஞ்சிவப்பான சிவதை, கருஞ்சிவதை, சரக்கொன்றை, வெள்ளிலோத்தி, சங்கங்குப்பி, சித்திரமூலம், நேபாளம், எலிச்செவி, கள்ளி என்பவை விரேசநத்திற்கான ஒன்பது சரக்குகள்.

சேர்மான முறை ளாலாவது குணத்தில் மந்தமாகச் செய்து விட ் கூடும். 6 .

விரே ே ஷத ் ளின் அருவருப்பைப் பே ்குத ் : இலவ ் கப்பட்டை, நாககேஸரம், காட்டுமா, மாதளை, ஏலம், கற் ் டு, தேன், கொடிமாதளை இவற்ருேடும், மதுவை களோடும், து ்கு இன்பமளி ் ் கூடிய மற்றுமுள்ள ஸ்து ் ளோடும் விரேசநௌஷத ் ளைக் கூட்டி ் கொடுப்பதால் அருவருப்பு நீ ்கி ந ் ம அதி ரிக்கு ். 62.

மூன்ரும் அத்தியாய ம்.

ம -விரேச வி பத்ஸித்தி.

இனி ம -விரேச வி ாபத்ஸித்தி ென்னு ் அத்தி ாய ் வி ரி ் ப்படுகிறது.

் நிறைவேருக் ர மும், அ தப் ப ழ ் ே ்யு முறையும் : மிருதுே ாஷ்டமுள்ளவன், பசித்த ன், சொற்ப பமுடைய ் , அஜீர்ணி, பலஹீ ன் இவர்கள் அதி தீக்ஷ் ா வு ், அதி குளிர்ச்சியா வும், மிகச் சொற்பமாகவுமுள்ள வ ௌஷதமுட்ெ ாண்டால், அ கீழ்நோக்கிச் செல்ல, ே ாரிய பலன் ஏற்படாது, பதோஷமு ் அதி ரிக்கும். அவனுக்கு முன்பே ்நேஹ சிகித் ஸ செய்திருப்பினு ் மீண்டு மொரு மு ற ஸ்நேஹம் செய்து, முன் வமநக்ரியைப் பயனுரு திருப் பதை எ ் ணி மறுபடி மந ் செய்வி ்க வே ் டும். 1, 2.

விரே ம் நிறைே ரு ் ளும், அதைப் பய ழ ் சே ்யு மு றயும் : அஜீர்ணரோகிக்கும் அதி பதே ஷ முடைய னு ்கு ் விரேசநௌஷதமுபயோகித்தால், அது ே ல் நோ ்கி ாந்தி ய யுண்டுபண்ணு ் ; மேலும் விரேச ௌஷத ் அதி தீக்ஷ்ணம க ும், அதி சூடா வு ், அதி ப ப கவு ், அரு ருப்பைத் தரக்கூடியதாகவு ் , அளவில் அதிக ா வு மிரு ்தாலு ் ாந்தியாய்விடும். அதில் வமந வியாபத் திற்குக் கூறியதுபோலவே கோரிய ப லுண்டாகா ற் பே ே டு, தோஷமும் அதி ரித்து விடு ் ; அதற்குப் பரிஹார மு றயு ் நவியாபத்திற்குக் கூறியதுபோலே பாம். அ ் ன ் இரண்டாமுறை விரேசநௌஷ முபயோகித்து அது ் யிற்றில் த ் ாமற்போனல், மூன்ரு முறை அ த ் ெ டு ் ் கூடாது ; ஆனல் ஸாத்மிய ாகவும், இருதயத்திற்குப் பலந

. ம -விரேச ங்களைச் செய் யில் உ ் டாகக்கூடிய தீ ளை யு ், அ ற்றி ் பரிஹாரமு ற ளையும் வி ரிக்கும் அத்தியா ் .

தர கூடியதாகவும், அபாயம் விளைவிக் காததாகவும், மனதுக் கி பமாகவுமுள்ள ஏதேனும் வேறு வித ஔஷதத்தை உப யோகிக் லாம். 3, 4.

விரேசனௌஷதத்தின் அயோகத்தினால் உண்டாகும் கெடுதி கள்: (1) ஸ்நேஹ-ஸ்வேத களால் ஸம்ஸ்கார செய்யப்படாத வனுக்கு விரேசனௌஷதத்தைப் பிரயோகித்தாலும், அவ் வௌஷதம் கெடு பழகியதாகவும் ரூக்ஷமாகவும் இருப்பினும் அது தோஷங்களை வெளிப்படுத்தச் சக்தியற்றதாயிருக்கும்; ஆகவே அது சரீர துவண்டுபோய் விழுதல், வீக்கம், விக்கல், கள் இருளடைதல், காவறட்சி, நாபியிலுளைத்தல், சொறி, துடைகளின் சருக்கு, தேஹம் ருத்துப் போதல் இவ்விகாரங் களை யுண்டுபண்ணும். (2) ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச் செய்த பின்பு நல்ல ஜாடராக்னியுள்ளவனுக்கு மிச் சொற்ப அள வாக கொடுக்கப்படும் ஔஷதமும் ஜீர்ணித்துப் போய் பலனுண் டாகாது. (3) விரேசனௌஷதம் மிகக் குளிர்ச்சியான ஸ்துக் களின் ஸம்பந்தத்தால், அல்லது குளிர்ச்சியான நிலைமைகளால், அங்ஙனமே ஆம தோஷம் அதிகரித்துள்ள நிலைமையில் குடலில் ஸ்தம்பித்துப்போய், பிறகு தோஷங்களை அவ்வவ் விடங்களி லிருந்து கிளப்பி மந்த ரூபமாகவாவது வெளிப்படுத்தும். இஃ தனைத்தும் அயோகம் எனப்படும். ஔஷதங்களின் இவ்வயோக முறை முற்கூறிய அதே ரோகங்களை யுண்டுபண்ணும். 5 – 7½.

விரேசன த்தி அயோகத்தினலான கெடுதிகளுக்குப் பரிஹா ரம்: அம்மனிதனுக்குத் தைலத்தையும் உப்பையும் கூட்டி அப் யங்கம் செய்துவைத்து, ப்ரஸ்தரஸ்வேதம், ஸங்கரஸ்வேதம் இவைகளால் ஸ்வேதசிகித்ஸையையும் செய்வித்து, நிரூஹவஸ்தி யைப் பிரயோகித்து, ஜாங்கலமாம்ஸரஸங்களைப் பருகக் கொடு த்து, பலம்-திப்பிலி-தேவதாரு இவைகளால் பக்குவம் செய்த தைலத்தைக் கொண்டு அளவறிந்து அநுவாஸநவஸ்தியையும் பிறகு பிரயோகிக்க வேண்டும். வாதஹரஸ்நேஹங்களால் ஸ்நிக்த் தமாகச் செய்து, மறுபடியும் தீக்ஷ்ணமான விரேசனௌஷதத்தி னால் சுத்தி செய்விக்கவும். 8 – 9½.

---

1. அயோகம்— குறைந்த அளவில் உபயோகிக்கப்படுவதால் பலன் தரக்கூடாத முறை; இதுவே ஹீநயோகம் எனப்படும்.

2. ப்ரஸ்தரஸ்வேதம் — ஒரு பலகையின் மேல் கொள்ளு முதலிய தானியம் முதலியவைகளை, அல்லது மிகச் சூடான அன்னம் முதலியவைகளைப் பரப்பி, அதன் மேல் பட்டுத் துணி அல்லது கம்பளியை விரித்துப் போட்டு அதன் மேல் ஆமணக்கு இலைகளையாவது எருக்கு இலைகளையாவது பரப்பி, அதன் மேல் பிணியாளி உடம்பில் தைலம் முதலியவைகளைப் பூசிக்கொண்டு படுத்து வியர்வை யுண்டாகச் செய்யும் முறை.

3. ஸங்கரஸ்வேதம் — வாதரோக சிகித்ஸையைப் பார்க்க.

பலமான தோஷ களில் சே ற்ப ஔஷதோபயோ த்த ல் விளையும் தீ கு ளும் பரிஹா ரமும்: தோஷ மிகச் சேர்ந்து ள்ள சரீரமுடையவன், ரூக்ஷ சரீரி, ஜாடராக்னி மந்தித்திருப்ப உதாவர்த்தரோகி இவர்களுக்குச் சொற்ப அள ான அல்லது சொற்ப வீர்யமுடைய ஔஷதமுபயோகித்தால், அது தோஷங்களைக் கிளறிவிட்டு, அவற்றால் மார்க்க களை அ டத்து, நாபி குச் சமீபத்தில் மிகப் பொருமலுண்டுபண்ணுவதோடு, ப்ருஷ்டபாகம்-விலாப்பக்கங் ள்-சிரஸ் இவற்றில் வலியையும், ச்வாஸம், மல-மூத்திர-அபாநவாயுக்களின் பந்தம் இவற்றையும் டுமையா யு டாக்கு . இவ்வாறு பொருமலால் வருந்துபவனுக்கு அப் ய கம், ஸ்வேதம், வர்த்திப் பிரயோகம், நிரூஹவஸ்தி, அநுவாஸநம் இவை முதலிய உதாவர்த்தஹரமா ் ப ல சிகித்ஸை யுட் சிறந்ததாகும். 10 12½.

பஞ்ச மூல தி வ கூ: பஞ்சமூலம், யவக்ஷாரம், வச பு, சுக்கு நாறிப்புல், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து நன்கு யவாகூ பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க வயிற்றுவலி, மலம் முதலிய ற் றின் பந்தநம், யிற்றுப் பொருமல் இவை தீரு . 13½.

வயிற்று ப்பு முதலியவற்றின் சிகித்ஸை: திப்பிலி, மாதளை, யவக்ஷாரம், காயம், சுக்கு, புளிவஞ்சி, இந்துப்பு இ ற்றை மதுவகை ளோடாவது, நெய் அல்லது உஷ்ண ஜலத்துடனாவது கூட்டி பிரவாஹிகை யென்கிற சீதபேதியில், அடிக் டி ல கழிதல், வயிற்றுளைத்தல், குதத்தில் கடுப்பு லி இவற்றில் உட் கொள்ளலா . 14, 15.

தோஷ சோத த்திற்கு ஔஷதம் உட்கொ டு, பி கு வேநிரோதம் சே வத லான தீ குகளும் பரிஹா ரமும்: ஔஷத பாநம் செய்தவன் வே களை அட குவதால் வாதம் முதலியவை பிரகோபித்து, இருதயத்தைப் போயடைந்து, டுமையா மார டைப்பை யுண்டாக்குகின்றன; அப்பொழுது வி கல், பக் சூலை, இருமல், இளைப்பு, மிழ்நீ ரூறுதல், கண் சுழலல் இ வ உ டாவதோடு, ஞாபகமிழந்து, பற் ளை நறநறவென கடித்து, ாக் ை யும் கடித்துக் ொள்வான். அ நிலைமையில் வத்திய மதிமய காமல் உடனே பி ரியாளி கு வாந்தி செய்வி வும்; அதில் பித்த மூர்ச்சையில் மதுரவஸ்துக் ளாலும், ப மூர்ச் ச யில் ரஸமான வஸ்துக்களாலும் வம ம் செய்வி டு . பிறகு பிணியாளியின் தேஹத்தில் மிச்சமுள்ள தோஷத்தைப் பாசநகுணமுள்ள ஔஷதங்களால் பக்குவம் செய்விக் வு ; அப் பால் உடற்சூட் டயும், தேஹ பலத்தையும் கிரம ா விருத்தி செய்யவே டும். 16 19.

வ த திதோஷ ளால் இருதயம் பீடி கப் படுகை யில் செய்யு முபசா ரம்: வாததோஷ மேலிட்டதனால் அதி ாய்

ராந்தி செய்கிறவனுக்கு இருதயமு மி ப் பீடி ப்பட்டால், அவனு கு ஸ்நிக்த்தமா வும், அம்லமாகவும், இலவ ரஸ முள் ளது ான ஔஷதத் தக் கொடுக் வேண்டும். பித்த-கப ளால் வமநம் அமித ாய் உண்டானல் வாததோஷத்தின லேற்பட்ட தற் ான சிகித் ஸ கு ாருன குணமுடைய ஔஷ, ங் ளை யுட் ொள்ளக் ொடுக் வு . 20.

ஓ ஷதப ம் செய்தவன் வேகநிரே தாதி ள் ெ ய் த ல கும் தீ கு ளும் பரிஹா ரமும்: ஔஷதபாந செய்தவன் வேகங்களை அடக்குவதால், அல்லது கபத்தினல் தம் தை யப் பட்டு, அல்லது நன்கு சுத்தியான பிறகு வாயு அ ய ள் தோறும் பிடிப்பை யு டுபண்ண, அதனல் ஸ்த பித்தல், டுக் ல், குடைத்தல், இளைத்தல், ளைத்தல், இடித்தல் இவ்வி ார ள் உண்டாகும். அதில் வாதஹாரமா ஸ்நேஹ-ஸ்வே தம் முத லிய ஸ லவித வாதஹாரமான சிகித் ஸயு சிற ததாம். 2 ,2 .

விரேச த்தின் அதிே த்தினலு டாகும் ெ தி ளும் பரிஹா ரமும்: பசியால் வருந்துபவனு கு , மிருதுவான குட லைப் பெற்றவனுக்கும் அதிக அளவா வு தீக்ஷ்ணமாக முள்ள ஔ த, ப் பிரயோகத்தால், மல , பித்த , கப இவை ஜடிதி யில் வெளியா தோடு, திரவ ான தாதுக் ளை யு[1] ரவி ச் செய்யும். அவ்விதமா மிதமிஞ்சிய ஔஷதப்பிரயோ த்தின லேற்படு ெ டுதி ளில் (1) மது ரஸமுள்ள திரவியங் ல் குடலில் மிச்சமுள்ள ஔஷதத் த கல்வி ெ ளிப்படுத்தி விட வு . (2) வம ம் அதிக ானல் விரேச மும், விரேசந அதி ானல் வம மு மிருதுவாகச் செய்வி வே டும். (3) மி குளிர் த நீர் ளை மேலே ஊற்றுவது, அவ்வித நீர் ளில் மூழ் ச் செய்வது முதலிய ற்ருல் அவ்வ ந-விரேக ளை ட்டவு ே டும். (4) அஞ்ஜநமிடலாம். (5) சந்தந , ெ ட்டிே ர், மஜ் ஜ இரத்தம், சர்க்கரை இவற்றைத் த ணீரிற் ைரத்து உட்ெ ாள்ளச் செய்யலா . (6) ம தமென்கிற ஞ்சியை நெற் பொரி ாவுட பரு லாம். இ ை யெல்லா விரேசந ளின் அதிே ா த்தினலான தீ கு ளைப் பரிஹாரி ச் சிறந்தவையாம். 3 251.

ம த்தி அதிே த்தின ட கும் தீ கு ளும் பரிஹா ரமும்: ம ம் மிதமிஞ்சினல் ( ) பிணியாளியின மீது குளிர் த ஜலத் தத் தெளித்து னமிச்ச பழரஸமும், நெய் யு , தேனு , சர் ரையும் கூட்டி ந்த என்கிற கஞ்சியைப் பரு ொடுக் லாம். (2) மேல் நோக்கி ஏப்பமு து, ாந் தியு மிதமிஞ்சி யிருந்தால், பெருங் குரு ப, ொ த்தமல்லி வி த, ே ாரைக்கிழ கு, இலுப்பைப்பூ, ஸௌவீ ாஞ்ஜந

1. திர தாது கள் இரஸ , இர த முதலி .

இ ற்றி ் சூர் த் தத் தேனுடன் கூட்டிப் பரு லாம். (3) டின ா ா ்தியா தால் ாக்கு உட்புறமா இழு ் ப் படு ாஞல், அதற்கு ஸ்நி ்த்தமா வும், அ ்ல ாகவு ், இலவண ாஸ முள்ள யுட், இருதயத்திற்குப் பல ்தருபவையு ான பளா ் கிரஹ ் ளு ், கஞ்சிகளு ், ட ம்ஸாஸ. ் ளு ் அனுகூலமான வ யா ். (4) அ ்ஙன ் உட்புறமா இழுத்துக்கொண்ட நாக்குக்கு முன்புற ா ப் புளிப்ப ன பழ ் ளை வைத்துக் கடிப்பது நல ெ ் று ் சிலர் கூறுவர். (5) அதிவமநத்தால் நாக்குத் தொங் கிட்டு விட்டால் ள்ளு, தி ாக்ஷை இவற்றின் கல்கத்தை நா ் கில் தேய்த்து, அதை உட்செலுத்தவேண்டும். (6) வாக்கிர ஹ ் என்கிற வ ்குப் பிடித்தல் முதலிய வாதரோ ங்களில் கிருதம்-மா ்ஸம் இவற்ருல் பக்குவ ் செய்யப்பெற்ற மிகத் திரவமான யவ கூ வக் கொடுக்கலாம். (7) காலமறிந்து சிகித்ஸை செய்யும் திறமை யுள்ள வைத்தியர ் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களையும் செய்விக் லாம். 2 30½.

விரேச த்தின் அதிே த்த ல் ஜீவசே ணிதம் வெளிப் படுத ் : எந்த ஔஷதம் அளவுக்கு மிஞ்சி யுபயோகிக் ப்படுவ தால் ஜீவசோணிதம் என்கிற இரத்தத் த வெளிப்படுத்திவிடு றதோ, அது ஜீவனை ஆ ர்ஷி ்குமியல்புடையதாதலால் ஜீ ா தா ் எ ் று கூறப்படுகிறது. விரேசநம் மிதமிஞ்சியாவதால் வெளியாகும் அந்த இரத்தத்தை அன்னத்திற் கூட்டி, அதை நாய் ் ாவது ா ்ஸ க் ாவது இடவும்; அ ் த ஜந்து அதைப் புஜித்தால் அது ஜீவரத்தம் என்றும், பரிஹரித்து விட்டா ் பித்தமென்றும் கூறலாம்;[1] அல்லது வெண் மயான ஸ்தி ாத்தை ஸந்தேஹி ் ப்படும் அந்த இரத்தத்தில் ? த்து, உலா வைத்து, அப்பால் சிறிது சூடான ஜலத்தை ஊற்றி ் கழு அது பித்த ாஞல் றை பிடித்திருக்கு ்; அப்படிக்கின்றி இரத்த மாஞல் துணி சுத்தமாய்விடும். 31 33½.

ஜீ ே ணிதம் ெ ளிப்படுே யி ் சே ்யே ் டிய உப ா ் ள்: ( ) அ ்ஙன ் ஜீவசோணித ் வெளிப்படு யில் உயிர்நீங்கும் வரையிலு ், நா றட்சி, மூர்ச்சை, வெறி இ ற்ருல் வரு ்த நேரிடும் மனிதனுடைய உயிரை ் ாப்பதற் குபயோ மான இரத்த-பித்தஹா சிகித்ஸையைச் சீக்கிர ் செய்ய வே ் டும். ( ) உயிருள்ள ான், பசு, எருமை இவற்றின் உடம்பி லிருந்து அப்பொழுதே கிரஹி ்கப்பட்ட இரத்தத் த ஜீவனை நிலைநிறுத்த பரு ச் செய்யலாம்; ஏனெனில் அது வெகு சீ ்

---

[1]. பித்த ், இரத்தம் இ ்விர ் டு ் சற்றேற ் குறைய ம த்தி லு ் நிறத்திலு ் ஸமா மா யிருப்பதா ், அதிவிரேச த்தில் ெ ளி ய து இரத்தமா பித்தமா ென்று ஸந்தேஹமு ் டாகு ாை யா ், அச் ச ்தேஹத் தப் போ ்கு தற்கு இப்பரீ க்ஷ கூறப்பட்டது.

கிரத்தில் உயிர் நிலைகளிற் சென்று பிர ணனைக் ாக்குந் தன்மை பது. (3) அதே இரத்தத்தைத் தர்ப்பைகளால் கடைந்து, மூத் திரப் பயின் மேல் ற்றலா . (4) சாமை, பெரு குமுழன், அதிமதுரம், அறு ம்புல், வெட்டிவேர் இவற்றைச் சேர்த்து ாய்ச்சிய பாலில் நெய்யின் ஆடையையும், ஸௌவீராஞ்ஜநத் தையும் சிறிதளவு கூட்டி, குளிர்ச்சியாக வஸ்தி யயாவது பிர யோகிக்கலாம். (5) நெய்யின் ஆடையை ொ டு அநுவாஸ நத்தை அல்லது மிகவும் சீதளமான பிச்சாவஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். ½ 37½.

குதப்ரம் சிகித்ஸை : அதிவிரேசநத்தினால் கு ம் நழுவி விடுமானால், அதைத் துவர்ப்பான சர கு ளால் செய்த கஷாய களால் ஸ்தம்பநம் செய்து உட்செலுத்த வேண்டும். 38.

அதிவிரேக தி ள ல் மூர்ச்சித்தவனு குச் செய்யுமுபச ரம்: அதிவிரேகாதி ள ல் நினைவு தப்பி மூர்ச்சித்துள்ளவனுக்கு வேணு ா முதலிய ஸ்வரங்களைச் செவியுறச் செய்து இனிய மொழி களால் தேறுதல் சொல்லவே டும். 38½.

நான்காம் அத்தியாயம்.

வஸ்தி ல்பம்.

இனி தோஷ களைப் பற்றறப் பரிஹரிப்பதை விள கும் வ தி கல்பம் என்னும் அத்தியாயம் கூறப்படுகி றது:

ர் ரே ஹா ஸ்தி: சிற்றுமுட்டி, சீந்தில், த்ரிபலை, சிற்றரத்தை, மஹாபஞ்சமூல ,இலகுபஞ்சமூல இவை வ கு ஒவ்வொ ரு பலம்; றுக்களாம் பழம் எட்டு; செ றி ாட்டின் ா ஸம் ஐம்பது ப ம்; இவற்றைத் த ணீரிற் சேர்த்து, ல வில் ஒரு ப கு மிகும்படியாகக் ாய்ச்சி வடிக்கட்டவும்; ஓம , மறுக் ளாம் பழ , பில் , ோஷ்டம், வசம்பு, சதகுப்பி, ே ை கிழங்கு, திப்பிலி இவற்றைக் ல்கமா ச் சேர் வும்; பிறகு வெல்ல , தேன், எண்ணெய் இ ற்றையும், உப்பையும் கூட்டி, இளஞ்சூடா வஸ்தி பிரயோகிக்கவும். இது எல்லா வியா தி ளையு போக்கும் சிற த ஸ்தி முறை; ஆரோக்கிய முள்ள வரு கும் ஹிதமானது; ஜீவந-ப்ருஹ் ண குண ளையு உ ட யது. எ த ஸ்திப்பிரயோ முறையில் ல் கூறப்படவில் லையோ அம்முறையிலெல்லாம் இ ல் த் தக் கூட்டிக்கொ ள்ள லாம். 1 3.

. பிச்சா ஸ்தி அர்சோரோ சிகித் பார்க் .

' ·வ தரே ஹர ஸ்தி: தசமூலத் தயும் ஆட்டு டா 'ஸத் தயும் ே ர்த்து ' ஷாய ' காய்ச்சி, அதில் காடி கூட்டி, முன் வஸ்திமு றக்குக் கூறிய கல் ங் ளையும் சேர்த்து, மூன்று ஸ்நேஹ ' களையும்[1] அதிற் கல ' ்க்ெ ாள்ளவும். எல்லா வாத ரோக ' ளையும் போக் இது சிறந்த நிரூஹவஸ்தி முறை. 4.

ப தி நிரூஹம்: சிற்ருமுட்டி, பேய்ப்புடல், இலகு பஞ்ச மூலம், ெ ான் ற, ஆமண ' கு, ாற்ே ாது இவற்றை ஜலத் திற் சேர்த்து ப ' கு ம் செய்து, ஒரு பிரஸ்தம் கஷாயத்தில், அரை பிரஸ்த ' ஆட்டு மாம்ஸத்தைக் கூட்டி, ஒரு பிரஸ்தம் ஷாயமா ச் சு ' ட ' காய்ச்சி, பிறகு ஞாழல், திப்பிலி, கோரைக் கிழ ' கு இவற்றைக் ல்கமாகச் சேர்த்து, தல ', க்ருதம், தேன், இந்துப்பு இ ற்றையும் அதிற் கூட்டி 'கொள்ளவு '. இதனுல் ஸ்திப் பிரயோக ' செய்யவும்; இது ஜாடராக்னியை உத்தீபந ' ெ ய்யும்; மாம்ஸ ' ஞ ' கு வன்மை தரும்; சீ ' கிரம் க ' ஞக் கும் பலம் ெ ாடுக்கும். 5, 6.

ஏர ' ட மூல தி ருஹம்: ஆமணக்கு வேர் மூன்று பலம், பலாசம் வேர் மூன்று பலம், இலகு பஞ்சமூலச் சரக்கு ள் ஒவ் ெ ாரு பலம், சிற்றரத் த, சிற்ருமுட்டி, சீந்தில், அமுக்கிரு ' கிழ ' கு, சாறணை, ெ ா ' றை, தேவதாரு, று ' ளாம்பழ ' இவை வகைக்கு எட்டு பலம், இ ற் ற இரண்டு ஆடகம் ஜலத் திற் சேர்த்து எட்டில் ஒரு ப ' காகச் சு ' ட ' காய்ச்ச ும். அப் பால் சம்பு, சதகுப்பி, ெ ாட் டக் ரந்தை, ஞாழல், அதி டதுா ', திப்பிலி, வேட்பாலரிசி, கோ ர ' கிழங்கு, இர ஞ் ஜநம் இவற்றை வ க்குக் ால் பலம் கிர ஹித்து ல்கமா ' கி அ ' ஷாயத்துடன் கூட்டி, வீசம் பலம் உப்பையும், தே ', தலம், பசு மூத்திர ' இவற்றையும் கலந்து வஸ்தியாகப் பிர யோகிக் லா '. லேகநம், தீபநம் எ ' கிற குண ' ளையுடைய இவ் வஸ்தி முறையானது கால் ள், துடை, பாதம், பிடரி, முதுகு, குடல், மார்பு, குஹ்யப் பிரதே ங் ள் இவற்றிலு ' டாகு ' ்வி ளையும், குருத் த் தயும் மலபந்தத்தையும், குல்மம்-அச்மரி-பீஜே ாசங் ளி ' வீ ' ம்-கிரஹணி இந்த ரோக ' ளையும், கப - வாததோஷ ' களாலான மற்றுமுள்ள வியாதி ளையும் நிவாரண ' செய்யவல்லது. 7 10.

ட ஷ்ட் தி நிரூஹம்:—அதிமதுரம், வெள்ளிலோத்தி, கடுக் காய், ெ ட்டிவேர், செஞ்சந்தன ', தாமரை, ருநெய்தல் இ ற் றயும், ஜீவநீயகணச் சரக்குகளையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலில் சர்க் ரையும், தேனும் கூட்டி, குளிர்ந்த பிறகு, அதைக்ெ ா ' டு வஸ்தி பிரயோகி ' க பித்தரோகங்கள் நீங்கும். 1 .

---

1. க்ருதம், ஸ, மஜ் ஜ எ ' ப மூ ' றுஸ்ே ஹ ' த் ' ள்.

ர ் தி நிரூஹம் : சிற்றரத் த, ஆடாதோடை, செம் மரம், அறு ் புல், சிற்றாமுட்டி, இலகுபஞ்சமூலம், த்ருணபஞ்ச மூல ், நன்னாரி, சந்தனம், தா ரை ் கிழங்கு, ருத்தி, அதி தூரம், வெள்ளிலோத்தி இவற் ற கை ்கு அரைப்பலம் வீத ் லத் திற் சேர்த்து ாய்ச்சிய ஷாயத்தி ் அ ர ஆட மளவு ப ல் சேர்த்து, ஜல ் முற்றிலும் ற்று ் ரையி ் காய்ச்சியெடுச் வும்; இதில் ஜீ ் தி, மே தா, த ் ணீர்விட்டாங்கிழ ் கு, நிலப்பனங் கிழங்கு, வீரா, ாகோலி, க்ஷீரகாகே லி, தட்டை ் கோரை, ற் ் டு, ஜீவகம், தாமரைப்பூப்பொடி ள், தாமரை, அகில், ாஞ் சொறி, அதி தூர ், நா கேஸரம், தர்ப்பை, சந்த ் இ , றை ் ல் மா ச் சேர்த்து, ருதமு ், தேனும், இ ் துப்பு ் கூட்டி, ன்று ் குளிர்ந்த பிறகு நிரூஹவ ் தியா ப் பிரயோ கித்து, அ ் ஙன ் செலுத்திய ஸ்தி ெ ளி ந்தது ், தேஹத் த ் குளிப்பாட்டி, சம்பா அரிசியினலா அ ் னத் த ா ் மா ் ரஸத்திற் லந்து புஜி ் ் ெ டுக் லாம்; அல்லது குளிர்ந்த பிறகு அன் மும் பாலு ் ல ் து உபயோகி ் ச்செ ் யலா ். இ ் த நிரூஹ மு றயானது அழற்சி, அதிஸார ், பெரு ் பாடு, இரக்த-பித்தம், இருதயரோகம், பா ் டுரோ ், விஷ ஜ்வரம், குல்மம், மூத்திரத்தின் அ டப்பு, காமாலை இவை ளை யு ், பித்தத்தினல் உ ் டாகு ் மற்ற எல்லா வியாதி ளையு ் நிவ்ருத்தி செய்யு ். 2 16.

ே த் ் தி நிரூஹம்: பேய்ப்பீர்க்கு, ெ ான்றை, தேவ தாரு, பெரு ் குரும்பை, நெறிஞ்சி, ெ பட்பாலை, எருக்கு, வட் டத்திருப்பி, ெ ள், கண்ட ் கத்திரி இவற்றை ஜலத்திற் சேர்த் து ் ாய்ச்சவு ்; அக் ஷாயத்தில் இரண்டு பல ் எடுத்து, அதில் ெ ண்கடுகு, ஏல ் ாய், மறுக்களா ் பழ ், கோஷ்ட ் இ ற் ற ் ா ் பல மள ப கவும், தேனும், மதநபலமு ், அம்ல ் ளு ் சேர்த்துப் ப ் குவ ் செய்த தலம், யவக்ஷ ாம், நெய் இ ளை வை ் கு இரண்டு பலமும் சேர்த்துப் ப ் குவம் செய்து, ப தோஷ வியாதி ளால் ருந்துபவர் ளுக்கும், ந்தாக்னியுள்ள ர் களுக்கும், அன்னத்வேஷமுடையவர்களுக்கும் நிரூஹவ ் தி யாகப் பிரயோகி ் கலாம். 17, 18[1].

ஸுகும ர தேஹி ள் முதலி ரு ் கு ஏற்ற நிரூஹ ் ் : பல ான ஔஷதங்களைத் தாங்க வியலாத ஸுகசரீரிகளுக்கு அனுகூல ான மிருது ் நேஹங்களாலான நிரூஹ ஸ்தி மு ற களை பிரஸ்ருதம் என்னும்[1] அளவுகளில் இனி வி ரி ் கப் போகி ் றோ ். ே லும் ஸுகுமார தேஹி ளுக்கு ஸ்ே ஹ ் செய்ய ் கூடிய மிருதுவான நிரூஹவ ் திகளையும், ம ாதி சிகித் ஸ ள் உபயோகப்படாமற் பே னவர் ளு ் கு அ கூலமான

---

1. பிரஸ்ருதம் இர ் டு பலங்ெ ா ் ட அளவு.

வஸ்திமுறைகளையும் வெவ்வேருக இனி பிரஸ்ருதம் என்கிற அளவுமுறையில் வி ரித்துக் கூறுவோம். 19, 20.

ுதும தேஹி ளு ே ற்ற மிருதுவன நிருஹவ தி க : (1) பால் இரண்டு பிர ருதம், தேன்-தைல -நெய் இவை வை க்கு மூ று பிர ருதங் ள் ; இவற்றை ஒன்ருக கூட்டித் துடுப்பால் குழப்பி வஸ்திப்பிரயோகம் செய்ய வாதஹரமா வும் பல-வர் ரியாகவும் ே லைசெய்யு . (2) தைலம், காடி, தே , நெய் இவை ை கு ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம், பில்வம் முதலிய வற்றின் மூலங் ளி ஷாய இரண்டு பிரஸ்ருதம், கொள்ளு ஷாய இர டு பிரஸ்ருத , ஆ இவற்றின் வஸ்தி வாத வி ார களைப் போக்கும். (3) பேய்ப்புடல், வேம்பு, சு கு ாறிப் புல், சிற்றாத் த, ஏழிலம்பாலை இவற்றின் ஒவ்வொன்றினுடைய வு கஷாய ை க்கு ஒரு பிரஸ்ருதம் ; நெய் ஒரு பிர ஸ்ருத ; இவற்றில் டுகையும், பஞ்சதிக்தங்களையும்[2], ல்கமாகக் கூட்டி, தி செய்ய அபிஷ்யந்த , கிருமி, குஷ்ட , பிரமேஹ இவை நிவ்ருத்தியாகு . (4) தலட், பசுமூத்திர , தயிரின் ஆடை, காடி இவற்றை ஒவ்வொ றையும் நான்கு பிர ருத கள் கூட்டி, அதில் டுகை ல்கமாகச் சேர்த்து ஸ்தி பிரயோகி லச்சி ல், பிற்றுப்பெருமல் இவை தீரு . (5) க்ஷீர ாே ாலி, கரும்பு, பெரு ல்லி ை, சிற்றாத் த, நிலப்பனங்கிழ கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றினுடையவு ஷாய ஒவ்ெ ாரு பிரஸ்ருதம், ே ன் - நெய் இவை தனித் தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம் ; இவற்றைக் கூட்டி, அதில் திப்பிலியை கல் மா ச் சேர்த்து வஸ்தி பிரயோ க்க வ்ருஷ்ய என்கிற சுக்ரவிருத்தியைச் செய்யும். 21 25½.

ஸித்த வ தி ள் : இதன் பிறகு "ஸித்த வஸ்திகள்" ன் கிற வஸ்திமுறைகள் வி ரி கப்படு . இவ்வஸ்திகளை எப் பொழுதுமே நன்கு உபயோகிக் லாம். இை தி கி ழக்காமல், அதிக பலன்களையு டுபண்ணும் ; சரீர வன்மையையும் புஷ் டியையும் உ டுபண்ணி, நல்ல ஸுகம் தருபவை. 26½.

மதுதைலக வஸ்தி : (1) தேனு தைலமும் ஸ பாகம், இந்துப்பு கால் பலம் ; சதகுப்பி அரைப்பலம் ; இவற்றை ஒரு

1. பி முதலிய என்று இலகு பஞ்சமூலம் குறிக்கப்படுகிறது.

2. பேய்ப்புடல், ஞரி, ே ா ரக்கிழ கு, ட்ட, திருப்பி, டு ரோஹிணி இ தும் ஞ் திக்த ் எனப்படும்.

. அபிஷ்ய த நீர் ழிந்து சி ந்துள்ள கண்ணேய்.

4. இந்த ஐந்து யோக ளிலும் பிரஸ்ருதம் என்கிற அளவி சாக்கு கள் சேர்க் ப்ப தக் கருதி இம்மு றகள் "பிரஸ்ருத நிருஹங்கள்" எ று கூறப்படு .

. இ கு கூறப்படும் ஸ்திமுறைகள் குறிப்பிட்ட கு களைச் ெ ய் தா த் தெரி திருப்ப, ால் "ஸித்த திகள்" எ ப்படு .

பி க் கூட்டி, ஆமணக்கன்வேரின் கஷாயத் தையும் கலந்து நிரூஹமாகப் பிரயோகிக்கவும். மதுதைலவஸ்தி யென்கிற இதற்கு இரஸாயநம் என்கிற குணமும், பிரமேஹம் - அர்சஸ் - கிருமி-குல்மம்-அ த்ரவ்ருத்தி இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும் யும் முக்கியமா யுண்டு. (2) இதில் அதிமதுரத்தையும் கூட்டி ஸ்தி செய்ய சக்ஷுஷ்யமாகவும், இரத்த-பித்தஹா ரா வு இம்மு ற பயோகப்படும்.—27, 28[1].

ப வஸ்தி:—தேன், தைலம், மாம்ஸரஸம், நெய் இவற் றோடு, ரை கிழ கின் கல்கத்துடனும் கூடிய இந்த முறை யினால் செய்யப்படும் ஸ்தி "யாப வஸ்தி" எனப்படும்; இது குதம், ல் ள், தொடைகள், பீஜம், மூத்திரப் ப, ஆண்குறி வற்றிற் காணும் வலியைப் போ கும். இந்த ஸ்தியில் நெய், தேன், கொழுப்பு, தலம் இவற்றைச் சேர்ப்பதானால் ஒவ் ொரு பிரஸ்ருதம் சேர் க டும். 29, 30.

யு தரத வஸ்தி: ஆமணக் ன் வேரின் க்வாதம், தேன், இந்துப்பு, ச பு, திப்பிலி, மருக்காரை இவற்றால் செய்யப் படு தி 'யு தரத வஸ்தி" என்று வழ ப்படும்.—31.

தே ஷஹர வஸ்தி: ஆமணக் ன் வேரின் க்வாதம், தேன், கிச்சிலி கிழ கு சதகுப்பி, பெருங்காயம், இந்துப்பு, தேவதாரு, ச பு, சிற்றரத் த இவற்றால் செய்யப்படும் ஸ்தி தோஷங் ளை ண்கு விலக்குமாகையால் "தோஷஹர ஸ்தி" எனப் படு . 3 .

ஸித்த தி: பஞ்சமூலகஷாய, தைலம், திப்பிலி, தேன், இ துப்பு, அதிமதுரம் இவற்றைக்கொண்டு பிரயோகிக் கப்படும் வஸ்தி "ஸித்த ஸ்தி" என்று கூறப்படும். 33.

தசமூலாதிநிரூஹம்: இலகுபஞ்சமூலம் மஹாபஞ்ச மூலம், த்ரிபலை, மருக்காரை, பில்வம் இ ற்றைப் பசுவின் மூத்தி ரத்திற் சேர்த்துக் கஷாயம் ாய்ச்சவும்; இதில் வட்டத்திருப்பி, ெ ட்பாலரிசி, கோரைக்கிழ கு, மருக்களாம்பழம், ய க்ஷாரம், இந்துப்பு இவற்றைக் ல்கமாகச் சேர்த்து, தேனும் தலமு ட்டி வஸ்தி பிரயோகிக்க, பவியாதிகள், பா டுரோகம்,

---

1. தேன் ா கு பலமு, தலம் நான்கு பலமும் சேர் க . ஆம க் ன்வே ரின் கஷாயம் எட்டு பலம் கூட்ட டும்.

. இ ஸ்தியி தேனும் தலமும் பிரதா ஸ்து ளா கயால் து தல ஸ்தி யெ ப்படுகிறது.

. சக்ஷுஷ்யம் நேத்திரத்திற்கு ஹிதமா து.

4. ' து தலக ஸ்தி' முதற்கொ டு ஐ து ஸ்தி மு ற ளு கும் பொது ாக ஸித்த ஸ்தியென்று, இறுதியில் கூறிய இ மூ ற கு விசேஷமா ஸித்த தி யெ றும் பெயர்.

விஷூசி, சுக்ர அடைப்பு, அபானவாயு ஸ்தம்பித்தல், மூத்திரப் பைப் பொருமல் முதலிய கோளாறுகள் நன்கு தீரும். 34 35½.

இரஸாய வஸ்தி: கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, சீந்தில், ஆமணக்கு, சிற்றாமுட்டி, சிற்றரத்தை, சாறணை, ஞ் ஜிஷ்டி, சாக்ெ ரன்றை, ெ ட்டிவேர், கொன் ற, தான்றிக் ாய், டு ரோஹிணி, இலகுபஞ்ச மூலம் இவை வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம்; மருக்களாம்பழம் எட்டு பலம்; இவற்றை ஒரு ஆடக ஜலத்திற் பக்குவம் செய்து, நாலில் ஒரு பங்கா ச் செ து, அக் ஷாயத்தில் இரண்டு பிர த்தம் பால் கூட்டி, பால் மிகு படி மீண்டும் காய்ச்சவும்; இதில் ால் பங்கு ஜாங் ல மாம்ஸரஸம், நெய், தேன், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து, பிறகு அதிமதுரம், சதகுப்பி, கருஞ்சி ை த, வெட்பாலரிசி, இரஸாஞ்ஜநம், இவற்றைக் கல் மாகக்கூட்டி, இளஞ்சூடாக இதைக்கொண்டு வஸ்தி பிரயோகிக்க தேஹத்தில் மாம்ஸபுஷ்டி, ஜாடராக்னி, பல , சு ர வ்ருத்தி இவை உண்டாகு ; வாத-ரக்தம், மூர்ச்சை, ே ஹம், அர்சஸ், குல்மம், மலபந்தம், மூத்திரபந்தம், விஷமஜ் ரம், விஸர்ப்பம், அண்டவிருத்தி, வயிற்றுப் பொருமல், சீதபேதி துடையிடுக்குவலி, துடைவலி, இடுப்புவலி, யிற்றுவலி, பிடரி வலி, காதுவலி, தலைவலி, பெரும்பாடு, உந்மாதம், சோ , ரஸம், அச்மரி, கு டலமென்கிற மூத்திர ரோகம் இவையும் நிவ்ருத்தியாம். நேத்திரத்திற்கும் ஹிதமானது; புத்திரஸந்தாந மளிக்குந் தன்மையது; ச்ருங் ாரரஸத்திற் பற்றுள்ள அரசர் களுக்கு இரஸாயநமாய் உபயோகமாகக் கூடியது. 36 4 .

வ்ருஷ்ய குணத்திற் சிற ்த வஸ்திமுறை கள்: (1) பெரிய மான்களுடையவும் சிறிய மா குட்டிகளுடையவு மாம்ஸ ரஸ களையும், தசமூல கஷாயத்தையும் கூட்டி, அதில் ெ ாட் டக் ரங்ை -சதகுப்பி- ே ாரைக் கிழங்கு இவற்றின் ல் த்தையு மஹா ஸ்நேஹத்தையும் சேர்த்து, நிரூஹ வஸ்தியா ப் பிரயோகிக்க, நன்கு வாதஹரமாக வேலை செயயும்; வ்ருஷ்ய குணத்திலும் சிறந்தது. (2) மயிலின் சரீரத்திலிருந்து இறகுகள், பித்த , குடல், பாதங்கள், வயிற்றிலடங்கிய மலம், அலகு இ ற் ற வி கிவிட்டு மற்றப் பாகங்களைக் கிரஹித்து, இத்துட இலகு பஞ்சமூலச் சரக்கு ளை ஒவ்ெ ாரு பல கூட்டி, பாலு ஜலமு கலந்து, அதி அச்சரக்குகளையும் மயிலின் இ றச்சியை யு சேர்த்து, நெய்யும் தேனும் கூட்டி, பால் மிஞ்சும்படியா ாய்ச்சியெடுத்து, அதில் நிலப்பனங்கிழங்கு, திப்பிலி, அதி து ர , சதகுப்பி, மரு களாம்பழம் இவற்றைக் கல் மாகச் சேர்த்து, சிறிது உப்பையும் கூட்டி வஸ்தி பிரயோகிக்கவும். இது சரீர ன் மயையும், சுக்ரதாதுவையும் விருத்தி செய்வதில் சிறந்தது. (3) தித்திரி முதலிய விஷ்கிர ஜந்துக்களையும், நீர்வாழு ஸகல ஜந்துக் ளையும் மு போலவே வஸ்திமுறைகளில் உபயோகித்துக்

கொள்ளலா .[1] ஆனால் நீர்வாழும் இனத்தைச் சேர்ந்த மத்ஸி ஊ உபயோகிக்க யில்ப லேச் சேர்க்க கூடாது. (4) உடு பு, கிரி, பூனை, முள்ளம்பன்றி, மூஞ்சூறு இவற்றி இறைச்சி குப் பத்து பல, இலகுபஞ்சமூல அவ்வளவு; இவற் றப் ப லில் சேர்த்துக் ாய்ச்ச ம்; அதில் மருக் ளா பழம், திப்பிலி உப்பு, இ துப்பு இவற்றைக் ல்கமா ச் சேர்த்து, அப்பால் சர்க் ரை-தே -நெய் இவற் றயு கூட்டி, வஸ்தியாகப் பிரயே கி வும்; இது சிறந்த இரஸாயநமாகும். பல ான வியாயாமத் தினல் ார்பு நசுங்கியிருக்கை யிலும், இந்த்ரியங் ள் க்ஷீணித் திருக்கையிலும், தேஹவன்மையும் ஓஜ ஸ ஒடு கிப் போயிரு யிலும் இவ்வஸ்தி மிக் உபயோ ானது; மேலும் சுக்ர கட்டிப்போவது, லபந்தம், மூத்திரம் தடையுறுதல், ஆ வாதம், வாதரோகங்கள், இவ்வியாதிகளிலும் உபயோ னது; யானை-குதிரை-இரதம் இ ற்றில் ஏறிச் ச ாரி செய்து குலு கியசை து தேஹ மி த் துவண்டு போனவர் ளு கு மீ டும் புதிய பலத்தையும் தென்பையு ண்டுப ணும்; வாஜீகர ா குணத்தில் மி ச் சிறந்தது. (5) காஞ்சொறி, குன்று ணி, நீர்முள்ளி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்த பாலுடன் உணவு ணலாம். (6) கக ட பல தாக்கூடிய சாக்குகளைச் சேர் து பக்குவம் செய்யப்பட்ட வயும், பத்தியம் முதலிய நிர்ப்பந்த களுக்கு இட தாாத குணமுடையவை களு ான ஸ்நே ஹ ளால் அநுவாஸநவஸ்தி யையும் பிறகு பிரயோகி லா. 43 5 1.

தோஷஹர ஸ்நே ஹ வஸ்தி : இனி ஸ்நே ஹ வஸ்திகள் என்கிற அநு ாஸந வஸ்தி முறை ள் கூறப்படுகின்றன; அ வ தோஷஹரங்களா யிருப்பதோடு பத்திய முறை ளே டு உபயோ கி வே ண்டிய வ ளாய் இரு கு . 53.

த மூலாதி அநு ா : தசமூலம், சிற்றாமுட்டி, சிற் றாத் த, அமு கிரு கிழ கு, சாற ட, சீந்தில் ஆ ணக்கு, சு கு நாறிப்புல் டுபாா கி, ஆடாதோ ட, ா ட்ட புல், த ணீர்விட்டா கிழ கு, மருதோன்றி, த ாளி இவை கு ஒவ்வொரு பல ; ாற்ே ாதுமை, உளு து ஆழி வி த, இலந் த, ொள் இவை க்கு ஒவ்வொரு பிர ருத ; இ ற்றை நாலு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, ஒரு திரோ ஷாய ா ச் சு ட ாய்ச்சி, அதில் ஒரு ஆட ம் தல ப குவ செய்யவு ; இதில் ஜீவநீய ணச் சா கு ளை ஒவ்வொரு பல ல் ா க் கூட்டி, இதை அநு ாஸந வஸ்தியா ப் பிரயோ கி எல்லா ாதரோகங் ளு தீரும். 54 $56\frac{1}{2}$.

. விஷ்கிர , ப்ரதுதம், ப்ரஸஹம் முதலிய ற் றப்பற்றி முதற் புத்த ம் பார்க் .

ஆநூப தி அநு ா ம்: ஆநூபதேசமிரு ளின் கொழுப்பை ஜீ நீய ச் சா குகளுடன் பக்குவ செய்து அநு வாஸ ா ப் பிரயோகிக்க, முன் ை லத்திற்குக் கூறிய குணங் ளேயு டாகு . 57.

சத ஹ் தி அ ஸ ம்: சதகுப்பி யயு , புங்கம் பட் டை யயு , காடியையு கூட்டி, அதில் தலம் பக்குவம்செய்து அநுவாஸந பிரயோகி ாதரோ ங் ளைப் போக்கும். 57½.

தவக்ருத நுவ ஸ ம்: நெருப்பைப்போல் சிவந்த இந்துப்பைச் சேர்த்து ப குவம் செய்த க்ருதத் த அநு வாஸ மா ப் பிரயே கித்தாலு ாதஹாரமாக ே லை செய்யும். 5 .

ஜீ த் தி அநுவ ஸ ம்: ஜீ ந்தி, மருக்காரை, மேதா, சிராவணி, அதிமது ம், சிற்றுமுட்டி, சதகுப்பி, ருஷபகம், திப் பிலி, த காளி, தண்ணீர்விட்டா கிழங்கு, ாஞ்சொறி, ீரா ா கோலி, ர்க் ாட ச்ருங்கி, கச்சோரம், வசம்பு இவற்றை ல்க ாகச் சேர்த்து, தைலமும் நெய்யும் கூட்டி, ாலுபங்கு பாலில் இத்தைல-க்ருத களைப் பக்குவம் செய்து, அநுவாஸ மாகப் பிர யோகி க ப்ருஹ்மணம், வாத-பித்தஹாரம், பலவர்த்தநம், சுக்ர வர்த்தந , அ னிவர்த்தநம், ரஜோதோஷஹாரம், சுக்ரதோஷ ஹாா , பு ரீயம் என்கிற குண ளைத் தரும். 59 61.

தவாதி அ வா ம்: இந்துப்பு, மரு ா ர, கோ ்டி ட , சதகுப்பி, நீர்வஞ்சி, சம்பு, வெட்டிவே ர், அதிமதுா , டபாா கி, தேவதாரு, சிறுதே கு, கு, தாமரை கிழ கு, ே தா, சவிய , சித்திரமூல , ச்சோாம், வாய்விடங் ம், அதி விடய , கருஞ்சி தை, அரேணுகம், அவிரி, பெரு ல்லி , பில்வம், ஓ ம், திப்பிலி, கேபாளா , சிற்றாத் த வற்றைச் ச அள சேர்த்து, ஆமணக்கெ ணெயையாவது நல்லெ ணெ ய து ப கு செய்து, அதனால்அநு ாஸ செய்ய, ப ரோா கள், அண்டவிருத்தி, உதாவர்த்த , குல்மம், அர்சஸ், ப்லீஹம், ே ஹரோா ம், ஊருஸ்தம்ப , வயிற்றுப்பொரு ல், அச்மரி இ வ ஐடிதியில் தீரும். 62 65.

பஹரம சில அநுவ : (1) இலகுபஞ்சமூல ஷாயத்திலாவது, (2) பில் ாதி ஷாயத்திலாவது கப தே ஷத் தப் போ ஏற்ற தைலம் பக்குவ செய்யவு . (3) அல் து பஹாமான வேறு சரக்கு ளாலு , மதநபல ளாலு , எட்டு ட கு காடி ளாலும் ப கு ட செய்த தலத் தயும் பதோஷத்தில் அநுவாஸநமா ச்செய்யலாம். 66, 66½.

தீக்ஷ் மிருதுவஸ்தி ளை ம ற்றி ம ற்றிப் பிரயோ கிக்கும் நிலை ம : (1) மிருது குணமுள்ள வஸ்துக்களாலான வஸ்தியி னல் குடல் ஸ்தம்பித்துப்போனல், தீக்ஷ்ணகுணமுள்ள ஸ்து

. புத்ரீயம் புத்திரஜ ம்; கற்போற்பத்தி செய் து.
2. பில் ாதி பில் த் த முதலாகவு டய மஹாபஞ்சமூலம்.

ளால் மற்றொரு வஸ்தி பிரயோகிக்கவும். (2) தீக்ஷ்ண குணமுள்ள வஸ்தியினால் குடல் அல்லது குதம் வெளியில் தள்ளப்படுமானால், ஸ்நிக்த்தமாகவும், மதுராஸமாகவும், குளிர்ந்ததாகவும், ஆகவே மிருதுவாகவுமுள்ள வஸ்துக்களால் வேறொரு வஸ்தி பிரயோகிக்கவும். 67½.

தீக்ஷ்ண-மிருது வஸ்துக்களுக்கேற்ற வஸ்துக்கள்: (1) பசுவின் மூத்திரம், பெருஞ்ஜீரகம், சித்திரமூலம், இந்துப்பு, யவக்ஷாரம், கடுகு இவற்றைக்கொண்டு வஸ்திக்கு தீக்ஷ்ணத்தன்மையையும், (2) நெல், பால் இவை முதலியவற்றால் அதற்கு மிருதுத்தன்மையையும் உண்டாக்கி, அந்தந்தக் காலத்தில் யுக்தப்படி அந்தந்த முறையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 68.

பல-காலாதிகளுக்கேற்ற ஔஷதங்களால் வஸ்திகளைப் பிரயோகித்தல்: தேஹபலம், காலம், ரோகம், தோஷம், பிரக்ருதி இவற்றின் நிலைமைகளைப் பகுத்தறிந்து, அவற்றிற்கு ஏற்ற ஔஷதவர்க்கங்களால் வஸ்தி பிரயோகிக்கப்படுமானால், அந்தந்த ஔஷதங்கள் எதெந்த வியாதிகளைப் பரிஹரிக்கும் இயல்புடையவோ அவ்வியாதிகள் நிவ்ருத்தி செய்யப்படும். 69.

உஷ்ண-சீதளங்களால் வருந்துபவருக்கு ஏற்ற வஸ்திகள்: உஷ்ணத்தினால் வருந்துபவருக்குச் சீதளமான வஸ்திகளையும், குளிர்ச்சியால் வருந்துபவருக்கு இளஞ்சூடான வஸ்திகளையும் பகுத்தறிந்து, அந்தந்த நிலைமைகளுக்கேற்ற ஔஷதங்களைக் கூட்டிப் பிரயோகிக்கவேண்டும்.—70.

ப்ருஹ்மண-சோதந வஸ்திகளுக்குத் தகுந்தவர்களும் தகாதவர்களும்: (1) தோஷங்களை வெளிப்படுத்தி, சோதந சிகித்ஸை செய்தற்கேற்ற வியாதிகளில் ப்ருஹ்மண வஸ்திகளைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது; மேதோரோகம் அதிகரித்தவர்களும், குஷ்டமேஹங்களால் பீடிக்கப்படுபவர்களும் சோதநசிகித்ஸைக்கு ஏற்றவர். (2) இளைத்தவர், க்ஷதக்ஷீணமுள்ளவர், துர்பலர், மூர்ச்சிப்பவர், சுஷ்கிப்பவர், சோதநசிகித்ஸை செய்துகொண்டவர், தோஷங்கள் சேர்ந்திருப்பதாலேயே ஆயுளுடனிருப்பவர் இவர்களுக்குச் சோதந வஸ்திகள் கூடாது. 71, 72.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

வஸ்தி வியாபத்ஸித்தி.

இனி வஸ்தி வியாபத்ஸித்தி யென்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும்:

வஸ்தியின் அயோகமும் அதனால் ஏற்படும் துர்குணங்களும்: ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்படாதவனுக்கும், குருகோஷ்டமுள்ளவனுக்கும் சீதமாகவும், ஸ்நேஹம்-இலவண-

திரவியம்-அளவு இவைகளில் அற்பமாகவுமுள்ள அல்லது கனமாயுள்ள வஸ்தியைப் பிரயோகிக்க, அது குணத்தில் அல்லது வீர்யத்தில் துர்பலமாயிருப்பதால் தோஷத்தைக் கிளப்பிவிட்டு, அதை வெளிப்படுத்த முடியாததாய் அயோகம்[1] என்கிற பரிணாம விகாரத்தையும் உண்டுபண்ணும்; அதினால் அபானவாதம், மூத்திரம், மலம் இவை கட்டப்படும்; நாபியிலும், வஸ்தியிலும் நோவும் அழற்சியும் உண்டாகும்; இருதயத்தில் பூசப்பட்டது போன்ற உணர்ச்சியும், குதத்தில் வீக்கமும் உண்டாகும்; மேலும் தினவு, கட்டிகள், கருநிறம், வேதனை, அக்னிமாந்தியம் இக்கோளாறுகளும் உண்டாகும். 1 3.

வஸ்தியின் அயோகத்தினாலான துர்க்குணங்களுக்குப் பரிஹார முறைகள்: (1) முன்னால் த்திம தோஷமான அதிஸாரத்தில் முதலிற்கூறிய இரண்டு கஷாயங்களுள் ஒன்றை அயோகக் கோளாறில் சூடாகப் பருகுவது நலம். (2) பலவர்த்திகளும், (3) ஸ்வேத சிகித்சைகளும், (4) காலமறிந்து விரேசநமும் செய்விக்கலாம். (5) பில்வவேர், சிவதை, தேவதாரு, வாற்கோதுமை, இலந்தை, கொட்டை, கொள்ளு இவை சேர்ந்த வஸ்தியும், (6) ஸுரை யென்கிற மது முதலியது சேர்ந்த வஸ்தியும் முற்கூறிய கல்கங்களுடன் பிரயோகிக்கப் படுமானால், அடைபட்டுள்ள தோஷங்களை வெளிப்படுத்திவிடும். 4, 5½.

மிகுதியான தோஷாதிகளுள்ளவனுக்குச் சொற்ப வீர்யமுள்ள வஸ்தியால் உண்டாகும் கேடுகளும் பரிஹாரமும்: (1) தோஷம் மிகுதியாகச் சேர்ந்துள்ளவன், ரூக்ஷசரீரமுடையவன், க்ரூர கோஷ்டமுள்ளவன் இவர்களுக்குச் சொற்ப வீர்யமுடைய வஸ்தி பிரயோகிக்கப் படுமானால், அது தோஷங்களால் சூழப்பட்டு குத மார்க்கத்தை அடைத்து, அபான வாயுவையும் தடுத்துப்போடும்; தவறுதலான வழியிற் செல்ல முயன்ற அவ்வாயு வயிற்றுப் பொருமலையும், மர்மஸ்தானங்களில் வலியையும், குதம் குடல் இவற்றில் அழற்சியையும், பீஜம் தொடையிடுக்கு இவற்றில் வேதனையையும் உண்டுபண்ணும்; இருதயத்தை அடைக்க முயலும்; இங்குமங்கும் வலியை யுண்டுபண்ணிக் கொண்டு ஓடும். (2) அத்தகைய கோளாறில் நன்கு அப்யஞ்ஜநம் செய்து வைத்து, ஸ்வேத சிகித்ஸையும் செய்து, பலவர்த்தியைப் பிரயோகிக்கவும். பெருஞ்ஜீரகம், கடுகு, பசுமூத்திரம் இவற்றைக் கூட்டிய பில்வாதி கஷாயநிரூஹமாவது பிரயோகிக்கலாம். ஸரளதேவதாரு, தேவதாரு இவற்றைக் கூட்டிப் பக்குவம் செய்த தைலத்தைக் கொண்டு அநுவாஸந வஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். 6 9½.

1. அயோகம் முதற்புத்தகம் பார்க்க.
2. சிகித்ஸாஸ்தானத்தில் அதிஸார சிகித்ஸை பார்க்க.
3. பலவர்த்தி முதற்புத்தகம் பார்க்க.
4. இதற்கு முன்வரும் ரோகஹர வஸ்தியில் கூறியுள்ள கல்கமுறை.

விஷம நிரூஹவஸ்திகளும் அவற்றாலுண்டாகும் கேடுகளும்: வேகங்களை அடக்குபவனுக்குப் பிரயோகிக்கப்படும் வஸ்தியும், அதி அளவான வஸ்தியும், ஸ்நிக்தத்தன்மை -இலவணரஸம்-சூடு இக்குணமுள்ள ஸ்திகளும், அற்ப அளவான ஸ்தியும், சொற்ப ஔஷதம் கலந்த ஸ்தியும், மிருதுவான வஸ்தியும் உட்புறத்தில் வாயுவினால் மேலாகச் சிதறடிக்கப்பட்டு, வாய்-நாசி இவற்றின் வழியாய் வெளிப்படுகிறது; அப்பொழுது மூர்ச்சை, பலமான இருதயத் துடிப்பு, நாவறட்சி, அழற்சி, இவை முதலியவையும் உண்டாகும். 10, 11½.

விஷம நிரூஹவஸ்திகளாலுண்டான கேடுகளுக்குப் பரிஹாரங்கள்: (1) இப்பிணியாளிக்கு மூர்ச்சை ரூபமான விகாரத்தைக் கண்டதும் குளிர்ந்த ஜலத்தை முகத்தில் தெளிக்கவும். (2) சோர்வு தணியும் வரையில் ஆலவட்டம் கொண்டு விசவும். (3) அவனைப் பிராணாயாமமும் செய்யச் சொல்லவும். (4) உஷ்ணமற்ற ... செய்துகொண்டு, அவற்றால் மேல் விருந்து கீழ் நோக்கிய ஆறு முதுகு-பாரிசங்கள்-வயிறு இவற்றை உருவிவிடவும். (5) தலைமயிர்களைப் பிடித்துத் தூக்கி அப்பிணியாளியை உதரச் செய்யலாம். (6) புலி, ... முதலிய கோரப் பற்களையுடைய விலங்குகள், ஆயுதங்கள், கொள்ளி இவைகளைக் காட்டி அச்சமுறச் செய்யலாம்; இவ்வுபாயங்களால் வஸ்தியானது கீழ்நோக்கி வெளிப்படும். (7) உயிருக்கு அபாயம் நேரிடாதபடி கையாலாவது வஸ்திரத்தினாலாவது தொண்டைக்குள் ஒருவாறு அழுத்தலாம்; இவ்விதம் செய்வதால் பிராணவாயுவும் உதானவாயுவும் தடையப்பட்டுப்போக, அதனால் அபானவாயு தடங்கலில்லாத விசாலமான அவகாசத்தைப் பெற்று, உள்ளடங்கிய அவ் ஸ்திமௌஷதத்தை ஜடிதியில் வெளிப்படுத்தும். (8) கோஷ்டம், முருங்கை இவற்றின் ... த்தை அம்லவஸ்துக்களுடன் கூட்டியும் பருகச் செய்யலாம்; உஷ்ணத்தன்மையினாலும், தீக்ஷ்ணத்தன்மையினாலும், மலத்தை இளக்கி நெகிழச் செய்யும் குணத்தினாலும் பிணியாளியின் குடலிலுள்ள வஸ்திமௌஷதத்தை அநுலோமமாக்கி வெளிப்படுத்தும். (9) சிவதை, ... இவற்றின் ... த்தைப் பசுமூத்திரத்தில் ... உட்கொள்ளக் கொடுக்க, அதுவும் ... லாதிகளைக் கீழ்நோக்கச் செய்யும். (10) மலாதிகள் பக்வாசயத்தில் தங்கியிருக்கையில், அவ்விடத்தில் ஸ்வேதம் செய்வித்து, தசமூல கஷாயத்தினால் நிரூஹவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம்; யவ தானியம், இலந்தை, கொள் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்தில் பக்குவம் செய்து, அதைக் கொண்டும் வஸ்தி பிரயோகிக்கலாம்; அல்லது சீந்தில், மூங்கில்தளிர், புங்கம்பட்டை, புங்கயிலை, ... சோரம், தேவதாரு, செம்மரம் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் கஷாயம் காய்ச்சி, தலை, ... இந்துப்பு இவற்றைக் கூட்டி, விரேசனகுணமுள்ள ஔஷதங்களைக் கல்கமாகவும் சேர்த்து

வஸ்தி பிரயோகிக்கலாம். (11) தோஷம் ர்புக்கு அருகிலிருப்ப தாகத் தெரிந்தால் பில்வம் முதலிய பஞ்சமூல ஷாயத்தினுல் ஸ்தி செய்யலா . (12) அதுவே சிரஸ்ஸை ஆச்ரயித்திருந்தால் ஸ்யமும், தூ பாநமு செய்வதே டு, நகை அரைத்து செல் லிய ஸ்திரத்தில் தடவி அதனுல் சிரஸ்ஸை மூடலாம். 12 20½.

நிரூஹவ தியின் அதிவே மும் அதனுல தீ கும் பரிஹ ரமும்: அதி உஷ்ண ாகவு , அதி தீக்ஷ்ண ாகவு , அதி அம்லமாகவும், அதி னமா வும் பிரயோகி கப்படு ஸ்தியு , பலமா ஸ்வேதம் செய்து ா டவன்-அற்பதோஷ முடைய வன்-மிருது கோஷ்டி இவர் ளு கு அடிக் டி பிரயோகிக் ப்படு வஸ்தியும் அதியோகமடைந்து, வயிற்று லி யுண்டுபண்ணும்; விரேசநத்தின் அமிதப் பிரயோகத்தால் ஏற்படும் குறி ள் இதி லுண்டாகும்; விரேசநாதியோ த்தின் பரிஹ ர முறை ளே இதற்கு ஏற்றவை. 21, 22½.

க்ஷார திகளா ல் அழற்சி தரும் நிரூஹமும் பரிஹாரமு :
க்ஷாரத்தன்மை, அம்லம், தீக்ஷ்ணம், உஷ்ண , இலவணம் இ குணமுள்ள வஸ்துக்களால் வஸ்தி பிரயோகிக்கப்படுமானுலும், பித்ததோஷம் மிகவும் அதிகரித்தவனுக்கு வஸ்தி செய்யப்படு மானுலும், ஆஸநத்வாரத்தில் எரித்தலுண்டுப ண்ணிக் கொ டும், பிறிக்கொண்டும், அவ்வவயவத்தை அறுப்பது போ ற உணர்ச்சி யுண்டுபண்ணிக்கொண்டும், குதத்திலிருந்து துர்நீர்க் சிவையு ண்டுபண்ணும்; அப்பிணியாளிக்கு அழன்றுபோன இரத்தமும் பலவித நிறமுள்ள பித்தமும், அடிக்கடியும் மிக் சைசையோடு வெளியாகும். அவன் அடிக்கொரு மு ற மூர்ச்சை யடைவான். அவ்வித வஸ்திவியாபத்தில் (1) இரத்த-பித்த ஹரமா வு அதிஸாரத்தைப் பரிஹரிப்பதுமான சிகித் ஸகளைச் செய்வது நலம். (2) அழற்சி முதலியவற்றில் சிவனைதவேரின் ல் த்தை திராக்ஷையின் இரஸத்தோடு ட்கொள்ள, அது பித்தத் தயும், மலத்தையும், வாயுவையு வெளிப்படுத்தி, அழற்சிமுதலியவற் றயும் தணிக்கும். (3) நன்கு சுத்தியான பிறகு குளிர் தது , சர்க்கரை லந்ததுமான யவாகூவைப் பரு லா . (4) மிகமிஞ்சி விரேசநமாய், மலமெல்லா வெளியாய் விட்டவனுக்குச் சிறு கடலையை உளுத்த ஞ்சியோடு உணவா க் கொடுத்து, த மிக ர யாவது ஸுரையென்னும் மதுவையாவது அரு துவதற்கும் கொடுக்கலாம். 3 7½.

அநுவ ஸ வி பத்ஸித்திகள்: இங்ஙன நிரூஹவஸ்தி ளால் நேரிடும் கெடுதிகளுக்கு அவசியமான பரிஹாரஙகள் கூறப் பட்டன; இனி அநுவாஸநவஸ்திகள் செய்கையில் நேரிடக் கூடிய கெடுதி ளுக்கு ஏற்ற பரிஹாரங்கள் மொழியப்படு . 8.

தேஷாவ்ருதமான அநுவாஸநங்களும் செய்யும் பரிஹார முறைகளும்: (1) வாததோஷம் அதிகமாயிருக்கையில் சீதளமாகவாவது, சொற்ப அளவாகவாவது அநுவாஸநவஸ்தியைப் பிரயோகித்தாலும், பித்தம் அதிகரித்திருக்கையில் உஷ்ணமான வஸ்தியைப் பிரயோகித்தாலும், கபம் பெருகியிருக்கையில் மிருதுவஸ்தியைப் பிரயோகித்தாலும் இவை அயோகமாய் விடும். அதி போஜனம் செய்திருக்கும்போது குருவான வஸ்தியைப் பிரயோகிப்பதும், அதிக மலம் சேர்ந்திருக்கையில் வீர்யமில்லாத வஸ்தியைப் பிரயோகிப்பதும் அவ்விதமேயாம். இவ்வயோகவஸ்தி வாதாதி தோஷங்களால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டு, மிக் பலவந்தமாக முயற்சி செய்தும் வெளிவராமல் அடைபட்டுப் போகும். ஸ்தம்பித்தல், துடைமெலிவு, வயிற்றுப் பொருமல், ஜ்வரம், வயிற்று நோய், உடல்வேதனை, பக்கசூலை, பார்ச்வங்களில் இசிவு இவ்வித லக்ஷணங்கள் உண்டாவதைக் கண்டு வயுவினால் ஸ்நேஹம் குடலில் ஆவரணம் செய்யப்பட்டதாய் அறியலாம். காஞ்ஜி யென்கிற காடி, ஸுரையென்கிற மது, இலந்தை, கொள், வாற்கோதுமை இவற்றையும், பஞ்சமூலங்களையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த ராஸ்நாதைலம், ஸரள தேவதாருவின் தைலம் இவற்றிற் பசு மூத்திரமும் கூட்டி நிரூஹவஸ்தியாகப் பிரயோகித்து, குடலிற் சேர்ந்துள்ள ஸ்நேஹாதிகளை நன்கு வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். மாலை நேரத்தில் போஜநம் செய்வித்து, அவ்விரண்டு தைலங்களையே அநுவாஸநமாகவும் பிரயோகிக்கலாம். (2) நாவறட்சி, உடலழற்சி, உடலில் சென்னிறமுண்டாதல், மூர்ச்சை, அல்லது தேஹம் கருநிறமாதல், தமகச்வாஸம், ஜ்வரம் இக்குறிகள் கண்டால், அநுவாஸநவஸ்தி பித்தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டதாய் அறிக. அப்பொழுது தூமமாகவும் கைப்பாகவுமுள்ள சரக்குகளால் நிரூஹம் செய்து, அடைபட்டுள்ள அவ்வநுவாஸநத்தை வெளிப்படுத்தி விடலாம். (3) சோம்பல், தேஹத்தில் சீதளம் அதிகரித்தல், ஜ்வரம், ஆலஸ்யம், வாயில் நீரூறுதல், அரோசகம், தேஹம் கனத்துப்போதல், விசேஷமாக மூர்ச்சை, சோர்வு இக்குறிகளைக் கண்டு அநுவாஸநஸ்நேஹம் குடலில் கபத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதாய் அறியலாம். துவர்ப்பும, கைப்பும், கார்ப்புமான சரக்குகளும், ஸுரை-பசுமூத்திரம் இவையும், மருக்காரை-தைலம்-அம்லவர்க்கம் இவையும் கலந்த கஷாயங்களை நிரூஹவஸ்தியாகப் பிரயோகித்து அடைபட்ட ஸ்நேஹத்தை வெளிப்படுத்தி விடலாம். (4) வாந்தி, மூர்ச்சை, அரோசகம், சோர்வு, வயிற்றுவலி, அதிநித்திரை, உடல்வலி, அழற்சி, மற்றும் ஆமதோஷக் குறிகள் இவற்றைக்கொண்டு அதிபோஜந தோஷத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்ட கோளாறுகக் கருதவேண்டும். அதில் கடுரஸமும் இலவணரஸமுமுள்ள க்வாதங்களாலும், அவ்வித சூர்ணங்களாலும்

பாசநம் செய்விக்க வேண்டும் ; மிருது விரேசநமும், ஆமதோஷ பரிஹாரத்திற்கு ஏற்ற மற்றச் சிகித்ஸைகளும் இதற்கு அநுகூலமானவை. (5) மலபந்தம், மூத்திரம் அடைபடுதல், அபாந ாயு தடையுறுதல், வயிற்றுவலி, குருத்வம், வயிற்றுப் பொருமல், இருதயவேலை தடையுறுதல் இக்குறிகளைக் கண்டு ஸ்நேஹ மலத்தினுல் ஆவ்ரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதாய் அறிந்து, ஸ்நேஹ சிகித்ஸைகளாலும், ஸ்வேத சிகித்ஸைகளாலும், பலவர்த்திகளாலும், ருஞ்சிவதை-பில்வம் முதலியவற்றுலான கஷாயவஸ்திகளாலு , அநுவாஸந வஸ்திகளாலும், உதாவர்த்தஹரமான மற்றச் சிகித்ஸைகளாலும் முறைப்படி அம்மலங்களை வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். 29 39½.

அநுவாஸநம் வெளிவராமல் வியாபிப்பதும் அதற்குப் பரிஹார ளும்: போஜனம் செய்யாம லிருக்கையிலும், குதம் அழுன்று வீங்கி யிருக்கை பிலும் ஸ்நேஹவஸ்தி பிரயே கித்துக் கொண்டவனுக்கு அல்லது பேயா என்கிற கஞ்சியை மாத்திரமாவது பருகியவனுக்கு அவ்வஸ்தி பிரயோகிக்கப் படுமாளுல் ஸ்நேஹம் கீழ்நோக்காமல் மேல்நோக்கி விசையாகப் பரவு ; பிறகு கழுத்துக்கு மேற்பட்ட த்வாரங்களின் மூலமாகவும் வெளிவரும். பசு மூத்திரம், கருஞ்சிவதை, கருஞ்சிவப்பான சிவதை, வாற்கோதுமை, இலந்தை, கொள் இவற்றின் கஷாயத்தையும், இ கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த தைலத்தையும் முறையே நிரூஹமாகவும், அநுவாஸநமாக ும் இந்த வஸ்தி வியாபத்தில் பிரயோகிக்கலாம். ஸ்நேஹம் தொண்டையிலிருந்து வெளிவருமாளுல் அவ்வே த்தை அடக்குவது, கழுத்தைச் சிறிது அழுத்துவது, விரேசநம் செய்விப்பது இவ்வுபாயங்களாலும், வாந்தியைத் தணிக்கும் சிகித்ஸைகளாலும் ஸ்நேஹம் தொண்டையிலிருந்து வெளிவருவதைத் தடுக்கலாம். 40 43.

அபக்வஸ்நேஹவஸ்தியால் உண்டாகும் தீங்குகளும் பரிஹாரமும்: பக்குவமாகாத ஸ்நேஹத்தை வ தியாகப் பிரயோகிக்கக் கூடாது ; அது குதத்தில் பிசுபிசுப்புண்டாக்கி வலியோடு மூர்ச்சையையு , தினவையும், வீக்கத்தையும் உண்டுபண்ணும். இதில் தீக்ஷ்ண வஸ்தியும், எருக்கிலைச் சாற்றுல் காய்ச்சிய தைலப் பிரயோகமும் ஏற்ற சிகித்ஸைகளாம். 44, 44½.

வஸ்திய திரத்தைப் பலவாறு அழுத்துவதாலுண்டாகும் கேடுதிகளு குப் பரிஹாரங்கள்: (1) வஸ்தியந்திரத்தின் ாய் ஊதப்படாமல் கட்டப்பட்டாலும், வ தியந்திரத்தில் ஔ தம் சிறிதும் மிச்சப்படாமல் பிரயோகிக்கப் பட்டாலும் வாயு குடலிற் பிரவே சித்து வலியையும் குடைச்சலையும் உண்டு ப ணு . இதில் அப்யங்கமு , குதத்தில் ஸ்வேதமும் செய்வித்து, வாதஹரமான உணவுகளையும் கொடுக்கலாம். (2) ஜடிதியில் ஸ்தி

யப் பிரயோகித்து டனே அதை வெளிப்படுத்தி விட்டாலும், திடீரென்று ஸ்திப் பிரயோகம் செய்தாலும் இடுப்பு, குத , ல் ள், து ட ள் ஸ்தி இவற்றில் ஸ்தம்பநமும், வியு , பிள ப்படுவது போன்ற வேதனையும் உ டாகும். இதில் ாதஹாரபோஜ மு , வஸ்திசிகித்சை ளோடு ஸ்வேதமு அப்யங் மு செய்யலாம். (3) ஸ்தியைப் பிரயோகி கையிலேயே இடையில் விடப்பட்டால், அப்பொழுது அதிலிருந்து விண யுடன் கிளம்பு வாயு குதத் தத் தாக்கி, ார்பிலும் சிரஸிலும் வலியு டுப ஹுவதோடு, தொடைகளையும் சுருங்கச் செய்யும். அதில் பில்வாதி பஞ்சமூல களையும், ருஞ்சிவதை-ருக் ள பழம்-பசு மூத்திர இவற்றையு கூட்டி வஸ்தி பிரயோகி ் ஸா . (4) வஸ்தி ய அதிகமா அழுத்திப் பிரயோகித்தால், அது குடலிலேயே தங்கிவிடலாம், அல்லது ொண்டையில் எதிர்த்து வரலாம். இதில் வஸ்தியும், விரேசநமும், தெ டை ய அழுத்துவது முதலிய உபாயங்களும் அநுகூலான ய. 4 $50\frac{1}{2}$.

வம ாதிகள ல் சுத்தி டை் தவனைப் பரிபாலித்தல்: வம ாதி சோதந சிகித்சை ளால் சுத்தி யடை தவனுக்கு தேஹமும், சரீரபலமு , ஜாடராக்னியு க்ஷீணித்திருந்தால் அவனை, வத்திய முதிராத முட்டையையு , தல நிரம்பிய பாத்திரத் தயு ரப்பதுபோல் அபாய நேரிடாதபடி வெகு ஜாக்கிரதையாய் பாதுகா வேண்டும். 51, 51½.

வஸ்தி தி ால் சுத்திய னவனை இயற்கை குக் கோண்டுருதல்: ( ) இவ்வாறு சுத்தி யடைந்தவனுக்கு முதலில் மதுரமு ஹ்ருத்யமுமான உணவு ளைக் கொடுத்து, பிறகு அ லமும் இலவ மு பொரு திய வஸ்து களை யுபயோகித்து, பிறகு ரஸமும் கி , ரஸமுமான உணவு ளை கொடுத்து, அப்பால் துவர்ப்பு ர்ப்பு ான வஸ்துக்களை கொடுக்கலாம். ஒன்று ொ று எதிரிடையான இரஸ ளையு , ஸ்நி த்த-ரூக்ஷங்களையும் ாற்றி மாற்றி யுபயோகித்து, கிரமமா தேஹத்திற்கு இயற் நிலை யுண்டுப ணவும். (2) எதையும் தா கத் துணிபுள்ள னுகவு , நிலையா தேஹவன் யைப் பெற்றவனு வுமுள்ள மனிதன் பிரக்ருதி என்ற இயற்கை நிலைமையைப் பெற்று விட்டான் என்றறியலா . 52 4.

ஆறும் அத்தியாயம்.

பேஷஜ கல்பம்.

இனி பேஷஜகல்பம் என்னும் அத்தியாயம்[1] விவரிக்கப் படும் :

ஔஷதோபயோ மான சிற த மூலிகைகள் : மருவென்கிற சதுப்பில்லாத நிலம், ஸாதாரண பூமி, ஸமவெளிப் பிரதேசம், நல்ல ஸாரமான நில இவற்றிலும், சுடலை - பூஜைக்குரிய கிராம விருக்ஷங்கள்-ஆலயங்கள்-பாழி-புற்று இவற் ற விலக்கி மற்றப் பிரதேசங்களிலும், மிருது பூமியிலும், பிரதக்ஷிணமாக நீர் ஓடு ஸ்தலத்திலும், தர்ப்பை-வாஸனைப்புற்கள் அடர்ந்த விடங்களிலும், கலப்பையிட்டு உழாத பூமியிலும், மிகப் பெரிய விருக்ஷ கள் சூழ்ந்த நிலத்திலும் முளைத்து விருத்தியான ஓஷதிகள் சிறந்தவை. மேலும் இயற்கையான சிறந்த நிறம் சுவை முதலியவைகளைப் பெற்று, கிருமிகளால் அரிக்கப்படாமல், காட்டுத்தியால் எரிக்கப்படாமல், து ஷ்ட பூதங் ளால் கெடுக்கப்படாமலுமுள்ள மூலிகை ளை கிரஹிக்கலாம் ; நிழல், வெயில், தண்ணீர் இவை முதலியவற்றைக் காலத்திற் பெற்றுச் செழித்தவையும், ெ கு ஆழத்தில் இற கி பெரிய வேர்களுள்ளவையும், வடதிசையை ஆச்ரயித்தவையுமான ஓஷதிகளும் ஔஷதங்களுக்குச் சிற தவையாம். 1 4.

மூலிகைமுதலியவற்றைக் கிரஹி வே டிய க லாதி ள்:- மூலிகைகள் முற்கூறிய சிறப்புள்ளவை யென்றறிந்த பிறகு, ஸ்வஸ்த்யயநம் முதலிய மங்களச் சடங்குகளைச் செய்து, பரிசுத்தமாயிருந்து, போஜன செய்யாமல், ல்ல நிலைமையிலுள்ள மூலிகையைக் காலமறிந்து கிரஹித்துப் பாலுலாராமலிருக்கையிலே ஔஷதமாய் பக்குவம் செய்யவேண்டும்; முடியாவிடில் கிரஹித்து ஒரு வருஷத்திற்கு மேற்படாத சரக்குகளை யுபயோகிக்கலாம் ; ஆனால் வெல்லம், நெய், தேன், கொத்தமல்லிவிதை, திப்பிலி, வாய்விட கம் இவற்றை ஒரு வருஷம் ழிந்தபின்பே உபயோகிக் வேண்டும். 5. 6.

கிரஹிக் கூடி பால்-கோமூத்திரம் முதலியன : ெ கு நாட்களுக்கு முன்பு ன்றையீன்ற பசுவி சுத்த ான பாலையு , தோஷமற்ற சாணத்தையும், இள வயதுடன் நல்ல பல ாயுள்ள ஜந்துக்களின் தாது ளென் ா-பிசுபிசுப்புள்ள மற்றப் பாக ளென்ன-கொம்புகளெ ன-குளம்புகளெ ன இவை முதலியதையும் ஔஷத களுக் ாகக் கிரஹித்துக் கொள்ளலாம். 7.

---

[1]. ஔஷதோபயோகமா சிறந்த மூலி கள், ஔஷத ளைக் கிரஹிக்கு ாலாதி , கஷா ாதிபரிபாஷைகள், ாநபரிபா ஷ முதலிய ற் ற வி ரிக்கு அத்தியாய .

பஞ்சகஷாயங : இலவணம் தவிர மற்ற ஐந்து இரஸ களுள்ள பதார்த்த களும் கஷாயங்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ளன; ஸ்வரஸம், கல்கம், க்வாதம், ஹிமம், பாண்டம் என்று ஷாய முறை ஐந்து வகைப்படும்; இவ்வைந்திலும் பாண்டத்தினும் ஹிட கஷாயமும், ஹிமத்தினும் க் தகஷாயமும், க்வாதத்தினும் ல்கமும், கல்கத்தைவிட ஸ்வரஸமும் மேன்மேலும் வீர்யத்திற் சிறந்தவையாம். (1) அப்பொழுதே கொண்டுவந்த ஒஷதி ளை இடித்து, வஸ்திரத்திலிட்டுப் பிழிந்து, வடி ட்டின இரஸம் அல்லது சாறு ஸ்வரஸம் எனப்படும். (2) ஔஷதச் சாக்குகளை நன்றாக இடித்து, தகுந்த திரவ வஸ்துவைக் கலந்து செய்யப்படுவது கல்க கஷாயம் என்றும், அச் சீதகஷாயமே திரவவஸ்துவின் சேர்க்கையில்லாவிடில் சூர்ணம் என்றும், (3) கொதிக்க வைத்துப் பக்குவம் செய்யப்படுவது க்வாதம் என்றும், (4) இரவில் ஏதேனும் திரவத்தில் ஊறவைத்து, மறுநாட் காலையில் வடி கட்டியெடுக்கப்படுவது சீதகஷாயம் என்றும், (5) கஷாயத்திரவ்யங்களை ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு, அதில் கொதிக்கும் ஜலத்தை ஊற்றி, வடிக்கட்டிக் கொள்ளப்படுவது பாண்ட கஷாயம் என்றும் வழ கப்படும். 8 $10\frac{1}{4}$.

பஞ்ச கஷாயங்களையுபயோகிக்கும் பிரமாணங் : பஞ்ச கஷாயங்களைப் பக்குவம் செய்யவும், உபயோகிக்கவும் தகுந்த அள களை வியாதி முதலியவற்றி பலாபல களுக்கேற்ப ஏற்படுத்தி கொள்ளவேண்டும்; அ ஙனமே முனிவாது வசநமும் பின் ருமாறு: "ஔஷத களைப் பக்குவம் செய்ய ும், உபயோகிக்கவும், அளவுகளை நிர்ணயிக்க முடியாது; வியாதி, கோஷ்டம், தேஹவன்மை, வயது, தேசம், கால இவற்றின் நிலைமைகளை ஆலோசித்து, அவ்வவற்றிற் கேற்றவாறு ஷாயாதிகளின் பிரமாண களையும், அவற்றின் பல முறைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பொதுவாகக் கூறுமிடத்து, ஸ்வரஸம் ரன்கு பலமாகவும், ல்கம் கால் பலமாகவும் உபயோகிக்கப் படலாம்; கல் த்துட மூன்று பலம் திரவத் திரவ்யத்தையு கூட்டி யுபயோகிக்க வேண்டும்." 11 13.

க்வாத திகளைச் செய்யுமளவுகள்: ( ) ஒரு பல ஷாயத் திரவியத்திற்கு எட்டுபலம் நீர்சேர்த்து, நாலிலொரு பங்கு வற்ற காய்ச்சி, க்வாதட் என்னும் கஷாயத்தைப் பக்குவம் செய்யவு . (2) சீத ஷாயத்திற்கு ஒருபலம் சாக்குக்கு ஆறுபலம் திரவம் சேர்த்துப் ப குவம் செய்ய ும். (3) ஒரு பல சாக்கு கு நான்கு பலம் திரவம் சேர்த்துப் பா ட கஷாயத்தைப் ப குவ செய்யவே டும். 14.

ஸ்நே ஹப கங் ளில் ல் ாதிகளின் அளவுகள்:—ஸ்நேஹ களைப் பக்குவம் செய்யுமுறைகளைக் கூறுமிடத்து, அவற்றில்

சேர்க்கும் வஸ்து முதலியதற்கு அளவுகள் கூறப்படாம லிருந் தால், கல்கம் எவ்வளவோ அதினும் ஸ்நேஹத்தை நான்கு பங் காகவும், ஸ்நேஹத்தினும் கஷாயாதி திரவவஸ்துக்களை நான்கு பங்காகவும் செய்து கொள்க. இதைப்பற்றி சௌநகர் கூறுவ தாவது: "ஸ்நேஹம் சுத்தஜலத்தினாலும், க்வாதத்தினாலும், ஸ்வரஸத்தினாலும் பக்குவம் செய்யப் படுவதுண்டு; அவற்றுள் ஸ்நேஹம் சுத்த ஜலத்திற் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் ல்கத் திரவ்யத்தை ஸ்நேஹத்தினும் நாலில் ஒரு பங்காகவும், க்வா தத்தில் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் கல்கத்தை ஆறில் ஒரு பங் காக ும், ஸ்வரஸத்தில் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் எட்டி லொரு பங்கா வும் சேர்க் வேண்டும். ஸ்நேஹத்திற் சேர்க்கப் படும் திரவத் திரவ்யங்கள் நான்குக்கு அதிகப் படுமானு அப் பொழுது ஒவ்ெ ாரு திரவவஸ்துவையும் ஸ்நேஹத்திற்குச் சம அளவு சேர்க்க வேண்டும்." 15, 16½.

ஸ்ே ஹ லேஹ்யபாகங்களின் இலக்ஷணங்கள்: ஸ்நே ஹம் பக்குவம் செய்யப்படுகையில், அதிற் சேர்த்துள்ள கல் கத்தை விரல் ளால் எடுத்துத் திரட்ட, அது விரல்களில் ஒட்டிக் கொள்ளாமல் எளிதில் திர டு ரவேண்டும்; ஸ்நேஹத்தைச் சிறிதளவு ெ ருப்பில் ஊற்ற, அது சடசட வென்று சப்திக்கக் கூடாது; ஸ்நேஹத்தின் நிறமும் மணமும் பரிசமும் இரம்ய ா யிருக்க வேண்டும்; அந்நிலைமையில் ஸ்நேஹம் பக்குவமானதா யறிந்து, அடுப்பிலிரு து இற கிவிடவே டும். (1) இவற்றுள் க்ருதம் பக்குவமாகையில் நுரை முற்றிலும் அடங்கிப்போவதும், (2) தைலத்திற்கு முடிவில் நுரையுண்டாவதும் அவற்றின் பாகக் குறிகளாம். (3) லேஹ்யம் பக்குவமாகையில், அதை யெடுக்கும் போது நூல்போல் நீண்டு நெகிழ்ந்து வருவதும், ஜலத்தில் விட் டால் மூழ்கிப் போவது, அதிற் சிதறிப்போகாமல் திரண்டு நிற்பதும் அது தகுந்தவாறு பக்குவமானதன் குறியா . (4) ஸ்நேஹபா ங்களில் பாகமானது மந்தமென்றும், சிக்கணமென் றும், கர-சிக்கணமென்றும் மூ கைப்படும்: (1) ஸ்நேஹத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கல்கம் விரல்களால் திரட்டக் கூடியதும் திரட்டமுடியாததுமான நிலைமையிலிருக்கும்போது ம தபாக மென்றும், (2) சிறிது பிசுபிசுப்புடன் கூடியதாய் திரட்டு போது விரல் ளில் ஒட்டக்கூடியதாயிருந்தால் சிக்க மென்றும், (3) விரல் ளால் திரட்டும்போது சிதறிக் கருநிற ானல் கரசிக்கண மென்றும் கூறப்படும். அதற்குமேல் அக்னியில் பக்குவ செய் யப்படுமானல் அது த த்தப கமாகும்; அது பரிஹரிக்க வே ் டியபாகம். மந்தபா த்தினும் குறைவான நிலைமையிலுள்ள பாகம் ஆமப கம் எனப்படும்; அது ஜாடரா னிக்கு மாந்த் யத் த யுண்டுபண்ணும். இவற்றுள் மந்தபா மென்கிற மிருது

பா ம் நஸ்யசிகித்ஸைக்கும், காபாகம் அப்யங்கத்திற்கும், சிக்கணபாகம் பாநம் செய்வது, வஸ்தி இவற்றிற்கும் உபயோகமானவை. 17 21.

சாஞ்தி மா ங்கள்: சா ம்,[1] பாணிதல', முஷ்டி, குடவ',[4] பிரஸ்த்தம், ஆடகம், திரோணம்,[7] வஹம் என்கிற இவை முறையே ஒன்றன்மேலொன்று நான்கு மடங்கு அதி அளவு கொண்டவை யென்றறிக. 22.

சுஷ்க வஸ்துக்களினும் ஆர்த்ர-திரவங்களை இரண்டு பங்கா ச் சேர்த்தல்:—ஓர் ஔஷத முறையில் சுஷ்க வஸ்துவுக்குப் பதிலா ஈரச்சரக்கைச் சேர்க்க வேண்டி நேரிட்டால், உலர்ந்த வஸ்துவை எந்த அளவில் சேர்க்கவே டுமோ அதற்கு இரண்டு பங்கு ஈரச்சரக்கை ச் சேர்க்க வேண்டும். அ னமே சுஷ்க வஸ்துக்களுட் ஒரு ஔஷத முறையில் சேர்க்கப்பட வே டு மென்று பொதுவாகக் கூறப்படுமானல், திரவத்திரவ்ய களையும் குடவம் என்கிற அளவு முதற்கொண்டு இரண்டு மடங்காகவே சேர்க்கவேண்டும். 22½.

ஔஷத முறைகளில் திரவமோ அளவு முதலியவையோ குறிப்பிட விடில் செய்ய வேண்டிய வகை:—(1) ஒரு ஔஷத முறையில் சரக்குகளை அரைக் வேண்டி யிருக்கையிலும், அல்லது கஷாயப் பக்குவம் செய்ய வேண்டி யிருந்தாலும் அவற்றில் இன்ன திரவவஸ்து சேர்க்கவேண்டு மென்று குறிப்பிடாமலிருந்தால் அதில் ஜலத்தையே ஏற்றத் திரவவஸ்துவாக கொள்ளவே டும். ( ) ஸ்நேஹங்களைப் பக்குவம் செய்கையில் திரவவஸ்து குறிப்

1. சா இர டு மாஷப்பிரமா ம்; இதுவே ோலம், க்ஷ த்ர ம், டக', திர க்ஷ என்றும் றப்படும்.

. பாணிதல —இதற்கு கர்ஷம், அக்ஷம், பிசு, திந்து ம், ஷோட சி ா, ஹ ஸபதம், ாமத்யம், ஸ ர்ணம், க ளக்ரஹம், உதும்பா எ றும் பெயர்.

3. முஷ்டி ஒரு பலம்; சதுர்த்தி க, பிரகுஞ்சம், பில் ம் எ று கூறப்படு .

4. குட ம் அ ரச் சேர்; அர்த்த சரா ம், அஞ்ஜலி என்று கூறப்படு .

. பிர த்த பதினறு பல ; இரண்டு சரா கொ ட அளவு.

. ஆடகம் இதற்கு பா , ா ஸ்யபாத்திரம் எ று பெயர்.

7. திரோ ட', லச', இராசி, ம், உ மா ம் என்று கூறப்ப .

. ஹ திரோணி, கோணி எ றும் கூறப்படும்.

. குட அள ா வு', அதற்கு ே ற்பட்ட அள ா வு' திர துக்களைச் சேர்ப்பதானல், அப்பொழுதுதான் அ ற் ற இர மட ா ச் சேர் ே டு மென்பது கருத்து.

பிடப்படாவிட்டாலும் ஜலத்தைத்தா ற்றி பக்குவ செய்ய வேண்டு . (3) த ஔஷதமுறையில் சாக்குகளு கு அள வு ள் குறிப்பிடப்படவில்லையோ, அதில் அச்சா கு ளை யெல்லா ஸ பா மா ச் சேர் வேண்டு . (4) ஔஷ ச் சா குகளை கூறிவிட்டு, அ ற் ற இ ளவிதமாகப் பக்கு செய்யவே டு மென்று குறிப்பிடாத பக்ஷத்தில், அதைக் ல் ஔஷதமாகப் ப குவம் செ துவிடவா .— , 24.

வட மூத ம ள்: இர டு சாணை கள் கொ ட அளவு ட ம் எ ப்படு ; அதுவே கோலம், பதாம், திரங்க்ஷ றும் கூறப்ப ம். இரண்டு வடக கள் கொண்ட அளவு அக்ஷம் எனப்படு ; இது பிசு, பா ணிதலம், ஸு வர் ம், கிரஹம், ர்ஷம், பிடால பதகம், தி து , பாணிமாநிகை என் று கூறப்படும்; இ னம் கூறும்போது ஒவ்வொரு அளவி பெயரு கு வெவ்வேறு சொற்கள் கூறப்படுகி ற ாயினு பொருளில் வேற்றுமை கிடையாது. இர டு பிச்சக டது சு தியென்று, அஷ்டமிகை யென்றும் மூ ப்படு . ஒரு பல எ பதற்கு பிரகுஞ்சம் பில்வ, முஷ்டி ஆ சதுர்த்திகை எ பவை பிரதிபத ள். இர டு பல கள் டது ஒரு பிர ருத . இர டு பிரஸ்ருத ள் சேர் தது ஓர் அஞ் லி. இர டு அஞ்ஜலிகள் ொ டது ஒரு மாநிகை. ஆட எ பதே பாஜநமென்றும், கம்ஸமென்று கூறப்படு . இர டு ஆட ள் ொ டத் திரோணமெ பதே கு பம், டம், அ ம் எ ப்படும். நூறு பலங்கொ ட அளவு ஒரு துலா . ;பது துலாங்கொண்டது ஒரு பாரம். 25 28.

இம ஸி தியமலைகளைச் ச ர் த ஓஷதிகளின் குணபேத கள் :—இமயமலையாலும், விந்தியமலையாலும் பா பூமியா பெருப்பான் மயா பாகமு ியாபி ப்பட்டிருக்கி றது; இவற்றுள் முதலிற் கூறிய பர் தப்பிராந்தத்திலுள்ள ஓஷதி சீதவீர்யாதிஸௌ ய கு ரு ளுடன் பத்தியமாகவும் இருக்கு ; விந்தியபர்வதப் பிராந்த ளை ஆச்ர பி வ உஷ்ணவீர்ய முள்ள வையா .— 9.

உ தகர ஸ்தத ,

முதல் அத்தியாயம்.

பாலே பசரணீ .

இனி ப ே ப ரணீயம்[1] எ 'னும் அத்தியாய ' வி ரித்து ' கூறப்படு '. ஆத்ரேயர் முதலிய ம ருஷிகள் கூறியதற்கி ா ' இ ' கு விஷய ' ளை மொழி ' ேறு ' :

பிற ' த சிசுவு ' குச் ெ ய் வேண்டிய ஸம் ' ார ' : (1) சிசு பிற ' தது ', ர்ப்பத்தில் அ தப் போர்த்திரு ' த உ ' ப ெ ' னு ' ஸ யச் சிறிது இந்துப்பு ல ' த நெய்யா ' சுத்தி ெ ' து வில ' கி, ( ) கர்ப்பத்திலிருந்து ெ ளி ' ததால் இ ே சப்பட்டுள்ள சிசுவை பலாதைலம் ற்றி மீ ' டு ' சுத்திசெய் வு '. (3) சிறிய இரண்டு கற்களை யெடுத்து ஒ ' ேறாடெ ' ற த் தேய்த்துச் செவி ' கு அருகில் சப்தம் உ ' டுப ' லா '. (4) அப்பால் அக்குழந் தயின் ைது செவியி ' அடியில் ரு ' தி த்தை உச்சரி ' வு ' : "அ ' காத ' ாத் ஸ ' ப ஸி ஹ்ரு, யாதபிஜாயஸே. ஆத்மா வை புத்ரநாமாஸி ஸ ஜீவ சாதா ' சத '. சத யுச் சதவர்ஷோஸி தீர்க் மாயு ரவாப்நுஹி. க்ஷத்ராணி திசே ாத்ரி ரஹச் ச த்வாபிரக்ஷது." 1 4.

சிசுவின் பிக்கொடியை அறு ' கும் மு ற: சி வுக்கு ஆச் வ மு ' டான பிறகு ( ) நாபிக்கு நான்கு அ ' குல ' ே ே பிக் ெ ாடி யக் கட்டி, அதை அறுத்து விடவு '. (2) பிறகு

---

1. பாலோபசாரணீயம் பாலர்களுக்குற்ற ஸ ' ஸ் ாராதி ளையு ', அ ' ளைப் பரிபாலித்தலையு ' பற்றி வி ரி ' கு ' அத்தியா '.

2. ல்பம் கருப் பயில் சி ப் போர்த்திரு ' கு ' ச ' வு ப ; இது யு ப்படு '.

. பலா த ாதரோ சிகித் யிற் கூறப்பட்ட தல '.

4. "பிதாவின் ஒ ' ே ார் அ ய ா ' சத்திலிரு ' து ' நீ ரி ' றாய். இருதயத்திலிரு ' து பிற ' கிறாய். பிதாவி ' ஆத் ' சே புத்திரனு ப் பிற ' கிற '. அ ' வித பாலனு நீ நூறு ' டு ஜீவித்திருப்ப ா ன்று மூ ' று மு ற கூறுகிறேன். ஆ ே தீர் ' ாயுளைப் பெ . க்ஷத் தி ' ளு ', தி ' ப ல ர் ளு ', இராத்ரி ப ' இ ற்றி ' அதிதே த ளு ' உன்னை ' ாப்பாற்று ." என்பது இ ' ' திர ' களி ' பொரு '.

அக்ெ ாடியைக் கழுத்தில் முடிந்து தொ ´கவிடவும். (3) குஷ்ட தலத்தை [1] நாபியின்மீது நன்ருகப் பூசி, (4) பாலுள்ள ´களின் [2] பட்டைகளுடைய க ஷாயத்திலாவது, ஸர்வகந்த ஷாயத்திலாவது வெள்ளி, ெ ான் இவற்றைக் காய்ச்சிக் காய்ச் சித் தோய்த்து சிறிது சூடாக்கி, அவ்விரண்டில் ஒரு ஷாயத்தை பி ழி ´மேல் ஊற்றவும். 5 6½.

சிசுவின் சிரஸ்ஸில் ஸ்ே ஹபிசு இடுதலும் ஔஷதப் பிர ேே க தி ளும்: (1) பிறகு வைத்தியன தனது லது கையின் ஆள் ாட்டி விரலால் ாயினுள் மேற்புறத்தை உ ர்த்தி, (2) சிரஸ் ஸில் ஸ்நேஹபிசுவை ிட்டு மறைக்கவும். (3) தும் ட்டி, பிரமி, ச ´ச ´குப்பி இவற்றி ´ ல்சமும், தேனும், நெய்யும் சேர்த்து ப ´குவம் செய்த லேஹ்யத்தை ஓர் அரோணு ம் அளவில் உட் கொள்ளச் செய்யவும்; இது புத்திவிசே ஷத்தையும், ஆயுளையு ´, தேஹவ ´மையையும் விருத்திசெய்ய மந்திரோ ாதி உபயோ ´ த் தகுந்தது. (4) அல்லது ஸ்வர்ணபஸ்மம், சம்புப் பொடி, பிரமயிலைச் சூர்ணம், நிமிளைபஸ்ட ம், கடுக்காய்த்தூள் இவற்றை யாவது தேனும் நெய்யும் கலந்து லேஹ்யமாக முன்போல் உப யோகி ´ லா ´. (5) ஸ்வர்ணபஸ்மம், நெல்லிக்கனித் தூள் இவற் ற ா து தேன் நெய் கலந்து உட்ெ ா ´ளச் செய்யலா ´. (6) பிறகு இந்துப்பு லந்த நெய்பால் சிசுவின் தொ ´டையில் அடைபட்டுள்ள ர்ப்ப நீரைக் கக்கச் செய்யவும். பிறகு பிராஜா பத்ய விதி ளை அநுஸரித்து குழந்தை ´குப் பிறந்ததும் செய்ய வேண்டிய ஜாத ர்மாதி சட ´குகளைச் செய்யவும். 7 10½.

´த் ளு ´கு முலைப்பாலூறும் மயம் :—பிரஸவித்த தனால் இருதயத் தப் பற்றிய இரத்தக் குழல்களெல்லாம் நன்கு லர் தா ´ மூ ´ருவது அல்லது நான்காவது தினத்தில் ஸ்த்ரீகளு ´கு முலைப்பால் ஊறத் தொட ´குகிறது.—11½.

சிசுவுக்குப் பிற ´தது முதல் ஏற்ற உணவு ள்: ஆை யினுலே முதல் நாள ´று அறு ம்புற்சாறு லந்து ந்திரோ ாதி பரிசுத்தமா ´கிய தேனையு ´ நெய்யையும் சிசுவுக்கு மூன்று ே ளை ளிலும் ெ ாடுக் வேண்டு ´. பிறகு ண்ட ´கத்திரி வேர் சேர்த்து பக்குவ ´ செய்த க்ருதத்தை இரண்டாவது மூ ´ருவது தின ´ ளில் சிறிதளவு மூன்று வேளை கொடுக்கவும். இதற்கு

. ஷ்ட தலம் ோஷ்டகஷாயத்திற் ப ´கு ´ செய்த த ˙.

. பா ள் ர ´ ர ஆல், அரசு, அத்தி முதலிய .

. ஸர் ந்த ´ தூர்ஜாத ´, ற்பூர ´, தக்ே ா ´, அகில், ´குமப்பூ, ´ இ ற்றின் கூட்டு.

. பி முதற்பா ம் பார்க்க.

5. இது ந் ஸ் ˚ எனப்படு ´,

முன்பு முலையுண்ணு விருத அச்சிசுவுக்கு நான்கா து தினத்தில் முலையுண் ம்போது அருபா மா இர டு வேளை ளிலு சிறிது வெண்ணெயை நாக்கில் தட வும். அதன்பிறகு குழ ின் தேஹம் வளருவதற்கு ஏற்ற ஆஹார தாய்ப்பாலே யாகையால், சிசு அ ையே பருக வேண்டும். 2— 4½.

த த்ரியும் அவளது இலக்ஷ ம்: ாயினிடம் ப வில்லாமற் போனல், குழந்தையினிடம் அ பு ள இரண்டு தாத்ரிகளை [1] முலையூட்ட அமர்த்தவே டு; அவர்கள் அ ோளாறு பெருதவராகவும், புணர்ச்சி விலக்கிய ராகவு, குழந்தையின் நிறமும் அதற்குச் சம ா ப்ரக்ருதியுமு டைய ாகவும், வியாதியற்றவராகவும், நடுப்பிராய முள் ா ும், உயிருள்ள குழந்தையோடு கூடிய ராகவு, சபல சித் மி றி பாலபோஷணையில் ஆதாவுள்ள ராகவு இருக்கவே டு. ஹிதமா ஆஹா ா-விஹார கள் கொண்டு அவர் ளையு ருத்துடன் ஆதரித்து ரவேண்டும். 5 16½.

முலைப்ப ல் ற்றுவதற்கு விருத்தி வதற்கும் மு தர : (1) மனத்துயரமும், கோபமு, இல கநமும், ஆயாஸமு முலைப்பால் வற்றிப் போவதற்கு கார ளா. (2) சீது ைவத் தவிர்த்துள்ள ற்ற துவை ளு, ஆறுப ந்து ளின் ஸ ரஸ ளு, பாலும், பாலுள்ள மூலி ளு, னத்துயர முதலியதற்கு எதிரி டயாயுள்ள யு முலைப்ப ல் விருத்தி யா தற்கு ரண கள கு 17, 18.

சிசுவு கு வி தியு ட கும் முலைப்ப : விருத்தா ஹ ர ளைப் புஜித்தவள், பசித்தவள், ஸ்மரணையற்றிருப்ப ள் ே ள றடை த தேஹதாது ளுடையவள், ருத்தரிப்பவள் இவ்வித ஸ்த்ரீகளி ஸ்த ய சிசு கு வியாதியுண்ட க் கூடியதாகும். 19.

முலைப்ப குப் பதில க ே ப : முலைப்பால் கி ட ாவிடில் ெ ளாட்டுப் பாலைய வது, இலகு பஞ்சமூல அல்லது சிறு ல்லிே ் சேர்த்து ாய்ச்சி, சர் ா கூட்டி ஆட்டுப் ப லு குச் ா கு முள்ளதா ச் செய்யப்பட்ட பசுவி ப லை வது குழந்தை க்குப் புகட்டல ். 0.

சிசுவு கும் த் கும் செய்யவே டி சட கு : (1) சிசு பிறந்த ஆறு நாள் இரவு, ப துக்கள் குழந்தை கு இர க்ஷ செய்து, இஷ்டதேவதை ளுக்குப் பலிஹோம ாதி க்ரியைகளு

. தாத்ரீ தாதியெனப்படும் செவிலித்த ய்.
. சீது முதற் புத்த பார்க்க.
ளிப்பு, பொறு ம், போ ம், அன்மதி இ ம த் ா முதலி த்திற்கு எதிரி டய் ஸ்.
4. விருத்தாஹார ள் முதற் புத்தக பார்.

நிறைடே ற்றி, அ ர்கள் மி ' களிப்பெய்தியவர் ளாய் அவ்விர வெல் ாம் விழித்திருக் வே 'டும். (2) பத்து ாட் ள் ஆனது பிரஸவித்த 'த்ரீ ய ஸூதி ாக்ருஹ ெ ன்கிற அவ றயி விருந்து வெளியில் அழைத்து, அவா ரது குலாசார க ளு ே ற்ற விதி ளை அநுஸரித்து ஸ் ாநா திகளைச் செய்விக்கவும்.[1] (3) அப் பால் சிசு க்கு நேஹ ந்தில் மனச் லை, அரிதாளம், கோரோசனை, அகில், ச தனம் இவற்றைச் சிறிதள பூசி, குழந்ை க்கு அதன் ஜன்ம நக்ஷத்திர தேவதை யின் பெயரையாவது, ஸமீபித்த பந்து வின் பெயரையாவது வைத்து நா கரணம் செய்யவேண் டும்; அப்பெயர் சுப ானதா , இரட் டப்பட்ட எழுத்துக்களுள் ா தாகவும் இருத்தல் ந ம். 2 23.

சிசுவைப் பரிபாலித்தல் : பிறகு விக்ருதிவிஞ்ஞாநீயா 'தியாயத்திற்[2] கூறப்பட்டுள்ள குறிகளைக் ெ ண்டு சிசுவி ஆயுளைப் பரீக்ஷிக்கவும். இ ற்காக அறிவுள்ள வைத்தியன் நிர் மலமான தலையணையுடன் கூடிய நல்ல படுக்கையில், கிழக்குப் ப மாகவா து வட 'குப் பக்கமாக ாவது தலையை வ த்துக் குழ ந்தையை விடவேண்டும். மேலு அப்படு ை யும் அதன் மே பிரிப்புகளும் மேடு பள்ளமில்லா ல் மிருதுவா வும், ரக்ஷாக் வஸ்துக்களைக் ெ ாண்டு தூபமிடப் பட்டவையாகவும் இருத்த வே 'டும். அடுத்து ெ ால்லப்பட்ட யி இறகு முதலி யன ச் சிவ த ே ருட சுட்டுப் படுக்கை குத் தூபமிடலாம். உயிருடன் பிடித் கட்க ரு ம் மு, லியவற்றி ெ ாம்பு முத லியதிலிரு து டான நல்முத்து ளையு , பிரமி-தும் ட்டி- ஜீவகம் முதலி ா சிறந்த ஓஷதி ளையு குழந்தையின் முத் திலும், சிரஸிலு , கைகளிலும் ட்டவும் ; வச பா ஆயுளையும் புத்தியையு , ஞாப சக்தியையு விருத்தி செய்து ஆரோ கிய நிலை மயையும் உ ாடுபண்ணி, ரக்ஷா மா வு வேலை செய்யு ாை யால் அதையும் அ ஙனமே முத்துமுதலி வை ளில் கட்டலா . ஐ தாம் ாஸத்தி சுபதின பார்த் து குழந்தையைப் பூமியில் உட் ாரவை க ஆர பி வு . பிறகு கிர மா ஆறுவது ம ஸத்தில் அ நப்பிராச ச் சட யு செய்யவு . ஆறும் மாஸத்தி ாவது, ஏழா அல்லது எட்ட ம் ாஸத்தில வது குளிர் ாலம் நெரு கு போது சுப தினத்தில், உட பில் பிணியேது மில்லாமலிருக் ப் பார்த்து குழ தை ய தாத்ரியின் மடியில் ட்காரவைத்து, நல்வ ர்த் த கூறி ெ ா ாடே ைத்தியனைக் கொண்டு காது குத்தவேண்

1. பத்து நாட்கள் கழித் ஸூதி க குச் செய்யப்ப ஸ்நா ாதி சட கு "ஸூதிகோத்தா ம்" எனப்ப ம்.

2. விக்ருதிவிஞ்ஞாநீய' சாரீர ஸ்த்த ம் - து அத்தி ாயம்.

3. ரக்ஷா ' முதற் புஸ்தகம் ப்பார் க.

டு. ஆ குழந்தைக்கு முதலில் வலது ாதையு, பெ குழந் த கு முதலில் இடது காதையு குத்துவது முறை. வத்தி லது கை யில் ஊசியைப் பிடித்துக் கொ டு, மற்றொரு ாத்தி ஞல் குழ தயின் காதைப் பிடித்துக்கொண்டு, கர்ணபீட ான்கிற ாதின் அடிப்புறத்திற் சிறிது கன்னத்தை அணுகினுற்போல, ஜராயு வென்கிற மிருதுவான சர்மத்திஞல் மாத்திர மூடப்பட்டு ஸூரியகிரணம் ஊடுருவ கூடிய மிருதுவான பா தில் செ பஞ்சு குழ புத் துளியிஞல் குறியிட்டு, கை நடு ா ல் இலகுவாகவும், நேராகவும் ஒரே தடவையில் த்வார விட வேண்டும்; அந்த த்வாரம் குறிப்பிட்ட விடத்திற்கு மேலாகவாது, கீழாகவ வது, பக்க ளிலாவது ஒதுங்கி விழக் கூடாது. ஏனெனில் அவ்விட ளில் முறையே லிகா, மர்மரீ, ர த என்கிற இரத்தக் குழாய்கள் பரவியிருக்கின்றன. இக்குழாய் ள் குத்தப்பட்டுப் போனுல் அவ்விடத்தில் சென்னிறமும், வலியும், தேஹத்தில் ஜ்வரமும் ஏற்படும். ே ஹும் வீ கம், அழற்சி, வேதனை, மந்யாஸ்த பம், அபதாநகம் இக்கே ளாறுகளு ாணும். அக்கோளாறுகளுக்கு அதனதன் தன்மைக்கு ஏற்ற வாறு பகுத்தறி து சிக்கிா சிகித்ஸை செய்யவேண்டு. குறித்த இடத்திற் குத்திஞல் இரத்த சிவும் ஏற்படாது; சிவப்பு-வலி முதலி வி ாரங்களு உ டாகமாட்டா. ாது குத்தியவுடனே எ ெ யில் நனைத்த நூலை ஊசியிற் ே ாத்து, காதி த்வாரத்தி லிட்டு ட்டிவிடவு, விரணத்தில் ஆமதோஷ சேர்ந்திரு தால் அதைத் தலத்திஞல் னைக் வும். காதில் த்வார விடவே டிய பாகம் னம யிருந்தால் ஆரா யென்னும் ஆயுதத் த ொ டு முன் பே லவே குறியிட்டு த் ாாம் இடே டு; அவ்வித த்வாரா விடும்போது ஹிதமான ஆஹார களைப் புஜித்து வரவே ண்டும். முறைப்படி காது குத்தியான மூன்று ாட் ள் சென்றது சற்றுப் பெரிய வர்த்தியை த்வாரத்திலிட்டு கவு. அங்குள்ள விரண ஆறியதும் சிறு ச் சிறு அ த த்வாரத் தப் போதிய அளவுக்கு வளர்த்து வரவும். 4 37.

முலைப்பல் மறத்தல் முதலி ன: (1) பிறகு பற் ள் முளைத்ததும் கிரம ா தயபாந செய்வதை மற ச் செய்து, முற் கூறிய பாலையும், இலகு ா ம் ப்ருஹ்ம ா வு முள்ள அன்னத் யும் கலந்து ஊட்டி வரவேண்டு. (2) த யத் த விட்ட சிசுவுக்கு அடியிற் குறிப்பிடப்படும் சில ே ாத ளை அதன் தேஹநிலைமை யை அநுஸரித்துப் ப குவ செய்து ொ டுக்கலாம்: (1) முாளம்பழவித்தின் உட்பருப்பு, அதி தாம், நெற்பொரி, றக டு இவற்றை கொண்டு

ர்ணபீடம் ாதி அடிப்புறத்தில் ெ கு மிருது ா த்தொ கு பா.

மோத ம்[1] செய்துகொடுக்கலாம். இதற்கு ப்ரீணநகுணமு ாடு. (2) பில்வப்பிஞ்சு, ஏலரிசி, சர்க்கரை, நெற்பொரிமா இ ற்றை ெ ாண்டு பக்குவம் செய்த ே ாதகம் குழந்தைக்கு தீபநமாக உபயோகப்படும். (3) காட்டாத்திப்பூ, சர்க் ர, நெற்பொரிமா இ ற் றக்ெ ா ாடு பக்குவம் செய்த மோத ங்க்ரா ஹிய குழந்தை கு உபயோ ப்படு . 38 40.

குழ தை ளு குத் தீக்ஷ்ேணஷத ளை விலக்குதல்: குழ தை கு டாகு வியாதிகளை ாகும ரமான துன்பம் விளை வி ாத ஔஷத களால் பரிஹரிக் வேண்டும்; ஆனால் வியாதி அபாயகர ாயிரு தால் அதில் அ சியமானால் பலமான ஔஷ ளை உபயோகி கலாம். இள குழந்தைகளுக்கு விரேச நௌஷத ளைக் ெ ாடுக்கவே கூடாது. 41.

குழ தையை விரட்டுவது முதலியது கூட து: வழிக்கு ரா, குழ தையை அதட்டி விரட்ட கூடாது. விரட்டப் பட்டு பயந்துவிடும் குழந்தை ய துஷ்டக் கிரஹங்கள் எளிதில் தாக்கு . ஸ்திரத்தை வீசி மேலே காற்று வீசச் செய் தும் டினமான பரிசமும், இல கநமு த ாது. 42.

ப்ர ஹ்மீ க்ருதம்: பிரமியிலை, வெண்கடுகு, வசம்பு, நன் னாரி, ே ாஷ்டம், இ துப்பு, திப்பிலி இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்கு செய்த க்ருதத்தைக் குழ தை பரு ரலாம். இது வாக் யும், ஞாப சக்தியையும், ஆயுளை விருத்திசெய்யு ; ே லு தீவினைகளைப் போக்கி இர க்ஷாக் ா வேலை செய் யும்; பூத களையும், உந்மாத விகார, தையும் விலக்கும்.-43, 43½.

அஷ்ட க க்ருதம்: வச பு, வாலுழுவை, வல்லாரை, ச குப்பி, த ணீர்விட்டா , பிரம்மதண்டி, பொன்னாங்கண்ணி பிரமியிலை இவ் ெ ட்டுச் ச க்குகளையும் ரை க்கு ஒரு பலமெடை ெ டுத்து, ல்க ாகச் செய்து, ஒரு பிரஸ்தம் அளவு நெய் சேர்த்து, அதற்கு நாலு மடங்கு பால் கூட்டி ருதம் பக்குவ செய்யவு . 'அஷ்டாங்க க்ருதம்' எனப்படும் இதைப் பா ம் செய்ய சரீரம் சீர்மையடையும், ஆயுள் விருத்தியாகும், வாக்கும்-புத்தியும்-ஞாபக சக்தியும் மேன்மையுறும். 44, 45½.

ரஸ்வத க்ருதம்: வல்லாரையின் இர த்தில், ெ ள் ளாட்டுப்பால், டு ாய், த்ரிகடு ம், ட்டத்திருப்பி, வசம்பு முரு ை, இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து, பசுவின் நெய் பக்கு ம் செய்து, குழ தை கு உபயே கிக் வாக்கும் மதியும் விருத்தி ய தோடு, ஜாடரா னியும் தீப ம் செய்யப்படும். 46½.

. மோதக பணியாரம் அல்லது சிற்று டி.
. ப்ரீ இனி சு யுட இ பந்தரு ப ட .
. ராஹி முதற் புத்த பார் .

வச தி க்ருதம்: ச பு, சிந்தில், ச்சோரம், டு ாய், ங் குப்பி, வாய்விடங்கம், சுக்கு, நாயுரு பி இவற்றால் ப குவம் செய்த ருத முன் ரு, த்திற்குச் சமானமானது. $47\frac{1}{2}$.

ன்குவித ர்ணே : (1) பொன், அதிவிட , ே ாஷ்டம்; (2) க்ஷீரகாே ாவி பொா ; (3) பொ , பொ ணி, சங் குப்பி; (4) சிறுதே கு, பொன், வ ம்பு, நா கு முறை ளில் எ தயே தேனோடும் ெ ய்யே டு அ ஒரு ருஷம் ெ ாடுத்து லாம்; இ தே ஹபோஷணை ெ ய்யு ; மதி ய விருத்திசெய்யு ; உடலுக்கு ன் யு டு ப று ; தேஹத்திற்கு நல்ல நிறம் தரும்; பொதுவில் குழ தக்குச் சிறந்த ஔஷத ளாகு . 48, 49½.

ச தி ருதம் இ டா : ச பு, அதிமதுரம், இ துப்பு, கடுக் ாய், சுக்கு, ஓம , ே ாஷ்டம், திப்பிலி, ஜீர இ ற் றச்சேர்த்துப் பக்குவ செய்த க்ருதத்தை ெ ாடு , குழ தயி ா கு சுத்த ாகும். 50½.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

பாலரே ப் பிரதிஷேதம்.

இனி ப ம ப்பிரதிஷேதம் என்னு அத்தியாயம் வி ரி ப்படும்:

ப உ வு ம்ப தம மூவ ப்படுவே: உண ப் பற்றிய விஷ த்தில் பாலர் க்ஷீராஹாரமுள்ள ர், அ ஹா முள்ளவர், உபயாஹாரமுள்ளவர் என மூன்று வ ை ப்பு ர். அவர் ளுக்கு ட்டப்படும் பாலும் அன்னமும் கெட்டுப் போ ா மலிருக்கு ரையில் அவர்கள் ஆரோக்கியமாகவும், கெட்டுப் போனால் வியாதியஸ்தராக ும் ஆவர். 1.

சுத்தமும் அசுத்தமுமான முலைப்பால்: ( ) ஜலத்திற் சேர்த் த ல் அதனுடன் ஒருமிக்கக் கலக்கா ஆம், தோஷங்கள் சேரா ஆம் உள்ள பால் சுத்தமானது. (2) ாததோஷத்தினால் ெ ட்டுப் போன பால் ஜலத்தில் மிதக்கு ; துவர்ப்பும் ரூக்ஷ கு முமுள்ளது; நுரைத்திரு கு ; ல-மூத்திரங் ளை கட் டு . (3) பித்த தோஷத்தினால் வி ா டந்த பால் அ லமு க ாமுமான சு யயும், ஜலத்திலிட்டால் ஞ்சள் நிறமா

த ான்கு மு ற ளிலு ா த் தப் பஸ்ம ா ெ து, ற்ற ளைச் சூர் மா ச் செய்து பயோகிக் ே .

ப மயப் பிரதிஷேதம் பாலர்களு கு டகு ே ா ளைத் த வு வி த்திசெய் வு எற்றமு ற ளை வி ரி அத்தியா

வரிகளேயும் பெறும்; அழற்சியையும் உ ' டுபண்ணும். (4) கபத் திஞல் ெ ட்டுப்போன பால் ப்புக் கரிக்கு ' ; தடிப்பாய், தண் ணீரில் அமிழ்ந்துவிடு ' ; பிசுபிசுப்பாக ய இருக்கும். (5) இரட் டைத் தோஷ ' களால் கெட்டிருந்தால் அத்தோஷக்குறிகள் லந்ததாகவும், (6) ஸந்நிபாததோஷங்களால் ெ ட்டிருந்தால் மூ ' று தோஷக்குறிகளுள்ளதாகவு' இருக்கு'. எந்தெந்த தோ ஷத்திஞல் பால் செட்டிருக்கிறதோ அந்தந்த தோஷ' ளு 'கு ஏற்ற குறிகளுள்ள வியாதிகளே அந்தப் பால் _ ' டு பண்ணும். 2 $4\frac{1}{2}$.

சிசுவின் தேஹத்தில் ே ாவு ளேக் க ' டுபிடித்தல்: ( ) சிசு அழுவதிலிருந்து அதற்கு ஏற்பட்டுள்ள வி கடு மயா அல் து மிருதுவா என்று தெரிந்து ெ ாள்ளலாம். 1 (2) குழந்தை அடி ' கடியும் எவ்விடத்தைத் தானே பரிசித்துக்கொள்கிறதோ, 'த விடத் தை நா ' பரிசித்தால் அழுகிறதோ அவ்விடத்தில் ே ாவிருப்பதாய் அறியவும். (3) கண்களே மூடியிருந்தால் சிரஸ் ஸில் நோவிருப்பதாகவும், (4) நாக்கு-உதடு இவற்றை ' கடித்து ' ெ ாள்வது, பெருமூச்செறிதல், ை களே மூடிக்கொண்டு அழுத்து து இ ற்ருல் மா 'பில் அல்லது இருதயத்தில் வேதனே யிருப் பதா வும், (5) மலபந்தம், ாந்தி, தாயின் ஸ்தநத்தைக் கடித்த ' குடலிரைத்தல், வ யிற்றுப்பொரு ல், உடம்பு முதுகின் பக் க வளேவது, வயிற்றின் பக்கமாய் ளேவது இவற்ருல் கோளாறு குடலேப் பற்றியிருப்பதாகவும், (6) மலச்சிக்கல், மூத்திரச்சி ' ல், திடுக்கிடுதல், மூலே மூலேயாகப் பார்த்தல் இவற்ருல் நோய் மூத் திரவஸ்தியையு ' குதத்தையும் பற்றி ிருப்பதா வு ' தெரிந் ெ ாள்ளலாம். 5 8.

ஸ்த 'யதே ஷஹரம ன சிகித்ஸைகள் : இனி தோஷ' ளேயும் வியாதிநிலேமைகளேயும் அனுஸரித்துத் தாய்க்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாராதி ளேக் கூறுவோம்: அவற்றுள் ததே ஷத் திஞல் 'த 'யம் ே றடை 'திரு 'கையில் (1) மூ ' று நாட் ள தசமூலத்தைக் கஷாயமிட்டுப் பரு லாம். (2) அல்லது சித் திரமூலம், வசம்பு, ட்டத்திருப்பி, டுகரோஹிணி, கே ஷ்டம், ஜீர ', ண்டுபார 'கி, தேவதாரு, ஸரளதேவதாரு, தேள் கொடுக்குப் பூ ' டு, திப்பிலி, மிளகு இவற்றி ' ஷாயத் தப் பான ' செய்யலாம். (3) பிறகு ாதரோ ஹரமான ஏதேனு ' ஒரு 'ருதத்தை அரு 'தலாம். (4) அப்பால் அச்சஸுரை யென் மது ப் பான ' செய்யலாம். (5) இவற் ற யெல்லாம் கிரமமாக உபயோகித்து, அப்பால் ஸ்நிக்த்தமான ஸ்து ' ளேக் கொடுத்து மிருதுவா விரேசநம் செய்விக்கலாம். (6) அத '

. அழு து ர் மயாயிரு 'தா ' ே ாவு ம ெ 'று ', மி து ாஞ ' ே ாவு 'தெ 'று ' அறி லா '.

பிறகு ஸ்திகளைப் பி யோகித்து, (7) அப்பால் வாதஹரமான ஸ்த கஜைக்கொண்டு ஸ்வேதசிகித் ஸ முதலியவற் றயும் செய்விக் லாம். (8) அவ்வித பாலை அருந்திய சிசுவுக்கு சிற் றரத்தை, ஓ ம், ஸாளதேவதாரு இவற்றின் ல்கம் கூட்டி ப குவம் செய்த க்ருத, தயா து, அதே சரக்கு ளையு ற் டயுட் கூட்டி பக்குவம் செய்த க்ருதத் தயா து பரு க் கொ டுக் லா. பித்தத்தினல் ஸ்த ம் ே ள றடை திரு கயில் (1) சிந்தில், தண்ணீர்விட்டான், பேய்ப்புடல், ே ம்பு, ச த ம், நன்னாரி இவற்றை கஷாயம் காய்ச்சி, தாயுட் குழ தயுமா ப் பரு லாம். (2) த்ரிபலை, ே ா ா கிழ கு, நி ே பு, டு ரோஹிணி இவற்றி வாதத்தையா து பருக ா. (3) ச ரிபாதி ச்சா கு ளின் கஷாய, (4) படோலாதி த்தி ஷாய, (5) பத் ாதி ஷாயம் இவற்றில் ள தயேனு பான செய்வி கலாம். (6) சாரிப திகணச் சா கு ள் முதலிய ற்று பக்குவ செய்த ருத ளையும் பரு ாம். (7) பித்தஹா ஔஷத ளால் விரேசநம் செய்வி லா. ( ) குளிர்ச்சியான தலாதி ளால் அப்யங் மு லேபந களு பிரயோகி லாம். பத்தினல் ஸ்தந ம் ே ளாறு ட திரு யி (1) அதி தாம், இந்துப்பு இவற்றால் ப குவ செய்த ருதத் த குழ தக்குக் கெ டுக் லா. (2) இந்துப்பு, திப் பிலி இவற்று ப குவம் செய்த க்ருதத் தயா து ொடுக்க லாம். (3) அப்பால் மருக்காரைப்பூவின் சூர்ணத் தத் தே கூட்டி ஆட்டி, அ ல் த்தை ஸ்தந ளின்மீது, குழ தயின் உதடு ளிலும் சிறிது லேபந செய்து, சுலப ாய் குழ த கு ாந்தி யு டுப ணலாம். (4) தாய்க்கு தீக்ஷ்ண ஸ்து ளை ெ த்து நன்று தி செய்விக் வேண்டும். (5) அப்பால் ஸ ர்கீ ரின ளைச் செய்வித்து, (6) முஸ்தாதி ணச்சா கு ளி வாதத்தைப் பருகக் கொடு கலாம். (7) அங்ஙே கிரந்தி த , இ குபத்திரி, தேவதாரு, வெட்பாலரிசி இ ற்றின் கஷா த்தைய வது, (8) அதிவிடயம், ே ாரைக்கிழ கு, வச புு, பஞ்சகோலட் இவற்றின் கஷாயத்தையாவது தாய்க்குக் ொ ாடுக் லாம். ஸந்நிபாததோஷத்தினல் ஸ்த ம் ே ாளாறடை திருக்கை யில் குழ தையின மலம் துர்நாற்றமுள்ளதாகவும், ஆம ா வு ஜலத்திற்குச் ச ா மாக யும், தோய்ந்து போனதா வு, தெளி ாகவு, தோய்ந்து உடைந்து போனதாகவும், நு ாத்த தா வும் பல ாறுக வெளியாகும். அப்படியே மூத்திரமும் மஞ் சள் நிறமாகவு, வெளுப்ப கவும், தடிப்பா வும் பல நிறங் ளோடும், பலவிதமான நோ ய டுபண் ிக்கெ டும் வெளி ரு. ே ஜு ஜ்வ ம், அரோசக, நாவறட்சி, ாந்தி, வற ட தே ெ றிவு, அதி சொட்டாவி, அவய ள் துவண் டு போதல் அ ய ளி இசிவு, குடலிரைத்தல், டு, தலை

சுற்ற இவைகளும், நாசி-நேத்திர ள்-வாய் இவற்றில் வே டு, இத், கைய வேறுவிதமான கோளாறு ளும் ண்டாகு. இந்த வியாதி கு க்ஷீர ல கம் னப் பெயர். இது பிராணப ரமான மிகக் கொடிய ரோகம். ( ) இதில் காலதாமதமி றி தாத்ரியையும் குழந்தையையு வமநம் செய்வித்துச் சிகித்ஸிக் வேண்டும். (2) பிறகு ஸ ஸர்கீ க்ரியையைச் செய்து, (3) வச தி ணக்கஷாயத்தையாவது, (4) ஹரித்ராதிக க்கஷாயத் தயா வது, (5) திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, டு ரோஹிணி, ே ர கிழங்கு, கோ ட்டம் இவற்றின் கஷாயத்தையா உபயே கிக்கலா. (6) வட்டத்திருப்பி, சுக்கு, சீந்தில், கடு ரோஹிணி, நிலவே ம்பு, தேவதாரு, நன்னாரி, ே ரைக்கிழங்கு, பெரு குரு ப,வாலுமுளை இச்சரக்கு ள் முலைப்பாலிலுள்ள தோஷ ளைப் பரிஹரிப்பதிற் சிற தவையாம். (7) ஏதேனும் ே ளாறு தொடருமானல், கால-தேசாதி நிலை ளையறி வத்தியன் அந்தந்த விய திக்குத் தகுந்தவாறு சிகித் ஸையைச் செய்ய வேண்டும். 9 25[1].

குழ தைக்குப் பல்முளை வை யிற் ம் ே ள றுகளும் சிகித்ஸை யும்: (1) குழந்தை குப் பல் முளைக் த் து கு தும் ஸ லமான ரோக ளுக்கு காரணமாம்; பல்முளைப்பதால் முக்கிய மாய் ஜ்வரம், பேதி, இருமல், வாந்தி, தலைவலி, அதி இருதயத் துடிப்பு, போதகி, விஸர்ப்பம் இக் ே ளாறு ள் பாலர்களுக்கு உண்டாகு. பூனை ளுக்கு இடுப்புச் சரி துபே ை யிலு, மயி ளுக்கு, தோகை முளைக்கை யிலும், குழந்தைகளு குப் பல் முளைக்கையிலும்-பலவாறான கோளாறுகள் தோன்றிய போதிலு நீ கு விசேஷமாய் நேரிடாது. (2) இதில் அந்தந்த தோஷ ளு கு, அவற்றின் பிரே பாதிநிலை ம ளுக்கும், ரோ ளின் ன்மை ளுக்கும், ரோ தி ளு குச் ச பந்தமான ஆசயங் ளின் தன்மைகளு கும் ஏற்றவாறு, ே தச-கா ாதி ளையும் அநு ஸரித்து, பாலர் ளுக்குச் சிகி ஸை செய்யவேண்டும். குழந்தை ளு குப் பல்முளைத்தல் முதலிய நிலை மகளில், முன்னல் பெரி யவர்களு குக் கூறப்பட்டுள்ள அதே வாத திதோஷ ளு, அதே இரஸாதிதாது களும் சேர்ந்திருப்பதோடு, ஜ்வராதி வியா தி ளும் முற்கூறிய ாறே ாணுமாகையா, ஔஷத ளு முற் கூறியவாறே இவர்களு குப் பிரயோகி ப்படவேண்டும்; ஆனல்

. க்ஷீராலஸ ம் பாலிலுள்ள பல ா தோஷ ளா உ டா ம் ஆ பந்த ா ொடிய பா ரோ .

. போத ப ர் ளு கு இரைப் ப ள் அரிப்பு, நீர்ப்பெருக்கு ற்றுடன் கூடி த வு, ருே வு, த டு கு போ ற ய கவு, லி யுள்ள ய வு டாகு சிறிய ட்டி கள் நிர பிய கோளாறு.

குழந்தைகள் ஸுகுமாரமான வெகு சிறிய தேஹமுள்ள ராம் யாலும், பெரியவர்களைப்போல எல்லாவித உணவுகளையும் உண் முடியாதவராதலாலும் இவர்களுக்கு ஔஷதங்களை மிகச் சிறிய அளவில் ப்ரயோகிக்க வேண்டும் 26 30½.

குழந்தைகளுக்கு வமநம் செய்விக்கும் முறை: (1) நெய்யை யும் பாலையும் விசேஷமாய்ப் பருகுவதால் பாலர்கள் எப்பொழு துமே ஸ்நிக்த்தமாயிருப்பார்கள்; ஆகையால் கற்றறிந்த வைத்தி யன் அவர்களுக்கு மிருதுவான வமநௌஷதம் கொடுத்து, தேஹத்தில் தோஷம் ஊறுவிருக்கையிலேயே சீக்கிரம் வமநம் செய்விக்கவேண்டும். (2) பாலையேயாவது, பாலையும் அன்னத்தையும் அவது உண்ணும் குழந்தைக்கு முலைப்பாலை யிறு நிரம்ப அருந்தச் செய்து அப்பால் வாந்தி செய்விக்க வேண்டும். (3) அன்னம் உண்ணும் குழந்தைக்கு மித்திரமான பேயா வை நெய் கூட்டி நிரம்பவும் கொடுத்து வமநம் செய்விக்கலாம். 31, 32½.

குழந்தைக்கு விரேசநாதிகளுக்குப் பதில் வேறு சிகித்ஸை : (1) விரேசநத்தினால் சிகித்ஸிக்கக்கூடிய வியாதியில் குழந் தைக்கு வஸ்தியைப் பிரயோகித்து வியாதி நிவாரணம் செய்ய வேண்டும். (2) மர்சம் என்கிற ஸ்யத்தினால் நிவ்ருத்திக்கக் கூடிய வியாதியில் ப்ரதிமர்சம் என்கிற நஸ்யம் பிரயோகிக்க வேண் டும். (3) குழந்தைக்கு விரேசநம் முதலியவை அவசியமாயிருந் தால், அந்தந்த கோளாறுகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் முறைப் படி அச்சிகித்ஸைகளைத் தாய்க்கே பிரயோகிக்க வேண்டும்.-33½.

ஸ்தந்ய தோஷஹர சூர்ணம்:—பெருங்குரும்பை, த்ரிபலை, த்ரிபலை, இலந்தைக்கொட்டை, ஏவற்பட்டை, தேவதாரு, கடுகு, கட்டத்திருப்பி இவற்றின் சூர்ணத்தைத் தேனிற் கலந்து உப யோகிக்க, முலைப்பாலின் தோஷங்கள் தீரும். 34½.

குழந்தைகளுக்கு தந்தபாலியில் உபயோகிக்கும் ஔஷதங் கள்: (1) திப்பிலியின் சூரணத்தைத் தேனிற் குழைத்து, அத னால் தந்தபாலி யென்னும் வியாதியில் பல்லீறுகளைத் தேய்க்கவும். (2) அல்லது கட்டாத்திப்பூ, நெல்லிக்கனி இவற்றின் சூர்ணத் தையாவது அஞ்ஜனம் உபயோகிக்கலாம். (3) லாவம், தித்திரி, கல்லூறு இவற்றின் மலங்களை யெரித்துச் சூர்ணம் செய்து, தேனிற் கலந்து, குழந்தைகளின் பற்களைத் துலக்க, பற்கள் ரிசை ரிசையாய் அழகாய் வளரும். 35, 36½.

ஸித்த க்ருதம்: வசம்பு, கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, கட்டத்திருப்பி, டுகரோஹிணி, அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு இனிய சுவையுள்ள இதர சரக்குகள் இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்கு வம் செய்த நெய் "ஸித்த க்ருதம்" எனப்படும். இது குழந்தை

* தந்தபாலி குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் ஒருவித பல்நோய்.

ரு 'குப் பற் ள் ன்கு முளைப்பதற் ர உபயோகி ' க்கூடிய வித்தௌஷத ரம். 37½.

ஐங்யாதி சூர்ணம்: மர ஞ்சள், தேவதாரு, ஸரள தேவ தாரு, டுக்காய், ' ட ' த்திரி, சிறுவழுதுணை, சிற்று ல்லி, சதகுப்பி இவற்றின் சூர்ணத் தத் தே ' நெய் இவற்றிற் கூட்டி குழந் த 'கு ' கொடுக் கிரஹணீரோக ' நீங்கி அ 'னிதீபந ' உண்டாம் ; அபாநவாயு வெளி ப ட் ; அதிஸாரம், ஜ் ர ', ச்வா ஸ ', மாலே, ப ' டு, காஸம் இவை தீரு ' ; குழந்தைக்கு உ ' ட கு ' ஸர் ோ ' களிலும் சிற 'தது ; தேஹபலத்தையு' தேஹ நிறத்தையும் விருத்தி செய்யும். 3 40.

வ்ருத்த காச்ய ரக்ருதம்: ம ஞ் ஜி ஷ் டி காட்டாத்திப்பூ, வெ ள்ளிலோத்தி, பெருவாகை, சிற்றுமுட்டி, ரடா ' குறிஞ்சி, சிறு குறிஞ்சி, பில்வப் பிஞ்சு, பருத்திக் கொட்டை இவற் றச் சேர்த்து ' ாய்ச்சிய ஷாயத்தில் பாலும் த பிராக்ஷையும் கூட்டிப் ப 'குவம் செய்த க்ருதம், குழந்தைகளுக்குப் பல் முளைக் யில் ' ணும் பல கோளாறுகளையும் ஜடிதி நிவ்ருத்தி செ 'யும். இது வ்ரு 'த-காச்யப முனிவரின் முறையாகு '. 4 , 4 ½.

பல்முளை 'கையில் குழ 'தையைப் பர மரித்தல்:—பல்முளை ' கயில் உ 'டாகும் சில ளாறுகளில் குழந்தையைச் சிகித் ஸ ' கா அதிக ரய் நிர்ப்பந்திக் ' கூட து. ஏனெனில், பற்கள் நன்கு வெளிவந்துவிட்ட பிறகு ஆக்கோளா று ள் சுயமா வே நிவ ர ரய் விடு '. 43¼.

குழ 'தை கபப்பிரகோ பத்த ல் சுஷ்கித்தலும் சிகித் யும்: ப லில் மி த் தூங்குவது, குளிர் 'த ஜலம் பருகுவது, பப் பிரகோ ரபமுள்ள ஸ்திரீயின் முலைப்பாலை யரு 'து து இவற்று ' சிசுவின் இ ஸதாது ஓடும் ஸ்ரோதஸ்ஸு ளில் ப ' விருத்தியாய் இரஸ 'கால் ளை அடைத்துவிட, அதனால் அரோச மும், பிரதிச் யாயமு ', ஜ் மு ', ரஸமு ' உ ' ட ய் குழந்தை சுஷ்கித்துப் போக, அதன் மு மும், ' ரு ' 'நி 'த்தமா வெ ளிறி ' ரணப்படும். ( ) 'துப்பு, த்ரி டு, நாயர்வேளை, ட்டத்திருப்பி, டம்பு இவற்றின் சூர்ணத் த அ 'னம் சுஷ்கித்து வரு ' குழந் தை 'குத் தேனுடனும் நெய்யோடும் ல 'து கொடுத்துவர, இது அரோ ' முதலிய ற்றைப் போக்கும். ( ) அசோகம்பட் ட, டு ரோஹிணி, பஞ்சகோ ரலம் இவற்றி ' சூர்ணத்தையா து, (3) இலந் த ரட்டாத்திப்பூ, நெல்லிக் னி இவற்றின் சூர் த் தயாவது நெய்யிற் குழைத்து இக்கோளாறிற் கொடுக்கலா '. (4) சிறுமல்லி, வசம்பு, ண்டங் த்திரி, க ோ ரலி, திப்பிலி, நத ' எ ' ற 'தத்திரவ்ய ', வஞ்சி, நெய்தல், சாற ட, ' டுபார 'கி, கோரைக் கிழங்கு இவற்றை வகைக்குக் ரல்பல ' வீதம் சேர்த் துக் ஷாயம் ரய்ச்சி, இதில் அரைப்பிரஸ்த்த ' நெ ய் கூட்டிப்

பக்குவம்செய்த ருதம் ப முதலிய ற்றால் அடைபட்டுள்ள ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைச் சுத்திசெய்வதிற் சிறந்தது. (5) க ட த்திரி, அமு கிருங்கிழங்கு, துளஸி, திப்பிலி இவற்றை கொண்டு பக்கு ம் செய்த க்ருதமும் அதே கு முள்ளது. 44—50½.

ப்ருஹ்மண ருதம்: ர் காடகச்ருங்கி, அதிமதுரம், ண்டு பார கி, திப்பிலி, தே தாரு, அமுக்கிரு கிழங்கு, க கோலி, க்ஷீர ரகோலி, சிற்றாத் த, ருஷபக, ஜீவக, பெருமல்லி, ர விட க இவற்றை ல் யாகச் செய்து, முயல் சிரஸ் பின் கஷாயத்தில் சேர்த்து, ருதம் பக்குவம் செய்து உபயோகி க, சுஷ்கிக்கும் குழந்தை புஷ்டியடையும். 5 , 52½.

வசாதி தைலம்: வசம்பு, டுக்காய், கிரந்திதகரம், கச்சோர இவற்றைச் செம் றியாட்டு மூத்திரத்திலும் ஸுரையி லும் கூட்டிக் ாய்ச்சி, அதில் தைலம் பக்கு ம்செய்து, சுஷ்கிப் ப ா ளு கு அப்யங்க செய்விக்கலாம். 53½.

ல க்ஷ தி தைலம்: ஒரு பிரஸ்த்தம் கொம்பரக்கு கஷா த்தில் அவ் ளவு எ ெ யும் சேர்த்துத் தயிரி ே லுள்ள தெளிவு நீரை நாலு மட குகூட்டி, பிறகு அமுக்கிருங்கிழ கு, மஞ்சள், தே ாரு, அரேணு ம், கோஷ்டம், கோரைக்கிழ கு, ச தனம், பெரு குரும்பை, டுகரோஹிணி, சிற்றாத்ச த, சதகுப்பி, அதிமதுர இவற் றச் சமஅளவு ல்கமாகச் சேர்க் வும். "ாக்ஷாதி லம்" எனப்படு இதை கொ டு அப்ய செய்ய, சரீரபலம் விருத்தியாகும்; ஜ்வரம், க்ஷயம், பித்து, ச்வா ம், அபஸ்மாரம், வாதரோகம் இவை தீரும். யக்ஷர், இராக்ஷஸர், ட ற்று பூத கள் இவற்றின் பற்றுதலேயு போக்கும்; ர்ப்பிணி ளு கும் இது சிற த அப்யங்கதை லம். 54 56½.

குழ தயின் இருமல்-வ தி முதலியவற்றிற்குச் சிகித்சை ா: இரும), ஜ்வர , வாந்தி இவற்றால் பீடிக் ப்படும் குழ த கு (1) அதிவிடயம், கர்க் டகச்ரு கி, திப்பிலி இவற்றி சூர் த்தைத் தேனிலு நெய்யிலு லந்து ொடு லா . ( ) அல்லது ஒரு அதிவிடயத் த மாத்திரமாவது சூர்ணம் செய்து அ னமே நெய்யிலும் தேனிலும் கலந்து கொடுக் லாம். (3) முலைப்பாலைப் பருகிப் பருகி ாந்தி செய்யும் குழந்தைக்கு ட த்திரி, கத்திரி, பஞ்சகோல , எலுமிச்சம்பழரஸ இவற்றை நெய் தே, ன் கூட்டி, லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்து ொடு க லா . (4) திப்பிலி, பஞ்சல வாய்விட , தேவதாரு இ ற்றையும் அ னமே ப குவ செய்து ெ டுக் லா . (5) த்ரி டு த் தயா நெய்-தேன் இவற்றுடன் உபயோகிக் லாம். (6) அல்லது முள்ள பன்றி, சென்னாய், உடும்பு, ரடி, மயில் இவற்றில் ஏதனுடைய சர் த்தை பாவது, ம பிர்களையாவது சுட்டு அ விதமேதே நெய் ளிற் லந்துஉபயோகிக் லாம். 57 60.

சர்திஹர 'ருதம்: கருங்காலி, மருதை, தாளிஸப்பத்திரி, கோஷ்டம், சந்தனம் இவற்றின் கஷாயத்தில் பாலையும் நெய்யை யு' —ற்றி பக்குவம் செய்யவும்; இவ்வாறு பக்குவம் செய்த க்ருதம் குழந்தை யின் வாந்தியைப் போக்க வல்லது. 61.

தகாதவிதமாய் பல்முளைக்கும் உத்பாதத்திற் செய்யும் பரிஹாரம்:—எ' குழ'தை பிறக்கும் போதே பற்களோடு ஜனி' கின்றதோ, எக்குழந்தைக்கு முதலில் மேல்வாய்ப் பற் ள் முளைக்கின்றனவோ அவ்விதமான துர்நிமித்த' நேரிடுகையில் தகுந்த வ று சாந்தி செய்யவேண்டும்; அக்குழந்தை ளை ஏராளமா தக்ஷிணைகளோடு ஒரு அந்தணனுக்குக்கொடுப்பது நல'; பூதாதிகளுக்கு' பூஜை முதலியவற்றைச் செய்யவு'. 62, 62½.

தலு 'ட ம்: தவடையின் உட்புற மா' த்தி' பம் பிரகோபித்து "தாலுக 'ட ம்" என்கிற வியாதி உ' டாம். அதனு' தவ டப் புறத்தின் உச்சியில் குழி விழுந்து த டை தள 'ந்துவிடு'; முலையுண்பதில் வெறுப்பு' டாம்; பால் மு, லியதை ஷ்டப்பட்டு குடிக்கு'; ல' திரவ ாய் வெளிவரு'; ந வறட்சி, ாயில் அரிப்பு, 'ணோய், கழுத் தத் தா' கூட மை, வாந்தி இவையும் காணு'.—63, 64½.

தாலுக 'டகசிகித்சை: தாலு ண்டக வியாதியில் வாயைத் திற' ச்செய்து தவடையின் உட்புறத்தில் ( )யவக்ஷார', தேன் இவற்றைக் கூட்டித் தடவலா'. (2) திப்பிலி, சுக்கு, பசுஞ்சாணத்தின் சாறு, இந்துப்பு இவற்றைக் குழை த்தாவது தாலுகண்ட த்திற் பிரயோகிக்கலாம். (3) சுக்கு, மஞ்சள், கரிசலா' கண் ரி இ ற் றக்கல் மாக்கி, ஆலிலைகளில் த்துச் சுற்றிக் ட்டி, பசுஞ்சாணத்தைமே லே பூசி, உமித்தணலி' அ த மே ை த்தெடுத்து, உள்ளிரு'கிற ல் த்திலிருந்து இரஸ' பிழிந்து, அதை வாயிலு' தவடையிலு' லேபந' செய்து, மே த்திரத்திலும், சிறிது ற்ற லா'. (4) கடு' ாய், வச' பு, கோஷ்ட' இவற்றி' கல்கத்தைத் தேன் விட்டுக் குழைத்து, முலைப்பாலின் அநுபா த்துட' உட்கொள்ளக் கொடுக்கத் தாலு 'ட ' திரு'. 65 68.

குழ'தைக்குக் குதத்திலு' டாகும் விரணம்: லம் தங்கி பூசி' கொள்வதாலோ, வியர்வை சேருவதாலோ குழந் தயின்

இத' பிற இர' பிரக்ஷிப்த ச்ே ா ' ' சி பு 'த ' ளி' ா ப்ப கி' ற ; அ ற்றின் மெ ழிபெ ர்ப்பு பி' ரு ாறு: [மு ாய்' ட் டயி' மூ ப த்திலிருப்பது', பற்' முளைப்பதற் ஆத ா அ' இ ப்பற்றியது ாயுபிரமே பித்தால் குழ' த' குப் பற்' முளைப்பதி'லை. ருக்ஷ ன வுகளைப் புஜிக்கு' குழ' த' ாத' தேஹத்தி' மேலிட், அ' ாயு மு ய்' ட் ட யப் பற்றிய ாடி ளை அ ச' ச்செ'து, குழ' த தா'கு'போது அதனு' பற்களை' டி' 'படி அ தத் தா' கிற .]

குதத்தில் இரத்த- ப கள் ோறாற டந்து, ஒருவித விர r
உ டா ; அது சிவந்து, உள்ளே அரிப்புடன், அதி உபத்திர
ளுள்ளத யிருக்கும். அதைச் சிலர் "மாத்ரு ரதோஷ"
றும், சிலர் "பூதகம்" என்றும், சிலர் ப்ருஷ்டாருஸ் என்று,
சிலர் "குதகுந்தம்" என்றும், சிலர் "அநாமிகம்" என்று கூறு
கிறார் ள். 69, 70.

குதவிர சிகித்ஸை : குதஸம்பந் ான அந்த விரண
தப் பரிஹாரி (1) தாயினு டய முலைப்பாலைச் சுத்தி செய்ய
ே டும்; அதற் ாகப் பித்த-கபஹார ன ஔஷத ளைத்
த ய்கு ொடுக்கவே டு. ( ) இரஸாஞ்ஜநம், தேன் இவற் ற
ஒருமி க்கூட்டி, ொதி ை த்து ஆறிய ஜலத்தில் அ த
ந்து அப்போதைக் ப்போது பான செய்ய ொடு லாம்;
அ த விரணத்திலும் லேபந செய்யல ம். (3) த்ரிபலை, இல
தம்பட் ட, பூ ரசம்பட் ட இ ற் ற ஷாயமிட்டு, அ த
விர த்தி ேல் ற்றி, (4) அ னபேதி, ோரோசனை, துத்
த , ச்சிலை, தா க , இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றை ஏதேனு
அம்ல சேர்த்து அரைத்து, லேபமா ச் செய்தாகிலு அத
மேல் பூசலாம். (5) அல்லது அச்சாக்கு ளையே சூர் ம்செய்து
விர த்தின்மீது தூ லா . (6) அ லது அதி தூரம், ச கு,
ெளவீராஞ்ஜந இவற்றின் மி று யா சூர்ணத் த
து, (7) ன்னரிவேர், ச கின் உட்புறச் சுழி இ ற்றி
பொடி யயாவது, ( ) வே ை ப் பட் டயின் மிருதுவா சூர்
த் தயா து விரணத்தி மீது தூவலாம். (9) சிவப்பு,
அரிப்பு கடுமையா த் தோன்று ானால், அட் ட யப் பிரயோ
கித்து இரத்தக் த வெளிப்படுத்தவு . (10) "குதகுட்ட ம்"
எனப்படுகிற இவ்விரணத்தில் பித்தவ்ரண ஹார ான ஸகல சிகி
யு அனுகூலமானது. 71 75.

குழ தை ண் பத ன ே ாறுகளுக்குப் பரிஹ
: வட்டத்திருப்பி, வாய்விட ம், மஞ்சள், ர ஞ்சள்,
ே ைச்ழங்கு, டு ர கி, சாறடை, பில்வம், த்ரி டு,
தேள்கெ டு குப் பூ ாடு இ ற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ரு
தத் த அளவாகக் கெ டுத்து தா மண் தி பதாலாகு
ோளாறு ள் நீ கி சு. முண்டாம். 76, 76½.

ப ரே களை நிவார ம் சே த ளி ஔஷத
ப ம் சே த : எந்தெ த வியாதி கு ந்தெந்த ஔஷத
ற்றதோ அந்த த ஔஷதத் தத் தாயின் த ங் ளின்மே
பூசி, சற்று அப்படியே வைத்திருந்து, அப்பால் அதைக் கழுவி
விட்டு, குழ தைக்கு முலையூட்டினால், குழந் தக்கு டாகு
அ த த வியாதி நி ார ாகும். 77.

. த த கிற வி ாதியே "குதகுட்ட ம்" எ ப்ப ற .

மூ ரும் அத்தியாய ம்.

ப கிரஹப் பிரதிஷேதம்.

னி ப கிரஹப்பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தி ாயம்[1] விவரி ப்படுகிறது:

பத ப கிரஹ : முன்னால் சுப்பிரம்மணியனை ாப்பதற்காகச் சி பெருமானால் பன்னிரண்டு கிரஹங் ள் ப ட ப்பட்டன. அவற்றுள் ஸ்க ந்தன், விசாக , மேஷ , ச்வ ஹ , பித்ரு கிரஹ ஆக இ ந்து புருஷவுரு ங்கொ ட . சகுநி, பூதனை, சீ, பூதனை, த்ருஷ்டிபூதனை, மு ம டலி , ரே தி, சுஷ் ரே தி எ னும் இவ்வே மு ஸ்திரீகிர ஹ ளர். 2 1.

பிழ த ளுக்கு கிரஹபீடையில் ம் குறி : (1) கிரஹ ள் பாலா ளைப் பிடிக் ப்போகிற தறு ாயி குழந் த அடி டியும் அழும்; ஜ்வாமு உ டாகும். (2) அ குழ தை ப் பற்றி ொ ட பிறகு ாணும் பொது குறி ாவன: திடுக்கிடுதல், ொட்டாவி, புருவ நெறிப்பு, தீனம நிலை , ாயி று ாதப்புதல், ே ற்பார் வ பார்த்தல், உ ட டயு பற் ளையு டித்து கொள்ளுத , தூ கமி மை, அழுகை , கூ (தல், முலையுண்பதில் வெறுப்பு, குரல் ாறுதல், ாா மின்றி த னையும் தாயையு நகங்களா கீறுவது ப யாம். 3 5.

த கிரஹ குறி ள்: அவற்றுள் ஸ்க த கி ஹத் தி பீடி ப்படு குழ தை கு ஒரு கண்ணிலிரு து நீர் டி யு ; தலையைப் புரட்டிய ச கும்; பார்ச் வ யு ாற்போல் ரு பக் மெ லாம் விழுந்து போகு ; அவயவ ள் விறைத்து ொ ள்ளு ; வியர் வ சியு ; ழுத்துத் து ண்டு ளையு ; பற் ளைக் டித்து ொ ள்ளு ; முலையு பதில் வெறுப்பு டாகு ; அஞ்சி நடு கும்; ொ ா டைக் கம்பிப்போய் அழு ; வாய் ே ா ல கு ; உமிழ்நீ ா கு ; அதி மாய் ே ற் பா வ டா கு ; உடலில் ச நாற்ற மு டாகு ; திகி லடை திரு கு ; டின ாக முஷ்டிப தகஞ் செய்துெ ா ளு ச்சிக் லு டா ; ஒரு ம், ஒரு புருவமு , ஒரு மு அதிக ாய் அசை துெ ா டிரு கும் இர டு ளும் சி ந்திரு கு ; இ த கிரஹ பீடிப்பத த்திர ா தேனு அ ய ோ ள றே பவி கு , ா ாவது ே ரிடு . 1.

---

[1] . ப ரஹப் பி திஷேத ப ர் ளைப் பற்றிப் பீடி பூத ளைப் பரிஹரி கு மு ற ளை கூறு அத்தியா .

விச கிரஹ குறி ள்: விசாகக்கிரஹத்தின் பீடி ப்படு குழந்தைக்கு மரணை தப்பிவிடு; அடி டியு அது யிர் ளை அறுத்துக்கொள்ளும்; கழுத்து நிற்கா ல் து ளு; உடம் ப விறைத்துக்கொண்டு கொட்டாவிவிடு; அச்ச ம் லமூத்திர கள் தானே வெளியாகும்; வாயில் நுரைதப்பு; சிரஸ், நேத்திர கள், கை ள், புருவங்கள், பாத இ மிகவு துடிக்கு; முலையுண்ணும்போது தநத த டி கு; தன் ந கையும் கடித்துக்கொள்ளு; உடம்பு தனை யால் ருந்தும்; ஜ்வரமுண்டாகும்; நித்தி ரயுண்டா ர; சீழ் இரத்தம் இவற்றின் நாற்றமும் தேஹத்திற் ணு. இ "ஸ் தாபஸ் ரம்"[1] என்னும் கோளாறின் குறி ளா. 9 11.

மே ஷ கிரஹக் குறி ள்: மேஷ கிரஹ எ கிற மே ஷக்கிரஹ பீடித்தால் குழந்தைக்கு யிற்றுப்பொரு லு டாகு; ால் ள் துடிக்கு; ாயில் நு ர தப்பு; ர றட்சியு டாகும்; ளை வி றத்து மூடி கொள்ளு; அதி ாரமு, தொ டக் ம்மலும், தேஹம் ருத்தலு கூவுதலு, பயப்படுதலும், ாந்தியாதலு, இரு லு, வி லு, அா மி யு ணும்; தட் ட டித்து கொ ள்ளும்; உடல் சுரு கி தேஹ விரைக்கும்; செ மறியாட்டி னுடையவு ஆமதோஷத்தினு டயவு ாற்ற ணு; உய ரப் பார்த்து அழு; இடை துவண்டு வளையும்; ஜ் ர, மூர்ச் ச, ஒற் ற ்வீ குதல் இவை ளு தோன்று. 12 14.

ச க்கிரஹக் குறிக ா: குழந்தை ச்வ கிரஹத்தின் பீடி ப்படு ால் நடு கா கொள்ளு; மயிர்ச்சிலிர்க்கு; வி ர் அதி ரயு டாகு; மூடி கொள்ளும்; உடல் முதுகி ப ாய் விறைத்து வளையும்; அது தனக்குத் ானே நா டி து கொள்ளு; உள்ளுக்குள் தானே கூவி கொள்ளு; அதி மாய் ஓடு; மலத்திற்குச் சமானமான துர் ாற்றம் தேஹத் திலுண்ட கு; அலறியழும். 15 15½.

பித்ரு கிரஹ குறி ள்:—பித்ருக்கிரஹத்தினால் குழந் த பீடி பப யில் காணுட் குறிகள்: ம ிர்ச் சிலிர்க்கை, அடிக் டியும் அஞ்சி நடுங்கல், திடீரென்று அழுத, ஜ்வரம், இருமல், அதிஸார, ாந்தி, கொட்டாவி, நாவறட்சி, உடம்பில் ச ர்நாற் றம், உடல் இசிவு, உதரல், சுஷ்கித்தல், உடல் திமிர்ப்பு, ரு நிறட், ளை அழுத்தி மூடி கொள்ளல், ணீர் டிதல் இ ளே ர. 16, 17½.

குநி ரஹ குறி : பா சகுநி கிரஹத்தினால் பீடிக் ப் படு ாரானால் அ யவ கள் தளர்தல், அதிஸ ர, ர கு-

---

[1] தாப ார: வி கிரஹத்தின் குழ த கு ரி ரோ ர இது மற்றொரு பெயர.

த டை-தொண்டை இவற்றில் விர ம், அழற்சி-வலி-வேக் ரடு ளோடு கூடிய கொப்புள 'கள் இராக் ாலத்தில் பூட்டு ள் தோறு ' உண்டாய் பகற்பொழுதில் மறைந்துவிடுதல், ரயிலா வது குகத்தில்வது அழற்சி, பயப்படுதல், உடலில் பக்ஷிகளு ' ே ற்ற நாற்றம், ஜ்வரம் இக்குறிகள் ாணு '. 18, 19½.

பூத க்கிரஹக் குறிகள்: குழந்தை பூதநாக்கிரஹத்தினுல் பிடிக்கப்படுகையில் வாநதி, நடுக்கம், சோம்பல், இரவில் நித்திரை யி 'மை, விக்கல், வயிற்றுப்பொருமல், பேதி, நாவறட்சி, மூத் திர ' அடைபடுதல், அவயவங்கள் தளர்வுற்று உரோமங் ள் சிலிர்த்துக் கொள்ளல், காக்கையைப்போல துர்நாற்ற மு 'ரடாதல் ஆ இக்குறி ள் ணும். 20, 1.

சீதபூத 'கிரஹ' குறிகள்: குழந்தை சீதபூதனை யெ ' னும் கிரஹத்தினுல் பிடிக்கப்பட்டால் அது நடு 'கும்; அழு '; மூலைப்பார்வை பார்க்கும்; ாவறட்சி ெ ள்ளு '; குடலிரை த் தலையு ' அதிஸாரத்தையும் பெறு '; பதனழிந்த பிணநீர்போ 'ற துர்நாற்றமடையும்; ஒரு பார்ச் மெல்லாம் உடல் சீதள ாகும்; ற்ெருரு ப 'கெ ல்லாம் உஷ் ா யிருக்கும். 2, 2 [1].

'தபூத 'கிரஹ' குறிகள்:—அ 'தபூதனை யெ ' கிரஹத்தினுல் பிடிக் ப்படும் குழந்தைக்கு ' காணும் குறிகள்: ா 'தி, ஜ ா ', இருமல், அக்னி ாந்தியம், பேதி, உடல் ரு நிற ' ெ ாள்ளுதல், துர்நாற்ற ', உடல் சுஷ்கித்தல், கண்பார்ை மு ' ' ெ ாள்ளல், தேஹத்தில் கடு ' லி, அதிக தினவு, போதகி, எ 'கு ' சூன்னியம த் தோற்றல், வி 'ல், திகி ', மூலையு ' பதில் வெறுப்பு, குரல் கீச்சிடுதல், உடல் டு 'ம், தேஹ ' த் மியத்தின் ாற்ற 'கொள்ளுதல் அல்லது புளிப்பு ாற்ற ' பெறுதல் ஆகியவை யாம். 23 25.

மு 'டிதையின் குறிக ': முகமண்டி தயெ 'னு ' கிரஹத்தினுல் பிடி ' ப்படும் குழந்தை 'கு ' - ால்கள் ெ கு அழ ா த் தோற்று '; யிற்றின்மீது ருநிற ா லி அடர்ந்து படர் 'திரு ' ாணும்; ஜ ாமு ', அரோச மு ' உட ' ாட்டமு ', பசுமூத்திரத்திற்கொப்பான நாற்றமு ' ' ' டாகு '. 6, 26½.

ர தீக்கிரஹ ' குறி ள்: பாலர் ரே தீக்கிரஹத்தினு ' பிடி 'கப்படுவ ர் ளாஞல் கருப்பும் நீலமுமாக தேஹநிற ' ாறும்; செ வி ளையு ', ா சி யை யும், நேத்திர ' ளையும் தேய்த்துப் பிசைந்துெ ாள்வார்கள்; இருமலும் விக்கலு '

1. திருஷ்டிபூதனை ெ 'பதே அ 'தபூதனையென்று ' கூறப்படு '.
. மு 'டலி யெ 'பதே முகம 'டி த யென்று ', மு 'டகி யெ 'றும் ழ ' ப்படும்.

ணு ; ளை விழித்துப் பார்ப்பார்கள்; மு ம் வ கிர ா வு சிவப்பாகவும் ஆகு ; செ றிய ட்டின் ாற்றம் உ ட கு ; ஜ்வரம் காணும்; தேஹ சுஷ்கிக்கு ; லம் அதி ய மயா ந்ரவமாகவும் இரு கு . 7, 8.

சுஷ் ரே தியின் குறி ள்: குழ தை சுஷ் ரேவதி யெ கிற கிரஹத்திஞல் பீடிக்கப் படுமாஞல், அதற்கு கிரம கிர ா எல்லா அவயவ களும் உலர்ந்து க்ஷீணித்து ரும். 2 1.

கிரஹ தஷ ளி அ த்தி குறி ள்: (1) மயிர் உதிர்தல் அன்னத்வே ஷ, கு க்ஷீணித்தல், ருநிற , அழு ழை ப்போ ற துர்நாற்ற , வியாதி நீடித்த கால தொடரு த , யிற்றில் உருண் டயா கிர திகள், ல பல வே று வித வெளிப்படுதல், ாக்கின் த்தியில் பள்ளம் விழுதல், த டை கறுத்தல் இக்குறி ள் ண்டால் அக்குழந் த ஜீவி த்தென்று தீர்மானி கலாம். (2) அவே விதமான உண ப் புஜித் தும் உடல் க்ஷீணித்தும், நாவறட்சியே டு வாடிய முகத்துட கூடியுமுள்ள குழ தை சுஷ் ரே தீகிரஹத்திஞ வருந்துகிற தென்றும், அது அ கிரஹத்திஞல் கொல்லப்பட்டுப் போமெ று அறிக. 9 31½.

குழ தைமுதலியவ கிரஹ ல் பீடிக்கப்படுவதேன்: சிறு ரைத் து புறுத்தல், இ ப ணுபவித்தல், பூஜை விரு பல் ஆ இவையே கிரஹ கள் பற்றிக்கொள்வதற் ன ார ளாம். அ ற்றுள் ( ) து புறுத்தும் த யுள்ள கிரஹத் திஞல் குழந்தையவது, பாலிய கிய பெரியவ ாவது பற்றி கொள்ளப்பட்டால் ாசியிலிரு து நீர் வடியும்; நா க் டித் து கொண்டு கூவி ரு துவர்; மிகவு அசௌக்கிய நிலை யேற்படும்; க களில் நீர் டியு ; தேஹ வி ா நிற கெ ள் ளும்; பேசமுடியாமற் போகும்; உடலில் து தமு டா கும்; சரீ ாடு ; த து ல-மூத்திரங் ளைப் பி ச து அளை ர்; இவ்வித ரியத்தில் அருவருப்பு கொள்ளார்; பரபரப் புடன் இரு ளைத் து கித் தன்னையு பிறரையு அடிப்பர்; அ னமே ஆயுதங் ள் ட் ட ள் முதலிய ற்றுலு த னையு பிற ரயு தா கு ர்; எரிந்துகொ டிரு கு அ னியிலா பிரவேசிப்பர்; ஜலத்தில் மூழ்குவர்; கிணற்றில் விழுந்து விடுவர் அபாய ர ான அத்த ய வே று ாரிய களையு செய்வர்; ந றட்சி, அழற்சி, மூர்ச் ச இவற்றைப் பெறு தோடு, சீழ்வா தி யு கெ ய்வர்; தேஹத்திலுள்ள எல்ல த்வார ரிலிரு து இரத்த வெளியாகும்; ரிஷ்ட ளும் தே று . இ கே ளா று ளைப் பெற்றவர் பிழை ாட்டார். (2) இ பம் அனுப விரும்பும் கிரஹத்திஞல் பீடிக் ப் படுவோர் ஏகா தத்தில் த்ரீ

யுட பு ருவதிலு, ல்லாப செ வதிலு, ஸ ந்த ர
ரலே ள்-ஆபா ங் ள் இ ற் ற அணி திலும் விருப்பமுள்ள
ராய் மிக களிப்புற்று அ மதியு ள ரா வும் இருப்பர்; இக் கிர
ஹத் த நிவ்ருத்தி செய்வது ஷ்ட ஸாத்திய. (3) பூ ஜ விரு
பு கிர ங் ளால் பீடி கப் படுபவ ஏ கிய மு த்தினரா |
ற ட உதடு ர்-தெ ண் ட-த ட இவற்றுட கூடியவர
ும், வாயைப் பரிசித் து ொ வர்; பய து பய து -ற்று ோ
குவர்; த்துவர்; ஏதோ னதில் சிந்திப்பர்; தீரத் த யைப்
பெறு ர்; அன்னத்தில் விருப்ப மிருந்தும் அதை ஆ ஹுட
புஜி ரட்ட ர். இதை எளிதில் நிவ்ருத்தி செய்யலா . 3 -39½.

மூன்றுவித ே முள் கிரஹ களை வி குமுப :-
த்து புறுத்தி வதை செய்வதான கிரஹத் த பித்த ந்திர
ளால் நிறைவேற்றப்படும் ஹோர ங் ளாலு, மற்ற விரண்டையு
அதனத விருப்பப்படி முறையே சிற்றின்ப, பூஜை இவற்று
லு நிவ்ரு த்தி செய்யல ம். $40\frac{1}{2}$.

ரத ர கிரஹ ல் பீடி கப்ப ம்குழ த ளு கு
பரிஹா ர ள்: (1) பிறகு ஏற்ற பரிஹார ளால் வில
கூடிய கிரஹங் ளால் பீடிக் ப்படு குழ தயை ஓர் ரந்த
ரன அறை யில் விடவும். (2) அ த அறை தினத்திற்கு மூன்று
முறை மெழுகித் துடை ப்பட்டு, எப்பொழுது அக்னியும்
அ கு ருத்தல் ே ண்டும்; விபூதி, பு ஷ்ப ள், பத்திர ள்
பீஜ கள், அன்ன, ெ கடுகு இவற்றை அவ்வறையி ் இ ற
த்துவைக்கவு; ரக்ஷோ க்னகுணமுள்ள ர தைலத்தை ெ டு
தீப ஏற்றி, அவ்வறையிலுள்ள தே ஷ ள் வில ப்பட ே
டும்; புணர்ச்சி, துபான, இ றச்சியு இவற்றை விலக்
கிய பரிசார ர் ள் அவ்விடத்தில் ே லே கு அ ர்த்தப்பட்டிரு
வே டு. (3) இந்த கிரஹத்தி குழ தை ய விட்டு
அதற்குப் புரா ரு த்திஜை அப்ய ம் செய்து த்து
(4) அடியிற் கூறும் சாக்கு ளைச் சே த்து ரய்ச்சிய ஜலத் த
இளஞ்சூடா ற்றி ர செய்விக் வு. சிற்றுமுட்டி
வே பு, தழுதாழ, கர ெ ர ற, பவள ல்லி , பெரு
ண், நா ல், ர லி ; சு கு றிப்புல், சூரிய ர தி, நாயு
ருவி பாதிரி, அதி துர, முரு ை, த ரளி, ெ ணி ப்
பூசணி கிழ கு, விளா அத்தி, ட பு, பு கு இ ற்றை
ெ ர டு ஸ் ரந தீ ர ரய்ச்சவும். (5) நாந செய்து த்த
பிறகு யானைத்தோல், புலித்தோல், ப புத் தோல், சி த்தி
தோல் இ ற்றில் நெய் கூட்டி ரித்து, அதிலிரு து வரு
தூமத்தினால் குழ தக்கு தூபமிடவு. 41 46½.

கிரஹ ச தூபங் ள்: (1) பு கு, தசமூலம், வெ டுகு,
வச பு, ம்சரா கொட்டை, ஓமம், ே ரஷ்டம் இவற்றைச் சேர்த்து

சூர்ண செய்து, நெய் கூட்டி தூபமிடவும். இது கிரஹ ச தூபம். (2) வசம்பு ரய , ரய் பிட ம், இ துப்பு ய னைத்திப்பிலி, ட்டத்திருப்பி, அதிவிடய , த்ரி டு வற் றை கூட்டி யிடப்படுவது தச தூப எனப்படு ; இ யப முனி ர் மொழி த முறையா . (3) வெண் டுகு, ே ப் பிலே, மோடி, விஷ்ணுக் கிரா தி, வசம்பு, பூர்ஜபத்திரம் இவற் றைச் சூர்ணித்து, நெய் கூட்டி தூபமிடவு ; இது ஸர் கி ஹ ளயு நிவாரணம் செய்யும். 47 49.

கிரஹதே ஷஹரா ருத : ( ) அறு ம்பு , மாம்பருப்பு, கிர திதகரம், மிளகு, தாரத்திரவ்யக ம்,[1] சிற்று ல்லி ே ர ரக் கிழங்கு இ ற் ற கல்கமாகச் செய்து, தசமூல வர ஸத் தயு ப லேயு சேர்த்து பக்கு செய்த அ த தி ருதம் எனப்படு இது கி ஹதோஷ ளைப் பரிஹரிப்பதில் சிற தது. (2) சிற்ற த்தை, மேர் ல்லி, மஹாபஞ்சமூல வசம்பு, ே ரரை கிழ கு இவற்றின் ஷாயத்தில் க்ருதம் ப கு செய் ய ; அதி ன்னூரி, த்ரிகடு, சித்திரமூல , ட்டத் திருப்பி, ரய்விடங் , அதி தாரம், க்ஷீரகாே ரலி, ரயம், தே தாரு கிர தித ரம், ரலுமூவை இ ற்றை ல் ரகச் சேர் வு . ர தி ருதம் எ ்கிற இது சிசுவுக்கு எப்பொழுது ஹித மா து; ஸர்வரோ களையும், ஸர்வக்கிரஹ களையு பரிஹரி கு ; ஜ டா னி ய உத்தீப செய்யு ; தேஹவ யை யும் நிறத் தயும் விருத்தி செய்யும். (3) ரைி, ர னைப் புல், பிரமி, ச குப்பி, கடுகு, சம்பு, அமுக்கிரு. கிழ கு, துளஸி இவற் றச் சேர்த்து க்ருத பக்குவ செய்ய ; இ த ரிப தி ருதத் தப் பா செய்வதாலு , அப்ய செ தாலும் ஸர்வ கிரஹ. சரு நிவார ரகு . 50 55.

பூத தி ளைப் பே தும் தூப : ப ட்டி ெ ர பு, உரோ ம், ரலின் யிர், ப புத்தோல், பூனையி ல ே ப்பிலே, நெய், டுகரோஹிணி ரு ரரை, ட த்திரி, சிறு மூதணை, பருத்தி ெ ரட் ட, ரற்ே ரது , செ றி ரட்டுமயிர், தே த ரு, டுகு, யிர் ணி , ஸரள தே த ரு, உமி, உரோ , ரயம் இ ற்றை மட்பாத்திரத்தில் செ மறியாட்டுமூத்திரத்தில் ப னை செய்து, உலர்த்தி ெ டுத் , அனைத் தயு மிருது சூர்ணம் செய்து, பூதவிகார களிலு , விஷ ர, திலு தூபமிட உபே ரகி லாம். 56 5 .

பூத திபீ ட ளில் பலி ஹோ ம திபரிஹார : ( ) பூத வித்யாப்பிரகரணத்தி கூறப்படு ருதமுறை ளையு குழ தை ளுக்கு உபயோகிக்கலா ; மந்திர-த திர ளா ற்று ர் த

[1]. மதுரத்திர ம் முதற் புத்த ம் பார் .
. பூதவித் ரப் பிர ர இனி ரு ஐ தாம் அத்தியாய .

வத்தியன் பூ ஜையையு , ஹோமத்தையும், நியமத்துடன் ஸ்நா நத்தையு செய்துவைக் லா . (2) புங் பட் ட, வேலியி னுடையவு பாலுள்ள மர ளுடை யவும் இலைகள் க ர ய், தும் ட்டி, பெருவாகை, வன்னி, பில்வ , விளா இவற்றி பட் ட; இவை ளைச் சேர்த்து ஜல ாய்ச்சி, அதனால் பாலர் ளுக்கு இரவில் ஸ்நாந செய்விக்க குழந்தை ளுக்குள்ள பீ டயெல்லா நீங்கி ெ ளக்கியமுண்டாகும். (3) கிரஹப் வில கியு கூட அதற்குமுன் உண்டாயிருந்த கோளாறுகள் தொடர் தாலும், பத்திரவங்கள் உ டா யிருந்தாலு அ ற்றிற்குச் கிர மப்பட்டாவது "பாலாமயப்பிரதி ஷேதம்" எ கிற முன் அத்தி யத்தில் ெ ாழியப்பட்டுள்ள ஔஷத களைப் பிரயோகித்து சிகித் ஸ செய்யவே டும். 56 61

நான் ாம் அத்தியாயம்.

பூதவிஞ்ஞ ம்.

இனி பூதவிஞ்ஞ ம் என்னு அத்தியாயம் வி ரித்து கூறப்படும்:

பூத வேசத்திலு டாகும் பே குறிக முதலி ன:—(1) ஒருவனிட ானிடப்பிறவிக் குரித்தாகாத மேலான ஞானமு சிற்பவிஞ்ஞ நமும், ா கும், நடத்தையும், பலமும், ஆ மையு விசேஷமா த் தோ றினால் அவனை ஏதோ பூத பற்றி யிருப்ப த கக் கூறலா . ஒருவன் இலக்ஷணம், உருவம், பாஷை, நடை முதலிய சேஷ்டை ள் ல் ாந்தப் பூதத் த ஒத்திரு றாளோ அவனை அதே பூத பற்றியிருப்பதா ச் சொல்லலா ; அந்தப் பூத ர தே ர்-அஸ ர் முதலாகப் பதிெ ட்டு இன ளாம். ( ) அவ்வித பூததோஷம் தொடரு தற்குப் புத்தி பூர ம ப வச் செய ரணம கும்; அச்செயல் தற்காலத்திலா து முற்பிறப்பி ா து பண்ணியத இருக்கலா . கா - ரே தாதி ளை ாா ா கொ ட இத், கய திச் செய ால் னிதன் தர் த் தயு விரதத் தயு ஆசாரத்தையும் இழந்து, ெ ளர வி த் தகு த பெரியோரை அவமதிப்ப ; மரியா தயற்றவனும் ட வச்செயல் புரிப னும், ஆத் ே தி ழ்த் கெ ள் ப னு ா அ னை ந்தர்ப்ப பா த்து ஹிம் பி குமியல்புடை தே கிரஹம் முதலியவைகளு சேர்ந்து தொந்தரவு செய்ய முயனு . ப வச்செயல் ளைச் செய்ய ஆர பிப்பதே அ ந பூத தொடரு தற்கு ஏற்ற ந்தர்ப்ப ாம்; அ த நிலை

. பூத விஞ்ஞா பூத பற்றி ெ ாள் து முதலி ற் றப் பற்றி வி ர ளை அறிவி கு அத்தி ாயம்.

அநிஷ்ட ா ர்மத்தின் பலதசையென ும் கூறலா ; சூ ய ா பிரதேசத்தில் தனித்து இருத்தல், சுடலை முதலிய விட ளில் இரவி ித்தல், ஆடைய ற்றி தி பாஞ யிருத்தல், குருளை நி தித்தல், நி கனை மீறிச் சிற்றின்ப அனுபவித்தல் அசுசியா யிரு துகொ டு தே த ர் னை முதலியதைச் செ த ,பிறா து ஸ , தோஷக் த ல துவிடுத ,ே ா . ா -பூ ஜ- ா ம் இ ற்றை முறை, ரு அனுஷ்டி த , ரு ச்சொன் ல் திநசர்யாத் ா முதலிய ற்றிற் கூறியு ள தி ளு கு மாரு டத்தல் ஆகி இவை ெ ல்லா கிரஹ ள் தொடர் து பிடிப்பதற்கு ஆ பத ளா . 1 8.

கிரஹ மனிதரைப் பற் த கேற்ற ல : (1) தே னிதனை சு லபக்ஷப் பிரத யிலு திரயே தசியிலு பற்றி ெ ாள் து மு . (2) அஸ ா ரஹ சு லபக்ஷத்தி யோதசியிலு கிருஷ் பக்ஷத் ாதசியிலும் பிடித் ெ ாள்ளு . (3) ந்தர் கிரஹ ள் சதுர்த்தசி-த் ாதசி திதி ளிலு (4) நா ள் பஞ்சமியிலு , (5) யக்ஷர் சு லபக்ஷ ப்தமி-ஏ ாதசி திதி ளிலு , (6) பிர ரக்ஷ ஸ கள் சு ல பக்ஷ அஷ்டமி-பஞ் மி-பௌர் மி ளிலும் (7) இராக்ஷ ர்-பிசாச முதலிய வ கிருஷ்ணபக்ஷ மி-துவாதசி-பர்வ ளி , ( ) பித்ரு கிரஹ ள் த மி-அமா ா ய ளிலும் (9) குரு- ருத்தாதி மற்றக் ிரஹ ள் அஷ்டமி-ந மி திதி ளிலு மனிதனைப் பற்றிக்ெ ளு . எத்தின ளிலு ஸ தியா ால களே கிரஹ ள் பிடி ஏற்ற ஸமய ள . 9 12.

கி ஹ ல் பீடி ப்ப ம் லக்ஷண :—(1) த கு வச ான மனிதனு கு அடியிற் குறிப்பிடப்படும் இ க்ஷ ள் தே றும் ; அவ து மு நன்கு ல ந்த த ர்ப்பூபே ல் துல கும் ; ப ர்வை குளிர் திருக்கு ; அவனுக்கு ே ாபமே யு ட ாது ; மி ுமா ப் பேசுவ : வியர்வை , லம், மூத்திர இவை செ ற்பம யிருக்கும் ; வை விரு ப ன் ; தேவர்களிடமு பிராம்மணர்களிடமு மிகுந்த ப தியு ட கு ; சுத்தமா சீர்திருந்தியவையா வுமுள்ள வார்த்தைகளையே பே ான் ; ளை ெ கு மெதுவா மூடிக்ெ ாள் ான்; உட பு கதமுள்ளதா யிருக்கும் ; வா ளிப்பா ; வெ ள், ெ ளுத்த உ ட, ஆறு ள், லை ள், உன்னத ானி ள் இவற்றி விருப்பமு ட ஞயிருப்ப ; நித்திரையின்றி விழித்தி ப்பான் ; அஞ்ச ெ ஞ்சமு டய ஞவா . ( ) க்கிர ான ப ர்வை , துஷ்டத்தன்மை, குரு - தே - பிரா ர் இ ளை த்வேஷித்த), பயமி , த்தில் ே ா ரூாத்த , கோபித்த), முயற்சியு டை , தன்னை ருத்திர ெ றும் - ஸ்ச தன் எ றும்-விசாகெ ன்றும் - இ தி னெ

றும் சொல்லிப் பெருமை பேசுதல், மதுவையும் மாம்ஸத்தையும் மிகுதியாக விரும்பல் ஆ இவை யெல்லாம் அஸுரக்கிரஹம் பிடித்திருப்பதன் குறிகளாம். (3) நல்ல ஆசாரம், ஸுகந்தமுள்ள தேஹம், மனக்களிப்பு இவற்றுடன் பாடுதல், நர்த்தநம், நீராடுவதிலும் பூஞ்சோலைகளிற் சென்று ஸஞ்சரிப்பதிலும் விருப்பம், சிவந்த உடை ளையும் புஷ்ப களையும் பூச்சுகளையும் அணிவதில் ஆசை, ச்ரு காரலீலைகளிற் பற்றுண்டாயிருத்தல் ஆக இந்த இலக்ஷ கனுள்ளவன் க த வக்கிரஹத்தினுல் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டிருப்பான். (4) கண்கள் சிவந்திருத்தல், கோபித்தல், பார்வை அ சவற்றிருத்தல், கிரமான நடை, ஸ்திரமில்லாத ஸ்வபாவம், எப்பொழுதும் பெருமூச்செறிதல், நாக்கை அடிக்கடியும் அ சத்தல், வாயி இர டு ஓரங்களையும் எப்பொழுதும் நாக் ால் துடைத்தல், பாலிலும்-வெல்லத்திலும்-ஸ்நாநத்திலும் விருப்பமதிகரித்தல், தலை விழ்ந்து சயனித்தல், குடை யக் டு பயப்படுதல் ஆக இவை ா கிரஹத்தினுல் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டதன் இலக்ஷணங்களென்றறிக. (5) அடி ிற்கண்ட இலக்ஷ ருள்ளவன் யக்ஷ கி ஹத்தினுல் பிடிக் ப்பட்டனென்று அறிக: குதித்தோடல், சிவந்து விரண்ட கண் ருள்ளவனுயிருத்தல், நறுமணமும், நல்ல தேஜஸ்ஸும் பெறுதல், நர்த்தநம்- தை-ஸ கீதம் ஸ்ந நம்-ஹாரம்- வாஸனைப்பூச்சு இவற்றில் ப்ரியமதிகரித்தல், மத்ஸிய-மாம்ஸங்களைப் புஜிப்பதில் விருப்பம், மகிழ்ச்சி பொருந்தி யிருத்தல், தேஹவன்மை விருத்தியாதல், தாதுக்கள்அழி ற்று ஸுகம் பெறுதல், கை முனை நடுங்குதல், எவனுக்கு எதைக் கொடுப்பேனென்று கூறிக்கொண்டிருத்தல், இரஹஸ்யமா ப் பேசிக்கொள்ளுதல், ை த்தியர்களையும் பிரா மணர்களையும் அவமதித்தல், சிறிது சின கொள்ளல், நடந்துச் செல்ல முடியாமை ஆக இவைகளேயாம். (6) பிரம்மரக்ஷஸ் ால் பிடிக்கப்பட்டவன் ஹாஸ்யத்திலும், நர்த்தனத்திலும் ப்ரியமுள்ளவனுவான்; பயங்கரச் செயல்களைச் செய்வான்; ஸமயம் பார்த்து ஹிம்ஸிப்பான்; கடுங் கூச்சலி ் ான்; விரை ாக நடப்பான்; தேவர்களையும், அந்தணர்களையும், வைத்தியர்களையும் த்வேஷிப்பான்; கட்டை-ஆயுதம் முதலியவற்றால் தன்னை அடித்துக் கொள்வான்; ஹே வென்று சப்திப்பான்; சாஸ்திரங்களையும் வேதா ளையு ஓதுவான். (7) சினங்கொ டு விழித்துப் பார்த்தல், புருவநெறிப்புடன் கூடியிருத்தல், பரபரத்து ஓடுதல், அடித்தல், கூச்சலிடுதல், மிகப் பயங்கரமா த் தோற்றல், உணவின்றியே பலசாலியாயிருத்தல், நித்திரையின் ட, இரவில் ஸஞ்சரித்தல், வெட்கமி ம, சுசியின்மை, சூரத்தன்மை, க்ரூரமாயிருத்தல், கடுமையாகப் பேசுதல், கோபித்தல், சிவந் புஷ்ப ள்-ஸ்த்ரீ ஸேவை-உதிரம்-மதுபானட் -மாம்ஸ போஜனம் இ ற்றில் விருப்பம், இரத்தத்தையாவது இறைச்சியையா து

கட்டாது உதடுகளை நாக்கால் நுனைசுதல், போஜனகாலத்தில் சிரித்தல் இவை யெல்லாம் இராக்ஷஸ கிரஹத்தினால் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்டவனின் குறிகளாம். (8) பிசாச கிரஹத்தினால் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டவன் கீழ்க்கண்ட குறிகளுள்ளவனாயிருப்பன்: சித்தஸ்வாதீனமற்றிருப்பான்; ஓரிடத்தில் நிலைத்திரான்; விரைந்தோடுவான்; பிறர் புஜித்து மிச்சமுள்ள உணவு, நர்த்தனம், ஸங்கீதம், சிரிப்பு, மதுபானம், மாம்ஸபோஜனம் இவற்றை விரும்புவான்; விரட்டினால் முகம் ஏங்கிவிடும்; காரணமின்றியே திடீரென்று அழுவான்; தன்னைத் தானே நகங்களால் பீறிக்கொள்வான்; ருக்ஷசரீரத்தோடும் கம்பிப்போன தொண்டையோடும் கூடியவனாயிருப்பன்; ஏதேதோ துக்கங்களைச் சொல்லிக்கொள்வான்; தாறுமாறாய்ப் பேசுவான்; ஞாபகசக்தியிழப்பான்; இன்பமற்றிருப்பான்; சஞ்சலசித்தனாகவும், வஸ்திரமிழந்தவனாகவும், அழுக்கடைந்தவனாகவும், தெருவில் வீழ்ந்துள்ள கந்தல்களைத் தரிப்பவனாகவும், புற்கள் முதலியவற்றாலான மாலையை அணிந்தவனாகவும் இருப்பான்; மரக்குதிரையின்மீதும் குப்பைமேட்டின்மீதும் ஏறுவான்; அமிதபோஜனம் உண்பான். (9) எவன் பிரேதத்திற்கொப்பான உருவமும் பிரேதமென்னும் பூதம் செய்வது போன்ற செயல்களும் நாற்றமும் உள்ளவனாகவும், அஞ்சி நடுங்குபவனாகவும், அன்னத்வேஷமுடையவனாகவும், புற்பூண்டுகளை அறுப்பவனாகவும் இருக்கிறானோ அம்மனிதன் பிரேத கிரஹத்தினால் பற்றிக்கொள்ளப்பட்டானென்றறிக. (10) மிகவும் புலம்புதல், முகம் கறுத்தல், மெதுவாய் நடந்துச் செல்லல், ஆண்குறி வீங்கித் தொங்குதல் இக்குறிகளுள்ளவனை கூஷ்மாண்ட கிரஹம் பிடித்திருப்பதாகக் கூறவேண்டும். (11) கட்டை-ஓடு முதலியதை யெடுத்து ஓடித்திரிதல், மரையுரியைத் தரித்தல், அவதூதனாதல், நாசியுலர்ந்து மேற்பார்வை பார்த்தல், புற்களை தேஹமெங்கும் தொங்கவிட்டுக் கொள்ளுதல், சுடலையிலும் நிர்மானுஷ்யமான இடங்களிலும் சென்று வஸித்தல், வீதி விருக்ஷத்தின் கீழே அண்டிக்கொள்ளுதல், திலான்னம்-மது-மாம்ஸம் இவற்றிலே பற்றுள்ள பார்வை யுடையவனாயிருத்தல், கடும் வார்த்தைகளைச் சொல்லுதல் ஆகிய குறிகளுள்ளவனை நிஷாத கிரஹம் பிடித்திருப்பதாய் அறிக. (12) அன்னமும் தண்ணீரும் யாசிப்பது, கண்கள் விரண்டு மிகவும் சிவந்திருத்தல், மிகக் கடுமையாய்ப் பேசுதல் ஆகிய இக்குறிகளுள்ள மனிதனை ஔக்கிரஹ கிரஹம் பிடித்திருப்பதாய் அறியவும். (13) ஸுகந்தங்களையும் புஷ்பங்களையும் அணிவதில் ஆவலுடையவனாதல், ஸத்தியமே பேசுதல், அதிமாய் நடுங்குதல், உடம்பில் ஆங்காங்கு அநேக த்வாரங்களை யுண்டுபண்ணிக் கொள்ளுதல் ஆக இந்த இலக்ஷணங்களை யுடையவன் வேதாள கிரஹத்தினால் பிடிக்கப் பட்டிருப்பதாய் அறிக. (14) கண் கலக்கங்கொள்ளுதல், முகம்

ஏ கி யிருத்தல், தவடைகள் உலர்ந்து போதல், ளின் ரெப் பைகள் துடித்தல், உறக்கங்கொள்ளுதல், ஜாடரா னி மந்தப் படுதல், வஸ்திரங் ளை அப்பிரதக்ஷிணம க உடுத்தல், எள்ளு மா ஸம் இவற்றில் விருப்ப முண்டாதல், தட்டுத் தடுமாறிப் பேசு தல் ஆக இக் குறிகளுள்ளவன் பித்ரு கிரஹத்தினு பற்றி கொள்ளப்பட்டிருப்பதாய் அறிக. (15) குரு, வ்ருத்தர், இருஷி கள், ஸித்தர் இவர்களால் இடப்படும் சாபட் மனக்கவலை இவற்று லுண்டாகும் கோளாறுகளை அததற்கேற்ற குறிகளைக்கொ டும், மற்றக் கிரஹங்களுடைய ஸம்பந்தத்தை அததற்கு அநுஸாரணை யான பேச்சு -ண / செயல் இவற்றைக் கொண்டும் தெரிந்து கூறவே டும். 13--43.

கிரஹபீடையில் அஸாத்திய லக்ஷண கள்: அநே சிறுவர் ளால் பின் தொடரப்படுவது, திகம்பரனுயிருத்தல், தலை மயிர் ள் மேனுக்குக் கிளம்பி கோரமாகத் தோற்றுதல், மன தடுமாறிப் போயிருத்தல், கிரஹாவேசம் நீடித்துத் தொடர்தல் ஆகிய ரஹாவேச நிலைமைகளைப் பெற்றுள்ள மனிதன் சிகித் சைக்குத் தகாதவனுவான். 44.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.
பூதப்பிரதிஷேதம்.

இனி பூதப்பிரதிஷேதம்[1] என்னும் அத்தியாயம் விவரித் துக் கூறப்படும:

தீ கிழை க த பூதங்களு குச் செ ய கூடிய பரிஹார ள்: ஹி ஸிக்கு மியல்பில்லாத பூதத்தினுல் ஒருவன் பிடிக் கப்பட்டிருந்தால் அப்பூதத்தை ஜபம், ஹோ ம், பூஜை, விரத , தவம், ஸதாசாரம், ஸமாதானவார்த்தை, ஞானோபதே , தா ம், இஷ்டதேவதையின் தயையை ஸம்பாதித்தல் ஆ இவற்றுல் பரிஹரிக்கலாம். 1.

இரக்ஷோக் யோ ங் ள்: காயம், த்ரி டு, ஸ்தூரி, வெள் ளுள்ளி, எருக்கம்வேர், ஜடாமாம் ி ாஞ்சொறி, அறுகு, ரு நொச்சிலி, வசம்பு, ஞாழல், பு கு, ஈச்வரமூலி, எள்ளு, ாே ாலி, க்ஷீர ாகோலி, பிரண்டை, கடுக்காய், அதிவிடயம், புல்லூறி, ஸ்ரோதோஞ்ஜநம், கடுகு, மற்றும் இரோக்ஷக்நகுணமுள்ள ஔஷத இவைகளையும், கழுதை, குதிரை, ஓனுய், ஒட்டக , காடி, உடும்பு, கீரிப்பிள்ளை, முள்ளம்பன்றி, யானை, பூனை, பசு, சி க , புலி, டலிலுள்ள இவ்வித ான பிராணிகள் இந்த ஜ து ளுடைய சர்மம் பித்த பற்கள் ந ங்கள் இவற்றையும் கூட்டி,

---

1. பூதப் பிரதிஷேதம் பூதங் ள், முன் கூறிய கிரஹாதி ள் அ ற் ற விலக்கு விஷய களை வி ரிக்கும் அத்தியா ம்.

( ) வெகு நாட்கள் பழகிய க்ருதத்தையாவது, (2) புதிய நல்லெண்ணெயையாவது பக்குவம் செய்யவும்; இந்த க்ருதமும் தைலமும் பானத்திற்கும், நஸ்ய மிடுவதற்கும், அப்ய கம் செய்வதற்கும் உபயோகமானவை. (3) இச்சரக்குகளைச் சூர்ணம் செய்து தூபம் போடுவதும் நலம். (4) இதே சரக்கு ளை கொண்டு குளிகை செய்து அஞ்ஜநமிடவும், அவபீடக நஸ்யம் பிரயோகிக்கவும் செய்யலாம். (5) இவற்றின் கல்கத்தை லேபநம் செய்யவும், (6) இச்சரக்குகளாலான க்வாதத்தை ஸேகம் செய்யவு உபயோகிக்கலாம். இந்த முறை கிரஹங்கள், உந்மாதம், அபஸ்மாரம் இவற் றப் போக்கும். 2 7½.

கிரஹதோஷஹரமான ஸ்யாதிகள் : யானைத் திப்பிலி, ோடி, த்ரி டு, நெல்லிக்கனி, கடுகு இவற்றை உடு பு, கீரிப்பிள்ளை, பூனை, மத்ஸியம் இவற்றின் பித்தத்தினால் ஆட்டியெடுத்து நஸ்யமிடுவதற்கும், அப்யங்கம் செய்வதற்கும், ஸேசநமாகப் பிரயோகிப்பதற்கும் உபயோகிக்கலாம்; இது கிரஹதோஷங்களைப் போக்கும். 8, 9.

ஸித்தார்த்தக க்ருதம் : வெள்ளைக்கடுகு, வசம்பு, காயம், ஞாழல், மஞ்சள், மரமஞ்சள், மஞ்ஜிஷ்டி, வாலுழுவை, விஷ்ணுகிராந்தி, வேப்பிலை, புங்கட் வித்து, காட்டுவாகையின் வித்து, தேவதாரு, த்ரிகடு இவற்றை நாலு மடங்கு பசுமூத்திரத்திலிட்டு நெய் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். "ஸித்தார்த்த க்ருதம்" என்னும் இது பானம் செய்வதற்கு நஸ்யமிடுவதற்கும் உபயோமானது; எல்லாக் கிரஹங்களையும், அதிலும் விசேஷமாக அஸுரக் கிரஹங்களையும், க்ருத்யை யென்னும் அபிசார கிரியைகளாலான தீங்கையும் சீக்கிர போக்கிவிடும்; துர்ப்பாக்கிய , விஷக்கோளாறு, உந்மாதம், ஜ்வரம், அபஸ்மார , தீவினை இ ற்றையு நிவாரணம் செய்யும். 10 12½.

அகதே ஷதம்: இதே சரக்குகளைச் செம்மறியாட்டின் சிறுநீரிற் சேர்த்து பக்குவம் செய்த ஔஷதத்தைப் பாந செய்வதற்கு , நஸ்யமிடுவதற்கு , அஞ்ஜநமிடு தற்கும், லேபந செய்வதற்கும், ஸ்தநங் ளின்மீது தேய்ப்பதற்கும் உபயோகிக்கலா . இது மூன் ஸித்தார்த்தக க்ருதத்திற்குச் சமானமான கு ங்களுடையது; இவ்வௌஷத முபயோகிப்பவர் இராஜக்ருஹங் ளிற் சென்றாலு ஜய பெறு ர். 13, 14.

ஸித்த த்தக தி குளிகை : வெண்கடுகு, த்ரிகடு, வசம்பு, அமு கிரு கிழ கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், ாயம், செ ாயம், பு ட் வித்து, காட்டுவாகைப்பூ, விளாம்பழம், விளாம்பட்டை, இந்துப்பு, நதம் என்கிற ந்தத்திரவ்ய , ோஷ்டம், பெரு ானையி வேர், நாயுருவி, சர் ரை இவற் றச் செம்மறியாட்டு மூத்தி த்தில் பாவனை செய்து, அப்பால் பசுவின் பித்தநீரை விட்டு

ஆட்டி குளிகை கள் செய்யவும். துர்விரணம் அல்லது அழிப்புண், உன்மாத , இரவிற் ண்தெரியாமை, திமிரம் என்கிற கண்ணோய் இவைகளை நிவ்ருத்தி செய்ய இக்குளிகை உபயோகமானது; தூக்கிட்டு கொண்டவர், தண்ணீரில் மூழ்கிப்போனவர், விஷந்திட்டிய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவர், வெறிபிடித்த ஸர்ப்பத்தினால் தீண்டப்பட்டவர் இவர்களுக்கெல்லாம் இதைக்கொண்டு நஸ்ய மிடுவதாலும், அஞ்ஜநமிடுவதாலும், லேபநம் செய்வதாலும் நன்மை யுண்டாகும். 15 17.

இரக்ஷோக்ந தூபம் : பருத்திக் கொட்டை, மயிற்றோகை, கண்டங்கத்திரி, சிவனுக்குபயோகித்து சேஷமாயுள்ள பிண்டிதக மென்னும் ஒருவகை ட்டிப்பால், இலவங்கப்பட்டை, ஜடா மா ஸி, பூனையின் மலம், உமி, வசம்பு, உரோமம், பாம்புத்தோல், யானையின் தந்தம், மாடு முதலியவற்றின் கொம்புகள், காயம், மிளகு இவற்றைச் சமயெடையாகச் சேர்த்து தூபமிட ும்; இந்த தூபம் ஸ்கந்தக்கிரஹம், உன்மாதம், பிசாசு, இராக்ஷஸர், தேவர் இவற்றின் ஆவேசங்களையும், ஜ்வரத்தையும் போக்குவதற்குச் சிறந்ததாகும். 1 .

பூதராவ க்ருதம் : த்ரிகடு, பச்சிலை, குங்குமப்பூ, கிரந்தி த ரட் , ய க்ஷாரம், கண்டங்கத்திரி, மஞ்சள், தேவதாரு, டுகு, வெண் டுகு, கோரைக்கிழங்கு, வாலுழுவை, வெங்காயம், த்ரிபலை, ெ ட்டிவே ர், டுகரோஹிணி, வசம்பு, பால்துத்தம், அதிமதுர , சிற்றாமுட்டி, செஞ்சந்தனம், ஏலக்காய், மனச்சிலை, தாமரைக் கிழங்கு, தயிர், தகரவிதை, இலுப்பைப்பூ, ஞாழல், அதிவிடயம், காகோலி, இரஸாஞ்ஜநம், சவ்யம், கோஷ்டம் இவற்றை யெல்லாம் ல்கமாகச் செய்து, பசுமூத்திரம் முதலிய எல்லா மூத்திர ளை ய ஸ அளவாகச் சேர்த்து, புராண ்ருதத்தை இதில் பக்குவ செய்யவும். "பூதராவம்" எ கிற இ த ்ருதத் தப் பாநம் செய்வதால் கிரஹ ள் நீங்கும். 19.

மஹா பூதரா வ க்ருதம் : நதம் என்கிற ஸுகந்தத்திரவ்யம், அதிமதுர , புங்கு, அரக்கு, பேய்ப்புடல், மஞ்ஜிஷ்டி, ச பு, பாதிரி, காயம், வெண் டுகு, கண்டங்கத்திரி, மஞ்சள், மரமஞ்சள், ஞாழ டு ரே ஹிணி, இலந்தை, மிளகு, த்ரிபலை, நிலவேம்பு தே தாரு, வாய்விட கம், ஓமம், பெருங்குரும் ப, ஏறழிஞ் ச , சுரை, முருங்கை, வே பு, கோரைக்கிழ கு, வாலுழுவை, கோஷ்ட , ராகிற்பட்டை, அதன் புஷ்பம், அதன் வித்து, நீர் முள்ளி, விஷ்ணு கிராந்தி, நேபாளம், சித்திரமூலம், பில் இவற் றச் சமெ டையா க் ல்கமாகச் செய்து, மூத்திரவர்க் த் தயு கூட்டி, ்ருதம் ப குவம் செய்யவும். இதை அப்ய கம், பாந , நஸ்ய முதலிய கார்யங் ளில் முறைப்படி யுபயோகித்து வர, ஸகல வி மான கிரஹ களும், உன்மாதமும், குஷ்டமு ,

ஜ்வரமும் நிவ்ருத்தியாகும். இது "மஹா பூதராவம்" என்று கூறப்படும். 20

கிரஹோபசாரத்திற்கான பே துவிதிகள் : ( ) எந்தக் கிரஹங்கள் எந்த நாட்களில் ஒருவனைப் பிடித்துக்கொள்கின்றனவோ அந்த தினங்களிலெல்லா் சிகித்ஸை செய்பவன் அந்தக் கிரஹ. களு ்குப் பூஜை, ஹோமம் முதலியவற்றை விசேஷமாகச் செய்யலாம். (2) ் நாகம், வஸ்திர ், வளை, எள்ளு, கொழுப்பு, மாம்ஸம், மது, பழைய வெல்லம் இவை முதலியவற்றுள் தெது எ ் தெந்தக் கிரஹங்களால் எவ்வெப்பொழுது விரு ் பப்படுகிறதோ அதனை அவ்வப்பொழுதே அந்தந்தக் கிரஹத்தின் திருப்தியின் பொருட்டு ஸம்பாதித்துக் கொடுத்து விடவும். (3) இரத்தினங்கள், ஸுகந்தங்கள், புஷ்ப ் கள், பலவித வித்துகள், தேன், நெய், ஸகலவித பக்ஷ்யங்கள் ஆக இவை யெல்லாம் எல்லாக் கிரஹ ் களுக்கும் விருப்பமானவை. கிரஹோபசாரவிஷயத்தில் இது பொது விதியாகும். 1 23.

கிரஹங்களில் ஒவ்வோன்று ் கும் பூஜைக்குரிய பிரதேசம்: தேவக்கிரஹம், ருஷிக்கிரஹம், குரு ் கிரஹம், வ்ருத்தக்கிரஹம் ஸித்தக்கிரஹம் இவற்றிற்கு ஒரு தேவாலயத்தில் பூஜை யிட வே ண்டும். அதிலும் முக்கியமாய் தேவக்கிரஹத்திற்குப் பிணியாளி ரிக்கு மிடத்திற்கு வடதிசையிலுள்ள தேவாலயத்தில் பலியிடு து நலம். அஸுரக்கிரஹத்திற்குக் காலமறிந்து மேல் தி சயில் ஒரு நாற்சந்தியில் பலியிடவேண்டும். கந்தர்வக்கிரஹத்திற்குப் பசுக்கள் செல்லு ் ார்க் த்தில் நல்ல வஸ்திராபரணங் ளை யணிந்து கொண்டு பூஜை செய்யவேண்டும். பித்ருக்கிரஹத்திற்கு தியிலு ், நா ங் ளுக்குத்தென் மேற்குத் திசையிலும், யக்ஷ ் கிரஹத்திற்கு யக்ஷாலயத்தில் அல்லது இர ் ரடு நதிகள்ஸங்கமமாகிற விடத்திலும் பலியிடலாம். இராக்ஷஸக் கிரஹத்திற்கு நாற்சந்தியிலும், மி ப்பெரிய அடர்த்தியான ாட்டிலும் தென் திசையிலு ் பலியிடவே ண்டும். பிர ் மராக்ஷஸ்ஸுகளு ் கு ் கீழ்த் திசையிலும், பிசாசத்திற்கு அது மே ல் திசையைச் சார்ந்திரு ் ை யில் சூர்யாலயத்திலும் பலியிடவே ் டும். 24 27½.

பலவே று கிரஹ ் களு ் குரி பூஜா ஸ்து ் களும் சிகித்ஸையும் : (1) தேவ ் கிரஹ ் களுக்குச் சுத்தமான வெள்ளைப் புஷ்ப ் ளும், ஸு ் தங்களு ், க்ஷீரான்னமும், தயிரு ், வெ ண் கு டயும் பூஜைக்குரிய வயென்று கூறப்படுகிறது. ாயம், டுகு, ச ் பு, த்ரி டு இ ற்றை வகை ் கு அரைப்பலம் வீதம் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்த ் நெய் கூட்டி, ெ ய்க்கு நாலு மட ் கு பசுமூத்திரம் சேர்த்து ப ் கு ் செய்யவு ் ; இந்த க்ருதத்தைப் பான ் செய்வதாலு ், நஸ்யமிடுவதாலு ், அப்யங் ் செய்வதாலு ் தே க்கிரஹம் விலகு ் . வசம்பு, வெள்ளுள்ளி, ாயம்

இவற்றைச் செம்மறியாட்டின் சிறுநீரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, அதை நஸ்யமிட்டாலும், அஞ்ஜநமாகப் பிரயோகித்தா லு' தே க்கிரஹம் தீரும். (2) அநேக விதமான கனிகளையும், வெட்டிவேர் - தாமரை - கருநைத' இவற்றையும் கொண்டு அஸுர' கிரஹத்திற்குப் பலியிடுவது முறை. (3) புஷ்பங்கள், ெ ற்பொரி, வெல்லம், பணியாரங்கள், சர்க்கரான்னம், பரமான் னம், தேன், பால், றுப்பு மலர், நா. கேஸரம், வசம்பு, தாமரை, கு' கிலியம், வெட்டிவே ர், செந்தாமரை யிதழ்கள் இவற்றைக் கொ ' டு ாகக்கிரஹத்திற்குப் பூஜை செய்யலாம். தாமரை, வெள்ளிலோத்தி, கிரந்தித ரம், நாககேஸரம், வெண்கடுகு இவற் றக் குளிர்ந்த நீர் சேர்த்து அரைத்து நஸ்யமிடுவதற்கும், அஞ்ஜநமிடுவதற்கும் உபயோகிக்கலாம். (4) பால், தயிர், நெய், த 'பம் னப்படுகிற மிச்ரான்னம், குங்கிலி ம், தே தாரு, ரு நைதல், தாமரை, வெட்டிவேர், ஸ்திர ' ள், ாககேஸரம், ஸ்வர் ண ' இவை க்ஷ' கிரஹங் ளு' குப் பூஜை செய் தற்கேற்ற வஸ்து ' ளா '. பசுமூத்திர ', நெய், பால் இவற் ற ஒருமிக்கச் சமயெ டயா ச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்து, அந்த க்ருதத்தைப் பான ' செய்யவும், நஸ்யமிடவும், அப்யங்கம்ப ' ணவும் உபயோ கிப்பது நலம். டு ' காய், மஞ்சள், மர ஞ்சள், உள்ளிப்பூண்டு, மிளகு, சம்பு, பே ப்பிலை இவற்றைச் செம்மறியாட்டு மூத்திரம் விட்டு ஆட்டி நஸ்யமாகவும், அஞ்ஜநமாகவும் பிரயோகிக் லாம். (5) ஆடகப் பிரமா ம் ாற்றே ாதுமையைப் பக்குவம் செய் தெடுத்த அன்னமும், தண்ணீர் நிரம்பிய குடமும், மா ' ஸமும், கு டையும், வஸ்திரமும், ஸுகந்தப் பூச்சும் பிரம்மரக்ஷஸ்ஸின் பூஜை 'கு ஏற்ற வயாம். ருங்காலிப்பட்டையை இருபது பல ' அளவு சேர்த்துக் ாய்ச்சிய கஷாயத்தில் த்ரிகடுக ', த்ரி பலை, காயம், சம்பு, டாமா ' ரி, கடுகு, வேப்பிலை, ெ ள்ளுள்ளி இவற் ற ' ல்கமாகச் சேர்த்து, ஏழு குடவமளவு நெய் கூட்டி, அதற்கு மூன்று ட ' கு பசுமூத்திரத்திற் பக்குவம் செய்யவும்; இது பானம் செய்வதற்கும், நஸ்யமிடுவதற்கும், அப்யங் ம் செய் வதற்கு ' அனுகூலமானது. 28 39½.

இராக்ஷஸக்கிரஹசா ' திக்க ன முறை ' : ( ) இராக்ஷ ஸக் கிரஹத்திற்கு எள்ளுப்பிண்ணாக்கு, வெ ' மையான புஷ்பம், மிச்ரான்னம், ச மத்த அல்லது ச ம ' காத இறைச்சிகள், உதி ' கல ' த சோளம் முதலிய தானியங்கள் ஆகியவை பலியிடுவதற் குரிய ஸ்து. களாம். ( ) பு ' கு, ாட்டுவாகை, முரு ' கை, இவற்றின் பட் ட, வே ர், புஷ்பம், ாய் இவையும்; பில் வே ர், த்ரி டு, காயம், ாலுழு , ெ ண் டுகு, ெ ள்ளு ' ளி, நெல்லி ' னி இவை யு ' செம்மறியாட்டின் சிறுநீருடன் கலந்து நஸ்யமாகவும் அஞ்ஜநமா வும் இடப்படுமானல் இராக்ஷஸ 'கிரஹ ஹாமான அ தமாம். (3) பு ' கு முதலிய அதே சரக்குகளை

நான்கு மடங்கு பசு பின் மூத்திரத்திற் சேர்த்து க்ருதம் பக்குவம் செய்து நஸ்யமாகவும், அஞ்ஜநமாக ும், பானமாகவும் உபயோகித்தால் இரக்ஷோக்ரஹம் தீரும். 40 43½.

பிசாசக்கிரஹ சாந்திக்குரி முறைகள்:-(1) சீதுவென்னும் மதுவின் திப்பி, எள்ளுப்பிண்ணாக்கு, தயிர், முள்ளங்கி, உப்பு, நெய், பூதோதநம்,[1] வாற்கோதுமையாலான அன்னம் ஆகியவற்றைப் பிசாசங்களுக்கு பலியிடலாம். (2) மஞ்சள், மரமஞ்சள், மஞ்ஜிஷ்டி, ஜடாமாம்ஸி, இந்துப்பு, சுக்கு, காயம், ஞாழல், த்ரிகடு, வெள்ளுள்ளி, த்ரிபலை, வசம்பு, பாதிரி, வெண்குன்றிமணி, வாகைப்பூ இ ற்றி ஷாயத்தில், நாலிலொருபங்கு பசு மூத்திரம் சேர்த்து, அதில் ப குவம் செய்த க்ருதத்தைப் பருக ும், அப் ம்செய்யவு உப யோகித்தால் பிசாசக்கிரஹபீடையில் குணமு டாம். (3) அதே சாக்குகளைச் செம்மறியாட்டு மூத்திரத்தில் ஆட்டி இப்பீடையில் அஞ்ஜநமாக ும், நஸ்யமாக ும் உபயோகிக்கலா . 44 47.

தேவக்கிரஹ திகளின் சா தியில் சில விலக்கு ள்: ( ) தேவக்கிரஹங் ள், முனிவர் ள், கந்தர்வக் கிரஹங்கள் இவற்றிற்கு தீக்ஷ்ணவீர்யமுள்ள ந யாதிகளைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது; ஆனால் இவற்றில் மிருதுகுணமுள்ள க்ருதப நாதிரூபமான ஔஷத களைப் பிரயோகிக்கவே டும். (2) பிசாச கிரஹ ளைத் தவிர்த்து மற்றக்கிரஹங்களுடைய நோக்கத்திற்குப் பிரதிகூலமாக எதையும் செய்யலாகாது; அவை மி ப்பிரபாவசாலி ளா க யால் சினங்கொ ண்டு வியாதிக்கிரஸ்தனையும் வைத்தியனையுங்கூட ஹதம் செய்து விடுவதுண்டு. -48, 49.

ஸகல கிரஹங்களுக்கும் பொதுவான உபாஸ நாதிசாந்தி : (1) புன்னிர டு புயங் ளையுடைய ஈச்வரனையும்[2], எல்லா வியாதிகளையும் போக்கவல்ல ஆர்யாவலோகிதன் என்கிற நாதனையும் பணிந்து ஜபம் செய்ய கிரஹ கள் அனைத்தும் தீரும்; அ ஙனமே உன்மாதமென்கிற பித்து, அபஸ்மாரம் இவை யும், வேறு மனோவியாதியும் நிவ்ருத்தியாகும். (2) பிணியாளியைப் பரிசுத்தமாக இருக் ச் செய்து, மயூர மஹா மந்திரத்தையும்[3] எப்பொழுதும் அவன் கேட்க ஓதிவரலாம். (3) மேலும்பூதங்களின் அதிபதியான சிவபெருமானையு , பிரமதகண ளையும் பூஜிக் லாம். அவர் ளைப்பற்றிய ஸித்தமந்திர களை ஜபித்தும் எல்லா கிரஹங்களையும் போக்கிவிடலாம். (4) அல்லாமலும் அடுத்த இரண்டு அத்தியாய களில் ஹிதமென்று கூறப்படும் முறைகளையும், இவ்வத்தியாயத்தில் மொழியப்பட்டவைகளையு யுக்தப்படி பிரயோகித்து கிரஹாதிகளை நிவாரணம் செய் லா . 50 53.

1. பூதோதநம் "எள்ளு, நெற்பொரி, தயிர், ாற்கோதுமை, மஞ்சள் இவை கலந்த அன்னபிண்டத்துக்கு பூதோதநம் எனப் பெயர்."
2. ஆறுமுகக்கடவுள் எனக் கருத்து.
3. ஆர்யாவலோகிதன் ஜிநதேவதை.

ஆறும் அத்தியாயம்.

ந்மாதப்பிரதிஷேதம்.

இனி உ 'மாதப் பிரதிஷேதம்[1] என்னும் அத்தியாயம் மொழி யப் படுகிறது :—

உ 'மாதநித ாதி '

உ 'மாதமும் அதன் பேத 'களும் : (1) தோஷ 'கள் அவற் றின் ஸ்த்தாந 'களிலிருந்து வேறிடங்களிற் பரவி னது 'கு வெறியுண்டுப- 'ணுமாளுல் அது 'உந்மா, ம்' எனப்படுகிறது. ( ) அவ்வுந்மாதம் ஒவ்ெ ாரு தோஷத்தால் தனித் தனியே ஒன் றும், ந்நிபாதத்திஞல் ஒன்று ', மஞோவேதனையிஞல் ஒ ' றும், விஷப்பற்றுதலால் ஒன்று ா ஆறுவிதமா '.

உ 'ம தத்தின் பொது ' காரண 'களும் ஸம்ப்ராப்தியும் : அஹிதமான அவ் -பா ' ளைபு ' பதனமிந்தும் அஸாத்மிய ானதும் வினமானதும் விஷமமா வுமுள்ள உ வுகளையும் உப யோகிப்பதாலு ', விஷமத்தன்மை யிஞலு ', மஞேபலம் மிகக் குறைவா யிருப்பதாலு ', வேறு வியாதியி ' ே ம் அதிகரிப்ப தாலும், ஞே வேதனையிஞலும், மஞே பிர ம யிஞலும், விஷ ' ள்-உபவிஷங் ள் இவற்றுலும் ஸத்துவமிழந்த னு 'கு இரு தயத்தில் தோஷங்கள் மிக ' கோளாறடைந்து, புத்தியைக் கலங் கச் செய்து, மஞேவஹமான நாடிகளைக் ெ டுத்து 'உந் ாத ரோகத் த' புண்டுபண்ணுகின்ற ; அதஞல் மதியும் பகுத் தறிவும் நினைவும் இழக் ப்பட்டுப் போக, இன்ப-துன்ப 'களையுணர ல்லமையற்றவஞய், ஸாரதியை யிழ 'த இரதம்போல் ாரியத் திற்குறிப்பில்லாமலே தோ ' றியவாறு ஏதேதோ செய்யமுயன்று அப்பிணியாளி குழப்பமுற்றுத் திரிவா '. 2 $5\frac{}{4}$.

வாதே 'மாதம் : அ ற்றுள் வாததோஷத்திஞல ன உந் மாதத்தில் உடல் இளை 'கும் ; பிரஸக்தி யின்றியே அழுகை , கோபித்தல், சிரித்தல், பு 'ன செய்தல், கூத்தாடுதல், பாடு தல், வாத்தியமி சத்தல், வாயையும் மற்ற அவய ' ளைபு ' அசைத்தல், விரல் ளால் சுடிக்கை ப்போடுதல், ஆட 'பரமாகப் புல்லா 'குழல், வீணை முதலிய வாத்திய 'களின் தொனி ளைப் போல அடிக்கடியும் சப்தித்தல் ஆகிய முக்ெயக் குறி ள் ; ே லும் வாயிலிருந்து நுரையூறும் ; எப்பொழுது ' ஓடித்திரி வான் ; அதி மா ப் பேசு ான் ; அல 'காரத்திற்ே ற் ாதன

1. உந் ாத ' பித்து, ப்ரதி 'ஷேத ' அக்கோளா றத் தடுப் பதும் தீர்ப்பது ' ; இ 'விஷய ' ளை வி ரிக்கும் அத்தியாய '.

2 ஸத்து ' தேஹ- ஞே வி மயும், ஸத்து கு மும்.

3. மஞே ஹநாடி தி ' ே லக்கு ஆதாரமான -ணர்ச்சி ெ ன்னும் ச 'தி யூடுருவும் ாடி.

வற்றை அணிவான்; ஈஹன ல்லாதனவற்றில் ஏறிச் செல்ல முயலுவா ; தின்ப ட ளில் போா விருந்தும், அவை கி டத்தால் வெறுப்ப ன்; கண்கள் -ருண்டு சிவந்திரு கும்; உணவு ஜீர்ண ானபின் வியாதி ே க அதி ரிக்கு . 6 9½.

பித்தே ம தம்: பித்ததோஷத்தினுலான உந் ாதத்தில் விரட்டுதல், சின ெ ாள்ளல், முஷ்டிபந்த செய்து ஓட்டாஞ் சில்லி ளை யெடுத்துக்கொ டு ஓடுதல், குளிர்ந்த நிழலையு த ர ணீரையும் மி விரும்புதல், நிர்வாண ாதல், உடல் பசுமையாதல், போலியான அ னிஜ்வாலை, நக்ஷத்திரங் ள், தீபம் இவை புலப் படுதல் ஆகியவை இலக்ஷணங்களாம். 10, 1 .

ப ம தம்: சிலேஷ் தோஷத்தினுலான உந் ாதத்தி அரோச மு , ாந்திய உ டா ; உ விலும் பேசுவதிலு விருப்ப சொற்பமாகு ; ஸ்திரீயினிடம் விருப்ப மதி ரிக்கும்; எ த ாயிரு க விரும்புவான்; உமிழ்நீரு நாசியிலிருந்து சளி யு பெ சியும்; அருவருத்த நிலைமையும், சுசியாயிருப்பதில் ெ றுப்பும், நித்திரையும், முகவீக்கமும் தோ று ; இரவிலும் புஜித்த பிறகு வியாதி பலப்படும். 1 , 1 .

நிப தே ம தம்:—ஸந்நிபாதத்தினுலான உந்மாதத்தில் நிதாந ளு இலக்ஷண கஞம் பூர்ணமாயிருக்கும்; இது மி க் ெ ாடிய வியாதி; இதற்கு சிகித்ஸை செய் திற் பயனில்லை.--14.

மனோ•வதனை லான உ த : பொருள், . னைவி முத லியதை இழந்த டு து பத்தினுல் பீடிக்கப் பட்ட கு உ மாத முண்டாகல ; அவ டல் ெ ளிறி, தீ த மை யயும், அடி கடி மூர்ச்சையையு அ ட ான்; ஹா ெவன்று புலம்புவா ; இழந்த பொருட் ளி குண ளைப் பெரிது பாராட்டுவான்; மனத் துயாத்தினுல் கிலேசமுற்று ஏதோ சிந் தித்த ாறு நித்திரை ்ின்றியே தவிப்பான். இது மனோே தனை யாலா உந்மா ா ாகும். 15, 16.

விஷஜே மாதம்: விஷப்பற்றுதலாலான உந் ாதத்தில் மு ட் றுத்துப் போம்; தேஹ ாந்தி வினமடைந்து, டல் வலிமையு இந்திரிய களின் விமையும் குன்றிவிடு ; உந் ாத வே ம் தணிந்து ட ற்ஂெருரு முறை அவ்வேகம் அதி ரிப்பதற்கு இடை ிலும் மனக்குழப்ப முற்று, கண்கள் சி ந்திருக்கு . அவ் வி, வியாதி அஸாத்திய ாகும். 7.

உ த சிகித்

த தி ா ான உ மாத ளு குப் பே து சிகித் :

(1) ா, தே ஷத்தினுலான உ மாதத்தில் முதலில் ேநஹ பா செய்வி க வேண்டு . ாத ெ ளியாகும் ார்க் ம்

, பிறகு வி ரிக்கப்படு க்ருதாதி யோக ளை யுபயோகித்தல்,

அடைபட்டிரு ்தால் ஸ்நேஹபானத்திற்கு முன்பு ்நேஹ ்
சேர்ந்த ஔஷத ்களைக் கொ ்டு மிருதுவான சோதந சிகித்ஸை
யைச்[1] செய்யவேண்டும். (2) கப ், பித்த ் இத் தோஷ ் ளா
லான உ ் ாதங்களிலும் ஸ்நேஹ-ஸ்வேத ் ளைச் செய்வித்து,
முதலில் வமநமு ் பிறகு விரேசநமு ் செய்விக் வே ் டும். அப்
பால் சிரோவஸ்தியும் சிரோ விரேசநமும் மூன்றுவித உன்மாத ்
களிலு ் செய்விக்க வேண்டும். அவ்வித சிகித்ஸைகள ல் சரீர ்
சுத்தமான பிறகு அப்பிணியாளியின் மனதும் தெளிவடைகிறது.
(3) இவ்விதம் செய்து ் வியாதி தொடருமானால் தீக்ஷ்ண ா
நஸ்ய ், தீக்ஷ்ணாஞ்ஜன ் இ ற்றைப் பிரயோகிப்பதோடு, களிப்
பூட்டுத ்-நல்வார்த் த சொல்லல்-பயமுறுத்தல்-அடித்தல்-மிரட்
டல் இவ் வுப ய ் களையும், அப்யங்கம் செய்வித்தல்-பலவித லேப
நங்களையு ் பூசுதல்-தூடமிடுதல்-க்ருதபானம் செய்வித்தல் ஆகிய
முறை ளையும் பிரயோகிக்கவும். இ ் முறைகள் சோதந ் செய்து
கொண்டு நிர் லதேஹத்தைப் பெற்ற பிணியாளியி ் மனதை
இயற்கை நிலை மக்குக் கொண்டு வருகின்றன. 18 $21\frac{1}{2}$.

ஹி ் வ தி ் ருதம்: காயம், ஸௌவர்ச்ச ல ண ், த்ரி
கடு இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பல ் சேர்த்து, ஓர் ஆடகப்
பிரமாணம் நெய்யை ் கோமூத்தி த்திற் பக்குவ ் செய்ய ும்.
இந்த க்ருதபானது உன்மாதம், பூதாவேசம், அபஸ்மாரம் இ ற்
றைப் போக்குவதிற் சிறந்தது. $22\frac{1}{2}$.

ப்ர ஹ்மீ ் ருதம்: வல்லாரையின் ் வரஸ ் இர ் டு
பிரஸ்த்தம் கிரஹித்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்த ் க்ருதம் சேர்த்து,
அதில் த்ரி டு, ருஞ்சிவ த, வெ ண்சிவதை, ாள ், ச ங்
குப்பி, சர ் கொன்றை, பொன்னூங்கொட் ட, ய்விட ் கம்
இவற்றை கக்குக் ால் பலமெ டுத்து ் கமாக ் கூட்டிப் ப ்
கு ம் செய்யவும். இதை முதல் நாள் ஒரு பலம கவு ், இர ்
டா ் நாள் இர ் டு பலமு ், மூன்றும் நாள் மூன்று பலமும்,
நான் ாம் நா ் ாலு பலமு ா உட்கொள்ளவு ். டைசியா ்
கொடுக் க் கூடிய இத ் உத்த ாத்தி ர ான்கு பலம்.
"ப்ராஹ்மீ க்ருத ்" எனப்படுகிற இச் சிற ் த ஔஷத ் உ ் ாத ்,
குஷ்டம், அபஸ்மார ் இவற் றைப் பரிஹரி ்கும்; லட்டுத்
த த் த கீ ்கிப் புத்திரஸந்தான ளி ்கு ்; ா ்ை யு ், குர
லையு ், புத்தியையு ் விருத்தி செய்யு ். 3 $25\frac{1}{2}$.

ல்ட ாண ் ருதம்: த்ரிபலை, து ் மட்டிக் ாய், ஏல ், தே
தாருப்பட் ட, சிற்றேலம், நன்னாரி, ஹப்பு ன்னாரி, மஞ்சள்,
மாட ஞ்சள், சிறுமல்லி, பெருமல்லி, ஞாழல், புலியுகிர் எ ் று ்
ாசனைச்சா ்கு, ் டங் த்திரி, ே ாஷ்டம், மஞ்ஜிஷ்டி, ா
ே ஸா ், மாதுளை, வாய்விட ் ், தாளிசப்பத்திரி, இலவ ் ப்பத்

[1]. ம -விரேசந- ் தி ் முதலிய சிகித்ஸா மு ற ள்.

திரி, சிற்றேலம், முல்லைமொக்கு, நெய்தல், நேபாளம், பத்மகம், வெட்டிவேர் இவற்றை வகைக்குக் கால்பல ் சேர்த்து, ஒருபிரஸ்த் த ் ெ ய் பக்குவம் செய்யவு ். பூதாவேசம், கிரஹாமே சம், உ ் மாத ், காஸம், அபஸ்மாரம், பாண்டு, சொறி, விஷதோஷம், சோகை, மூர்ச்சை, மேஹம், கரவிஷம், ஜ்வரம், சுக்ரமின்மை, லட்டுத்தனம், தைவக் கோளாறுலான மனோவிகார ், புத்தி மந்தப்படுதல், தெற்றுவாய், ஞாபகக்குறைவு, அக்னிமாந்தியம் வ்வியாதி ளில் உபயோகமானது. மேலும் "கல்யா ம்" எ ் கிற இந்த க்ருதம் பலத்தையு ், ஆயுளையும், தேஹகா ் தியையும், அழகை யும், விருத்தி செய்யும்; புஷ்டியைத் தரும்; பும்ஸவந ஸ ் ஸ்கார ் ளிலும் வெகு சிலாக்கியமானது. 26 31.

மஹா ல்ய ணக க்ருதம்: முன் ல்யாணக க்ருதத்திற்குக் கூறிய நன்னாரி முதற் கொண்டுள்ள இருபத்தொரு சரக்கு ளின் ஷ யத்தில் க்ருதமும் நாலு மடங்கு பசுவின் பாலு ் கூட்டி, வீரா, மேதா, மஹாமே தா, காகோலி, காஞ்சொறி, வேலிப் பருத்தி, முல்லை இவற்றைக் ல் மாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; இது 'மஹாகல்யாணக க்ருதம்' எனப்படும். ப்ருஹ் மணம், ஸந்நிபாதஹாம் என்கிற குணத்திற் சிறந்தது; கல்யாணக க்ருதத்தினும் மற்ற குணங் ளிலும் மே லானது.—32, 33½.

மஹா பைசாக க்ருதம்: ஜடாமாம்ஸி, கடுக்காய், ஸ ் கந்த ஜடா ா ் ஸி, காஞ்சொறி, வசம்பு, கழற்சிக்காய், அகிற்கட்டை, காமே ாலி, ச்சோரம், கடுகரோஹிணி, டுக்காய், கடற்ப லை, ெ ாத்தமல்லி விதை, சதகுப்பி, அரக்கு, தண்ணீர் விட்டான், தான்றி ் க ய், ஈச் ாமூலி, ர்ப்பாக்ஷி, பெரு ாகை, தேள் கொடுக்குச் செடி, பெரு ல்லி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய் ருதம் ச துர்த்தி ஜ்வரம், உந்மாதம், கிரஹதோஷம், அபஸ்மார ் இவற்றைப் போ ் கும். ஞாப சக்தியையும் புத்தியையு ் விருத்திசெய்வதிற் சிறந்தது; பாலர்களுடைய தேஹ போஷணை ் கும் ற்றது. 'ஹாபைசாகம்' என்று இதற்குப் பெயர்; இது குணத்தில் அமுதத்திற் ெ ாப்பானது. 34 37½.

பிர ஹ்ம் ாதி வர்த்தி: வல்லாரை, வாய்விட ் ட், த்ரி டு, ாயம், ஜடாமாம்ஸி, ாலுமூலை, முரா ், சிற்றரத்தை, நீர்த்திப் பிலி, உள்ளிப்பூண்டு, அதிவிடயம், துள ி, சம்பு, முட ் கற் றுன், நேபாள ், அறுகு, கடு ் ய், ாசு ் கட்டி இவற்றைப் பொடித் , யானையி ் சிறுநீர் விட்டு அரைத்து ர்த்திசெய்து, நிழலிலுலர்த்தி, நஸ்ய ாகவும், அஞ்ஜநமாகவும், லேபநமா ும், தூப்மா வும் உபயோகி ் உந்மாதம் தீரும். 38 40.

வாதோ ் மாதத்தில் நஸ்யாதிசிகித்ஸாமுறைக ் : (1) மேலு ் ஸ்நேஹபதார்த்த ் களோடு ் டுே டு ் கூடிய பலவகை

அவபீடநஸ்யங்களும்,[1] டுவெண்ணெயினுல் அப்யங்கநமும், கடு குப்பொடியை நாசியினுள் த்மாந முறையில் ஊதுவது நலம். (2) அல்லா லும் ஸூத்திரஸ்த்தாநத்திற்கூறிய தீக்ஷ்ண தூம முறையை காயத்துட சேர்த்தும் பிரயோகிக்கலா . (3) நரி, முள்ள பன்றி, கோட்டான் விருஷபம், செ மறியாடு இவற்றின் சிறுநீர், பித்தம், மலம், உரோ ம், ம், சர்ம ஆகியவற்றைக் கொண்டு தூபம், அஞ்ஜனம், அப்ய கம், பூச்சு, ஸேசந இவைகளைச் செய்யலாம். 4 43.

வாத-கபோ மாதத்தில் தூப ம்: வாத-கப ஸ பந்த மான உந்மாதத்தில் நாய், பசு, மத்ஸியம் இவற்றின் ஒருவித துர் நாற்றம் வீசு து ங்களைக்கொண்டே பெரும்பாலும் எப்பொழு தும் தூபமிடுவது நல . $43\frac{}{4}$.

பித்தே ந்ம த சிகித்ஸைகள்: பித்த ஸம்பந்தமான உந்மா தத்தில் (1) தி தக க்ருதமும்,[3] ஜீவநீய க்ருதமு ,[4] மிச்ரக ஸ்நேஹமும் உபயோ ி வை. (2) குளிர்ச்சியான அன்ன-பான களும், இனிப்பாகவும் இலகுவா வு முள்ள ுண | மூத லியவைகளும் ஏற்றவை. (3) விராவ்யதவிதி அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ளபடி ஸிரை யபாவது கீறலாம். (4) செழிக் ச் செய் யக்கூடிய மாம்ஸத்தைத் திருப்தி யுண்டாகுமாறு புஜிக்கச் செய்து, ரோகியை அதிக காற்றோட்ட மில்லாத விடத்தில வது படு ச் செய்யலாம். இச் சிகித் ஸைகளால் புத்திப் பிரஸ யி னின்று பிணியாளி விடுபடுகிறுன். (5) ற்றிப்போன கிணற்றில் இற கிப் போட்டு பசியினுல் வரு தச் செய்யலாம். (6) தர் ார்த் த ளட ிய வார்த்தை ளா பர்களாவது அவனு குத் தேறுதல் கூறலாம். (7) அன்பர் ளுடைய விநாசத் த ் வது கூறித் திடு டச் செய்யலாம். (8) அற்புத காட்சி ளைய வது ாட்டலா . (9) கடுகெண்ெ யைப் பூசி உடம்பை ட்டி வெயிலில் ல்லா கப் படுக் ப்போடலாம். (10) ரஞ்சொறியினு லாவது, ாய்ச்சிய உலோ ம்-தைலம்-ஜல இவற்றுலா து பரி சி லாம். (11) சையடி கொடுத்து, யிற்றுற் கட்டி, பள்ளத்தி லா து போட்டு வைக்கலா . (12) அல்லது ஆயுத ளா து ற் ளாவது இல்லாததும், நிர்ஜன ானதும், இருளடைந்தது ான ஓர் அ றயில் விட்டிரு லாம். (13) பற் ளைப் பிடு கிய ஸர்ப்பத்தாலாவது, அடக்கி வசப்படுத்திய சி த்தாலாவது,

1. அவபீட ஸ்யம் ஸூத்திரஸ்த்தாநம் பார்க்கவும்
2. த்மாநநஸ்யம் - ஸூத்திரஸ்த்தாநம் பார்க்க
3. திக்தக ருதம்—குஷ்ட சிகித் ஸ பார்க்க.
4. ஜீ நீய க்ருதம்—ஜீ நீயக த்திுலான க்ருதம்.
5. மிச்ர ஸ்நேஹம் குல்ம சிகித் ஸ பார்க்க.

யானையாலாவது பயப் படுத்தலாம். (14) அல்லது இராஜபடர் ள் இவனை வெளியில் அழைத்துப் போய், நன்று க் ட்டி, அரச னுடைய கட்டளையைப் பெற்று தை செய்து விடுவதாகப் பய முறுத்தலாம்; சரீரத்தைப்பற்றிய துக்கம், பய இவைகளைவிட பிராணபய மிகக் கடுமையானதாகையால், நாநாவிதமாகச் சித று ட உன்மாத ரோகியின் னதானது அப்பயத்தினால் அமை தி யடைகிறது. நற்பயனளிப்பவையாகக் கண்டுள்ள இம் மு ற ளைக் கால-தேசாதிகளை அனுஸரித்துத் தகுந்தவாறு பிரயோ கிக் கே டும். 44 52½.

காமக் குரோதாதிகளாலான உன்மாதத்திற்குப் பரிஹாரங் கள்: (1) பிரியமான பெருளை யிழ ததால் ம பாதிக்கப் பட்ட னு கு இழந்த ஸ்துவுக்குச் ச ானமானதைக் கிடைக் ச் செயதும், நல்வார்த்தை கூறியும் மனதைத் தணியச் செய்யவேண் டும். (2) காமம், சோகம், பய , கோபம், பெரு கிழ்ச்சி, பொறாமை, லோபித்தனம் ஆகியவற்றாலான உன்மாதங்களை அதற்கு எதிரிடையான குணமுள்ள ாரியங்களால்[1] சமநம் செய்யலாம். 53, 54½.

பூதாதிகளாலான உ மாதத்திற்குப் பரிஹாரங் ள்: பூதக் கிரஹ ளின் ஸம்பந்தமாக முற்கூறிய குறிகளைக் காட்டிலும் அதி கடுமை யன குறி ள் உன்மாதத்தில் தோன்றினால் அது பூத களாலான உன்மாதமெ றறிந்து, பூதப்பிரதிஷேதாத்யா யத்திற் கூறிய ஔஷதங் ளை அதிற் பிரயோகிக்கலாம். மேலும் இறைச்சி, ாற்சோ ாதுமையன்னம், மாப்பணியாரம், ஸ்நிக்த்த மா வு இனிப்பாகவுமுள்ள உணவு, உதிரம் லந்த அரிசி, பக்கு வம்செய்து செய்யாததுமான பலவித மாம்ஸ கள், ஸௌரை- மைரேயம் முதலிய மது ை கள், குருக்கத்தி-இருவாட்சி- ரு தோன்றி இவற்றின் புஷ்பங்கள் இவைகளைக்கொண்டு நற்சந்தி ளிலும், ே மய விழ் துள்ள விட ளிலு நதி ள் சேரு மிட ளிலு பலியிடலா . 55—5 .

உ ம தத்திற்கு ஆள தவர் ள்: மா ஸ போஜன மது பானம் இவற்றைப் பரிஹரித்த ு வு , ஹிதமான உண வ யு பவன வு , நிய ந்தவருத ுகவு , நிர்மலமா ும் இருக்

---

[1] . காமவி ாரத்திற்கு ை ராக்கியமும், சோகத்திற்கு மகிழ்ச்சியு , பயத்திற்கு தரியமும், கோபத்திற்குச் சாந்தியு , பெருமகிழ்ச்சிக்குச் சோகமும், பொறு மக்குப் பொறு மயும், லோபித்தனத்து கு உதாரத் த யும் எதிரி டையானவை யாம்.

2. பூதவிஞ்ஞானாத்தியாயம்.

3. தினசர்யாதி அத்தியாய கரிற்கூறிய நியமங்கள்.

கிற தன்மையுள்ள மனிதனிடம் நிஜோந்மாத ் களாவது[1] ஆ, ந்து கோந்மாத ் களாவது பற்றுவதில்லை. 59.

உ ்ம த நிவ்ருத்தி லக்ஷண ் :—இந்த்ரிய விஷய ் களுக்கு ் , பு, ்தி-ஆத் ா மனைம இவற்றிற்கு ் தெளிவுண்டாத ் , தாதுக் ள் இயற்ை க நிலைமை யடைதல் ஆகியவை உந்மாதம் பற்றறே நிவ் ருத்தியானதற்கான அறிகுறி ளா ் . 60.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

அபஸ்ம ரப்பிரதிஷேதம்.

இனி அபஸ்ம ரப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:

அப ் ம ர நித ம்.

அப ் மா ரத்தின் ம்ப் ாப்தியும் பொ லக்ஷணமும்: ( ) ஸந்திகளு ் , ஸத்துவமென்கிற மனோ நிலைமையும் தடுமாற்ற ம டைவதால் மனது தாக்கப்பட்டு மி ் கோளாறடைந்து ஸ்ம்ருதி யெ ் னு ் நினைவு இழக்கப்பட்டு "அபஸ்மாரம்" உண்டாகிறது. (2) மனக்க லை, து ரம், பய ் முதலிய காரண ் களால் உந்மா தத்திற் பிரகோபமடைவது போல சிரஸ்ஸையு ் தேஹத்தை யும் பற்றிய தோஷ ் ள் ே ளாறடைய, அத் தோஷங் ளால் னதின் ஸத்துவ நிலை தாக் ப்பட்டு, இருதயமு ் ஸம்ஞா ஹ ஸ்ரோதஸ்ஸ களென்கிற உ ர்ச்சி நாடிகளும் அ ற்றால் சூழப்ப டே , பிணியாளி முற்றிலும் அறிவிழந்து இருள டந்த நிலைமை யைப்பெற்று, பீபத் ஸயாகப் பற் லைக் டிப்பா ் ; நு ா நுரை ய க ா ் தி செய்வான்; -கால்களை வலித்து உதை ் து ் கொள்வான்; போலியுருவங்களைப் ப ர்ப்பான்; தட்டுத் தடு ாறி பூமியில் வீழ் ான்; கண்களையு ் புருவங் ளையு ் வக்ரித்து நெரித் துப் பார்ப்பான். பிரே ாபித்த தோஷங்களின் ே ம் நின்றதும் தெளிவு பெறுவான். மீண்டும் சில நாட்களில் இதே வித ாகத் துன்புறு ான். இவ்வபஸ்மா ் வாதாதி தோஷங் ளால் தனித் தனியே ஒவ்வொரு விதமும், ஸந்நிபாதத்தினு ் ஒ ் றும் ஆக நான்கு விதம ம். 1 5.

. நிஜோந்மாதம் — ாதாதிதோஷ ் களாலா ந்மாத ் கள்.

2. ஆகந்துகோந்மாதம் — பூதாதிகளால் காணும் உந் ாதங்கள்.

3. இந்த்ரிய விஷயங்கள் — தர்சநம், ச்ரவ ம், ஸ்பர்ச ம் முத லிய விஷயங்கள்.

4 நினைவு தடுமாற்றத் த முக்கியம ாகக் ொண்ட அபஸ்மார வி ாதிக்குப் பரிஹார முறைகளை விவரிக்கும் அ ் தியாயம்.

அபஸ்மார பூர்வரூபம்: இவ்வியாதி உண்டாகுமுன் அதி மாக இருதயம் படபடத்துத் துடிக்கும்; கண் பஞ்சடைந்து உல ம் சூன்யமாயிருப்பதுபோலத் தோன்றும்; தலை சுற்றும்; பிறகு பார்வை இருளடைதல், ஏதே சிந்தையுதித்தல், புருவத்தை நெரித்தல், கண்கோணுதல், காதில் சப்தம்கேளாமை, வியர்த்தல், சொள்ளும் சளியும் பெருகுதல், அஜீர்ணம், அரோசகம், மூர்ச்சை, வயிற்றில் இரைத்தல், பலம் க்ஷீணித்தல், நித்திரையின் ம, உடல்வேதனை, ர றட்சி, பாடுவதுபோல ும் ஆடு துபோலவும், மதுபான-தைலபானங் ள் செய் தா வும் வுகாணல், மது-தைல களைப்போன்று சிறுநீர் இற குதல் ஆகியவையாம். 6 8.

வாத தி ான்கு அப மாரங்களின் பிரத்யே லக்ஷ : அ ற்றுள் (1) வாததோஷத்தினலான அபஸ்மாரத்தில் பிணியாளி து டநடுக்க கொண்டு, தட்டுத் தடுமாறி வீழ்ந்த வ ண அடி டியும் ஸ் ரணையிழந்தும் நினைவு பெறுவது ா யிருப்பான்; பிறகு ண்விழி பிதுங்க தீ ஸ்வாமா அழுத ணம் மூச்சுவிடுவான்; நுரையை க்குவான்; நடு குவான்; தலையை இடித்துக்கொள்வான்; மூத் த வி மிக்கொ ா டு பற்களைக் டிப்பான்; விறைந்து வளைந்துள்ள விரல்களுடன் அவயவங் ளைக் கோ கோண அடி துக்கொள்வா ; ண்கள், சர்மம், நகங்கள், மு இவை ரூக்ஷ ா வும், கறுவலாய் அல்லது சிவப்பா வும் ஆகும்; பார்க்கப்படுவதெல்லாம் கருநிறமா த் தோற்றும்; உருவ கள் நிலைபற்றும், குரூரமாகவும், ஒழுங்கீனமாக ு , வி ரா டைந்த முகமுள்ளவையாகவும் தென்படும். (2) பித்த தோஷத்தாலான அபஸ்மாரத்தில் முன்போலவே அடிக்கொருமுறை ஞாப மிழந்தும் ஞ பகம் பெற்றும் ருந்து ான்; வாயிலிரு து ரு நுரையு , கண் ளும், மு மும், சர்மமும் பசு நிறங்கொண்டிருக்கும்; பூமி ப கைகளால் அடிப்பான்; பயங் ரமாகவும் மிகப் பிரகாசமாகவும் சினங்கொண்டுமுள்ள உருவங் ள் தோன்று ; நா றட்சியுண்டாம். (3) கபதோஷத்தாலான அபஸ்மாரத்தில் ஞாபகத்தை மெதுவாக இழந்து, மெதுவாகவே மீ டும் பெறுவான்; சரீரசேஷ்டைகளெல்லாம் சொற்பமாக காணும்; சொள் விசேஷமா ப் பெருகு ; ே த்திரம், கம், மு இவை மிக்க வெளுக்கும்; உருவ களெல்லா ெ ை யா த் தோற்று . (4) ஸந்நிபாதாபஸ் ாரத்தி மூ று அபஸ்ம ர. ளு டய குறி ள் யாவும் சேர்ந்து காணும்; ஆ வே அது அஸாத்தியமான வியாதி. 9 14.

அப மார சிகித்சை.

அபஸ்மாரத்தில் பொ வான சிகித் கிரம : அபஸ் ாரத்தில் தோஷ ளால் சூழப்பெற்ற புத்தி-மனது-இருதயம்

முதலியவற்றின் ஸ்ரோதஸ்ஸுகளை தீக்ஷ்ணகுணமுள்ள மநாதி சிகித்ஸை லால் தூண்டி முதலில் தெளிவுறச் செய்யவே டும். அ ற்றுள்: ( ) ரதாபஸ்மாரத்தைப் பெரும்பாலு ஸ்தி ஸம்பந்த ான சிகித்ஸைகளாலும், (2) பித்த பஸ்மாரத் த வு னமே விரேசந ளாலும், (3) சிலேஷ் ாபஸ் ாரத் தப் பெரு யாலும் மநசிகித்ஸை ளாலும் உபசரி ே டு. எல்லா ழி ளாலு சோதந சிகித்ஸைகளைச் செய்து, ன்குகத் தேற்றப்பெற்ற பிறகு, அபஸ்மாரம் முற்றிலும் தீரு தற்கு அவசியம ன சமநமுறைகள் இனி விவரி கப்படுகின்றன. 5-17½.

லகுபஞ் - ருதம்: பசுஞ்சாணத்தின் சாறு, பசுவி பால், பசுவின் த யிர், பசுமூத்திரம் இவற்றில் பசுவின் ெ ய் சேர்த்து [1] ாய்ச்சி, பானம் செய்ய அபஸ்மாரம், ஜ்வர , உ மாத , கா ாலே ஆகியவை தீரு . 18½.

ஹ பஞ் - வ் ருதம்: இருவகை யான பஞ்சமூல ள், த்ரிபலே, ட ஞ்சள், ம மஞ்சள், ெ ட்பாலேப் பட் ட, ஏழி ல பாலே, ாயுருவி, கறுப்புச்சாறடை, டுகரோகிணி, ெ ான் ற தா ரைக் கிழங்கு, ஜடாமாம்ஸி, ஞாழல்வேர், ாஞ்சொறி இவற்றை வகைக்கு இர டு பலம் வீதம் ஒரு த்ரோண ஜலத் திற் சேர்த்து, அதை ான்கில் ஒரு பங்கா ச் சுண்ட ாய்ச்சி, க டுபார கி, ட்டத்திருப்பி, தூவை, சி தை, நேபாள , த்ரி டு, ா ட்ட பு , பெரு குரும்பை, சுக்குநாரிப் புல், நி வேம்பு, டுக்காய், நன்னாரி, வெள்ளை நன்னாரி, சித்திரமூல , நீர் ஞ்சி ஆ ய சரக்கு ளை ை க்குக் ால் பல அளவு ல் மா ச் சேர்த்து, முற்கூறிய கோவின் சாணச்சாறு முதலிய நான்கு திரவ்ய களையும் கூட்டி, ஒரு பிர த்தம் பசுவின் நெய்யை அதில் ஊற்றிக் ாய்ச்ச . இது "மஹாபஞ்ச-கவ்ய க்ருத " எ ப் படு . இது ஜ்வரம், அபஸ் ாரம், உதரரோ ம், பகந்த இவை களைத் தீர்ப்பதிற் சிறந்தது; ே லுட் சோ ப, அர்சஸ், காம லே, பாண்டு, குல்மம், காஸம், க்ரஹதோஷ கள் ஆகிய ற்ர றயு பரிஹரிக்கும். 19 23½.

ப்ர ஹ்ம் தி ருதம்: வல்லாரை யி ஸ்வரஸம், வசம்பு, ே ாஷ்டம் சங் ங்குப்பி இவற்றி ஷாயத்திற் புரா ருத என்கிற பழகிய நெய் யப் பக்குவம் செய்துகொள்ளவு ; இதற்கு மேத்யமென்கிற குணமு டு; ஆ வே உ மாத , அசு ப கள், அபஸ்மார ஆகி ரோக ளைத் தீர் வல்லது. 4½.

ஜீவநீ யம ே ஹம்:—ஒரு பிரஸ்த்த தலத் யும், அவ்வளவு கிருத தையும் ஒவ்வொரு பலம் ஜீவநீய ணச் சரக்கு

1. இ ந்து கும் "பஞ்ச- வ்யம்" எ ப் பெயர்.
. லகு பஞ்சமூ மு , மஹா பஞ்சமூலமு .
. மேத்யம் திற மயா புத்தியை விருத்தி செய்யு த .

ளி ஷாயத்திலு , ஒரு திரோ பாலிலும் ாய்ச்சி யுப யோகி அபஸ்மாரவியாதி தீரு . 25½.

ம திருதம்: குமிழ பட்டைக் ஷாயம் எட்டு பிரஸ்த்தம், பாலு ருப்பஞ்சாறு ஒவ்வொரு ஆடகம், ஜீவ நீய ரச் சரக்கு ள் வ க கு ால் பலம்;[1] இ ற்றைக் கூட்டி, இதில் ஒரு பிர த்தம் செய் ப கு ம் செய்ய ; இதனால் ாதாப மாரமும், பித்தாபஸ்மாரமும் எளிதில் தீரு . 6, 27.

திக்ஷீரம்: ாழல், நிலப்பனை கிழ கு, ரும்பு, தர்ப் ப இ ற்றி ஷாயத்திற் ாய்ச்சியெடுத்த பால் ாச்மர்யாதி ருதத்திற்கு கூறிய குண ளையே செய்யக்கூடியது. 27½.

கூஷ்ம ட ருதம்: ஒரு ப கு ருதத்தைப் பதி னெட்டு ப கு கூஷ்மா டத்தின் ஸ்வரஸத்திற் சேர்த்து ாய்ச்சி, அதி ாரத் தக் கல் மா ச் சேர்த்துப் ப குவம் செய் வு ; இ த ருதம் அப ாரத் தப் போக்கும்; புத்தி, ா கு, குரல் இ ற் றயு விருத்தி செய்யும். 28½.

அப ரத்திற்கு உபயோ மு ற : (1) பல நிறம னை பசு களி பித்த அபஸ் ாரத்தில் நஸ்யமாகப் பிரயோகி மி உபயோ மானது. (2) நாய், நரி, பூனை, சி ம் முதலிய விலங்கு ளி பித்தமு நஸ்யத்திற்குச் சிறந்ததே. (3) உடும்பு, கீரிப்பிள்ளை, யானை, ரிஷபம், ரடி, பசு இ ற்றி பித்த ளைச் சேர்த்துப் ப குவ செய்த தலம் ஸ்யமிடுவ தற்கும், அப்ய செய்வதற்கும் சிலா கிய ா . (4) த்ரிபலை, ரி டு, அரச பட் ட, யவக்ஷாரம், நாய்த் துளஸி, ருஞ்சிவ த ாயுருவி விதை, பு க வி த இ ற்றின் சூர் த்தை யா து, இச்சரக்குகளைச் சேர்த்து, செ றியாட்டு மூத்திரத்தில் ப கு செய்த தலத் தயா து நஸ்யமாகப் பிரயோகி லாம். 9 32.

அப ம ரத்திற் னதூமப மு ற: கீரிப்பிள்ளை, ா ட் டான், பூனை, கழுகு, கிருமிகள், பாம்பு ள், கா இவற்றி மூ கு ளையு , இறகு ளையும், ல ளையும் சுட்டு, அப் புகை யயும் தூ பான முறைப்படி யுபயோகி லாம். 33.

அப ம ரத்தில் தை - சு தி மு ற ள்: ( ) வெள்ளுள் ளி யயு அதைச் சேர்த்து ாய்ச்சிய தலத் தயுமாவது, (2) தண்ணீர்விட்டா கிழ யு ப லையுமா து, (3) ல்லாரை தயா து, (4) ோஷ்டத்தின் இரஸத்தையாவது, (5) தேனிற் ல த வச பய வது உபயோகிக் லாம். 34.

அப ம ரத்தி பி ாப மு தி இர ப்பிர ே மும்: சரீரத்தைப்பற்றிய வாதாதிதோஷ ளு ன

---

[1] ஜீ நீய ச் சரக்கு ளே இதில் மும ம்.

தப்பற்றிய தமோகுண முதலிய தோஷ ளும் யாவு ஒரு மிக் ப் பிரகோபமடைந்து அபஸ் ரா உ டாவ, ாலு , இவ் வியாதி மஹாமர்மத்தைப்[1] பற்றியதாகையாலும் எளிதில் சிகித் ஸி க் கூடியதல்ல; ஆகவே இரஸாயன முறை ளா ெ ாண்டு இதற்குச் சிகித்ஸை செய்யவே டும். 35, 35½.

அபஸ்ம ரரோகியைத் த ணீ முதலி வற்றிலிரு து பரி பாலித்தல்: (1) அபஸ்மாரரோகத்திஞல் பீடிக் ப்படுப ளை, அவனுக்கு மிகத் தீங்கு விளைவிப்ப வயான அ னி, த ணீர் முதலியவற்றினிடமிருந்து ஜாக்கிரதையா க் ாத்து வரவே டும். (2) ே லும் மனக்ே ாளாறு தணிந்து சுயநிலைமை பெற்றி ருக்கையில், அபஸ்மார ஸமயத்தில் செய்த வி ாரச் செயல்களை யெல்லாம் அ னிடம் கூற கூடாது. (3) ே ாளாறு ள் தணிந்த து மிகக் கிலேசமுற்ற அவனது மன த இனிய விஷய களா தென்புறச் செய்யே டும். 36, 37.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

வ த்மரே விஞ்ஞ ம்.

இனி வ த்மரே விஞ்ஞா ம் ன்னு அத்தியாய வி ரி கப்படும்:

ே த்திரரே மா ய ம்ப்ராப்தி: ஸர்வ ரோ நிதாநத் தில் ெ ாழியப்பெற்றன யு , மு கியமா நேத்திரத்திற்குப் பிரதிகூலம் செய்பன யுமாயுள்ள அஹித ான ஆஹாராதி ளால் தோஷ ள் பிரகோபித்து, பெரும்பாலும் பித்தத் த அனு ஸரித்து ஸி ர ளின் மூலமாய் ே ல்நோ கிப் பரவி, நேத்திரா ய த் தப் பற்றிக்கொ டு, இரெப்பையிலாவது, ந்தியிலா து, ெ ம டலத்திலா து, ருவிழியிலாவது, ருவிழி யின் த்தியிலாவது, ணின் எல்லாப்பா த்திலு ாவது வியா தி ளை யு டுபண்ணுகின்றன. 1, ¼.

1. மஹாமர்மம் இதனுல் சிரஸ்ஸி ட கிய மிகப்பிரதா மர்ம மான மஸ்திஷ்க என்கிற மூளை குறிக் ப்படுகிறது. (இதாவிட ளில் இருத த்துக்கும் ‘ ஹா ர் ம்’ எ கிற பெயரு டு.)

2. ‘ ர்த்மா’ என்பது இரெப் ப; க ணின் இரெப் ப யப் பற்றியு டாகு வியாதி ளை அறிவி கும் அத்தியாய .

3. நிதா த்தாநத்தி முதல் அத்தியாய . அதி அஹிதா ஹார விஹாராதி ள் ஆரம்பத்தி வி ரி கப்பட் ள் ன.

4. இரெப் பயும் ெ ம டலமுமா து, ெ மடலு ரு விழியு ா து, ருவிழியு திருஷ்டியுமா து சேரும் நேத்திரப்பிரதே ச ஸ தி (ே த்திரஸந்தி) ஆம்.

க்ருச்சிரோன்மீலம்: அவற்றுள் வர்த்மாவென்கிற இமைப் ப குச் ச பந்த ான வி ர ளில் ாததோஷம் வியாபித் , தூ கி யெழுந்திருக்கையில் இமைப்பைகளை எளிதில் திற முடி ா ற் செய்கிறது. அதில் வலியு விசேஷம்; கண்ணில் நிரம்பியதுபோல் திறக் க் ஷ்டமாகவும் இருக்கும்; க ணீரும் டியும்; கண்ணைப் பிசைந்து கொண்டால் வேதனை முதலியது தணி டையும்; இவ்வியாதியை 'க்ருச்சிரோன்மீலம்' என்று[1] வழங்குவர். 3, 4.

நிமேஷம்: வாததோஷ இமைப்பைகளை அடிக்கடியும் அதிகமாய் அசைவிக்கும்; ஆனால் இதில் வியிர து; இந்த வியாதி 'நிமே ஷம்' எனப்படும். —$4\frac{3}{4}$.

தஹத வர்த்ம: எந்த வி ாதியில் இமைப்பையானது ஸ ந்திபாகத்து கட்டு விடப்பட் தாய் சற்றுக் குறைவாக மூடிக் ொள்ளுகிறதோ, அசைவற்றத கவும் ஆகிறதோ அ த வியா தியை 'வாதாஹதம்' எனக் கூறுவர். 5, $5\frac{1}{2}$.

கும்பி: இமைப் பயின் உட்புறத்தில் கு பி ெ ன்னு நீர்ப்பூண்டி[3] வித்துக்களைப்போல அநே ம் ருநிறமான சிறு ெ ாப்புள ள் பித்த தோஷக் ே ாளாறுல் உ டாகு ; அவை உ டைந்தால் மீ டு விம்மிச் சுரந்துமெ ாள்ளும்; அவற்றிற்கு 'கு பி' என்று பெயர். $6\frac{1}{2}$.

பித்தோத்க்லிஷ்டம்: பித்ததோஷத்தினால் இமைப் பயானது அழற்சி, துர்நீர்ப்பொசிவு, குத்தல் இவற்றுடன் கூடியதா வும், செந்நிறமா வு , பரிசிக்க கூடாத நே வுள்ள த வும் ஆ துண்டு; அந்த வியாதியை 'பித்தோத் லிஷ்டம்' என்று கூறுவர் $7\frac{1}{2}$.

பக்ஷ்ம தம்: இமை யின் ஓரங் ளிற் பித்தக்கோளாறு தோன்றி அரிப்பு, அழற்சி இவற்றை யு டுபண்ணி, அப்பால் கிர ா இமைப்பையின் மயிர் ளை அரித்துச் சி தத்துப் பே டு ; இந்த வியாதியை 'பக்ஷ் சாதம்' ன்பார்கள். $8\frac{1}{2}$.

பே த : பதோஷக் ே ாளாறுல் இமைப்பையில் கடுகு ளைப் போ ற ெ ண்ணிறமான அடர்த்தியான கொப்புளங் ள் உ டா து டு; அதனால் வீக் ம், ஒரு ாறு பசை, ளில் அரிப்பு, பிளி ச, ணீர் இ யு டாம்; இ ெ ாப் பு ள் 'பே தகி ள்' எனப்படும். $9\frac{1}{2}$.

---

1. ெ கு ா ப்பட்டு ணைப் பிரித்துத் திறக் ே டியிருப் பதால் ''க்ருச்சிரோன்மீல'' எனப் பெயர் தது.

2. நிமேஷம் ண்ணை மூடித் திறப்பது. இயற் யினு அதி மாய் மூடி மூடித் திற ப்படு தால் இப்பெயர் ந்தது.

3. ூ லம் பாசிபோ ற ஓர் ஔஷதி.

பே த்க்லிஷ்ட வர்த்ம : இரெப்பை திமிர்த்து அசை ற்று, நீர் சிவு பிளிச் ச முதலிய ற்ருல் பூசப்பட்டிருந் தால் அது 'கபோத்க்லிஷ்ட ர்த் ர' ப்படு . 10.

ல ம்: கபதோஷ ே ளாருல் இரெப்பையில் இலந்த ொட்டை யப் போலவோ, அதினும் சிறிதா ே ா ஒரு கிர தி யு டாகுட் ; அது வெண்மையாகவும், பழுத்துப் பக்குவ டை யாததாகவும், தினவுடன் பரிசிப்பதற்குக் டினமா வு இரு கு ; அதற்கு 'லகணம்' என்று பெயர். 11.

உத் பிடகை ள் : இரத்ததே ஷத்திஞல் சென் னிற ொப்புள கள் இரெப்பையில் தோன்ற, அவற் றச் சுற்றி அதே நிறமான வேறு சிறிய ொப்புள ளு சூழ்ந்திருக் கு ; அ வ 'உத்ஸ க பிட க ள்' எனப்படும். $11\frac{3}{4}$.

ர தே த் லிஷ்ட வ த்ம : உத் பிட கை போலவே 'உத் லிஷ்ட வர்த்மா' எ கிற வியாதியும் இரத்த ே ள ருல் உ டாகிறது ; ஆனல் இவ்வியாதியி பிடகை ளோடு ொடி ஊப் போன்ற ே ளா று தோன்று ; இரெப்பை பரிசிப்ப தையு தா காத நோவுடையதாகவு மிருக்கு . 1 .

வ த்ம ச : இரெப்பையின் உட்புறமாய் தடித்து நி த்த ா ாம்ஸ வளர்ச்சி யுண்ட ம் ; அதில் அழற்சி, வி, சிவப்பு, இரத்தக் சிவு இவை யு டாம். அறு க அறுக் மீ டும் மீண்டு வளரும். இது 'வர்த்மார்சஸ்'[1] எனப்படு . 13.

அஞ்ஜ மி : இரெப்பையி த்தியில வது, உட் புறத்திலாவது யவத்தின் அள ா இரத்ததோஷத்திஞல் உ டாகும் சிவந்த ட்டியில் அரிப்பும் வியு உண்டா ; அது டி ாயிருக்கு ; அதற்கு 'அஞ்ஜந நாமிகா' ன்று பெயர் 14.

பி த் : எல் ாத் தோஷங் ளுடைய ே ளாருல் இரெப் பயானது வெளியில் வீ ொ டதா வு , உட்புறத் தில் நு ணிய பு ா ளோடு கூடியதாகவு ஆகும்; அதிலிரு து நீர் டியு ; தண்ணீரில் அமிழ் துள்ள தாமரை கிழ கு போ றத யிரு கும். அது பிஸவர்த் ா' எ ப்படு . 15.

. ர்த்மார்சஸ் இரெப் பயிலு டாகு முளை ள்.

2 'ருச்சிரோங்மீலம் முதல் ாதஹத ர்த்மா ரயிலுள் ா மூ று த தே ஷ தி லு , கும்பி முதல் பக்ஷ் சாத ரயிலுள்ள மூ று பித்த தோஷத்திலு , போதகி முதல் லக ம் ரயி லு ா மூ றும் ப தே ஷ தி லு , உத்ஸ பிட முத அஞ்ஜ ாமிகா ரயிலுள் ா நா கும் இ த் தே ஷத்திலு , பிஸ ர்த் மாவு உத் லிஷ்ட ர்த்மாவு ச்யா ர்த்மாவு ந்நிப நு தே ஷங் லு உ டாகு ர்த்ம ரோ ளாம்.

உத்க்லிஷ்ட வ'த்ம : அடிக் டியு' இமெப் ப இரத்த தோஷத்தினுலு', வாதாதி தோஷ' ளாலும் நான்கு யி' குத்தித் தொந்தர ளி'கப்பட்டு திடீரெ ரட்டமுறும். அது 'உத்க்லிஷ்ட 'த் ர' எனப்படுகிறது. 16.

வ 'த்ம : இரத்த தே ஷத்தினுலு', மற்ற மூ று தே ஷ' களாலும் இமெப்பையானது க' றி ஒருவாறு ருகிற' ெ ள்வது 'டு; அதில் வியு', வீக் மும், நீர்க்கசிவு' – 'டா கு'; இவ் வியாதிக்கு 'ச்யாவ வர்த் ர' என்று பெயர். 16½.

ச்லிஷ்ட 'த்ம : இமெப்பை ள் ஒ' ேறா டெ ன்று ஒட் டி'கொ 'டு, தினவையும், வீ' த்தையும், சென்னிறத் தயு' பெறும்; இந்த வியாதி 'ச்லிஷ்டவர்த் ர' எ ப்படும். 17.

ஸி த வ'த்ம : டின ர வு', ருக்ஷ ர வு', சிறு ணல் போன்று' இமெப்பையினுள் நுண்ணிய ெ ரப்புள' ளுண்டா கும்; இவ் வியாதி'கு 'ஸி தாவர்த்ம ' எ 'று பெயர். 17½.

க'தமம் : இெ ப்பையி' றுப்பாசவும் சேறு பே லவு' உ' டாகும் கோளா ற ' ர்தம'' எ 'ப ர் ள். 8.

பஹ வ'த்ம : இமெப்பை பின் நிறத்துக்குச் சமானமாய் அதில் மாம்ஸவளர்ச்சி மிகத் தோன்றி, நாற்புறமும் ஸம அள ர ப் பரவியிருக்கு'; இது 'பஹள'' எனப்படும். 18½.

குகூ ம் : பல்முளைப்பதன் நிமித்தமாய் 'குகூண'' என்கிற ே ரய் குழந்தைக்கு ரத்திர' உ 'டாகும்; அதனுல் குழ' தயின் க' வீ' ியும் சிவந்து' போய் எ தயு' பார்'க ல்லை யற்றதாய் விடு'; அதில் இமெப் பயில் குத்தல் வி யுண்ட ம்; பிளிச்சை அதி ர ச் சேரும்; செவி ளையுட், நாசி யயு', 'ர ளையு' குழ'தை தேய்த்து' ெ ள்ளும். 19, 0.

பக்ஷ்மே பரே தம் : 'பக்ஷ்மோபரோத'' எ 'னு' விய தி யில் இமெப் ப ள் ருங்கும்; இ ம யிர் ள் உரப்ப வு' உட்புற' முனை ளு'ள யா வு' இரு'கு'; ே று உரோ ம' ள வது உட்புற ர முனை'கு'; கூரிய முட் ளைப் போ 'ற அ ற்ருல் '. மி'க ெ ந்தர டயு'; அதி அழற்சியெடு' கு'; ரற்று முதலியம் தத் தா' முடியாது; அவற் ற யெடுத்துவிட்டால் சில நாள் தொ'தரவி'றி அமை தி யு' டா'. 1, 2.

அ ஜி :— ருவிழியானது இமெப்பைக்கு ே லே கிர'தி போல் திர 'ரடு பருத்து ளர்'து, டினமா வு' உயர்'து' தோன்றும்; இமெப் ப சிவந்து பருத்தும், அதிலிருந்து இரத்த மு' சீழு' பெருகு'; இரத்தம் முதலியது டிந்தது' மீ'டு' க' சுரந்துகொள்ளும்; இதை 'அ ஜி' எ 'பார் ள். 3.

அ புதம் : இரெப் பயி உட்புறட ாக மாம்ஸச்ச தயின் பி ட போ றதாய் வீ கம் ஒன்றுண்டாம் ; பரிசிப்பதற்கு முடிச் போல் தே றும் ; அதில் வலி ரோது ; ரடு ட்டி து போலவு தே ன்று ; வெளித்தோற்றத்திலும் அசைவதைக் ாணலா . மூன்று தோஷ ளாலும், இரத்ததோஷத்திலு டாகிற இவ்வியாதி 'அர்புத' னப்படும். 24.

த்மரே ளில் ாத்தி த்திய தி ள் : இவ்வித இரெப்பை யப்பற்றிய வியாதி ள் இருபத்திநாலு விதம். இவற் றுள் ருச்சிரோ மீலம் எ கிற வியாதியை ஔஷத ளா லிவார செய்யலா . பிறகுள்ள நி ஷம், வாதஹத ர்த்மா, அர்சஸ் என்கிற மூன்றும் அஸாத்திய ளா . பக்ஷ்மோபரோ தம் எ பது யாப்யவியாதி. ற்ற ர்த்மரோ ளை சஸ்திர ளால் சிகித்ஸி வே டு . 25, 25½.

த் ரே ளில் திர சிகித்ஸை : அவற்றுள் பக்ஷ சாதம் என்கிற ரோ த்தில் அந்த பாகத் த குட்ட மும், அர்புத ப தச் சேத மும், ல , கு பி ா, பிஸவர்த் த , உத்ஸ ம், அஞ்ஜ நாமி ா, அலஜி இ ற் ற பேத மு செய்யவே டும் போதகி, ச்ய வவர்த் ா, ஸி தா ர்த் ா, ச்லிஷ்டவர்த்மா, உ லிஷ்ட ர்த்மா ள் நான்கு, ர்தம , பஹள ர்த் ா, குகூ ஆகியவற் ற லே ந செய்யவேண்டும்.[1] 26, 27½.

ஒ பதாம் அத்தியாயம்.

த் ரே ப் பிரதிஷேதம்.

ர்த்மரே ப்பிரதிஷேதம் என்னும் ஷய இவ்வத்தியா த்தில் விவரி ப்படுகிறது :

ரு சிரே மீ த்தி பு ண ருத தி பிரே ா ம் : திரா க்ஷார த்தி புரா ருதம் கூட்டி, திராக்ஷையையே ல்கமா வு சேர்த்து, அதற்குச் சம ா ச் சர் ரயு கலந்து ப கு செய்து, ரு சிரோ மீல ரோ த்தில் உபயோகி லாம். ஸ்நிக்த் த ா ஸ்ய , தூ , அஞ்ஜந முதலியதையும் பிரயோ கி ல .—1.

. ட்ட ° ஸூசிகூர்ச்சம் முதலியதால் குத்தி, நசுக்குத தே ° ருத்திபத்திரம் முதலியதா அறுத்தல். பேதந ° ரீஹிமுகம் முதலியதா பிளத்த . தே ந ° ம டலாக்கிர முத லி தக்கொ ா டு கிறுத .

. கி த்தமா நஸ்ய-தூமாதி ளைப்பற்றிய வி ா களை ஸூத் திரஸ்தா த்தில் அதற்கு ான அத்தியா ளிற் பார் .

கும்பீக 'த்ம வு 'கு விசேஷ சிகித் ஸ: கு 'பீ வர்த் ரோ த்தில் முதலில் லே ந ' செய்து, இந்துப்பை ெ ாண்டு பிரதிஸார ம்[1] செய்து, அப்பால் அதிமதுர ', நெல்லிக் னி, பேய்ப்புட ' இவற்றை ' ெ ாண்டு ாய்ச்சிய கஷாயத்தினுல் இமைப்பையில் ஸேச ம் செய்யவேண்டும். 2.

வ 'த்ம லேக ம் செய்யுமு ற: வர்த்ம ரோகி 'கு முதலில் சோதந ' செய்வித்து, பிறகு அதி சாற்று வீசாத விடத்தில்ரோகி யமல்ல 'து படுக் விட்டு, ஆப்தர்கள் அவனைத் தா 'சி ' ெ ாள்ளச் செய்யவும். சூட ன ஜலத்தில் தோய்த் ெ டுத்த ஸ்திரத்தினு ' இமைப்பை பின் ெ ளிப்புறத்தில் ஒற் றடம் ெ ாடு ' வும். சிகித்ஸிப்பவன் தன் இடது யின் பெரு விர ' ஆள் ாட்டி விரல் ளில் ஸ்திரத் தச் சுற்றி 'ெ ாண்டு, அவ்விரல் ளால் இமைப் பயி ' உட்புறம் வெளியாகு ாறு பிது 'கி டித்துக்ெ ா 'ளவும்; அதனுல் இமைப் பள 'தப்ப ' மு ' அ சயா லு ' யிலிருந்து நழுவாமலுமிருக்கு '. பிறகு 'டலாக்ரம் என்னு ' சஸ்திரத்தினுல் இமைப்பையி ' உட்புறம் கெடு வு ' கீறி உடனே அச் சஸ்திரத்தினுலாவது, சிறுதே 'கு, கொச்சி முதலியவற்றின் இலைகளாலாவது, கடல் நுரையினுலா து சுற ' டி இமைப்பையிலிருந்து பெருகும் இரத்தத்தைப் பிசுவினுல் துடைத்து வரவும்; இரத்தக் சிவு தானே நி 'று விட்டா ' லேக சிகித் ஸ நி றவேறியதாய் அறியலா '; உடனே அதற்கு ' கூறியுள்ள பிரதிஸாரண ஔ டித ' ளோடு தேனையும் லந்து ண்ணிற் பூசலாம். பிறகு உஷ்ண ஜலத்தி னுல் ண்ணை ' கழுவி, அப்பால் க்ருதத்தினுல் ஸே ம் செய்து, தேனையு ' நெய்யையு ' ல 'து ண்மீது பூசி, செவிப்புறமாய் கீழும் மேலும ாற்கோது மாப்பி 'டங்களை வ 'து அ ற்றி 'மே ' பந்தநம் செய்யவே 'டும். இரண்டாம் ாள் ட் ட அவிழ் 'து, நிலை மக்கு ' , குந்த ஔஷதத் திர த்தி னுல் பரிஷே ' செய்து, நான்கா து தின ' நஸ்யம் முதலியதை யு 'தப்படி பிரயோகிக் வேண்டு '. ஐந்தாம் நாள் கட்டை அவிழ்த் விடவு '. 3 1.

வ 'த்மா 'கு லே ம் செய்ததன் குறி ள்: இமைப் பயின் உட்புற ானது நறநறப்பின்றி ஸமமாகவும், முனை பி

'. பிரதி ாரணம் ஔ ஷதத் தத் தூவுதல் அ ' து பூசுத '.
. ஸேச ' நீருரு மா ஔ ஷதத் த அ 'தந்த அ ய த்தி ' மீது ஊற்று ' மு ற. இது பரிஷே ' என்று ' மு ' ப்படு '.
. ந-விரேசநாதி ா ' தேஹத் தச் சுத்தி செய்த '.
4. பிசு மி ' மிருது ாயிரு 'கு ாறு மெத் தபோல டித்த 'திர ' அ 'லது பஞ் ப்பட் ட முதலியது.
. ஸ 'த ' (இ 'துப்பு) முதலி தாலா பூச் மருந்து ள்.

லு ் நிறத்திலும் ந த்திற்கொப்பாகவும், வீக் ்-அரிப்பு-உறுத்தல் முதலிய தொந்தரவு ளில்லாததாகவு மிருக்க ் ண்டால், முறைப்படி நன்கு லே ந ் செய்து முடிந்ததாய் அறியலாம். அப்படி ்கில்லாமல் மாறுன குண ்கள் இருக் க் ண்டால் ஆதை மீண்டும் லேக ் செய்யடே ் டும். 9½.

அதிலேக த்திலை ு ்ட கும் தீ ்கும் பரிஹா ரமும் : (1) லே நம் மிதமீறினு லு ், அமிதமாக இரத்தத் த ஸ்ராவிக்கச் செய்தாலும் வலியதி ரிக்கு ்; இ மயும் இரெப் பயு ் குறுகி விடு ். (2) அதில் வாததோஷஹரமான ஸ்நேஹம் ஸ்டே த ் முதலிய சிகித்ஸா ்கிரமம் இத ானது. ( ) வெள்ளிலோத்திப் பட்டையின்டே ல் வெ ்ணெயைத் தடவி, ஆம க்கு டே ரின் ல் த்தினுல் அதற்கு ் வசமிட்டு, அ தப் புடபாக முறைப்படி பக்குவம் செய்து, அப் பட் டயைப் பிறகு ஆவி ரிவிட்டு, கழுவி, உலர்த்தி, சூர ம் செய்து, வஸ்திர ாளநம் செய்து முலைப்பாலிலாவது செம்மறி ாட்டுப்பாலிலாவது கு ழத்து ஸேசனௌஷதமாக உபயோகி ் வு ். (4) வெள் ளிலோத்திப் பட்டயை அவ்விதமாகவே[1] சம்பா அரிசி மாவால் சமிட்டுப் பக்கு ம் செய்து, தயிரிலிரு ்து இறுக் ப்பட்ட நீரிற் கு ழத்து அதிலே நம் செய்யப்பெற்ற நேத்திரத்தில் ஸேகம் செய்யலா ். (5) அல்லது த யிரிலிருந்து வடித்த நீ ர மாத்திரமாவது ஸேக ா உபயோகி ் லாம். 10—14.

பிடை ளு ்குச் டெ ் டே ்டி ச ்திர சிகித்ஸை முதலிது : கடின ா வு ் உயர்ந்து டே லுக்கு ் ளெ ்பியுமுள்ள பிடை களை ்ரீஹிவ ்த்ரம் எ ்னும் சஸ்திரத்தினுல் பேதந ் செ ்து, உடனே அழுத்தி துர்நீரைப் பெரு ்கி விடவேண்டும். பிறகு செய்யவே ்டிய சிகித்ஸாதி உபசார ்கள் முன் கூறிய விதமே . எல்லா வர்த் ்ரோ ங் ளிலு ் லேகநம் பேதந ் என்கிற சஸ்திர சிகித்ஸை ளில் இதுதா ் முறையாகு ். 15, 15½.

பித்த-ர ்தே த் ்லிஷ்ட ்த்ம ் ளின் சிகித்ஸை : (1) பித்தோத்க்லிஷ்ட வர்த்மாவிலும், ர ்தோத் ்லிஷ்ட வர்த்மாவிலும் ட துரத் திரவ்யங்களால் பக்குவ ் செய்யப்பட்ட ்ருதத்தினுல் பிணியாளி ்கு ஸ்நேஹ ம் செய்விக் டே ்டும். (2) பிறகு விரேசநம் செய்வி ் வே ்டும்; இதற்கு ் கருஞ்சிவதை சிற ்த சரக்கு. (3) பின்னர் ஸிர டே ாக்ஷம் செய்யலா ்; லேகநமும் செய்து இரெப்பையினின்றும் துஷ்ட ரக்தத்தை வடியச் செய்ய வேண்டும். (4) பிறகு அதிமதுரக் கஷாயத்தினுல் இரெப்பை

. இந்த மு ற சீடே தலே த் ் ் புடப ்-எ ப்படு ்.
். பிட கள் எ ்று உத்ஸ ் பிட க ள் குறிக் ப்படுகின்ற .
. ‘ ர்த்மா லே ந ் செய்யு ் மு ற’ எ ்கிற தலைய ் த்தின் கீழ் வி ரி ்கப்பட்டு ்ள விதம் எ ்று கருத்து.

ய ' கழுவி, சந்தந ' சேர்த்து ' காய்ச்சிய பாலைக் கொ 'டு லே நம் செய்யவேண்டும். 16, 17½.

பக்ஷ்ம சாதத்திற்குரி சிகித்ஸை : பக்ஷ்ம சாத வியாதியில் இமை யிர்களின் அடிப்புற ' க்ளை சியினால் இலகுவாகக் குத்த ும். அட்டைகளையா து அதற்கு அருகில் டிக் விடலா '. பாலையா து கரும்புச் சாற்றையாவது நிரம்பக் குடி ' கச் செய்து வமந ' செய்வி ' வும். இனிப்பா வும் சீதவீர்யமுள்ளதை யுமான சாக்கு ளி ' ஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதத் தக்கொண்டு நஸ்யமு ' செய்வி ' லாம். பெரு ' குரும்பையின் ' வாஸத் தத் தா ' ர பாத்திரத்தில் விட்டு, அதில் புஷ்ப ரஸ ஸத் தப்[1] பத்து ாள் பாவனை செய்யவேண்டு '; அது பக்ஷ்ம சாதத்தில் அஞ்ஜநமிடுவதற்கு மிகச் சிற ' தது. 8 0.

பே தகியில் செய் ே ' டி சிகித் : போதகி எ ' னு ' ர்த் வியாதியில் லே நம் செய்து, சு ' கு இ ' துப்பு இவற் றப் பிரதிஸாரணமாக உபயோகித்து, வெந்நீரால் இரெப்பை யை ' ழுவி, ருங் ாலி-துவ ர-முரு ' இ ற்றையா து, ஞ்சள்- ரமஞ்சள் த்ரிபலை-அதிமதுர ' இவற்றையாவது ஜலத் திற் சேர்த்து ' கஷாய ' ாய்ச்சி, அக் கஷாயத்தில் தே ' கலந்து லேகந ' செ 'யலாம். 21 21½.

போத் ' லிஷ்ட ' த்ம வின் சிகித்ஸை : போத் ' லிஷ்ட வர்த்மாவில் லேகநம் செ 'யவும்; பிறகு இந்துப்பு, அ ' னபேதி, னச்சிலை, திப்பிலி, இரஸாஞ்ஜ ' இ ற்றை மி ' க மிருது சூர்ண க்கி, அ , த் தேனிற் கு ழத்துப் பிரதிஸாரணம் செய்யவும்; வ ந ', அஞ் ' கள், ஸ்ய ' கள் முதலிய தயும், பஹுரமான மற்றச் சிகித்ஸை யயும் செய்வது நல '. , 23.

ல த்திற்கு சிகித்ஸை : லக ரோ த்திலு ' கபோத் க்லிஷ்ட ர்த் ாவுக்குக் கூறிய சிகித் ஸையையே செய்யல ம்; அதனால் அது தீராவிடில் அப் பா த்தைச் சுடவே ' டு '. 23½.

குகூ த்தில் தாத்ரி ' குச் செ ' யவே ' டி சிகித்ஸை : குகூ ; வியாதியில் (1) கருங் ாலி த்ரிபலா, ே ப்பிலை இவற் றி ' ஷாயத்தில் பக்குவ ' செய்த க்ருதத் த ' குழந்தைக்குப் பாலூட்டு ' தாத்ரி பானம் செய்து, திப்பிலி-அதி தூரம்-கடுகு- இந்துப்பு இவற்றின் சூர்ணத்தை யுட்கொ ' டு வமந ' செய்து கொ ' ள வே ' டும். (2) கடுக் ாய், திப்பிலி திரா க்ஷ இவற்

---

[1] புஷ்பகாஸீஸம் ெ ' மஞ்ச ' நிற ா அ ' பேதி. முற் றிலும் மஞ்ச ' நிறமான அ ' பேதி யெ ' று ' சிலர்.

2. தாத்ரி குழ ' த ' கு முலையூட்டி ர் ' ' செவிலித் தாய். முலை ொ ப்ப ர் ' செவிலித்தாயா இரு ' தா ', தா ாரா யிரு ' த லு ' இ ' விதம் செய்துகொ ' ள ே ' டுமெ ' று ருத்து.

றின் கஷாயத் த விரேச மாவதற் வு உட்கொள்ள டு. (3) கோரை கிழ கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், திப்பிலி இ ற்றின் கல் த்தினுல் தாத்ரியி ஸ்தன ளில் லேபநம் செய்ய வும்; பிறகு கடுகை யும் நெய்யையு தழுவிலிட்டு, அப் புகை யினுல் ஸ்த ளுக்குத் தூபமிடவே டு. (4) அவ்வாறு தாத்ரி சுத்தமான பிறகு பேய்ப்புடல், ோரைக்கிழங்கு, திராக்ஷை, சீந்தில், த்ரிபலை இ ற்றைச் சேர்த்து காய்ச்சிய ஷாயத் த அவளுக்குப் பரு ொடுக்க வேண்டும். 24 26[1].

குகூ த்தில் சிசுவு கு ே ே டி சிகித் :-
(1) சிசுவின் இமைப்பையை லே நம் செய்து, அல்லது அட்டையைப் பிரயோகித்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்; பிறகு நெல்லி, வேளை, நா ல் இவற்றின் இலை ளை ொ டு ாய்ச்சிய கஷாயத்தினுல் ண்ணில் லேகநம் செய்யவே டு. (2) பெரும்பாலும் பாலையு நெய்யையு மு டுவருவதால் இளங் குழந்தை ளு கு வியாதி ள் பதோஷத்தினுலேயே உண்டாகின்றன; ஆ கயால் அ ர் ளுக்கு எல்லா வியாதி ளிலும் பெரு பாலு வமந சி த்சையே சிற தது. (3) பாலை ாத்தி ா .ணவா ப் பருகும் சிசு க்கு இந்துப்பு, திப்பிலி, நாயுருவி வி த, நெய், முலைப்பால், தேன் இவற் றயும், (4) பால் அ இரண்டையும் உ ணும் குழந்தை கு தேன் லந்த ச புப் பொடி யயும், (5) அன்னத்தையே உணவா ொள்ளு பா ருக்கு அதிமதுரத்துடன் மதநபலத்தையும் பெரு பாலு எல்லா ரோக ளிலும், மு கிய ா குகூண த்திலு வ நத்திற் ாகக் கொடு லா . (6) சீய்க்காய் ஸ்வரஸத்தில் அல்லது ஷாயத்தில் ப குவம் செய்த க்ருதத்தை உபயசே தந முறைய [1] குழந்தைக்கு ெ டு லா . (7) ஞ்சள், ரமஞ்சள், ெ ள்ளி லோத்தி, அதிமதுர , டு ரோகிணி, வேப்ப கொழுந்து இ ற்றையு மிருது ா செப்புப் பொடி யயும் சேர்த்து அ ரத்து, வர்த்தி செய்தாவது, (8) ப மா ச் செய்த அயத் தப் பால் தேன் இவற்றில் குழை தாவது குகூணகத்தில் குழ தையி ணில் இடலா . (9) ஏலரிசி, ெ ள்ளுள்ளி, தேற்று ொட்ட , ச கு, மிளகு, ாய்த் துளஸி, சிறுதே கு இ ற்றை ஸ ைா யென்னு துவைச் சேர்த்து அரைத்து ர் தியா ச் செய்து குகூ ா போதகி இ ற்றில் ணு கு இடலா . 7 33[1].

பக்ஷ்மரோ தத்தி ச திர சிகித் முதலி : (1) பக்ஷ்ரோதமென்கிற வர்த் ரோ த்தில் உரோம ள் மி வு ளர்ந்திருக்கை யில் முதலில் சோதந செய்து, பிறகு புருவத்திற்கு

. உபயசோத ம் மேலா ச் செய்யப்படும் மந , கீழா ச் செய்யப்படும் விரேச ம் ஆகிய இ டு கும் சேர் த பொதுப் பெயர்.

கீழே இரண்டு மடங்கு இடமும், இமைக்கு அருகில் ஒரு ப ் கு இடமும் விட்டு நெடு வும் யவதானியத்திற்குச் சம அளவு யவத் தைப் போலவே சேத ம் செய்து, உடனே ஈரத்துணியினல் இரத்தத் த மெதுவாகத் துடைத்து வர ும்; இரத்தப் பெரு ் கு ் குறைந்ததும் வளைவான ஊசியினல் இடை பிடையே பயறு அள ஈன இடம் விட்டுத் தைக்கவும்; பிறகு நெற்றியில் ஒரு துணியைப் பட்டயம்போலக் கட்டி, அதில் அத் தயல் நூலை தளர்த்தித் தைத்து வைக் வே ்டும்; நேத்திரத்தின்மீது தேனும் நெய்யும் கலந்து பூசிய வலிகையைப்[1] போடவேண்டு ்; இதில் ட்டு ட்ட ்கூடாது. வலி யெடுத்தால் ந்யக்ரோதாதி ஷாயத்தில் பாலையும் கூட்டி அ த ்கொண்டு லேகநம் செய்ய வும். ஐந்தாம் ாள் தையல் நூலைப் பிரித்தெடுத்துவிட்டு, ரி டெ ன்கிற ாவியின் தூளை விரணத்தின்மீது தூ வும். தீக்ஷ் மான நஸ்ய ், அஞ்ஜந ் முதலியதையும் பிரயோகி ்கலாம். ( ) அவ்விதம் செய்து வியாதி தீரா பிடி ், வர்த்மரோகம் தோன்றி யுள்ள இரெப்பையின் பாகத்தைப் பிதுக்கி, அதி மாய் வளர்ந் துள்ள இமையை ஸந்தட் சயந்திரத்திஞல் இழுத்துக்கொ ாண்டு, அதற்கு ஆதாரமாயுள்ள விடத்தைப் பழுக் க் காய்ச்சிய ஊசி முனையினல் சுட்டுவிடவும். (3) வெளிப்புறத்து அலஜியை பேத நம் செய்து க்ஷாரத்தினுலும் அக்கினியினுலும் சுடவும். (4) அர் புதத்தை ன்று ச் சேதந ் செய்த பிறகு சுடவேண்டு ். 34-41.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

்தி-ஸித -ஸிதரோ விஞ்ஞ ம்.

இனி ்தி-ஸித -ஸிதரோ விஞ்ஞ ம் என்னும் அத்தி யாயம் விவரித்துக் கூறப்படு ்:

ா ் : பிரகோபமடைந்த வாயு ஜலவஹ ாடி ளிற் பிரவே சித்து, வர்த்ம-சுக்லஸந்தியிலிரு ்தும் ருஷ்ணவிழியி லிருந்து ் துர்நீ ா டியச் செய்ய, நேத்திரத்தில் வலி, சிவப்பு, வீ ் ்இ வ உ ்டா ். இது 'ஜ ஸ்ரா ''எனப்படும். 1, 1[1].

. லி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ஸந்தி ள், வெ ்மடல், கருவிழி இ ற் றப்பற்றிய ரோ ் ் ளை விள ்கும் அத்தியாய ் எ ் று பொருள். [இ மயும் இரெப் ப யு ் சேருமிட ் பக்ஷ்ம ர்த்மஸந்தி. இரெப் பயின் மா ்ஸ பாகமு ் வெ ் டலு ் சேருமிடம் ர்த்ம-சுக்லஸ ்தி. வெ ் ்டலமு ் ரு விழியு ் சேருமிட ் ்ல கிருஷ்ணஸந்தி. கருவிழியு ் ் ணி (பாபா) யும் சேருமிட ் கிருஷ் -த்ருஷ்டிஸ ்தி. கன் த்தின் பாரிசமும் ் ளையு ் சேருமிடம் நீகி ாஸ ்தி. இ ் ணி ் உள்ள ஸந்திகள்.]

. ் ணீ ாப் பெருக்கு ் குழாய் ்.

ப ர ம் : சிலேஷ்மதோஷத்தால் 'ப ரா ' எ னு வியாதி யுண்டாம்; இதில் ணிலிருந்து வெ மயா வும், பிசுபிசுப்பாகவு அதி மாகவும் நீர் டியு . 2.

உப ாஹம் : திருஷ்டிஸ ்தியில் பதோஷத்தினுடே யே கூரிய முனையுள்ளதாய் ச ர்சீர ்குமிழி போ று பெரிய கிர ்தி யொன்று பெரிது வேரூன்றி ளரு ; அது கிளம்பிய இடத் துக்குச் ச ான நிறமுள்ளதாகவு , ஸ்நிக்த்தமாகவும், மிருதுவா வும், பிசுபிசுப்பா வு , பெரிதாக , பழு ாததா வும் தோற் று ; அதிக அரிப்புண்டுப ணும் ; ோ ானறுமிராது. இது 'உபநாஹ ' எனப்படு . 3, 3[1].

இர த் ர வம் : இரக்ததோஷத்தினால் 'இர தஸ்ராவம்' என்கிற வியாதி யுண்டாகிறது ; இதில் வெளியாகும் கண்ணீர் சி ப்பா வு , அதி சூடா வு இருக்கு 4.

ப ணி : வர்த்மஸந்தியில் 'பர்வணி' எ கிற கட்டி யொன்று ெ ண்மடலில் உண்டாகு ; அது அழற்சி யயும் நோவையும் கொடுக்கும் ; நிறத்தில் சிவப்பா வும், உருவத்தில் பயறு போன்று உடைந்தால் இரக்தமு பெருகு . 5.

பூ ர வ : 'பூயஸ்ராவம்' எ கிற வியாதியில் இர த , சர் , ா ஸ தாது இவை மிக்க அழுன்று விடு தால் தோஷ ளும் இர தமு கூடிக் ோளாற ட து, ர்த் ஸந்தி யிலிருந் து அடி டியும் சீழை டியச் ெ ய்கி ற [1]. 6.

பூ ம் : கநீநிகாஸந்தி யென்கிற குவளையில் வீ , பலமான உறுத்தல் இவற்றுடன் சிறிய விர ம் தோன்றி, வி மிப் பருத்து வேதனையோடு சீ ழையு பெரு கு ; இதற்குப் 'பூயாலஸம்' எ று பெயர். 7.

அ ஜி : ருவிழியின் ஸந்தி பா த்தில் 'அலஜி' என்னு ரோக ோ ா றுகிறது ; அது வீ , வலி, குத்தல், அழற்சி இ ற் ற யு டுப ணு . 7½.

கிருமி கிர தி : டை ண்ணிலா து, ருவிழியிலா து தோ று 'கிருமி கிர தி' என்னு ரோ த்தி தினவு, அழற்சி, இரெப்பையில் குத்தல், கிருமி இ வ ாணு ; சீழு பெரு கு . 1.

ே த்திர ர தி ளில் த் த் : (1) உபநா ஹ , கிருமிக்கிர தி, பூயாலஸம், பர் ணி இ ற் றச் ச திர ளால் சிகித்ஸிக் ே டு . (2) நான்கு வி ஸ் ா ளும், அலஜியு அஸாத்ய ளா . 9½.

. ஜலஸ்ரா ம், பஸ்ரா , இரக்த ரா , பூயஸ்ரா ம் இ ான்கு ே த்தி ஸந்திகளி லு டா ம் " ரா சதுஷ்டய " ப் படும்.

சு லி :—பித்த ே ரஷமானது ெ டலி கறுப்பா வும் வெண் றுவலா வு பசுமை யா வுமு ள புள்ளி ளை யு டு ப ணு ; பார் கப்படுவ தெல்லா அழுக் டைந்த ணுடி யப் போலாவது முழு வெளுப்பாகவா து தோ று ; குத்த லு அழற்சியு உ டா ; பேதி, நா றட்சி, ஜ் ரம் இ யு ாணு ; இ வியாதி 'சு லி ' எனப்படுகிறது. 10, 11.

சு ல ம்: ெ ம டலத்தி ப்தோஷ ே ளாருல் 'சுக்லார்மம்' எ கிற ரோ ம் உண்டாகு ; அது ெ மண்ட லத்தின் மட்டத்துக்குச் சமமா ப் பாவி, ெ யா ாணப் படு ; வெகு ெ து ா இது ளரு . 1[1].

ப கிரதிதம்: ே ரவு டுப ணுத ற்ெருரு மிருது வான வி அது உ டாகுமிடத்திற்குச் ச ா நிறமுள்ள தாய், அளவில் விரி ாகவும், குரு ாகவு , நி த்த ா வு , உரு வத்தில் நீர் துளி யப் போன்றும் தோ று ; இது 'பலாஸ கிரதி ம்' எ று வழ கப்படு . 12[1].

பிஷ்ட ம்: பிஷ்டமெ கிற ாமை ப்போன்று ெ வண்மை யா சில பி துக் ள் ஒருவாறு மேெ ழு து ா பது டு ; இவ் வியாதியை 'பிஷ்ட ம்' என்று கூறுவர். 13.

ஸிரோத்ப தம்: வெ மடல் சிவ த கொடி ெ ாடியான நாடி ளால் வியாபி ப்பட்டு, அதிக ே தனையைப் பெற்று அழற் சிய டயும்; இதில் வீ ா து ணீர்ப் பெரு ாவது, ே று சிவாவது உ டாவதில்லை; இரத்த தே ஷத்தினுலான இவ்வியாதி 'ஸிரோத்பாத '' எனப்படும். 14.

ஸிர ஹ ஷம்: ஸிரோத்பாத உபேக்ஷி ப்படுமானு அச்சி ந்த ெ டி ள் ே ே லும் ளர்ந்து, ணீ ப்பெரு கு மு டாய் 'ஸிராஹர்ஷம்' என்னு ரோ உ டாம்; அதனுல் திற கூடா கூச்சம டயு . 15.

ஸிர : ெ டலத்தில் ஸி ா ளெ ற இர த்தநாள ளி லை மிகுதியா த் தோ றி சி ப்ப வு , ெ ரு ம வு , பருத்துயர் து பாவியிரு கு ; இ த வி ா தி கு 'ஸிர ஜ ல '' எ ன்று பெயர். 15[1].

சே ணித ம : சு லம டலத்திே யே சோணிதார்ம '' என்னு வியாதியுண்டாகிறது ; அது ரம்ஸவ ர்ச்சியினுலு ட து ; அது ஸ ரகப் பாவியு , முழுமுண்ட ா வும், நிறத் தில் செ தா மை குச் ச ானை ா வு இரு கு . 16.

---

1. ப ாஸ கிரதித பதோஷத்தினுலா கிரந்தி போன்ற வியாதி யெ ப் பொருள். இது ெ டலத் தப்பற்றி யு டாகிறது.

. சோணிதார்மம் இ க்த ° ° ன்று ழ ப்ப .

அ : வெ டலில் வியற்றதாய், வழுமு டு, முயல் ரத்த போ று சிவப்பா , தோ று புள்ளிக்கு 'அர் ஜுந'' எனப் பெயர். 16½.

பிர த ம்: மூன்று தோஷ களுடையவும், இரத் தத்தினுடை வு ே ளாருல் 'பிர தார்யர் '' று வியாதி வெண்மடலில் மிருதுவாக , சீ கிரத்திற் பர வதா ும், வலி யு டுப ணு லும் விருத்தியா கூடிய ாம்ஸ ளர்ச்சியா ; அது நிறத்தில் றுஞ்சி ப்பா யிரு கு . 17¼.

ம : டி ான ாயுமை ப் பே ன்ற வளர்ச் சி ய ''ந ர்'' கூறு ர். 17½.

அதி : ஒருவாறு ெ ளிறிய இர ட்டி போன்றதாய், அல்லது ெ ரு ல் நிறமுடையதாய் பருத் து விசாலமு ா ா ஸ வளர்ச்சியானது 'அதி ாம்ஸார்மம்' என்று மு ப்படு . ¼.

ஸிர பிட : ருவிழி கு அருகில் ஸி ரகளால் சூழப்பட்டு டுகு போன்ற வ ளாய் ெ ாப்புள ள் உ டா ; அ அழற்சி யயு உறுத்தலையு அதி மு டுப ணும், அ ற்றிற்கு 'ஸிராபிட ள்' ான்று பெயர். 19.

சு லி முத ே த்திரவி தி ளில் ச திர-ஔஷத த் தி : ( ) சு லி ா, பிராஹர்ஷ , ஸிரோத்பாதம், பிஷ்ட , கிருமி கிர தி அர்ஜுந எ கிற ஆறு வியாதி ளை யும் ஔஷத ள ல் சிகித்ஸி ே டு . ( ) மற்ற எழு ச திர ஸாத்ய ளா , இ வ ளையு முதிர்ச்சியடையா திரு , ல் ஔஷத ளாலே யே பரிஹரி கலா . (3) ஐந்து வித ா கூறப்பட்ட அர் ளைச் சேத செய்யவேண்டு . (4) அ யே ருவிழி யப்பற்றி யிரு தாலும், ாம்ஸம்-ஸ்நாயு-மிரை ள் இவற்று சூழப்பட்டிரு தாலும், பெருத், தோல் முளை யப்போல எழு பிப் பருத்திருந்தாலு , திருஷ்டி பாகத் தப்பற்றிய யாலு அஸ த்யமாகு . 0, 21½.

க்ஷதசு ர : (1) பித்த ா து ருவிழியிலாவது திருஷ்டி பா த்திலா து சர் த் தச்[1] சி த து, குத்தலும் ண்ணீர்ப் பெரு கு சி ப்புமுள்ளதான சு ரம் எ ற ஒருவித பூ உ டா கு ; அதனுல் ருவிழி சிறிது ப ள விழுந்ததாய் ளிர், ந ற்பழ போ றதாய்விடு ; 'க்ஷதசு '' எனப் படு இது ஷ்டஸாத்ய ான வியாதி. (2) இ டாம் படல

. சர்மடு று ணி முதற்படலம் கூறப்படு தாய் அறி . [ணி ான்கு பட உ . இரஸ-ர த தாதுக் ளை ஆச் யித்தது முதற்பட ; மாம்ஸ தாது ப பற்றியது இர டா பட ல ; மூ ாும் படல ே தோதாது ப பற்றி து. ா து ா காஸ்தி யெ னு ஒரு டின தாது ப் பற்றி து.]

சி தவுற்று இவ்வியாதி ண்டால் அது யாப்யமாம்; அதில் குத்தல் முதலியது அதிசமாயிரு குட்; ஊசியினால் குவிழி குத்தப்பட்டது பே ன்று காணும். (3) மூன்றும் படலம் சேத மடைந்தால் விர கள் அ தச் சூழ்ந்திரு கும்; அது அஸாத் திய ாகும். 2 $24\frac{1}{2}$.

சு த சு ர ம்: கபதே ஷத்தாலான 'சுக்த சுக்ரகம்' எ னு பூவிழுதல் ச கு போலே ெ மையானது; அதிக வலி யு டுப ணுவதில்லை; எளிதில் தீர் கூடியது. 25.

அஜ : இர த தோஷத்தினால் பருமனினு ருஷிறத்தி லு ஆட்டுப்பிழுக் போல் 'அஜகா' எ கிற வியாதி யுண்டா கிறது; இதிலிருந்து இளஞ்சி ப்பும் பிசுபிசுப்புமுள்ள ணீர் பெருகும்; சிறிது சி ந்த ெ ாப்புள களால் சூழப்பட்டுமிரு கு; வலி டு யா யு டாம்; இது அஸாத்ய வியாதி. 26.

ஸிர சு ர : மூன்று தோஷங்களாலு, இரத்த தோஷத் தினாலு 'ஸிரா க்ர' என்னும் ரோ ம் ருவிழியில் உண்டா றது; இதனால் ி ா ள் சிவந்து பே ய் குத்தல், அழற்சி, சி ப்பு இ கள யு டுப ண மி ே தனை யடையு; இதிலிருந்து திடீரென்று ணீர் பெருகும்; அ த நீர் ஒரு ஸ யம் உஷ்ணமா வு, ஒரு ஸமயம் குளிர்ந்தும், ஒரு ஸமய தெளிவா வு, ஒரு ஸமய தடிப்பாகவும் இரு கு; இது அஸாத்திய விய தியாம். 27, $27\frac{1}{2}$.

ப த் யம்: இரத்த, மூன்று தோஷ ள். இ ற்றின் ே ளாறு திடீரென்று ருவிழி ெ மயா மாறு; சிறு டலைப் பருப்பின் அளவில் அவ்விட வெளிறி ர மே த்தினால் றை ப்பட்டது போ றதாய் தோன்றும்; லி, சிவப்பு, அழற்சி, வீக் ம் இவை டும் துன்பம் விளைவிக்கும். ணைப் பொ கச் செய்து மி த் துன்பமளிக்கும் இச் சு ர 'பாகாத்ய ய' எனப்படு அஸாத்திய வியாதியாம் 2 , $29\frac{1}{2}$.

சு ரவிய தி ளில் மற்றும் அ த்யம னவை: சுக்ரெ ன் கிற வியாதியில் உட்புறமாய் ி ாச உண்டானாலும், அல் லது உட்புறமாய் ஒருவாறு ரு மயாகவோ சிறிது சிவப்பா வோ திருஷ்டி பா மாறினாலு, அல்லது அந்தப் பாகம் அதிக ாய் முன்னுக்குப் பி கி ளர்ந்தோ அமி தமாய் உள்ளுக்கு ஆழ்ந்தே இருந்தாலும், ணீரைப் பெருக்கும் புரையோடும் து ார ளாலு பு ளாலு சூழப்பட்டிருந்தாலும், மி நாட்பட்டதானாலு, நடுவில் காடு முரடா யிரு தாலும், த்தி யில் அறுபட்டிரு தாலு அவ்வித சு ாம் யாவு அஸாத்யமாம். இ வித கிருஷ் பா த்தி ஸாத்ய ா வும் அஸாத்ய ளா வு பிரிக் ப்பட்டு ஐ துவித ரோ ள் ெ ாழியப்பட் டன. 30, $31\frac{1}{2}$.

பதினோராம் அத்தியாயம்.

'தி-ஸிதா-ஸிதரே ப் பிரதிஷேதம்.

இனி இவ்வத்தியாயத்தில் ஸ'தி-ஸித -ஸிதரே ப் பிரதி ஷேதம்[1] எ 'னு' விஷய' விள' ப்படுகிறது:

உப ஹவிய தி'குசிகித் : 'உபநாஹம்' என்னும் விய தியை வத்தியன் முதலில் 'வேதந' செய்வித் , வ்ரீஹிமு மெ 'னு' ச ' திரத்தினால் கி ' டு, மண்டலா 'ர' என்பதால் கெடு ' கீறி, அத ' பிறகு திப்பிலி, தேன், இந்துப்பு இவற்றை' ொ 'டு பிரதிஸாரம் ' செய்து, பிறகு முன் போலவே ப' , ந' செய்யவும் . பேப்புடல், ெல்லி 'கனி இவற்றி 'ர ஷா யத்தினால் பின் ர் ஆச்சியோதநமும் செய்யவேண்டு'. 1, 2.

ப' ணீ சிகித்ஸை : 'பர் ணீ' யென்பதை வெளிப்புறத் துச் சந்தியி' மூ றுவது பா த்தில் படிசய'தி த்தினால் பற் றி 'ெ ா 'டு அதைப் பாதியில் வ்ருத்தி பத்திரம் ' ம் சஸ் திரத்தினு' அறுத்து விடவேண்டு'; அப்படி 'கில்லையேல் ' ணீர் அதி ாய் வடியு'; இதில் செய்யப்படு' சிகித்ஸாமுறை அர் த்திற்குச் செய்வது போலவே. 3, 3½.

பூ ல சிகித்ஸ : 'பூயாலஸம்' என்னு' வியாதியி' முதலில் ஸிர வ்யதை செய் ே ' டு'. பிறகு உபநாஹ' ' னு' ஒற்றட மிடவே 'டும். ே லு' அக்ஷிப ' அ 'லது ே த்திர பா மென்னு' ரோ த்திற் கூறுகிறபடி எல்லாச் சிகித் ஸையையு' முறைப்படி நிறைவேற்ற வே 'டும். இந்துப்பு, ச'கு, அ' னபேதி, அய', செ'பு இவற்றை ெ கு மிருதுவா ச் சூர்ண' செய்து, அவற்றைச் சூர்ணாஞ்ஜநம ப் பிரயோ கி'கலா'. அல்லது அச் சூர் ' ணேயே தேனிற் லந்து இர ஸக்ரி யயா ' செ 'தா து அஞ்ஜநமிடலா'. 4, 5½.

. மு' அத்தியாயத்தில் நேத்திர ஸந்தி ', ெ 'ம ' ட ', கு விழிஆ ய ற் றப்பற்றி யு' டா தா ' கூறிய வியாதிகளுக்குக் ரம ா இ'ே சிகித் ஸக ' கூறப்படுகி 'றன.

. பிரதிஸார ' -' அத்தி ா ' ஆர 'பத்திற் பார்க் .

3. ' ர்த் ா ே ந' செய்யு மு ற" யெ 'று -' அத்தி யத்திற் றியு' விஷ த்தி டியி' வி ரி'ப்பட்டு' மு ற.

. அர்மத்திற் கூறப்படு' மு ற: "ந'று ச் ே த ' செ'து, தே '-த்ரி -' 'துப்பு இ ற்று' பிரதி ார ' செ'வித்து, சூடா ெய் ' ' மீது ற்றி, பிறகு தே ' ெ ' இ ற் றயு' பூசி, ப'தந'ெ ய் ே ' டு'. மூ'று' ா' ட் ட அவிழ்த்து பு'கவி த ால் த ா'ெ ய்த கிருதத்தினு' ஆச்சியே த ' செய் ே ' டு'."

. 'ணாஞ்ஜ ' முதற்பா ' பா' '.

கிருமிக்கிர திசிகித்ஸை : 'கிருமிக்கிரந்தி' யெ னு வியாதியில் முதலில் சாணத்தினால் ஸ்வேதநம் செய்வித்து, சஸ்திரத்தினால் சேதநம் செய்து, லேகநமு செய்வித்து, த்ரிபலை, தேன், அன்னபேதி, இந்துப்பு ஆகியவற்றைக் கொ டு பிரதிஸாரண செய்யவேண்டும்.—6½.

சு லிக, பல க்கிரதிதம், பிஷ்ட ம் இவற்றின் சிகித்ஸை : (1) "சுக்லிகா" என்னும் வியாதியில் பித்தாபிஷ்யந்தத்திற்குச் செய்வதுபோலவே சிகித்ஸை செய்யவே டும். ( ) "பலாஸக்கிரதித " என்னும் வியாதியிலும், (3) "பிஷ்ட ம்" என்னு ரோகத்திலும் கபாபிஷ்யந்தத்திற்குச் செய்யும் சிகித் ஸைகள் அ சியமானவை யா ; ஆனால் ஸிராவ்யதை மாத்திர இதில் தகாது. 7½.

த்ரி ட் ாத் ஞ்ஜ ம், ஐ த்ய நிவர்த்தி: ( ) த்ரி டு, சிறுதேக்கு இவற்றை கொம்மட்டி ாதகாயின் ஸ்வரஸத்தினால் ஆட்டி, ணில் அஞ்ஜநமிடலாம். (2) ாதி ல்லி க ொக்கு, இந்துப்பு, தேவதாரு, சுக்கு இவற் ற ஞ்ஜி த்தினால் ஆட்டி ர்த்தி செய்யவும். இதை அஞ்ஜநமிட்டால் கண் வீக் , அரிப்பு இவை தீரும். 8, 9.

ஸிரே த்பாத திகளுக்கு சிகித்ஸை : (1) ிரே ாத்பாதம், ஸிராஹர்ஷ, ிராஜால, அர்ஜு ம் இ ற்றிற்கு ா தாபிஷ்ய தத்திற்குச் செய்யும் சிகித்ஸைகளைச் செய்ய வே டு. (2) விசே ஷசிகித்ஸை ள்: ஸிரே ாத்பாதமெ னு விய திமி விசேஷமா ெய், தேன் இவற் ற அஞ்ஜ மிடவே ாடு. ிராஹர்ஷத்தில் இரஸ ஞ்ஜநத்தைத் தேனில் மி மிருது ா த் தேய்த்து, அதை கொண்டு அஞ் ந மிடலா . அ ஜு த்தில் சர்க்கரை, மோரின் தெளிவு, தேன் இ ற்றால் ஆச்சியோத ம் செய்வது நல . படி ாரம், கு குமம், ச கு இவற்றாலான ஸ்படி ாத்யஞ்ஜ த்தைத் தேனிற் குழைத்து உபயோகிக் ல . அல்லது ஸௌவீராஞ்ஜநத்தைய வது தேனிற் குழைத்து இடலா . சங்கையா து, டல் நுரையையா து சர் ரையே டு லந்து உபயோகிக்கல . 10 1 .

அர்ம சிகித்ஸை : ஐந்து வித ான அர்மங்கள் முன்பு கூறப் பட்ட ா வ லவா ?[1] அவற்றுள் ெ ல்லியதா வும், புை படிந்தது போல ம க ாக ும், சி ப்பாகவும், அல்லது தயிர்போன்றதா வும் உள்ள அர்மத் த சு ரத்தைப் போல் சிகித்ஸி வேண்டும். 13.

. 'லார்ம', சோ ணிதார்மம், பிர தார்யர் , ஸ்நா ார்ம, அதிமாம்ஸார் ம் எ ப ஐந்து அர்ம .

அ'மரே த்திற் ஈன ச 'திரசிகித் ஸ: பிணியாளியை ம' லாந்து படு'கச் செய்து, ோ ளாறடை'த நேத்திரத்திற்கு 'வேத ' செய்யவும். பிறகு கொடிமாதுளைச் சாற்றிற் சிறிது இந்துப்பை' கூட்டிக் கு ழுத்து அஞ்ஜநத் தப் போல் பிரயோகித்து, ண்ணை மூடச் செய்து, விரல்களால் மெதுவாகத் தேய்க் வு'. க' இவ்வாறு அழுற்சியுறத் தூண்டப்படவே அர்மாவி லுள்ள மாம்ஸ வளர்ச்சி பருத்து அசையும். உடனே பிணியாளி யைத் , லை அசையாது கெட்டியாகப் பிடித்து' கொ 'டு, அதினும் ஜாக்கிரதையாக வர்த்மாக்களையும் பலமா ப் பற்றிக் கொண்டு, ன்னத்தின் பக்க ா ப் பார்க் ச் செய்யவும். அப்பொழுது அர்மாவானது தடித்துப் பருத்துவர, நாசியின் பக் மாயுள்ள குவளையி' அருகில் மடிப்பு ஏற்படும். அவ் ாறு மடிப் புண்டா விடத்தில் அர்மாவை படிசம் என்னும் ஆயுதத்தினுவது, ஊசியா' குத்திச் செலுத்திய நூலாலாவது, முசிண்டியினுலாவது பற்றிக் கொண்டு, கு ளையின் பக் மாக அர்மாவைச் சிறிது இழுத்து, அதில் ாலில் ஒரு பா த்தை விட்டு விட்டு, மற்ற த மண்டலாக்ரம் என்கிற சஸ்திரத்தினல் அறுத்துப் போடவும்; குவளையின் பக் த்திலுள்ள அச்ருவாஹிநி என்கிற ண்ணீர் வடியும் நாடி ரில் சஸ்திரம் படாதபடி அவற்றைக் காக்க வேண்டும்.; குவளை தா' ப்பட்டால் கண்ணீர் அச்ருநாடியின் மூலமாய் நேத்திரத்தினுள் வீழ்ந்து தொந்தரவளிக்கும். இவ் வித' சஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்ததும் தேனை நேத்திரத்தினுள் விடவும். பிறகு குவளையி' பக்க ாகப் பார்' ச்செய்து, ற்றொரு புறத்தில் அர்மா பருத்து வந்ததும் கன்னத்தின் பக் ா அதை இழுத்துச் சேதிக்கவேண்டும். 14 9.

அர்மச் சேதத்தில் பி'தி உப ாம்: நன்ற ச் சேத ம் செய்தபிறகு (1) இந்துப்பு, த்ரிகடு இ றறை,' தேனிற் குழைத்து, அ'கல் த் தச் சிறிது அறுத்த விடத்திற் செலுத்தி, தோஷ த் த டியச் செய்ய |'. (2) சிறிது சூடான நெய் ய அதன் மேல் ஊற்றவே 'டு'. (3) பிறகு தேனும் நெய்யும் கலந்து தடவி, முறைப்படி ட்டு ட்டி விடவும். (4) அப்பால் மூன்ற' நாள் அல்லது நான் ா' நாள் கட்டை அவிழ்த்து, புங்கம் விதை யச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பாலாலா து, ஞ்சள், மா ஞ்சள், வெள்ளிலோத்தி, பேய்ப்புடல், அதி தூ', பலாசவித்து, மருதே ன்றி' ொழுந்து ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சி, தேனும் ட்டி பாலாலாவது லே ந' செய்யவே ண்டு'. (5) பிறகு ஏழா' ள் முற்றினு' ட் ட அவிழ்த்துப் போடவே 'டும். 20 22.

முறை தவறி அர்மச்சேதத்திற்குப் பரிஹாரம்: அர்ம தே ஷ' ஒழு'காக அறு' ப்பட்டிருநதால் பிறகு ண் சுகமடையு'. அரை குறையா அறுத்தாலு' மிதமிஞ்சி றுத்தாலும்

ரணக்கூடிய ோய் ளில் முந்திய த ஸேசந அஞ்ஜந முதலி ய ற்றில் லேகந குணமுள்ளவைகளாலும், பிந்திய தபிருஹ குணமுள்ள அவ்வௌஷத ளாலும் பரிஹரி ே டு. 3.

ஸித த் ஞ்ஜ ம்: சர் க ர, மநச்சிலை, பத் க, -த்தா ணி, இந்துப்பு, சு கு இ வ வை க்கு அரை ர்ஷப்பிரமாணம்; இரஸாஞ்ஜநம் அரைப்பலம் எடை; இ ற் ற ஒ ரு, தேன் விட்டு ஆட்டி யெடுத்து அஞ்ஜ மா உபயே கி வும். இது பதோஷத்திலை திமிரரோகம், பில்லம், சுக்ல ர்மம், நேத்திர சோஷ ஆகிய ற் றப் பரிஹரிக்கும். 24, 24½.

நிமியின் பலத்ரய ஞ்ஜ ம்: த்ரிபலைகளில் ஏதேனும் ஒன் றின் மேல்தோலை உ டத்தெடுத்து, சூர்ண செய்து, அதைத் த ணீர்விட்டு அரைத்து ல்சமாகச் செய்து, ஒரு சட்டியில் எடுத்து, அதன் ரயை அ லால் மூடி எரிக் வு; பிறகு அ த எடுத்துச் சூர்ணம் செய்து, ற்ற இர டு ரய்களி ஷாயங் ளில் தனித் தனியே பாவனை செய்து, உலர்த்தி யெடுத்து, அதில் இரு டங்கு இ துப் பக் கூட்டி, நன்ரு அ ரத்தெடு வு. இவ் ரு த்ரிபலையைச் சேர்ந்த ஒவ்வெ ரு ர யபு தனித் த ரியா அஞ்ஜநமா ச்செய்து உபயோகி, ஆ இம்மூன்றும் சிறந்த லே ௌஷத ரகும் என்று நிமி எ ன்னு முனிவர் கூறுகிருர். 25 27.

ஸிர ஜ லத்தில் அ த்தி நிலைமைக்கு சிகித்ஸை : பிராஜால எனகிற வெண டலைச் சேர்ந்த வியாதியி பிரை ளன்கிற இரத்தந டி ர் டி ர ப்போய், லே ௌஷத ளால் நி ருத்தி கூடாத வ ரய்விட்டால், அந்த பிராவியா தியையும், நேத்திரபிடகை ளையு அர்மரோ த்தைப் போல் சிகித் பி வே டு. 2 .

க்ர ளில் ே த்தகு த சிகித்ஸை : சுக்ரம் னு ே த்திர ரே களில் அந்த த தே ஷத் த அனுஸரித்து த்ரி ப ரக்ருதத் தயு, தி த ருதத் தயும் ஸ்நி த்த ர ே ர ரூக்ஷ ர வோ இரு கு ரறு ப குவ செய்து உபயே கி வு;

. த றி ர்ய்த்தே லைச் சூர் ம் செய்து, ப ர கி, ெ லி ய், ரய் இ ற்றி ஷாய ளி தனித்தனியே பா னை ெ தெடு வு. அப்படியே ெ லி ரய்த்தே லி சூர் த் த ற்ற இர டு ய் ரி ஷாய ளிலு பா னை செய்தெடுக்க ர . அ விதமே ரய்த்தே லை மற்ற இர ய் ளி ஷா ளிலு பா ன செய்தெ லாம். இ வித இ மூ று மூ று பிரத்தி யே அஞ் ந ரகு.

2. ே ௌஷத நேத்தி தோஷ ளை ரத்து ெ ளிப் ப த்து ஒ ஷத.

சிரஸ்ஸில் இர தமோக்ஷணம் செய்யலாம். விரேச ஸேச என்கிற மருந்துகளை ற்றும் முறை முதலியவற் றயும் நிறைவேற்றலாம் எனப்படுகிறது. 29.

க்ஷதசு ரத்திற்கான சிகித்ஸை ள்: சு ர என்ற வியாதியில் (1) சிவதைவேர் ஷாயத்தில் மூ றுமுறை ாய்ச்சியெடுத்த கிருதத்தைப் பரு லா . (2) ணிலிரு து விராவ்யதை மூலமா வாது, (3) அட்டை ப்பிர ரகித்தாவது இரத்தத்தை ெ ளிப்படுத்தலா . (4) நதல்மலர், கா ரலி, திராக்ஷை, அதிமதுரம், நிலப்பனங்கிழங்கு இவற்றையும் சர்க்கரையையும் கூட்டி பக்குவம்செய்த பாலையாவது ணி மேல் விடலாம். (5) அல்லது அச்சர கு ளைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய கஷாய, தயா து க டே ல் விடலா . (6) ணில் சிவப்பு, நீர்வடிதல், வி இவைதணிந்த பிறகு லே நாஞ்ஜநம் இடு து நலம். 30, 31½.

ஜாத்ய திவர்த்தி: ஜாதிமல்லி ொ கு, கொம்பரக்கு, கைரி ம் என்னும் காவி, சந்தனம் இவற்றை ஆட்டியெடுத்து, வர்த்தி ளாகச் செய்யவு ; இவ்வர்த்தியைக் ண்ணில் இட்ட ல் பித்த-ரக்தத்தைத் தணித்து, நேத்திரத்திற்குத் தெளிவு த் தரும்; க்ஷதசுக்ரத் தயு தீர்க்கும். 32½.

த தவர்த்தி: யானை, பன்றி, ஒட்ட , பசு, குதிரை, பூனை இவற்றில் ஏதேனு ஒன்றின் பல்லையும், ச கு- ல் முத்து-கடல்நுரை இவற் றயும், அவ்வனைத்திற்கும் நாலிலொருபங்கு மிளகையும் கூட்டி ர்த்திசெய்யவு ; இது தந்த ர்த்தியெனப்படும்; நேத்திரத்திற் பெரிது பரவியுள்ள க்ஷதசுக்ர வியாதியை இது தீர்க்கவல்லது. 33, 4.

தமாலபத்ராதிவ த்தி: பச்சிலை, பசுவின் பல், ச கு, ட நுரை, கழுதையின் எலும்பு, செப்புத்தூள் இவற்றைக் கோமூ திர விட்டு அரைத்து வர்த்தியாகச் செய்து உபயோ கி எல்லாச் சுக்ரரோா மும் தீரு . 35.

இரத் த் ஞ்ஜ ம்: நவரத்தி கள், யானை முதலிய ற்றின் தந்த ள், பசு முதலியவற்றின் ொ பு ள், த்ரி டு, சிற்றேலம், பு க வி த, வெள்ளுள்ளி, விரணசோதநம ன பிர தண்டு முதலி சரக்கு ள் இவற் ற ரு நீர் விட்டரைத்து அஞ்ஜ மா ப் பக்கு ம் செய்யவு . இது வி முள்ள சு , விரணமில்லாத சு ர , ெ கு ஆழ ாயுள்ளசு ர ஆகிய எ லாச் சு ர ளையும் தீர்க் வல்லது. 36, 36½.

நிம் சு ரம் முதலி ற்றை மேலுக்கு ர்த்துதல்: (1) நே ஹபா , ஸ்யம், இரஸாஞ்ஜந இவற்றி பி யோ ளா ஆழ்ந்துள்ள சுக்ரத் த டே லுக்கு உயர்த்தலாம். (2) வியுட கூடிய சுக்ரத் தத் தர்ப்பண சிகித் ஸயினாலு , (3) வலியற்ற சு ரத்தைப்புடபா சிகித் ஸயினாலும் நிவ்ருத்திசெய்யல . 37½.

சுத்தசுக்ர சிகித்ஸை: (1) சுத்தமான சுக்ரத்தில் மஞ்சள், ஹ்ரீவேர், உதிய பட்டை இவற்றின் கஷாயத் த நேத்திரத் தி ெ துவா ஊற்றலாம். (2) அ லது உதியன்பட் ட ய இடித்துப் பொட்டல ா த் துணியிற் சுற்றி, அதை ஷ்ணஜலத் தில் தே ய்த்து நேத்திரத்தி மேல் விடலாம். 38½.

மஹா நீ குளிகை: கண்டங்கத்தரிவேர், அதிமதுரம், செப் புப்பொடி, இந்துப்பு, சுக்கு இ ற்றை நெல்லி ாய்ச் சாற்றால் அ ரத்து, அ ல்கத்தை ஒரு தா ரபாத்திரத்தின்மேல் பூசவு ; பிறகு வாற்கோதுமை , நெல்லியிலை இவற்றை நெய்யிற் லந்து அக்கினியிலிட்டு, அதிலிருந்து கிளம்பும் புகை யினால் அப்பாத்தி த்தின்மே ல் பலமுறை தூபமிடவும்; அப்பால் அ ல் த் த வழித்தெடு துத் தேனும் சிறிது ஜலமும் சேர்த்து மீ டும் ஆட்டியெடுத்துக் குளி களா ச் செய்யவு . இவற்றை " ா நீலகுளிகை ள்" எ பார் ள். இவை சுத்த சுக்ரங்களைத் தீர்ப் பதிற் சிற த ாத்திரைகளா . 39 41.

பலமான னத்த சுக்ரத்திற்குச் சிகித்ஸை க : சு ரரோகம் நிலைத்தும் டினமாகவு ஏற்பட்டிருந்தால் (1) பிணியாளி கு அடே முறை இர தமே ாக்ஷணம் செய்யலாம். (2) சிரோவிரேச நமு , குடலைச் சுத்த செய்யும் ாயவிரேசநமு ெ ப்யலாம். (3) பலமுறை புடபாகப் பிரயோ மும் ப ணலாம். (4) மிளகு, திப்பிலி, காட்டுவாழை காய், இந்துப்பு இவற்றை கொ டு பு ா யத் தேய்க் லாம். (5) இந்துப் ப த்ரிபலா ஷாயத்தில் பாவனை செய்தெடுத்து அதனாலாவது சுக்ரத்தைத் தேய்க் லாம். (6) பின்வரு இரண்டுவித அஞ்ஜந முறை ளில் ஒன் றய வது பிரயோகி லா . (அ) சங்கு, இல த ொட் ட, தெற்று கொட் ட, திரா க்ஷ, அதிமதுர , தே இவற் ற ஒருமி அ த்து செய்யப்படுவது ச ஞ்ஜ ம். (ஆ) யானைத்த தம், டல்நுரை, ட்டுவாழை ப்பூ இவற் றக் ள் விட்டு அரைத்துச் செய்யப்படுவது த த ஞ்ஜ ம். இ ற்றுள் ஒன் ற முற் குறிப் பிட்டவாறு உபயோகி லா . 42 44½.

சு ரஹர்ஷணஞ்ஜ ம்: நெல்லிக் னியின் ஸ்வாஸத்தி லும், எலுமிச்சம்பழ ஸ்வாஸத்திலு , ய னைத் திப்பிலியி க்ஷா ரத் தப் பாவனை செய்தெடுத்து, நன்று உலர்த்திச் சூர்ணஞ்ஜ ந ா உபயோ க் , இது சு ரத் த ஹர்ஷ [1] செய்யு . 45½.

சு ரஹர்ஷணத்திற் ன மே று முறைகள்: ( ) உமிநீக்கிய பயறை ாவா அ ரத்து, அதில் ச குப் பொடி யயும் தேனை

---

[1] . ரஹர்ஷ ம்— க் எ று ணில் பூவிழுத று ழ ப்படு தே த்திர வியாதி; ஹ ஷ எ றால் அ தப் பூ மலரச் செய்தல்; என்றால் ஆழ்ந்துள்ள சு ரத் த மலர்ந்து மேெ ழச் செய்தல் கருத்து.

யுங் கூட்டி, அஞ்ஜநமாய் உபயோகிக் லாம். ( ) இலுப்பைப் பூவின் ஸ் ரஸத் தயு தேனையுங்கூட்டி அவ்வித -பயோகி கலா . (3) தான்றிக் ாயின் பருப்பையாவது தேனிற் குழைத்து அஞ்ஜநமிடலா . 46½.

ோத த திவர்த்தி: பசு, கழுதை, குதிரை, ஒட்ட இவற்றின் பற் ள், சங்கு, கடல்நுரை இவற்றை ருத பட் ட ஷாயத்தினல் ஆட்டியெடுத்து வர்த்திசெய்து உபயோகிக் லா . இது சுக்ர ஹர் ம் செய்யுங் கு முடையது. 47½.

மேலெழு ள்ள சுக்ரத்தை வில குதல் முதலியது: (1) உயர்ந்து மேலெழுந்திருக்கும் சுக்ரத்தையு, சல்ய உ ளட கிய சுக்ரத் தயும் உரோ ம் முதலியதால் அறுத்து வில கவு . (2) ஸிரை ளைப்பற்றிய சுக்ரம் த்ருஷ்டிபா த் தத் தாக்கிக் கெடு ாமலிருந்தால் அதற்கு விரணசு ரத்திற்குச் செய் து போன்ற சிகித் ஸ ஏற்றதா . 48½.

அஞ்ஜநவர்த்தி: முல்லைப்பூ, அதிமதுர, ாமே ாலி, ட த்தரி, அயப்பொடி, மரமஞ்சள், இரஸாஞ்ஜந இவற்றைச் செம்மறியாட்டுப் பாலால் ஆட்டியெடுத்து, இ ல் த் த நெய் யிற் லந்த யவதானிய ளாலும், நெல்லி இலை ளாலும் மாற்றி ாற்றித் தூபமிட்டு வர்த்திசெய்து அஞ்ஜநமாக உபயோகிப்பது நலம். 49, 50.

அஜ சிகித் : (1) அஜகை யென்னும் வியாதி கு பிரகாசு ர முதலியதற்குச் செய்த சிகித் ஸ ளைச் செ் , அது குண டையாவிட்டால் அர்மரோ த்திற்குச் செய்பு ாறு சஸ்திரசிகித் ஸ செய்யவே டும். (2) அஸாத்ய நிலை யி லுள்ள அஜ ாரோகத்திலும், அதேவிதமான ே று சுக்ரே த் திலும் கோரத்தன்மை ப் போக்கி, வேதனையையும் தணியச் செய் தற் ா ஸ்நே ஹபானட் செய்தல், இர தமோ ாக்ஷண பண் தல் முதலிய உபாயங்களால் மேலெழுந்த சு ரத் த ஆழ்த்து தற் ா ச் செய்யக்கூடிய பரிஹாரமுறை ளைப் பிர யோகி லாம். 51, 52.

ரப த்திசூர்ணஞ்ஜ ம்: தே ாய் ஓடு, சோரா ொட் ட, பன கொட்டை, மூ கிற் குருத்து இவற்றை எரி துச் சாம்பலா வும்; அச்சா பலைத் த ணீரில் க ரத்து வடி ட்டவு; அ த நீரில் ஒட்டகத்தி எலும்புப் பொடி ய ொ டுவெந்து பாவனை செய்யவு . இது அஸாத்ய னப்படுகிற சு ரோரா ளில் ஏற்பட்டுள்ள நிறமாறுப ட் ட நி ருத்தி செய்யும்; சிகித் ஸக்கு சப்படுப ற்றில் இதையே குளிர்ச்சி ா ளில் பிரயோகித்து அக் கோளாறைத் தீர் லா . 53. 54.

அஜ வு'கு ச ' திர சிகித்ஸை : அஜ ா என்கிற வளர்ச்சியில் ப ' வாட்டில் ஊசியினால் குத்தி, த்தியன் ஸையில் தன் பெருவிரலைத் தோய்த்து ஸ்நி ' த்தம ' கிக் கொண்டு, அவ் விரலால் நாற்புறமு ' ஒரே சீரா அழுத்தி, அதிலட ' கிய நீரை ' ரு டிய ' செய்ய | '. உலர்த்திப் பொடி ா திரியாகச் செய்த பசுவி ' ாம்ஸத்தை அ ' த த் ாரத்தில் அழுத்தி வ, ' து மேலே ட்டு ட்டவும். பிறகு ஏழு ாட் ளில் விர ' ஆறிவிடு ' ; அப்பொழுது ருவிழியின் பாகட் ய்ப்பு முதலியது இல்லாமல் டு பெள்ளமி ' றி ஸமட ாகவு ' ஆரோக்கிய நிலை க்டு ற்ற பலம் பெற்றதா வு ' ஆகு '. அவ்வித குணடு ற்பட்டதும் 'நே ஹாஞ்ஜ ம்[1] பி யே கி, ' டு ண்டு ' ; க்ஷீரகிருதத்தினால்[2] நஸ்யமு ' இடடு ண்டும். இவ் ளவு செய்தும் மீ ' டும் ய்ப்பு போ ' ற பிது ' ம் க ' ணில் உ ' டானால் ண்புரையில் அதி ஆழ ா வடு விழாதபடி வெகு திறமையா ட றுபடி ச ' திர சிகி, ' ஸை செய்யவேண்டும். 55 57½.

சு ' ரரே ' களில் கிருத ஞ்ஜ ப் பிரடு ா ' ள்: அந்தந்த உபயோ ' ளு கு ஏற்ற முறைபபடி பக்கு ம் செய்யப்பட்ட கிருதத் தச் சுக்ரோ ங்களி ' தின ' தோறும் பானத்திற்கும், ர்சந ' யமிடுவதற்கு ' உபயோகித் ந்தாலு ', அவ்விதடு தினந்தே று ' தீக்ஷ்ணஞ்ஜ த் தக் ண்ணு ' குள் பிரயோகித் தா ' ண்பார்வை பல ' பெற்று அப்பால் எக்கு றைவயு ' அடைவதில்லை. 58.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

திருஷ்டிரே விஞ்ஞ ம்.

இனி திருஷ்டிரே விஞ்ஞ ' என்னும் அத்தியாயம் விரித் ரை ' கப்படும் :

---

1. ' டு ஹாஞ் ம் ஸ்நி ' த்தகு மு ' ள சா ' கு ால் செய் ப் ப ' அஞ்ஜநம். இது ' ருத் ஞ்ஜந ' என்று ' கூறப்படு '.

'. க்ஷீர ' ருதம் பாலை ' ாய்ச்சி ' குழப்பி, அதிலிருந்து கிரஹி ' ப்படு ' டு ய்.

. மர்சநஸ்யம் முதற் புத்த ' பார் ' .

. தீக்ஷ்ணஞ் ந ' லே நாஞ்ஜ ' ' று ' இது கூறப்படு து ' . இது உப்பு ', க்ஷார ' ' முதலிய ற்றால் செய்யப்படும்.

. திருஷ்டி விழியி ' . த்தியிலு ' 'பாபா' ன்னு ' பா ' ; அ ' த் தப்பற்றி யு ' ட கு ' வியாதி 'திருஷ்டி ரோ '' எனப் ப ' ; அ ' த ரோ ' ளை அறிவி ' படு ா மான அத்தி ாய '.

முதற் படல ் ோ ளா : வாதாதி தோஷங்கள் பார்ம நரம்பைப் பற்றியவையா யிருந்து, முதற் படலத்திலும்[1] ஸம்ப தப்பட்டால் விள ்கமாயுள்ள உருவமும் நிழ ரென்று விளக்க மற்றதா ் ் ணுக்குத் தே ன்றும். 1.

இர ் ட ் படல ் ோ ளாறு: தோஷம் இ ண்ட ் பட லத்தைப் பற்றியதானல் எதிரில் ஏதுமில்லாம லிருந்தும் ஏதோ நிற்பதுபோலத் தோற்றும்; அருகில் உள்ள ஸ்துவைப் பெரு முயற்சி ெ ாண்டு பார் ் ே ் டியதாகு ் ; தூரத்திலுள்ளதை யு ், நுட்பமானவை யு ் ாணமாட்டான்; மேலும் சில ஸமய ் தூரத்தி லிருப்பது அருகிலிருப்பதாகவு ், அருகி லிருப்பது தூரத்திலிருப்பதா வும் நிலை மாறித் தோற்றும்; தோஷம் நடு ே ்திர ் டலத்தைப் பற்றி யிருப்பதால் ஏதோ வட்ட ் கள் போ ் ற பி ் ப ் கள் எதிரில் தோன்றும்; திருஷ்டி யின் மத்தியில் இரு ் தால் ஒரு வஸ்து இரண்டா ் , தோஷம் பலவாறு பிரி திரு ் த ் ஒரு வ ் துவைப் பலவா வும் பா ் ப்பான்; தோஷ ் திருஷ்டி பாகத் த ஆழமா த் தாக்கி யிரு ் தால் சிறியது பெரி தா வு ், பெரியது சிறிதா வு ் வித்தியாசப்பட்டுப் புலப்படும்; திருஷ்டி ் கு அடிப்புறமாகத் தோஷம் பற்றி யிருந்தால் அருகி லிருக்கு ் பொருளு ், மேற்புறமாகப் பற்றி யிருந்தால் தூரத்தி லுள்ள பொருளு ், ப ் வாட்டில் பற்றி யிருந்தால் பக் த்தி லுள்ள பொருளு ் பார்வைக்குப் புலப்பட மாட்டாது. இவ் விய தி திமி ் என்று ழ ் கப்படும். 2 5.

மூன்றும் பட ் ே ளா : தே ஷ ் மூன்று ் படலத் ை தப் பற்றிய ானுல் அது ச ் எ ் கிற ரோகமாகப் போகி ்

. படலம் பு ா அல்லது புறணி. [நேத்திரத்தில் ா ் கு பட ல ் ் ன்கிற புறணிகள் அ ம ் திருக்கி ் ற . முதற் படலத் த ெ ளிப் படல ் என்று அருணதத்தன் எழுதுகிறார்; ஆனு ் அதற்கு ஆதார ் அ ர் கூறவில்லை. ாத நிதா ம் துகோச வியா ் ா த்தில் எ ் ா ற்றிற்கு ் உட்புறமாய் அ மந்துள் புறணிதான் முதற் பட ் என்று ், அ த ெ ளிப் படலமென்று கூறு து பிசெ ் றும் நிரூபிக் ப்பட்டிருக்கிறது.]

். தோஷ ் முதற் படலத்தைப்பற்றி வியாதி யு ் டா ் கும் நிலை மயிலிரு ் தே இ ் ோ ாறுக்குத் 'திமிரம்' எ ் று பெயர் எ ் பதா ர் ா ் ் தரி வியா ் யாநம். ஆனு ் மூ ா ் கியத் தயு ், மாத நிதா ாதி இதாக்கிர ் த ் களில் விவரித்துள் விஷய ் ளையு ் பரிசீலனை ெ ய்த ல், நா ் ச ம்படலத் தயும் தோஷம் தாக்கி பிறகுதான் திமிர ் எ ் னு ் விய திநிலைமை ற்படு தா விள ் குகிறது. திமிர ் ் ரு ் இரு ் ; பார் முற்றி ் இழ ் ப்படு த ் குறி ் கு ் லி ் நாச ் ் பதற்கும் திமிர ் ் பதற்கு ் ஆ ே பேதமில்லை ெ ் று ் வி ் கிறது.

றது ; இதில் மேற் பார்வைதா தெரியும் ; கீழ்ப் பார்வை தெரிய மாட்டாது ; நேத்திர மெல்லிய வஸ்திரத்தினல் மறை கப்பட்டதுபோல் உணரப்படும் ; எந்த தோஷம் பிரபல ா யிருந்து நோயு ாடாகி றதோ அந்த தே ஷத்திற்கு ஏற்ற நிறத் தயும் திருஷ்டி அடைகின்றது ; திருஷ்டி குள்ள பார்வைச் ச தியு கிரமமாக இழக்கப்பட்டு வரும். 6, 6½.

ான் ாம் படல கே று : மூ ரு படலம் ோளா றடைந்த பிறகும் அது உபேக்ஷிக்ப்பட்டால், தோஷமானது லிங் சம் என்னும் வியாதியை யு பண்ணி, த்ருஷ்டி மண் டலத்தை முற்றிலுட் மறைத்துப் பே டும். 7½

வாத திமிரம் : (1) அவற்றுள் திமிரரோகம் வாததோ ஷத் தினல் உண்டானல் |பொருட்களை அப்பிணியாளி வக்கிர ா யிருப்பவை போலப் பார்ப்பான் ; மேலு அவை சஞ்சலமா வு, அழு கடைந்தனவாகவு, ற்ருெரு ஸமய தெளிவா யிருப்பதா வும் காண்பான் ; அடி கடியும் ஜாலங் ளைப்போலவு, மயிரிழை ளைப் போலவு, கொசுக் ளைப் போலவு, கிரணங் ளைப்போலவும் உள்ள உருவங்கள் தென்படு. (2) இ நிலை உபேக்ஷிக்கப் படுமானல் திருஷ்டியிலுள்ள கோளாறு ாசம முதிர் துவிடு ; அப்பொழுது சிறிது சிவக்கும் ; எதிரில் ருப ருடைய மு ம் நாசியற்றது போலத் தோற்று ; சந்தி ரன், தீபம் முதலியவை ஒன்ரு பிரு யிலும் அநே ம்போல் புலப்படும் ; கோணலாயிருப்பதும் ோ ராயிருப்பதுபோல காணப்படும். (3) காசரோ ம் முதிர்ந்தால் ணில் து பு தூசுகளும் தூமமு படிந்ததுபோலச் செய்யும் ; பிறகு செ னிறம் அதி ப்படும் ; திருஷ்டிபாகம் விரிவடையும் அல்லது குறுகிப் போ . ண்பார்ை முற்றிலு இழ ப்படும். இது "லி நாசம்" என்கிற வியாதியாம். (4) பிறகு வாததோஷம் ண்ணிலுள்ள நரம்புகளைச் சுருக்கிவிட, நேத்திரம டலம் உள்ளே ஆழ் துவிடும் ; இ த வியாதிநிலைமை ம்பீரத்ரு அல்லது ம்பீர திருஷ்டி எனப்படு. 12.

பித்த திமிரம் : (1) பித்ததோஷத்தினல் உண்டாகு திமிர ரோகத்தில் மி னல், மி மினிப்பூச்சி, வேறுவித ஒளி ள், மயிலிறகின் மினுக் ம், ா டயிறகின் மினு க ஆ இவை போன்ற ஒளிகளையும், பெரும்பாலும் நீலநிறத் தோற்றத்தை

. லி நாசமே ° அல்லது லி ° எ ப்ப தா ாத ா .

. லி கம் என்ரு உரு ; அத தோற்ற இழ ப்படு து லி க ாச. [திமிரம், லிங்க ாசம், காச என்று ழ கப்படும் இ வியாதி ள் ஆ கி த்தில் 'காடாா ட்' எ கிற வியாதியின் ப ே று நிலை ம ளா ருதப்ப கி ற .]

யு ஒன்றுமில்லாத ஆகாயத்திற் ாண்பான். (2) காசரோ த்தில் திருஷ்டியி பா ாசம்போல் நீலநிறத்தைப் பெற்று, அவ் விதமே எதிரில் இருப்பவையு நீலமாகத் தோற்று . மேலும் சூர்ய-ச திரர்களுக்குச் சுற்றிலு பெரிதா யேற்படும் பரிவேஷ ள் என்கிற டல ள், அ னி, வேறு தேஜோ யமான கி ண ள், இ திரதனுஸ் ஆகியவற்றைப் போன்ற உருவ களு ண்ணிற் புலப்படும். (3) அன்றியும் லிங்கநாசத்தினால் நேத் திர வ டுபோல் ருநிறமா வும், பார்வையற்றதா ம், சி த் தமாகவு மாறும்; பித்ததோஷத்தினால் கோளாறடைந்த இந்த திருஷ்டிவிகாரத்தில் திருஷ்டிபாகம் குறுகி, பார்வையும் குறுக லாகும்; ஆ வே இது ஹ்ரஸ்வத்ருஷ்டி என்றும் வழங்கப் படும். (4) ே லும் பித்ததோஷம் அதி மாக முதிர் து, ண் பார் வயு பசுமை நிறமாக மாறினால் அது பித்தவித த்த த்ருஷ்டி எ ப்படும். 13 15½.

சிலேஷ்ம திமிரம்: (1) பதோஷத்தினாலுண்டான திமிர ரோ த்தில் பார்க் ப்படுவதை யெல்லாம் ச கு, ஆம்பல்மலர், ச திரன், குருக்கத்திப்பூ இவற்றால் பரப்பப்பட்டது போல வு , பெரு பாலும் ஸ்நி த்த ாகவும், வெ மை யா வும் பிணி யாளி ாண்பான். (2) காசதோஷத்தில் சந்திரன், சூரியன், தீவர்த்தி முதலிய ஒளிகள் பிர ாசமற்றவைகளாகத் தோன் று . (3) லி க ாசத்தில் திருஷ்டிபா வெ ணிற ாக மாறு . தில் பதோஷம் திரண்டு உருவெடுத்து திருஷ்டி பப் பற்றிய தாய் ஸ்நி த்த ாயிருந்துகொ டு பார்வை யைப் போக்கிவிடு ; கபத்தினாலான இவ்விகாரம் ஒரு பிந்துரூப ாய், தாமரை யிலை யில் விழு து ள நீர்த்துளிபோல் சஞ்சலமாயிருக்கு ; இவ் வெ ளிறிய பிந்துவானது உஷ் ம் படுமை யில் சுருங்கி, நிழலில் ப வி விசால ாகு ; இவ்வெ மையானது சங்கு, குருக் த்திப் பூ, சந்திரன், ஆம்பல் பூ, ஸ்படி ம் இவற்றைப் போல்கா ப் படு . 16 19½.

இரத்த திமிரம்: (1) இரத்ததோஷத்தினால் உண்டாகு திமிரத்தில் அப்பிணியாளி எ தயு சென்னிறமா யிருப்பது போலவு இருளடைந்தது போலவு ாண்பான். ( ) இக் ாச ரோ த்தினால் திருஷ்டிபா சென்னிறமா ம் றுப்பா வு ஆவதுட , பார் ப்படுவது அதே நிறமாயிருப்பது போலவே தோற்று . (3) லி ாசத்திலு நேத்திரம் இதே மை யில் ோ ளா றடைந்து, பிர ாசமிழந்து ப ர்வை யழி ததா வு ஆகு . 20, 1.

ஸம் ர் - நிபத திமிர ள்: (1) ஸம்ஸர் கள் ன்கிற இரண்டிரண்டு தோஷங் ளாலாகிற திமிரரோ ங்களி லு , ந்நிபாத திமிரத்திலும் முற்கூறிய வாதாதி தோஷ களுக்

கு கூறிய இலக்ஷணங்களே கலந் டாகு என்றறி . ஸ ஸர் - ஸந்நிபாத களாலு டாகும் அத் திமிரவியாதிகளில் பார்வ திடீரெ று குழப்ப கொ டதா வும், ஒவ்வொரு ஸமயம் விளக்க ாகவும் இரு கும். (2) திமிரத்தினுலான மற்ற இரண்டுவித ான காச -லி நாச என்னு நோய் ளிலு திருஷ்டி யில் பலவகைப்பட்ட நிறம் தோன்றும். 22, 22½.

குல த்ம் : நேத்திரத்தில் மூன்று தோஷ ளு விருத்தியடை து கிரிப்பிள்ளையின் க ணைப்போல் பளபளப் ப கத் தோன்று ானுல் குலா த்ம் எ ப்படு ; அதில் ப லில் பார்வையில் பலவித நிறங்கள் தோ றும் ; இரவில் தெரியாது. 23½.

தே ஷ த்ம் : தோஷ ந்த்யம்[1] எ கிற ற்றொரு வியாதியிலும் இரவிற் கண் தெரியாது ; ஏனெனில் சூரியன் மேற் றிசையிற் சாய்ந்ததும் நேத்திரத்தில் தோஷ கள் சேர்ந்து ஸ்தம்பித்துப்போய் கண்பார்வையை மறைக்கின்றன ; பிறகு சூரியனுடைய கிரண கள் பரவும்போது அவற்றின் பரிசத்தினு நேத்திரப் பார்வையை ம றத்திருந்த தோஷ ள் விலகிப் போய் ப ற்பொழுதில் மீண்டும் பார்க்கும் ச தி ஏற்பட்டுவிடு கின்றது. 24, 25.

உஷ்ணவிதக்த்த திருஷ்டி : ஒரு ன் உஷ் த்தினுல் மிகத் தாப டைந்து, உடனே திடீரென குளிர்ந்த நீரில் ா ன செய்வானுனல், அப்பொழுது அவனது தேஹச் சூடா து ந்நிபாததோஷங்களாலு , இரத்த தோஷத்தினுலு மே ல் நோ கித் தள்ளப்பட்டு நேத்திர மே ாளாறை யு டுபண்ணு ; இதில் வெண் டல் கல கியிருக்கும் ; தாபமு அழற்சியு நேத்திரத்தில் உ டாகும் ; ப லில் பார்வை மூங்கிக் ல க ா யிரு கும் ; இரவில் இக்கோளாறுகளிலு தெரியாது ; இவ்வியாதி "உஷ்ண வித த்த திருஷ்டி" எனப்படு . 26, 27½.

அம்ல வித த்த திருஷ்டி : அமித ா அம்லரச முள்ள உணவு ளைப் புஜிப்பதால் மூ று தோஷ களு இரத்தமு திருஷ்டியிற் சே து, அழுக்கு அரிப்பு அதி ரித்து நே த்திர ல கிவிடும் ; அவ்வித ன ணோய் அ ல-வித த், திரு ஷ்டி எ ப்படு 28½.

தூம திருஷ்டி : துயரம், ஜ ர , தலைநோய் இவற்றால் தவித்த னுக்கு ாத தி தோஷங் ள் வி ாரமடை து, ண்ணில்

---

1. தோஷாந்த்ய தோஷா என்று இரவு ; ஆ த் றால் தெரியா ம ; இரவிற் தெரியா ; இ த இ ரீ ந் று மாத கார் முதலிய ர் ழ குகிறார்கள்.

. உஷ்ணவிதக்த்த திருஷ்டி பதே மாத நிதா ாதி ளி பி விதக்த்த த் ஷ்டி எ று கூறப்படுகிறது.

புகைபடிந்தாற் போன்ற கோளாறை யுண்டுப ணும் ; பார்வை யும் தூமம்படிந்தாற்போ லிருக்கும் ; இ கோளாறு தூமரம் எனப்படும்.—29½.

ஔபஸர்கிகலிங்க நாசம்: பலக்குறைவான மனிதன் திடீ ரென்று அற்புதமாகவும், ஆதித்தன் முதலிய அதிப் பிரகாச மாகவும் உள்ள உருவத்தைப் பார்ப்பதால் கண்ணைப் பற்றிய வாத முதலிய தோஷங்கள் கண் சிலுள்ள தேஜோகுணத்தை வறளச் செய்து, திருஷ்டிக்குச் சுபாவமான பார்க்கும் சக்தியைப் போக்கி, அதை அசைவற்றதாகவும் வைடூர்யமணி நிறமாகவும் செய்து விடும் ; ஆகிலும் கண் பார்வை இயற்கை நிலைமையிலிருப்பது போலவும், வலி முதலியகற்றதாகவும் இருக்கும் ; இந்த லிங் நாச நோய் ஔபஸர்கிக லிங்க நாசம்[2] எனப்படும். 30 32.

திருஷ்டிரோகங்களில் ஸாத்யாஸாத்ய திகள் : ( ) பத் தினலான லிங்கநாசத்தைத் த பிர்த்து மற்ற ஆறு லிங்கநாசங் களையும், கட் பிரதிருஷ்டியையும், ஹ்ருஸ்வ திருஷ்டியையும் அஸாத் யங்கள் என்று விட்டுவிடவேண்டும். (2) ஆறுவகையான காச ரோகங்களும், நகுலாந்யமும் ஆக இவ்வேழும் யாப்யங்களாம். (3) மற்றப் பன்னிரண்டு திருஷ்டி ரோகங்களும் எளிதில் சிகித் ஸிக்கக் கூடியன. ஆக இவ்வாறு திருஷ்டி-பாகத்தில் இருபத்தேழு வியாதிகள் விவரிக்கப்பட்டன. 33, 34.

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம்.

திமிரப்பிரதிஷேதம்

இனி திமிரப்பிரதிஷேதம்[3] என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப் படுகின்றது :

திமிரத்தை உபேக்ஷிப்பத லாகும் தீமை : திமிரம் என் னும் வியாதி காசமாகவும், பிறகு நாசம் உபேக்ஷிக்கப்பட்டால் முழு குருட்டுத்தனமும் நேரிடும் ; ஆ வே நேத்திரரோகங்களுக் குள் கொடியதான திமிரம் என்னும் ரோகத்திற்குச் சீக்கிரம் பரிஹாரம் செய்யவேண்டும். 1.

ஜீவந்தீ க்ருதம் : ஜீவந்தீ என்கிற ஒஷதி நூறுபலம் ட; அதை ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து காய்ச்சி, அதை நால் பாகமாக வற்றச்செய்து வடிகட்டி, அக் கஷாயத்தில் அதற்கு

1. தூமரம் என்பது "தூமதர்சி" என்று மாத ராதி .

2. ஔபஸர்கி லிங்க நாசம் ஆகந்து ஹேதுவால் உண்டாகும் லிங்க நாச ரோகம்.

3. முன் அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள திமிரரோகத்தைப் பரிஹரிப் பதற்கான முறைகளைக் கூறும் அத்தியாயம்.

இர ' டு ப ' கு பாலும், ஒரு படி நெய்யும் சேர்த்து ' காய்ச்ச வே ' டு ' . பிறகு வறள்தாமரை, ரகோலி, திப்பிலி, வெள்ளி லே த்தி, இந்துப்பு, சதகுப்பி, அதி து ' , திராக்ஷை, சர் ' ர, ரமஞ்சள், த்ரிபலை இவற் ற ை க்குக் கால்பலம் எடுத் இடித்து ' ல் ம கச் சேர்த்துக் ரய்ச்சி வடிக்கட்டவு ' . இந்த கிருதத்தை இரவில் பான ' செய்யவு ; இது திமிரரோகத்தைப் பே ' குவதிற் சிறந்தது. 2, 3½.

திர க்ஷாதி கிருதம்: திராக்ஷை, சந்தனம், மஞ்ஜிஷ்டி, ரே ரலி, த ' ணீர்விட்டா ' கிழங்கு, மேதா, நாமக் ரும்பு, அதி மது ' , நெய்தல் இவற்றை வ ை க்குக் கால் பல ' வீத ' சேர்த் க் ரய்ச்சிய ஷாயத்தில் ஒரு படி புராணகிருத ' கூட்டி, அதற் குச் சமம் பாலும் சேர்த்துக் காய்ச்சி டிக்கட்டியெடு ' வும். இது ரச ' , திமிரம், சிவந்த இரத்தக்ே ரடுகள், தலைவலி இவை ளைத் தீர் ' கும். 4, 5½.

ப ' ட லாதி கிருதம்: பேய்ப்புடல், வேம்பு, டு ரோஹிணி, ரமஞ்சள், ெ ட்டிவேர், த்ரிபலை, ஆடாதோடை, ரஞ்செறி, ெ ரன்றை, பர்ப்பாடகம் இவை வகைக்கு ஒரு பலம், நெல்லி ' ரய் பதினாறு பல ' ; இவற்றை ஒரு திரோண ' ஜலத்தில் சேர்த்து, ஆட ப்பிரமா மாகும்படி சு ' டக் காய்ச்சி, ஒரு பிரஸ்த்த ' நெய் அ ' கஷாயத்திற் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; பிறகு ே ரரைக் கிழ ' கு, நிலவேம்பு, அதி து ரம், வெட்பாலை, ெ ட்டிவேர், சந்த ன ' , திப்பிலி இவற்றைக் கல்கமாகச்சேர்த்து நன்கு பக்குவமான து ' வடி ' ட்டி எடு ' க ' . இந்த கிருதம் நாசி, செவி, மு ' இ ற்றிலுண்ட கும் வியாதிகளைத் தீர்க்கக் கூடியது; முக்கியமாய் நேத்திரத்திலுண்டாகும் சுக்ரே ாஷம், திமிரம், இராக் ' ர, உஷ் ணும்ல ' , தாபம் இவற்றில் மிகவும் உபயோகமானது. 6 9½.

த்ரிப கிருத ' :—எட்டு பலம் த்ரிபலையை உ டத்து, ஓர் ஆட ' ஜலத்திற் சேர்த்து, நான்கில் ஒரு பங்கு மிகும்படியா ' ' ச்சி, டி ' ட்டி, அதில் அதற்குச் சம அளவு பால் கூட்டி, அ ரப்படி ெ ய் சேர்த்து, ஒரு பலம் த்ரிபலையையே ல் மா ' கூட்டி ' ரய்ச்சவும்; அதில் சிறிது சர் ' க ரயாவது தேனாவது ' து திமிரரோ முள்ளவன் ட்கொள்ளலாம்; அந்த கிருதத் தச் சிறிது திரிபலா ஷாயத்துட ' லந்து ' பரு லா ' . 1 , 1 ½.

மஹ திரிபல கிருதம்: அதிமதுரம், ே ரலி, க்ஷீர ே லி, ' ட ' கத்தரி, திப்பிலி, சீந்தில், ருனைதல், சர் ' ர, தி ராக்ஷை ஆ இ வ வ ை ' குக் ால் பலம்; இ ற் ற ' ஷாய ர ' காய்ச்சி, இ ' கஷாயத்தில் ஒரு பிர ' த்த ' நெய் கூட்டி ' ரய்ச்சவும். பிறகு வெள்ளாட்டுப்பால் நெய் ' குச் ச அள ர ' கூட்டிப்ப ' குவ ' செய்யவு ' ; அவ்விதமே ல அள ரன த்ரி

பலா ஷாயத்திலு , ஆடாதோடை ஸ்வரஸத்திலும், ரிசலா கண்ணிச் சாற்றிலும் தனித்தனியே இந்த கிருதத் தப் பக்குவ செய்யவும். மஹா த்ரைபலம் என்கிற இவ்வௌஷதம் திருஷ்டி ரோ களை நிவ்ருத்தி செய்வதிற் சிறந்தது. 12, 1 ½.

நிமி கூறி திரிபலாயோ ம் : திரிபலை, அதிமதுரம் இவற்றின் சூர்ணத்தைத் தேனிற் குழைத்து இரவி உட்கொ டு, முற் கூறிய திரிபலா கிருதத்தையும் உட்கொள்ளவு ; ஒரு மாஸ ால இவ்விதம் இம்மருந்தைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, ஹிதமான ஆஹா களையும் உ ணவேண்டும் ; பருகுவதற்கு ெ வி னியை ஊறவைத்த ஜலமும் உபயோகிக்க வேண்டும் ; இவ் வித செய்ய ண்பார்வை கருடனுடைய பார்வை போல் மி கூர்மை யாகும் ; என்றிவ்வாறு மஹாமஹிமை பொருந்திய நிமி முனிவர் ெ ாழிந் தருளினர். 14, 15½.

திமிரஹர திரிபலா யோகம் : திமிரை, அயம், பொன், அதிமதுரம், சர் கரை இவற்றில் கிடை க்கூடியவை ளைக் கிரஹித்து, அனைத்துக்கும் சமமாகத் திரிபலையையும் சேர்த்து, இடித்து இ லவைச் சூர்ணத்திற் போதுமான அளவு ெ ய்யும் தேனு கூட்டி அரைத்தெடுக்கவும். இது திமிரரோகத்தைப் போ கு திற் சிறந்த ஔஷதம். 16½.

திமிரஹரமான வேறு திரிபலாயோ க கள் : ( ) திமிர ரோ முளளவன் திரிபலா கஷாயத்தில் நெய் சேர்த்து உபயோகி லா . ( ) பணியார கள், பருப்பு, மாப்ப ட இவற்றில் எத்துடனாகிலு திரிபலா சூர்ணத்தை கலந்து உட்ெ ா டு லாம். (3) தேனும் சர்க் ரையும் சேர்த்த பாயஸத்தி திரிபலாசூர் மும் சிறிது கலந்து காலைவேளையில் உட்ெ ாள்ளலா . (4) ஆஹாரத்திற்கு முன்பு கடுக்காயையாவது, திராக்ஷையையாவது தனித் தனியே சர்ச் ரையோடாவது தேனுடனாவது எப்பொழுதும் திமிரரோகத்தினால் வருந்துபவன் உபயோ லா . 17 19.

சூர்ணாஞ்ஜ ங் ள் : (1) ஸ்ரோதோஞ்ஜநம்[1] அறுபத்து நாலு பாகம், சுத்திசெய்த தாம்ரம், அயம், வெள்ளி, பெ இ வ க்கு ஒரு பாகம் ; இவற்றை அ தமூஷையி போட்டு, நெருப்பில் வைத்து நன்றாக ஊதவேண்டு ; பிறகு

. ரோதாஞ்ஜந முதற்பாகம் பார் .

. தா ரம், அ , ெ ள்ளி, பொன் இ ற்றின் சுத்தி மு ற ளைப் பற்றிச் சார் தா ஹி தயிலா து, இரஸரத்னஸமுச்சயத்திலா து வி ர ா .

3. அ தமூ ஷ உலோ ளை காய்ச்சி உருக்கு த குத் தட்டா ள் உபயோகிக்கும் சி ட சிமிழ். இதன் ற்ற வி ர ளை இர ரத்தி ஸமுச்சயத்திற் பார்க் வும்.

அதைச் சிலையில் ஊற்றிப் பொடிசெய்து, அப்பால் அச் சூர்ணத் த மதுரரஸாதிவர்க்கங்களிற் கூறிய பதார்த்தங்களின் ஷாயங்களில் தனித்தனியே எழு முறை காய்ச்சிக் காய்ச்சிச் சேர்த்தெடுக்கவும்; பிறகு வை டூர்யம், நல்முத்து, சங்கு இவற்றின் சூர்ணமும் மூன்று பாகங்கள் கூட்டி, ஒருமிக்க அவற்றை அரைத்து வைத்துக் கொள்ளவும். சூர்ணஞ்ஜனம் எனப்படுகிற இவ்வௌஷதம் எல்லாத் திமிரரோகங்களையும் தீர்க்க வல்லது. ( ) ஜடாமாம்ஸி, த்ரிஜாதகம், அயப்பொடி, குங்குமப்பூ, ருநரம், டுக்காய் மயில்துத்தம், பால்துத்தம், சங்கு, கடல்நுரை, மிளகு, ஸௌவீராஞ்ஜநம், திப்பிலி, அதிமதுரம் இவற்றை அச்விநீ நக்ஷத்திரத்தில் நன்று ச் சூர் செய்து மை போல் இழைத்து வைத்துக் கொண்டு, இரண்டு கண் களுக்கும் ட திட்டு மைபோல் இட்டு வரலாம். இந்த மம்ஸ்யதி சூர்ணஞ்ஜனத்தினால் திமிரம், அர்மம், சிவப்பாகக் கண்களில் கொடிகள் படர்ந்துள்ள ரோகம், அரிப்பு, கண்காய்ப்பு இவை முதலிய திருஷ்டி தோஷங்களைத் தீர்க்கலாம். (3) மிளகு, இந்துப்பு இவை வகைக்கு இரண்டு பாகம், திப்பிலி, கடல்நுரை இவ்விரண்டும் வகைக்கு இரண்டு பாகம், ஸௌவீராஞ்ஜநம் ஒன்பது பாகம் ஆக இவற்றைச் சித்திராநக்ஷத்திரத்தில் மைபோலச் சூர்ணம் செய்து உபயோகிக்க கபஸம்பந்தமான நேத்திர வியாதி தீரும். இது ஸௌவீராதி சூர்ணஞ்ஜனம் எனப்படும். 20-25.

விதேஹாஞ்ஜனம்: திராக்ஷை, தாருகைத்தம் இவற்றின் ஸ்வரஸங்களிலும், பாலிலும், மதுவிலும், கொழுப்பிலும், காமோதகத்திலும் ஸ்ரோதோஞ்ஜநத்தைத் தனித் தனியே ழுமுறை நனைத்து உலர்த்தி, அதைச் சூர்ணம்செய்து ஒரு சங்கில் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளவும். எல்லா நேத்திரரோகங்களிலும் பார்வையைத் தெளியச் செய்ய இது மிகவும் சிறந்த சூர்ணஞ்ஜநம்; இது விதேஹராஜன் கூறிய முறை. 26, 7.

பாஸ்கரசூர்ணஞ்ஜனங்கள்: (1) துத்தத்தை இலந்தைக் கட்டையினால் எரித்துச் சுடுத்து, அதை முன் அஞ்ஜநத்திற்குக் கூறிய விதமே ஆட்டுப் பாலிலும், நெய்யிலும், தேனிலும் ஏழுமுறை நனைத் தெடுத்து உலர்த்திக் கொள்ளவும். பிறகு இத் துத்தம் இரண்டு பங்கும், ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம், மிளகு, ஸ்ரோதோஞ்ஜனம், டுகரோகிணி, நதம், இந்துப்பு, வெள்ளிலோத்தி, மநச்சிலை, கடுக்காய், திப்பிலி, ஏலம், இரஸாஞ்ஜநம், கடல்நுரை ஆக இவை வகைக்கு நால் பலம், அதிமதுரம் ஒரு பலம் இவற்றை ஒரு பெரிய மூசையில் அடைத்து, ஊதி யெரித்துச் சூர்ணம்

1 மதுரரஸவர்க்கம், திக்தரஸவர்க்கம், டுரஸவர்க்கம், ஷாயரஸவர்க்கம், அம்லரஸவர்க்கம், இலவணரஸவர்க்கம் என்று ஆறு இரஸவர்க்கங்கள் ஸூத்திரஸ்த்தானத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

செய்யும். 'பாஸ்கர சூர்ணம்' எனப்படும் இவ்வஞ்ஜனம் நன்கு உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தால் காசம், அர்மம், இரக்கண், இரக்த ராஜி இவற்றையும், முக்கியமாகத் திமிரரோகத்தையும், இருளைச் சூரியன்போல் எளிதிற் போக்கிவிடும். (2) நாட் முப்பது பாகம், கந்தகம் ஐந்து பாகம், செம்பும் வெள்ளியும் வ க்கு இரண்டு பாகம், வங்கம் ஒரு பாகம், இரஸாஞ்ஜநம் மூன்று பாகம் இவற்றை அந்த மூஷையிலிட்டு, அக்னியில் எரித்துப் பக்குவம் செய்து, நிர் லமான அஞ்ஜநமாகச் செய்து உபயோகிக்க, ற்றொரு பாஸ்கரன்போல் திமிரம்என்னும் வியாதியாகிற இருட்டை இந்த "பாஸ்கராஞ்ஜநம்" அகற்றும். 28 32.

திருஷ்டிப்ரஸாத துத்தாஞ்ஜநம்:— துத்தத்தை எரித்தெரித்துப் பசு மூத்திரத்திலும், சாணச் சாற்றிலும், காடியிலும், முலைப் பாலிலும், நெய்யிலும், ஸர்ப்ப விஷத்திலும், தேனிலும் தோய்த்துத் தோய்த்தெடுத்து, நேத்திரத்தில் அஞ்ஜநமாக உபயோகிக்கக் கண் பார்வை கருடன் பார்வை போல் வெகு கூர்மையாகும். 33.

திமிராதிஹர ஸீஸ சலாகை: காரீயத்தை உருக்கி த்ரிபலா கஷாயம், கையாந்தகரைச் சாறு, ஸர்ப்ப விஷம், நெய், வெள்ளாட்டுப் பால், அதிமதுரக் கஷாயம் இ ற்றில் தனித்தனியே எவ்வேழு முறை ஊற்றி யெடுக்கவும்; இவ்விதம் அச் சத்துக்களை யெல்லாம் உறிஞ்ச அந்த ஈயத்தைச் சலாகையாகச் செய்து, அதை ஏதேனும் அஞ்ஜநம் தடவியோ அஞ்ஜநமின்றியோ நேத்திரத்தில் இட்டலாம்; இது திமிரம், அர்மம், நேத்திரஸ்ராவம், பிளிச்சை சேறுதல், பில்வம், தினவு, திமிர்த்துப் போதல் ஆகிய கோளாறுகளைத் தீர்க் வல்லது. 34, 35.

இரஸேந்திர ஞ்ஜநம்: பாதரஸமும் நாகமும் ஸமஎடை அவ்விரண்டுக்கும் ஸமஎடை இரஸாஞ்ஜநம், சிறிது கற்பூரம் ஆக இவற்றைச் சேர்த்து இழைத்துச் செய்யப்படும் அஞ்ஜநம் திமிரத்தைப் போக்கும். 36.

க்ருத்ர ஞ்ஜநம்: உதயகாலத்துச் சூரியன்போல் பிர ாச மான மு த்தையுடையதும், ஏற்ற வயதில் இறந்ததுமான கழுகின் முகத்தை அறுத்து, எரித்தெடுத்து ஸம அளவு ஸ்ரோதோஞ்ஜநமும் நெய்யும் கூட்டி அரைத்து, நேத்திரத்திலிட கழுகின் பார்வையைப்போல் பலமான கண் பார்வை ஏற்படும். 37.

கிருஷ்ண ர்ப்பவிஷ த்யஞ்ஜ ங்கள்: (1) ஸ்ரோதோஞ்ஜநத்தை நெய்யிற் கலந்து, கிருஷ்ணஸர்ப்பத்தின் அறுத்தெடுத்த முகத்தினுள் அடைத்து, தகுந்த மூசையினுள் அதை வைத்துப் புகையாதபடி எரித்தெடுத்து, ஜடாமாம்ஸியும் சிறிது இலவங்கப்பத்திரியும் கூட்டி இழைத்துக் கொள்ளவும். இந்த அஞ்ஜநம் கருவிழி விரிந்திருந்தாலும் அதை ஒழுங்காக்கிக் ண்

ணைக் காக்கும். (2) ஒரு பாற்குடத்தில் ஒரு இறந்த ருநாகத்தையும், நான்கு தேளேயும் போட்டு மூடியிட்டு, மூன்று ராள் ளையில் அதைப் பதனழியு ாறு வத்திருந்து, அப்பால் அதைக் கடைந்து, அதிலிருந்துவரும் வெண்ணெய கே ழிக்குக் கொடுத்து அதை ப் போஷிப்பித்து, அது இடும் லத்தைக் கொண்டு அஞ்ஜநமிட, குருடனும் நன்கு பார்வையைப் பெறுவான். (3) கருநா த்தின் கொழுப்புடன் ச யும், தேற்று ரட்டையையும், ஸௌவீராஞ்ஜநத்தையும் கூட்டி இரஸ ரியை பக்கு ம் செய்து, அஞ்ஜநமா உபயோகிக்க அந்த ர் ளுக்கு சீக்கிரம் கண்பார் வ யு டாகும். 38 41.

அப்ரதிஸாராஞ்ஜ ம் :- பத்து மிளகு ள், ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம் அரை கால் பலட், துத்த ஒரு பலம், அதி துர அரைக் ால் பலம் இவற்றைப் பாலில் ஊறவை த்து உலர்த்தி, அப்ப ல் எரித்தெடுக் வும்; 'அப்ரதிஸாரம்' எனப்படு இந்த அஞ்ஜநம் திமிரரோகத்தில் உபயோகிக்கச் சிறந்த ஔஷதம். 42.

திமிரஹர குளிகை : தான்றிக்காய், மிளகு, நெல்லிக் ஙி யின் தோல், துத்தம், அதிமதுர இவற்றைத் த ணீர்விட்டு அரைத்து, குளிகை களாகச் செய்து, நிழலில் உலர்த்தியெடுக் வும். இது திமிரநோ யச் சீக்கிர போக்கும். 43.

ஷண்மக்ஷிகயோகம் : மிளகு ஒரு ப கு, நெ லிக் ஙி இரண்டு பங்கு, தாமரைப்பூ மூன்று பங்கு, துத்த நாலு ப கு, இரஸாஞ்ஜநம் ஐந்து பங்கு, ஸ் ர்ணமாக்ஷி ம் ஆறு ப கு இவற்றி கூட்டு ஔஷத "ஷ மாக்ஷி யோகம்" எனப்படும்; இது திமி ம், அர்மம், க ர சிற் பிளிச்சை சேருதல், ாசம், அரிப்பு இவற்றைத் தீர்க்கும். 44.

ஸ வ ே த்திர ரே ஹர சூர்ணாஞ்ஜ ம் : இரத்தினங்கள், வெள்ளி, படிகம், பொன், ஸ்ரோதோஞ்ஜந, தா ர, அய, சங்கு, சந்தனம் செங்காவி ஆகியவற்றை ன்று ச் சூர்ணம் செய்து, அஞ்ஜநம்போல் உபயோகிக்க எல் ா நேத்திரவியாதி களும் தீரு . 45.

நே த்திரத்திற்குபல தரும் ஸ்யம்: நல்லெ ெ ய், தான்றி யெண்ணெய், இவ்விர டையும் கையாந் ரச் சாற்றிலும் ரு சாலிப் பட்டைக் கஷாயத்திலு கூட்டி, இரும்புப் பாத்திரத்தி அனைத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடு கவும். இதை நஸ்ய மா ப் பி யோகி க கண்பார்வை பலப்படும். 46.

நே த்திர ரோ ங்களுக்குப் பொதுவ ன சிகித்ஸ ளின் ஸ கிரஹம் : ஒவ்வொ ரு நேத்திரரோகியையும் அவனவ து தோஷக் கோளாறு ளை அனுஸரித்து ஸ்நேஹ சிகித் , இரத்த மோக்ஷணம், விரேசநம், ஸ்யம், அஞ்ஜந ள், சிரோ தி, ஸ் திகள், தர்ப்பணம், லேபநங்கள், ஸே ள் ஆகிய பல சிகித்ஸா

முறை ளைக் ெ ரண்டு உசிதப்படி உபசரிக்கவேண்டும். இது வரையில் அனைத்துக்கும் பொதுவான சிகித்ஸைகள் கூறப் பட்டன; இனி ஒவ்வொரு தோஷத்திற்கும் தனித் தனியான சிகித்ஸைகள் கூறப்படும். 47, 47½.

வ த திமிர சிகித்ஸை.

தசமூல ருதமும் விரேச மும்: (1) தசமூல கஷா த்தில் நாலு மடங்கு பால் கூட்டி, த்ரிபலையைக் கல்கமாகச் சேர்த்து க்ருத ப குவம் செய்து பருகவும். (2) பிறகு த்ரிபலை, பஞ்ச மூல இவற்றின் கஷாயத்தில் பால் கூட்டி, ஆமணக்கெண்ணெ யைக் க ய்ச்சி விரேசநம் பிரயோகிக்க வேண்டும். 48, 49½.

ஸ்யத்திற்கு ஜீவ த்யாதிதைலம்: நூறு பலம் ஜீவந்தியை ஸமூலமாய் ஒரு த்ரோணம் நீரிற் சேர்த்து, எட்டில் ஒருபாக ாகச் சுண்டும்படி காய்ச்சவும்; அதில் ஒரு பிரஸ்த்ம் எண்ணெயும் அதே அளவு பாலும் கூட்டி, சிற்றுமுட்டி, பேராமுட்டி, குறிஞ்சி வே ர், ஜீவந்திவேர், த ணீர்விட்டா கிழங்கு இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலமும், அதிமதுரம் நாலு பலமும் கல்கமாகச் செய்து ஓர் இரும்புப்பாத்திரத்தில் ாய்ச்சவும். இதை ஒரு மாஸகாலம் இரு புப்பாத்திரத்திலேயே வத்திருந்து வடிகட்டி, நஸ்யமாகப் பிர யோகி லா . இது வாத-பித்த தோஷங்களால் ழுத்துக்கு மேற்பாகங்களில் உண்டாகு வியாதிகளைப் போக்கவல்லது; முக்கிய ாய் ே த்திரரோக களைத் தீர் கும். தலைமயிர், முகம், கழுத்து, தோள் இவற்றிற்குப் புஷ்டியையும், அழகையும், க ந்தி யையும் ருெ . 50 53.

ஸ்யத்திற்கு ச்வேதைரண்ட திதைலம்: ெ ண் ணு ம ணக்குவேர், ண்ட கத்தரிக்காய், மரமஞ்சள், வசம்பு, நத , த குப்பி, பில்வவேர் இவற்றின் ஷாயத்தில் பாலும் எண்ணெயுட் சேர்த்துப் ப குவம் செய்யவும். இதை நஸ்யமிட தோளுக்கு மே லுள்ள அவயவ களைப் பற்றிய ஸகல வாதரோக களும், சிலேஷ்மரோ ங்களு தீரும். 54, 54½.

வலைஸகள லா அஞ்ஜ ங்கள்: புலியின் ெ ாழுப்பையா து, பன்றிக்கொழுப்பையாவது, கழுகி கொழுப்பையாவது, கோழியின் கொழுப்பையாவது அதிமதுரத்துடன் கூட்டித் தனித் தனியே அஞ்ஜநமிடுவதால் நற்கு முண்டா .—55½.

ஸ்ரே தோஞ்ஜ ப்பிரத்யஞ்ஜநம்: ஸ்ரோதோஞ்ஜநத்தைக் காய்ச்சி மாம்ஸரஸத்திலும், பாலிலும், நெய்யிலும் முறையே தோய்த்தெடுத்து, முன்போல் பிரத்யஞ்ஜநமாக[1] உபயோகி க லாம். இது திமிரரோ த் தப் போக்குவதில் சிறந்தது. 56½.

1. பிரத்யஞ்ஜந ே த்திரத்திற்குத் தெளி யும் அல ாரத் து யு உ டுெ ணு தற்கா க ரகளில் ழக்கமாக மை தீட்டுதெ .

வ தநேத்தி ரோ களில் தர்ப்பணசிகித்ஸைகள் : முற் கூறிய வகைகளில் நேத்திரரோகம் தணியாவிட்டால், பிறகு தர்ப் பணசிகித்ஸை செய்யவேண்டும். ( ) சதகுப்பி, கோ ஷ்டம், வெட்டிவேர், காகோலி, க்ஷீரகாகோலி, அதிமதுரம், வாள் தாமரை, ஸாளதேவதாரு, திப்பிலி, தேவதாரு இவற்றி ஷாயத்தில் நெய் ஊற்றி, அதற்கு எட்டுமடங்கு பால் சேர்த்துப் பக்குவம்செய்த கிருதம் சிறந்த தர்ப்பணௌஷதமாகும். (2) கறுப்புமானுடைய கொழுப்பைப் பாலில் சேர்த்து ய்ச்சி, துடுப்பினால் நன்றாகக் குழப்பி, அதிலிருந்து ஸத்துவம்போன்ற தைலத்தை யெடுத்து, அதிமதுர -குருவேர்-சந்தனம் இவற்றின் கஷாயத்தில் அந்தச் சத்தைப் பக்குவம் செய்துபயோகிக்க முன் போலவே தர்ப்பணௌஷதமாகும். (3) செந்நாய், முள்ளம் பன்றி, உடும்பு, கள்ளிக்காக்கை, தித்திரியென்னும் பக்ஷி, மயில் இவற்றின் கொழுப்புகளையும் தனித் தனியே முற்கூறியவகையில் பக்குவம்செய்து தர்ப்பண ாக உபயோகிக்கலாம். 57 $60\frac{1}{2}$.

வ ததிமிரத்திற்கான வேறு சிகித்ஸைகள்: கண்பார்வைக் குத் தெளிவுண்டுபண்ணும் பிரஸாதநசிகித்ஸை, ஸ்நேஹந சிகித்ஸை, புடபாக சிகித்ஸை இவற்றையும் பிரயோகிக்கலாம். வாதபீநஸரோகத்திற்குச் செய்வது போல் இதில் நிரூஹவஸ்தி யையும், அநுவாஸநவஸ்தியையும் செய்யலாம். 61, $61\frac{1}{2}$.

பித்த திமிர சிகித்ஸை.

பித்த திமிரத்தில் ஸிராவ்யதை முதலிய சிகித்ஸைகள் : (1) பித்தத்தினால் உண்டாகும் திமிரரோகத்தில் ஜீவநீய கணச் சரக்குகள், த்ரிபலை இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த கிரு தத் தப் பானம் செய்வித்து, நோயாளி ஸ்நிக்த்தடானதும் ஸிராவ்யதை செய்யவேண்டும். (2) சர்க்கரை, ஏலரிசி, சிவதை இவற்றின் சூர்ணத்தைத் தேனிற் குழைத்துக் கொடுத்து விரே சநம் செய்விக்கவும். (3) நேத்திரத்திலும், முகத்திலு , சிரஸ் ஸிலு மிகவும் குளிர்ச்சியான திரவ வஸ்துக்களை ஊற்றியும், லேபநம் செய்து உபசரிக்கலாம். 62, $63\frac{1}{2}$.

பித்த திமிரத்தில் ரிப திவர்த்தி முதலியன: ( ) நன்னாரி வேர், பத்மக ஷ்டம், வெ ட்டிவேர், கோரைக்கிழங்கு, வெ ள் ரி லோ த்தி, சந்தனம் இவற் ற அரைத்து, ர்த்தி செய்து அஞ்ஜ ா உபயோகிப்பதால் சிற த குண உண்டாகும். (2) இல கப் பத்திரி, கருநெ ய்தல், சிறு ாகப்பூ, பச் சக் கர்ப்பூரம், அதிமதுரம், பொற்காவிக் ல் இ ற்றை இடித்து, மைபோல அரைத்து முன்போல் செய்து பயோகி வு . (3) ஸௌவீ ராஞ்ஜ ம் ஐந்து ப கு, துத்தம் ஐந்து ப கு, ர்க்காடகச்ரு கி மூ று ப கு, நெல்லிக்கனி மூன்று ப கு, படிக்காரம் ஒரு பங்கு, பச்சைக் கர்ப்பூரம் ஒரு பங்கு இ ற்றை அஞ்ஜ மா ச்

செய்து உபயோகிக்க திமிர ் தீரும். (4) ஜீவநீயச் சரக்குகள், வெண்தாமரை இவற்றை ் கஷாயம் காய்ச்சி, பால் கூட்டி, இதில் கிருதம் பக்குவம் செய்து உட்கொள்ளலாம். 64 $66\frac{1}{2}$.

பதிமிர சிகித்ஸை

கபதிமிரத்தில் கிருதப ாதிகள்:—( ) சிந்தில், த்ரிபலே, திப்பிலி இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த கிருதத்தைப் பானம் செய்வித்து, (2) விரஸ்யம த செய்யவேண்டும். (3) பிறகு கமுகு, கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, நேபாளம், சிவதை இவற்றின் கஷாயத்தை விரேசநட் செய்விக்கவும். 67, 68.

ஹ்ரீபேர தி ஸ் தைலம்: வெட்டிவேர், தேவதாரு, மரமஞ்சள், மஞ்சள், திப்பிலி இவற்றைக் ல்கமாகச் செய்து, தசமூல கஷாயத்தில் பாலும் எண்ணெயும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவு ். இந்த தைலம் நஸ்யமிட உபயோகமானது. 69.

விமலாதிவ ் த்திகள்: ( ) சங்கு, ஞாழல், நேபாளம், த்ரிகடு, த்ரிபலே இவற்றைக்கொண்டு செய்யப்படும் வர்த்திக்கு விமல என்று பெயர்; இது நேத்திரத்தைத் தெளிவாக்கும். (2) அயப் பொடி, த்ரிகடு, இந்துப்பு, த்ரிபலே, ஸ்ரோதோஞ்ஜநம் இவற்றால் செய்யப்படும் வர்த்தி டே கில எனப்படும்; இதுவும் கண்பார்வையைத் தெளிவாக்கும். (3) முயல், பசு, சமூதை, சி ் கம், ஒட்டகம் இவற்றின் பற்கள், அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின் நெற்றி எலும்பு, வெள்ளைப்பசுவின் வால்மயிர்கள், மிளகு, சங்கு, சந்தனம், கடல் நுரை இ ற்றின் சூர்ணத்தை முலைப்பாலும் வெள்ளாட்டுப் பாலும் விட்டு அரைத்து ர்த்தி செய்யவும். இதற்குத் த ் த தி ் த்தி எனப் பெயர்; இது திமிரம், சுக்ரம் இவற்றைப் போக்க வல்லது. 70, $71\frac{1}{2}$.

இரக்ததிமிர சிக்த்ஸை.

இர ் ததிமிரத்தில் சீதோபச ர திகள்: (1) இரத்ததிமிரத்தில பித்ததிமிரத்திற்குச் செய்ததுபோன்ற சிகித்ஸைகளைச் செய்தால் நற்பய ் உண்டாம். (2) பரிசிப்பதிலும் வீர்யத்திலும் சீதளமாயுள்ள ஔஷதங் ளால் ண்பார்வையைத் தெளியச் செய்யலா ். (2) திர க்ஷ தி ல்கலேபம்: திரா க்ஷ, குருவேர், வெ ள்ளி லோத்தி, அதிமதுரம், சங்கு, செம்புப்பொடி, வெட்டிவேர், தா ரைப்பூ, பத்ம ாஷ்ட ், கருநெய்தல் இவற்றை ஆட்டுப் பால் விட்டு அரைத்துக் ண்ணைச்சுற்றிலும் லேபந ் செய்ய இரத்ததோஷத்தினாலான திமிரம் ளிதில் தீரும். 72, 73.

ஸ ் நிப த தி திமிர சிகித்ஸை.

ஸம்ஸர் ் ஸ ் நிப த திமிரங் ளின் சிகித்ஸை: இர ் டி ரண்டு தோஷங்களால் உண்டாகும் திமிரரோக ் களிலு ், மூன்று

தோஷங்களாலான திமிரத்திலும் முன்பு அந்தந்த தோஷத்திற்குக் கூறிய சிகித்ஸா முறைகளையே உசிதப்படி கூட்டிப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 73½.

மதுகாதி நஸ்ய தைலமும் முகலேபமும் : (1) இலுப்பைப்பூ, வாய்விடங்கம், மிளகு, தேவதாரு இவற்றின் கஷாயத்தில் பாலும் எண்ணெயுங் கூட்டி பக்குவஞ் செய்த தைலத்தை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம். (2) இலுப்பைப்பூ முதலிய சரக்குகளையே பால் சேர்த்து அரைத்து முகத்தில் லேபநமாகவும் உபயோகிக்கலாம். 74½.

நதாதி நஸ்யதைலமும் சிரோவஸ்தியும் : (1) நதம் என்னும் கந்தத் திரவ்யம், குருநெய்தல், நன்னாரி, அதிமதுரம், ஆரை இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலம் நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கத் தகுந்தது. (2) அத்தைலத்தையே சிரோவஸ்தி பிரயோகிக்கவும் உபயோகிக்கலாம்.—75½.

உசீரக்வாதமும் அஞ்ஜநமும் : (1) வெட்டிவேர்க் கஷாயத்தில் திப்பிலியையும் இந்துப்பையும் பொடித்துச் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (2) அதே கஷாயத்தில் நெய் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அது தோய்ந்து வருகையில் தேனையுங் கூட்டிக் கலந்து, நன்கு ஆறிய பிறகு, ஸந்நிபாத திமிரத்தில் அது அஞ்ஜநமாகப் பிரயோகிக்கத் தகுந்தது. 76, 77.

ஸந்நிபாத திமிரத்தில் அஸ்தியஞ்ஜநம் : இரவில் வெளியில் திரியும் பிராணிகளுடைய எலும்புகளை ஸ்ரோதோஞ்ஜநம் கூட்டி, ஓடுந் தண்ணீரில் ஆழ்த்தி ஒரு மாஸகாலம் அல்லது இருபது நாட்கள் ஊறவைக்கவும். பிறகு எடுத்து உலர்த்தி, ஆடுதீண்டாப் பாளையின் புஷ்பங்களையும் அதிமதுரத்தையுங் கலந்து இடித்துச் சூர்ணம் செய்யவும். ஸந்நிபாததிமிரத்தில் உபயோகிக்க இது சிறந்த அஞ்ஜநம். 78, 79½.

ரேசக சிகித்ஸை : (1) காசரோகத்திலும் ஸிராவ்யதையைத் தவிர்த்து மற்ற இச்சிகித்ஸை அனைத்துஞ் செய்யத்தகுந்ததே. நேத்திரத்தில் ஸிராவ்யதையில் உபயோகிக்கப்படும் யந்திரத்தின் தோஷங்கள் அழுத்தப்படுவதனால் கண்ணைக் குருடாக்கி விடும்; ஆகவே இதைத் தத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டியது. அவசியமானால் அட்டைகளைப் பிரயோகிக்கலாம். (2) வெல்லம், கடல் நுரை, இரஸாஞ்ஜநம், திப்பிலி, மிளகு, குங்குமப்பூ, இவற்றில் தேன் சேர்த்து செய்யப்படும் குடதிரஸக்ரியை என்னும் இதை அஞ்ஜநமிட காசநோய் தீரும். 80, 81½.

நகுலாந்த்ய சிகித்ஸை : மூன்று தோஷங்களாலுண்டாகிற நகுலாந்த்யம் என்கிற நேத்திரரோகத்தில் திமிரரோகத்திற்குக் கூறியுள்ள சிகித்ஸை ஏற்றதாம். 82.

நிசா ்த்ய சிகித்ஸை கள்: (1) நெய், தேன், பசுஞ்சாணச் சாறு இவற்றைக் ாய்ச்சி, அதில் நிமிளை, காவி, தாளிஸபத்திரி இவற் ற நன்கு சூர்ணம் செய்து கலந்து, இரஸக்ரியையாகப் ப ்குவம் செய்து இராக்கண் வியாதியில் அஞ்ஜநமிடுவது நலம். (2) மிளகைத் தயிரில் இ ழைத்து இராக்க ் பிணியில் அஞ்ஜ மிடு வது மிகச் சிறந்த சிகித்ஸை. (3) நெ ச்சியிலை, கருநைதல், பொன், காவி, தாமரைப்பூவின் தாதுகள் இவற்றைப் பசுஞ் சாணச்சாற்றால் அரைத்து வர்த்தி செய்யவும். கரஞ்ஜாதி வ ்த்தி யெனப்படும் இவ்வர்த்தி நிச ந்த்ய ் என்னும் வியாதியைத் தீர்க் வல்லது. (4) அரேணு ட், திப்பிலி, ஸ்ரோ ோதாஞ்ஜநம், இந்துப்பு இவற்றை வெள்ளாட்டுச் சிறுநீரால் ஆட்டி வர்த்தி செய்து உபயோகிப்பதுட் நல்லது. (5) தேன்மெ டுக்குக் காய், த்ரிகடு, த்ரிபலை, தாளகம், ம ச்சிலை, கடல்நுரை இவற்றை ஆட்டுப் பாலால் ஆட்டி ர்த்திசெய்து இரா ் ண் வியாதி யில் உபயோகிக் அனுகூலமானது. (6) சில திப்பிலிகளை ் ல்லீரலுக்குள் மறைத்து வைத்து, அவற்றை எரி ்காமல் பக்குவ ் செய்து உலர்த்தி யெடுத்து, அஞ்ஜ மிடுவதுபோல் தேனிற் குழைத்து நேத்திரத் தில் உபயோகிக் இராக் ண் தீரும். (7) எருமையினுடைய கல்லீர லையு ் மண்ணீரலையு ் தைலத்திலும் நெய்யிலும் பொரித்துண்ண லா ். (8) பாலைக்கீரையின் தளிர் ளை நெய்யிற்பொரித்துப் புஜிக்க லா ். (9) முல்லைத்தளிர், ஆம ாக் ந்தளிர், வெண்ணொச்சி யிலை, இளம் அறுகம்புல் இவற்றையும் நெய்யில் பொரித்து ் ணலாம். (10) அகத்தியிலையை நெய்யிற் பொரித்து, அந்த நெய் யையும் பானம்செய்வது நலம். 83 89.

தூமராதி ே த்திர ரோகங்களுக்குச் சிகித்ஸை: (1) தூம ரம், அம்ல பித்தம், உஷ்ண வித ்த திருஷ்டி இ ற்றில் புராண க்ருதத்தினால் ஸ்ே ஹ ் செய்து, சீதவீர்யமான ஔஷதங்களால் விரேசந ் செய்வித்து, பரிசிப்பதிலு ் வீர்யத்திலும் சீதளமா யுள்ள லேபந ் ளால் ே லே நாற்புறமும் லேபநமும் செய்யலாம். (2) பசுஞ்சாணச் சாறு, பசுவின் பால், பசுநெய் இவற்றால் பக்கு வம் செய்த அஞ்ஜநமும் இதிற் சிறந்தது. (3) பொன், காவி, தாளிஸப்பத்திரி இவற்றின் சூர்ணம் சேர்த்துப் ப ்க்குவம் செய்த இரஸ ் கிரி யயும் இதில் உபயோகிக் நல்ல ஔஷதம். (4) மேதா, வெ ள்ளிலோத்தி, அறுகு, மஞ்ஜிஷ்டி, மரமஞ்சள், அதி மதுரம் இவற்றின் கஷாயத்தில் ஸம அள / பால் சேர்த்து பாலுக்கு எட்டில் ஒரு ப ்கு நெ ய்யு ் எ ்ெ யுங் கூட்டிக் ாய்ச்சி யெடுத்து நஸ்யமிடவும்; இது மேத தி ம் எனப் படு ். (5) பாலைக் டைந்தெடுக் ப்படும் நெய்யைத் தர்ப்பெ ள ஷதட ாய் உபயோகிக் லா ். (6) இச்சிகித்ஸைகளால் வியாதி நி ் ருத்தியா ாவிட்டால் ஸிர வ்யதை செ ்யலா ். 90 92½.

போலித் திமிரரே த்திற்கு க ரண சிகித்ஸை ள்: ( ) ட ன கவலை, அபி ாதம், பயம், துயரம், ரூக்ஷ, தன்மை, நெருக் மா ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்திருத்தல்; விரே சநம், நஸ்யம், மாம், புடபா ம் இ ற்றை ஒழு கீக மாகப் பிரயோகித்தல், யிற்றில் ணவு அழுன்று ஜீர்ணமாகாமல் அதி ாக வாந்தியா , பசி-தாஹங்களை அட கிக்கொ ண்டிருத்த , நேத்திரரோ த்தி லிருந்து நிவ்ருத்தியாகும் நிலை இவற்றாலும் மனிதன் திமிர ரோகியைப்போன்ற பார் வ யுடையவனாவான். (2) அதில் அந்தந்த காரணங்களையும் தோஷங் ளையும் கவனித்து அதற்கு ஏற்ற சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். 93 95.

வேறு க ரணங்களாலான ண்கோளா றும் சிகித்ஸையும்: ஸூர்யக் கிரஹணம், ஜ்வலிக்கும் அக்னி, மின்னல் முதலிய வற்றைப் பார்ப்பதால் கண்பார்வையிற் கெடுதியடை தவனுக்கு ஸ்நிக்த்தமாகவும் சீதளமா | உள்ள ஸந்தர்ப்பண சிகித்ஸை யயு பொன்னை நெய்யிற்குழைத்து அஞ்ஜநமாக | பிரயோ கிக்கலாம். 96.

ே த்திரப்ப ாப்பின் இன்றி மைய மை: நன்கு உயிர் வாழ விருப்பமுள்ளவளவு மனிதர் கண்களைப் பாதுக ப்பதில் எப்பொழுதும் முயன்றிருக் வேண்டு . ஏனெனில் க இல்லை யேல் இ ாப்பக லிரண்டிற்கும் பேத றிய முடியாது. அந்த ர் ளாயுள்ள மனிதருக்குச் செல்வமிருந்தும் இவ்வுல ட உபயோ மற்றுப் பாழ்த்துவிட்டதாய்விடு ல்லவா? 97.

ே த்திரத்தைப் பிணி ளிலிரு து காக்க நிமிமுனி கூறி ப ι : (1) த்ரிபலையை உபயோகிப்பது, இரத்த-ே ாக்ஷண , ந-விரேசநாதிகளால் தேஹத்தைச் சுத்தட ாக வைத்துக்கொ ாள் ளல், மனக்கவலை யொழிந்து ஸ ந்தோஷித்திருத்தல், அஞ்ஜநமிடு , ல், நஸ்ய சிகித்ஸை, பக்ஷிமாம்ஸங்களைப் புஜிக்தல், பாதங் ளை நிர் ல ாக வைத்துக்கொள்ளுதல், க்ருதபாநம் செய்தல் ஆகிய இவையே கண்களைப் பாதுகாக் எப்பொழுது ஏற்றவை. (2) மேலும் இதட ல்லாத ணவை எப்பொழுது விலக்க ே ண்டு . மி ப் பிரகாசமான உருவத்தையும், மிக |ம் நிலையற்று அசையு ருவத்தையும், மிக் ஸூக்ஷ்மமான உருவத்தையும் பார்க் க் கூடாது. நிமி யென்னு முனிவரால் மனிதரு டய நேத்திரத் தப் பாதுகாப்பதற்காக இச் சிறந்த முறைகள் ெ ாழியப்பட் டன. 98, 99.

பதினென்காம் அத்தியாயம்.

லி ் ாசப் பிரதிஷேதம்.

இனி லிங்க ாசப் பிரதிஷேதம் [1] என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :

லி ் சத்தில் ஸ த்ட ாஸ த்ய ்! ள் :—( ) கபதோ ஷத்தினல் உண்டான லிங்கநாசம் நன்றாகத் திரண்டு முதிர்ந்த பிறகு, முழுப் பார்வையும் மறைந்து போன நிலைமையில் அதை ஏற்ற கருவியால் குத்திப் பரிஹரி ்கலாம். (2) ஆவர்த்தகி முதலிய ஆறு உபத்திரவ ்களுடன் கூடிய கபலிங்கநாசம் சிகித்ஸை ்கு வசப்படாததாம்.—1.

முதிர் டையாத லி ்க ாசத்திற்குச் சிகித்ஸை சே ் த ல கும் கேடுதி : அந்த லிங்கநாசம் பூர்ணமா முதிர்ந்து விருத்தியாகா விருக்கையில் திரட்சியாக ஆ ாமல் ஒழு ்கின ாயிருக்கும் ; மெல்லியதாகவும், தயிர் அல்லது பாலாடைபோல் கெட்டிப் படாததாகவும் இருக்கும்; சலாகையினல் அழுத்தித் தள்ளினலும் அது மீண்டும் மேலெழுந்து நிற்கும் ; அப்படிச்செய்வதால் டும் வேதனையைத் த ்து, மீ ் டும் ண்பார்வையை மறைத்துவிடு ் ; பிறகு கபத் த விருத்திசெய்யும் பதார்த்தங்களால் சீக்கிரத்தில் அ ்த லி ்கநாசம் முற்றிலும் திருஷ்டியில் திரண்டுவிடுவதோடு, காலவளவில் அது வேறு உபத்திரவங்களாலும் நன்கு ிரட்பி விடும். , 3.

பஜலி ் சமும் அதன் பேத ்களும: பதே ஷம் சுயம் ெ ் மையாகையால் அத்தோஷத்தாலுண்டாகும் லிங் ாசமும் ெ ளுப்பாயிருக்கும்; அத்துடன் வேறு தோஷமும் சேர்ந்து திருஷ்டி யத் தாக்கினல், அ ்த லி ்கந சத்தில் ஒருவாறு நீல நிறமும் தோன்று ் ; ஆ ே அந்த வியாதி ்குப் பொதுவாக லி என்றும் பெயர். அதில் (1) ஆவ ்த்தகி எ ் பது ஒருவகை லிங் நாசம் ; அது நீர்ச்சுழிபோல் அசையும்; நிறத்தில் வெ ் சிவப்பு ே விட்டிருக்கு ். ( ) ஒரு துளி எரு ்கம்பால் பிழுந்து திர ் டு தடித்திருப்பதுபோல் மிகவும் ் னத்துக் க ணப்படுவது ளை எனப்படு ். (3) நெல்லினுள்ள சுணைமுட்களைப்போன்ற ெ ாடி ள் திருஷ்டிபா த்தில் ப வியிருந்தால் அது இர ஜீமதி என ் கூறப்படும். (4) ஒழுங்கினமாக அறு ்கப்பட்டும், எரிக் ப் பட்டும் இருப்பதுபோன்ற திரு ்டி பில் வி ாா ்கள் தோன்றுவதோடு, லியும் அதிகம் ஏற்பட்டால் அது சி ் ம்சு

1. லி ்கநாசம் பார் ்கு ஆதாரமாய் ஒளி ஊடுருவக்கூடிய திருஷ்டியி ் ச ்தி லி ் ் எனப்படும். அ ்வித பார் ச் ச ்தி ய அழிக்கு ் நேத்திர ் கோளாறு லி ்க ாச ். அ ்தக் கோளாறுக்குப் பரிஹாா மு ற ளைக் கூறு து லி ்கநாசப் பிரதிஷேதம் எ ப்படுகிறது.

என்று வழு ப்படும். (5) திருஷ்டிப ம் வெ லநிறமாய், நீரில் விழுந்த எண்ணெய்த்துளிபோன்ற உருவமுள்ளதா யிருந்தால் அந்த நோய் ச திரகி னப்படு . (6) திருஷ்டிபாகம் நிறத்திற் பல வர்ணங்ளைப் பெற்று, குடை போன்ற உருவமுள்ளதா யிருந்தால் அத்தகைய நீலிகாரோ சத் கி எனப்படும். 4 7.

நீலிகை யில் சலாகை யிடத் தகா த நிலை ம : ஸிரம்மோ க்ஷணத்துக்குத் தகாதவர்களுக்கு , நா றட்சி, பீநஸ , க ஸம், அஜீர்ணம், பயம், வாந்தி, சிரோவேதனை, ா துநோய், க வி இவற்றால் வருந்துபவருக்கும் நீலிகை ா கிற லிங் க் கோளாறைச் சலாகை யினால் குத்தக் கூடாது. 8.

லிகை யில் சலாகை யிடும் மு று: இனி வி ாசத்தில் சலாகை யிடுவதற்குக் ாலம் ஸாதாரணமா யிரு ே டும்.[1] சிகித்ஸை செய்யுமிடம் நல்ல வெளிச்சமுள்ளதா யிருக்க ே டும். சிகித்ஸை செய்து ாள்ளவே டிய சுத்தமாவும், உண்டு பசி தீர்ந்தவனு வும் இருத்தல் அ சியம். வை த்தியன் முழ காலுயரம் ஆஸனத்தில் அமர்ந்து, பிணியாளியை அசையாதுட்காரச் செய்து, வாயால் ஊதி நேத்திரத் த சியச் செய்து, பெருவிரலால் மெது ாகக்க ணைப் பி சந்து, அதனால் உள்ளடங்கிய தோஷம் திருஷ்டியில் மேலே வந்து தோன்ற, சிரஸ் அசைய து பற்றிக்கொள்ளப்பட்டு ரோகி தன் நாசி யயே ே ா கியவாறு இருக்க, ருவிழியிற் படாமல் அதற்கு அரை அங்குல தூரத்தில், கடைக் ா ணு கு கால் அ குலம் உட்புறமாய் சலாகை யிடவே டு ; வைத்தியன் சலாகை யச் சிறு விரல் நடுவிரல் பெருவிரல் இவற்றால் கெட்டியா ப் பற்றிக் கொ டு, திருஷ்டிபாகத்தில் உட்புற ாய் மத்தியில் அமைந்துள்ள தைவச்சித்ரம் என்கிற பிம்ப கிராஹபாகத்திற்கு ே ாய் நீலிகையைக் டைவதுபோல் அழுத்தித் தள்ளவே டும். பிணியாளியி இடது கண்ணில் வத்தியன் தன் வலது த்தினாலும், வலது கண்ணில் இடது ாத்தினாலும் சல க யிடவே டியது முறை. 9 12½.

சலாகைை ன்கு பிரே கித்ததன் குறி ளும் பிறகு செய்ய வேண்டி உபச ரங்களும் ( ) வி க்தோஷ நன்கு சலாகை யினால் குத்தித் தள்ளபபட்டிருந்தால் உடனே ஒருவகை சப்த உணரப்படும்; வி யில்லாமல் சிறுதுளி நீர் வெ ளிப்படு . (2) சலாகை ய உள்ளே வைத்திருந்தபடியே ே ாய ளிக்கு ல் ார்த் த கூறியவ , உடனே முலைப்பாலால் ே த்திரத் த னை க ே டும். பிறகு சலாகை யின் முனையினால் நேத்திரே ாளத் த

1. ஸாதார காலம் முதற் பா பார்க்க.

மெதுவாக வியுண்டாகாதவாறுத் துளாவி, நேத்திரமண்டலத்திற் சேர்ந்துள்ள கபதோஷத்தை நாசியின் உட்புறமாகத் தள்ள வே ண்டும்; திருஷ்டிமண்டலத்திலிருந்து நாசியினுள் சேர்ந்துள்ள சிலேஷ்மதோஷத்தை நாசியிலிருந்து சிந்தித் தள்ளவேண்டும். உருவங்கள் க களில் நன்கு புலப்படுவதாகத் தெரிந்தால், மெதுவாகச் சலாகையை வெளியில் எடுத்து விடவும். நேத்திரத்திற்குள் தோ ஷம் ஓரிடத்தில் நிலைத்திரு தாலும் சரி, சலித்துக் கொண்டிருந்தாலும் சரி வெளிப்புறத்தில் ஸ்வேதநம் செய்து, நெய்யில் நனைத்த பிசுவைப் பிரயோகித்து, நேத்திரத்தின்மேல் ப தநமிட்டு, நோயாளியைப் படுக்கவிடவேண்டும்; சலாகையிடப்பெற்ற நேத்திரத்தின் பக்கமாயிரா ல் மற்றொரு பாரிசமாகப் படுக்கவேண்டும்; இரண்டு நேத்திரங்களிலும் சலாகையிடப் பட்டால் நிமிர் து படுக்கவேண்டும். பெருங் ாற்று அடிக்காத அறையில் ஏற்ற சயனத்தில், தலையிலும் பாதங்களிலும் க்ருதத் ந அப்யங்கம் செய்துகொண்டு, பத்தியாஹாராதிகளைப் புஜித்துக்கொண்டு அ ர்ந்திருக்கவேண்டும். 13 $17\frac{1}{2}$.

நே த்திரத்தில் சல ை யிட்டபிறகு விலக்கவேண்டியவை:- கண்ணில் இவ்விதம் சலாகை பிரயோகித்த பிறகு தும்மல், இருமல், தேக்கெரிவு, ஈறித்துப்புவது, தண்ணீர் அருந்துவது, கவிழ்ந்து சயனித்தல், ஸ்ராநம் செய்தல், பற்களைத்தேய்த்தல், டி னம ன பதார்த்த களைமெல்லுத) இவற்றை ஏழு நாட் ளள ும் செய்யக்கூடாது. நேஹபானம் செய்தவனுக்கு ஏற்ற மற்ற நிய ங் ளையும்[1] இப்பிணியாளி அனுஸரிக்கவேண்டும். 18, 19.

நே த்திரத்தில் சல கை யிட்டவனுக்குப் பத்தியாதி முறை : (1) சக்திக்கியன்றவளவு லங் நம் செய்விப்பது நலம். (2) வியிருந்தால் சிறிது சூடான நெய் ய மேலே விடலாம். (3) த்ரி டுக , நெல்லிக் னி, நெய் இவற்றைக் கூட்டி திரவமாக வாட்ய ம டத்தை உட்கொள்ளலாம். அல்லது விலேபியையாவது பருகலா . (4) மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, ட்டை அவிழ்த்து, வாதஹரமா கஷாயங்களால் நேத்திரத்தின் மேல் ஸே செய்த பிறகு, ப முயபடி பந்தந இடவேண்டு . (5) பிறகு ஏழா நாள் கடைசியா ட் ட அவிழ்த்து விடவே ண்டு . (6) நேத்திர தோஷ முற்றிலும் நீங்கி நேத்திரத்திற்கு நன்கு பலம் வரும் வரை ில் முற்கூறிய நியமங்களைப் பின் பற்றுவதுடன், ஸூக்ஷ் மான உருவங்களையும், மிகப் பிரகாசமான வஸ்து களையும் திடீரெ று பார் க் கூடாது. 20 22.

---

1. இது விஷ மாய் முதற் பா த்தில் 'ஸ்நேஹபானத்தில் உபசா ா கிரமம்' எ ப தப் (171-ம் பக்கம்) பார் க.

2. ாட்ய மண்டம் இப் புத்த த்தி 13-ம் பக்கம் பார்க் .

நேத்திரத்தில் சலாகை யிட்டுக்கொண்டவனுக்கு அபத்தியாதிகளால் உண்டாகக்கூடிய கெடுதிகளும் சிகித்ஸையும் :—(1) அபத்தியத்தினாலும், நேத்திரத்தில் சலாகையை ஒழுங்கீனமாகப் பிரயோகிப்பதனாலும் நேத்திரத்தில் வீக்கமும், வலியும், செந்நிறம் முதலியவை களும், அதிமாந்தமும் உண்டாவதியல்பு. (2) அவற்றை அதற்கேற்றவாறு சிகித்ஸிக்கவேண்டும். (3) தூர்வாதி முகலேபம்: அறுகம்புல், வாற்கோதுமை, காவி, நன்னாரி இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, நெய்கூட்டிக் குழைத்து, முகத்திற் பூசிக்கொள்ள நேத்திரத்திலுண்டான வலியும் சிவப்பும் தணியும். (4) திலாதிமுகலேபம்: அவ்விதமே எள், டுகு, க்ஷீரகாகோலி, நன்னாரி, அறுகம்புல், மஞ்ஜிஷ்டி, அதிமதுரம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, கொடிமாதுளைச் சாற்றையும், வெள்ளாட்டுப் பாலையும் விட்டு அரைத்தெடுத்துக் கொதிக்கவைத்து, இளஞ்சூடாக முகத்தில் லேபநம் செய்ய முற்கூறிய கோளாறுகளில் நற்குணம் உண்டாகும். (5) ஆச்சியோதக்ஷீரம்:வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, இந்துப்பு, திராக்ஷை, அதிமதுரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஆட்டுப்பாலை நேத்திரத்தின்மீது ஆச்சியோதநமாகப் [1] பிரயோகிக்க, கண்வலியும் செந்நிறமும் தீரும். (6) மதுகாதிக்ருதம்: அதிமதுரம், கருநெய்தல், கோஷ்டம், திராக்ஷை, கொம்பரக்கு, சர்க்கரை இவற்றைக் காகோல்யாதிகணத்துக் கு முள்ள சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த பாலிற் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; இந்தப் பால் நாலு பங்குக்கு ஒரு பங்கு நெய் கூட்டி, பத்மகாதிகணச் சரக்குகளைக் கல்கமாகச் சேர்த்துக் காய்ச்சி எல்லாவித சிகித்ஸைகளிலும் உபயோகிக்கலாம். (7) வலி, சிவப்பு இவை தணியாவிட்டால் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச் செய்வித்து, அப்பால் ஸிராவ்யதம் செய்வது நலம். (8) பிறகு அதிமாந்தத்திற்குக் கூறிய சிகித்ஸையையும் செய்யவும். (9) சலாகை யிட்ட பாகம் ஆறிய பிறகு மிருதுவான அஞ்ஜநத்தை யிடலாம். 3—29.

ஆடகமூலாதிவர்த்தி: துவரையின் வேர், மிளகு, தாளகம், இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் சூர்ணத்தை வெல்லம் கூட்டி அரைத்து, வர்த்தி செய்து வைத்துக்கொண்டு, காங்கோதகம் விட்டு உரைத்து, சலாகையினாற் குத்திய நேத்திரத்தில் அஞ்ஜநமிடலாம். 30.

கண்பார்வையைத் தெளிவிக்கச்செய்யும் பிண்டாஞ்ஜநங்கள்: (1) ஜாதிமல்லிகைப்பூ, நட்டுவாக்கைப்பூ, ஆடுதீண்டாப்பாளைப்பூ, மயூரதுத்தம், நல்முத்து இவற்றை வெள்ளாட்டுப்பால் விட்டு நன்கு அரைத்து, இக்கல்கத்தை வெகு மெல்லிய செப்புத்தகட்டின் மேல் பூசி, மூடிவைத்து ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு பாலைவிட்டு அதை அரைத்து, நிழலில் உலர்த்தி வைத்துக்கொள்ளவும். பி

1. ஆச்சியோதநம் முதற்பாகம் பார்க்க.

ட ஞ் ம் எனப்படுகிற இவ்வெ ஷத சலாகையால் குத்தி சிகித்஍ஸ செய்யப்பட்ட திருஷ்டிக்குத் தெளிவையும் பலத்தை யு விருத்தி செய்யும். (2) ஸ்ே ாதோஞ்ஜநம், பவளம், மநச் சிலை, ட நுரை, தீக்ஷ்ணலோஹம் இவற்றை முன்போலவே ஆட்டுப்பால் விட்டு அரைத்து, பிண்டாஞ்ஜந செய்து உபயோ கிக் முன் பி டாஞ்ஜநத்துக்குக் கூறியுள்ள குண களே உ டாகும். 31, 32.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

ஸ வ க்ஷிரோகவிஞ்ஞா ம்.

இனி ஸர்வாக்ஷிரே கவிஞ்ஞா ம என்னும் அத்தியாயம் விவரிக் ப்படுகின்றது:

வ த பிஷ்ய தம்: அபி ஷ்யந்தம் என்னும் கண்ணோய் வாதத்தினால் உ டானால் ரசி விம்மிக்கொள்ளு ; வீக்கம் சொற் பமா யிரு கும்; ன் ம், நேத்திரம், புருவம், நெற்றிக் ட்டு இவற்றில் குத்தல், துடிப்பு, இடித்தல் போன்ற வி யுண் டாம்; மேலும் இந்நோய்கள் அடிக்கடியு தோன்றித் தணியும்; ஈரப்பசையற்றும், பிளிச்சையற்று இருக்கும்; ஒருக் ால் ணீர் ஏற்பட்டால் மி ச் சொற்பமாக குளிர்ந்தும் இரு கும்; ணை மூடித் திறப்பது மி த் தொந்தரவளிக்கும்; ண் ணின்மேல் ஏதோ ஜந்துக் ள் ஊருவதுபோலவும், வி மி யிருப்பதுபோலவு தே ற்றும்; ஸூக்ஷ்ம சல்ய ள் உள்ளே சேர்ந்திருப்பது போலத் தொந்தரே ற்படும். ஸ்நி த்தமும் உஷ் ணமு ான உபசாராதி ளால் பசய உ டாம்.—1, $2\frac{3}{4}$.

வ த பிஷ் த உபத்திரவ : ( ) அந்த அபிஷ்ய தத் திற்கு ஏற்ற சிகித் ஸ செய்யப்படாமற்போனால் அதிம தம் ா னும் ே ாய் அதனால் உ ட கு ; அதில் செவி ளில் சப்தம் தோ று ; தலைச்சுற்றல் உ டா ; நெற்றி, ே த்திர , புருவ இவற்றில் அரணிக் ட் டயிட்டு டை து போன்ற வேதனை யு டா . (2) அதி தம் ஏற்றவாறு பா ரிக் ப்படாமற் பே னால் ஹத திம த என்னு ே ாய் ஸ பவிக்கும்; இதில் ே தனை ள் பலவிதமா யுண்டாகும்; திருஷ்டிபா த்தில் விரண மும் தோ றி ே த்தி நஷ்டமாகும். ( ) ம யா, ண், ன் ம் இப்பா ளில் ே தனையளித்துக் கொ டிருந்த வாயு ே றிட ளில் டும் ே தனையைத் த து, ணைப் பிளிச்சை

. ே த்திரே ாளத்தி எ லாப்பா கஙளையு பற்றி யு டாகு வியாதி ளை வி ரி கு அத்தியாய எ று பொரு .

2. ந்யா முதற்பா பார் க.

அற்றதாகவும், செந்நிறமும் வீக்கமும் அற்றதாக ும் செய்து, ண்ணீரை டித்து சுருங்கச் செய்யும்; அது அ ்யதே வாதம் எனப்பட ். (4) அதே வி ாரங் ளைப் பெற்றிருப்பதுடன் கண் வக்கிரமாகவும் சிறுத்தும்போனால் அது ாதவிபர்யய ம் என்று கூறப்படும். 7.

பித்த பிஷ் ்தம்: (1) கண் புகைவது போல் அழற்சி யுறு ்; வீக்கமும், ரெப்பைக்கு வெளியே கருநிறமு ் தோன்றும்; உள்ளே பசை சேரு ்; கண்ணீர் பசுமையா வும் உஷ்ணமாகவும் இருக்கும்; க ்ணில் சிவப்பும், பசு நிறப் ப ர்வையு ் ஏற் படும்; க்ஷாரம் ஏதாவது தெளிக் ப்பட்டால் தோன்றுவது போன்ற விரண ் நேத்திரத்திற் ாணும்; இக் குறிகளை யுடைய வியாதிக்குப் பித்தாபிஷ்யந்தம் என்று பெயர். (2) பித்த திம ் தம்: இந்த அதிமந்தத்தில் நேத்திரம் நெருப்புப் பொறிகள் உள்ளே பரவியது போலவும், யக்ருத்தின் பிண்டம் போன்றதா வு ் காணப்படும். 8, 9¼.

கபாபிஷ்யந்தம்:—(1) சிலேஷ்ம தோஷத்தினாலான அபிஷ் யந்தத்தில் கண் திமிர்த்தும் வீக்கம் பலமாகவும் இருக்கும்; அரிப்பு ்டாம்; நித்தி ர யற்று, உணவிலும் வெறுப்புண்டா கும்; ண்ணீர் தடித்தும் அமிதமாகவும், ஸ்நிக்த்தமாகவும், ெ ண் மையாகவு ், பிசுபிசுப்பாகவும், பிளிச்சையுள்ளதாகவும் வெளி யாம். (2) ப திம ்தத்தில் ருவிழி ஆழ்ந்து ், வெண்மடல் உயர்ந்தும் இருக் க் காணப்படும்; நாசியிலிரு ்து நீர் டியும்; நாசி வி ்மிக்கொண்டிருக்கும்; கண்ணில் து ்பு தூசுகள் நிரம்பி யதுபோன்ற உணர்ச்சி யு ்டாம். 10, 11½.

இர ்த பிஷ்ய ்தம்:—(1) இரக்தாபிஷ்யந்தத்தில் கண்ணீர் செந்நிறமாயிருக்கு ; பிளிச்சையு ் அவ்விதமாயிருக்கும்; செந்நிறக் கோடுகள் கண்ணில் படர்ந்திருக்கும்; வெண்ணிற ட்ட ் ள்[1] கண் முன்னிலையில் தோ ்றும்; ே லு ் பித்தா பிஷ்ய ்தக் குறிகளும் ாணப்பட ். (2) இர ்த திம ்தத்தி ் நேத்தி மண்டலத்தின் ஓர ்கள் மி ச் சிவந்தும், ் பிடுங் ப் பட ்துபோன்ற வியுள்ளதா வும் இருக்கு ். பொதுவா வே ் செம்பருத்திப்பூவின் நிறத்தைப் பெறும்; பிறகு பரிசிப்ப தயும் தாங்காதபடி ெ ப்ப ்ெ ாண்டு வருந்து ்; ருவிழியா னது உதிரத்தில் சிறிது அமிழ்ந்துள்ள வேப்ப ் பழம் போலவு ், ெ ருப்புப் பொறிக்குத் துல்யமான நிறமுள்ளதாகவும் காணப் பட ். 3, 14.

அதிம ்தங்களின் பொதுக்குறிகள்: எ ்லா அதிமந்த ் ளுமே அந்தந்த தோஷத்தினாலான அபிஷ்யந்தத்திற்குரிய

---

[1]. "இர ்தம ்டலதர்சந ்" (செ ்னிற ட்ட ் ள் தோ ்றும்) எ ்று அஷ்டா ் ்கிரஹ ்.

இலக்ஷண ` களுள்ளதா யிருப்பதுடன், அவற்றினும் அதி வேத னையைத் தரு து வழக்கம். கன்னம், பற்கள், தவடை, மண்டை இவற்றில் விசேஷ வலியை யு ` டுபண்ணும். 15.

சுஷ்க க்ஷிப ம்: வாத - பித்த ` களால் கண் மி ப் பீடிக் கப்படும்; கண்ணில் கரகர வென்கிற வேதனையும், குத்தலும், பிளக் ப்படுவது போன்ற வலியும், ஏதோ பூசி யிருப்பதுபோன்ற — ர்ச்சியும் ஏற்படும். இமைப்பையும், பொதுவாகக் கண்ணு ` ருக்ஷமாக | `, டும் வேதனை யடைந்தனவாகவும் இருக்கு ` ; க ` ணை மூடுவது ` திறப்பதும் மிகக் ஷ்ட ாகு ` ; கண் சோணை லாகக் குறுகும்; வறண்டுபோ ` ; குளிர்ச்சியில் பிருப்பம் —ண் டா ` ; குத்தலும் சே க்காடும் ாணு ` ; இவ்வியாதி சுஷ்காக்ஷி பாகம் எ ` று கூறப்படும். 16, 16¼.

ஸசே பம்: (1) மூன்று தோஷங்களாலும், இரத்தக் ே ாளாறுலும் ஸசோப ` என்கிற ே த்திரவியாதி தோன்றும்; அதில் வீ ` கம், அதிக லி, அழற்சி, அதி நீர்வடிதல் முதலிய கோளாறு ள் ாணும்; வெண்மடல் பழுத்த அத்திப் பழப் போன்று தோன்றும்; கண்ணீர் அடிக்கடியும் -ஷ்ணமாகவும், தெளிவா வும், பிசுபிசுப்புள்ளதாகவும் பலவாறாக இருக்கு `. அக்ஷிபாகத்திற்குள்ள வேறு குறி ளோடு சொற்ப வீ ` கமு `, வேக் ாடும் தோ ` றியுள்ள நேத்திரரோகட் அல்பசே பம் எ ப் படு `. 7 19.

அக்ஷிபாக த்யய ம்: ண்வீ ` ட், அதி ரகரப்பு, கலங்கிய க ` ணீர் வடிதல், கருவிழி கபத்தினால் மூடப்பட்டிருத்தல், வெண்மடல் பிளிச்சையும் சென்னிறமும் பெற்றிருத்தல், அழற்சி, பார்வை மறைக்கப்படுதல், நிலையற்ற அநேக வகையான வேதனை கள் இவ்விகார ` ளோடு கூடிய நேத்திர வியாதி "அக்ஷிபாகாத் யயம்" எனப்படும். 20, 20½.

அம்லே ஷித ` : பித்ததோஷமும் இரத்த தோஷமும் அதி கரித்துப்போன தோஷங்களால் ஆஹாரரஸத்தை அம்லமாக்கி, அத்தோஷம் ஸிரை ளின் மூலமாய் நேத்திரத்திற்கு ஏறிப்போய், ே த்திரத்தைக் கருஞ்சிவப்பா ச் செய்யும்; வீ ` கமும், அழற்சி யும், வேக்காடும், நீர்வடிதலும் அதிகமாகத் தோன்றும்; பார் வ மழு ` ங்கொள்ளும்; இது "அம்லே ஷிதம்"[1] எ ப்படும். 2 , 2 ¼.

ஸர்வாக்ஷிரோ ங்களில் அ ாத்ய மானவை : இவ்வித ` நேத்திரத்தில் எல்லாப் பா ங்களையும் பற்றிய பதினாறு வியாதி ள் கூறப்பட்டன; இவற்றுள் ஹ தாதிமந்தம், அக்ஷிபா ாத்யயம் இவ்விர ` டயும் சிகித்ஸைக்கு வசப்படாதவை யென்று வில ` கி விடே ் டும். 23.

. "அ ` லோஷிதம்" என்பதே "அ ` லாத்யுஷிதம்" எனப்படும்.

த த சிகித் ஸயினல் அதிம த களி அப யம் உ ட த : முறை தவருன சிகித் ஸயினல்வாததோஷத்திஞலா அதிமந்தம் ஐந்து நாட் ளிலும், பதோஷத்திஞல அதிமந்தம் ஏழு நாட்களிலும், இரத்ததோஷத்திஞலா அதி ந்த மூன்று ாட்களிலும், பித்தாதிமந்தம் உடனேயும் பார்வையை அழித்துப்போடும். 24.

பதிஞரும் அத்தியாயம்.

வ க்ஷிரே ப் பிரதிஷேதம்.

இனி ஸ வ க்ஷிரே ப்பிரதிஷேதம்[1] எ னு அத்தியாய வி ரி கப்படுகி றது:

அபிஷ்ய த ளு குப்பூ வரூப நிலே மயிலேயே சிகித் ஸ அவசியம் : வாதப் பிரகோபத்திஞல ன அபிஷ்ய தத் தத் தவிர்த்து ற்றெல்லா அபிஷ்ய த களுக்கு பூர்வரூபக்குறி ள் தோன்றும்போதே தீக்ஷ் ான ஷே ள், நஸ்ய ள், ல ந ஆகிய சிகித் ஸகளைச் செய்யவே ண்டும். 1.

அபிஷ்ய தத்தில் பிட ல முறை : அழற்சி, பாதி ளால் பூசப்பட்டதுபோன்ற உணர்ச்சி, சி ப்பு, நீர் டிதல், வீ இவற்றைத் த ணி ப ப த ற் கு ப் பொதுவ பிடா ல ம் பிரயோகி ப்பட வேண்டும். (1) எல்லா அபிஷ்ய த ளிலுமே இலவ ப்பத்திரி, ஏலரிசி, மிளகு, பொ , காவி, இர ஸாஞ்ஜந , அதி தூரம், த , ச தன , இந்துப்பு இ ற்றின் ல் த்திஞல் பிடால ம் பிரயோகி கலாம். (2) இந்துப்பு, சுக்கு, நிமிளை இவற்றை நெய் ஆடையிஞல் றுத்து ாதாபிஷ்ய தத் தில் பிடால ம் போடலா ; அல்லது வெ ள்ளிலோத்திப்பட் ட ய நெய்யிற் பொரித்து அவ்விதம் பிரயோகி லாம். (3) ஜடாமாம்ஸி, பத்மகம், ாகோலி, அதிமதுர இவற்றி ல்கத் திஞல் பித்த-ர த களாலான அபிஷ்ய தத்தில் பிடால ம் பிர யோகி லா . (4) ம ச்சிலே, ஞ ழல், தேன் இ ற்றின் ல் த்திஞல் கபதோஷத்த லான அபி ஷ்யந்தத்தில் பிட லக பிர யே கி லா . (5) ஸந்நிபாதாபிஷ்யந்தத்தில் முற்கூறிய எ லா முை ற ளை ெ ாண்டும் பிடாலகப் பிரயோகம் செய்யலாம். 2--4[1].

ே த்திரே ப சிகித்ஸை : (1) வெ மிளகு ஒரு பாக , ச்சிலே நா கு ப ம், வெ ள்ளிலே த்திப்பட் டப் பதிஞறு

---

[1]. ே த்திரத்தி எ ாப் பா ளையு பற்றி யு டாகு வியாதி ஞ குப் பரிஹார மு ற ளைக் கூறும் அத்தியா .

2. பிடால ம் நேத்திரத் தச் சுற்றிலு இடப்ப னத்த லேப மு ற.

ப கம், இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, ஸ்திரத்திற் கட்டி, நே த் திரம் வியு ˙ வீக்கமும் அடைந்த புடனே அவகுண்ட மா ப்[1] பிரயே கி ˙ கலாம். (2) ரட்டு ˙ கொள்ளை ஒரு வஸ்திரத்திற் ட்டி நீரிற்போட்டுச் சமை ˙ வு ˙ ; ன்று ஆவியில் வெந், பிறகு, அ ற்றி ˙ உமி ளை சுங் ளால் விலக்கிவிட்டு, உலர்த்தி நன்கு சூர் ˙ செய்யவும்; அரண் குளுத்தசூர்ணம் எ ˙ கிற இதை இரவிற் க ˙ ணில் ஒரு முறை தூவினல் உடனே நேத்திரகோப ˙ தீரு ˙. (3) சதகுப்பி, கடு ˙ காய், துத்த ˙, அதிமதுரம், வெள்ளி லே த்திப்பட் ட இவற்றை மிகவு ˙ நுண்மை யாகப் பொடித்து, ஒரு வஸ்திரத்தில் தள ˙ ட்டி, அதைச் செப்புப்பாத்திரத்தில் ஞ்ஜி க்தில் அமிழ் ˙ தி த்து எடுத்து, நேத்திரத்தின்மே ˙ பே ட்டலின ˙ ட்டவுய ; இது நேத்திரத்திலுண்டா ˙ பல வித ான நோயையும் தீர்க் வ ˙ லது. (4) ஒரு பலம் மரமஞ்சளை இடித்துப் பதினறு பல ˙ ஜலத்திற் சேர்த்து, ரட்டில் ஒரு பா ா ச் சு ˙ ட ˙ ரய்ச்சி டிக் ட்டிய ஷாயத்தில் தே ˙ கூட்டி, ந்நிபாததோஷத்தினலான ே த்திரே ாபத்தில் ˙ ே ல் ே ˙ செய்யலா ˙. (5) முருங்கை க்கொழுந்தின் ஸ்வரஸத் தில் சிறிது தேன் கூட்டி நேத்திரத்தில் விட்டால், வாதம், பி ˙ தம், பம், ஸந்நிபாதம் ஆகிய எத்தோஷ ˙ களால் உண்டாகு ˙ பலவித நேத்திரவி ாதியு ˙ எளிதில் தீரு ˙. 5 9.

ாத பிஷ்ய ˙ தசிகித்ஸை : ( ) இளசான ஆ ண ˙ ைலை யையும், அதன் வேரையும் இடித்து, வெள்ள ட்டுப் பாவி ˙ சமைத்து, உருபூ தி க்ஷீரம் என்னு ˙ இதை வாதாபிஷ்ய ˙ தத் தில் உபயோ ˙ உடனே அதை நிவ்ருத்தி செய்யும். (2) அவ் விதமே உஷ்ண ான மா ால் ஒற்றடம் கொடுப்பதாலும் கு முண்ட ˙. (3) பில் வேர், ஆமணக்கு வேர், ண்ட ˙ கத்தரி, செ ˙ முரு ˙ சம்பட்டை இவற் ற ˙ ஷாயமிடவும். இந்த பி ˙ தி ஷ த்தை நேத்திரத்தில் ஆச்சியோதநமாக வாதாபிஷ் ய ˙ ததற் பிரயோ ைக் லா ˙. (4) வெட்டிவே ர், ந ˙ தியாவர்த்த ˙, வேலை, ஆம ˙ கு, ˙ ப்பட்டை இவற்றை ஜலத்திலும் பாலிலு ˙ சேர்த்துச் சமை க் வும். ஹ்ரீபேராதி ஆச்சிே த ˙ ன்னு ˙ இவ்வெளஷத ˙ ே த்திரத்தில் உண்டாம் எவ்வித வி யயு ˙ தீர் ˙ கு ˙. 10 12.

. அ கு ˙ டந ˙ ஸ்திரத்தில் ஒ ஷதத் த த்து டித்து, சூடா ே ா, குளிர்ச்சியா ே ா நேத்திரத்தின்மீது அதை றத்தாற் போ ˙ த் ˙ கட் ˙ மு ற.

. ே த்திரே ாப ˙ க ˙ பொ ˙ கி வீ ˙ கு ˙ ியாதி; ˙ ேநாய்.

. பொட்டலி விழுதலி து ˙ ள இட ˙ களில் சி ஸ்து ˙ ளை ˙ ˙ மாகச் செய்து, உஷ்ணமா த்து ˙ ட் ˙ மு ற.

4. ஆச்கியே த ˙ முதற் பாக ˙ பார் ˙ க.

பித்த பிஷ்ட த-இரத்த பிஷ் த ளு குச் சிகித்ஸை :-
(1) ஞுஜிஷ்டி, ரமஞ்சள், ொம்பரக்கு, திராக்ஷை, இர டு அதி தூர , ருநைதல் இவற்றைச் சேர்த்து ய்ச்சிய ஷாயத்தில் சர்க் ர கூட்டி, குளிர் தபிறகு நேத்திரத்தின்மீது ற்றவு ; இது இர த பித்த ளாலான அபிஷ்யந்தத் தப் போக்கு . (2) சிறு ேரை ழ கு, அதி தூர இவ்விரண் டயும் சூர்ண செய்து, வஸ்திரத்தில் த ட்டி, தி ய ஜலத்தில் அதை அமிழ்த்தி கவு ; இ த ஹி இர த- பித்ததோஷ ளாலான அபிஷ்யந்தத்தில் உபயோகி அனு கூல ானது. (3) குட ல்லி , அதிம ர, ஞ்சள் இவற் ற மூலைப்பாலிலா து, ஆட்டுப்பாலிலாவது ஆட்டி, சிறிது சர்க் ரை யு சேர்த்து நேத்திரத்தில் பொட்டலி ரய ப் பிரயோகி , இது அழற்சி, லி, சிவப்பு, ணீர் இவற்றைத் தீர் கும். (4) வெள்ளிலோத்தி, அதி தூரம் இவ்விர டயு நெய்யிற் பொரி த்து, கு சூர்ண செய்து, வஸ்திரத்தில் அச் சூர் த்தை ட்டி, அ த மூலைப்பாலில் ந ரு ச வும். இந்தப் பாலை நேத்திரத்தில் விட பி த-ர த ளாலா அபிஷ்யந்த ள் தீரு . 13 16.

ப பிஷ் த- ிப த பிஷ்ய த ளு கு சிகித்ஸை :
(1) சிலேஷ் தோஷத்தினால் உ டாகு அபிஷ்ய தத்தில் ு கு, த்ரிபலை, ே ப்பு, ஆடாதோடை, வெள்ளிலோத்தி இவற்றி ஷ யத் த இளஞ்சூடா ஆச்சியோதந செய்வது நல . (2) முற்கூறிய அபிஷ்ய தசிகித் ஸை ளை யு தப்படி மிச்ரமாக்கி ஸந்நி பாதாபிஷ்யந்தத்தில் பிரயோ ல ட். 7.

த பிஷ் த தி ளு கு ஏற்ற வேறு சி சிகித்ஸை :
(1) வாத ஸ ப தமான அபிஷ்யந்தத்தில் புராண ருதமு , ( ) பித்த பிஷ்ய தத்தில் சர்க்கரை கூட்டிய க்ருதமும், (3) கபாபிஷ் ய தத்தில் த்ரிகடுகை ச் சேர்த்துப் ப கு ம் செய்த யவக்ஷார கூட்டிய ருதமு பான செய்யத் தகுந்ததா . பிறகு இர த மோக்ஷ ர செய்து, மீண்டு ஸ்நேஹசிகித்ஸை யால் பிணி யாளியை ி த்தமாக்கி, விரேசந செய்யவே ண்டு . (4) தலை வி இரு த ல் ஆநூபமா ஸங் ளா செய்த வே வாரத் த உஷ் மா நெற்றியி லேப செய்யவே டு . (5) அழற்சி யிரு தால் அ ே ஸவாரத்தில் பாலு நெய்யு கூட்டி குளிரச் செய்து லேப ட செய்யவு . (6) திமிரப்பிரதிஷேதாத்ய யத்திற் கூறியுள்ள சிகி ஸை ளையு இ கு அததற்கு உசிதப்படி பிர யோகி லாம். 0.

. இர அதி தூர தி த்தி உ டா து ஒ டு, நீரில் உ டா து மற்றொ று. இ விர டு கு த்வி ஷ்டி அ லது ஷ்டித் எ று பெ ர்.

அதிம த ளு குச் சிகித் : (1) அபிஷ்ய த ளு கு கூறிய அச் சிகித்ஸை ள் அனைத்தும் ம த முதலிய நேத்திர வியாதி ளிலு சிறந்ததே. ( ) அதில் தணியாவிட்டால் புரு ளு கு ே ற்புறத்தில் தாஹசிகித்ஸை செய்யலாம். (3) வெ ெ ய் நீ கிய தயிரை ெ ள்ளி பின்மீது பூச ம்; அது றுத்துப் போய் உலர் த பிறகு, ஸ்துவைச் சேர்த்து ஆட்டி, வர்த்தி செய்யவு ; ரூப ர்த்தி எனப்படு இது ரததோஷத் தினுலான நேத்திர ே ர த் தத் தீர்க்கு . (4) ல்லி முத லிய மலர்களின் ெ ாட்டுகள், ச கு, த்ரிபலை, அதி தா , சிறு முட்டி, இவற்றைத் திவ்யோத த்திஞல் ஆட்டி ர்த்தி செய்ய வு ; மே ர்த்தி எனப்படு இது பித்தத்திஞலு இரத் தத்திஞலு உ ட கு நேத்திர ரோ ளைப் போ கு . (5) இந்துப்பு, த்ரிபலை, த்ரி டு, ச கின் உட்புறச் சுழி, டல் நுரை, ல்லுருவி, ஸர்ஜரஸம் இவற்றுலான ை தவாதி வர்த்தி எனப் படும் ஔஷ சிலேஷ் தோஷத்திஞல் உ .ட கும் ே த்திர ரோ களைப் பரிஹரிக்கும். 21 24.

ப சுபத ே ம்: வறள் தா ரை, அதிமதுரம், ரமஞ்சள் இவை எட்டு பலம்; இவற்றை ஒரு திரோணம் லத்திற் காய்ச்சி டி ட்டவும்; இ ஷாயத் த மீ டு ாய்ச்சி குழம்பா ப் பக்குவ ானது , அதில் பத்துப் பலம் புஷ்பாஞ்ஜ நத்தையும், ா பல மிள யும் ன்கு பொடித்துக் க வு . இதை ர்த்தியா ே ா அல்லது உலர்த்தி சூர்ணம் செய்தே ே த்திரத்திலிட எல்லா அபிஷ்யந்த ளு திரு . சிவப்பு, லி, ரகரப்பு இவற்றை உபயோகித்த சீக்கி த்தில் போ கி, பார்வையையு தெளிவா கு . "பாசுபத யோ ம்" எனப்படு இது வத்தியர் ளு கு மி அபூர்வமா ஔஷத ாம். 25- 7.

சுஷ் கூிப சிகித்ஸை : சுஷ் ரகூிபா வி யா தி யி ல் (1) ருதபாந செய்ய ா . (2) ே த்திர ளுக்கு ஜீ நீயச் சரக்கு ால் ப கு செய்த ருதத்திஞல் தர்ப்பண பி யோ கி லா . (3) அணு தலத்திஞல் ஸ்யமு டலா . (4) இ துப்பு சே த்த பாலை இளஞ்சூட ணில் ற்று து நலம். (5) சு ை முலைப்ப வில் இழைத்து, அதில் சிறிது ெ ய் யு கூட்டி அஞ் ா இடலாம். (6) ஆனுபப் பி ாணி யின் தேஹத்திலிரு து எடுத்த கொழுப்புடன் சிறிது இ ப்பையு சு ை யு கூட்டி அஞ்ஜநமிட ாம். (7) யிர் ளை நெய் சேர்த் து ணுடியின்மீது நன்று த் தேய்த்து அ த இர டு ட குகளு கி டயில் வத்து ெ ய்விட்டு கு ழுத்து, ரித்து யா கி, ஓர் இரு புப் பாத்திரத்தில் வத்து ெ ாள்ளவு . இது ே த்திர ளில் அஞ்ஜ ா இடு தற்கு மி ச் சிற த ஔஷத ா . 2 30½.

சோப-அல்பசோபங்களுக்குச் சிகித்ஸை: சோபம், அல்ப சோபம் என்னும் நேத்திர வியாதிகளில் (1) பிணியாளிக்கு நேஹோபசாரங்களைச் செய்து, ஸிராவியதைச் செய்தல் வேண்டும். (2) மீண்டும் திராக்ஷையின் க்ஷாயத்திலாவது, ... யின் க்ஷாயத்திலாவது, சிவ தவேர் க்ஷாயத்திலாவது நெய் சேர்த்து ஸ்நிக்தமாகச் செய்து அவற்றால் விரேசனமாவது செய்விக்கலாம். (3) வெள்ளிலோத்திப் பட்டையை நெய்யில் வறுத்து, நன்கு சூர்ணம் செய்து, அதை வஸ்திரத்தில் கட்டி, உஷ்ண ஜலத்தில் பிசைந்து, அந்த ஜலத்தினால் ஸேசம் செய்யவும்; இது வியாதியைப் போக்குவதிற் சிறந்தது. (4) மரமஞ்சளையும் ... ரையையும் க்ஷாயம் காய்ச்சி, அதை ஆச்சியோதனமாகப் பிரயோகிப்பதும் நலம். (5) காகாணம் என்கிற அரிப்பு, சிவப்பு, ... ணீர், ... வி இவற்றைப் பரிஹரிப்பதற்குப் பின்வரும் ரஸக்ரியா முறைகளையும்[1] பிரயோகிக்கலாம். 31-33½.

நேத்ரரஸக்ரியா முறைகள்: ( ) தாம்ரத்தைப் பசு மூத்திரம் விட்டு உரைத்து, அதை ஓர் இரும்புப் பாத்திரத்தில் வைத்து, நெய்யும் சிறிது கூட்டி, நன்றாகப் புகையும்படியாக எரிக்கவும். இந்த தாம்ராஞ்ஜனத்தை நேத்திரத்தில் இட்டால் ... தீரும். ( ) அல்லது தயிரின் மேலாடையை எடுத்து, அதில் செம்பை நன்றாகத் தேய்க்கவும்; அதில் திப்பிலியையும் இந்துப்பையும் இழைத்துக் கண்ணிலிடுவது மிகவும் நலம். (3) செப்புப் பாத்திரத்தில் சங்கை முலைப்பால் விட்டுத் தேய்த்து, ...னியிலைகளையும் யவதானியங்களையும் நெய்யில் நனைத்து, இவற்றை எரித்து அதைத் தூபமிட்டு வைத்துக்கொள்ளவும். ஸ்தம்பனம் ... இந்த அஞ்ஜனம் நேத்திரத்திலிட்ட ... ரகப்பையும், மிகக் ...டுமையான வேதனையையும் சீக்கிரத்தில் தீர்க்கும். (4) இரும்புப் பாத்திரத்தில் அத்திப் பழத்தை முலைப்பால் ஊற்றித் தேய்த்து, அ...த நெய்யில் தோய்த்த ...னியிலைகளை எரித்துத் தூபமிட்டு, இந்த உதும்பராஞ்ஜனத்தைக் கண்ணில் இட, அழற்சி, ...வி, சிவப்பு, கண்ணீர், கூச்சம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். (5) ...ப்புச் ...ம்புடத்தில் முருங்கைத் தளிரின் ஸ்வரஸத்தை நன்றாக இழைத்துத் தேய்த்து, நெய்விட்டு எரியும் நெருப்பின் தூமத்தினால் தூபமிட்டு, இந்த சிக்ரு ஸ்வரஸாஞ்ஜனத்தை எடுத்துக் கண்ணில் விட்டால் வீக்கம், அரிப்பு, நீர் ...தல், வலி இவை தீரும். (6) ...ஞ்ஜோட்டுத் துண்டை எள் ஊறிய ஜலம் விட்டு வெண்கலப் பாத்திரத்தில் தேய்த்து, நெய்யில் தோய்த்த வேப்பிலைகளை எரித்துத் தூபமிட்டு ...டுத் ...த் பா... ஞ்ஜனத்தை நேத்திரத்தி...

---

[1]. ரஸக்ரியா ... ணில் அரிப்பு, ...வி, சிவப்பு முதலிய தொந்தரவுகளைத் தீர்க்கக்கூடிய சிகித்ஸை அல்லது அஞ்ஜனம் முதலிய ஔஷதம்.

விட ண்ணிலுண்டான கரகரப்பு, வலி, ண்ணீர், சிவப்பு இவை நிவாரணமாகும். (7) இவ்விதம் ஸந்தாவ மருந்துகளால் ணில் ண யிட்டு, ஔஷதமிட்ட வேதனை நிவ்ருத்தியான பின்பு, முலைப் பாலால் ஆச்சியோதநம் செய்யவே டும்; இவ்வித ஸந்தா வாச்சியோதந கனை மூன்று முறை பிரயோகிக்கலாம்; அதற்கு மேல் செய்யக்கூடாது. 34 39.

தாளிஸபத்ர தி குளிகை :—தாளிசப்பத்திரி, திப்பிலி, நரம், அயத்தூள், இரஸாஞ்ஜந, ஜாதி மல்லிகை மொக்கு, அன்ன பேதி, இந்துப்பு இவற்றைப் பசுமூத்திர விட்டு அரைத்து, அ கல்கத்தைச் செப்புத் தகட்டின்மேல் பூசி, ஏழு நாட் ள் வத்திருந்து, மீண்டும் அதே மூத்திரத்தினுல் அதை ஆட்டி குளிகைகள் செய்து, நிழலில் உலர்த்தி யெடுக்கவும்; இக் குளிகையை முலைப்பாலில் இழைத்து நேத்திரத்திலிட, காகரப்பு, கண்ணீர் வடிதல், வீக்கம், தினவு இவை தீரு . 40, 41½.

வியாக்ரீத்வகாத்யஞ்ஜ ம் : கண்டங்கத்தரித் தோல், அதி மதுரம், செம்புத்தூள இவற்றை ஆட்டுப்பால் விட்டு அரைத்து, வன்னி யிலையையும் நெல்லி யிலையையும் நெய்யால் நனைத்து எரித்து தூபமிடவும். இது வீக்கத்தையு வலியையு போ கு . 42½.

அம்லோஷித சிகித்ஸை : பித்தாபிஷ்யந்தத்திற்கு ஏற்ற பரிஹார முறையையே அம்லோஷித என்னும் வியாதியிலும் பிரயோகி லாம்.—43.

பில்லங்கள்: கபோத் லி ஷ்டம், பித்தோத்க்லிஷ்டம், இர த்தோத்க்லிஷ்டம், ஸந்நிபாதோத்க்லிஷ்டம், குகூண ம், பக்ஷ்ம ரோத , சுஷ்காக்ஷிபாகம், பூயாலஸம், பிஸம், போதகி, அ லோஷிதம், அல்பசோபம், ரதாபிஷ்யந்த - வாதாதி த கனைத் தவிர்த்து மற்ற அபிஷ்யந்த - அதி ந்த ள் இப்பதினெட்டு தே த்திரவியாதிகளு கும் "பில்லங் ள்" என்று பெயர்; இவை நீடித்த ால தொடரும்; இவற்றிற்குத் தனித்தனியே கூறப் பட்டது போ பிரத்தியே மா இன்னும் சிகித்ஸைக கூறப் படும். 44, 45½.

பில்ல சிகித்ஸை :- (1) இனி பில்லநேத்திரரோகிக்கு நேத்திரவியாதி ள் நீ ட ால தொ தரவளிப்பவைகளாய் விட்டால் ஸா ாங்யமா ஸ்நேஹசிகித் ஸ செய்து, வமந செய் வித்து, ஸிராவ்யதை செய்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தி விரேசநமும் செய்வித்து, இரெப்பையி உட்புறத்தைச் சுத்த ாகும் வரையில் ன்கு கீறித் தேய் கவேண்டு . ( ) மயில் துத்த ஒரு பலம், வெள்ளை மிளகு இருபது, இவற்றை முப்பது பலம் ாடிவிட்டு அரை துத் தாம்ரபாத்திரத்தில் வைத்துக் கொ டு கண்ணில் இடவும். துத்த ஞ்ஜ ம் எனப்படு இ

ஔஷதம் பலவருட 'களாயுள்ள பில்லரோ ' ளோயு ' பில்ல மல்லாத ாவா ச் செய்யு ' ; இதை ே த்திரத்தில் இடுவதால் _படேஹ ' எ 'கிற ' ணில் ஏதோ பூசப்பட்டதுபோன்ற உ 'ச்சிஃ யயு ', தினவையும், வீ 'கத்தையும் இது நிவ்ருத்தி செய்யும். (3) பு 'கம்வித்து, துள ஸி, ஜாதிமல்லிகை ெ ா 'கு ள் இவற்றை இடித்து ' கஷாயமிட்டு, அதை வடி ' ட்டி, அ த மீண்டும் ாய்ச்சி இரஸ 'ரியையா ப் பக்குவ ' செய்யவும் ; ரஞ்ஜபீஜ த்யஞ்ஜ ' எனப்படுகிற இந்த ஔஷத ' பில்லத் திற்கு ற்றது ; இமை ீ 'கஃயும் ளாச் செய்யும். (4) இர ஸாஞ்ஜநம், சா 'பிராணி, புஷ்பாஞ்ஜநம், நச்சிலே, டல்நுரை, இந்துப்பு, ாஷி, மிளகு இவற்றைத் தேன்விட்டு அரைத்து அஞ்ஜந ாகச் செய்து உபயோகிக்கவு '. இரஸ ஞ்ஜ த்யஞ்ஜ ம் என்கிற இது ண்பிளிச் ச, அரிப்பு இவற்றைப் பரிஹரிக் உயர் 'த ஔஷதம். (5) ொந்தித ாத் தக் டுக்காய்க் ஷாயத் தில் ன்ரு ' ல் 'து அரைத்து உபயோகித்தா ' பில்லம் தீரு '. (6) தேவதாருஃ வ இழைத்தெடுத்த கல்கத் தச் செம்மறியாட்டு மூத்திரத்தில் பாவஃசெய்து, சிறிது ஸ்நேஹ ' லந்துபயோகிப் பதும் நலம். (7) இந்துப்பு, த்ரிபலே, திப்பிலி, டுகரோஹிணி, ச 'கின் உட்புறச்சுழி, செப்புத்தூள் இவற்றை வர்த்தியா ச் செய்யவு '. ஸை 'தவ திவர்த்தி எனப்படும் இது, பில்ல ', சுக்ர ' இவற்றைப் போக்கும். ( ) புஷ்பகாஸீஸப் பொடி ய த் துள ஸிஸ்வரஸத்தில் பா ஃனசெய்து, தாம்ரபாத்திரத்தில் பத்து ா ' ள் வை ாத்திரு 'து உபயோகிக்கவும். புஷ்ப ஸீஸ ஞ்ஜ ம் எ 'கிற இது பில்லம், இமை மயிர் உதிர்தல் இவற் றப் பரி ரிக்கும். (9) ஹரிதாளம் ஒரு பாகம், ஸௌவீராஞ்ஜநம் ஒரு பா ', மிக் நுண்மையான தா 'ரப்பொடி அவ்விரண்டுக்கு ' மபா ' ; இவற்றி ' கூட்டாலான ஹரித ள திகூ 'ஞ்ஜ ம் ஒரு சலாகை நேத்திரத்திற் பிரயோ 'தகது ' பில்லரோ ாகங் ளி ' இமை யிர் ஃா ன்கு ளாச்செய்யும். (10) பருத்தி 'ெ ாட் டயிலிரு 'தெடுத்த நெய் ாதிரியான ஸத்தை, ெ ாம்பாக்கு-ருநொச்சி- யா 'த ரை-மரமஞ்சள் இ ற்றின் கஷாயத்தி ' ஏழு முறை ப வஃன செய்து, அ 'த ெ ய்யை ஊற்றி தீப ' எரித் , அத் தீ ீலிருந்து எழு ' ை யைப் பில்லவியாதியில் விர ண ' முதலியது ஆறுவதற் ா உபயோகிக் லா '. 46 57.

பில்லரே ' ளில் சில விசேஷசிகித்ஸை ' : பில்ல ரோ ' ளால் பீடி 'கப்படுபவனு 'கு இமெரப்பையி ' உட்புறத் தப் பலமுறையு ' இறு த் தேய் ' வே 'டு ' ; அ ' னே அடி ' டி இரத்தமோ ாக்ஷணம் செய்யலா ' ; மீண்டு ' மீ 'டுட் விரேச ' செய்யல ம் ; தி ந்தோறு ' ஆச்சியோத மு ' செய்ய

. புஷ்ப ாஸீ ' முதற்பா ' பார் '.

லா ; நஸ்யகர்மமும், தூ பானமும் செய்பலா ; இ ்வளவு கும் பூயாலஸம் தணியாவிடில் ஸூக்ஷ்மசலாகை யைக் கொ டு உட்புறத்தில் தாஹ கித்ஸை செய்யலாம். 58, 59.

ே த்திரரோ ங் ளின் தொகை :- இவ்வாறு தொண்ணூற்று நாலு ே த்திரவியாதிகள், அவற்றின் கார ா ள், குறி ள், சிகித்ஸை ள் ஆகியவற்றுடன் பரஸ்பரம் குழப்பமில்லா ல் விள முற்றிலும் வி ரிக் ப்பட்டன. 60.

ே த்திர ளை ஆரோக்கியமாகக் கும் முறை :
ஆரோக்கியசாலியா யிருப்ப னும் எப்பொழுதுமே ண்களைச் சு நிலைமையில் வப்பதிற் கருத்துள்ள னும் ஒழு கா நடந்து வரவேண்டு . அதா து வாற்கோ ாதுமை, ே ாது ட, சம்ப , கார், கோத்ரவம் இவற்றைப் பழகியவை களாய் உபயோகிக் வே டும் ; கபஹரமா வும் பித்தஹராட ா வும் உள்ள பயறு முதலியவற் றத் தாராளமாக நெய் கூட்டிப் புஜி வேண்டும் ; இதேவித க்க் ாய் கிழ கு கீரைகளையு , ஜா லமாம்ஸத்தையு , ாதளையையும், சர்க்கரையையும், இந்துப்பையும், த்ரிபலையையும், திரா க்ஷையையும் உட்கொள்ளலா ; பருகு தற்குத் திவ்யோத ம்[1] சிறந்தது ; வெளியிற் செல்லும்போது கையிற் கு டயோடும், பாதங்களிற் பாதர க்ஷயோடும் செல்ல ே ண்டும் ; முறைப்படி மந-விரேசநாதி சோதந சிகித் ஸ ளை ும் செய்துகொள்ளே டும் ; வே ளை அட கும் வழக் மு , அஜீர்ணமு , அதிபே ஜனமும் வி லக்கப்பட ே டு ; மேலும் ம த்துயரம், சினம், ப லில் நித்திரையுறுதல், இரவி தூக் மின்றி க விழித்தல் ஆகியவற்றையும், க தனு பொரு ளு தரக்கூடி இந்த்ரியசேஷ் டகளையும், உணவுகளையும், ஒள ஷத ளையு கூட பரிஹரி ே டு . 61 64½.

ப த ளைப் பர மரிப்பது ே த்திர ரே கி த்திற்கு ங் ன : (1) பாதத்தின் மத்தியில் இர டு பெரிய நாடி ா புத் தொகுதிகள் உண்டு ; அவை ே லே பல கிளை ளாக ே த்திரத்திற் சென்று பரவியுள ; ஆ வே பாத ளில் அப்ய ம் செய்வது, ந குப்பொடி போன்ற உத் ர்த்த ள் இ வது லேப ளைப் பிரயோகிப்பது முதலிய ற்றின் மூல ாய் குண ள் ண் ளைச் சேர்ந்து அ ற் றப் பலப்படுத்து . (2) அ த நாடி ா பு ள் தோஷ ள், ஷ்ண , அடி தா குதல் முதலிய துன்ப ளால் கோளாறடைந்து, அவற்றால ன தோஷ ளை ே த்திர ளிற் ொ டு சேர்க்கும் ; ஆகையால் திருஷ்டி கு அனுகூலமா ப் பாதர க்ஷ ளைத் தரிப்பதும், பாதங்களி அப்ய ம் செய்வது , அவற்றைப் பரிசுத்த ா ப்பதும் அ சிய ா . 65, 66.

---

1. தி யோத ம் நாபஸ ஜல அல் து ா ே ாத .

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

ர் ரே விஞ்ஞ நீ ம்.

இனி ரே விஞ்ஞ ம்[1] எ னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :

ாத தி தே ஷ ல் ஏற்படும் ணசூலங்கள்[2] : (1) பிரதிச்யாய , நீர்விளையாடல், செவி யக் குச்சி முதலியதால் குடைவது, மி க பலமா அல்லது மிக்க மிருதுவான சப்தத் த ே ட்பது, மற்று இவ்வித ான பிர ே ாபத்திற்கு ஹேது ாயுள்ள மு ாந்தா ள் முதலியவற்ருல் ததே ஷம் பிர ே பட டை து, செவி ிலுள்ள ஸிரை ளைப் பற்றியதாய், செவிக்குழியினுள் ே பெற்று குத்தலுண்டுபண்ணு ; ே லும் அர்த்தாவபேத ம், சப்த கேட்கமுடியாது மந்தித்துப் போதல், குளிரை விரு பா , ட்புறத்தில் உண்டான பிரண மி ெ ள்ளப் பக்குவ டைத , பக்குவமானதும் சொற்ப நிணநீரைப் பெரு குதல், செவி சப்தம் முதலியதை உணராது சூனியமாயிருப்பத த் தோற்றுதல், திடீரென ஏதோ ாதுக்குள் ஓடியுலாவு து போன்ற உணர்ச்சி இவ்விகார கள் ண்டாகு . ( ) பித்ததே ஷம் பிரகோப டைந்துண்டாகும் ர் ண சூ லை யி , ாப , எரித்தல், குளிர்ச்சியில் விருப்ப , வீ கம், ஜ்வா , சீக்கிர விரண பக்குவ டதல், நன்கு ப கு மானதும் பசுமையான நிண.நீர் சிவு இ ஏற்படும் ; ாதிலிருந்து வழியும் இ த கசிவு பட இட ெ ல்லா விர ம் ஏற்பட்டுப் ெபா கிவிடும். (3) பதே ஷம் பி கோபித்து ாணும் ர்ணசூலையில் தலைபார , மோவாய்க்கட்டையிலு ழுத்திலும் ஸ்த பித்தல் அல்லது பருத்திருப்பது போன்ற உணர்ச்சி, அதிக வலியின்மை, தினவு, வீக் , உஷ்ண த்தில் விருப்ப , பக்குவமடைந்த விரணத்திலிரு து ெவ மையான தடித்தநீர் சிதல் இவ்விகார கள் காணப்படும். (4) அபி ா ச முதலியதால் இரத்தம் கோளாறடைந்து காது குள் குத்தலையு , பித்த ே ாளாறுலான ர்ணரோ த்திற்கு ச ான ான வலியையு , அல்லது சிறிது அதிக விகார ளையு உ டுபண்ணும். (5) நிப த தே ஷத்திஞல் உ டாகு ர் சூலையில் ாதில் வீக் மு , ஜ்வரமும், டு யா லியு ாணும் ; உஷ்ணத்திலும் குளிர்ச்சியிலும் மாறி ாறி விருப்ப உ டா ; துர்நீர்க் சிவும், திமிர்ப்பும் தோன்று ; விரண ப குவம னது வெண்மையா வு , றுப்பா வு , தடிப்ப வு மு ள சீழ் ாதிலிருந்து வழியு . 1 .

---

1. கர் ரோ விஞ்ஞாநீ ாதி உ டாகு வியாதி ளின் லை ம ளை அறிவி கு அத்தி ாய .

2. ர் சூல ாது வி அ லது ாதுகுத்தல்.

கர்ண ாதம் :—வாததோஷ' சப்தத்தைச் செலுத்தும் நாடியைப் பற்றியதாயிருந்தால், அகாரணமா வே பலவேறு வித மான நாதங்களைப் பிணியாளி செவியுறுவான் ; அவ்வியாதியை' "கர்ணநாதம்" என்பார் ள். 9.

பாதிர்யம் : வாயுவானது கபத்தினுல் அநுஸரிக்கப்பட் டிருந்தாலும், கர்ணநாதம் சிகித்ஸிக்கப்படாது உபேக்ஷிக்கப்பட் டாலும், உரத்துக்கூவினுலன்றி சப்தம் காதில் நன்கு விழுவ தில்லை ; கிரமமாக அந்நிலைமை "செவிட்டுத்தனத்தை" உண்டு பண்ணும் ; அது "பாதிர்யம்" எனப்படும்—10.

பிரதீ ாஹம் : வாததோஷத்தினுல் கப' சோஷிப்பிக்கப் பட்டால், அக் கபம் செவிக்குள் உள்ள ஸ்ரோதஸ் அல்லது நுண்ணிய குழலுக்குள் பூசப்பட்டது போல் பற்றிக்கொ 'டு, வலியையும் குருத்தன்மையையும், அடைப்பையும் உ 'டுபண் ணும் ; அதற்குப் "பிரதீநாஹம்" என்று பெயர். 11.

ண்டு-சோபங் ள் : கபதோஷத்தினுல் செவிக்குள் தின வும், வீக்கமும் நிலைத்துப் போய் தொந்தரவளிக்கும் ; இவ் விரண்டும் முறையே "கர்ண கண்டு" என்றும், "கர்ண சோபம்" எ 'றும் ருதப்படும். $11\frac{1}{2}$.

பூதிகர்ணகம் : கபதோஷம் பித்தத்தினுல் காதுக்குள் காந் தலை யடைந்து, ணமாகவும் துர்நாற்றமுள்ளதுமான அதிக துர் நீர்க்கசிவை யுண்டுபண்ணும் ; இதனுல் வலிப்பதுமுண்டு, வலி யில்லாமலிருப்பதுமுண்டு ; இது "பூதிகர்ணகம்" ஆம். $12\frac{1}{2}$.

கிருமிகர் கம்: வாதாதிதோஷங்களால் தூஷிப்பிக் ப்பட்ட செவியைக் கிருமிகள் அரித்தழிக் வே, மாம்ஸம-இரத்தம் இவற் றிலிருந்து கசியு' நிணநீர் மிகக் கடும் வேதனையைத் தரு '. அது "கிருமி கர்ண ம்" எனப்படும். $13\frac{1}{2}$.

க'ணவித்ரதி : கா தக் துரும்பு முதலியதால் தோண்டிக் குடைவதால் உட்புறம் குத்தப்பட்டு விரணம் ஏற்பட, அதனுல் முன் கூறியுள்ள குறிகளுள்ளதாய்[1] வித்ரதி ஏற்படும் ; இதற்குக் " ர்ணவித்ரதி" ானப் பெயர். $14\frac{1}{4}$.

ர்ணசோபட் - கர்ஞர் ' - கர்ஞர்புதம் : முன்னுல் வித்ர திக்குக் கூறியுள்ள ற்றக குறிகளை ஷ்சஷமா ப் பெறுத ாது வீ ' ம் "கர்ணசோபம்" எனப்படும். "கர்ஞர்சஸ்ஸ ம்", "கர் ஞர்புதமும்" வர்த்மரோகத்திற் கூறியுள்ள அர்புதம் அர்சஸ் இவற்றைப் போ ' ற குறிகளுள்ளவை ளாயிருக்கும் ; இம்மூ '

. நிதாந ' த்தாநத்தில் வித்ரதிநிதாந ' பார்க்க.

. வித்ரதியில் ாணும் சீழ் முதலிய இதில் கா ப்படா.

. இந்த ' த்தா த்தில் -ம் அத்தியாயம் பார் 'க.

றிலு வலியும், சீழ்வடிதலும், செவிட்டுத்தனமு பி பு ஏற்பட்டுச் செவியைப் பாதிக்கும். 15.

கூசிகர்ண ம் :—சஷ்குலி[1] யென்னும் ெ ளி ாது சிசு சர்ப்பத்திலிரு கையிலேயே வாயுவினால் உட்புற ாய் சுரு கெ ண்டு விகாரமடையும்; இது "கூசிகர்ணக " எ ப்படும்.-15½.

கர்ணபிப்பலி : சஷ்குலியென்னும் வெளிக் ாதில் உட்புறமாய் திப்பிலி அளவுள்ளதாய் ஒன்று அல்லது பல முளை ள் தி ா ய் ஏற்படுவதுண்டு; அதில் வலி இராது; "பிப்பலி" என்று இதன் பெயர். 16¼.

விதாரிகா : ஸந்நிபாததோஷத்தினால் காதில் "விதாரி " என்னு வியாதி உண்டாகும்; இதில் வீ ாது குச் ச நிறமாகவும், திமிதமாகவும் எழு ம்; இதை உபேக்ஷித்தால் வீ பழுத்துக் டு ணெய்போன்ற சிவு அதிலிருந்து வெளிப்படு ; விரணம் மிகத் தாட தித்து ஆறி, பிறகு இதனால் வெளிக் ாது நிலைய க உட்புறமா ச் சுரு கிவிடும். 17, 1 .

பாலிசோஷம்-த த்ரி : (1) வாயுவானது லி ளைப் பற்றி ோளாறடைந்து பாலி என்கிற வெளி ாதைச் சுஷ்கிக் ச் செய்யும்; அக்கோளாறு "பாலிசோஷம்" என்று ழ ப்படு . ( ) வாதக்ே ாளாறால் பாலியானது தந்திக் ம்பி யப்போல் அவ்வளவு மெல்லியதாகவு , டினமாக ம் மாறுமானால் அது "தந்த்ரி" எனப்படும். 19.

பரிபே டம் : மி வும் மிருது ான பாலியி அடிப்புறம் வெகு காலம உ க்ஷிக்கப்பட்டு த்வாரமிட்டு ெ கு துரித ா ார்க்கப்பட்டால், அவ்விடம் வீக் த்தையு லி யயு பெற்று, மி ச் சிவந்து வெடிசதுப் போ ; வாததே ஷத்தால் ஏற்படு இக்ே ாளாறு "பரிபோட " எனப்படும். 0, 0¼.

த்பாதம் : கர் பாலியின் அடிப்புறத்தி ன ன ஆபா ணம் முதலியவற்றின் பாரத்தினால் கருஞ்சி ப்பான வீ ம் உண்டாகு ; பித்த-ர த ளின் பிரகோபத்தாலான அதில் வி யு , அழற்சியும், வேக் ாடும் தோன்றும்; வெடிப்பு, ெ ாப்புள கள், சி ப்பு, எரித்தல், துர்நீர் கசிவு இவை ளு ாணு ; இ வியாதி ய "உத்பாதம்" ான்பர். 2 , 21¼.

உ ம தம் : பாலியில் வாத - பங்களி கோளாறால் முற்றிலும் பரவியதாய் வியற்றதாய் நிலையா வீ தோன்று ; இது திமிதமாகவு , ாதுக்குச் சமநிற ா வும், தி வுள்ளதா வு இரு கும். இது "உந்ம த " என்றும், " ல்லிர " என்று ழ ப்படும். 22½.

---

[1]. சஷ்குலி செவி குழி கு ெ ளியி இலையே விரி தி கு அ . தற்ே லி அ து ப லி று பெ ர்.

து கவ த்தநம்: மு ற த ரூகக் குத்தியும் வளர்க்கவும் பட்ட ாதில் தினவும், தாபமும், வேக்காடும், வலியு உள்ள தாய் வீக்க உ டாகும்; ஸந்நிபாததோஷத்தினால் உண்டா கும் இதற்கு "துக்கவர்த்தநம்" என்று பெயர். 23½.

லேஹி: கபதோஷம், இரத்ததோஷம், கிருமிகள் இவற் றால் பாலியில் ஸூக்ஷ்மமான கொப்புளங்கள் கிளம்பும்; அவற் றில் தினவு, துர்நீர்க்கசிவும், வே தனையும் அதிகமாயிருக்கும்; இவை தகுந்த சிகித்ஸையில்லாமல் உபேக்ஷிக்ப்பட்டால் பாலி பா த்தைத் தின்று அழித்துவிடும். 24½.

ரோ ங் ளில் ஸாத்ய ாஸாத்ய ங்கள்: இவற்றுள் ( ) பிப்பலி, ஸ ந்நிபாத ர்ணரோகம், விதாரிகா, கூசிகர் ம் இந் ான்கும் அஸாத்ய ள். (2) தந்த்ரிகை ஒன்று யாப்யம். (3) ற்றவை சிகித்ஸிக்கத் தகுந்தவை. இவ்வாறு இருபத்தைந்து கர்ணரோக ள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன. 25, 26.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

ர் ரோ கப் பிரதிஷேதம்.

இனி ரோ கப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம் வி ரித்துக் கூறப்படு :

வ த சூல சிகித்ஸை:-வாததோஷத்தினால் உண்ட கும் கர் சூலையில் (1) பிணியாளிக்கு மாம் ரஸம் கொடுத்து, இரவில் ாது குஸ்வேதம் செய்வித்து, வாதஹாரச்சரக்குகளால் பக்கு செய்த ருதத் தச்செவியினுள் நிரப்பலா . (2) அரசு, வில்வம், எருக்கு, ஆ ண கு, சாக்கொன்றை இவற்றின் இலைகளைத் தனித் தனியே எடுத்து, இந்துப்பு தூவி, எண்ணெயும் தடவி புடபா மு றயில் வெ துப்பி, இரஸம் பிழிந்து, அதை இளஞ்சூடாகக் ாதினுள் ற்றலா ; இவ்விதமே முள்ள கிரஸத் தயு ஊற்ற லா . (3) ஹாஸ்நேஹத் , வாதஹா ான ஔஷத ர்க்கத் திலு , அ ல ளிலும், மூத்திரங் ளிலு [4] பக்குவம் செய்து உபயோகி , இது மி க் டுமையான ாதுவலியையு எளிதில் தீர் கு . (4) ஹாபஞ்சமூல ளில் ஏதேனும் ஒன்றின் ட்டை யில் பட்டுத்துணியைச் சுற்றி, எ ணெயில் தோய்த்து, எரிக்க, அச் சுடரிலிருந்து விழும் பஞ்சமூலவர்த்தி ே ஹம் என்னும்

. ஹாஸ்ே ஹம் முதற்பா பார் .
. ாதஹா ஔஷதச்சா கு முதற்பா பார் க.
. அ எலுமிச் ச, ாதளை, ெ டிமாதளை முதலிய .
. மூத்திர ள் கோமூத்திர முதலியன.

ணதலம் ாதுவலியை டே ர நிவ்ருத்தி செய்யும். (5) இதேவித மாக தேவதாரு, கோஷ்டம், ஸரளதே தாரு இவற்றின் ட்டை யைக்கொண்டு வர்த்திஸ்நேஹம் இறக்கியும் உபயோகிக்கலாம். (6) வாதரோகத்திலும், பிரதிச்யாயத்திலும் விதிக்கப்பட்டுள்ள சிகித்ஸைகளும் இதில் அனுகூலமானவை. (7) சிரஸ்நானம் செய்வதும், பகலிற்கூட குளிர்ந்த நீர் பருகுவதும் விலக்கத்தகுந் தவையாம். 1 6.

பித்தகர்ண சூலசிகித்ஸை: பித்ததோஷத்தாலான கர் சூலையில் ( ) சர்க்கரை கலந்த க்ருதத்தைக்கொண்டு பிணியாளியை ஸ்நிக்த்தமாக்கி, பிறகு விரேசந செய்விக்கவு . (2) திராக்ஷை, அதிமதுரம் இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம்செய்த முலைப்பாலைக் கர்ணபூரணமா ப் பிரயோகிப்பது நலம். (3) ஒரு படி அதிமது ரக்கஷாயத்தில் இரண்டு படி பால் சேர்த்து, அதிமதுரம் அறுகு குருவேர் - வெட்டிவேர் - காே ாலி, வெள்ளிலோத்தி, ஜீவக , தாமரைக்கொடி, தாமரைக்கிழ கு, மஞ்ஜிஷ்டி, நன்னாரி இவற் றைக் கல்கமாக இடித்துச் சேர்த்து, இதில் அரைச்சேர் நல்லெ ர ணெய் கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவு . மது ஷடைதைலம் எனப் படுகிற இது நஸ்யம் இடுவது, கர்ணபூரணம், அப்யஞ்ஜநம் இப் பிரயோ களால் கர்ணசூலம், அழற்சி, தாப இவற்றைப் பரி ஹரிக்கும். (4) வெறும் தேனை அவ்விதம் பிரயோகித்தாலு நலமுண்டு. (5) முற்கூறிய அதிமதுரம் முதலிய சாக்குகளி க ஷாயத்தில் நெய் கூட்டிப் பக்குவம் செய்து, அந்த நெய்யை ாது குச் சுற்றிலும் தேய்த்து லேபநமும் செய்ய ாம். 7 10.

கபகர்ணசூல சிகித்ஸை: ( ) சிலேஷ்மதோஷத்திலுண் டான கர்ணசூலையில் திப்பிலி சேர்த்துச் செய்த ருதத்தினல் பிணியாளியை ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்து வமநம் செய்வி கவே டும். (2) பஹாமான பத ர்த்தங்களால் தூ ா நமு , ஸ்ய மும், ஷேதாரணமும் செய்யலாம். (3) வெ ள்ளுள்ளி, இஞ்சி, முரு ை, துள சி, முள்ள கி, வாழை இவற்றின் தனித்தனி ஸ்வரஸத் த இளஞ்சூட க் காதில் ஊற்றலாம். (4) எரு க பூ ெ ாட்டு ளைக் காடிவிட்டு அரைத்து, அதில் தலமு ற்றி, உப்பையு கூட்டி, இரண்டா ப் பிளந்த ளித்த டுக்குள் அக் ல் த்தை வைத்து, ள்ளியிலை ளால் மூடி, புடபாகமுறை யில் வெதுப்பி யெடுத்துப் பிழிந்து, அந்த இரஸத்தைக் கர் பூரணம கப் பிரயோகி கக் காதுவலி தீரும். (5) ெ ாடி ாதுளை ரஸத்தையாவது, (6) விளாங்கனி ஸத் தயா து, (7) காடி ய யாவது ர்ணபூர மா விட்டு, அத ே ல் கடல்நு ரப்பொடி யத் தூவலாம். (8) வெ ள்ளாடு, செ றியாடு இ ற்றின் சிறு நீரில் மூங்கிலின் ே ல்தோலை இடித்துப்போட்டு, அதில் தல சேர்த்துக் ய்ச்சி, அ தக் கர் பூர மாய் உபயோகி கலாம்.

(9) காய , வெள்ளிலோத்தி, சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய கடுசெண்ணெயையாவது அவ்வித செய்யலாம். 11 I5½.

இரத்தஜகர்ணசூல சிகித்ஸை : இரத்ததோஷத்தினு லான காதுவலியில் (1) பித்தகர்ணசூலைக்கான சிகித்ஸைகளைச் செய்யலாம். (2) பே ஹுட சீக்கிரம் விராமோக்ஷணமும் செய்ய வேண்டும். 16.

பக்வகர்ண சே தைக்கு சிகித்ஸை :—காதினுண்டான வீக்கம் பக்குவநிலைமையடைந்தும், சீழும் வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தால் ( ) தூமபானமும், ரேஷதாரணமும், நஸ்யகர் மு செய்யவேண்டும். (2) நாடியென்கிற குழாயைச் செ வியினுள் வைத்துச் சீழ்வடியு ாறு செய்யலாம். மேலும் சீழ் முதலியது சேர்ந்துள்ள விரணத்தைச் சுத்தமாக்கக்கூடிய வேறு ாச் சிகித்ஸையையு செய்வது நலம். (3) காதினுள் ஒட்டிக்கொண்டுள்ள அழுக்கைத் தினத்திற்கு இரு முறை பிசுவர்த்திகளால் துடைத்துச் சுத்தம் செய்து, தூபமிட்டு, நல்ல தேனை உள்ளே விடவும். (4) ஸாரஸாதி ணக் ஷாயத்தில் சர்க்கரை சேர்த்துச் செய்த பாணிதத்தைச் செவியினுள் விட்டு, பிசுவர்த்தியால் செவியை அடைத்து மூடவும் ; ஸாரஸாதிகணச்சூர்ணத்தையாவது உள்ளே தூவலா . இம்முறை சர்ணசூலையையும், காதில் நீர் ்டி வதையும், ாதின் குருத்வத்தையும் பரிஹரிக்கும். 17 19½.

ப்ரிய க்வாதிதைலம் :—ஞாழல், அதிமதூரம், வட்டத்திருப்பி, சிறுநாகப்பூ, நைதல், மல்லிகை, மஞ்ஜிஷ்டி, வெள்ளிலோத்தி, ெ ாம்பாக்கு இவற்றைக் ல்கமாகச் சேர்த்து, விளாம்பழக்கஷாயத்தில் தைலட ப குவம் செய்து, காதில் விடுவதால் சீழ்வடிதல் சீ கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். 20, 21.

ர்ண ாதசிகித்ஸை :—(1) காதிரைத்தலுக்கு , செ விட்டுத்தனத்துக்கு ாதகர்ணசூலைக்குக் கூறிய சிகித்ஸையைச் செய்யலாம். (2) இதில் பத்தி ம்ப தமு இருந்தால், முதலில் வமநம் முதலியதைப் பிரயோகித்து பத் தப்பரிஹரி கவே டு . (3) ஆ இலை, முருங்கையிலை, மாவலிங்கஇலை, முள்ளங்கியிலை இவற்றின் வரஸ நான்கு ப கு, பால் எட்டு ப கு, நல்லெ ணெய் ஒரு ப கு கூட்டி, அதி அதிமதூரம், க்ஷீ ா கோலி இ ற் ற ல் மா ச் சே த்து ப குவம் செய்து, கர்ணநாதம், செவிட்டுத்தன , ாதுவலி இவற்றிற்கு ஏர டதி தைலம் ா கிற இதை நஸ்யமாக ும், அப்யங ம் செய்யவும், ர்ணபூர ாக ு உபயோகிக்கலாம். (4) அதிவிடயம், ாயம் ஜடா ாம்ஸி, லவ ப்பட்டை, ஸர்ஜக்ஷார , மிளகு இவற்றின் ஷா யத்தில் ஸ ு தமும் சேர்த்துத் தைலம் பக்குவம் செய்து செவி ி விட ாதுவலி, சீழ்வடிதல், ர்ணநாத இ வ தீரும். (5) காதிரைத்தலில் கடுகெ ணெயும் அனுகூல ானது. 2-25½.

க்ஷ ரதைலம்: உலர்ந்த முள்ளங்கி ய எரித்தெடுத்த க்ஷார ், காயம், சுக்கு, சதகுப்பி, வசம்பு, கோஷ்டம், முரு ை, இரஸாஞ்ஜநம், ஸௌவர்ச்ச லவண ், யவக்ஷா ம், ஸர்ஜக்ஷாரம், பூனீறு, இந்துப்பு, பூர்ஜபத்திரம், கிரந்திதகா ், பிடாலல ணம், கோரைக்கிழங்கு இவற்றை அனைத்துக்கும் நான்கு மடங்கு அள வான மதுஸு ் தத்தில்[1] கூட்டி, அதே அளவு ெ ாடிமாதனே ஸ்வரஸமும் வாழைத்தண்டுரஸமு ் சேர்த்து, இவற்றில் தைல ் ப ்குவம் செய்து, கர்ணபூரணமாகப் பிரயோகிக்கலாம். "க்ஷ ர தைலம்" ்கிற இ ்ஔஷத ் காதில் ஆரிப்பு, சீழ்வடிதல், செவிட்டுத்தனம், பூதி ர்ணம், ாதுவலி, காதில் கிருமிகள் சேரு தல் இ ற் றத் தீர்க்கும். முகரோ ் ளிலு ் த ்தரோ ்களி லு ் கூட இது மிக்க உபயோகமானது. 26 29½.

கர்ணஸ்வாப-சே ப திகளில் சிகித்ஸை: ( ) கா து ள் திமிர்த்தாற் போலுள்ள கர்ணஸ்வாபக் கோளாறில் காதின் பக் ம இரத்தமோக்ஷண ் ப ்ணவே ்டும். (2) காதில் ் க் மும், சீழ்வடிதலும் இருந்தால், தூர்நீர் ் சிவு சொற்ப ாயிரு ்தா லு ர் வமநம் செய்விக்க வேண்டும்.- 30½.

செவிட்டுத்தனத்தில் அ ாத் மானது: பாலர்களு ்கும், யது முதிர்ந்தவர்களுக்கும் காணும் பாதிர்யம் ா ்கிற செவிட் டுத் தனமும், நெடு நாட் ளாயுள்ள செ பிட்டுத் தனமு ் சிகித் ஸக்கு வசப்படாதவை ாம்.—31.

பிரதீ ஹ சிகித்ஸை: (1) பிரதிநாஹம் எ ்னும் வியாதி யில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேத மு ் றகளால் செவியின் உட்புறத்தை ஊற வைத்து, உலர்ந்த மல ் ள் நன்றாகச் சிந்த பிறகு, ர்ணசோத சலாகை யினால் தை ந ்றாகச் சுத்த ் செய்யவு ். உடனே ஸு ்தம், இந்துப்பு, தேன், கொடி ாதளோரஸ ் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றுட ் கூட்டிய தலத்தைச் செவியினுள் விட லா ். (2) சோதநம் செய் தால் ெ வியினுட்புற ் ரூக்ஷ ா ப் போனால், நெய்யி ் மேற்புறத்திலுள்ள ஏட் ட ் ாதினுள் விடலா ். 32, 33.

லகர்ண ் ர தி ளு ்குச் சிகித்ஸை: (1) க தி ள் ல ் நிர ்பி யிரு ்தாலும் முறகூறிய பிரதிநாஹ சிகித் ஸ யயே செய்யலாம். ( ) தினவு அதி ாயிரு ்தால் பஹராமா சிகித் ஸயு ், (3) கர்ணசோபை யிருந்த ல் அவ்விதமே பஹா சிகித்ஸையு ், நஸ்ய ் முதலியவற்றின் பிரயோகமு ் ஏற்ற வ யாம். இதில் ன ா வு ் உ ்ஷ்ணமா ் உள்ள லேபநமு ் உபயோகம ம். 34.

---

[1] . மது ு ்த ் தே ் சேர்த் ச் செய்யப்படு ் ஸுக்த ். (ு ்த ். முதற்பா ் ப ர் .)

கிருமிகர்ணரோ க சிகித்ஸை ( ) பூதி கர்ணம், கிருமி ர் ணம் இவை வில் சர்ணஸ்ராவத்திற்குக் கூறிய சிகித்ஸையும், (2) கிருமி ர்ணத்திற்கு முக்கியமாகக் கடுகெண்ணெ யினால் ர்ண பூரணமும் செய்யலாம். 35.

கர்ணவித்ரதி முதலியவற்றிற்குச் சிகித்ஸை: (1) கர்ணவித்ரதியில் முதலில் வமநம் செய்து, பிறகு வித்ரதிக்குக் கூறியுள்ள சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். (2) காதின் உட்புறத்தி சலாகை முதலியது குத்து த லான விரணத்தினால் உண்டான வித்ரதியில் பித்தகர்ணசூல சிகித்ஸை ஏற்றதாகும். (3) கர்ணார்ச ், கர்ணார்புதம் இவற்றில் நாஸார்புதம், நாஸா சஸ் இவற்றிற்குச் செய்யப்படு து போன்ற சிகித்ஸை ஏற்றதாம். (4) பக்குவமாகாத ர்ணவிதாரிகா என்னும் வியாதிக்கு அது எந்த தோஷத்தினால் உ டாகிறதோ அதை அநுஸரித்தும், ர்ண வித்ரதிக்கு ஏற்றதுமான சிகித்ஸையைச் செய்ய வேண்டும். 36, 37.

ப லி சே ஷ திகளின் சிகித்ஸை: ( ) பாலி சோஷ ரோகத்தி ா, ர்ண சூலே ே ற்ற நஸ்யமும், லேபநமும், ஸ்வேதமு பிரயோகி லா . ( ) ஸ்ே தம் செய்த பிறகு பாலி யெ கிற வெளி காதை சாரப்பருப்பு, அதிமதுரம், அலரி, வாற்கோதுமை இவற்றுடன் எள்ளைக் கூட்டித் தேய்த்து ரவும்; இது செவிக்குப் புஷ்டி தரு . மேலும் தினந்தோறும் அப்யங்கமும் செய்து ரலாம். (3) தண்ணீர்விட்ட ங் கிழ கு, அமுக்கிறாங் கிழங்கு, க்ஷீரகாே ாலி, ஆமணக்குவிதை இவற்றின் கஷாயத்தில் பால் கூட்டி ை லட் பக்குவம் செய்து பாலி சோஷ த்திற்கு பயோகிக்க அவ்வவயவம் புஷ்டியடையும் (4) பாலில் ஜீவநீயகணச் சாக்கு ளை கல்கமாகச் சேர்த்து, இவற்றை ஆநூப ாம்ஸ கஷாயத்திற் கூட்டி, அதில் தைல பக்குவம் செய்து, வெளி காதில் தேய்க் வு ; இது பாலி யென்னும் அவயவத்தைப் போஷித்து ளர்க்கு . (5) வெளிக்காதில் மிகவும் மெலிந்துள்ள பாகத்தை அறுத்துப் போட்டுவிட்டு, மற்றப் பாகத்தைச் சேர்த்துக் கட்டி போஷி கச் செய்யலாம். (6) இவ்வி, மா வே தந்த்ரிகையிலு , பரிபோடத்திலும் சிகித்ஸை செய்ய வேண்டும். 38 42.

உத்ப த சிகித்ஸை: த்பாத என்கிற வியாதியில் (1) அட்டைகளை விட்டு இரத்தத் தை வெளிப்படுத்திய பிறகு, சீதளமான ஔ ஷத ள ல் மேலே லேபநம் செய்யலாம். (2) நா ல் துளி , ாந்துளிர், சிற்றுமுட்டி, அதிமதுர , வெள்ளிலோத்தித்துளிர், எள்ளிலை, நைதல், காடி, மஞ்ஜிஷ்டி, கட பு, ந ஞரி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத் தக் ெ ாண்டு அப்யஞ்ஜநம் செய்யல ம். (3) விஸர்ப்பத்திற்கு கூறுகிற ரு த ளையும் உபயோகி லாம். 43, 44.

உ'ம'த சிகித்ஸை : (1) உடும்பு, நண்டு இ ற்றி ' கொழுப்பு, பனங்குருத்து, அமுக்கிருங்கிழங்கு, எரு'கு, வாலு மூளை, எள், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவ' செய்த தைலத்தைக் கொண்டு அப்யஞ்ஜனம் செய்யலாம். (2) குந் துளஸி, லப்பைக் கிழங்கு இ ற்றைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த தலத்தை தீக்ஷ்ணநஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம். 45, 45½.

துக் வர்த்த சிகித்ஸை: —(1) வேளாயிலை, நா விலை, மாவிலை இவற்றின் கஷாயத்தினுல் துர்வித்தக் கோளாறில் [1] பாலிபா கத்தை நன்ருகக் கழுவி, தலத்தை நன்கு பூசி அதிமதூரம்- ஞ்ஜிஷ்டி-வறள்தாமரை-மஞ்சள் இவற்றி' மிக்க நு'மையான சூர்ணத்தைக் காதின் மேல் தூவவேண்டும். (2) கொ'பாக்குட் ாய்விட' மும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தலமு' அப்யஞ் ஜந' செய்ய உபயோகமானது. 46, 47½.

லேஹி சிகித்ஸை: (1) பரிலேஹி வியாதியில் பசுஞ்சாண உருண்டையைச் சூடா'கி அதனுல் ாதின்மேல் பலமு ற ஒற் றடம் ெ டுக்கலாம். (2) வாய் பிட'கத்தின் மிருதுவான சூர் த் தப் பெண் ஆட்டின் மூத்திரத்திஞல் கல் மாகக் கலக்கி ே லே பூசலாம். (3) வெட்பாலரிசி, இ'கு ப்பட்டை, பு' 'வித்து, கொன்றைப்பட்டை இவற்றின் கல்கத்தையாவது பெ' ஆட்டு மூத்திரத்திஞல் கல்கமாக்கிப் பிரயோகி'கலாம். (4) அல்லது முற்கூறிய வெட்பாலரிசி முதலியவற்றின் கல்கத்தையும், வேப் பிலை-மிளகு-மரு'களாம் பழம் இ ற்றின் ஷாயத்தையும் சேர்த் துத் தலம் பக்குவம் செய்து அப்யஞ்ஜநமாகவாவது பிரயோ கி'கலாம். 4 50.

கர்ணச்சேத சிகித்ஸை : ( ) வியாதியிஞல் காது அறுபட் டுப் போனுல் அவ்விடத்தைச் சுத்தம் செய்து, அறுந்துபோ ன முனைகளை இழுத்துச் சேர்த்து, அவ்விடத்திற்கு வற்ற பந்த நத்தை முறைப்படி பிரயோகி'கவும். (2) ஆ ந்துக ரணத் திஞல் அறுபட்டுப்போன செவியையும் சுத்தம் பண்ணிச் சேர்த்து' ட்டவே'டும். 51.

ர்ணவேதந முறை :—தலைமயிர்முனையைத் தலை அசை யாதபடி ஏதேனு' ஒன்றில் ட்டிவிட்டு, சேதந-பேதந'ளைச் செய்து, அவ்விதம் சஸ்திரமிட்ட பாகத்தில் உள்ள ஸந்தி

---

1. துர்வித்தம் ா த மு ற த ரு 'குத்து தால் பாலியில் ற் படு' விய தி துர்வித்தம் எ'று', து' ர்த்த ம் எ'று' கூறப்படு'.

2. பாலிபாகத் தத் தி'று அழி'கு' வியாதி'கு லேஹி எ' று', பரிலேஹி யெ'று' பெயர்.

3. சேதந - பேத ' எ'பதால் ாது தாறு ாரு ச் சஸ்திர சிகித் ஸயில் சேர்'திருப்ப த மீ' ம் அறுத்து, ஒழு'ாகச் செய் யு' மு ற கூறப்படுகிறது.

பாகத்தை மேடு பள்ளமில்லாமல் ஒழுங்காய் அமைத்து, நெய்யு' தேனுட் கூட்டி அவ்விடத்தில் தடவி, சோணிதாஸ்த்ராபக குண முள்ள சூர்ணங்களை[1] மேலே தூவி, பிசுப்லோதம் என்கிற பஞ் சுத்துணியால் அவ்விடத் த மூடி, அதன்மேல் நூலைக்கொண்டு அதி அழுத்தமா யுமில்லாது அதிக தளர யுமில்லாது ட்டி, விரணத்திற்கு உசித ான உபசாரமுறையை ஏழு நாட்கள் நடத்த வே' டும்; பிறகு காய்ச்சாத தைலத்தை மேலே ஊற்றி மெது ர அப்பிசுவை விலக்கிப்போடவே 'டும். 52 54.

ர் வ'த்த முறை: (1) விரணட் ன்கு ஆறிய பிறகு உரோமமும் முளைத்து, ஸந்தியாக' ஒன்றுகூடி, அவயவம் றடு கட்டாது ஒழு'கா நல்ல நிறத் தயு' பெற்ற பிறகு, குக் தியை ாதை மெதுவாக வளர்'கவேண்டும். (2) ஜலசூக தி 'ரு தம்: வேல'பாசி, ாஞ்சொறி, ஞ்சள், மரமஞ்சள், ண்ட' த் தரி, முள்ளு' ண்ட'கத்தரி, அமு'கிருங்கிழ'கு, சிற்றுமுட்டி, யானைத்திப்பிலி, செ ண் டுகு, பீர' ம்வேர், அலரிவேர், எருக் ம் வேர், ஏழிலம்பாலைவேர், இயற்கையில் இறந்த மூஞ்சூறு-குளவிக் கூடு-தூரிஞ்சில்-அட்டை, வெ' ாயம் இவற்றை' ல் ா ச் சேர்த்து யானை-குதி ர இவற்றின் சிறுநீரில் ந' லெ'ணெயுட' எரு மமெ ய்கூட்டிக் ாய்ச்சி ரபாகமாக இற' வு'; இ , அப் ய' த்திற்கு உபயோகிப்பதால் ாது நன்றுகவளரும். 55 5 1.

'த முறை: (1) நாசி சிதைந்துபோன னுக்கு வாலிப யதினுயிருந்தால், சோதந சிகித்ஸையைச் செய்து, பிறகு பி'வரு' முறைப்படி அ ச் சரிப்படுத்தவே 'டு'; ஏதேனு' இலையை எடுத்து, நாசியின்மேல் வை த்து, அதன் அறு'த இடத்திற்குச் ச ா அந்த இலையைக் த்தரித்து, அ த நாசிக்கு'கீழே ன்னத்தில் வை த்து, அள'து அதே அள வா செ ல்லிய சர் த் தக் கன்னத்திலிருந்து உரித்து, அக் ன் த்தில் ரித்த இட' வே டுறுதவண்ணம் காப்பாற்றிக் செ 'ரடே, அவ்விதம் உரித்த சர்மத்தைத் திருப்பி நாசியின் சிதைந்தவிடத்தில் படியவைத்து, ாசியுடன் ஸேவநி என்கிற நாம் ப'கொண்டு ஒழுங் த் தத்துவிட ும்; ன்னத்திலும் பந்த நமிட்டு அ'த விரணத்தையு' ஆற்றவேண்டு'. பிறகு நாசித் ா ான் ளுள் இர 'டு குழல் ளை விட்டு, ச் ாஸம் ன்கு நடைபெறு தற் ா ந 'கு தி நசித் ார' ளை ஒழு'கு படுத்த வே ண் டும். அப்ப ல் பக்கு ம் செய்த செ று' தைலத் த மேலே தடவி, ச'த ம், அதிமதுரம், ஸௌவீராஞ்ஜநம் இவற்றையா து, இரத்தப்பெரு'கை த் தடு'கும் குணமுடைய வேறு சர'கு

[1] சோணித 'த்தாப ' தேஹத்திலிரு'து இரத்த' செ ளி ரு தத் த 'கு' கு '. இரத்த கு த் தப் ப ப்ப த்து து எ ' கூறு ர்.

களையாவது மிக்க மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து அவ்விடத்தில் தூவவேண்டும். அதன் பிறகு தேனும் நெய்யும் கலந்து குழைத்து, (1) அதில் தடவி பந்தனமிட்டு, ஸ்நேஹ விதியிற் கூறி பத்யோபசாரங்களைச் செய்யவும். வேறு தொந்தரவு ஏற்பட்டதாகத் தெரிந்தால், அந்நிலைமையில் ஸத்யோவிரணத்திற்கு ஏற்ற பரிஹாரமுறையைச் செய்யவேண்டும். நாசிக்குப் பக்கத்தில் மாம்ஸம் அதிகமாக வளர்ந்துவிட்டால், அதை அறுத்துத் தள்ளிவிட்டு, மேலே சர்மத்தை மூடி முன்போல் தைத்துவிடவும்; பள்ளம் விழுந்த இடத்தை ஸமமாகச் செய்யவும்; பிறகு அவ்விடத்தை வெகு மிருதுவாயிருக்கும்படியாகச் சீர்திருத்தவும் வேண்டும். (2) நாசி தானாகவே உடனே அறுந்திருந்தால், அதிலும் அறுந்த பாகத்தை அதற்குற்ற இடத்தில் அமைத்து முன்போலவே பரிஹாரம் செய்யவேண்டும். 59 65½.

ஓஷ்ட ஸந்தான முறை: ஒருவனுக்கு உதடு எவ்விதத்திலாவது அறுந்துபோயிருந்தால், அதிலும் நாசி ஸந்தானத்தில் குழல் செலுத்துவதைத் தவிர்த்து மற்றச் சந்தான முறைச் சிகித்ஸை முதலியதெல்லாம் நாசிக்குச் செய்தவிதமே செய்யவேண்டும். 66.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

நஸாரோக விஞ்ஞானீயம்.

இனி நஸாரோக விஞ்ஞானீயம்[1] என்னும் அத்தியாயம் விரித்துக் கூறப்படும்:

பிரதிச்யாயம்: (1) பனி, பெருங்காற்று, புழுதி இவை நாசியினுள் புகுவது, நீண்டநேரம் பிரஸங்கம் செய்வது, அதிகமாய் நித்திரையுறுவது, மிகவும் கண் விழிப்பது, மிகத் தாழ்வான அல்லது மிக்க உயரமான தலையணைகளை யுபயோகிப்பது, புதிய ஜலங்களைப் பருகுவது, மிதமிஞ்சி நீரைப் பருகுவது, நீரில் மிக்க விளையாடுவது, அதிகமாய் வாந்தியாவது, கண்ணீரை அடக்குவது இவை முதலியவற்றால் வாதம் மேலோங்கிய தோஷங்கள் நாசியினுள் அடைந்து உறைந்துபோய் பிரதிச்யாயம் என்னும் வியாதியை உண்டுபண்ணும். இவ் வியாதி விருத்தியானால் க்ஷயத்தை யுண்டுபண்ணும். (2) அவற்றுள் தத்தேஷத்தின் ... பிர

---

1. நாசியைப்பற்றிய வியாதிஸ்வரூபங்களை விளக்கும் அத்தியாயம்.
2. பீனஸம் என்பது பிரதிச்யாயத்துடன் சேர்ந்ததாகப் படித்திருக்கிறது. ஆனால் இவ்விரண்டும் வெவ்வேறு என்று இதர நூலோர்களால் கூறப்படுகிறது. நாசியிலுண்டாகும் பிரதிச்யாயாதி ரோகங்களுக்குப் பீனஸம் என்பது பொதுப்பெயரென்றும் கூறுகிறது.

திச (த்தில் வாய் உலர்ந்துவிடும். அடி கடியும் து மல் உண்டாம்; மூக்கில் அடைப்பும் குடைத்தலு காணும்; பற்கள், கன்னட், சிரஸ் இவற்றில் வேதனையுண்டாகும்; புருவங்களைச் சுற்றிலும் பூச்சிகள் ஊருவதுபோன்ற உணர்ச்சி யேற்படும்; குரல் சட்மிப்பே ட்; இம் மூக்கடைப்பு நீடித்து முதிர்ந்து கசியு ; நாசியிலிருந்து தெளிவான குளிர்ந்த சளி ஒழுகும். (3) **பித்ததோஷத்தினலான பிரதிச்யாயத்தில்** நாவறட்சி, ஜ்வரம், ாசியில் கட்டி வடிதல், உலேசுசுப்பல, மூக்கின் முனையில் ரூக்ஷமு உஷ்ணமுமான விரணம் உண்டாதல், சிவந்தும் பசுமையாக ும் சளி ஒழுகுதல் ஆகியவை குறிகளா . (4) **சிலேஷ்ம தே ஷத்தினல ன பிரதிச்ய த்தில்** இருமல், அரோசகம், ச்வாஸ , வாந்தி, உடல் பாரமாதல், வாயில் ஒருவித இனிய சுவை, தினவு, ஸ்நிக்த்த ாகவும்-வெளுத்தும்-உறைந்துமுள்ள சளியின் ஒழுக்கு இவை தோன்றும். (5) **நிப தத்த ல ன பிரதிச் த்தில்** மூன்று தோஷங்களின் குறிகளும் தோன்றி, திடீரெ வியாதி விருத்தியாவது தணிவதுமா யிருக்கும். (6) **இரத்ததே ஷத்தினல ன பிரதிச்ய த்தில்** இரத்தமானது விகாரமடைந்து நாசியினுட்புற ாயுள்ள ஸிரைகளிற் சேர்ந்து, பிரதிச்யாயத் த யுண்டுபண்ணும்; இதில் மார்புக்குள் சப்தவுணர்ச்சி குறைந்து திமிதமாயிருக்கும்; கண்கள் சிவக்கும்; மூச்சுக்காற்று துர்வ ஸனையுள்ளதாகும்; செவி, நேத்திரம், நாசி இவற்றில் அரிப்புண்டா ; பித்தப்பிரதிச்யாயத்திற்குக் கூறிய மற்றக் குறி ளும் ாணப்படும். (7) **துஷ்டப் பிரதிச்ய ம்:** முற்கூறிய எ லாப் பிரதிச்யாயங் ளுமே சிகித்ஸிக்கப்படாது விடப்பட்டால் துஷ்டப் பிரதிச்யாயமா ப் போம்; அப்பொழுது முற்கூறிய உபத்திரவங்கள் அதிகப்படுவதால் இவ்வியாதி எல்லாப் புலன் ளிலு தாபத்தை யு டுப ணு ; அக்னிமாந்திய , ஜ் ர , ச் ாஸம், ாஸம், மார்பில்வலி, விலாப்ப க வி இவையு தோன்று ; இது திடீரென்று பலவாறு விருத்தியடை து முகத்தில் துர்நாற்றத்தையும் க்கத்தையு விளைவிக்கு ; நாசியினுள் துர்நீர்க் சிவையும், வறட்சியையுட், அடைப்பையும்-அடைப்பின் யயு ாற்றி மாற்றி யுண்டாக்கும். நாசியிலிருந்து வெளுப்பா வு சி ப்பா வு உறைந்துமுள்ள சிலேஷ் ம் சீழைப்போல் சியும்; இதில் நீண்டுட், வழவழப்பாகவு , வெண்மையாகவு , ஸூக்ஷ்மமாகவு பலவாறுயுள்ள கிருமிகளும் உண்டாய் வெ ளியு . (8) இப்பிரதிச்யாய களில் தேஹத்திற்கு இலாவம், து ல் தணிவடைதல், தோய்ந்து பசுமையாகச் சளி வருதல், சு வ யுணர்வதிலும் வாஸனை ய்றி திலு ச தியுண்டாதல் ஆகியவை **ப கு ப் பிரதிச ய** குறிகளா . 1 l .

ப்ரு க்ஷ ம்: தீக்ஷ்ணமான வாஸனைகளை மு ருவது, சூரி கிர த்தை நாசியிற் பு ச் செய்வது, நூல் துரு பு முதலி

யதை நாசியில் விடுவது இவற்றாலாவது, வாதத்தைப் பிரகோபிக்கச் செய்யும் வேறு காரணங்களாலாவது நாசியினுள் உள்ள முருந்தெலும்பு தாக்கப்பட, அதனால் தூண்டப்பட்ட வாயு நாசியில் தடைபட்டு ச்ருங்காடகம் என்கிற பாகத்தை[1] அடைந்து, மீண்டும் வெளியில் பலமாக சப்தத்துடன் திரும்பவும் தும்மல் ஏற்படுகிறது; இது கடுமையாயிருக்குமானால் ப்ருசக்ஷவம் எனப்படும். 14, 15.

ஸிரோஷம்: வாயுவானது நாசித்வாரங்களையும், கபத்தையும் சோஷிப்பிக்கும்; நாசியினுள் சுணைகள் நிறைந்த மாதிரி உணர்ச்சி யுண்டாம்; மூச்சு விடுவதற்கு மிகக் கஷ்டமாயிருக்கும்; ஆகவே இவ்வியாதி நாஸிகா சோஷம் என்று கூறப்படுகிறது. $16\frac{1}{4}$.

நாஹம்: வாயுவானது கபத்தினால் தடுக்கப்பட்டு, நாசி முற்றிலும் நிரம்பி மூடப்பட்டதுபோல் ஆனால் அது நாஹம் எனப்படும்; இதில் மூச்சு விடுவதும் வாங்குவதும் தடையுறுதலால் நாசித்வாரங்கள் மிகவும் அடைக்கப்பட்டது போலாகும். 17, $17\frac{1}{4}$.

கிராணபாகம்: நாசியின் த்வாரங்களைப் பித்தம் மிகவும் அழலச் செய்து, அங்குள்ள மிருது சர்மத்தையும் மாம்ஸத்தையும் மிகவும் பாகித்து வலியையும் உண்டுபண்ணும்; இவ்வியாதி கிராணபாகம் எனப்படும். $18\frac{1}{4}$.

நாஸாஸ்ராவம்: சிலேஷ்ம தோஷத்தினால் ஸ்ராவம் என்னும் வியாதி நாசியில் உண்டாகிறது; இதில் நாசியிலிருந்து வெளியாகும் தோஷம் தெளிவாகத் தண்ணீர் மாதிரியாய் எப்பொழுதும் ஊறும்; இது இரவில் அதிகமாகும். 19.

அபீநஸம்: நாசியினுள் சிலேஷ்மதோஷம் அதிகரித்து, உட்புறமுள்ள ஸ்ரோதோமார்க்கங்களை அடைத்து, குர் குர் என்னும் ச்வாஸத்துடன், பீநஸத்தினும் அதிக வேதனை தருவதான அபீநஸம் என்னும் வியாதியை உண்டுபண்ணும்; இவ்வியாதியால் ஆட்டுக்கு ஒழுகுவதுபோல் எப்பொழுதுமே நாசி சளி நிறைந்து ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும்; இச்சளியானது மிகப் பிசுபிசுப்பும் பசுமை நிறமும் தடிப்பும் உள்ளதாய்ப் பக்குவமடைந்து வெளியாகும். 20, 21.

தீப்தி: கோளாறடைந்த இரத்தத்தினால் நாசி எரிக்கப்பட்டதுபோல், வெளியிலாவது உள்ளேயாவது பரிசிப்பதை

---

1. ச்ருங்காடம் — முதற்பாகம் பார்க்க.
2. நாஸாநாஹம் — என்றும் பெயர் வழங்கும்.
3. கிராணபாகம் — இதுவே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் பாகம். (நாசியின் புண்களும் நோய்.)

யும் த க வியலாததாய் விடும்; மூச்சு விடும்போது புகை வது போன்ற அழன்ற உணர்ச்சியும் உ டாம்; நாசி ய ரிப்பது போன்ற இவ் வியாதி தீப்தி எனப்படும். 22.

பூதி ம்: வாயினுள் த டைகளுக்கு அடியில் தொண் டைப் ப சமாய் அழு குகள் சேர் து பதனழிந்து, முகத்திலிருந் து ாசியிலிருந்து வாயுவு கபமும் துர்வாஸனையுட வெளி யாகு ; இதைப் பூதி ம் எனக் கூறுவர். 23.

பூய-ர தம்:—ஸந்நிபாத தோஷத்தினாலாவது, அடி படுவ தாலாவது நாசியிலிருந்து சீழும் இரத்தமும் ல து வெளி யாகு ; இது சிரஸ்ஸில் அழற்சியையும், வி யயும் உ டுப ணும். இவ் வியாதி குப் பூ -ரக்தம் எனப் பெயர். 24.

புட ம்: பிரகோபமடைந்த ாயுவானது ாசியினுள் பித்த-கப களால் தகைந்து மூடப்பட்டு, கபத்தைச் சோஷிப் பி அது புறணிபோல் உலர்ந்து நிற்கும்; இவ் வியாதி புட எனப்படும். 25.

ஸ ச -அர்புத ள்: ாசியிலுண்டாகு அர்சஸ் என் கிற முளை ளையும், அர்புத என்கிற மூலைகளையும் அ ற்றிற்கு ாண ான தோஷ களின் த மை ளைக்கொ டு, இலக்ஷ ணுதி ளைக்ெ ாண்டு அவற்றி பல வேறு நிலைமை ளைப் பகுத்தறிய வே ண்டும். இவ் வியாதிகள் அனைத்திலுமே ஷ்ட ான ச்வாஸமு , பீநஸமும், அடி கடித் தும்மலு , மூ டைப்பு உள்ளவனைப் போல் று பேசுவதும், நாசியில் துர்நாற்ற மு , சிரோவேதனையும் காணு . 26, 26½.

ஸ ரே ளில் த் ாத் : முற்கூறிய ப் பதி ெட்டு நாஸா ரோகங்களில் 'துஷ்டபீநஸம்' எ பது ாத் ர த யி யாப்ய ானது. 27.

இருபதாம் அத்தியாயம்.

ரே ப் பிரதிஷேத .

இனி ரே ப் பிரதிஷேதம்[1] னு அத்தியாய வி ரித்து கூறப்படு :

ரே ளு குப் பே சிகித் : (1) எல்ல ப் பீந ளினும் முதலிற் செய்யவே டியது மூ த்திற் ாற்று விசாத அ றயில் பிணியாளி வஸிக் வேண்டியதேயா . (2) பிறகு ஸ்நேஹநம், ஸ்வேதநம், வம ம், து பா , ேஷ தாரணம் இவற்றை யு தப்படிச் செய்யவே டு . (3) னமாகவு

[1] . ாசியிலு டா வி ாதிகளைப் பரிஹரி கு மு ற ளை வி அத்தியாய .

உஷ்ணந் தருவதுமான ஸ்தி தரி வே டும். (4) சிரஸ்ஸை மி வு னமான வஸ்திராதிகளால் சுற்றிக் ட்டவே டு. (5) உணவு திரவமல்லாமலும், இலகுவாகவும், அம்லமும் இலவ மும் உள்ளதா வும், ஸ்நிக்த்தமா வும், சூடாகவும் இருத்தல் வேண்டும்; ாங்கல மாம்ஸம், வெல்லம், பா ், கடலை, த்ரிகடு இவை உண ல் விசேஷமா யிருக் வேண்டு; ாற்ே ாதுமை, கோதுமை இவைகளையும் தயிர்-மாதுளைரஸம் இவற்றைச் ேர்த்துப் பக்குவம் செய்து விசேஷமாய் உட் ாள்ளலா ; இள முள்ள கியை கூழ்போல் செய்தும், அல்லது கொள்ளை அவ்வித செய்தும் பருகுவது நலம். (6) தசமூல சேர்த்துக் ாய்ச்சிய ஜலத்தை இளஞ்சூடாகவு, நன்றாகப் பழகிய ாருணி யென்னும் மது வயு பருகலாம். (7) ச்சோரம், தழுதாழை, வச பு, ஓமம், ருஞ்ஜீர ம் இவற்றை முகரலாம். 1 4.

வியோஷ தி வட ம்: த்ரிகடு, தாளிஸப்பத்திரி, சவ்யம், புளி, புளிவஞ்சி, சித்ரமூலம், ஜீரகம் இவை வகைக்கு இரண்டு பலம், இலவங்கப்பட்டை, இலவங் ப்பத்திரி, ஏலரிசி இ வ க்கு கால்பலம், இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, ஐம்பது பலம் வெல்லத்தைப் பாகுவைத்து, அதில் சேர்த்து கலந்து சிறு குளிகைகளாகச் செய்து உபயோகி ச, பீநஸம், ச்வாஸம், ாஸம் இவற்றைத் தீர் கும்; நாக்குச்கு நற்சுவையையும், தொண்டையில் நல்ல ஸ்வரத்தையும் விருத்தி செய்யு. 5-6[1].

பீ ஸத்தில் சதாஹ்வாதி தூமம்: ( ) சதகுப்பி, இல ங் கப்பட்டை, சிற்றுமுட்டிவேர், கொன்றைவேர், ஆமண ன்வேர், பில்வவேர், சரக்கொன்றைப்புளி இவற்றை இடித்துப்போட்டு, அதில் ொழுப்பு, நெய், மருக் ளா பழம் இவற்றையு கூட்டி மல்ல ஸம்புடத்தில் எரித்து[1], அதிலிருந்து எழு தூமத் த உறிஞ்சலா. (2) அல்லது ஏதாவது ம ப்பண்ட ளை நெய் யிற் ல் து மல்ல ஸம்புடத்திலிட்டும் தூமம் பிடி லாம். 7, 8.

பீ த்தில் பத்தி : ஸ் ாந, வியஸநப்படுதல், ோப, நெடுங்காம படுத்திருத்தல் குளிர் த ஜலத்தி உபயோ இவை கூடாது. [1].

தப்பிரதி சிகித்ஸை: வாததோஷத்தினலான பிரதிச்யாயத்தில் ( ) பாதஹரகுணமுள்ள சர கு ளால் பக்குவ செய்த கிருதத்தையாவது, ( ) பஞ்சலவண ளைச் சேர்த்துச் செய்த கிருதத்தையாவது, (3) விதார்யாதிகணச் சரக்கு

ஸ புடம் ஒரு ம அ லி அ பா த்திற் ா ஸ்து ளை த்து, ரித்துவிட், அத மே ற்றோர் அ லை விழ்த்து மூடி, சீலைம ெய்து, மே அ வில் சிறு த் ாரீ செ்து, அதிலிரு து ரு தூ த் த ட்ெ ா து மு ற. இ் வித ா அ ளின் ஸ புடம் ம ல ஸ புட ா.

ளால் பக்குவம் செய்த கிருதத்தையா து பருகலாம். (4) ஸ்வேதம், நஸ்யம் முதலிய பிரயோ.கங்களையும், (5) அர்தித சிகித்ஸையிற் கூறிய சிகித்ஸையையும்[1] செய்யலாம். 9, 10.

பித்த-ர தப்பிரதிச் ா ங் ளின் சிகித்ஸை :- பித்தத்தி ஞலும், இரத்தத்திஞலு உண்டாகிற பிரதிச்யாய களில் ( ) மதுரத்திரவ்யங்களைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த கிருதத் தப் பரு லாம். (2) சீதவீர்யமான பதார்த்த களால் பரிஷேக ளையும், பிரதேஹங்களையும் குளிர்ந்த வ.ஃளாகப் பிரயோகிக் லாம். 1.

வ தலம்: ெ ண்கரு ாலிப் பட்டை, த்ரிபலை சிவதை, பெரு குமிழன், அதிமதுரம், பில்வம் இவற்றைப் பாலில் சேர்த்து, பாலுக்குப் பத்தில் ஒரு ப கு எண்ணெய் கூட்டி, ஞ்சஞு சேர்த்துக் காய்ச்சியெடுத்து நஸ்யமாய் ப யோகிக்கவும். 12.

சிலேஷ்மப்பிரதிச் சிகித்ஸை: கபத்திஞலு டாகு பிரதிச்யாயத்தில் ( ) லங் நம் செய்யவும். ( ) வெண் டுகு ளால் சிரஸ்ஸில் லேப செய்ய ும். (3) நெய்யு க்ஷாரமு கூட்டி யு ொ டு நம் செய்யவு . (4) உப்பு, த்ரிகடு, ாய் விட க , வெட்பாலை, ஜீரகம் இவற்றை ஆட்டுமூத்திரம் விட் ட ரத்து, அதஞல் வமந செய்விக்கலாம். 13, $13\frac{1}{2}$.

ஙிப தப் பிரதி சிகித்ஸை : காரமாகவும், தீக்ஷ் ா வுமுள்ள கிருத களை நஸ்யமாகப் பிரே ாகித்தும், அவ்வித ஔஷத களை கபள கிரஹ ளா ச் செய்து ஸந்நிபாதப் பிரதிச்யாயத்தைத் தீர்க்கே ண்டும். 14.

துஷ்டபீ சிகித் : (1) இராஜயக்ஷ்மசிகித் ஸ யயு , கிருமிஹரமான சிகித்ஸையையு உபசாந்தியாகச் செய்து, துஷ்ட பீநஸத்தில் கால தள்ளவே ண்டும். (2) விஷே ஷ தி த்தி: த்ரி டு, ஆ க்கன் வேர், ய்விட கம், மர மஞ்சள், திப்பிலி, ே ாஷ்டம், இ கு ப்பட் ட கத்தரி வி த, சிவதை, ெ ண் டுகு, மத்ஸியம், அரணிமரத்தின் புஷ்ப ள், பெருஞ் ஜீர , முரு கவிதை இவற்றின் சூர்ணத்தை குதிரையின் சாணச்சாறு ஞம், சிறுநீரா ஞம், ய னையின் சிறுநீரா லு ஒருமிக்க ஆட்டி, ஒரு ெ ண்பட்டுத்து ாடில் அக்கல் த் தைத் தடவி, வர்த்தியா ச் சுருட்டி உ ர்த்தி, வாயிஞலு நாசி யிஞலு அவ்வர்த்தியி தூ த்தை உட்கொள்ளலாம். 15 17.

---

[1] . ாதவியாதி சிகித் ஸயி 4 , $42\frac{1}{2}$ இ த ச்லோ களி ெ ழிபெயர்ப் பப் பார் .

. ரிஷே ஸே . ஷாயாதிகளை ே ாவு விட ளி ற்று து. பி தேஹ° வியாதிஹர ஔஷத ளை மேலே தே ப்பது.

புட சிகித் : தும்மலிலும், புடசம் எ கிற நாஸாபுட த்திலும் தீக்ஷ்ண ான ஔஷத கனோ நாசியினுள் திச் செலுத்தவே டும். சு கு, கோஷ்டம், திப்பிலி, ய் விட ம், திராக்ஷை இவற்றை ஷாயமிட்டு, அதில் அதே ச கு ளோ ல்க ாகவு சேர்த்துத் தை மாவது கிருதமாவது பக் கு செய்து நஸ்யமாக உபயோகி த் தும் லும், கிராணபா மு தீரு . 1 , 8½.

சே ஷ- ஹ சிகித்ஸை ள் : ( ) ாஸா சேஷத்தில் பலாதைலத்தைப் பா ம் முதலியதற் ாக உபயோ கி லாம். மாம்ஸரஸத்துடன் உ ் ணலாம். ஸ்நி த்த ா து மு , அவ்விதமான சே ாமு செய்யலா . (2) இதே சிகித் ா மு றதான் நா ாா ்ற க்கிற்கும் ஏற்றது. 19½.

ாப தி ளு குச் சிகித்ஸை: (1) நாஸாபாகத்திலும், ( ) ந ஸா தீப்தியிலும் பித்தஹர ா ஸ்ய தி சிகித்ஸையு , (3) நாஸா ரா த்தில் தீக்ஷ ாமான நஸ்யாதி சி த் ஸயு செய்ய வே டு . (4) பூதிநஸ்யத்திலும், (5) அபீ ஸத்திலும் பீந த்திற்குச் செய்ததுபோன்ற சிகித்ஸை யச் செய்யலா . (1) இவற்றில் வமநம் நி றவேற்றிய பிறகு ொம்பாக்கு, புங்கு, மிளகு, வாய்விட க , ாய , திப்பிலி, ெ ல்ல இ ற்றை இடித்து, செப் றிய ட்டுச் சிறுநீர் பிட்டு ஆட்டி வடிக்கட்டி, இ த திர த் த ெ டு நஸ்யமிடவே டும். இது ல க்ஷ தி எனப்படு . (2) முருங் க பிதை, ண்ட கத்தரிவி த, நேபா ள , த்ரி டு, இ துப்பு, வாய்விடங் ம், துளஸி இவற்றால் தலம் ப கு செ ய ; சி ரு தி ம் எ கிற இத் தல ந ாபாகாதிகளில் மிக்க நன்மை செய்யு . 20 22½.

பூ ா த சிகித் ஸ: ( ) பூயாக்தவியாதியின் ஆ ப த சயில் இரக்தபீநஸத்திற்குச் செய் து போன்ற சிகித்ஸை யச் செ லா . (2) அது மிகவும் முதிர் து விருத்தியாயிருந் தால் ாடவிரணத்திற்குச் செய்வதுபோன்ற சிகித் ஸையைச் செய்யவே ண்டும். 23¼.

ஸ முதலி வற்றின் சிகித்ஸை: ( ) ந ஸார்ச ஸிலு , ஸார்புதத்திலும் அவற்றை முதலிற் சுடவே டு . (2) பே ப ள , சிவ த, இந்துப்பு, ச்சிலை, உப்பு, சித்திரமூலம் இ ற்றை ல் மா கி, வர்த்தி செய்து, நெய்யும் தேனு அதிற் பூசி நாசியினுள் அவ்வர்த்தியைச் செலுத்தவும். (3) இதில் முற்கூறிய 'சிக்ருவாதி ந ய ' என்னும் ஔஷதத் தயு உப யோகி லாம். (4) பூதிநஸ்யரோகியும் அ த உபயோகி க லா . 24, 5.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்.

மு ரோ விஞ்ஞா ம்.

இனி மு ரோ விஞ்ஞ ம் என்னு அத்தியாய 1 விவரித்து கூறப்படும் :

மு வியாதி ளுக்குப் போதுக்காரண ள் : த்ஸியம் எருமைமாட்டின் இ றச்சி, பன்றி யிறைச்சி, பக்குவமா த அல்லது ச க்காத முள்ளங்கி, அவ்விதமான உளுந்து, துவரம் பருப்பு, தயிர், பால், சுக்தம், கருப்பஞ்சாறு, கற் ண்டு இவைகளை உ டு, தலை குப்புறப் படுத்தும், பல்துலக்காமலு இருப்பவனுக்கும், அவசி மான போது தூமபாகம், வமநம், ண்டூஷதாரணம், ஸிராவ்யதை இவற்றைச் செய்து ளாதவனுக்கும், முகத்தினுள் கபப் பிரதான ான தோஷ கள் பிரகோபமடைந்து பல வியாதிகளை யுண்டுபண்ணும். , 2½.

உதடுகளைப்பற்றிய விய திகள் 2 : (1) முகவி ாதிகளுள் ண்டே ஷ்டம் என்று உதட்டைப்பற்றி உண்டாகும் வியாதியில், உதடானது வாத தோஷத்தின் அதி ரிப்பால் இரண்டாகப் பிளவுறும். (2) வாததோ ஷத்தினாலேயே உண்டா தம் ஓஷ்டகோபம் என்னும் கோளாறில் உதடுகள் தடித்துப்போய், அதிக வேதனை யுண் பண்ணும்; பிளக்கப்படுபவை போலவும், பீறிடப் படுபவை போலவும் க ிம் உணர்ச்சியுண்டாம்; கடினமாக ும், கறுப்பாக ும், பரிசிப்பதற்கு ஙயப்பின்றி டுமையான உணர்ச்சியுள்ளவையா வும் இரு கும். (3) பித்த தோஷத்தினாலான ஓஷ்டகோபத்தில் உதடுகள் காரம் முதலிய தீக்ஷ்ணமான உ ர்ச்சி ளைத் தா ாட்டா; அவை பசுமை நிறமாகவும், டுகு மாதிரியான ாப்புளங்கள் நிறைந்தவையாகவும், அதிக கசிவுள்ளவையாகவும், சீக்கிரத்திற் பக்குவமடைபவையா வு இருக்கும். (4) பதோ ஷத்தினாலான ஓஷ்டகோ பத்தில் உதடுகள் குளிர்ச்சி யத் தா மாட்டா; அவை குருவா வும், வீ கியும், வெண்மையான கொப்புளங்கள் நிரம்பியவையாக ும் இருக்கும். (5) ஸந்நிபாத தோஷத்தினால ன ஓஷ்டகோபத்தில் உதடு ள் பல நிற ாள்ளும்; பிசுபிசுப்பும் துர்காற்றமுமுள்ள கசிவுள்ள வயா வும், திடீரென்று வாடுவதும் வீங்குவதும் வலியெடுப்பதுமான நிலையுள்ளவையாக இருக்கும்; இந்த ஓஷ்டகோபம் பக்குவமடையு யு ாலமும் நிலையற்றதாயிருக்கும். (6) மிகுந்த இரத்ததோஷத்தினால் உண்டான ஓஷ்டகோபத்தில் உதடுகள் இரத்த நிறம வும்,

1. ாய், பற்கள், ா கு, தொ டை முதலி ற்றில் உ டாகும் வியாதி விஷய ளை அறிவிக்கும் அத்தியாய . (மு ம்- ாய்.)

. உத களைப் பற்றிய வியாதிக ஓஷ்டரோ ங் எனப்படு, (ஓஷ்டம்-உத அல்லது மேலுதடு. அதா -கீழுத .)

இரத்தக்கசிவுள்ளவையாகவு இருக்கு. (7) இதில் இரத்தம் க்ஷீணமடை தால் பேரீச்ச காயுருவமா உதடு ளில் அர்புதமுண்டாம். (8) மாம்ஸதாதுவி கோளாறுல் உண்டாகும் ஓஷ்டரோகத்தில் அவ்வவயவம் மாம்ஸபிண்டம் போ றதய், அதில் கிர மா க் கிருமிகளும் உ டா த் தொட கும். (9) மேதோதோஷக்கோளாறுலான ஓஷ்டரோகத்தில் உதடுகள் வீ கி தைலம்போன்ற சிவுடன் மிருதுவாகவும் ஆகும். (10) அடி தாக்குவதாலுண்டாகும் கோளாறில் உதடுகள் பிளவுறும்; அல் து அடிக்கடியும் வெடித்துப்போகு ; மீண்டும் றடு ள் ட்டு ; அரிப்பு அவற்றில் ஏற்படும். (11) வாத - கபங்களின் ோ ளாறுல் உதட்டில் நீர்க்குமிழ்போல் வீக்கம் ஏற்படும்; அது ஜல ர்புதம் எனப்படும். 3 10.

ண்டாலஜி: கன்னத்தின்மேல் அசை ற்றதான டினான வீக்கம் ஒன்றுண்டாகும்; அதில் அழற்சியு ஜ்வரமும் தோன்று ; இதற்கு டாலஜி எனப் பெயர். $10\frac{1}{2}$.

த தவியாதிகள்: (1) வாததோஷத்தினுல் தா ப்பட்ட பற் ள் உஷ்ணத்தை இதமாகத் தா கூடியனவாகவு, குளிர்ச்சியான ஸ்து ள் படுவதால் அதிக நே வுள்ள வயா வு, வியினல் பிள கப்படுப வபோலவும் இருக்கும்; இ தப் பல்நோய் சீததந்த என்றும், த ள ம் என்றும் கூறப்படும். ( ) புளிப்பு உண்பதனுலேயே த தஹர்ஷம் என்னும் நோய் ண்கிறது; இதில் காற்றையும், புளிப்ப பயும், குளிர்ச்சியா உ வையு பற்கள் தா கமாட்டா; அவை வலியுள்ளவைகளாய் அசைந்து விழுபவை போல் உணரப்படும். (3) த தபேதம் என்னும் வியாதியில் பற் ள் குத்தலேயும், இடி கப்படுவது போன்ற அல்லது பிளக் ப்படு து போன்ற வலியையும் பெறும். (4) பற் ள் மிகவும் ஆடிப்போய் மெல்லும்போது அதிக வலியை கெ டுத்தால் அது த தசாலம்[1] எனப்படும். (5) பற்கள் மி கறடு ட்டி மிக் நீ டு வளர்ந்துவ தால் அது ராளத தம் எனப்படு . (6) பற் ள் ஒன்றன்மேலொன்று அதிகமா முளைத்தால் அது அதித த எ றும், வர்த்த ம் என்றும் கூறப்படும்; இப்பற் ள் முளை கும் போது அதி நோ புண்டாய், நன்று முளைத்தபிறகு அந் நோவு தணிந்துவிடும். (7) பற் ள் நன்கு துலக்கப்படா மய ல் சேரும் அழுக்கு அல்லது பம் ாயுவினுல் வறட்டப்பட்டு, பற் ளில் துர்நாற்ற உண்டுப ணிக்ெ ா டு ெ ட்டியாகப் போகும்; அவ்விதச் செதிள்கள் த தசர் ர எனப்படுகிறது. ( ) அந்த தந்தசர்க் ரா உபேக்ஷிக்கப்பட்டா , அதுவே பற்களின் கபாலம் போன்ற பா ளைச் சிதைத்துத் தள்ளுட;

---

1. தந்தசாலம் சலதந்த என்று கூறு ர்; ப ஆடிப்போத .
. த தசர்க்கரா ற் ளில் ா ட் ல்.

அதற்கு பலி எனப் பெயர். (9) இரத்தம், பித்தம், வாயு இத்தோஷங்களால் விகாரமடைந்த பற்கள் ஒருவாறு கருநிறம் பெறுகின்றன; அப் பல்நோய் ச்யாவதந்தம் எனப்படும். (10) பல்லின் வேர்ப்பாகத்தில் எல்லாத்தோஷங்களும், விசேஷமாக வாயுவும் கோளாறையுண்டுபண்ணி, பல்லின் உட்புறத்து மஜ்ஜை என்கிற சோற்றைச் சோஷிப்பித்து, அதனுள் த்வாரம் உண்டு பண்ணும்; அந்த த்வாரத்தில் உணவும் மற்றும் அழுக்குகளும் அடைபட்டு அழுகிப்போக, அதில் நுண்ணிய கிருமிகள் உற்பத்தியாம்; அதனால் கடும்வேதனை யுண்டாய், திடீரென்று தானே தணிவதுண்டு; பலமான வலிப்புடன் கருநிறத்தையும் பெற்று பல் அசைந்தாடும்; சீழும் இரத்தமும் அதிகமாகக் கசியும்; அந்த நோய் கிருமிதந்தம் எனக் கூறப்படும். 11 19½.

தந்த மூலங்களைப் பற்றிய வியாதிகள்[1]: (1) சிலேஷ்ம தோஷ-ரக்த தோஷங்களால் தந்தமாம்ஸங்கள் என்கிற பல்லீறுகள் துர்நாற்றமடைந்து, காரணம் தெரியாமலே அவற்றில் இரத்தப் பெருக்குண்டாம்; அவை மிக்க மிருதுவாகவும், துர்நீர்க் கசிவுடன் கருநிறமாகவும் மாறி சிதைந்து விழும்; இவ்வியாதிக்குச் சீததந்தம் எனப் பெயர். (2) பித்த-ரக்ததோஷங்களால் பல்லீறு வேக்காடுடைய உபகுசம் என்னும் நோய் உண்டாகும்; இதில் தந்தமாம்ஸங்கள் அழுன்று, சென்னிறமாகப் போய், வீக்கங் கொள்ளும்; அதனால் அரிப்பு உண்டாய் இரத்தம் பெருகும்; இரத்தம் வெளியாகாது உள்ளடங்கி யிருந்தால் பல்லீறுகள் ஊதிப் பருத்துக் காணும்; பற்கள் ஆட்டங் கொண்டு, சொற்ப வலியையும் உண்டுபண்ணும்; வாயும் துர்நாற்ற மடையும். (3) இரண்டு அல்லது மூன்று பற்களின் ஈறுகளில் கபதோஷ-ரத்த தோஷங்களால் இலந்தங்கொட்டையைப் போன்று கனமான வீக்கம் உண்டாகும்; தந்தபுப்புடம் எனப்படுகிற இது கடும் வேதனையைத் தந்து, சீக்கிரத்தில் பக்குவமடையும். (4) மூன்று தோஷங்களாலும், இரத்ததோஷத்தினாலும் தந்தமாம்ஸத்தில் உள்ளும் புறமும் வியாபித்த கடினமான வீக்கம் உண்டாகும்; வலியும் அழற்சியும் அதிகமாயிருக்கும்; தந்தவித்ரதி எனப்படுகிற இது உடைந்தால் சீழும் இரத்தமும் வெளியாகும். (5) பற்களின் வேர்களில் பித்தமும் இரத்த தோஷமும் சேர்ந்து, மாம்ஸத்தையும் சிதைத்து, ஒரு வகை வீக்கமுண்டுபண்ணும்; வலியையும், சொள்ளு நீரையும் அதிகப்படுத்தும் இந் நோய்க்கு ஸுஷிரம் என்று பெயர். (6) ஸந்நிபாத தோஷத்தாலான மஹாஸுஷிரம் என்னும் நோயில் ஜ்வரமுண்டாகும்; சீழும் இரத்தமும் பெருகும்; பல்லீறுகளை இந்நோய் சிதைத்துத் தள்ளும். (7) ப தோஷத்தினால் கடைவாய்ப்பற்களில், முளையடித்தாற் போல்

1. தந்தமூலங்கள் பல்லீறுகளும் பற்களின் வேர்களும்.

ஒரு வித வீக்கம் உண்டாகும்; இது மோவாய்க் கட்டை, செவி இவற்றில் வலியுண்டுபண்ணும்; உணவை மென்று விழுங்குவதற்கும் இயலாமற்போகும்; அவ்வியாதி அதிமாம்ஸம் எனப்படும். (8) தந்த மாம்ஸங்கள் குச்சி முதலியவற்றால் தேய்த்துச் சிதைக்கப்படவே, ஜ்வரமையான வேதனை யேற்பட்டு, பற்களும் ஆட்டங்கொண்டு விதர்ப்பம் என்னும் வியாதி யுண்டாகும்; இது தாக்கப்படுவதாலான அபிகாதஜ வியாதி. (9) தந்தமாம்ஸங்களைப் பற்றிய சிகித்ஸைகளால் தீர்க்கக் கூடிய வியாதிகளை ஒருவன் உபேக்ஷித்தால், அவனது பற்களிலிருந்து தோஷம் வெளிப்படாமலே உள்ளே தங்கிப்போய், ஸூக்ஷ்மமான ப்புரை யோடச் செய்யும்; அந்த த்வாரத்திலிருந்து அடிக்கடியும் சீழ் பெருகும்; அங்குள்ள சர்மத்தையும், மாம்ஸபாகத்தையும், எலும்பையும் பிளப்பதுபோல் வலியுண்டுபண்ணும்; தந்தமூல நாடி எனப்படும் இவ்வியாதி வாத-பித்த-கப-ஸந்நிபாத-இரத்தங்களின் பிரத்தியேகக் கோளாறுக்கு ஏற்றவாறு மேற்படும் ஐந்து விதப்படும்;[1] அவற்றிற்கு முற்கூறியவாறே குறிகளாம். 20-30½.

நாக்கைப்பற்றிய வியாதிகள்: (1) நாக்கு தேக்கமரத்திலை போல் சுற சுறப்பாகவும், உணர்ச்சியற்றதாகவும், வெடிப்புகளுள்ளதாகவும் இருந்தால் அது வாத தோஷத்தினால் உண்டான ஜிஹ்வா கண்டகமாகும். (2) நாக்கு தாபமடைந்தும், எரிச்சலைப் பெற்றும், சிவந்த மாம்ஸ முளைகளடர்ந்தும் இருந்தால் அது பித்த தோஷத்தினால் கோளாறடைந்ததாம். (3) கபதோஷக் கோளாறைப் பெற்ற நாக்கு இலவமுட்கள் போன்ற முளைகளடர்ந்ததாய், கனத்துப்போகும். (4) கப-பித்தங்களின் கோளாறைப் பெற்ற நாக்கின் கீழ்ப்புறத்தில் ஒரு வகை வீக்கம் மேலெழுந்து உண்டாகும்; அது நாக்கை அசைக்கக் கூடாமற் செய்யும்; பழுத்துப் பக்குவமடைகையில் மத்ஸ்ய நாற்ற முண்டுபண்ணி, மாம்ஸத்தையும் சிதைவுறச் செய்யும்; அந்த நோய் அலஸம் எனப்படும். (5) நாக்கின் கீழ்ப்புறத்தில் அதற்குப் பந்தரூபமாய் அமைந்துள்ள விடத்தில் நுனி நாக்கு போன்றதாய் கப-பித்த-ரத்தங்களின் தோஷங்களால் ஒரு வித வீக்கம் உண்டாகும்; முளைகளோடும், சொள்ளு நீரோடும், அழற்சியோடும், விறைப்போடும், சுறசுறப்போடும், வலிப்பு - அரிப்புகளோடும்

[1]. தந்தமூல நாடி பற்களின் வேர்களில் த்வாரம் ஏற்பட்டு சீழ் ஒழுகும் நாடி என்கிற வியாதி. இது வாதஜம், பித்தஜம், கபஜம், ஸந்நிபாதஜம், இரக்தஜம் என்று ஐந்து விதப்படும். ஆகவே தந்தமாம்ஸத்தைப் பற்றிய நோய்கள் முற்கூறிய விதங்களுடன் சேர்ந்து ஆ-விதங்களாம்.

[2]. நாக்கைப் பற்றிய வியாதிகள் ஜிஹ்வாரோகங்கள் எனப்படும். (ஜிஹ்வா-நாக்கு.)

கூடியதான அந்த வியாதி அதிஜிஹ்வம் எனப்படும்; பேசுவதற்கும் உண்பதற்கும் அது தடையுண்டுபண்ணும். (6) அதேவிதமாக நாக்குக்கு மேற்புறத்தில் உண்டாகும் வீக்கம் உபஜிஹ்வம் எனப்படும். 31 35.

தவடையின் உட்புற களைப் பற்றிய வி திகள்[1]: (1) தவடையின் உட்புற மாம்ஸதாது வாயுவினால் விகாரடைந்தால் கடினமாகவும் வலியுண்டுபண்ணுபவையுமான அநேகட் சிறு சிறு கட்டிகள் னத்தவைகளாய் புறப்படும்; அவற்றிலிருந்து துர்நீர் மிகக் கசியும்; அவற்றைத் தாலுபிடகைகள் என்பார்கள். (2) தவடையின் மூல பாகத்தில் கபம்-இரத்தம் இவற்றின் தோஷத்தினால் மத்ஸியத்தி வஸ்தி போன்றதாய் மிருதுவாகவு தொங்கியுங்கொண்டுள்ள பிசுபிசுப்புடன் கூடிய வீக்கம் டாகும்; இதனால் உட்கொள்ளப்படும் உணவு நாசியின் மூலமாய் வெளியாகும்; தொண்டை அடைக்கப்படும்; நாவறட்சியும் இருமலும் வாந்தியும் உண்டாகும்; இதற்கு களசுண்டி அல்லது சு டி என்றுபெயர். (3) தவடையினுள் மத்தியபாகத்தில் மாம்ஸதாது திர டுவிடும்; அதனால் வலியிராது; இது தாலுஸம்ஹதி அல்லது தாலுஸங்காதம் எனப்படும். (4) அவ்விதமே தவடையின் மத்தியில் இரத்ததோஷத்தினால் தாமரைப்பூபோன்றதாய் உண்டாகு ஒருவகை வீக்கம் அர்புதம் என்று கூறப்படும். (5) ப தோஷக்கோளாறால் லியுண்டுபண்ணுமலே ஆமையுருவங்கொ ட வீ ம் த டையில் உண்டாம்; ச்சபம் என்னும் இ வியாதி மி மெதுவாகத்தான் பருத்துப் பழுக்கும். (6) கபதோஷம், மேதஸ் எ கிற கொழுப்பு இவற்றின் ாரணமாக தவடைபி உ ளே இலந்த கொட்டையுருவில் ஸ்திரமாகவு , வி யில்ல ததாயு ஏற்படும் நோய் புப்புடம் எனப்படும். (7) பித்ததோஷத்தினால் உள்த டை வேக்காடடைந்து, அதி வலியுண்டு பண்ணியவாறு, சீழ்வடிக்கும் புண்ணாக ஆகும்; அதை த லுபாகம் என்பார்கள். (8) தவடையின் உட்புற ாத-பித்த தோஷ க ளால் வறட்சியடையு ; இதி ஜ்வரமும், ஆயாஸமும் உ டாகும்; இதற்குத் தாலுசோஷம் எ று பெயர். 36 40½.

தொண்டையைப்பற்றிய வியாதி ள்:[2] (1) தொ டயினுள் நா கின் அடிப்புறத்தைப்பற்றி மாம்ஸமுளைகள் சில கடு வலியை யு டுபண்ணி கொண்டு தோன்று ; தொண் டயின் த்வாரத்தை அவை அடை கும்; துரிதமாக இவ்வியாதி ர்ந்து, சீக்ரத்தி உயிரு குத் தீ கு விளைவிக்கு ; இது ே ஹிணி எனப்படும். "வாதுதோஷத்தினால்" உ டாகும் ரோஹிணியில்

---

1. த டயின் உட்புற வியாதிகள் த லுரோ ள் எனப்படும். (தாலு-உ த ட.)

2. தொ ட வியாதிகள் ே ள் எ ப்படும்.

தொண்டையும் முகமும் உலர்ந்துவிடும்; மோவாய்க்கட்டையின் மேற்புறத்திலும், காதுகளிலும் வலியுண்டாம். "பித்தத்தினால்" உண்டாகும் ரோஹிணியில் ஜ்வரம், தொண்டையில் அழற்சி, எவறட்சி, மூர்ச்சை, தொண்டையில் புகைவது போன்ற உணர்ச்சி, துரிதமாய் உண்டாய் துரிதமாய்ப் பக்குவமடைதல், தொண்டையில் அதிக சிவப்பு, கழுத்தைப் பரிசித்தால் தாங்க முடியாத வலி, இக்குறிகள் தோன்றும். "கபதோஷத்தினாலான" ரோஹிணியில் தொண்டையில் பிசுபிசுப்பும், வெண்ணிறமும் அதிகமாயிருக்கும். "இரத்ததோஷத்தினாலான" ரோஹிணியில் கொப்புளங்கள் நிறைந்திருக்கும்; சிவந்த நெருப்புத்தழலைப் போலவும், காதில் வலியுண்டுபண்ணுவதாகவும், மற்றும் பித்த ரோஹிணிக்குள்ள குறிகளுள்ளதாகவும் இவ்வியாதி காணப்படும். "ஸந்நிபாதரோஹிணி" வெகு ஆழமாய்ப்பற்றித் தோன்றி, முற்கூறிய எல்லா ரோஹிணி வியாதிகளின் குறிகளையும் பெற்றிருக்கும். (2) மூன்று தோஷங்களும், விசேஷமாக கபமும் பிரகோபமடைந்து தொண்டையில் இலந்தைக்கொட்டையைப் போன்று கிரந்திரூபமாய் உயர்ந்து பருத்த வீக்கத்தை யுண்டுபண்ணும்; தொண்டையில் சுணைமுட்களைப்போன்று தொந்தரவைக் கொடுத்துக்கொண்டு உண்டாகும் இவ்வியாதிக்கு சாலூகம் என்று பெயர். இது தொண்டையின் த்வாரத்தை அடைக்கும். (3) தொண்டையினுள் ஒரு பாரிசத்தில் திரண்டு உயர்ந்துண்டாகும் வீக்கம் ப்ருந்தம் எனப்படும். இது தாப ஜ்வரத்தை உண்டுபண்ணும். (4) தொண்டையில் மோவாய்க் கட்டையின் பூட்டில் பருத்திக்காயைப் போன்றதாய் கடினமாய் ஒரு வகை வீக்கமுண்டாகும்; அது பிசுபிசுப்புள்ளதாய், சொற்ப வலியுண்டுபண்ணும் இதற்கு துண்டிகேரிகா என்று பெயர். (5) தொண்டையின் உட்புறத்தையும் வெளிப்புறத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டு மிகவும் கோரமான வீக்கம் தோன்றுகிறது; தொண்டைத் துவாரத்தில் அது அடைப்பானைப் போன்றிருக்கும்; இதில் சிரஸ்ஸில் பாரமும், தேஹத்தில் திமிரும், சொள்ளுநீர்ப் பெருக்கும், ஜ்வரமும் உண்டாகும்; இதை ஗ளௌகம் என்பார்கள். (6) கௌகம் போலவே மற்றொரு வகை வீக்கம் நீண்டும் உயர்ந்தும் தோன்றும்; அதி நோவிராது; இதை வலயம் என்பர். (7) மூன்று தோஷங்களுடைய கோளாறால் தொண்டையில் ஒன்று அல்லது அநேகம் முளை உண்டாகும்; அதிக நோவுண்டுபண்ணுவதில்லை; ச்வாஸவேலையும் உணவுண்பதும் கஷ்டமாயிருக்கும்; இவ்வீக்கத்தில் அடி பருத்திருக்கும்; இது களாயுமெனப்படும். (8) மிகத் திரண்ட மாம்ஸச் சதை படர்ந்து, மிகும் வலியையும் ஜ்வரத்தையும் தலைவியையும் உண்டுபண்ணுவதாய் தொண்டையில் வர்த்திரூபமான சதை வளர்ச்சி யேற்படும்; இடியைப்போல் மிகும் வேதனையைத் தருவதால் இது சதக்நி

ன்று வழ கப்படும். (9) தொண்டையில் முற்றிலும் வியாபித்து, வெகு சீக்கிரத்தில் -ற்பத்தியாய் வளர்ந்து பக்குவமடைந்து, அதிவேதனை யத் தந்துகொ டு ஏற்படு வீக்கம் ளவித்ரதி எனப்படும்; இதில் சவர் நாற்றத்துடன் சீழ்போன்ற நீர் சியும். (10) நாக்கின் அடிப்பாகத்தில் தொ டையின்மேல் எல்லாத் தோ ஷங்களும் பிரகோபித்து, எளிதில் பக்கு மடையாத ஒருவி, வீக் த்தை உ டுபண்ணும்; இதில் நோவிராது; வீக்கம் சென்னிறமாகவும், அ ச ற்றதாக ும் ஏற்பட்டிருக்கும்; இது க ர்புதம் எனப் படுகிறது. (11) ாதம், பம், மேத என்கிற கொழுப்பு இவற்றின் தோஷங் ளால் கழுத்தின் வெளிப்புறத்தில் ளகண்டம் எ கிற வியாதி உ டாம்; ாலக்கிரட த்தில் இது வளர் து, பொதுவாக வலியற்றதாய், பீஜகோசம் போல் கழுத்தில் தொ குட். அவற்றுள் "வாததோஷத்தாலான களகண்டட்" கறுப்பாகவாவது சிவப்பாகவாவது ளருட்; அத மேல் ருநிறக் கோடுகள் படர்ந்திருக்கும்; குத்தல் வலி அதிகமா யிருக்கும்; வளர வளர இது த டயினுள்ளும் தொண்டையிலும் வறட்சியையும், வாயில் அரோச த் தயும் உண்டுபண்ணும். "சிலேஷ்மதோஷத்தாலா களக ட்டம்" அசைவற்றதாக ும், சரீரத்திற்குச் சமநிறமாகவும், தின ுள்ளதாகவும், குருவாகவும், பரிசிப்பதற்குக் குளிர்ச்சியாகவுமிருக்கும்; இது விருத்தியானுல் தவடையிலும் தொண்டையிலும் பிசுபிசுப்பயும், வாயில் இனிப்பையும் தரும். "மேதோவிருத்தியாலான ள ண்டம்" சிலேஷ் ள ண்டத்தி குறிகளுள்ளதாயிருப்பதுடன், தேஹம் பருத்து இளைப்பதற்கேற்ப இதுவும் பருத்துக் குறையும்; இது முதிர்ந்தால் தொண்டையில் ஒரு வகைச் சப்தத்தையும், தொண் டக்குரலில் குறைவையும் உ டுபண்ணு . (12) பம் ச்வாஸமார்க்கத்தை அடைத்து தொண்டை வறட்சியுற்று, குரல் பெரிதும் மாறிப்போய், பிணியாளி மிக் ருந்து ான்; இதில் ச் ாஸம் மிகத் தடையுறும்; வாததோஷத்தினுலான இவ் ி ாதி[1] ஸ்வர ம் அல்லது வர ப ம் எனப்படும். 41 57.

வாயை ப்பற்றிய விய தி ள்: (1) ாததோஷமானது ாயினுள் எல்லாப் பாகங்களையும்பற்றி விரண கனை உண்டுபண்ணும்;

---

1. ரோ ள் 1 -விதம். [ாதரோஹிணி, பித்தரோஹிணி, பரோஹிணி, இரத்தரோஹிணி, ஙிபாதரோஹிணி, ாலூகம், ப்ருந்தம், து டிகே ரி ா, ெ ள , லய , ாயு , சதக்னி, களவித்ரதி, க ர்புத ாதகளக டம், பகளக ட , ே தோகளக டம், ஸ் ரக் , ப யா .]

2. இ ஆஸ் ே ங் ள் என்றும், த் ே ங் ள் என்று , ு ள் எ று கூறப்படு .

அவை வாயினுள் ஒரு புறத்திலிருந்து மற்றப் புறத்திலும் பரவும்; சிவந்தும் பசையற்றுமிருக்கும்; உதடுகள் மிகச் சிவந்து தோலுரியும்; நாக்குத் தடித்தும், வெடித்தும், முட்களடர்ந்தது போலவும், குளிர்ச்சியான வஸ்துவைத் தாங்காததாகவும் ஆகும்; வாயைத் திறப்பது கஷ்டமாகும். இதை முகபாகம் என்று கூறுவர். (2) குதமார்க்கத்தில் ஆர்சஸ், குல்மம், பகந்தரம் முதலியவை சேர்ந்து அடைபட்டு வாயுமேற்கிளம்பி, அது மேல் நோக்கிக் கிளம்பி வாயில் துர்நாற்றமுண்டுபண்ணும்; அதற்கு ஊர்த்வகதம் என்று பெயர். (3) "பித்தத்தினாலான முகபாகத்தில்" சூடும் எரித்தலும் காணும்; வாய் சப்பாகும், க்ஷாரம் தடவிய ரணப்புண்ணைப் போன்ற கடும் விரணங்கள் உண்டாகும். (4) "இரத்தத்தினாலான முகபாகத்திலும்" பித்தக் கோளாறுலான பாகத்திற்கேற்ற குறிகளே காணும். (5) "கபத்தினாலான முகபாகத்தில்" வாய் இனிக்கும், தினவு கொள்ளும், விரணங்கள் பிசுபிசுப்பாக ஏற்படும். (6) கபதோஷம் தவடையின் உட்புறத்தைப் பற்றுவதால் வெண்கறுப்பாய் அர்புதம் கிளம்பும்: உடைத்தாலும், அறுத்தாலும், நசுக்கினாலும் அது மீண்டுமேறும். (7) இரத்தமும் மூன்று தோஷங்களும் சேர்ந்து உண்டாகும் முகபாகம் எல்லாத்தோஷங்களுடைய குறிகளையும் பெற்றிருக்கும். (8) பற்குச்சிமுதலியதைக் கொண்டு பல் முதலியதைச் சுத்தம்செய்துகொள்ளாதவனுடைய வாய் துர்நாற்றமடையும்; அதைப் பூதிவக்த்ரம் என்பர். 58—63½.

முகரோகங்களின் ஸங்க்யை: உதட்டைப்பற்றிப் பதினொன்றும், கண்டத்தைப்பற்றி ஒன்றும், பற்களிற் பத்தும், தந்தமூலங்களிற் பதின்மூன்றும், நாக்கில் ஆறும், உள்தவடையில் எட்டும், தொண்டையிற் பதினெட்டும், வாயினுள் பொதுவாக எட்டும் ஆக முகத்தில் எழுபத்தைந்து நோய்கள் கிரமமாக விவரிக்கப்பட்டன. 64, 65½.

முகரோகங்களில் ஸாத்யாஸாத்யங்கள்: அவற்றுள் (1) கராளம் என்கிற தந்தவியாதி, மாம்ஸதுஷ்டமான உதடு, இரத்ததுஷ்டமான உதடு, ஜலார்புதத் தத்தவிர மற்ற அர்புதங்கள், கச்சபம், தாலுபிடகா, களகம், மஹாஸுஷிரம், ஸ்வரக்நம், ஊர்த்வகதம், ச்யாவதந்தம், சதக்நி, வலயம், அலஸம், தந்தநாடி, ஸந்நிபாதஜ ஓஷ்டப்ரகோபம், இரக்தரோஹிணி, ஸந்நிபாதஜ ரோஹிணி, பிளந்த நிலைமையிலுள்ள தந்தபேதம், பக்வமான உபஜிஹ்வா, களகண்டம், ஸ்வரபங்கம், ஒரு வருஷத்திற்கு மேலான க்ருச்சிரோச்சுவாஸம் இவை அஸாத்ய வியாதிகள். (2) தந்தஹர்ஷமும், தந்தபேதமும் யாப்யங்கள். (3) மற்றவைகளைச் சஸ்திரங்களாலும், ஔஷதங்களாலும் பரிஹரிக்கலாம். 66—69.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

மு ரோகப் பிரதிஷேதம்.

இனி மு ரோகப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாய [1] விவரித்துக் கூறப்படும் :

ஓஷ்டரே சிகித்ஸைகள்.

க டேளஷ்ட சிகி ஸை : (1) கண்டௌஷ்ட என்கிற ரோகத்தில் பிளந்துள்ள ஓர கனை கீறிவிட்டு, அவற்றைச் சேர்த்துத் தைத்து, அப்பால் விரணத்திற்குச் செய்வதுபோன்ற சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (2) மதுயஷ்ட்யாதி தைலம் : அதிமதுரம், வாலுழுவை, வெள்ளிலோத்திப் பட்டை, சிராவணி, நன்னாரி, நதல், பேய்ப்புடல், மணித்தக்காளி இவற்றைக் கல்கமாச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய அப்யஞ்ஜநோபயோகமான தலத் த மேலே தடவலாம். (3) வாதஹரவர்க்கத்திலட கிய சரக்கு ளை யும், அராத்திரவ்யவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பதார்த்த களையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக் லாம். 1, 2.

ஓஷ்டகே ப சிகித்ஸை : (1) சாம்பிராணி, தேன்மெழுகு, வெண்குங்கிலியம், தே தாருசூர்ணம் இவற்றைச் சேர்த்து மஹாஸ்நேஹம் பக்குவம் செய்து, " ாத தோஷத்தாலான ஓஷ்ட ரோபத்தில்" மேலே பிரயோ ம் செய்யலாம். (2) அதிமதுர சூர்ணம் சேர்த்து ாய்ச்சிய அந்த ஸ்நேஹத்தை மேலே பூச லாம். (3) நாடீஸ்வே தத்தினு , பாலிற் சமைத்த ஆமணக் கிலைகளாலும் உதட்டுக்கு ஒற்றடம் அல்லது வேது கொடுக்கலாம். (4) இப்பிணியாளி கு டௌஷ்டத்திற்கு கூறிய நஸ்யத்தையும், ( ) மூர்த்ததர்ப்பணம் என்கிற சிகித்ஸையையு செ்யலா . (6) "பித்தத்தினுலான ஓஷ்டகோபத்திலு" "அபி ாதத்தினுலான ஓஷ்டகோபத்திலும்" அட்டைகளைப் பிரயோகி கவேண்டும். (7) வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, ச ம்பிராணி, தேன், அதிமதுரம் இவற்றைக் கல் மாகச் செய்து மேலே தடவலாம். (8) சிந்தில், அதிமதுரம், வர்த்தந்கி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த கிருத அப்யஞ்ஜநத்திற்கு பயோ ானது. (9) மேலும் பித்தோஷ்ட-அபிகாத ஜோஷ்டக் கோளா று ளிரண்டுக்கும் பித்தவித்ரதிக்குக் கூறியுள்ள சிகித்ஸையை யு செய்யலாம். (10) "இரத்த தோஷத்தாலான ஓஷ்டகோ பத்திலும்" பித்த தே ஷத்திற் ான அதே சிகித்ஸாகிரமம் ஏற்ற தா . (11) " பதோஷத்தாலான ஓஷ்டகோபத்தில்" மு, வில்

. மு அத்திய யத்தி வி ரித்துள்ள ரோ ளு குப் பரிஹாராதி மு ற ளை வி கு அத்தியா .

2. பித்தவித்ரதி சிகித் ஸ கித்ஸாஸ்த்தா - அத்தி ா .

இரக்த மோக்ஷணம் செய்து, பிறகு வட்டத்திருப்பி, ய க்ஷ ாம், த்ரிகடு, தேன் இவற்றைக் கூட்டி அரைத்து மேலே தட ல . (12) சிலேஷ்ம தோஷஹாரம ன தூமபானம், நஸ்ய , ஷே முறை ஆகியவற்றையும் பிரயோகிக்கலா . (13) "பே தோ தோஷத்த லான ஒஷ்டரோகத்தில்" முதலில் பே த ம்செய்து, பிறகு அதை உடைத்து, கொழுப்பு ஸம்பந்தமான தே ஷமற்ற தா ச் செய்து, அதைச் சுட்டு டலாம். (14) பிறகு ஞாழல், வெள்ளிலோத்தி, த்ரிபலை, தேன் இவற்றை அரை து மே லே பூச ாம். 3 9.

ஜல ர்புத சிகித்ஸை: (1) ஜலார்புத கோளாறி அ த உ டத்து, நன்று ச் சுத்தம் செய்து, தீக்ஷண ான திப்பிலி -மிளகு முதலிய தத் தேனில் இழைத்து மேலே தேய்க் லா . (2) வியாதி மிக் ஆழ் திருந்தாலும், மி வு விருத்திய ட திருந்தாலும் க்ஷ ரத்தினுலாவது அக்னியினுலாவது அ தச் சுட்டுப் பரிஹாரி லாம். 10.

ட ஜி சிகித் ஸ: டாலஜி வியாதியில் ஆ நிலைமை - பக்கு நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குச் சோ த அல்லது சோபத்திற்குச் செய் து பே ன்ற பரிஹாரத் தைச்[1] செய்யவேண்டு . $10\frac{1}{2}$.

த தவி தி சிகித்ஸை .

சீதத த சிகித்ஸை: (1) சீததந்தத்தில் முதலில் ஸ்வே த செய்து, பிறகு பல்லீறைக் கீறி, சூடான தலத்தினுல் அ வி டத் தச் சுடலாம். (2) கோ ரக் கிழ கு, இந் ப்பு, ம தள பட்ட ட, த்ரிபலை, இரஸாஞ்ஜ ம், ஞாழல், ா ற் ெ ாட்டை, சுக்கு இவற்ற றத் தேன் விட்டு அரைத்து மே லே தேய் லாம். (3) பாலுள்ள மா களின் பட்டைகளை ஷாயமிட்டு, அ ஷா யத்தினுல் கவளக் கிரஹமும் செய்யலாம். (4) அணு லத்தி னுல் நஸ்யப் பிரயோகமு செய்யலா . 11 $12\frac{1}{2}$.

த தஹர்ஷ தந்தபேதசிகித்ஸைகள்: (1) த தஹர்ஷம், த தம்பத கற ேகாளாறுகளில் வாதஹாரமா எல்லாச் சிகித் ஸைகளையும் செய்யலாம். (2) எள், அதிமதுரம் இ ற் றச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பாலைக்கொ டு க ஷேதார செய்யலாம். $13\frac{1}{2}$.

தி த சிகித்ஸை: தந்தசலநத்தி (1) தச மூல ஷா த்தில் ஏதேனும் ஸ்நேஹ கூட்டி ஷே த ா செய்ய லாம் (2) துத்த , ெ ள்ளிலோத்தி, திப்பிலி, த்ரிபலை, த , இ துப்பு இவற்றைப் பொடி செய்து தேய்க் ல . (3)

---

[1] சோ த (து) சி த் ாஸ்த்தா ம் அத்தி ா .

ே னு அந்தந்த நிலைமை ளுக் ே ற்றவாறு ஸ்யம், அன்ன, ளக்கிரஹம் முதலியவற்றை ஸ்நிக்த்தமாக உபயோகி லா . 14, 15.

அதிதந்த சிகித்ஸை : அதிதந்தத்தில் (1) க்ஷாரத்தை ே லே தடவிய பிறகு பல் சிதைவுற்றுப் போகும்; அப்பொழுது அதைக் கிருமி தந்தத்தைப்போல் பெயர்த்தெடுத்து, அதற்குச் செய்வது போன்ற மற்ற உபசாரங்களையும் செய்யலாம். (2) பற் ளிலிருந்து பிறகு வடியும் இரத்தம் நிற்காவிடில், அதைச் சுட்டுவிட்டு, விர த்திற்குச் செய்வது போன்ற பரிஹாரங்களைச் செய்யவே டும். 16, 16½.

த தசர ர சிகித்ஸை : (1) பல்லீறு ளுக்குச் சிதை வுண்டுபண்ணு ல், பற்களிலிருந்து தந்தலேகநத்தினால் செதிள் ளைச் சுற டி யெடுக்க வேண்டும். (2) யவக்ஷாராதிகளைச் சூர் ெய்து, தேன் கூட்டி அதனால் பற் ளைத் தேய்க்க ாம். 17½.

ப லி சிகித்ஸை : (1) கபாலி ா என்னும் கோளாறி னு த தசர கரைக்குச் செய்தது போன்ற சிகித்ஸையையே செய் ே ண்டும். (2) தந்தஹர்ஷசிகித்ஸையையும் செய்ய லா . 18.

கிருமித த சிகித்ஸை : ( ) பல்ெ ட்டுப் போய் கிருமியு ட யிருந்தால், அது ஆட்ட ொள்ளாமலிருக்கையில் முதலில் ே த சிகித்ஸை செய்து, கிருமி முதலி தோஷங் ளை வெளிப் படுத்தும் குணமுள்ள ஔஷதப் பிரயோ ங்களாலும், (2) ஆட் ட ொ டிருந்தால் அவ்வித ஆட்டத் தைப் போக் க் கூடிய நி த்த ா லேபநங் ள், கண்டூஷதாரணம், நஸ்யம், ஆ றார இ ளாலும் அதற்குப் பரிஹார செய்ய வேண்டு . (3) பு ர ே ாடு பல்லில் அதன் த ாரத்தினுள் ெ ல்லத்தையாவது, தே ெ மூ யாவது அடைத்து, அவ்விடத்தை ச் சுடவே டு . (4) எழிலம்பாலே, எருக்கு இவற்றின் பாலே அந்தத் துவ ாரத்தினுள் விடுவதால் கிருமி ளாலான வலி நீ கு . (5) ாய , சிறுதே கு, அன்னபேதி, ஸர்ஜக்ஷாரம், ே ாஷ்ட , விட இவற் ற இடித்துச் செய்த ஹி வ தி சூ ம் என்பதை வ திரத்தில் ட்டி, பற் ளில் வைத்து அழுத்த லி எளிதில் நிவ் ருத்திய . (6) ாய முதலிய இச்சரக்கு ளாலேயே பக்கு ம் செய்த தலத்தையாவது, (7) ஆ ண கு, ண்ட த்தரி, த்தரி, நி ு இவற்றின் ஷாயங் ளில் பக்குவம் செய்த தலத் தய வது ண்டூஷ ளாக உபயோகி கலா . 19 2.

ப ளை த் வி த : ( ) முற்கூறிய பலவே று வித ான எச் சிகித்ஸா முறை ளாலு வலி தணியாமல் மிகவு ே தனை யு டுபண்ணும் பல் ஆட்ட ொள்ளாது திட ா

யிருந்தபோதிலும், அதை முதலில் வேரிலிருந்து ஆட்டி, அப்பால் சிறிய ஸந்த சயந்திரத்திலாவது தந்த நிர்க்காதம் என்னும் யந்திரத்திலாவது பிடுங்கி யெடுத்துவிட வேண்டும். (2) பிறகு அதிமதுரத் தூள் கலந்த தைலத்தை கண்டூஷமாக உபயோகிக்கலாம். (3) பிறகு நிலப்பனங்கிழங்கு, அதிமதுரம், கோரைக் கிழங்கு கர்க்காடகசிருங்கி இவற்றின் கஷாயத்தில் பத்துப் பங்கு பால் கூட்டி, அதில் பக்குவம் செய்த விதாரியாதி தைலம் என்பதை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கவும். (ல) இளைத்தவர், பல ஹீனர், கிழவர், வாத ரோகத்தினால் பீடிக்கப் படுபவர் இவர்களுடைய பல்லையும் எடுக்கக் கூடாது; எருக்கும் கடைவாய்ப் பல்லையும் பிடுங்கக் கூடாது; அது பிடுங்கப்பட்டால் அதிக உபத்திரவம் உண்டுபண்ணும். (4) இவர்களுக்குக் கூடப் பற்களை எடுக்க நேரிட்ட பிறகு, ஸ்நிக்தமாகவும், தூரமாகவும், குளிர்ச்சியாகவு முள்ள சிகித்ஸா கிரமம் அனுகூலமானது. 23 – 26½.

தந்தமூல வியாதிகளுக்குச் சிகித்ஸைகள்.

சீதாத சிகித்ஸை: சீதாதம் என்னும் பல்லீறு வியாதியில் கெட்டுப்போன இரத்தத்தை கீறி வெளிப்படுத்திய பிறகு (1) கோரைக் கிழங்கு, மருதம் பட்டை, த்ரிபலை, ஞாழல், இரஸாஞ்ஜனம், சுக்கு இவற்றின் சூர்ணத்தைத் தேனிற் குழைத்து மேலே பூசலாம். (2) அவற்றின் கஷாயத்தையே கபள கிரஹமாகவும் உபயோகிக்கலாம். (3) மதுர ரஸமுள்ள வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்த தைலத்தை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம். 27, 28.

உபகுச சிகித்ஸை: (1) உபகுசமென்னும் வியாதியில் வெந்நீரை வாயில் வைத்துக்கொண்டு பல்லீறின் சந்தகளுக்கு ஸ்வேதம் செய்யலாம். ( ) பிறகு மண்டலாக்ரம் என்னும் கருவியாலாவது, தேக்கிலை அல்லது பாரிஜாத யிலை ளாவது அடிக் டியும் தேய்த்துக் கீறி ; பிறகு கொம்பரக்கு, ஞாழல், வர்த்தம், இந்துப்பு, த்ரிபலை, காவிக்கல் இவற்றை நெய்யிலிட்டிலாவது தேனிலாவது கலந்து, உருக்கிக் குழம்பாக்கி மேலே தடவலாம். (3) அல்லது கோஷ்டம், சுக்கு, மிளகு அதிமதுரம், இரஸாஞ்ஜனம் இவற்றின் கஷாயத்தில் நெய்யில் ஆடையை காய்ச்சி யெடுத்து, இளஞ்சூடாக அதையாவது மேலே பிரதி ா ா உபயோகிக்கலாம். (4) தலத்தையாவது பள கிரஹமா உபயோகிக்கலாம். (5) மதுரத் திரவ்யங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட கிருதத்தைக் கபள கிரஹமாகவும், நஸ்யமாகவும் பிரயோகிக்கலாம். 29—31.

தந்தபுப்புட சிகித்ஸை: தந்தபுப்புட வியாதியில் ஸ்வேதம் செய்து, அதை உடைத்தாவது, அறுத்தாவது, கீறியாவது தோஷத்தை வெளிப்படுத்திய பிறகு, அதிதூரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், சுக்கு, இந்துப்பு இவற்றால் பிரதிஸாரணம் செய்யவேண்டும். 1,

த ் த வி ்ரதி சிகித்ஸை : (1) தந்தவித்ரதியில் காரமாக ம், தீக்ஷ்ண மாசவு ம் . உஷ்ணமாக ும், ரூக்ஷமாகவும் உள்ள க ஷா யம் முதலியதால் கவளக் கிரஹமு ் லேபமும் செய்யலாம். (2) டுகரோகிணி, கோஷ்டம், தேன் கொடுக்குப் பூண்டு, யவ தானி ய ் தின் சுணை இவற்றின் சூர்ணத்தினால் அவ்விடத்தைத் தேய்க் கலாம். (3) சீதவீர்யமான சரக்குகளால் அது பக்குவமாவதைப் பரிபாலித்து வரலாம். (4) வித்ரதி பக்குவமான பிறகு அதை உடைத்துவிட வேண்டும். (5) ஆழமாகப் பரவிப் புறப்பட்டிருந் தால் அதைச் சுட்டுவிடவேண்டும். 33, 34.

ஷிர சிகித்ஸை : (1) ஸ ஷிரத்தில் சேதநம் செய்தும், கீறியும் விட்டு, (2) வெள்ளிலோத்தி, கே ரைக் கிழங்கு, ஜடா மாம்ஸி, த்ரிபலை, இரஸாஞ்ஜநம், வர்த்தங்கம், பலாச ் வித்து சிறுதேக்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேன் கூட்டிப் பிரதி ஸாரணம் செய்யலாம் (3) அச் சரக்கு ளின் கஷாயங்களாலேயே ண்டூஷமும் பண்ணலாம். (4) அதிமதுர ், வெள்ளிலோத்தி, நைதல், அறுகு, நன்னாரி, அகில், சந்தனம், காவி, சர்க்க ர, நாமக் கரும்புரஸம் இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட தைலத் த நஸ்யமா ப் பிரயோகிக்கலாம். 35, 36½.

அதிமாம்ஸ சிகித்ஸை : ( ) அதிமாம்ஸக ் ே ராகத்தில் அதை அறுத்துவிட்டு, (2) வசம்பு, வாலுழுவை, ட்டத் திருப்பி, ஸர்ஜக்ஷார ், யவதானியச் சுணை இவற்றின் சூர்ணத் தைத் தேனிற் குழைத்துப் பிரதிஸாரணம் செய்யலாம். (3) பேய்ப்புடல், வேம்பு, த்ரிபலை இவற்றின் கஷாயத்தைக் வள ர வும் உபயோகிப்பது நலம். 37, 38.

விதர்ப்ப சிகித்ஸை : விதர்ப்பவியாதியில் மண்டலா ்ர ் என்னும் கருவியால் பல்லீறுகளைக் கீறி சுத்த ் செய்யவேண்டும். (2) பிறகு க்ஷாரப் பிரயோகமும், (3) அதன்பிறகு சீதளமா நஸ்ய-க ் டு ஷாதிப் பிரயோ ் . ளும் செய்யவேண்டும். 39.

த ் த டி சிகித்ஸ :- (1) தேஹத்தை வமந விரேசந ் ளாலும், சிரஸ் ஸ நஸ்யாதிகளாலும் சுத்தி செய்துவிட்டு, பிறகு பல்லில் ஏற்பட்டுள்ள தந்த மூலகதி என்கிற புரை ய, அ ் குள்ள பல்லை யெடுத்துவிட்டுச் சுட்டுவிட வேண்டும். (2) வக்கிரமா ப் போகு ் நாடி யென்கிற புரையையும், அநேகம் த்வாரங்களுள்ள புரையையு ் மருக் ளாம்பழச் சூர்ணத்தினாலாவது, வெல்லத்தினா லாவது நிரப்பி, (3) ஜாதி ் காய், மருக்காரை, வேங்கை , முள் முரு ் இவற்றின் சூர்ணத்தினால் பல்லைத் துலக்கலாம். (4) பாலுள்ள மரங்களின் பட் டைகளுடைய கஷாயத்தினால் டூஷம் செய்யலாம். (5) அ ் கஷாயத்தில் ப ் குவ ் செய்த தைலத்தை நஸ்யமாகவும் உபயோகிக்கலா ். 40, 4 ½.

ஜிஹ்வ ரோக சிகித்சைகள்.

ஜிஹ்வ ண்ட சிகித்ஸை: (1) நாக்கில் ாத தோஷத்தினால் உண்டாகு கண்டக ரோகத்தில் வாத ஸம்ப த ான ஓஷ்டரோப திற்குக் கூறிய சிகித் ஸையைச் செய்யலா ; (2) பித்த கண்டகத்தில் முதலில் நன்றாகச் சுறண்டி, துஷ்ட இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தி விட்டு, பிரதிஸாரணம், க ரேஷ , நஸ்ய விதி இவைகளை துரத் திரவியங்களால் செய்வது இதம். (3) சிலேஷ் தோஷத்தினாலான ஜிஹ்வாகண்டகத்தில் கடுகு, திரிடு முதலிய தீக்ஷ்ண வஸ்துக் ளால் அவ்விதமே பிரதிஸாரண-ண்டேஷாதி ளைச் செய்யலாம். 42, 43½.

அல சிகித்ஸை: ஜிஹ்வாலஸம் என்கிற ாக்கிலுண்டாகும் இவ்வியாதியின் ஆர பதசையிலும் ஜிஹ்வாக டகத்திற்குக் கூறியவிதமாய் தீக்ஷ்ணௌஷதாதி ளா பிரதிஸாரணாதிசிகித்ஸை ளைச் செய்யவே டும்; ஆனால் இதில் சஸ்திரத்தினால் நா ை ப் பரிசிக்கவுங் கூடாது. 44.

அதிஜிஹ் சிகித்ஸை: (1) அதிஜிஹ்வ ரோகத்தில் படிசயந்திரத்தினால் நா கை உயர்த்தி இழுத்து, ம டலா ர எ கிற சஸ்திரத்தினால் அறுத்துவிடவும். (2) பிறகு தீக்ஷ்ணமாக உஷ்ணம கவுமுள்ள ஔஷத களால் தேய்ப்பது, பிரதிஸாரணப் பிரயோக முதலிய லை ளைச் செய்யவே டும். 45.

உபஜிஹ் சிகித்ஸை: உபஜிஹ்வா உ டாயிருக்கிற பா த்தைப் பிடித்து, அதிலுள்ள துஷ்டரக்தத்தை வெளிப்படுத்திவிட்டு, யவக்ஷார திஞல் அதைத்தேய்க் வே டும். 45½.

தாலுரோக சிகித்ஸைகள்.

சு டிக சிகித்ஸை: (1) கபஹாரமான நஸ்ய , டேஷ , கர்ஷ எ கிற தேய்ப்பு இவற்றால் சுண்டிகா என்கிற தவடை வியாதியைப் பரிஹரி லாம். (2) சுண்டிகை யென்பது முதிர் விட்டா , நா கின் மு புறத்தில் ஒருவாறு வெள் ரி வி த ளைப் போன்று பரவிய றுத்த வளர்ச்சி ள் தெ படு ; அதை படிச முதலிய கருவிகளால் பிடித்து இழுத்து, அதி உட்புறத்திலு அல்லாமல் அதிக முனை யிலு அல்லாமல் சிறிது டுவில் டலாக்கி எ னுட கருவியினால் அறு வே டு ; இவ் வி சஸ்திர பிரயோகிக் கயில் இரத் அமிதமா வெளி ானால் பிராணபாயமும், மிகக் கு றவாக ெ ளி ானால் வியாதியி விருத்தியும் ஏற்படு . சு டிை முறைப்படி சேதிக் ப்பட்ட பிறகு (3) மிளகு, அதிவிடயம், ட்டத் திருப்பி, வசம்பு, ே ஷ்டம், ே ை இவற்றி பெ டியுடன் உப்பு தேனு கூட்டி, அதனால் அவ்விடத்தைத் தேய் லாம். (4) பிறகு கடுகரோகிணி, அதிவிடய , ட்டத்திருப்பி, வேம்பு, சிற்றரத்தை,

வசம்பு இ ற்றின் ஷாய களால் வளக்கிரஹம் செய்ய லா . 46 49½.

த லுஸம்ஹதி முதலியவற்றின் சிகித்ஸை: தாலுஸம்ஹதியிலும், தாலுபுப்புடத்திலும், ச்சபத்திலும் சு டிகைக்குச் செய்தது போலவே அ ற்றைக் கீறி, மற்றப் பரிஹாரமுறைகளையும் அவ்விதமே செய் வேண்டும். 50.

த லுப சிகித்ஸை: ( ) தாலுபாகவிய நி பக்குவமாகாவிரு ல் அ னபேதி, இரஸாஞ்ஜந , தேன் இவற்றைக் குழைத்து அவ்விடத்தைத் தேய்க் லாம். பிறகு சீதளமாகவும், துவர்ப்பாகவும், தாரமாக ம் உள்ள ஔஷத ளால் சவளக் ர ஹ ெ ய்யலாம். (2) ப குவமடை த தாலுபா த்தில், அது எட்டு ற்பூச்சிபோல் வெடித்துத் தோன்றுமை யில், தீக்ஷ் மாயு ஷ்ண யுமுள்ள ஔஷத ளால் பிரதிஸாரணம் செய்து பிறகு ஆட தோடை, ே ம்பு, பேய்ப்புட முதலிய கைப்புள்ள ஔஷத களைக் வளக்கிரஹமாக உபயோகி லா . 5 , 52.

த ே ஷ சிகித்ஸை: தாலுசோஷ வி ாதியில் நாவறட்சியில்லாத பிணிய ளிக்கு (1) திப்பிலி, சு கு இ ற் றச் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய கிருதத் த ஆஹாரம் ட்ெ ா டபிறகு பருக கொடுக்கலாம். ( ) பிறகு அம்ல ாயுள்ள ஔஷதங்களால் கண்டூஷதாரணம் செய்யலாம். (3) ஸ்நிக்த்தமான ஜாங் லமாம்ஸ ளையு ெ ாடு கலாம். (4) பாலிலிருந்து எடுத்த நெய்யை நஸ்ய ா உபயோகிக் லா . 5 , 53½.

களரோக சிகித்ஸை ள்.

தே ண்டைவியா தி ளுக்குப்பே துசிகித்ஸை: தொண்டையப் பற்றிய பியாதிகளில் (1) இரக்தமோக்ஷணம் செய்யலாம். ( ) தீக்ஷ்ணகு ாமுள்ள ஔஷ ங்களால் ந யாதிகளையும் பிரயே கி லாம். (3) மரமஞ்சள், லவ கப்பட்டை, வேம்பு, இரஸாஞ்ஜ ம், வாலுழு இவற்றின் ஷா த்தைப் ப னம் செய்யலாம். (4) அல்லது டு காயை கஷாயமிட்டு, அதில் தேன் சேர்த்து பருகலாம். (5) த்ரிபலை, த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், மரமஞ்சள், ண்ட த்தரி, இரஸாஞ்ஜநம், ட்டத்திருப்பி, வாலுழு வ, வேம்பு, சு தம் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் காய்ச்சி, அ க ிரயத் த வள கிரஹ ய் உபயோகி கலாம்; அல்லது அச்சர கு ளையே மாத்திரைகள கச் செய்து உட்ெ ாள்ளலாம்; அல்லது அவற்றைக் குழம்பு போலப் பக்குவம் செய்து, பிரதிஸார மா வு உபயோகிக் லாம். (6) நீர் ஞ்சி, கு றிமணி, ே ை கிழங்கு, தேவத ரு, சு கு, வச பு, நேபாளம், பெரு குரும்பை இ ற்றை நீர் விட்டு ஆட்டிக் கொதிக் வத்து, ே லே சிறிது சூடா லேப செய்ய லியு வீக் மு தீரு . 54 57½.

ரோஹிணி சிகித்ஸை: ( ) வாததோஷத்தினால் உண்டான ரோஹிணிக்கு ஸ்வேதநம் செய்து, உடனே அங்குலி சஸ்திரத்தினாலாவது, இந்துப்பில் நகத்தைத் தோய்த்து அதனாலாவது அதைக் கீறவேண்டும். பிறகு பஞ்சமூலகஷாயத்தினால் கவளக்கிரஹம் செய்வதும், தைலத்தை கண்டூஷமாக உபயோகிப்பது , நஸ்யமிடுவதும் அவசியம். (2) பித்ததோஷத்தினாலான ரோஹிணியிலிருந்து இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, ஞாழல், சர்க்கரை, தேன் இவற்றைக் கூட்டி இதனால் அவ்விடத் தத் தேய்க்கவேண்டும். வெள்ளிலோத்தி, வர்த்தங் இவற்றால் கஷாயம் ாய்ச்சி, அதனால் கவளக்கிரஹம் செய்யலாம்; அல்லது திராக்ஷை, ஈஞ்சு இவற்றின் கஷாயமும் வளக்கிரஹத்திற்கு ஏற்றதே. (3) இரத்ததோஷத்தினாலான ரோஹிணி அஸாத்யவியாதி யென்ப தக் கூறிவிட்டே, அதற்கும் பித்த ரோஹிணிக்கு ஏற்ற சிகித்ஸையையே செய்யவேண்டும். (4) சிலேஷ் தோஷத்தினாலான ரோஹிணியின்மேல் கடுர ர்க்கச் சரக்கு ளையும் ஓட்டடைக்கரியையும் சேர்த்துக் குழம்பா ச் செய்து, பிரதிஸாரணமாக உபயோகிக்கலாம். நாயுருவி, மருக் ாரை, வெண்வசம்பு, நேபாளம், வாய்விடங்கம், இந்துப்பு இவற் றச் சேர்த்துப் பக்குவ செய்த தைலம் நஸ்யமிடுவதற்கும், க ஷேம் செய்வதற்கும் சிறந்ததாம். 58 $62\frac{1}{2}$.

ப்ரு த-ச லூக திகளின் சிகித்ஸை :—ப்ருந்தம், சாலூகம், துண்டிகே ரி, லாயு இவற்றிற்கும் ரோஹிணிக்குச் செய்வது போ ற சிகித்ஸைகளையே செய்யவேண்டு . 63.

வித்ரதி சிகித்ஸை: தொண்டை லுண்டாகு வித்ரதியி முதலில் துஷ்டரத்தத்தை வெளிப்படுத்திவிட்டு, திரிபலை, மூ கிலுப்பு, இரஸாஞ்ஜநம், காவி, வெள்ளிலோத்தி, இந்துப்பு, ர்த்த கம், திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தினால் அவ்விடத்தைத் தேய் கலாம்; அல்லது அவற்றின் கஷாயத்தினால் ஷேம் செய்யலா . 64.

ளகண்ட சிகித்ஸை: ( ) வாத தே ஷத்தாலான கள ண்டத்தில் முதலில் ஸ்வேதநமும், பிறகு இரக்தமோக்ஷணமும் செய்யவேண்டும். எள், குஸ ம்பாவிதை, ஆளிவிதை, முறளம் வித்து, சணல்வித்து இவை ளை வேகவைத்து ஒற்றடம் கொடுக் லாம். மேலும் முருங்கை, வெள்ளிலோத்தி, தழுதாழை, யானைத்திப்பிலி, சாறணை, தக்கோலம், சீந்தில், எருக்க ே , ரு ரையின் புஷ்பம், சிவதை இவற்றை ள்ளாவது காடியா து விட்டு அரைத்து, அடி சடியும் மேலே லேபநம் செய்யலாம். சீந்தில், ே ம்பு, ெ ட்பாலை, செருப்படை, சிற்றுமுட்டி, பேராமுட்டி, திப்பிலி, தேவதாரு இ ற்றால் தைலம் பக்கு ம் செய்து பரு உபயோகிக்கலாம், ( ) கபதோஷத்தாலான ள டத்

திலும் அதே சிகித்ஸை செய்யவேண்டியதுடன், வேதந மும், பற்றுப்போட்டு ஈடச்செய்வது பலமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். ஆடுதீண்டாப்பாளை, அதிவிடயம், நீர்த்திப்பிலி, வேலிப்பருத்தி, குன்றிமணி, சுரை, முருக்கை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, திரவடான பலாசக்ஷாரத்தினால் ஆட்டி யெடுத்து மேலே லேபநம் செய்யலாம். ஹடக்ஷாரத்தைப்[1] பசு மூத்திரத்திற் ரெதிக் வைத்துப் பக்குவம் செய்து, அதைப் பரு ம்; அதைப் பருகிவரும்போது வரகு தானியத்தை ணவாகக் கொள்ளவேண்டும். வத்ஸகாதிகணச் சரக்குகளால் பக்கு ம் செய்த தைலத்தையாவது பஞ்சலவணம் கூட்டிப் பருக லா . கபஹரமான தூமபானம், அவ்வித வமநம், நஸ்யம், முதலியவைகளையும் உபயோகிக்கலாம். (3) மேதோதோஷத் தாலான எக டத்தில் ஸிராமோக்ஷண செய்து, கபஹரமான சிகித்ஸா கிரமத்தையும் நிறைவேற்றலாம். அஸநாதிகணச் சரக் கு ளின் சூர்ணத்தையும் அதிகாலையில் கோமூத்திரத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (4) களக டங்கள் இச்சிகித் ஸைகளால் தீரா விட்டால், அ வ ளை யெல்லாம் அறுத்து அப்பால் விரணோப சாரங்களைச் செய்யலாம். 65 $72\frac{1}{2}$.

மு ரோகங் ளு குச் சிகித்ஸைகள்.[2]

மு ப க சிகித்ஸை : த்ரிபலை, வட்டத்திருப்பி, திராக்ஷை இவற்றை கஷாயமிட்டு, அக்கஷாய களில் தேன் கூட்டி "மு தா ந ளா" உபயோகிக் லாம். ஜாதிபத்திரித் துளிர்களை யா து, ஸாரஸ தி ணச் சரக்கு ளையாவது மென்று மிழ்ந்து விடலாம். (2) வாத தோஷத்தினாலான முகபாகத்தில் திப்பிலி, இ துப்பு, ஏலம் இ ற்றால் பிரதிஸாரணம் செய்யலாம். வாத ஹரச் சரக்கு ளால் பக்குவம்செய்த தைலம் நஸ்யமாகவும், கவளக் கிரஹமா வு உபயோகி க ஹிதமானது. (3) பித்தஜமுக பா த்திலும், (4) இரக்தஜமு பாகத்திலும் இரக்த - பித்தஹர சிகித்ஸைகள் ஏற்ற வ. (5) கபஜமுகபாகத்தில் சிலேஷ்ம ஹர சிகித்ஸை அனுகூலமானது. கடினமாக ம் திலைத்துமுள்ள முக பாக ஸம்ப த ான கொப்புளங்களை இலைகளாலாவது, நக பு ாலாவது கீறி வழித்து விடலாம். (6) ஸந்நிபாதத்தில் எந் தெந்த தோஷ மேலோங்கி யிருக்கிறதோ அததற்கு ஏற்றவாறு சிகித்ஸை ளைச் செய்யவேண்டு . 73 $76\frac{1}{2}$.

ஹடக்ஷார ச க்ஷாரம். (ே ல பாசி ய எரித்து டு கு க்ஷார .)

. மு ரோ ள் எ று இ கு ா யப்பற்றி நோய் ள் குறிக் ப்படுகின்ற .

. முகதா ாை யு தொ டையயு மூவிக் ொப் பளிப்பதற்கு பே ாகி திரெ ஷத .

அர்புத சிகித்ஸை :—(1) அர்புதம் பருத்து வளராது ஆரம்ப நிலைமையில் இருக்கும்போது அதை அறுத்து, ஸர்ஜ க்ஷாரம், சுக்கு இவற்றின் கஷாயத்தில் தேன் சேர்த்துப் பிரதிஸாரணம் செய்யவேண்டும். (2) சீழ்த்தில், வேம்பு, இவற்றைத் திரவகல்கமாக அரைத்து, தேனும் தைலமும் கூட்டி வண்டேஷம் செய்யலாம். (3) யவதானியத்தாலான உணவைப் புஜிக்க வேண்டும். (4) தீக்ஷ்ணமான தைலத்தினால் நஸ்யம் அப்யங்கம் முதலியவைகளைச் செய்யலாம்.—77, 7 ½.

பூதிவக்த்ரசிகித்ஸை : பூதிவக்த்ரம் என்னும் நோயில் (1) முதலில் வமனம் செய்வித்து, (2) பிறகு தீக்ஷ்ணமான தூமபானமும், (3) தீக்ஷ்ணமான நஸ்யமும் பிரயோகிக்க வேண்டும். (4) மஞ்ஜிஷ்டி, காட்டாத்தி, வெள்ளிலோத்தி, ஞாழல், பதங்கம் இவற்றால் காய்ச்சிய கஷாயத்தை முகதாரணமாக உபயோகிக்கலாம். (5) அதே சரக்குகளை நன்றாகச் சூர்ணம் செய்து, முகத்தினுள் அச்சூர்ணத்தைத் தடவலாம். (6) மேலும் சீதாதம், உபகுசம் இவற்றிற்குக் கூறியுள்ள நஸ்யம் முதலியதையும் உபயோகிக்கலாம். 79, 80.

முகத்தைப்பற்றிய பேதுவியாதிகளின் சிகித்ஸை.

விதேஹ குளிகை : த்ரிபலை, கட்டுத்தரி, நிலவேம்பு, அதிமதுரம், வெண்கடுகு, த்ரிகடு, கோரைக்கிழங்கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், யவதானியச்சுணை, புளி, புளிஞ்சி, எலுமிச்சை, அரசம்பட்டை, நாவற்பட்டை, மாம்பட்டை, மருதம்பட்டை அலரிமரப்பட்டை, இலவம்பிசின் இவற்றை இடித்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும் ; அக்கஷாயம் குழம்பாகப் பக்குவமாய் வருகையில் முற்கூறிய த்ரிபலை முதலியவற்றின் மிருதுவான சூர்ணத்தையே அக்குழம்பிற் சேர்த்து குளிகைகள் செய்யவும். இக்குளிகையை வாயில் எப்பொழுதும் அடக்கிக்கொண்டால், கஷ்டஸாத்தியமான தொண்டை வியாதிகளையும், உதட்டைப்பற்றிய வியாதிகளையும், உள்தாடையைப்பற்றிய வியாதிகளையும் அவை நிவ்ருத்திசெய்யும் ; மேலும் ரோஹிணி, வக்த்ர சோஷம், பூதிவக்த்ரம் இவற்றைப் போக்குவதில் இது மிகச் சிறந்தது. இக்குளிகை விதேஹ ராஜன் கூறியது. 81—83.

திராதிதைலம் : (1) நூறு பலம் குருவிப்பட்டையைப் பதினாறு படி ஜலத்திற் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும் ; அதில் சந்தனம், அகில், குங்குமப்பூ, வெட்டிவேர், கோரக்கிழங்கு, விளாமிச்சவேர், வெட்டிவேர், தேவதாரு, வெள்ளிலோத்தி, திராக்ஷை, மஞ்ஜிஷ்டி, கச்சோரம், பதங்கம், காய்விடங்கம், நாகப்பூ, தம் என்னும் வாஸனைச்சரக்கு, புலியுகிர், சிறுதேக்கு, சிற்றேலம், தமனம், வர்த்தகம் இவற்றை ஒவ்வொன்றும் கால்பலம் கல்கமாகக் கூட்டி, ஒரு பிரஸ்த்தம் தைலம் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்

இதைப் பானம் செய்யவும், நஸ்யமிடவும், ண்டூஷம் பண்ணவு உபயோகிக் , வாயிலுண்டாகும் ஸகல விய திகளு தீரு ; மேலும் ழுகின் பார்வையைப்போல் ஸூக்ஷ்மதர்சந ச தியும், பன்றிக்கு இருப்பது போன்ற கேட்கும் சக்தியும் இதனால் விருத்தியாகும். (2) இதே தைலத்தினால் முகத்தைத் தேய்த்து, த ரவிதை - வெள்ளிலோத்தி - மரமஞ்சள் இவற்றை அதன் பிறகு மேலே தேய்த்துச் சுத்தம் செய்தால், வியங்கம், நீலிகா, முகதூஷிகை முதலிய மு த்திலுண்டாகும் கோளாறுகள் நீங்கி, மு மு சந்திரபி பம்போன்ற பொலிவையும்பெறு . 84 87.

ஸஹசர தி தைலம்: நூறு பலம் நீல மருதோன்றியை யு , கருங்காலி - நாவல் - அதி துரம் - மா - அலரி இவற்றின் பட் ட ள் அறுகு, ருநெய்தல் இவை வகை க்கு அரைப்பலம்; ஆக இவற்றைப் பதினாறு படி ஜலத்திற் ஷாயம் காய்ச்சவும். அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் எண்ணெயைக் கூட்டி, அதே ஸ்துக் ளை மிருது சூர்ண ா க் கல் ாகச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய் யவும். இதை மு த்தினுள் வளக்கிரஹமாக உபயோகிக் எல்லா மு வியாதிகளு தீரு ; முக்கியமாக ஆடியசையும் பல்வரி சயைத் திடப்படுத்து . 88, 89.

ர்வமு ரே ஹர குளிகை : முள்வேலம் பிசின் இரு நூறு பலம், பீக் ருவே லம்பட்டை நூறு பலம், இவற்றை ந ன்கு திரோண ஜலத்திற் சேர்த்துக் காய்ச்சி, நாலிலொரு ப கு நீர் மிச்சமிரு கயி டி ட்டி, மீண்டும் குழம்புபோல் அதை ாய்ச்சவே டு . அதி வெ ட்டிவேர், கோரைக்கிழ கு, ர்த் தங் , ாவி, வெ சந்தனம், செஞ்சந்தன ம், வெள்ளிலே த்தி, நா க் ரு பு, அதி துரம், கொம்பாக்கு, இரஸாஞ்ஜ , ஸௌ வீர ஞ்ஜ , ாட்டாத்திப்பூ, சிறுதேக்கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், த்ரிபலை, சதுர் ாத , அகில், கோரைக்கிழ கு, மஞ்ஜிஷ்டி, ஆலம்விழுது, ஜடாமாம் ி, ாஞ்சொறி, பத்ம ம், ஏலரிசி, சிற்று முட்டி இ ற்றை வகை குக் ால் பலம் வீத மிகவு மிருதுவா ச் சூர் செய்து சேர் து, அது கு ஆறியபிறகு ஜாதிபத்திரி, ாதி ாய், ல , ால்மிளகு இவற்றை வகை கு ஒரு பல அதில் கூட்டி, அப்பால் படி ம்போல் வெ மையான மி ப் பரி ள வீசு கற்பூரத் தயும் ஒரு குட ப்பிரம ணம் சேர்த்து, த்தி ர ள் செய்து, எப்பொழுது வாயில் அட கிக்கொ டிரு தால் ாயினுள் டாகு ஸ ல வியாதி ளு தீரு . 90 94.

ஸ மு ரோ ஹரதை ம் : முள்வே லம்பிசி நூறு பலமு , பீ ருவேலம் பட்டை இருநூறு ப மு சேர்த்து ஷ ய செய்து, ஒரு பிர த்தம் தலத்தை முன் குளிகைக் குக் கூறிய ற்றச் சா கு ளையே ல் . ாக கூட்டிப் பக்குவம்

செய்து, முகத்தினுள் கவளக்கிரஹாதிகளாக உபயோகித்தால், ஸகல முகரோகங்களும் தீரும்; பற்களைத் திடப்படுத்தவும் இத்தைலம் சிறந்ததாகும். சுகநிலைமையிலிருப்பவன்கூட முற்கூறிய குளிகைகளையும் தைலங்களையும் தினந்தோறும் உபயோகிப்பதால் அவனது பற்கள் திடமாகும். 95, 96.

க்ஷீரத்ராதி கஷாயம்: கண்டங்கத்தரி, சீந்தில், சிறுமல்லிகை தளிர், மாமஞ்சள், காஞ்சொறி, த்ரிபலை இவற்றின் கஷாயத்தைத் தேன் கலந்து கவளக்கிரஹமாக உபயோகிக்க முகரோகங்கள் அனைத்தும் தீரும். 97.

தந்ததாவந சூர்ணங்கள்: (1) வட்டத்திருப்பி, இலவங்கப்பட்டை, கோஷ்டம், கோரைக் கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, கடுரோகிணி, பெருவாகை, வெள்ளிலோத்தி, நாயுருவை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும்; படதி சூர்ணம் என்கிற இதைத் தேன் விட்டுக் குழைத்துத் தேய்ப்பதால் பல்லீறு ளினுண்டாகும் வலி, காகரப்பு, அழற்சி, இரத்தப் பெருக்கு ஆகிய வை தீரும். (2) ஒட்டடைக்கரி, இரஸாஞ்ஜநம், வட்டத்திருப்பி, த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், சித்திரமூலம், அயப்பொடி, த்ரிபலை, வாலுமூவை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும்; லகு சூர்ணம் என்கிற இதைத் தேனிற கலந்து உபயோகிக்க முகரோகங்கள், பல்நோய்கள், தொண்டை வியாதிகள் ஆகியவை நிவ்ருத்தியாம். (3) மரமஞ்சள், இலவங்கப்பட்டை, இந்துப்பு, மநச்சிலை, யவதானி பச்சணை, அரிதாரம் இவற்றாலான பீத சூர்ணம் என்பதைத் தேனிலும் நெய்யிலும் குழைத்து உபயோகிப்பதால் பல் நோய்கள், முகநோய்கள், தொண்டைநோய்கள் ஆகியவை நிவாரணமாம். 98—100.

க்ஷாராதி ரஸக்ரியை: யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், ஒட்டடைக்கரி, தாமபலை, பஞ்சலவணம், த்ரிகடு, வாய்விடங்கம், ரவி, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவும். இக்குழம்பு தொண்டைநோய்களைப் போக்க வல்லது. 101.

பாவித ஹரீதகீ: பசுமூத்திரத்தில் கடுக்காய்களைச் சேர்த்துக் கொதிக்க வைத்து, அக்கஷாயம் அனைத்தும் ஊறி உறிஞ்சப்படும்வரையில் அப்படியே வைத்திருந்து, பிறகு கோரைக் கிழங்கு-ஜடாமாஞ்ஸி-கோஷ்டம் இவற்றின் கஷாயத்தில் மீண்டும் ஊற வைத்து எடுக்கவும். இவ்விதம் பாவனை செய்த கடுக்காயை உண்பவனுக்கு, நல்லுபதேசங்களைக் கேட்டு நடக்கும் அரசனிடம் தீமைகள் அணுகாததுபோல் முகரோகங்கள் சிறிதும் ஏற்படமாட்டா. 102.

ஸப்தச்சதாதி கஷாயம்: ஏழிலம்பாலை, வெட்டிவேர், பேய்ப்புடல், கோரைக் கிழங்கு, கடுக்காய், கடுரோகிணி, அதிமதுரம்,

கொன்றை, சந்தன இ ற்றைக் கஷாயமிட்டு உட்கொள்ள மு ரோ தீரும். 103.

படேல திக்வாதம் : பேய்ப்புடல், சு கு, த்ரிபலை, து மட்டிக்காய், கழற்சிக்காய், கடுகரோஹிணி, ம ஞ்சள், ரமஞ்சள், சீந்தில் இவற்றின் கஷாயத்தைத் தேனிற் லந்து உட்கொண்டா லு, வள கிரஹமாக உபயோகித்தாலும் ஸகல மு ரோ களும் குண ாகும். 104.

தார்வீரஸக்ரியை முதலியன : (1) பசுமை யான மாமஞ்சளை இடித்துச் சாறு பிழியவும்; அதைக் குழ பா ச் சுண்ட ாய்ச்சி, காவியையும் பொடித்துச் சேர்த்துத் தேனும் கூட்டி ளக்கிரஹம் செய்யவும். இது வாய்ப்புண், நாடீ விர ம் ஆகி யவற்றைப் போக்கவல்லது. (2) அவ்விதமே பேய்ப்புடல், ே ம்பு, அதிமதுரம், ஆடாதோடை, ஜாதிக்காய், பீ கருவேலன், ரு ாஸி, த்ரிபலை இவற்றையும் தனித் தனியே இரஸ ரியையா ச் செய்து உபயோகிக்கலாம். 105, 106.

திராதி கண்ஷேம் : கரு காலி, இரும்புத் தூள், த்ரிபலை, மருதம்பட்டை, பெருமல்லிகை, அலரி இ ற்றைக் ஷ ய ாய்ச்சி, ண்டூஷதாரணம் செய்தால் துர்ப்பலமான பற் ளுக்குப் பல உண்டாம் 107

முகரே களில் இர தமே க்ஷணம் முதலியவை : (1) ாயிலும, பல்லீறுகளிலு , பற்களிலும், தொ டையிலு உண்டாகு ரோகங்கள் பெரும்பாலும் கபதோஷ இர த தோஷ இவற்றால் உண்டாகின்றன; ஆகை யால் அவை களி ெ ட்டுப் போயுள்ள இரத்தத்தை அடி கடியு இரக்தமோக்ஷ முறைப்படி எடுத்து விடவேண்டு . ( ) ாயவிரேச , சிரோ விரேசந , ம , ாமும் ப்புமுள்ள ஔஷதாதி ளா வள கிரஹம் இவை யும், சிலேஷ்மத்தையும் இரத்த தோஷத் தயு வெளிப்படுத்து மற்றச் சிகித்ஸைகளும் இவ்வி ாதி ளில் உபயோ மா வை. 108, 109.

முகரே கங் ளில் பத்தியாஹா ரங்கள் : வாற்கோ ாது ம முத லிய திருண தானியத்தாலான அ ன்னத்தை க்ஷார ளில் ஊற வைத், விதளாஹார களோடு புஜி லா . பதோஷத் த

. ாயவிரேசநம் குடலிலிருந்து ல ளை ெ ளிப்படுத்தும் மல ோத மு ற.

2. சிரோ விரேச நஸ்யம், அஞ்ஜந முதலியதால். சிரஸ்ஸி லுள்ள தோஷ ளை ெ ளிப்படுத்தல்.

3. விதளாஹார கள் வாற்கோ ாது ம,கோது ம, டலை,உளு து, பயறு, து ா, ாட்டுப்பயறு, ெ ாள், பட்டாணி டலை, ே ற் டலை, ே ழ் றகு, காராமணி இ ற்ருலா உ வு ள்.

யும், இரக்த தோஷத்தையும் ஹரிப்பதற்காக ரேசனாதி யூஷங்கள் என்கிற கஞ்சிகளும் பணியாரங்களும் உபயோகிக்கத் தகுந் தவையாம். 110.

தொண்டைவியாதிகளைத் துரிதமாகச் சிகித்ஸிக்க வேண் டும்:—தொண்டையிலுண்டாகும் வியாதிகள் பிராணாதாரமான வாயு செல்லும் வழியில் ஏற்படுவதால், இது அஜாக்கிரதையா யிருப்பதால் ச்வாஸத்தையும் அடைத்துப் பேடும்; ஆகவே துரிதமாக அவற்றிற்குச் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 111.

இருபத்து மூன்றும் அத்தியாயம்.

சிரோரோக விஞ்ஞானம்

இனி சிரோரோக விஞ்ஞானம் என்னும்[1] அத்தியாயம் விவ ரிக்கப்படுகின்றது:

சிரோரோகங்களுக்குப் பொது நிதானம்: புகை-வெயில்-பனி இவை சிரஸ்ஸைத் தாக்குதல், நீர்விளையாடல், அமிதமாகத் தூங்கு தல், அதிகமாகக் கண்விழித்தல், தேஹத்தின் மேற்பாகத்திற்கு அதிமாத்ரமாக ஸ்வேதசிகித்ஸை பிரயோகித்தல், எதிர்காற்றில் செல் லுதல், கண்ணீரை அடக்குதல், அதிகமாய் அழுதல், அமிதமா நீரருந்தல், அதிகமாய் மதுபானம் செய்தல், கிருமிகள், வேகங் களை அடக்குதல், தலையணை-தேஹத்தைத் தேய்த்தல்-அப்யங்கம் இவற்றை விரும்பாது விலக்கல், தொடர்ந்தாற்போல் நீடித்துக் கீழே பார்த்தல், அஸாத்மிய மான வாஸனைகளை உறிஞ்சுதல், பதன் கெட்ட உணவுகளையும் ஆமமான உணவுகளையும் உண்ணல், அதி மமாய்ப் பேசுதல் இவை முதலியவற்றால் சிரஸ்ஸைப் பற்றிய வாதாதி தோஷங்கள் கோபமுற்றடைந்து சிரோரோகங்களை உண்டு பண்ணுகின்றன. 1—2½.

வாதஜ சிரஸ்தாபம்: அவற்றுள் வாததோஷம் பிரகோப மடைந்துண்டான சிரோரோகத்தில் இரவில் மிகவும் குத்தல் உண்டாம்; புருவத்திற்கு அருகிலுள்ள நரம்பு பலமாய்ப் பிளக்கப்படுவதுபோலிருக்கும்; புருவங்களுக்கு மத்திபாகமும் நெற்றியும் அதிவேதனையினால் விழுவது போலிருக்கும்; செவிகள் படைத்தடைந்து சப்திக்கும்; கண்கள் பிடுங்கப்படுவது போலவும், சிரஸ் முற்றிலும் சுழலுவது போலவும், ஸந்திகளிலிருந்து விலக்கப்படுவது போலவும் தோன்றும்; நெற்றிப்பக்கமாயுள்ள ஸிரைகளின் தொகுதிகள்

---

1. சிரோரோகங்களையும் சிரஸ்ஸின் வியாதிகளையும் பற்றிய; இதற்குப் பிறகும் தலையில் வீங்கும் ரத்தம் முதலிய வற்றின் நிதானம் ஆகியவைகளையும் விளக்கும் அத்தியாயம்.

மிகத் துடிக்கும் ; மோவாய்க்கட்டையுட் கழுத்தும் ஒருமிக்க அசையாது கட்டப்பட்டதுபோல் தோன்றும் ; வெளிச்சத்தைப் பார்க்கக் கூச்சமுண்டாம். நாசியிலிருந்து நீரொழுகும் ; திடீ ரென்று வலி ஏற்பட்டுத் தணியும் ; மர்த்தநம் செய்வது, ஸ்நேஹ பிரயோகம், ஸ்வேதப்பிரயோகம், அழுத்திக்கட்டுவது இவற்றால் வேதனை குறையும் ; இது "வாத தோஷத்தாலான சிரஸ்தாபம்" எனப்படும். 3 $6\frac{3}{4}$.

அ த்தாவபேதம் : சிரஸ்ஸின் ஒரு பக் த்தி அவ்விதம் கடும் வலி யுண்டானால் அது "அர்த்தாவபேதகட்" என்று வழ கப்படும். இது ஒரு பக்ஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது, மாஸத்திற்கு ஒரு முறையாவது தொந்தர ளிப்பதும், பிறகு தாமே தணிவதும் வழக்கம். இது மிகவும் விருத்தியடைந்தால் ணையாவது செவியையாவது அழித்து விடும். 7, .

பித்தஜ சிரஸ்தாபம்: பித்த தோஷத்தினலா சிரோரோ கத்தில் சிரஸ்ஸுக்குள் புகை வது போன்ற தாபமும், ஜ்வரமும் வியர்வையு , நேத்திர ளில் அழற்சியும், மூர்ச்சையு , உ டா ; இராக்காலத்திலும், சீதோபசாரங்க ாலும் தணியு . 9.

பஜ சிரஸ்த பம்: பதோஷத்தினலான சிர தாபத்தில் தலையில் ப ரமும், அரோசகமும், சிர திமிர்த்துக் குளிர்ந்த தா வும், நாடிநரம்பு ளின் சலனமின்மையும், சோ ம்ப லும் கா ணு ; இவ்வே தனை பகலிற் குறைவாகவும், இரவில் அதிக மா ும் இரு கு ; உடலில் திமிர்ப்பும், ண்ணைச் சுற்றிலு வீக்கமு , ாதில் தினவும், வாந்தியும் ஏற்படு . 10, $10\frac{1}{2}$.

இர தஜ ஸ நிப தஜ சிரஸ்தாபங்கள் : (1)இரத்ததோஷத் தினலான சிரோ ரோகத்தில் பித்தஜசிரோரோ த்திலும் டுமை யான வலி முதலியவைகளுட், ( ) ஸந்நிபாதஜ சிரோரோகத்தில் மூன்று தோஷ ளாலு உண்ட கும் தனித்தனி சிரோ ரோ த் தின் ஸ ல குறி ளு தோ று . 1 .

கிருமிஜசிரோரோகம் :—ஹிதமும் அஹிதமுட ான பலவித லப்புள்ள ஆஹாரங்களால் சிரஸ்ஸினுள் இரத்தமும் மாம்ஸபேசி களும் சவர் நீர்மயமான தோஷமாகட ாறி அத் தோஷமும் ஸந்நி பாததோஷமும் விருத்தியடைந்து, சிரஸ்ஸினுள் கிருமி உ டாகு . தீங்கிழைப்பவையான அக்கிருமிகள் சிரஸ்ஸிலுள்ள இரத்தத்தை குடித்துக்கொண்டு, டுமையான வேதனையளி கு ; அவ்வேதனையால் சித்தப்பிரமையும் காணும் ; ஜ்வர , ாஸம், பலக்ஷய , ரூக்ஷத்தன்மை, வீக்கம், லி, அறு கப்படு து போ ற வேதனை, தாபம், கபாலத்தில் வெடிப்பு ள், துர் ாற்ற , த டயிலு சிரஸ் பிலு தினவு, க்ஷயம், திமிர்ப்பு, ாதில் சப்த இரை ளும், சிவந்து தெளி ான மூ குச்சளியி ஒழு கு உ டாகு . 12 $14\frac{1}{2}$.

சிரக்கம்பம்: எல்ல த்தோஷங் ளு , முக்கியமாக வாதம் ஆதிக்யம் பெற்று சிரஸ்ஸை நடுங்கச் செய்யும். அதற்கு "சிரக் ம்ப" என்று பெயர். 15.

ச க ம்: ாதாதி மூ று தோஷ களும் பித்தத்தைத் தலைமையா ெ ரண்டு இரத்ததோஷத்தோடும் சேர்ந்து கன் னத்தில் வீ கத் த உ டுப ணும்; கடுமையான தாபமும், வியு , சி ப்பும் அவ்விடத்தில் உ டாகும்; பாய்பிதற்றலும், ஜ்வரமு , தலைச்சுற்றலும் காணு ; வாயில் சப்பும், மு த்தி பசுமை நிறமும் தோன்றும்; சீக்கிரத்தில் அபாய விளைவி கு இந் நோய் "ச கக" எனப்படும். இது மூன்று நாட் ளில் உயிரைப் போக்கிவிடு ; தகுந்த சிகித்ஸை செய்தால் இதை நிவ்ருத்திக் லாம். 16, 17.

ஸூர்யாவர்த்தம்: ா வானது பித்ததோஷத்தின் அனு பந்தத் தப் பெற்று, ன்ன - - புருவம் - நெற்றிக் ட்டு இ வ ளில் துடிப் பயு வலியையு ஸூர்யோத ாலத்தில் ஆர பி கச் செய்யு ; இது நடுப்ப ல் வ ரயில் விருத்தி ய ட து, பிறகு தானே கிரமமா த் தணியு ; பசித்திருப்ப னை இ நோய் அதி ட ா ருத்தும்; சீதோபசாரத்தினுலா து, உஷ்ணோபசாரத்தினுலாவது எவ் கயிலும் சுகமடை தில்லை. இவ்வியாதி "ஸூர்யாவர்த்தம்" எனப்படுகிறது. , 19½.

சிர கப லங்களின் ரே க கள்: (1) இவ்விதம் சிர ப்பற்றி பத்து வியாதிகளும், (2) சிரஸ் பி மேற்பா ாய பாலத்தில் இனி கூறப்போகிற வகை யில் ஒன்பது ரோ களு உண்ட கி ற .—20.

உபசீ ஷகம்: பாலத்தில் ாயு விகாரமடைந்தால் ர்ப் பத்திலுள்ள சிசுவு கு கூட சிரஸ்ஸில் ஒரு வீ உ டாகு ; அது பாலத்திற்குச் ச ான நிறமா வும், வியற்றதா இருக் கு ; அதற்கு "உபசிர்ஷ " என்று பெயர். 21.

கப லபிடகாதிகள்: பிடகை என்னும் இரத்த கட்டி, அர்புதம், வித்ரதி இவைகள் மற்ற அ யவங்களில் எ தெ த தோ ஷ ளால் எ வெவ்வ கைளில் தோன்றுகின்றனவோ அ ாறே சிரஸ்ஸி கபாலத்திலு உண்டாகின்றன. 1½.

அரும்ஷிகா: கபால தில் பித்ததோஷ , இரத்ததோஷம், சிலேஷ்மதோஷ , கிருமி ள் இவை நிரம்பிய துர்நீர்களுள்ள கொப்புள ள் சோளதானியம் - கடுகு இவற்றைப்போல் கிள பு ; அ வ "அரு ஷிகா" எனப்படும். 2½.

த ருண ம்: பாலத்தில் ச ம்ம மிக மெல்லிதா ப் பிள வு டு, அரிப்பு - உ ார்ச்சியின்மை - ரூக்ஷத்த இ ற்றை யு டுபண்ணி ெ ா டு வெடிப்பு ஏற்படும்; இதில் தலை யிரு உதிரு ; இதற்கு "தாருணம்" என்று பெயர். 23½.

இ திரலுப்தம்: ரோமகூப கள் என்கிற மயிர்க் ால் ளைப் பற்றிய பித்தமானது வாததோஷத்துடன் சேர்ந்து விருத்தி யடைந்து உரோமங்களை உதிரச் செய்யும்; பிறகு கபதோஷ மும் இரத்ததோஷமும் சேர்ந்து ரோமகூபங்களை அடைத்துப் போடும்; அதனால் வேறு உரோ ங் ள் அங்கு முளைப்பதில்லை; இவ்வியாதி "இந்திரலுப்தம்" எ றும், வெறும் இடுகுறிப் பெயராக ச என்றும் வழங் ப்படு . 4, 25½.

கலதி: இந்திரலுப்தத்தைப் போலவேதான் "கலதியும்" உண்டாகின்றது; ஆனால் இதில் மயிர்கள் திடீ ன ஒருமிக் உதிராமல் கிரம கிரம ா உதிரு . இந்த லதி (1) வாத தோஷத்தினாலுண்டானால் சர் ம் அக்னியினால் எரிக் ப்பட்டது போலவும், (2) பித்ததோஷத்தினால் உண்டானால் வியர்த்துத் தடித்த ிரை ள் அடர்ந்ததா வும், (3) சிலேஷ் தோஷத் தினால் உ டானால் தடித்ததா வும் ஆய்விடு ; ஆகவே இவ் வியாதியில் ாதாதிதோஷ களின் ஸம்பந்தத்தாலான வெவ் வே று குறிகள் சர்மத்தைப்பற்றி யிருக்குமென்றறி . (4) எல் லாத் தோஷங்களாலும் உண்டாகும் கலதியில் மூன்று தோஷங் களுடைய குறிகளும் சேர்ந்து தோன்று . இதில் மயிர்க்கால் நகத்தின் தோற்றமுள்ளதா யிருந்தாலும், அக்கினியினால் சுடப் பட்டாற்போல் முற்றிலு உரோமம் அற்றிருந்தாலும், சர்மம் அழற்சியுள்ளதாயிருந்தாலு , அவ்வித கலதிநோய் அஸாத்ய மாம். 26 28½.

பலிதம்: மனத்துயரம், ளைப்பு, சினம் இவற்றால் அதிகரி கு உடற் சூடானது சிரஸ்ஸைச் சேர்ந்து, அவ்விடத்துத் தோஷங்களுடன் சேர்ந்து தலைமயிரைப் பழுக்கச் செய்கிறது; அதனால் ஏற்படும் வெளிறிய வி ர "பலிதம்" எனப்படும். அது (1) வாததோஷத்தினால் உ டானால் வெடித்தும், வெண் கருமையா வு , டினமாகவும், ரூக்ஷமாகவும், நீருருவம கவு சர்மமும் உரோமமும் மாறித்தோன்று . (2)பித்ததே ஷத்தி னால் உண்டானால் அழற்சியு , மஞ்சள் நிறமும் ஏற்படும். (3) சிலேஷ்மதோஷத்தினால் உண்டானால் ஸ்நிக்த்தமா ும், வெ ண் மையுடன் அதி ச் செழிப்பா வும், பருட னுகவு ாணப்படு . (4) ால்லாத் தோஷங்களாலும் உண்டாகும் பலிதத்தில் எல்லாத் தோஷங்களுடையவும் லக்ஷண கள் கலந்து காணும். (5) தலை லியால் உண்டாகு ற்றொரு வ பலிதத்தில் அவ்விட பரிசிப்பதையும் தா வியலாததாகும். 29 31.

பலித தி ளில் த்ய ஸ த்யங்கள்: ( ) ஸந்நிப த தோஷ த்தினால் உண்டாகும் லதியும், பலிதமு அஸாத்ய களாம்.

1. பலிதம் மயிர் நரைத்த .

பலிதமும், லதி முதலியவையும் தேஹத்தின் ளர்ச்சி முதிர்ச்சி முதலிய பரிணாமங்களால் ஏற்படு தால் அ ற்றிற்கு இரஸாயந சிகித் ஸை ஏற்றதாகும். 32.

இருபத்து நான்காம் அத்தியாயம்.

சிரே ரோகப் பிரதிஷேத.

னி சிரே ரே ப்பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம்[1] வி ரித்து கூறப்படும்:

வ தஜசிரஸ்த ப சிகித்ஸை : ாயுவினால் உண்டான சிரோரோ த்தில் ( ) ாதரோ ங் ளுக்கு ஏற்ற பரிஹாரமு ற ச் செய்யவேண்டு. ( ) இரவில் தலையில் க்ருதத் தத் தேய்த் க்கொ டு, ருதத்தைப் பருகி, உடனே உஷ்ணமான ப லையு பரு லா. (3) அவ்விதமே உளுந்தைய து, பய ற யாவது, ொள்ளையாவது நெய்யுடன் கலந்து புஜி லாம். (4) தைலத் தயா து, எள்ளுப்பிண்ணா யா து பாலுட உட் ொள்ளலா. (5)பி ட ஸ்வேதம், உபநாஹஸ்வே த இ ற் ற மா ஸ ளை கொ டாவது, தா ய ளை ொ ா டா து நி ற வே ற்றுவதும் அனுகூலமாம். (6) வாதஹா ான த சமூல முதலிய ற்றால் பக்குவம் செய்த பாலைச் சிரஸ்ஸில் ற்று து நலம். (7) ஸ்நி த்தம ன தூமபானமும், (8)அவ்வி மான ந யப் பிரயோ மும், (9) சிரஸ்ஸிலும், செவிகளிலும் தர்ப்பணசிகித் ஸையையு செய்யலாம். 1 3[1].

தஜ சிரே ரோ ஹரமான முறை ள்: (1) ரணுதி ணச் சா கு ளை இடித்து, ஒன்றுக்குப் பா தி ஜலம் கலந்து, பாலைச் சேர்த்துப் பால் மிகும்படியாகக் காய்ச்சவும்; அது ஆறிய பிறகு அ த குழப்பி வெ ெ யெடுத்து, அதில் மதுா ான சா கு ளைச் சே த்து க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும். ரணுதி ருதம் எ கிற இ த ஔஷ ம் நஸ்யமிடுவதற்குச் சிற த ஔஷதம். (2) இ த ரணுதிக ச்சாக்குகளைச் சேர்த் ாய்ச்சிய ப வி ப கு செய்த க்ருதமும் சர்க் ரை கூட்டி, பரு உபயோ து. (3) பருத்தி சொட் ட, இல வங் ப்பட் ட, வே ாரை கிழ கு, ஜாதி ல்லி மொட்டுகள் இ ற் ற உஷ் ஜல விட்டு அ ரத்து, இரஸம் பிழிந்து நஸ்யமிட இது ல்லாத்தலை வே ய்களையும் தீர் கு. (4) ாதஜ சிரே ரோ தில் பித்த-ரத்த தோஷ ளுட ஸம்பந்தப்பட்டால், ர்க்கரையு கு கு ப்பூவு

---

1. முன் அத்திய த்திற் ,றி சிரோரோ ளு குப் பரிஹா ா ளை வி கு அத்தியாய.

. ரணுதி முதற்பா ப .

சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்ருத' அதில் ஹித ரனது. (5) ோஷ்டம், கிர 'திதகரம், நைதல், சந்தனம் இவற்றை நுண்ணிய சூர்ணமாக்கி, நெய் விட்டு ஆட்டி, சிரஸ்ஸில் லேபநம் செய்யலாம். (6) இந்நோயில் இரத்தமோக்ஷணம் செய்வதால் வாயு பிரகோபித்து' கேடு விளைவிக்குமாகையால் அச்சிகித்ஸை செய்யலாகாது. (7) முற்கூறிய சிகித்ஸை முறைகளால் நோய் தீராவிட்டால், வாதசிரோரோகத்திலும், சிலேஷ்மசிரோரோகத்திலும் உசிதப்படி உஷ்ணஜலத்தினால் அல்லது வேறு வகையான முறையை அநுஸரித்தாவது தாஹசிகித்ஸை செய்யலாம். 4 8½.

அர்த்தாவபேத சிகித்ஸை: (1)அர்த்தாவபே ம் என்கிற சிரோரோகத்திலும் வாதஜசிரோரோகத்திற்குக் கூறிய சிகித் ளே தோஷத்தன்மைக் கேற்றவாறு செய்யத்தகுந்தனவாம். (2) ரட்டுவாகைவிதை, நாயுருவிவேர், கறுப்புப்பு இவற்றின் சூர்ணத்தை நஸ்யமிடலாம். (3) முல்லைப் பூவின் ஸ்வரஸத்தையாவது நஸ்யமாக உபயோகிக்கலாம். (4) நாயுருவியைக் காடிவிட்டு அரைத்து, சிரஸ்ஸில் லேபநம் செய்யலாம். 9, 10.

ஸூர்யாவர்த்த சிகித்ஸை: ஸூர்யாவர்த்தத்திலும் அதே சிகித்ஸாமுறையைச் செய்வதுடன், ஸிராமோக்ஷணம் செய்து இரத்தத்தையு' வெளிப்படுத்தலாம். 10½.

பித்தஜசிரஸ்த ப சிகித்ஸை:—பித்தத்தினாலான சிரோரோகத்தில் (1) முதலில் ஸ்நேஹசிகித்ஸை செய்து, (2) பிறகு ஸிராமோக்ஷ' செய்யவேண்டும். (3) வீர்யத்திலும் பரிசத்திலு' சீதளமாயுள்ள லேபநங்களைச் சிரஸ்ஸிலும் முகத்திலும் பிரயோகிப்பதும், (4) அவ்விதமான பரிஷேகங் ளைச் செய்வது', (5) அவ்வித ான ம -விரேசக-வஸ்திகளைப் பிரயோகிப்பது' லம். (6) ஜீவநீய ணச் சரக்குகளிற் காய்ச்சிய பாலையும், அவற்றிற் ாய்ச்சிய க்ருதத் தயும் முறையே பான' செய்வதற்கு' 'ய மிடுவதற்கும் உபயோகிக்கலாம். 11, 1 .

இரக்தஜ சிரஸ்த ப சிகித்ஸை : சங் வியாதியில் அடங்கிய இரத்தஜசிரோரோகத்தை வில'கிவிட்டு மற்ற இரக்ததோஷஸம் பந்த ான சிரோரோகத்திற்கும் பித்தஜசிரோரோ த்திற்கேற்ற சிகித்ஸையையே செய்யவே ண்டு'. 1 ½.

கபஜ சிரஸ்தாப சிகித்ஸை: சிலேஷ் தோஷத்தினாலான சிரோ ே தனையில் ( ) புராண க்ருதத்தினால் 'ே ஹந' செய்து, (2) காரமா சரக்குகளை உபயோகித்து வமநம் செய்விக்க வே' டும். (3) ரூக்ஷமா வும்-தீக்ஷ்ணமாகவும்- -ஷ்ணமா வும் உள்ள ஔஷதங் ளால் ஸ்வேதம், லேபநம், நஸ்யம் முதலிய சிகித்ஸைகளைச் செய்யலாம். (4) இதில் விசேஷமாக உபவாஸம் செய்வதும், (5) ஸந்நிபாதாதிரோ ங்களில் முற்கூறிய சிகித்ஸைகளையே யு' தப்படி தோஷாநுஸாரமாக உபயோகிப்பதும் நலம். 13, 14.

க்ருமிஜ சிரோ ரோக சிகித்ஸை : க்ருமிகளாலான சிரோ ரோகத்தில் (1) இரத்தத்தை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம்; அதனால் கிருமிகள் மயக்கங் கொள்ளும்; இரத்தநாற்றத்தினால் அவை மதித்து மயக்கங்கொண்டு நாசியிலும் வாயிலும் வந்து சேரும்; பிறகு கிருமித் தீக்ஷ்ணமான நஸ்ய-தூமங்களைப் பிரயோகித்து அவற்றை வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். (2) வாய்விடங்கம், ஸர்ஜக்ஷாரம், நேபாளம், காயம் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்திற் கடுகெண்ணெயையாவது, வேப்பெண்ணெயையாவது, இங்குணமாத்தெண்ணெயயாவது, ஈதுமை யெண்ணெயையாவது வெவ்வேறாகக் கூட்டிக் காய்ச்சி யெடுத்து நஸ்யமிடலாம். (3) காய்விடங்கத்தை வெள்ளாட்டு மூத்திரத்தில் நன்றாகக் காய்ச்சி, அதை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கக் கிருமிகள் ஒழியும். (4) பதனழிந்த மத்ஸியங்களை நஸ்யோபயோகமான மற்றச் சரக்குகளுடன் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, அவ்வௌஷதங்களால் தூமப் பிரயோகம் செய்யலாம். (5) கிருமிசிரோரோகத்தில் கிருமிகள் இரத்தத்தை உறிஞ்சிவிடுவதால், இதில் இரத்தமோக்ஷணம் செய்யலாகாது. 15—18.

சிரக்கம்ப சிகித்ஸை : தலை நடுக்கக்கோளாறில் வாதஜ சிரஸ்தாப சிகித்ஸைகளைச் செய்வது முறை; ஆனால் தாஹ சிகித்ஸை மாத்திரம் கூடாது. 18½.

உபசீர்ஷக சிகித்ஸை : சொற்ப காலத்தில் உண்டான உபசீர்ஷகத்திற்கும், பிறந்தபிறகு ஏற்பட்ட உபசீர்ஷகத்திற்கும் (1) வாத வியாதிக்குக் கூறியுள்ள சிகித்ஸைகளைச் செய்யலாம். (2) அது பக்குவமாகும் வித்ரதிக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். 19½.

வித்ரதி முதலியவற்றிற்குச் சிகித்ஸை : சிரஸ்ஸிலுண்டாகும் வித்ரதியிலும், பிடகையிலும், அர்புதத்திலும் அவற்றின் ஆம நிலைமையையும் பக்குவ நிலைமையையும் பரிசீலனை செய்து, மற்ற அவயவங்களிற் காணும் வித்ரதி முதலியவற்றிற்குச் செய்து போற்ற சிகித்ஸைகளை அததற்கு ஏற்றபடி நிறைவேற்றவேண்டும். 20.

அரும்ஷிகா சிகித்ஸை : சிரஸ்ஸிற் கிளம்பும் அரும்ஷிகையென்னும் புண்களில் (1) இரத்தமோக்ஷணம் செய்து, (2) வேப்பம்பட்டைக் கஷாயத்தினால் பிறகு அதைக் கழுவலாம். (3) குதிரை மலத்திலிருந்து சாறு பிழிந்து, அச் சாற்றில் நிரம்பவும் உப்புக் கூட்டி, அந்த நீரை அதன்மேல் பூசலாம். (4) பேய்ப்புடல், வேப்பிலை, மஞ்சள் இவற்றையாவது நன்றாக அரைத்து மேலே பூசலாம். (5) பசுமூத்திரம், பழைய பிண்ணாக்கு, கோழியின் மலம் இவற்றையாவது ஒன்றாகக் குழையக் கலக்கிப் பூசலாம். (6) கோஷ்டத்தை வறயோட்டில் போட்டு வறுத்து,

சூர்ணம் செய்து, தைலத்திற் குழைத்து அருமீஷிகைக்கு ரில் லேபநம் செய்ய அரிப்பு, தூர்நீர்க் சிவு, அழற்சி, வலி இவை தீரும். (7) மல்லிகை, சித்திரமூலம், அலரி, பச்சிலே இவற்றைக் கொண்டு பக்குவம் செய்யப்பட்ட தைலத்தைக் கத்தியினால் சுரண்டிய அருமீஷிகையிலும், சாசா என்கிற[1] இந்திரலுப்தத்தி லும் அப்யங்கம் செய்ய உபயோகிப்பது நலம். (8) இச்சிகித்சை களால் குணமாகாவிட்டால் சிரஸ் சுத்தியாவதற்காக வமநம் முத லிய சிகித்ஸைகளைச் செய்ய முயலவேண்டும். 21 24½.

தாருணக சிகித்ஸை :—(1) தாருணகம் என்னும் ரோகத்தில் லாலாடீயா[2] என்கிற ஸிரையைக் கீறி இரத்தத்தை வெளிப் படுத்த வேண்டும். (2) அப்யங்கம் முதலியதையும், ஸ்நானாதிகளை யும் செய்யலாம். (3) நஸ்யசிகித்ஸையையும், (4) சிரோ ஸ்தி யையும் பிரயோகிக்கலாம். (5) சாரப்பருப்பு, அதிமதுரம், கோஷ் டம், உளுந்து, கடுகு இவற்றின் கல்கத்தைத் தேன் கூட்டிக் குழைத்து லேபநம் செய்யலாம். (6) அவ்விதமே கொட்டைபாக்கு, பெருவாகை, லவங்கப்பத்திரி, தகரவிதை, நெல்லிக் கனி இவற் றையாவது லேபநமாக இடலாம். (7) வாகுத் தாள் ளை எரித்து, அதிலிருந்து எடுக்கப்படும் க்ஷாரத்தைத் தண்ணீரிற் கரைத்து, அதனால் அதை அலம்புவதும் நலம். 25 27.

இந்திரலுப்த சிகித்ஸை : இந்திரலுப்தத்தில் (1) அது தோன்றி உண்டாயிருக்கு மிடத்திற்கு அருகில் ஸிராமோக்ஷ ணம் செய்து, இரத்தத்தை அழுத்தி நன்கு வடியச் செய்த பிறகு, (2) அன்னபேதி, மநச்சிலே, துத்தம், மிளகு இவற்றை ஜலம் விட்டு அரைத்து மேலே லேபநம் செய்யலாம். (3) சரக் கொன்றைப்பட்டை, தேவதாருப் பட்டை இவற்றையாவது லேபநமாகப் பிரயோகிக்கலாம். (4) குன்றிமணி வேர், த்ரிபலே இவற்றையாவது, (5) கலப்பைக் கிழங்கையாவது, (6) அலரிச் சாற்றையாவது, (7) சிறு கண்டங்கத்தரி ஸ்வரஸத்தைத் தேனு டன் கலந்தாவது, (8) ஊமத்தையிலேச் சாற்றையாவது, (9) சோரங்கொட்டையின் இரஸத்தையாவது, (10) தேன், நெய், எள்ளுப்பூ, த்ரிகண்டகம்[3] இவற்றையாவது மேலே தடவலாம்.

---

1. திருவையாறு ஸாகர முத்ராக்ஷரசாலையில் வெளியிட்டுள்ள அஷ்டாங்க ஹ்ருதயத்தில் "சாருமீஷிகயோஸ் தைலம்" என்று பிழைபட அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் "சாசாருமீஷிகயோஸ் தைலம்" என்று இருக்கவேணும். சாசா-இந்திரலுப்தம், அருமீஷிகா ஆகிய இரு வியாதியிலும் இத் தைலம் உபயோகமானது என்று நாம் சரியாகத் திருத்தி மொழிபெயர்த்திருக்கிறோம்.

2. லாலாடீயா — நெற்றிக் கட்டில் இரு புறமும் ஓடும் ஸிரை.

3. த்ரிகண்டகம் — கண்டங்கத்தரி, காஞ்சொறி, நெருஞ்சில் இம் மூன்றின் கூட்டு.

(11) யானைத்தந்தத்தை எரித்தெடுத்த மையைத் தைலத்திற் குழைத்துப் போடுவதும் இதில் மிகவும் சிறந்ததாம். (12) வெண்மை யான மயிர்கள் முளைத்தால் அதில் ஆட்டின் தொம்பை எரித்தெடுத்த மையை அவ்விதமே உபயோகிக்கலாம். (13) மயிர் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் வரையில் தலையைத் தண்ணீரால் நனைக்கக் கூடாது. 28 32.

கலதி முதலியவற்றின் சிகித்ஸைகள் :—கலதி, பலிதம், சர்மம் மடிதல், செம்பட்டை மயிர் இவைகளில் பிணியாளிக்குச் சோதநசிகித்ஸை செய்து, நஸ்யம்-முகசோதநம்-சிரஸ்ஸில் அப்யங்கமிடுதல் ஆகிய முறைகளால் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (1) சிறு ண்ட கத்தரி, பாப்பாரமுள்ளி, ஜீவநீய கணச் ச க்குகள் இவற்றால் பக்குவம் செய்த தலத்தை நஸ்யமாக உபயோகிக்கலாம். (2) ஒரு ம ஸம் பிரஹ்மசர்ய விரதத்துடன், பாலையே அருந்திகொண்டு வேப்பெண்ணெயையாவது ந ஸ்ய மி ட் டு கொள்ளலாம். (3) அவுரி, ாட்டுவாகை, மருதோன்றி, கரிசலாங் கண்ணி இவற்றின் ஸ்வரஸத்தில் காட்டுவெந்தியம், தான்றிக் காய், அசோக கொட்டை, வாலுழுவை இவற்றைச் சமபா ாக ஊறப்போட்டு பாவனை செய்து, அப்பால் ஆட்டுப் பால் விட்டு அவற்றை அரைத்தெடுத்து, இரும்புப் பாத்திரத்தினுள் கல்ட த்தைப் பூசி, அதில் தைலம் சேர்த்துக் காய்ச்சவும். பாலையே உணவாகக் கொண்டு, நீலிங்யாதி தைலம் என்கிற இத் தலத்தை நஸ்யமாக உபயோகித்துவர மயிர்களின் நரைத்தல் மாறிப்போ . (4) பால், ருதோன்றிச் சாறு, கரிசலாங்கண்ணிச் சாறு, துளஸிச் சாறு இவை வகை கு ஒரு பிரஸ்த்தம், தைலம் ஒரு குட ப் பிர ாணம், ஒரு பலம் அதி தூரம் இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, பிறகு இத்தைலத்தை ஒரு கற்பானை யிலாவது, ஆட்டுக்கொம்பிலாவது வைத்திருந்து நஸ்யமிடலாம். (5) பாலை கிரை யயாவது, (6) அலரிப் பட்டை யயா து பாலைச் சேர்த்து மி வும் மிருதுவா அரைத்து, நரைத்துப் போ யிர் ளைப் பிடு கிவிட்டு, அவற்றின் அடித்தலங்களில் இவற்றை அழுத்தி வ ரத்தல் நீங்கும். (7) அதிமதுரம், சாரப்பருப்பு, ஜீவநீயகணம், எள், திப்பிலி இவற் றப் பால்விட்டு அரைத்து முகத்தி லேபநம் செய்யலாம்; இது செட்பட்டை ம யிர், இந்திரலுப்தம், சர்மம் சுரு கல் ஆகியவற்றில் அனுகூலம் செய்யும். (8) எள், நெல்லிக் கனி, த மரை யின் பூந்தாது, அதிமதுரம் இவற்றைத் தே சேர்த்து அரைத்துத் தலையில் லேபநம் செய்ய மயிர்கள் கருநிறத்துடன் செழித்து வளரும். (9) ே வ்த்த கல் ம் : ஜடாமாம்ஸி, கோஷ்டம், எள், திப்பிலி, ந ஞ்ரி, கருநைதல், தேன் இவற்றைச் சேர்த்துப் பால் விட்டு அரைத்து லேபநம் செய்தால் தலைமயிர் நன்கு வளரும்.

(10) கேசரஞ்ஜக யோகங்கள் : அயப்பொடி, கரிசலாங்கண்ணிச் சாறு, த்ரிபலா சூர்ணம், கறுப்பு ம இவற்றை ஒரு மாஸம் கருப்பஞ் சாற்றில் ஊறவைத்துத் தடவினால் நரைத்த மயிர்களும் கருநிற கொள்ளு . (11) உளுந்து, ரகு, கடலைப்புளிப்பு இவற்றாலாகிய யவாகூ என்னும் கஞ்சி மூன்று நாள் பழகிய பிறகு, அதில் அயப்பொடி, வெங்காரம், யானைத்திப்பிலி இவற்றைக் கூட்டி அரைத்துத் தலையில் தேய்க்கவும்; இது கொக்கைக்கூட றுக்கச் செய்ய ல்லது. 33 43½.

ஊர்த்வ ஜத்ரு ரோக ளு குப்[1] பொது சிகித்ஸைகள் : (1) வறள்தாமரை, அதி தூரம், திப்பிலி, சந்தனம், நைதல் இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, நெல்லிக்கனி ரஸத்தில் தைலம் பக்குவம் செய்யவும். பிரபேள டரீகாதி தைலம் என்கிற இதை நஸ்யமா வும், அப்ய கமாகவும் உபயோகிக்கப் பலிதம் என்கிற ந ரத்தலையும், ஸகல சிரோரோகங்களையும் தீர்க்கும். ( ) த ணீர் விட்டாங் கிழங்கு, ஜீவந்தி இவற்றின் கஷாயத்தில் யமகஸ்நே ஹம் சேர்த்து, பாலும் கூட்டிப் பக்குவம் செய்தாவது, (3) அவ் விதமே ஜீவநீயகணக் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்தாவது உப யோகிக்க ஜத்ரூர்த்வரோகங்கள் எல்லாம் தீரும். 44 46.

மாயூர தி க்ருதம் : மயிலின் இறகு-பித்தம்-குடல்-பாதங் ள்-மலம்-அலகு இவற்றை விலக்கி மற்றப் பாகத்தையும், தச மூலம்-சிற்றாமுட்டி-அரத்தை-அதிமதுரம் இவற்றை வ க்கு மூன்று பலமும் போதுமான ஜலத்திற் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யை அதற்குச் சம அளவு பால் கூட்டி, மதுரத் திரவ்யவர்க்கச் சரக்குகளைக் கல்கமாகவு சேர்த்துப் பக்குவம் செய்ய ும். இதை உட்கொள்ளவு , வஸ்தி செய்யவும், அப்யஞ்ஜநம் பண்ணவும், நஸ்யம் பிரயோகிக்கவும் உபயோகிக்கலாம்; ஊர்த்வ ஜத்ரு ரோகங்கள் அனைத்தும் இதனால் தீரு .—47, 48½.

மஹா மாயூர க்ருதம் : முற்கூறிய க ஷாயத்திலேயே ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் பக்குவம் செய்யவும்; அதில் நெய்க்கு நான்கு மடங்கு பாலும் கூட்டவும்; பிறகு ஜீவந்தி, த்ரிபலை, மேதா, திராக்ஷை, பருஷ, ரதிசணம், மஞ்ஜிஷ்டி, சவ்யம், கண்டுபாரங்கி, குமிழன், கர்க் ட ச்ருங்கி, காஞ்செ றி, மஹாமேதா, பன பழம், பேரீச்சு, கோரைக்கிழங்கு, தாமரைக்கிழங்கு, தாமரைக் கொடி, அதிமதுரம், ஜீவகம், தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, நிலப் பனங்கிழ கு, ரும்பு, கண்டங்கத்தரி, நன்னாரி, சீமை ன்னாரி அறுகு, நெரிஞ்சில், ருஷபகம், அல்லிக்கிழ கு, பெருங்கோரைக்

---

[1] . ர்த் த்ரு முத்துக்கு மேற்பட்ட அ ய ங்களைக் குறிப் பி ெ ர . [ாய், தொ ட, ாக்கு, நாசி, ே த்திரம், செவி, ர , மூளை முதலிய அ ய ளைப் பற்றிய ரோ ளு குப் பொது . ா " ர்த் த்ருரோ " எ ப் பெ ர்.]

(2) கிழ ்கு, அரத்தை, சிறுமல்லிகை, கீழாநெல்லி, சிற்றேலம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, நிலத்தாமரைக்கிழங்கு, வெள்ளைச்சாறணை, மூ ்கிலுப்பு, காகொலி, சிறுகாஞ்சொறி, இலுப்பை, அக்ரூட் பழம், வ துமை, பனைநுங்கு, முந்திரிகை ஆகிய இவை வகைக் கு ் ால் பல ் கல்கமாகக் கூட்டிப் பக்குவ ் செய்யவும்; "மஹா ாயூா ்" என்னும் இது மாயூரக்ருதத்தினு ் குணங்களிற் சிறந்தது; தாதுக்ஷயம், இந்த்ரியக்ஷயம், ் ாப ்கம், ச் ாஸம், ாஸ ், அர்தித ் இ ற் றப் பரிஹரிக்கும்; யோநிதோஷம், இரத்ததோ ஷ ், சுக்ரதோஷம் இவற்றில் மிகப் பிரயோஜன முள்ளது; லடி ்தும் இதன் உபயோ த்த ல் புத்திரப்பே று ் டாகு ். இவ்வித ாகவே பெருச்சாளி, நண்டு, அ ் ம், முய ் இவற்றின் ம ம்ஸ ் ளாலும் க்ருதம் பக்குவ ் செய்துப யோகிக்கலாம். 49 56.

ஊ ்த்வஜத்ரு ரே கங்களைப்பற்றி முடிவுரை: (1) இ ் னம் ஜத்ரூர்த்வம் எ ்கிற கழுத்துக்கு மேற்பட்ட அவயவங் களைப்பற்றி யு ் டாகும் இருநூற்று முப்பத்தொரு விதமான வியாதிகளைப்பற்றிய நிதாந-சிகித்ஸா விஷயங்கள் சிக்கற விவரமா விளக் ப்பட்டன. (2) புருடன் மேலே மூல பா த்தையு ் கீழே கிளை ளையும் உ டயவன் என்று முனிவர் மொழிந்திடுவர்; ஆகையால் மேலே மூலபா த் தத் தாக்கும் ரோகங்களைத் துரித மா ப் பரிஹரிக்கவேண்டும். (3) ஸகல இந்த்ரியங்களும் ஊர்த்வ த்ரு எ ்கிற சிரஸ்ஸிலேயே அமைந்திருப்பதாலும், பிரா ணனும் இ தயே பற்றியிருப்பதாலும் இது உத்தமாங்கம் எனப் படுகின்றது; ஆ வே இ தக் காப்பதிலே கருத் ா யிருப்பது அவசிய ். 57 59.

"ஊர்த் மூல ் அதச்சாக ் ருக்ஷ ய: புருஷம் விது:" எ ்கிற தத்து ் இ ்கு ா ்படரால் டுத்துக் கூறப்படுகிறது. [ஞானே ந்த்ரிய- ர்மே ்த்ரி ்கள் அனைத்து ்கு ் அதிபதியாயுள்ள மஸ்திஷ்க ் எ ்கிற மூளை ்கு ஆதாரமா து உத்தமா ் ம் எ ்னு ் உத்தமா ான சிர ். அதிலிரு ்து கி ம்பி தேஹமெ ்கு ் ஞா - ர்ம ்களுக்கு அ சிய ா அ ்ச ் ளை டத்து ் ாடிகள் அல்லது ா ்பு ள் கீழ்நோ ்கி ்ளு ் புறமு ் கிளைகளைப்போல் பாவியிருக்கி ்றன. இ ்விர ்டு ் மு றயே மூல ் அல்லது வே ர் எ ்று ், சா க ள் அ ்லது கிளை ் ்று ் இ ்கு ழ ் ப்ப கி ்ற .]

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

விரண விஞ்ஞாநீயப் பிரதிஷேதம்.

இனி விரண விஞ்ஞாநீயப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும்:

விரண விஞ்ஞாநம்.

விரணங்கள் இரண்டு விதம்: (1) நிஜவிரணங்கள் என்றும், ஆகந்துவிரணங்கள் என்றும் விரணம் இருவகைப்படும். (2) மேலும் அவ்விரணங்கள் துஷ்ட விரணங்கள் என்றும், சுத்தவிரணங்கள் என்றும் இரண்டு விதமாம். அவற்றுள் சரீரத்திலேயே ஏற்படும் வாதாதிதோஷ விகாரங்களால் உண்டாவது **நிஜவிரணம்.** அடி முதலியது தாக்குவதாலாவது வெளிக் காரணங்களால் திடீரென உண்டாவது ஆகந்துவிரணம். சீழ்-வஸி முதலிய தோஷங்கள் சேர்ந்திருப்பது **துஷ்ட விரணம்** என்றும், அவ்வித தோஷங்கள் நீங்கியுள்ளது **சுத்த விரணம்** என்றும் கூறப்படும். 1, $1\frac{1}{2}$.

துஷ்ட விரணம்: விரணத்தின் வாய் முற்றிலும் மூடி மறைந்திருத்தல், அல்லது அதிகமாக விரிந்திருத்தல், அதி கடிநமாயிருத்தல், அல்லது அதிக மிருதுவாயிருத்தல், மிகவும் மேலெழுந்திருத்தல் அல்லது மிகவும் ஆழ்ந்திருத்தல், அதிக உஷ்ணமாயிருத்தல் அல்லது அதிக சீதளமாயிருத்தல், மிகச் சிவப்பு அல்லது மிக் வெண்மை, அதிக ருசிறம், துர்நாற்றம், சீழ்வடிதல், சீழ்கொண்ட அல்லது துர்நாற்றமுள்ள மாம்ஸம்-ஸிரைகள்-ஸ்நாயு என்கிற தசைநார்கள் இவற்றால் மூடப்பட்டிருத்தல், அதி வேதனையுண்டுபண்ணுதல், நோவின் வேகம்-அழற்சி-வீக்கம்-தினவு முதலிய ற்றின் உபத்திரவங்களை யுண்டு பண்ணுதல், நீடித்த காலம் தொடர்ந்து வருத்துதல் ஆகிய இவை துஷ்ட விரணம் என்கிற கெட்ட விரணத்தின் குறிகளாம். இத் துஷ்ட விரணம் தோஷங்களாலும், இரத்தத்துடன் கூடிய தோஷங்களாலும், கேவல ரக்தத்தினாலும் பலவாறு ஏற்படு வதைக்கொண்டு பதினைந்து விதம்[2] எனப்படும். 2 $4\frac{3}{4}$.

. விரண விஞ்ஞாநம் என்கிற விரணங்களின் ஏராள-லக்ஷணங்களையும், அவற்றின் பரிஹார முறைகளையும் விவரிக்கும் அத்தியாயம்.

2. **திணை விதத் துஷ்ட விரணங்கள்:** வாதபித்த-கபங்களால் தனித்தனியே மூன்று, த்வந்த்த தோஷங்களால் மூன்று, ஸந்நிபாதத்தி னால் ஒன்று, ஆக இவை ஏழு; ஒவ்வொரு தோஷமும் தனித்தனியே இரத்தத்துடன் சேர்ந்து விகாரமடைவதால் மூன்று, அவ்விதமே ஒவ்வொரு த்வந்த்த தோஷமும் இரத்தத்துடன் சேர்ந்து விகாரமடைவதால் மூன்று, ஸந்நிபாத தோஷமும் இரத்தத்துடன் சேர்ந்துவிகாரமடைவதால் ஒன்று; ஆக இவ்வித தோஷங்களும் இரத்தமும் சேர்ந்து விகாரப்படுவதால் ஏழு; இவ்விதம் 14 வித துஷ்ட விரணங்களும், இரத்தம் மாத்திரம் தோஷமடைவதால் ஒன்றும், ஆக 15 வித துஷ்ட விரணங்களாம்.

வ ததுஷ்ட விரணம் : அ வ ற் றுள் ா ததோ ஷத்தி னு ண்டான விரணம் வெண்-கரு நிற ாகவோ ா, ருநிறமா வோ, சிவப்பா வோ, சாம்பல் நிறமாகவோ, புரு வி ன்னு பு நிற மாகவோ ா இருக்கும்; அதிலிருந்து வெளியாகு திர ம் பத னழிந்த மாப்பிண்டம், ாம்ஸம், அரிசிச் சோறு இவற்றிலிருந்து சியும் நீரைப் போன்றதாய், தடிப்பில்லாதத ய், சொற்ப அள வாய் இரு கும்; உள்ளே ட ாம்ஸம் இல்லா ல், குத்தனு வலி யும் ஏற்பட்டு, ரூக்ஷமாகவும், பரிசிப்பதற்குச் சடசடா ென் றும் உணாப்படும். 5, 6½.

பித்ததுஷ்ட விரணம் : பித்த தோஷத்தினுலா விர வெகு துரிதமாய் உண்டாகும்; நிறத்திற் பசுமையா வோ, கபில ா வோ ா, பொன்னிறமாகவோ ா, கருநிற ற்ற மற்ற நிறமுள்ள தா வோ ா இருக்கும்; சிறுநீர் போன்றதா வோ, பலாசக்ஷா ர ைத்த நீர் போன்றதாகவோ, தைலம் போன்றதாகவோ ா இருப் பதுடன், உஷ்ணமாகவும் அளவில் அதி மா வு இரு கு ; உப்புநீர் தடவிய புண்ணைப்போல் டு லியை இவ்விரண உண்டுப ணும்; சிவப்பும், சூடு , ச ம கப்படு து போன்ற வேதனையு இதிலிருக்கு . 7, 8.

ப ஷ்ட விரணம் : சிலேஷ்மதோஷத்தினுலான விர ம் வெண்மையாகவும், தின ுள்ளதாகவு இரு கு ; அதி லிருந்து வெளுப்பாய் கெட்டியான சீழ் முதலிய தோஷ மி வு ெ ளியாகும்; விரணத்தின் ஓா கள் பருத்திரு கு ; விரணம் டினமா யிருக்கும்; ஸ்நாயுக் ளும், ஸி ாகளும் விர த்தில் பருத்துப் பாவி யிருக்கு ; வேதனை சொற்பமா ிருக்கு . 9.

இர ததுஷ்ட விரணம்:—இரக்த தோஷத்தாலே ஏற்படும் விர பவளம்போன்று சிவந்திருக்கும்; அதிலிருந் இரக்த கலந்த சீழ் வெளியாகும்; குதிரை லாயத்திற் கிள புவது பே ன்ற நாற்ற முடையதாகவும், மற்றும் பித்ததோஷ குறி ளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கும். 10.

ஸம்ஸ க்க தே ஷ தி துஷ்ட விரணங்கள் : இர டிரண்டு தோஷங் ளாலும், ஸந்நிபாதத்தினுலும், இரத்தத்துடன் கூடிய மற்ற த்வந்த்வ - ஸந்நிபாத தோஷ களாலும் உ ட கிற அந் தந்த விரண ளில் மிச்ரதோஷ களுடைய அந்தந்த லக்ஷண ளைக் கண்டறியலாம். 10½.

சுத்த விர லக்ஷண : விரண நாக்கின் நிறமுடை யதாய், மிருதுவாய், வழுமு டதாய், மேடு பள்ள ற்ற உட்புற முடை ுதாய், ஆனல் சிறிது ே லெழுந்த மத்தியப் பிரதேச முடையதா யிருக்கும்; அதன் உதடு ள் ஒரு ாறு ருநிற ா காணப்படு ; உபத்திரவங்க ளற்றதா வு இருக்கு . 11½.

விரஜை ள் எட்டு : சர்மம், மாம்ஸம், ஸிரைகள், ஸ்நாயு, ஸந்திகள், எலு பு, குடல், மர்மஸ்த்தாநங்கள் ஆக இவ்வெட்டும் விரணங்கள் உண்டாவதற்கு ஆதாரமான இடங்களாம். இவற்றில் முந்தியதினுட் பிந்தியதி லுண்டாகும் விரணம் மேன்மேலும் முறையே கஷ்ட ஸாத்யமா யிருக்கும். 12½.

விர ங்ளில் ஸாத்ய ஸாத்யாதிகள் : (1) மனோதிடமும், வலிவான மாம் ஸமும், ஜாடராக்னி பலமும், வாலிப வயதும், சரீர பலமும் உள்ள னுக்குக் காணும் விரணம் எளிதில் நிவ்ருத்தியாகக் கூடியது; உருவத்தில் வட்டமாகவும், நீண்டதாகயும், மூன்று புடங்களுள்ளதாகவும்,[1] நான்கு கோணங்களாகவும் உள்ள விரணங்களும் ஸுக ஸாத்யங்கள்; பிருஷ்டபாகம், குதம், ஆ குறி அல்லது பெண் குறி, உதடு, முதுகு, உள்வாய், கன்னங் ள் இவற்றி லுண்டாகும் விரணங்களும் எளிதில் நிவ்ருத்திக்கக் கூடியன. ( ) நேத்திரம், பற்கள், நாசி, கடைக்கண், நாபி, ஸேவநீ, யிறு, செவி, விலாப்பக்கங்கள், அக்குள், ஸ்தனங்கள் இவற்றில் ஏற்படும் விரணங்கள் கஷ்ட ஸாத்யங்களாம்; நுரை, சீழ், வாயு இவற்றை வெளியிடுவதும், உள்ளே சல்யம் அடங்கியதும், மேல் நோக்கிச் சீழ் முதலியதைக் கக்குவதும், இடுப்பையும் எலுமபையு பற்றியதுமான விரணமும், உட்புறமாய் முகமுடைய பகந்தர விர மும் சிகித்ஸைக்கு எளிதில் வசப்படாததாம்; குஷ்டரோகிகளுக்கும், விஷப்பற்றுள்ளவருக்கும், க்ஷய ரோகிகளு கும், மதுமேஹ முள்ளவருக்கும் தோன்றுகிற விரண களும், விரண களைப் பற்றி அவற்றின்மேல் புறப்படும் விரணங்களும் ஷ்டஸாத்ய களாகும். (3) விஸர்ப்பம்-ஜ்வர - அதி ார - ா -நாவறட்சி-நித்திரையின்மை-ச்வா ரோகம்-அஜீர்ணம் இ ற்றால் ருந்துபவர்களுக்குக் காணும் விரண ள் அஸாத்ய ளாம்; தலையிலுள்ள கபால எலும்பிலுண்டாய் உடைந்த விரணமு , மஸ்துலுங்கம் எ கிற மூளைச் சத்து வெளியிற் கிள பியுள்ள விரணமும் சிகித்ஸைக்கு எவ்விதத்திலு சப்பட மாட்டா. 13 18½.

விர ஆறுததற்கு க ரணங்கள் : ஸ்நாயு என்னு த ச நாரில் சீழ்ப்பிடித்துத் துர்நீர் கசிவதாலும், ஸிரை அறுபடுவதாலு , வி ணம் மி வும் ஆழ்ந்த தாதுக்களைப்பற்றி யிருப்பதாலு , கிருமி ள் சேர்ந்து அவயவத்தைத் தின்றழிப்பதா , எலு பு முறி தாலும், சல்யம் உள்ளே தங்கி யிருப்பதாலும், விஷம் பற்றி யிருப்பதாலும், பரிஹார விஷயத்தில் ஏற்ற

---

[1]. ற்றிலு உ ள உதடு என்கிற விளி பு, மு அல்லது மூளை, இ விர டு கு மத்தியிலுள்ள பாகம் ஆகிய இம் மூ று பிர த்தின் மூ று பாக கள்; இம் மூன்றுக்கும் மூ று புடங் (த்ரிபுட) எ ப் பெ ர்.

னம் செலுத்தா மயாலும், முறை தவறு பந்தனமிடுவதா லும், அமிதமான ஸ்நேஹப்பிரயோகத்தினாலும், அதிக ரூக்ஷ மாக வப்பதாலும், உரோமம் முதலியவை பட்டுத் தேய்வுறு தாலும், அதிர்ச்சியாலும், குடல் சுத்தம் செய்யப் படாமையா லும், அமிதமாக உண்பதாலும், அதிகமாக கர்சநம் என்கிற ல ்க நாதி சிகித்ஸைகள் செய்வதாலும், மதுபானத்தினாலும், பகலில் நித்திரை யுறுவதாலும், புணர்ச்சியினாலும், இரவிற் கண் விழிப்ப தாலும், மித்யா சாரங்கள் என்கிற முறை தவறின சிகித் ஸயினா லும் எளிதில் சிகித்ஸிக் க் கூடிய விரணங்கூட சிறிதும் ரளிதில் ஆறுவதில்லை. 19 21½.

விரணம் ஆறுவதன் குறி ள் :- விரணத்தின் ஓர ் ள் புரு வின் நிறத்திற்குச் சமமாகவும், துர்நீர்ப் பெருக்கு இல்லாதன வாகவு ், உள்ளே சீழ் முதலியதில்லாமையால் அசைவற்றனை யா ும், வாடி மடிப்புகளைப் பெறும் நிலைமை யுள்ள வயாகவும் இருந்தால் அந்த விரணம் ஆறி வருவதாய் அறியலாம். 22½.

விர ப் பிரதிஷேதம்.

விர ங் ளில் சோத ம்: விரணத்திற்கு முன் வீக்கம் ஏற்பட்டிரு ்கையிலேயே, எவ்வழியால் சோதநம் செய்வது அது உண்டாகும் இடத்திற்குச் சமீப மார்க்கத்தை அனுஸரித்து அனு கூலமா யிரு ்குமோ அவ்வழியினால் சுத்திசெய்வது அவசிய ்; அவ்விதம் வமந - விரேசநாதிகளால் சுத்திய டந்தவனுடைய வீக்கமு ், பிறகு விரணமும் சீ ்கிரம் தணிவடையு ். 23½.

விரணசே பையில் சீதே பச ரம் : விரண ஸம்பந்தமான வீக்க ் ஏற்பட்டிருக்கையில் அப்பிணியாளிக்கு அடி ் டியும் சீதோபசாரம் செய்ய வே ்டும்; குளிர்ச்சியினால் அக்னி தணி வதுபோல் அச் சீதோபசாரத்தினால் தோஷ ஸ ்பந்தமான சூடு சீ ்கிரம் தணிவடையும். 4½.

விரணசே தையில் இரக்த மே க்ஷணம் : (1) ீக்கமும், விரணமும் டிந ா வும், கன்றியு ், வேதனை யு ்ளதாகவும் இரு ்தால், அதிலும் முக்கியமாய் விஷப் பற்றுள்ளதா யிருந்தால் அட் ட மு, லியவற்றால் இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல ம்; அவ்வித ் ெ ட்ட இரத்த ் ெ ளியாய்விட்டால், வீக்கமு ், சி ப்பு ், வியும் உடனே தணிந்து விடும். (2) இர ்த மோக்ஷ ண ் செய்யச் செய்ய பரிசிப்பதற்கு ் குளிர்ச்சியாகவும், வீர்யத் தில் சீதமா வும், மி வும் மிருது ாக ஆட்டி அரைக் ப்பட்டு மு ்ள பால், ருப்பஞ்சாறு முதலிய திர ங் ளாலும், சத தௌத ்ருதத்துடன் கூடிய ே று ஈரமான ஸ்து ்களாலும் கீழிருந்து மேல் நோ ்கிப் பிரதிலோமமா லேபந ் செய்யலாம்; அவ்விதத் திரவங்களை மேலே ற்று ுதும், அப்ப ்க ் செய் து ் நலம். 25 28.

விரண ்களில் லேப ாதி ள் : (1) ஆல்-அத்தி-அரசு-பூவ ரசு-நீர்வஞ்சி இவற்றின் பட்டைகளைத் தாராளமாக நெய் சேர்த்து அரைத்து வீக்கத்தின்மேல் பூசினால், இது வீக்கத்தை நன்கு கரைத்துப்போடு ். (2) வாதம் மேலிட்டும், டினமாகவும், அசைவற்றும், அதி நோவுள்ளனவுமான அவ்வித வீக் ங்களி லும், விரணங்களிலும் இரக்தமோக்ஷணம் செய்த பிறகு ஆநூப மாம்ஸத்தினால் செய்த வேஸவாரம் முதலியவற்றால் ஸ்வேதநம் செய்வது நலம். (3) மீண்டும் ஆழிவிதை, எள் இவற்றை வறுத் துப் பாலில் சேர்த்து, அவற்றை நன்கு அரைத்து மேலே பிர யோகித்தால் அழற்சி, வி இவை தீரும். 29 3 .

விரணசோபையில் வலி ம ்தமாயிருக்கையில் ஏற்ற சிகித்ஸை : (1) வீக்கங்கள் அசைவற்றிருந்தால், வலியும் சொற் பமா யிருந்தால் வாத-சிலேஷ்மஹரமான ஸ்நேஹங்களை மேலே தேய்த்து, ஸ்வேதநம் செய்து, வீக்கம் கரைவதற்காக மெல்லிய மூங்கிற் கழியினால் மெள்ள மெள்ள அழுத்தி உருகிவிடலாம் ; அல்லது உள்ளங்கையினாலாவது, பெரு விரலாலாவது அவ் விதம் செய்யலா ் ; நன்றாக அரைத்துப் பக்குவம் செய்த வாற் கோதுமை, கோதுமை, பயறு இவற்றின் மாவையு ் மேலே கனமாக லேபநம் செய்யலாம். (2) இவ்விதம் செய்தும் வீக் ம் கரையாவிடில் அதற்கு மேலே சூடாக ஒற்றடமிடலாம் ; இதனால் வீக்கம் அழன்று விதக்த்தாவஸ்த்தை ய டையாமலிருந்தால் தானே தணிந்து போகும் ; அழன்று விதக்த்த நிலைமையைப் பெற்றால் பழுத்துப் பக்குவமாகும். (3) இலந்தம் பழம், எள், சணல், ஆழிவிதை இவற்றைத் தயிரிற் போட்டுப் புளிக்க வைத்து அ ரத்து, கி ்வம் என்கிற மதுவின் திப்பி-ே ா ்ஷ்டம்- உப்பு இவற்றையும் கூட்டிச் சமைத்து, இளஞ்சூடாக அதனால் உபநாஹஸ்வேதம் செய்யலாம். 32 35.

ப ்வ விரண சோதை உ டத்தல் : வீக் ் நன்றாகப் பழுத்திருந்தால் அதை அழுத்தி உடைக்கத் தகுந்த குணமுள்ள வஸ்துக்களால் நசுங்கச் செய்து, அதை உடைக்க உபாயம் தேட ே ்ாடும் ; இவ்வித தாரணமெ ்னும் உடைக்கும் சிகித் ஸ அதற்கு ஏற்ற ஸ ுமார தேஹிக்குத்தான் முக்கியமானது.- 6.

ப ் விரண சோதை ளை உடை ் த் தகு ்த சர ்கு ் : கு ்கிலியம், ஆழிவிதை, பசுமாட்டின் பல், பிரம்மத ்டு, புறு வின் மலம், ஸர்ஜக்ஷாராதி க்ஷாரங்கள், க்ஷார ்கள் எடுப்பதற் கேற்ற ஓஷதி ள் ஆகியவை பழுத்த விரண சோதையை உடை யச் செய்யும் திரவியங்களாம். 37.

விரணங் ளில் தோஷங்களை அழுத்தி வெளிப்படுத்துவதற் கேற்றவை : (1) உட்புறததிற் சீழ் தங்கியவை, நுண்ணிய மு முடையவை, விம்மிப் பருத்திருப்பவை, மர்மஸ்த்தாந ் ரில்

உ ாடானவை ஆகியவற்றை எ ணெய்ப் பசையற்றப் பழுத்து டைக்கச் செய்யும் வஸ்து களால் சுற்றிலும் நசுக்கப் படுமாறு மேலே லேபநாதிகள் செய்யலாம். (2) சோபத்தின்மேல் அதை அழுத்தி உடைப்பதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட லேபநம் உலர்ந்து வருகையில், அதை அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும். (3) லேபநத்தை விரணசோதையின் வாயில் இடக் கூடாது; ாய் மூடப்படாமலிருந்தல்தான் ள்ளடங்கிய சீழ் முதலிய தோஷம் நன்கு வெளிப்படும். (4) காராமணி, வாற்கோதுமை, கோதுமை, உளுந்து, பயறு, அரேணுகம், மற்றும் பிசுபிசுப்புள்ள ஸ்துக்களின் பட்டை வேர் முதலியவை விரண சோதையை அழுத்தி உடைக்க ஏற்றச் சரக்குகளாம். 38 40.

துஷ்டவிர சிகித்ஸை: (1) மிகவும் கெட்டுப்போன விரணத்தில் ஸாரஸாதிகணத்தையும், ஆரக்வதாதிகணத்தையும்[1] க்ஷா ளாம் முதலிய ஏழுவிதமான ஔஷத முறைகளிலும் உபயோகிக் லாம்; அவற்றையே மேஹவிரணங்களிலும், குஷ்ட ஸம்பந்தமான விரணங்களிலும் உபயோகிக்கலாம். (2) அல்லது தோஷ நிரம்பிய அசுத்தவிரணங்களை க்ஷாளநம் செய்ய பேய்ப் புடல்-வேப்பிலை இவற்றின் கஷாயமும், (3) சுத்தமான விரணங்களை அலம்புவதற்கு நிய ரோதாதிகணச் சாக்குகளின் பட்டைளா செய்த ஷாயமும் உபயோகிக்கத் தகுந்தனவாம்.-41, 42.

விர சோத லேபம்: பேய்ப்புடல், எள், அதிமதுரம், சிவதை, நேபாளம், மஞ்சள், மரமஞ்சள், வேப்பிலை இவற் ற உப்பையுங்கூட்டி லேபநம் செய்யலாம்; இது விரண களைச் சுத்தம் செய்யும் லேபநமாம். 43.

விரணசோத வர்த்தி: சிவதை வேர், நேபாளம், கலப்பைக் கிழ கு, தேன், இந்துப்பு இவற்றால் செய்த ர்த்தியானது ஸந்திகளிலும், மர்மஸ்த்தாநங் ளிலும் உண்டான நுண்ணிய முக முடை விரணங்களைச் சுத்தி செய்யக்கூடியது. 44.

விர தூபம்: வாதப் பிரகோபத்தினால் தொந்தர ளிப் பவையு , துர்நீர் சிவுள்ள வயும், டும் வலியளிப்பவையுமான விர ங் ளு கு வாற்கோதுமை, நெய், பூர்ஜபத்திரம், ருக் ா ர, தேவதாரு, கு கிலியம் இவற்றை யெரித்து, அதனை விரணத்திற்குத் தூபமிடலாம். 45.

---

[1] ஸாரஸாதி ஆர தாதி ளைப்பற்றி முதற்பா பார்க்.

. க்ஷாள அலம்பு து. (1) க்ஷாளந, லேபந, கிருத, த , இரஸ ரி ய, சூர் ம், ர்த்தி எ பவை விரண களில் அ துவீ ளி உபயோகிக் க்கூடிய ஏ வி ஔஷத முறை ள் (2) அல்லது க்ஷா நம், லேபநம், தூபநம், உத் ாதநம், அ ஸாத , சேதந, ரோப ம் எ கிற இ ழு மு ற களையு ஸப்தவி சிகித் ஸ ள் என்று கூறு ர்.

விரண நிர்வ ப ம்[1]: *பித்தாதிக்யத்திலைாவது, இரத்த தோஷத்திலைாவது, விஷஸம்பந்தத்தாலாவது ருத்தும் விர ணங் ளில் மிகவும் குளிர்ச்சியா சிதோபசாரங்களால் அவ் வேதனைகளுக்குத் தணிவு ' டுபண்ணவேண்டும்.* 45½.

விர ' ளுக்கு உத்ஸ த ம்டு ' தல்: *சுஷ்கமான சொற்ப மாம்ஸமுள்ளதும் ெ கு ஆழமாயிருப்பதுமான விரணத்தில் உத் ஸாதநம் செய்வது நலம். அதற்கு நியக்ரோதாதிகணம், பத்ம ாதிகணம், அமுக்கிரு ' கிழங்கு, சிற்றுமுட்டி, பே ாமுட்டி இவற் றுடன் முறைப்படி பக்குவம்செய்த இறைச்சியு 'ாணும் பிராணி களுடைய மாம்ஸ ' ளையும் உண்பது நலம். மனம் தெளிந்த னிதனுடைய தேஹச்ச த மாம்ஸமுண்ணும் மிருக ' ளுடைய ாம்ஸத்திருல் நன்கு செழிக்கும்.* 46, 47½.

விரணங் ளு ' கு அவஸ த ' சே ' தல்: *மிருதுவா வும் உயரமாகவும் மாம்ஸவளர்ச்சியைப் பெற்ற விரண ' ளுக்கு அவ ஸாதநம் செய்வது உசிதட் ; இதற்கு ஜாதிமல்லிகை டெ ா ' கு, அன்னபேதி, மநச்சிலை, தாளகட், குங்கிலியம், சித்திரமூலம் இவற்றால் மாம்ஸவளர்ச்சியை ' குறைக் வேண்டும்.*—48½.

விரணங்களை க்ஷார ' களால் சுத்தம் செய்தல்:—*மேலெழுந்த ாம்ஸவளர்ச்சியைப் பெற்று, கடினமான, அரிப்புள்ள ாட் பட்ட விரணங்களையும், மிகக் கஷ்டப்பட்டுச் சுத்தம் செய்ய வேண்டிய விரண ' களையு ' க்ஷாரப் பிரயோகத்திருல் சுத்தம் செ 'யவேண்டும்.* 49½.

விர ங்களை த ஹக ' மத்திருல் சுத்தம் செய்தல்: *அச் ட ரியிருல் மூத்திரத்தை ஒழுகச் செய்பவையும், இரத்தத்தை வெளிப்படுத்துபவையும், அறுந்துபோன ஸந்திபாகங் ளும் குறி ' கப்பட்ட முறை ளின்படிச் செய்யப்படும் சோதநசிகித்சை களால் சுத்திசெய்யப்பட்டும் நன்கு சுத்த ா ாவிட்ட ல் அக்னி தாஹமுறையிற் கூறப்பட்டபடி அவற்றைச் சுடுவதால் த்த மாகு ' ; அவ்விதம் சுத்தமா விரணங்களை உத்ஸாத முறை ' கு ' கூறி வகையில் சிகித்ஸித்து ஆற்றவே ண்டு '.* 50, 51½.

விரணரோபண ஔஷதங்கள்: (1) *அமு ' று ' கிழங்கு அறுகு, வெள்ளிலோத்தி, சுறும்தக்கு, அதிமதுரம், மஞ்ஜிஷ்டி, ாட்டாத்திப்பூ இவை விரணங்களை ஆற்றுவதிற் சிறந்தவை.*

---

1. *நிர் ாப ' அழற்சி யுண்டுப ' ணும் விரணுதி ளி ' சீதள மான ஔஷதப் பிரயோகாதிகளால் அழற்சி முதலி தத் தணியச் செய்தல்.*

. *உத்ஸாதநம் சதைப்பற்றில்லாமல் மிகப் பள்ளமாயுள்ள விர த்தில் மாம்ஸத் த ளர்த்து விரணம் ஆறும்விதம் செய்யு ' சிகித்சை .*

. *அ ஸாத ம் மாம்ஸ ளர்ச்சி ய அழித்தல் அல்லது கு றத்த ').*

(2) த ஸைசநார்களைப் பற்றிய விரணங்கள் பதனழிந்த மாம்ஸம் விலகியபின் ஆருமலிருந்தால், அவற்றை அதிமதுரம் கலந்த எள் ளின் கல்கத்திஞல் ஆற்றவே ண்டும். இக்கல்கம் ஸ்நிக்த்தமா வும், உஷ்ணமாகவு ', திக்தா ›-கஷாயரஸங் ளுள்ளதாகவும் இருப்ப தால் ஸகல விரணங் ளையும் தீர்க்கவல்லது. (3) அந்த எள்ளின் கல்கத்தையே தேனும் வேப்பிலையுங் கூட்டி உபயோகித்தால் அது விரண ' ளை ன்ரு ச் சுத்தம் செய்யும். (4) அந்த எள்ளின் ல்கத் தயும், தேனையும், வேப்பிலையையும் ஒன்ருகக் கூட்டி, அனைத் தயும் நெய் கூட்டிக் கலக்கி விரணங்களின்மேல் பிர யோகிக் அது ெ கு சீக்கிரம் விரணரோபண [1] வேலை செய் யும். (5) இவ்விஷயமறி 'த வத்தியர்கள் முந்திய கல்கத்தைப் போலவே வாற்கோது மயின் கல்கத்தையும் உபயோகிக்கலாம் என்று அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். (6) இரக்த-பித்தஸம்பந்தமான விரணங்கள், விஷஸம்பந்தமான விரணங்கள், ஆகந்து விரணங்கள், ஆழமான விரணங்கள், உஷ்ணக் கொதிப்புள்ள விரணங் ள் ஆகிய வற்றைப் பாலையும் ரோபணகுணமுள்ள சரக்கு ளையும் சேர்த்துப் பக்கு ம்செய்த க்ருதத்திஞல் ஆற்றவேண்டும். (7) கபதோஷத் திஞலும் வாததோஷத்திஞலு ' உ ' டான விரண ' ளை ரோபண கு முள்ள ஒளஷதங்களால் பக்குவம் செய்த தலத் தக் ெ ா ' டு ஆற்றவே ' டும். (8) கோபிசந்தன ', வெள்ளிலோத்தி, டு ' ாய், ஸர்ஜரஸம், ஸி 'தூரம், ஸௌவீராஞ்ஜநம், மயில் துத் த ', மருக்காரை இவற்றின் சூர்ணத்துடன் தைலம் கல 'து உப யோகி 'க இது சிறந்த ரோபணமாக வேலைசெய்யு '. 52—58.

சர்மவேடிப்பைச் சமம க்கும் ஔஷத 'கள்: (1) மாம்ஸ பாக ' ஒழுங் ா ப்திரப்பட்டுப்போன விரணங் ள் சர்மத்தை மாத்திரம் பற்றிச் சம நிலைமையிலிருக் கயில் சர்மத்திலுள்ள வெடிப்பு முதலியதைச் சரிப்படுத்த சூர்ணௌஷதம் ஏற்ற தாகும். (2) மருத 'பட் ட, அத்திப்பட்டை, அரச 'பட்டை, நா வற்பட்டை, சிறு தேக் ம்பட்டை, வெள்ளிலோத்திப்பட்டை இ ற்றைச் சூர்ணம் செய்து, விரணங்களின்மேல் தூவிஞல் சர்மத்திலுள்ள வெடிப்புகள் மறை 'து சர்மம் ஒன்றுசேரும். (3) ெ ா 'பாக்கு, மநச்சிலை, மஞ்ஜிஷ்டி, அரிதாளம், மஞ்சள், மர மஞ்சள் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேனும் நெய்யுங்கூட்டி லேபந ' செய்ய, சர்ம ' வெடிப்பு முதலியவை நீங்கி நன்ரு ச் சுத்தமாகும். 59, 60½.

ர் ரே பம்: மரமஞ்சள், அறுகு, மா 'கொட் ட, ா ே ஸரம், தக ர, பாதரஸம் இவற்றைப் பசுஞ்சாணச்சாறு

---

1. விர ரோபண ' பு ' ளைச் த்தமாக்கி ஆற்றுங் குணம்.
. ஸ ர் கர ' ா த்திஞலான நிற ாறுபாட் ட ாற்றி இயற் நிற முண்டுபெ 'ணல்,

அல்லது ரோமயம் விட்டு அரைத்து, விரணம் ஆறியவிடத்தில் லேப ம் செய்ய, இது சர்மத்திற்கு இயற் க நிறத் த யு டு ப ணும். 61.

ரேமஸஞ்ஜ லேப 1: (1) யானைத்தந்தத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் உடைத்துப் போட்டு, வா ய மூடி புகை வெளிப் பட தபடி எரி . அத்துடன் இரஸாஞ்ஜநமும், தலமு கூட்டி விரணமுண்டான விடத்தில் லேபமா ப் பிரயோகி உரோ ம் நன்கு முளை கும். (2) அதேவித ாற்கால் பிரா ணிகளின் ந கள், உரோமம், எலும்பு, சர்ம, கொம்பு, குளம்பு இவற்றை எரித்தெடு த ை யைத் தலத்திற் குழைத்து லேப ம்செய்தாலு அதே குணமு டா. 62, 63.

விர ளில் பத்ய பத்ய க: (1) விரண கள ா பீடி ப்படுபவர்களுக்குச் சஸ்திரகர் ம் செய்யும்போது அ களுக்குக் கூறியுள்ளபடி பத்யங்களையும் அபத்ய ளையு உணவு விஷயத்திற் வனிக் ே ண்டும். (2) இரு பஞ்சமூல கள், வாதஹரவர் ம் இவற்றை வாத ஸம்பந்த ான விர த்திலும், (3) அவ்விதமே பித்தஹரமான சாக்கு ளும், நியகரோதாதி ச் ரக்கு ளும், பத் ாதி ணச்சரக்கு ளும் பித்த ஸம்ப த விரணத்திலு, (4) பஹரமான பதார்த்தமும், ஆரக் ாதாதி கணமும் சிலேஷ்ம ஸ பந்தமா விர த்திலு, ( ) அ ற் ற மிச்ரமா ச் செய்து மிச்ரதோஷ ளாலான விர ளிலு பத்ய உபயோகிக்கலா. (6) இதே சர கு ளால் க்ஷாள ம், லேப ம், க்ருத, தல, இரஸ கிரி , சூர்ண, ர்த்தி என்கிற ஏழு முறை ளையு அதற்கு ஏற்றவாறு விர நிலைமை ளைப் பரிசீலனை செய்து பிரயோகி கலாம். 64 66.

ஜ த் தி ருதம்: ஜாதிக் ாய், வே பு, பேய்ப்புடல் இலவ ப்பத்திரி, கடுகரோகிணி, ர ஞ்சள், மஞ்சள், நன்னாரி, ஞ்ஜிஷ்டி, வெட்டிவேர், ருநொச்சி, துத்தம், அதி மதுரம், பு க விதை இவற்றின் கஷாயத்தில் க்ருத பக்குவம் செய்யவும். இதனால் நுண்ணிய மு முள்ள வயு, ர ளைப் பற்றிய வயும், துர்நீர்க் சி ுள்ள யு, மி ஆழ ான யும், ஸியுள்ள யும், புரையோடுப யுமான எல்லா விரண ளும் சுத்த ா துட கு ஆறியு விடும். 67.

1. ரோமஸஞ்ஜ ந ரோ ளைப் புதிதா முளை ச் செ யு .

இருபத்தாறும் அத்தியாயம்.

த்ே விரணப் பிரதிஷேதம்.

இனி த்ே விரணப்பிரதிஷேதம் என்னும் அத்திய ய '[1] விவரித்துரை ' ப்படும் :

த்ே விர மும் அதன் பே ' ளு ' : ( ) அடி தாக்குவ தால் அகஸ்மா 'த ் ஏற்படுகிற விரணங்கள் 'ஸத்யோவிர ' ள்' எனப்படு '. (2) அவை எ ' ணிறந்த ் யி ' உ ' ட ா ' கூடியவையாயினு ' தேஹ 'தில் க்ருஷ்ட ', 'ருத்த ', விச்சி ' ', பிரவிலம்பி, பாதிதம், வித்த ', பிந்ந ', விதளிதம் எ ' று உரு த்தில் எ ' ை ப்படும். 1, 1½.

த்ே ாவிர ' ' எட்டுவிதம் :---அவற்றுள் ( ) அடி தா 'கிச் சிருய்வத ் சிறிது தோல் சிதைந்து, சொற்பம் நி நீராவது சிறிது இரத்தக் சிவா து அவ்விடத்தில் தே ன்று ', அவ்வித ய ' 'ருஷ்டம் எனப்படு '. (2) அதைவிட ஆழமாகச் சிதைவு ஏற்பட்டு, இரத்த ' ஸ்ரவித்தால் அது 'ருத்தம் ஆம். (3) அதினு ' அதிக பலமா ச் சதை அறுபட்டுப்போனல் அதற்கு விச்சி ' ம் னப் பெயர். (4) அடி பலமா த் தாக்கி உள்ளே எலும்பைத் தவிர ற்றச் சதை அறுந்துச் சதையும் தொ 'கிக் ெ ாண்டிருந்தால் அது பிரவிலம்பி ானப்படும். (5) அடி தாக்கி யதால் புசைநார் உடலிலிருந்து அறுபட்டு ீழ்ந்துவிட்டால் அதை ப திதம் என்பர். (6) கூர்மைய ன ஆயுதத்தினு ் ே ஷ் டத் தத் தவிர மற்றவிட ' குத்தப்பட்டால் அதற்கு வித்தம் எனப் பெயர். (7) சர்மமும் மாம்ஸமும் கிழி ' ப்பட்டிரு 'தால் அது பி ' ம் என்றும், (8) அடி தாக்குவது, பலமான னத்தால் அழுத்தப்படு ாது, அழுத்தி நசுக்கப்படுவது முதலிய கா ண ' ளால் எலும்புடன் தசை முதலியது தட்டையாக நசுக் ப்பட்டு, இரத்தமு ' மஜ்ஜை ெ ' கிற எலும்புச் சே றும் ெ ளியி ' ததும்பியிரு 'தால் அது விதளித ' என்றும் ழ ' ப்படு '. 5.

த்ே விர ங் ளி 'ப ப்த ஹி விதி : (1) ஸத்யோ விர ' டு ' வியு ாளதாயிருந்தால், அதில் அதி து ா ' சேர்த் து ' ாய்ச்சிய இளஞ் சூடான 'ருதத் தயா து, பலா தலத்

. பலவித ' ளா ' திமரெ ' று தேஹத்தி ' ஏற்படு ' சி தவு ரூப ா விர ' " த்ே ா விர '". அ தயு ', அதற்கு அ சியமா கித் ஸ ஊெயு ' வி ரி 'கு ' அத்தி ா '.

. ே ாஷ்ட ' ட ' ', ச் ா ாச ', இருதய ', மூத்திராசய ' முதலிய ஆச ' ' எ 'கிற ட்புற அ '.

. ஸாப்தாஹி விதி த்ே ா விர ' ளி ' ஏழு ாட் ' ா யி ' செய் ப்ப ' பரிஹாரா மு ற.

தையாவது உடனே ஊற்றலாம். ( ) ரயம் பட்டதனுல் எழு உஷ்ணத்தைத் தடுப்பதற்காகவும் அப்பொழுது ரணு இரத்தப் பெருக்கைத் தடுப்பதற்காகவும் துவர்ப்பாகவும், குளிர்ச்சியாக, தாரமாகவும், ஸ்நிக்தமாகவும் உள்ள லேபநாதிகள் அனுகூலமானவை. (3) மிகவும் அகன்றுள்ள ஸத்யோவிரணங்களின் விரிந்த முகங்களை ஒன்று சேர்ப்பதற்காக செய்யும் தேனும் கலந்து அதன் மேல் பிரயோகிப்பதும், விசேஷமாகப் பித்தஹரமான சீதளோபசாரமும் உபயோகமாகும். (4) விரணம் அதிக வேதனையும் படபடத்தத் தொந்தரவும் அளிக்கும்போது மேலே வமநாதிரூபமாகவும், கீழே விரேசநாதி ரூபமாகவும் சோதநம் செய்வதும், உபவாஸமிருப்பதும், முற்கூறிய வகையில் பத்யபோஜனமும், அடிக்கடி இரக்தமோக்ஷணம் பண்ணுவதும் நலம். (5) இவ்வித சிகித் ஸ க்ருஷ்டம், விதளிதம் என்கிற இரண்டு ஸத்யோவிரணங்களிலும் விசேஷமாய்ப் பிரயோகிக்கத் தகுந்தது; ஏனெனில் இவ்விரண்டிலும் இரத்தம் சொற்பமாக வெளிப்பட்டு, சீக்கிரம் அதனுல் விரணம் பக்குவமடையும். (6) வேறு விதமான அடி தாக்கியதாலா பிந்நம் முதலிய விரணத்திற் பெரும்பாலும் இரத்தம் அதிகமாகப் பெருகும்; அவ்விதம் இரத்தப்பெருக்கினுல் ரயு பிரகோபமடைந்து மிகவும் வியுண்டுபண்ணும்; அப்பொழுது வாதஹரச் சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தைப் பனம் செய்வதும், லேபனம் செய்வதும், அதனுல் ஸ்வேதனம் செய்வதும், ஒற்றடமிடுவதும், அநுவாஸ வஸ்தி பிரயோகிப்பதும் நலம். இவ்விதமாக ஸத்யோவிரணங்களுக்கு அனுகூலமான ஸப்த ஹி விதிகள் என்கிற பரிஹார முறைகள் மொழியப்பட்டன. இவ்வேழு ரட்களில் விரணவேகம் தணிந்ததும், முன்பு விரணப் பிரதிஷேதாத்தியாயத்திற் கூறிய முறைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஸத்யோவிரணங்களனைத்துக்கும் இவை பெரும்பாலும் பொதுவான சிகித்ஸைகள்; இனி ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித் தனியே சிகித்ஸை மொழியப்படும். 6 13½.

க்ருஷ்டாதி ஸத்யோவிரணங்களுக்குப் பிரத்யேக சிகித்ஸைகள்: ( ) க்ருஷ்டம் என்னும் விரணத்தில் முதலில் நோவைத் தணிப்பதற்கு அவசியமான பரிஹாரத்தைச் செய்துவிட்டு, ஏற்ற சூர்ணங்களை அவற்றின்மேல் தூவவேண்டும். ( ) க்ருத்தம் என்கிற அவக்ருத்தத்தில் ல்கம் முதலியவற்றைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (3) விச்சிந்நவிரணத்திலும், (4) பிரவிலம்பி விரணத்திலும் முற் கூறியுள்ள முறைகளை யனுஸரித்து ஸீவநம் என்கிற தைத்தல், பந்தநம், பீடநம் என்கிற அழுத்துதல் ஆகிய ற்றை கிரமப்படிச் செய்யவேண்டும்.—14, 5.

, ஸுத்திரஸ்தானம் அத்தியாயத்திற் கூறிய முறைகள்.

க்ஷதநே த்திரசிகித்ஸை : (1) இடம் விட்டுத் தறித்து விழுந்த நேத்திரத்திற்குச் சிகித் ஸை செய்வது அஸாத்யம். எனினும் அறு ்த பிறகு தொ ்கி ெ ண்டுள்ள நேத்திரபா த் தத் தகுந்தவாறு ஸ்த்தா த்தில் அமைத்து, ஸிம ர முதலிய அறுபட்டுப் போகாதபடி மேலே தா மைமலரின் இதழ் ளை வத்து மூடி, த்தியன் டெ துவாக கரத்தினால் அழுத்தி அ ர்த்தவே ண்டும். (2) பிறகு அதிமதுரம், ஜீவகம், ருஷப ், நதல் ஆகிய சரக்குகளையும் பாலையு ் கூட்டிப் பக்குவம் செய்த ஆட்டு நெய் அப்பிணியாளிக்கு ் க ் ணில் ஊற்றவும், நஸ்யமிட வு ், தர்ப்ப ம் பண்ணவு ் மி வும் ஆனுகூலமானது; இது நே த்திரத்தில் ஏற்படு ் ஸகல அபிகாத ்கள் என்கிற ாய ் ளையு ் பரிஹரிப்பதிற் சிறந்தது. (3) தொண்டையில் ஏற்படு ் அ டப்பினு ் நேத்திரம் ஆழ்ந்திருந்தால், வமநம் செய்வதாலும், கு ட்டலு ் டா ்குவதாலும், தும்மலுண்ட க்குவதாலும் அவ் விதநே த்திரத் த இயற்கை நிலைமைக்கு மேலெழச் செய்யலாம்; அல்லது பிராணாயாமமாவது செய்யலாம்; பிறகு க்ஷதநேத்திரத் திற்குச் செய்தது போன்ற சிகித்ஸை செய்யலாம். 16 19.

அறு ்த துக்குச் சிகித் : காது அறுபட்டுத் தன் இட ் விட்டு நழுவிப்போனால், அ த ஒழுங்காகத் தத்து, செவிக் குழி யத் தலத்தினால் நிரப்ப வேண்டும். 19½.

அ பட்ட ்ருக டிகை க்கு ் சிகித்ஸை : க்ருகாடிகா என் னும் ர்மம்[1] அறுபட்டுப்போய், அதிலிருந்து வாயு வெளிப் பட்டால், (1) அறுபட்ட விடத்தைச் சமமா வைத்துத் தத்து, அதன்மே ல் துரிதமா இடைவெளி யின்றியே நன்றாகப் பந்தந மிடவே ண்டு ். (2) அத ்மேல் வெள்ளாட்டு ெ ய்யை ஊற்று து ல ். ( ) நிமிர்ந்துட் ார்ந்து போஜனம் செய்யவே ்டு ். (4) நன்கு பந்தநமிட்டு ்கொ ்டு படுக் ே ண்டும். 0, 1½.

ை ளில் அடி த ்கு தற்குச் சிகித்ஸை : சா கள் என்கிற ால் ளில் பலமான அடி விழுந்து நெடு வும் பிளவு ஏற்பட்டால், பிளவுண்ட பா ் ளை ஒழு ்கா அமைத்துத் தத்து, மான பந்தநவ ஸ்திரத்தினு ் வேல்லிதபந்தந முறை யில் ட்டவு ்; விர ் ன்கு கூடாமலிருந்தால், சர் த்தை ் ெ ா ் டு நே ாபணுபந்த ் இடவேண்டு ். 2, 3.

தே ்கும் பீஜ ் ளைச் ரிப்படுத்த ் : (1) பீஜ ் ள் அடி பட்டுத் தொ ்கிப் போனால், உடனே த ் ணீர ல் பாத ் ளையு ்,

---

1. ்ரு ாடி ா முதற் ப ் பார் ்க.

. நே ்லித ப ்தந ் இ நே அநநே ல்லித ் ப்ப ். (முதற் பாக ் பார் ்க.)

. நே பணு பந்த ் முதற் பா ் பார் ். (இதநே "நே ாஷ் ப ம்" எ ் று ் கூறப்ப ்.)

ண் ளை யு ' ளைத்து, அவ்விதைகளை உள்ளே தள்ளி வத்து, துங்கஸேவநி[1] என்கிற பா த்திஞடே தைத்துவிட வேண்டு '. (2) பிறகு இடுப்பில் வஸ்திரப்பட்டம் சுற்றி, அதற்கு ' பீஜ ோச ' களுக்கு ாகச் சேர்த்து கோஷ்பணு பந்தநம் இடவு ' ; இதில் ஸ்வே ஹங்களை ஊற்றக் கூடாது ; அப்படிச் செய்த ல் விர த்திலிருந்து தூர்நீர் சியுட. (3) தகாவிதை, அகில், ஏலம், ஜாதி ' காய், சந்தனம், பர்ப்பாடகம், நச்சிலே, மா ஞ்சள், சீந் தில், துத்தம் இவற்ருல் பக்குவம் செய்த தலம் ரோபணமா உபயோகப்படும். 24 26.

முற்றிலும் அறுபட்ட ச ை களுக்குச் சிகித்ஸை : கைய வது காலாவது பற்றற வெட்டப்பட்டுப் போனல், அவ்விதம் ெ ட்டுண்ட முனையை நன்ருகக் காய்ச்சிய எண்ணெயினல் சுட்டு விட்டு, முறைப்படி கோசபந்தநமிட்டுக் ட்ட வேண்டும்; அதன் பிறகு விரணங் ளுக்குக் கூறிய வகையில் ற்ற உபசாரங் ளையும் செய்யலாம். 27.

சல் ம் வெளிப்பட்ட விரணங் ளிற் செய்யும் சிகித்ஸ :
(1) வித்தம் என்கிற விரணத்தில் சல்யம் வெளிவந்த பிறகு ப ' வி த்திற்கும் விதளிதம் என்கிற விர த்திற்கும் ஏற்ற சிகித் ஸையைச் செய்யவேண்டும். (2) சிரஸ்ஸிற் பிரவேசித்த சல்யம் எடுக்கப்பட்ட பிறகு, அந்த விரணத்தினுள் "வாலவர்த்தி" என் கிற திரியை உட்செலுத்த வே 'ரடு ' ; இல்லேயேல் மூளை ஸ ' பந்தமான தாது வெளிப்பட்டுப் போய், ாயு பிரே ாப டந்து பிணியாளியை ' ொ ' று விடு '. விரணம் ஆறிவரு ' போது, வாலவர்த்தியி லிருந் —ரோம ' ளை ஒவ் ொன்ரு க் கி ாய் மெதுவாக எடுத்து ா வேண்டு '. (3) மஸ்துலு ' ' எ ' கிற மூளைச் சத்து வெளிப்பட்டால், வேறு பிராணிகளுடைய மூளை ளை அவன் உண் ாலாம். (4) வேறு அவயவ ' ளிற் பொத்திய சல்யத் த வெளியில் எடுத்தபின்பு, அவ்விரணத்தினுள் ' நேஹ வர்த்தியைச் செலுத்தலாம். 2 30.

ஆழம ன ஸூக்ஷ்மமு விரண ' களு ' குச் சிகித் :
ெ கு ஆழ ா உட்சென்றும், நு ' ணிய மு மு ', இரத்த ' பி ' க ெ ளிப்பட்டுமுள்ள விரண ' ளில் மெல்லிய ே த்தி ம் என்கிற குழாயுள்ள பாத்திரத்தில் சக்ரதைலத் த டுத்து ஊற்றலாம். 31.

. து ' ஸே நி பீஜகோசத்தி ' மத்தியில் நெ வு ' த ' ப் பட்டது போலத் தோ ' று ' ே . (சிா ' பால ' ளு ' கி டயி ' ெ ' வித ' சில தூ ே கி ள் உ ' டு.)

. ால ர்த்தி உரோம ' ளை ோ ப -சோதடு ளஷ்த ' ளி ' நனைத்து ர்த்தியா ச் செய்துபயோகித்த '.

. ச ' ா தல ' புதிதா அப்பொழுதே ஆட்டிஎ த்தள ' டு ய்.

பி ேஷ்ட லக்ஷண க[1]: (1) குடல் தா ப்பட்டு அதில் சேத உ டா யிருந்தால், அது இரத்த நிரம்பியதாய் விடும்; அப்பொழுது யக்கம், இருதய வேதனை, விலாப் பக் லி, ஜ்வர, தாப, ரவறட்சி, பொருமல், உணவில் விருப்ப மின் ம, மலம்-மூத்திரம்-அபா வாயு ஆகிய வ அடைபட்டுப் போதல், பெருமூச்சு, விசேஷ வியர்வை, சிவப்பு, ரயில் இரும்பு நாற்றம், உடலில் துர்நாற்ற ஆகிய குறி ள் பொது ர த் தோன்றும். (2) அவ்வித விர த்திலிருந்து ரு உதிர ஆமாசயத்தில் த கி யிருந்தால், பிணியாளி இரத்த க்குவான்; அபரிமித ான யிற்றுப் பொருமலாலும், வலியினாலு வருந்தி உயிரிழக் நேரிடும். (3) உதிரம் பக்வாசயத்தில் த கி பிருந்தால் வலியும், வயிற்றில் பாரமும் ஏற்படும்; ரபிக்கு கீழே சத்திய முண்டாம்; குதம் முதலிய த் ரரங் ளிலிருந்து இரத்தமும் ெ ளிப்படு . (4) அடி தா கிக் குடல் முதலி ஆசயத்தில் த் ாரம் விழாமலிருந்தாலும், ஸ்ரோதஸ்ஸ கள் ரன்று இரத் , குழ ய் ளிலிருந்து இரத்த வெளிப்பட்டு, இரு பாரிச ளாலும் ஸ்ரவிக்கும் மூத்திரத்தினல் வஸ்திபோலே, குடல் அந்த இரத்தத்தினல் நிரப்பப் படலா . (5) இவ்விதம் இரத்தம் உட் புற ா த் தங்குவத ல் அப் பிணியாளியின் பாத களும், க ளு, மு மும், மூச்சுக் ற்றும் குளிர்ந்து விடு ; கள மி ச் சிவந்திரு கு ; முகம் மிக்க வெளுத்துப் போ ; மலமும் கட்டிப் போ ; இது சிகித் ஸக்கு வசப்படாத அஸாத்ய நிலைமையாம். 32 37.

பி ேஷ்ட சிகித்ஸை கள்: ( ) திரம் ஆமாசயத்தில் த கினல் வமநசிகித் ஸயும், (2) பக்வாசயத்தில் தங்கினல் எ ணெய்ப் பசை ஸ ப தமில்லாத சோதந குணமுள்ள ஔஷ த களால் விரேசநமும், நிரூஹவஸ்திப் பிரயோகமு அனு கூல ாம். (3) வாற்கோ துளை, கொள், இல ைதை இவற்றை ெ ாதிக் வத்தெடுத்த இரஸத்துடன் எண்ணெய்ப் பொரு ளின் லப்பின்றி அ ன சேர்த்துப் புஜிக் லா . (4) அல்லது இந்துப்பு கூட்டிய யவாகூ என்கிற ஞ்சியையா து பரு லா . (5) குடலிற் சி தவு ஏற்பட்டு, இரத்தமு அமிதமா வெளிப் பட்டால், பிணியாளி இரத்தத் தப் பரு லாம். 7 -39½.

ே ஷ்டபேதம் இர விதம்: (1) ே ாஷ்டபேத எ பது லி த்ர எ று, பி த்ர எ றும் இருவ ப்

. பி ே ஷ்ட குட தா ப்பட் அதி த் ாரம் விழுதல்.
. ே ாஷ்டபேத பி ே ாஷ்ட . அதா து சி தவ டந்த குட . லி நா த்ர நீர் சிவு அல் து இரத்த சிவு டல். பி த்ர சி த த அ து த் ா ம் விழு த குட . [ே ாஷ்ட என்றுஞ், அ த்ர அ லது த்ர ரு குட தான்.]

படு ' . இவற்றுள் மு ' தியதில் மூர்ச்சை முதலிய வ சொற்ப ம க ும், பி ' தியதில் அச்குறி ள் ெ கு அதிகமாகத் தோ ' றி ஆபத்தை விளைவிப்பவையாகவும் இருக்கும். (2) க்லிந்நாந்த்ரம் என்கிற நிலைமை யில் பிணியாளி பிழைப்பது ந்தேஹாஸ்பதம்; பிந்நாந்த்ரத்திலோ பிழைக் ேவ மாட்டா '. (3) ஒருவனுக்கு மலம்-மூத்திரம் வாயு இவை சரியானபடி அதனத ' இயற்கை முறையில் ெ ளி ருமானால், உபத்திரவ ' ள் ஏற்பட மலிருந் தால் அவனுக்கு ' ோஷ்டம் பிந்நமாயிருந்தாலும் நிச்சயமாய் அவன் பிழைத்திடுவான். 40—42.

வெளி ' த குடலை உட்செலுத்தல் முதலி : ( ) யிற் றிற் சிதைவு ஏற்பட்டுக் குடல் பி நமாகாமல் வெளிப்பட்டிரு ' த ல், அதை வயிற்றினுள் மீ ' டும் தள்ளிச் சரியானபடி அமர்த் தலாம்; ஆனால் சிதைவடைந்த குடலை உட்செலுத்து திற் பலனில்லை. (2) ஆனால் அ 'விதம் சிதை ுற்ற குடலிலும் ' ெ.றும்பைக் கடி ' க வைத்து, அதையும் உட்செலுத்தி விடலா ' என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். (3) வயிற்றிலிருந்து வெளிவந்துள்ள குடலில் புல், இரத்தம், மண் முதலியன ஒட்டி யிருந்த ல் அவற்றைப் பால்விட்டுக் கழுவி, வைத்தியன் தன் கைந ' களை நன்கு அறுத்துச் செம்மைப்படுத்திக் கொண்டு, அக்குடலின்மே ல் நெய்யைத் தடவி, மெள்ள மெள்ள உள்ளே செலுத்தவே ' டும். (4) வெளிவந்துள்ள குடல் வறண்டுபோ யிருந்த ல் அதைப் பால்விட்டு மீண்டும் ஈரமாகச் செய்து, தாராளமா நெய்விட்டு ஸ்நிக்த்தமாக்கி உட்செலுத்த வே 'டும். (5) அல்லது அம்ப ளிதன் தொண்டையை விரலால் துளாவி னாலும், தண்ணீரை மு த்தில் அறைந்து திடுக்கிடச் செய்தாலும் குடல் உள்ளே த னே இழு ' கப்பட்டு உட்செல்லும்; பிறகு மெதுவா அவ்விடத்தைப் பிசைந்து, குடலைச் ரியானபடி உள்ளே அமையச் செய்வது ல ' . (6) வ யிற்றில் அடி தாக்கிய தாலான த்வார ' மிகச் சிறி து யிருப்ப ாலோ, ெ ளி ந்த குடல்பாக ' மிகப் பெரியதாயிருப்பதாலோ - 'ளே அக்குடலைச் செலுத்த முடியா ற் பே னால், அப்பொழுது அவசியமான அள வு ' கு வயிற்றைச் சஸ்திரத்தினால் கீண்டு பெரிதா ' கி ' குடலை உட்செலுத்த வேண்டும்; குடல் உள்ளே அதன் ஸ்த்தாநத்தில் அமைந்துவிட்ட பிறகு, யிற்று விரணத்தை முறைப்படித் தத்துவிட வேண்டு ' ; குடல் உற்றவிட ' தில் அமை யாது இட ' பு ' டுவிட்டால், அதனால் பிராணாபாயம் ஏற்படும். பிறகு ' திரப் பட்டத்தினால் யிற் ற ' கட்டி, அதன்மேல் நெய்யை ஊற்றவே ' டும். அதன்பிறகு குடலிற் சேரு ' லத் த மிருது ா ச் செய்யவு ' , அபா ாயுவை ெ ளிப்படுத்தவு ' தும் ட்டி ' ாய் சேர்த்து ' ாய்ச்சிய எ ' ெ ய் ல ' த ப லை இளஞ்சூடா

ப் பரு ச் செய்யலாம். பிறகு ஒரு ருக்ஷ ாலம் விர சிகித் ஸக் ா உபச ரங்களையும் பத்திய களையும் தொடர்ந்துப யோகிக் டும். (7) சிதைவுற்ற யிற்றிலிரு து தே ர்த்தி என்கிற முளை ளிப்பட்டால், திறமையுள்ள த்தி ய அத மேல் மிருதுவா சாம்பலையா து, ம ணையாவது, மூலிகை ச் சூர் ளையாவது தூவி, அல்லது கஷாயங்களா லா து மூவி, நூலால் அதைச் சமமா திடமாகவும் ட்டி, நெருப்பிற் ாய்ச்சிய கூர்மையா சஸ்திரத்தினுல் ஒரே அறுப் பாக அறுத்துப் போடவேண்டு ; றுவிதமா அறுத்தால் லியும், யிற்றில் விசேஷ ஆ ர வ ா ர மு ம் உண்டாம் அல் து ரண ா து ஸ்ம்பவிக்கும். பிறகு அந்த விர ணத்தின்மேல் தேன் தடவி, பந்தந செய்தபிறகு, உணவு உட் ொ டு அதுவு கு ஜீர் மான பிறகு சர்க் ா, தும் ட் டி ாய், அா கு, நெரிஞ்சில், அதி தூா இவற்றைச் சேர்த்து ாய்ச்சிய ருதத்தையாவது, ப லையாவது பருகினுல் லியும் அழற்சியு தீரும். பிறகு முன்பு விா த்திற்கு கூறிய பொது சிகித் ஸையைச் செய்யவே டும். மேதோக்கிரந்திக்குக் கூறப் படு தைல அப்யஞ்ஜந செய்ய அனுகூலமா து. 43 54.

த்ோ ாவிரணரே ப தைலம்: தாளிசப்பத்திரி, ொட் டிச்ொாந்து, டாம ஸி, அ ணு , அகில், சந்தன , ஞ்சள், ா ஞ்சள், த மரைமணி, வெட்டிவேர், அதி து ம் இ ற் றச் ேர்த்து ப குவ செய்த தலம் அடி தாக்கு தா ாகு ல ஸத்ோாவிா ளையு ஆற்றுவதற்குச் சிறந்த ரு து. 55 55½.

உ ளுக்குச் சிகி ஸ: ( ) அடிதாக்கி, லே விா மில்லா ல் உட்புற ாய் அடியேற்பட்டிருந்தாலும், மேடு பள்ள ளிலிருந்து விழுந்து அவ்வித ஏற்பட்டிரு தாலு தஹா ா வு , இரத்ததோஷஹாரமாகவும் உள்ள உபச ரமு , தர்ப்பண சிகித் ஸயு , பிடித்தல் தேய்த்தல் அல்லது அப்ய செய்தல் ஆகிய முறைகளும் ஹிதமா . (2) அவய ள் பிறழ்தல் அ யவ உளைவுறுதல், நசு ூீணித்தல், மர்ம ள் தா ப்படுதல் ஆகியவற்ருல் வருந்துபவனுக்கு ா ஸாஸத் தப் பரு ொடுத்து ொண்டு, தலக்ொாப்ப ாயில் அ ளை அ ா திருக் ச் செய்யவே டு . 56, 57.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்.

ப ப் பிரதிஷேதம்.

இனி ப ப் பிரதிஷேத எ னும்[1] அத்தியாய வி ரித்துக் கூறப்படும்:

ப ம் இ டு விதம்: வீழ்த ர குதல் முதலிய ார ங்களால் எலும்பு ள் ஸந்திப ந எ றும், அஸ தி பக்ந என்றும் இரண்டு வ கை யில் சிதைவுறுவது டு. அவற்றுள் (1) 'ஸந்திபக்ந'[2] என்கிற ' ந்திமே ாக்ஷம்' ஏற் பட்ட ல் அவ்வவயவத்தை நீட்டுவதிலும் மடக்கு திலும் ச தி யிழக்கப்படும். (2) 'அஸந்திபக்ந'[3] என்கிற மற்றொரு யான சிதைவு ஏற்பட்டால் அவ்விடத்தில் பலமான க் மு , எல்லா நிலைமைகளிலும் அதிக நோவும், சிறிது அ சப்பதற் கு இயலாமற்போதலும், அழுத்தினால் நாநாவென்னு சப்தமு உண்டாம். எலும்பு கிழ்தல் அல்லது முறி ல் என்பதற்கு இது சுருக் மான இலக்ஷணம். ஆனால் எலும்புக்கு ஏற்படும் சிதைவு ளி வேறுபாடுகளை அனுஸரித்து, அ ற்றின் இலக்ஷ ங்களு பல வகை ப்படும். அவ்வனைத்துக்கு உப யோ முள்ள வகையில் பரிஹாரமுறை இனி விளக்கப்படும். 1 3.

ஷ்ட த் மன அ த்திபங் ங் ள்: எலும்பு அடே சிறு சிறு துண்டுகளாக உடைந்தாலும், பரிசிக்கையி நாநா வென்று சப்தம் ப ணினாலும், உடைந்த சிறியதோர் அஸ்த்தி ற்றோர் அஸ்த்தியின் இடையிற் பிரவேசித்துவிட்டாலு , பலமா அடி தாக்கியதால் சற்றுக் குறைவாக முற்றிலு உடை திரு தாலும், அவயவத்தை எடுக்கும் போது விரண தப்பேல் கடு வேதனை யுண்டுபண்ணினாலு , உ ட் த லு பு மஜ்ஜா எ ற எலும்பின் நிணத்தில் அமிழ் து போனாலும், மெலி த ன் - பலஹீனன் - வாதரோ அதி ரித்தவன் - மி ச் சொற்பமாகப் புஜிப்பவன் ஆகிய ர்களு கு லு பு முறிந்தாலும் அவை ஷ்ட ாத்யமான அஸ்த்தி பங்க களாகும். 4 6.

அ த் மன அ த்தி ப க : கடி பால கிற இடுப்பெலு பு உடை த லு , பூட்டு விடுபட்டு எலு பு ள்

---

1. ப ம் அ த்திப கம்—எலும்பு ள் முறிவு அல்லது சி தவு அ டதல்; அ வித எலும்பு முறிதல் நெகிழ்தல் முதலிய ற்றிற்குப் பரிஹார மு ற ளை கூறும் அத்தியாயம்.

2. ஸ திப ம் எலு புப் பூட்டுகளில் ஏற்படு சி தவு அல்ல கிழ்ச்சி; இதுவே ஸந்திமே க்ஷ எனப்படு .

3. அஸந்திபக்ந பூட்டுகளில்லாத இட ளில் எலு பு மத்தியி ஏற்படு முறிவு.

தூர விலகிப்பேனும், ப்ருஷ்டபாகத்து எலும்பு உடைந்து மிகவும் நொருங்கி யிருந்தாலும், சிரக்பால மென்கிற மண்டையோடுகள் உடைந்து விலகிப்பேனும், லலடாஸ்த்தி யென்கிற நெற்றியெலும்பு பொடியாக உடைந்திருந்தாலும், சங்கா ஸ்த்தி யென்கிற கன்னத்தெலும்பு - ண்டையே டு - ப்ருஷ்ட ஸ்த்தி யென்கிற முதுகெலும்பு - ரா்பெலும்பு இவை உடைந்தாலும் சிகித்ஸைக்கு அவை சப்படமாட்டா. மேலும் இட வேண்டிய கட்டு ன்று இடப்பட்டிருந்துகூட ஒடிந்த எலும்புகளை ஒன்றோடொன்று ஒழுங்கினமாக இணைப்பதாலும், பந்த வஸ்துக்களைத் தாறுமாறாக வைத்துக் கட்டு தாலும், அசந்து குலுங்குவதாலும் எலும்புகள் தாறுமாறாகச் சேர்ந்து விகாரமடைந்துவிட்டால் அதுவும் சரிப்படுத்த முடியாத அஸாத்ய பங்கமாகும். அல்லாமலும் அஸ்த்தியாது அஸ்த்திஸந்தியாவது பிறவியிலேயே ஏதேனும் ஒழுங்கீனமாக ஏற்பட்டிருந்தால் அதுவும் அஸாத்யமாம். 7 91.

அஸ்த்திபேதங்களும் அவற்றின் சிதைவுகளும்: "தருணாஸ்த்திகள்" என்கிற முருந்தெலும்புகள் வளையும்; "நளாஸ்த்திகள்" என்கிற நீண்ட எலும்புகள் முறியும் அல்லது ஒடியும்; "பாலாஸ்த்திகள்" என்கிற ஓடுகளுருவான அகன்ற எலும்புகள் பிளவுறும்; மற்ற அஸ்த்திகள் எல்லாம்[1] பெரும்பாலும் நொறுங்கும் அல்லது உடையும். 01.

சிதைவடைந்த எலும்புகளை ஒழுங்காக அமைக்கும் முறைகள்: அஸ்த்தியானது அதன் ஸ்த்தானத்திலிருந்து வளைந்து தாழ்ந்துவிட்டால் அதை உயர்த்தி அமர்த்த வேண்டும்; அதற்கு மாறாக அதன் ஸ்த்தானத்திலிருந்து மேலெழுந்து உயர்ந்து விட்டால் அதை அழுத்தித் தாழ்த்தி யமைக்க வேண்டும். அதன் ஸ்த்தானத்தை விட்டு மிகவும் இழுக்கப் பட்டுந் தூக்கிக் கொண்டிருந்தால் அதைப் பின்னுக்குத் தள்ளி அமைக்கவேண்டும். மிகவும் கீழே தொங்கிக் கொண்டிருந்தால் அதை மேலே தள்ளி அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறு முன்னுக்குப் பிறழ்ந்து வந்திருப்பதை உள்ளே தள்ளுவதாலும், விலகியிருப்பதை மெதுவாக அழுத்தி அமைப்பதாலும், தழ்ந்து தொங்குவதை உயர்த்துதாலும் சர்த்தைப் போட்டு ஸ்தாபிடுவதாலும் ஆகிய இவ்வித உபாயங்களால் சரீரத்திலுள்ள அசையும் அல்லது அசையாத ஸகல எலும்புகளையும், ஸந்திகளையும் சரியாக அசையாதபடிச் சேர்த்து வைத்து, விசேஷமாக நெய் தடவிய ஸ்திரப்பட்டைகளால் சுற்றிச் சேர்த்துக்

1. மற்றவைகள் எல்லாம் என்பதற்குப் பதிலாக சகஸ்த்திகள் என்று வேறு சில கிரந்தங்களிற் பாடம். (ருசகாஸ்த்திகள் உருண்டையாய் அல்லது ஒழுங்கீனமான உருவமுள்ள சிறிய எலும்புகள்.)

ட்டி, பிறகு கடம்பு - அத்தி - அரசு - குங்லிய மர ் - மருத மரம் - பலாசு - மூ ் கில் இவற்றிலிருந்து ஒழு ் ான பட்டைகளை மெல்லியவையாகவு ் பெரியவை யா வு ் எடுத்து, மிருதுவாகவும் வேண்டியவகை ளில் டி ் க்கூடிய ாறு ் பதஞ்செய்து, அ ற் றயும் வேறு மிருதுவான நார்களையும், தர்ப்பை முதலியவை ளையும் அந்த வஸ்திரப்பட்ட ் களின் மேல் வை த்துச் சுற்றி, மேலே முறைப்படி ஸமபந்த ் என்னும் முடி ள் இடவேண் டும். 15.

ப ் த முறைகள்: ( ) எல்லா ப ் தந முறைகளிலு ் ஸம பந்தநம் இடுவதுதா ் முறை. (2) சிதிலப ் தநத்திஞல் எலும்பு களின் பூட்டு ளுக்குத் திடம ன பிடிப்பு உண்டாவதில்லை. (3) காடபந்தநட் இடுவதிஞலோ அதிக வலியு ், அதிக அழற்சி யும், வேக்காடும், வீக்கமும் உண்ட ய்விடு ்.[1] 16½.

ட்டு ளை அவிழ்ப்பதில் லநியம ் கள்: (1) கிரீஷ்மம் என்கிற கோடை ாலத்தில் பந்தந ் களை மூன்று நாட் ளுக்கு ஒரு முறையும், (2) ஹேமந்தம் ண்கிற குளிர்காலத்தில் ஏழு நாட் ளு ் கு ஒரு முறையும், (3) ஸாதாரணகாலம் என்கிற சரத் ருது முதலியதில் ஐந்து நாட் ளு ் கு ஒரு முறையும் பந்தநங் ளை அவிழ்த்துக் கட்டலாம். (4) அல்லது எலும்புகளின் சிதைவு ளுடையவும் தோஷ ் களுடையவும் நிலைமைகளை அனுஸரித் தாவது கட்டு ளை அவிழ்த்துக் கட்டும் ாலநியம ் களை ஏற் படுத்தி ் ொள்ளலாம். 17¼.

அஸ்த்திப ் தி ளில் ஔ ஷத திப் பிரயே ் ள்: (1) பிறகு நியக்ரோத தி ண ஷாயத்தை ் குளிர்ச்சியா பங்க முண்டான இடத்தில் ஊற்றலா ். (2) அவ்விதம் ஒடிந்த இட ் வேதனையுண்டுப ் ணிஞல் அதன்மேல் பஞ்சமூலங்கள் சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பாலை ஊற்றலா ். (3) விஷயமறிந்த வைத்தியன் தேச ால ் களைப் பகுத்தறிந்து வாதஹரச் சரக்கு ள் சேர்த்துப் ப ் கு ் செய்த சக்ராதைலத்தையாவது இளஞ் சூடா மே லே பூச லா ். (4) எப்பொழுதுமே ஸேசநௌஷத ் கள் எ ் கிற ஊற் று ் திரவௌஷத ் ளையும், லேப ் ளையு ் மிகக் குளிர்ச்சியா ப் பிரயோகிக் வேண்டு ். (5) எலு ் புமுறி டைந்தவன் தூர மான சரக்கு ள் கூட்டிக் காய்ச்சிய ச்ருஷ்டி க்ஷீரத்தை நெய் யும் ெ ம்பர ் கு ் கலந்து குளிரவைத்து ாள்தோறும் பெரு ் பாலு ் ாலையிற் பருகிவரலாம். (6) எலு ் பு முறிந்த இடத் தில் மேலே விரண ் ஏற்பட்டிருந்தால், தேன் ெ ய் இவற்றை அதி மா ் கூட்டிய ஷாய ் ீ அதன்மேல் விடலாம். பிறகு

1. மூ ் று வி மான காட-சிதில-ஸமப ் தந ் களைப் பற்றி முதற் பா ம் 74- ் பக் ம் பார்க்க. (சிதிலம் எ ் பதே ச்லதபந்தநம்.)

. ச்ருக்ஷ்டி க்ஷீரம் ஒரு முறை ன்று யீ ் ற பசுவின் பால்.

ஸாதரண அஸ்த்திப கத்திற்கு ஏற்ற முறையே அனுகூலமானது. (7) எலும் பொடிந்த இட ளி விரண ளிலிருந்து தொ. கி ொ டிரு கு சதை ளை த்திய தேனும் ெய்பு தடவி மே லே எடுத்து ஒழு காய் அமைத்து, ப த ால் முறைப்படி அந்த விரண ளைக் சட்ட வே டு . ( ) அவ்விரண கள் ஸட ரகவு ஒழு ரக ம் அ துவிட்டதா த் தெரிந்து ாண்டு, ஞாழல், வெள்ளிே ாத்தி, சிறு தே கு, மஞ்ஜிஷ்டி, ாட்டாத்திப்பூ இவற்றைச் சூர்ண செய்து, அதன்மேல் தூவலாம்; அ லது ெ ள்ளிலோத்தி, ாட்டாத்திப்பூ இவ்விரண்டின் சூர்ணத்தைய வது மேலே தூவல ; அ விதம் செய்வதால் விரணங்கள் சீக்கிர ஆறிவிடும். இவ் வித ாக 'பங்கம்' என்கிற எலும்பு முறிவுக்குச் சிகித்ஸை செய்ய வேண்டும். 8—24.

அ த்திப ளில் த் த் தி ள்:—(1) அஸ்த்திப த்திற்காளானவன் திடமான தாதுக் ளைப் பெற்றிருந்தாலும், அது ஹேமந்தருதுவாயிருந்தாலும், தேஹபுஷ்டியுடையவனானாலு , தோஷங்களிற் சோளாறு சொற்பமா யிருந்தாலு அவ்வித அஸ்த்திபங்கம் எளிதில் சிகித்ஸிக் கூடியத . (2) நிலைமைகள் அவற்றிற்கு மாறு இருந்தால் ஷ்டஸாத்யமாவேனும் அஸாத்யமாகவேனும் ஆகு . 25½.

ஸ திப த்தில் அஸ்த்தி ஒன்று சேரு ல : இள வ ரதி ருக்கு , நடுப் பிராயத்தினருக்கும், யதில் முதிர் த ர் ரு கும், எலும்புப் பூட்டுகள் கழன்றிருந்தால், அவர் முறை த ரு த சிகித்ஸையைப் பெற்றுவந்தால், முறையே ஒரு ம த்திலும் இர டு ாஸங்களிலும், மூ று மாஸ களிலும் அ ஒன்று சேர் து பலப்படும். 26½.

பட ம்: இடுப்பிலும், முழங் ாலுக்கு கீழேயும், துடையிலும் உள்ள எலும்பு ஏதாவது முறிந்த ல், அதில் ' பட சய ம்' என்கிற ப தநமுறை ஏற்றதாம். இதில் படுத்த நிலையில் உள்ள பிணியாளிக்குப் ப தநமிடுவதற்குப் படுக்கு பல யி ெ டுகவு ஐ துகீல ள் நட்ே டு ; இதில் முழ லு கு கீழே ாலைச்சேர்த்து ட்டு தற்கு ஒன்று , து ட ட ஒ று , விலாப்பக்க ளில் ஒவ்ெ ான்றுக்கு ஒன்றாக இர டும், பாதத்தில் ஒன்றுமா ஐந்து முளை ள். ே லும் இடுப்பில் எலு பு ஒடிந்திரு தால் அதன் பக்கத்தி லா து ஒரு கீலம் எ னு முளை ய அமைத்து ட்டலாம். அவ்விதமே ப்ருஷ்ட ச கிற முதுெ லும்பு பிசகி யிரு த ல், அவ் பிடத்திலாவது ஒ று அ லா ; அல்லது மு த்தெலும்பா து, அக்ஷ ா த்தி எ கிற தோளுக்கு அருகிலுள்ள எலு புகளா முறிந்தால் அ ற்றி பக் ங்களிலாவ அவ்வித கீ ள்

அ மத்து பந்தநமிட ' . கழன்று போன ஸ திபா களில் இட்ட கட்டு ளை அவிழ்க்கு பே து இவ்வித பாட யந 1 என்னு முறையை -பயோகி லா . 27 29.

ெ டு ட் ள ன ஸ் திமே க்ஷத்திற்கு சிகித் : நெடு நாட் ளுக்கு முன் விலகிப் போன ஸ திகள் எ கிற எலும்புப் பூட்டுகளை வைத்தியர் ஸ்ே ஹ ளையும் ஸ்வேத களையு பிர யோகித்து மிருதுவா ச் செய்து, கூறியுள்ள முறை ளை அனு ஸரித்து ச து புத்தி ய யுபயோகித்து அததற்குற்ற ஸ்த் தா களை வனித்து ெ ா டு அமைத்துவிட வே டு .-30.

அ திப மன எலும்பு ே துவிட்டல் ெ டிட பரிஹ ரம்: பூட்டுகளில்லாத விட ரில் எலும்பு ஒடிந்து, அப்பாக கள் ஒழு கினமா ஓ றுகூடிவிட்டால் அப்பா த் த மீ 1டும் உடைத்து, அப்ப ல் ஒழு ா இரு முனைகளையு ஒன்று கூட்டி, பிறகு அஸ்த்திப த்திற் கேற்ற சிகித் ஸையைச் செய்யவே 1டும் 31

அஸ்த்திப கத்திற்குப் பே சிகித்ஸை : (1) முறி த எலும்பு அழுன்று வி ண ளைப் போல் பக்கு மாசாமலிரு கு மா று வத்தியன் சிகித் ஸ விஷயத்திற் பெரிதும் முயலவே டும்; ஏ னெனில் ஒடிந்த பாகத்தில் மாம்ஸமும், ஸிரைகளும், ஸ்நாயுக்களும், ஸந்திபா ளு அழுன்று நொதித்துப் போனால் முறி த எலும்பு ள் ஒன்று கூடமாட்டா. (2) மேலு வாத வியாதிகளு குக் கூறியுள்ள 1நேஹ சிகித்ஸை யயுட அஸ்த்தி பங்கத்தில் நான்கு ை களிலு உபயோகி கலாம். பலத்தை விருத்திப ண கூடிய ா கு ரயசிகித்ஸா மு ற ளையும் நிருஹவஸ்தியையு பி யோ ல . 32, 33.

அ த்திப ளிற் பத் : ( ) எலும்புக ா முறிந் தும் ஸ தி ள் பூ றுமுள்ள பிணியாளி குத் தேஹவ ட்டம் அல்லது ளைப்பு ஏற்படுவது லத ல; ஆ ே சம்ப அரிசி யினாலான அ ன , நெய், ா ஸரஸ , பால் மு வியதே புஷ் டி கு அனுகூல ான வயிற்றிற் ாந்தனு டா ாத உ வுகளை எலு புப்பூட்டுகள் ஒன்று கூடுவதற்கு உபயோ ான ளாய் அளவறி து ெ டு ே டு : ( ) உப்பு, ா , க்ஷ ாம் புளிப்பு, பு ர்ச்சி, ெ யில், வியாய எ கிற தேஹவு ழப்பு,

---

. பாட சயந மார் ஆ அடி நீ முள்ள கபாட பே ற பலகை யக் கீழே அமர்த்தி, அதில் எலு பொடி த னை நிமிர் து படு ச் செய்து, பாதத்த ஒன்றும், முழ ாலு குக் கீழே ஒ ', து டயி ப த்தில் ஒ று , இர டு விலாப் ப ளில் இர டுமா ஐ து முளை ளை ப டத்தி அ மத்து, அ முளை ளில் பிணியாளி யச் சேர்த்து அ யாது ப தநமி மு ற.

2. இ விஷயமாய் 31- பக்க பார்க் .

ருக்ஷ பாஜந ் இவை எனும்பொடி ் த னுக்கு ஆ ாதவையாம். 34, 35[1].

்த தி ்: முற்றிலும் கருநிற ாயு ்ள எ ்ளைத் தும்பு தூசு இல்லமல் எடுத்துத் திடமான வஸ்திரத்திற் கட்டி, ஓடு ் த ் ணீரில் இரவில் அமர்த்தி வைத்துத் தின ்தோறு ் ப லில் வெ யிலில் உலர்த்தி எ ுடுக்கவும்; இவ்வாறு ஏழு நாட் ள் செய்து, அப்பால் அவ்விதமே ப லிலும், பிறகு அதி தூ ் ஷாயத்திலு ் எவ்வேழு நாட் ள் ற வத்து உலர்த்தி யெடு ்கவு ். மீ ் டும் அவற்றைப் பாலில் பாவனை செய்து மு ் போலவே மறுபடி ந ்ருக உலர்த்தி யெடுத்து, உமி நீ ்கி, ் ல ் து சுத்தமா ்கி நன்கு சூர்ணம் செய்யவும்; பிறகு குருவேர், ெ ட்டிவேர், மஞ்ஜிஷ்டி, புலியுகிர், ஜடாமாம்ஸி, சவுட்டுக்கே ாரை ் ழங்கு, ே ாஷ்ட ், சிற்றுமுட்டி, பேரா முட்டி, கொட்டிச்சா ் து, அகில், சந்தனம், கு ் குமப்பூ, ந ் ஞரி, ஸாளதே தாரு, சாம்பிராணி, தேவதாரு, பத்ம ாதி ணச்சரக்குக ் இ ற்றையு ் சூர்ணம் செய்ய வே ் டும்; முற் கூறிய எ ் ளுச் சூர்ணம் என்கிற தில சூர்ணத்தை யு ் இத்துடன் கூட்டவும்; பிறகு ஸர்வகந்தச் சரக்குகள்[1] சேர்த்துக் ாய்ச்சிய பாலில் அச்சூர்ணம் அனைத்தையும் கூட்டி, அதை இய ்திரத் திலிட்டு ஆட்டி எ ் ணெய் எடுக்கவு ். அத்தைலத்தில் ல் மாப் பட் ட, அரத்தை, வாலுமுழவை, அல்லிக் கிழ ்கு, அகில், பச்சிலை, லவ ்கப்பத்திரி, வெள்ளிலோத்தி இவைகளையு ், முற் கூறிய குருவேர் முதலி மற்றச் சரக்குகளையு ், பாலில் ற வத்த அறு ் புற் ளையு ் க ் ா இடித்துச் சேர்த்து, பால் சேர்த்து ் ாய்ச்சி யெடு ்சவும். "க ்த தை ம்" என்னு ் இத் தலம் அஸ்த்தி ளைச் சேர்த்துத் திடப்படுத்த மிகச் சிறந்தது; ே லு ் ாததோஷ-பித்த ே ஷங்களால னவிய திகள் ாவ்வ யவத்தைப் பற்றிப் பரவிய போதிலு ் அவற்றையும் அந்தந்தப் பிரயோ மு ற ளில் இத் தலத் த உபயோகிக்க, அவ் வியா தி ளை எல்லா ் எளிதில் தீர்க் ் கூடி வீர்யமுள்ளது இவ் ெ ளஷதம். 36 4 .

---

[1] . ஸர் ந்தம் சதுர்ஜாதம், கர்ப்பூரம், த ்ே ால ், அகி ், கு ் ம ், ் ் இ ற்றின் ட்டு.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

ப ' தரப் பிரதிஷேதம்.

இனி ப ' தரப் பிரதிஷேத ' என்னும் அத்தியாய ' 1 விவரித்து ' கூறப்படும்:

ப ' தர நித ம்: (1) ஹை - குதிரை ஸி ' மீது சவாரி செய்த '), கடின ான ஆஸனத்திலு ' நிர்ப்பந்த ா முறையிலு ' உட் ாருதல், அர்சஸ்ஸை க் ான ரணங் ளால் தா ' ப்படுதல், வேறு அவ்விதமான காரண ' க ', சான்றோர்ெ றுத்த அநிஷ்டச் செயல்கள் அல்லது அதிருஷ்டமான பாப ாரிய ' ள் ஆ ிய ற் றால் குதத்தில் ஓர் அ ' குல ஆழத்திலோ, இர ' டு அ ' குல ஆழ ' திலோ, அல்லது சிறிது வெளிப்புறமாகவோ ா ெ ட்டுப் போன இரத்தத் தயும் ா ' தாதுவை யும் பற்றியத ய் முதலில் ஒருவகை பிடகை யென்னும் கட்டி தோன்றி, அது அப்பால் பகந்தரமா ாறிவிடும். இது வ ' தி எ ' கிற மூத்திராசயத் திற்கும், மூத்திரம் வெளிவரு ' டார்க் த்திற்கும் அருகிலிரு ' து கொண்டு, நெகிழ்ந்தசையுந் த ' யது. (2) எ ' வித ப ந்தர மும் ஏற்ற சிகித் ஸ செய்யப்படாது விடப்பட்டால் யோநி அல்லது ஆண்குறி, ஸ்தி, குதம் இவற்றி ' பாவி அவற்றைப் பிளக் ச் செய்யு '. அவை பிளவுறும்போது அநேக ' சிறிய த்வார ' ள் ஏற்பட்டு, அவற்றின் வழியா ாயுவும், மூத்திரமும், லமும், சுக்ரமும் கிரம ாக ெ ளிப்படும். இப் பகந்தர ' ாத-பித்த- ப ' ளால் தனித்தனியே மூன்றும், ஸம்யோக தோஷ ' ளால் மூன்று ', ' நிபாதத்தினுல் ஒன்று ', ஆ ந்து ார த் தினுல் ஒன்று ' ஆக எட்டுக் ார ங்களால் எ ' வ கயாக உ ' டாகு '. 1 5.

ப ' தரத்தின் இர ' நிலைமை ': (1) பழுத்துப்ப ' கு மாகாத நிலை யில் இதை பிட என்றும், (2) பழுத்துப் போனபிறகு ப ' தரம் என்றும் கூறுவர். அவற்றுள் எதற்கு மூலம் என்கிற அடிப்பா ம் மறைந்து ஆழமா வும், பலமான வி வேதனை யுள்ளதா வு ', ஆறிக் குணமாவதுபே ன் றிருந்து மீ ' டு ' கிளம்பு ' தன்மை யதாக ும் உள்ள பிடகா என்கிற கட்டி பகந்தரமா மாறுமென்றும், அவ்வித மல்லாதது வெறும் பிடகை யெ ' று ' அறியவு '. 6, 6[1].

த தி தோஷ ' ால ன பிட ள்: ( ) அ ற்று ' தபிட ருஞ்சிவப்பாச ும், குத்தல்-பிளத்தல்-துடித்தல்-

---

ப ' எ ' றால் குதம், யோனி அல்லது ஆ ' குறி முதலிய ற் றி ' பொதுப்பெயர்; அ ற் றப் பிள ' து வி ாமு ' டுபெ ' ணு ' கட்டிக்கு "ப ந்தரம்" எனப் பெயர்; அவ்வியாதி யப் பற்றியு ', அதன் சிகித் ஸ ளைப் பற்றியும் வி ரிக்கும் அத்தியாய '.

லி ஆகிய வேதனைகளுள்ளதாகவும் இருக்கும். (2) **பித்தபிட** ஒட்டைக் கழுத்துபோல் நீண்டு, சிவந்தும், சிறுத்தும், உஷ்ணமாகவும், ஜ்வரதாபத்துடன் கூடியும் இருக்கும். ( ) **சிலேஷ்பிட** ெட்டிய வும், நிக்த்த ா வும், அன்ற அடிப்பாமுடையதாகவும், ெ ை ய கவும் தின ுள்ளதா ும் இருக்கும் (4) **த-பித்த பிட** ருஞ்சிவப்பாகவும், அழற்சியுமெரித்தலுமுள்ளதாகவும், டுெவியுள்ளதாகவும் இருக்கும். (5) **த-சிலேஷ்ம பிட** வெ ை யாகவும், சிறிது கருநிறமாகவும், மி மெதுவ ப் பக்குவ டை வத கவும் இருக்கும். (6) **நிப த பிடை** ாலி பெருவிரலைப் போன்றதாய், அநே வித ன வேதனை ளுடன் ுடைய தாய், குத்தல்-அரோசகம்-நா றட்சி-அழற்சி-ஜ்வர -வா தி ஆகிய உபத்திர ங் ளால் பீடிக்க்கூடியதாய் உ டாகும். (7) இப்பி ககள் வன குறைவினால் அலக்ஷிய செய்யப்பட்டால் பச்கு மடை து விரணத்த ை யை அ டயு . 7 10½.

ப த : (1) பகந்தா களுக்குள் ாதத்தினால் உண்டாவது அநே க நுண்ணிய முக களுடன் உ டந்து, கிரமமா த் தெளிவான நுரைத்த துர்நீரைப் பெருக்கும்; பார்ப்பதற்கு இது ச ல்டை போன்றிருப்பதால் **சதபே** என்கிற பெயருடையது. ( ) பித்தத்தினால் ப தாம் ஒட்டகக் கழுத்துபோல் நீண்டுவளர்வதால் **உஷ்ட்ர ம்** எனப்படு . (3) சிலேஷ்மஜ ப தாத்தில் பிசுபிசுப்பா வும் அதிகமா ும் சீழ் முதலியது வெளியா தால் அது **பரிஸ்ர வி** எனக் கூறப்படும். (4) வாத-பித்த தே ஷ ளால் டாகு ப ந்தாம் குதத்தை சுற்றிலு த் ார மு டுப ணி கொ டு, மதிட்சுவருக்குச் சுற்றிலும் அ ழியைப்போல் உ டாவதால் இது **பரிக்ஷேபி** எனப்படு றது. (5) ாத-சிலேஷ்ம ளால் உண்டாகு பக தா குதத்தினுள் அ த ாத்தினூடே ரோகப் புடைவைத்துச் செல்லுவதா **அது ரு** எனப்படுகிறது. (6) மு கூறிய அர்சஸ்ஸைப் பற்றி ெ ாண்டு ப-பித்த கள் பிரபோ ாபடைந்து, அந்த அர்சஸ் ின் அடிப்புறத்தில் தினவும் அழற்சியுமுள்ளதா வீக் த த உ டுப ணும்; அவ்வீ ம் சீ ா பழுத்து உ டத்து, மூலத்தி அடியில் துர்நீர்க் சிவை யு டுப ணு ; இதில் த்வார ள் தே ான்றி, அவற்றின் மூலமாய் துர்நீர் எப்பெ ழுது சியு ; இது மூலத் தப்பற்றியுண்டாவதல் **அ ே ப த ம் எ ப்படு .** (7) ஸ ிபாத தே ஷத்தினால் ஏற்படும் ப த , தச்சுழி போன்ற த் ளுடன் குத ார் த்தைத் துளை கு ; இதில் லியின் வே ள டுனை ய யிரு கு ; இதற்கு **பூ த்த** எ ப்பெயர். (8) பேரா லுட இ றச்சி யு ணு போது, அதிற் ல துள்ள

எலும்புத் துண்டு வயிற்றிற் சேர்ந்து, குதத்தில் அது குறு ர யிறங்கி, அதன் பக்கவாட்டிற் குத்தி த் ாரத்தை யு டுபண்ண, அந் விரண அவ்விடத்து ா ஸதாதுவை அழு ச் செய்து, சீழுட கூடிய புரையோடும் புண்ணுக ஆய்விடு ; அதிற் பிறகு கிருமிகளும் உற்பத்தியாய், குதத்தின் உட்புறத்தைச் சுற்றிலு தி றுவிடும்; சீ கிரத்தில் அவ்வவயவத்தை விரிபவு செய்யு ; இவ்வித ப ந்தாய் உ ம கி என்றும், க்ஷதஜம் என்று கூறப் படு . இவற்றில் அந்தந்த விரணத்தின் தன்மைக் கேற்றவாறு அல்லது வாதாதி தோஷஸம்பந்தங்களு ே ற்றவாறு வலியையும், அழற்சியையும், தினவையுட் குறிகளென் றுணரலாம்.[1] 11-20½.

ப தரத்தி ாத் த் ள்: இவற்றுள் (1) ஆறு ப ந்தா ள் கஷ்ட ஸாத்ய வியாதி ள். (2) ஸ நிபாதஜ பகந் தாமு , க்ஷதஜ ான்பதும் அஸாத்யங்களாம்; பிரவாஹிணி யென்கிற குதவலியையும், ஸேவநி யென்கிற பாகத்தையு பற்றி யுண்டான பகந்தரமும் அஸாத்யமாம். 21½.

ப த்ர சிகித்ஸை : (1) இந்த ோய் பிட ாருபமா யிருக் கிலேயே சோத , இரக்தமோக்ஷ ம், ஸேசநம் முதலிய உபாய ளைக் ொண்டு, அப் பிடகை பழுத்துவிடாமலிரு கு போதே பெரு முயற்சியுடன் இதற்குச் சிகித்ஸை செய்யவேண் டும். ( ) பிடகை பழுத்துவிட்டால் ஸ்நேஹநம் செ்து, பிறகு அ ஹஸ்வேதமுறையில்[3] வேதநமு செய்யவேண்டு . பிறகு மூல முளையைப்போல ப ந்தாத்தைக் ட்டிவிட்டு, குறுக் கவு , நெடு காக கவனித்து, அதன் வாய்ப்புற உட்புற ாய் அமை திரு கிறதா அல்லது வெளிப்புறமாய் அமை திரு கிறதா எ று உற்றுப் பார் வேண்டு . (3) அது அந்தர்மு ப ந்தா ா யிரு தால், ஏஷணீ என்னும் கருவியால் உட்புறத் த குடைந்துவிட்டுச் சஸ்திரத்தினால் கீண்டு விடவேண்டும். (4) பஹிர்மு ப ந்தாமா யிருந்தால் முற்றிலும் வைத்திய அதைச் சஸ்திரத்தினால் அறுத்துப் போட்டு, பிறகு க்ஷாரத்தி லா து, அக்னியினாலாவது சுட்டுவிட வேண்டும். (5) உஷ்ட் ரீ ப தாத்தை க்ஷாரத்தினாலேயே நன்றாகச் சுடவேண்டு . (6) சதபோநகம் எனனு பக தாந்தில் புரைகள் பல ாறு இரு கு கயால், அதை இடையிடையே ஒவ்வொரு பு ாயை விட்டுவிட்டு, மற்ற த்வாா ளைக் கீறிச் சுத்தம் செய்து ஆற்ற

. ாதத்தினால் லியு , பித்தத்தினால் அழற்சியும், கபத்தினால் தி வு குறி ாகத் தோ றும். [இ கு கூறப்படும் பரிக்ஷேபி, ரு , அர்சோப ந்தர , க்ஷதஜ என்பவை மாத நிதாநாதி ளில் கூறப்பட வி லை.]

. பி ாஹிணி முதற்பா 4 0-ம் பக்கம் பார் .

. அ ாஹ ே தம் முதற்ப க பார்க்க.

ே ண்டு ; அவை ஆறிய பிறகு மிச்சமுள்ள டகைகளையு கி டுச் சுத்த செய்ய வே டும்; அப்படி கின்றி அனைத் தயு ஒருமிக் அறுத்தால் குத முற்றிலும் சேதம ய் பிராணுபாய நேரிடும். (7) பரிக்ஷேபி எ பதிலும் சதபோநக நாடிசளுக்கு கூறியுள்ள முறைப்படியே சிகித்ஸை செய்யே ண்டும். (8) அர் சோப ந்தரத்தில் முதலில் மூலமுளைகளை அறுத்துச் சிகித்ஸி வே டும். (9) க்ஷதஜப ந்த ம் அஸாத்யம் என்ப தக் கூறி விட்டு, உள்ளே எலும்பு மு, லிய சல்யம் அட கியவனுடைய பகந்தரத்திலிருந்து சல்யத்தை வெளியி லெடுத்துவிட்டு, கிருமி ஹரமான லேப ளையும், போஜனத்தையும் அவனுக்கு ப யோகிக் வே டும்; வலியைத் தணிப்பதற்கு மி வு ஸ்நி த்த ான பிண்டஸ்வேத , நாடீஸ்வேதம் முதலிய பி யோ கள் மிகச் சிறந்த வயாம். 2 29.

ப தரத்தி ன்குவித ச திரப்பிரே ள் : (1) அநே ம் த் ார ளுள்ள ல்லாப் ப ந்தரங்களிலு கோதீர்த் , ஸர்வதோபத்ர , அர்த்தலாங் ல ம், லா கல ம் என்கிற நான்குவித ான சேத முறைகளில் எது எதில் பிரயோகிக் கூடியதென்பதை யோசித்துச் செய்யே ண்டும். (2) சஸ்திரத் தப் ப க ாட்டா வைத்துப் பசுவின் யோனியைப்போல் அறு கும் முறை ே தீ த்த ச் சேதம் எ க் கருதப்படுகிறது. சுற்றிலும் எல்லாப் புறமு சஸ்திரத்தினுல் கீறிச் சேதிக்கப்படு வது ஸ தே பத்ர சேதம் எ ப்படு . ஒரு பக்கத்தில் ாத் திர சஸ்திரத்தினுல் கீறுவது அர்த்த ங் ம் ஆகு . இர டு பக் ளிலும் ச திரத்தினுல் கீறுவது ச் ே தம் எனப்படு .—30, 31¼.

ப தர ளைச் சுதே முதலியன :— (1) பகந்தரத்தில் பு யோடி கொண்டு துர்நீர்க் சிவையுள்ள எல்லா த் ார களை யும் அ னியினுல் சுட்டுவிட வே ் டு ; இவ்வித செய்வதால் மீண்டும் அப் பாகங் ள் கோளா றடைவதில்லை. (2) வைத்தியன் இப் பிணியாளியின் குடலைச் சுத்தம் செய்வதற்காகவும் இடை யிடையே முயல வே டும். (3) பூனையின் எலும்பை த்ரிபலா ஷாயத்தினுல் ந ருக அரைத்து விரணத்தின்ே ல் லேபந செய்யல ம். 32, 33.

ஜ்ே திஷ்மத் தி தைலம் : ாதுமுளை , பேயத்தி, லப்பை கிழ கு, நறுவிலி, ட்டத்திருப்பி, சி த, சித்திர மூல , சாம்பிராணி, அலரி, வசம்பு, ளி, ாரு கு இவற்றை கூட்டித் தல ப கு செய்யவு ; இதை ப தரவிரண களின்ே ல் தேய்ப்பதற்கு மி வும் ஹிதமான தலம் எனக் கூறு ர். 34.

ம தி தைல : அதிமதுரம், வெள்ளிலே த்தி, திப்பிலி, சிற்றேல , அரேணு , மஞ்சள், மரமஞ்சள், ஞாழல், இந்துப்பு, ன்னுரி, தா மைப் பூந்தாது, ெ ரட்டிச் சாந்து, ட்டாத்திப்பூ, ருக் ாரை, சா பிர ணி, ே ரஷ்ட , வெள்ளிலே த்தி, ெ ரடிமாதுளையிலை இவற்றைச் சேர்த்துத் தலம் பக்குவ செய்யவு ; இது ப ந்தரம், அபசி, குஷ்டம், டே ற விரண இவற்றைப் பரிஹரி கு . 35, 36.

ப தர ரே ப ே கள் : (1) வாய்விட , த்ரிபலை, திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி இவற்றின் சூர் த்தைத் தேனு எ ணெயுங் கூட்டி யுட்கொண்டால் பகந்தரம், குடற் கிருமிகள், குஷ்ட , பிரமேஹ பிட , ஆகந்துவிரணம், நாடீவிரணம் இ வ ஆறிவிடும். (2) சி தில் ஒரு ப கு, சிற்றேலம் இர டு பங்கு, வாய்விட கம் மூன்று பங்கு, ெ ட்பாலை நாலு பங்கு, தா றி ாய் ஐ து ப கு, டுக்காய் ஆறு பங்கு, நெல்லிக் னி ஏழு ப கு, ஹிஷாக்ஷி எட்டு பங்கு, ஆக இவற்றை இடித்துத் தே லங்கூ உட்கொள்ள பிட , மேதோ ரோ ம், பகந்தரம் இவை தீரும். (3) யானைத்திப்பிலி, சித்திரமூலம், வெட்பாலை ாய் விட ம், பில்வ இவை வ கு ஒரு பலம், த்ரிபலை ஆறு பல , அனைத்து கும் ஸம அளவு ஹிஷாக்ஷி, இவற்றை இடித்து, ெ ய்பு தேனு கூட்டி, உட்கொள்ள எல்லா வியாதிகளும் நிவ்ருத்தியா . (4) ஹிஷாக்ஷி குக்குலு ஐ து பலம், திப்பிலி-த்ரிபலை இவை ஒவ்வொரு பலம், இலவ ப்பட்டை-சிற்றேல இவை வகைக்குக் ால் பலம்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேன் கூட்டி யுட்ெ ாள்ள குஷ்ட , ப ந்தரம், குல்மம், நாடீவிரண ஆகியவை குணமாய்விடு . (5) முற்கூறிய ஹிஷ க்ஷி முதலியவற்றையும், ச குத்தூளையும் ஒன்றுகூட்டி, தசமூல கஷாயத்தில் பாவனை செய்யவு ; இது ப ந்தரத்தில் பயோ மாவதுட , ாதரோ ங்களைப் போ குவதிலும் விசேஷ ானது. (6) த்ரிபலை, உலர்ந்த முள்ளில பிசின் இவற்றின் சூர்ணத் த வேங் யி ஷா த்தில் பாவனை செய்து, அதற்குச் சமான ாய் மஹிஷாக்ஷி குக்குலுவை கூட்டி யுட்ெ ாள்ளவும்; இ ப தா , குஷ்டட் பிரமேஹபிட ஆகியவற்றைப் போக் ல்லது. 37 42.

ப தரசிகித்ஸையின் முடிவுரை : இவ் த்தியாயத்திற் கூறிய சி த்ஸா விஷய கள் முக் ய ா பகந்தர விரணத் தப் பற்றியவையே ; ற்ற விரண ள் யாவும் அவ்வவற்றிற்குள்ள தோஷ-தூஷ்யாதி ளின் லக்ஷண களை அனுஸரித்துச் சிகித் ிக் ே ண்டிய வ ; மேலும் விர ப் பிரதிஷேதாத்தியாயத் திற் கூறிய அம்ச களையு , வேறு யுக்தி ளை ெ ரண் டறிய வேண்டிய விஷய ளையும் உற்று ன்கு ப் பரிசீலனை செய்துணர்ந்து ஔஷதாதி ளைப் பிரயோகி ே டும். 43.

ப தர சிகித்ஸைக்குப்பிறகு பரிஹாரி டி :
ப ந்தர நிவ்ருத்தியான பிறகு குதிரையின்மீது சவாரிசெய்தல், வே ரோதம் செய்தல், துப னம், புணர்ச்சி, அஜீர் பே ஜ , அஸாத்மிய போஜனம், பலவகையான ஸாஹஸ கி த் யங் ள் ஆகியவற் ற ஒரு வருஷ காலமாவது, அல்லது சிறிது அதினும் அதி லமாவது விலக்கிவிடவே டு . 44.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

கிர த் புத-ச்லீபத தி நித ம்.

இனி கிரந்த்-யர்புத-ச்லீபத பசீ- டவிஞ்ஞ ம் என்னு அத்தியாயம் வி ரித்துரை கப்படும் :

கிர தி நித ம்.

கிர தியும் அதன் பேத களும் : ( ) தோஷ கள் பத் தப் பிரதாநமா க்கொண்டு மேதோதாது, மா ஸதாது, இரத்த தாது இவற் றப் பற்றியவை ளாய், உருட்சியாக உயரமா ும் உள்ள வீக் த்தை உ டுபண்ணும் ; முடிச்சு ாதிரியா ஏற்படுவதால் இது கிரந்தி எனக் கருதப்படுகிறது. (2) இது மூன்று தோஷ ளாலும், இரக்தத்தினு , மா ஸத்தினு , மேதஸ்ஸினுலும், அஸ்த்தியினுலும், ஸிரையினு , விர த்தி னு ஆக ஒன்பது விதமா உற்பத்தியாகும். , 1½.

த கிர தி : அவற்றுள் வாததோஷத்தினலா கிரந்தி யில் இசிவு , குத்தலு , இடிக்கப்படுவது போன்ற தனையும், திடீரென்று குறைவது-பருப்பது என்கிற நிலைமைகளும் ஏற் படு ; இந்தக் கிரந்தி வெண்மையாகவும், ஓரிட த்திலிருந்து மற்றோரிடம் மாறு தா வு , மிருதுவாகவும், வஸ்தியைப்போல் ஊதிப் பருத்ததாகவும் இருப்பதுட , உடை தால் தெளி ான இரத்தமும் அதிலிருந்து வெளிப்படும். 2, 3.

பித்த கிர தி : பித் தோஷத்தினல் உ டாகு கி தி அழற்சி யு டுப ணும் ; நிறத்தில் சென்னிற ாய் அல்லது ஞ்சள் நிறமாயிருக்கும் ; சீ கிரம் பக்குவமாய் பழு கு : உடை தால் உஷ் மான இரத்த ெ ளிபாகு . 3¾.

சிலே ஷ்ம கிர தி : பதோஷத்தினலா ர தி வி யுண்டுபண்ணுதத வு , னமா வும், குளிர் து , சர்மத்திற் குச் ச ான நிறமுள்ளதாகவும், தினவுள்ளத வும் இரு கு ; இதிலிருந்து ெ ட்டியா ச் சீழ் ெ ளிப்படு . 4½.

இரத்த ̇ கிர ̇தி : வாதாதி தோஷ ̇களால் இரத்தம் ெ ட் டுப்போ ிருக்கையில், இரத்ததோஷத்திஞல் கிர ̇தி யு ̇ டாகும் ; இதில் கிருமி ள் ஏராள ா ச் சூக்ஷ் ாய் சேர்ந்திரு ̇ கும் ; இது ிரை ளையு ̇ மாம்ஸ ாதுவையு ̇ பற்றி யு ̇டா கு ̇. இவ்வீக்கத்தில் உணர்ச்சி மி ̇ குறை ̇திரு ̇கு ̇ ; பித்த தோஷ ̇குறிகளும் தோ ̇ று ̇. $5\frac{1}{2}$.

ம ம்ஸ ̇ கிர ̇தி : ̇ஸதாதுவை விருத்தி செய்ய ̇கூடிய ஆஹார ̇ ளால் மா ̇ஸம் தோஷ டந்து, கிர ̇திரோக ̇ ஏற் படு ̇ ; அந்தக் கிரந்தி ̇நி ̇த்தமாகவு ̇, பெரிதாக ும், சடின ா வும், ஸிரை ள் அடர்ந்ததா வு ̇ காணப்படும் ; இதில் மற்ற ̇ பதோஷக் குறி ளு ̇ தோன்று ̇. $6\frac{1}{2}$.

மேதே க் கிர ̇தி : மேத ̇ எ ̇ற ொழுப்பை அதி ரிக்கச் செய்யு ̇ உ வுகளால் மிக் விருத்தியடை ̇த மேதோ தாதுவை வ யுவானது மா ̇ஸத்தில வது சர்மத்திலாவது செலுத்தி மிகவு ̇ ̇ரி ̇த்தமான கிர ̇தியை யு ̇டுப ̇ ணு ̇ ; அது மிருதுவாயிருக்கு ̇ ; அசை ̇தாடும் ; சிலேஷ்ம ̇கிரந் திச்குச் ச ா ான ற்ற லக்ஷண ̇ ளையு ̇ பெற்றிரு ̇கு ̇ ; தேஹம் இளை ̇தாலும் பருத்தாலும் அதை அனுஸரித்து இக் கிரந்தியும் முறையே சிறியத வும் பெரியதா வு ̇ ஆகு ̇ ; இது உ ட ̇தால் ா வு ̇ வெண் ருவலா வுமுள்ள ொழுப்பு போன்ற தே ஷம் வெளிப்படு ̇. 7, $\frac{1}{2}$.

அ ̇த்தி ̇ கிர ̇தி : எலு ̇பு முறி த லும், எலு ̇பில் அடி படுவதாலும் அதில் மேடு-பள்ள ான உருண் டயான் வீக்கம் போ ̇ற அதைப்பு ஏற்படும் ; அது "அஸ்த்தி ̇ கிர ̇தி" ானப் படும். $\frac{1}{4}$.

ஸிர ̇ கிர ̇தி : விசேஷமா ட ̇துச் செல்லுபவ ̇ அதி துரிதமா த் த ̇ணீரில் மிகுதியா மூழ்குவதாலாவது, வியாயா த்திஞலா து மிக ̇ களைத்துப் போ , அதஞல் ஸிரை ளின் தொகுதி யயும் இரத்தத் தயு ̇ வாயுவா து ஒருமி ̇ அழுத் திச் சுரு ̇கி ̇ ோணல்கோ லா ச் சுற்றிச் சுஷ்கி ̇ வு ̇ செய் யு ̇ ; அதஞல் துடிப்பி ̇லாதது ̇, வியற்றது ன கிரந்தி யு ̇ ட கும் ; இது "ிரா ̇கிர ̇தி" எனப்படுகிறது. 10, 11.

விர ̇ கிர ̇தி : ஒரு விரண ̇ ஆருமலிருக்கும்போத து ஆறிவரும்போதாவது தூரா ̇ல-லவணுதி எ ̇லா ரஸ ̇ ளையு ̇ உட் ̇ொ ̇ டாலும், விர ̇ ஆறி உலராமலிருக்கையிலே அதற்கு அ சியமான ப ̇த ம் இடா விரு ̇தாலும், அல்லது அவயவ ̇ வதேஞ ̇ ̇ முதலியதால் அடி ̇ ப்பட்டாலும் அவ் விட ̇ ளிற் சேர் ̇துள்ள துஷ்ட ரத்த ̇ ெ ளிப்படா ற் போ அ ̇த இரத்தத் த ாயு சோஷி ̇ ச்செய்து, அ ̇த விர த் த

முடிச்சுள்ளதா ச்செய்ய, அதில் அழற்சியும், தினவும் அதி மாய் உ டாகும் ; இது 'விரண கிர ந்தி' எனப்படுகிறது. 1, 13.

கிர ந்தி ஸி ஸ த் த் : ( ) வாதாதி தோஷ ளால் உ டாகு மூ று கிரந்திகளும், இரத்தக் கிரந்தியும், தோ கிரந்தியும் எளிதில் சிகித் ஸயினால் நிவ்ருத்தி செய்ய டியன. (2) பருமனுகவு , உரப்பாகவும் உள்ளக் கிரந்திகளு , ர் கள்- மூத்து-வயிறு இவற்றில் உண்ட கு கிரந்தி ளும் அஸா ய களா . $13\frac{1}{2}$.

அர்புத நிதா ம்.

அ புத ள் ஆ : அர்புத [1] என்பது உருவத்தில் கிரந்தியைக் ரட்டிலு பெரிது ; அது ாத-பித்த- பங் ளால் தனித் தனியே மூன்றும், இரக்த - மாம்ஸ - மேதஸ்ஸுகளால் தனித் தனியே மூன்று ஆக ஆறு விதமாம் ; கொழுப்பும் கப மு அதி ரித்ததாை யாலும், அதிக கடினமாயிருப்பதாலு இது பழுத்துப் பக்குவமாவதில்லை. 14, 15.

சோ ணித புதம் : தோ டிமானது ஸி ர ளிலுள்ள ரத்தத்தை அழுத்திச் சுஷ்கிக்கச் செய்து சமைக்கச் செய்யும் ; அது முடிச்சுபோல் ரு டும் கசிவுடன் கூடியதுமான மாம்ஸ பி ட ாகு ; அதில் மாம்ஸமுளைகள் மிகப் பரவி ிருக்கு ; இது சீ கிரத்தில் பருத்து விருத்தியாகும் ; இதிலிரு து எப்பொழுது ெ ட்டுப்போன இரத்தம் மிகுதியாகப் பெருகும் ; இது ஆ வே "சோ ணிதார்புதம்" எனப்படுகிறது- 16, 17.

அ புதத்தில் த்ய த் ள் : அ ற்றுள் இரத்தத்திலும், மாம்ஸத்திலும் உண்ட கும் அர்புதங் ள் இரண்டு அஸாத்ய கள் ; ட ற்ற அர்புத கள் ஸுகஸாத்ய ளா . $17\frac{1}{2}$.

ச்லீபத நித ம்

லீபத ப்ர ப்தி : கபத் தப் பிரதாநமாகக் கொ ட தே ஷ ள் ங்க்ஷ ம் என்கிற துடையிடுக்கில் ஆரம்பித்துத் டைமுதலிய மற்றக் கீழ்ப் பாசம் ரோ கி இற கி, மாம் ஸ தாது யும் இரத்தத்தையும் பற்றிக்கொண்டு, கால கிர த்தில் பாத ளில் ற கி நி று, அவற்றில் மெள்ள மெள்ள னமான பெரிய வீ த் த உ டுப ணும் ; அது "ச்லீபதம்" என கூறப்படுகிற . 18, 19.

த தி உ ட கும் ச்லீபத ள் : (1) வாததோஷத்தால ன ச்லீபதத்தில் சர்மம் பலவாறு வெடித்திருக்கு .

---

[1] அர்புத பு ாகுழ அ லது ஒரு கச் சில தி.

. ச்லீபத ானை கா . சிலை யப் போல் க- ா இவ் விய தியி ாம ட தால் இதற்கு "ச்லீபத" எ ப்பெயர் ந்தது.

அது நிறத்திற் கறுப்பா வு , அ ஸ்மாத்தா லி யுண்டுப ணுவதாகவும், உரப்பாகவும், ரூக்ஷமாகவும் இருக்கு . (2) பித்த தோஷ காரணமான ச்லீபதத்தில் அழற்சியு ஜ்வாமு அதி ரிப்பதுடன், வீக் ம் பசுமையா யிரு கும். (3) சி லே ஷ் தோஷத்தாலான ச்லீபத்தில் வீக் ஸ்நிக்த்த ாகவும், அதி லி யில்லாததா வும், மாம்ஸமுளை ளடர்ந்ததாகவு , மி ப் பெரிதா யும் இருக்கும். 20, 20½.

லீபதத்தில் அஸாத் ள்: மி ப் பெரிதாகவும் மிக் துர்நீ ரப் பெருக்குவதாகவும், வருஷக் ணக் ா த் தொ தா ளிப்பதாயுமுள்ள ச்லீபதரோ கம் சிகித்ஸைக்கு சப்படாத தா . 21.

லீபதமுண்ட கூடிய அவ ளும் தே ளு : (1) பாதத்தில் உ ்டாகு விதமா வே . ளிலு , நாசியிலு , உதடு ளிலு , ாதுகளிலு கூட ச்லீபதம் உண்டாகு எ று சிலர். (2) இவ்வியாதி ஆநூபதேசத்தில் மி ப் பெருமிதமா உற்பத்தியாகிறது. 22.

அபசீ நிதானம்.

அபசியும் டமலேயும்: ே தஸ் என்கிற கெழுப் பப் பற்றி விருத்தியா தோஷங்கள் கழுத்து, ந்யா என்கிற பா , அக்ஷமெ கிற ழுத்துக்கும் தோளுக்கும் இடையிலுள்ள பா , அக்குள், து டையிடுக்கு இவ்வவயவ ளிற் பரவி, நெல் லிக் ணிகளி அளவா யும் கத்தரிக்காய் அளவாகவு அநேக ட கள் என்கிற பெருங் கிரந்திபோ ற வீ களை உ டு ப ணு ; அவை சர் த்தின் நிறமா ே ே ன்றுவதுட கடினமா வு , நிக்த்த ாகவு , ஆழ்ந்த பாகங் ளைப் பற்றியவை யா வு இருக்கும்; அவை பழுத்துப் ப குவமா ெ டு ாட் ள் செல்லும்; இவற்றில் வேறு சில க ட ள் சொற்ப வியைத் தருப ; சீ கிரமு பக்குவம ட து டு; வேறு சில கையா ட ள் அதி அரிப்புள்ளவை ளய் துர்நீர் சிலை யும் பெற்றிருக்கும்; இவை உற்பத்தியாவது , உற்பத்தி யானவை நிவ்ருத்தியாய் புதிய வேறு கண்ட கள் மீ டு கிளம்புவதுமாய் நீ ட ாலம் இவ்விதம் தொடர்ந்து தொ தா வளி குங் தன்மையன; அறு ம்புல்லைப் போல அழி தும் கிளம்புவதுமாய் மாறி மாறி யேற்படும் இவ்வியாதி ட எ று , அபசீ எ றும் வழங்கப்படுகிறது. 23 5.

. டமாலா டம் எ ருல் கிரந்தி போ ற வீ க ; அ வீ ரி ச ா ப் பல மாலைபோ கி பு தா " டமாலா" எ ப்படுகிறது. அபசீ ஒ ற மே லா று கிள பு து ம ற து ா யிருப்பதால் இப்பெயர்.

அபசியில் அ த் நிலை ம: அவற்றுள் ஜ்வரம் வா தி, விலாப்பக் வேதனை, ஸ , பீ ஸ ஆகிய உபத்திர ளைப் பெற்ற ட லை அ லது அபசி அஸாத்யரோ ாகும். 5½.

நித ம்.

டீவிர ப் தி: சோபம் எ கிற வீக் அல்லது ட்டி ந ரு ப்ப கு ான பிறகு, அ த உடைக் ாமல் விட்டு டுவதாலு , விரண ஏற்பட்டிருக் யில் அபத்யாஹாராதி ளை -பயோகிப்பதாலு சீழானது மா ஸம் மு விய தாதுக்களில் நீ ட ஆழ பாவியே டி, நீண்ட த்வாரத் த உண்டுபண்ணுகி றது; அந்த க் ார வெகு தூரம் பு ா யே டுவதால் தி எ று, சீழ் முதலிய துர்நீரைக் குழலைப் போல் சொரிவதால் டி யென்றும் இது ழங்கப்படுகின்றது. ஆனால் ஒரு புரையோடும் த் ாமே வளைவா ச் சென்றால் அது 'ாடி' என்று , அதுவே பல ழியில் த் ார ளா ப் புரையோடு விர மா இரு தால் அது 'தி' என்று கூறப்படுவதாய் வேறு சில ஆசிரியர் ளது கொள்ளை. 6, 27½.

டீவிர விதம்: அ த நாடீவிர ம் மூன்று தோஷங்களாலும் தனித் தனி ஒவ்வொன்று, ஸந்நிபாதத்தினால் ஒ று, சல்யம் உட்புகுந்திருப்பத ல் ஒன்று ஆக ஐந்து கார ளால் உண்ட கும். (1) வாததோஷத்தாலான நாடி வியுள்ளதா வு , நுண்ணிய மு முள்ளதா வும், ஒருவாறு கருநிற ா ம், நுரைபோ ற துர் ா ளிப்படுத்துவதா இரு கு ; இதிலிரு் து இரவில் அதி ா ச் சீழ் டியும். ( ) பித்ததோஷத்தாான நாடியினால் நாவறட்சியு , ஜ் ாமும், அழற்சி பும் ஏற்படு ; அதிலிருந்து டியும் சீழ் பசுமை யா , துர்நாற்றமுள்ளதாவும் இருக்கும்; இதிலிருந்து ப லில் அமிதமாகச் சீழ் வடியும். (3) பதோஷத்த லான நாடியில் ா வும், பிசுபிசுப்பாகவும் சீழ் டியு ; நாடியில் அரிப்பு ட கும்; அது டினமா வும் இரு கும்; இதிலிரு இரவி அதி சீழ்வடியும். (4) ஸந்நிபாத தோஷத்தாலான நாடியில் மூன்று தோஷ ளுடைய குறிகளும் சேர் து ாணு ; இது அஸாத்ய ாடீவிரணம். 28-30¼.

ம் உ ட கி டீ விரணம்: ஒரு விரணத்தி சல்யம்[1] உள்ளே த கியிருந்து, அது வெளிப்படுத்தப்படாவிரு த ல், அச்சல்ய நாடி எ கிற புரையை உ டுபண்ணு ; அதனால் நாடியிலிருந்து நுரைத்து ொ டு சொற்பம் சொற்பமாய் இரத்த ல த சீழ் வியுட உஷ் மா த் தொடர் து வெளிப்படு . 31.

---

[1] சல் முதற்பா ம் பார் .

முப்பதாம் அத்தியாயம்.

கிர ‍த் ர்புத-ச்லீபதாதிப் பிரதிஷேதம்.

இனி கிர த் ர்புத- லீபதாபசீ- டீப் பிரதிஷேதம் என்னு அத்தியாயம் விவரித்துரை ப்படும்:

ஆம கிர தி சிகித்லை : ( ) ஆமக்கிரந்திகள் என்கிற பக்குவமா ாத கிரந்திகளில் சோபைக்குச் செய்வது போன்ற சிகித்ஸை யுக்த ரம். ( ) ண்ட கத்தரி, சித்திரமூலம், பாப்பாரமுள்ளி, திப்பிலி இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்ருதத்தை கிரந்தியின்மேல் ஊற்றலாம்; அப்பிணியாளிக்குச் சோதநசிகித் ஸ அவசியமானல், தீக்ஷ் 1ளஷதங் ளால் வமந-விரேசந தி ள் செய்து த்து, அப்பால் அத் தலத்தை மேலே லேப ம் செய்வது நலம். (3) கிரந்திக்கு அநே முறை ஸ்வேதநம் செய்வித்து, அதை அடிக்கடியும் தேய்த்து ர்த்தந செய்யலாம். (4) இந்த முறை வாததோஷத்த லான கிரந்தியில் விசே ஷ உபயோ மா து. (5) பித்தத்தினுலும், இரத்தத்தினுலு உண்டான கிரந்தியில் அட்டைகளைப் பிரயோகிப்பதும், எல்லா வித ரன குளிர்ந்த சிகித்ஸைகளைச் செய்வதும் நலம். (6) பதோஷத்தாலான கிரந்தியில் ரதக்கிரந்தி சிகித்ஸை ஏற்றதா . (7) இவ்விதமெல்லாம் செய்தும் அந்தக் கிரந்தி பக்குவமாகாமற்போனல் அதை அடியோடு அறுத்துவிட்டு, அதிலிருந்து இரத்த முற்றிலு பெருகி நின்றுபோனபிறகு, அதை நன்று மிச்சமின்றி சுட்டுவிடவேண்டு ; கிர தியிற் சிறிது பாகம் மிச்சமிருந்த போதிலும் அது மீ டும் ளைத்து வளருவது நிச்சயம். 1—4.

ம ம்ஸக்கிர தி முதலியவைகளுக்குச் சிகித்ஸை : (1) மா ஸ கிர தி யயு , (2) விரணக்கிரந்தியையும் இவ் விதமே சஸ்திரத்தினல் அறுக் வேண்டு . (3) மேதோதோஷத்தினுலுண்ட ன கிர தியிலும் அச்சிகித்ஸையையே செய்யலாம். அல்லது ஸ்திரத்தில் எள்ளை அரைத்துப் பூசி, அத்துணியை இரண்டு மடிப்பாக மடித்துக் கிரந்தியை அதனல் மறைத்து, சூடாக்கிய ஓட்டுப்பாளம் முதலியவற்றல் அழுத்தித் தேய்க்கலா . அல்லது கிரந்தியைச் சஸ்திரத்தினல் அறுத்து, அதில் த கியுள்ள மேதோ தோஷத்தைப் பற்றற டுத்து விட்டுச் சுட்டு விடலாம். (4) பிராக்கிரந்தி உண்டாய் வெகு நாட்ளா ரததா யிருந்தால், அப்பிணியாளி மருதோன்றி யிட்டுக் ாய்ச்சிய தலத்தைப் பான செய்யலா . ரதஹாரமான ஔஷத ளால் உபநாஹ தமும், வஸ்திசிகித்ஸையும், ஸிரா ே ரக்ஷணமு செய்யலா . 7.

அர்புத சிகித்ஸை: அர்புதத்திற்குக் கிரந்திக்குச் செய்வது பே ன்ற சிகித் ஸயையே செய்யலாம்; மேலும் எந்தெந்தக் கிரந்

திக்கு எவ்வெவ்வித சிகித்ஸை செய்யப்படுகிறதோ அவ்வவ்வித சிகித்ஸையையே அந்தந்த அர்புதத்திற்கும் இன்னும் பலமாகச் செய்யலாம். 7½.

ச்லீபதசிகித்ஸை: (1) வாதத்தினு உண்டாகும் ச்லீபதத்தில் ஸ்நேஹசிகித்ஸை, ஸ்வேதசிகித்ஸை, உபநாஹஸ்வேதம் முதலியதைச்செய்த பிறகு, குதிகாலுக்குமேற்புறமாய் இரண்டங்குலத்தில் ஸிரா வியதை செய்யலாம்; பிறகு அவனுக்குப் பசுமூத்திரத்தில் ஆமணக்கெண்ணெயைக் கலக்கிக்கொடுத்து, ஒரு மாஸமும் உண்ணக்கொடுக்கலாம்; இவ்வௌஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு பழகிய தானியத்தாலான அன்னத்தைச் சுக்கு சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலுடன் கலந்துண்ணலாம். அவ்விதம் பாலில் சிவதையைப் போட்டுக் காய்ச்சி அந்தப் பாலையும் பருகலாம்; இச்சிகித்ஸைகளால் வியாதி தணியாவிடில், அக்னியினால் சுடலாம்; கணுக்காலுக்குக் கீழே இரக்தமோக்ஷணமும் செய்யலாம். (2) பித்தத்தினால் உண்டாகும் ச்லீபதத்தில் பித்தஹரமான எல்லாச் சிகித்ஸையையும் செய்யவேண்டும். (3) சிலேஷ்ம தோஷத்தாலான ச்லீபதத்தில் காலின் பெரு விரலில் ஸிராவியதை செய்து, ...ற்றோதுமையாலான அன்னத்தை உண்ணலாம். ...ஷாய ரஸமுள்ள கஷாயங்களைத் தேன் கூட்டிப் பருகலாம். ...டுக்காய் ...வர்த்தமான முறையில்[1] உண்ணலாம். கடுகு, ...த்தகிரி ...ர் இவற்றை அரைத்தாவது, காஞ்சொறியை அரைத்தாவது மேலே லேபநம் செய்யலாம். 8—12.

அபசீ சிகித்ஸை: (1) அபசியில் முதலில் ஊர்த்வ சோதநம், அதச்சோதநம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும். (2) பிறகு ...பாளம், ...விச்செவிப் பூண்டு, சிவதை பேய்ப்பீர்க்கு, தே... தனி இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைப் பருகலாம். (3) ...பம், மேதஸ் இவற்றைப் போக்குங் குணமுடைய தூமபாநமும், கண்டூஷதாரணமும், நஸ்யமும் உபயோகிக்கத் தகுந்தவை. (4) ஸிரையைக் கீறி இரக்தமோக்ஷணம் செய்யலாம். (5) பசுமூத்திரத்துடன் இரஸாஞ்ஜநத்தையும் பருகலாம். 13, 14.

பக்வ பக்வ அபசீ சிகித்ஸைகள்: (1) பழுத்துப் பக்குவமாகாத அபசியினும் கரந்தியின் ...களின் மேல் ...ச் ...மூலி, இந்துப்பு, சுக்கு இவற்றைக் கல்கமாய் அரைத்து லேபநம் செய்யலாம். (2) சடிமானவிக்கங்களுக்கு உப்புப் பொட்டலி கயி...

---

1. முதல் நாள் ஒரு கடுக்காய், இரண்டாம் நாள் இரண்டு, மூன்றாம் நாள் மூன்று என்று முறையில் கிரமமாக ஒவ்வொன்றாய் அதிகப்படுத்தி ஔஷதச் சரக்கை உபயோகிக்கும் ... ...ர்களை அவ்விதம் உபயோகிப்பது வர்த்தமான ...கி என ...ப்படும்.

2. ...த் ...சேதநம் ...ம். ...தச்சே... ...விரேசநம்,

ஞல் ஸ்வேத செய்து, அ ற்றை மேலே தேய் லாம். (3) வன்னிமாவித்து, முள்ளங்கி, முருங்க விதை, வாற்கோதுமை, டுகு இவற்றைப் புளித்த மோர் விட்டு அரைத்து லேப செய்ய, கிர கி, ட ாலே ஆகிய வீக்க கள் ரையு . (4) அப சி கிரந்திகள் பக்குவ மடையுந் தரு த்திலிருந்தால் அப் பிணியாளி கு இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, பித்தஹரமாகவும் பஹரமாகவும் உள்ள ஔஷத களால் பிறகு பரிஹாரம் செய்யவேண்டு . (5) பக்குவமா ாத அபசிக் கிரந்திகளை மாத்திரம் அறுத்து, க்ஷார களாலும் அக்னியினுலும் அவற்றைச் சுட்டுப் பரிஹரிக்க வே டும்.[1] 15 17.

கண்டம ல ஹர தைலம் :— வெண் குன்றிமணி, காஞ்சொறிவிதை, புங் ம்வித்து, நொச்சி, தேவதாளிவித்து, பெரு பூசுணி, தும்மட்டி, பீர்க்கு, வட்டத்திருப்பி இவை வகைக்கு அரைப் பல , த்ஸநாபி ால் பலம், இவற்றைக் கல்கமா கி, பதினுறு பலம் புங்க யெண்ணெயை ஓர் ஆட மளவான கருநொச்சி யிலைச் சாற்றில் காய்ச்சிப் பக்கு ம் செய் ய , இத் தலத்தைப் பாநம் செய்யவு , அப்ய கம் பண்ணவும், நஸ்யமாகப் பிரயோகிக் வும் உபயோகித்தால், சீழ் வடிந்து ி ாண்டு ெ டு நாட் ளா த் தொடரும் அஸாத்யமென ருதப்படும் கண்டமாலையும் தீரு . 20.

ல ங்கல்ய தி தைலம் : கலப்பைக் கிழ கு ல்கம் ால் பங்கு, தைல ஒரு பங்கு, கருநொச்சி யிலைச் சாறு நாலு பங்கு; இவற் றக் கூட்டிக் ாய்ச்சிப் பக்குவ செய்து, நஸ்யம் முதலிய முறையிற் பி யோகி அபசீரோ தீரு . 1.

ச தந தி தைலம் : சந்தனம், தேவதாரு, மிளகு, ஞ்சள், மரமஞ்சள், சிவதை, கோரை கிழங்கு, மநச்சிலை, தாளகம், வீழல், தும்மட்டிக் ாய், அலரி இவை வகை கு ஒவ் ொரு பலம், த்ஸந பி அரைப் பல ; இவற்றைச் சூர்ண செய்து, பசுமூத்திரம் விட்டு அரைக்கவும். பிறகு வல்லாரையின் வரஸம், எரு க பால், பசுஞ்சாணச் சாறு இவற்றையும் ஒன்று கூட்டி, டுகெண்ணெய் ஒரு படி சேர்த்துத் தைலட் ாய்ச்சவும். இதைப் பானம் செய்வது, லேபநம் செய்வது முதலியதற்கு உபயோகிக் , குஷ்டம், கெட்டுப்போன நாடீவிரணம், அபசி இவை தீரும். 22 24.

1. இத டியில் ரும் விஷயம் ே று சில புஸ்தகங்களிற் ாணப்படும் ஒன்ற ா ச்ே ா ளின் மொழி பெயர்ப்பு: "ே ப்பிலை ளையும், ெ ட்டிச் தத்த சேரா கொட்டைகளையும், கடுகை யு ஒரு மிக்க அரை து, ஒரு அகலில் த்து, மேே மற்ருேர் அகலால் மூடி, அச்சம்புடத்தில் அதை எரித்தெடுத்து, செம்மறியாட்டுச் சிறுநீரால் அரைக்கவும்; இது க டமாலைகளின் மேல் பிரயோகிபபதற்கு உபயோகமா லேபந ."

வசாதி தைலம்: வசம்பு, கடுக்காய், கொம்பரக்கு, கடுரோஹிணி, சந்தனம் இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலத்தைப் பானம் செய்ய, அது அபசியைப் பற்றறப் போக்கும். 25.

சரபுங்காதி லேபம்:— கொள்ளுக்காய்வேளையின் வேரை அரிசி கழுவிய நீரால் அரைத்து, லேபமாகப் பிரயோகித்தாலும், நஸ்யமாக இட்டாலும் அபசி, கெட்டுப்போன அருந்ஷிகா, விஷப்புண், கிருமிகள் ஆகியவை நிவ்ருத்தியாம். 26.

உத்தமாருண்யாதிதைலம்: உத்தாமணிவேர், மூக்கிரட்டை வேர், மருதோன்றி வேர், வெள்ளிலோத்தி, கடுக்காய், அதிமதுரம், சதகுப்பி, கண்டங்கத்தரி, முதியார்கூந்தல் இவற்றின் கல்கத்தையும், பாலையும், பாலுக்குச் சமபாகம் எண்ணெயும் கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவும்; இது நஸ்யமிடவும், அப்யங்கம் பண்ணவும் சிறந்த தைலம்.—27, 27½.

கோகுராதி லேபனங்கள்: (1) பசுவின் குளம்பு, வெள்ளாட்டின் குளம்பு, செம்மறியாட்டின் குளம்பு இவற்றை எரித்து, கடுகெண்ணெய் கூட்டிக் குழைத்து மேலே லேபனம் செய்யலாம். (2) அல்லது தானே இறந்த கருநாகத்தையாவது நாகத்தையாவது எரித்தெடுத்த கரியை வாதுமை யெண்ணெய் ஊற்றிக் குழைத்து லேபனம் செய்யலாம்.—28½.

அபசீ ச்லீபதாதிகளில் சஸ்திர-தாஹ சிகித்ஸைகள்: முற்கூறிய சிகித்ஸைகளால் அபசீ முதலிய க்ரந்திகள் தீராவிடில் (1) வியாதியுண்டாயுள்ள இடத்திற்கு எதிர்ப் பாரிசத்தில் முழங்காலுக்குக் கீழேயாவது, வஸ்தி யென்கிற மூத்திராசயத்திற்கு மேலேயாவது, அதற்குக் கீழ்ப்புறமாவாவது சஸ்திரத்தினால் கீறி, அங்குள்ள மேதஸ் என்கிற தோஷம் நிரம்பிய மேதோக்ரந்தியை வெளிப்படுத்தி, அக்னியினால் சுட்டுவிடலாம். (2) பிணியாளியை நிற்கச் செய்து, பாதத்திற்கு மேலேயும், புதேவளவில் குதிகாலுக்கு மேலும் சஸ்திரத்தினால் கீண்டு, அவ்விடங்களுக்கு மேலுள்ள க்ரந்திகளை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நிமி பகவான் கூறுகிறார். (3) வியாதியுண்டான பக்கத்திற்கு எதிர்ப் பக்கத்துக் காலில் மேலிருந்து குதிகால் நோக்கிப் பன்னிரண்டு அங்குலமும், இந்திரவஸ்தி யென்னும் மர்மத்தையும் விட்டுவிட்டுச் சஸ்திரத்தினால் கீறி, மத்ஸியாண்டங்கள் போன்றுள்ள க்ரந்திஜாலங்களை இழுத்து வெளிப்படுத்திவிடவேண்டுமென்று ஸுச்ருதர் கூறுகிறார்.[1] (4) பிணியாளி வைத்தியனுக்கு எதிரில், தன் நாசிமுனை வைத்தியன் முகத்திற்கு நேர் ரேகையில் இருக்குமாறு நிற்க, அவனது பாதமுனையிலிருந்து

[1] ஜாலங்களை வெளிப்படுத்திய பிறகு அவ்விடத்தைச் சுடவேண்டும் என்றும் ஸுச்ருதர்.

குதிகால் வரையில் நன்கு உயரத்தை அளந்தெடுத்து, அந்த நீளத்தை எட்டாகப் பங்கிட்டு, அந்த எட்டில் ஒரு பாகத்தைக் குதிகாலுக்கு மேலே, இந்திரவஸ்தி மர்மத்தைவிட்டு ஒரு த ன் றி யளவு கிரந்தி ய அறுத்தெடுக்கல ம் என்றும் வேறு சில ஆசிரியர் கூறுவர். 29 3 .

டிவிரண சிகித்ஸை : -( ) வாததோஷத்தாலுண்டான நாடி கு உபநாஹஸ்வேதம் செய்து, தோஷ நன்கு வெளிப்படு ாறு அதைக் கீறி, நாயுருவிவி த ளேயு இந்துப்பையு சேர்த்துத் தைலம்விட்டு அ ரத்து, அதன்மேல் பூசல . (2) பித்ததோஷத்தாலான நாடி யயு அவ்விதமே செய்து, அதற்கு ே ல் எள், மஞ்ஜிஷ்டி, விஷமூ கிலிலே, கல்லுருவி இ ற்றை அரைத்து லேபநம் செய்யலாம். (3) சிலேஷ்ம தோஷத்தாலான நாடிக்கு ் ள், ெ பிசந்தனம், சி தைே ர், வேப்பிலே, இந் துப்பு இவற்றை அ ரத்து லேபந ெச யலாம். (4) சல்ய உள்ளடங்கிய நாடிவிரணத்திற்கு அவ்விதமே சஸ்திர சிகித்ஸை செய்து, நன்றாகச் சல்ய முதலிய தோஷ ளே ெ ளிப்படுத் திய பிறகு, எள்ளைத் தேனும் நெய்யும் விட்டு அரைத்து மேலே லேபநம் செய்யலா . 33 34½.

ஸ்திரப்பிரயே கத்திற்குத் தக த டிவிரணத்திற்குச் சிகித்ஸை : (1) சஸ்திரத்தினுல் அறு க்கூடாத நாடிவிரணத்தின் முகத்தை மாத்திரம் கீண்டு, அத மூலமாய் ஏஷணியெ னு ருவியைப் புரையே டு த்வாரத்தினூடே ஆழ ச் செலுத்தித் துழாவி, உள்ளடங்கிய சீழ் முதலியதை வடியச் செய்து, க்ஷாரத்தில் ஊறிய நூற்சிலு பையென்னும் வர்த்தியை உட்செலுத்தி, அடிக் டியும் துழா வே டு . (2) மேலும் துஷ்டவிர ம், நுண்ணிய முகமுள்ள விரணம், ஆழமான விர ம் இவை முதலிய ற்றில் உபயோகி க்கக்கூடிய ர்த்தி ளும், தைலங்களும் நாடிவிரண களிலும் உபயோகிக் ச் சிற தவைய ம். (3) சிற்ற ணக்கங்காயை அரைத்து ே லே லேபந செய்ய நாடி விரணம் நன்கு நிவ்ருத்தியாகும். 35 37.

பூ பல திவ்த்தி : முருகு, லவ கப்பட்டை, இந்துப்பு கொம்பரக்கு, ஆம ரக்கிலே இ ற்றை முலைப்பாலாலும், ள்ளிப் பாலாலும், எருக்க பாலாலும் தனித் தனியே ஆட்டி யெடுத்து, இக்கல் த்தை ர்த்தியாகச் செய்து, நாடிவிரணத்திற் பிரயோ கி க, அ விரண எளிதில் நிவ்ருத்திய ் . 38.

டிவிரணத்திற்கு உபயோ கமா சரக்கு ள் : டலுப்பு, ெ ள ச்ச ண , இ துப்பு, நன்ற ப் பழுதத முருகு, ஒட் ட ட ரி, ாட்டுமா தளிர், கருங்காலித்தளிர், ர ஞ்சள், மஞ்சள், ஜாதிக் ாய் இவற்றைக் ல் மா வோ, அப்ப ம் செய் யுட தைலட ாகவோ, சூர்ணமா வோ, ர்த்தியாகவோ செய்து

உபயோகிக்க, நாடீவிரணமானது பிணியாளியினிடம் நாடி நிற்க முடியாமல், சபல சித்தர்களிடம் சபலத்தன்மையதான செல்வம் போல் எளிதில் மறைந்துவிடும். 39, 40.

முப்பத்தோராம் அத்தியாயம்.

க்ஷுத்ரரோக விஞ்ஞானம்.

இனி க்ஷுத்ரரோக விஞ்ஞானம்[1] என்னும் அத்தியாயம் விவரித்துரைக்கப்படும்:

அஜகல்லிக : பாலர்களுக்குக் கப-வாததோஷங்களின் கோளாறால் பயறு போன்றதாய் ஸ்நிக்த்தமாகவும், சர்மத்திற்குச் சம நிறமாகவும், வலியற்றதாகவும் முடிச்சுபோலத் தோன்றும் கட்டிக்கு 'அஜகல்லிகா' எனப் பெயர். 1.

யவப்ரக்ய : வாத-கபதோஷங்களின் கோளாறால் மாம்ஸ தாதுவைப்பற்றி வாற்கோதுமை யுருவமாகத் தோன்றுவது 'யவப் பிரக்யா' எனப்படும்; இது பரிசிப்பதற்குக் கெட்டியாவும் இருக்கும். 1½.

கச்சபி :- ஐந்தாறு கிரந்திகள் முகம் இல்லாதவைகளாய் அலஜியைப்போல் வட்டமாய் உண்டாகும்; அவற்றில் சீழ் சொற்பமாயிருக்கும்; கெட்டியாகவும் உயர்ந்தும் கிளம்பும்; இவ்விரணம் ஆமையைப் போன்றிருப்பதால் 'கச்சபி' எனப் படுகிறது. 2½.

பனஸிக : தோலுக்கு மேற்புறமாகவாவது சுற்றிலுமாவது கடுமையும் கடும் வியுண்டுபண்ணிக் கொண்டும் உண்டாகும் கோரைக்கிழங்கு போன்ற உருவமுள்ள இவ்விரணம் 'பனஸிகா' என்று கூறப்படும்.—3¼.

பாஷாணகர்தபம் :— சொற்ப நோவுண்டுபண்ணுவதும், கடினமுமான வீக்கம் மோவாய்க் கட்டையின் பூட்டிற்கு அருகில் வாத-சிலேஷ்மதோஷங்களின் கோளாறால் தோன்றும்; இதற்குப் 'பாஷாணகர்தபம்' என்று பெயர். 4.

முகதூஷிகா :— வாலிபவயதினரின் முகத்தில் இலவம் முட்களைப் போன்ற சிறு சிறு கட்டிகள் உண்டாகும்; அவை அதி

[1]. க்ஷுத்ரரோகங்கள் என்று சில்லரை வியாதிகள். காரண-லக்ஷணாதிகள் சொற்பமாகத் தோன்றும் நோய்கள் இவ்வத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இவற்றில் சில கொடிய வியாதிகளும் உண்டு. ஆகவே அக்னிரோஹிணி, வல்மீகம் முதலியவற்றின் கொடுந்தன்மையைக் கருதி அவற்றிற்கும் க்ஷுத்ரரோகங்கள் என்னும்பெயர் கொடிய விஷங்களுக்கு க்ஷுத்ரமிருகங்கள் என்பது போலப் பொருந்தும்.

வி யு 'டுபண்ணு ' ; கெட்டியாகவும், – 'ளே மேதே த து அட 'கிய வா வும் -ள்ள இவை ரத- பதோ டிங் ள ல் உற்பத்தியாம் ; இவற்றை 'மு தூஷி ககள்' என்பர். 5.

பத்மக 'டகம் : வாத - சிலேஷ்ம 'ளின் சோளாருல் தேஹம எல்லாட், தாம ரப் பூவில் முட்கள் அடர்ந்துண்டாவது போல் முளைகள் ஏற்படட்டுப் பா யும் ; அவை வலியற்ற வயா வு', வெள் ள யாகவும் இருக்கும் ; இ ' முளைகளைப் 'பத்ம கண் ட 'கள்' எ 'று வழ 'குவர். 6.

விவ்ருத : பித்ததோஷத்தினுல் பழுத்த அத்திப் பழம் போன்று உரு 'ட வடிவ ாய் உ 'டாகிற ட்டி 'வி 'ருத' எனப் படுகிறது ; இது வாய் திற 'ததா யிருப்பதால் இதற்கு இப் பெயர் ; இதனால் டு ' ஜ்வாமு 'டாகு '. 7.

மஸூரிக : சரீரத்தில் வெளியி லும், வாயினுள்ளேயு ' அதிக து பத்தையும் ஜ்வரத் தயும் லியையு ' உ 'டு ப 'ணி ' ெ ாண்டு டலைகளைப் போ 'ற ட்டி ள் தோன்று து 'டு ; நிற மு ' டலைகளைப் போ 'றிருக்கும் ; பரிசிப்பதற்கு ' கெட்டி ா யும் உள்ள இவற்றிற்கு ' ஸூரிகை க ர்' எ ப் பெயர். .

விஸ்ப்போடம் : மஸூரி களினு ' அதிக ெ த 'த ா ு 'டு பண்ணு ' கொப்புள 'கள் 'விஸ்ப்போடம்' எனப்படு ' ; இ வ டு ' வே, ஊயளிப்பவை யாம். 8[1].

வித்த : வாத-பித்தக் ே ளாருல் அநேகம் கொப்புள' ளால் சூழப்பட்டுத் தாமரை ' கொட்டையைப் போல் உ 'டா கு ' கட்டி 'வித்தா' எனப்படும். 9¼.

கர்தபி : வாத-பித்தக் ே ாளாருல் 'கர்தபி' என்னும் கட்டி யுண்டாகு ' ; அது ட்ட ாகவும், அ ன்று உயர்ந்து ', சிவ் 'த ெ ாப்புள' ளால் சூழப்பட்டும் இருக்கும். 10.

க்ஷ : ( ) பெரு 'பாலும் அக்குளுக்குச் சமீபப் பிர ே, ச 'களில் ாததோஷக் கோளாருல் உ 'டாகும் விரண' 'க்ஷா' எ ப்படுகிறது. (2) பித்ததோஷத்தினுல் அதே இடத் தில் பொரி பொரியாய் கெட்டியாக ' காணும் விரணமு ' சக்ஷா எனப்படும். 11.

'த : சக்ஷா வப் போலவே அதினும் பெரிதா உ ' டாகும் ஒற்றைக் ட்டிக்கு 'கந்தா' என்று[1] பெயர்.—1 ½.

ர ஜி : உஷ்ணம் அதிகரித்து வியர்வை மேலிட்ட தேஹதல் வியுட 'கூடி கெட்டியான ட்டிகள் ளெ 'பும் ; அவை உருவத்திலும் நிறத்திலும் டு ப் போ 'றிரு 'கு ாவ யால் 'இராஜிக ' ன்று ழ ' ப்படு '. 1 ½.

1. 'ந்தமாலா' என்றும் கூறப்படும்.

ஜாலர்தபம்: தோஷங்கள் பித்தத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்டு ரத்தமாய் பிரவேசித்து ஒரு வகை வீக்கத்தை யுண்டுபண்ணும்; அது உடலெங்கும் பரவும்; பக்குமாவதில்லை; வெவ்விதாகவும் சிவந்து முண்டாகும் அவ்வீக்கம் ஜ்வரத்தையும் உண்டுபண்ணும். இது 'ஜாலர்தபம்' எனப்படும். $13\frac{1}{2}$.

அக்னிரோஹிணி: பித்தத்தை உபரியாகக்கொண்ட தோஷங்கள் பிரவேசமடைந்து, ஜ்வரத்துடன் கொப்புளங்களை அக்குள் பக்கங்களில் உண்டுபண்ணும்; இவை மாம்ஸத்தையும் விரியச் செய்யும்; தன்மையில் அக்னிபோன்றதால் இதற்கு 'அக்னிரோஹிணி' எனப் பெயர்; இது ஐந்து நாட்களிலாவது, ஏழு நாட்களிலாவது, பதினைந்து நாட்களிலாவது உயிரைப் போக்கிவிடும். 14, 15.

இரிவேல்லிகா:- தோளுக்கு மேற்புறமாயுள்ள அவயவங்களில் கட்டி கட்டியொன்றுண்டாகும்; மூன்று தோஷங்களுடைய குறிகளும் இதில் தோன்றும்; இதற்கு 'இரிவேல்லிகா' எனப் பெயர். $15\frac{1}{2}$.

விதாரி: அக்குளிலாவது தொடையிடுக்கிலாவது நிலப்பனங்கிழங்குபோல் உண்டாகும் கடினமான பிளவை 'விதாரி' என்று கூறப்படும். 16.

சர்க்கரார்புதம்: வேதோதோஷம், வாத-சிலேஷ்மங்கள் இவை ஸ்நாயு, மாம்ஸம், ஸிரை இவைகளைப் பற்றிக்கொண்டு ஒருவகை கிரந்தியை உண்டுபண்ணும்; இது உடைந்தால் சவர் நாற்றமான துர்நீரையும் நெய் போன்ற நீரையும் வெளிப்படுத்தும்; இதற்றுள் வாததோஷம் மிக் மேலிட்டு, மாம்ஸத்தை அவச் சுஷ்கமாக்கி, கட்டிக் கட்டியான சர்க்கரையென்னும் சிறு மணற்கற்களைப்போன்ற உருவங்களை யுண்டுபண்ண, அதிலிருந்து துர்நாற்றமும், சவர் நீரடங்கியதும், பல நிறமுமான இரத்தம் அத்தோஷங்களால் வெளிப்படுத்தப் படும்; இதைச் 'சர்க்கரார்புதம்' என்றறி. 17, 18.

வல்மீகம்: ஸந்நிபாததோஷத்தினால் கரத்திலும், பாதத்திலும், ஸந்திபாகங்களிலும், கழுத்திலும், ஜத்ருவிலும் கிரந்தி உருவத்தில் சிலதியானது புற்று போன்றதாகக் கிளம்பிப் பரவும், வல்மீகம் என்கிற புற்றுக்கு இருப்பதுபோலவே அநேகம் சிறிய முகங்கள் இதற்கு ஏற்படும்; இதில் வலியும், அழற்சியும், அரிப்பும், துர்நீர் கசிவும் மிகுதியாயிருக்கும், ஆகவே இதற்கு 'வல்மீகம்' என்று பெயர். 19, 20.

கதரம்: கூரிய பருக்கைக் கற்களை மிதிப்பதாலும், முள் முதலியவை தைப்பதாலும் பாதத்தில் சிறு முளை போன்றதாய் கிரந்தி வேதனைக்கு கிளம்பி யிருக்கும்; அது 'கதரம்' எனப் படும். 21.

ருத்த குதம்: வேக ளை அட குவதால் அபானம் என்கிற வாயுவா து அபானம் என்கிற குதமார்க்கத்தைப் பற்றிய த்வாரத்தின் கீழ்ப்புறத் தயும் உட்புறத்தையும் மிகச் சிறியதா ச் செய்துவிடும்; இப்பிணியாளிக்கு அதன் பிறகு மலம் வெளி ருவதில் மிகச் ச டம் ஏற்படுகிறது; ஆகவே இந்த வியாதி 'ருத்தகுதம்' எனக் ருதப்படுகிறது. 22, 22½.

சிப்பம்: பித்தமு வாதமும் கோளாறடைந்து நகமாம் ஸத்தில் ே க்காட்டை யுண்டுபண்ணும்; இதில் வியு , தேஹத்தில் ஜ்வரமும் காணும்; இதற்குச் 'சிப்பம்' எனப் பெயர். இதையே அக்ஷதரே ம ன்றும், உப கம் என்றுங் கூட மொழி து டு. 23½.

கு ம்: அடி தா கு தால் ந மானது கருநிற ாகவு , டினமா வு , ரூக்ஷமாகவு ஆகும்; இ த 'கு கம்' என்பார்கள். 24.

அலஸம்: அழுகிப்போயுள்ள சேற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் ால் விரல்களின் இடை வில் தினவும், நீர்க்கசிவும் ஏற்படும்; அ வித வி ணத்தை 'அலஸம்' எ பார்கள். 24¾.

தில ால ம்: எள்ளைப்போல் தேஹத்திற் பல விட ளிற் கறுப்பா ச் சர்மத்தோடு சர்மமா த் தோன்றும் வேதனையற்ற பருக்களுக்குத் 'தில ாலங் ள்' என்று பெயர் 25¼.

ம ஷம்: அதே திலகாலகங் ள் சர்மத்திற்கு மேலாகக் கிளம்பித் தோன்றினால் அவற் ற ' ாஷ ' என்பார்கள்.[1] 25½.

சர்மகீலம்: மாஷ ளைவிட இன்னும் அதிகமாக ே ல முந்து வெண்மையும் ருவனுமாகத் தோன்றும் முளைகளைப் போன்ற வளர்ச்சி ள் 'சர்மகில ' எனப்படும். 26.

ஜதுமணி: சர்மகீலம் போலவே தோன்றும் பெரிய பரு தேஹத்துடன் ஏற்பட்டுள்ள பிறவிக்கிரந்தி; நிறத்திற் சிவப்பானது; இது 'ஜதுமணி' எ ப்படுகிறது. 26½.

ல ஞ்ச ம்: கறுப்பாகவாவது வெளுப்பாகவாவது சர்மத் தோடு சர்மமாய் தேஹத்துடன் ஏற்பட்ட வட்டமான தழும்பு 'ல ஞ்சந ' எனப்படும். 27.

விய ம்: ( ) சோ , கோபம் முதலியவற்றால் பி கோப ம டந்த ாத - பித்தங் ளா மு த்தில் மெல்லியதா வும், கறுப்பா வும், வட்டமா வும் உண்டாகும் தழும்புக்கு 'விய க ' எ று , மு த் தத் தவிர ே றிட களில் உண்டாகு அவ் விதத் தழும்பு கு நீலிக என்றும் பெயர். (2) அந்த விய ம் டுமையா வு , டின ா வும், கறுப்பா ும் இருந்தா அது வாததோஷத்தினால் உ ட னதா வு , (3) சிறிது கறுப்பா வு ,

---

1. இது 'மஷ ' எ று கூறப்ப .

சிவ த ஓர களுள்ளதா வு ஏற்பட்டிருந்தால் அது பித்த தோஷத்தால் ஆனதா வும், (4) அரிப்பு-வெண்மை யா ஓ ளுள்ளதாயுமிருந்தால் பதோஷத்தினல் உ டானதா ும், (5) இளஞ்சிவப்பும்·மி ச் சிவந்த ஓரங் ளு - றண்டும்·ந மச் சலு ள்ளதா பிருந்தால் இரத்ததோஷத்தினல் ஏற்பட்டதா வு அறியவும். 28 29½.

பிர ப்தி: வாயுவினல் தூண்டித் தள்ளப்பட்ட சிலேஷ்ம தோஷமானது சர்மத் த அடைந்து, கிரம ா. வற டுபோகு ; அதனல் சர்ம வெளிறிப்போய் கிரம ரய் உணர்ச்சியையு இழ கு ; கசிவற்றதாகவு சொற்ப அரிப்புள்ளதா வு ஏற் பட்டுள்ள இது உணர்ச்சியின்மை ய உ டுப ணு தால் 'பிரஸுப்தி' என்று வழ கப்படும். 30, 1.

உத்கோடம்: வமநெள ஷத போதிய ளவு பிரயோகிக் ப் படா மய ல் மாம் ந கு ஏற்படா ல், கு ட்டு டாய் பித்த - ப - அபக்கு மான உ ரவு இ வெ ரி ரா தேஹத்திலேயே தடுக்கப்பட்டுப் போ , அதனல் அதி ண ச் சலு டா குபவை ான அநேகம் தழு பு சென்னிற ா த் தே று ; அ கோளாறு 'உத்கோட ' எனப்படு . அதுவே நீடித்துத் தேஹத்தில் இருந்துவிட்டால்[1] கோடம் எ று மு ப்படு . 32, 32½.

க்ஷுத்ரரோகமுடிவுரை: இவ்வித ா முப்பத்தாறு க்ஷுத்ர ரோ ள் அவ்வவற்றிற்குள்ள பேத ளுட இங்கு விவரி கப் பட்டன. 33.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

க்ஷுத்ரரோகப் பிரதிஷேத .

இனி க்ஷுத்ர ரோகப் பிரதிஷேதம் என்னு அத்தியாயம் வி ரித்து கூறப்படும்:

அஜகல்லிக சிகித்ஸை: அஜகல்லிகை பக்கு மாகாம விரு ை பிலேயே அதிலிருந்து அட்டைகளைக் கொ டு இரத் தத் , டியச் செய்யவு . ½.

ப்பிர கிய முதலியவற்றிற்குச் சிகித்ஸை : (1) முத லில் யவப் பிர யா என்னும் பருவு கு ஸ்வே தங செய்வித்து, அது ை தற் ா ரமஞ்ச ர, கோஷ்ட , ச்சிலை இ ற்றை அ ரத்து வே லே பூசல . (2) இவ்வித ா வே பக்ஷ ர்த

[1] "நீடித்து இரு துவிட்டால்" எ பதற் ப் பதி ா " ா . ா கி முதலிய உபத்திர ால் தொடரப் பட்டால்" று சில வியா ாந பொரு . கூறுகி றன.

பம் வரை யிலுமுள்ள மற்றவைகளு கு சிகித்ஸை செய்யவேண்டியது முறை. (3) அஜகல்லிகை உட்பட இவற்றிற் கெல்லா பக்குவமாகும் வரையிலும், அதற்குப் பிறகும் விரண களுக்குச் செய்யும் பொதுவான பரிஹாரா. களையே செய்யவே டு . 1, 2.

மு தூஷிக சிகித்ஸை : ( ) வெள்ளிலோத்திப் பட்டை, ொத்து ல்லி விதை, வச பு இவற்றை அரைத்து முகதூஷிகக்கு மே லே லேபநம் செய்யலாம். ( ) ஆல ொழு து ளை யும், தே ாய் மூவல் ளையு சேர்த்து அரைத்தாவது லேப ம் செய்யலாம். (3) இவற்றால் தீராவிடில் நமும், நஸ்யப் பி யே கமும், நெற்றியில் ரிராவியதையு கூடச் செய்யலாம். 3,5[1].

பத்மகண்ட சிகித்ஸை : பத் கண்ட த்தி (1) ே ப்பிலைக் ஷாயத் தப் பருகி வமநம் செய்யவே டும். (2) பிறகு வேப்ப ஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைத் தேன் கூட்டிப் பரு லாம். (3) வேப்பிலை, கொன் றயிலை இவற்றை அ ரத்தேனு மேலே லேபநம் செய்யலாம். 4[1].

விவ்ருதாதி ளுக்குச் சிகித்ஸை : (1) விவ்ருதா முதல் ஜால ர்தபம் வ ரயிலுமுள்ள க்ஷுத்ர ரோகங்களு கு , இரிவேல்லிகை க்கும் பித்த விஸர்ப்பத்திற்கே ற்ற சிகித்ஸை ளைச் செய்ய வேண்டும்.[1] (2) அக்னிரோஹிணி அஸாத்யமென்று அதைப் பரிஹரித்து விடவேண்டும். 5.

ஜ ல ர்தபத்திற்கு விசே ஷ சிகித்ஸை : ஜால ர்தபத்திற்கு விசேஷ லங் நமும், இரக்த மோக்ஷணமும், பிறகு ருக்ஷண சிகித்ஸையு , வமந-விரேசநாதி தேஹ சோதநங்களும், நெல்லிக்கனி முதலியவை ளைக்கொ ாடு குளிர்ச்சியான பூச்சுகளு எப்பொழுதும் பிரயோகிக்கத் தகுந்த வயா . 6.

விதாரி சிகித்ஸை : விதாரிகா என்பதில் இர தமோக்ஷணம் செய்த பிறகு, சிலேஷ் க்கிரந்திக்குச் செய்வதுபோன்ற சிகித்ஸையைச் செய்யவே டு . 6[1].

ச க்கர ர்புத சிகித்ஸை : மேதோதோஷத்தாலான அர்புதத்திற்கு ஏற்ற சிகித்ஸையைச் சர் ரார்புதத்தில் விசேஷமா ச் செய்யவே டும். 7.

வல்மீ சிகித்ஸை : ( ) மி வு முதிர்ந்துபோனதும், அநேக த் ரா ளைப் பெற்றது , அதி வீக் முள்ளதும், ர மத் தப் பற்றியு டானது , க ளில வது பாத ளிலா து கிள பியதும ல்மீக அஸாத்யமென்று வி லக்கி வி ட ே டு . ( ) ே றுவித மீகத்தில் சோதநசிகித்ஸை செய்து, இர த ே க்ஷ மு பண்ணி, சர ெ ன்னை, சீந்தில், ருஞ்

1. சிகித் ஸ்த்தாநம் ம் அத்தியாயம் பார்க் .
. இ த த்தாநத்தி 0-ம் அத்தியாயம் பார்க்க

சிவ த வேர், வெண்சிவதை வேர், நேபாளம், இறைச்சி, ாற் கோது ம மா இவற்றை -ப்பு சேர்த்து அரைத்து மேலே லேப நம் செய்யவும். (3) பழுத்துவிட்ட பின்பு ெ ட்டுப்போன ம ம்ஸங் ளேயும், மற்ற மலிநங்களேயும் விலக்கிப் புரையோடும் ால்லா த்வா ரங்களேயும் ஏஷணி முதலிய கருவிகளேப் பிரயோகித்து நன்ருகச் சுத்தம் செய்யவேண்டும்; பிறகு க்ஷாரத்திஞலா து, அக்னியிஞ லாவது சுட்டுச் சுத்தம் செய்யவேண்டு . 10.

தர சிகித்ஸை: கதர ் என்பதைச் சஸ்திரத்திஞல் அடி யே டு அறுத்து ிட்டு, ந ் ருகக் காய்ச்சிய ஏதேனும் ஸ்ே ஹ பதார்த்தத்திஞல் அவ்விடத்தைச் சுட்டு விட ே ண்டும். 10½.

ருத்தகுத சிகித்ஸை: ருத்தகுதம் என்னும் கோளாறில் நிருத்தமணிக்குச் செய்வது போன்ற[1] சிகித் ஸையைச் செய்ய வே ்டும். 11.

சிப்ப சிகித்ஸை முதலியன: (1) சிப்பத்தில் முதலில் ிரேச நாதி சோதந சிகித்ஸை ிஞல் உஷ்ணத்தைத் த ணியச் செய்து விட்டு, பிறகு சஸ்தி ப் பிரயோகத்திஞல் அதைப் பரிஹரிக் வே ்டும். (2) குநகம் என்னும் கோளாறிலு ் இச் சிகித்ஸையே செய்யத் தகுந்தது. 11¼.

அலஸ சிகித்ஸை: அலஸம் என்கிற விர ாத்தில் பாத ் ளேக் ாடி ிஞல் நனேத்து, அன்னபேதி, பேய்ப்புடல், கோரோ சனே, எள், வேப்பிலே இவற்றை அரைத்து மேலே லேபந ் செய்யே ்டும். 12¾.

தில ாலக-மாஷங் ளின் சிகித்ஸை: (1) திலகாலகங்களே யு ், (2) மாஷங் ளேயும் சூரியகிரணங்களாலா து, க்ஷாரத்திஞ லாவது, அக்னியிஞலாவது சுடவேண்டும். 13½.

ர்மகீல-ஐது மணிகளின் சிகித்ஸை: சர்மகீலம்-ஐது மணி எ ் னு ் இவை களே முதலில் சஸ்திரத்திஞல் அறுத்து விட்டு, பிறகு தில ால த்திற்குச் செய்தது போன்ற சிகித்ஸை யச் செய்யவே ்டும். 14.

ல ஞ்ச திகளுக்குச் சிகித்ஸ: ாஞ்சநம், வியங்க ், நீலி ா ிற மூன்றுக்கு ் அவை உண்டாயுள்ள இடத்திற் குச் சற்றுச் சமீபத்தில் ஸிராவியதை செய்யவே ் டும். பிறகு ்பாலுள்ள ம ் களி ் பட் டகளேயும், மொ ் கு ளேயு ் ப ல் விட்டு அ ாத்து மேலே பூசே ் டும். 15.

வி ் சிகித்ஸ: (1) விய ் க ் ளில் மருதம்பட் டை ய யா து, மஞ்ஜிஷ்டியைய து தேன் கூட்டி அரைத்து ே லே பூசலாம். (2) வெள்ளேக் குதிரையின் குள ் ப எரித்து, அங்

1. நிருத்தமணி சிகித் ஸ அடுத்த 4- ் அத்தி ய ் பார்க் .

தக் கரியை வெண்ணெய் கூட்டிக் லந்தாவது மேலே பூசலாம். (3) செஞ்ச ்தனம், மஞ்ஜிஷ்டி, ோஷ்டம், வெள்ளிலோத்தி, ஞாழல், ஆலம் மொட்டுகள், டலை இவைகளால் செய்யப்படும் லேபநமும் வியங்கங்களையும் போக்கும்; மு த்திற்குக் காந்தி ய யும் தரும். (4) ஜீரகம், ருஞ்ஜீர ம், கறுப்பான எள், கடுகு இவற்றைப் பால் விட்டு அ ரத்து மு த்தில் லேபநம் செய்ய விய ் ங்களையும், லாஞ் நத் தயும் போக்கி, முகத்தைச் சந்திர பிம்பம் போல் பளிமையுள்ளதா ச் செய்யலாம். 16 18.

முகத்தை மரு முதலியதைப் போ ்கித் தேளிவ க்கும் லேப ங்கள்: ( ) டலைகளை வறுத்து, உமி நீக்கிப் பாலில் அ ரத்து, நெய்யு ் தேனும் விட்டுக் லக்கி முகலேப டா உபயோகி ் கலா ். (2) கூர்மையான இலவம் முட்களைப் பாலில் அரைத் தாவது பூசலாட். (3) இலந்த ்ொட்டையையும், ெ ல்லத் த யும், முயல் இரத்தத்தையும் தேனையும் வி ்டு அரைத்து ் பூச லாம். (4) ோஷ்டத்தைக் கொடி மாதளையினுள் ஏழு நா ்கள் அடக்கம் செய்திருந்து, அப்பால் அதைத் தேன் விட்டு அரைத்து முகத்திற் பூசலா ். (5) இலவம் வேரைச் செம்மறி யாட்டுப் பால் விட்டு அரைத்துத் தேன் விட்டு ் கலந்தும் பூச லாம். (6) பசுவின் எலும்பையும், இலவம் வேரையும் இடித்து நெய்யும் தேனும் கூட்டியாவது முகத்தில் லேபநம் செய்யல ். (7) நாவல்துளிர், மாந்துளிர், மஞ்சள், மர ஞ்சள், புதிய வெல் லம், குழம்பான மோர் இவற்றை ஒன்றாக அரைத்து லேபந ் செய்தாலு ், (8) வெள்ளிலோத்திப் பட்டையை அதன் சாற்றால் அரைத்து லேபநம் செய்தாலு ் முகத்திற்கு இயற் நிற முண்டாகும். (9) கருநெய்தலின் இதழ், கிரந்திதகரம், ஞாழல், கருஞ்சந்தனம், இலந்த ்கொட் ட இ ற்றின் கல்கத் , முகத்தில் தேய்த்தால், முகத்தைத் த ை மலருக்குச் ச ா மாகச் செய்யும். (0) முற் கூறிய சரக்குகளையே கல் மா ச் செய்து, அதிமதுர ஷாயத்தில் அவ்விதமே வெவ்வே று தல ் ளைப் பக்கு ் செய் , அ ்தந்த தோஷ ்திற்கும், பருவ ் ளுக்கும் ஏற்றவாறு அவற்றை உபயோகிக்கலாம். 19 4.

வா திரஸ ்ரியை: வாற்கோதும ம, ட்டிப்பால், ெ ள் ரீ லோத்தி, வெட்டிவே ர், சந்தனம், தேன், நெய், வெல்லம் இ ற் றைக் ோமயத்திற் கூட்டிக் காய்ச்சவு ்; ் டியில் தே ் பதத்தில் ஒட்டும் வரையில் காய்ச்சி யெடுத்து, அதனால் அப் ய ்கம் செய்ய, இது சீக்கிரத்தில் நீலிகா, விய ் ம், முகதூஷி என்கிற பரு இவற்றைப் போக்கு ்; மு த்தைத் தாம ரப் பூ வப்போல் அழகாகச் செய்யும்; பாத ் ளில் -பயோகித் தாலும் இது அவற்றையும் தாமரைமலர்களைப்போல் அழகு படுத்தும்.—25, 26.

குங்குமாதி ஸ்யதைலம்: கேஸரி என்கிற குங்குமப்பூ, வெட்டிவேர், ருஞ்சந்தனம், கொம்பாக்கு, அதிமதுரம், சந்தனம், இளசான ஆலம்விழுதுகள், கொட்டிச்சாந்து, தாமரையின் மெல்லிய இதழ்கள், கருநெய்தல், மஞ்ஜிஷ்டி இவை வகைக்கு ஒரு பலம்; இவற்றை ஓர் ஆடகம் ஜலத்திற் சேர்த்து, நால் பங்கு ற்று படியாகக் காய்ச்சவும்; பிறகு அரக்கு, வர்த்தகி, மஞ்ஜிஷ்டி, அதிமதுரம், கேஸரி இவற்றை வகைக்கு நால் பலம் வீதம் கல்கமாக இடித்துச் சேர்த்து, ஒரு குடம் எண்ணெயும், அதற்கு இரு மடங்கு பாலும் கூட்டி காய்ச்சவும். இதை நஸ்யமாக உபயோகித்து வந்தால் நீலிகா, நரைத்தல், வியங்கம், சர்மம் சுருங்குதல், திலகாலகம், தூஷிகா ஆகிய கோளாறுகள் நிவாரணமாகும்; முகத்திற்குப் புஷ்டியும் காந்தியும் இதனால் விருத்தியாகும். 27–30.

மஞ்ஜிஷ்டாதி லேபம்: மஞ்ஜிஷ்டி, வெள்ளிலோத்தி, துவரை, கொம்பாக்கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், மநச்சிலை, ஹரிதாளம், குங்குமப்பூ, கோஷ்டம், கோரோசனை காவி, ஆலம் பழுப்பு, சந்தனம், செஞ்சந்தனம், கருஞ்சந்தனம், பாதரஸம், பர்த்தகம், சுரப்புன்னைப்பட்டை, தாமரைவித்து, தாமரையிதழ், தேன்மெழுகு, துத்தம், பத்மகாதிகணைச்சரக்குகள், கொழுப்பு, நெய், மஜ்ஜா என்கிற எலும்புச்சோறு, பால், பாலுள்ள மரங்களின் கஷாயம் இவற்றை ஒரு பாத்திரத்திற் சேர்த்து, அக்னியில் ஏற்றிக் காய்ச்சி, மெழுகு பதத்தில் எடுக்கவும்; இதை மேலே லேபனம் செய்ய வியங்கம் நீலிகா முதலிய நிவ்ருத்தியாவதோடு, முகம் சந்திரபிம்பம் போன்று தெளிவையும் பெறும். 31, 32.

மஞ்ஜிஷ்டாதி நஸ்யம்: முற்கூறிய சரக்குகளையே கயாந்தரைச் சாறு, பால், தண்ணீர் இவற்றால் ஆட்டி, அதன் பிழிந்தெடுத்தச் சாற்றையும் முற்கூறிய நோய்களில் நஸ்யமிடலாம். 32½.

பிரஸுப்தி சிகித்ஸை: பிரஸுப்தி யென்னும் கோளாறில் தகுஷ்டத்திற்குக் கூறிய சிகித்ஸையைச் செய்வதுடன், அக்னியினால் அவ்விடத்தைச் சுடுவதும் நலம். 33.

உத்கோட சிகித்ஸை: ( ) உத்கோடத்தில் கபஹரமாயும் பித்தஹரமாகவும் கூறியுள்ள சிகித்ஸைகளையும், ( ) கோடத்தில் குஷ்டஹரமான எல்லாச் சிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம்.—33½.

முப்பத்து மூன்றும் அத்தியாயம்.

குஹ்யரோக விஞ்ஞா ம்.

இனி குஹ்யரோகவிஞ்ஞாநீயம் என்னும் அத்தியாயம் [1] விவரித்துக் கூறப்படும்:

குஹ்யரோ காரணங்கள்: ஸ்திரீகளுடன் பு ர்ச்சி ய நிறுத்தி நெடுநாட் ளா பின்பு மீண்டும் திடீரென்று அதைச் செய்வது, தோஷங் ள் சேர்ந்துள்ளதும்-அநேகருடைய ஸம்பந்தம் பெற்றதும்-ட விஷம யுள்ளதும்-மிகச் சிறிய த்வாரமுடையதும்-இரஜஸ் என்கிற ரதவிட ய்த்தீட்டைப் பெற்றதுமான யோனியுடைய ஸ்த்ரீயுடன் புணர்வது, அ னியயே னியிலும் - இச்சையில்லாதவளிடமும்-சோத்த ரதவளிடமும்-புதிதா ப்பிரஸவித்தவளிடமு சேருவது, ஷேக்கலப்புள்ள துஷ்டநீரால் லிங் ம் முதலிய த அலம்பு து, புணர்ச்சிக்குப் பிறகு முக்கியமாய் அவ்விதம் செய் து அல்லது புணர்ச்சிக்குப் பிறகு முற்றிலும் ல்ல ஜலத்திஞல் அல பாமல் இருந்துவிடு து, லி கத் தப் பெரிதா ச் செய்ய கருதி தீக்ஷணமான களிம்பு முதலியவை ளை அதன் மேல் தேய்ப்பது, முஷ்டி-பல்-நகம் இவற்றால் தாக்கப்படுது, விஷம் ஸட் பந்திப்பது, வலியவே சுக்ரத்ம த ெ ளிவிடு து, வேகதாரணம் செய்வது, நீ ட டி மான துக்கள ல் தா ப்படு து ஆகி ர ங்களால் யோனியில் அல்லது லி த்தில் தோஷங்கள் விகார டை து, உபதம்ச முதலிய இருபத்து மூன்றுவித வியாதிகள் உண்டாகும். 1 $4\frac{1}{4}$.

லிங்க ரோ க கள்.

உபதம்சம்: குஹ்யரோகங்களுள் 'உபதம்ச'' என்பது மூன்று தோஷ ளால் மூ றும், இரத்த தோஷத்திஞல் ஒன்றும், ஸந்நிபாதத்திஞல் ஒன்று ஆக ஐந்து விதங் ளா . அவற்றுள் (1) ாத தோஷத்திஞலுண்டாகு உபதம்சத்திஞல் லி கம் வீங்கிப் போய் பல க வேதனைகளு டாகு ; அது விம்மி ொ ள்ளு ; அதன் சா் மு வெடித்துப்போம். ( ) பித்த தோஷத்தாலான உபதம்சத்தில் அவ்வவயவம் வீ கிப்போய், பழுத்த அத்திப்பழம் போன்றதாகும்; ஜ்வரமும் கடுமையாயிரு கும். (3) சிலேஷ்மதோஷத்தாலான உபதம்சத்தில் லி க கடின ா வும், ஸ்நி த்தட ாகவு , அரிப்புள்ளதாகவு , குளிர்ச்சியாகவு , பருத்து னமாகவும் ஆய்விடும். (4) இரத்த தோஷத்தாலான உபத சத்தில் அ ் யவத்தின் ே ல் ருதிரமான ொ ாப்புள ள் உ டாய், இரத்தப் பெருக்கு டு, ஜ்வரமு தோன்று . (5) மூன்று தே ஷ ளாலும் உண்டாகிற உபத

. குறி-பெ குறிகளும், அ ற் றச் சார் த ற்றப் பா ளு ஹ் ள்; அ ற்றைப்பற்றிய வியாதிகளை வி கு அத்தியாயம்.

ச ்தில் மூன்று தோஷங்களுடைய லக்ஷணங்களும் தோன்றுவ தோடு, பீஜங் ளில் வீக்கமும், கடுமையான வலியும், சீக்கிரத் திற் பழுத்து வெடித்துக் கிருமிகளுட் உண்டாம். இவற்றுள் இரத்தநதிஜுலான உபதம்சம் யாப்யம்; ஸந்நிபாதோபதம்சம் உயி ரப் போக்கிவிடும். 5 8½.

லிங்கார்சஸ்: லி ்கம் அல்லது யோனி என்னும் குஹ்ய ஸ்த்தான ், இரக்தம், மாம்ஸதாது இவற்றைப் பற்றியுள்ள தோஷங்கள் பிரகோபமடைந்து, லிங்கத்தின் உட்புறத்திலாவது வெளிப்புறத்திலாவது அதிக தினவை யுண்டுபண்ணுட் மாம்ஸ முளைகள் தோன்றும்: அவை பிசுபிசுப்பான துஷ்ட ரத்தத்தைக் சியச் செய்யு ். இவ்விதமாகவே ஸ்த்ரீகளுக்கு யோனியிலும் உ ் டாகு ்; ஆனுல் அந்த முளை ள் குடைபோலக் கிளம்பி இரு ்கு ். 'லி ்கார்சஸ்' அல்லது 'யோனியர்சஸ்' எனப்படு ் இ உபேக்ஷிக்கப்பட்டால், லிங்கத்திலுண்டானுல் புருஷத் த ்மையையு ், யோனியில் உண்டானுல் மாதவிடாயையு ் அழித்துவிடும். 9 10½.

ஸர்ஷபிக: குஹ்யத்தின் வெளியிலாவது உள்ளேயா து பதோஷ-ரக்ததோஷ ்களால் நிறத்திலும் உருவத்திலு ் கடு கப்போன்ற கட்டிகள் கனமாய் உண்டாகும்; அக் கட்டி ள் 'ஸர்ஷபிகை கள்' எனப்படும். 11½.

அவம ்தம்:—லிங் த்தின் மத்தி யிலும் அநேகம் நீண்ட பிட ககள் என்னும் கட்டி ள் உண்டாய் பிளவுறும்; சிலேஷ் தே ஷத்திஞலும், இரத்ததோஷ ்திஞலு ் உண்டாகிற அவ ந்தம் என்னும் இது உரோமங்களைச் சிலிர்க்கச் செய்து கடும் வே தனையைத் தரும். 12½.

கும்பிகா: இரத்த தோஷ-பித் தோஷங்களால் உண்டா து 'கும்பிக' என்னும் வீக்கம்; நாவற்கொட்டையைப் போ ்றதாய் இது வெகு துரிதமாக ண்ட ய் வளரும். 3.

அலஜி: குஹ்யத்தில் 'அலஜி' என்னும் பிளவை தோ ்றும்; அது லக்ஷணுதிகளால் பிரமேஹநிதாநத்திற் கூறி யுள்ள அலஜி எ ்னு ்¹ பிடகையைப் போ ்றதா ். 13¼.

உத்தமா: இரத்ததோஷத்திஞலும் பித்ததோஷத்திஞ லு ் ளுந்து அல்லது பயறு போன்றதாய் உண்டாகும் பிட க 'உத்த ா' என்று ழ ்ப்படும். 3¾.

புஷ் ரி: தாமரைப்பூவின் இ டயிலுள்ள ர்ணிகை யென்கிற யில் சிறு சிறு குமிழ்கள் ாணுவதுபோல் லிங்கத் தில் ஒரு பிட யென்கிற கட்டியில் அநேகம் சிறு சிறு

¹ நிதாநஸ்த்தாந ் 0 ் அத்தியாய ் பார் ்க.

கொப்புளங்கள் கிளம்பிப் பரவி யிருக்கும்; ஆகவே அது 'புஷ்கரிகா' எனப்படும் 4½.

ஸம்வியூடபிடகா: கைகளால் லிங்கம் பிடிபட்டு பிசைந்து தேய்க்கப்படுவதால் அதில் ஒருவகை பிடகை யுண்டாகும். அது 'ஸம்வியூடபிடக' எனக் கூறப்படும்.[1] 5.

ம்ருதிதம்: வஸ்திரத்தினால் தேய்க்கப்பட்டும், வேறு வகையில அரைக்கப்பட்டும் வாயு பிரகோபித்து லிங்கத்தில் உண்டாகும் வீக்கத்துடன் கூடிய கோளாறு 'ம்ருதிதம்' எனப் படும். 15½.

அஷ்டலிகா: வாததோஷத்தினால் லிங்கத்தில் மேடுபள்ள மாகவும், கடினமாகவும், வளைவாகவும் உண்டாகும் வீக்கம் 'அஷ்டலிகா' என்று மொழியப்படும். 16.

நிவ்ருத்தம்: தேய்ப்பது முதலியதால் விகாரப்பட்ட வாயு பிரகோபமடைந்து, லிங்கத்தின் மேல்சர்மத்தை மடித்துத் திருப்பிவிடும்; அதில் வலியும் அழற்சியும் உண்டாம்; சில ருக்கு அது பழுத்துப் பக்குவமுமடையும்; உருண்டையாகச் சேர்ந்த அச்சர்மம் கெட்டிப்பட்டு கிரந்தியைப்போல் மணி என்கிற முனைக்குக் கீழே தொங்கும்; கபதோஷமும் இதில் சேரும்; அரிப்பும் கடினத்தன்மையும் ஏற்படும்; இதற்கு 'நிவ்ருத்தம்' என்று பெயர். 17, 8.

அவபாடிகா:—லிங்கத்தில் சர்மம் வெடித்துப்போகும்; அது பிறகு ஒன்று கூடி ஆறுவது அரிது; அவ்விதக் கோளாறு 'அவபாடிகா' எனப்படுகிறது. 18½.

நிருத்தமணி: வாததோஷத்தினால் லிங்கத்தின் முனையில் சர்மம் விகாரமடைந்து, அச்சர்மம் மணி என்கிற கொண்டை யில் ஒட்டிக்கொண்டு, த்வாரத்தை அடைப்பதால், மூத்திரம் மெல்லிய தாரையாக வெளியாகும்; ஆனால் வேதனை ஏற்படாது; சர்மம் சுருங்கி விடியவும் மணி மலரவும் வகையில்லாமற் போகும்; இதை 'நிருத்தமணி' என்பர். 19, 20.

கிரந்திதம்: கபதோஷத்தினால் லிங்கமானது சூகங்கள் என்கிற சுணைமுட்களால் கிரந்தியது போல் ஆய்விடும்; இது கிரந்தி போன்றிருப்பதால் 'கிரந்திதம்' எனப்படுகிறது. 20½.

ஸ்பர்சஹானி: சூகதோஷத்தினால் இரத்தம் விகாரமடைய, அதனால் லிங்கத்திற்குப் பரிசவுணர்ச்சி குறைந்துபோம்; ஆகவே இக்கோளாறுக்கு 'ஸ்பர்சஹானி' எனப் பெயர். 21.

சதபோநகம்: லிங்கம் வாததோஷ-இரத்ததோஷங்களாலுண்டாய் நுண்ணிய முனையுள்ள த்வாரங்களால் எங்கும் வியாபிக்கப் படும் அவ்வியாதியை 'சதபோநகம்' என்றறிக. 22.

---

[1] இது ஸம்மூடபிடகா என்றும் கூறப்படும்.

த்வக்பாகம்: பித்த தோஷத்தினும் இரத்த தோஷத்தினும் லிங்கத்தின் சர்மம் அழுன்று சமைக்கப்பட்டது போல் ஆகும்; எரித்தலும் ஜ்வரமுங் கூடக் காணும்; இதை 'த்வக்பாகட' என்று கூறுவர். 22½.

மாம்ஸ பாகம்:— ஸந்நிபாததோஷத்தினால் லிங்கத்தின் மாம்ஸதாது எரிந்து சிதைந்துவரும்; இதில் ஸகலவிதமான வேதனைகளும் உண்டாம்; இதற்கு 'மாம்ஸபாகம்' என்று பெயர். 23.

இரக்தார்புதம்: சிறிது சிவந்தும் கருநிறமாகவும் உள்ள கொப்புளங்களால லிங்கம் பீடிக்கப்பட்டு, கடும் வேதனையுண்டாகும்; அதை 'இரக்தார்புதம்' என்றறிக. 24.

மாம்ஸார்புதாதிகள்: லிங்கத்தில் உண்டாகும் 'மாம்ஸார்புதம்,' 'வித்ரதி' இவற்றின் இலக்ஷணாதிகள் முன்பு கூறியவற்றின் லக்ஷணாதிகளைப் போன்றவையே; [1]அவ்விரண்டும் ஸந்நிபாதத்தினால் உண்டாகுபவை. 24½.

திலகாலகம்: ஸந்நிபாத தோஷத்தினால் லிங்கத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சதை கருநிறமாகப் போய், பழுத்துச் சிதைந்து விடும்; இவ் வியாதியைத் 'திலகாலகம்' என்பர். 25½.

லிங்கத்தைப் பற்றிய வியாதிகளில் ஸாத்யாஸாத்யங்கள்: மாம்ஸார்புதம், மாம்ஸபாகம், வித்ரதி, திலகாலகம் ஆகிய நான்கும் அஸாத்யமானவை யென்று அவற்றை விலக்கி விடவேண்டும். மற்றவைகளுக்குச் சீக்கிரம் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 26½.

யோநி ரோகங்கள்.

யோநிரோகங்கள் இருபது:— கெட்டுப்போன உணவு முதலியவற்றின் உபயோகத்தினால் யோநியில் இருபது வகையான நோய்கள் உண்டாகும். 27.

வாதிகயோநி: அவயவங்களை மேடு பள்ளமான இடங்களில் வைத்துப் படுப்பது, அதிகமாகப் புணர்வது, ஆர்த்தவம் கெட்டுப் போவது, ஆகாத பண்டங்களை உபயோகிப்பது, பெற்றோரிடமிருந்து பீஜதோஷம் பற்றுவது, தைவக் கோளாறு ஆகிய காரணங்களால் யோநியில் வாயு பிரகோபமடைந்து வலி, குடைத்தல், இசிவு, உணர்ச்சியின்மை, எறும்பு ஊருவது போன்ற உணர்ச்சி, விறைப்பு, கடினத்தன்மை, ஒருவகைச் சப்தம் ஆகிய குறிகளை உண்டுபண்ணும்; மேலும் அந்த ஸ்த்ரீக்கு ஆர்த்தவமானது நுரைத்தும், சிவந்தும், கருநிறமாகவும், தடிப்பில்லாது சொற்பமாயும், ரூக்ஷமாகவும் வெளியாகும்; துடையிடுக்கு முதலியதில் தளர்வும், வலியும், கிரமமாக குல்மமும் இதனால் ஏற்

1. கிரந்த்யர்புதாதி விஞ்ஞாநீய என்னும் அத்தியாயம் பார்க்க.

படும்; மேலும் வாதாதி தோஷஸம்பந்தமான அந்தந்தக் கோளாறுகளும் இதில் தோன்றும்; இவ் வியாதி 'வாதிநீ' அல்லது 'ரக்தயோநி' எனக் கூறப்படுகிறது. 28 30½.

அதிசரண யோநி: அவ்விதவாதிகயோநிக்கோளாறு இருக்கும் போதே அதிகப் புணர்ச்சி யேற்பட்டால் யோநியில் வீக்கம் உண்டாகும்; அக்கோளாறு 'அதிசரணா' எனப்படும். 31.

பிராக்சரண யோநி: மிக்க இளம் பெண்ணுக்குப் புணர்ச்சியினால் பிருஷ்டபாகம், கால், தொடை, தொடையிடுக்குகள் இவற்றில் வலியை யுண்டுபண்ணியவாறு வாயு பிரகோபமடைந்து, யோநியைத் தூஷிப்பிக்கும்; இக்கோளாறு 'பிராக்சரணா' எனப்படுகிறது. 32.

உதாவ்ருத்த யோநி: வாதாதி வேகங்களை அடக்கி அவயவங்களை ஒழுங்கீனமாகத் திருப்புவதால் வாயு பிரகோபமடைந்து, யோநியில் உதாவர்த்த நிலைமையை உண்டுபண்ணும்; அப்பொழுது யோநியிலிருந்து ஆர்த்தவமானது நுரைத்து மிக்க தொந்தரவுடனும், மேல் நோக்கித் தள்ளப்படுவது போல் சொற்பமாகவும் கசியும். இக் கோளாறு 'உதாவ்ருத்த யோநி' என்று கூறப்படும். 33, 33¼.

ஜாதக்நீ யோநி: வாயுவானது கர்ப்பத்தில் ரூக்ஷத்தன்மையை உண்டு பண்ணி, அதனால் கர்ப்பத்தில் விகாரமடைந்த ஆர்த்தவத்திலிருந்து ஜனிக்கும் சிசுவைப் பிறக்கும்போதெல்லாம் சிதைக்கச் செய்கிறது; அது 'ஜாதக்ந யோநி' என்று வழங்கப்படும். 34.

அந்தர்முக யோநி: அமிதமாகப் புஜித்த ஸ்த்ரீ ஒழுங்கீனமாகச் சயனித்துப் புணர்ந்தால், யோநி த்வாரத்திலுள்ள வாயு அவ்வுணவினால் நெருக்கப்பட்டு, யோநிமுகத்தை வக்கிரமாக்கி, அருகிலுள்ள அஸ்த்தி மையும் மாம்ஸத்தையும் ஒடுக்கிக் கடுமையாக வலிக்கச் செய்யும்: இக் கோளாறை 'அந்தர்முகயோநி' என்பர். 35, 35½.

ஸூசிமுக யோநி: கர்ப்பம் தரிக்கையில் ஸ்த்ரீ வாதத்தை விருத்தி செய்யக்கூடிய ஆஹாரங்களை அதிகமாயுபயோகிப்பதால் வாயு பிரகோபித்து, கர்ப்பத்திலுள்ள பெண் சிசுவின் யோநியை நுண்ணிய த்வாரமுள்ளதாகச் செய்யும்; இக் கோளாறு 'ஸூசிமுகயோநி' எனப்படும். 36½.

சுஷ்க யோநி: பருவகாலத்தில் வேகங்களை அடக்குவதால் வாயு விகாரமடைந்து, மல-மூத்திரங்களை அடைத்துப்போடும்; அது யோநியையும் வறளச்செய்யும்; இது அதிக வேதனையைத் தரும்; இதற்கு 'சுஷ்க யோநி' எனப் பெயர். 37½.

வாமினீயோநி: ர்ப்பாசயத்திற் சேர்ந்துள்ள சு ரத் த அதிலிருந்து வாயுவானது ஆறு அல்லது ஏழு நாட்களில் வெளியில் க ச் செய்யு ; அந்நிலைமையில் வலியிருந்தாலு இருக்கும், இல்லாமலுமிருக்கும்; இதை 'வ மினீ யோநி' என்பர். $38\frac{1}{2}$.

ஷண்டயோநி: பெண்சிசு கர்ப்பத்திலிருக்கையில் தாயின் யோநி ாத தோஷத்தினுல் பீடிக் ப்பட, அதனுல் பீஜதோஷ சிசு க்கு ஏற்பட்டு, அப்படிப் பிறக்கும் பெண் ஆண்பிள்ளையிடம் வெறுப்புள்ளதாக ும், ஸ்தனமற்றதா வும் ஆய்விடும்; அது 'ஷண்ட யோநி' எப்படும்; இதற்குச் சிகித்ஸை அஸாத்யம். $39\frac{1}{2}$.

மஹா யோநி: விகாரமடைந்த வாத தோஷம் யோநி முகத்திலும் கர்ப்பாசயத்திலும் பலமாக அழுந்திச் சென்று, யோநியை அகன்றதாகவும், இடம் விட்டு நழுவியதாகவும், தளர்ந்த மாம்ஸபேசிகளுள்ளதாகவும் செய்யும்; வாதிக யோநி யப் போல் இது மிக்க வேதனையளிக்கும்; அதிக வலியுண்டு பண்ணும். இதற்கு 'மஹாயோநி' எனப் பெயர். 40 41.

பைத்தி யோநி: தான் பிரகோபித்துக் கோளாறடை தற் கேற்ற ாரண களால் பித்தம் விகாரமடைந்து, யோநியைப் பற்றிக் கொண்டு அவ்வவயவத்தில் அழற்சியையும், சமைக்கப் படுவது போன்ற உணர்ச்சியையும், துர்நாற்றத்தையும் உ டு ப ணும்; ஜ்வரமு தோன்றும்; ஆர்த்தவமும் அதிக சூடாகவும், அதிக துர்நாற்றமுள்ளதாகவும், நீல நிறமும், மஞ்சள் நிறமும், ருநிறமும் உள்ளதாகவும் இருக்கும்; இக் கோளாறுக் குப் பைத்தி யோநி' என்று பெயர்.—42, $42\frac{1}{4}$.

ரக்த யோநி: எப்பொழுதும் யோநியிலிருந்து அமிதமாக இரக்தம் பெருகிக்கொண் டிருந்தால் அது 'ரக்த யோநி' எனப் படும். 43.

ச்லேஷ்மிக யோநி: அபி்யந்தி என்னும் குணமுள்ள ஸ்து முதலியவற்ருல் பிரகோப மடைந்த பதோஷம் யோநியைக் குளிர்ச்சியாகவும், அரிப்புள்ளதாகவும், வெளிறிய பசையுள்ளதாகவும், சிலேஷ்மம் போன்ற அழு கின் பெருக்குள்ள த கவும் செய்யு ; ஆனுல் இதில் வலி யேற்படாது; இவ் வியாதியை 'ச்லே்மிக யோநி' என கூறுவர். 44, $44\frac{1}{4}$.

லோஹிதக்ஷய யோநி: வாத-பித்த தோஷ களால் இரஜஸ் ன்கிற ஆர்த்தவ தாது க்ஷீணமடைகின்றது; அழற்சியு, இளைப்பு, நிற ம று டும்தேஹத்தில் ஏற்படும்; இது 'லோஹிதக்ஷய யோநி' ப்படும். 45.

பரிப்லுத யோநி: பித்ததோஷம் அதிகரித்த ஸ்திரீ புருடனுடன் சேர்ந்திரு கயில் து மல்-ஏப்பம் முதலியதை அடக்குவதால் வாயுவும் பிர ாபித்து, பித்தத்துடன் சேர்ந்து

யோநி ய வி ாரப் படுத்தும்; அதனுல் அவ்வவயவம் வீக்கங் கெ டு, பரிசிப்பதைத் தாங்காததாய் கடும் வேதனை யளிக்கும்; அதிலிருந்து றுப்பாகவும் பசுமை யாகவும் இரக்தம் சி யு ; மூத்திரவஸ்தியிலு உதரத்திலு பார ஏற்படும்; இக் கோளாறு அதிஸாரத் தயும் அரோச த் தயு உ டு ப ணு ; பிருஷ்டபா த்திலு தொடையிடு குகளிலு குத்தல் வலியுண்டாம்; ஜ்வரமும் ஏற்படு ; இதை 'பரிப்லுத யோநி' என்பர். 46, 47½.

உபப்லுத யோநி : ாத-சிலேஷ்ம ரோக ளின் ஸம்ப தத் த மிகுதியா ப் பெற்ற யோநியிலிருந்து வெண்மையாய்ப் பிசுபிசுப்புள்ள அழு கு மிக சசியு ; இந்த வியாதி 'உபப்லுத யோநி' எனப்படும்.—48¼.

விப்லுத யோநி : நன்கு சுத்தம் செய்யாமையால் மைச்சலுண்டாய், நு ணிய கிருமிகளு யோநியில் ஏற்படும்; அதிக ந மச்சல் ஏற்படுவதாலேயே புணர்ச்சியிலும் அதிகப் பிரியம் உண்டாகு ; அவ்வித நோய் 'விப்லுத யோநி' என கூறப் படு . 49.

ணி யோநி : அகாலத்தி தனது நீரை ஸ்ரவிக் ச் செய்வதால், ாயு ானது சிலேஷ்ம தோஷத்துடனு இர தத் துடனு கூடி விருத்தியாய் யோநியில் தாமரைத் தாதுபோன்ற ணிகை யை உண்டுப ணும்; அக்கர்ணிகை ஆர்த்த மா க் த் தத் தடுத்துவிடு ; இதைக் ' ணிநீ' எ பர். 50¼.

நிப திக யோநி : யோநியையும், ருப்பை யயு பற்றி விருத்தியான மூன்று தோஷங் ளாலு யோநி மிகக் கோளாறடையு ; இதில் ஒவ்வொரு தோஷத்தின் குறிகளும் ஏற்பட்டு விசேஷ -பத்திரவம் உண்டாகு ; இ ரோ ளாறு 'ஸாந்நிபாதி யோநி' எனப்படும். 5 .

யோநிரோக கால் ஏற்படும் பத்திரவ க : இ வித யோநி ரோ ங்கள் விவரிக்கப் பட்டன. இவற்றால் ஸ்த்ரீயான ள் சுக்ரத் தக் கருப்பையில் ஏற்று கொள்ள முடியாதவளாவாள்; ஆ வே ர்ப்பம் தரிக் வியலாமற் போகு ; அஸ்ரு தா அல்லது பிரதா , அர்சஸ், குல்மம் முதலிய வேறு கொடிய வியாதிகளுக்கு அ வ ாரணம கின்றன; வாததோஷாதிகளால் வேறு கெ பாதைகளு ாணு . 52, 52½.

முப்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

குஹ்ய ரோகப் பிரதிஷேதம்.

இனி குஹ்யரோகப் பிரதிஷேதம் என்று அத்தியாய விவரித்துரைக்கப்படும் :

லிங்கவியாதி சிகித்ஸைகள்.

உபதம்சசிகித்ஸை : ( ) உபதம்சம் புதிதாக உண்டாயிருந்தால், அப்பொழுது லிங்கத்தின் மத்தியில் ஸிராவியதை செய்யவேண்டும். பிறகு சீதளமான சோதன சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்; அதினும் முக்கியமாய் விரேசனரூபமான சோதனம் செய்வது நலம். (2) அது பழுத்துப் பக்குவமான பிறகு சஸ்திரத்தினால் கீறி தோஷத் தச் சுத்தம் செய்து, எள்ளை அரைத்து நெய்யும் தேனுங்கூட்டி மேலே லேபனம் செய்யவேண்டும். 1, 1½.

பதம்சஹர ஷாயமும் தைலமும் : (1) நா ல் - மா-ஜாதி ல்லிகை-கடப்பு-வெ முருங் க - வாலுழுவை இவற்றி ர ெ ா கு ளையு , யானை ண கி - இலந்தை - பில்வம்-முருக் க-வெள்ளிலோத்தி - பாலுள்ள வேறு விருக்ஷ இவற்றின் பட் ட ளையும், த்ரிபலையையுட் ஜலத்தில் இடித்துப் போட்டு ாய்ச்சவு ; இக் கஷாயத்தினால் உபத ச விரணத்தைக் கழு லா . (2) அதே சரக்கு ளாலான ஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த தலத் த உபத சங்களை ஆற்று தற்கா மே லே பிரயோகிக்கலா . 2, 3½.

உபதம்சஹர லேப கள் : (1) துத்தம், ரவி, வெள்ளிலோத்தி, ஏலாிசி, நச்சிலை, தாள ம், இரஸாஞ்ஜநம், அரேணுகம், புஷ்பக ஸீஸம், ோபிசந்தனம், இந்துப்பு, த்ரிபலா இவற்றை மிகவும் மிருதுவான சூர்ணமா ச் செய்து, தேன் கூட்டிக் குழை து மேலே தடவினால் உபதம்ச விரணம் தீரும். (2) வ றயோட்டில் த்ரிபலை ய வறுத்துக் கருக்கி, அதை ெ ய் விட்டு குழைத்து லேபநம் செய்ய, அது நல்ல ரோபணமாக வேலை செய்யு . 4, 5½.

உபதம்சசிகித்ஸையில் எச்சரிக்கை : (1) முற்கூறியவை உபதம்சத்திற்குச் சாதாரண சிகித்ஸைகளாகும்; ஒவ்வொரு தோஷ ஸம்பந் மான உபதம்சத்திலும் சோபைகளுக்குச் செய் து போன்ற பரிஹாரம் ஏற்றதாகும். (2) உபத ச விர ம் முழுவதும் பழுத்து அவயவத்திற் புரையோடுமாறு அஜா கிரதையா யிரு துவிடக்கூடாது; இவ்வ யவத்தின் ஸ்நாயு களும், ி ர ளும், மாம்ஸ களு பழுத்துச் சிதைவுற்றால் லிங் மே பெரு பாலும் முற்றிலும் ெ ட்டுப்போய் விடும். 6, 7.

லி ் கார்ச ் ஸ ் குச் சிகித்ஸை :—லி ் கத்தினு ் டாகும் அர்சஸ்ஸுகளை அறுத்துச் சுட்டுவிட்டு, உபதம்சத்திற்கான மற்றச் சிகித் ஸைகளையு ் செய்யலாம். 7½.

ஸர்ஷபிகா அவமந்தங் ளு ் குச் சிகித்ஸை : (1) ஸர்ஷபிகா என்பதைச் சஸ்திரத்தினால் கீறி, நாவற்பட் ட முதலிய துவர்ப்பான சரக்கு ளை நுண்ணிய சூர் மாகச் செய்து, அந்த விரணத்தின்மே ல் தூ லா ் . அதே சரக்கு ளைச் சேர்த்து அப்யஞ்ஜந தைல ் பக்குவ ் செய்து, தேய்த்துபயோகிக்க அது விரணரோபணமாகும். (2) இதே சிகித்ஸை அவமந்தத்திற்கும் ஏற்றதே; ஆனால் இர ் டிலும் இரக்தமோக்ஷண ் செய்ய வே ்டும். 8, 9.

அலஜீ-கும்பிக சிகித் க ் : (1) கும்பி ா எ ் பதைப் பழுத்த பிறகு அறுத்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தி, விரணத்தைச் சுத்தி செய்த பிறகு செம்மரம், த்ரிபலை, வெ ள்ளிலோத்தி இவற்றை அரைத்து லேபந ் செய்யலாம்; அச்சரக்குகளைச் சேர்த்துப் பக்குவ ் செய்த தலத்தையும் விரணரோபணமாக உபயோகிக்கலாம். (2) அலஜியிலும் இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, அதன் பிறகு கு ் பி ா ுக்குச் செய்யு ் சிகித்ஸையையே செய்யலாம். 10, 10½.

உத்தமா சிகித்ஸை : உத்தமா என்னும் பிட கயை படிசம் என்னும் சஸ்திரத்தினால் கீறி, தோஷத்தை வெளிப்படுத்தி, துவர்ப்பான சரக்குகளுடைய ல்க ் களையும், சூர்ண ் களையும் தேன் கூட்டி மேலே உபயோகிக் லாம். 11½.

புஷ்கராதி ளு ் குச் சிகித்ஸை : (1) புஷ்கரிகா, (2) ஸம்வியூடபிடகா, (3) த்வக்பா ம், (4) ஸ்பர்சஹாநி இவைகளுக்குப் பித்த விஸர்ப்பத்திற்குக் கூறியுள்ள சிகித்ஸா முறை ஏற்றதாம். 12¼.

ம்ருதித சிகித்ஸை : ம்ருதிதம் என்கிற விரணத்தின் மேல் பலாதைலத்தை[1] இளஞ்சூடா ஊற்றலாம்; மதுரரஸமுள்ள பதார்த் ங் ளை சே த்து அதனால் ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். 13.

அஷ்டீலி சிகித்ஸை : அஷ்டீலிகையில் முதலில் இரக்தமோக்ஷண ் செய்து, பிறகு சிலேஷ்ம ் கிரந்திக்குச் செய்வது போன்ற சிகித்ஸையைச் செய்யலா ் . 13½.

நிவ்ருத்த - அவப டிகை ளின் சிகித்ஸை : நிவ்ருத்தம் எ ் பதை நெ ய் யத் தேய்த்து ஸ்வே தம் செய் வு ் ; பிறகு

1. பலா தலம் பிறகு ரு ் 42, 3-ம் ஸ்லோக ் களி ் மொழி பெயர்ப்பைப் பா ர் ் க.

2. சிலேஷ்மக் கிரந்தி சிகித் ஸை 0-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

மியும் ஸ்நிக்த்தமான ஸ்திராதிகளால் மூன்று நாட்களாவது, ஐந்து நாட்களாவது பந்தனம் செய்து வைத்து, அப்பால் ஸால்வணஸ்வேதம் முதலியதால் மீண்டும் ஒற்றடம் செய்து வைத்து, பிறகு லிங்கத்தின் மணியை மெதுவாக அமுக்கிக் கொண்டு, ஸ்நிக்த்தமான சர்மத்தை இழுத்துச் சரியான நிலைமைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்; மணி உட்புகுந்த பிறகு மீண்டும் உபநாஹஸ்வேதம் செய்துவைத்து, அடிக்கடியும் ஸ்நிக்த்தமான போஜனத்தை எடுத்துக் கொள்வது இதிற் சிறந்த குணம் செய்யும். (2) அவபாடிகா என்பதற்கும் இதே சிகித்ஸாமுறை தான் உபயோகமானது. 14—16½.

நிருத்த மணிசிகித்ஸை: இரண்டு முனையிலும் த்வாரமுள்ள ஒரு குழாயை எடுத்து, அதில் அரக்குப் பூசி, ஸ்நேஹத்தைத் தடவி, லிங்கத்தின் த்வாரத்தினுள் சிறிது செலுத்தி, வாதஹரதைலங்களை நாடியின் மூலமாக ஊற்றவும்; இவ்விதம் செய்கையில் மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறை மேன் மேலும் பருமனுள்ள நாடிகளைச் செலுத்த வேண்டும்; இவ்விதம் செய்து லிங்கத்தின் த்வாரம் திறக்காது அடைபட்டிருந்தால் நிபுணனை சஸ்திர சிகித்ஸகனைக்கொண்டு சஸ்திரத்தினால் அதை அறுத்துவிட வேண்டும்; அப்படிச் செய்கையில் ஸேவநியைச் சஸ்திரம் தாக்காதபடி கவனிக்கவேண்டும்; பிறகு ஸத்யோவிரணங்களுக்கு ஏற்ற பரிஹாரமுறையைச் செய்ய வேண்டும். 17—19.

கிரதித சிகித்ஸை: கிரதிதம் என்பதில் நாடீஸ்வேதம்[1] செய்வதும், ஸ்நிக்த்தமாகவும் உஷ்ணமாகவும் உள்ள பந்தனங்களை[2] அப்பால் பிரயோகிக்க வேண்டும். 19½.

தபோதக சிகித்ஸை: சதபோநகத்தைச் சஸ்திரத்தினால் கீறிவிட்டு, துவர்ப்பான சரக்குகளைச் சூர்ணம் செய்து, அச்சூர்ணத்தைத் தேனிற் குழைத்துப் பூசலாம். 20.

இரக்தார்புத சிகித்ஸை: இரக்தார்புதம் என்பதற்கு இரக்தவித்ரதிக்குச் செய்வது போன்ற சிகித்ஸையைச் செய்ய வேண்டும்.—20½.

---

1. நாடீஸ்வேதம்: ஒரு பாண்டத்தில் வாதஹராதி குணமுள்ள சரக்குகளைப் போட்டு, அதில் போதிய அளவு தண்ணீரோ வேறு திரவமோ ஊற்றிக் கொதிக்கச் செய்யவும்; கொதிக்கும்போது பாண்டத்திலிருந்து ஆவி வெளிச்செல்லாதபடி மூடிச் சீலை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்; பாண்டத்தின் பக்கவாட்டில், முத்துக்குக் கீழ்ப்புறமாய் ஒரு சிறிய த்வாரம் செய்யப்பட்டு, அதில் யானைத்துதிக்கை போன்ற நாலைந்து முழம் நீளமுள்ள வளையக்கூடிய குழாயைப் பொருத்தி, அதன் மூலமாய்ப் பாண்டத்திலிருந்து ஆவி வரும்படியாய்ச் செய்து, அந்த ஆவியை அந்தந்த ஸ்தானமான அவயவத்தின் மீது பிரயோகிக்க வேண்டும். இந்த முறை நாடீஸ்வேதம் எனப்படும்.

லி' த்தைப்பற்றி விர 'ளு'குப்பே சிகித் : ஆ' குறியைப்பற்றி யு'டாகும் எல்லா பிரண' ளிலும், அததற்கேற்ற ாறு ற்ற விரணங்களுக்கு ஏற்ற பரிஹார முறை ளைச் செய் லா' 21.

யோ நி வி தி சிகித் ஸ'.

வ தஜ யோ நிரோ 'ளு'குச்சிகித் ஸ: (1) யோநிவியா பத் என்கிற யோநி ம்பந்த ான வியாதி ளில் பெரும்பாலு' வாதஹா ா சிகித் ஸ சிறந்தது; அதிலு' ாததோஷத்த ல் உ' ட யோநிரோ 'ளில் ஸ்வே ஹசிகித் ஸ, ஸ்வே த சிகி'ஸை, வ 'திசிகித்ஸை முதலிய விசே ஷ ாய் உபயோ ானவை . ஏனெனில் பெண்பா ரு'கு யோநியானது பெரு' பாலு' தசோஷத்தினாலன்றி வி ாா டை தில்லை; ஆ யால் அ' ாதத் த முதலிற் போக்கிவிட்டு, மற்றத் தோ ஷத்திற்குப் பிறகு சிகித் ஸ செய்யவே 'டு'. (2) அ'வித 'த்ரீயை பலா த த் தய து, மிச்ர ஸ்நேஹத் தய து, ஸ்ஷுரா க்ருதத் தயா து பருகச் செய்யலா'. (3) 'த்தாநம் விட்டு ஒழு'கி ா ப் புா 'டு'ா யோநி ய ஸ்வே ஹ- ஸ்வே த சிகித் ஸ ளைச் செய் ஒழு' ா அ த்து விடலா'. (4) 'கிா ா மாறியுள்ள த' யினால் உயர்த்தித் த 'ளிச் சரிப்படுத் தலா'. (5) மி வு' அ' 'றுபோன தத் தத்துச் சரிப்படுத் தலா'. (6) கீழே நழுவி ந்து'ள த அத' ஸ்த்தாநத்திற்கு உள்ளே த 'ளி அ ர்த்த ா'. (7) தலை கீழாகப் பிறழ்'துள்ள த மீ'டு' நிமிர்த்தி 'லா'; ஏெ ஷில் இட' விட்டுப் புா' டுள்ள ரோ ாநியானது ஸ்த்ரீ ளுக்குச் சல்ய' போல் மி த் தொ' தர ளி'கு'. (8) மிருது ன மநாதி சிகித் ஸ ளாலும் 'த் ரீ'குச் சிகித் ஸ செய்ய வே ண்டு'. நன்று எல்லாப் புற'களி லு' சுத்திய ட'த பிறகுதான் வஸ்தி, அப்பு' ', பரிஷே ', லேபந', பிசு முதலிய ற்றச் சிகித்ஸா கிர ' ளையு' செய்ய ல '. 22 27.

ச்ம'ய தி 'ருத': குமிழன், த்ரிபலை, திராக்ஷை, சித் த ரை, மஞ்சள், ஞ்சள், சீந்தில் மருமெதான்றி, தண்ணீர் விட்டா' கிழ'கு, முருக் க, சாறனை, ஈஞ்சு இவற்றை 'கைக் கு' ல் பல' சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதட' காய்ச்சவும்; இதைப் பருக யோநி ஸம்பந்தமான பாதவி ாா' ள் தீரும்; கர்ப்போற்பத்தி செய் தினு' இது சிறந்ததாகும். 2 , 29.

யோ நி ரோ ஹரம ன சி மு ற ள்: (1) ச'பு, சிற்றே ல', ஜீா ', திப்பிலி, ஆட தோடை, இ' துப்பு, ஓம', ய க்ஷா

. இ'தப் பிர ா த்தி' ோநி எ'கிற மொழி வே நி யு'., மூ' ய ர்ப்ப ச த் தயு' றிப்பதா ' ருதவே ' '.

ரம், சித்திரமூலம், சர்க்க ர இவற்றைச் சூர ' செய்து, அன்னம் றிய நீர்விட்டு அரைத்து, அப்பால் போதிய நெய் சேர்த்து றுத்தெடுத்துக் கொள்ளவு'. இதை உ 'டு 'தா' யே நி சூலை, ப ' சூலை, இருதய ரோ ', கு ' ம், அர்சஸ் இ நிவ்ருத்திய '. (2) ஆடாதோ ட, கொடி ாதுளை வேர், ல்லி ே ர் ற் ற உப்புச் சேர்த்த மத்ய ' ளோடா து, திப்பிலி, சிற்றே ' இவற்றி ' சூர்ணத்துடனுவது உபயோகிக் ல '. (3) அரத் த, நெறிஞ்சில், ஆட தோடை இவற் றச் சேர் 'துக் ய்ச்சிய பால் வலி யப் போக் வல்லது. (4) சீந்தில், த்ரிபலா, நேபாள ' இவற்றின் கஷாயம் பரிஷே ' என்கிற ஸே த்திற்கு உபயோக ா து. (5) கிர 'திதகா ', த்திரி, ே ாஷ்ட ', இ 'துப்பு, தே தாரு இ ற் றச் சேர்த் ப்ப 'கு ' செய்த தலத்தில் பிசு ர்த்தி யத் தோய்த்து, அதை யோநியில் அட 'கி வைத்திருந்தால், அதில் ஏற்படு ' வ நிவ்ருத்திய கு '. 30 4.

பித்த ே நிரே ' ளு 'குச் சிகித் ஸ: பித்த தோஷத் த லா யோநி ரோக 'களுக்குப் பரிஷேக 'களும், அப்ய 'க' ளும், பிசு ' ளும் சீதளமா வும், பித்த ஹரமாகவும் பிரயோகி ' ப்பட ே 'டு '; 'ே ஹந ' செய்வதற் ா க்ருத ' ளையும் உபயோகிக் ே ' டும். 35.

த 'ருதம் : ாஹு பல ' தண்ணீர்விட்டா ' கிழ ' க இடித்துச் சாறு பிழி 'து அதற்குச் சம ா ப் பால் கூட்டி, ஓர் ஆட ளவு ெ ய்யை அதிற் சேர்த்து ' ாய்ச்ச வும் ; பிறகு ஜீ நீயச்சாக்கு ள், த 'ணீர்விட்டா 'கிழ 'கு, திரா க்ஷ, பேரீச்சு சாரப்பருப்பு இவை ை க்குக் ா ' பல ', அதி தூர ' இர 'டு பலம் இ ற்றை ' ல்கமாக இடித்துச் சேர்த் துப் பக்குவம் செய்யவும் ; இது ஆறிய பிறகு திப்பிலி எட்டு ப ' பொடித்துப் போடவும் ; ட்டு பல ' தேனு ', பத் பல ' சர் ' யும் கூட்டி 'கல ' ும். இதை 'கால் பல ' அள வில் உட்ெ ா 'டு வர, யோநி தோஷம், இரத்த தோஷம், சு 'ா தோஷ ' இ நிவ்ருத்தியா துட ', இதற்கு வ்ருஷ்யம், பும்ஸ வ ம் என்னு ' ஆண் பிள்ளை ய உண்டுப ' ணும் குணம் ஆகிய வயும் உ 'டு. மேலும் க்ஷத ாஸம், க்ஷய ', இர 'த-பித்தம், ஸ ', ச் ாஸரோ ', ஹலீமகம், ாம லே, ாத-ரக்தம், விஸர்ப்பம், ஹ்ருத் கிரஹம் என்கிற இருதய வேதனை, மூத்துப் பிடிப்பு, அப ' ா ', அர்திதம், அ 'தாயா -பஹிராயாமங்கள், உ 'மாதம் ஆகியவை ளு ' இதனுல் தீரும். இ 'வித வே ஜீ நீயச் சா 'குக ' முதலிய ற்று ' பாலேயு ' க்ருதத்தையு ' தனித்தனியே ப 'கு ம் செய்து உபயோகி ' , அ ர்ப்பத்தை உ 'டுப ' வு ', பித்த 'ப 'தடா ரோ ' ளைப் பரிஹரிக் வு ' ஹித ா வயா '. 36 41.

பல தைலம் அல்லது பல ருதம்: இர டு திரோ ம் சிற்றுமுட்டி கஷாயத்தில் ஓர் ஆடக தல ா து ருத ாவது சேர்த்து, அதில் ஸ்ே. ஹத்திற்கு ாலு ட் கு பால் கூட்டி, திப்பிலி, வெ மணித்தக் ாளி, ஜீவ தி, க்ஷீரகாே ாலி, மல்லிகை, வீரா, ருத்தி, ஜீரகம், பாலைக் கீரைவேர், சிராவணி, காட்டுப் பயறு, காட்டு ஜீர ம், ாட்டுளுந்து, சர் கை இ ற் றைக் ல் மாகவு சேர்த்துக் சாய்ச்சி யெடுக் வு ; இதைப் பாநம் செய்வதால் வாத-பித்த ரோ ங்கள் தீருவதுடன், இது ஸ்த்ரீயைக் ருத் தரிக் வும் செய்யும். 4 , 43½.

ர தயோ நி சிகித் ஸ : இரக்தயோநி என்னும் ே ாளா றிற் சியும் இரத்தத்தின் நிற ளிலுள்ள பேதங் ளை உற்று நோ கி, அதில் எந்தெ த தோ ஷ ஸ பந்தி திருப்பதா த் தெரிகிறதோ அததற்கேற்றவாறு இரத்தத்தை நிறுத்துவதற் ான ஔஷததத்தைப் பிரயோகிக்க வே டும். 44½.

புஷ் நு சூர் ம்: வட்டத்திருப்பி, ாவற்கொட்டை, மா ொ ாட் ட, ல்லுருவி, இரஸாஞ்ஜந, ாசக் ாய் இலவம் பிசின், ஞ்ஜிஷ்டி, வெட்பாலைப் பட்டை, கு குமப்பூ, பில்வ , அதிவிடய , ெ ள்ளிலோத்தி, கோரைக் கிழ கு, ாவி, சுக்கு, இலுப்பைப்பூ, ாட்டு ா, செஞ்சந்தன , டற்பாலை, பெரு வாகை ாலுமுவை, நன்னாரி, ாட்டாத்திப்பூ, அதி தா , மருதை இவற் றப் புஷ்ய ந க்ஷத்திரத்திற் கிரஹி க ே டும்; பிறகு மிருதுவா இவற்றைச் சூர்ண செய்து, தே ளிற் குழைத்து ட்ெ ா டு, அநுபான ா அரிசி கழுவிய நீரைப் பரு ே ண்டு . இரக்தார்சஸ்ஸிலு , இர தாதி ாரத்திலு , இரத்தப் பெருக்குள்ள ற்ற நோய்களிலு இது உபயோ முள் ளது; பாலர் ளு கு கிருமி ளால் ணும் எ த தோஷ ளு டோ அவற் றயு இது போக்கு ; மேலும் யோநி தோஷத்தையுட் றுப்பாகவும்-வெளுப்பா வு -சா பல் நிற ா வு வெளியாகும் ஆர்த்தவதோஷத் தயு இ தீர்க் லது; ஆத்திரேயர் பு ழ் து கூறிய இதற்குப் 'புஷ்யாநு சூர் ' ணப் பெயர். 4 49½.

பஞ்சயே நி ரே களுக்குச் சிகித்சை : சிலேஷ் (தாஷத் திஞல் யோநி தூஷி ப்பட்டிரு தால், அதில் ரூக்ஷமா வு உஷ்ணமா வும் உள்ள எல்லா ஔஷதமு உபயோக ானது.- 0.

த த தி தலம்: ாட்டாத்திப்பூ, ெ ந ல் லி யி லை, ஸௌர்ம என்கிற ரோதே ஞ்ஜநம், அதி தா , நெய்தல், நாவற் ெ ாட் ட, ா ெ ாட்டை, அன்னபேதி, ெ ள்ளிே ாத்தி, டற்பாலை, ெ ர , ே ாபி ச தன , துள பட் ட, அத் தி ாய் வற் ற ை கு ால் பல ல் ா இடித்து சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்த எ ெ யும், அதற்கு இரு மட கு

வெள்ள ட்டு மூத்திரமு' பாலு' கூட்டி' ரய்ச்சவு'; து அப்ய ' செய்யவும், வ'தி செய்யவு', பிசு ர்த்தியி' கூட்டிப் பிரயோகிக் வும் உபயோ ரனது. யோநியானது வீ'கியிருந்தாலும், புரண்டு மேலெழு'திருந்தாலும், திமித ர யிரு'தாலும், பிசுபிசுப்பா ' சிந்துகொ' டிரு'தாலு', விப்லுதமாயிருந்தாலும், உபப்லுதமா யிருந்தாலும், ெ டிப்புள்ளதா யிரு'த லு', நோவுள்ளதா யிருந்தாலும் இத் தல' அவற்றில் உபயோகி' த் தகு'தது. 51 53½.

ோ ரநிரோ க' ளுக்குப் பே துவ ன சி மு ற ள்: (1) ரற்டு ம அன்ன, (2) அபயாரிஷ்டம், (3) ச் என்கிற து, (4) தைலங்கள் இவற் றயும், (5) திப்பிலி-அயப்பொடி- டு' ரய் இம் ற்ருலான சூர்ணநிகளைத் தேனுடன் குழைத்தும் யோநி ே ளில் உபயோகி' லா'. மேலு' (6) அ' னபேதி-த்ரிபலை-படிக்கார'-மா.' ெ ட் ட- ரவற்கொட் ட-காட்டாத்திப்பூ இவற்றி' சூர் மும் தேனுடன் கலந்து உட்ெ ரள்ளப்பட்ட ல் யோநியில் பிசுபிசுப்பான அழு'கு ளை பில'கிச் சுத்த ர'கு'. (7) பல ச'பட் ட, காட்ட த்திப்பூ, நா வற்பட்டை, மஞ்ஜிஷ்டி, இலவ'பிசி' இவற்றி' சூர்ண' துர் ரற்றமு' பிசுபிசுப்பும் துர்நீர்' கிவு' உள்ள யோநிரோகத்தில் ஸ்தம்பநமாக உபயோகி' 'கூடியது. (8) அவ்விதமே[3] ஆரக்வதாதி ச் சர'குகளி' ஷாயமும் பரிஷேக' செய் தற்கு உபயோ ரனது. (9) திமிர்த்துத் தடித்திரு'கும் யோநிக்கும், டி த்தன் ம யடை'த யோநி'கு' மிருதுத்த'மை யு' டுப'ணக்கூடிய சிகித்ஸை செய்யப்படே 'டும்; அதற்கு ே ஸவாரத் தயு', கிருஸரா வயும், பாயஸத்தையு' அவ்வவயவத்திற் பிரே ரகித்துத் தரி' ச்செய்யவே'டும். (10) யோநி து'ரற்ற டைந்திரு'தால் அதற்கு ஸர்வ ந்தச்சரக்கு ளாலான டிாயமா து, தல ரவது, கல்க ரவது, சூர்ணமாவது பிரயோகிக் ப்படி' அவ்வித துர்' ந்தாதி ள் நீ'கு'. (11) சிலேஷ் ோர ' ளா' யோநி பீடி' ப்படுகை யில் பெரும்பாலும் கடுரஸமுள்ள வஸ்து' ள ' ப'கு ' செய்த கஷாய'களாலும், கோமூத்திராதி ரலும் உத்த ஸ்தி முதலிய ற்றைப் பிரயோகிப்பது அநுகூல'. (12) பித்ததோஷத்தாலு' டான யோநிரோ த்தில் அதி துாமு' பாலும் லந்த வஸ்தியாதிகளுட', (3) ரத தே ஷத்தாலு' டான யோநிரோ த்தில் தல_ - புளிப்பான

1. அபயாரிஷ்ட' சிகித்ஸா 'த்தா த்தி' அர்சஸ் சிகித் பார்'.

. 'த ப' இரத்த' முதலிய ற்றின் பெரு' க நிறுத்து' கு .

3. அ' விதமே 'ரு' ல் த'ப' செய்யத்த' 'று பொருள்.

சர ்கு ள் இ ற்ருலா ஸ்தியாதிகளு ் பிரயோகி ் த் தகுந்த வையா ். (14) ஸ ்நிபாததோஷத்திஞல் யோநி விகாரமடை ் தால் அதில் ஒவ் ெ ாரு தனித்தோஷத்திற்கு ் ஏற்ற ஸாதார ர சிகித்ஸையை ஒருமி ் ச் சேர்த்துச் செய்யவேண்டும். 54 60½.

குஹ்யரோ கம் நீங்கியதா ் ஏற்படும் விசேஷ பலன் :- இவ்வாறு முற்கூறிய சிகித் ஸ ளால் யோநி முதலியவை சுத்த மாய்விட்ட பிறகு, ஸ்த்ரீகளுடைய பிரா ்ருத பீஜ ் என்கிற ஆர்த்த தாது ே ாஷமற்றிருந்தால், புருடாது தோஷமற்ற பீஜதாதுவின் ஸம்ப ்தமும் ஏற்பட்டால் அ ர்கள் ருத்தரிப் பார் ள். 6 ½.

புருட டைய சு ்ர சுத்தி : புருடனுடைய சுக்ரம் என்கிற இந்த்ரியத்தை, யு ், முதலில் அவனு ்கு ் பஞ்ச ர ் ளை ் ெ ாண்டு ்தி செய்வித்த பிறகு பரிசோதிக் வே ்டு ்; அதில் ா ப்படும் நிறங்களைக் ெ ாண்டு எந்த தோஷ ்கள ல் அது விகார டை ்திருக் ்ன்ற தென்பதைத் தெரி ் துகொண்டு அந்த தோ ஷத்திற்குப் பரிஹாரமாயுள்ள ஔஷதாதி ளால் சிகித்ஸித்து அதைச் சுத்திசெய்ய வேண்டு ். 6 ½.

பலக்ருதம் : ஞ்ஜிஷ்டி, கோஷ்டம், கிரந்தித ரம், த்ரி பலை, சர்க் ரை, வசம்பு, மஞ்சள், மா ஞ்சள், அதிமதுரம், மேதா, ஜீ ம், டுகரோஹிணி, க்ஷீர ாகோலி, ாயம், ாே ாலி, அமு ் கரு ்கிழ ்கு, தண்ணீர்விட்டாங்கிழ ்கு இ ற்றை ை ்கு ் ால் பல ் ரடுத்து ் கல்க ா ச் செய்து, ஒரு பிரஸ்த்த ் நெய் கூட்டி, அதற்கு ாலு ட ்கு பால் சேர்த்துப் பக்குவ ் செய் யவு ். இ ்த க்ருத ் எல்ல வித ான யோநிதோஷங் ளிலு ் சு ்ரதோஷ ் ளிலு ் மி ச் சிற ்தது; இது ஆயுஷ்யம், புஷ்டி ம், ே த்ய ், பு ்ஸவநம் என்கிற குண ் ளில் மிக ் பிர ஸ்தமானது. 'பலஸர்ப்பிஸ்' என்று பிரஸித்தமான இ ்த க்ருத ் ருதுஸ யத்தில் பரு ப்பட்டால் கர்ப்பம் தரி ் ச் செய் யு ். ர்ப்பத்தி ் சிசு இறந்துபோஞல் அ ்ே ாளாற்றையு ் தீர் ்கு ்; ர்ப்பிணிகளுக்கு இது நல்ல பலம் தரும்; பாலர் ளு ்கு ் தேஹத்தை வளரச் செய்ய ் , பல ் த விருத்தி செய்யவு ் வெகு உபயோ மானது. 63 67.

. ஸ்த்ரீ ளின் பிராக்ருத பீஜ ் ருதுகால ் ளில் ருப் பயி ் ்து சேரு ் த்ரீகளின் பீஜதாது.

. சுக்ரதோஷங்களி ் வி ர ்களைச் சாரீர ஸ்த்தாந ் ்ம் அத்தி ாயத்திற் பார் ்க.

3. பு ் ம் ர்ப்பத்திலுள்ள வு ்கு ஆண் ய அதி ரி ் ச் செய்யு ் கு ்.

முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

விஷப் பிரதிஷேதம்.

இனி விஷப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம்[1] விரித்துரைக்கப்படும்:

விஷத்தின் புராண வரலாறு: பூர்வம் தேவர்களும் அஸுரர்களும் சேர்ந்து அமுதத்திற்காகக் கடலைக் கடையும்போது, அமுதம் உற்பத்தியாவதற்கு முன்பு கோரரூபமுள்ள புருடன் ஒருவன் கிளம்பினான்; அவன் தேஜோமயமாகவும், நான்கு கோரப்பற்களுடையவனாகவும், பொன்னிறமான உரோமங்களுள்ளனாகவும், நெருப்பு போன்ற நேத்திரமுடையவனாகவும் காணப்பட்டான்; உலகம் அவனைக் கண்டு வியந்து பயந்துவிட்டது; ஆகவே அவனுக்கு விஷம் எனப் பெயர் வழங்கப்பட்டது; அவனைப் பிரம்மதேவன் கண்டு ஹுங்காரம் செய்து விரட்டியதும், அவன் தனது மாய ரூபத்தை விட்டுவிட்டு, ஸ்த்தாவரங்களிலும் ஜங்கமங்களிலும் தன் விஷமத் தன்மையைப் பிரித்துச் சேர்த்துவிட்டு மறைந்தான். 1-3.

விஷம் இரண்டு விதம்: (1) ஸ்த்தாவரவிஷம் என்பதில் அமித வீர்யமுள்ளது கிழங்குகளில் அடங்கியது. அவை காலகூடம், இந்திராயுதம், வத்ஸநாபம், சிருங்ககம், ஹாலாஹலம் முதலியவை. (2) மிக்க கடுமையான ஜங்கமவிஷம் என்பது ஸர்ப்பங்கள், சிலந்திகள் முதலிய பிராணிகளின் கோரப்பற்களுக்கு அடியில் அடங்கியிருக்கிறது. (1) இந்த ஸ்த்தாவர விஷமும் ஜங்கமவிஷமும் ஒரு மிக்க அக்ருத்ரிமவிஷம் என்றும், (2) பலவேறு ஔஷதங்களைச் சேர்ப்பதால செயற்கை முறையில் உண்டுபண்ணப்படுவது க்ருத்ரிமவிஷம் அல்லது கரவிஷம் என்றும் வழங்கப்படும். சரக்குகளில் சில ஒன்றோடொன்று சேர்க்கை சத்தால் இவ்விதம் விஷத்தன்மையைப் பெற்று, உடனே யாவது, சில காலம் கழித்தாவது, வெகு நீடித்த காலம் சென்றாவது உயிரை மாய்க்கும்; அல்லது சோகை, பாண்டு, ஜலோதரம், அர்சஸ், உன்மாதம் முதலிய வியாதிகளையாவது உண்டுபண்ணும். 4-6.

விஷத்தின் பத்துப் பொது குணங்கள்: (1) தீக்ஷ்ணம், உஷ்ணம், ரூக்ஷம், விசதம், வியவாயி, ஆசுகாரி, லகு, விகாஸி, ஸூக்ஷ்மம், அபாகி என்பவை விஷத்தின் பொதுவான குணங்கள்.

---

1. பலவாறு விஷங்களைப்பற்றியும், அவற்றால் ஏற்படும் தீங்குகளைப்பற்றியும், அவற்றிற்கு ஏற்ற பரிஹாரமுறைகளைப் பற்றியும் விஷயங்களை விவரிக்கும் அத்தியாயம்.

2. 'விஷ' இது விஷாதம் என்னும் மொழியின் திரிபு. விஷாதம் என்றால் துக்கம் விளைவிக்கும் கொடியகுணம் உள்ளது என்கிற பொருளில் 'விஷம்' என்னும் சொல் வழங்கப்படுகிறது.

களாம் ; அது அவ்யக்தரஸமு ள்ளது. (2) தீக்ஷ் முதலிய குணங்களுடன் கூடிய இவ்விஷம் வாத-பி த்தங் களையே பிரதான மா விருத்தி செய்யக் கூடியதாயிருப்பதால், ஓஜோ தாதுவுக்குத் மயில் நேர் எதிரி டயா து ; ஆ மே மனிதரி யி ா உடனே மாய்க் க் கூடியது[1]. 7, 8[1].

விஷம் தேஹத்தை அழிக் ம் மை : விஷமா து தேஹத்தினு சென்று முதன் முதல் இரத்தத்துக்குக் கேடு விளைவிக்கும் ; அதற்குப் பிறகு த-பித்த-கபங் களையு, அவற்றிற்காதாரமான ஆசய களையு ஏக காலத்தில் தூஷிப் பிக்கின்றது ; அதன் பிறகு இருதயத் தப் பேய் விகாரப் படுத்தி, அப்பால் உடலின் அழிவு கு கார மாகிறது. 9, 10.

ஸ்த்த வரவிஷத்தின் ஏழு வே ளும் குறி ளும் : ( ) ஸ்த்த ர விஷ உபயோகிக் ப்பட்ட ல் அதன முதல் வே த் தில் நா குக் றுப்பாகவும், தடித்தும்போம்; மூர்ச் சயு ட ; டு அல்லது பயமும் சோர்வு ாணு ; வா தியேற்படும். (2) இர டாம் வே த்தில் டு ம், வியர் , அழற்சி, தொ டயில் வேதனை இ வ ளு டா துடன், அவ்விஷ ஆ ா சயத் த-அ டந்து, இருத த்திலு வே தனை யு டுப ணு. (3) மூன்று வே கத்தில் த டயின் உட்புறம் உலர் துவிடு ; ஆ ாசயத்தில் அதி வலியுண்டாம் ; ள் பலக்கு ற ா வும், பசுமையா வு, வீக் முள்ளதா வும் ஆய்விடு ; இவ் வே த்திலேயே பக்வாசயம டந்து குத்தல், வி , ரு ல், குடலிரைத்தல் ஆகிய ே ாளாறுகளு தோ றும். (4) ா வே த்தில் தலையில் ப ரம் அதிகரி கும். (5) ஐ தா வே த்தில் வாயில் சிலேஷ் கசியு ; தேஹம் கருநிற ெ ாள் ளு ; பூட்டு ள் தோறு டுப்பு லியு டாம்; எல்லாத் தோஷங் ளும் பிரே ாபி கு ; ப ாசயத்தி வே தனையும் ஏற்படு. (6) ஆறு வே த்தில் ஞாபக இழக் ப்பட்டு மி வு அதி மா அதிஸாரமு ாடாம். (7) ஏழ வே த்தில் தே ள் களு, பிருஷ்டபாகமும், இடுப்பும் நிற் ாட்டா ல் ஒடி து விழுந்து ரணமு ஏற்படு. 11 16.

விஷவே ள் ஏற்படுகையில் சிகித்ஸைக : (1) முத விஷவே த்தில் முதலில் வமம் ம் செய்விக் வே டு ; பிறகு குளிர் த ஜலத்தினால் பிணியாளியை னைத்து, உடனே விஷ ஹரம அ ஔஷதத்தை நெய்யிலும் தேனிலு ல

1. தீக்ஷ் ம், விசதம், விய யி முதலிய ற்றி வி ர ளையு, ஓ வின் கு விசேஷ ளையு பற்றி முதற்பா 424- ப பார்.

. அ ஔ ஷதம் பிறகு கூறப்படு விஷஹரமா ஔஷத மு ற . (விஷஹர ஔ ஷதம் அ ந எ ப்படும்.)

உட்கொள்ளக் கொடுக்கவேண்டும். (2) இரண்டாம் வேகத்தில் முன்போலவே வமநம் செய்வித்து, விரேசநமும் செய்வித்து அப்பால் அகதௌஷதம் என்கிற விஷஹர ஔஷதத்தை உட்கொள்ளக் கொடுக்கவேண்டும். (3) மூன்றாம் வேகத்தில் அதௌஷதம் உட்கொள்ளக் கொடுத்து, நஸ்யப் பிரயோகமும், அஞ்ஜநமிடுவதும் ஹிதமாம். (4) நான்காம் வேகத்தில் அதௌஷதத்தை ஸ்நேஹத்துடன் கூட்டி, அடிக்கடி கொடுக்கவேண்டும். (5) ஐந்தாம் வேகத்தில் அதிமதுரக் கஷாயத்துடனும், தேனுடனும் அகதம் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். (6) ஆறாம் வேகத்தில் அதிஸாரத்திற்குச் செய்வது போன்ற சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். (7) ஏழாம் வேகத்தில் அவபீடம் என்னும் க்ருதபான முறை[1] உபயோகிப்பதும், சிரஸ்ஸில் ...பதம் செய்வதும், இரத்தத்துடன் ... அறுத்தெடுப்பது நலம். 17 20.

அகதங்கள்: (1) பேய்ப்பீர்க்கு, ஓமம், ...ட்டத் திருப்பி, சூரியகாந்தி, சீந்தில், கடுக்காய், நறுவிலி, காட்டு..., நாயுருவி, மஞ்சள், மரமஞ்சள், ஆலம்விழுது, சாறணை..., ...சாறணை, த்ரிகடு, த்திரி, ...ண்டத்திரி, ந...ஞரி, சீ... ஞரி, சிற்றுமுட்டி இவற்றின் கஷாயத்தில் யவாகூ என்கிற ...ற்கோதுமைக் கஞ்சியைக் காய்ச்சி, நெய்யும் தேனும் கூட்டி, முதலிற் செய்யவேண்டிய மகாதி சிகித்ஸைகளைச் செய்த பிறகு, ஒரு வேகத்திற்கும் மற்றொரு வேகத்திற்கும் இடையில் உட்கொள்ளக் கொடுக்கவேண்டும்; இந்த யவாகூ எல்லா விஷங்களையும் பரிஹரிக்க வல்லது. (2) இவ்விதமே இலுப்பைப்பூ, அதிமதுரம், தாமரைப் பூந்தாது, சந்தனம் இவற்றின் கஷாயத்திலும் யவாகூ பக்குவம் செய்து கொடுக்கலாம். 21 3.

அகதோத்தமமும் ...திரோதயசா...தியும்: ...லௌவீராஞ்..., கிர...தித ரம், ...ராஷ்டம், அரிதாளம், மநசிலை, ஞாழல், த்ரிகடு, தொட்டாற்சிணுங்கி, நாகப்பூ, நாகசேஸரம், அரேணுகம், அதிமதுரம், ஜடாமாம்ஸி, கோரோசனை, மணித்தக்காளி, சந்தனம், சாம்பிராணி, சதகுப்பி, குங்குமப்பூ, சிற்றுமுட்டி பச்சிலை, தாளிசபத்திரி, பூர்ஜம், வெட்டிவேர், ...ஞ்சள், மரமஞ்சள் இவற்றை உபவாஸத்துடனுள்ள ஒரு ...ணி வெள்ளையுடையுடுத்துக்கொண்டு, புஷ்யநக்ஷத்திரத்தன்று, அந்தணர ஆராதித்துவிட்டுத் தேனிற் கலக்கி ...வும். ...வத்தியனும் சுத்தமாகவும் நியமத்துடன் இருந்து கொண்டு பின் ...ரு... ...ந்திரத்தை ஓதவேணும்: " :

---

[1]. அவபீடம் ... ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தில் ரோகாநுத்பாதநீயத்தியாயத்திற் குறிக்கப்படும் க்ருதபான முறை. (முதற்பாகம் 4... பக்கம் பார்க்க.)

புருஷஸிஹ்மாய நமோ நாராயணாய ச. யதாஸௌ நாபிஜ நாதி ரணே க்ருஷ்ண பராஜயம். ஏவே, ந ஸத்யவா யேந அகதோமே ப்ரஸித்யது. நமோ வைடூர்ய நதே ஹுலுஹுலு ரக்ஷ மா ஸர்வவிஷேப்ய:. கௌரி காந்தாரி சா டாலி மாத கி ஸ்வாஹா." என்ற ந்திரத்தை வைத்தியன் ஓதியவாறிருக்க, அ கன்னிகை அவ்வௌஷதத்தைக் லந்து வரவேண்டு. பிறகு பின் ரும் இரண்டா மந்திரமும் ஓதப்படவேண்டும். "ஓ ஹரிமாயி ஸ்வாஹா. அசேஷவிஷே தாளக்ரஹக ர்மணபாப்மஸ. மா யாதி துர்ப்பிக்ஷ யுத்தாசநிபயேஷ ச. பாநநஸ்யாஞ்ஜநா லேப மணிபந்தாதியோஜித:. ஏஷ சந்த்ரோதயே நா சந்தி: ஸ்வஸ்த்யயந பரம்."[1] 4 32.

தூஷீவிஷமும் அதனாலுண்ட கு து குண ளும் : ( ) ஒரு விஷமானது மி ப் பழையதா ப்போய்விட்டாலும், விஷ ஹாரமான ஔஷதி ளால் அதன் வீர்ய அடிபட்டுப்போனாலு, ரட்டுத்தீ - ரயு - ெ யில் இவற்றால் வறண்டு விட்டாலும், இயற்கை நிலேயே அதற்குள்ள பலமான குண கள் அற்றுப் போயிருந்தாலும் அது 'தூஷீவிஷம்' என்று மூங் ப்படுகிறது. (2) மிக் வீர்யத்திற் குன்றிப்போவதால் இதன் விஷத் தன்மை உணரப்படுவதில்லை; இது தேஹத்திற் பற்றிய பிறகு, சிலேஷ்மதோஷத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டுப்போவதால் அநே வருஷ களளவும் தேஹத்தினுள் ஊறிப்போய், அத குணம் தொடரும்; இவ் விஷத்தினால் பீடி ப்படுபவனுடைய மலம் பேதியைப்போல் உடைந்து நிறத்தில் றுபட்டு ெ ளியாகும்; இரத்தம் வி ரா டை து அதைப்பற்றிய ே ரய் களு ணும்; நாவறட்சியாலும் அரோசக த்தாலு அ ர வருந்தநேரிடும்; பிறகு மூர்ச் சயுண்டாம்; வா தியுண்டா ; தழுதழுத்துப் பேசுவான்; பிரமிப்பான்; தூஷீவிஷம் முதலி

. " : புருஷஸிஹ்மாய" முதலிய முதல் ம திரமு "ஓ ஹரி யி" முதலிய இர டா ந்திரமு அப்படியே உச்சரி ப்பட ே டிய களா யால், அ ற்றிற்கு மொழிபெயர்ப்பு எழுதப்பட வில்லை. இர டாம் மந்திரத்தின் க டசியிலுள் இர டொரு ச்லோக களு கு மாத்திர பொருள் பி ரு ாறு : "அ தோத்தமம் எ கிற முற்கூறிய அ ஔஷத மாக என்கிற மஹாமாரி முதலிய பெரு ாரி வியாதிகளிலும், தேசத்திற் பஞ்ச ஸ பவிக் கயி , போர் நிகழ்ச்சிகளிலு , இடி முதலிய ஸ கட ே ரிடு யிலு பாநம்-நஸ்ய -அஞ்ஜ -லேப ம்- ணி-பந்தநங் இ து முதலி பிரயோ க ால் ம செய்யக்கூடியது. இ த அெ ஷத முற் கூறிய சாந்தி ந்திரத்துட பயோகி கப்பட ே டும். இது மி சிற த ப தா கூடிய நீதிே த என்னு சாந்திமு ற ."

யதின் ஸம்ப த்த் தப் பெற்ற[1] உதரரோகலக்ஷண ளு இப் பிணியாளியினிட தே ன்றலாம். (3) இந்த விஷம் ஆ ாச த் தில் த கியிருந்தால் ரோகி கப- ா த தோஷங்களாலான ரோ ளுள்ளவனுகவு , பக்வாசயத்தில் தங்கியிரு தால் வாத - பித்த தோஷ ளின் ஸ பந்தமான ரோக களுள்ளவனு வும் காணப் படுவா . (4) அம்மனிதன் உடல் சோர்ந்து, உரோம ளுதிர்ந்த ளுய் இறகெ ாழிந்த பறவையைப்போல் பரிதாப ா ான நிலைமையைப் பெறுவா . (5) அல்லது அவ்விஷம் இரஸாதி தாது ளில் த கினுல் தாது களி தோஷங்களா கா கிற விசித்திரமான கோளாறுகள் தோன்றும். (6) விஷம து கீழ் காற்று, அஜீர்ணம், குளிர், மே ம், ப ற்பொழுதில் தூ குதல், அஹிதமான உணவு ளைப் புஜித்தல் ஆகிய ாரணங் ளா ெ ட்டுப்போய் தாதுக்களையும் தூஷிக்கச் செய்வதால் இது 'தூஷீவிஷ'' எனக் கருதப்படுகிறது. 33 37.

தூஷீ விஷ சிகித்ஸை : தூஷீ விஷத்தினுல் பீடிக் ப் படு ப னுக்கு வமந-விரேசநங்களால் சோதநம் செய்வித்து, கு ஸ்வேத மும் செய்வித்து, அடியிற் கூறப்படும் 'தூஷீ விஷாரி' எ கிற அகதௌஷதத்தைத் தேனிற் குழைத்துக் கொடுக் வேண்டும். 38.

தூஷீ விஷா ரி : திப்பிலி, தமநகம், ஜடாமாம் ஸி, வெள்ளி லோத்தி, லரிசி, பெருவாகை, கிரந்தி தகரம், கோஷ்டம், அதி தாரம், சந்த ம், ாவி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும். 'தூஷீ விஷாரி' என்று இ முறைக்குப் பெயர்; ஆனுல் இது இதர விஷ தோஷ ளிலும் உபயோகிக்கக் கூடியதே. 39, 39½.

விஷம் தீட்டி ருவிய ல் குத்தி தன் லக்ஷண ளும் சிகித் யும் : ( ) விஷம் தீட்டிய ஆயுதத்தால் குத்தப்பட் ட ல், அ மனிதன் அடி டியும் தவிப்பான்; ருநிறம் பெறு ா ; ளிதில் து பத்திற்கு ளாவான்; அவனது தேஹ பூச்சிப் புழு ால் மொய் கப் பட்டதுபோல் அதி நமைச்சலை யு அழற்சி யயும் அ டையு ; இடுப்பு, பிருஷ்டபாகம், சிர , தோள், பூட்டுகள் இ தே தனை யுறு ; கறுத்து துஷ்டமான இரத்த பெருகு ; ா றட்சியும், மூர்ச்சையும், ஜ ரமு உண் டாகு ; இதனுல் ல கிப் போய், ா தி யு டாய், ச்வாஸ- ாஸ ளு வெகு சீக்கிரத்தில் ஏற்படும்; அடியு ட விடத்தில் விர மா து ஒரு களில் ஒருவாறு சிவ தும், பசு ம நிற டை து மிருக்கு ; அதன் த்திய பா கருநிறமாகு ; வியும் டு மயா யிருக்கு ; உடனே மாம்ஸம் றுப்பா ாறி, அழற்சியையு சமை ப்படுவதுபோன்ற வேதனையை

. தூஷீவிஷ 'ப த' பெற்றது ங்கிபாதோதர . (நிதா த்தாநத்தி உதாநிதா பார் க.)

யு உ பெண்ணும்; அச்சதை பிசுபிசுப்பான துர்நீர் சிவுடன் அடிக் டியும் சிதை து விடும். (2) இ்வித ான தா குதல் மர்ம ளிற் படா விருந்தால் உடனே 'ஹ்ருதயா ரண' எ னு சிகித் ஸையைச் செய்ய வே டும்.[1] பிறகு சல்ய ாயுள்ள அவ்விஷ ருவினை இழுத்து வெளிப்படுத்தி, ெ ருப்பிற் ாய்ச்சிய உலோஹத்தினல் அந்த விரணத் தச் சுட்டுவிடு து மேலாகும். அல்லது நீரடிமுத்து, வெள்வசம்பு, ஆட்லாங் ொடிப்பட்டை, செவ்ெ ள்ளிக்ெ ாடி, ாட்டு ாண, முட் பாளை இ ற்றை எரித்தெடுக் ப்படு க்ஷாரத்தின பிரதிஸா செய்து, பெருவா , அதிவிடயம், டங் த்தரிவேர் இவற்றை அ ாத்து மேலே லேபநம் செய்யவேண்டு . பூச்சிக் கடி ளுக்கு ஏற்ற சிகித்ஸையையும் அ தந்த நிலைமைகளுக் ே ற்றவாறு இப்பிணியாளிக்குச் செய்யலாம். இதனல் ஏற்படும் விரணத்தில் மாம்ஸம் சீழ்க்கொண்டு விகா மடைந்தால், அதில் பித், விஸர்ப்பத்திற்குச் செய்வதுபோன்ற சிகித் ஸையைச் செய்யலாம். 40 47[1].

ரவிஷம்: (1) ஸ்த்ரீகள் தம் கணவனுக்கு அவனை வசப் படுத்துவதற்காகவும், பிரபுவு கு அருகிலிருந்து உபசரிப்பவர் ள் அப் பிரபுக்களின் பகைவர் ளால் தூண்டப்பட்டு அவனுயிரைப் போக்குவதற்கா வும் உணவு ளுட ம் எ னு விஷத் தக் கூட்டிக் கொடுத்துவிடுவதுண்டு. (2) அநே கயா பிரா ரி ளுடைய மல ள், ஒன்ருெடொன்று சேரு தால் விஷகு

. ஹ்ருதயா ரண இருதயத்தி விஷ பர ாமலு அதற்கு ெ தி ே ர்படாமலு இருப்பதற்கேற்ற ருதபா மு ற முதலி ய இப் பரிபா ஷயால் குறிக் ப்ப கி ற . ஆல பாய ர் எ ப ர் இ விஷயமாய்க் கூறு தா து: "சரீரமெ கு பரவியு ள வி ரகள் எ கிற எல்லா இரத்த குழாய் ளு இருத த்தை நோ கி ஓடுகி ற . இக் குழாய்களி மூலமா இரத்தத்துட விஷ ா து இருதயத்திற் செ று அ தத் தாக் ாதபடி நிர் ாபெ ஷதமா பயோ ாகக் கூடிய சிறந்த பிராணதார ருந்து ருதமே . அ த விஷப் பற்று ளில் அகௌஷத கூட்டி யுட்ெ ாள் து அ சிய . அ வித க்ருதபா 'ஹ்ருதயா ர ம்' ப்படும். அ விதமே அ ெத ஷத ளுடன் போஜனபதார்த்த ளையும் தி ப ட ளையு கூட கூட்டி யுட்ெ ாள் து ஹ்ருத ா ா ா ."

. "கீடதஷ்ட சிகித்ஸாஞ் ச" (பூச்சி கடிகளு கு ஏற்ற சிகித் ஸ யயு) ன்கிற அஷ்டாங்க ஹ்ருதயபாட அச் ப் பி ழயா யிரு ா எ று தோன்றுகிறது. ே று சில நூல் ளிலு , அஷ்டா ஸ கிரஹத்திலும் உ ள "பீத-தஷ்ட சிகித் ாஞ் ச" (விஷபாநம் செய் த னு கு, விஷ டி ஏற்பட்ட னுக்கு ஏற்ற சிகித் ஸ யயும்) ற பாட று.

. சிகித்ஸா ஸ்த்தா 1 - அத்தி ாய பார் .

முண்டுபண்ணக்கூடிய சரக்குகள், அவற்றின் பஸ்மங்கள், வீர்யங் குன்றிய விஷங்கள் இவற்றின் சேர்க்கையால் உண்டாகும் ஒரு வகை விஷப்பொருளைப் பொதுவாக 'கரம்' என்று கருதுகிறார்கள். 4, 49½.

ரவிஷத்தால் உண்டாகும் கோளாறுகள் : கரவிஷம் உடலிற் சேர்ந்தால் அவன் வெளிறிய தேஹமுடையவனாவான்; இளைத்துவிடுவான்; ஜாடராக்னி மந்தப்படும்; காஸம்-ச்வாஸம்-ஜ்வரம் இவற்றால் வருந்துவான்; வாயுவின் சலனம் இயற்கைக்கு எதிரிடையாய் விடுவதால் நித்திரையிலும் மனக்கவலையிலும் ஆழ்ந்துவிடுவான்; மஹோதரத்தையும், யக்ருதுதரத்தையும் ப்லீஹோதரத்தையும் அவன் பெறுவான்; தீநஸ்வரத்திற் பேசுவான்; பலஹீநப்பட்டு மிக்கச் சோர்வடைவான்; தேஹமெங்கும் வீக்கங் காணும்; எப்பொழுதும் வயிறு விம்மியிருக்கும்; பாதங்களும் கைகளும் சுஷ்கித்திருக்கும்; க்ஷயரோகமுள்ளவனுவான்; ஸ்வப்னத்தில் நரி, பூனை, கீரிப்பிள்ளை, புலி, குரங்கு முதலியவற்றையும், வறண்டுபோன நீர்நிலைகளையும், உயர்ந்த விருக்ஷங்களையும் பெரும்பாலும் காண்பான்; வெண்மையான தேஹமுடையவனுக்குத் தான் கருநிறமாய் விட்டதாகவும், கருநிறமான தேஹமுடையவன் தான் வெளிறிவிட்டதாகவும் தன்னைக் காண்பான்; அவ்விஷத்தினால் இந்த்ரியங்கள் பழுதடைய, அதனால் தன்னைக் காதிழந்தவனாகவும், நாசியிழந்தவனாகவும், நேத்திரம் இழந்தவனாகவும் நினைத்துப் பிரமிப்பான். கரவிஷத்தினால் வருந்துபவன் இவைகளாலும், இன்னும் வேறு பல கொடுமையான உபத்திரவங்களாலும் பீடிக்கப்பட்டு, ஏற்ற சிகித்ஸை செய்யப்படாவிடில் இவர்களுள் சிலர் சீக்கிரம் உயிர்துறக்கவும் நேரிடும். 50-54½.

கரவிஷ சிகித்ஸை : (1) கரவிஷத்தினால் வருந்துபவன் முதலில் வமந சிகித்ஸை செய்துகொள்ள வேண்டும். (2) தனக்கு ஹிதமான உணவைப் புஜித்து, இருதயம் நல்ல நிலைமையிலிருப்பதற்காக ஸூத்திர ஸ்தாநத்திற் கூறிய விதிகளைக் கவனித்து ஸ்வர்ணத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். (3) ஸ்வர்ண மாக்ஷிகம், ஸ்வர்ணம் இவற்றின் மிக்க நுண்ணிய சூர்ணத்தைச் சர்க்கரையுடன் தேனும் கூட்டிக் குழைத்துப் பருகினால் எச் சரக்குகளின் சேர்க்கையாலான கரவிஷத்தின் உக்கிரத்தையும் அது தணித்துப் போடும். (4) கரவிஷத்தினால் ஜாடராக்னியின் சக்தி இழந்தவன் பெருங்குரும்பை, சீந்தில், நகரம், திப்பிலி, பேய்ப்புடல், சவ்யம், சித்திரமூலம், வசம்பு, கோரைக்கிழங்கு, வாய்விடங்கம் இவற்றின் சூர்ணத்தை மோருடனாவது, இளஞ்சூடான ஜலத்துடனாவது, நீர்மோருடனாவது, புளிப்பான எலுமிச்சம்பழரஸம் முதலியதோடாவது பருகலாம். (5) மாடப்புறாவின்

இ றச்சியுடன் கிச்சிலிக்கிழ கையும், மேட்டுத்தாட ரைக் கிழ கயும் சேர்த்துக் ஷாய பா மாகக் காய்ச்சி அதைக் குளிரச் செய்து பருகினல் ரவிஷத்திஞலான நாவறட்சி, சூலை, ரஸ , ச்வாஸம், விக் ம், ஜ்வரம் இ நிவ்ருத்தியா . 55 59.

விஷ ங் டம் : விஷத்தினல் ஏற்படும் ெ டுதி விஷப் பிரக்ருதியான மனிதனுச்கு, விஷ காலத்தில், விஷான்னத்துடன் கலந்து, விஷதேஷத்துடன் அல்லது விஷதூஷ்யத்துட ஸம்பந்தித்து, [1] அல்லது அவ்விதமான வேறு விஷஸம்பந்த முள்ளதோடு ஒன்று சேர்ந்து தேஹத்திற் பற்றினல், அவ்வித ட னிதர்களில் நூற்றில் ஒருவனே உயிர் தப்ப முடியும்; இவ் வாறு விஷப் பற்றுள்ள எந்த நிலைமையில் விஷம் தேஹத்திற் பற்றினுலும் அது 'விஷ ஸங் டம்' எனக் கருதப்படுகிறது.-60.

விஷவே ம் விருத்தியாவதற்க ன ாரண ள் : பசி தாஹம், உஷ் ம், பலக் குறைவு, சோபம், மனத் துயரம், பய , களைப்பு, அஜீர்ணம், அதிஸார , பித்த விருத்தி, வாத விருத்தி, ள்ளையாவது புஷ்பங்களையாவது கனிகளையாவது முகரு து, பூமியிலிரு து ஆவி எழும்புவது, மேக கர்ஜனை, யானையின் பிளி றல், எலி கீச்சிடுதல், வாத்திய சப்தம், விஷ ங் ட ள், கிழ்த்தி சக் றறு, ெ ய்தலின் மண , காம கோர இ ற் ருல் வி டித்தின் ே கம் தேஹத்தில் விருத்திய டயும்.-61, 62.

விஷம் விருத்தி-க்ஷ ள் அடைவதற்கேற்ற ல ள் : விஷம் ஜலத்திலுற்பத்தியானதன் காரணமாய் அது மாரி ாலங் ளில் வெல்லத்தைப்போல் கசிவடைந்து மிகுதியா ப் பாவும்; வர்ஷ ாலம் கழிந்ததும் அதை அகஸ்தியநக்ஷத்திர வீர்யத் திற் குன்றியதாகச் செய்கிறது; ஆகையினுல் சரத்காலத்தில் விஷம் மந்த வீர்யமாய் விடுகிறது. 63, 64.

விஷங் ளுக்குப் பே துவான சிகித் ஸ ள் : (1) இவ் விதமாக அ ரவாது பிரக்ருதி, ஸாத்மியம், பருவகால ளின் தன்ம , விஷம் த கியிருக்கும் அவயவம் அல்லது விஷம் பற் றும்படியான தேசம், அதன் வேக கள், அதனுடையவு னி தனுடையவு பலாபலங்கள் ஆகியவற்றையெல்லா பகுத்தறி வுடன் உற்றுப் பரிசீலனை செய்து, அதன்பிறகு அ சியமான பரிஹார முறையைச் செய்ய முயலவே டும். (2) சிலேஷ்ம ஸம்ப த ான விஷத்தை முதலில் மநங்களாலும், உஷ் மா க ும் தீக்ஷ்ணமா உள்ள சிறந்த லேபநங் ளாலும், து ர்ப்

---

[1]. விஷப்பி தீ பித்தப்பிர ருதி. விஷக ல மாரி ாலம் அ லது ர்ஷருது. விஷான்ன கடுகு, கோத்ர ம் முதலி யன. விஷதே ஷ பித்தம். விஷதூஷ் இரத்தம். விஷ ஸாத்மியமாயிருப்பவர் முதலிய ர்களும் விஷப்பற்றுள்ள பூர் ா த் த யப் பெற்ற ரா ர்.

பு ', ரர்ப்பு ', கசப்புமான உ ரவுகளாலு ' தணியச் செய்ய வே ண்டும். (3) பித்த ஸம்பந்தமான விஷத்தை மிரு விரேச நங் ளாலும், மிகக் குளிர்ச்சியான பரிஷேகம்-பிரதேஹம் என்கிற சிகித்ஸா முறைகளாலும், துவர்ப்பு ' ப்பு '-மதுரமுமான நெய் கலந்த உணவுகளாலும் பரிஹரிக்க வே ' டு '. (4) வாத ஸம்ப ' த ரன விஷத்தை இனிப்பும்-ஸ்நிக்த்தமும்-அம்லரஸமும்-இலவணரஸமும் உள்ள பதார்த்த ' கள் கூட்டிய போஜனங் ள லே தேஹபோஷணையைச் செய்துகெ ள்ளவேண்டும். (5) நெ ய் கூட்டா ல் விரேசநம் உபயோகிப்பதிற் பிரயோஜநமில்லை; அ ' வி மேதான் லேபநமும், உணவுகளும், உட்கொள்ளும் ஔஷதமும் நெய் லக் ரட ல் உபயோகிக்கத் தகுந்தயல்ல. 65 68½.

உத்தமமான விஷ ஹரௌஷதம்: எல்லா விஷங்களிலும், எல்லா நிலைமைகளிலும் க்ருதத்திற்கு ஒப்பான வேறு ஔஷதம் ஏதும் கிடையாது; அதிலும் ரத தோஷம் பிரபலமா யிருக்கை யில் அது மிகச் சிறந்தது. 69½.

விஷப் பற்றில் ஸாத்ய ஸாத்ய நிலைமைகள்: (1) விஷப் சிலேஷ்மாசயத்தைப்பற்றி யிரு 'கையில் அதை எளிதிற் பரிஹரிக்கலாம். (2) அது பித்தாசயத்தைப் பற்றி யிருந்தால் பெரு முயற்சி செய்து அதற்குப் பரிஹாரட் செய்ய நேரிடு '. (3) அதுவே வாதாசயத் தப் பற்றிவிட்டால் பெரும்பாலும் ஷ்ட ஸாத்யமாகவா து அஸாத்ய ரகவாவது ஆய்விடும். 70½.

முப்பத்தாறும் அத்தியாயம்.

ஸர்ப்பவிஷப் பிரதிஷேதம்.

இனி ர்ப்ப விஷப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம்[1] விவரித்து ' கூறப்படும்:

ர்ப்ப ' ள் பே துவ மூன்று விதம்: தர்வீகரங்கள் என்றும், மண்டலிகள் என்றும், ராஜிமான்கள் என்றும் பாம்புகள் சுரு ' மா மூன்று கைப்படும்: அவை உற்பத்தியாகும் இன ' ளின் வேறுபாடுகளை அனுஸரித்து இன்னும் விஸ்தாரமாக அவற்றில் அநேக பேத ' கள் உண்டு; அவற்றைப்பற்றி விஸ்தாரம ' ' கூறு வதிற் பயனில்லையாகையால் இ 'கு அவற்றை வி ரித் து ரக் வில்லை. 1, ½.

1. பலவே று பா ' பு ஜாதிகளின் விஷப் பற்றுலா கோளாறு ளை யு ', அ ற்றிற்குப் பரிஹார முறை ளையு ' வி ரிக்கும் அத்தியாய '. ஸர்ப்ப ' எ ' பது பாம்பு ளின் பொதுப் பெ ர்.

ஸ ப்ப விஷ களின் பே து கு களும் பிரகே ப ல ளும்: (1) தர்வீகர ஸர்ப்பங்களி விஷம் மிக்க ரூக்ஷ குணமு கடுரஸமு உ டயது; வ தத்தைப் பிரகோபி ச் செய்யு . (2) ம டலி ஸர்ப்பங்களின் விஷ உஷ் வீர்யத்திலும், அம்ல ரஸத்திலும் விசேஷித்தது; பித்தத் தப் பிரகோபிக்கச் செய் யு . (3) ராஜிமந்தங்கள் என்னும் ஸர்ப்பங்களின் விஷ சீத வீர்யத்திலு மதுரரஸத்திலு விசேஷித்தது; சிலேஷ் தோஷத்தைப் பிரகோபிக் ச் செய்யும். (4) தர்வீகர ள், ம டலி ள் ராஜீம த ள் என்கிற இச் ச ப்ப க்ள் முறைபே இளம் பருவத்திலும், மத்திய யதிலும், முதுமையிலும் அத் னத விஷத்தி கொடுமையை பே ன்பே லும் அதிகரிப்பிக்கும்; மேலும் அ மாரி காலத்திலும், குளிர் ாலத்திலும், கோ ட காலத்திலு முறையே வலுப்பட்டுப் பிரகோப மடையும். (5) விஷஜாதிகளாயுள்ள கலப்பு ஜாதியான ஸர்ப்பங் ளின் விஷங் கள் ருது ஸ திகளில் பிரகோ ரபமடையு . 2, 3½.

தர்வீ ராதி ஸ ப்பங் ள்: ( ) சிரஸ்ஸில் சக் ரம், லப்பை, குடை, ஸ்வ திகம், அங்குசம் எ கிற மாவட்டி இ குறிகளைப் பெற்று, படமுள்ளவைகளாய் மிகத் துரிதமா ச் செ லுந் தன் மையுமுள்ள ர்ப்ப கள் தர்வீகர என கருதப்படு றன. (2) படமில்லாதவை யும் பல கையான வட்ட கோடு களால் சூழப்பெற்ற தேஹ முடையவையும், மிக் நீ ட யும், மிக் மெது ாகச் செல்லுப வயுமான ஸர்ப்ப ளை பே கி ள் என்றறியவும். (3) பலவேறு நிறமாய் குறு கிலு நெடுக்கி லும் ஓடும் கே டு ள் நிறைந்த உடலைப் பெற்று நிகிநிகிப்பா யுள்ள ஸர்ப்பங்கள் ர ஜீம த எனப்படு . (4) பே ாதா என் கிற பல்லியினத்தில் உ டான நாற்காலுள்ள ஊரு ஜந்து பே ளதேரம் எ ப்படுகிறது; இது விஷத்தில் தர்வீ ர ஸர்ப் பத்திற்குச் ச ானமா து. விஜாதிகளான் லப்பு ஜாதி ஸர்ப் ப ள் எ பவை இம் மூன்றுவித ஸர்ப்ப ளி சேர்க் களா லுண்ட கு பலபே று பா பு இ ளே ; அவை வெ வ் வேறு ஸர்ப்ப ளின் கலப்பாலா மிச்ர லக்ஷ ங் களையும் பெற் றிருக்கும்; அவை பெரு பாலும் ஸந்நிபாத தோஷ ளைப் பிரகோபிக்கச் செய்யும். 4 7[1].

ப்ப ள் டிப்பத ரண : (1) இரை ா ா து, பயத்தினலாவது, ாலால் மிதிப்பதாலா து, விஷ மிதமிஞ்சி ஆசயத்திற் சேர் துவிடுவதாலாவது, பே ாபத்தின லா து, தீச்செயலை ஒரு ன்செய் தாலாவது, ப யினலா து, தே ர்-முனிவ -யமன் ஆகிய ர்களி ஏவல லா து ஸர்ப்ப ள்

. தர்வீ ர ர்ப்பமு கோதா னு ப வியும் சேர் து டா கு பெ டி விஷமு ள கலப்பு ாதி து று சி ர்.

மனிதனைக் கடித்து விடுகின்றன ; இக்காரண 'களுள் முந்திய தினும் பிந்தியது விஷத்தன்மையை முறையே மேன்மேலும் அதிகமாகக் காட்டும். (2) குறிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பத்தின் ஜாதி யையும், அது கடித்ததன் காரணத்தையும் நன்கறிந்து, அதற்கேற்ற கையில் சிகித்ஸையைச் செய்ய வே 'டும். (3) விஜாதீய ஸர்ப்பம் என்கிற கலப்பு ஜாதிப் பாம்பு ழி ளிற் குறுக்கே படுத்திருக்கு '. 8 10.

விஷ' டியிலுள்ள பேத' ' : (1) தேஹத்தில் ஸர்ப்பத்தின் ல லா என்கிற உமிழ் நீரின் கசிவு மாத்திரம் காணப்பட்டு, கோரப்பல் டித்த எக் குறியும் காணப்படாவிடில் அதை த ' ட ஹதம் எனக் கூறுவர். (2) ஒரு ே ாரப் பல்லாவது இரண்டு பற் ளாவது தேஹத்தில் அழு 'கி இரத்தக் கசிவு மாத்திரம் ஏற்படா விருந்தால் அதற்கு வியாலீடம் எனப் பெயர். (3) இரத்த ' புறப்படுமாறு இரண்டு பற்கள் புதைந்திருந்தால் அது விய லுப்தம் எனப்படும். (4) மூன்று பற்கள் அழு 'தி, சதை அறுபட்டு அப் பற்களின் ாயிலிருந்து இரத்தம் தொடர் 'து பெருகினால் அதை தம்ஷ்ட்ரகம் ான்பர். (5) அதே வித மாக நான்கு பற்கள் இரத்தம் வருமாறு அழுந்தி யிரு 'த ல் அது தஷ்டநிபீடிதம் எனக் கூறப்படும். இவற்றுள் முதலிற் குறித்த இரண்டும் விஷமற்றல வ ; இறுதியிற் குறி 'கப்பட்டது அஸாத்யமாம். 11 13½.

ஸ 'ப்பவிஷம் தேஹத்திற் பரவுதல் : ஸர்ப்பத்தின் விஷ ானது இரத்தத்திற் கலக்காமல் தேஹத்திற் கெடுதி விளைவிப் பதில்லை ; ஆனால் விஷம் தேஹத்தினுள் ஓர் அணுப் பிரமாணம் இரத்தத்திற் லந்துவிட்டபோதிலும் அது தண்ணீரில் வீழ் 'த தலபி 'துவை ப்போல் உடலெங்கும் பரவி விருத்தியாகு '.-14½.

'ப்ப ' பிஹத ' : எளிதிற் பயந்துவிடும் சுபாவ முள்ள னுடைய தேஹத்தை ஸர்ப்ப ' பரிசிப்பதால் பய ' ஏற் பட்டு, ாயு பிரகோபமடைந்து, ஒவ்வொரு ஸமய ' வீக் த் த யு ' டுபண்ணு ' ; அவ்விதக் கோளாறை 'ஸர்ப்பா காபிஹதம்' எ ' கூறுவோம். 15½.

விஷம் : ாரிருளில் ஏதேனும் ஒன்றால் கடிக்கப் பட, அ தச் சர்ப்பம் கடித்ததா ப் பிரமித்து எண்ணிக் கொண் ட னுக்கு விஷப்பற்று ஏற்பட்டாற்போன்ற திகிலு ' டாய், ஜ்வரமும், வாந்தியும், மூர்ச்சையும், தாபமும் ாணும் ; அல்லது சோர்வு ', யக்கமும், அதிஸாரமுமாவது உண்டாகு ' ; இ ' ே ாளாறு 'ச 'கா விஷம்' எனக் கூறப்படும். 16, 17.

. ஸர்ப்பத்தி ' உடலால் தாக் ப்பட்டதாலான ே ாளாறு.

. ச ' க 'தேஹ ' ; ஸர்ப்ப ' தீ ' டியதென்கிற ஸ 'தேஹத் தினு ' ா ' வி ரா ' ச ' ாவிஷ ' ே ாளாறு.

விஷக்கடியும் நிர்விஷக்கடியும் : (1) ஸர்ப்பம் டித்த விடத்தில் விஷம் சேர்ந்திருந்தால் அவ்விடத்தில் தினவும், வீக்கமும், லியும் ஏற்படும் ; அவ்விடம் சிறிது கிரந்தி மாதிரி புடைத்துக் கொண்டு அழற்சியைப் பெறு . (2) இக் குறிகளில் ஏது ும் இல்லாமலிருந்தால் அது நிர்விஷ கடியா . 18.

தர்வீகர ஸர்ப்பத்தின் விஷவேக ்கள் : தர்வீகரம் ர கிற ர்ப்பம் டித்த ல், (1) அவ்விஷம் தேஹத்திற் பற்றி ்துல் ஏற்படும் முதல் வேகத்தில் வி ாமடைந்த இரத்தம் பெருகி ் ரண்டிரு கும் ; அதனுல் வாய் முதலியவற்றிற் கரு நிறமு , பூச்சிகள் ஊருவதுபோன்ற உணர்ச்சியு தோன்றும். (2) அத இர ்டாம் வேகத்தில் தேஹமெ கும் கிரந்திகள் ாணு . (3) மூன்றும் வேகத்தில் தலை னக்கும் ; உடலில் ஒரு வ நாற்றமும், டித்த விடத்தில் சி ும் தோன்றும். (4) நான் ா வே த்தில் ாயில் விசேஷமாக நீரூறுதலும், வாந்தியும், பூட்டு ளில் தளர்ச்சியும், தேஹத்திமிரும் உ ்டாகும். (5) ஐந்தாம் வேகத்தில் கணுக்கள்தோறும் பிள ப்படுவது போன்ற வேதனையும், தாபமும், வி கலும் ாணும். (6) ஆறு வே த்தில் இருதயத்தில் வேதனையும், உடலிற் கனமும், மூர்ச்சையும், தேஹ சமைக்கப்படுவது போன்ற உணர்ச்சியும், அதிஸாரமும் உண்டாகும். (7) ஏழாம் வே த்தில் விஷ சுக்ரத்தைப் பற்றி விடும்; தோள்களும்-பிருஷ்டபாசமும்-இடுப்பும் ஒடிந்துவிட்டாற் போல் வீழ்ந்துவிடும் ; தேஹத்தில் எல்லா அசைவுகளும் ஒழிந்துவிடு . 19 22.

மண்டலி ர்ப்பத்தின் விஷவேகங் ள் : மண்டலி எ னு ஸர்ப்பத்தினுல் டி ப்பட்டால் அதில் ( ) முதல் வே த்தில் இரத்த ெ ட்டுப்போய் பசுமை நிறம டயும் ; அதனுல் தேஹெ கும் பசுமை நிற பாவும் ; அழற்சி யேற்படு . (2) இரண்டாம் வே க்தில் உடல் வீ கு . (3) மூ றும் வேகத்திற் டித்த விடத்திற் சிவு ஏற்படும் ; தேஹம் வியர் கும் ; நாவறட்சியு டா . (4) நான்கா வேகத்தில் பிணியாளி ஜ ரத்தினுல் வருந்துவான். (5) ஐந்தாம் வே த்தில் உடலெ கும் த பம் பரவிவிடும். (6) ஆறுவதிலும், (7) ஏழா திலு த ஷீ ர விஷவே ங்களைப் போன்ற குறி ளை ாணும். 23, 4.

ர ஜிமான் ஸர்ப்பத்தின் விஷவே ள் : இராஜிமந்த ள் என்னு ஸர்ப்பங்களால் டி கப்பட்டால் அதில் (1) முத வே த்தில் இரத்தம் ெ ட்டுப்பே ய், வெண்ணிறமடையு ; அதனுல் அவய ள் யாவும் பா டு நிறமடையு . (2) இர ் ட ம் வே த்தில் அ குறியுடன் தேஹம் கனத்துப் பே . (3) மூன்றும் வேகத்தில் கடித்த விடத்திற் சிவும், ந சி- ாய்-நேத்திர இவற்றில் துர்நீர் ஒழு கும் உ டாகு . (4) நான்

ரம் வேகத்தில் சிரோபாரமும், மந்யா என்கிற பா த்திற் பிடிப்பு தோன்றும். (5) ஐந்தாம் வேகத்தில் தேஹம் நிற்க ஈட்டாது ஒடிந்துவிழும்; ஜ்வரமும், பிறகு சீதளமும் தே ன்றும். (6) ற்ற இரண்டு வே களிலும் தார்வீ ர விஷவே க்குறிகளே ராணும் என்றறிக.—25, $26\frac{1}{2}$.

விஷவேக களில் ஸாத்யாஸாத் ள்: முற்கூறிய ஸர்ப்பக் டி ளில் முதல் ஐந்து வேக களிலும் சிகித் ஸ செய்யலாம். மற்ற இரண்டு வேகங் ள் தோன்றிய பிறகு சிகித்ஸை செய்ய வியலாது. 27.

விஷங்களில் அற்பவீ யமான ஸர்ப்ப கள் : த ணீர் லந்து விளாவப்பட்ட விஷத்தைப் பெற்றவை, புணர்ச்சியினால் க்ஷீணவீர்யமானவை, பயந்த வ, கீரியினால் விரட்டித்தள்ளப்பட்டவை, குளிர் - க ற்று - வெய்யில் - நோய் - பசி - த ஹம் - ஓைப்பு இவற்றால் பீடி ப்பட்டவை, ெ கு சீ கிரத்தில் தேசம் விட்டு வேறு தேசம் மாறியவை, விஷம் க கியவை, தோலுரித்தவை, தர்ப்பை - மூலிகைகள் - முட் ள் ஆகியவை அட த அடவியில் உலாவுபவை, தேவர்கள் வஸிக்கும் பிரதேசத்திலிருப்பவை ஆகிய இத்தகைய ஸர்ப்பங்கள் விஷவீர்யத்திற் குன்றியவை யாம். 28, $29\frac{1}{2}$.

விஷக் டி முதலியதில் அஸாத்யமானவை : (1) யானம், ட்டைகளின் அடுக்கு அல்லது சிதை, பௌத்தர்களின் ஆலயம் இவை முதலிய பிரதேசங்களிலும், பஞ்சமி திதியிலும், சு ல கிருஷ்ணபக்ஷங் ளின் ஸந்தியிலும், அஷ்டமி - நவமி திதிகளின் ஸ தியாால களிலும், நடு நிசியிலும், நடுப்ப லிலும், பரணி - கிருத்திகை - மகம் - ஆ ில்யம் - விசாகம் - பூரம் - மூலம் இ த நக்ஷத்தி னிலும் ருதம் என்கிற ஸந்தியோதய முகூர்த்தத்திலும் விஷ டி ஏற்பட்டால் அது அஸாத்ய ாகும். (2) அவ்விதமே ர்மஸ்த்த நங் ளில் டி ஏற்பட்டாலு , டித்தவுடனே மு மு கண் ரு வெளிறிவிட்டாலும், தலையிலுள்ள உரோம உதிர்ந்தாலும்,நாக்குத் தடித்துத்தடையு டாலு , அடிக்கடியும் மூர்ச்சையுண்ட றாலும், ச்வாஸம் மிகக் குளிர்ந்திரு தாலும் அவ்வித விஷக் டியிலிருந்து னிதன் மீளமாட்டான். (3) விஷக்கடி ஏற்பட்ட சீ கிரத்தில் அம்மனிதனுக்கு வி ல், ச்வாஸம், வாந்தி, ாஸம், இருதயத்தில் வி இவை ஒரே ஸ யத்தில் உ டானால் அவனும் பிழைக்கமாட்டான். (4) விஷம் உட்ெ ா டவனு , விஷக் டி யு டவனும், விஷ தீட்டிய ஆயுத ளால் குத்தப்பட்ட னு நுரை நுரையா வா தி செ தாலும், பிரஞ்ஞையற்றுப் போன லும், பாத ள் - ை ள் - மு ம் இ ருநிற ெ ாண்டாலும், ாசி ஊைந்து சுரு கிவிட்டாலு அ ய ங் ள் சோர்ந்து விழுந்தாலும்,

தேஹம் சிந்தாலும், பூட்டுகள் தளர்ந்துவிட்டாலும் அவனு க்குப் பிராணுபாய நேர்ந்துவிட்டதாய் அறி . (5) தேஹத்தில் விஷம் பரவியவனுக்கு தீக்ஷ்ணமான ஸ்ய ளைப் பிரயோகித் து பிரஞ்ஞை வாராமற்போனாலும், விரணம் உ டுபண்ணி அவ் வி ணத்திலிருந்து இரத்த வெளிவாராமற்போனாலு , பின்னல் ஓங்கியடிக் அதனால் தேஹத்தில் தழும்பு ஏற்படாமற்போனா லும் அவன் நமனிட செல்வது நிச்சயம். 30 $36\frac{1}{2}$.

விஷப்பற்றில் ாலவிளம்பம் த து: (1) முற்கூறிய நிலைமை ள் ஏற்படுமுன்பே, நெருப்புப்பற்றிய வீட்டிற்குச் செய்வதுபோல் பிராணன் தொண்டையில் வந்து துடிக்கும் போது கூட, வெகு துரிதமா விஷத்தைத் தணித்துவிடும் உபாய ளைச் செய்யவே டும். (2) விஷக்கடியுண்டவனுக்கு விஷமானது கடியுண்டவிடத்தில் நூறு மாத்திராகாலம் த கி, உடனே உதிர முதலிய தாதுக்களை விகாரப்படுத்தியவாறு அவற்றிற் பரவியோடும். (3) அவ்விதம் நேரிடுவதற்குள்ளா வே டியு ட விடத் தக் ெ ாந்தி அறுப்பது முதலிய விஷஹார சிகித்ஸையைச் சீ கிர செய்யவேண்டும்; அப்படியல்லாற்றுன் விஷமானது விஷக்கொடியைப்போல் தேஹத்தினுள் வளர் து பரவம ட்டாது. 37 $0\frac{1}{2}$.

விஷ டியில் உடனே செய்யவேண்டிய சிகித்ஸை ள்: ( ) ஸர்ப்பம் டித்த க்ஷணத்திலேயே அ தயே துரிதமா டியுண்டவன் கடித்துப் போடவேண்டும். (2) அல்லது ஒட் டா குச்சையாவது, த ரயையாவது தாமதமின்றிப் பற் ளால் விண்டெடுத்து, உமிழ்நீரையு கூட்டிக் டித்தவிடத்தில் பூச லாம். (3) அல்லது ாதுக் குறும்பியையாவது எடுத்து அவ் விடத்திற் பூசலாம். (4) டித்தவிடத்திற்கு நான்கு அ குல மே லே பட்டுத்துணிகளாலாவது, சம்பளி யிற்றுலா து திரமறிந்தவன், ஸித்த திரங் ளை உச்சரித்தவாறு ட்டு ட்டலாம். இப்படி செய்வதால் அணைமே ாலி கட்டுவதா ஓடும் த ணீர் தடையுற்று நிற்பதுபோல விஷம் ஓடிப் பரவாது நின்றுவிடு . ப தநங்களால் அழுத்தப்பட்டு வி ரகள் எ கிற இரத்த குழாய்களிலு இரத்தம் மேலே ஓடமுடியாதபடி தடு கப்பட்டுப் போ . (5) பிறகு ர்மஸந்திகளைத் தவிர்த்த ற்ற விடங் ளிற் கடிவாயை கீறி நன்று அழுத்தி, அங்கிருந்து இரத்தத் த வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். அதனால் வித்தி அழிவால் முளை முற்றிலு கிளம்பாததுபோல் விஷவேகம் மேலெழாமல் நின்றுவிடும். (6) மண்டலி ஸர்ப்ப களி விஷ மி வும் பித்தத்தை விருத்திசெய்யக்கூடியதாகை யால், அதைத் தவிர்த்து மற்றவை டித்தவிடத்தை உடனே பழுக் க் ாய்ச் சிய பொன், இரும்பு முதலிய வற்றுலாவது, கொ ளி ட்டையி

ு ாவது சுட்டுவிட வே டும். அக்னியினுல் எ தத்தான் ஒரு நொடியில் பஸ்மமா ச் செய்துவிட முடியாது? (7) அல்லது வத்திய புழுதி, சாம்பல், அகதம் என்கிற விஷஹாமருந்து, உலர் த பசுஞ்சா ம் இவற்றில் எதையேனும் வாயில் போட்டு கொ டு, முன்பு ட்டு கட்டிய இட களுக்கு இடையிலேயே, அதிலும் ச தபருத்த இடத்தில் சஸ்திரத்தினுல் அறுத்து இரத்தத்தை உறிஞ்சலாம்; கடித்த விடத்திலும் அதைச் சார்ந்த ற்றவிடங் ளிலும் அகதௌஷதங்களால் தயாரான மருந்து ளை அடி கடியு பூசலாம்; அல்லது சந்தனமும் வெட்டிவே ரும் அரைத்துக் கலந்த தண்ணீரையாவது மேலே ஸே ம் செய்யலாம். 40 47½.

விஷம் தேஹத்திற் பரவிய பிறகு செய்யவேண்டி சிகித்ஸ: (1) ஸர்ப்பவிஷம் தேஹத்திற் பரவிப் போனபிறகு ஸிர வியதை செய்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டு; அதுதான் அந்நிலைமையில் மிகச் சிறந்த சிகித் ஸயாம்; இரத்தம் போதியவளவு வெளிப்படுத்தப்பட்டுப்போனுல் விஷம் முற்றிலும் வெ ளிப்பட்டுவிடும். (2) விஷத்துடன் கூடிய இரத்த துர்நாற்றமுள்ளதா யிருக்கும்; அக்னியிலிட்டால் சடசட எ கிற சப்தமு டாகும். (3) இரத்தம் தோஷமுள்ளதா யிருந்தால் எவ்வித இருக்குமெ ன்பதையும், சுத்தமாயிருந்தால் எவ்வித இருக்குமென்பதையும் முன் கூறியிருக்கும் வி ஷய களைக் கொ டறியலா.[1] (4) ஸிறி இரத்தம் வெளிப்படுத்தவேண்டிய ஸிரை ள் புலப்படாவிட்டால், ச்ரு கயந்திரப்பிரயோகத்தை யு, அட்டைகளையு கொண்டு இரக்தமோக்ஷணம் செய்யலாம். (5) அவ்வித வெ ளிப்படுத்தப்பட்டு மிச்சமுள்ள அசுத்தரக்தம் விஷச்சூட்டினுல் மீண்டு ஸ்ரவித்து கொ டிருந்தால், மி க் குளிர்ச்சியான லேபநங்களையும், ஸேகங்களையும் பலமுறையு பிரயோகித்து, பெருகு இரத்தத்தை ஸ்த பநம் செய்யவே டு. (6) விஷவேகத்தினுல் இரத்தம் உறைந்துவிட்டால் மூர்ச்சை, வெறி, இருதயத்தின் படபடப்பு ஆகிய கோளாறுகள் தோ றும்; அவற் றக் குளிர்ச்சிய ன உபசாரங்களால் தீர்க்க வே டும்; மயிர்ச்சிலிர் க உண்டாகும்வரையில் சிறிக் குளிரச் செய்யலாம். இரத்தம் பெருக ஆரம்பித்ததும் விஷவேகம் உடனே தணிய ஆரம்பி கும். 4 52½.

விஷத்தில் இருதய ரக்ஷணம்:—(1) ஷமானது தீக்ஷ்ண வீர்யமுடையதாகை யால் இருதயத்திற்கு கேட் ட யுண்டுபண்ணும்; ஆகவே அதைப் பரிபாலிப்பதன் பொருட்டு க்ருதத் த யா து, க்ருதம்-தேன் இவற்றைக் லந்தாவது, விஷ ஹார

[1]. ஸூத்திரஸ்த்தாநம் ஸிராவியதவிதி 27-ம் அத்தியாய பார் .

ருந்தை நெய்யிற் கலக்கியாவது உட்கொள்ளலாம்; இவ் ாறு ஹ்ருதயாவரணம் என்கிற இருதயத்திற்குப் பலமுண்டாய் விஷ வேகத்தைத் தடு 'கும் சிகித்ஸையைச் செய்தால் இருதயத்தில் சிலேஷ்மதாது விருத்தியாகிறது. (2) பிறகு குருத் மு ', வாயில் நீரூறுதலும், குமட்டலும் ஏற்பட்டால், அந்நிலைமையில் ரடி, கொள்ளுக்கஞ்சி, தைலம், து முதலியவற்றைத் தவிர்த்து ே று வமநம் செய்விக்கும் குணமுள்ள திரவ பதார்த்தங்களைத் தாராளமாக உட்கொள்ளச் செய்து ாந்தியை உ 'டுப 'ண வேண்டும்; அப்படிச் செய்வதால் விஷம் தேஹத்திற் பரவ மாட்டாது. 53 55½.

ஸர்ப்ப விஷ 'களுக்கு விசேஷ சிகித்ஸை: கடித்த ஸ 'ப் பம், பிணியாளியின் தோஷம், பிரக்ருதி, கடித்த இடம், விஷ வே ம் இவற்றின் வெவ்வேறு பேதங்களையு' நுட்பமாகப் பரி சீலனை செய்து விசேஷ சிகித்ஸையும் செய்யலாம்.—56½.

தர்வீகர விஷசிகித்ஸை:—தர்வீகர ஸர்ப்பம் கடித்தால் ( ) ஆவாரை பின் வேர், விஷ்ணுக் கிராந்தி வேர், வெள் வசம்பு இவற்றை ஜல ' விட்டு அரைத்துப் பாநம் செய்யலாம். (2) ே ாஷ்டத் ்தத் தேனிற் குழைத்து நஸ்யமாகவு' பி யோகி ' ஸா '. 57½.

கிருஷ்ண ஸர்ப்பவிஷ சிகித்ஸை: கிருஷ்ணஸர்ப்பம் என்னு பா 'பு கடித்தால் (1) இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, (2) கு 'றிமணி, ஈச்வர மூலி இவற்றையாவது, தீக்ஷ்ண வீர்ய முள்ள வேர் ஸம்பந்தமான விஷச் சரக்கையாவது அரைத்துக் டித்த வாயில் லேபநம் செய்யலா '. (3) தேன், மஞ்ஜிஷ்டி, ஒட்டடை 'கரி இவற்றை நெய்யிற் கூட்டிப் பருகலாம்.-58, 59.

ராஜீமான் முதலிய ஸர்ப்ப விஷங்களுக்கு அகதௌஷதம்: அம் ா 'பச்சரிசி, குமிழன், நாயுருவி, விஷ்ணுக்கிராந்தி, ெ ாடி ாதுளை, வெள் வசம்பு, நறுவிலி இவற்றைச் சேர்த்துப் பானம் செய்யவும், ந 'யம் பிரயோகிக்கவும், அஞ்ஜநமிடவும் ஏற்ற ஔஷத 'ள் பக்குவம் செய்து, படமுள்ள தர்வீகர 'ளுடையவும், இராஜீமான் ள் என்னு ' ஸர்ப்பங்களுடைய ும் ெ ாடிய ிஷத் தப் போக் அகதமாக உபயே கிக்கலாம். 60, 60½.

மண்டலி விஷத்திற்கு அகதௌஷதங்கள்: (1) போரத்தை, திராக்ஷை, ெ ள் வசம்பு, யானைவண 'கி இவை ஸம பாக ', துளஸியிலை, விளாம்பட் டை, பில் ப்பட்டை, மாதுளம்பட் ட இவை அ ற்றினும் அ ரப்பாகம், இவற்றைச் சூர்ண ாக அல்லது ல் ா ச் செய் ெ'டலிஸர்ப்ப விஷத்திற்குத் தேனிற் கு ழத்து விசேஷமா அ தமாய் உபயோகிப்பது

நலம். (2) பஞ்சவல்கலம், [1] த்ரிபலை, அதிமதுரம், சிறு நகப்பூ, சிற்றேலம், ஜீ க , ருஷபகம், வெ ட்டிவேர், வெள்வசம்பு, வறள்தா ரை, நெய்தல் இவற்றின் கூட்டாலாகிய லேப மான அ ௌஷதத்திற்கு ஹிமவ ன் என்று பெயர்; இது மண்டலி ஸர்ப்ப விஷத்தையும், சோதை, விஸர்ப்பம், கொப்புளம், ஜ்வர , தாபம் இவற்றையும் தீர்க்க ல்லது. (3) குமிழன், ஆலம் மொ குகள், ஜீவக , ருஷப ம், வெள்வசம்பு, மஞ்ஜிஷ்டி, அதி மதுரம் இ ற்றின் ஷாயத்தை ம டலி ர்ப்பத்திஞல் டி யுண்டவன் பருகலாம். 61 65.

அஷ்டாங் அகதம்: மூங்கிற்பட்டை, மூ கிலரிசி, டுக ரோஹிணி, பாதிரி ி த்து, சுக்கு, ாட்டுவாகைவித்து, ாட்டு கோது ம வேர், வசம்பு இவற்றின் கூட்டு 'அஷ்டா ாகத ' னப்படும்; இதைப் பசுமூத்திரம் விட்டு அரைத்துப் பூச மண் டலி விஷம் தீரும். 66, 66½.

ர ஜீமத் விஷத்திற்கு அகதம் (இரண்டாவது): டு ரோ ஹிணி, அதிவிடயம், கோஷ்டம், ஒட்ட டக் ரி, அரேணுகம், த்ரிகடு, கிரந்தித ரம் இவற்றின் ல்கத் தத் தேனிற்கு மூத் துபயோகிக் இ ாஜீமா என்னும் ஸர்ப்ப களின் விஷ தீ கி விடும். 67½.

காண்டசித்ர ஸர்ப்பவிஷ சிகித்ஸை: ாண்டசித்ரா என்கிற ர்ப்பத்திஞல் கடிக் ப்பட்டால் (1) கடித்தவிடத் த இ டு யாமகாலம் பூமியிற் புதை த்தைத்து, அப்பால் எடுத்து, டித்தவிடத்தைக் கீறி தானியம் விளைகிற இடத்து ணை யும் நெய்யையும் லந்து அவ்விடத்திற் பூசலாம். (2) புராண க்ருதத்தில் த்ரிபலா சூர்ணம் கூட்டிப் பருகலாம். (3) அதற்கு முன்பு புஜித்த உண ு ஜீர்ணமானதும் விரேசநம் செய்வித்து, பருப்புச் சேர்த்து ப குவம்செய்த வாற்கோது ம யன்னத்தைப் புஜி லா . 68, 69½.

ஸ ர்வக மிக-அகதம்:— அலரிப்பூ, எருக்கன்வேர், கலப் பை கிழ கு, திப்பிலி, ட்டத்திருப்பி, மிளகு இவற்றை இடித்து, அன்ன ஊறிய ஜலத்திஞல் அறைத்து லேபந ாய் உபயே கிக் லாம்; 'ஸா ர் க ர்மிக ' என்கிற இ த அ ௌ

---

1. பஞ்ச ல்கலம் அத்தி, அரசு, ஆல், பூ ரசு, ஞ்சி இவ் ந் தி பட் ட ளி கூட்டுப்பெயர். இவ்வை து ப்ந் ே என்றும் கூறப்படு

2. மிக குளிர்ச்சி பொருந்தியதா யால் இதற்கு 'ஹிம ா ' எனப் பெயர்.

. கா டசித்ரா ட்டு ரியன் எ னு பா பு. [ா கிளை ளில் மறை துள்ள பச் சப்பா பு என்றும் சிலர்.]

ஷதம் வியந்த்ரஸர்ப்பங் ள் என்கிற கலப்புஜாதிப் பாம்புகள் டித்ததாலான விஷங் ளைப் பரிஹரி 'க உபயோ னது.-70, 71.

பா - ஸ்மே பமே ா மான அகதங்கள்: (1) காட்டு கைப் பூவின் சாற்றில் மிள யும், சர் 'கரையையும் சேர்த்துப் பாவனை செய்தெடுத்துச் சூர்ணம் செய்து, ஜலத்துடன் பரு வும் நஸ்ய மிடவு' உபயோகி' லாம். இது எல்லாப் பாம்புகளின் கடிகளி லும் உபயோக ான அ தம். (2) கிரந்தித ரம், ே ரஷ்ட' இவை வ க்கு இர 'டு பலமளவு சூர்ணம் செய்து, நெய்யும் தேனும் நான்கு பலம் கூட்டி யுட்கொள்ள தக்ஷ ன்போன்ற ெ ாடிய ஸர்ப்ப விஷமும் நீ. கி ஸ ுகமேற்படு'. 72, 73.

த 'வீ ரஸர்ப்ப' ளின் விஷவே ' ளில் சிகித் : தர்வீ ஸர்ப்பங் ளி' விஷத்தினுலான (1) முதல் வேகத்தில் முத லில் இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, ஏதேனும் தகு 'த அ தள ஷதத்தைத் தேனிலு' நெய்யிலும் லக்கித் தாமத' செய்யா ற் பருகவேண்டும். (2) இரண்டாம் ே த்தில் மநம் செய் வித்து, அவ்விதமே அ ஒளஷதத் த உட்ெ ாள்ளே ண்டும். ( ) மூன்றும் வே த்தில் விஷஹ ரௌஷ, ' ளால் அஞ்ஜநமு' நஸ்யமும் பிரயோகிக்கலாம். (4) நான் ாம் ே கத்தில் ந செய்தபிறகு முற்கூறி ய ாகூ என்னும்[1] கஞ்சியைப் பருகலாம். (5) ஐந்தாவது, (6) ஆருவது வே ' களில் மிக' குளிர்ச்சி பொருந் திய விஷஹ ஒளஷத' ளால் அடிக்கடியு' ஸேகம் செய்து, லேபநமும் செய்து, தீக்ஷ்ணௌஷத' ளால் மநம் செய்வித்து, விஷஹாபதார்த்தங் ளால் பக்குவ' செய்த கஞ்சியையும் பரு ச் செய்யலா'. (7) ஏழா' வே த்தில் தீக்ஷ்ணமான அ ஒளஷ தத் த அஞ்ஜநமாகவு', நஸ்ய ாகவும் உபயோகித்து, சிரஸ்ஸில் சஸ்திரத்தினுல் குறுக்கு' ெ டுக்குமா க் கா ப' என்னு' முறையில் ஆழமாக' கீறி, இரத்தங் லந்த மாம்ஸத்தை ா து சர் த்தையா து அழுத்திவை' ல'. 74 78.

மண்டலிஸர்ப்ப' ளின் விஷவே ' ளில் சிகித்ஸை : ம ' டலிஸர்ப்ப' ளின் மூன்று' ே த்தில் நம் செய்வித் ', பேயா என்ற ஞ்சியைப் பரு ச் செய்யலாம். ஆறு' ே கத் தில் தீக்ஷ்ண ாயில்லாத அ ஒளஷதத் தயாவது, பத்ம ாதி த் தயா து உபயோகி' லாம். 79.

ா ஜிலஸர்ப்பங் ளின் விஷே ' ளிற் சிகித்ஸை : இராஜிமான்கள் என்னும் ஸர்ப்ப' ள் கடித்தால் அத' முதல் ே கத்தில் ஆழ ா ' கீறி, அலாபு டி யப் பிரயோகித்து,

---

[1] மு 'தி 3 -' அத்தியாயத்தில் 2 , 2- ' ச்லோ ' ளி' மொழிபெயர்ப்பிற் கூறியு' ள மு ற யப் பார்'.

. ம ' டலி ர்ப்பத்தின் ற்ற விஷ ே க' ளுக்கு' தர்வீ ா விஷ ே க' ளுக்கு' கூறி சிகித் ஸ ளைச் ெசய் ே ண்டும்,

இரக்தமோக்ஷணம் செய்யலாம். பிறகு முன்போலவே அ. தௌஷதம் உட்கொள்ளலாம். ஆறும் வேகத்தில் தீக்ஷ்ணமான அஞ்ஜநமும், அவபீடகநஸ்யமும் பிரயோகிக்கலாம். இ கு மொழியப்படாத மற்ற வேக களில் தர்வீகா ஸர்ப்பத்தின் விஷ வேகங்களுக்கு மொழியப்பட்டுள்ள வகையில் சிகித்ஸை களைச் செய்யவேண்டும். 80, 81.

கர்ப்பிணி முதலியவர்களு கு ஏற்ற விஷ சிகித்ஸை : கருத் தரிப்பவள், பாலர், வயது சென்றவர் இவர்களுக்கு மிருது ான அ ஔஷதங் களை உபயோகிக்க வே டும்; இவர்களுக்கு ஸிராவியதை செய்யக் கூடாது. $81\frac{1}{2}$.

வஜ்ர அகதம் : லவங்கப் பட்டை, மநச்சிலை, மஞ்சள், மர மஞ்சள், கி திதகரம், பாதரஸம், புலியுகிர், பச்சிலை, நாக ே ர இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, அரிசி கழுவிய நீருடன் உட் கொள்ள, மிகச் சீதள குணமுள்ள 'வஜ்ரம்' என்கிற இவ் ஔஷ த , அஸுரர்களை இந்திரனது வஜ்ராயுதம்போல் ஸகல விஷ களையும் தீர்க்கவல்லது. 82, 83.

பில்வ மூலாதி அகதம் : பில்வ வேர், துளஸி திர், பு கந ாப், கிரந்தி தகரம், தேவதாரு, த்ரிபலை, த்ரிகடு, மஞ்சள், மரமஞ்சள் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, செம்மறியாட்டுச் சிறு நீ சேர்த்து மிக்க மிருதுவாக ஆட்டி யெடுத்து அஞ்ஜநமாகவும், ஸ்யமாகவும் பிரயோகித்தும், பாநம் செய்தும், ஸர்ப்ப கள்-சிலந்தி - மூஞ்சுறு - தேள் - முதலியவற்றின் விஷக்கடிகளா லு , விஷூசியினாலும், அஜீர்ணத்தினாலும், ரவிஷத்தினாலு , ஜ்வரத்தினாலும் வருந்துபவர் களையு , பூதங்களால் விரட்டப் பட்டவர்களையும் சு ப்படுத்தலா . 84, 85.

கடிவாயில் மிச்சமுள்ள விஷத்தைப் பரிஹரித்தல் : கடிவாயிற் சிறிது த கியுள்ள விஷத்தையும் அவ்விடத்தில் லேப முதலியவற்றைச் செய்து பற்றறச் செய்யவே டும்; சொற் பம் மிச்சமுள்ள விஷங்கூட மீ டும் தன் ே களை காட்ட கூடும், அல்லது தூஷீவிஷமாகவா ாது ாற கூடும். 6.

விஷம் நீங்கிய பிறகு தோஷஹர சிகித்ஸை : தேஹத்திற் பற்றிய விஷம் முற்றிலும் நிவ்ருத்தியான பிறகு (1) பிரே ாப மடையும் வாயுவுக்கு வாதஹரமான ஸ்நேஹ சிகித் ஸ முதலிய வற்றால் பரிஹாரம் செய்யவே டும்; ஆனால் தலம், மது, ெ ாள், புளி இவை மாத்திரம் உபயோகிக த் த கவையல்ல. (2) பித்ததோஷத்தைப் பித்த ஜ்வரத் தப் பரிஹரிப்பதற் கேற்ற கஷாய ள், ஸ்நேஹ கள், வஸ்திகள் இ ற்றால் சமநம் செய்யவே டு . (3) கபதோஷத்தை ஆரக்வதாதி கஷாயாதி களைத் தேனுடன் ட்கொ டு பரிஹரி லாம். 87,

ச விஷ - ஸ ப்பாங் ாபிஹத ோளா ளு குச் சிகித் ஸை :—வெள் சம்பு, சதுர்ஜாதம், திராக்ஷை, க்ஷீர ாே லி, அதிமதுரம் இவற் றச் சூர்ணம் செய்து, தேனிற் ல கிப் பானம் செய்வது , மந்திர ஓதி புனிதமா கிய ஜலத்தினுல் பிரோக்ஷணம் செய்வது , நல்மொழிகளால் தேறுத கூறி ளிப்பூட்டுவதும் ஸர்ப்பத்தின் உடல் தா கியதாலா கோளா றினும் ஏற்ற பரிஹார களா . 89, 89½.

தேஹத்தில் அணி கூடி விஷஹர ள் : மாணிக்கம், மரகதம், வஜ்ரம், யானைத்தந்தத்திலிரு தெடுத்த முத்து, வைடூர்யம், கர்த்தபமணி யென்னும் தூம நிறமுள் இரத் தினம், இரத்தின புஷ்பி என்னும் மூலிகை , விஷ மூஷிகை எ னு மூலிகை,[1] இமாலயத்திலு டான ஆட்லா ா டி, வெள் ளைச் சாறடை, தும் ப, வெ ாக் ட்ட , ல்லா ா, த் தின் சிரஸ்ஸிலிருந்தெடுத்த இரத்தினம், விஷகுணமுள்ள வீர்ய நிரம்பிய வேறு சாக்கு ள் ஆகியவற்றைத் தேஹத்தில் விஷம் பற்றுமலிருக் வும், பற்றிய விஷம் தணியவும் செய்ய உட பில் தரித்துக்கொண்டிருக்கலாம். 90 92.

ர்ப்பம் தீண்டாமலிருக்க முன் ஜ கிர த: இரா ா ளில் வெளியிற் செல்லும்போது யிற் குடை யேந்தி , சப்த முண்டாக்கத் தகுந்த தடியைத் தாங்கியு செல்லுவது சிற த ஏற்பாடாம்; ஸர்ப்ப ள் அக் குடை நிழலை கண்டும், தடியோசையைக் கேட்டும் ஒழிந்தோடிப் போகு . 93.

முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம்.

கீ -லூதாதி விஷப் பிரதிஷேதம்.

இனி கீட லூதாதி விஷப் பிரதிஷேதம் என்னு அ தி யாயம் விவரித் துரைக் ப்படு :

கீட ளின் விஷம்.

கீட க ன்கு விதம் : கீட கள் என்னு விஷ ஜ துக் ள் ஸர்ப்ப களுடைய மலம், மூத்திரம், சுக்ர , முட்டை ள், அவற்றின் அழுகிப்போன அவயவ ள் ஆ வற்றிலிரு து ண்டாய், தனித் தனியே மூன்று தோஷ களால் மூ று ,

---

1. விஷமுஷ்டி று பாடமு டு. அப்பொழுது ட்டி ொட் ட எனப் பொருள்.

. கீட கள் குளவி, தேள் முதலிய ; லூதா சி ந்தி முதலி யது ; இ தீ தா லு டாகு விஷ கோளாறு ளு குப் பரி ஹாராதிகளைக் கூறு அத்தியாய .

ஸந்நிபாத தோஷத்தினால் ஒன்றும் ஆக நான்கு தோஷங்களால் நான்கு ஜாதிகளாகப் பகுக்கப் படுகின்றன. ( ) அவற்றுள் வாத தோஷமுள்ள கீடங்களால் கடிக்கப்பட்டால் குத்தலும், வலியும் அதிகமாய் ஏற்படும். (2) பித்த தோஷமென்கிற அக்னி குணமுள்ள கீடங்கள் கடித்தால் இரத்தம் முதலியதின் பெருக்குச் சொற்பமாகவும், அழற்சி-சிவப்பு-விஸர்ப்பம் இவைகளோடு பழுத்த புல்லாந்திக் கனிபோன்ற அல்லது கர்ஜூரக் கனிபோன்றதாகவும் கடிவாய் காணப்படும். (3) கபதோஷம் மேலிட்ட கீடங்களால் கடிக்கப்பட்டால் கடிவாயின் வீக்கமானது பழுத்த அத்திப் பழம் போன்றதாய் சொற்ப நோவுள்ளதாய் ஏற்பட்டிருக்கும். (4) முற்கூறிய எல்லாக் குறிகளும் ஏற்பட்டு, இரத்தக் கசிவு முதலியது மிகவும் அதிகமா யிருந்து வந்தால் அது ஸந்நிபாத தோஷமுள்ள கீடங்களால் ஏற்பட்ட டியென் றறிந்து, அதை விட்டுவிட வேண்டும். 1 3½.

கீடவிஷங்களில் வேகங்கள் முதலியன : ( ) கீட விஷங்களில் ஸர்ப்ப விஷங்களிற் கூறப்பட்ட விதமாகவே விஷ வேகங்கள் தோன்றும். (2) இதில் ஏற்படும் வீக்கம் மேன்மேலும் விருத்தி யடையும்; அதிலிருந்து கசியும் இரத்தம் சவர் நாற்ற முள்ளதா யிருக்கும்; சிரஸ்ஸும் நேத்திரங்களும் கனக்கும்; மூர்ச்சையும், தலைச்சுற்றலும், ச்வாஸ வேகமும், அதிக வேதனையும் தோன்றும். (3) எல்லாக் கீடங்களின் கடிவாயிலும் கர்ணிகை யென்கிற வட்டமும், ஜ்வரமும், அரிப்பும், அரோசகமும் உண்டாகும். 4, 5.

தேள் விஷம் : ( ) விருச்சிகம் என்கிற தேளின் விஷம் தீக்ஷ்ணமானது; அதனால் கொட்டப்பட்டதும் அவ் விஷம் முதலில் நெருப்பைப் போல் அழற்சி தரும்; துரிதமாக மேலே ஏறும்; பிறகு க்ரமமாக வந்து கடிவாயிலேயே வேதனையைத் தந்துகொண்டிருக்கும்; ஆகவே அதன் கடி அந்த க்ஷணத்தில் அமித வேதனையைத் தரும்; அவ்விடம் கன்றிவிடும்; துடிப்பும் வெடிப்பும் ஏற்படுவது போன்ற வேதனை யுண்டாம். (2) **தேள் மூன்று விதம் :** அவை பசு முதலியவற்றின் அழுகிய சாணத்திலிருந்தும், திக்த்த விஷ-தஷ்ட விஷங்களால் இறந்தப் பிராணிகளின் உடல் அழுகிப் போக அதிலிருந்தும், அழுகிய ஸர்ப்பத்தின் உடலிலிருந்தும் ஆக மூன்று வகையில் உற்பத்தியாவதுண்டு; அவற்றின் விஷங்கள் முறையே வீர்யத்தில் மந்தமாகவும், மத்திமமாயும், மஹத்தாகவும் இருக்கும். (3) அவற்றுள் **மந்த விஷத்தேள்** வெளுப்பாகவும், பசுமையாகவும், கறுப்பாகவும், ரூக்ஷமாகவும், மேகவர்ணமாகவும், பல நிறமாகவும், உரோமம் போன்ற மெல்லிய முட்களுள்ளனவாயும், வாலில் அநேகம் கணுக்களுள்ளனவாகவும், சென்னிற

மா வும், வெண்மையான வயிற்றுப் பக் ளுள்ளனவா வும் இருக்கும். (4) மத்திம விஷத்தேள் ள் வயிற்றுப் ப கத்தில் தூமநிறமுடைய வ ; அ ற்றின் வாலில் மூன்று ணி ளே இருக்கும்; கபிலம், சிவப்பு, மஞ்சள், வெளுப்பு, றுப்பு இவற்றின் கலப்பு, இரத்தம் ஆகிய நிறங் ளில் எதையாவது, அல்லது பலவேறு நிறத்தை தயாவது அவை பெற்றிருக்கும். (5) ஹ விஷத்தேள் ள்[1] பார்வைக்கு நெருப்பைப்போன்றிருக்கு ; இரண்டொரு மணிகளே வாலில் அவற்றிற்கு உண்டு; சி ப்பாக , கறுப்பாகவும், வெண்மையா வும் அவற்றின் வயிற்றுப் பாகம் காணப்படும். (6) அவற்றுள் மஹ விஷத்தே டெ ட்டி ுறி ள வன: நாக்கு வீ கிப் போ ; உடல் திமிர் து விடும்; அவன் ஜ்வரத்தினுல் வருந்துவான்; உடம்பிலுள்ள ஒவ்வொரு த்வாரத்திலிருந்து கருநிறமான இரத்தம் கசியும்; இந்த்ரியங்களுக்குள்ள உணர்ச்சி ள் இழக் ப்படும்; வியர்க்கும்; மூர்ச்சை யுண்டாம்; ாய் வறளும்; நா தழுதழுக்கும்; வேதனைகள் வருத்தும்; மாம்ஸம் சிதைவுறும்; பெரும்பாலு அவன் உயிர் துறப்பான். 6 12.

உச்சிடிங்க விஷம் : ..ச்சிடிங்கம் என்கிற செய்யான் பெரும்பாலும் வாயால் கடிப்பது வழக்கம்; அவ் விஷம் எளிதில் சிகித்ஸிக்கக் கூடிய தேள்விஷத்திலும் அதிக வேதனையைத் தரும்; அதனுல் லிங்கம் தடித்துக் கெ ள்ளும்; மயிர்ச்சிலிர்க்கை யுண்டாம்; அக் டியானது குளிர் த ஜல ஊற்றிறுற்போல் தேஹ மனைத்தையும் ஈரக் கசிவால் நனைத்துவிடும்; இச் செய்யான் உஷ்ட்ரதூமம் என்றும், இரவில் உலாவுவதால் ர த்ரி ம் என்றும் கூறப்படு . 13, 14.

கீட தி விஷ களின் விசேஷத்தன்மைகள்: ( ) கீட கள் எ கிற ஜ துக் ளின் விஷ கள் பெரு பாலும் வாத-பித்த தோஷம் மேலிட்டவை ளாகவு , (2) கணபம் என்கிற ம்பளிப் பூச்சி-சுண்டெலி இவற்றின் வி ஷ ங் க ள் சிலேஷ்மதோஷ மே லிட்டவை ாகவும், (3) வ்ருச்சி கள் வன்கிற தேள் ள்-உஷ்ட்ரதூமம் இவற்றின் விஷ கள் பெரும்பாலு வாததோஷ மேலிட்டவையாகவு இருக்கும். 15.

விஷ ளில் த தி தே ஷ குறிகளும் அவற்றிற்குப் பே து சிகித்ஸைகளும் - ( ) விஷக்கடிகளில் எந்தெந்த தோஷத்தி குறிகள் மேலோ கித் தோன்றுகின்றனவோ, அந்தந்த தோஷத்திற்கு ாதிரிடையான குணமுள்ள ஔஷதங் ளால் அதற்குச் சிகித்ஸை செய்யவேண்டு . (2) தவிஷத்தில் இருதய

---

[1]. மஹா விஷத்தே — இது நண்டு ாய்க்காலி அல்லது ந டுத் தெறுக்கால் எ று ழ கப்படுகிறது.

2. உச்சிடி ம் ரும் பூரான் எ று சிலர்.

ே தனை, ே ல்மூச்சு, மூச்ச டப்பு, நரம்புகளி ் இசிவு, ஹும் புப் பூட்டு ளில் வேதனை, தலைச்சுற்றல், கால் ஆட்டுச் சதையில் இசிவு, உடற் றுத் ல் ஆகிய குறிகள் தோன்றும். (3) **பித்த விஷத்தி** பிரஞ்ஞை இழக் ப்படும்; ச்வாஸம் சூடாகும்; இருதய அழலு ; வாய் சக்கும்; சதைகள் சிதைவுறும்; சிவப்பா வு பசுமையா வும் வீக்கம் காணும். (4) **சிலேஷ்ம விஷத்தி** ந்தியாகும்; அரோச உண்டாம்; இருதயம் வே னை யுறும்; வாயில் நீரூறு ; குமட்டலு டாகும்; பிரஸேம் காணும்; சைத்தியட் அதி ரி கும்; வாய் இனிக்கும். (5) இவற்றுள் ரதவிஷத்தில் விரணத்தி மேல் தலத்தைத் தடவி, பிண்ணுக்கையு பூசே ண்டும்; பிறகு சூடான அன்னத்தினாலும், ாடியினாலும் வேதநமும் செய்யல ; ப்ருஹ்மண சிகித்சையு செய்வது நல . (6) பித் விஷத்தில் மி வும் சீ ளமான வஸ்துக்களால் ஸேகமும், பிரதேஹம் என்கிற லேபந களும் பிரயே கி வேண்டும். (7) சிலேஷ் விஷத்தில் குமட்டலையும் ா தியையும் உ டா கும் ஔஷதங் ளைக் கொடுத்தும், ஸ்வே தந செய்தும் சிகித்ஸிக்கவேண்டும். இவ்வாறு மூன்றுவித ா கீடவிஷங்களு கும் மூன்றுவித ன பரிஹாரமுறைகளைச் செய்யலாம். இவற்றிற்குப் பெரு பாலும் சிறிது சூடான ஸ்வேத களையும், லேப களையும், பரிஷேக களையும் பிரயோகி லா ; ஆனால் மூர்ச்சையடைந்தவனுக்கும், கடி வாயில் ச ம ப்பட்ட வேதனையுள்ள னு கு , விஷக்கடியில் அழுகியு ள விரணமுள்ளவனுக்கும் இந்த ஸ்வேதாதி சிகித்ஸைகள் த ா. 16- 2 1.

பதூபம் :—(1) வெண்கடுகு, மனிதரின் தலைமயிர், ப மூய ெ ல்ல இ ற்றைக் கூட்டி, அக்னியிலிட்டுப் புகை போடுவ லா விஷக் டி ளிலும் சிறந்த பயன் தரும் என்று ாச்யபர் மொழி திரு கிறார். $23\frac{1}{2}$.

விஷஹார பே சிகித்சை : (1) விஷஹாரமான எல் ாச் சிகித் ஸையையு , ஸ ல சோதந சிகித்ஸைகளையும் நிறைே ற்று துடன், ெ ாடிய விஷமுள்ள தேள் முதலிய கீட ளி டி ளி ப ம்பு டி ளுக்குக் கூறிய மற்றச் சிகித்ஸைகளையு செய்யலாம். ( ) சி தைடே ரும், அ மாம்பச்சரிசியு ஸ பா கச் சூர் ம் செய்து, நெய்யுடன் பருகினால், வாயுவி ே ளால் கைலாஸகிரி எப்படியானால் அசைக்கப்படாதோ, அவ்வாறு கீடவிஷங் ளால் தேஹ அ சவுறுவதில்லை. (3) சே த சி த்ஸ செய்தபிறகு பாலுள்ள மர ளின் பட் டையை அரைத்து, ே லே லேபநம் செய்ய கீடவிஷம் தீரு . (4) நல் முத்தை அரைத்துச் செய்யு லேபநமானது வீக் ம், குத்த அழற்சி, ஜ்வர இவற் றப் போக்கு . 24 $26\frac{1}{2}$.

தசா அகதம்: வச பு, காய , ரய்விடங்க , இந்துப்பு, பானைத்திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, அதிவிடய , த்ரிகடு இவற் றக் ஷாயம் செய்து பானம்பண்ண, எல்லாக் கீடவிஷமும் தீரு ; இது ரச்யபர்செய்த "தசாங்காகதம்" எனப்படும்.-27,2 .

தே விஷத்திற்குச் சிகித்ஸை ள்: (1) தேள் கொட்டிய வுடனே சக்ர தலத்தினால் அவ்விடத்தில் ஸே ம் செய்யவும். (2) அல்லது வேறு தலத் த நிலப்பனங்கிழங்கின் க ஷாயத் திற் ரய்ச்சி, இளஞ்சூடாகவும் மே லே ஊற்றலாம். (3) இந் துப்பு ல த நெய்யையா து அடிக்கடியு மேலே ஊற்றலாம். (4) இளஞ்சூடான கஞ்சியையாவது பாலும் உப்பு கலந்து இளஞ்சூடா மே லே ஊற்றலாம். (5) பொடித்த ஜீர த்தையும் இந்துப்பையு கூட்டி, நெய்யில் வறுத்து மேலே ஒற்றட கொடுக்கலாம். (6) டிவாயின் பக்கமாகச் சுற்றிலும் நன்கு ஸ்வே தநம் செய்து, சஸ்திரத்தினாற் கீண்டு, மஞ்சள்-இந்துப்பு-த்ரிகடு-காட்டுவாகைப்பூ-அதன் காய் இவற்றைச் சூர்ண செய்து மேலே தூவலாம். (7) துளஸிப்பூங்கதிரைக் கொடிமாதுளையின் சாற்றினாலும், பசுமூத்திரத்தினாலும் அரைத்துக் காய்ச்சிச் சிறிது சூடா வே லேபநம் செய்வது இதமாம். (8) அவ்விதமே பக்குவம் செய்த பி ணைக் ரவது, பசுஞ்சாணமாவது லேபந செய்ய உபயோகமானவை. (9) தேனும் நெய்யு கூட்டிய க்ருதமாவது, (10) தாராளமாகச் சர்க்கரை கலந்த பாலாவது பருகத் தகுந்தனவாம். (11) மாடப்புறுவின் மலம், கடுக்காய், கிரந்தித ரம், க்கு இவற்றைக் கொடிமாதுளையின் சாற்றினால் அ ரத்து லேப ம் செய்ய, வ்ருச்சி விஷத்திற்கு அது சிறந்த அ த ரகும். (12) வேலம் ப சியையும், ஓட்டகப்பல்லையும் அரைத்து லேபநம் செய்தாலும் தேள்விஷ தீரும். (13) காய , அரிதாளம் இவற்றைக் கொடிமாதுளைச் சாற்றில் அரைத்து, குளிகை செய்து, அதை இழைத்து மேலே லேபநம் செய்தாலும், அஞ்ஜநமிட்டாலும் விருச்சிக விஷ நிவ்ருத்தியா . (14) பு கு, மருதை, நறுவிலி, குன்றிமணி, வெட்பாலை, ரட்டு ர இ ற்றி பு ஷ்ப ளை மோரின் தெளிவுநீரை விட்டு அரைத்து டித்த இடத்தில் லேபநம் செய்வதும் லம். (15) ொடிய விஷவேதனையினால் மூர்ச்சி தும், பெருமூச்செறிந்தும், பிதற் றி ொ டு ரு துபவனு கு கடுக் ரய், மஞ்சள், திப்பிலி, மஞ்ஜிஷ்டி, அதிவிடயம், மிளகு, சுரைப்பிஞ்சு இவற்றைக் த் திரியிலைச் சாற்றால் அரைத்து டிவாயில் லேபநம் செய்யலாம். (16) உக் ரமாயுள்ள எந்தத் தேள்[1] கொட்டியபோதிலும் தயி

. "உ ராவிவிஷே" எ கிற மூலத்தி மொழிக்குக் கொடிய டு அ து கு வியி விஷ எ றும்பொரு கூறு து டு. இ கு - 2 -ம்ஔஷதமு றகளு இ விதமே குளவிவிஷத்திற் கேற்ற வயாம்.

ரயு நெய்யையு பருகச் செய்யலா . (17) ஸிராவ்யதையு செய்யலா . (8) வமநம், அஞ்ஜநம், நஸ்யம் இ ற்றையும் பிரயோகிக்கலாம். (19) உஷ்ணமு கவும், ஸ்நிக்த்தம கவும், அ லமாகவும், மதுரமா வும் உள்ள வாதஹரமுள்ள உணவும் அருந் தத் தக் து. (20) சுக்கு, மாடப்புறாவின் லம், அரி, ாளம், இந்துப்பு இவற்றை கொடி ாதுளைச் சாற்றால் அரைத்து லேபநம் செய்யலா . இந்த அகதம் தேள் வகுப்ப பச் சேர்ந்த எந்தப் பூச்சியின் விஷத்தையுட் துரிதமாய் தீர் க ல்லது. (2) வ்ருச்சிகத்தினால் கொட்டப்பட்டவர்களு குக் டைசியாக ிஷம் மிசவும் ஏறித் தொந்தரவளித்தால், கடித்தவிடத்தில் ஷத்தினாலேயே லேபநம் செய்யலாம். உச்சிடி விஷத்திலும் இதே முறை ஏற்றதாகும். (22) ாய்க்குடை யென்னு காளான், விழுலி வேர் இவற்றை நறுவிலிச் சாற்றால் அரைத்துக் குளிகை செய்து, இழைத்து மேலே தட வும்; இது தேள்விஷத்தைப் போக்குவதிற் சிறந்தது. 29 42.

கீட களனை த்தின் விஷங்களுக்கும் பொதுசிகித்ஸை : (1) காட்டுவாகைப்பூவை எருக்கம்பாலில் மூன்று முறை பாவனை செய்தெடுத்து, திப்பிலிப் பொடியையும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். இந்த அகதம் கீட கள், ஸர்ப்ப ள், சிலந்திகள், சுண்டெலி, தேள் இவற்றின் விஷ களைத் தீர்க்கும். (2) காட்டுவாகைப் பூ, புங்கம்வித்து, காச்மீர் என்கிற கேஸரி, கோ ஷ்ட , மநச்சிலை இவற்றின் கூட்டுச்சூர்ணம் தேள், ராத்ரிகம் இவற்றின் விஷங்களைப் பறித்துப் போக்கவல்ல அகதம் என்று ஜிநதேவனால் மொழியப் படுகிறது. 43, 44.

லூதா விஷம்

லூதா என்னும் சில தி: லூதா என்கிற சிலந்தி ள் கீட களைக் ாட்டிலும் மிகக் ொடிய வ; அவை பதினாறுவித எனச் சிலரும், இருபத்தெட்டு விதமென்று வேறு சிலரும், இன்னும் அவை எண்ணி கை யிற் பெருகுகின்றன என்று மற்றும் சிலரும் கூறுகிறார்கள்; ஸூரிய கிரண ளைச் சார்ந்து தோ றும் இவை ஆயிரக்கணக்கானவை யெனக் கூறுவர் ஒரு சாரார். ஆனால் அநே உபத்திரவமளிக்கும் தன்மையுள்ள விஷஸ்வரூப ான சிலந்தி ஒன்றேயாம். அதன் ரூபங்கள் பலவ ுயிருப்பதால், உருவங்களைக்கொண்டு அதற்குப் பெயரிடுவது எளிதல்ல; அது ஓரிடத்தைச் சார்ந்து நிலைத்திருப்பதுமில்லை; ஆகவே தோஷ களைக்கொண்டு அதன் தன்மை கள் அடியிற் கூறப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தனித் தோஷத்தின் குணமுள்ள சிலந்திகளின் விஷ கள் கஷ்டஸாத்தியமாகவும், ஸந்நிபாததோ ஷ ஸம்பந்த ான சிலந்தியின் விஷம் அஸாத்தியமாக ும் ஆகும். 45 -47½.

வ த தி தே ஷகு ்களைப் பெற்ற சில்தி் டி ள்: ( ) பித்ததோஷ ஸம்பந்த ா ா பைத்தி லூதா என்னும் சில் தி டித் தால் தாபமும், ாவறட்சியும், கொப்புளமும், ஜ்வரமும், யக்க மும் காணும் ; டித்தவிடத்திலுள்ள கொப்புளம் அதிகச் சூடா கவும், சி ப்பு ்-மஞ்சளு் லந்த நிறமுள்ளதா வு், நீர்ப் பசை யின் சி முள்ளதா ும், திராக்ஷை்கனி போன்றதா வும் இருக் கும். (2) கபதோஷ ஸம்பந்தமான ்லேஷ்மி லூத என்கிற சிலந்தியின் கடியானது கடினமாகவும், வெண்மை யாகவும், ஈச்சம் பழம் போன்றதாகவும் இருக்கு் ; அவ்விஷம் அதிக நித்திரை யையும், குளிர் ஜ் ரத்தையும், இருமலையும், அதிக அரிப்பையும் ்ாடுப ் ணும். (3) வாத தோஷ ஸம்பந்தமான தி லூத என்பதின் கடி கடும் வலியுள்ளதா வும், ருநிறமா வும், கணுக் கள் தோறும் வியு ் டுபண்ணுவதாகவும், ஜ்வரத்துடன் கூடிய தாக ும் இருக்கும். இவ்விதமாகத் தோஷங்களுடைய குறிக ளைக் ்டு அச்சிலந்திகளி் ஸ்வரூபங்களைப் பகுத்தறிய வே ்ா டும். (4) மூ ் று தோஷங் ளின் ஸம்பந்தமுள்ள ஸ ்நிபதிக லூத என்பதின் டி அஸாத்யமான ோளாறை யுண்டுப ்ா ணும் : இதில் இருதய ் பாதிக் ப்பட்டு மயக்கமும், விக்கலும், தலைவலியும் ாணும் ; வீக்கம் தோன்றி, வெண்மையாகவும், பசு மையாகவும், சிவப்பாக ் கொப்புள் களும் வெடிக்கும் ; உடல் நடு் கும் ; வாந்தியுண்டாம் ; தாபமு், நாவறட்சியும், திருஷ்டி ாசமும், நாசி ் கோணலும் தோன்றும் ; உதடுகளும், வாயும், பற் ளும் கருநிறமாகு் ; பிருஷ்டபாகமும் கழுத்தும் நிற்கமாட் டாது து ண்டு விழும் ; கடியிலிருந்து கனிந்த ா ற் பழ நிறமுள்ளதாய் இரத்தம் கசியும். இங்கு கூறிய எல்லாச் சிலந்தி ளும் பெரு் பாலு் ஸந்நிபாத தே ஷ ஸம்ப ்த முள்ளவையே; ஆயினும் பைத்திகலூதாதி பேத்கள் அந்தந்த தோஷத்தின் ஆதி்யத்தை் கருதி பகுக்கப்படு ்றன. 48 53½.

லூதாவிஷத்தன்மையில் மூன் விதம்: லூதாவின் டி உபேக்ஷி்கப்படுமானால் அ ் விஷம் தீக்ஷ்ண ம், மத்திமம், அ ாம் என மூ ை நிலை ளைப் பெறு் ; அவை முறையே ஏழு நாட்களிலும், பத்து நாட்களிலு், பதினைந்து நாட்களிலும் ஆயு ளைப் போக்கு். 54½.

லூத விஷ்குறி ள் : எல்லாச் சில்திக் டியும் தத்ரும் டலம் எ ் கிற வட்டமான படைபோ ் றதாயிருக்கும் ; வெளுப் பா ாவது, கறுப்பாகவாவது, சிவப்பாகவாவது, பசுமை யாக ா து, வெ ் றுப்பாகவாவது தோன்றி சர்மத்திற்கு மேல் உயர்்து பரிசிக் மிருதுவாகத் தோன்று் ; இது நடுவில் றுப் பா ும், அல் து வெண் றுப்பா வு், ஓர ்களிற் சுற்றிலும் ஜால்கள் போன்ற பொரி ளால் சூழப்பட்டதா வும் இருக்கு் ;

விஸர்ப்பமு வீக்கமும் அதி தே தனையு உ டாகும்; ஜ்வரம், சீக்கிரத்தில் பக்குவமாகு த , நீர் சிவு, சர் ப் பிளவு இவை ளு உண்டாகும்; இந்த டிவிர த்திலிருந்து சியும் துர்நீர் எந்த அவயவத்திற் பட்டபோதிலும் அவ்விடத்தி லு அவ்வித விரணமு டா . 55 57½.

லூத விஷத்தை வெளிவிடும் ழி:- (1) சிலந்தியானது ச்வாஸம், ே ராபபல், மல , மூத்திர , சுக்ரம், உமிழ்நீர், ந , ஆர்த்தவம் ஆ இவ்வெட்டு மார் ளால் தன் விஷத் த ெ ளியிடுவது வழ கம்; அவற்றிலும் முக்கியமாய் வாயால் ன் விஷத்தைக் க கும். ( ) சிலந்தியானது நாபியி மேற்புறமா வு , கீட கள் மேற்புறமாகவும் கீழ்ப்புறமா ும் டிப்பதுவழ ; அவ் விஷம் பற்றிய வஸ்திரம் முதலியது தேஹத்திற் பட்டா லும் கெடுதியை உ டுபண்ணும். 5 , 59.

லூதா விஷக் கடியின் ஆரம்பம் முதற் ணும் குறி ள்: (1) சிலந்தி விஷக்கடி யில் அரை நாள் வரையில் அது டித்த எ குறி யும் காண்பதில்லை. அதன் பிறகு முதல் தினத்தில் ஊசியாற் குத்தப்பட்டது போன்ற குறி காணும்; அதன் நிறம் விள ாத வகையில் ஏற்பட்டு, அ டி தோன்றுவதும் மறைவது ா யிருந்து, சிறிது அரிப்பும் வலியும் உ ளதா யிருக்கு . (2) இரண் டா நாள் ஓரங்களில் அவ்வீக்கம் உயர்ந்து ா பதுடன், சிறு சிறு ெ ாப்புள ளால் சூழப்பட்டிருக்கு ; விளக்கமா ஏதேனும் நிறம் தோன்றி, மத்தி யில் சிறிது தாழ்ந்து, தினவுள்ள தாய், கிரந்தியைப் போன்றதாகக் காணப்படும். (3) மூ ற நாள் ஜ்வரம் காணும்; ம யிர்ச் சிலிர்க்கும்; அகலைப் போன்று ட்டம ன செ ிற மண்டலம் தோன்றி, குத்தலுண்டா ; அங்கு மயிர்க் க ல்களிலிரு து நீர் கசியும். (4) நான்காம் நாள் வீக் பெரிதாகு ; தாபத்தையும், ச்வாஸத்தையும், தலைச் சுற்றலையு உண்டுப ணும். (5) ஐந்தாம் நாள் விஷம் பல மா விருத்தியடைய, அதனால் பலவிதமான கோளாறுகளு தோன்றும். (6) ஆறும் நாள் அவ் விஷம் மர்மங்களிலும் பரவி, (7) ஏழாம் நாள் உயிரைப் போக்கும். இவை தீக்ஷ்ண ான லூதா விஷத்தின் குறிகள்; இங்ஙனமே ட த்திம-ஹீன விஷ க ரின் குணங்களையும் ண்டறி . (8) இவ் விஷம் பிறகு இருபத்தொரு ாட்களில் முற்றிலு தானே தணி துவிடும். 60 65½.

சி தி கடியில் இரக்தமே க்ஷணம்: லூ தா என்னு சிலந்தி யினுல் கடிக்கப்பட்டால், உடனே கடி ாயைச் சுற்றிலு சஸ்திரத்தினுல் சிறி இரத்தத்தை ெ ளிப்படுத்த வேண்டு . பிறகு ஜா பவோஷ்டம் முதலிய யந்திரத்தினுல் சுட்டு விடவு ே டு . 66¼.

லூதா தம் ' ஸி' த ஹச்சேத' ளு'குத்த த ':
பித்தம் மேலோ' கிய லூதாவிஷத்தில் கடிவாயைச் சுட'
கூடாது. மேலும் டின தேஹ முள்ளவனுக்கு', மயிர்ச்
சிலிர்க்கை யேற்பட்டிருப்ப னுக்கும் தாஹசிகித் ஸயும்,
அறு'கு' சிகித்ஸையும் த ா; கடி மர்மஸ்த்தாந', பூட்டு ள்
முதலியவற்றைப்பற்றி யிரு' தாலு', எல்லாப் பாக'களிலு'
பரவி யிருந்தாலும் அச் சிகித்ஸைகளைச் செய்யக்கூடாது. $67\frac{1}{2}$.

லூத விஷத்திற்கே ற்ற சிகித்ஸை க' : (1) சிலந்தி கடித்த
விடத்தை முதலில் சுட்டுவிட்டு, அ ஔஷதங் ளைத் தேனோ
டும், இந்துப்பே டும் லந்து, அதை ே பந ா உபயோகி'கல '.
(2) அதன்பிறகு பாலுள்ள மரங்களின் கஷாய'களை மிகக் குளி
ரச் செ'து ே லே ஊற்றலாம். (3) கடி ாய்க்கு நாற்புறமிரு'
து' ச்ரு'க' முதலியவற்றாலாவது, ஸி ாயி' மூலமா வா து
இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாம். (4) பிறகு அரசு-நறுவிலி-
தான்றிக் ாய் இவற்றின் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஷாயாதி ளா'
பரிஷே ' ளையும், லேபந' ளையும் செய்யலா'. (5) ஞாழல்,
ஞ்சள், மாமஞ்சள், தேன், நெய் இவற்றைச் சேர்த்து செய்யப்
படும் லேபநாதி ஔஷதம் **பத்ம அ தம்** எனப்படும்;
இதுவே ஸ ல லூதாவிஷ' ளு'கும், கீடவிஷ' ளு'கு' ஏற்ற
மற்றொரு ' **மிக அ தம்** எனக் கூறப்படும். (6) மஞ்
சள், மரமஞ்சள், வர்த்தங்கி, ஞ்ஜிஷ்டி, கிரந்திப ரம், நா
ே ஸ ' இ ற்றைத் தேனு' நெய்யு' கூட்டி உபயோகி' லாம்;
சம்ப தம் எனப்படும் இது முந்தியதைவிட அதி கு '
தர' கூடியது. (7) பசுஞ்சா ச் சாறு, சர்க் ரை, நெய், தேன்
இ ற் ற' கூட்டிச் செ'யப்படும் லேபநமும் மு'திய தப்
போலவே கு ' செய்யு'. ( ) நாயுருவி, ச்சிலே, அரிதாள',
ரமஞ்சள், தமநம், காவி, கிரந்திதகரம், ஏலக்காய், கோஷ்டம்,
மிளகு, அதி தூரம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, நெய்யு'
தேனு' கூட்டி' குழைத்து லேபநம் செய்யலாம்; இது
ரா த' என்று கூறப்படு'. (9) கிரந்திதகரம், வெ ள்ளிலே த்தி,
வசம்பு, டு ரோ ஹிணி, வட்டத்திருப்பி, ஏலம், இலவ' ப்
பத்திரி, கேஸரி இவற்றாலான லேபநம் '**தமத -அ த**' எ 'று
செ ாழியப்படும். (10) அதிக தோஷப்பற்றுள்ள விஷக்கோளாறு
ளில் விஷஹர ான ஔஷத'களைக் கொ ண்டு சோதந சிகித்
செய்யவே 'டும். (11) ப' அதி ரித்துள்ள லூதாவிஷத்தி'
அதிமதுர', ரு' ா ர, ஏறழிஞ்சில், பேய்ப்பீர்'கு, ஆவா ர,
இ ற்றின் சூர்ணத்தை சிலேஷ் தோஷ' விருத்தியான விஷ
தோஷத்தில் த்ரிபலா ஷாயத்துடன் ட்டு ா' டு, அவ் விஷத்
தைத் துரிதமா ாந்தி செய்துவிட வேண்டும். (12) ட்
ா யி' இலை - பட்டை - வேர் - ாய் இவை ளை ஏறழிஞ்'

4

ே ருடன் சூர்ணம் செய்து, ,ரிபலை - கருஞ்சாற ட - சிவ த இவை முதலி வற்றின் ஷாயத்துடன் அ தப் பரு ச்செய்து விரேசந செய்விக்கலாம். 68 76½.

விஷ விரணத்திலிருந்து கர்ணிக பத ம்: (1) அழற்சி, வீ க முதலியவை நிவ்ருத்தியான பிறகு, டித்தவாயி லுண் டான ர்ணிகை யென்கிற முளையை விழச் செய்ய ே ண்டு. ( ) குசு ப புஷ்பம், பசுவின் பல், பிரம்மத டுப் பால், புறவின் ல , சிவ த, இ துப்பு, நேபாளம் இவற்றை அரைத்து மேலே லேபநம் செய்வதால் விஷப் புண்ணிலுள்ள முளை உதிரச் செய்யலா . (3) பேய்த்தும்மட்டிவேரை மூ கில் ரம்பி அரைத்துத் தடவி, அதனல் தேய்த்தாலும் முளை விழுந்து விடு . (4) இந்துப்பு, ே ஷ்டம், நேபாளம், டு ரோஹிணி, ள்ளி, பேய்ப் பீர் ன் வேர், கடைந்தெடுத்த கிண்வ என்கிற சாராயச் சத்து இவற் ற அரைத்துத் தடவினும் அ ே த குண செய்யு . (5) ணிகை ய விழ்த்தும்போதே விஷ ஹரமான ஔஷதங் ளால் பிணியாளிக்கு ப்ருஹ்மணசிகித் ஸை யையு செய் ப வேண்டும். 77 80.

விஷ சிகித்ஸையில் ஸ்நேஹப் பிரயோகம்: விஷப் பற்று ஏற்பட்டிருக்கை யில் செய்ய வேண்டிய ஸ்நேஹ சிகித்ஸைகளி லெ லா அவற்றை தலத்தாலன்றி ருதத்தினலேயே செய்ய ே ண்டும்; புற் ளின் குவியல் அதிற் பற்றிய அக்னி யப்போல் தைலம் விஷத்தை விருத்தி செய்துவிடும். 81.

பித்த தி தே ஷ கள் மேலிட்ட லூத விஷங் ளு கு ஏற்ற ஔ ஷத : (1) வெட்டிவேர், கை ய்யா, நன்னாரி, ே ரைக் கிழ கு, ன்னிமரம், சந்தனம் வாகை, ே ல பாசி, ருெ ய் தல், கிர தித ரம், அதிமதுரம், இலவங்கப்பட்டை, ஈச ரமூலி, ெ ாட்டிச்சாந்து, மருக் ரையின் உட்சதை ஆகியவை ஒரு முறை. (2) மஞ்சள், கோரை கிழங்கு, விஷ்ணுக்கிரா தி, திப் பிலி, கு, ே ாடி, சித்திரமூலம், மாவலிங்கை , அகில், பில் , ப திரி, ே ம்பு, கடுக் ாய், நஞ்சறுப்பான் பூண்டு, ஏகே ஸரம் ஆகியவை ற்றொரு முறை. (3) பில்வம், சந்த ம், கிரந்தித , நெய்தல், சு கு, திப்பிலி, நீர்க்கடம்பு, நீர்வஞ்சி, ே ாஷ்டம், புளி ச ரவர்த்தி கீரை, ப திரி, ண்டுபார கி, ஆவா ர, ருக் ரை, மஞ்சள் ஆகியவற்றின் கூட்டு மூன்றும் யோ . இம் மூன்று ஔஷதமு றகளும் முறையே பித்ததோஷமும், சிலேஷ்மதோஷமு , ாததோஷமும் மேலிட்ட மூன்றுவித லூதாவிஷ ளை, ஒழு ான நடக்கை யுள்ளவர் முறை த றிய மூட ளைப் போல் ஒழித்துப் போடவல்ல சிற த அ ௌஷ த ளாம், இ ற் றக் ஷாயாதிகளா ப ப கு செய்து

பா ' செய்யவும், நஸ்யமிடவும், லேப ம் பண்ணவு ', பரிஷே ா ப் பிரயோகிக்கவும் உபயோகிக் லாம். 8 . 5.

ஸர்வஹூதா விஷஹர யோ ம்: வெள்ளி ே ாத்தி, ெ ட்டி வேர், ெ ாட்டிச்சாந்து, தாமரையிலுள்ள புஷ்பத்தூள், குஞ்ச ' தனம், செஞ்சந்தனம், காட்டுமல்லிை , ள்ளி, தா ை 'ெ டி இவை ஷாயாதிகளா ப் பக்குவம் செய்வது முதலிய எ 'த மு ற களில் உபயோகிக்கப்பட்ட போதிலு ' எல்லா ஹூதா விஷ '. ளை யு ' தீர்க்கு '. 86.

முப்பத்தெட்டாம் அத்தி ாயம்.

மூஷிகாளர்க் விஷப் பிரதிஷேத '.

இனி மூஷிக ள ' 'க விஷப் பிரதிஷேத ' என்னு ' அத்தி யாயம்[1] விவரித்து ரக்கப்படும்:

மூஷி ங் ள் பதினெட்டு விதம்: லால ம், சபல ', புத்திர ', ஹ பிர ', சிக்கிரம், அஜிரம், கஷாயதந்தம், கு ல ம், ே ாகி ', பிலம், அஸிதம், அருணம், சபலம், ச்சே த ', போதம், பஸி தே ந்துரம், சுசுந்தர ', ரஸாலம் என்று மூஷி ' ள் எ 'னு ' எலி ளின் ஜாதி பதினெட்டு வித '. 1, 2.

மூஷி விஷத்தாலுண்டாகும் வி ார ' ' : முற்கூறிய எலி ை களின் க்ரம் தேஹத்தில் விழுந்தாலு ', அல்லது அ ற்றின் சு 'ர ' படி 'த அவயவங்கள் மனித தேஹத்திற் பட்டாலும், அவ்வித சுக்ரவிஷம் பற்றிய இடம் தூஷி ' ப்பட்டு, ெ ளிறிப்போம்; கிர 'தி ளு ', வீக் மும், அழுகுதலு ', டலரூப ான ப டகளும் அவ் வயவ ' ளில் தோன்றும்; தலைச்சுற்றல், அரோச ம், குளிர்ஜ்வரம், அவயவ ' ளில் அதி வேதனை, டுக் ', கணுக் ள்தோறும் பி, பிர்ச்சிலிர் ' , டி ாயில் துர்நீரூறுதல், மூர்ச்சை இக்குறி ள் உ ' டா ட ' சிலேஷ்மதோஷம் மிகவும் உ ாந்து பெரு ' ட்டி ளா ப் போய், சிறிய எலிக்குஞ்சு ளைப் பே ன்ற தோஷ ' ளை நீடித்த ாலம் 'கு வ ன்; அத்துடன் ாவறட்சியும் தொடரு '. 3 5.

ஆகுவிஷ ' : ஆகு என்கிற பெருச்சாளியின் விஷ ' வியவா பி; அவ்விஷ 'கடி கஷ்டஸாத்ய ானது; அடி ' டியு ' தேஹத்தில் விருத்தியாய் துர்க்குணத்தை ' ாட்டு '. 5½.

மூஷி 'க ' எலி ஜாதிக '; அளர்க் ம் ெ றி ா '; இ ற்றின் விஷ ' டி ளையு ', அ ற்றிற்குப் பரிஹாரமு ற ளையு ' விள ' ' அத்தியா ம்.

. ஆ விஷ ' பெருச்சாளி விஷம்.

மூஷிக திவிஷக் கடிகளில் அஸாத்யங்கள்: (1) மூர்ச்சை, தேஹவீக்கம், ருநிறமாகத் தேஹம் மாறுதல், கடிவாயிலிருந்து துர்நீர் சிவு, சப்தம் கேளாமை, ஜ்வரம், சிரோபாரம், உமிழ்நீர் அதிகமாய் ஊறுதல், வாந்தி இவை எலிக்கடிவிஷத்தின் அ ாத்யக் குறிகளாம். (2) மூத்திரவ ்தி வீக்கிப் போதல், உதடுகள் றுத்தல், பெருச்சாளிகள் பே ன்ற கிரந்திகள் தேஹம் குதே ன்றுதல், மூஞ்சுறுவின் நாற்றம் உடலிலுண்டா ல் ஆகிய இக் குறிகளுள்ள பெருச்சாளி விஷக் கடியுள்ளவனுக்குச் சிகித்ஸை செய்வதிற் பயனில்லை. 6 7½.

அளர்க்கம் அல்லது வெறி நாய்: தோஷங்கள் நாயின் உடலிற் பிர பித்து, கபதோஷத்தை மேலாக்கொ டு, ஸ ஞ வஹநாடி ள் என்கிற உணர்ச்சி நரம்புகளிற் பரவி, அதற்குள்ள ாதாரண அறி வப் போக்கி, தாதுக் ளில் மிக் டுமையான குழப்பத்தை உ டுப ்ணும்; அந்தப் பிராணியின் வாயிலிருந்து உமிழ்நீர் பெருகிக்கொண் டிருக்கு ; ண்பார்வை யிழந்து, செவியும் செவிடாகும்; எ கு ஓடியலையும்; வால்- ாய் தோள்- தலை இவை தளர்ந்து சரிந்திருக்கும்; முக துயாமுற்றுத் தெ கி கிட ்கும்; இவை நாயின் அளர்க் விஷக் குறிகள். 8 9½.

வெறி ய் விஷக்கடி: (1) அவ்வித நாயால் டி கப்பட் டா ் சடிவ ய் திமிர்த்திருக்கும்; ருநிறமான இரத் அதிலிருந்து சியு ; பிறகு சிரஸ்ஸிலும் இருதயத்திலும் வேதனை ாணும்; ஜ் ரமும், விறைப்பும், நா றட்சியு , மூர்ச்சை யும் உ டாகு . (2) இதே விதமாக ோரப்பற் ளால் ா கு மியல்பு டய வேறு விலங்குகளின் டிவி ஷ ளு இரு கு ெ றறி . 10, 1 .

விஷ டி ளில் ஸவிஷ நி விஷக்குறி ள்: (1) விஷப் பிராணி ளால் டி ப்பட்டு விஷம் அ ய த்திற் பற்றியிரு த ல் அரிப்பு, குத்தல், நிறமாறுபாடு, உணர்ச்சியி ம, துர்நீர் டிதல், ஜ் ரம், தலைச் சுற்ற ், அழற்சி, கடிவ யில் சி ப்பு, பழுத் ப் பக்குவ ாதல், சதை பதனழி து அழுகுதல், கிர தி , ச த முதலியவை சுரு கல், கடி ாய் வெடித்தல், கொப்புள ள், ர்ணிகை ள் என்கிற சிறுசிறு முளை ள், டல ள் ன்கிற , மு பு ள் ஆகிய குறி ள் தோன்று . (2) கடித்தும் வி ப்புற்றில் ாமலிருந்தால் இக்குறி ள் கா ப்படா. 12, 13.

ெ றி ொ ட விலகுகள் கடித்தால் ா விசேஷ குறி ள்: ( )-ெ றிெ ட எந்தப் பிராணி டி கின்றதோ அப் பிராணி த்துவதுபோலவே மனிதன் த்தி ொ டு உ ரிழப்பான்; திடீரெ று ஞடி ள், த ணீர் இவை முதலிய வற்றி அந்தப் பிராணியின் சாயையே அவனுக்குத் தோன்றும். (2) ெ றிகொண்ட விலகால் கடிக்கப்படாமலே அவ்விலகின்

குரலைக் கேட்டும், பரிசித்தும், அவற்றைப் பார்த்தும் மனம் பதறி, நீரை ' ணும்போது ஒருவன் மி ப் பயந்தானுனால் அவ்வித ' ோளாறு ஜலஸ ' திரா ம் எ ன்று கூறப்படும்; அது வு ' அஸாத்யமா '. 14, 15.

மூஷி தி விஷங் ளுக்குச் சிகித்ஸை.

ஆகுவிஷ சிகித்ஸை: ( ) பெருச்சாளி கடித்த கூடிய சீக்கிரத்தில் கடித்தவிடத்தை உலோஹக் ம்பியைக் ாய்ச்சிச் சுட்டுப் போடடே ' டும்; அல்லது கண்ணுடித்து ' டினுலாவது சுடடே ' டும்; இல்லையேல் அக்கடி கடும் வேதனையளித்து ' ர்ணி யென்னும் முளைகளை யுண்டுபண்ணும். (2) அவ்விதம் சுடப்பட்ட டிவாயைக் கீறி இரத்தத்தை வடியச்செய்துவிட்டு, ாட்டுவாகைப்பூ, ஞ்சள், கிரந்திதகரம், குங்குமப்பூ, சீந்திற்ொடி இவற்றை அரைத்து அதன்மேல் லேபநம் செய்ய வேண்டு ' (3) ஒட்டடைக்கரி, மஞ்ஜிஷ்டி, மஞ்சள், இந்துப்பு இ ற்றை அ ரத்து லேபநம் செய்யப் பெருச்சாளிவிஷம் நீங்குவதோடு, ர்ணிகை யேற்பட்டிருந்தால் அதுவும் உதிர்ந்துவிடும். (4) பிறகு அ ்விடத்தைக் காடிமுதலியவற்ருற் கழுவி, (5) க ' டுபா ர ' கி, வெண்குன்றிமணி, பில்வவேர், சீந்தில் இவற்றையும், விஷஹரமும் சோபஹரமுமான வேறு சரக்கு ளைய ' லேபநமாக அரைத்து மேலே பூசலாம். (6) சீக்கிரத்தில் ஸிராவியதை செய்து இரத்தத்தையாவது வெளிப்படுத்தலாம். (7) கருஞ்சாறடை ' கஷாயத்தையாவது, (8) முருங்கைக் கஷாயத் தயா து, (9) ஏறழிஞ்சில் ஷாயத்தையாவது உட்கொ ' டு வாந்தி செய்யலாம். (10) பேய்ச்சுரை ' காய், முருங்கை க் ாய், தே தாளி ' ாய், மரு ' ாரை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தயிருடன் உட்கொ ' டு விஷத்தை ' க ' கி விடலாம். 16 21.

உ ' துரவிஷ சிகித்ஸை : (1) வசம்பு, மருக் ாரை, ோ ர ' கிழ ' கு, ோஷ்டம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, ோமூத்திரத்திஞல் அரைத்து மு ' முறையிற் கூறியபடி தயிருட ' உட்ொள்ள ஸகல உந்துரஜாதி விஷமும்[1] தீரும். ( ) ெ ண் சிவ த, கருஞ்சிவதை, த்ரிபலை இவற்றின் கல்கமு ' விரேனத்திற் ா உபயோகிக்கக் கூடியதாம். (3) த்ரி டு வ மிக நுண் மயா ப் பொடி செய்து, ோமயத்திற் குழைத்து அஞ் மிடுவதும் நலம். (4) விளாம்பழத்தையும், ோமயத்தையு ' ஒ ' ருக அரைத்து, அதில் தேன் கூட்டிப் பரு லாம். (5) அம்மா ' பச்சரிசிவேரைக் கொண்டு பக்குவம் செய்த ' ருதத் தப்பா ' செய்யலா '. (6) மஞ்சள், ம மஞ்சள், கு ' றிமணி, மஞ்

1. உ ' தூரம் ' டெலி, மூஞ்சுறு முதலி ற்றிற்கு இது பொதுப் பெயராக இ ' கு ருதப்படுகிறது.

ஜிஷ்டி, அதிமதுரம், சீந்திற்கொடி இவற்றைச் சேர்த்து பக்கு செய்த க்ருதமும் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (7) எருக்கு ரச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதமாவது, ( ) பஞ்ச- பித்த[1] சேர்த்து பக்கு ம் செய்த க்ருதமா து அவ்விதமே பரு த் தகுந்தவை. 22 25.

மூஷிக விஷ சிகித்ஸை: மூஷி ம் என்கிற எலியின் விஷத்தினால் வருந்துபவன் (1) ஆவாரம்பூ, கிரந்திதகரம், முரு வேர், பில் வேர், சாறணை, வசம்பு, நெரிஞ்சில், கோரை கிழங்கு இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதில் தேன் கூட்டிப் பருகலா். சம்பா அரிசியாலான அன்னத்தைத் தயிருடன் புஜி லாம். (2) கொள்ளுக்காய் வேளையின் விதை யயாவது சூர்ணம் செய்து மோருடன் பருகலாம். (3) வெறழிஞ்சில் வேரையா து கல்கமாக்கிச் செம்மறியாட்டு மூத்திரத்துடன் ட்கொ ளவும் லேப ம் செய்யவும் உபயோகிக்க, இது ஸகல மூஷிக ளின் விஷத் தயும் போக்கும். (4) விளாம்பழத்தின் உட் துப்பு, உச்சித்தில ம், எள், வெறழிஞ்சில்வேர் இவற் றக் ல்கமா ச் செய்து, பசுமூத்திரத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (5) உச்சித்தில ம் பூ கொத்தைப் பாலுடனும் பருகலாம். (6) அல்லது மருதோன்றி வேரை அரிசி முவிய நீர் விட்டு அரைத்துத் தே கூட்டிப் பானம் செய்யலாம். (7) பேய்ச் சுரையி குடு வயில் தண்ணீரூற்றி, ஓர் இரவெல்லா அப்படியே த் திருந்து, அதை ாவது பானம் செய்யலா. (8) ஆவாரையி வே ர், பூனையின் எலும்பு, நாபி, கிரந்தி தகரம் இவற்றைச் சூர் செய்து, ஜல விட்டு அரைத்து கொள்ளவும்; இ்த அ ௌஷதம் நஸ்யாதி ளாகப் பிரயோகிக்கப்பட, பெருச்சாளி முதலிய ற்றின் விஷத்தைத் தீர்க்கும். 26 31.

மூஷி விஷம் நிச்சேஷம க்கப்பட வேண்டும்: (1) எலி விஷம் மிச்சமிருந்தால் ஆகாயத்தில் மேகம் தோன்றும்போ தெல்லா அது பிரகோபமடையும்; அல்லது வாதாதி தோஷ ள் விருத்தியாவதற் ான காரணங்கள் தே ன்றும் ால ளிற் கூட அததற் ேற்றவாறு அந்தந்த தோஷமு இவ் விஷத்தை விருத்தி செய்யும். ( ) அவ்விதம் சேஷமான விஷம் பிரகோபி கு நிலை ளில், அ்த த தோஷத்தின் த மை ளையு, விஷ ஸ்வரூபத் தயும் உற்றுப் பரிசிலனை செய்து, ஏற்ற சிகித் ஸ ளைச் செய்யவேண்டும்; அல்லது தூஷீவிஷங்களுக்கும் கூறி யுள்ள சிகித்ஸா கிரமங்களையும் நிலைமை ளை வனித்துப் பிர யோகிக் லாம். 3 , 33.

---

1. பஞ்ச- பித்தம் விளா மரத்தின் ே ர், பட்டை, இலை, பூ, ணி இ ை தின் கூட்டு. இது கபித்த பஞ் க ன்றும் கூறப்படும்.

அள க்கவிஷ சிகித்ஸை : (1) அளர்க்கம் என்கிற ெ றி ாய் டியில், நெய்யைக் காய்ச்சி அக்கடிவாயைச் சுடவே டும். (2) பிறகு முற்கூறிய அந்தந்த அகதௌஷதங்களையும் மேலே தடவ வேண்டும். (3) புராண க்ருதத்தையும் பருகலாம். (4) இக் டியு டவனுக்குத் துரிதமாக எருக் ம்பால் கூட்டிய விரேச நௌஷதமு உபயோகிக்கலாம். (5) எறழிஞ்சில் வேர், ஆற்றுத் தும்ட ட்டி வேர் இவற்றை மூன்று பலம் அளவு எடுத்துக் கஷா ய ாய்ச்சி, அதில் ஒரு பலம் நெய் கூட்டிப் பருகல ம். (6) ஊமத்த காயுட் வெள்ளைச் சாறடையும் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சியும் பானம் செய்யலாம். (7) எள்ளுப் பொடி, எ ணெய், எரு கம் பால், வெல்ல இவற்றின் கூட்டு மருந்தும், பெரு ாற்று மே த் திரளைப்போல், அளர்க் விஷத்தை அடித்துப் போடும். (8) ஸ்நான ஜலத்தில் விஷஹர மூலிகைகளையும் இரத் தி ளையும் சேர்த்து, ம திரமோதி[1] ஸ்நானமு செய்வி லா . 34 37.

இதரப்பிர ணி ளின் த் தாதிக தா குவத விஷமும் பரிஹ ரமு : ( ) வேறு ாற்கால் ஜந்துக் ளுடை யவோ, இரு கால் ஜந்துக்களுடையவோ நகமாவது பல்லாவது தாக்கினால், அவ்விதம் தாக்கப்பட்ட இடம் வீக்கங் கொள்ளும்; மேலு சிவந்து, குழிப்போய், துர்நீர்க்கசிவு கொண்டு, வலி யெடுத்து, ஜ்வாமும் க ணும். (2) இவ்விஷத்தில் சிறுதேக்கு, கு கிலியமரப்பட்டை, சீமைய த்தியிலை, செருப்படை, மஞ்சள், ர ஞ்சள், காவி இவற்றை அரைத்து லேபநமாக உபயோகிக்க ந விஷங்கள் த தவிஷ கள் அனைத்து தீரும். 38, 39.

முப்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

இரஸ ய விதி.

இனி இரஸாய விஷயங் ளைப் பற்றி அத்தியாயம் விவரிக் ப்படுகின்றது :—

இர ாய ம் என்றால் என்ன? : மிகப் பிரசஸ்தமான இர மு தலிய தாது களைப் பெறுவதற்கான முறையே 'இரஸாயநம்' எனப்படுகிறது. அவ்வித இரஸாய த்தினால் மனி

[1]. அ ர்க்க விஷத்திற் பிரயோகி கப்படும் ம திரம் : "அ ர் ாதிபதே யக்ஷ ஸாரமேய கணாதிப. ஆளர்க்க ஜுஷ்டமேதம் ே நிர் விஷ குரு மாசிராத். ஸ் ாஹேதி மந்த்ரோ ளர்க்கார்த்தே ஸர் ர்மஸு சஸ்யதே." இ த ம திரத் த நூற்றெட்டு மு ஜபித்து, நீதீரத்திலா து, நாற்சந்தியிலா து தர்ப்ப களிற் பிணி ளி ய உட் ாச் செய்து ா செய்விக்கலாம் எ வ்ருத்த ாக்கப்ட .

தன் நீ ' ட ஆயுள், ஞாபகசக்தி, விசேஷ புத்தித்திறமை, ஆரோக்கியம், இளம்வயதுக்குரிய நிலைமை, தேஹகாந்தி, சிறந்த தேஹ நிறம், கம்பீரமான குரல்வன்மை, உதாரத்தன் ம, தேஹ பல இந்த்ரியபலங்களின் வளர்ச்சி, வாக்கின் திறமை வ்ருஷ்யத் தன்மை, தேஹவளப்பம் இவற்றைப் பெறுவான். , 2.

இரஸ யனே பயோகத்திற்கே ற்ற நிலைமை : (1) இளம் பிராயத்திலா து, டுப்பிராயத்திலாவது ஜிதேந்த்ரியனு யிரு ' து ெ ாண்டு, இரஸாய சிகித்ஸையைச் செய்துகொள்ள வேண்டு ' ; முதலில் ஸ்நேஹசிகித்ஸைகளைச் செய்வித்து, இரக்த மோக்ஷண மும் செய் தபிறகு, முற்றிலும் வமந-விரேசநாதி சோதநசிகித்ஸை களையும் நிறைவேற்றிய பிறகு, இரஸாயந சிகித்ஸை ை யயும் ஆரம் பிக் வேண்டும். (2) சரீரம் ன்கு சுத்தமாகாம லிருக்கையில் அச்சரீரத்திற்கு இர ஸாயந முறையையாவது, வாஜீகர முறை யயாவது பிரயோகித்தால், அழுக் டைந்த வஸ்திரத்திற் சா ' போல் சிறிதும் அது பயன்படுவதில்லை. 3, 4.

இர ய ப் பிரயோகம் இரண்டு வித ' : இரஸாயந ' ளைப் பிரயோகிக்கும் முறை இர ' டு விதமென்று முனி ர் ' ருதுகின்றனர்; அ ற்றுள் முக்கியமா து குடீப்ர வேசி ம் ன்பது; ற்றொன்று த தபி ம் என்பது. 5.

குடி (இரஸ ந முறைக்கு அவசியமானது) : ஸ ல ப ர ' ளும் எளிதிற் கிடைக்க்கூடிய நகரத்தில், டதிசையில், கோசிதமான பிரதேசத்தில், எவ்வித பயமும் ஏற்பட த வகையிற் பெரிய மாளிகை ஒன்று நிர்மிக்கப்பட வேண்டும்; அதில் அதிக காற்று புகாதபடி மூன்று அறைகளும், சிறிய சாளரங்களுமுள்ளதாய் குடி என்னும் சிறுவீடு அமை ' ப் படவே ' டும். அதில் தூமம், வெயிலின் கொடுமை, து ' பு தூசு ள், ஸர்ப்பங்கள், ஸ்த்ரீகள், மூடர் ள் முதலியவர் அணுக ' கூடாது; வைத்தியர்களும், வைத்தியத்திற்கு வேண்டிய ஸாத ந ' ளும் அதில் எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிரு ' கவேண்டும்; அது ரை முதலியதால் ெ மூகப்பட்டுச் சுத்தமா வும் இருத் தல் அவசியம். 6, 7.

குடீப்ரவேசம் : (1) அவ்விதம் குடியொன்று அமை த்து, அதில் இரஸாயந சிகித்ஸை செய்துகொள்ள வேண்டியவன் சுப தினத்தில், பூஜி ' கத் குருந்தவர்களுக்கு ந்தன-வழிபாடு ள் செய்துவிட்டு, பரிசுத்தமா யிருந்துகொண்டு பிரவே சிக் வே ண்டும். (2) அதில் ந-விரேச ாதி சோதந சிகித்ஸை ளால் தேஹம் சு ' தமான பிறகு, ஸுகமா யிரு ' து ெ ா ' டு, மீ ' டும் தேஹபலம் பெற்று, பிரம்மசாரிய வே இருந்து, தரி யமும் அச்சிகித்ஸையில் சிரத்தையு ' உள்ளவனுய், ஜிதேந் ' ரிய னுய், தாநம்- ல்லொழுக் ம்-தயை-ஸத்தியம்-விரதம்-தர்மம்

இவற்றிற் பிரவ்ருத்தியுள்ளவனும், தேவதா-தியானபரனும், நித்திரையிலும் விழித்திருக்கலிலும் மிகமாயிருப்பவனும், ஔஷதத்திற் பிரியமுள்ளவனும், இனிது பேசுந்தன்மை பனு யிரு ' து கொ ' டு இரஸாயந ஸேவையை ஆரம்பி ' வேண்டும். 8 10.

இரஸாய ஸேவைக்குமுன் செய்யவேண்டி ம் ' ரம்:
( ) ' காய், நெல்லிக்காய், இந்துப்பு, சுக்கு, வசம்பு, மஞ்சள், திப்பிலி, வாய்விட ' கம், வெல்ல ' இவற் ற இடித்து வெ ந் நீருடன் உட்கொள்ளவும்; இரஸாயநஸேவைக்கு முன்பு அதை ச் சேவிக்க வேண்டிய னிதன் ஸ்நேஹ-ஸ்வே த ' கஙளைச் செய்து கொண்டு, இவ்வௌஷதத்தை உபயோகிக்க நன்கு விசேஷமாகும். (2) அதனால் சரீர ' சுத்தமான பிறகு, பேயா-விலேபீ முதலியதால் ஸம்ஸர்ஜநமும் செய்துகொண்டு, மூன்று நாட்களாவது, ஐந்து நாட்களாவது, ஏழு நாட்களாவது, அல்லது பழைய மலம் நன்கு சுத்தமாகும் வரையிலாவது ாற்கோது ம யன்னத்தையே நெய் கலந்து புஜித்து ரவே ' டும். (3) இவ் ாறு குடல் சுத்தமாய் ஸம்ஸ்காரம் செய்துவைத்த பிறகு, எவனுக்கு எவ்வித இரஸாயந ' ஏற்றதா யிருக்குமோ ா, அதையெல்லாம் ஸாத்மியாஸாத்மியம் அறிந்த வைத்திய ' நன்கு ஆலோசித்துப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 1 14.

பிராஹ்மரஸாயன ம: ஆயிரம் கடுக்காய்கள், அதற்கு மூன்று மடங்கு நெல்லிக்கனிகள், இருநூற்றைம்பது பலம் பஞ்ச பஞ்சமூலங்கள்[1] ஆக இ ற்றிற்குப் பத்து மட ' கு ஜ. ' சேர்த்து ' காய்ச்சவும்; அக்கஷாயம் பத்தில் ஒருபங்கு சுண்டிய பிறகு டிக்கட்டி, கடுக்காய்களையு ' நெல்லி ' னிகளையு ' நசு ' கி, அவற்றிலுள்ள ொட்டைகளைப் பிரித்து விலக்கிவிட்டு, டுக்காய்-நெல்லிக்காய் துப்புகளை அக்கஷாயத்திலேயே போடவு ' ; பிறகு இல ங் ப்பட்ட, ஏலரிசி, கோரைக்கிழ ' கு, ஞ்சள், திப்பிலி, அகில், ச ' தன ' , பிரமி, ா ப்பூ, ச ' க ' குப்பி, சம்பு, பூவாசம்பட்டை, அதி துர ' , ாய்விடங்க ' இவற்றை வகைக்கு ஒரு குட ' அளவு சூர்ணம்செய்து சேர்க் ும்; அதில் சர்க் ர அை பாரமு ' ஒரு துலாமு ' கூட்டி, நெய் மூன்று பாஜநங்களும், தலம் இரண்டு பாஜந ' களும் லந்து, அனைத்தையு ' அக்னியில் லேஹ்யபாகமா வருமா ாவும் பக்குவம் செய் ாவும்; பிறகு இற ' கி, ஆறியபிறகு மு ' னூற்றிருபது பலம் தேன் சேர்த்துத் துடுப்பால் முற்றிலும் லக்கு ாறு கிளறி, அ ' த லேஹ்யத் , நெய் வத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில்

---

1. பஞ்ச பஞ் மூல ' ' . ' ப ' க ' பார் ' .

. குட ம், பார ' , துலா ' , பா ம் முதலிய அ வு ள் விஷய மா மா பரிபா ஷகளைப்பற்றி ல்பஸ்த்தாநம் - ' அத்தி ' . டசியிற் பார் ' .

டுத்து வக் வு். இதில் எந்த அளவு உட்கொ ் டால் ஒரு வேளை உணவை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு ் தடை யுண்டாகாத ாறு அது ஜீர்ணமாகுமோ அது இ்வௌஷதம் உட்கொள் ் தற் ன அளவாகு். இவ்வௌஷதம் ஜீர்ணமானதும் காரிசி ன்னத்தைப் பாலிற் லந்து புஜிப்பது நலம். பிரம்மதேவனு் கூறப்பட்ட மிகப் பிரசஸ்த ான இ்த இரஸாயநத் தப் பருகி ் ாநஸர்களும், வா லகில்யர்களு், வேறு வேறு அத்த ய முனிவர் ளும் மேன் மயுற்றனர்; சோம்பல்-களைப்பு-சோர்வு-கிழத்தனம் முதலிய நீ்கி, சர்மம் முதலியது சுருக் ் ொள்ளல்-வியாதி இவை நீங்கியவர்களாய், மி ச் சிறந்த மேதை யெ ் னு் ஞானம்-ஞாபகசக்தி-தேஹ-மநே பல் இவற்றையும் பெற்று, நீண்ட ஆயுளையும் இதனால் பெறலாம். 15 23.

அபா மலகரஸாய ம்: எ்கெடுதலுமில்ல து பொறு்கி யெடுத்த ஆயிரம் டுக்காய் ளையும், ஆயிரம் நெல்லிக் ய் ளையும், ஆயிர் திப்பிலிகளையும் இளம் பலாச ரத் த யெரித்தெடுத்த திர க்ஷ ரம் அடங்கிய ஒரு பாத்திரத்திற் ொட்டி் கலக்கி, அந்த க்ஷாரம் அனைத்தும் ஊறிய பிறகு நிழலிலுலர்த்தி, விதை நீ்கிச் சூர்ணம் செய்து, அதற்குக் ால் ப் கு சர்க்கரையு், நான்கு மடங்கு தேனும் நெய்யுங் கூட்டி, நெய்வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் அனைத்தையு் சேர்த்து, பூமியில் ஆறுமாஸகாலம் புதைத்து வத்து எடுக்கவு். இதை நாள்தோறும் டாக் னி பின் பலத்திற்கேற்ற ளவு முற்ப லில் உட்கொ ் டு, உசித ான பத்தியாஹாரத்துடன் இருந்து வரவே ் டும். இவ்வித ் அவ்வனைத்தையும் புஜித்தபிறகு வியாதியின்றியே கிழத்தன ் பெருமலே, தேஹபலம், தேஹபுஷ்டி, ஞாபகசக்தி, விசேஷ புத்தி முதலியவற்றையும் பெற்று நூறுண்டளவு் இ ிது ஜீவித்திருப்பான். 24 27.

ஆமலகர ாய ம்: (1) பொந்துகளற்றதாயும், பூச்சிகளால் அரி் ப்படாததாயுமுள்ள பச் சப் பலாச மரத்தி் முனை ய ெ ட்டியெறி்து, அவ் வெட்டிய முனையில் இர ் டு முழ் ஆழ் குழியா ச் சிதைத்தெடுத்து, புதிதாகப் பறித்துவந்த ெ ல்லி் கனி ளை அதில் நிரப்பி விடவும்; பிறகு அந்த மரத்தை அடிமுதல் முனைவரையில் தர்ப் பப் புரி ளால் சுற்றி, தா ை் குளத்துச் சேற் ற மேலே பூசி, அதைச் சுற்றிலும் காட்டு றட்டிகளை அடுக்கி் ாற்று வீசாத ஸ யம் பார்த்து ந் ரு ரிக் ு்; அவ்விதம் ச மக் ப்பட்ட அு் நெல்லிக் னி ளை யெடுத்து ஒரு பா ் டத்திலிட்டு, நெய்யும் தே ் அதில் ற்றி, இரஸாயநோபயோ த்திற் பிரியமு ் ள ன் அவற் றத் திருப்தி யுண்ட கும் ரையி் உ ் டு, ன்று க் ாய்ச்சிய ப லையு் போதுமளவு பருகவேண்டும்; இதையே ஒரு மாஸம் உணவாகவுங் கொள்ள வே ் டும். (2) இதை யுபயோகிக்கை யில்

இரஸாயந விதிக்கு ஏற்றவாறு விலக் வே டியவைகளை யெல்லாம் பெருமுயற்சி செய்து விலக்கி ை க் வேண்டு ; ே லு குளிர்ந்த நீ ரக் கயால் பரிசிக் வுங் கூடாது. இவ்விதம் உபயே கித்து ெ ரண்டு பதினொரு நாட்கள் கழிந்தது உரோம ளும், பற்களு , ந ளும் உதிர்ந்துவிடு ; பிறகு சொற்ப ட் ளிலேயே அவன் அழகிய உரு பெற்று, யானை குச் ச மான பல பெற்று, ஸ்த்ரீகளிட தளராத சக்திவாய் ளுவான்; தியிற் சிற ்து, பலத்திற் செழித்து, மனோதைரியத்திற் சிறப்புற்று, ஆயிரமாண்டுகள் உயிர்வாழக்கூடியவனு வு ஆவான். 28 3.

ச்யவ ப் பிராசம்: தசமூலம், சிற்றுமுட்டி, கோ ர கிழ கு, ஜீரகம், ருஷபகம், நெய்தல், நெரிப்பயறு, இடிகொள், திப்பிலி, கர்க்காடகச்ரு கி, மேதா, கீழாநெல்லி, சிற்றேலம், ஜீவந்தி, அகில், திராக்ஷை, அல்லிக்கிழங்கு, சந்தனம், கிச்சிலி கிழ கு, சாறடை, காகோலி, க்ஷீரகாகோலி, வெண்குன்றிமணி, சீந்தில், நிலப்பன கிழ கு, ஆடாதோடைவேர் இவற்றை ை க்கு ஒரு பல ரக ஒரு திரோ ம் ஜலத்தி இடித்துச் சேர்த்து, ஐந்நூறு நெல்லி னி ளையு அதிற் போட்டு, ற் றிய ஜலம் நாலில் ஒரு பா ம் வற்று ளவும் காய்ச்சி, நெல்லிக் னிகளை யெடுத்து கொட் ட ளை விலக்கி, அதைப் பன்னிரண்டு பல தைலத்திலும், பன்னிரண்டு பலம் நெய்யிலு ன்கு வறுத்தெடுக் வும்; ஐம்பது பலம் கற்கண்டைப் ப குபதமாக்கி, அதில் வறுத்தெடுத்த நெல்லிக் னிகளைச் சேர்த் லேஹ்ய பா த்திற் பக்குவ செய்தெடுக்கவும்; அவ்விதம் ப குவமானதும் ஸ்நேஹ பதார்த்தத்திற் பாதியள ் தேனு , ான்கு பல மூ கிழுப்பும், இரண்டுபலம் திப்பிலிப் பொடியு , ஒரு பலம் பொடித்த சது ஜாதமும் கூட்டி ெ ாள்ள ும். இ த அவரவரு கு ஏற்ற அளவில் முற்கூறிய குடியென்னும் சிறு வீட்டில் இருந்துகொண் டு, பத்தியபோஜன உண்டு உபயோகித்து ரவே டும். 'ச்யவநப்பிராச ' ா கிற லேஹ்யத்தை கிழத்தனத்தினுல் மிகத் தளர்ந்து சீர்குலைந்த தேஹமுள்ளவராயிரு த ச்ய நர் ானும் முனி ா உட்ெ ாண்டு, ஸ்த்ரீ ளு டய ளைப் பறி க கூடிய ஸ ந்தர புருஷனாக ஆய் விட்டார். இது காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம் க்ஷயம், இருதய ரோகம், வாத-ர தம், மூத்திரதோஷ கள், சுகரதோஷ ர, அரோசகம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கு ; பாலர், வயது முதிர்ந்தவர், க்ஷயத்தினுல் க்ஷீணமானவர், இ த்தவ இவர்களு குத் தேஹத்தைச் செழுப்பிக்கும்; மேலும் முறைப்படி உபயோகித்து தல் இது தி, ஞாப சக்தி, தேஹ ாந்தி, ஆரோ கிய , ஆயு ர இ ற்றை விருத்திசெய்யு ; அபா வாயுவை

ெ ளிப்படுத்துட ; ஸ்த்ரீகளிடம் அதி விருப்ப முண்டுப ணு ; இ த்ரிய ளுக்கு பல தரும், ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்யு . 33 41.

த்ரிபல ர ய ம் : த்ரிபலையை ச்சூர்ண செய்து, அ த அதிமதுரத்துடனாவது, மூங்கிலரிசியோடாவது, திப்பிலியோ டாவது, இந்துப்புடனாவது, ஒவ்வொரு லோஹத்துடனாவது, பொன்னுடனாவது, வச போடாவது, ஒன்று சேர்த்துத் தே ர நெய்யோடாவது, சர்க்க ரயோடாவது ஸ அளவா க் கூட்டி யுட்ெ ாள்ள அது சிற த இரஸாயநமாகும்; ஸகல ரோ களையும் தீர் கு ; ே லான தி, ஆயுள், ஞாபகச தி முதலியதையு விருத்திசெய்யு 42, 43.

இர துஷ் ம் : (1) ல்லாரையின் ஸ்வரஸத்தை ஜாடராக்னி பலத்துற்கேற்ற ாறு உட்ெ ாள்ளலா . (2) அதி தூரசூர்ணத்தைப் பாலுடன் பருகலாம். (3) சீந்திற்ெ ாடி ஸ்வரஸத்தையு பான செ்யலாம். (4) சங்க குப்பியை ே ர் பு ஷ்பம் இவற்றுடன் கல்கமாகச் செய்து உண்ணலாம். இந்த இரஸாயந கள் ஆயுளை விருத்தி செய்யும் ; வியாதி ளனைத்தை யு தீர் கு ; தேஹபலம், ஜாடராக்னி, தேஹநிறம், குரல் இவற்றைப் பெருக்கும் ; ே லான தியைத்தரும் ; இவற்றுள் ச குப்பி மேத்ய ன்னும் புத்தியை விருத்தி செய்யு கு த்தில் அனைத்தினு சிறந்தது. 44, 45.

மேத் ருதம் : தட்டை கோரை, க டு ரோ ஹிணி, க்ஷீர ாே ாலி, அதிமதுரம், ச தனம், நன்னாரி, சம்பு, த்ரிபலை, த்ரிகடு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், பேய்ப்புடல், இந்துப்பு இ ற்றை ன்கு அ ரத்து அதற்கு மூன்று மடங்கு சங்க குப்பிச் சாற் றை ும், அவ்வளவு பாலையும அத்துடன் சேர்த்து, ஓர் ஆட ளவு நெய் கலந்து பக்குவம் ெய்ய ும். இதை உட்கொள்ள மூடனு ாச ல ாவான் ; ே ட்கும் விஷய களனைத்தையும் னதில் சாச் தமா தரிப்ப ன் ; மிக பு த்திசாலியா வும், ஆரே கிய ாை இருப்பான். 46, 47.

பஞ்ச ரவி த ரஸ ய ம் : தாமரையின் தண்டு, கிழ கு, பூவிதழ், பூந்தாது, வித்து இவ் ந்தையு அ ரத்து ெ ா டு, ெபான ரேக்குகளையு பாலையு கூட்டி, இதில் க்ருத பக்குவம் செய்யவு ; இது 'பஞ்சாரவிந்த க்ருதம்' என்று ழ கப்ப டு . ஆண்மை, தேஹபலம், மதி இவை குன்றிப்போய் வருந்துப ர் இதைப் பரு லாம். 48.

. ஒ ெ ாரு ே ாஹ எ று ெ ள்ளி, செ பு, பித்தளை, ஈய , அய கிற பஞ் லே ஹங் குறி ப்படுகின்ற .

குவலய சதுஷ் ரஸ ம்: கருநெய்தலுடைய த டு, கிழங்கு, இதழ், பூந்தாது இவற் றயும், பொன்ரேக்கையு நெய்யிற் சேர்த்துக் ரய்ச்சி பக்குவ செய்யவு ; இதுவு பஞ்சாரவிந்தத் தப் போல் இர டாம் இரஸாயநௌ ஷதம்; 'கு லய சதுஷ் ரஸாயநம்' எனப்படும் இது பசுக் ளின் புத்தியையும் விருத்தி செய்யுமென்றால் மனிதருக்குக் குணம் செய்யுமெ பதிற் கூறவேண்டுமோ? 49.

பிர ஹ்மீ ர ம்: பிரமியிலை, வசம்பு, இந்துப்பு, ச கங்குப்பி, ரிசிலா ணி, சூரிய ரந்தி, வாலுளுவை, திப்பிலி இவை ஒவ்வொன்று மூன்று பலம் பிரமாணம்; பொன் இரண்டு யவப் பிர ாணம் வத்ஸநாபி ஒரு யவப் பிரமாண ; இவற்றைச் சூர்ண செய்து ஒருபலமளவு நெய் சேர்த்துக் குழைத்து உட் கொள்ள ; இது ஜீர்ணமான பிறகு நிரம்பவும் நெய் லந்து தேனுங் கூட்டி போஜனம் செய்யவும். இதை ஒரு ருஷ ாலம் உபயோகித்துவர புத்தியு , ஞாபகசக்தியும் அதி மாகும்; கிழ தன ரூபமான நோய், சோம்பல், திமிர்ப்பு, சிரமம், சோர்வு இவை நீங்கி, சிறந்த தெளிவையும் சாந்தியையும் பெற்று நூறுண்டு ஜீவித்திருப்பான்; லு குஷ்டம், ச்வித்ர , குல்மம், விஷஜ்வர , மாதம் என்னும் பித்து, ரவிஷம், உதரரோ கள், அதர்வ ந்திர களோதி ஏற்படுத்திய ஏவல் ள், மி வும் பலமான ாதரோகங் ள் ஆகி பவை இந்த ரஸாயநத் தினால் தீரும். 50 53.

பல ர ம்: சரத்கால ஆரம்பத்தில் பு ஷ ய நக்ஷத்திரத்தன்று ஈச்வர மூலியின் வேரைப் பெயர்த்தெடுத்து, முறைப்படி அ தச் சூர்ணம் செய்துவைத்துக் கொ டு, அதிற் கால் பலம் பாலுடனாவது, தேன்-நெய் இவற்றிற் குழைத்தாவது உட்கொ ள்ளல ம்; அ புஜிக்காமல் ப லையே பருகி கொண்டு ரவும்; இவ்வித ஒரு வருஷ ால செய்துவர, அம்மனிதன சிறந்த பலம் பெற்று, நூறு டு ஜீவிப்பான். 54, 55.

கே க்ஷ ர ரஸ ம்: நன்கு முதிர்ந்து ரியு நிலைமை யிலுள்ள நெரிஞ்சிலைச் சமூலமா ப் பெயர்த்தெடுத்து, நிழலி லுலர்த்தி, வெகு நுண்மையாகச் சூர்ணம் செய்து, நெரிஞ்சிற் செடியின் ஸ் ரஸத்திலேயே நன்கு பாவனை செய்து, அதை ஒரு பிரஸ்ருதமளவு பாலுடன் புஜிக்கலாம்; அவ்வௌஷதம் ஜீர் மான பி பு சம்பா அன்னத்தைப் பாலுடன் உ ணலா ; இதை இர டு துலா பிரமாண வரையில் உபயோகித்த பிறகு சிறந்த வி ம யயும், அழகிய உரு த் தயும், நூறுண்டு நீ ட ஆயு ளையு அ ன் பெறுவான்; பசு ம தையிலுள்ள மிக்க வலி வுள்ள ரிஷப போல் சிற்றின்பத்திலும் பெரும் பற்றுள்ள னாய் பலப்படு ான். 56, 57.

வராஹீ கந்த ரஸாயனங்கள்: (1) அப்பொழுதே பெயர்த்தெடுத்த பன்றி முக தாரைக் கிழங்கைச் சுத்தமாய் பல் விட்டு அரைத்துச் சாப்பிடவும்; பிறகு பாலையே உணவாகக் கொள்ளவும்; ஒரு மாத காலம் அன்னத்தை விலக்கி மாம்ஸத்தையேயாவது, அல்லது வெறும் பால் கலந்த அன்னத்தையாவது புஜித்துவரலாம்; இவ்விதம் செய்து கிழத்தனத்தை வெல்லலாம். (2) அக்கிழங்கையே மிக்க நுண்மையாகச் சூர்ணித்து, அக்கிழங்கின் சாற்றிலேயே நன்றாக பாவனை செய்து, நெய்யுடனும் தேனுடனும் அதைக் கூட்டியுண்டு, அவ்வௌஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு க்ருதம் பருகலாம். (3) அந்தக் கிழங்கைப் போலவே நிலப்பனங் கிழங்கு, சிற்றாமுட்டி, பேராமுட்டி, அதிமதுரம், மணித்தக்காளி, யானைத்திப்பிலி, கடுக்காய், நெல்லிக்காய், கோரைக் கிழங்கு, சீந்தில், சூர்ய காந்தி, சங்கங் குப்பி, அமுக்கிராங்கிழங்கு, தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு இவை களையும் இரஸாயனமாக உபயோகிக்கலாம்; இவை விசேஷ மதியையும், நீண்ட ஆயுளையும், தேஹ பலத்தையும் வ்ருத்தி செய்யக் கூடியவை. (4) வேலிப் பருத்தியில் அதன் புஷ்பங்களுக்குள்ள பசுமை, வெண்மை, கருமை என்னும் நிறங்களைக் கொண்டு பலவகை உண்டு; இவற்றுள் முந்தியதினும் பிந்தியது முறையே குணத்திற் சிறந்ததாம்; இவற்றை முறைப்படி இரஸாயனமாய் உபயோகிக்கலாம். (5) வேலிப்பருததியின் வேரை நிழலிலுலர்த்தி, நன்கு சூர்ணம் செய்து, நெய்யிலாவது, தேன்-நெய் இவற்றிலாவது, பாலிலாவது, ஜலத்திலாவது கலந்து ஒரு மாத காலம் உட்கொண்டு, பிரம்மசர்யவிரதத்துடன் இருந்து, ஹிதமான போஜனம் செய்துகொண்டு வந்தால், அம்மனிதன் நோயற்றவனாய், மேதாவியாய், பலசாலியாய், கீர்த்தியான உருவமமைந்தவனாய், சிறந்த ஜாடாக்னியைப் பெற்றவனாய் நூறாண்டு இனிது வாழ்வான். (6) அந்த வேர் தைலத்துடன் உட்கொள்ளப்பட்டால் ஒரு மாஸ காலத்தில் மிகக் கடுமையான வாத ரோகங்களையும், (7) கோமூத்திரத்துடன் உட்கொள்ளப்பட்டால் குஷ்டம்-கிலாஸம் இவைகளையும், (8) மோருடன் உட்கொள்ளப்பட்டால் மூல முளைகளையும் பரிஹரிக்க வல்லது. 58—65.

பல்லாதக ரஸாயனங்கள்: (1) நன்றாகத் திரண்டு முதிர்ந்துள்ள சேராங் கொட்டைகளைக் கோடை காலத்திற் கொண்டு வந்து, தான்யக் களஞ்சியத்திற் புதைத்து வைத்து, ஹேமந்த ருதுவில் அவற்றை யெடுத்து, அவற்றில் எட்டு கொட்டைகளை எட்டு மடங்கு ஜலத்திற் போட்டுக் காய்ச்சி, எட்டிலொரு பங்கு மீறியது அதை வடிகட்டிக் கொள்ளவும்; மதுரமாகவும், ஸ்நிக்தமாகவும், சீதவீர்யமாகவும் உள்ள பதார்த்தங்களால் சரீரத்தைப் பக்குவஞ் செய்துகொண்டு, அக்கஷாயத்தை ஆற

வத்து, பால் கூட்டிப் பருகவு . இ கஷாயத்தில் நாளொன்றுக்கு ஒவ்வொரு சே கொட்டை வீதம் அதிகப்படியாகச் சேர்த்துக் காய்ச்சி, மூன்று வார கள் தொடர்ந்து அதை உட்கொண்டு வர ும். அதன் பிறகு தினத்திற்கு மூன்று வீதம் நாற்பது சே கொட்டை வரையில் உயர்த்திக்கொண்டே கஷா ம் பக்குவம் செய்து ட்கொண்டு வர ும். அதை உயர்த்தி யுபயோகித்த விதமா வே கிரமமாக குறைத்தும் போட்டுக் கஷாயம் காய்ச்சி யுட்கொ டு வரவேண்டும். இவ்வாறாக எழுபத்தேழு நாட்களில் ஆயிர கொட் ட ள் உபயோகிக் ப்படவேண்டும். இதை யுபயோகிக்கை யில் பிரம்மசரிய விரதத்திலிருந்து கொண்டு, நெய் - பால் - சம்பா - ரசி ஆகியவற்றை யுண்ணவே டு . சேரா கொட்டை யுபயோகத்தை நிறுத்திய பிறகு கூட அதைப் போல் மூன்று மடங்கு நாட்கள் வரையில் அதே பத்தியாஹாரம் உபயோகிக்கப் பட ண்டும். இதனால் அருமையான ரூபம் வாய்ந்த ஸ்திரீகளுடைய அகமகிழ்ச்சிக்கும் பாத்திரமாவார்கள்; விசேஷமா ஜாடராக்னியும் விருத்தியடையும்; பிரமேஹம், கிருமிகள், குஷ்டம், அர்சஸ், மேதே ரோகட் இவை யுட் நீங்குட். (2) சிறந்த சேராங்கொட் ட ளை நசுக்கி, அவற்றை பிஷ்டஸ்வேதநம் என்கிற பாத்திரத்தில் நிரப்பி,[1] பூமியிற் பள்ளம் தோண்டி அதிற் பு தைத்துள்ள ஒரு பானையின்மேல் அப்பாத்திரத்தை வைத்து, மேலே அகலால் மூடி, க ளி ம ண் ணா ல் முற்றிலும் பூசி, நாற்புறமும் பசுஞ்சாண வறட்டி யை முற்றிலும் பரப்பித் தீ யிட ும்; அவ்விதம் செய்ய, அவ்வித்திலிருந்து ஸ்வரஸம் பானைக்குள் சி து விழும்; அதை றுநாள் பானையிலிருந்து டுத்து வைத்து ொண்டு, அ த ஸ்வரஸம் ஒரு பாகமும், அதில் எட்டிலொரு பங்கு தேனும், இரண்டு மடங்கு நெய்யும் கூட்டி, முற்கூறியவிதமாக அதே நியமத்துடன் உட்கொள்ளலாம்; இம்மனிதனுக்கு அதே குண ளும் உண்டாகும். (3) நன்றாகப் பருத்துக் னிந்துவிழு சேராங்கொட் ட ளை ஓர் ஆட ளவு கொண்டுவந்து, செ ற்பொடியிற் கலந்து தேய்த்து, நீர் விட்டு ழுவி, நிழலிலுலர்த்தி, இடித்தெடுக்கவும்; அவற்றை ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து, நாலிலொரு ப கு ஜலம் ற்றும்படியாகக் ய்ச்சி வடிகட்டி, குளிரச் செய்து, அதில் ஒரு திரோ ம் பால் கூட்டி மீண்டும் ாய்ச்சவும்; அது மறுபடி நாலிலொரு ப வற்றியதும், அதற்குச் சம அளவு நெய் கூட்டி, அதிற் போதியவளவு சர்க்கரையுங் கலந்து, துடுப்பால் கிளறிக்கொண்டே பக்குவம்

1. பிஷ்டஸ்வே தநம் அரி மா முதலியவை த ஆவியிற் சமைப்பதற்கு ஏற்ற ாறு சிறு த் ார களுள்ள மூடியுடன் அமைக் ப்பெற்ற சட்டி. இது ஒரு ே தந ய திர . (இட்டலி முதலியது செய்தற்கு உபயோகமாகு தட்டு அல்லது சட்டி போன்ற பாத்திர)

செய்ய ும்; அவை யெல்லாம் அவ்விதம் கிளறுவதால் ஒன்று கலந்து பக்குவமான பிறகு, தானியக் களஞ்சியத்தினுள் ஒரு வாரம் அதை நன்றாகப் புதைத்து வைக்க வேண்டு'. அமுத ரஸத்திற்குத் துல்யமா யிருப்பதால் அம்ருதப் பிராசம் என்று கூறப்படுகிற இந்த இரஸாயநத்தைக் காலையிற் புஜித்து, இதற்கு அநுபாநமா த் தண்ணீரையாவது, பாலையாவது, மாம்ஸரஸத்தையாவது பருக வே' டும்; இதை யுட்கொள்ளும் மனிதன் ஞாபகசக்தி, விசேஷ புத்தி, தேஹ பலம், தைர்யம் இவை ளுடன் கூடியவனாய், பொன்திரளைப் போன்ற தேஹ ா'தியைப் பெற்றவனாய் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்று ாழ்வான். (4) மூன்னூறு சேங்கொட் டகளை ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து, அது ஓர் ஆடகமளவாக வற்றும்படியா க் காய்ச்ச வே' டும்; அக் கஷாயத்தில் ஓர் ஆடகமளவு தலம் சேர்த்து, கடுகரோஹிணி, அதிவிடயம், நாபி, த்ரிபலை, மநச்சிலை, தாள' இவற்றைக் ல்கம் மாதிரியாகக் கூட்டிப் பக்குவம் செய்ய ு'; இவ்விதம் பக்குவமான ரஸா யநம் எல்லாக் குஷ்டங்களையும் தீர்க்க வல்லது. (5) சேங்கொட்டையை நெல்லிக் காய்ச் சதை யுடனாவது, தயிரின் மேலாடையோடா து, தைலத்துடனாவது, வெல்லத்துடனாவது, பாலுடனாவது, நெய்யுடனாவது, வாற் கோதுமை மாவுடனாவது, எள்ளுடனாவது, தேனுடனாவது, மாம்ஸத்துடனாவது, பருப்புடனாவது புஜித்து வரலாம். இது தேஹத்தைப் புஷ்டியுள்ளதாக்கும்; புத்தியை விருத்தி செய் வதிற் சிறந்தது; ஆயுளையும் வளரச் செய்யு'. 66 80.

சேர ங்கெ ட்டையின் பெ குணங்கள்: சேரா' ெ ாட்டை தீக்ஷ்ணமா ன உஷ்ண வீர்யமுள்ளது; நெருப்புக்குச் ச ானமாய், தேஹத்தைப் புண் படுத்து'; அதையே முறை தவறாது உபயோகித்த ல் அமுதம் போ' று குணம் செய்யும். ஜாடராக்னியை உத்தீபநம் செய்வதிற் சிறந்ததான சேங்கொட் டயால் எளிதில் தீர்க்க' கூடாத சிலேஷ்ம தோஷ ஸம்பந்த ா ியாதியாவது, மலபந்தமாவது கிடையாது. 81, 82.

ாதாதப சிகித்ஸையில் பத்தி ம்: வாதாதபிகம் எ'கிற முறையினு' கெ ள, தயிர், ஸூக்தம் என்கிற ாடி, தலம் அப்யங்கம் செய்து சொன்னுதல், அக்னியினிட' இருத்தல் ஆகிய ற்றை விசேஷமாகப் பரிஹரி'க வே'டும். 83.

துவர தைல முறைக': ( ) துவ க' என்னு' விருக்ஷ' ள் மே ற்கு' டற் ரை ளில் உ' ட கி'றன; அ ற்றின் இலை த முகள் அ' டலி ' அலைகளால் அலை' ப் பெற்று வீசும் ாற்றால் ஆட்டி அசைக்கப்படுகி' ற . அவ்வித ' ளி லிருந்து மாரிகால ஆரம்பத்தில் நன்ற க் கனிந்த பழ' களைப் பறித்து, அவற்றின் வித்து ளை உ டத்தெடுத்து வெய்யிலில்

உலர்த்தி சூர்ண செய்யவும்; இச் சூர்ணத்தை எள்ளை ஆட்டு வது போல் ஆலையிலிட்டு ஆட்டியாவது, குசும்பாவித்தைப் போல் பெரும் பாண்டத்திற் கஷாயம் போல் காய்ச்சியாவது தைலம் எடுக்கவும்; அதை மீண்டும் ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு, அதிலுள்ள நீர் முற்றிலும் ற்று மையில் காய்ச்சி, அடுப்பிலிருந்து இறக்கி வறட்டி குதிரினுள் பதினைந்து நாட் ள் வைத்திருந்து எடுக் வும். பிறகு மனிதன் நேஹ-ஸ்வேதங் ளைச் செய்துகொண்டு, வமந-வி ாதி ளால் சோத சிகித்ஸையையும் செய்துகொண்டு, சுபதினத்தில் விடியற் ாலத்தில் இதில் ல் பல தைலம் பரு வேண்டும்; பிறகு நான்கு வேளை போஜன செய்த பிறகு மீண் டும் இதைப் பருக வேண்டும்; அவ்விதமா இதை ான்கு நான்கு போஜன ளு்கு ஒரு முறையா உபயோகித்து வா வேண்டும். அத் தைல உட்கொள்ள ஆரம்பிக்கையில் "மஜ்ஜா ஸார மஹாவீர்ய ஸர்வாந் தாதூந் விசோதய. சங்-சக்ர-கதா பாணிஸ் த்வாமாஜ்ஞாபயதேச்யுத:" என்கிற [1] மந்திரமோதி, அத்தைலத் தப் பரிசுத்த ாக் வே டும். இப் பிரயோ த்தி னல் அ மனிதனுடலிலுள்ள தோஷ ள் ே ல்மு ா வும், கீழ் மு மாகவும் அடிக்கடியு வமந-விரேசநாதிரூபமா வெளியாகும். பிறகு ாலையில் ஸ்நேஹமும் உப்பும் விலக்கிக் குளிர்ந்த கஞ்சி யப்பருகலா . இவ்விதமாகத் தள்ளவேண்டிய அபத்திய களை விலக்கிவிட்டு, இத்தைலத்தை ஐந்து நாட் ள் பரு வேண்டு . பிறகு பதினை து நாட்கள் பயற்றங்கஞ்சியை உட்கொண்டு வரவும். இதனால் ஸகல குஷ்ட ரோக களு நீ கும். (2) அத் தலத் தயே ரு காலிப்பட்டை ஷா த்தில் மூன்று மட ளவில் மு றப்படி பக்கு ம் செய்து, முன்போலவே பதினைந்து நாட் ள் வறட்டி ளு டியில் வத் திருந்து, முற்றிலு நிய மா பிருந்துகொ டு ஒரு மாஸகால பருகலா ; அ உடலில் தேய்த்து கொள்ளலாம்; முன் கூறியபடி ஆஹார முறையையும் வனித்துபயோகித்து, குஷ்ட ரோகமுள்ள மனிதனைச் சீக்கிரத்தில் ஸ்வஸ்த்தப் படுத்தல ம். (3) அந்தத் தலத் தயே கருங்காலிக் ஷாயமில்லாமல் நெய் யிலும் தேனிலும் கலந்து பதினைந்து நாட் ள் உட்கொ ள்ளவும்; மாம்ஸரஸமே ஆஹாரமாய் உட்கொள்ளத்தகுந்தது; இந்த முறையானது மனிதனு்கு இருநூறு யது ஆயுளையும் தரக் கூடியது. (4) அதே தைலத்தை ஐம்பது நாட்களளவும் நஸ்ய ாகப் பிரயோகித்து ந்தால், அ மனிதனை அழகிய

[1] இ்த ம திரத்தி பொரு : "மி ச் றந்த ஸாரமு வித்தே, விசேஷ வீர்யமு ள வித்தே, நீ எல்லாத் தாது ளையு நன்கு த்தி செய் ா ா ; அ வித ெ ய்யுமாறு ச ு-சக் ரம்- த இ ற் ற யே் தி ிற்கும் திரு ால் உ றனுக்குக் ட்டளை யி கின்றார்."

உருவமுள்ளவனாகவும், மிகச் சிறந்த ஞாபக சக்தியுள்ளவனாகவும், முன்னூறு வருடங்களாவான ஆயுளைப் பெற்றவனாகவும் இவ்வௌஷதம் செய்துவிடும். 84—95.

பிப்பலீ ரஸாயநங்கள் : (1) இரஸாயந குணங்களைப் பெற விரும்புபவன் ஐந்து திப்பிலிகளையாவது, ஏழு திப்பிலிகளையாவது, எட்டு திப்பிலிகளையாவது, பத்து திப்பிலிகளையாவது தேன்-நெய் இவற்றுடன் ஒரு வருஷகாலம் தொடர்ந்துண்ணலாம். (2) இரஸாயநத்தில் விருப்பமுள்ளவன் பலாசக்ஷாரத்தில் பாவனை செய்து, நெய்யிற் பொரித்தெடுத்த திப்பிலிகளை மும்மூன்றாகப் போஜனத்திற்கு முன்பு முற்பகலில் தேன்-நெய் இவற்றுடன் உண்ணலாம். (3) ஒரு தினத்திற்குப் பத்துத் திப்பிலி வீதம் பத்து நாட்கள் வரையில் பத்துப் பத்து வீதம் அதிகப்படுத்திக் கொண்டே பாலுடன் உண்ணலாம்; அவ்விதமே கிரமமாக அதனுபயோகத்தையும் குறைத்துக்கொண்டே வரவேண்டும். இவ்வௌஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு நாரிசியன்னத்தைப் பாலுடனும், நெய்யுடனும் புஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஆயிரம் திப்பிலிகளைப் பிரயோகிப்பது ஒரு சிறந்த இரஸாயநமாகும்; இந்த முறை **வர்த்தமாந பிப்பலி** எனப்படும். இவற்றை நல்ல பலமுள்ளவர் அரைத்துக் கல்கமாக்கியும், மத்திம பலமுள்ளவர் கஷாயம் காய்ச்சியும் உட்கொள்ளவேண்டும். (4) இரண்டாயிரம் திப்பிலிகளை முன்போலவே செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் உட்கொள்ளலாம். இம் முறைகளின்படி உபயோகிக்கப்படும் திப்பிலிகள் ஸ்வரம், ச்வாஸம், தொண்டை வியாதிகள், க்ஷயம், மேஹம், கிரஹணி, அர்சஸ், பாண்டு, விஷமஜ்வரம், சோபம், வாந்தி, விக்கல், ப்லீஹரோகம், வாத-ரக்தம் இவைகளைத் தீர்க்கும். 96—102.

லோஹரஸாயநங்கள் : (1) இரண்டு கர்ஷமளவு திப்பிலியை நீர் விட்டு அரைத்து, இரவில் இருப்புப் பாத்திரத்தில் அதைப் பூசி, காலையில் இரண்டு அஞ்ஜலியளவு சுத்த ஜலத்தினால் அதைக் கழுவி யெடுத்து இரஸாயநமாகப் பருகலாம்; இவ்வாறு ஒரு வருஷகாலம் உட்கொண்டு, இஷ்டமான உணவுபானத்தையும் உபயோகித்துக்கொண்டு, இஷ்டமான காரியங்களையும் செய்யலாம். (2) சுக்கு, வாய்விடங்கம், த்ரிபலை, சித்தில், அதிமதுரம், மஞ்சள், சிற்றுமுட்டி, போராமுட்டி, கோரைக்கிழங்கு, தேவதாரு, அகில், சித்திரமூலம், செம்முநீர், தாமரை, நெய்தல், கருங்காலி, குங்கிலியம், வேங்கை, வேலம் பிசின் இவைகளையும் தனித்தனியே திப்பிலியைப்போலவே இரும்புப் பாத்திரத்தில் அரைத்துப் பூசி உட்கொண்டுவர, வியாதியற்றவனாய், கிழத்தனம் பெறாதவனாய், நூறு வருஷங்களளவும் நீண்டாயுளையும் பெற்று வாழ்வான். (3) முற்கூறிய

இரஸாயனச் சாக்குகளை இரும்புப்பாத்திரத்திற் பூசி வைத்து, இரண்டு அஞ்ஜலிப் பிரமாணம் பால்விட்டுக் கழுவி உட்கொண்டு வந்தால் முற்கூறிய குணங்களை இன்னும் சிறப்பாச் செய்வதுடன், அதினும் இரண்டு மடங்காக ஆயுளையும் அது விருத்தி செய்யும். 103 106.

ஸோமராஜீரஸாயனங்கள்: (1) வேங்கை, கருங்காலி இவற்றைக் கூழ்போல் பக்குவம் செய்து, அதில் கார்போகரிசி யப் பாவனை செய்தெடுக்கவும்; அதை வேலிப்பருத்தி-கடுக்காய் இவற்றின் சூர்ணத்துடனும், அயபஸ்மத்துடனும் கலந்து, தேன் - நெய் இவற்றிற் குழைத்து ஒரு வருஷமளவும் உட்கொண்டுவர, அம் மனிதன் கிழத்தனத்துக்குரிய துர்க்குணங்கள் நீங்கியவனுவான்; இதை யுபயோகிக்கையில் முன்பு கூறிய ஆஹாரங்களையே மிதமாகப் புஜித்து வரவேண்டும். (2) தேஹமெங்குட் டுங் குஷ்டத்தினுல் வருந்துபவன் கார்போகரிசியை நியதமாக எள்ளுடன் ஒரு வருஷ காலம் புஜித்து வந்தால் அவன் தனது தேஹகாந்தியினுல் பிறகு சந்திரனையும் வெல்லுவான். (3) கார்போகரிசியை உமி நீக்கிச் சூர்ணம் செய்து, பாலிற் சேர்த்துப் பக்குவமாகக் காய்ச்சி, அதைக் கடைந்து, அதிலிருந்து வெண்ணெய் எடுத்து, அதைத் தேன் கூட்டி யுட்கொள்ளவும்; அதே மோரை பிறகு அதற்கு அநுபானமாகவும் பருக வேண்டும்; தேஹமெல்லாம் கொதறிப் போய், விரல்களும் நாசியும் மிகச் சுருங்கிப் போய் விகாரமடைந்த குஷ்டரோகிகளும் பட்டுப்போன விருக்ஷங்கள் மீண்டும் புதிதாகத் தளிர்த்துச் செழிப்பதுபோல், நன்கு குணம் பெறுவர். 107 110.

சுதா ரஸாயனங்கள்:—(1) சைத்தியத்தினுலும், வாதத்தினுலும், பனியினுலும், எரிப்புண்ணுலும் வாதை யடைந்த தேஹமுடையவர்களுக்கும், அசைவற்றும்-ஒடிந்தும்-வளைந்தும்-விலிப்பெடுத்தும் கோளாறடைந்த எலும்புகளைப் பெற்றவர்களுக்கும், வாத ரோகங்களால் பீடிக்கப் பட்டவர்களுக்கும் லசுநமென்கிற வெள்ளுள்ளி வெகு உபயோகமானது; அதை ஔஷதமாயுபயோகிக்கக் கூடிய முறை இனி விவரிக்கப் படும். (2) அமுதத்தைக் கள்ளத்தனமாகப் பெற்று அருந்திய இராகுவின் கழுத்து அறுக்கப்பட்டுப் போக, அப்பொழுது அவன் தொண்டையிலிருந்து நிலத்தில் வீழ்ந்த அம்ருத ரஸத் துளிகள் ரஸோநங்கள் அல்லது லசுநங்கள் என்கிற வெள்ளுள்ளிகளாக மாறின; இவ் விதத்து அஸுரனுடைய உடலிலிருந்து உண்டானதால் இதை அந்தணர் புஜிப்பதில்லை; இது அமுதத்திலிருந்து நேராக உற்பத்தியானதால் இரஸாயனங்களுள் முதன்மையானது. இது ரஸோநத்தின் வரலாறு. (3) வெள்ளுள்ளியைச் சீத காலங்களில் ஸாதாரணமாய் உபயோகிக்கலாம். கபதோஷ மதிகரித்தவன்

ஸந்த ருதுவிலும், வாததோஷத்தால் வருந்துபவன் மாரி காலத்திலுங்கூட இதை யுபயோகிக்கலாம். க்ரீஷ்ம ருதுவுக்கு கூறிய விதிகளின்படி நடந்துகொண்டு வந்தால் எல்லாக் காலத்திலுமே இதை யுபயோகித்து வரலாம். ஸ்நேஹ சிகித்ஸையையும், சோதந சிகித்ஸையையும் செய்துகொண்டு, சீதளமும்-மதுரமுமான பதார்த்தாதிகளால் ஸகல ஆசயங்களையும் ஸம்ஸ்காரம் செய்துகொண்டு, அப்பால் இதை யுபயோகிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும்; இச் சிகித்ஸை செய்து கொள்பவனுடைய வீட்டிலுள்ள பரிசாரகர்களும் வெள்ளுள்ளிகளைச் சிரஸ்ஸிலும் செவிகளிலுங்கூடத் தரித்துத் திரிவது நலம். (4) இமாலயத்திலும், சக தேசத்திலும் உற்பத்தியாகும் இதன் கிழங்குகளை வஸந்த ருதுவின் இறுதியில் எடுத்துவந்து, மேற் புறணிகளைக் களைந்துவிட்டு, இரவில் மதிரை முதலிய மது இனங்களிற் போட்டு ஊறவைக்க வேண்டும்; விடியற் காலத்தில் அவற்றை யெடுத்து நசுக்கி, சுத்தமான வஸ்திரத்திற் போட்டுப் பிழிந்து ஸ்வரஸமெடுத்து, முறைப்படி பக்குவம் செய்து பழகிய மதிரையை மூன்று பங்கு அத்துடன் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். அல்லது ஸ்வரஸமெடுத்தவுடனே வேறு எந்த மதுவையாவது, தைலத்தையாவது, புளித்த நீர்மோரையாவது, காடியையாவது காலமறிந்து அளவாகக் கலந்து உட்கொள்ளலாம். அல்லது அவ்விதமே தைலம்-க்ருதம்-கொழுப்பு-மஜ்ஜை-பால்-மாம்ஸரஸம் இவற்றில் எதையாவது தனியாக அச் சாற்றுடன் கூட்டியும் உட்கொள்ளலாம். வியாதியின் தன்மைக்கேற்றவாறு அந்தந்த சரக்குகளின் கஷாயத்துடன் கலந்தும் பருகலாம். அல்லது இதன் இரஸத்தை மாத்திரம் ஒரு வாய் கொள்ளுமளவு கொண்டையும் அதற்கடியிலுள்ள அன்னாஹாரக் குழலும் சுத்தமாவதற்காக உட்கொள்ள வேண்டும். வேதனை யேற்பட்டால் அடிக்கடியும் ஸ்வேதநம் செய்வது நலம். வாந்தி யாவது மூர்ச்சையாவது ஏற்பட்டால் அப்பொழுது முகத்தில் திடீரென்று குளிர்ந்த ஜலத்தைத் தெளிக்கலாம். பிறகு சோர்வு தணிந்ததும், ஓஜோ தாது பலப்பட்டதும் மிச்சமுள்ள இரஸத்தையும் பானம் செய்யலாம். விதாஹம் என்னும் எரிதல் நீங்குவதற்காக மிகவும் சீதளமான சந்தனப் பூச்சு முதலியதை அதிகமாய் உபயோகித்துக்கொண்டு, குளிர்ந்த ஜலத்தில் தேய்த்தெடுத்த முத்துக்களையும், கர்ப்பூர மாலைகளையும் தரிக்கலாம். பால் முதலியவற்றுடன் சேர்த்து இச் சாற்றை ஒரு குடவம் அளவாகவும், தனியாக அதை மாத்திரம் அதிற் பாதியளவாகவும், அதன் உட்சதையைக் கல்க்கமாக அரைத்து ஒரு பலமளவாகவும் உபயோகிக்கலாம்; இதை அன்னத்துடன் கலந்தும், ஆஹாரத்திற்கு முன்பாகவும் உபயோகிக்க வேண்டும். (5) லசுன ரஸாயனத்திற்குப் பத்தி மகளுக்கு-குருக்ஷேத்திபபூ சந்திரன் இவற்றைப்போல வெண்மையுள்ள ந...

ப் பழகிய ச பா அன்னத்தை முன்பு புஜித்த உ ரவு ஜீர்ண மான பிறகு ஞ்சி யினங் ளோடாவது, பாலுடனாவது, ஜா கல தேசத்து மிருகங்களின் மாட் ஸ ரஸங் ளோடாவது உ ல . (6) அதை யுபயோகிக்கையில் ஒரு மதுவையே த ணீரிற் கலந்து பருகலா ; மதுபானம் செய்யும் வழக் மில்லாத ன் அன்னம் ஊறிய நீரையாவது, ஞ்சி மென்னும் காடியையா து, தெளிவான கஞ்சியையாவது உட்கொள்ள ாம். (7) வெ ள்ளுள் ளியை கல் மாக்கி, நெய் வத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் அதற் குச் சமம் நெய் கூட்டித் துப்பால் கிளறி நசுக்கி, அதிலேயே பத்து நாட்கள் வைத்திருந்து முன்போலவே உண்ணலாம்; அல் லது ஸையுடன்[1] புஜிக்கலாம். (8) புரணிகள் உரித்தெடுத்த வெ ள்ளுள்ளிகளைச் சூலத்திற் குத்திப் பக்குவம் செய்த இறைச்சி களுக்குள் நிரம்பவும் அடைத்து, அவற்றை அநே ம் ஊறுகாய் முதலியவற்றுட தாராளமா உண்ணலாம். (9) அல்லது வெள் ளுள்ளியுடன் நெய்-காடி இவற்றைக் கூட்டித் துவையலாக அரைத்து வேண்டியவளவு இலகு குணமுள்ள சொற்ப அ னத் தோடு புஜிக்கலா . (10) வெள்ளுள்ளியின் குணபூணங்கள்: பித்தா ரணம், இர தாவரணம் இவற்றைத் தவிர்த்து மற்ற எல்லா ஆ ரண தோஷங்களாலும் சூழப்பட்ட வாத ரோ த்தி லாவது, கே ல வாதத்திலாவது வெள்ளுள்ளியினும் மேலான கு ந் தரத்தக்க வேறு திரவ்யம் எதுவும் கிடையாது. தண் ணீர்-வெல்லம்-பால் இ ற்றில் விருப்பமுள்ளவனு கும், மாம் ஸ -மது-புளிப்பு இவற்றில் வெறுப்புள்ளவனுக்கும், அஜீர்ணத் தத் தா வியலாத னு கும் வெள்ளைப் பூ டு உண் மயில் நீங்கிழைக்கும். (11) வெள்ளுள்ளியை உபயோகித்து வந்த பிறகு இறுதியில் பித்தம் பிரகோபிக்குமென்று அஞ்சி மிருது விரேசநட் கடைசியில் உபயோகிக் வே டும்; இவ்விதம் செய்வதால் இர ஸாயந குணங்களைப் பரிபூர்ணமாகப் பெறுவான். 111- 130.

சிலாஜதுரஸாயநங்கள்: (1) கோடை க லத்தில் சூரிய கிரணங்களால் மிகச் சூடாக்கப்பெற்ற பர்வதங்கள் பொ முத லிய ஷட்தாதுக்களின் ஸத்துவமட கியதான அரக்குபே. ன்ற

1. மூலத்தில் " ஸயா ஸமம்" என்பதற்குப் பதி ா "பயஸா ஸமம்" என்று ே று பாடமு டு; அதற்குப் "பாலுடன் புஜி கலாம்" எனப் பொருள்.

. ஷட்தாதுக்கள் ஆறு தாதுப்பொருட்கள் அல்லது -லோ ஹ ள்: பொன், வெ ள்ளி, செம்பு, பித்தளை, வங்கம், அயம் என்பவை. [ஆகவே ஸ் ர்ணசிலாஜது, ரஜதசிலாஜது, தாம்ரசிலாஜது, த்ரபு சிலாஜது, கசி ரஜது, லோஹசிலாஜது என்று சிலாஜதுவ்லு அறு உ டு. வெ ள்ளி ஸம்பந்தமானது க ப்பூ சி ாஜ ு என் று, லோஹஸம்ப தமானது ே ாழத்தி சிலாஜது எ றும் ஆக முக்கியமாக இர டு க சிலாஜது பிரஸித்தம்]

ஒருவனைப் பிணிக்குவதுண்டு; அது சிலஜது என்று வழங்கப்படுகிறது; எல்லாச் சிலாஜதுவுமே திக்தரஸமும் கடுரஸமும் உள்ளது; சிறிது உஷ்ணவீர்யமானது; டுபாகம், சேதநம் என்னும் குணங்களையும் பெற்றது; எல்லாவற்றிலும் லோஹதாது ம்பந்தமான சிலாஜதுவே மிகச் சிறந்தது. இது கோமூத்திரவ ஸனையைப் பெற்று, ருநிறமாய், குங்கிலியம் போன்றதாய், நறநறப்பற்றதாய், ஸ்நிக்த்தமாய், ம்ருதுவாய், குருகுணமுள்ளதாய், புளிப்பு-துவர்ப்பு இவற்றைத் தவிர்த்து மற்றச் சுவைகளுடையதாய் இருக்கும்; இந்த கோமூத்ர சிலஜது என்பது சிரேஷ்டமானது. (2) சிலஜது பாவனை: வியாதி, பிணியாளியின் நிலைகள், அவர்களுக்கு ஸாத்மியமான வஸ்துக்கள் இவற்றை நன்றாக் கவனித்தறிந்து, சிலாஜதுவை உலோஹபாத்திரத்தில் பாவனை செய்து உபயோகிக்க வேண்டும். முதலில் வெறுந்தண்ணீரால் அதைக் கழுவியெடுத்து உலர்த்தி, அப்பால் பின்னருமாறு கஷாயங்களைக் கொண்டு பாவனை செய்யவேண்டும். சிலாஜதுவுக்குச் சம அளவு பாவனையான கஷாயவஸ்துவை அதற்கு எட்டு மடங்கு ஜலத்திற் சேர்த்து, எட்டிலொருபங்கு மிகும்படியாகக் காய்ச்சி வடிக்கட்டவும்; அக்கஷாயத்தில் சிலாஜதுவைச் சேர்த்து, அக்கஷாய வஸ்துவுக்குச் சமமான சுவை இதற்குண்டாகும்படியாக பாவனை செய்து, உலர்த்தியெடுக்கவும். இவ்விதமாக ஏழுவிதமான வெவ்வேறு சரக்குகளால் பக்குவஞ்செய்த கஷாயத்தில் ஏழு முறை பாவனை செய்யவேண்டும். (3) பிறகு இரஸாயநமுபயோகிக்கத் தொடங்குபவன் ஸ்நேஹமும் சோதநமும் செய்துகொண்டு, திக்த பதார்த்தங்களால் பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தை மூன்று நாள் உட்கொண்டு[1], பின்னர் சிலஜது த்ரிபலாயூஷத்துடன் மூன்று நாட்களும், பேய்ப்புடல் யூஷத்துடன் மூன்று நாட்களும், அதிதுரா யூஷத்துடன் மூன்று நாட்களுமாக ஒன்பது நாட்கள் உபயோகிக்கவேண்டும். பிறகு நலமறிந்து அவனுக்கு ஏற்ற முறையிற் கீழ்வரும் மாத்திராமுறைப்படி பக்குவஞ் செய்த சிலாஜதுவைச் சுத்த நிலைமையில் உட்கொள்ளக் கொடுக்கவும்; இவ்விதம் பிரயோகித்த சிலாஜது தேஹத்திற்கு மிகவும் பிரயோஜனமுள்ளதாகும்; அதற்குள்ள எல்லாக் குணங்களையும் அது செய்யும்; துரிதமாயுபயோகிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய கெடுதியும் இதனால் ஏற்படாது. (4) சிலாஜதுவை ஒருவாரமும்,

1. சிலாஜது உட்கொள்பவன் முதலில் க்ருதபாநாதிகளால் தேஹத்தை ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டியது முறை. "கவசம் தரித்தவன் பகைவரது ஆயுதத் தாக்கலை நன்கு தாங்கிக்கொள்ள அனுகூலம் ஏற்படுவதுபோல, ஸ்நேஹத்தினால் அதிகமாக ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்துகொண்ட தேஹத்தில் சிலாஜது தீங்கிழைப்பதில்லை" என்று பிராசீன வைத்தியாசிரியர்கள் கூறுவர்.

மூன்று ாரங்களும், ஏழு வாரங்களும் உபயோகிக்கலாம்; அ த ஒரு கர்ஷமளவும், அரைப் பலமளவும், ஒரு பலமளவும் ஆக மூன்று அளவுகளில் உட்கொள்ளலாம்; இவை மு றயே சிலா ஜதுவின் ஹீந யோ மும், த்ய யோகமும், உத்த யோகமு ஆகும்.[1] (5) முற்கூறியவாறு பாவநாதிகளால் ப குவம் செய்யப் பட்ட சிலாஜது வ, ஸ்நேஹாதி ளால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப் பட்ட தேஹத்தில், தா ர -அயம்-வெ ள்ளி-பொன் இவ்வனைத் தோடும் அல்லது தனித் தனியே ஒவ்வொன்றோடும் கூட்டிப் பாலிற் ல கிப் பிரயோகிக் இரஸாயந குணத் த அது தரி மாகக் காட்டும்; இதை யுபயோகித்து ருகையில் கொள், மணத் தக் ரளி, மாடப்புறு இவைகளை எப்பொழுதுமே உபயோகிக் கூடாது. (6) சிகித்ஸைக்கு சப்படக் கூடிய ஸாத்யரோக மெதுவு உலகில் சிலாஜதுவினால் வலியத் தீர்க்க கூடாததா யிருப்பதில்லை. அது காலயோ -மாத்ரா யோக களை அனு ஸரித்து முறை தவறாது பிரயோகிக் ப் பட்டால், ஆரோ கிய நிலைமை யி விருப்பவனுக்கும் விசேஷமான தேஹபலத்தை விரு,த்தி செய்யு . 131 143.

குடீப்ரவேச-வாத தபி சிகித்ஸைகளுக்கேற்றவர் : (1) எச் சிகித்ஸா முறைக்கும் ஈடு கொடுத்துத் தாங் ஆயத்தமா யுள்ளவர்களுக்கும், ஸ ல உப ரணங்களையும் பரிசாரகர்களையும் வைத்துக் கொள்ள ஸௌகர்யமுள்ளவர்களுக்கும் குடீப்ராவேசி கம் என்னும் சிகித்ஸை அனுகூலமா து. (2) அவ்விதமில்லாத மற்றவர்களுக்கு வாதாதபிகசிகித்ஸா முறையே அனுகூலமான தாம். 144.

வ தாதபி சிகித்ஸைக் ே ற்ற முறை ள்: இனி ாதா தப ள் என்கிற ாற்று-வெயில் இவற் றத் தா கி நின்று தேஹத்திற்கு இரஸாய சிகித் ஸ ெ ய்துெ ள்ள கூடிய ஔஷத முறை ள் விஸ்தரித்துக் கூறப்படும். அவை ஸ மான உபசார களா யிருப்பதுடன், சிகித்ஸை யில் தேனு தவறுதல் நேர் , போதிலும் தேஹத்திற்குத் தீ கிழைப்பவை யல்ல. (1) குளிர்ந்த ஜல , பால், தேன், நெய் இவற்றில் தனித் தனியா ஏதேனு ஒ றயாவது, ஏதேனும் இரண் டிரண்டை, அல்லது மும்மூன் ற, அல்லது நாலையு ஒன்றாக ாவது கூட்டி ஆஹாரத்திற்கு முன்பாக உட்கொள்ள அது

---

[1] ஒரு ார -மூ று ார ள்-ஏழு ார ள் எ கிற மூ றும் முறையே ஹீ - த்திம-உத்தம ா கா ே க ள் எ று , ஒரு ர்ஷம்-அ ரப் பலம்-ஒரு பலம் எ கிற மூ றும் மு றயே ஹீ மத்திம-உத்தம ளான த்ரா ே ங்கள் எ றும் ஆக இதி இரு க யோக ள் ன்று முறை ர் குறிப்பிடப் பட்ட .

வயஸ்-ஸ்த்தாபகமாகும்.[1] (2) கொட்டை நீக்கிய இர ' டு டு ' சாய்களை வெல்லத்துடனாவது, தேனுடனாவது, ச ' குடனாவது, திப்பிலியுடனா து, இந்துப்புடனாவது கூட்டி எப்பொழுதும் மென்று வந்தால் அம் மனிதன் ஆரோக்கியமா நூறாண்டு ரம் வான். (3) விதை நீக்கிய கடுக்காயை நெய்யிற் பொரித்தெடுத்து, அதைப் புஜித்து, அந்த நெய்யையும் பருகி வந்தால், ன்றி புள்ளவனுக்குச் செய்த ஒரு நன்மையைப்போல் அ னது சரீரத் தில் பலம் சிறிதும் குன்றாது நீடித்திருக்கும். (4) நெல்லிக் கனிச் சாறு, தேன், சர்க்க ர, நெய் இவற்றை ' கூட்டிப் பருகிக் கொண்டு, பத்யமான ஆஹாரங்களையும் புஜித்து வரும் மனித ருக்கு முறை தவறாகக் கற்ற நூல்களைப்போல் மூப்புக் கோளாறு ள் முற்றிலும் தீரும். (5) நெல்லிக் கனி, ாய்விடங்கம், வே ' கயின் உட்சத்து இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, அயமும் கலந்து, தைலம்-தேன்-நெய் இவற்றிற் கூட்டி புட்கொள்பவனுக்கு இள மயின் அழகு அழியாது நிலை நிற்கும். (6) அயப் பொடி, வாய்விட ' கசூர்ணம், நெய், தேன் இவற்றை வேங்கை மரச் சிமிழில் ஒருமிக்கச் சேர்த்து வைத்து, ஒரு வருஷ காலம் கழித்து உட்கொ ' டு வர பலம் பெற்று, கருநிற மயிர்களையும் அடைந்து நீ ' ட ாலம் ஜீவித்திருப்பான். (7) ாய்விட ' கம், சேங் கொட்டை, சுக்கு இவற்றைப் பொடித்து, நெய்-தேன் இவற்றிற் கல ' து உ ' பவர் பிணிகளாகும் அலைகளடர்ந்த கிழத்தனமாகும் ஆற்றை அழகும் பலமுமாகும் ஓடத்தைப் பெற்றுக் டந்து விடுவார்கள். (8) கருங்காலி, வே ' மை இவற்றின் பிசினைக் கூழா கப் ப ' குவம் செய்து, பொடி செய்த த்ரிபலையைச் சேர்த்து, நெய்யு ' தேனும் கூட்டி நியதமாகப் பருகி வரு ' மனிதர் பிணி யற்றுப் பிரிய ா ப் பிழைத்து ருவ ர் என்பதில் வியப் பொன்று மில்லை. (9) விரலால் தொட்டால் விரல் ரேகை ளின் முத்திரை அதில் விழக்கூடிய ப ' குவமுள்ள வே ' கைப் பிசினை சர்க்கரை-தேன்-நெய்-த்ரிபலை இவற்றுடன் கூட்டி புட்கொ ள்பவ ரிட ' கிழத்தன ' வருந்தி யழைத்தாலும் அணுகாது விலகிப் போகும். (10) அரைப் பலம் வெள்ளைச் சாறடையை அரைத்துப் பாலுடன் பருகலாம்; அவ்விதம் அரை மாஸமாவது, இரண்டு ாஸ ' ளாவது ஆறு ம ஸ ' களாவது, ஒரு ருஷமாவது -ப யோகித்துவ ' தால் கிழத்தனத்தால் தளர் ' த தேஹமு டைய வ றும் மீண்டும் சிறந்த பலம் பெறுவான். (1) பெரு ' குரும்பை, ' ட ' கத்தரி, பெருமல்லிகை, சிற்றுமுட்டி, வெட்டிவே ர், வட் டத் திருப்பி, வே ' கை, நன்னாரி, கருஞ்ச ' தனம், அகில், சந்த ன ' இவற் றயு ' வெள்ளைச் சாறடை யப் போலவே ப ' குவம்

---

[1] வயஸ்-ஸ்த்தாபகம் கிழத்தனக்கோளாறு ள் தேஹத்தில் அணு ாது ாலிப யதுக்குச் சமான கு ' களை உ ' டா ' கு து.

செய்துபயோகி ், அவை தேஹத்திற்குப் புதிய யௌவ வய துக்கேற்ற நிலைமையைத் தரும். (12) தண்ணீர் விட்டா் கிழ ் கை க் ஷா யமிட்டு, அதையே கல் ா பம் கூட்டி, அதில் க்ருதம் பக்கு ் செய்து, சர் கரை கூட்டிப் பருக, உயிர் வாழ் ் யா கும் பூமியிற் பிரயா ் செய்பவர் ளை வியாதிகள ரு ் ள்ளார் கள் தாக்கி ஆரோ ் கிய ாது ் பொருளைக் கொள்ளையிட வியலாது. (13) அமு ் கிருங் கிழ ் ை ப் பாலுடனாவது, ெ ப்யோடாவது, தைலத்தோ ட வது, எஞ்சூ ான ஜலத்துடனாவது அரை மாஸ காலம் உட் ெ ா ் டு வ ் தால், அது இளம் பயிரு ் கு நல்ல மழைபே ல் இளைத்த தேஹத்திற்குப் புஷ்டி பத் தரு ். (14) முப்பாயுள்ள எள்ளை ஒரு பல ளவு தினந்தோறு ் புஜித்துக் குளிர்ந்த ஜலத் தயும் அநுபானம யுட்கொ ் டு ா, சரீரத் திற்கு விசேஷ போஷணை யேற்பட்டு, இறக்கும் வரையில் பற் ளும் ெ ட்டிப் படு ். (15) நெறிஞ்சில், நெல்லி, சீ ் தில் இவற்றின் சூர் த் தத் தேன்-நெய் இ ற்றை ் கூட்டிப் பரு கு ் னித ் வ்ருஷ்ய ் என்கிற கு த்தைப் பெற்று, ஸ்திர தேஹியாய், தேஹ மநோ வியாதிகளில்ல ல், ருசிற யிர்களை யும் ளாப் பெற்று நூறு ் டு ஜீவித்திருப்பான். (16) முத்த எள்ளுட ் நெல்லிக் னி ளையாவது, தா ் றி ் ாப்களையாவது, டுக் ய் ளையா து சேர்த்து இடித்து – ் டுவரும் மனிதர் பில் ளைப் போன்று வெகு நேர்த்தியா ச் செழித்த தேஹ முள்ளவராவர். (17) சிலாஜது, தேன், வாய்விட ் கம், ெ ய், அய ், டுக் ாய், பாதரஸம், ் ர்ணமாக்ஷிக ் இவற் ற யு ் டு வருபவனுடைய துர்ப்பலமாக உடலு ் பதினைந்து நாட் ளில் பூர்ண ச ் திரனைப்போல் செழித்து வளர்ந்து பலப்படும். (18) சிலா ் ் ணிச் சாற்றை ாள்தோறும் ஒரு ாஸ காலம் பருகி ் கொ ் டு, ப லும் அன்னமும் பத்திய ப் புஜித்து ந்தால், அம் மனிதர் தேஹபலமும், வீர்யமு ் பெற்று நூறுண்டு ஜிவித்திருப்பர். (19) ஒரு ாஸ லம் சம்பை நெய்யுடனாவது, பாலுடனாவது, தைலத்துடனாவது புஜித்து வருபவர் அரக் ர் முதலியவர் ள ல் விரட்டக்கூடாதவரா வும், மேதாவிகளாகவு ், பிளக் ம ப்பேசு ் திறமை யுள்ளவரா வு ் ஆவர். (20) நெய்யில் ல்லாரையிலையை வறுத்து, அதையே அ ் மின்றி ஒரு ம ஸ ால ் புஜித்து வ த ல், அவர்கள் ெ கு தரியசாலிகளாய், வாலிபத்த ் மை - தே ஹ - வனப்பு - மற்றுமுள் சிற ் த கு ் ள்-இவற்றையு ் பெற்று ெ கு நீ ் ட ால ் ஜீவித்திருப்ப ். 145 165.

் ் ் தி குளி : நீ ் த்திப்பிலி, த்ரிபலை, அயப் பொடி இவற்ற ற ஐ ் நூறு பல ் எடுத்து மிருது சூர்ணம் செய்து, ை யாந்த ரைச் சாறுவிட்டு அ ரத்து, மூ ் னூறு ாத்

திரைகளாக உருட்டி, நிழலிலுலர்த்தி எடுக்கவும்; முதலில் இதை வேளைக்கு அரைகுளிகை வீதம் சில நாள் புஜித்து, அப்பால் முழு முழு மாத்திரையாகப் புஜித்து வரவேண்டும். பிறகு விரேசநம் செய்துகொண்டு, கிரமமாக மண்டம், பேயா, விலேபி, ம்ஸரஸம் கலந்த அன்னம் இவற்றை நெய் கலந்து ஸ்நிக்த்த ரக்கி ஒரு ரஸம் நியதமாயிருந்து உபயோகிக்க வேண்டும். ஒரு மாஸத்திற்குப் பின் யதேச்சையாய் எல்லாவற்றையும் உப யோகித்து வலாம்; ஆனால் ஒரு வருஷகாலம் அஜீர்ணத்திற்கு இடங்கொடாது ஜாக்கிரதையுடன் அடிக்கடியும் முற்கூறிய மாத் திரையை உபயோகித்து வரலாம். இதனால் அஸாத்ய வியாதி யினால் வருந்துபவனும் பிணியற்றவனாவான்; வயது முதிர்ந் தவனும் நல்ல வாலிப மனிதனைப்போல் ஆண்மையைப் பெற்று விளங்குவான்; தேஹம் பருத்து, செவிகளும் நேத்திரங்கள் முதலியனவும் செழித்துப் பருத்து வாலிபனைப்போல் அவன் றி, ஐந்நூறு வருஷங்களும் ஜீவித்திருக்கலாம். 166-169.

ரஸிம்ஹ க்ருதம்: (1) கருங்காலிப் பட்டை, சித்திர மூலம், சிம்சபாவின பட்டை, வேம்பப் பட்டை, கடுக்காய், ாய்விடங்கம், தான்றிககாய், சோராங்கொட்டை இவற்றை இடித்து, இவற்றைப் பதினெட்டு மடங்கு தண்ணீரிற் போட்டு, இரும்புத்துண்டுகளையும் சேர்த்து, இருப்புப் பாத் திரத்தில் வெய்யிலில் மூன்று நாட்கள் ஸூர்யபுடமாகக் காய்ச்சி, அடிக்கடியும் கிளறிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பிறகு அந்த அயத்துண்டுகளுடன் கஷாயத்தை அக்னியில் ஏற்றி, சிறு ஜ்வாலையில் எரித்துக் கஷாயம் நாலிலொரு பங்கு மிகும்படியாகக் காய்ச்சி வடிக்கட்டவும். அவ்விதம் வடிக்கட்டிய கஷாயம் ஒரு பாகம், பால் ஒரு பாகம், கரிசலாங்கண்ணிச் சாறு இரண்டு பாகம், த்ரிபலா கஷாயம் மூன்று பாகம், புத்துருக்கு நெய் நாலு பாகம் ஆக இவ்வனைத்தையும் ஒரு இரும்புப் பாத்திரத் தில் ஒன்று கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவும். இதில் சுத்தமான கற்கண்டையும், தேனையும் தனித் தனியே கூட்டிப்பாவது அல்ல இல்லாமலேயாவது வேளைக்கு ஒருபலம் அளவாக உட்கொண்டு வரவும்; இதில் இஷ்டமான ஆஹார-விஹாரங்களைச் செய்து வரலாம். இதை ஒருமாஸம் பருகுவரும் மனிதன் சீரும் சிறப்பு முற்ற தேஹம் வாய்ந்து, நோயற்ற வாழ்வுடன், காட்டெருமைக் கடாபோன்ற வலிமையைப் பெற்று, குதிரை போல் விரைந்தோடும் தன்மையுடையவனாவான்; சரீரம் தளர்வு நீங்கி திடப் படும்; தலைமயிர் வண்டுடல்போல் கருநிறம் கொள்ளும்; மதி போல் ஒளி பெற்ற முகமுடையவனாவான்; மங்கையர் பல ருடன் மகிழ்வுடன சேரும் மேன்மையைப் பெறுவான்; வாக் கிலும், மதியிலும், விசேஷ மேதையிலும் சிறப்புறுவான்; ஜட

ராக்னியும் அவனுக்கு மிகவும் அதிகரிக்கும்; அக்னிஜ்வாலையிற் பழுக்கக் காய்ச்சிய பொன்னுக்கு நிகரான நிறம்பெற்ற தேஜஸுள்ளவனாய் மானிடரிற் சிங்கம்போல் அவன் விளங்குவான். 'நாரஸிம்ஹக்ருதம்' என்கிற இதைஉட்கொள்ளும் மனிதனிடம், சக்ராயுதத்துடன் ஜ்வலிக்கும் நாரஸிம்ஹமூர்த்தியினிடம் அஸுரர்களைப்போல் பிணிகள் அணுகமாட்டா. (2) விரேசநாதிகளால் குடலைச் சுத்தம் செய்துகொண்டு, இந்த க்ருதத்தில் கையாந்தகரை இலைகளை வறுத்து, பத்தியமாயிருந்துகொண்டு புஜித்துவரலாம். இதற்கு வேங்கைப்பிசின் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையே அநுபாநமாகவும் உணவாகவும் கொள்ளவேண்டும். இதை ஒரு மாஸம் உபயோகித்து வந்தாலே நல்ல ஆரோக்கியவானாய், இருநூறு வருஷம் ஜீவித்திருக்கலாம். ஞாபசக்தியும் இந்த்ரிய பாடவமும் பெற்று, எவ்விஷயத்தையும் ஒரு முறை கூறிய போதிலும் கிரஹித்து மறக்கவே மாட்டான். (3) இதே முறையில் எவனொருவன் தைலத்தை உட்கொள்கிறானோ, அவனும் அதே குணங்களைப் பெற்று, கருநிறமான உரோமங்களுள்ளவனாகவும் ஆவான். 170-177.

இரஸாயந முடிவுரை:—இந்த அத்யாயத்திற்கு ஏற்றவைகளாயும், நற்பயனளிக்கக்கூடியவைகளாயுமுள்ள எளிதிற் செய்யக்கூடிய இரஸாயந முறைகள் இங்கு மொழியப்பட்டன. வேறு சில முறைகள் குணத்திற் சிறப்புற்றவைகளாயிருந்தபோதிலும், அவற்றிற்கான சரக்குகள் எளிதிற் கிடைக்கமாட்டாவாகையால், அவை இங்குரைக்கப்படவில்லை. 178.

இரஸாயநவிதியில் தவறுதலாலாகும் கேடுகளுக்குப் பரிஹாரம்: இரஸாயநௌஷதங்களை உபயோகிக்கையில் அம்முறைகளில் ஏதேனும் தவறுதல் ஏற்பட்டு, அதனால் நோய்கள் உண்டானால், அப்பொழுது இரஸாயநௌஷதத்தை விட்டுவிட்டு அந்தந்த வியாதிக்கேற்ற ஔஷதத்தை உபயோகிக்கவேண்டும். 179.

நித்ய ரஸாயநம்: (1) ஸத்தியமே பேசுதல், கோபமின்மை, ஆத்மார்த்த விஷயங்களிலேயே நியதனாக இந்த்ரியங்களைப்பற்றவைத்திருத்தல், சாந்தமான நிலைமை, திநசர்யாதி அத்தியாயங்களிற் கூறிய சிறப்பான ஒழுக்கங்களிற் பொருந்தியிருத்தல் ஆகியவை எப்பொழுதும் உபயோகமான சிறந்த இரஸாயநமாகையால் இவை 'நித்யரஸாயநங்கள்' எனப்படும். (2) மேலும் இக்குணங்களுடன் கூடிய ஒருவன் இரஸாயநௌஷதத்தை உபயோகித்துவந்தால், இதர விஷயங்களில் மனதை நிவ்ருத்தி செய்தவனாய், தீர்க்காயுளைப் பெற்று, இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் மகிழ்ச்சியுற்று வாழ்வான். 180, 181.

இர ய பூ தி குச் சத : சா திரத்தை அனு ஸரித்துச் செய்யப்படு சிகித் ஸ, ரோ மறிந்து நட கு பரி சாரகர்கள், ரிய விஷய களில் தவறுத டயாத புத்தி ஆகி ய இரஸ யநமுறையைப் பூர்த்தி செய்வி கு ஸாதந ளாம். 1 2.

நாற்பத ம் அத்தியாயம்.

ஜீ ர விதி.

இனி வ ஜீ ர ம் என்னும் விஷயத் த [1] கூறும் அத்தி யாயம் விவரிக் ப் படுகின்றது:

ஜீ ர மும் அதன் பயனு : ( ) புருடன் புணர்ச்சியிற் பற்றுள்ளவனுயின் 'வாஜீ ரணம்' என்னும் சி த் ஸ ய விரும் பிச் செய்துெ ாள்ள டும். அ முறையில்தான் ன களிப்பு, மேனிச் செழிப்பும், குணமுள்ள புத்திரப்பேறும் அட கியுள்ளன; அதுதா ஸ தாந விருத்தியை யு டுபண்ணி, உடனே மிகு மகிழ்ச்சியையு தர கூடியது. (2) இதனுல் குதி ரயைப்போல் அதிக பல பெற்று, தட்டுத் தடையின்றியே ம கையரிடம் சேரும் திறமை ய்தவனு வு, பெ க் ளு குப் பெரிதும் பிரிய ான வு னிதன் ஆவ ோடு, சதை பருத்துச் சரீர செழித்த வு ஆ ுன்; அவ்வித கு ந்தான் ாஜீகரணம் எனப்படு றது; இது உத்ஸாஹத் த யும் மிக்க விருத்தி செய்ய வல்லது. 1 3.

பிரஹ்ம சர்யமும் ஜீ ர மு :--( ) பிரஹ்மசர்ய ா ஹும் ஒழு தான் முறை வழுவ த தர்ம கு ; அதுவே புகழைத் தரும்; ஆயுளை அதி ரிக் ச் செ யு ; ருலகிலு இன்பமளி கு இரஸ ய ; அ தத்தா முற்றிலும் பரிசுத்தமான நல் லொழு ா அ கீ ரிப்போம். (2) ஆகிலு ஸத் குணத்திற் கு றியவனு, கிலேச திகளால் ரு துபவனுமான சிற்றி ப் பற்றுள்ள னுடைய தேஹ க்ஷீணித்துப் போவ தத் தடுத்து, அ ன் போன்றவனை ாப்பதற் ா ாஜீ ர ம் எ னு இவ்விஷய மொழியப் படுகி றது. 4, 5.

பு சி கு ஏற்றவரு மு :---திடசரீரம் பெற்று, ல்ல நடுப் பிராயத்தி விருந்துெ ா டு, வாஜீ ரண முறையைச் செய்துெ டு ருப ன் லாப் பருவ ளிலும் தின தோறும் புணர் து பாத மா ாது. ்.

---

[1] . ாஜீகா ம் குதி ா யப் போல் பு ர்ச்சியிற் ப மா திறங் ெ ா கும் சிகி ஸ. வீர்யத்தில் வ்ருஷப போன்ற ச தி யு டு ப ணு தால் இது வி ஷ் ் என்று மு ப்படுகிறது.

வாஜீகரணத்திற்கு ஆரம்பத்திற் செய்யும் ஸம் கா : வாஜீகரண யோகம் என்னும் முறையை அறிந்தவன் முதலில் அச்சிகித்ஸையைச் செய்து கொள்பவனுக்கு ஸ்நேஹ ம் செய்து, சோதநமும் செய்வித்து, நிரூஹங்களையும் அநுவாஸநங் ளையு நிறைவேற்றி, அதன் பிறகு நெய்-தைலம்-மா ஸா ம்-பால்-சர் ரை-தேன் இவற்றுடன் கூட்டிப் பிறகு கூறப்படும் சு ரத்தையு ஸந்தாநத்தையும் விருத்தி செய்யக்கூடிய முறைகளைப் பிரயோகி வேண்டும். அம் னிதன் பாலையும், மாம்ஸ ரஸத்தையு தாராளமாக உட்கொ ள்ளவும் வேண்டு . 7, 8.

புத்திரப் பேறில்ல தவன் புனிதனல்ல : (1) குளிர் த நிழல் தராது, துர்நாற்றம் வீசும் பூவைப பெற்று, னியற்றதாய், ஒரே கிளையுடன் கூடிய ஒரு மரம் எப்படி உபயோ ற்றதோ அவ்விதமே புத்திரப்பேறில்லாதவனுமாவான். (2) ஒரு குழந்தை தட்டுத் தடுமாறி நடந்துகொண்டு, நன்கு விளங் த வகையில் மழலைச் சொற் பேசிக்கொண்டு, உடலெல்லாம் புழுதியைப் பூசிக்கொண்டு, சொள்ளு நீரட கிய முகத்துடன் உள்ளத்தைப் பறிக்குமாறு உலாவினால், பார்ப்பதற்கும் பரிசிப்பதற்கு அதற்குச் சமானமான இன்ப வேறுண்டோ? அவ்வ கப் புத்திரன் புகழையும், தர்மத்தையும், பெருமையையும், செல்வத்தையும், குலத்தையு விருத்தி செய்வதாயிருந்தால் அதனு லேற்படு மேன்மையைப் பற்றி கூறவும் வேண்டுமோ? 9 11.

வ ஜீகரணத்திற்கு தேஹசுத்தி அவசி ம் : முற்கூறிய முறையினால் சரீரத்தைச் சுத்தம் செய்வித்து, அவரவரது சக்திக்கியன்றவாறு விருஷ்யயோக கள் எ கிற ஜீ ரண முறைகளைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 11½.

வ்ருஷ்ய யோகங்கள் : (1) ஞாழல்-கரு பு-வீழல்-நிலப்பனை - கண்ட த்தரி இவற்றின் வேர்களும், ஜீவகம் - ருஷபகம் - சிற்றுமுட்டி - மேதா - மஹா மே தா - கோலி - க்ஷீர காகோலி - மோர்மல்லி - தண்ணீர் விட்டான் - அமு கிழங்கு - போமுட்டி - காஞ்சொறி - சாறணை - பெருஞ்சுரை - பாலை-ஜீ ந்தி-ருத்தி-சிற்றரத்தை-த்ரிகண்ட ம்-அதிமதுர -சிறு ல்லி இவையும் தனித்தனி மூன்று பலம்; ஓர் ஆடகமளவு உளுந்து; இவற்றை இரண்டு திரோணம் ஜலத்தில் இடித்துச் சேர்த்து காய்ச்சவும்; அக் கஷாயம் ஆடகமளவா வற்றியதும் வடிக்கட்டி, அதில் ஓர் ஆடகம் நெய் சேர்த்து, நிலப்பனங் கிழ கு-நெல்லிக்காய்-கரும்பு இவற்றின் சாறு ஒவ்வோர் ஆட முடம், நெய்க்கு நாலு மடங்கு பாலும் சேர்த்து, பெருஞ்சுரை-காஞ்சொறி - காகோலி-க்ஷீரகாகோலி-அதிமதுரம்-அத்திக் கனி-திப்பிலி-திராக்ஷை-நிலப்பனங் கிழங்கு-பேரீச்சு-இலுப்பைப் பூ-

தண்ணீர் விட்டா கிழங்கு இவற்றைப் பிரத்தியேகம் பிரஸ்த்த மளவாகச் சூர்ண செய்து சேர்க்க வேண்டும்; பிறகு சர்க்கரை நூறு பலமும், திப்பிலி ஒரு குடமும், மிளகு ஒரு பிரகுஞ்சமு, லவங்கப் பட்டை-ஏலக்காய்-நாககேஸர இவை பிரத்தியே அரைப் பலமும் மிக்க மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து, இரண்டு குடவமளவு தேனும் சேர்த்து, லேஹ்யம்போல் பக்குவ செய்து, நாள்தோறும் இதில் ஒரு பலம் உட்கொண்டு வரவும்; ரம்ஸரஸமும் பாலும் உணவாக் கொள்ளவேண்டும்; இதனால் குதிரையைப்போல் புணர்ந்து, காடை யென்னும் பறவையைப்போல் ஆனந்திப்பான். (2) நிலப்பனங் கிழங்கு, திப்பிலி, சம்பா அரிசி, சாரப்பருப்பு, நீர்முள்ளி, காஞ்சொறி இவற்றை வகைக்கு ஒரு குடவமளவு டுத்து, சூர்ணம் செய்து, அவ் ளவு தேனும், ஐம்பது பலம் தேனும், அரைப் பிரஸ்த்தம் புத்துருக்கி நெய்யு ஒன்று ச் சேர்த்துக் கலக்க ும். நூற்றுக் கணக்கான ஸ்திரீகளை வீட்டில் வைத்துக் களிப்புற விரும்புபவன் இ தக் ால் பலமளவாக உட்கொண்டு வரலாம். (3) கே துமை ைஞ்சொறிக் ணிகளுடன் பாலில் சேர்த்துக் ாய்ச்சி ஆற வைத்து உட்கொண்டாலும், (4) நெய்-தேன் இவற்றுடன் உளுந்தை உண்டு ச்ருஷ்டி க்ஷீரத்தை அநுபானமாக உட்கொண்ட லும், அவன் இரவெல்லாம் சோர்வுறுமலே அநேகம் ஸ்த்ரீ ளை ளைக்கச் செய்யுஞ் சக்தியைப் பெறுவான். (5) செம்மறி யாட்டி பீஜத்தைப் பாலிற் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதில் அடிக் டியு ள்ளைப் பா னை செய்து, அவற்றை றச் சர்க் ரையோடு உ வு; இதனால் அவன் நூறு ஸ்த்ரீகளிடம் புதியவனைப் போலவே ளைக்காது சேர்ந்து ஸுகம் பெறுவான். (6) நிலப் ப கிழ கின் சூர்ணத்தை அதன் ஸ்வரஸத்திலேயே டல முறை பா னை செய்து, தேன்-நெய் இவற்றிற் கலந்து உட் ொ டு வர, நூற்றுக் கணக்கான ஸ்த்ரீ ளிடமும் சேர விருப்ப மு டா. (7) திப்பிலி, நெல்லிக்காய் இவற்றின் சூர் த்தை நெ லி கனி ரஸத்திலேயே ந ருகப் பாவனை செய்து, சர் ரை-தே -நெ ய் இவற்றுட உட்கொண்டு, பாலை அநுபானமாப் பருகினால் அ ன எ பது வயது கிழவனானாலும் யுவபுருடனைப்போல் சிற்றின்பத்திற் பற்றுகொண்டு மிக்க கிழ் ா. ( ) அதி துா சூ ணத்தில் ஒரு கர் ஷமளவு நெய்-தே இ ற்றிற் லந்து டு, அதற்குப் பாலை அநுபானமாகப் பருகினால் அ ன் புணர்ச்சியில் எப்பொழுதும் ஊக் த்துடன் விரைந் முயல்வான். (9) சர் காட ச்ரு கியின் ல் த்த தப் பாலி ல து பருகி ெ டு, சர்க் ரை-நெய்-பால் இவற்றுடன் அ புஜித்து வ தால், அவன் ஸ்த்ரீகளிடம் ரிஷபம்போல் பிரவ்ருத்திப்பான். (10) ஒருவன் க்ஷீரகாகோலியைப் பாலில் சேர்த்து சாய்ச்சி, அதைத் தேனும் நெய்யும் லந்து புஜித்து,

அதற்கு அநுபானமா பஷ்கயண க்ஷீரத்தைப்[1] பருகி தால் அவனுக்கு தாது க்ஷயம் ஏற்படாது. (1) க ஞ்சொறி, நீர் முள்ளி இவற்றின் வித்து இவைச் சூர்ணம் செய்து, சர் க ரயு கூட்டி, தாரோஷ்ண ம் என்கிற பாலுட உட்கொள்ள, அ மனிதன் மூதையைப்போல் ெ ாழுத்துப் பே ா . (2) இவ் வித ா வே குன்றிமணி வேரின் சூர் த் தயு , (13) த ணீர் விட்டா கிழங்கின் சூர்ணத் தயு உபயே கிக் லா . (4) சுத்த வஸ்திரத்தில் தயிரை டிக்கட்டி, அதில் தங்கு ஆடையை ாரிசி அன்னத்திற் லந்து, சர்க் ரையும் கூட்டிப் புஜித்துவர, கிழவனு கு ஜனுவான். (5) நெருஞ்சில், நீர்முள்ளி வித்து, உளு து, ஜஞ்சொறி விதை, தண்ணீர் விட்டா கிழங்கு இ ற் றைச் சூர்ணம் செ் து, பாலுடன் உட்ெ ா டுவர, யது முதிர்ந்தவனும் நூற்று ணக் ான த்ரீ ளிட சேர்ந்து கிழ்வான். 12 34.

வ்ருஷ்யம் : (1) தூரமாகவும், ஸ்நி த்தா ா வு , ப்ருஹ் மணமா ம், பல ர்த்தநமா வு , ம தை ளிப்பிப்பத வு உள்ள ஸகலமும் 'வ்ருஷ்யம்' என கூறப்படுகிற . (2) ஆ யால் இவ்விதமான திரவ்ய ளால் தேஹத் தத் திடப்படுத்தி கொ டும், த தேஹ- ஞே பல கவி ே த்திஞல் தூ டப்படும், ஸ்த்ரீயின் குண களால் மன களித்த ஞய் கையரிட சேரவே ண்டும். (3) ஸ ல இந்த்ரிய ளுக்கும் இன் பம் தருபவையும், தர்மமாகிற ற்ப விருக்ஷத்தி மூலை ளைத தகு தவையும், ன் தனுடைய ஐ து பா ளெ கூடியனவுமான சிறந்த விஷய ஸ ளென்னு இ ப ஊ யும் அனுபவிக்கலாம். (4) இந்திரிய ளுக்குப் புலனுகு அர்த் தங்கள் ன்னு ஒவ்வொரு வெளி விஷயமு தனித்தனியே மனது கு மகிழ்ச்சியையும் பிரீதியை யு உ டு ப னுவ தியல்பு ; அப்படி யிருக் த்ரீ ளுடைய தேஹத்தில் ஒருமி கச் சேர் திருக்கும் அவ்வனைத்தும் ஒன்றுகூடி அவ்வாறு இனிய குணந்தருமெனக் கூற ம் வேண்டுமோ ? 35 3 .

வ் ஷ்ய குணத்திற் சிறந்த ஸ்த்ரீ முதலியவர் : ( ) எவ ளுடைய பெயரைக்கேட்ட மாத்திரத்திலே மனம் மி குதூஹல மடைகி றதோ, எவளைப் பார்த்தால் என்றைக்கு டைய த

---

1. பஷ் யண க்ஷீர றை யீன்று ெ கு ாட்க ா பசு வின் பா .

. அர்த்த கள் ஸ கீதம் முதலிய ஒலி, ான பரிச , ே ர்த் தியா தோற்றம் அ லது தர்ச ம, இனிய சுவை , ாசி யப் பறிக்கு றுமணம் ஆகிய . இவை யே விஷ ள் றும், இந் ரி த் தங்கள் என்றும் ழங் ப்படும்.

திருப்தியேற்படுகின்றதோ, எவள் ஞானுடையட ன கோணு படி நடப்பதையே விரதமாகக்கொண்டு, அவனது புலன்களனைத் தையும் தன் வனப்பாகும் பாசத்தினுல் வசமாக்கு மேன்மை யுடையவளோ, எவள் கலைகளாலும் - விலாஸ களாலும் விளங் கும் அவயவ ளையும் இளவயதையுமே அணிகலமாகப்பெற் றிரு கிறுளோ, எவள் சுத்தமாகவும்-வெளியில்வெட் த்துடனு . ஏகாந்தத்தில் திமிரைக் காட்டியும் கணவனைக் கவர்ந்திழுப்பளோ, எவள் இன்புறப் பேசி கணவன் மனதுக்கு முற்றிலும் ஒற்றுமை யாய் சயனத்திற் சேருகின்றுளோ அத்தகைய வநிதையே மனி தனு கு வ்ருஷ்ய குணம் தரு திற் சிறந் வளாவாள். (2) தே னு ாமசாஸ்திரத்தில் விதித்துள்ள தோஷமற்ற சிற் றி ப முறையனைத்தையும், வத்திய சாஸ்திர விதிகளுக்கு விரோதமில்லாத வகையில், தேசம்-காலம்-பலம்-சக்தி இவற்றை அனுஸரித்துச் செய்யலாம். (3) அல்லாமலும் அப்யஞ்ஜந, உத்வர்த்தந என்கிற நறுமணப் பூச்சு, பரிஷேகம், ஸுகந்த கள், புஷ்ப மாலை ள், தளிர்கள், சிறந்த வஸ்திரம், ஆபர ஆகியவற்றி பலவேறு முறைகளும், ஸங்கீதம்-காவ் ம்- தை ள் முதலியவற்றைத் திறம்பட மொழிந்திடும் தனக்குச் சமான குணமுள்ள நன்கு வசப்பட்ட நண்பர்களு , தன் மாளிகைக்கு அருகில் நிர்மி கப்பட்டு - தாமரைப்பூம்பொடிகளாலு - மது வரு தி மத ொ ட பற வகளாலு சூழப்பட்டுள்ள நட ாபியும், ந ரத்திற்கு அருகிலுள்ள ருநிறக் குன்றின் அடி வ ரத்தில் அமை துள்ள அழகிய சோலைகளு , க ணைக் கவ ரு வெவ்ே று விருக்ஷத் தொகுதியும், செவியைக் ளிப்பிக் கு குயிலின் இனிய குரலோசையும், பருவ கால ளி தன் ம ே ற்பச்சு ந்தரு மணியணிகளின் பரிசமும், மனதை மகிழ் வி க்கூடிய பரி ாரத் திரளும், தாம்பூலமும், தெளிவான மது வு , மனோஹர ா மனைவியும், மதியின் கதிரொளியால் துல கு இரவு , மற்றும் மனதுக் கினிதான அந்தந்த விஷயமும் ாஜீகரமாகு (4) மேலும் தாமரை யிதழைத் தாங்கு து ானது னைவியின் முக கமலத் தப் போல ும், செவிக்கினி த கத் தொனி கு வீணையானது மனதுக்கினிய மனுட்டி போலவும், மலர்களின் திரளால் மனோஹரமாயுள்ள மஞ்சம் பூத் திரளைத் தலைய ல் , ா கும் கொழுந்துகள் நிரம்பிய கொடிபோல வும் மன த கிழச் செய்வதால் இவையும் வாஜீ ர களாம். (5) தே த்திலாவது, தேஹத்திலாவது ஒருவித வருத்தமு இரு லா ாது; திரவியங்களிலு இந்த்ரிய விஷயங் ளிலு னது குச் சிறிதேனும் தடை யேற்படலாகாது; அருகிலுள்ள கல விஷய ளும், பொருட்களும் ஜீகர களாய் அ ம திருக் ே ண்டும்; ஆக இவை யெல்ல ம் காமனுடை ய விருப் பத் த முற்றிலும் பூர்த்தி செய் கிக்கு மியல்புடையன. 39 47.

சிகித் ங்கிரஹம் : (1) ஜ ரத்தில் சோ ரக் கிழங்கும்- பர்ப்பாடகமும் சிற த ஔஷத ள ம். (2) அவ்விதமே த்ருஷ்ணையில் நெருப்பிற் காய்ச்சிய ம ர்ணேட்டைப் பே ட்டு பக்குவம் செய்த ஜ மும், (3) சர்தியில் நெற்பொரியும், (4) வ தி ரே களில் சிலாஜதுவும், (5) மேஹ ரே ளில் நெல்லிக் கனி, மஞ்சள் இ வயும், (6) ப வில் அயமு , (7) வ த ப ரே ங் ளில் கடுக்காயும், ( ) ப்லீஹ விய தியில் திப்பிலியும், (9) உரக்ஷதத்தில் கொம்பரக்கும், (10) விஷத்தில் காட்டு வாழையும், (11) மேதே ரே த்திலும், வ த ரோ த்திலும் கு கிலிய மு சிறந்தனவாம். (12) இரத்த-பித்தத்தில் ஆடாதோ டயும், (3) அதிஸ ரத்தில் வெட்பாலையும், (14) அர்ச ஸில் சேராங் கொட்டையும், (15) கர விஷ ளில் பொன்னும். (16) ஸ்த்த வர விஷங்களில் ஸ்வர்ணமாக்ஷிகமும், (17) கிருமி ரே கத்தில் ரய் விடங்கமும், (18) க்ஷ த்தில் ரை யெனனும் மது-செம்மறி யாட்டுப் பால்-மாம்ஸம் இவை யும், (9) ே த்திர ரே க ளில் த்ரிபலையும், (20) வாத-ரக்த ரே கத்தில் சீந்திலும், (21) கிரஹணீ ரே கத்தி மோரும், (22) குஷ்ட களில் ஓதலைப் பிசின் அல்லது கதிரஸாரமும், (23) கல ரே க களிலும் சிலாஜதுவும் உபயோகமானவையாம். (24) புரா க்ருதம் உ ம தத்தையும், (25) மது சே கத்தையும், (26) பிரமி யிலை ஞ ப சக்தி யின் மை யும், (27) பால் நித்திரை யின் ம யும், (28) இரஸாலா பிரதிச்ய யத்தையும், (29) மாம்ஸம் ம் என்கிற இளைப்பையும், (30) உள்ளிப்பூண்டு வ தரோக ்தையும், (31) ஸ்ே த சிகித்ஸை தேஹ திமிர்த்திருத்தலையும், (3) காரிலவம் பிசினைக் கொ டு செய்யப் படு நஸ்யம் தோள்-முதுகு-புயங்கள் இ ற்றின் வலியையும், (33) வெண்ணெய்-கற்கண்டு இ ற் ற கூட்டி ஆட்டிய ஒட்ட த்தின் மூத்திரமும் பாலு உதர ரே த்தையும் (3) நஸ்ய சிகித்ஸை சி ர ரே ளையும், (35) இரக்தமோக்ஷண சொற்ப காலத்திற்குள் உ டான வித்ரதியை யும், (36) ஸ்யம மு த்தினுள் ண்டாகு வியாதிகளையும், (37) ந யம்-அஞ்ஜநம்-தர்ப்பணம் இவை ந ே த்திர ரே ளையும், (38) பாலு -செய்யும் கிழத்தனத்தையு , (39) குளிர்ந்த ஜலம்-குளிர் த வ யு-நிழல் இவை மூ ை யும், (40) க டி-இஞ்சி இவற் றச் சட அளவாகக் கூட்டி அரைத்துச் செய்த மாத்தி ர அ னி ம தி த்தையும், (4) ஸ ரை, ஸ்நா ம் இவை சிரமத்தையும் பரிஹரிக்கும். (4) வியாயாம தேஹ ஷ்ட களைத் தா கு வதிலும், தேஹத்தைத் திடப்படுத்துவதிலும் உபயோ ரனது.

. ஸகல ரோக ளுக்கும் மு கியமான ஔஷதங்களைப் பொறுக்கி கூறும் இ விஷய அ ரி ஸ கி ஹ என்று கூறப்படு . அ ரியம் என்றால் முத மயானது. அ ற்றி சுருக் 'அக்ரி கி ஹ .'

(43) மூத்திர ருச்சிரத்தில் நெருஞ்சிலும், (44) த்தி டங் த்தரியும், (45) ப ச்வ சூலையில் மேட்டுத் தாமரை ரு, (46) ய ஸ்த்தாப த்திற்கு நெல்லிக் னி அல்லது த்ரிபலையும், (47) விர த்தில் குங்கிலியமும் சிறந்தவை யாம். (48) வஸ்தி யா து ாத ரோகங்களையும், (49) விரேசநம் பித்த ரோ ங்களை யு, (50) வமந சிலே ஷ்ம ரோகங்களையும், (51) தேன் கபத்தை யும், (52) க்ரு பித்தத்தையும், (53) தைலம் ாயு வயு பரி ஹரிக்கும். இவ்வாறு ரோக ளுக்குச் சிறந்ததாகக் கூறப்படு இ ஔஷத கள் அவ் வியாதிகளைத் தணிப்பதற்கு மி வும் ஏற்றன ாம்; அவற்றைத் தேச-கால-பலங்களைப் பகுத்தறி து ஏற்ற ாறு பிரயோகிக்க வேண்டும். இ வாறு வியாதி ளு கு கூறிய ஔஷதச் சுருக்கம் 'அக்ரிய ஸங்கிரஹம்' எனப்படும். 48 58.

கிரந்தத்தின் முடிவுரை.

அக்னிவேசர் ஆத்ரேயரை நே க்கிப் பிரச்னை செய்தல்:— அக்னிவேச முனிவர்[1] இவ்வாறாக ஆத்ரேயரிடமிருந்து சாஸ்தி ரார்த்த தத்துவத்தைக் கிரஹித்துணர்ந்து, ஸ்வ ரஸ்யமான விஷ ய களட கிய அவரது நன்மொழிகளாலும் போதுமாறு திருப்தி யடையாது ஸந்தேஹங் கொண்டு, பேளர் முதலிய த ஸஹ பாடிகளா ல் ஸம்மதிக்கப்பட்டு, பக்தியோடு தலைவண கி ஆத்ரே ரை [2] இவ்வாறு வினவலானார்: "ஸ்வாமி, சில ரோகி ள் தமக்கு ஹித ஹிதங்களைத் தெரிந்துகொண்டும், சிகித்ஸைக்கு அ சிய மான திரவிய ள்-பரிசாரகர்கள் ஆகிய உபகர களிற் கு று டலும், விசேஷ அனுபவமுள்ள சிறந்த வைத்தியர் ளி உபதே சத் தயே பி பற்றுபவ ாகவும் இருக்கிறார்கள்; அப்படியுள்ள வர் ளிற் சிலர் வியாதிகளிலிருந்து நீங்குவதையும், சிலர் வியாதி ய ல் இறப்பதையும் நாம் ப ர்த்துவருகிறோ . அ ற்றிற்கு மாறு இருந்து வேறு சிலர் இறந்தும் விடுகிறார்கள், சு மு டகிறார் ள். ஆ யால் ஹிதாஹிதங்களைப் பகுத்தறிந்து நடப்ப ன் பலன் நிச்சயமற்றதா யிருக்கின்றதே! இவ்விஷயத் தில் சாஸ்திரம் க்கு யாது கூறுகின்றது?" என்று அ னிே ச

---

1. அ னிே சர் சா ஸ ஹி தயி ஆசிரி ர். [அ னிே சர் இ ற்றி ஸ ஹி த ச் சீர்திருத்திப் பிரசார செ த ர் சா ர்: ஆ ே அது 'சா ஸம்ஹி த' எ றே ழ ப்படுகிறது.]

2. ஆத்ரேயர் பு ர் ஸ் ாத்ரேயர் அல்லது புநர் று இ ா ழங் ர்.

3. அ ற்றிற்கு மாறு என்றால் ஹிதாஹித ளைத் தெரிந்து கொ ளா லும், திரவியாதி உப ா ளிற் குன்றியும், ஏற்ற த் தி து உபதேசப்படி ட ாம ம் இருப்ப ர் ள் கூட சு மு அ ட கிறார் , இறந்தும் போகிறார் ள் எ பது கருத்து.

ரைத் தலைமையாக ' கொண்ட சிஷ்யஸமூஹம் வினவ, அதற்குப் புநர்வஸு என்னும் ஆத்ரேய முனிவர் சாஸ்திர தத்து னைத் தையும் மொழியலானார். 59 62.

ஆத்ரேயரின் மறுமொழி:—"பதினாறு அம்சங் ளடங்கிய சிகித்ஸையின்றியே வியாதிக்ரஸ்தர்களிற் சிலர் குண டைந்த போதிலுங் கூட சிகித்ஸையும் சிகித்ஸையின்மையும் பல ரில் ஸமானமாகா. நோய்களாகும் சேற்றில் வீழ்ந்து அழுந்துபவருக்கு வைத்தியனது சிகித்ஸைதான் கை கொடுத்துத் தூக்கு முபாய மாகும். ஆனால் இறப்பவரனைவருக்கும் ஔஷதத்தினாலேயே உயிர் நிலைத்துவிடாது. எல்லா வியாதிகளுமே உபாயங்களால்[1] நிவ்ருத்தியாகமாட்டா. ஆனால் உபாயங்களாலே நிவ்ருத்திக் க் கூடிய நோய்கள் உபாயமின்றி தீரமாட்டா. ஏனெனில் ஒன்றுக் குக் காரண ல்லாதது அதற்கு அது எப்பொழுதும் காரண மாகாததேயாம். ஸகலோபாய ஸம்பத்தும் கூடியிருந்து, அச் சிகித்ஸை உபயோகப்படாது மரணம் நேரிடுவதா கூறப்பட்ட விஷயம் நன்றன்று; ஏனெனில் யாது உப யத்தினால் நிறைவேற் ற கூடியதோ அது உபாயமற்றதா ாது. உபாயங்களனைத்தும் நன்கு அ மந்திருந்து, பிணியாளி விவேகியாயிருந்தும் ஒரு ால் துஷ் ர் வசத்தால் அல்லது தைவக் கோளாறால் சிகித் ஸ பலிக் ாமற் போனால் அது ஷோடச கு ாம ம த சிகித்ஸை யாக மாட்டாது." 63 67.

சிகித்ஸைகளின் தீர்மானம ன ப ன் : "அ னி சிகித்ஸை யெ ப்படு உ ்ஷ ாப்பிரயோகங்கள் ஸ்வேதந எ னும் கார்யத்திலும், த ணீர் முதலியது ஸ்த பநம் முதலிய ார்யத்திலு ாவருக்குத்தான் ஸித்தி யு டாக்குவதில்லை. பால் ப்ரீணந எ னு திருப்தியையும், ாட்டுக்கே ாதுமை இளைப்பையு எவருக்கு உ டாக்குவதில்லை? உளுந் , ாஞ் சொறி முதலியவை எவருக்குத்தான் நிச்சயமாய் வ்ருஷ்ய குணத் தைத் தருவதில்லை? வாற்கோதுமை யில் மலத் த அதிக ா த் தள்ளுவது - மூத்திரத்தை வெளிப் படுத்துவது என்னு குண ளுண்டென்பதில் என்ன ஸந்தேஹ ? விஷமானது ந் திர-த திரப் பிரயோக களின்றி எவரு குத்தா ஜீர்ணமாகும்? அக்னிரோஹிணி முதலிய வியாதி ளில் பத்தியமாயிருப்பதைத்

. பா ஸிகித்ஸைக்கு நா கு பாதங்கள் எ று முதற் பாக 1 -ம் ப கத்திற் கூறிய அம்சங்கள்.

2. ஸூத்திர ஸ்த்தானம் முதல் அத்தியாயத்தில் கூறிய வை த்தியனுக் கும், ஔஷதத்திற்கும், பரிசாரகனுக்கும், ரோகி னுககும் அவசியமான நாலு ாலு குணங்களின் தொகுதி ஷோடசகுண ம் (பதினாறு அ ச ்) னப்படும். இவையே சதுஷ்பாதத்தின் ஒவ்வொரு பாதத்திற்குமுள்ள ாலு ாலு குணங்கள். (முதற்பாகம் 1.ம் பக்கம் பார்க்க).

தவிர்த்து எவன்தான் ஆரோக்கிய முள்ளவனுவான்? மேலும் ஒருவனுக்கு அகால மரண ஸகல ஸித்தாந்த களாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டதா யிருந்தால், அதைப் பெருமுயற்சியாலு வே று எங்ஙன வில க்கக் கூடு ? சாஸ்திரத்திற் கூறிய விதம் தாஹ முதலிய அக்னிதாபாதிகளில் சந்தனம் முதலியதின் பிரயோமும், ஜ்வரத்தில் லங்கந - ப்ருஹ்மணாதிகளின் சாஸ்திரப்படி பிரயோகமும் அநுபவஸித்த ரகப் பயன் தருவது தெரிந்த விஷயமே. ஆகையால் தேச - காலாதி நிலைமைகளை நன்கு ஆலோசித்து, சதுஷ்பாதகுண கள்[1] யா ம் பரிபூர்ணமாய் அமையப் பெற்றுப் பிரயோகி ப்படும் சிகித்ஸை வியாதிகளைத் தீர்க்கு ம் என்பதில் ஐயமில்லை. மிருத்யுவின் பாசக் கயிறுகள் போல் திடீரெனத் தோன்றும் வியாதிகளை விய அறுத்துப் போடுவதற்கு இச் சிகித் ா சாஸ்திரமே ஏற்ற கருவியாம். மேலும் ரோகங் ளால் விரட்டப்பட்டு மிகப் பயந்துள்ள ருக்கு இச் சாஸ்திர தான் ஸூத்திரம் என்கிற நூலின்றியே அமை கப்பெற்ற ரக்ஷா ஸூத்திரமாகும். இச் சாஸ்திரம் கடலைக் கடைவது முதலிய ஆயாஸமின்றியே உலகத்திற் பிரத்தியக்ஷமாகக் கிடைத்துள்ள அமுதமாகும்; ஆனால் இது தகாத பாத்திரத்தில்[2] இருக் நேர்ந்தால் உடனே விஷத் தன்மையைத்தான் பெறும்.'' 68 75.

மூடவை த்தியதிர க ரம்: சாஸ்திரத்திற் கூறியுள்ள விஷய தத்து ளைப் பகுத்தறியாது, கேவலம் நூலைப் படிப்பதாக பாவனை செய்யு மூட த்தியர்களைப் பிராணனைப் பறிக்கு ம னது பாச கயிறு ளைப்போல ணி நெடுந்தூரத்தில் விலக்கிப்போடவே டும். 76.

ஸத் வத்தியனைச் சிறப்பித்தல்:— நன்னெறி நாடியும், சீரிய வத்திய நூல் ளைக் கற்றும் புகழுண்ட வைத்தியர் நன்மையுறுவாராக. கல சிகித்ஸா முறைகளை யும் அனுபவபூர்வகமாகப் பயின்று, உலகத்தோரது ஆரோக்கிய ஏகத்திலேயே ஆ ல் கொ ட ஆர்ய வைத்தியர்கள ாழ்க வாழ்க. 77.

இ நூல் முழுப் பிராமணக் கிர தம்: த திர என்கிற வைத்திய சாஸ்திரத்திற்கு அவசியமான குணங்களோடு கூடியது இக் கிரந்தம்; தந்திர ளுக்குத் த ாத தோஷ ளற்றது; ஸகல சிகித்ஸா சாஸ்திர ளையும் ஒரு ே ஐய றப் படித்து அமைக் ப்பட்டது; அபாரமான அக்கழு கற்ற அறிவினால் விள ிய ஆன்றோரான மாமுனிவர்களின் ொ ர ளைத்

---

1. சதுஷ்பாத ள் ஆயுஷ்காமீயாத்தியாயத்திற் கூறிய சிகித்ஸக்கான நான்கு பாதங்கள்.

2. தகாத பாத்திரம் - வை த்தியத் த முறைப்படி கற்கா வன். தகாத லயம் எ று மற்றொரு பொருள்.

தழுவியது; பெருங்கடல்போல் கம்பீரமான ஸ ்கிரஹக்கிரந் தத்திலடங்கிய[1] பொருட்களை எளிதி லறிவிக்கும் கருவியா யமை ்தது. அஷ்டா ் க வைத்தியம் ன்கிற ாபெரு ் கடலைக் கடைந்து அடைந்த 'அஷ்டாங்க - ஸங்கிரஹம்' என்னு ் யாதோர் அமுத ் திரளுண்டோ, அதிலிருந்து தனித்தூத் தொகுத்த இ ் கிரந்தம் சிறு முயற்சி யுள்ளோருக்குப் பெரும் பயனளித்து அவர் ளைத் திருப்தி செய்ய இவ்வாறு இயற்றப் பட்டது. இந்நூல் சாஸ்த்ரீயக் ெ ாள்கை களைத் தழுவி ஏற் பட்டிருப்பதாலும், பிரத்தியக்ஷமா ் குறிப்பிட்ட பலனளிப் பதா யிருப்பதாலும் மந்திர ் ளைப்போல் முழு மனதுட ் இதைக் ற்றுணர்ந் துபயோகிக்கலாம்; இதி ் எவ்வகையிலும் ஐயமுற வேண்டாம். ஆ வே இதைப் படித்து, பொருட்களை யுணர்ந்து, அவ்விதமே சிகித்ஸாதிகளைச் செய்வதால் நீண்ட ஆயுளையும், ஆரோக்கியத்தையும், அற ் -பொருள்-இன்ப ் களை யும், புகழையும் அம்மனிதன் அடைவது தி ் ண ். இதைப் படித்தறிபவன் அஷ்டாங்க-ஸங்கிரஹத்தை அறிவதில் திறமை பெறுவான்; இதிற் கூறியுள்ளபடி சிகித்ஸாதி முறைகளை அநு பவ பூர்வ மாகச் செய்யப் பழகிய வைத்தியன் வேறெவராலு ் அசைக் த் தகாத அறிவிற் சிறந்தவனு ஆ துடன், விஸ்தார மான வேறு வை த்திய நூ ் களில் அபி ானம் வாய்ந்துள்ள மற்ற வைத்தியர் ளையும் தன் அறிவால் அசை ் ச் செய்வாெ ன் பதிலும் வியப்பொன்றுமில்லை. 78 82.

இ ் கிர ் த ் சர - ுச்ருத தி ளின் தோகுதி: ஒருவன் சரகத் த மாத்திரம் கற்று, ஸு ுச்ருதர் முதலானோரின் நூல் ளிலுள்ள வியாதி முதலிய ற்றின் பெயர்களையும் அறியாதிரு ் லா ் ; அல்லது சரகத் த விட்டு, ஸு ுச்ருதாதிகள் மொழிந்த முறை ளைச் சிறிது பயின்று மற்ற முறைகளை யறிய உ ழக்கம விரு ் லாம்; அவ்வித எ ரிய மனிதன் பிணியாளரிட ் யாது செய்ய ல்லவனுவான்? 83.

இக்கிரந்தம் பொருமையற்றுப் பகுத்தறிவுடன் படிக்த் தகு ் தது:--திடமா ா மூட நம்பிக்கையுள்ள ன் துஃபிட ானத்திற்கு வசப்பட்டு இச் சிறப்போ ுய கிரந்தத்தையும் புறக் ணி ் க

1. "அஷ்டாங்க - ஸங்கிரஹம்" "என்னுட் நூல், இதுவு ் ஆசார்ய ாக்படனுல் இயற்றப்பட்டது. எட்டு அங்கங்களையும் வெகு விஸ்தார மாகத் தொகுத்தியற்றிய அந்நூலிலிருந்து "அஷ்டா ் க ஹ்ருதய ் " எ ் கிற இ ் நூல் ருக்கி இயற்றப்பட்டது எனக் கருத்து.

அஷ்டாங்க த்திய ் ஆயுஷ்காமீயாத்தியாயத்திற் குறி ் ப்பட்டுள்ள எட்டு அ ் ங ள் அடங்கிய சிகித்ஸா தந்திர ் . (முதற் பாகம் 2-ம் ப ் க ் பார்க்)

முயன்றால், அவன் ஆதிவைத்திய நூலைத்தான்[1] ஆயுள் கால மெல்லாம் மனம் சோராது பெரு முயற்சியுடன் படித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் வாயு, பித்தம், கபம் இவற்றைத் தணிப்பதற்கு முறையே தைலம், க்ருதம், தேன் இவை ஏற்றவை என்கிற இவ்வித விஷயத்தைப் பிரம்மதேவன் கூறினால் என்ன, அவனிடமிருந்து தோன்றிய வேறொருவன் கூறினாலென்ன? மந்திரமில்லாத விஷயத்தில்[2] அந்த மொழிந்திடுபவரின் வேற்றுமையினால் விசேஷ சக்தி மாறுபாடு முண்டாகுமோ? திரவியாதி குணங்களைப் பற்றிய விஷயங்களை வெவ்வேறு மனிதர் எடுத்துரைத்தபோதிலும், கூறுபவரின் வேற்றுமையினால் திரவியக் கூறுகளின் குணமும் வேறுபடுமோ? ஆகவே இந்நூலைப் படிப்பதிற் பொறாமை யொழித்து, மத்தியஸ்தக் கொள்கையைக் கைப்பற்றுவீராக. முனிவர்கள் மொழிந்த நூல்களிலேயே பற்றுத லிருப்பது பொருந்து மென்றால், சரக - ஸுச்ருதங்களைத் தவிர்த்து, அவ்வித முனிவர்களான பேளர் முதலானோரின் நூல்களை ஏன் எவரும் படிப்பதில்லை? ஆகவே ஸுபாஷிதமா யிருப்பதெதுவோ[3] கிரஹிக்கத் தக்கதே. 84-87.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் மங்களகரம்: ஹ்ருதயம் என்கிற இக் கிரந்தம் ஆயுர்வேத ஸம்பந்தமான அகில நூல்களாகும் ஆழ் கடலின் ஸாராம்சமான இருதயமெனத் தகுந்தது; ஆகவே இதைப் படித்தறிவதா லுண்டாகும் நன்மையிலிருந்து உலகத்திற்கே மேலான மங்களமுண்டாகட்டும். 88.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் முற்றிற்று.

---

1. ஆதிவைத்தியநூல் பிரம்மதேவன் லக்ஷம் ச்லோகங்கள் அடங்கியதாய் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் ஆயுர்வேதக் கிரந்தம்.

2. மந்திரங்கள் மாத்திரம் குருமார்களிடமிருந்து உபதேச மூலமாக் கிரஹிக்கப் படவேண்டும் என்றும், மற்ற வைத்திய சாஸ்திராதிகளுக்கு அந் நியமமில்லை யென்றும் குறிக்கப்படுகிறது.

3. ஸுபாஷிதம்—பகுத்தறிவுடன் சாஸ்திரமுறைப்படி, வழுவாது பெரியோரால் இயற்றப்பட்ட நூல்.

4. சரக - ஸுச்ருத ஸம்ஹிதைகள் ஸுபாஷிதங்களாகையால் அவற்றை அனைவரும் படிக்கிறார்கள். சரக-ஸுச்ருதங்களைத் தொகுத்து இயற்றப்பட்ட அஷ்டாங்க ஹ்ருதயமும் ஸுபாஷிதமாகையால் இதை அஸூயையின்றி படிப்பது மிகப் பிரயோஜனமாம்.

அஷ்டா ஹ்ரு யம்

சிகித்ஸா - கல்ப - உத்தர ஸ்த்தாநங்களுக்கு

விஷய அகராதி

குறிப்பு: ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் எதிரிலுள்ள இலக்கங்கள் புஸ்தகத்தின் பக்கங்களைக் குறிக்கின்றன.

பி

ஶ்ரீ

ஸா

Printed at th 'C xto Pr ', Madra 1935.